(c) 200 Ministerio de Cultura

(c) 2006 Ministerio de Cultura

hibit' sum usq; adhuc. ut aliquē fructū habeā ⁊ i ub he ⁊ in ce tib⁹ gētibus. Grecis: ac barbaris. sapiētib⁹. ⁊ isipiētibus debitor sū. ita qd i me prōptū ē. ⁊ ub q̄ ro me euāgelizare. hō ēim eru besco euan gliū. virt' ēim dī ē in salutē omī credēti. iu deo ꝑmum ⁊ greco.

5 ſ; i quib⁹dam uita eos q̄ recte sentiebāt: ibi ꝓuerb. ii sup̄ dixit. uocatus ſcis. equitur. ut aliq̄ fructum habeā. i. usq; ad gentes. a. d. i. deinde uenit ad iudeos. i. ub. f. j. ut uos fructificetis: ꝓmea ꝓcatione. i. ii. f. b. i. i. si ego primum pub⁹ adquiram. p̄ utilitate q̄ ēos: cupiōi se uenendi ad uos declarat. ut ihi salutem spūal gr̄e exeq̄tur. recta hūtes fidei pfessiōnē. q̄ fructū hāt ap̄ deū: nunqd̄ fiu. fructū hām dico mub⁹. fiē ⁊ meetis gētib⁹. exemplo cetarū gentium lacessit illos ad fidem rectam ꝓmptior. u. fit q̄s adr̄ē s̄ tōtā: si illi multos uideat assentari. S ecē. greis ac barbaris sapientib⁹ ⁊ i. d. l. ttq. mme ꝓ. ē. i. u. q. e. r. euāgelizare. a. d. i nolo fructū hr̄e uob⁹: qua debitor sum. o mib⁹ euāgelizare. greis ac. b. i. ōib⁹ gētib⁹. q̄tos ꝓposuit. q̄na abeis philosophia oēs mūdana. erodiū sumpsit. barbaros eos ū dicit: q̄ i q̄ legē. qui ñ ebrei. nec gre. ñ latini sunt; ⁊ debitor sum euāgelizare sapientib⁹ ⁊ insi. ut nemo deinde ꝓpter eruditi excludat. Sapientes ū dicē illos: q̄ immediatis rationib⁹ eruditi erant; insipientes: q̄ illā rei ip̄m sunt. insipientes ū dicit omnib⁹ se debitorem missum: quia missus a domino. Nulli enim gentium ꝓpter specialius debet ꝓdicatio. quia ad hoc missus fuit ut ōib⁹ ꝓdicaret. q̄ ad hoc accepit doctrinam: ut alijs traderet, de uoluit aliquid tacere: quia magis gentium erat. ⁊ sicē alijs debeo: ita ⁊ ub q̄ ro. e. debeo euāgelizare. q̄ ōib⁹: debitor sum. q. tale. s. ub euāgelizare. mme ꝓmptū ē. ⁊ si ego ad hoc ꝓparatus sum: q̄ alicuius culpa remansit: quia se missū dicat ꝓdicasse ōib⁹ gentib⁹: ꝓmptū tñ romanis se asserit euāgelizare. ap̄ q̄s regnum romanū cap̄ ē ⁊ sedes. a domina. h. ptinet: si cap̄ mundi non fuit; i romanorū pacem optat. ut ꝯ non multū se iactat catholicus: ⁊ ut meliores hāt sui opis fructus. Sequit. Non. h. erubesco euāgliū: ut. h. di. ē. i. l. o. c. i. p. rig. q. d. mme ꝓmptū ē. ⁊ ide. quia non erubesco euāg. sicē illi qui falsa ꝓdicāt. i qui crucem r̄ putant ignominiā. h ēim dicēt mūdū illos q̄ ñ recta ēdūcāt. i q̄d crucē confundebamur. de qua potius glāri debebamus. ē aplo; i non erubesco euāgliū: quia ipm euāgelium: ē inuentus di. i. nūquā deū enunciat. nō unus mundi. apiemus: ñ inspiā. q. d eum unus tñ ē dī: fecimus ē ōib⁹. ⁊ q̄ unum dī ē: sapientes ē ōib⁹: i euāgliū ē. unus dī. ub ēōnib⁹: non alius. quia ꝓdoctam euāgelicā pecūiā dimittūt ēdīm; et cum reliqui: fuit impetus illa. quib⁹ cōmūdatur. qui eū mēdibile uidebāt q. ꝓdicabant: i figmēt ac ꝓdigijs ab aplis fēis. firmabāt ne diffiderent hoiēs de his que dicebant: qui tanta faciebāt. nulli. n. dubium ē unum ūba ceder; ip̄ non se dē aplis erubescē. de euāgelio dei; illos ā erubescē fingit: q̄ q̄ traderant unusquisq; intelligentiā nemebat. ñ q̄q̄ ut tunc ueritatis firmabāt: a discordabat. adoctam. ꝓdicā. euāgliū. q̄ ē uirtus dī. quia mutat ad fidē. ⁊ dat salutem. oi ēdīm. dum pecca remittit. ⁊ iustificat. ut aī amore dei nō ualeant. figmenta ñ misto crucis. ⁊ ñ subd. euāgliū dico: ualēs ualā oēsdīm. q. ū dir omnē. dēmnat. nūdō ꝓmū. ⁊ dico. i. gētib⁹. q. mgro: manifestū ē, ⁊ mgro u: gētē figē. quā ā ꝓponat iudīm cā pares. tū ⁊ ip̄m filiū nī mdīge dicē: dono euāgliū. i. ñ unusquisq; nonnullificat ñ erit fidē. q̄q̄ opulē ē sub lege: ⁊ ita. iudeo ꝓmo ⁊ dico. a. d. euāgliū ualet ad salutem oi ēdīm: euāgliū dico nec cum: iudeo. ⁊ greco. i. gētili. f. ꝓmū. i. mare nūdō; iudī. n. hāc euāgliū salutem ⁊ hbatōm habebant nec iam ualde. ut pote ā alios seducerent. iustitia. n. dī i. c. re. erfi. ñ. sicut scp. ē. iust' ā. erfi. unusq; a. d; sic euāgliū omī ēdem ē misal: quia ē ei unicuiq; que ē cā salutis. q. clare ostendit ip̄o euāgelio; ⁊ sic q. sit. iustitia. n. dī reuelatur ip̄o. euāgelio; iustitia. n. dī ē qua ēgrus iustificat ipm pfidē. sicut opib⁹ legis; ut alibi dicē aplis. inuenar nullo nō h̄ns meam iustitiā q̄ erlegē. s. ñ illam que erfidē ē; h̄ est iustitia dei. que inuenit. r. uelata: immouo reuelatur. que i iustitia dicit: quia impediendo eā. iustos faciat; hāc ūr

ab
ab
animo
ab
ab
ab
ab
ab
animo
ab
ab
ab
ab
ab
ab
ab
ab. ad opē
ab. i. l. b fructu
euangelica.
credenti.
dono

uſticiam: eugl̃n reuelat. ip̃o eſſecm. ſ. dum dat fid̃ hoĩ: ꝑquam uſtificat. q. ẽdit d̃n uſtũ et ũ acem ingr̃mſſ; ꝓuelat. i hac uſticiam ubo dum ĩo dr. qui credidit. i bapt̃zatꝰ fuit: ſaluꝰ erit. i. uſtꝰ. i uſticia di ẽ: qua q. ꝑm fit ds: dicit. q̃ uſticia reuelat̃ meq. q. ẽdit ſe ꝓſecutũ: q. ꝑmittat ds ꝑ ꝑphaſ ſuos. q u. h ẽdit conſecutũ: q. ꝑmiſerat ds ꝑ ꝑphaſ ſuos. q. u. h ẽdit. i cõfuſũ. uſtum d̃n ꝓbat. i ũ acẽ ingr̃mſſ. i eſtꝫ ẽ uſticie eni; i loq̃t h apls contra iudeos. qui negãt hẽ ẽ ſ. q. ꝑmittit ds; ſ h̃ in lege. bndr. i ẽ uſtꝰ oĩ cõm: quia ueq. q. ẽdit. fine iudĩe fit fine ꝓ: re. ui. di. i. uſtꝰ appꝛet ds. i uel ar: uno ũ qui non ẽdit. i uſtꝰ iudĩe. Negat enim ũ acem d̃m: q. non ẽdit eum dediſſe: q. ꝑmittit. vñ ſubd. exfide. infidẽ. a. d. uſticia reuelatur. i. dendo ex fide dei ꝑ uerũ. i. infidẽ hoĩs q. ẽdit ei. quia nẽdente uſtꝰ ds appꝛt. i. ſ. aliam ꝓmiſſam ſententiam. ſic ꝓcede. Juſticia di ẽ ex fide. h aũt uſticia ſuã ẽ ei hoĩ: q. ẽmittit. ex fide infidẽ. h dicẽ ꝓ ds ꝑuẽ ſuã fid̃ hoĩ: in oĩ q. uult ꝓfidem uſtificari. i. uniſos. arnãos. ſiboh hãt. ut ĩnſeſi iudeꝰ. i. ẽcep ah̃. ex fide uelũ. i. ũ uñ ds colebat̃. infidẽ noui. ũ pat̃. i. f. i. ſ. oĩ; ex fide ꝑm. adultus. infidẽ. ſed. ut uñ q. ẽdit. ex fide ꝑma reſumptiõis. que ẽ mamma: infidẽ. ſe. q. ex ut. in eo ꝓb; ex fide ꝓmiſſionis: infidem reddicionis. ut ẽdat. dñs ꝓmiſiſſe ac reddi ſe: i reddit̃ ſoꝛe. ex fide ẽ ꝓdicatoꝛ: infidẽ ꝓphẽ. ut ẽdat q. ẽdũt maioꝛes: et minoꝛes. ex fide ſemmanuũ. i. ꝓphaſ: infide meremmũ. i. apl̃oꝝ. ũleat. i uſtificando; i tranſeundo ſoꝛe mulligat: de fide úboꝝ. i ſpe: infidẽ ff. i ſpẽi. ẽ. fidei q. ẽdũt ea que non uidẽt. que ꝑtẽ dr fides; ſ. ũ ẽ i fide ff. qñ non úb: ſ; reb; ũ il ꝓſentib; ẽdit. q. ex ut: ẽ ꝓꝑtẽ manifeſtã ſe cõtẽplãdam ſcil ꝓbebit ũa dei ſapientia. ſ. non q. ẽt uſticia fidei. n. ẽt ableẽdum: q. ꝓcat̃ ẽdere mi. i. ẽdo ad uonẽ: ꝓuenire mi; dicẽ q. uſticiã illi ee: q. tranſit. ex fide uerboꝝ. quib' ẽdi nus q. non uidemi: infidẽ ff: qua ẽdta obtinebũt. ſ. ex fide inqua miniſtrat̃ dei: millam qua fruat̃ deo: q. ñ ꝑtẽ dr fides. ex qua de fide ũto fit h: indeb' eſt quo fit fides. i quot modis accipiatur fides. i ãe quib' ſit fides; fides ẽ ut ul: qua creditũ que non uidẽtur; apparentia enim non habent fidem: ſ. agnitionem. fides enim ẽ q. non uidet ẽde; accipit ãq fides: ut ꝓb; uñs. ſ. ꝓo quo ẽdit. et ẽ ut: et ꝓo qđ creditur. et non eſt ut ul ꝑe qđ creditur. fides enim qua ẽdit: cum caritate uiua ẽ. i h eſt fundamentum oĩum bonoꝝ: inqua nemo ꝑit. h fides ſine. i. ũe. i. mos. alia ũ demonum ẽ. i. noĩe. i. ranoꝝ; h̃ iam i demones ẽdũt. et contremiſcunt. h ẽ infirmis qualitas uiua. q. dr infirmus: quia ſocia non h̃t caritatem. que ẽ omnium forma ut tutum. ꝓo ã q. ẽdit. accipit fides. ſic i. h eſt. fi. ca. q. n. q. fi. fit. e. ſ. e. n. p; ita. h accipit. cum aut; exfide infidem fidei. n. q. ẽd'. i. ſimboli fidei: multe ſunt partes. q. ũ aliq h̃ poſſite ſuũt. eoꝝ q. ñ accipit fides: ẽd'. fides ca. q. quãi qđ unus erꝛat ab oĩb; ẽdendo ẽ. Sol. at aquib' dã mgr. i. uñ illa in formis qualitas uiua. q. unus alꝰ. i. ranoꝝ dr fides. qua credit unus ſa que ueꝛe. i. ranoꝝ credit. accedente caritate remanet: i uiua fiat. an ꝑa eiusmodi: et alia ſuccedat qualitas: que ut ul ſit: ad q. ponit̃ dnus nr̃ oraclin implorando uidet: quam aliq anb dr ſimendo. Verũ h: ñ: ſine ꝓcto dicit ꝓ. Ait ã fides: de bonis i malis. i dep̃ta: i dep̃ ſentib; i de finis. Sꝑ ſal̃ de bonis uiuis: i de finitis. ſequit. Sic ſcꝑt ẽ. ſuerut ſe apls ad exemplũ ꝓphe habacuc. ut declarer. cum oſtẽ: nõ uſtificari hoĩnẽ ꝓ legis ãp dñm: ſ. ꝑfidẽ. a. d. ex fide ẽ uſticia: i ita ex fide ẽ ſalus: nõ ex lege. ſic ſcꝑt ẽ. habacuc. i uſtus ã ex fide uiuit; fac exꝑone. uſtus ẽ ex fide. i. oĩs q. uſtus ẽ: i ita: uiuit. ñ uita illa que ꝓ ſe ẽ: ſ; fruitiua. i. etna que ẽ in celis hoĩ; ꝑ ecclm. u. fidei ẽ: uidi: q. ẽdũt ãq uiderem. Sciendũ ãt ẽ habacuc: q. h̃ ponit̃ apls. habacuc. u. ita ẽ: uſtus ã ex fide ſua uiuit; ſ; i h. i ala ꝓa teſtimonia q. ꝓ: abbꝛaice uertunt̃ ſtillatione qua nẽ unũ: uidit diſcordare. q. ſic: quia aliqñ fuit

Justicia. H. di reuelat̃ i eo ex fide i fidẽ. Sic ſcꝑtũ ẽ. Just' aũt ex fide uiuit. Reuelatur enim ira di de ce̅lo. ſuper omnẽ impietatẽ. i. iuſticiã hominũ. eorum qui iuſtatẽ di in iuſticiã detinẽt.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

al'ꝛ. mīpub;: aliq̄n fiē loquent. eoꝝ ſpū quo ꝓphe: ſenſum ſumit. nūm ſ̄ uēt
iūb: ſiuaq; diſpōnone. Sq̄r. K̄ reuelatur. u. ira dī de celo. ⁊ c. ⁊ūdata pietate ſioer
qua iuſtificat. ḡri deo ēe debem: cōtr̄ium de teſtando. 1. ip̄ietatē: ſubinferr.
q̄ gentiles: inflan ⁊ leues: ydoloꝝ figm̄ta cāq; de alto: decidert. ⁊ nō reqeſcēt.
ſ; confract: diſſilurent in lapides; h̄ enim ſp̄aliꝫ agebāt gēiles: ⁊ p̄ poenā ſtatī.
qua iactabant bonam ām ⁊ excusāt turpitudines: pḡrantia; eḡ ā apls: dic
eos: ap'ꝫ hūſmōi noticiā: ⁊ p̄dictis peccata. ⁊ bonam ām. ſ; ip̄ī ad deū relictā:
ſola mala ꝑcipitatā. a. o. ex hoc ē iniuſticia ⁊ nō ſalus: qua ex impietate: ē mīn
cia: n̄ ira. 1. pena ⁊ h̄ nē reuelat'. meuglio dei ⁊ h̄ ē. reue. ſ. meuglio: ira dī
a. pena; q̄uenens ira dei leḡ. non ꝓturbato n̄ ens eſt intelligenda: ſ; iudiciū
quo ꝓgat' pena ꝑcī dei dico: uenīt de celo adiudiciū; ira dico ꝑcſſura:
ſ̄ omnem ip̄ietatem ⁊ iniuſticiā. non dic̄ ſupoīs impios. ſ; q. pl'ēt ſ̄ ſolūm
a. ſ̄ omīs ip̄ietatis ⁊ iniuſte ꝓcs. ip̄ietas ē mām peccare: inquantis inhoīel: i im
pius: ꝑinfidelis pōit. 1. a pietate religionis alien'. ſic idolatria. inq̄ n dī: q ꝓ
untate opis ab eq̄tate diſcordat. ⁊ ē ſenſus. V indicta dei de celo uēti adiudiciū
uniuſ ⁊ mortiuſ: meuglio manifestatur uenīa. ſ̄ omēm ip̄ietatē ⁊ iuſticiā.
i ira lege. ira dī. uemira. ſ̄. e. 1. nī: reuelat' de celo. q̄ accusat eos: quia indi
cāū eis ē ator̄ē i ſalutatorem. ē rōn enim celi fabrica: manus illi ds ostendit. q
i tam pulcra aſpa ordinat: ut erīnt q̄dam q̄. admirabil ēator ē eoꝝ: p̄ſit agnoſ
ci a ſolus adorari. K eū ḡ dic̄ ap̄ls: gentile ꝓlegē n̄. p q̄m potuit cōp̄hendē fa
bricā mundi testificante: auctorem dīm solum diligendo: S; in iuſticia ip̄i
tatis mēs appet. dum h̄ mōdi ſ̄ dissimulant a ſuntate: non fatent ſ̄ im dīm. Iuſ
ſubō. ē eoꝝ q ſuntatem dī in iuſticiā. q. qi q̄ſ dixer. cui ē eis ira de ip̄ietate: cui n
cognouerunt dīm: adq. respōdet. mino ē eis ira de ip̄ietate: quia poterant q̄.
cognoſcere dīm. a. ī eoꝝ aliq̄ pars cognouert: S; ſ̄ uolūt malentes morari in
re: infra uoluptate. ſic lege tm̄ā. hoīum dico eoꝝ q ſuntatē dī. 1. cognitionem ſuā de deo: q̄ntē ē ſponte ſe eis offerat. ip̄i deo manentes iniuſticia
1. iniuſto ope. bonū ē n q̄ uenit: ſ; malum ē ip̄ſi ueniunt. ſuntatē enim ueri:
ſ; iniquitate. inuenitur. n. dīm e gīmi. ⁊ phe. ⁊ col ydolum; inuenit ſuntatem:
et ip̄am deitatē iniuſticia. ⁊ q. pōt opa cognoscitur: phōis opa p̄dicāt:
totum confidāt ref̄ordīm: ⁊ non uſ attendere. q. mundi dī op' ſit. ydolum:
opus fab: ſi fab ydolo ſic deo figm̄am. daret ⁊ eoꝝ ab ip̄o ydolo fab adorarēt. q
n ḡ olīo. fab uult ds non ē. ſibi ydolū fab ē: Q̄s ē ds uult: q fec̄ re. q̄ſ ē ds fab:
qui fec̄ illum; ḡ ſi ydolum cognōſcer. nūc fabrū adorarer qui fec̄ illum: Cae
quoīn deitatem ſuntatem dī iniuſticia; occ̄ſebat a ap̄lo: ut ei dīc̄. uī illi ſun
tatem deitatis: ad quos ds locutus ſi ē: ſi legē acceperunt. ſic ꝓle iſti: respō
det ap'ꝫ ⁊ ostendit: V ū. Q̄a q notum ē dī. ⁊ c. a. d. ſic deitatem ueritatem dī. quia h̄.
dei q notum ē. 1. oq de do noſcibile ē: manifestum ē illi. ancm ꝓmiſ. a. d.
miſe hīt: uī noſce p'ſt̄. q. cognoſcibile ē de deo. ſ. ūlem rōnem. Jo dic̄. q de
deo noſcibile ē: q̄ia multa ſunt que de do p̄dim. ſcrī ū p'ſt̄. ut de miſio ꝓcēp
tonuſ: ⁊ incarnatione. V ōt dei ē: h̄. qd ih' mundi diſpone et ūl rōne aſſeq̄ p'
ſumuſ. Jgnotum ſi dei ē: rō ſubē ei'. ⁊ n. q omēm latet ēatem. S dic̄. et multum
huc ſubstantiuſ. ſc ne manifestum ē illi. q̄do ē noſcibile de deo. quia n ſolum rō
ūl. adh̄ p̄ſtat: ſ; ⁊ ds illi reuelauit. ⁊ manifestauit pop' ſuū p̄dō eos adiuuit; h̄ dicit
ne ſola. n. ſufficē uideret. V. u. deuſq; n. manifeſt ē ⁊ manifeſtib' p'ſet. ſcrī ⁊ op'
fec̄. d̄ opificem inuiſibilitate ſua manifestatum. ſi p̄ſt ſcrī. ⁊ ille ē
deuſ omīuſ edet'. q. h̄ fec̄. q. abalīs ip̄oſſibile ē fieri; h̄ phi nobiles queſier̄t mi
rogantes. q̄ q̄m ēatē de ēatore: et oīū ſpē ac diſpoſitone q̄ uoce reſpondem:
exarte artificem cognouer̄unt. V ū ſequit. ⁊ inuiſibilia enim ip̄ius ⁊ c. oīa q̄ de

Qua qđ
notū ē dī:
manifestū
ē in illis.
ds enī
illis
ma
nu
fes
tauit.

aug. de ſpū ⁊ litra

ag̃ ſcripturas di

anno

ogr. ēē imaginib;

anno

anno

anno

af̃ inſmone q̄dam

anno

ag̃ de uerb dñi

dñm eos

ag̃ de uerb dñi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

deo ⁊ quom̃ ſcire potuerunt; ⁊ qĩ quĩſ quereũt. ſ. quom̃ possunt id q. notũ di; manifeſtũ ẽ illĩ. qui non acceperunt legem. ẽ ſubd. inuiſibilia. n. ⁊ē; et notandũ. q. cum deus una ſit ⁊ ſimpler ẽntia: n ẽ diuiſibilis ut aliq̃ aſſer: nĩ pſalt dicẽs inuiſibilia quia pl̃ia; inuiſ pea que fca ſ: ꝺ ꝺgſcũt. ſ. q ẽntĩ. et ꝑpetuitate ẽtis ꝓ: oñipſ: et magnitudine ẽtis ꝓ: hñt; erq̃ ĩ gubnatione. ut ei conſpicit. et ex eo q. oñia repiet: ens dumtaxat. ſ. bonitas intellĩ. ⁊ hĩ ẽ q. ait; ue q. noĩ dei eſt: manifeſtũ ẽ illĩ. n. i. quia inuiſibilia ipi. ſ. ipa ĩ. inuiſibil intellecta. non corpea t imaginaria viſiõe. ſ; ĩn. ea ui ĩtus q̃ dr intls; intellecta dico: pea q̃ fca ſ. a ſũ plegem ſcripã. q. non hũert. ꝺſpiciuntur a ẽtia mũi. ſ. ab hoĩe. non ſoũ ab angls; hõ uo ẽtura mundi dr. pcellimam. quia excellit me alias ẽturas. ⁊ quia cõmemoriam hr ẽ ꝺi ẽtis; ẽ enim. locali ter in loco: ut qlib; corp. ſentr. ẽ aialib. intelligr. ẽ angls. ĩ: meuglio dnl ait; ꝓcante eũ gl̃m: ꝺi ẽture. ſ. hoĩ. ⁊ attende q. ait; ipa ĩu. intellecta. pea que fca ſ. quia ꝓcham ⁊ ꝓpiam a ꝺo alias ẽtas. quas unĩſas ⁊ ꝑpetuas ẽ intellexit: ꝙm ꝺominem. inꝑabilem. mũdum. enim: nõe ſpexerunt. Vꝺerunt. ſ. ſummu phĩ ꝺs q̃ ẽtas non mnito: fama. atq; gla. platos enim: nullũ corp ẽ dim; ni ẽcta ẽpa: transcendũt. q̃ntas dim; undiq; ĩ: q̃cq; mutabile ẽ: nõ ẽ ſuũ dim. ni aiã ẽm. mutabilesq; ſpũ transcendẽrunt; deũ undiq; ũnẽ ſpẽ ipe quaeq; mutabili q̃ ũbiq; oñeq; unũſq; mundi corp. nõ ꝓſe ẽ ubiq: q̃ incõmutabili. et ſpiciẽ ẽ. qua nõ aliud ẽ illi ẽ: aliud unde. aliq̃ intellẽ. aliq̃ beat ẽ ẽ. ſ; q. ẽ illi unde: intelle: beatum ẽ: hĩ ẽ illi ẽ. ꝑ hãc incommutabilitatem. intellexerunt eũ et oĩa ita feciſſe. a. illo ſi potuiſſe. ſ. alio Confidãter ĩ. q̃cq̃ ẽ in ſubiſ. t corp ⁊ ſpũ ẽ. melĩq; aliq̃d ſpm ẽ: q. corp. ſpẽmq; corpeũ ẽ ſenſibilem: ſpũ ſpẽm ẽ intelligibilem. intelligibilem ſpẽm: ſenſibili ꝓnuntiant. Senſibilia aũt: q. uiſu meuq; corpis ſentr. ⁊ q̃ũ; intelligibilia atque ſpectu mũi intelligi eũ q̃ mee ſpectu a corp ⁊ aĩ. imag̃ mũq; ſpeciosa ẽnt: ſi ã ꝺi ſpẽ carere ꝓſẽt. ꝺio nulla ẽm: unde ẽ aliq̃ ũ ẽt ꝓma ⁊ incõmutabil ſpes. iq; inꝑabil atq; ibi ẽ ĩ ꝓncipiũ rectiſſe ꝺcludnt. q. ſcĩm nõ ẽt. a ꝙq̃ ẽtas fca ẽm; atq; ſic: inuiſibilia dr. ui. tel. p. e. q. f. ã. q. Sĩm ẽ: q dr ẽ inuiſibilia ⁊ rurſus dr ſpicunt. ſ; addendo intellectualiter determinat modũ uiſiõis; ta. n. q̃a uiſio mĩ mẽ ſ. mentis ẽ. n. uiſio epal. ipal. ⁊ imaginaria. ⁊ intellectualis; de tcio q. ẽ uiſio ita q̃ hic cõmemorat apls; hãc. n. uiſione: unde ds. ẽ ꝓpietatem ſui ⁊ agnonem mor optimor: corda mundãt; ⁊ in lege ũtum. Vꝺeq̃ noĩ ẽ ꝺi. manifeſtũ illi ẽ: q. ĩ. ui. ſpĩ. mũ. con. in. i. intellectu nĩtas capiunt. pea. q. f. ĩa ẽtura mũi. i. a ſtitutione mũi. n. ũ oĩe ereuſari ĩpietas nõ ꝓſit: adiec. Sempĩna q. ũe. e. q. oĩa gubnat: ſpiciẽs pea que fca ſ. ⁊ duumtaxat. i. bõitas ꝺi q̃ oĩa replet: ſimlr pea conſpiciẽs; ⁊ ſic q̃a uolũt. ꝓ intelligi hr̃ intas. ut ꝓinuiſibilia: intelligant pat. ꝓtuorem: filiuſ. ꝓtuitatem ſpũ ſ. Vt ſit ſenſ; ũu. uꝑ. i. pat. ſẽpi. q. u. el. i. filius. ⁊ duu. i. ſpũ ſ. intellec. p. e. q. f. ſ. a. ẽ. m. e. ſ. hr̃ unde. q. pea q̃ fca ſ. illi ſũme trinitati noticiam huiũ ginũ phi; alĩ ũ dr aug. phos non ꝓnigſſe ut q. a noticiã ẽtie ꝓ. ſ. ſpũ. ſ. nullo uꝺet loco ſuꝑ eroũ: ũ magi pharaonis ꝺ fecerũt mirio ſigo. non mpme. ⁊ inſcõ. q. ſũm gĩtum phi. tũq; deuotiõ ſ. ſũmo pſẽ. ⁊ ꝺeuo ſ. ũne ei pharis. ſ; mirio ſigno deſecerũt magi. quia uſq; adtiã ꝓ. non ualuerũt ꝓuenire phi. q̃m ꝺ hr̃ dr q̃ tres ꝑſ ꝓfca intellexerunt. ⁊ cognouerunt: Ado q. dñs eos hãc diſtinctiõm ſũme trinitatis q̃ fideli catholica ꝓfitẽr: nullatenꝰ latuiſſe. ut hr̃e potuiſſe: abſq; ꝺocime. ⁊ ũne uis pyrationis reuelatione; ſit. n. reuelatio: ꝙ ibi nis. ꝓpa. ꝓdoctiã. ꝓ inſpiratione. Reuelatiõ ꝺs eis ꝓpa ueritatẽ. ſ; non ꝓdoctiam. ⁊ puſpiratiõm.

Jnuiſibilia eũ ipſius a ẽtura mũdi ꝑ ea que facta ſũt intellecta cõſpiciuntur.

Sẽpitna q̃q; uirtus eius ⁊ ꝺi uinitas ita ut ſit mercuſabiles.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Quia cum cognouis sent deū: nō sic dīn gtificaue rūt aut gr̄as egerūt. s; euanuerūt in cogitacioī b' sui: ⁊ obscurat̄ ē cor eoz ⁊ ih̄i pr̄es. Dicen tes. se ēē

V ¶ iderunt ꝙ de longinquo ueritatem. s; non appinquauer̄ phumilitatē.
H on ꝙ illas. ut. pl. i dicuntur melleriſſe. q eas distīcte. uacuī. ⁊ pe. melleremunt: s; quia illa ēe cogn̄uerunt modo. q̄ ill' q̄ ib' ps̄onis. ihac scripta frequēt solent distīctiū ac sp̄alit̄ attribui. s. potūma. sapīa. bonitas; potūma. n. pat; sapienma: filio bonitas: sp̄ui sc̄o. sepe attribuit. ē ih̄i una eadēq; ſr potentia. sapīa. et bonitas. q uma ⁊ q̄es illi: ead bonitas. sapīa ⁊ potūma. s; q. quare fiat: ih̄ eccoſq̄ē.
S ¶ cendū itaq; ē h̄i foze. ne ita ēe uideat̄ mcatore. sicē mcreaturis. aquib' h̄ nōia trans̄lata s adcatorem. ihoīb;: pat̄ poz ē filio. filius: p̄teritoz pat̄ ⁊ eraniqtate. utpat̄ defect. erpūtate: mfilio mpfecto sens' solet notari. attribuit ꝙ pat̄ potūma: ne uideat̄ poz filio. ⁊ impotentioz filio sapientia. ne uideat̄ p̄tior. ⁊ ih̄i minus sapiens. sp̄s sol' pom ad rigorē ⁊ crudelitatē notandā. q; sp̄ui sc̄o bonitas ⁊ benignitas frequēt attribuunt: ut oīs feroc̄tas abeo relegata ostendat̄: ⁊ ihē q meliqhoc dīs sit. q' peccatū impatrem. remittet ei. ⁊ q peccatū in filium: remittet ei. q ū peccatū in sp̄m. s: non h̄t remissiōm. neq; h̄ neq; in futo. q. ih̄ u. erfragilitate peccati. dicūt peccare ip̄am: q̄ ꝙ potūtam. ē ū erignorantia: in filium. q̄ ꝙ sapīa. q̄ ex malignitate ⁊ obstinatiōe: in sp̄m. s. q̄ ꝙ dilectiōm. quia sp̄s sēs amor̄ē pat̄is ⁊ filij. ⁊ illa duo poza: facile ignoscunt. ideum ū: nō. potūtam magn ⁊ sapientiam ⁊ bonitatem dei: pea q̄ fca sunt: melleruerunt. ⁊ melle ponier̄; hē. u er monb; ⁊ ā ministratione epi. alia q̄ ih̄ indef intelligis: sic erā ministratione uoz mūdi. et regimine: oīū ēauoz melleruerunt p̄n. ita: ut hē mercenarios. s illos q̄pe sepa mercenarios dic̄: quos non latet intus. ⁊ meis p̄seuerat mīqtas. Unde ī mercenarios. de ij. s. quia ē p̄ilem rōnē. ⁊ ēaut̄e reuelatiōm cognouisset dīm: usq; adō ū fatent̄ unū ēe p̄ncipium. aq̄ oīa sortita ī mneū: nō sicut dīm. ꝙ. bñ uiuendo. s. ⁊ colendo. aut. ⁊. ⁊ gr̄as ū ecc̄s. de cognitione. s; sibi attribuer̄. mq̄ uana ⁊ falsi fuer̄; ih̄ subd; s; euanuer̄ in cogitatiōnib;. putantes se aliq̄d ēe. ē nichil sit. q. ille uanitas erat. Cognitionib; dico: suis. q̄. s. a se ipis ē: nō adō ⁊ i. s. quia dīm ū glificauer̄: cor. ⁊ rō. eoz. q̄ abeis ēdita ē q̄ obscurati ē. numoz in pbie obūbrate. ⁊ ūsti. ih̄ipient. ⁊ paulati. paulati. usq; ad ih̄ipiem ā: cor eoz adeuct ē. Hebuit a. et eoz sens' cor illoz q̄ē ēauoz ex creaturis cognouer̄. ⁊ sic dīm glificauer̄: ap̄li obiurat. ih̄ obscurati ē cor eoz. cecer hac sup̄bia. dicūt. n. eoz. i. corde. se ēe sapientes. ale. ⁊ adō: stulti fti i. idem. eccl. illa duo que dīm erat. Hayte assignat. s. q̄m euanuer̄. q. ostendit i. dicūt: se ēe sapi. ⁊ culpa mōstrat. ⁊ q̄n obscurati ē cor eoz. ibi stulti facti s. q. ē unoratia. sapientes. n. inanis rex. stulti fti i. nudo. ⁊ inefficax. ⁊ nōne physica p̄sequuntur: ⁊ ih̄ sydum. ⁊ quantas ēlemētoz. dīm ā eoz p̄ncipat. ideoq; stulti s. fi. n. h laudanda s. q̄uomag ēauoz illoz: Videunt ꝙ. q uemendo ēer. s; i gn a. q̄ ill' p̄stunt ⁊ uident ⁊ uolueri ēbuie. q. uidebant. ⁊ facta sup̄bi: ⁊ uanes̄ i q uidebāt. ⁊ ih̄ s. q. sup̄uer̄. Sup̄bia cap̄ pcī ē. deq̄ dictum ē. ⁊ mnū oīs pecti. sup̄bia ē. Sup̄bier̄ā: dicūt se ēe sapientes. ⁊ debebant sibi applaudere. q. ds donauit. nec se uendicare erro. q ⁊ ale p̄pt. s; sibi uolubebant. q. unq; ill ēdō fuit: ⁊ adh; emendō q. uide poterit. ⁊ illo laudarent q deū. ut uident. s. ut h facie: h̄ūitatē. s. uapēt. ⁊ possent p̄gari. aut illi bustinne exemplarioni cohere. Q̄ una ⁊ sup̄bia erat mens. obūbrat eos eccas. q. ut. ēcostrate mentes: p̄sup̄biā p̄dicarunt. q. ut. ds dedetar gēs. nulit ingns. Q̄ omnis ⁊ simulatē. ⁊ simulatē. ⁊ adulteras deos mor. adorauit ēatas exemplo ēaoz. Ut subd. Et mutauer̄ gl. Et ecce qh: obscurati ē cor illoz: ⁊ indebito maestatem ūisibil' di. q. ercaturis adiant: ⁊ thōies. s; q. pe ē ⁊ ter rabile ēm: ⁊ simulitudinē hōnū imutarent. ⁊ forma oz rupubil: ds abeis uocat. hē simulacrum hōis. ⁊ ds ipsos. ⁊ nomine dōnare ñ audent: monstroū imagines. ingtum da recipiant. q̄ita eb p̄nso. q̄nta ē stulticia eoz. ap̄ q̄ pl pot imago q̄m ūtus: ⁊ pon ores fuit mortui q̄m uiui: ⁊ uno. u. dō recedūtes: mortui fuerut. de q̄ numo ⁊ ih̄i sic: sic mlib' sapie salomonis. q̄. Oscultus mortui fingit opib; uiq;. L. egerit. a. e. nō solū sim ⁊ cogitōne pcauer̄. s; ⁊ ope. ⁊. i. q. gle. icor. d. ⁊ cultum ds debitū. q. ⁊ eoz rupubil ē.

Ölaus nolauit in semēcyst. usq; ad illū loc. sic q̄ ḡcor. bus

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Ambrosius
Ab
Ab
Augustinus
Ab
orig.
orig.
Augustinus in sermone quodam
Augustinus in moral.
Ambrosius
Ambrosius
Augustinus super Genesim
Augustinus
Augustinus contra Iulianum hereticum
Ab
Ab de gratia et libero arbitrio
Augustinus
Ambrosius
Fulgentius ad Donatum

mutaverunt. quantum ad hec. prius in similitudinem ymaginis corruptibilis hominis. i. imaginem ei qui erat assimilatam. postea in similitudinem imaginis volucrum. Cecitas maior obtenebrato ... quadrupedum. tandem serpentium. ... Sic et maiestatem dei et gloriam mutaverunt in hominem quam minima et parva sunt similitudinis ... honorificentiam daret. ... simulacra ipsorum ... alii solem. alii terram. alii homines mortuos. et huiusmodi plura venerabantur. Secundum hec in similitudinem hominis et volucrum quadrupedum et serpentium. quia hoc fuerunt ac diversis temporibus a romanis colebantur. Deos et fuit ab antiquo ... adorare simulacra hominum. ut romani iovis et aliorum ... in italia. Volucrum autem et quadrupedum et serpentium simulacra coluerunt egyptii. Alexandria ab augusto victa est et rome subiugata. Se-

P ropter quod tradidit et cetera. Hic est vindicta dei super eos ostendit. qui et adiuriam creatoris dei figmenta similitudines vere dificaverunt ... desideriis captivus ... ut ita non illa gererent que volebant. sed non illa perficerent quod desiderabant. ... [illegible] ... Pro peccatis quippe culpas causa ... deseruit adeo. huius qui veritatem dei in mendacium ... gloriam creature ... buit. propter hoc deseruit et tradidit desideriis. Ista vero peccata que de superbia sunt. non solum peccata sed et supplicia sunt. Omne quippe peccatum quod non cetius penitendo non tegitur: aut peccatum est et causa peccati. aut peccatum est et pena peccati. Peccatum namque quod penitentia non diluitur: suo pondere mox ad aliud trahit. Unde fit ut non solum peccatum sit. sed et causa peccati. Ex illo quippe culpa subsequens oritur. Peccatum vero quod ex precedenti oritur. non solum peccatum: sed pena peccati est. quia iusto iudicio deus eorum peccatis obnubilat. ut precedentis peccati merito in alia peccata cadat. quomodo et liberare voluit. Desideriis pecuniae ... propter quod scilicet propter idolatriam. i. qui cultum et religionem dei imaginibus tribuerunt: deus tradidit illos. i. subtrahendo gratiam. tantum permisit. Nichil enim absque eius permissione fit in mundo. Ista itaque obcecatio vindicta et pena iam fuit: et tamen propter hanc penam. i. propter cecitatem. quod fit deserente luce sapientie. ipsa in graviora peccata collapsi sunt. Tradidit dico prius in desideria cordis. cordis dico. quod erat eorum. i. a deo non erat: ipse tradidit illos in inmunditiam. i. in actum inmunditie. ut ipso actu operentur turpitudinem tantam: ut afficiant corpora sua ... quomodo adnatam. i. ut corpora non sint repugnantia quod adinvicem applicarent: et vicio apta facerent. Et ostendit hanc vindictam quod tradidit sunt. non tamen in desideria pravia. sed in inmundas actiones et contumeliosas. quibus afficiunt et inficiunt corpora sua. ipsi dico. in semetipsis. i. non aliunde. sed a se ipsis. ... non ... deserit bis ... qui deserit a deo ... capit ... possidet ... et facit peccatum consequens: precedentis pena peccati. Ut ita afficiant corpora. ipsi dico agentes contumelias in semetipsis. i. suo sexu. scilicet masculi cum masculis femine cum feminis. Diligenter attendendum est quod ... tradidit deus. quod hominum maliciam non facit ... deus. quod dicitur deus homines ad ista non cogit. sed dicitur deserere. non deserere ... deserit autem deus non apponendo gratiam. et appositam subtrahendo. Manifestum est enim deum operari in cordibus hominum. ad inclinandas voluntates eorum quocumque voluerit. sive ad bona pro misericordia sua sive ad mala pro meritis eorum.

I iudicio utique suo aliquando aperto. aliquando occulto. semper autem iusto. Et nota quod deus dicitur operari in cordibus hominum. ad inclinandam voluntatem eorum ad malum. quod non ita est intelligendum. quasi deus maliciam impertiat. sed quia non apponit gratiam. quomodo inmittat hominum voluntas ad bonum: ita subtrahit quibusdam. quia subtracta inclinat eorum voluntas ad malum. Sequitur. Qui commutaverunt et cetera. Hic erat ... comparatis culpam eorum et penam. ut comparatione ... repetitio ... Ostendit enim quod pares eos mutassent gloriam dei. scilicet quod deum putaverunt quod non erat et coluerunt et servierunt creature. potius quam creatori. ... subsequenter partes inmunditie. scilicet quod femine in feminas masculi in masculos turpitudinem operabantur. in quibus comparatur pena culpe. ut sicut contra nature creatorem peccaverunt. ita in corpora punirentur. Unde concludit in seipsis. Sic et mercedem erroris: quam oportuit. et cetera. illi afficiunt. i. deturpant corpora sua. qui commutaverunt veritatem dei in mendacium. i. id quod deus est vere. dederunt ydolo. scilicet quod fit deus. et dicit hic veritatem dei. quod supra vocavit gloriam dei. Veritas quippe dei est gloria dei. Veritatem dei tenere est: unum deum colere. Veritatem in mendacium convertere est. creature servire pro creatore. Veritas et religio. unum constat dei ... sicut ipsa namque veritas: verus est deus. ipsa et una veritas est ... una divinitas. et ita non possunt duo veri dii vere dici. sicut ipsa una veritas ... non possunt dividi. Verum itaque deum colere. ut quod deo servire. non est utique veritatem dei in mendacium commutare. Ille autem veritatem dei commutat in mendacium. qui deo non ...

sapientes: stulti facti sunt. et mutaverunt gloriam incorruptibilis dei. in similitudinem imaginis corruptibilis hominis. et volucrum et quadrupedum et serpentium. Propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum in inmunditiam ut contumeliis afficiant corpora sua in semetipsis. Qui commutaverunt veritatem dei in mendacium. et coluerunt. et servierunt creature

(c) 2006 Ministerio de Cultura

poci q̄ cato
ri. q̄ ē ~~dr~~ be
nedict in
secta agñ.
Spica trai
it illos dr
ipassiōes ig
nomnie. hñ
femme eoꝝ
imitauerīt
natāle usū.
i eū usū q̄
ñ natā. Si
mulier ⁊ mas
culi reiecto
natāli usu fe
mine: exar
serīt i desiꝺ
ipsi fiat. iuxtā
masculi imas
culi spiritu
dnē opātes.
& mēdē q̄
optunt erro
rē sui in se

ctimat ſuendum. C. ōmutauer g. iuxtā di mdamū: dū nom di q̄ ē uer: deder hñs.
q̄ ñ sdm lapidib. ⁊ lignis atq; metallis aufentes q. ſ: dat q. ñ ſ. u di iuxta ſit mdamū.
ú qñ lapidē dicet ee dīn. ñ. ſ. negant dm. ſ; ſumīt cate pon q̄ catonē. hꝫ ē mutare uer
mfalsum. ⁊ t. ſ. uident digne cole illa: di nom. ⁊ honorē. hñs mpoſuer. Vitat q̄ppe
cate. adō ē. ſ; ñ ē ds. q̄. illi mīno acill ꝺiuinū. cātas tamq; catonē colūnes. Sꝫ ne q̄s dicat.
ñ colo ſimulacr. ſ; resp. ú solē ⁊ lunā. alīs modis adorat. ⁊ coluer cātā. duligīt ornādo eā.
⁊ fuer actib cate. hꝫ dampnat ea q̄ mſum nulacr uulligebant. fuer dico: cate pon q̄ ca
tonē. q̄. illo eet meli. q̄ nī ucet abūt puer suo honorē. ē bndict. i. sup oīa exaltat.
⁊ hꝫ: unsecta. i. sīl fine: am. a. d. hꝫ uer ē. q. dō ūo bñdicō ē isecta. Vnde ā gnū. adorēp
mpietas dat honorē. io q. illi dicunt ē falsitas; seā. p propria. to. rē. l tñ. hꝫ undicta
repent. a. d. ⁊ q̄ uta peccauer mata cantē: pp ea. r. i. d. i. tñ pmisit; hꝫ nīn undicta
repent sic añ repenit culpā. unpassiones ignominie. i. uoluptates carnis. q̄ si delectāt.
sūt passiones nate. ñ nommāde. ⁊ gnomia. ti. dr q̄sdā nōie dignas. ūi dr ignomi
nios. q̄ definit hñe: dignas nom. dū tanq; emme de phīam. tādo g illos ds. p. ipas
siones ignimie. i. largiore libidinis. q̄ē passio nate. ñ nommāda. p ea tūd mpm
actū libidinis. ⁊ uere. ſ. am fem ex mmittauer naturalē usū. uel legitimū. ieū usū.
q̄ ē ꝺ natam. unt se. ſ. agūtis. Natal usus ē: ut ú ⁊ mulr. uno ocubitu coeant. ꝺ
mm uo. ú mascl mascm polluat. ⁊ mulier mulierem. Siq̄s ú relicta ouge aliā co
gnūt. pmidinē opat. ⁊ pcat. ſ; ñ ꝺ mm. q̄ú ī ē ipa ouge. alio ñ q̄mdex dormiēt.
ꝺ mm opat. Seq̄t. Simulr ā. ⁊ mascli. r. n. u. fe. e. i. q. Nece pcā uolūtatis. de
fideriis duco. ſ. l. q̄ ase ſ. ñ adō. hꝫ ꝺ. pp ydolatriam hūo gnū pruenisse. tes
tat apls. ú femī femmā. ⁊ mascl mascm q̄ dehīdio adulum appetent ndebitū.
ideē. ti. mutare ñlē usū. ieū q̄ ē ꝺ mm. ú sublato usu ocsso. alīs unquā ocsum ē.
ēlla pars corpis. ñ hāt hñm usū datū añ: q. ti. hr hꝫ ocsā ⁊ hetra. ītanū ordinē su
sa. ⁊ alīs facta q̄ ocsla s: pcm ſ. Si ā putas o uihane apīm erꝛ laudasse lubi
dinē. q: usū femme dr ee natalem: ōnē p fecto usū femme laudare spernis.
ac phīs rēa q̄ mittunt cū femmis stip laudabis. q: ⁊ illic unq; usus natī ē, q̄m
uis dampnand. q: legitimū ñ ē. ⁊ ñ ⁊ filiū. ñ legitimū. ſ; ñlē uocant. q̄ ſi nas
cunt. Non g ocupiscentiā carnis. multo ūbo laudaū apls. ſ; ñlē usū appellaū.
illū usū. ūn natā hāna p nascēdo subtile. ē dr usū ougalē. ſ; ñlē: eū uolūs mul
tiplicari. q̄ sit m ūbis adh cant. ⁊ pea possit adgiandū ser utiq; musici. q̄ē phē end
mbis ⁊ metricis hāt musicā. Naturalē usus. ñ tñ laudabil ſ; etpabil. Abeat ú pp
ter corpis. q̄ ñ adgiandū ē ītenta. si ī ouge q̄sq; utat. ꝺ mamā ē ⁊ flagitiosū.
equū masculi immasculos. a. d. ñ tñ erꝛ ser. ſ; ī mascli fuer opantes actū. ipi
tudinē. īmasculata fuer. precipiētes m̄cedē sui erroris. i. perroris suo q̄ oportuit
ſ. q̄ pecō ꝺgrua sunt. i. precipiunt undictā digna culpa. Nīt. ti. ydolatra. p
mpuū ⁊ grauissimū delict ē. tñ ⁊ spēlanc ei phorrēda. ⁊ horrida passio ē. q̄
precipiunt misericordiis. i. mata sua undictā ꝺi sustinēt ei. ītuo
seruo. ſ. deformitatē opantes. Ct nota q. dicē oportuisse eos ista mcedē precipe;
hꝫ utiq; moes causā. pp q̄ tūm ſ. sī ulla ābiguitate monstrata. Dīr. ti. ꝺo ma
li añ facissēt. ⁊ pea adiunt pp ea. r. rē. Rōnē. pcdūnt ē hꝫ pena pcī. ⁊ ñ ipa
pcm ē. ſ; ꝺ iudicio. ti. iustissimi ꝺi tūm sunt. sue defendo alio ñ erpicabili. ſ; in
erpicabili. impassiones ignominie. ú anima ēmittib; ūn dicat ēmē. ⁊ suppli
cia pcātū. ñ tñ sunt trīnta: ſ; ⁊ uicior ieīnta. Sꝫ ista pena pauci un
dūr. pp ea. eas mat ꝺmemorat apls. ⁊ emūat mita. q̄ pcā ſ. ⁊ pena pcī. ſ; ne
primū. ti. pcm apostatē. ⁊ ultimā penā ignis eēm. mecha q̄ ſ. ⁊ pcā ſ. ⁊ pene.
Sq̄. Ct sic ī q̄n ñ pbaues. Ecce ite q̄ ñdum ꝺscripsim. malia ē aduc.
pcadē culpa. p hꝫ ā q. dicē. sic. pnā pcō assumlat. ú sic pcā auc ūnīsu ꝺi.
arbitrios ām nesciēs mala sua. sic p unū sunt ruppo sīsu. ⁊ hꝫ ē. ⁊ sic ptauiss.

ämb.
äm de uneo babal
mo.
ämb
ämno ämb
ämno
ämno
ämb
äm. ce. uihanū hereticē
äc ieodē
äm meod cc
ämb
äm. ce. uihanū hencum
äc. ce. aduersarios legis
apharum
äc mpsit. l. ui.
ämb

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nem·ꝛ nec negligẽ mala homi
num·ꝛ ꝯ ꝯtrd. il. d. i. r. ſ. ſ. ú mch̃ intelligant. ú q appetitate remoti ẽ. q̃ſ ſua ce
cas aiam ſ lumine ſuꝰ erchid. ꝯtrd dico ú faciant ope es q̃ ñ oportet
rõnz. illos dico. repletos oiñ iuſtitie. q̃ ñ pax hñt. Deñ emãt mchãſ pce
ú apñ eos accuſ; ſ. illos dico. repletos. malicia. 01 alicia ẽ q̃n aliq̃s dãpnũ mo
liꝝ alicui. fornicõne. Fornicõ ẽ: oĩs. usus carnal' ꝛ mutuus: p̃ legitimũ ꝛcubitũ;
auaricia. A uaricia ẽ nimiꝫ acq̃rere. nec ſuppflua pauprib' erogare. negtia. Nequa
ẽ: tenãs. q̃n quis auder q. nequit, t' nequa ẽ. nec pauca fit. illos dico plenos i
nidia. i. dolore alieni boni. ſ' inuidus. it. dr. qui alĩ felicitate mequit. ſic
mouet'. manifice passiõn. ẽ aut q. pe ẽ alui ee ñ uult: aũ alĩ uid ee melio
rem. dolet se ñ ee ſimilem. homicidus. phrasit dicẽ. q̃ homicida: ac. ſ. uo
luntarius, ꝛentione. Contemptio ẽ: inpugnio iuuans. pſidãtiã clamoris. dolꝰ.
ol' ẽ q̃n aliud ſimulat'. & aliud agit. maligitate. 9 aligtas ẽ: mala uolũtas. ẽ q
ẽ ñ p. t de bñficiis grãm ñ referre, susurrones. mr̃ amicos discordat' seminãtes,
detractores. q̃ alioꝝ bona negant. t iniuriãt. ꝛ ne lesa putent. susurro ꝛ detracto.
qr mũb' ſunt: add de ors. odibiles. ꝛ inuidiosos. q̃ dicat. t faciẽs inuidiã
ꝛ ipa ifert. superbos. in honorib'. elatos. Eleuatos q̃ nolunt pati poſſe t parẽ. iniuriosos
malorũ. q̃ nouit gen' mali cuilibet inuenit. ubi t opꝰ. parentib' carnalib'. t
ꝑlatis. ñ obedientes. ſ. ferũt idomitos. insipientes. ſ. ñ discernentes int' bonũ ꝛ
malũ. incompositos habitu ꝛ incessu. ſ; nec pcito corpis. indicat q̃ntũcũq; int'. sine
affectione. ꝛ ſñ dilectõne p̃rmi. absq; fedꝰ. ſ. ſñ societate. ſñ mia. q̃ ñ cõpatit
mis'ris. Sed. o. ẽ inuicia. ꝛc. l' ꝯ ostendit eos ulti' cadẽ. dicens. q̃ tales. ẽ cognos
scẽdi. ꝑ ſ dnce rõne. inuicia dr. i. nullum dim: ñ ñ meritũ. l' ſ. q̃n q̃tuꝫ
agunt. dr. ẽ mortẽ. cui. ne putarent' hi ꝑcepti pena ñ affligi. q̃b' delec
tantur: add ꝯ ultimã penã. i. mortẽ etnã. ꝛ ſ ꝯ ſ ñ q̃ faciũt ea ẽ digna morte. ſ.
ꝑ q̃ ſolent facientib' ut nulli erret. Consentire ẽ. tacẽ. ẽ posse redarguere. t er
rorem ad ultõ fouere. ꝯ opꝰ q̃ ierusalem. ꝛc. Sup' ꝑ gentiles locutus ſe. superbiã
add. ꝛ aut' uidentes. ſ. ipa ꝯtra ẽ: de restant; ꝯ ãnimant. de gentib' ꝛ uidis
agut. qui se mutuo inuitabant. ñ ñ amat' cessabant. a. d. pp q. ſ. q̃ oĩs faciẽs
ꝛ uidẽs. ẽ digna mortẽ. ierusalem. i. cor ſ. carnal. omnis. ſ. tam inde q̃ gen.
q̃ uidicat' alios. i. dãpnat. ẽ q̃ ostendit se ee q̃ ñ ẽ. i. mstũ. Inde uidicabat gen
tem, ſ. pacem ſtam ꝛ gentil uidẽ ꝛ utp. hõ. ñ ſpe. i. carnal. ñ ſpuali ꝛ uig in
ierusalem. Si. it. uidens uidicat gentilẽ. de ydolatria. ꝛ ip ſũ, ydolatra, ſ; ge
til uidẽ de legis puaricatore. ꝛ ip puaricator. natũ legis. ſ. Iõq; utp
ẽ merituri. Vel ſpialiꝰ pp uidẽs ꝛ dicẽs ſe ñ dñi eos nominati ex p̃te. q̃
lege gtiãt. ꝛ agẽ ea q̃ malus dãpnat. sic mstm ostendit. ꝛ q̃ dñi eos nõiati ex
p̃te ꝛ mstm nominat. ꝛ qua ñ solũ q̃ ilege pcauet. ꝑ ſ; ꝛ q̃ ſñ lege
peccatis; ꝯ ꝛ de gentib; ibi addit. dicens. ñi ſ. mstm ẽ aiam hominis opans
malũ: uidet ꝛ gerit. ꝛ gtiã oi opanti bonũ uidẽ ꝛ gto. a. d. pp q. ſ. q̃ gentiles p
dicta facientes sunt merituri: nl tm q̃. como omnis q̃ uidicat. i. opꝰ
dei q̃ plegẽ instruit. alios dãpnat: ierusalem ẽ. q̃ ñ te obſtruat abyſſ. ꝯ;
alios reprehendis. a. d. ã merituri ſit. ꝑbat siue ſpialiꝰ de uidente suum
ꝑ de uidẽs. ꝛ gentib. a. d. Ve merituri ẽ. tu q̃ uidicas. ꝯ. ſ. ꝯ
tu. ꝑ. ꝑ. i. tu ipe reatus ẽ. damnationis tue. ñ alũ uidicas. q̃ ꝑ hoc. ſ. i.
q̃ eadẽ agis q̃ uidicas. i. ꝯ ipſi reprehendis. Sed. Scim⁹. it. t ã. Inane ẽ excusatio
nem gentis ꝛ uidens sua autoritate destruat h' aplꝰ. posſ; it. ex excusatione
pcti sin dicẽ uidens. ꝛ sic ad ago q̃ michi. me tñ iudm defendo. gen' ꝛ ex. ꝛ ex gentil.
me gentilem defendat ignorantia, ꝯ q. aplꝰ aut. Scim⁹ ꝛc. O iudex uidens ñ excusari
plegem. t gen'. ñ illos pcepta. ꝯ ignorantia. it. mstm qui nullã lege. ꝛ uolũt. pcm ẽ:

medipsis re
cipiẽtes. &
sic ñ pbauer
dñm hñre in no
titia: tradi
dit illos ad
reprobũ sen
sũ. ut faciãt
ea q̃ nõ cõue
nit: Repleto
s oĩ iniq̃ta
te. malicia.
fornicatiõe
auaricia. ne
q̃cia: plenos
inuidia. hoĩ
cidij. ñãtiõe.
dolo. maligꝝ
nitate: Susur
rones. detrac
tores ꝺo odi
biles. ꝛnume
hiosos. superbos.
elatos. iniẽto
res malorũ.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

paretib' n o
bediete. isipi
ete. iposito
sin affectioe.
absq; federe.
sin mia. Q' c
iticia di cog
novisset. n i
tellexiut. qm
q talia agut
digni st mor
te. n solu q
ea faciut: s;
7 q cseciut
facietib'. Apt
qd iexcusabil
es o ho. ois q
iudicas. In q
.n. iudica alt
u: te ipsu co
depnas. Ead
.n. agis q iudi
cas. Scim'.n. qm
iudiciu di e
scd' uitate in

et meis q n potuit. pena pcti &c. Vos ita opinamini. s; nos scim'. qm iudi. 7 c.
i. sic e i. n. in alege. Vel inexcusabil es. q; scim'. q; iudi. di. e. scdm ueri. i. equitate rei.
n s psonar acceptione. ieos. i. 3 eos qui talia agut. siue iudei. siue gentiles sint. i. eos
q illa faciunt: q illa ipi reprhdut. homines iudicio attendit ps potius. diuit. qpm
q. s; di iudicium i the uer. q; querat e n attend ps. s; uite meritu. hu'anu quippe iu
diciu: multismodis corrupit. amore. odio. timore. sepe iudiciu integritate uiolat.
3 iusticie regulam: iudiciu mia inclinat. Judiciu u di e s uitate. q reddi unicuiq;
s mensura boni. t mali. Veritas qppe iudicij h postulat. u mali mala. 7 boni recipiat
bona. S; illud in h loco uidet ostendi. q. soli dei sit, s uitate iudiciu. q; corda om
niu nosse solu di e. 7 mias secdm a mosse. S ut. n. qda q ominutuit ope q malo.
aio a timale. u sicq ubi ca hoiem n uolutate occidit. Alia u fiunt ope q bono
s; animo n bono. utiquis nuc op' n piumando di. s; u laudet abomnib: facit.
sed. Existimas a homo ois. 7c. q. d. nos apli ita scim'. s; tu oh. i. carnal. n spual.
ois q iudicas eos qui talia agunt. qua sup memorauim'. 7 tu facis ea existimas. i. opi
naris. h. s. q; tu effugies. q ocq m iudiciu di. 7 an h facis. a. mir e. 7 e h in epano
e r roma. irascit. n. eis apl. q; ipunitatem sibi pmittunt. alios iudicantes.
i. 7 h capitu gnal agit 3 iudeos 7 gentiles. pot 3 spalr accipi. 3 superbiosi quia
liber placit ecclie. q p ypoc sunt. etiam fallit intuentu. u e puniend sit. honore
digni apparent. sup 7 de iudeo q simulat. q. n e. 7 id congruit at. iudicas. qm alios
docet. n te accusas. s; alios. ipunitate spant. q h potestas data e. 7 n e in
mundo ad psns. q te iudicet. s; ut de sit ad psns q te iudicet. effugit in iudiciu
dei. q. in mundo euasisti: iniustu n possit q ille die. cur q n pumit. ait apl.
bonitas di: expectat te. q. tu ignias a indepnis. 7 h e. Tu contempnis diuicias bo
nitat ei. i. copiosa bonitate ei'. Copiosa e bonitas di. q si mile mira peccatib; mita
bona ministrat. bladiens u adpenit attrahat. 7 contempnis diuitias paciencie. i.
copiosam paciencia di. q tot 7 tanta pccante sustinet. u ero eos punit subito.
7 contempnis diuicias longanimitatis. i. copiosa longanimitate di. q n adhora
e. s; longa. p mita expectans tepora. h. nuc exibet ad. q modo e nuc temp.
et au h facis: q ini u e. V id ait longanimitas q alibi sustitatio dr. apane
ra afferre. q; q infirmitate magis q pponto delinquit. sustinet 7 plon
ganimitate dnt. a u ptinaci mte exultant in delictis suis. fert 7 paciens di
ciui sunt. Paciencia q e: q p superbiam 7 peacei mte peccantes n statim punit.
Longanimitas e: q p infirmitatem 7 n de libari q malicia peccantes diu
portat expectans adpenit. h a contempnit. q. n s uit ad penitimia. u ds inui
tat. s; ad inpunitatem intt. q n u sollicitum faciat. neq; apls redarguat.
ads. ignoras. q contempnis dei bonitate. 7 n ignoras. qm benignitas di adducit te. qm
ille e adpenit. Ecce dn nescit e micorde. 7 an h facis. a. mir e. Sedte loqt.
qua mala nis n reuocat ad penit. n timore. Et animo ibi tribus istis. tres
peccatu gdus annotamus. peccas. n. oh: dii t impunitate pmittis: q. ibi notat.
existimas au. 7c. It gnu peccas: q contempnis bonu dei. vn ibi. An diuicias.
7c. Grauissima peccas. q ignias te contempne. Vn ibi. Ignoras. 7c. Et an h facis:
In epano. q. mir e. Secu rc. Secdm duriciam a ma. 7c. a. d. benignitas dei te
adducit adpenit. s; tu u adducis. imo thesaurizas t. i. m. i. accumulas t in
dicta 7 h s duriciam tua 7 cor inpenitens. i. q durior e. 7 inmalo tuo ptinor
ac q n corde penitet. Sunt. n. qda quib; mala q agunt displicent. 7 duc
n penitencia cordis. q en eis datur. exeis exire laborant. De quib' n loquit h.
Sunt alij quib' placent mala 7 de mia di nimis psumentes 7 paciencia abutentes:
ieis pertinacit pdurant. iii q illi ostendit paciencia a. 7 sua cumulant sarcina.
deinis peccando. Et sunt alij. quib; displicent quid mala. s; qm gina ea

ainno
ainno
iohs diacos
amb
or
or
amb
amb
or. amno
aug
aug. eug.
amno
aug
aug
amb
aug

i. finalia
pmitte sibi impunitate peccare est in spum s. grauie
i. inexcusabiles ostendis eos e.
n a fide exorbitare
expecta. 7c.
exalte. i. supmec.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ō intelligunt. putant ꝑ iam ñ posse ꝛgsci. sic ille qui dr. maior ē mḡtas mā: quam ut uenā mereat. ꝛ hac despatione subrepit eis. ut quecḡ olim uit. tam quam ãampnationem dēnari. sine pna faciant. Sili ḡ immanes spe dīn ñ inum animant. ih ũ despatione: dīn ñ boñ ermanat. Cuiusq; ḡ pcipue tabunt. ꝛ spando. ōtrys reb' ꝛ ōtrys affectionib' laborantes pibunt. Sita. ii. duo. ammas ōcidr. s. despatio. ꝛ pūsa spes. his duob; fit blasphemia mīspm scīm. Vñ in ieūgio dr. q pcauit. ut blasphemie ubiū diuerit m spm sc̄m: ñ permittet ei. h: i' in fiuo; de q. ꝛ ioh's mepla canonica ait. Est pcm admodum. ñ pro dico ut quis oret. pcm admodū. i mīspm scīm mittit duob; modis. s. pbīnationē. ꝛ despationem. Obīnatio ē. maturate mmalicia ñ nis ptinata. pq. fit homoi pentis: ꝛ h unpentima. ē blasphemia mīspm. s. Despato ē: q qs pent' diffid' de dei bonitate. & utrq; dr pcm: mīspm. s. Q. Spūs. s. amor ē patris ꝛ filij. utrq; be nignitas. que tanta ē: ꝛ finis nō ē. Vnde ḡ mīspm. s. delinquut qui finem malicie di benignitatem ereate putant: uolentes nihil uoluntissimo mḡtanti mari penā anime mdulgīne. q se recipiant fluctuantes. atq; ipa despatione adiunt pcm pcis. dicim; nīa nulla ē. ꝛ sup pcores necessaria debet dampnatio. q ī ptinacit malo merent: mīspm scīm. i. ō dei bonitatem pcāt. q eos patientissime sustinēs plurimus dōnat bonis. atq; correptionem a pena ũ diq; uocat. uocat at. beneficijs cature. uocat inpriende tempꝰ inuendi. uocat pflagellum correptionis. uocat pniam solationis. S; obstua ne longanimitate mie dei male mūdo thesauri zel' ire. nīt sic uideat ds misericors. ut ñ uideat mus nec ira ultis: ut misereri ñ uelit. Adij parent homines ut iuuat. ꝛ nō sit qui dampnet. Solet ij qui. ḡre pcm mīspm. s. imremissibile dicat. de q duisuarie fīnunt. Alij. n. dicunt. iō dici impemissibile. q tales pcatores penie ñ ponunt. h ines corda mdurata uelut lapides. sic de diabolo dr. Indurauit ē cor eius tanq; lapis. Alij ũ dicunt. iō dici impemissibile. q tales pcatores: numq; penitent. ē nō ponit. ꝛ nō mō quā eis remittit. Vnde ut matheus dne oppositionis: meretrices immediate ofert. Ḡs namq; ait. Iusta impenitima. ꝛ cor impenitens. q̄ndiu quisq; mac carne uiuit: nō ꝓiudicari. O nullo. n. despanduꝫ ē. q̄ndiu patientia di ad penitām adducē. ꝛ agam' ē hodie. uidꝫ ē. infidel ē hodie. pie ē hodie. fortunate ē hodie. qd' si es. amplectat' catholicā pace. ꝛ sequat' catholicā ueritatem. Quod si ipi quos mḡtꝫ gie emouit uotas. ꝛ q̄ndoq; desperatissimos damnat. aliq; finat ipā uitā agunt penitentiā. ꝛ mutant uerā ipā infuto: Volūte ḡ aīe tempꝰ q̄dq; iudicare: hr. plīnde. n. patientiam dīc. dat loc̄ penitentie. nolēs aliq; pire. nō ē. aliqū more fure. ꝛ adhuc dāpnare. Sup' matth ā ō dr. tanta ē labes alic' pcī. ñ dep̄hendi humilitate subuie ñ possit. ñ ꝓ pcm suū mala consequenta ꝛgsse. ꝛ remissa cognat. Sup marcū q; dr. q talr pcatis digne penitē ñ pot. Q. diuinitus ḡ utrq; auctoritatum attestationem. ñ ꝓiudicio alic' illaꝫ partiū dīc. s. imremissibile. nō quia nullus penitendo. ꝛ q; numq; penitendi. ꝛ penitentia nō p̄ [illegible] Vñ aūe aut. sup illū locū ps. Conturbatus ut fumo maris. i. eos qui erant desperatissimi. Vñ iohis canone non aut. dico. ut non quis oret. s; ñ dico. ut ds oret. & q. dr. tales ñ posse penitē ꝛ humiliare despatos subuie intelligīdo ē. ñ posse. ñ ut. ꝛ difficulter: ꝛ raro. Vñ ās aut. Quasiuit mpeos ut mundet dīc. q ut mutā. ñ ut mortē. apprehendo. ut aut homines. ipe. ut. ut sepe fit. ut mutent. q medium dīc tempus ut. ad uitā. ō dū tempꝰ ē. ꝓ ut tatem sua ut q; desperat. dī patientia ꝓ ut melecat. ne quē. ut ē. ut illū desperē. ꝛ ratiꝫ ꝓmodo euade neq; possit. Tales apls detes. ut. thesaur' ē. ira. i. accumulat' ē ut indicet. Specialiter. n. ut ut ut dīc ñ cadat. s; clementissimus: mīs ut ueri. ut ad mutet. ꝛ ira. i. deus ecclesia ut ut dīc ut ꝛ reuelationis. i. q. tempꝰ iudicij appellat diem ire ꝛ reuelationis. ñ

ēs q talia a gūt. Extima' ār hō hō ēs q iudicat' eos q talia agūt. ꝛ facis ea: qm tu effugies iudiciū dī. An diuicias bonitatis eius ꝛ lōganimitatis cōtēnis. ignoras qm benignitas dī ad penitētiā te adducē. Tu ār & duriciā tuā ꝛ impenitēs cor thesaurizas tibi ire ꝛ re uelacionis iusti iudicij dī. q reddet unicui

f opa eius. his
q̄dē q̄ f. paci
entiā boni o
(p(ri)mū a(n)te corp')
pis. gl'am ⁊
(q(ue)rē ab aīā)
honore ⁊ icor
rupcione q̄
rētib' uitam
etnā. his āt
q̄ s̄t ex ɔtēcōe.
⁊ q̄ n̄ adq̄eset
ūitati c̄dūt āt
iniq̄tati. ira.
⁊ idignacio.
tbulacō ⁊ an
gustia i oēm
aīā hoīs opā
tis malū. iudi
pmū ⁊ greci.
Gla āt ⁊ ho
nor ⁊ pax: oi
opāti bonū. iu
deo pmū ⁊ g
co. Nō. n. ē ac
ceptio psona
rū ap deū.

dīc uocat. n̄ p(ro)ṗt. s; q: oīa tunc erunt apta. que in s̄ occulta. ire: q̄nt ad peccōis.
qui tunc punientur. reuelōnis: q: tunc reuelab'. q. amb' in nescit'. ut ɔfiteant' ī i
uiti: tm̄ iudicium dei. q in futū n̄egat'. būdiri iusti iudicij. q: ip̄e ē q̄ reddet uni
cuiq: iuxta opa sua. Reddet. n. d̄s tunc unicuiq; s opa sua. q̄ in ill' d̄s libat. n̄ reddit
s opa. ē ī erga iniquos. in larga ē bonitas. In futuo aū reddet ⁊ mala p malis q̄m
iꝰ ē ⁊ bona p mal. q̄m bonꝰ ē ⁊ bona p bonis. q̄m bonꝰ ⁊ iꝰ ē. tm̄ mala p bonis non
reddā. q̄m iniuſt non ē. Reddet ḡ mala p mal: s. penā. p iniūcia. ut i reprobis.
⁊ bona p mal. s. grām. p iustcia. ut i paruul. ⁊ bona p bonis. s. grā p grā. ut i
adultis. qui bn̄ opando: uitā meruer'. S; forte aliqs quer'. q̄m s opa reddat. ⁊
iuste retribuat. cū p̄ p̄porali ope pecī ppetuo puniat. Ad q respondet' sic. ad
districti iudicis iusticiā ptin⁊. ut nūq careāt supplicio quo⁊ mēs in hac uita num
quam uoluit carere pecō. ⁊ iust' deꝰ iniquo tinm' ultionis. q̄ q̄ndiu ualuit: hic no
luit im̄unis ē uiuis. Postmo q̄r. un̄ mala uoluntas atq; ɔsciencia reprobo⁊. in ge
henna punito⁊. sit pecīm. t tm̄ pena. ⁊ si pecīm ē. un̄ p illo meāt penam. Ad q. d̄ns
pꝰ hanc uitā n̄ eē tmpꝰ merendi. s; recipiendi. U nt. n. meī. n̄ dum incorpore ē. sic
i ɔsequentib; explāx locis legr. Iō quodā ɔcedunt malā illā uoluntatē. q̄ ē in reprob pꝰ
hanc uitam pecīm quidē ē. i. culpā sunt ⁊ penā. s; p eā nich meri. sic bona uolun
tas. in electis. bonum q̄d ē ⁊ gl'a remuneratio. s; p eā nich mēr'. Alij n̄ dicunt. il
lam malam uoluntatem. tm̄ penā eē. ⁊ n̄ culpam. S. i. n. iquint culpa ē ⁊ puniri n̄
meī'. ipunita remanet. ⁊ ita n̄ ullm pecīm. inpunitū relinquit d̄s. ē auctoritas
dicat. nullum malum inpunitū ⁊ nullum bonum irremuneratum. Ad q. alij
respondent illud accipiendum fore de ɔmissis. uite p̄sentis. n. tm̄ illud inpunitū.
concedunt. q: mala illa uoluntas n̄ tm̄ culpa. uel n̄ eciā pena ē. De tm̄ exequit'
aplꝰ q̄m reddā singlis s opa dicens sic. his q̄ q̄ s̄t ⁊ ē. i. qui bn̄ uiuunt pacienciā dio
pānt bona. reddet gl'am. q: fulgebunt. ut sol in regno pātris sui. ⁊ honorē. quia
adu'terum di sci er̄. ⁊ i corrupcoīm. q: q. habebunt. p manebit sine fine. h' iō
adiec'. ut alia gl'a ⁊ alt' honor ille intelligeretur. q̄m in p̄senti habentur. In p̄senti. n.
honor ⁊ gl'a frequēt amittit'. q: corruptibil ē. ⁊ q̄ dāt. ⁊ q accepit. In futuo ā icorrup
tibil dat' honor ⁊ gl'a. his q̄m s pati. boni opis querētib; uitā etnā. i. q̄ hac intencōe
bona opati s̄. n̄ habent uitā etnā. n̄ ut uidāt ab hominib' sicut ypocrite faciunt. his aūt q̄ s̄
ex ɔtencione. i. q̄ ɔtendūt ⁊ se n̄ uos romanī faciūs. ⁊ q̄ ɔtendūt ē de nouissīs penitere ē.
ip̄ in istis modis ad petitt uoce: ⁊ q̄ n̄ adq̄escūt ūitati. ē eis cr. credūt ā iniq̄tati. i. ipium
tandiffidūt a iudicio futuo. his inq̄ talib; ē̄t pꝰ iudiciū. ira. i. pena inal ⁊ ipsi
al ⁊ i ipō die iudicij ē̄t eis. idignatō q: ē ipis idignabūt'. ⁊ iniūm añ iudiciū pꝰ
carnis absolucōm ē̄t eis. tbulacō ⁊ angūia. maiā sola. l' iudiciū ā. ē̄t ira ⁊ idig
natō. n̄ dicīm ē ⁊ ita n̄. n̄. sequitur sit exposito duo⁊ pcedentium. a. d. ut talib;
ē̄t iradi. i. nocebit d̄s irat'. ī q̄ tm̄ oīs tranquillitas ⁊ nulla ē p̄turbacō. ū n̄ di n̄. ab his
passionib; īmunis ē. ⁊ ne uideat' irasci. ⁊ n̄ iudicare. sub d'. idignatō. q̄ addes sup
irā: q̄ in ra sua dī. n. iudicacū sigt. Vn poicta expones: sub d'. tbulacō ⁊ āgūia ap
pellat' tbulacō: q pꝰ ira ⁊ āgūia. q pꝰ idignatō. Seqr. iomē aīmā ⁊ c. a. d'sup di
rat idefinite. dicendo his q̄ s̄t ⁊ c. h' uniuersalr dīc. ū includat iudeū ⁊ gentilē. q̄ h
pena uenit. ⁊ iomē aīā tm̄ iudi q̄. gentil opātis malū. In h' ope n̄ solū facta significat.
s; ⁊ p̄fide p̄fessiom. de incāulo. n. agit'. ⁊ iō aīmā dix'. ut sp̄uales penas intligas.
q: anima incāuli p̄ sua cruciabit' sp̄uali pena. iomē aīā dico. iudi pmū. i.
maxime: q: eciā scriptā legē habuit. ⁊ greci. i. gentil. Iudeū sēp añ ponit' p
rogatiua patr' ut aut coronet' p'. aut dāpnet' gentil'. q̄ cēns. ip̄ habitā honori
ficencior ē. distinct ī: per' ueritās: q: donū pmissū patrib' resuraū. Gl'a ā ⁊ honor.
⁊ pax. pax. q̄d sup icorrupcō: ē̄t. oī opāti bonū iudō pmū. tempr. opati
pmū. i. maxime opāti boū. q: meli' instruct'. meli' opat'. ⁊ greco. i. gentili. Sā.

amb
Aug. ad ualerianum
gaudenti.
aug.
⁊ tunc punitur aliq. iniustic...
aug. eo
gg.
N ce
Soto
d̄p̄o
amb
amb
amb
amb
amb
amno
amb
a
amb
am.

ämb

ämb

äGoyb

äG adualim
mum

De ignorãtia
peccatum

äG6

äG

ortale.s. | ãnu.de fone

äG

äG mpsl
.cvm.

äG6

äG

äG

gnoran.s.

äG

äG de spu ãmũ.

ut legis
lis-intellecta.s.

äG

rem

ẽ

non ẽ.n. ꝛc.q. io: eoꝝ nideum ꝛ gĩmlem. mpena ꝛ gla: it. i. qꝝ ñ est accepno psonarũ
ap dm. i. qꝝ ds nidicat. ñ s pc. s. s minta. qꝝ mpoꝝ s modum pĉi dampnat. yon. n.
progaminũ gĩnl secr ut suscipiat cã patrũ diffidẽtem. aũ abiciat ase pp indignatẽ pa
renum: ĉdĩnẽ. s; imlqꝫ pro minto. aut remnat. aut adempnat: nũe. Q num. i. qꝝ.
Q cumq; pĉauer fĩ lege. s. scpta. i. gĩnles pibunt. i. dampnabunt. fĩ lege. i. fĩ le
gis puaricatione. ñ de lege scripta diceret. qm dicer fĩ lege pĉauer. cum oĩs sub
dti sint legi natl. s; de moy. si lege dic. cui uidi obnoxij sunt. dicebat. n. apls ꝫ de il
la lege: quã ds dedit p moysen pphã. ist. io g. eos sine lege dixit. i. gentiles. qi nõ
acceptant legem. q. se acceptisse gĩabant nidi. io q; ait. Q cq. s. l. p. s. scpta. q; p moy
sen data ẽ. sine lege pibunt: a qcumq; in lege. i. lege hĩmi scpta. pĉauer. i. nidi nidica
buntur plegem. i. ñ plegis puaricatione. mq agnoscat os. Q ẽ noues diuina man
data: aufer. ẽ abeis excusatio. q. solent hre homines de ignoranꝫ. s; si upi fĩ pena q;
q legem di nescium. hec gĩa fit pĉare hominem scientem. q. nescientẽ. ũ mi io fu
giendum ẽ. adignoranꝫ pnũs. ut meis q; excusationem requirat. aliud ẽ. n. nes
cisse. aliud scire nolusse. gratia q; ppe q ñ ẽ eoꝝ q scire nolunt. s; q tamq; sim
plicit nesciunt. nemmem sic excusat ut semp mo igne ñ ardeat. s; fortasse ut min
ardeat si ppea ñ ẽdit qi ñ audiunt q doĉs. io q; mexcusabil ẽ omis pĉoꝝ ꝛ reatuꝫ
gnis. l. ad tm mo ñ pre uoluntat. s. sine q; noũ. sine q; non nouit. sine q; nidicat.
sine q; nõ nidicat. qꝝ ipa ignoranꝫ meis qui nti lige nolueꝝ pĉin ẽ. meis ũ q ñ pot
er. pena pĉi. g; utiq; nõ tam ẽ excusanda. s; ita debet dampnatio. io ait. de utiq; q
sine lege pĉauer. s. l. p. ꝛ q ilege. p. p. i. nidicabit; q ds ñ ait. nidicabunt. ñ ita ẽ nti li
gend. ũ qi pigin salui fiant. ut quida dñt. s; prius pibunt. Non nulli. n. catholici
ĉtanoꝝ. nibis apli iib pax p mãdato. aiũt q. rel se hr sapuer. ũ dicent illos pue.
qui sine lege pĉauer. hos ã q ilege pĉauer. nidicari cũ ꝛ ñ pue. tamq; ppenas in
simulas eoꝝ ẽ pgandi. sic ille de qio dem ẽ ille ã salus erit. sic ñ qi pigmem. S; hr
mito fundamtũ bñ nti ligit. de quo i agebat apls. hr ã de nidens aut apls. qui sũ fũda
mto. ẽ fum. Qis ã tam dicat ñ pre nidu. si ñ ẽdat mr pm. s; cũ m nidicari. cum. rpe
hẽ dicat. Q d tolabil erit sodome nmdicio. quam nidens mr mi ñ ĉdĩnib;. q tanta in
eis mirabilia fecit. & mem dic. q excusationẽ non habebiant. de pcõ nfidelita
tis. qi uenit ꝛ loquut eis ẽ. de quo hũt excusationẽ. illi quib; ũ ple ñ pfuos loqut
ẽ. q ñ ñ effugient dampnationẽ. qa q sine lege pĉauer. sine lege pibunt. leuio
ra tñ paĉur. Qui. n. phĩ mittit. plus abeo erigit. ꝛ fuit sciens uolũtate dñi
fuit ñ faciens: multis uapulabit. Scpr. hõ. n. audiores. ne ꝛ qi aliquis diceret.
dic eos q in lege pĉauer plegẽ nidicari. s; nõne ler sola salvat: ait. ñ; qꝝ ñ faci
tores. sed ẽ. Ne ẽ legem hntes nidicabunt. ñ. n. audiores legis ũ ap dm. sed ap hõis
a. ñ pauchm legis solo aliqui ũ ap dm. s; factores legis. i. illi qui legẽ ope implet.
s. qui ĉdĩ ut mr pm. q ler pmisit. quĉq; sint. q. q. ẽ pgnan: iustificabuntur
a. tm habebũt. ũ deputabunt ap dm ꝛ homines. Vita lege. Factores legis ũstificbr.
a tm fiĕt ad oc: ut sint factores. ñ. n. ita ẽ intligendũ. ũ dicat eos. q ñ erant factores legis.
pea ũficari s; pot sic: ut sciam alr. ñ ẽ factores legis: ũ ifice. ñ ñ itifico fcõrib
accedat. s; ut factores ifico pcedat. ut si dret. hommes ĉabuntur. ñ posse; intligi
eos ĉari. q ñ erant homines. s; ipa ĉtuoe fieri: ut sint homines. Sic g; intligẽ
ẽ hi factores. i. ũ. a. grã ũficat eos ũ admpleat legẽ. qi ñ facit ũficatur.
s; iustificabit. ũ faciãtur. sed aliis tñ q bdã alr inuenit. ut ẽ dr. facientes bonum
honorabunt. ꝛ honẽs habebuntur: intligi equid honor accedẽ tam bonis. ni
bano ill q tam erãt hõmes. s; ñ mali accipiẽdo ẽ. pot sic sup dict ẽ. Sequr.
Cum. n. gĩles ꝛ ĉ. Dixat sup gĩmlẽ dãpnar. sic mal opantes ꝛ saluari si
bñ opantes. s; ẽ legẽ ñ hãt. qi nesciat qd sit bon. qd ne malũ: indeb ẽ ne mq
debe imputari. Cõit q. apls ait ꝛ si ñ hãt scptã legẽ. hr tm ũlẽ. q; intligi.

Q cq; cũ sin
lege pecca
rũt: sin lege
pibũt. & q
q; in lege pec
caũt. plegẽ
udicabunt.
Nõ. n. audi
tores legis ũ
sũt apd dm.
s; factores le
gis iustifica
bũt. Cũ. n.
gẽtes q legẽ
nõ hnt. natr
a q legis sũt
faciũt: eiũ
legẽ nõ hntes.
ipsi sibi sunt
lex. Q ostendũt
op legis scp
tũ in cordib
suis. testimo
nũ reddente
illi conscia

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ipsorum. Et inter
se inuicem co
gitacionum
accusantium.
aut etiam defen
dentium. In di
e cum iudica
bit deus occul
ta hominum
secundum euangelium
meum. per ihesum
christum dominum nostrum.
Si autem tu iu
deus cogno
minaris. et re
quiescis in le
ge. et gloriaris
in deo. et nosti
uoluntatem eius.
et probas utili
ora instruc
tus per legem. con
fidis te ipsum
ducem esse ceco
rum. lumen eorum

et conscientie est. quid sit bonum. et quid sit malum. Lex .n. nulli se iniuriam nemi
ni inferre nichil alienum surripere. a fraude et periurio abstinere. alieno coniugio non in
sidiari et cetera. et ut breuiter dicatur. nolle alii facere. quod tibi fieri nolis. quod euangelice doc
trine proximum non uidetur. Alios hic significasse sub nomine gentium. quod eos qui ad
euangelium peruenit. Nec moueat quod naturaliter dicit que legis sunt facere. non spiritu dei
non fide non gratia. hoc .n. agit spiritus gratie. ut imaginem dei in qua naturaliter facti sunt. instauret in nobis.
Vicium quippe contra naturam est. quod utique sanat gratia. Non ergo usque adeo in anima humana imago
dei terrenorum affectuum labe deleta est. ut nulla in ea liniamenta remanserint. non omnino de
leta est quod ibi per imaginem dei cum caperetur impressum est. Recte in uicio sanato per gratiam. naturaliter fiunt
ea que legis sunt. non quod per naturam nomine ut dictum est. negata sit gratia. sed potius per gratiam
reparata sit. quia gratia in interiori homine innouato. lex intus scribitur. quam deleuerat culpa. hec .n. de
illic scribit per renouationem. quod deletum erat per uetustatem. et ideo taliter in mores si legem scriptam
non habent. conditio est. unde et male operari et iuuito saluari. siue dampnari. unde operari dico et salua
ri. quod enim nec in pergentium et fidem. quod renouat naturalem imaginem dei in homine scriptam. sed
quia renouatione male operatur quasi et dampnatur accusante eos conscientia. a. d. sed factores iustifica
buntur. quod in gentibus est. Cum .n. gentes. que legem scriptam mosi non habent naturaliter fa. ea. que le.
sunt. illi ratione illuminati per gratiam discernunt facienda et uitanda quod facit lex. l. faci. ea
que le. s. s. eiusmodi uirtutum et malum. quoniam eiusmodi legem non habent. i. scriptam. ipsi sibi sunt lex. i. ualent
sibi legem. quod ostendunt iudiciis operum. opus legis scriptum in cordibus suis. firmiter infixum in ratione eorum.
dum illa opera laudant que lex iubet. illa dampnant que lex prohibet. l. opus legis. est fides. quam
ubi habent in cordibus. i. intimo affectu. non fides per dilectionem operatur. quam cum quasi ex ... hoc:
in iudicio ostendit semetipsum legem sibi esse. quod quod mandat lex facere. s. n. cedat testi
monium reddente. a. d. opus legis habent scriptum in cordibus. unde ipsi testes erunt in iustitio: bo
ni mali. unde scientes iniusto dampnari. l. saluari. que cum non faciunt ea que legis sunt. conscientia.
ipsorum reddens eis. salutis. l. dampnationis. et si alius non uideat. et non solum conscientia operum.
sed etiam conscientia. cogitationum. malarum. et bonarum. l. cogitationum inuicem. accusantium eos.
et dicit hic de non credentibus. aut etiam defendentium hic dicit de credentibus. Non credentes .n. accusabunt
cogitationes male. credentes uero. defendent bone. et hic inter se: quod ille illos accusabunt. iste
hos defendent. Vel sic. hic genitiuus pro ablatiuo: more grecorum. qui ablatiuo caret. unde
in libris quorundam pro ablatiuos. scriptum reperitur. sic. et inter se cogitationibus inuicem accusanti
bus. aut et defendentibus. Reddente eis testimonium conscientia. In die iudicii fiet. cum iu
dicabit deus occulta hominum. et ea que non occulta sunt. iudicabit dico. per ihesum christum. quod erit
secundum euangelium meum. Sciendum quod illa die cogitationes accusabunt animas. l. defen
dent. non utique ille cogitationes que tunc erunt. sed iste que nunc sunt in nobis. quasi note quedam et sig
nacula relinquentur in corde nostro uelut in cera. que in occulto pectoris nunc posita: in illa
die reuelari dicuntur. per ihesum christum. quia pater neminem iudicat. sed omne iudicium dedit filio: ali
secundum euangelium pauli. i. quod paulus annunciat. Sequitur. Si autem tu iudeus. l. quia iudeus. alia uice hic iudeos spe
cialiter aggreditur. quia accusat eos de peccatis: eo quod plura habent auxilia. a. d. gentiles habent tantum na
turalem legem. tu autem iudee. plura habes: quia cognominaris iudeus. iuda patriarcha. quod ex cog
natione. hoc nomen tibi uenit. et requiescis in lege. non uagaris erroribus. certus quod debeas obseruare.
sicut uagantur illi qui sine lege. et gloriaris in deo. i. de cognitione dei. et nosti uoluntatem eius.
de redemptione humani generis. que tibi per prophetas nuntiata. et probas utiliora. i. de utilibus
utiliora scis eligere. quia es instructus per legem. confidis te ipsum ducem cecorum esse. i. non intelligen
tium. et confidis te esse lumen eorum qui in tenebris sunt. i. confidis. quod tu illuminare potes eos qui in
tenebris sunt cecos. et in tenebris erroris constitutos. dicit gentiles qui ratione priuati ceciderunt. et si quid sciunt.
in tenebris sunt. et confidis te esse eruditorem insipientium. i. iudeorum non dum proficientium. et magi
strum infantium. i. iudeorum. qui de lege adhuc differere nesciunt. et confidis te esse
habentem formam. i. perfectionem scientie in lege. et non tamen scientie sed et ueritatis. ut aliis exemplum
scientie legis sis. et ueritatis, non sint eam hec uideant tamen utique possunt. s. scientie et ueritatis.

ylarium.
aug.
aug de spiritu et littera
aug in eodem
orig.
amb
amb
amb
ab. et orig.
orig.
attende
ambro. amb
ambro
amb

ut in sigillo c.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Q; dã .n. sciam ꝛ intellectum alic' lib' hñt: ꝛ ita sentiunt. sic auctor ipe sensit. nõ tamẽ hñt ñ ĩitatem. q; nescium. qm̃ sit uer. ñ ĩ ee uer: ſ; unde iactat se hꝫe sensum legis. ꝛ scire tuum ee sensum legis. i. ut alius scire uolũtb' sic exemplar. nẽ homĩa hãs audee: q; g; aliũ docet. ẽ te ipm̃ ñ doces: ꝛ ſ; simpl' milit ẽ. ſ; legem ita. quã. hꝫ illa habet: ꝛ si ista. ois habs. ꝛ si ita. ois habs. q; g; aliũ docet. ẽ te ipm̃ non docet: ꝛ q; poicas ñ furand. sic ler die. ẽ furari ſ. sensũ. s. deꝛpo intellege: q; dicis ñ ee mechandũ mechari. i. ũitate ẽ. de lege tollis ꝛ mãdatum ponis ẽ ꝫ facis: ꝛ q; habommaris ydola. sacrilegiũ facis: cultum dei dando ydol. q; sepe feces iudei. ꝛ sacrilegium facis: negando. ꝛ cur hꝫ facis: ꝛ tu q; intelligis glosis. ipsa rificationem legis. ꝛ. q; sensũ legis qui ẽ de incarnatione. ꝛ diuinitate ẽ ꝑueris: deum inhonoras. ꝛ. cã es: q; ois alius dm̃ inhonorem. ꝛ ũe, nom̃. n. di. hodie blasphemat' puos ut gẽtes dum̃ testimonium q. pat' dedit de filio suo. ñ recipis. inquo patrem negabunt: quia mr' pat' blasphemat'. sic ipe aut. q; me recipit. nõ me solum recipit. ſ; eum qui me misit. ꝛ nõ: me gẽs blasphemat'. nom̃ dei: puidos. q; edam b'gnitib; ꝛ iudi fuadẽ mitt[e] banturꝫ ñ ee dm̃ dicendo. ꝛ mota. q; ub ezechiel ꝑphe. untur apls ꝑsus. q; ezechiel admodũ fm̃ cmpis hꝫ dicebat. nom̃ di blasphematur puos ut gẽtes. q; olim gẽs. ñ aliadurebant uideos ſ; tos ꝓnos ſ; ſ; oot ſ; dabant glam de uictoria. q; uidou dm̃ uicissim mundis. q; aliũde hꝫ ba sumpsit apls: ostendit dicens. sic sepũ ẽ. mezechiele: dote ꝓtub' ſ; scis. circũcisio q; poẽ ꝛ cta. Ostendit sup̃ legẽ ñ puare eos adobmendã ĩcam: ꝛ uitã etiam. ñ ostendit circumcisionem. ſ; unare. a. d. ꝛ eudi sunt tales: audee. circũcisio q; poẽ ĩ. q; es dẽ gne habam. sic tm̃ legem obsues. i. spũalis ꝛ dialis. ũ ĩ ereas. q. ler pmittit. ꝛ deponas oĩa ipa. ꝛ con circũcis. ipse ẽ q; adunã spũalis. hꝫ ꝛ alia sacrima legis intelligi q. quia obediendo dõ: fac ei sigñũ ũitatis. ũ pie gaudeat. ꝛ spũali suauitate. uitatẽ exemplaris. un ipm̃ edat. ꝫ se ler rudi ꝑ. uitam legis secũdã dũ submone di cendum. Quere. ã quem̃ ꝫ dicat circũcisiõm poẽ. ẽ ĩ sequm̃ dicat. si circũcisum: ꝛ sub uch põit. Ad q. respondeo. ſ; hꝫ duci: ſ; stans dnisor cmpum. nã ſ; statũ uetꝰ legis. olim pfuit circumcisio. ſ; ñ pfuit ads. aluẽ. sine spũali legis obsuantia. ũ hꝫ aut: imꝑ ã gne. pp. erubita ẽ iuta: ñ ñ ñ poẽ. ſ; ꝛ obẽ. ñ insequitib; die. si circumcid gmm: ne. Sequ: sic ꝑuaricamor legis circũcisio: filegẽ obsequel. sic ꝑuaricator legis. ꝛ ẽ. i. si ñ implel. q; circumcisio erigit. ſ. ũ cois nr' circũcisio nia. carnal facta ẽ ꝑ ntũ. i. ñ plus ualet: q; ꝑputiũ. Deũ amarus inferius subs. Sic q; ꝛ ẽ. a. d. ꝛ q; circũcisio nia audee fit ꝑputium filegẽ ꝑsus: q; si ꝑputium. i. gẽtilis qui ub' erudiat incias legis. i. mãdata. pq; ificat hõ. ĩ fidem ĩ. quẽ ler. ad ificationem uetũm circũcisionis. quam ipa dare non potuit. sine ꝑputio illi reputab' circũcisione. ũ sit fili' habẽ. quẽ pat' fidei. ẽ. nemo ꝓh; negare: ꝛ si ꝑputiũ. i. gẽtilis. ſ; iustus. i. ꝑficiẽs legẽ ẽdẽ do in. v. m legẽ ꝑputiũ. i. ee circũ. q; gẽtilis reputem̃ ut circũcisus. q; ẽ quis docuit sic plurium. i. ꝑceptum legem ꝛ circumcisionem. q; ẽ figura depõmonis uicior. m̃ ꝓuaricator legis ẽ. i. sine ꝑceptis mosi iustificabilis esse ostendit. q; ũ ꝑceptis nec plegem. nec circũcisionem nouit. q; ille nouit ꝑceptum. i. ꝛ. qi: damnab inceptu ꝓ: q; ler ñ iustat. Videam q; ut ꝑsem loco ꝑputium dicẽ gentes. q; ꝑputiũ carnis ad fidem ꝛ uenerunt. q; s legem spũalem seruantes ꝑ ꝛ preferit uidẽ qui ꝑputium ꝛ circumcisionem carnis ꝓuaricatores ſ; legis. quos ꝛ iudicandos ab alijs dicit. sc. Honemm ꝛ. a. d. bene ꝑ fi nidem: gẽtil ꝛ gentiles. sicut dictũ ẽ. Hõem uere nudeus est qui manifesto m̃ iudeus ẽ. s. nomine: ꝛ nomen qui labijs confitet. corde ã: remotus. Iudeus. n. interpretat confitens. qui. n. uere edit ꝛ uere confitet. uere nudeus ẽ. neq; illa iudaica. q; circumcisio. q; manifesto q; s. q; manu facta ẽ. ieiune. i. mabilmone carnis. ſ; ille q; uere nudeus. qui ẽ nudeus mabilsodito. corde

q; intendebs sũt. erudito rẽ insipiẽtiũ. magistrũ infantiũ hñtẽ formã sciẽtie. ꝛ ueritatis ĩ lege. Ds g ab ũ docet. re ipsũ nõ do cet. Q; ꝓicas nõ furãdũ: furaris: Q; dicis nõ me caudũ. mecharis: Q; abhominaris ydola. sacrilegiũ facis: Q; in lege gloris: ꝑ ꝓuaricatiõẽ legis dñm inhonoras: Nom. n. di ꝑ quos blasfe

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mat inter gen
tes. hec septi
e. Circuncisio
que e prodest. si
legem obse[r]
ves. Si autem
prevaricator le
gis sis circunci
sio tua preputi
um facta est. Si igitur pre
putium iusticias
legis custodiat
nonne preputium
illius in circum
cisionem reputa
bitur et iudicabit
quod ex natura est
preputium legem
consummans te. qui
per litteram et cir
cuncisionem pre
varicator le
gis es. Non enim qui
in manifesto iu
deus est neque que in

.i. qui erectior est conversus illa est vera. circumcisio. que est circumcisio .i. mundatio cordis. ipsa dico facta in spiritu .i. per spiritum sanctum non littera legis [illegible] docebat. cuius circumcisionis laus .i. que circumcisio vere laudabilis non ex homi nibus est sed ex deo est .i. ex gratia dei. Circumcisio .n. cordis est que purificat animam et viciorum maculas abscidit. Ideoque talis circumcisio non ex hominibus est sed ex deo. qua illici ta concupiscentia amputatur. que non fit littera docente et minante. sed spiritu adiuvante et subsequente. Vel ita cuius hominis laus illius. qui in occulto est iudeus et circum cisus non ex hominibus videlicet qui terrena sapiunt et in carne gloriantur. sed ex deo est. Laudat enim deus credentem. non in carne circumcisum. Iudeorum laus ex homi nibus est qui si faciunt que lex iubet sine spiritu faciunt timore pene non amore iu sticie. qui sunt in carne iudei. in corde pagani et ita non est coram deo: quod apparet coram homine. quod vero in spiritu geritur. hec laus a deo est. Spiritu .n. edit. per quod placet deo et ille vere beatus est qui in conspectu dei iustus est. Sequitur. Quid ergo etc. huc usque de monstravit apostolus quod non est apud deum acceptio personarum. et eo usque venit ut diceret quod iudeus carnalis sit gentilis et gentilis spiritualis sit vere iudeus. Ideoque nunc obicit quod videt sibi nunc posse obici. ut solvat. s. que dignitas sit iudeo secundum priorem statum maior quam gen tili. quasi d. que qui iudeus sit gentilis et e converso. Ergo quid amplius secundum priorem statum est iudeo. de lege et de legalibus observantiis qui dicitur populus peculiaris dei. quam gen tili. qui dicitur canis inmundus et Aut que est ei utilitas circumcisionis .i. quid conveniens est de circumcisione. Ad hoc respondet. valuit quidem olim. sed non ideo dignior est sunt in fide et hoc est quod ait. multum plus est iudeo secundum priorem statum quam gentili et hoc per omnem modum. omnis modus est .i. in administratione temporalium et impetratione spiritualium. in quo utique multa iudeis deus fecit que non gentibus et ita secundum priorem statum digniores fuerunt. Sequitur. Primum quidem etc. Et primum apostolus de minoribus .i. de temporalibus exem plum de preciputis ponit .i. de spiritualibus. s. de eloquiis dei. quasi d. dimittit alia minora de temporalibus pertinentia. et hoc primum .i. preciptuum quod dico pono .s. de eloquiis. quod scilicet est iudeis. s. quia eloquia dei .i. lex et prophete credita sunt illis. ut amicis. per quod intelligerent de futura redemp tione que promissa erat fieri per Christum. Quamquam ergo multa fuerint apud quod ad honorificen tiam pertineant seminis abrahe. hoc tamen solum apostolus memorat. quod maxime laudis eorum est. ut legem per quam addiscerent rectum apostolus distinguit dignum iudicaret accipere. Ideo plus est iudeis secundum statum priorem quam gentibus. Sed diceres non ideo plus factum est eis quia non crediderunt eloquiis. ut per promissum redemptionem re ciperent quidam eorum. Ad quod respondet. dicens. Quid .n. etc. quasi et si non crediderunt quidam non tamen ideo minus profuit credentibus. Quid .n. obfuit credentibus si quidam illorum non crediderunt non ideo minus factum est credentibus. Nam et si quidam non crediderunt. non ideo fides evacuata est et hoc est. numquid incredulitas eorum evacuavit .i. inexplectam fecit. fidem dei. Absit. quod evacuata sit. fidem dei dicit .i. quod quidam iudeorum crediderunt deo vel exhibitionem eius boni. quod deus hominum promisit. quam non incredulitas non effecit. ut quidam ad fidem vel non accederent et non deus promissionem suam credentibus non impleret .i. non effecit quin aliqui iudeorum sint fideles deo cre dendo in Christum. vel deus non sit fidelis in promissis. Illi qui credunt. Non enim .n. quia aliqui esse noluerunt. ideo ceteri prejudicabuntur ceteris iudeis. ne digni dicantur accipere quod promissum fuit deus fidelibus. Quippe cum in [illegible] facta sit promissio in credentibus perficeret. Ut quod affirmaret apostolus quod supra dixit. s. quia deus in promissione sua fidelis est subdit. Est autem deus ver. etc. Quasi incredulitas illorum non evacuavit fidem dei. sed potius deus verax est .i. im plens promissa. omnis autem homo mendax. et sic non iudeus et ita indignus est promissione. hoc ideo dicit. ne digniores iudeos videantur in novo statu quam gentiles. his verbis apostolus mon strat. et deum esse veracem. quod pertinet ad superiorum confirmationem. et hominem esse menda cem. quod pertinet ad hominis indignitatem. hoc autem .s. omnis homo mendax. ideo addit apostolus ut appareat

aug
am de littera et spiritu
am de spiritu et littera
am in epistola ad [illegible]
ad corinthios
[illegible]
am. amb
amb
amb
aug
aug
amb
amb
amb

(c) 2006 Ministerio de Cultura

.pmissionem dei fcām ēē:et completā:non pp aliq̄m hominis dignitatem:sī
pp mām dei.aut gr̄a dei det indignus.ꝛ cōmutabilior sit gr̄a dei. Dīs ā dr̄iuar
a.mutabilit tam in ēēma:quam impmissione.ḥ mōdar dr̄.i.nō hūl uel ēē.
nature.unqua odnūs ē:pp̄ea diffluens.hōis ē.n.falle.quē mpa nāe m
becillitatis.facunt ēē mutabilem. Natura.n.que fallitur:non absūde dicit
mōdar. Dīs ā ap̄ quem mil futurum ē:immutabil pfciat:Vl hōis ḥ mōdar.s.q nō
credit q pmisit dīs.qui negat dm ipleſſe pmissa.ḥ fac̄ mar uīs.qui diffidens
de pmissis dī.mōdar ē.a dm mēacem pmittat.qū pmisit ei nō odit.q uīē deus.
ē dat pmissa.nē finis utriusq; sententie.tal.O mūs homo.tradicens pmissionib
dei:mendar ē.Vl, ōīs ḥ nquam sic ipō ē:mōdar ē.i.labil mēma.ꝛ pp̄ā diffu
ens.Ad ā uerar deus sit.pp hoc exemplo ofirmat subdens.hē scriptum ē.a.d.ds
ē uerar.sicut scriptum ē m dl.v. iustificeris mīs monib;tuis.a.e.uīc.a.d. dl
pecām.malum feci.maduterio.ꝛ homicidio.ii mīā.mittendo filium de stirpe mā.
sicut pmisit:mīs monib.t.iustificis.qui ā dē pmissione filij.i.iustus ēē.ꝛ erfola
iustitia.non er mīs mitus ipleſſe ipbis;nuncat ipiendo pmissa cōdicarīs aīe nō
debe mplē pmissa.pp mām pcā.i.ñ matre filium de stirpe mā. Dāud.n.p̄ēm fēē
adult.ꝛ homicida.uīrem uīe accipiendo.ꝛ illum gladio filior amō.occi
dīdo: dicebant multi.uacua efficient pmissio dī.q fca ē dī.s.q eī femme ei
stirpe nascentis sit.q:nō nascentis t de homicida.ꝛ adultō.s; falsum erit.q pol
licitum asserebat. Deus ā uerar ē.qua iurat.stirpm de femme dī: sicut pmisit.ꝛ
sumēcum mōicaretur:qua dat q.datur uīs negatiuis:cumq; dat q.datur nega
mr.cūq dat.q nōdicat non datur uīs:unmē.ostendens se iuacem.illum ā menda
cem:qui nō credit ubei.ā ē hic ut.a secutum.non affectum.ꝛ cautatum.Vl ita ḥ
cautatim ā.ꝛ respiē ad illud:q dī predixat.ap̄cōib mō mundame.a.d.iō mun
da me.ut iustificeris.i.iustus ā.ꝛ ipbis:miser monibus.t.qui ā dē uema ī
gemiscentis. Duriusq.n.quacunq; hor pcō: migemuit.ōīū unquantum ei.
non peccabor amplius.ꝛ imcas.indulgemam pcī in dando.ē dicta.abho
mīb: ñ uemam non dare. Dicebant.n.quidam dī.adeo grauiter delicisse:
q pcō uemam non posset hēre.quos deus mendaces ostendit.ꝛ se iuacem
ēr hibuit.qñ ei mdulsit.Vl ita ꝛ respiē ad illud:q dixat.t soli pcāu.a.d.t tīb:
dico me pcāsse.q̄ idel:q hominis non iudem.qui ꝛ adō iustus es.ut dū ego
ꝛ ōs pcām.cuisot iustificeis.i.iustus appareas:monmb; t monib:.t.i.monī
bus pmissis mis.ꝛ umcas.i.superēs ōs:inmisericordia.cum iudicaris.i.cum alius mu
dicis apparis. Tame.n.nīe ē dīs.ú uelit secum hominem ingrī.Vnde pfalmus ait.
Iudicate mē me ꝛ umeam meam.Subiungit.n.deus unidicos:hominū apparis.Imc
mutr.n.dedisse homini oīs affectus.oīusq; motus,quib:adimuel nm posset:ꝛ pēdi.
sustinentiam unm rōnis miserunt.qua agnoscēt q̄d debēt agere.t cauē.hīs ā acceptis.
homo negligent ut ur mitis inceđe.cui ergo deo nil defuit.ip ú mueñr defuisse his:q
adō data sunt sibi.Verbo & dī.talem mudicio deus ingerit ut iustificari mūbis ñ.
Vl ita.t soli pcāu.ꝛ loqr hoc dico.quia adeo iustus es:ut iustificis.ꝛ uiar ingbis.m
onīb; t monib; mis. Solus.n.ut hoīes:p omia uer dicē ponunt hōdis.ꝛ adeo iust
es.ut umcas.i.superēs hominis misericordia.cui.i.q̄ uis iniuste iudicaris audens.
iustus.n.uider.apēcōib; iudicaris ē iniuste.ꝛ in eo tamē.i.misericordia:iucit omīs
hominis.huc usq; nullum pēm hūi dicē dī.t soli pcāu.qui adō iustus es:ut
iustificis.i.s.t.ꝛ iu.e.u. Tiel.n.qui supās omīs iudicet misericordia.q̄ solus iuste iudi
cāris.iniuste iudicaris.t alius non mutans. Imo ita p dicī.ꝛ umcas ē iudicaris.a.d.
mī es:ut iustificis mīs monib;:ꝛ uincam.ū iu.cū.iu.i.qñ iudicaris apiam ꝛ iau
deis. Vincit.n.hōdis.qñ iudicatus ē.q:pp̄ iam humilitatem.deor ei ñ q.ē sup
one noīa,Hūi sensus.non pmy ad hui⁹ argu[mentū] .i.ad siu pp̄in demonstrāōin

manifesto ī
carne. ecūci
sio. s; q ī abl
ēdito udeū.
ꝛ ecīsio cor
dis. m spū. nō
ī lra. Cuius
laus ñ ex hōi
nib; s; ex deo
ē. Rō. & am
pli ē udeus:
aū q̄ multa
ecūcisiōis:
Quātū p om
nē modū. Pri
mū quidem
ti illi eloq̄a
dī. Rō.n.si q
dā illoz nō
crediderūt:
Numq̄d īcredu
litas illorum
fidē dei eua
cuauit: Absit.
Est ūt deus

uax: ois aũt hõ mõdax: Sic̃ scptũ ẽ. Vt iustificer iuste monib⁹ tuis. 7 uincas cum iudicaris. Si aũt iniquita nra iusticiã di cõmdat. qđ dicem⁹? Hũ qđ iniquus ẽ ds qui ifert iram? scdm hoi nẽ dico. Absit. Alioquin qm iudicabit ds hunc mũdũ? Si em ueritas di in mio mẽ dacio habũ dauit in

.i. adprobandum: q ds sit uerax-s; ẽ adamum erhabundanti. sed. Si iniquitas nra iustificet dm ẽ. Ostendunt hi: sentiũt. qui erubescũt dare xpho. quib; ip dicit. peccatu ut iustificetur iuste trahebatur acarnalib;. cãm dumne iustificatio nr. nra peccata fiat intelligẽtibus. Erant quidam qui dicebant dm uelle nos peccare. ut ip; patione nr: iustus appareret. et dum peccm nob dummet. q. mirabilis sit patefaceret. Dicebãt eum uelle nos mãnere. ut ip solus uerax inueniret. qđ si ita ẽet. minuste abillo dãp narem⁹; nra illos ralet: loquit hic apl. quia nonẽ hi sentiũt inib xpho. s; malinolo hominum prava interpretatione erroqur affectuum. q. peccata hoiũ nra actus ho minum malis dei iustificatoi; pficiunt: ip mala nra iustus appareat. et iniuncia nra iustum illum ostendat. Dicit. ii. sup. q uerax ẽ ds et oĩs ho mõdax. et q mendigus dat bona. maquo appareat mirabilior eius gia: et iustica. und carnal dicens deum uti malis. quasi mstrumtis adgliam suam: ẽ re dedue. ut dicat dm unquiq peccata puniat. q sibi ptsunt. Si. n. iniustica nra ei pficit: sine dubio iniustus ẽ. si dampnat peccantem. q remouet apl hic dicit. Si. a. d. deus ẽ uerax. et oĩs ho est mendax. cui mdigno deus sit bona. maquo apparet mirabilior et ei iustica. Si: hic ẽ sensus iniquitas nra commendat iustitiam dei. et laudabilem facit iustitiam dei. quod dicem⁹? i. erh quod seq uideatur. q iniquus ẽ ds. qui pp peccata infert iram. et iudictam et damnationem. sicut nam hic loco: apl. p redempnatione posuit. q illius rei ds ultor est: et auctor nonẽ. i. iniquitatis. q. p deus puniret: non faceret. et ẽ sensus. si nra iniquitas dm laudabilem facit. et quanto amplius peccamus. tanto ei placet. et q stultissimi dicunt. et eo amplius iustitia ei⁹ et scitas ẽ et appet: iniquus ẽ ds. inferendo iudictam pmal. q milit. ut faciamus Si. n. milit ut peccem⁹. ut qdam stultorum dicũt: et qui dampnat hominẽ peccantẽ. iniquus ẽ. Sz nunqd ds iniquus ẽ. qui infert iram? Videtur utiq hic quibdam: sibi abstr ut sit iniquus. q nra iniquitas deum commendet illum. Si. n. commendat illum: ip non reprehendat. quia iustus ẽ. et quia uerax ẽ. qđ ds sit iniquus deum commendet apl. secundm hominẽ dico. et. s. intelligentiam carnal hominis. Qui. h. affectu carnalium ẽ. qđ sentiat et errare. et falli. et falli. tam ds mutabil pseuerat. ni ip in amatore q fecit. Non. n. milit nos peccare. et qua iustus ẽ. ideo infert ira. peccatum. cui et peccatum. iusta pena redditur. non ẽ iniquitas. Sz iustica apdeum. Et n. erh mirabilis mouebimur ds. q adiustatur iniustitie: Judicio. n. ira hominib;. peo q insenet ipsis loc iustitie deb⁹. Vbi et ibi debet ds. qui ẽ ira et ultio. adiustus in iustitiam. Cui enim deo ẽ ip acui. s; sup ueni ira hi: in hominel. qui se ministros ministrie. cui ds irascitur: pbuer. nonẽ deus. deus iniqui. alioquin. i. ni hic ẽ. q ni iniquus ẽ ds. qm iudicabit. et qui. ni p ẽ iustus iudex. Am. n. iudicabit. si iniquus ẽ: qui male. bonus sit. dans mala et mal bona. Sic. Si. n. et. s. interiecta re motione iniquitatis dei. i. mipõita demonstratione. qua ostendit. q ds ni ẽ iniquus. uñ appet uba xpho. in eo q dictum ẽ sensu accipienda: redit apl ad probationem carnal. mentis pbare. q si ds punit malos iniquus ẽ. a. d. Ve. si iniquitas nra iustitiam dei commendat: iniquus ẽ ds qui puni. n. i. qui sibi mõ mendacio. i. pmeti peccm. iniquitas. i. iustica di. habundauit. i. cur magis upi. et si ergo mõ peco glosior ẽ. ergo. quod et adhuc. i. cur. et nõ non solum iustito. iudicor tanqm pecor. q non solum: q manifestum ẽ. n. qui si ad gliam di pfic mendatium hominum. ut ille sol uerus appareat. pecorus ut ẽ dicendi: q. peccatur. qui non uoluntate. s; impulsu eius debuntur peccare. q absit. decipitur h; ueritas. q sup iustica et mendatium. q sup iniquitas. et est sensus. Si ds mo mendatio. i. peco uerax appet. qr me iudicat tanqm peccatorem. et impiorum. non ut iniquus: Vel qđ iudicor tanqm peccator et adhuc. i. p uersionem. pq. debet bona indigno. uñ glosus appetet. dme ut

(c) 2006 Ministerio de Cultura

hom̃on. cum male mereꝛ. ermũ non erat gloꝛios. V ẽ sensus. ac si diceret. q-
aũ remissionem uidꝛ potat: p' uidi non debꝛ. s. q ego peccoꝛ uidicando fr. q-
nuc ẽtiã ẽ. q dimittendi uitas non habundass; mgtam: i pccass em. Sed. nñ fiẽ-
ri. aliud falsum infert aplꝰ. ereo' q dicat. s. fiuerit mal dei ex meo mñdacio habũ
crunt mgtam. a. d. nisi istud ẽ. s. q ueritas dei mi. pcco habundat mgtam. cui. s.
non faciamus nos mala. ut ueniant bona. i. ut ẽ cat iustificata mgta dei: fiẽ blasphe
mamur nos apli. sicut aiunt q'dam nos dicẽ. i. fiẽ ponitur nob apli blasphe
mando: aquib'dã. hi semper adiuisse. i ꝓdicare. q ẽ blasphemia. quod ponit
nob diuisse. hi. s. faciamus mala. ut ueniant bona. Q'dã. ut. pñs homines nõ
intelligeres. a doctꝛ hõnõ' pellues. ẽ audire ent apaulo. i abaltis apli ꝓdicari.
V bi habundauit delict. sup habundauit gr̃a: dixerunt aplos ꝓdicare. faciamus
mala. ut ueniãt bona. dicebant. q' uno ampli' maiora mala annis m'. tãto
amplius maior abona petpiem'. a maiorẽ gr̃am. q: ds multr ut peccem'. ut
hãt quod amittat nba ipse mis'icors appareat. V ista ꝓmuari hi hñt ẽ ꝓcessꝰ
nbus. s. Si. ut. ut ꝓpi' nunciatur ẽ ꝓcessꝰ hñt: q añ. a. d. q'h iudicab ds hẽ mũ
dum. si ẽ unquis'. ã. nñ recte. q utpote ostendit. qz nñ iuste iudicat me qui pcco
rem. q ego nñ sum. iuste nñ. Si. ut. ueritas. i. fmã alioz nñ mutatur ap'ma exposi
tõe. Sed. q'r dãpnatõ. i. d. a. q'd nã nunquid dicit. qz talis dãpnatio ita ẽ. iõ nñ ẽ e
quis est. Sd. q'd g'. ꝓpter uelud arbit q'd nec'. it eos. q'r ecclesiod condat eos: q.
ergimb' ueniam. tã iudeos qm gr̃cos. sc sup ostũ. ut i dem oẽs ꝓ' acceptõm ap
dim ñer. ut i q'stiõ: q qz iudeus ẽ pctis. s. q'd ipli' sit iudeus q'. gr̃cos. s. ꝓ' ẽ stat. i respõdet
mlt. i mq' mas: dmõstũ. ꝙ qz. ut. hi stant gr̃ē. pl' sit iudeus: q gr̃cus. i respõdet. nñ. i
mo pallet. mlt' gr̃a euãgly. i. deo q. pl' fiẽ ds iudeus ipos stant. i q bona est ipleti. nñ ẽ era
lia q'z mmo. ꝙ dicem'. ꝓcellun' eos. s. gr̃cus est ihac g'. neq'. qz nñ ẽ ꝓ' accepto
ap dim. hi mõi gr̃ce. q tum. dm. hi accepit ẽ illi. V e nñ sum' nos iudeus dignior est gr̃cus.
ihac g'. causam ut. sum'. i. põib; ostendum' sup. os. s. iudeos. i gr̃cos. sub pcco ẽe. ãihac
gr̃ã. q'd nõ ꝓuaricãdo nñ lẽ legẽ. i. sẽptã. i gr̃cus est. pcco. est. fiẽ sup ostũ
sũẽ. i iõ mult ꝓcellit alium ũstatu gr̃ē. his ũb dictum. apls. suꝑpõm. i hic ꝓponit. q
it iudeos. i gr̃cus: eorta erat. ẽ illi tamq' ex uno sopm legis. sibi rsodit eugly ꝓmu
um ap bñ'ent. illi. os. nõdũ se ꝓfitere gestiebat. tamq' ifecuib; dm. D eũ. ꝓphe
testimoniũ subs. q ostũdit iudeos. s. q'b' nunq' uidet. q. sub lege dicit mie uid
bãt. dicẽs. fiẽ sẽpt ẽ. a. os. s. sub pcco. fiẽ sẽpt ẽ. d uidis. q'b' nunq' uidet. qz nõ it
q'q'. s. q ũ ueñ ad ẽ. iõ nõ it: q. nõ ẽ. intelligẽs. i. q. nñ ẽ. intelligẽs. ꝙ ẽ dm. q nñ intelligẽs. er
cipa sua ẽ. q. nõ ẽ. requirẽs dm. i. q. nñ requirit dm. Ex quib. ut. ꝓ' doctrina. potãt q
rere. i nõ ueniunt: q. ꝙ erat dicẽs. nñ requirit deos. s. pot' declinat abeo. i. ẽ. O nñ decli
nauit. V emmn. ut. dubiũ ẽ. q os. ñ q'rentes dm: declinat abeo. i. elinãt ad malũ.
sunt. s. ẽ tpa dclinatõe: nullus factus. q. i alios declinare faceꝛ. ad declinauit: q.
nõ ẽ aliq's. de illi q faciat boñ. nõ ẽ usq ad uñ. unq'. i. ñ i mlt. vt nõ ẽ q faciat. b. n. e.
u. ad. u. s. pt' uni. q. nulli. ñ ẽ. boñ fac. ẽ. ut. tñ: boñ facẽs ne. i. ũsus. Sepulcrũ
a. d. ita dclinatũ. ũ durum. i. ita alius nullus fuer. q quãt ecor. ẽ sepulcrũ patul. i. fe
tor ũboz. i opm eoz: corrũpit alios. i sẽp hoiat recipẽ mortuos. Nam mal' manci
pium: bonos sibi fili: de uoꝛare uellent. ũ sic sepulcrũ patet ad recipiẽda cadauia:
ita a diuisus bonos. quantũ a illos. ũ nõ audet apli mal' ꝓcq: imõ si. i. mal' dolo
se agere. ãt. ub bona dicẽs. s. malũ eoꝛ de cogitãtes. q. uenen aspidũ. odũ in
sanabile: erat sublabris eoꝛ. q'b' modi hominũ ũba: mitescẽs. s. dbi. it. locũ
t'. ũ decipiant. V sic ꝓ' labia. s. pñtis. pemptoꝛ uenen unsisti ẽ. ita. i pla
bia eoꝛ: dol' i capio. q'r. i os plenũ. habundãt. maledictõe. i. ub maledictis
ut demon habet. alibi. mi. i. amaritudine. i. amaris. mmis. i. i pedes. i. affect eoꝛ
s. ueloces ad effudẽ. s. sanguin. i. i uiꝛ. qi hõmicide fuit. erudelitatõe. ad boñ

glam ipsi' q̃d adhuc ⁊ ego tãq̃ peccatoꝛ iu dicoꝛ? V ñ fiẽ blasfem am̃. ⁊ sic a uunt q̃dã nos dicere faciam̃ ma la. ut uem iant bona. Quoꝝ dap nacio iusta ẽ. Rõ g'. p cellum' cos: Nequaquã. Causam enĩ sum' iudeos ⁊ grecos: os sub peccato ee. Sic sẽp tũ ẽ. Quia ñ ẽ iust' q̃s quã nõ ẽ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

intelligẽs. Nõ
ẽ reqrẽs dñs.
Oñs declina
uerũt. sunt
iunles fei ft.
Nõ ẽ q facia
at bonũ. N
ẽ usq: ad u
nũ. Sepulẽr
patẽs: ẽ gan
tur eoz. Lin
gl suu dolose
agebãt. ue
nenũ aspiõ
subtabiss eoz.
qrũ os male
dictione ⁊
amaritudiẽ
plenũ ẽ uelo
ces pedes eoz
ad effudẽdũ
sãgnẽ. Cõtrio
⁊ infelicitas i
uiis eoz ⁊ in
ã pacs nõ

legnes: ad patricidiũ ⁊ uelocẽs: ⁊ iñ ertũ est ꝑ pena. qr. Contrio. i. ãmpãs pena. et infelicitas. i. ẽma dampnatõ: erũt imuis. i. mopib; eoz. i. pactionib; ꝑ mal: uent eis: ⁊ ro ⁊ infelicitas. tanta. ⁊ facient: iñ ẽtẽ mlt; selo: ꝓ ⁊ uestpasiã: ⁊ infinito: erit infelicẽs. punit: ãã ⁊ corpẽ. Alij cõ. qr uiam pacis. i. r: non cognouer. Dum. ⁊. uici oz bell semp ur guemur: uiã pacis ignãt. i. r. pquẽ ẽ par multa dilectiõib; nõn dñs: ñ salbẽ timoz di eos reflet: amalo. qr ñ ẽ timoz di añ occlos oz. ñ h; ũt dei timoẽ. qđ mutuum sapiẽ; de hys dicẽ ieremias. Nũc os suppeditũ ꝑphã dñi uolentes occidẽ eũ. ⁊ subiecẽ. omissã ꝓ non punit illos. S; ẽtiam usq. q os insup pertisse dicẽ. ⁊ omem ꝓ ñ ꝓ nutisse. Oñs ẽ ut uim ertisse i dñr. i. malos: ⁊ ñ ꝓ ñ ꝓnu tisse. i. bonos; alij. n. ñ qr dicẽ. Oñs declinauer: tota pena plebẽ signat. s; ãtã partem plebis. Semp. ⁊. duo ꝓ sunt: ⁊ tuma plebe. li. n. ẽ ꝓpr: quẽ mẽpar dñs. dicẽs sub no mine ierlm, Herlm q occidit ꝓphas. ⁊ rem. G; iano mala. ⁊ adulta, de q; ysaias ait. Ve gem pccãtrix semen nequ. ⁊ c. Scim ãã ⁊ c. Ostendit iudeos añ grãm fuisse sub pcõ. auctoritate sẽptr dl;. s; ne uidei autoritatis uerba uiuidem. ⁊ alio de roq̃rẽt. ait. Scim ⁊ c. a. d. hdl dicẽ. Vos ã scim qm q̃ẽq: loq̃r ler siuẽ loq̃r his q̃ mlege s. supple. de his: qm mlege s. Ler aliqñ applãt gnãr. uer. r. aliqñ ꝑparte uetis. r. accipr. sic. i. Aput dñs aspis sensum. ut intelligent que de eo sẽpr erant. mlege. ⁊ ꝓphis. ⁊ psalmis. Hoc nuiqm ñ psi ler uocant. sic dñs ait. ut mlege ura scriptũ ẽ. Ego dixi dijs estis. ⁊ filij excelsi. ⁊ alibi. ut ꝑleat sno. q̃ mlege eoz sẽpr ẽ. quodie hñt ihc gnis. sta. nõ pci. dñr ler. i. noie legis intelligunt. qr informant. Vñ ẽ ottõ: apis. ea q̃ supi dixr. de pb. pnie ad iudeos. quoz supbia ꝑ fim̃gda erat: dixit. Scim qm q̃ẽq: ler loq̃r. mihi loco. i. ps. his loq̃r q̃ mlegẽ s. i. mdis legem hñtib;. ut ma: omie hoc ñ iudeoz: ob sp̃uatum. afflictionẽ os mũdi. i. eis hõ. s. ñ tm gnis. sũ lege re. de impietate. s; ñ mds re. de le gis trãsgressione: fiat subditus deo. rem ei tribuent: q̃ eos pcõrem s; nimm. ⁊ ẽ sũt sal uati. non mlti. Sã. Ita ereptis legis. ⁊ c. h; ueniat ad ẽ plen. delege. ut offendat. in eum ñ ẽ ere. a. deo ut omis mundi sit subdit. deo. q. det: qr ẽ q ereptis legis non mlti ficabit. coz. Illo. s. deo. ⁊ in coram hõib. omis. Ens carnis. i. carnal. loqs. hõ carnalis uiuens. ⁊ rõ illi q̃ẽ sub lege ẽnt ꝑ edidit. ñ q̃ in eram. s; ñ mlti ficauerũt: uenerũt ad gn fidei. Destruit ã h; supbia gtãmũ. de ꝓpib; legis. ne gra fidi. uidei ñ necessaria. s; i op a legis mlti ficare ẽdem. O ꝓ ã legis dñr. qr ẽ lege mlta ⁊ imunda fuit: ut erant cermonialia. ⁊ figmina. q̃ mũq; ualuerit ois ã mũdare: ⁊ ẽ carnale ⁊ deuotõe fieri. Si ũ qr. qre illa facta mcaritate ñ mlti ficauerit: ẽ mlte op a bona q̃ facim̃ mcaritate mlti ficant: respondem. q. illa ñ fuer mlta mlti ficatõim. s; mlti ꝙ significa tõim. a pcõi mutans ottõnem. Nullꝰ: nemo mlti ficabit. coram illo. s. do q̃ m anima mdst. s. uis eramone ituere quid agat. ⁊ mmore pene. q. ñ uident hoies; b; q. mi q̃uis el. ⁊ dl. ⁊ alibi bom erlege non fuim mlti ficate do q dr; fuer q mlti. s; Hõ erep tis legis; ũ pet ait. Ro ẽptam ipone mihi magistẽ. Sic ẽ nos saluam ñ ꝓpioẽ. i. fic ⁊ illi saluabam̃; ⁊ ꝙ ñ ereptis: q. ler ñ uem tollẽ pcã. s. ostendẽ. ⁊ punire. Decũ. n. dñs. ꝓfacim̃ mlti. di. q mir ẽ: homiẽ mlti ficari. ñ plegẽ. q. ler ñ mlti cat ap dm. s; fi del. Delege ã loq̃m. ⁊ cermonialia. ũ dicim ẽ. ñ s moralia. q̃ mq mlti cãt ⁊ meritõdie confirmam̃ur. Sã. Ẽ lege. u. a. d. se: erlege ñ ẽ mlti cia. q. plegem: mis ẽ augmẽ pẽ. non consumpno. Sic ẽ cõgit cum. ⁊ ñ cauent: ꝓuaricatõ ẽ ra ira. i. pena debem. Caue ã ñ ꝓhõ pcem: ñ ñ admitter ẽ. ñ cogit cauẽt; ñ fit dubio. ler ura opat. sic mlegit. n dic. q iõdic. q ira di. maiorẽ mpnaricatore. q plegẽ nolent pcem. ⁊ ñ fac: q mlto qui legẽ ñ lr; q ã dic. plegẽ pcem cognoscet: nõ iõ l; dic. q pcã ãi legẽ. ꝓfitl nesci ent. cum ⁊ ioseph a ceulat de emme: mlti sit ẽ a pcema fili el dñi. ut. Noli pam ñi. q. pcãm mi mlti em mi. m. s; ic dicunt pcã cogẽs plegẽ: qi q̃ã cogit a ꝑ pcã. i. ãn ignorabant pcã. q̃ã ẽ mos plegẽ cogm s. q ãi putarent. Omnia: ñ imme fuit ap dm: plegẽ cogm qr fere os ignorabant. Sã. Vñ ã. a. ereptis legis ñ fuit oli tucia. ñ ã

ãmo
ãmo
ör
ãmb
ãmo
ãmo
ãmo
ãd de spũ ⁊ ãma
ãmo
ãy de spũ ⁊ ãma.
ãd
Le Aug
ãd
ãd
ãmb ãmo
ãd de gñ ⁊ libo. ar.
ãmo
ãmo

in spiritu mlti. ut ã ut sacum ors.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cognouerũt
ñ ẽ timor di
ãm octos cog.
Semꝫ ãr. qm
q̃cq; lex loq̃r.
hñ q̃ lege fr̃
loq̃r. m oẽ os
obstruat̃ ⁊ sub
dr̃ fiat omis
mũd do. ℔a
exceptib legis.
ñ iustificabi r̃.
oĩs caro. coꝝ
illo. ℔ lege. n.
cognico pecc̃i.
Hẽ ãr. hñ le
ge. incia di
mãifestata ẽ.
Testificata a le
ge ⁊ pphis. hus
cia ãr di ẽ p
fidẽ ihu x̃i os
⁊ sr̃ os q̃ ẽdit̃ iell.
Nõ ẽ n. dubiẽ
tio. Oms eñ

ämbu
äo
ämb
äjmo
äo
ämb
äo ẽe pelagia
nos
ämb
äjmo
äo de sc̃o.
äjmo
äämb
ämb
äo d ih̃u agia
äo erlib̃ in
pncipio
äo
äo impso. xxx.
äo de ih̃u agia
äjmo
äo
äo
äo s ub d.
äo de spũ scõ.
äo ihũ adsitũ
äo impsõ. xxxx.
äag
äo impsõ
xxxvnj
ihs diaconus

¶ De originali
peccto

.i. mũ g̃. q̃ ẽ munc. i. mãdũtu r̃. mpr̃e g̃. uncia di. ñ hõi data ẽ. hñ hauingue.
lege. i. hñ legis aurilio. ℟ non solum data ẽ. s; ĩ manifesta ẽ ñ dubie. s; miracl̃. l.
dño coop̃ante. ⁊ r̃ mõẽ. firmãte. sequentib; sig̃l. s; ncia ã di dr̃. hñ q̃ ꝑ̃e unstruẽ.
q̃ ẽ mal̃. incia ẽ. s; q̃ mdum ꝑ̃ũ. q̃n micordr̃ de mfidelit. fac̃ fidelem. ⁊ ũ hõi el
ct̃ eoãm. add. incia dico. patiũr testificata. testimoniũ hñs alege. ꝓphis. q ea.
ler mlal facẽtis figãtũ. eo ꝑ̃o ĩ ler phib. testimoniũ incie dei. q ĩeanemo inficat̃.
Q ũ. n. ler ĩ ifficat ꝑ̃ũ. dꝑuat̃ q cõtrõ ẽ. nunc̃. mam ad ifficãdũ dm. stq; nta. phib.
testimoniũ incie di. dũ ibñdo. ⁊ mmãdo. ⁊ nemiẽ ad ifficãdo. sanis mdicat. do no di
hominẽ ifficũ. ꝓphe ĩ ꝓbent testimoniũ. ad ꝓmũtãdo. q. x̃ ipleũ aduẽt. ꝓmi
nauit. n. r̃. q facer̃ ẽ ub sapĩa. ⁊ incia. ⁊ ẽficatõ. ⁊ redẽptõ. ℣ eco ã di incia dr̃. ãmagis
ꝓphe undet̃ dicẽda mũ. q. d ꝓmissõe origiñ hr̃. ⁊ ẽ ꝓmissũ di redodt̃. incia di dr̃. ℣
ticia. ii. ẽ q. er. solut̃ ẽ. d ꝓmissũ ẽ. nc̃ suscip̃ ⁊ fugiẽtel ad se. incia di dr̃. q. ñ f̃ eque.
sitq; tal ẽ. Sã. l. ucia ã. a. dr̃. ⁊ incia ẽe erdo. hã incia di. i. h ificatõ. q ifficañ ad q̃
ꝑfidẽ ihu x̃. i. ꝑfidẽ q̃ cõit ir̃. q cõit ir̃. ificator ẽ ip̃o. q fidel ip̃etr̃. q ler ip̃at.
Sic ã ista fidl r̃. ẽ dicta. ñ q cõit r̃. ℣ ulla incia di. ñ q ir̃ ẽ dr̃. uñ q. n. m̃in ẽ. s; cõ
di. ⁊ dr̃. q. ei nõ lat̃gnitate donat̃. ℣ ncia g̃ di. fñ lege ẽ. s; ñ fñ lege manifesta. ℟ ñ
n. ꝓlegẽ testificata. si fñ lege manifesta. ℟; incia di. fñ lege ẽ. q dr̃ ꝑ̃ĩm gr̃e cõtm
offert. sine adiutorio legis. i. ñ adim lege. s; ñ fñ lege. ostñdi. q. plege ostñdi hominu
ĩfirmitatẽ suã. ⁊ adei. miam. ꝓfidẽ ꝓfugiẽt. sanaret̃. ℣ q. de sapĩa ei dr̃. q legẽ
er. mĩã mlignia ponet legẽ. s. q. ꝓ vos ostendat fiꝑbos. mĩã ũ. q ifie humiliato;
g̃ incia ẽ. ꝓfidẽ r̃. h. ã incia di uenit. mõsa. ũ mag̃ ꝓphe dicẽt. supõs. q elit data
ẽ. s. sup. omis. iudeos. ⁊ gẽtiles. q cõuit. ieũ. ⁊ ie moñs. nõ ẽ. n. distinctiõ iudi. ⁊ gẽ
til. O mis. n. tã iudei. q. gentiles. pccauer̃. ⁊ inse ꝑ̃ĩs. ⁊ inadã. q. fñ pecco ũ s. ⁊
q. originaliꝫ attrer̃. ⁊ q. inat moriũ; addidit̃. ℣ ccm. n. ꝑ̃m hominẽ. s. ñ solum
ꝑ̃m. s; ñ oñe uciaũ geñ humanũ. q. ereo dampnationẽ simil. ⁊ chpã. ℣ ccepit̃.
leçaũr g̃ oñs. ẽ. er uno pccõe. oñs nascunt̃ pccores. ⁊ regẽt adhuc condie gla di
. i. incia di. ñ sua. q uõ dr̃ gla di. q. ꝓ. dr̃ glosa. ℣ oñs g̃ pccores mueñ gra
r̃. q sol̃ fñ pccõ ueñ. ⁊ os agẽt gla di. ⁊ ũ upe hb; aꝑ. ñ ut q̃ hbatore mdiget.
h g̃ r̃ g̃ fñ q ñ ifficiel. ñ gñdel salua fieri possiunt. ñ mlt̃ redodt̃. s; gñs dat̃.
ꝓ. q. ⁊ g̃ noiat̃. ℣ mulsa. n. plasta. penalob; ⁊ si ob debitũ dap̃ nam omis sup
plicũ reddet̃. ñ ĩte ꝓdolbo reddent̃. q g̃ ꝓgrãm ñ libant̃. ñ uasa mino;
fictoꝝ. s; uasa mĩe fecte nõiant̃. ℣ sq; g̃. agat gr̃as mĩe di. q solunt libamus.
q. recte mll̃ possi incia cham̃. umisoꝝ sũ. ℣. dampnãt. O mis. n. pcca
uer̃. g̃. i. mdilegẽtia. ⁊ uenia pccoꝝ uñ. glosa. appar. dr̃. q. ꝓs pccauer̃. g̃.
ificant̃ gñal. i. fñ mĩal ꝓcedẽtib; ⁊ ꝓgrãm ip̃i. i. ꝓgrumia dona. G rã q ꝓpe di.
donũ dei ẽ. domũ amarumũ. ip̃ sip̃. s. ẽ. Non g̃ ificant̃ plegẽ. ñ ꝓpria uola
uolutatem. s; ꝓgrãm r̃. ñ q fñ uolũtate ñ fiat. s; uolutas ñ. ostendẽs infir
ma. plegem. ut lam. g̃. uolutatẽ. ⁊ sna uolutat. ip̃leat legẽ. ñ ostricta sub
lege. ñ mdigũl lege. ℣ ꝑ̃ãt g̃ g̃. q ificat̃ ip̃i. i. fit it. q ꝑ erat unpl. ⁊ nõ
ꝓpiendeb; gr̃e uinta nulla ꝓcedt̃. q. mtl̃ ip̃ ij. ñ g̃. s; pena debeñ. ñ si
ta esse g̃. si ñ dap̃ ẽ grauta. Dat̃ ã grauta. q. nech bom añ fec̃am. uñ b; me
reñ. q. nech ꝓcessar. ĩmtl̃ nr̃l. ñ uñ dampnat̃ debem. Nõ inueñ g̃ uinta
bonoꝝ. s; uinta supplicioꝝ. q ificant̃ gñal. q. ul opan erant. ꝓcõm ip̃i. q.
fide ificant̃. ⁊ ꝓpriue ꝓ redemptõm. q. nõ x̃ ihu. nisi q. hbatore mdiget.
h g̃ r̃ g̃ fñ q ñ ifficiel. ñ gñdel salua fieri possiunt. ñ mtl̃ redodt̃. s; gñs dat̃.
ꝓ. q. ⁊ g̃ noiat̃. ℣ mulsa. n. plasta. penalob; ⁊ si ob debitũ dap̃ nam omis sup
plicũ reddet̃. ñ ĩte ꝓdolbo reddent̃. q g̃ ꝓgrãm ñ libant̃. ñ uasa mino;
fictoꝝ. s; uasa mĩe fecte nõiant̃. ℣ sq; g̃. agat gr̃as mĩe di. q solunt libamus.
q. recte mll̃ possi incia cham̃. umisoꝝ sũ. ℣. dampnãt. O mis. n. pcca
uer̃. g̃. i. mdilegẽtia. ⁊ uenia pccoꝝ uñ. glosa. appar. dr̃. q. ꝓs pccauer̃. g̃.
ificant̃ gñal. i. fñ mĩal ꝓcedẽtib; ⁊ ꝓgrãm ip̃i. i. ꝓgrumia dona. G rã q ꝓpe di.
donũ dei ẽ. domũ amarumũ. ip̃ sip̃. s. ẽ. Non g̃ ificant̃ plegẽ. ñ ꝓpria uola
uolutatem. s; ꝓgrãm r̃. ñ q fñ uolũtate ñ fiat. s; uolutas ñ. ostendẽs infir
ma. plegem. ut lam. g̃. uolutatẽ. ⁊ sna uolutat. ip̃leat legẽ. ñ ostricta sub
lege. ñ mdigũl lege. ℣ ꝑ̃ãt g̃ g̃. q ificat̃ ip̃i. i. fit it. q ꝑ erat unpl. ⁊ nõ
ꝓpiendeb; gr̃e uinta nulla ꝓcedt̃. q. mtl̃ ip̃ ij. ñ g̃. s; pena debeñ. ñ si
ta esse g̃. si ñ dap̃ ẽ grauta. Dat̃ ã grauta. q. nech bom añ fec̃am. uñ b; me
reñ. q. nech ꝓcessar. ĩmtl̃ nr̃l. ñ uñ dampnat̃ debem. Nõ inueñ g̃ uinta
bonoꝝ. s; uinta supplicioꝝ. q ificant̃ gñal. q. ul opan erant. ꝓcõm ip̃i. q.
fide ificant̃. ⁊ ꝓpriue ꝓ redemptõm. q. nõ x̃ ihu. nisi q. hbatore mdiget.
h g̃ r̃ g̃ fñ q ñ ifficiel. ñ gñdel salua fieri possiunt. ñ mtl̃ redodt̃. s; gñs dat̃.
ꝓ. q. ⁊ g̃ noiat̃. ℣ mulsa. n. plasta. penalob; ⁊ si ob debitũ dap̃ nam omis sup
plicũ reddet̃. ñ ĩte ꝓdolbo reddent̃. q g̃ ꝓgrãm ñ libant̃. ñ uasa mino;
fictoꝝ. s; uasa mĩe fecte nõiant̃. ℣ sq; g̃. agat gr̃as mĩe di. q solunt libamus.
q. recte mll̃ possi incia cham̃. umisoꝝ sũ. ℣. dampnãt. O mis. n. pcca
uer̃. g̃. i. mdilegẽtia. ⁊ uenia pccoꝝ uñ. glosa. appar. dr̃. q. ꝓs pccauer̃. g̃.
ificant̃ gñal. i. fñ mĩal ꝓcedẽtib; ⁊ ꝓgrãm ip̃i. i. ꝓgrumia dona. G rã q ꝓpe di.
donũ dei ẽ. domũ amarumũ. ip̃ sip̃. s. ẽ. Non g̃ ificant̃ plegẽ. ñ ꝓpria uola
uolutatem. s; ꝓgrãm r̃. ñ q fñ uolũtate ñ fiat. s; uolutas ñ. ostendẽs infir
ma. plegem. ut lam. g̃. uolutatẽ. ⁊ sna uolutat. ip̃leat legẽ. ñ ostricta sub
lege. ñ mdigũl lege. ℣ ꝑ̃ãt g̃ g̃. q ificat̃ ip̃i. i. fit it. q ꝑ erat unpl. ⁊ nõ
ꝓpiendeb; gr̃e uinta nulla ꝓcedt̃. q. mtl̃ ip̃ ij. ñ g̃. s; pena debeñ. ñ si
ta esse g̃. si ñ dap̃ ẽ grauta. Dat̃ ã grauta. q. nech bom añ fec̃am. uñ b; me
reñ. q. nech ꝓcessar. ĩmtl̃ nr̃l. ñ uñ dampnat̃ debem. Nõ inueñ g̃ uinta
bonoꝝ. s; uinta supplicioꝝ. q ificant̃ gñal. q. ul opan erant. ꝓcõm ip̃i. q.
fide ificant̃. ⁊ ꝓpriue ꝓ redemptõm. q. nõ x̃ ihu. mulq̃ alĩt. i. ꝓ ꝓtũ
dam̃n ꝓ nõ x̃ ihu. Dequo. per̃ ar. q. non corruptibilib; argento. ⁊ auro
redempt̃ esse. s; ꝓcioso sanguine unigeniti filij dei. ñ ẽpe ut ificaret̃ hom̃
homines. duuma grã. uitat̃ de gratia nata ẽ. ut possi; ꝓ ill̃ ificandi. offert̃
sacrificiũ passionis. ac̃ crucis. ℣ isi. n. anb sum; car̃ nem mortalem. ⁊ mori ñ
possi. Notandũ ũ. q. recte dr̃ redemisse nos. non emisse. sp̃iuꝰ. n. am ꝓ ñ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

peccauer. re
gēr gra dī.
ſtificari & ē
tiſ p gr̄a ipī
p redēptionē
q̄ ē i x̄o ihu q̄
ꝓpoſuit ds.
ꝓpiatorē p
fidē ſanguine
ipī. adoſtēſi
onē uſticie
ſue. ꝓp̄ remi
ſionē p̄cedēti
u delictoꝝ in
ſuſtētacione
dī. adoſtēſi
onē uſticie ei
i hoc tp̄e. ut
ſit ipe uſtus.
⁊ uſtificans
eū q̄ ex fide ē
x̄ ihu. Ve ē g̃
gracio tua.
Exclusa ē. p q̄
legē: facto⁊

ruamus. i; ni'il deneri alienu nummi. Si q̄ ad pcā ui redeamus ꝓfuctuoſa eſt
nob redemptio. r. quē r. ds put ꝓpoſuit. i. longe añ diſpoſuit ⁊ poſuit. Vl ꝓpoſuit
i. palam omnib; poſuit ꝓpiatorem. i. mitigatorem ⁊ reconciliatorem. & hꝫ pfi
dem. i. ſa. i. pfidem ſanguinis endiadi. tp. i. pfidem paſſionis. ſiu q̄ nob placz
deo. l pf. il. ip. i. pfidē. ⁊ paſſionem. hꝫ ſimul iungit: q; neutꝝ ſi alto ualeret.
Dico q; poſuit eum ꝓpiatorem adhuc q;. ſ. adoſtenſionem uſticie ſue. i. ui oſte
deret ſe ueracem ip̄promiſſis. ſ. ut nos apcēs libaret. ſic añ primi at. q; ē im
pleuit. nulli ſe oſtendit. q; ſtim ſio. necaria fuit. ni ſolum p̄missione p̄ſtituum.
ſ; i ꝓp remiſſionem p̄cedentium delictoꝝ. ſ. eoꝝ q̄ p̄ceſſer r. adhuc. delictoꝝ
dico exiſtentium ſuſtentatione dei. do. ſ. patiene. ⁊ ni punientis nic. ſuſtentatio
r. dei ē. ni pcōr. non ſtatim puniuit ut peāt. ſ; ꝓpatientiam di adducit ad
pn̄t. & dam g̃ ſublime dic apls. ſ. q ds. poſuit ſibim ꝓpiatorē humano gen.
per fidē ſanguine ipī. i. pfidē. ⁊ ſanguinis ſui effuſionem. ut p hꝫ oſtendat uſ
ticiam ſuam. dum eis remittit p̄cedenta delicta. q̄ peſſimi tirānis ſeruiendo
cōmiſerant. eo tpore. quo ſuſtinebat. ⁊ patiebat ds hꝫ ſi. q; dni ſui ds. ⁊ ſuppor
tat pcā hominum. q; ni ēet. mp̄ino homine ſimil hominis de ui⁊e p̄iudicii
ſuiſſ;. dōq; ā tic patiendi. ⁊ ſuſtinendo oſtendit ſuā. ſ. adoſtenſionē uſticie ei.
nihil nūpt. iuſticia hꝫ accip̄r. qua uſtificat ds cātores ſi. r. Vl ip̄e r. q̄ uſificat pcōres.
ne ſenſus. Hoc hꝫ patiebat delicta. ut oſtendꝫ nihil nūpt r. uſticiā ſuā. q̄ uel fa
cit. ſ. q ip̄ uſtificat. ⁊ ſaluat. q; nullo alio nūpt fieri ꝓuenit. ni q̄ ds deꝰ. q olim
ꝓmiſerat dandum. Vl ita. ꝓp remiſſionē delictoꝝ. ni nīi p̄ſentiū hominū. ſ; i
hominum p̄ceſſorū. ad nīē r. delictoꝝ dico exiſtentium mſ tūtatione dei.
Illi. n. uſti qui p̄ceſſerunt r ad tūtū. in inferno tenebant. uſq; ad r paſſionē.
ni ſi penis oppinebant. ſi nī dānabant. q; erat eis pena. hꝫ ā erat eis. ꝓpter
primū hoīs ſuū ꝓpter originale. ꝓp q; obſeruſus erat ad regni celoꝝ. q; p̄
paſſionem ē relerauit. Vñ zacarias. tu q; ⁊ ſanguine teſtamenti tui emiſiſti
uinctos tuos de lacu. in q; nō ē aq. ſiue quē loc dic. ie. ſ. in reſurrectione r. in qu
ꝓpter adeuncti inferno tenebant. relinquerunt. Solū ā q̄ uīſ. anīq; ānī. q
inferno tenebant. dan pcā ēent remiſſa p fidē. ⁊ penit. q; eos ne habuiſſe oſtat.
⁊ ſi remiſſa erant oīa. qua de ea ad inferos detinebantur. dq; dānī. q; oīa ei
erant dimiſſa p fidem. ⁊ penitentiam. ſ; nō mō remiſſionis effectū. ſecum nō
fuerant. Est. n. duplex remiſſionis effect. ſ. carere pena. ⁊ fru gla. alium hū
erum ad. r. motum. q; penam actualem non ſentiebant. alium ū non. q; deum
non uidebant. ſ; p r. motum: data ē eis gla dnine uiſionis. aqua differebantur. de
ſuſtentatione eoꝝ delicta. adoſtenſionem uſticie ei. ſ. ih nīpt. i. ū oſtendꝫ. nīnīpt
motus r. iuſticiā ſuam. q; coronat ſpūales uſe. Sā. ū ſit ip̄. q; ita uultuā. ū ip̄
ſit. i. ē appareat. it nīpmiſſis. dānis. ſ. q; p̄mit. alit ñ poſſ; uuare. ⁊ ſit uſificās
a. uſtum faciens eum: qui erfide ē ihu x̄. ñ erlege. i. qui cōr in rp̄in. Sā. V ē rc.
Reddita rōne. adeos loqr. q; agunt ſub lege. oſtendens q; ſine ei gl̄ā. blandientes ſ
de lege. ⁊ de gle habrahe. nūnes ſi uultificari hominem. ap̄ dm. ñ ꝓfidem. a. d. q;
erfide ſine lege ē uſticia. Ego uidee. ū ē gl̄ano tua. quasi ñ poſſ gl̄ari. Nam illa ui
noſa gl̄ano tua. de ſuperbia nemeſ. excluſa ē. ⁊ ſublata ē. ⁊ p̄ñm legem. ſ. excluſa ē.
Inuogat uideri. ū ſi dei. p q̄ legē excluſa ē ſuperba gl̄ano. Vnquid plegem fec. i.
plegem mo. ſi. q; carnalia mandabat: nō. ſ; plegē fidei. a. nīde pquid excluſa ē. ñ
plaborem opum: ſ; pfacilitatem fidei. Vl ita. ⁊ ag de gl̄anone bona. a. d. q; erfide ē
uſticia. V ē g; oude. gl̄ano tua: i. q̄dē. inquo debet gl̄ari. excluſa ē gl̄ano tua gla
nonem laudabilem dic. q; nudāo ē. Eam q; excluſam dic. i. ut emineret. Crp̄ſtam.
non ut abſcedo pulſam. Vñ excluſores dānt. quida artifices argentarii. inquia
ſignificatione ſi accip̄r illo inp̄so. Vi excludant. qui p̄bam ſ argento. i. ut emine.

Johs
dmb
dmo
dmo
dmo
dmb
ogs
dmo
ogs
dmo
ogs
dmb
do
Solumo
oſtendat
dmb
dmb
do de ſpū ⁊ littā
dmo
dmo
dos
dos de ſpū ⁊ littā

(c) 2006 Ministerio de Cultura

hñ quig3 boan tunt eloquio añ̃. ma ꝛ hꝺr. erchma ē. i. manifesta ē. ꝛ erpta glaũ
tua. i. manifestum ē. mq̃ debeſ glári. ſ. non mlegre feõu. ſ; mlegre fidi. ꝛ hē. q
subdit. pq̃ legem. ſ. debeſ glári: plegem feõu: ñ plegem fidei. ſ. nũ ā. gr̃ler
mos. ſi dicatur ler feõu. ꝛ ñ ler euangliꝫ: dicatur ler opm. ſ; fidei. ſ; nfficie.
ſ; ſp̃ſ; q ōpe. pcumnē obdare. ſi nũ ualemus adũte atq; dilēcõe. magna. ꝛ. re
ē. Ler. ꝛ. euangliꝫ. ꝛ ñ ñ hꝫ opa ceti sacmtoꝝ. circumcisionis. ſ. atq; ceteꝝ
hꝫ tñ opa mlacmtis. ſ. hmc tñpr. ogruꝫ. ꝛ opa mlacmtis ꝛ aliorũ ab; pcepti.
quape ē. tpa non dꝫ ler feõu: dicq; breuit dicã. q ler q̃ dꝫ opm. mndo ip
abat. ſ; gr̃ā faciendi: ñ pstabat. Ler aũt q̃ dꝫ fidei: opa q̃ mãdat. ſ; edñ
do: ip̃etrãt fiant: ꝛ illa opa sequũtur nfficiã. ñ. ꝛ. erpñs ē. inicia. ſ; tpa ē. er
nfficia, tãq̃: ñ nfficiam opm. ſ: opa nfficie dicimus. sic q̃ ler ñ opm. ſ;
nfficie. ſ fidei. ſ gr̃e: dr. q. gr̃ā pficiendi opa pstat: ſ itos facẽ pfidem. ſ. ler ā
opm: ñ indebant opa. ſ; ñ dabit ē; plegem opm: Dic deus hoi. faci. q nbo.
p legem fidei: dic hõ deo. da: q. ubes. ſ. ō. ꝛ. ub; ler: ñ admoneat. q̃ faciat fidē
ut cui ubet. ſic p: sciat q̃ petat. Si ā. animo p. obediet fac: dicy ī scipe.
quo donante possit. sā. dr bñ. ꝛ. q ler fidei nfficia: ab autore ei ostendi. q. se pfidem nfficia ē. Nos. ꝛ. apl̃: q̃ arbitrñ. ſ. hoiem. q̃ sine gemalem: nfficaꝫ pfidem. sine operibus legis. carnalib; ꝛ. sñ cõcisione. aũ neomenijs. aũ uetiamõe
sabbi, ꝛ sine operib; legis. quib; tib; ꝛ moralibus. S; hic: intelligendum ē de opib; p cedẽtibus fidem: non sequentib; sine q̃b; manifestẽ fides. Vt aũt iacob; ex fidei sine opib;
mortua ē. ꝛ ipe paulus aũt. Si hõ oĩnẽ fidem. ut montem ā ñ hinc: inch sum. Bñ q̃. a
pl̃ fidem pdicans gemib; ꝛ oñs ñ minto bonoꝝ opm pcepti. ad fidem. ſ; fidem seq̃
bona opa: Dicit hominem nfficari pfidem sine. o. legis. ñ q̃n credat. p̃ pdilectionẽ
debeat operari. ut abraham uoluit filium ĩmolare. Sequit. ꝛ. opa nfficantum.
non pcedunt nfficantẽ: sine opib; pcedentib; sit hõ nfficus. ꝛ non magis sit nfficus
qui opa legis amore facit: cum fides p dilectionẽ operatur in corde. ꝛ finis ñ erit lope.
Nam fides que pdilectionẽ operat. ꝛ ñ non sit nisi quo errem⁹ operat: in corde. ñ sine
feruente. q. fiat: ꝛ non inutil̃ poꝝ opm. ad nfficiam fidei nemo: nisi quo uidelicet
pficiebam, bona opa. ī. añ fidem: manifestã. Nã eum in nchis ē: in magne ingres.
ꝛ cur sine cibi: mus: pt̃ uam. Nemo q̃ spir: ue bona opa sua añ fidem. ꝛ fides non
erat. bonum op̃ non erat. Bonum enim op̃: nisi mente facit. intermonẽ ꝛ: fides di
rigit. Monuit de attendat. qui hõ faciat. ſ; quid: cum fiet attendat. quo lacus ob
time gubnatorum dirigat. Sā. an iudeoꝝ dis ñs: a. d. arbitramur q̃q; hominem
nfficari pfidem. q. ēdendum ē. quia ī gentium cator ē. ꝛ hē q. an. an iudeoꝝ nñ
dis. i. cator ē. iudeoꝝ tñ. ut̃ pli sit ēdendus nfficator: hominꝫ ꝛ gentium. cator ē. ꝛ iu
deoꝝ tñ ꝛ gñtium. cator ē. ut iudeoꝝ. i. eorũ ēdam ut nfficator: ut mdũ
& ñ: imo q̃ ipe dis. gñ ſ; nisi ē dis. i. cator. oĩum. a. cum alis modis possit
pbari: si unum ponat ē sit unus oĩum dis: nfficat qualis ois. peãd cũ. i. pfi
dem alib. Dico nisi ē dis. qui nfficant ꝛ eat circumcisionem. i. iudeos ex fide
nfficant ip̃m. i. unum dis gñales. pfidem. non ad aliq̃m differmã dẽ
ti. tamq̃m aliud sit ex fide: ꝛ aliud pfidem. ſ. ad uarietatem locutionis. sic ē. ut.
q. dicit ex fide: ꝛ pfidem. q. apls sepe mutat ꝓpositiones in eod sensu. & quãuis
os nfficari pfidem. q̃ legem dei tm̃ pfidem: abit. non. ut. dei tm̃ ler. ē
impleta ſ hõm: esset ſ luciam, nñ subdit. ſ. stanum. i. ſm̃ manum legẽ. qui ex
fide ē. pt̃ impleb̃ ler. q̃ fit fide nfirmabat. Firmat. ut. stanus legis q. nfficari ei
monalia spiritaliter ipleamur. ꝛ q. minus ĩmoralib; ꝛ meb. at. melius ad hinc. ꝛ q̃. p
mittebat fidem: fides aduenisse testat. Q. ista q̃ ꝛ p̃mittenda: melius ī
pleta ſ: & spiritalem intelligentiam. intra ñ ecclesiã uolumus. Moralia ā inquib; mul
commebatur ſ int: melius firmant. sā. Vide dicem. ne. 80. supi dicta. ita

Nõ. ſ; p legẽ fidei. Arbi tram. H. nfficari hoi nẽ p fidẽ sine op̃ib̃ legis. An iudeoꝝ tm̃ dis tm̃: nõne ꝛ gẽtiũ: imo ꝛ gẽtiũ. Rñ q̃ nisi ex fide nfficabit ēcisionem ex fide. ꝛ ꝓpu eũ pfidem. Legẽ g̃ destruim̃ pfidẽ: Absit. S; legẽ statuim̃. Vide dicem̃ nemisse hab̃ am patrem nr̃m sedm carnẽ: Si. H. habraã itrfi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

car ē ex ep̄i
b̄ legis hab-
ḡlam s; nō
apō dm̄. Ds
.n. sēp̄tā die
Credidit ha
braā deo. ⁊ re
putatū ē illi
adiustitiam.
Si ār q̄ op̄at
ices nō ip̄u
tat̄ secm̄ gr̄i
ā. s; secm̄ de
bitū. Si qui
qui nō ep̄atur
ēdēti ār i eū
q̄ iustificat im
piū. reputat̄
fides ei⁹ adiu-
stitiā. s; ppositū
gr̄e dī. Si
ē ⁊ dī die be
atitudinē hoīs
ē ds accepto
fert iustitiā.

1 psalmo

1 acceptabit iustitiam eius

ptcari hominem ꝓpiam: ostēdit ꝑ abraham unde ōs cōmendant. q̄ ꝓpiam adepti ē
iustitiam ⁊ ꝓmissionis p̄mium. q. q; nemo iustus ē fīi fide: q̄ ñ abraham. Ad quē
dicem⁹ habraham patrem nr̄m. quē. s. imitari debem⁹. inuenisse s. carnem. i. ex op̄ib⁹ ämb
legis: Dicemus q. fuit iustus erga ds. ñ. q; si habraham iustificatus ē ex op̄ib⁹ legis. i. si
ex carnali obs̄uatione ūe iustus ē. q unq; impossibile ē. sequitur ⁊ aliud impossibile. s.
q ip̄e hr̄ glam̄ eiam. q̄ erga ds̄ sentit. s; ale hr̄ ei. ñ fm̄ dm̄. i. ñ ad. vel ita. vide ex sepe öng
aplo ostendē. q due q̄dā fuer iustificatores. s. quar unam ex op̄ib⁹ nominat. aliam ex
fide. nullam q̄ ex op̄ib⁹ ē. dicit hr̄e glam̄. s; ap̄ homines. ñ ap̄ dm̄. sed iam ex q̄ ex
fide. die hr̄ glam̄ ap̄ deum. q inspicit corda hominum. i. scit. qui ceteri ignorant.
ñ. vñ. Si uero habraham. ex op̄ib⁹. ie. ns̄. ip̄e hr̄ glam̄ de hac iustificatione. s; ap̄
homines: non ap̄ deum. quia iustificatio ē motiuo hominum: ñ ap̄ deū. ämb
qua non uera ē. Ad uerat eorum⁹ talem glam̄ illos potuisse eam⁹. Et glor ämb ampllo, yyrá.
motiuo gloriat. ⁊ iuste. n. gloriant⁹ de op̄ib⁹ ē sint mali. sicut ille pharisē gloriat⁹ ämno
ur. qui cum publicano in templum ascendat. ⁊ op̄a sua recitabat. dicens. ñ sū sic
ceteri hominum. ne. Si ex op̄ib⁹ iustificat ē habhā: non hr̄ glam̄ ap̄ dm̄. q. ipse dē
inquit legem. meam. i. non moueatur ꝑ hr̄. ut reus. ñ ei mihi. et ly habebit ämb
deum. s; fidei causa. abrahām hr̄ glam̄ ap̄ dm̄ hr̄. non ex iustificatus ē ex op̄ib⁹ äe
⁊ sic ē. nec ex fide iustificatus ē. q. ꝑbat⁹ subdens. Quid. n. sēp̄tā die ingenesi⁹
a. attende q̄ dicat. ⁊ ei iustus sit. ecce: Credidit habraham deo. dicens. nisi ämno
mine nio. b. o. q. ⁊ aliā⁹ modi. ⁊ ip̄m credē. reputatum ē illi ad iustitiam. i.
sunt ei sufficiens cā iustitie ad salūm. ⁊ est alijs; s; ei qui operatur. i. q̄ hr̄ mp̄
operandi: nisi non ꝓputatur. i. non dabitur. s. ex grām fidei ei. s; ex debitum. ope
ris sue. Et ei. qui nō operatur. i. q̄ nō hr̄ mp̄ operandi. sicut habraham hūit. ē
deum ā meum qui iustificat impium. i. sic dit in ep̄m. qui gr̄is p̄cēs impio di ämb
mittit. fides eius sola: reputabit̄ adiustitiam. i. sufficit ad iustitiam. q̄ op⁹
ei meruerunt. ⁊ ita sufficit ad salutem. dūmodo eq aut. credenti meum. ñ ei. äe. sē iohem
ei. n. communio qui credit ei. meū credit. aliud. n. ē ēde meum aliud credē ei. Beda defide
aliud credē illum. ⁊ iam dem̄ones credebant ei. s; ñ credebant meam ei nec
credimus paulo. credimus ⁊ petro. s; non impatrem. ⁊ ip̄e grā. credē illis Beda
ē. credē eē ea q̄ loquunt. q. ⁊ mali faciunt. credere illum ē. credere q. ip̄e sit ds. q. ⁊ mali faciunt. Quōd uero ē credē meum. credendo amare äe
credendo diligere. credendo meum ire. ⁊ eam mb̄a mea pars. h. ē fides. q̄n
amb erigē dē. ⁊ ñ unicū. q. erigat. ñ dominū q muemat. s; hāc fidem iustificatur ip̄ius. ⁊ fit de impio pius. ut deus: ipa fides. incipiat ꝑ dilectōne op̄a. äe ampllo, yyrá
ea quippe sola bona op̄a dicenda sunt. que fiūt ꝑ dilectionem dei; sine qua nec ē.
ut ñ credā fides. ut ñ. ima. non abiitus illa. incipiat. quia nil op̄at bn. ñ ꝑ
credat in ip̄m. Non g. dē apl̄s. mercedem reddi s; ūnū op̄i. tamquā op⁹. que äe ämpōnb ēpte
deus remunerat. erub sunt. imo. ergo dei sunt. ⁊ ām ds: ꝓpriam dedit pec̄o adromanos
ribus fidem. ꝑ q̄ iustificaret. ut ꝑ fidem iuste uiuerent. i. bn̄ op̄arētur. ē ds äe
bn̄ op⁹ tam accepta gr̄a. ñ ub. s; illi tribuendū ē. qui ꝑ gr̄am nos iustificant.
⁊ si debitam. ām gr̄am mercedem uell⁹ rede. penam reddi pec̄oribus debi äe
tam. ⁊ non gr̄ ubi blandiaris de meritis. ē ubi reddi mercedem s; debitū op⁹ ös
audis. tā q̄m non sit mercēs. gr̄ reputatum⁹. sic iustificamur. Virtutum in psalmo
enim in salūtē. ullum bonū op⁹ dici credebat: remunerationē dei deposcē.
ē ⁊ ip̄m. q. age aliq̄ possumus. ⁊ cogitare. ⁊ ꝓloqui. ñ ꝑ dei donū ⁊ largi
onem: faciamus. s. ā. Sed ꝓpōnum. a. fīn op̄ibus ꝓcedentibus iustificat äe
impiū. ⁊ hr̄. ꝓpositum gr̄e eq. i. s; gr̄am dei. ꝓpōtā omnib⁹ credentibus. ⁊ 1 acceptable iustitiam eius
q ds s; longe ām ꝓpōunt. Vt ita ab illo loco. Et ā. ⁊ ag̃ ō illos q̄ mīo precedū
tum op̄m legis ⁊ quozlib⁹ dicebant s; datam ē fidei gr̄am. q. fīē. mēs

attende

non imputatur sed gratia. sed secundum debitum. quod habet iam non est gratia. Si autem gratia est. gratis datur. Et quod est gratis datur: nichil boni fecisti et datur tibi remissio peccatorum. Attenduntur opera tua. et inveniuntur mala. Si ista operibus quod debetur. nisi dampnatio: bonis quod debetur merces. scilicet regnum celorum. a. d. abraham. ex fide est iustus. sed ei qui operatur. illa car nalia legis opera. vel aliqua bona. ut gratia fidei et iustificationis mereatur. merces non imputabitur. secundum gratiam. sed secundum debitum. id est non est ex gratia. sed ex debito merces sua. Ei vero qui non operatur. credenti autem in eum. qui iustificat impium. id est illi qui non facit hec carnalia legis opera. sed tamen credit in christum. ut gentilis facit. vel qui non facit quelibet bona opera. ante fidem. sed tamen credit: fides eius reputabitur ad iusticiam. id est sufficit ad iusticiam. et ita attribuit aliis quod dixit de abraham. scilicet quod hic iustus ex operibus: habet gloriam. sed non apud deum. sed habet gloriam abraham apud deum et ideo ex fide iustus est. Dico quod ex fide est iusticia et hec est secundum propositum gratie dei. Sicut et david dicit deus ut cessante honore legis: fides iustificet. hoc autem innuit exemplo prophete dicens subdens. Sicut et d. c. dico quod ex gratia est iusticia et sal. sicut et david dicit beatitudinem. hic in futuro. esse illius hominis. cui deus accepto. id est acceptabili in christo. hic est tempore adventus sui. vel adiubiatur dicit accepto. quia acceptabilis. id est gratis fert. id est quasi impotenti accedere: infert iusticiam. id est remissionem peccatorum et opera bona. et hoc sine operibus precedentibus. Sed. Beati quorum et c. Expositio sensu verborum prophete. breviter ponit ipsa verba. que david dicit. his itaque verbis. beati illi. quorum iniquitates. sine opere et labore penitentie: remisse sunt. ad eos: per baptismum. id est iam non dominetur peccatum in mortali corpore et sunt. Et intelligitur hic per iniquitates: originale peccatum. scilicet fomes peccati. que dicitur concupiscentia. vel concupiscibilitas. sive lex membrorum. sive languor. vel aliis nominibus. Illa autem concupiscentia. vel concupiscibilitas. que dicitur fomes peccati. ante baptismum: culpa est et pena. post baptismum autem: pena est et non culpa. quod parvulum habilem concupiscere. sed non concupiscere facit. adultum vero: et concupiscere. quod habet in regeneratis iam non imputatur in peccatum. quecumque enim per spiritum nascuntur obligata est originali peccato. Dimittitur ergo concupiscentia carnis in baptismate. non ut non sit: sed ut non imputetur in peccatum. hic est autem non habere peccatum. non esse reum peccati. Cum enim alia peccata preterierint actu et remaneant reatu: ut homicidium et similia: ita econtrario fit per. ut concupiscentia. id est concupiscibilitas: pereat reatu et maneat actu. De actu autem ait Augustinus. Quamvis quippe in corpore mortis huius. carnalis concupiscentia. etsi viciosis desideriis: nos non obedire precipimur. que in concupiscentia conditione minuitur. proficientibus et continentibus. Et autem dum sese invicem vir et mulier que miscentur. sine libidine non est parentum concubitus. ob hoc filiorum ex corpore est carne nascentium. [illegible] peccatum esse conceptus. ut peccatum in parvulos non transmittit propagatio: sed libido. Nec fecunditas humane. facit homines esse peccato nasci: sed feditas libidinis. que homines habent ex illius primi iustissima condempnatione peccati. De hoc autem originali peccato quod [illegible] filii [illegible] et c. Ecce ex his liquet. concupiscentiam esse originis peccatum. Originale peccatum dicitur: quia ex viciosa origine nostre conditionis trahitur. Non enim quia Adam descendimus in nostre propaginem ad originis peccato tenemur. et ideo descendimus. quia omnes peccato carent. sed quia viciosa lege concupiscendi. ex peccato primi hominis accidunt: concepti sunt. id est carnis concupiscentia: ideo peccati reatu. Ecce breviter assignatum est. quid sit originale peccatum et quare dicatur originale. et quare imputetur. et quod in baptismate remittatur. non sic. non remaneat post baptismum culpa. sed pena et illud quod remanet in alia [illegible] et [illegible] hominis ergo baptismus. [illegible] ait. Beati quorum. per s. in. id est mitigatur et quando ad culpam. et delere. sed non quantum ad penam. quod peccata actualia: tecta sunt in baptismo. tecta dicit quasi maneat. que ita in baptismo tecta sunt. ut ultra non videantur a deo: ad penam. quia hic est ordo unde peccata quod puniuntur peccata. Et quia nullus est sine peccato. vel originali. vel actuali. subdit. Beatus vir cui non imputavit dominus. ad penam peccatum vel originale. quod aliunde est. vel actuale. Vel aliter. et regulus delictorum fecit. David autem. ipsa vero in his dicens pro delictorum varietatem.

sine operibus. Beati quorum remisse sunt iniquitates. et quorum tecta sunt peccata. Beatus vir cui non imputavit dominus peccatum. Beatitudo ergo hec: in circumcisione tantum manet. an etiam in preputio? Dicimus enim quia reputata est abrahe fides ad iusticiam.

amb
ex superiori ad.

amb
amb
amb
amo

amb
amb

De originale peccato

Aug de nuptiis et concupiscentiis.

Au

Au de nuptiis et concupiscentia

Ecce in peccatis nati sumus. et ex carnis delectatione concepti. et primi originalis reatu astricti. Unde et nos hi tenemur. peccatis implicati.

Hic est peccatum et pena peccati. quod per solus corruptio mulieris intravit in mundum. per virginis partum. aufferetur a nobis. unde incipe in mundo. b.

au

amb

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Quom̃ ꝑ repu tata ē ĩcĩcĩsione an inp̃ pucio: Hō in circũcisione f; inp̃pucio. & signũ acce pit ĉcũcisioĩs .i. hoc similiter dicit ꝙ signaculum pus tucie fidei. q̃ ē ĩp̃pucio.

ſ rmnus ḡtul: mquitas ĩpietas ē. i. ĉcatoz non aḡleiẽ. i. infidelitas. Sed gradus ē. mopib; ḡnuĩ pccoz. Terentius ē ú leuñ. Remitte iniuriã nonĩ putape: unus ſom̃s sensus sunt uerba. qz ē neḡ. remittit. nẽ remittit non ĩputat. S; adlaudem ḡie dei plurus loquitur. Sã. beatudo h: ré. Erub pp̃he pdicauit beatudinem ee erḡ ꝑfidem, nunc q̃rit. mquib; sit. an mundi an. an ĩ ungemb'. q. ẽ ostet. q. beatudo erḡ sit ꝑfidem: n̄ q̃rat. mquib' sẽt. bãtudo ẽ h: ñ in mam̃ circumcisione. h ẽ mundet. an ĩ ꝑpucio: ingemib; i. nunquid beatudo abrahe infuit ſoꝛt accepta ẽ: an ĩ his q̃ ergemib; fuit? Deũ h' q̃nus nõẽ: apte subuenit. unde q̃. qz iõ qcuꝛ: qz dñs ersensu legis loquentes. q. fides. repu. ẽ. a. ad. iustic̃ã: nõ circumcisio. i. nob legem mteꝛmib; stat de abraham: q. iustus ẽ ꝑfidem: cum hi contra: quomodo reputata ẽ. i. in quo statu: cum eet circũcisione. an ĩ ꝑpucio: i. postq̃ ẽ circumcisus. i. mq̃ eet: i. ante circũcisionem meo indebitus: sic malus sed potit. Deũ solui: utq; simul respondens q̃nt. Non circumcisione. nñ. i. mundet sit h' beatudo: si ĩ ꝑpucio. i. in gentib; simile: nõ circumcisõe nñ. i. tẽpꝛe circumcisionis reputata ẽ fides abrahe ad iustic̃ã: si ĩ ꝑp̃. i. tempe ꝑpucii. Sed: et signum accepit. ?. Respondet apl̃s hiis que obici recte potuit. si cum ãn ĉcũcisionem ꝑfides iustus eet. qr fuit circumcisus: et qui quis dicet. cum ãn circumcisionẽ iustus eet. abrahã. ẽ q̃ circumcisus ẽ: Respondet nõ sũ causa: ñ sr̃ fuit. si accep̃ signũ circũcisionis. i. accep̃ circumcisionẽ in signũ. i. ñ q̃ fieret. si: q̃ iust' ostenderet. qui accep̃ circũ. que circumcisio ẽ signũ iustic̃e tam habuit. Non q̃ circũcisio aliquid magne dignitatis habebat: si signũ entitatis. Circũcisio n. ex tali dr signum mũdicie circumcisionis. tale. s. signũ q. fit signaculum. i. hiis similitudinis signi re ut sic carne ubi dimisi hõ in circumcisione spoliat: sic anima spoliet' oĩb' sordib; p̃ mendacium: q̃ tam nõ dũ dixit. cui rei signũ sit. subd. iustic̃e si. qui accepit circumcisionem in signum hui' rei. s. iustic̃e si. i. iustic̃e que ẽ ex fide. tam modo: et alia rõne dr signaculum. qui acce. circumcisionẽ in signũ. q. signũ est. sigillum. i. ĉelans q. tam multum. q. celet' immicis. i. inimicis: et seruetur amicis. i. fidelib;. ad similit: sigilla. q. imponunt: utq. occultum uolunt' eẽ: omnib; nõ pate. ut. si ẽ a multum. q. circũcisio. qi celatum aliquid. s. q. sic in. xv. iii. die circũcidunt' hõ. sicut. viii. erat p̃ finem. viii. dierum scz: auferetur omnis nec tas culpe: penę. Incendendõ ẽ in quo p̃mo institutus fuit circumcisio: et q. conferat: et qm̃ mutatus fuit ꝑ gr̃ã. succedente iam tp̃e; abrãhe: circũcisio primo cõmendata ẽ. ut sub lege mandati eet: et sic pbaret: an cõplet'. ñ. Sic adam mandatũ accep̃. ne de ligno manducaret. ad obedientie pbationẽ. et sic p̃cepta fuit circumcisio abrahe: et semini ei'. i. hebreis ex eo nascentib;. et fiebat. viii. die lapideo cultro mentis p̃putii: sic p̃cepta erat; unq; aut ve cautis. data fuit circumcisio. Primo: ut obedientiam mandati abrahe à placet dõ. cui p̃uaricationẽ adam displicuerat. Sõ: ut ligni magne fidei abrahe; crediti' ñ. se habituru filiũ in quo benedicerẽt' oĩs gẽs ꝑfidem. et q̃ ꝑ ea circumcisio impleret: sic iustificatus ẽ et ipse. Tertio: ut hoc signo aceti' nãcionib; discerneretur ipse ille. Quarto: ut circumcisio fẽa in uili mẽbro. p. q. generatur creatura mortalium et in quo uitio solet dominari. estimatẽ mentis et corpis seruãdã et impudicitiã reprimẽdã: moneret. Quinto ut p̃cepta fuit: quo nõ posset meli' figurari p. v'. uitii originale pccm. cum ꝑputio quippe oĩs hõ nascitur. qua mor' et cũ originali pccõ: et circumcisus ꝑpuciatum gignit. tuciens in illũ: quo ipe tam carnit. sicut baptizatus in filium. quẽ carne genuerat: et eam uincit originis. a q̃ ipse iam lib erat. In carne ꝑpucii. i. nulla ẽ fi: q̃ circumcisũ uitium ẽ.

äb
änub
Kennegi
öez
Sccesi
Älcum
Stnub
äb
änb
äb
Stnab
äb

Beda

Gregorii in moralib'

Cf tpe gie mutata sit ecu alio

amb anno

anno

ab. anno. amb

anno

amb

amb

anno

anno

f. ō originale pecēm. q̄ a parentib; sēbim⁹. cōcepta in cōcupiscētia: q̄ in parte illa magis diffusum. & q̄ in illo membro culpam inobedientie pus hō ogn nouit: deant ut in illi mēbro signū obedientie acciperet. fiebat ā .viii. die: lapideo cultro. q̄ post septenarium unus hui⁹ in .viii. etate que erat resurgentium: omīs abolenis p petram x̄. abluebatur corruptio carnis: spūs ām habitum: aferuntur corrupti: nisi p circumcisionē. in .viii. sēm circūcidet a peccis aīa cuiusq; meū credentis. Duo itaq; fuit resultū circumcisionis. s. circumcisio a peccis impīetis: circūcisio ab ōi corruptione mortis. Conferebat aūt circumcisio suo tempe remissionē peccor: sic nūc baptismus. hōem n. salu rifere curationis auxiliū circumcisio in lege ō originalē peccī nullī pbebat: q̄ baptismus agit reuelate grē tpe: sicut .xxcepto q̄ regū celestiū ianuam nouum mūdo portant. in infimū abrahe p̄ morte beata requie sōlan: sine pa cis ingressum spe felici expectabāt. sī q̄ apō nos ualet aq̄ baptismus: hi eḡ ap̄ uetes. t p pauuit: sola fides. t p manoibus: ut sacrificiū. t p hoc q̄ destr pe abrahe potuerunt: missiū circumcisiois. Ecce ex his aucta. patet p circūci sionē: sic ⁊ p baptismū. peccor fi remissionē. Cur g̃ mutata ē circumcisio p baptismū: q̄ sacramēt baptismatis pfecti ē: q̄ magis cōe: ⁊ magis grē plenū. circūcisione nāq; peccā nō remittebant: sine grā ad bene operandū pēa ppabant: nō unites dabant: t augebant. In baptismo ū omīa peccā dimittunt. ⁊ gīa cooperandi affert: ⁊ unites augēt. Recte aplūs dic̄. q̄ abrahā circūcisionem accep nō: in signū. q̄ ē sigēlum. in signo dico iustitie fi. que iusticia fidei. t fides ē ip̄i abrahe. in ppucio. i. in tpe ppūtii. s. in q̄ circūcidetur: ⁊ i in tpe ppūtii: huic exitus iusticia. ut ip̄e sit. i. ostendatur ee pat. i. fidei auctor. exemplo ōm credentiū. sit pat dico. et p ppūtium. i. in tpe ppūtii. t p ppūtiū. i. p ut q̄ ē ei datum in tpe ppūtii. i. p fidē. Nota diligent. p insolitū ppositionē i. pt solitum li ponitam. que aīaduisa: nō nulla expheat, p n. sic intelligi. p ppūtiū. i. in ppucio. ut dr p illō ip̄s. i. in illo tpe, t p ppūtium. i. p ut q. eam ē ei in tpe ppucii. Si n. p circumcisionē diret eve: li accipiē. li ag de pa tiente: quā p fidē abrahā consecut ē. Nam p carnē: indecor nūn ē pat. fide ū: omniū credentiū. ūi indecor q̄ gentiū. ita cor pat ē. ut et illi credentib; reputet ipīm esse. ad iusticiā. i. ad remissionē peccor. ⁊ bona op. ita sit pat eor. sīmal. i. auctor iusticie. que ē ex fide sic p exemplum. ⁊ non nō his q̄ sūt eccē. carnali. i. indeis ē abrahām pat, t reputat fides ad iusticiā: si ⁊ his. qui cum q; sunt. q̄ sectant. uestigia. fidei abrahe. ut ita simple esset: sic ille esset. abē dico pat. n. i. pat omīū credentiū. qui fides data ē ei. ip̄ius. i. ip̄e ppūtius: sic nam dictū ē. Sequit. ⁊ nō n. i. dic̄ q. abrahā in plegē. s. p fidē iusticiam sicut ē. ⁊ patrinatē. ⁊ hoc de promissione agens: adē. q. p eandē fidē promissionē huic ⁊ heredit̄ē. qui p fidē ē patrinus. q. p pēa: ē promissio. nō plegē. t circūcisionē: q̄ nouū erāt ⁊ ii ē. ⁊ non n. plegem. sēa ē promissio ip̄i abrahe: ad. s. ei. i. ad ep̄ semīs ei. s. eorum omniū. qui sūt sem abē. nō carne s. imitatione. ⁊ sēm. q̄. i. ē eau dr sēa promissio. q̄ in eo implenda erat. q̄ promissio. h. s. ut hēs. m. eet. ⁊ hoc nouū n. lex data erat q̄n ii promissio sēa ē. Abrahā ut hēs mūdi. i. possessor. aliquor. de toto mundo. q̄ cū imitēt. q̄ omīs credentes: p fidē filij sūt abē. ⁊ ipe m̄. q̄ eorū nat ē. possidet oīa, Abrahā q̄. hēs mundi ē. ⁊ inse ⁊ insemine suo. i. in m̄. si inse. s. exemplū, ē aut ē hered. i. dīs mundi. s. possidē. p quē sit bndictio filiis abrahe. cui dedit pat gētes. ⁊ ūnos tre. Sic aut dē, dabit gētes ⁊ ē. Itaq; in illo mpleta ē promissio. qua dictū ē abrahe. patrē multarū gentiū posui te. ⁊ nē. insemine. t. bene. e. g. ⁊ alia hui modi, h promissio ut dictū ē: ū

Ut sit pat omīū credentiū p p̄ putiū ⁊ requ rēt iii admi ticiā. ⁊ sit pat circūcisois nō his tm̄ q̄ sūt ex circūcisione si: ⁊ his q̄ sectant uestigia fidei q̄ ē in ppucio patris ūri habrae. Nō em̄ p legē ē pmissio habē aūo semini ei. ut heres eēt mūdi si: p iusticiā fidei. Si .n. q̄ ex lege heredes sunt exinanita ē fides. abolita ē promissio. Lex

fidei

sēa

(c) 2006 Ministerio de Cultura

H. nã ꝓpt̃.
V. u. nõ ẽ lex:
nec ꝑuarica
cio. ꝺõ exfiõ
ut ſ gr̃ãm:
firma ſit ꝙ
miſſio oĩ ſe
mmi. nõ ei
q̃ ex lege ẽ ſolũ:
ſ: ei q̃ exfide
ẽ habẽ. q̃ ẽ
ꝑr oĩũ nr̃m.
Sic̃ ſeptũ ẽ.
Qua parte
mitarũ gẽti
ũ poſſũ te.
ãn dm̃. ꝺ ẽ
dictũ q̃ u
nificat me
tuos. ⁊ uocat
ea q̃ nõ ſũt tã
q̃ ea que ſũt.
Q' ꝛ ſpe in
ſpe ꝺicit ũ
fieret pater

ẽ ſcã ꝙ legem. ſ: puſticiam fid̃. ꝙ q̃ bñdicũt hoĩem: ⁊ ſunt filij abẽ. Seqr̃.
Si u. ⁊ ꝺ. dixit puſticiã fidei. pmiſſionem hereditatiſ tã abẽ: nõ ꝙ legẽ,
nẽ die ꝙ eandẽ uſticiã fidi: ſi hꝫ ſ. abrahe. nõ ꝙ legẽ. qi̇ ve abrahã nõ
ẽ hꝫ munꝰ ꝙ legẽ: q. nõ fuit filij ei ꝙ legẽ. q̃ filij dr̃ hꝫ ſ. q. ille hr̃
poſſiõẽ: ⁊ ille nõ. ſuã ſi hꝫ eẽt: ſ. hꝫ illi. q̃ ſẽ tm̃. ex. l. ſ. 1. eẽ dr̃ hereꝫ: dnb
ex̃ mõuementa ſequm̃. q. fuꝫ ẽ ex. 1. fruſtra. qua ſtatr uſtum fuiſſe
abrahã: ⁊ pmiſſio ẽ abolꝰ. 1. nõ expleta. ut nulli ſint hꝫ. lex u. nõ facit ãõ
nuãſſ hꝫ. Nam poſt: opatur iram. i. penã. ubi u. ẽ trãſ: ut reoꝫ faciat dnb
delinq̃nt: non efficiens cã: ſi nõ nouum̃ gr̃a. ut reoꝫ faciat: tempali
pena. Iram opatur: nam ꝑuaricatioñ. ex lege ẽ ꝑuaricatio. q. qualiꝫ die
um ſit: apt̃ dicẽ. V. u. q̃ nõ dico ex lege trã ẽ. ⁊ ꝑuaricatioñ. q. ſine dnb
ea: nõ ẽ. V. u. nõ ẽ lex. ñ. q̃ ſi dicit. q. ſubtrahit de lege. dara ſententia: ⁊ uſti
ficatꝰ: nulla ẽ ꝑuarication. uſtificata u. ſunt: qui ꝑ ꝑuaricatioñ legis ãõ
ſuã̃t peccatꝰ. Nõa q. nõ ait. u nõ ẽ lex: nõ ẽ iniquitas. ſ: ait. Nõ ẽ. ꝑ dnb
uaricatio. omiſſa u. legẽ ꝓhenꝺ: iniquus ẽ. ſ: nõ omnꝰ iniq̃ legẽ ꝓhꝫ. q. ãv
u. legem nõ acceꝑunt: iniq̃ dici poſſunt. ꝑuaricatꝰ ſ. a dei n poſſũt in li ög
ꝙ oſtenꝺit: q. ꝑuaricato omnꝰ ee nõ poſſit: n lex fuit. n ita tãen ẽ: ſine
lege. Seqr̃. ira ẽ. Expctatꝰ infert ex hoc ſi hꝫ habẽ. q. ꝺ. ⁊ q̃ hꝫ mõumen
tum ſequerẽt. ſi ex lege eẽt hꝫ. ubi ex toto patet q. fuit hꝫ. ex hoc. q̃
ẽ ꝺonũ mĩe. ⁊ hic ẽ firma ꝓmiſſio. uñ ſubdit. V firma ſit ꝓmiſ. o. ſ. abẽ. 1. ãõ
udo ⁊ gr̃ãm mutatꝰ. ſol u. mutatꝰ: firma ẽ ꝓmiſſio. ſ. q. filij dr̃ dnb
ſunt. firma ſit dico. ſ gr̃ãm. ſi nõ ſ mita legalium opm. ſeu quez ſubt. dnb
ſtem ꝓcedentiũ. firma u. ꝓmiſſio ee n pot: oĩ ſemini. n ex hoc. q. ergo dnb
ꝓmiſſio ſ. ẽ ex hoc. ꝙ q̃ purificandi ſunt. ut digni fiant dei filij dr̃. Seqr̃.
nõ ei ⁊ ẽ. qi̇ firma ẽ ꝓmiſſio ꝙ gr̃ãm fidei oĩ ſemini. nõ ſolũ ei. q. ex lege
ẽ. i. nõ ẽm ei qui ex lege uenit ad nouum: ⁊ ubi ſ. oĩ. qm̃q; ſit. q. ãõ de bapto parua
ẽ ex hoc abẽ. i. qui ſequit hoc abẽ. q. genit hũt: ut eẽt uſtus. Vt ita. lorum
firma ẽ ꝓmiſſio oĩ ſemini: ⁊ n ei tm̃ q. ſolũmo ẽ ex lege. i. qui de opib: legis dnb
ꝓſumit. q. ꝫ ex eis agũ dr̃ exeunt. ſ: ei ſolũmo: q. ẽ ex hoc. a. i. qui mutat dmo
fidẽ abe. ⁊ i ea fidi: a lege recedẽs ẽ: ut ſit firma ꝓmiſſio. ex u. ſine gr̃a dnb
ꝓmiſſionẽ nõ ſolum nõ auferꝫ: ũum ⁊ augeꝫ peccm. n q. ſit efficiet ea ãõ utpõ. c. v. u. v.
peccũ. eũ ſit ſca ⁊ bona. ſ: q. ea data: augmtũ peccũ acceſſit. q. ſine ea n
acceſſiſſ:. Multa u. ſunt que dr̃ efficẽ aliq̃ nõ q. ipſa efficiant. ſ: q. ſũ
nt nõ fierent illa: que ſũt. Seqr̃. q̃ abrahã ẽ pat̃. i. inſtituꝫ pcepti ũ
fidi. omniũ nr̃m. ſ. credentiũ pat̃ ẽ: ſic̃ ſptũ ꝙ mgeneſi. q̃ ſi ẽ in quo eo
ſentit auctoritas dicẽs. q. poſui te. o. abrahã. i. ſtituꝫ patrẽ. i. auctorẽ ſ
fidẽ. ñ in circumciſo. udo: ſ: ⁊ multarũ gẽ. ĩ quo ꝓcedit udo: ſup dmo
ma: q. glãtur ocpiente abrahã deſcendẽ. Nõ u. ea ſolũ circũciſe gẽ ãõ
tiũ ſed ẽ pat̃: ſ: meureũciſis gentib: fidẽ imitãtib: abẽ. ne dico: q. ei
ãn dñi. i. placet dõ. qui credendo. qi̇ ꝙ fidẽ ei placet. Seqr̃. q̃ iuſtificat
h ſũt uba apli. qi̇ ⁊ ipſe ẽ: qui iuſtificat ꝙ fi dmo
dem ⁊ gr̃ãm: mortuos. i. udos mortuos impecẽs. In hẽ q̃ ſecutꝰ ẽ dr̃: lorum
qui mortuos iuſtificat ⁊ uocat ꝙ gr̃ãm. ea que nõ ſũt. i. gentiles ml ẽ udi dmo
bant. tanq̃ ea que ſunt. i. udos qui aliq̃ ẽ udebant. q. n. adherent ei ãmo
ꝙ fidẽ ⁊ dilectionẽ: ẽ dr̃. q. ũ impecẽs mortuꝰ ſũt: ſic̃ erãt gentiles. q.
nõ adhereꝫ ei qui ue ẽ: nõ ẽ dr̃: tm̃ ſ aliam ſctam, q. uocat ea que ñ
ſunt: tanq̃ ea q̃ ſũt. nõ ait ut ſit: ſ: tanq̃ ſit. q. ꝓdeſtinata ſit. ⁊ diſpoſita. dño utpõ. c. m.
ſic ñ. ea que futa ſunt: tã apõ dñm ſunt. ap̃ dñm quippe tã fem ẽ: q. ei diſpo
ſitione. ⁊ ꝓdeſtinatione: futum ẽ. Vñ alibi. q̃ facit que futa ſũt. ⁊ alibi.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

äG de ub dñu

äG

äG deubꝰ ꝺn̄i apli.

äñnb, I
v. 8 ūnt

äñno
äñno
äñno

äñno

äñno

äñb

äG decorrupcoe
ꝛgīu,
äG adlaꝛ ꝛ
adꝓpū
ä

äG ad ꝓpū. ꝛ
ỿlariū

Quī elegit nos añ. m.o. Qui sufficiē ꝙ expheare: Cligam̄ q̄ñ sit. ñ erim̄ q̄ elegit: ñ ame chḡ. Chḡ mī. ꝛ hīr electos: q̄s ēaurus ē chḡdool. q̄s hīr ap̄ se menꝓsū. nō m.ñ. sua: s; mꝓlenia sua. ñ dñi ꝑerāt. quib; ꝓmittebaī si; quib; primū ē: ipī ꝛ ꝓmissi sum. Vocat ā q̄ nō sūt. tāq̄ sint. i. hīs q̄ non sūt: disponit. ꝛ ꝓ pat ab ēmo: grām iustificacoīs: glificacoīs apponēdā mīpr. tāq̄ sit. i. tā q̄ iā sūt ap̄ dñm ꝓ ꝓdestinacionē. m q̄. sola apparet grā. Non n. hō. q̄ nō erat ꝓmitt. ut ēet t ut bon ēet. t beat. Si n. ꝓmeruit: iā erat si nōn erat. ñ ḡ meruit. s; electoīs grām hīnt. ut tonū corꝓ q̄ dicit. grā dī sum: id q. sū. Cōīl ē ñ. omībi. ñ. s; ñ grā. i ipsa ñ: ꝓnēt ēē grā. q̄ grīs secta ē. exceꝓa illa ḡ grā. ꝺ q̄ ñ nō agit: q̄ verā ē hīa ñ. s. q̄ hōnes sum q̄ tam̄ paganiq; cōīl ē. h ē maiꝰ grā ꝛ sol electis concessa. nō q. ꝓ ūbū hōes ēam sum: s; q. ꝓ ūbum carnē factū. fuelel banq; facti sum. t uocat. i. cōgnoscit ea q̄ nō sūt in actu: tāq̄ ea q̄ sūt. Sequit. Qui ꝛ spē ꝛc. ꝺmdatꝰ illo ꝰ cui dicit abrahā: meꝰ ꝺmodare fidē ipsi abē. ut alij eī mittent. qī mitto abrahā. pat ē omīū. q̄ abrahā: ꝛ spē ꝓtē. que erat de ñ. s. f. filem ꝺsuetudinē. cōīū dō ꝓmissum mīpē. i. spaul ꝛ secure expectāl: q. ꝓmissū erat. ꝓt spēl si ñm sunt. l. dum iuuenil ex iuuenela s. ñm spaum sobolē. ñ in hūt. m.ñ. sua. ꝛ ñ ex ꝓmissione dī. i. qī ēm angē ꝓmisit si ꝛ ipī uenā. ꝛ erit sarre fili. ꝛ ꝛ ipa ꝓmissio deliberat. nō dī hesitauit. diffidentia s. ꝛfortat ē. i. ꝛfir matꝰ fide. dans glam dō. de ꝛstantia fidei, plenissime sciens mulꝰ ēu dī ūnel dī. q. dēq; ꝓmisit dō. potens ē ꝛ fac. ut ꝓmitt. i. in ieuī pōt fiēe. ut ꝓmitte, h gentes: mutari debēt. i. s. ēsent: sic ēdō abrahā. s. ēm posse. dēq; ꝓmisit. Ex nōta q. ñ aīt dēq; pōt: t ꝓfitent: s; dēq; ꝓmi sit. p. ē. f. q. omē q. ꝓmisit: ipse facit. ꝛ si ꝙ. facturi hominel bona q. ꝓ misit. ñm ipse fac. q. facit: ut illi faciāt. nō illi faciūt: ut ipse faciat. qō ꝓmisit. aliocq; ut dī ꝓmissa ꝺpleant. ñ mīi s; hominū ē potestas. Iro misit ḡ. q. ipse facturꝰ fuerat: ñ q. hominel. nō n. de mē voluntate potestate. s; de sua ꝓdestinacōe: ꝓmisit. ꝺgē ḡ nō aīt ꝑdicē. t ꝓfitent. nam ꝛ alienā fca potest ꝓdicē. atq; ꝓfitere. s; ꝓmisit. ut si mitigetur ꝓmitte. q. ipē fac. nō n. ipse ꝓmittit: ꝛ alī facit. q. id nō ēet ꝓmittere: s; ñm ꝑdicē. Sequr. i. ie. qī. q. abraham confortatꝰ ē fide. ꝺō ꝛ ipm ēde: reputat ē ei ad iustitiā. qī ꝓ si q. ēdō. ꝛ accep ꝓmissum ꝛ nullꝰ fil ē. ꝛ qī aliqs diret ꝺ ad nos subꝺ. ꝓ dō. q. ē scīpū ꝙ ipm ñm. i. ꝙ. laudē ipsi. h. s. q. reputat ē

multarū gē
tū ⁊ qꝫ dic
tū ē ei. Sic
erit sem tuū
sic stelle ꝯli.
⁊ sic arena
maris. ⁊ ñ in
firmat ē in
fide. ñ ꝛsid
ert corꝑ suū ēmoꝛ
tuū. ē fere. c.
annoꝛ ⁊ ēmoꝛ
tuā uuluam
sare. ꝺ nepo
missiōe ⁊ di
nō hesitauit
diffidēcia. s;
ꝛfortat ē fide
dās glām dō.
plenissime sciēs
qꝫ q̄cq; ꝓmi
sit potens ē
⁊ facē. ꝺō ⁊
reputatū ē ei
ad iustitiā.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Nō ē aūt scp
tū tm̄ ꝓpt̄ ip
sū q̄ reputa
tū ē ei ad ius
ticiā. s; ⁊ ꝓpt̄
nos q̄b; repu
tabit̄ c̄redētib;
in eū. q̄ susci
tauit ihm x̄.
a mortuis. q̄
tradit⁹ ē ꝓpt̄
delicta nr̄a.
⁊ resurrexit
ꝓpt̄ iustificōnē
nr̄am. Iustifi
cati ḡ ex fid
pacē habea
m⁹ ad dm̄. p
dn̄m nr̄m.
ihm x̄. p quē
⁊ accessū ha
bem⁹ p fidē
i grām istā
in qua stam⁹
⁊ glām in

i. ad i. s; ⁊ ꝓpt nos: instruendos. quib; reputabitur fides ad iusticiam credentib; in eum. s. dm̄ p̄rem. qui suscitauit dn̄m n. i. x̄. q̄i. qui h̄ fecit. nobis
pōit, suscitauit dico. a mortuis. i. a sepulcro. q. ipe locus ē mortuoꝝ. sat.
suscitauit filiū: ⁊ ipe fili⁹. s. q. d̄r: suscitauit semet ipm̄. q. idē. ⁊ opat⁹ est
ips sci. q̄ ē a deo patre. a iuda. a pilato. tradit⁹ ē in mortē. ꝓpt delicta nr̄a.
tollenda. uite diaboli destructo. ⁊ resurrexit ꝓpt iusti. nr̄a. i. ū iuste uiua
mus. q. alit̄ nō potuim⁹. Nota q. utq; i. mors ⁊ resurrc̄o x̄. delicta nr̄a tol
lunt. ⁊ utq; iustificant, tn̄ mors ē sola: initiū noui⁹ uite signat. ⁊ in sola
resurrectione. figur noua uita. que a iustificatione incipit. ⁊ in inmor
talitate pficietur; iq; adꝰ quantum ad signationis diuisitatem: ubi dixisit
dicens. tradit⁹ ē ꝓpt delicta. n. ⁊ resurrexit ꝓpt. iusti. n. Iustificati ḡ ⁊c. Ostendit
iusticiā ee ex grā fidi sine lege. hinc ostendit ex eadē: alia plura bona ee. q̄i
dicat. q. ex fide ē iustificō: ḡ pacē habere cum deo. q̄i dicit. h dissensio que
int̄ uos ē: c̄ dm̄ ē. Iudei namq; ⁊ gentiles. int̄ se disceptabāt. ⁊ iudi q̄ de an
tique legis opib;: gentiles ū de noua ū uocatione: psumptiue gl'abant. ⁊ ini
ta iactabant, iq; utroq; iactantiā reprimens: ad pacē monet. ⁊ ne in
dignentur. se eis cōnumerat. q̄i. q. ex fide ē iusticia: ḡ nos iustificati ex
fide. nō ex lege. nō nob. i. nō ꝓpt aliq̄ meritum nr̄m. q. p̄cesserit fidē. pacē
h. a. d. q. nō habetis uos romani: dum inuicē arrogatis. Attende q. h̄ ait
iustificati ex fide. q̄ sup̄ dr̄. iustificati gratis p grām. hic ī dicit: ne fides
ipa supba sit. n dicat sibi si ex fide. quom gratis. q̄ n. fides meretur. c̄
nō potius redditur. q̄ donatur: nō dicat ista hō fidel. q. cum dicit ū me
ar iustificationē. habeo fidē: respondetur ei. q̄ hīs. q. nō accepisti. cū ḡ fi
des impetrat iustificationē sic unicuiq; ds partitus ē mensurā fidi: grām
dī aliqd meriti nō p̄cedit humani. s; ipa grā meretur augeri. ut aucta
mereatur ⁊ pfici. uoluntate (hōis. s.) comitante: nō ducente pedisseq: nō p̄uia. Ne
ḡ ex fide. iustificati sumus: ⁊ p eā. p. h. a. d. Pacem nāq; cū deo hēc: fides fac.
nō lex. h n. nos reconciliat deo sublatis peccatis que nos fecerāt inimicos.
pacē aūt ille hēt cum deo: q̄ adiuīum mandata ei⁹ oīa uoluntate nō languit.
q̄ sequit iussa dei. et ab omne peceptum diuinū: suū flectit arbitrium.
sine n. uera ē concordare incubis pbris ⁊ iurgare; cumui; ad ... huiꝰ modi
que p amica ē iniqs. deo dissidet. q̄ nō sentente mala: si tolle, dico habea
mus pacē ad dn̄: q̄ ei reconciliati sum⁹ p mundi ... p dn̄m n. i. x̄. i.
p auxiliū. ⁊ grām ei⁹. p q. ⁊ c. emulat bn̄ficia: que a ē hitur. dicēs. p q. x̄.
i. c. ope: hn̄s accessum p fidē. i. introitū t aditū. ū in ad dn̄: s. ⁊ in grām
istā. i. in bonā uite obseruantiā in qua stam⁹. spē supne claritatis erecti.
qui an ceciduim⁹ in adā. ⁊ glām in spe glē. f. di. i. angloꝝ. t scōꝝ. i. glām
de eo q. speram⁹ glām: q̄ hēr filii di. s. angli t sci. Non solum aūt glāmur de
spe glē. s; ⁊ glāmur p glām ei⁹ in tribulationib;. quas patimur p x̄. qb;
mur ad glām; p tribulationes n. nos opet intrare in regnum di; iq; in
his glāndo dicit; spei n. addita tribulatio: augmentū fac p̄mij. inde q; ē si
ne spei tribulatio. Nō ū. ē magnū glāri: in lenecis; recti corde ⁊ in tribu
lationib; glāri. magnitudinē p̄mij cognoscentes. de tribulatione sumēda:
infinitū p̄miū adquisituri. Sequit. Scientes ⁊c. q̄i glāmur ēt q̄ sumus
scientes. q. tribulatio: opat. paciētiā. q. p exerciciū tribulationis: docet aliq̄s
strenuus. dū fortit tolat tormita (tormenta). p q. sci martires: uicerūt seuicia tirran
noꝝ. opatur ḡ paciētiā. t eā augendo: t potius ostendendo. q̄ a tribulatio
nō tollit pacientiā. s; auget. facit caritas. que ē donū ꝓpriū spūs. s. paci
entia aūt opat ꝓbationē. i. purificōnē. Qnto mag n. quis patit: tanto purior

~~ambro~~ ambro
ambro
ambro
ag
ū ad habend. s; destruendum.
ambro
ambro
aug ad bonefaciū papā qꝛ duas eplas pelagianorum
Vide qd dicat de grā li in eodm
amb
cass
paulus
amb
ambro
amb
amb
amb
ag
iohs diacon⁹
ambro
ag

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dñs in libro. Lxxv.
qonum

Vepecima iii
dñe dñs
dñe

dñs
dñe

dñe

dñe

dñe

dñe

dñe adiuuans.

dñe

dñe Blasphema spi
sci.

dñs pacl auctoritate
Attende.

dñe

dñe vehemẽ Salcen
sione

dñe

dñs & ubiq; apli.

dñs mihi sentiunt
spirare.

dñs exhmõe epte
tohis.

dñm.
dñs.

reddr. dum anima fidel nõ resistens omnatum dr: nõ dilig ei uolutate.
e malicie potestas datur in bono. s; ei uolutate: a quo h potestas datur. e g
qui intelligens. q. nõ e potestas. t demoniũ. t pfecutor. n adeo: sustinet pacie
ntẽ, pbat. i. bonus cõ monstrat: ⁊ efficit melior taq; aurũ. q. p igne ⁊ purũ
ostendr: ⁊ puri reddit, h ũ pbatio: optat spẽ. i. emundne gle futre. Spes ũ. e
ẽta expectatio futre gle. que humane rõni: uana uidetur. s; testimonio ũ
tutis. i. patientie. t miraculor: firmat, q. ũ. mi tribulationes ⁊ aduersa pba
nt p patientiã exhiri: ille secur' primum futre beatitudinis expectat. Spes
aũt h quis stulta ⁊ hebetes a phris uidentiã. eo mel ea que mundanã care
rõne. nõ mi confundr. i. nõ fiet erubescere. qz implet. Confundit ũ. q. q spabat.
nõ mouebit. sic contingit illi. q; spat in hoie. h a spe: nõ confundr. qz e in do: q;
fallit. nec falli pot. non in homine mendace. execrabilis ũ. qui confidit in
hoie. Secr. qz caritas qi. dico. q. spes ñ confundit. i. implebit ⁊ stat ea ee imple
tam. exco: qz caritas di dif. e. m. co. n. p. s. s. ñ n. anob e caritas: nob. qm
spes: dat e nob. i. exco stat nob ea implenda. p ia spm scm in arta hmi. q
caritate diffusa in cordib: nris: dni nre dilig. Verbum effusionis: largi
tate numis notat. sic ⁊ in iohel, effundã de spu meo sr omne carnẽ. fidelissi
mum a ea ymaginem di pbat spes scs: dat nob. q. e pignus spei implens. Ame
de q gdam apls p ducit usq: ad carnatẽ di. que maior e alis. q cum dicit
nos hre p donum spi. monstrat illa omia: do ee tribuenda, g o hõ uñ t ca
ritas. ñ q diffusa e p spm scm in cordib; eius: neq; ea putaret se hre p ppa
arbitrium. cũ diceret caritas. diff. ado. p. s. s. q dat e nob. a quo: ñ ab
lo q; alcenẽ in altũ. i. ad patrẽ: ipe n. dona hominib; dedit. sumit nob
in patre ascendat: in filio naturat. in spu scõ: patri filiq; cõmunicas.
intrib; equalitat, q. g cõe e patri ⁊ filio: p hi nos uolunt hre communionẽ.
⁊ unit nos ⁊ scẽ: q. ambo hnt unũ. i. p spm. s. dnm: ⁊ donũ di. sili n. dum tam
recolligam: eaq; delectamur, sic n. hoiẽ diligimus: in caritate diligi
mus. ũ ⁊ plenius cognoscam. ⁊ beata cognitione ppriam. ⁊ qi pcis alie
nabamur a possessione ãor bonor: ido data e caritas: que opit multitu
dinem pcor. Attribuit g ei spm hi datũ: in nob ordinatur. i. pcepta
caritatis. Caritas dei diligit proxima e caritas. ⁊ duo pcepta. unũ spi. ⁊
duo data, qi nõ alia caritas quã diligit primũ. in illa que diligit dñm, qua
g caritate pximũ diligam? ipa diligit dñm. Si qi aliud e dr. aliud e primus:
⁊ summa caritate diligantur. nõ sunt m unũ. que diligimus: ⁊ i forte duo
dnt pcepta. ⁊ alim mai: ⁊ alim mi, h a caritas. ut aut apls dr. i. e. n.
p spm scm. q. d. e. n. a quo dat? ab illo ut dicam? q dr dona hominib;
que dona? spm. s. q tale donũ dat: quale e ipse. magna e mia ei donũ dat:
equale dr. qi donũ cuius: spi. s. e. ⁊ unus dr: tota caritas e. Distinct g cari
tatẽ. i. e. n. spi. patris ⁊ fi. q e patre amans ⁊ filio. ipse ut diligat nob dr.
q nõ dilect: nos dilexit. ipse e fons: de quo scptura dicit, fons aq uiue sit
pcul: ⁊ nemo alien communicet, alienis sunt os. q nõ diligit dnm. ⁊ ipse fons
e spi. s. q nõ possunt accipe mali ⁊ carnal e q hre: ⁊ malus ee nõ p alios
Intelligamus g dilectione spm scm ee. s; nom ⁊ bapt hre. ⁊ corp dni
sume. ⁊ cetera sacramta hre: ⁊ mal ee p. Caritas g: e pcm donũ. spi. et
singlaris fons. ⁊ attende. q. dicendo caritatẽ. dr. p spm q dat e: o ft. q di spi
⁊ dr e. ⁊ di donũ e, t ma. ut caritas di accipiat. ñ q nos diligam dnm: s;
q ipse nos dilexit, qi. i. spes nõ confundit: qz. ea. d. di. e. erga nos. i. qz de
lte nos diligit. ⁊ h habem? i. coz. n. p spm. s. q. dat. e. n. q fac nos in
telligẽ caritatẽ di erga nos. qui diuisit linguis pentat. ut ⁊ impiꝰ loqueret

spẽ gde filio
rũ dei. Non
solũ aũt s; ⁊
gdã in tribu
lacionib; sci
entes qd tbu
lacio pacie
tiã opat. pa
cientia aũt p
bacionẽ. pba
cio ũ spem.
Spes aũt nõ
confundit quia
caritas dei
diffusa e in
cordib; nris
p spm scm q
datus e nob.
Vt qd & xpi
e adhuc infir
mi scdm tps
pmpsit
mortuus e:
vix. s. p nõ
qs moriatur.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Hã ꝓ bono fe-
ſtinan qſ au
deat moꝛi cõ
mendat aũt
ſuã caritatẽ
ds in nobiſ.
Qm ſ̃ adhuc
peccatoꝛes ẽ
muſ ſecm
tempꝰ xp̃ſ ꝓ
nobiſ moꝛ
tuus eſt. mlt
to magꝝ
nunc uſtifi
cati in ſan
gune ipſi⁹
ſaluꝫ erimuſ
p̃ illũ abira
ꝑ
ip
ſũ.

ẽ mĩp̃acionẽ. ꝓ q ⁊ ſpeſ nr̃a ſtabilit̃. ⁊ caritaſ di nob cõfirmat. Ji qꝫ
caroſ di impoſſibile eſt falli: ſecuroſ nos facit depmiſſione. qꝫ dr̃ ẽ. q ꝓ
miſit. ⁊ his quos caroſ hr̃e uult: ꝑmittit. Secũ. ⁊ q. n. ⁊ c̃. Oſt̃ ſup̃ q ſpeſ Ämb
implebit̃. ꝓ hoc q ẽ dilig̃ nos. ⁊ nos eum ꝓ ſpm̃. nec ꝺ oſtẽd. ꝓ hoc. q. ẽ moꝛ
tuus ẽ. q ⁊ die dilectionis ẽ effect. ⁊ ea ſpes nr̃a implend̃. q. d. ẽ dr̃ nos di
ligat. ⁊ nos eum diligam⁹ ꝓ ſpm̃. ſ. oſtat q ſpeſ implebit̃. qꝫ n̄ ita ſit:
fruſtra ẽ paſſus ⁊ ꝛ hoc ẽ. uere ſpes implebit̃. i. qꝫ n̄ ſpes implenda ſit:
ut q̃ xp̃ſ mortuus ẽ? i. cur tam magnũ fecit. ſ. ut moꝛeret̃. ⁊ hoc ꝓ
impiis. i. ꝓ dilectione impioꝝ. ⁊ ꝓ impiis. i. nice impioꝝ. q̃ debent moꝛi in
eternum. nam impietatis? ꝓ impiis dico. nõ qui olim fuiſſent. ⁊ nõ ꝛẽ. ſ;
poſt⁹ moꝛtuus ẽ ꝓ nob impiis. cum eẽm⁹ adhuc infirmi. mpecẽt. ⁊ ita medico Ämb
indigemus. moꝛtuus ẽ nob. ⁊ hoc ſ xp̃ſ. i. ꝓ inimicis tñ. qꝫ die ꝛeũ. reſur
rexit. Ne g̃ deſpes de ei⁹ potentia. cui⁹ apparet immẽſa benuolentia. a Ämb
quo tale munꝰ accepim⁹. q donauit impius morẽ ſuam. q̃ ſeruat uſtis
uitã ſuã; moꝛtuus ẽ ꝓ ꝛe. o hõ moꝛtal. ut uiuas cũ illo; ſuſcep̃ moꝛẽ nr̃am.
ut donaret nob uitam ſuam. Inæſtimabiliuſ ẽ q moꝛtuus ẽ eẽmus. q̃ ut iẽmũ
uiuat moꝛtal; tã q inæſtimabilis ẽ. tenem⁹. ſ. q ip̃e hoĩes moꝛtuus ẽ dr̃. Hõ ẽ g̃ Ämb
uetur⁹ hõ cum dr̃. nõ moꝛtal uicturus ẽ metũ. ip̃ q̃ moꝛtuus ẽ q̃ uiuit
metũ. ſi quidẽ moꝛtuus ẽ. ⁊ uiuit. ⁊. ꝓ. moꝛi dr̃. accepit ꝛeũ. ut moꝛere
tur ꝓ ꝛe; induit te. ut moꝛeret̃ ꝓ ꝛe; induit te. ut cũ illo uiuas. Induit Ämb
te carne moꝛtali. mundicinam matr̃. Induet te uita ꝑhenni. meq̃nam
patr̃. Ecce q̃m amatuſ eſt. ñ amando. amat⁹ eſt impius ⁊ feo⁹. amq̃ eẽt ute. q n Äv
mari dignũ eẽt. Amat⁹ eſt ꝑuſ. ut dign⁹ fieret. q̃ amareris. dilect⁹ eſt ꝑuſ. ut Äv
diligeret̃ ꝛe. diligẽs ꝓea. Impi⁹. erat. uẽpnari uiueras. ⁊ tũ ꝓ ꝛe moꝛtuus
ẽ xp̃ſ. Vi ſ ſeriem uerboꝝ ꝑ. legi hũa ſic. nõ mutata ſententia. q̃ ũe ſpes
implebitur. ut ſ. u. ñ ſpes implenda ſit. ⁊ ẽ infirmu eẽm. m. ẽ. ꝓ nob impi
iſſi. ꝓ nob q̃ adhuc infirmi eramus. q. ñ impiꝰ, moꝛtuus dico. ſ xp̃ſ ⁊ ẽ ſenſ.
ꝓ nullo tam magnũ fecit ⁊. ñ ſpes nr̃a implenda ẽ. ⁊ ũe magnũ ẽ hi q
fecit, uix u. moꝛitur quiſ. i. uãv mouẽ aliquis. ⁊ ꝓ iuſto. i. ꝓ dilectione Ämo
iuſti ⁊ boni. nec ꝓ impio. i. raro dico: nã forſitan. ꝑ. mueniri q̃ſ. i. ali
quis. q̃ audeat moꝛi ꝓ bono. difficile ẽ mueniri. q̃ hi faciat, ẽ a ꝓ ĩ
pietatib; ꝑhi adhuc nõ ſũt. moꝛtuus ẽ, ⁊ ĩm. ut fiat deſtinens. mori Ämb. Ämb
uſtũ ⁊ bonũ. Iuſtuſ u. p̃ceſſio ũunũ hic dr̃. q ⁊ bon⁹ ẽ. ſ; ⁊ bon⁹ ẽ. q̃ nõ
ẽ uſt⁹. ſ. qui nat⁹ ẽ mſimplicitate innocens. q̃ nõdum laborauit. ut
amplificaret ſe bonis. ũ ſũt pãruuli in bapt̃o mdam. Iuſt⁹ aũt bonũ ñ Ämb
ſuc. ꝑceſſio meliorauit. ⁊ licet uſtuſ ſ modo quo hi accipit melior ſit q̃ bo
nus: innocentie. m ea. ẽ mirabilior. q̃ ultricie. qꝫ n ẽ b⁹ moꝛi ultricia.
ſine ſeueritate. ⁊ ẽ ſenſus. uere magnũ fecit ẽ. moriendo. ꝓ impiis. Vix Ämb
u. m. quiſ. p. i. q̃ hr̃ ꝑceſſũ ũunũ, i. dico ꝓ iuſto: nã ꝓ bono. i. ſimplici. ⁊ in
nocenti: forſitan quiſ. au. m. dicendo de iuſto. Vix ⁊ quiſ. ⁊ de bono forſit. ⁊
quiſ. ⁊ audeat: utriq; difficile oſt̃. ⁊ rar̃. ſi alt̃n: difficili⁹ ⁊ rari⁹. Secũ. cõ
mendat. ⁊ ẽ. qi ꝓ iuſto ⁊ bono uix moꝛitur aliq̃ſ. ſi; ẽ ꝓ nob peccatib;. mo
tuus ẽ. In hi uꝛbis cõmendat dr̃. ſ. caritatẽ. i. in hi laudabilius ei⁹ caritaſ appareat.
q̃ ẽ effuſa in nob. q̃ mdig ea ſummuſ. In hi u. magn⁹ effect⁹ dilectionis mo
tuus patr̃. ⁊ uenientis filij: nob ẽ exhibit̃. ſecũ. Cm ſ ii cũ adhuc peccatoꝛes. ẽ. ꝛ.
ꝓ. n. m. ẽ. multo g̃ magꝝ. iuſtificẽ. nũc. i. ſa. ipſi⁹. ſalui erimus. ab. i. ꝓ. ip̃m, qi.
dico q dr̃ cõmendat caritatẽ in nob. ita utiq; cõmendat. qm ẽ. moꝛ. ẽ. ꝓ. n. c. a.
c. ꝓ. i. in hi cõmendat. q ẽ moꝛ. ẽ. ꝓ. n. peccãt ⁊ hi ẽ. q utiq; ẽ. g̃ iuſtificati
ſum⁹ nũc remiſſione peccatoꝝ fcã. in ſanguine ipſi⁹. i. ꝓ morte ei⁹. ⁊ hi ẽ. ꝛẽ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

multomag. nos iam uisti: salui erim p ipm.
nrm. gnm ē n. p pecco meum pecem tolle:
q. iā uisos ⁊ iā coopamur saluare. salui erim
dico: ab ira .i. a pena. etim. ē cā nō ē in pecem:
q. absistit. Licet. n. plerisq; in locis mā ui legū
mus nō ē putandū in: q in illū cadat ulla pt
batio. q sep ioē maneat: ⁊ mmmq̄llmodo ui
deat. si ira. appellet mmoderata: ⁊ ultio ipi. Am
madūtendū ē q. ad mdamonē die, vel nocte,
sepe aplūs mat de morte ē: ⁊ ad repssionē hūa
ni numis: hoc repetit infirmitatē. diverat
n. sup. ē p impsis mortē ē: ⁊ nām repetit. h' ē. p
nob ē m. ē. a. p. q. Cece dum oderat nos ſ. pec
cata: amabat ſ. q. op ei erami. q ⁊ fecit: an.
stu. mūdi, ⁊ phensibile ē n. dilectio: q diligit
dē. aq; imutabil. ſlō n. ex quo ei reconciliati
sumꝰ p sanguinē filij ei: nos cep diligē. si nō
mūd. pusq̄ eo aliq̄o eēmꝰ: dilexit nos. ut ēmi
grem: ⁊ nos filij ei eēmꝰ. q. g. reconciliati su
mus dō p mortē ē: nō sic ē intellendū. qi tō nos
reconciliauit ei ē. ut iam incepet amare: quos
odit. sic reconciliat inimicꝰ inimico: ut deinꝰ
sint amici: ⁊ se mucē diligāt. q. ā se mucē
odiunt. si tā nos diligentes dō: reconciliati su
mus. eū quo p pecēm inimicitias habebā
mus. habebat n. ille erga nos caritatē. ⁊ eū
inimicitias exclusit ad hoc ut eū: opando in
quitatē, sic ei n. dicti ē. odiui. o. q. op. inq̄:
ma ⁊ illū ei dictū ē. nich odisti eor: q. se. p inde
muro ⁊ dumno m. ⁊ q̄n nos odit: diligebat.
Odit. n. nos: qualis ipse ñ fuerat. ⁊ q. mādā
ri nō potuit cōtūpserat op ei: nouerat si
mul mmo q; nīm ⁊ egisse q fecerami. ⁊ amare
q fecerat. ⁊ si q̄ mōbi mirāgi p, quis & digne p
fer dicq. q̄m dilexit mbra unigeniti sui ⁊ q̄
to amplius ipm unigenitū? Ch'ist g. nō inmū
nim. si dū mīa oīndat. q̄ nos tales ⁊ tm dilexit:
ut p nob mpsis moreret. q ē testimoniū ⁊ pig
nus ei dilectiōis, q̄ n. p filio nō pepercit. si. p
nob illum tradid. q̄nom ñ ⁊ ē illo eīa nob do
nauit? dicendū uiq; hi erat. s. q̄m nos dilexit.
⁊ q̄les. q̄m: ne desperemꝰ ⁊ ipsa desperatione ñ
audem erga: meum. q̄les: ne superbiremꝰ ⁊ si
tales ē nos nīs. magꝰ ab eo relinqremꝰ: tm
nīa fortitudine magꝰ vehemēs. ſlō nāq; ad
dendū ē q. die nos sufficienter in sanguine v.
⁊ reconciliatos dō. tāq̄ nō alio m p̄ nos reco
liare: ⁊ iustificare. ñ p mortē v. De q̄ dicem.
q̄ sum ⁊ alij mos: possibile dō. q̄ oīa p. si; nullꝰ
alij nīe miserie laudande. memoriam fuit. q
n. mentes mās in erigit. ⁊ ab immoralitatis
desperatione libat. q̄ q. tanta nos fecit dē. ut
di filiꝰ immutabile bonus mle. manēs q erat.
⁊ nob p nob accepit: q. nō erat. p̄ fuit. n.
determinū. dignꝰ nīm iure sternū: sin ullo
suo malo mito mala nīa meriendo p̄terret:
⁊ coercitib; dona sua sine ull mitis nīs i de
bita largitate offerret: anima ⁊ ea que dig
nitia nīa bona: dona sūt ei. dona nāq; dei:
sūt mita nīa, quib; ad sūmū bonū puenim.
Locat dē hominē aliquo suscipe. in quo cēt me
diator dei ⁊ hoīm ñ degne illi ad. q̄ pecco suo
genꝰ obligauit humanū. hoc ipm q̄ primo deb
nō ē gene dare alicui. Portat g. t hoc t glio in quo
uellet. dare un aliū de quo unicet uictor pri
mus. Ex; male mdicitur ⁊ de ipso q. uictū fuat
gne assume hominē dē. p q. gnis humana ui
ceret inimicū. ⁊ in ex igne. ē accepit ipse. nō
caro. fidei. nō libido puenit. Hoc mūdus ar
mis concupiscentie. p q̄. seminat. ⁊ accipiunt
cēi qui trahunt originale peccat. si ea penit
remotissima. credendo. nō credendo. seā ē se
cundata igniteas ū illo q. nascebat. ex pa
gine primi hoīs in in gnis ⁊ nō criminis or
ginē ducēt. Nascebat itaq; nō in ingressionis
origine uitiata natu. si omnū talium uicio
rū sola medicina. Nascebat inq̄ hō. nihil hīs.
nullū habitus omio peccm. p q̄ nascent libe
rari a peccō. qui nasci nō possent sin peccto.
Oprobat itaq; ut ista carnis concupiscentia. nulla
ibi cēt oīo: in accipiebat ignis parvus. inq̄
nich morte dignum fuerat meritum. ⁊ cum
in occidit auctor mortis. auctoris una morte
uincendi uictor primi ade ⁊ teneris genꝰ huma
num. uicit a seipso ade ⁊ amittens genꝰ hūm.
Libat ex humano gne. ab humano ēmune.
p eū qui n erat in ēmune. q̄uis cēt ex gne. ut
decepto ille ab eo uincerꝫ gne. q. uincerat
ēmune. Cat Est prea alia rō. qr potꝰ isto m
q̄ aho: libare uoluit. q̄ sic. s. p mortē v. ut
neia superet diabolꝰ: nō potentia, q. q̄m fac
tum sit: ut pareat. explendo: ut potō. Qua
dā iustitia dei in potestate diaboli: ñ in ū
gnis humani. pcto p̄mi hoīs. in os uniuscuiq;
sex. mixtione nascentis. originaliter transe
untis ⁊ debitus primor parentū obligantes;
quo cea oēs hoīes ab origine. sunt sub precipe
diabolo. Nam apls. Erim. n. filij ire. n. s. ū ē

Curds hō.

ſs meos

Ad meos

ſs audi ⁊ inde

Ad

a anno

b Anno

c Ad ſs iohm

d Aug meos

e Ad

f Ad ſs iohm

g Ad

h Ad mlos ſs in tate. etc.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

depmuta pecco: ñ ut ē data ab initio. dō
ō à ille qui tradit ē hō in diaboli potestatē.
ñ ita debet intelligi. ūq; dō hoc fecit. aut fieri
uoluerit: sl; q. ñ permisit, iuste ñ illo dese
rēte peccantē. peccī auctor duos mutat.
ñ tñ dō remittit iniq̄ sua: miserationes sup
ñ hoīe allege sue potestatis amittit: qñ ī po
testate diaboli cē permisit. sl; mē mala pe
nalia. ī mal: multa pmittit bona. ī tūc hoī
nē q. multio peccāq; diabolo subiacet: remis
sione peccāq; donata. p sanguinē ē: eruit a
diabolo. ⁊ sic iustitia uidetur diabol⁹ ī po
tentia, sl; q̄ iustitia: ihu ē. ⁊ quoīm uict⁹ ē ea.
q; ē eo mchi morte digniū inueniret. occidit
eū ūq; iniq; iustū ē: ut debitores sl; tenebat.
ubi dimittit ⁊ neū crederet. q̄ sñ ullo de
bito peccāq; ī potentia uincē noluit: quā
diabol⁹ inimo pl'imus sue amator ē potētie.
⁊ desertor o pugnatorq; iustitie. in quo hoī
nes eū magis imitant. q̄ neglecta ⁊ ī pola
iustitia: potētie magis studēt. eiq; ⁊ adoptiōe
iunctē. ⁊ cupiditate inflamāt. iq; placuit
dō. ut nō potentia. sl; iustitia uincat. hoī
nē eueret. nq hō eū imitari disceret. pea
ū: in resurrectione secum ē potentia. iustitia
a g̃ p̄. ⁊ potentia p̄ea: diabolū uicit. iustitia
uicit: q̄ nullū peccm huit. ⁊ ab illo inuisti
time occisus ē. potentia: q̄ reuiū mortuos
uiq; p̄ea mouetur. Si nōne ure eqllimo
diabol⁹ uincēt. si potentia in ū. ē illo a
ge noluisset: unq;. Si; p̄ potuit ē q̄ potu
it. ut p̄us agēt q. optauit. dō hoc ⁊ op̄ erat
illū ee: ⁊ homiē ⁊ dñm. ī n. hō ēet: non
poss occidi. ī dr ēet: ñ credēt noluisse q̄
potuit: sl; ñ potuisse: q. uoluit. Iustitia g̃
humilitatis hoīnē liberauit. q̄ sola potē
tia: equissime liberare potuit. Si. n. mēs illi
in cām uenirēt. s. dō. hō. diabol⁹. diabol⁹
⁊ hō. q̄ iniustus dñm dicentē omio nō hēnt.
neq; in actione cāe: penit⁹ deficient. diabo
lus n. dō iniuriā fecisse iuncerentur. quia
suum ei⁹. i. hoīnē. ⁊ fraudulēt abduxit. ⁊ iu
olentē tenuit. homo iniuriā dō fecisse cō
uincēt. q̄ p̄cepta ei⁹ adimplit. ⁊ se alieno dñō
mancipāt. siue seruitutis captiuū teuit.
hoī q; iniuriā fecisse conuincēt diabol⁹. qui
tum ⁊ p̄⁹ p̄ mittendo bona decepit. ⁊ p̄ ma
la inferendo nocuit. Iniuste g̃ diabol⁹ q̄m
ad se: tenebat hoīnē. sl; hō. iuste tenebatur.

q; diabol⁹ inq̄ inuit potestatē hois ē hoīnē:
sl; hō inuit p culpā pnā diaboli tyrannidem.
Si g̃ dr. q̄ utiq; p̄erat. potēna liberare hoīnē
uellet: sola sue iustitie ueritē hoīnē potat
iustissime liberare. sl; pp eam p̄ueni: iustitia
humiliatus uincitur. Vñ filiū p nob ī mor
tē tradidit. p q̄ iustificati sum⁹. ⁊ reconciliati
dō. hoc ē p̄cium reconciliationis nre. q̄ ē obtulit
dō pat. ut placet. ñ q̄ an ñ dilexit nos: eoq̄
dilectione filiū p nob tradidit. ñ filiū q̄ pce
ss nō pepercit nob ut mort⁹: ē traditus. ō ⁊ de
ipo dict ē. Tradō semet ipm, ⁊ g̃ hē nosa alia.
pat ⁊ filiū ⁊ ambos ipos: simt ⁊ cōcordat opat.
Si; h an nos diligebat dr: qm p ē mortē ei sum⁹
reconciliati. ⁊ ab ira liberati: ad q. dñs. q. ira dr
q̄ ē tranquillitate oia iudicat. nichi aliud est.
q̄ iusta inuicta. Si g̃ iusta dr inuicta ut
le nom accep: reconciliatio dr recte intelligi.
ē tot ira finit. s. ē arctiu pene absolutū. Ho
n. inimici eram⁹ dō. ñ q̄a nos iustitie sunt
inimica pecca. ⁊ remissis peccis: nolet inimi
cicie finiunt. ⁊ reconciliant iustitie: qui ipe iusti
ficat. secca. n. nra: diabol⁹ tenebat. ⁊ p illa.
nos intro agebat inimicē. si ēm uolunt ille
iungi: ut hoīes ab eīna morte debita: liba
ri mors ē indebita. qui ēm ⁊ inimicos: unq;
dilexit. Vñ: recte subdit.

Si enī ē inimici eē⁹ reconciliati
sum⁹ dō. p mortē filii ei⁹: multo magis
reconciliati erim⁹ in uita ipius.

Si n. ⁊ ē. q̄ uere ia uincī potuit amicos suos
saluare: n. i. q. nos inimicos re. dō. q̄ p̄ nulle e
ram⁹ sub potestate diaboli: ñ dep̄nata pecco.
re. dico: p mortē filii ei⁹ ē ad ii. eē⁹ in. nō
q̄m peccatores. ⁊ si h ē q. utiq; ē. g̃ multo magis.
n. re. erim⁹. ñ in ab ira libi. sl; ⁊ salui. ⁊ li ī
uita ipi⁹. i. p uitā ipi⁹. s. q̄ resurrexit. amor
mus. ⁊ ē sensus. Si enim ē q. inuicē potuit ami
cos saluare: q̄ mortui: potuit iustificare: q̄
fēdi. inimici expecco. sunt reconciliati. ⁊ ia a
mici fēi. ⁊ nota q. us li dicē. p mortē reconcilia
ti. q. sup ī sanguine iustificati. dico. salui erim⁹.

Non solū aūt sl; ⁊ gliantes in dō p
dñm nrm ihm xm p q̄ nūc reconci

ämb

Non solum ā salui erim⁹: sz ⁊ glamur iā
spē. de hiis q̄ erim⁹. in dō. i. ō cū dō: ifuto
nō p̄ nm. sz p̄ dilectionē: ⁊ uoluntatē. q̄
nichil diligemus. t uolem⁹: n̄ q. vī; t glam̄
mp̄lem. nō ānob: sz in dō: ubi nō p̄ nos: sz
p̄ ouim. mīm. i. ℣. p̄ q̄ ⁊ nē. iā mp̄lem rep̄
culatione. ad dm accepimus. q̄ adō peccāte
adam: discessim⁹.

Propter sic̄ p̄ unū hominē
in hunc mūdū pecm intra
uit. ⁊ p̄ pecm mors: ita i
oīs hoīes mors ptransiit.
in quo oīs peccauerunt.

Propter. ⁊ c. dixit sup̄ p̄ceptōe ℣. ō
iustician ⁊ uitā: q̄ possit cē p̄ eū: p̄ similitudinē ymmoz. i. p̄simile ⁊ mīs: pbare i
tendit. Sic ꝛ. p̄ adam hominē purum. peccatum ē in mors: ita p̄ xp̄m hoīē ⁊ dīm. p̄. cē iustica ⁊ uita. q̄ p̄ adam pecm ē ⁊ mors. ita
tōmag p̄. ℣: iustica. p̄. cē ⁊ uita. ut q̄ ℣ unus
adā peccāti mōib: ⁊ un⁹ ℣ filius dī peccāt mūdo
mōib: plixus ℣ aplus ℣ de duob: hoīb: disputat
t. de pmo adā. q̄ ē pecm tāq̄ ereditariū mal.
p̄ cui obligati sum⁹. ⁊ de ℣. adā. que soluens
p̄ nob q̄ nō debebat: a debitis patris ⁊ p̄is
ubati sum⁹, q̄ ℣ p̄ illū un⁹ diabol⁹ tenebat⁹. q̄
p̄ eius uicinam carnē concupiscencialiter gignim⁹
iustū ē ut p̄ hē unū: dimittat oīs. p̄ eius in
maledictā gīam spūalit regenerem⁹: ⁊ hoc ē q̄ ait.
Sicut ⁊ ē. Insiste lītē. ne ur animos ⁊
alimur: rōcinādo nos ouo offendat. q̄ dico q
p̄ ℣ ē iustica ⁊ uita: ~~sic̄ p̄ ℣. iustica ⁊ uita~~ pecō mortis. q̄ p̄ eius gīam regenerem⁹. sub
audi q̄ p̄ unū hominē. s. ādā a quo p̄gam
sum⁹ pecm originale. ītrant in hē. in. p̄ cōs
pecō mortem. i. in ōs hoīes. ocīōnē appellatur. unūsū gīs humanū. Sic ꝛ. ab ille uno
hoīne. sic ab eōd pecō īmunes ē n̄ potuīt.
n̄ ab ei reatu p̄ ℣ baptism̄ absoluāt. Ecce a
mortis pbauit. in a simili ō offendat: legatur. sic: q̄ dimissum fuat. q̄ ita p̄ unū. ℣.
ē iustica ⁊ uita: sic. p̄. ℣. p̄. ī. hē. m. ñ mors
ī sensit. ⁊ p̄ pecm mortis. i. dissolutio aīe ⁊
corpis. intrauit in p̄m adā. ⁊ ita p̄ ipm mors

pertransiuit in omīs. h. p̄ cui uicinam carnē
gerimus. Cū ēnim p̄ unū hominē ñ mag̃ ōēs. ℣. ℣.
p̄ unam mulierē: dicat aplē pecm intrasse in mundū. ē a mulere mortem pecī fuit.
⁊ ān a serpente sū diabolo. dō q̄ dīc. aplm
in his q̄ uerecundis ordinē remisse: dū successionē posterius humane. q̄ pecō ⁊ mors
ex eo uenient subeubuit: nō mulieri si ut
ita attribuit. Non ꝛ. ex mulere p̄incip⁹: si ex
uiro nominari uoleat ⁊ obliuisci mortis p̄incip⁹. t mutari
⁊ corpis successio uite potius: tāq̄ auctori: ⁊ n
mulieri reputāt. Vt p̄ mulier de uiro ē. ⁊
una caro ē. ⁊ i sū amulere sua ab
adam dicatur. utiq; ab p̄mo hoīne p̄ueniet.
p̄ea seiendū ē hereticos ādā. q̄ nouum ex
pelagium: diuisse pecm p̄me trāsgressionis
in alios hoīes. nō p̄pagatione: sz imitatione
ne transisse. Vñ ⁊ inparulis nolunt cēdere
p̄ baptism̄ solu originale pecm. q̄ imitatores
eorum; nullū ex ōno oriri. sz si ex pecō
imitationis. n̄ p̄pagationis intelligo uoluisse: ex
p̄cipe nō ādā. sz diabolum dīxe. de q̄: in
libro sapiencie scr. Invidia diaboli: mors
intrauit mundū. imitant aūt eū. q̄ sūt ex parte ipi. Imitant aūt ādā. q̄r p̄ inobedientiā
transgressionē mandati. sz salue ē. q̄ ex
plum ē uoluntatis pecātis: alios q̄ origo
ē: cum pecō nascentis. Ham ⁊ xp̄m imitatur fidei: a sequenda iustician. si p̄ hāc imitationē: gīa. mul illuminationē iustificationis nram ⁊ intrinsecā op⁹, q̄ ī baptismate parulos. suo miserit corpori. q̄ nō
ualent. aliq̄ imitari. Sic ō ē p̄ imitationis
ois exemplū. aut ī sui ipis occultissimā
fidelib: gīam. q̄ latenter ī infātes parulos.
sic ⁊ adam p̄ imitationis exemplū. occulta ī tabe carnis concupiscentie sue: tabefica
uit ois de sua stirpe uenturos. Nō recte
subs. In q. e. p. qui inuito p̄ eū in ōs mors intrauit.
q̄ ea mors p̄ eum intrauit. in ōs. i. pecm. ⁊
li ē in q. s. adam ōs pecca. ū ī hoc. ñ solum ei
exemplo: ut q̄dā dīc. ōs ns ille uni hō fuerat.
i. ab eo pecm originale trāsmittit. qui omīū
nīm ongo. ⁊ in. fuit. ex q̄. s. p̄pagatis successiōne. pecm in concupiscentiā descendimus. Vt in q̄
pecō. ōs pecca. p̄ negligentia ⁊ fīm ambiguitate: dīc li aplē. in q̄ o. ne q. ī. intelligit. ig

(c) 2006 Ministerio de Cultura

homine. sūm. pecc̄o: manifestū ē. dīa n. fuit ꝓa pecc̄a: in quib; ūm peccauerūt quas pecc̄a fuit: dūs ꝫ ūm in quo oēs peccauerūt. qm oēs illi: un hō fuāīt. ꝯmanifestū ē maiꝰ mala peccatīe. qm immalla. ipse n. ꝓ pecc̄m eor rupturꝰ: ꝙ gemut. oēs mas suē sub pecc̄o. ex eo ḡ: eaueri suē peccatel. ꝯ sequit.

Usq; ad legem h. pecc̄m erat in mundo. Usq; ad legē. qī dīr qual. in oēs primitur pecc̄m. quō ḡ ēg lex: ⁊ hōne illa rōnabilia re ponit ū pecc̄m nō transiret in ōs: ⁊ ū. ūsq; usq; ad legē n. sēptā t ūlem. i. sub lege ī: peccatum oūginale ⁊ actuale erat. ī mundo. i. in homine. Quia ñ lex: potuit auferre peccatum. sī; aufē. sine ūlis. in qua ꝙlq; iā rōne uenīs: incip̄ pecc̄o originali ad̄e ꝓ a. sūm sēptm: que ꝓ moysen ꝓle data ē. q̄ sub interuū: ut hō humanet deiectū. ⁊ hōn ḡ. i. dic̄ apls. usq; ad legē pecc̄m fuisse in mundo: q̄ deinceps ī nemine fuit. sī; qs ñ potuit ꝓ ūtūm legis auferre: q̄ solo potat spū gīe fieri. nequis sibi de uiribꝰ: putaret sibo arbitrio legē potuisse sufficē: ⁊ ē grām desīdet.

Peccatū aūt nō imputabat: cum lex nō eēt. Peccatū a. qī peccatum erat in mundo. sī; hominēs: nō imputabat. q. eēt erāt: ⁊ si ē. pecc̄m ā. nō imputa. i. ignorabat. ⁊ pecc̄m ee non putabatur ab hominib; nō dico ad̄e- cuius ꝓuicio q̄ sine lege peccauerūt: sine lege pibunt. nō imputabat dico: ē lex ñ eēt que peccat ꝓhibet. ⁊ hoc dic̄ pecc̄m nō erat: sī; nō imputabat. q. nō erat. sūm lex nōis in paruulo: sūm lex litre impto. q̄ arguente: de monstraret pecc̄m. ꝯ sequit.

Sed regnauit mors ab adam usq; ad moysen. etiā in eos qui ñ peccauerunt ī similitudinē ꝓuaricatiōis ade qui est forma futuri. Sed regnauit ⁊c. aī pecc̄m nō imputabat aī legē. sī; tūm mors. i. pecc̄m t dāpnatio: regnauit ab adā. u. ad moy. i. usq; ad legē. q̄ ꝓmo ysen dumtat ꝓualgata ē. qī ī ipa potuit re gnū mortis auferre, regnū mortis attribuit. regnū a mortis uulr intelligi. qm ita dānatur in hoīb; reat pecc̄i: ut eos ad unā etnā q̄ ue uera ē: uenire ñ sinat. sī; ad tam q̄ penalē etnā ē: mortē uolut. i. ad gehennā. li regi mortis: sola mālibet hoīe ḡm destruit saluatoris. que opata ē ī mundo q̄ eēt. q̄ an q̄ incarnē ē uenirēt: ad ei ad unitatē grām nō adleg̃ hr tutā tm uidentē. ī ad unitatē. ꝓtinebāt. h. n. occultabat inueneri ꝓt. ꝓ tm dispensatōe ultima: q̄ mīe reuelatur in nouo. mors ḡ regnauit uice. ī meos q̄ nō peccauerūt. mi. ꝓ ua. ade. i. q̄ nō sua ꝓa uoluntate peccauerūt. sīe adam: sī; originali uicio tenebant obligati. q. ab eo trahebāt. ꝓ q trahunt ad oēs pnam oēs: ñ ē grā uitiat̄. ⁊ nōta q. dicendo usq; adleg̃. t usq; ad moysen: intelligi. qī ī tē. l. sub lege pecc̄m erat: ⁊ mors. i. dāpnatio. Sciēd q̄ ē ptolq; latinos cotidie: sic dīr. Re. m. ab. a. usq. i. m. meos. q. p. multitudine. p. a. q. ⁊ ꝓ sūm illi q̄ legūt ad supplēd referunt intellm. ut in multitudine ꝑticuli ad e. peccasse ac ei pnam illos: qui nullo peccauerūt. ut ei sitel ēarentur. l. sīe ex homine homines. ita ex pecca tore: peccatel. ex mortuo: mortui. dāpna ti q̄: dāpnandi; sic ā cotidie. ūm intellecto sēn ē in latīn. auo ōs ā pene ōs hūc ut: q. ꝓmo positū ē, t aliis nō immutat. ab illo loco sic pcē legi. sī; regnāt: ⁊ accept de morte ēpali. qī pec catum nō imputabat. i. ignorabat aī legē. sī; effectus: iudicabat. q. mors. l. corpal regnū corrūpe ꝓ aliq̄s passiones: ⁊ dissoluendo. ab adam usq; ad moysen. ē mīs uidetur. Regnū dico: nō solū in eos q̄ ꝓle ꝑuaricādo mandatum mutasse uidnē. sī; ī eos. q. nō. ꝑs. ī. l. p. a. i. impueros. qui mēb a se mutarunt ꝑuaricādo ꝺ legē aliq̄; t ita. ab illo loco. usq; ad t. ⁊. q. ꝑ bñ dixi pecc̄m ꝓtinuisse in oēs. n. i. q. usq; ad. l. i. ī aī legē: pecc̄m erat in mūdo. ē ñ ita uidet legē nō docente. Dico. pecc̄m erat. in mūdo. pec. ā. ñ. iu. ap dm. ē lex nō eēt. sū putabatur q̄ pecc̄m apo hominē: sī; ñ apo dm. apo q̄: putabat impune fieri. ē nesciēt uocabatur. Asserebant n. hoīes dm in curio sū ee: ⁊ l. aī eū impune fieri pecc̄m. sī; ñ apo

ād̄o
ād̄o de hypō parum.

Item

Item.

ād̄o. cē. uiliam

ād̄o
ād̄o de hypō parum.

ād̄o de hypō paruloꝝ.

ād̄o de hypō paruloꝝ.

ād̄o adylare

ād̄o

ād̄o

(c) 2006 Ministerio de Cultura

homine. Non u. lex ñr penur obtorpuerat.
q nõ ignorabãt, q nõ debeant facẽ alijs
q patr nolebant. Nam usq; adõ pecẽm ñ
erat ĝ mr hoĩel: q. ioseph q̃uis p calũp
niam; tñ qñ reuls: claustis ẽ mearcere ⁊ pi-
tr ⁊ pincerna pharaõis. pecẽm ẽ. ñ. i. p. ẽ
i. ñ eẽt. nõ dico apõ hoĩel; sĩ apõ dñm. sĩ
lex data ẽ. nouerũt vñ curare huã ⁊ ũpi
sare. Seqr. Si regnauit. qĩ añ legẽ ñ imp
utabatur pecẽm. si regnauit mors añ. leẽre
ꝑtinente hoĩel diabolo p impunitate ẽrna.
hũnie. ⁊ n, si peccare puerãt; magĩ deli
quebãt. ẽa h pecẽa ꝑmittit. que mũdi
q̃ lucra nũcbãt. quo fũo gaudebãt sanba
nas. sicut q. cã ave verschieẽ ãso hoĩnẽ pos
sidebat, regnauit dico. ab ada. usq; ad. m.
ꝑ q. rediit cognitio unĩ dĩ. q ꝑcũ data ẽ
lex. in qua ꝑscribat ve imo dõ colendo.
Regnauit g mors. usq; ad mo. i. usq; ad le
gem. q tam te dicũ ẽ hominib; remediũ.
quo possent libari, sub qua tñ li eẽt simi
les ꝓmissionũ ave: meos mors regnaret,
si lex data ẽ minutio egressionis de egip
to. docent de uno dõ. ne regnaret mors:
s. diabolus. ⁊ pecẽm. i. cepi mutãdi ꝓmũ dei
mu regnũ mortis. nẽ usq; destruit. ꝑ ẽ
gr̃am. i. nom li usq; accipi exclusiue. Seqr.
mors. q. pec. i. l. ꝑ. aug. dna lucta. in qua
nõ legĩ. ñ. nẽ, qñ. mors regnauit usq; ad
mosen. nõ tñ in hoĩ: si mors. q. p. i. l. p.
a. i. minimales ꝓmissionũ ave. q. s. negle
ctu ẽ amore: seruiẽt ãtiq. dos filii ⁊ filie
rũ: q̃s solent ad mutuam. dicit ille. loco di-
diabolo ⁊ sentit, pecẽm. n. ade. nõ longe ẽ
ab ydolatr. q. semper ẽ mos ꝓcepto: dia
boli suasioni ⁊ semetipsi. qĩ in loco dĩ. dia
bolum ponunt. ⁊ hoc dõ ee uoluit. fuerunt
ã q̃ peccauerunt nõ ꝓpter. q. n. uel
levit ꝓpũ ex duce. sine indicio tñ. ⁊ uena
lis ẽ dñs: nulli honorificentiã nisi ac ma
gistratui impenit. si peccaut: q impossibi
le ẽ nõ peccare: sub dõ peccaut. nõ mdm,
q; in hoĩ mors nõ regnauit. si in hoĩ q̃m
filiazione ade peccauerũt. i. q̃ sub spe uolo
rum seruierũt diabolo. valeẽ enim fere ois
usq; ad legẽ p patriarchas. am dõ fue
runt. ⁊ in eos nõ regnauit mors. q p mortẽ si
cut que ꝓma dr: ad eam nõ ꝓcesserũt. q e
ternã pene. immo sub spe futur fr. in ad
uentu x̃i libanor: sic de abrahã legr. p q̃
uis apõ inferos fuit. dilectus ñ longo mr
tempore erat a peccatoribus. ita ut chaos eẽt in
gnl mr mortos ⁊ peccatores; sciendũ q. libros
q̃ alias hũt. die ambr ee corruptos. ut. l. lcp
tũ ẽ mortẽ regille. ⁊ in eos q nõ. pc. i. simu. ãm.
l. q. hinc ita mgẽ codicib; legr. q. ꝓa ãmb
ita intellnt. q ñr mortẽ corpus regille in
culpos unĩ dr. ⁊ usq; ad moysen. sicut ñ
usq; ad finẽ legis. fuit ñr quod latius cog
nos. q̃s ostat auctib; gnl translatos. q. ita
hũt in eos. q. p. ⁊ ẽ, quos meritus: sim
plicitas ẽpĩ seruauit ⁊ pbat, postq̃ ũ a
acdia aĩ dulcedinib; ⁊ hereti perturbatib;
motũ q̃nes equare: multa tã mgẽri q̃ in
lanus codicib; ab hereticis arrianis studio
mutata fuit. q̃ ẽ ꝓpa auctoritate ut nõ pos
sit adnichilari: uba legr adulterat. ut sen
sũ suũ. q̃ ub legr asserãt. ⁊ ĩnocentib; s. q̃
auctoritate rẽsistãt. Seqr. q. ada ẽ forma
i. similitudo futi. s. ẽ gr̃am ad abam tunc
futuri. ada aũ dr forma futuri. i. ẽ. qui
tẽ debuit dr mimitio. i. occulto suo. dispo
sitr. p unũ ẽpĩ omnes. q. p unũ omn
peccatũ erat. vñ dr in apocalipsi. Agnus
occisus ẽ. ab origine mũdi. se forma futi.
i. ẽ. dr. a cõio. qui sic madam omis monstr.
ita ut ẽ mutuscrint. sic ut illo illo. ita ut
isto sic istud. s; h forma nõ exonũ parte
formis ẽ. sic subsequẽte ostendit. ⁊ forma
ẽ dr. q. sic ille sine cõmi ado fct ẽ. ita ẽ
exemplum spũ sco. operante peccatr. ⁊ adam
dr forma ẽ. q. sic ille ẽ pat omnium f car
nẽ. sic ẽ pat ẽ omnũ s. fidẽ. ⁊ sic ex omne
illi dominatus assũpta ẽ coẽa. ut forma
ẽ eius. sic ex illus late pfluxerũt sue
mina. s. aq̃ ablutionis. ⁊ sanguis redẽptionis. Re
p q̃ saluantur ecclia. q; sic ille cõmunicare
potuit suis suis. pecẽm ⁊ mortẽ. sic the sus
tinuit sua ãmã. q. de eadẽ ille plus bonũ sus
tinet. q ille malũ ⁊ i mag̃ p saluare. quã
ille pecc. ⁊ h ẽ q. subsect.

Sed nõ sic delictũ ita ⁊ donũ.
Sic nõ sic. ne. q. d. adam ẽ forma ẽ. i. simi
lis fr. ada ⁊ ẽ: si nõ sic delict. ade. ẽ una ẽ
⁊ donũ ẽ. i. manus ẽ donũ ẽ. q. delictũ
ade. & i. ñ sic efficax ẽ pecẽm ade ad dãp
nationẽ. sic ada ẽ salutifera ad ẽ dr.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nō sunt paref cē coz. ñ ī paref sūt effect' caulat'. q ī ostenoit. ñ fiē ꝑ unū. sī; ꝑmut tt q̄ ꝓbet cāf adex. ẋ. nō ee paref. dicens.

SIH. uni' delicto multi moz tui sunt: multomag gr̄a dī et donum dī in gr̄a uni' hoīs ihu ẋ. emplures abundauit.

Sī n. uni'. nē. qī ue nō tta ē donū ẋ'ū de lictū ade. q delict ade unum ē. quo multi mortui ſ. ẋ ū gr̄a multiplex ē. qua multi iustificāti. Si g unū delictū multos mortifi care potuit. patet q multiplex gr̄a iusti ficare multo mag ꝑ. et bn hec cā ẋ omīb; sunt poē. q si cā ade oīb; sunt nocent. nē ⁊ h ꝫ potuit fī. ⁊ h ē. ſ. n. ⁊ ca n. ẋ. ē gr̄a ha bundans. ex q̄. omia bona sūt hoī. sūt q̄. nichꝫ hīt bonū. cā ade. ē peccēm illud origi nale. ꝺ rei sūt oēs carnalit generati. ex qa pecca hīt ex se multa. ⁊ h ex illo originali sunt. ad peccāꝺ mag ꝓni. ꝓtea ī hīs qui ꝑ x̄ redi munt q̄dalit ualet forma mortis ex ade. In etnum ꝺ ualebit ista forma p x̄. qūs g ade sit forma futi. pl' īm ꝑsūt ē regnant. q̄ nocuerat adā gratis. ita nō tta ē donū. ut delictū ꝓ. i. q unī hoīs ade delicto. uno ⁊ ⁊ h . ipe ꝓsa ad misericor. impetrat sūt ñ nīh uī tranſeat originale. multa. ſ. oēs filij sui ex eo carnalit geniti. mortui ſt. i. pec catores ſtituti. ⁊ si h ē. nē gr̄a dī ⁊ donum. i. gratuit donū. i gr̄a. i. remissio peccōꝝ ⁊ do num. ſ. alia dona sūt. ſ. multomag ha bundāt trantulit in ꝑdī. i. in oēs filios eius. habūdāt ā ⁊ maiori rel oīb; sī mag ꝓdest. q ñ solum illi' originale. sī; ī addita pec cata soluit. h ā donū dat. in gr̄a unius h. i. x̄. i. ꝑ gratiam x̄. gratum dicit. ꝓfecto nē inutile. q ni ē hoīe fiunt. q ꝑ suā bonitatē. de sua plenitudine nob tribu it. ⁊ nota ꝓdī ñ ī ponit aptatiue. sī; absolute. tāq̄ diceret multos, ñ n. ꝓdī ificauit ꝑ x̄. q ade ꝑnamur ꝑ adā. sī ita dicendo ē. multomag. hz. ut donū x̄. delicto ade oper ⁊ ꝓferatur. adā qppe ex uno delicto reos genuit. x̄ a gr̄a. ī delicta ꝑe uolū tatis que originali solue mā nati sūt

adhibuit. soluit atq; donauit. ꝑ quos ē ꝑ cā x̄. q̄ cā ade. Sequi.

Et ñ fiē ꝑ unū peccēm in ⁊ ꝺon.

ꝑ nō fiē. hic oſt' disparef ee effect' cārū. q. d. nō solū cāe sūt disparef. sī; ī effectus cāy. ꝛ. i. q nō fiē ꝑ unū peccēm fit. in. fit ⁊ ꝑ donū. sī; plus fit. ꝑ donū. ⁊ li ꝓbat.

Nam iudiciū ex uno ꝓceꝺ in ꝺēpnationē gr̄a aūt ex mt̄ tis delictis in iustificationē.

Nam iudiciū ꝺi. ē ꝓ peccēf. ex uno tm̄ de licto originali. ab adā traducto. in ꝺēp nationē. ē pat ⁊ crne mortis. gr̄a ꝺ. x̄. ñ ex uno tm̄. sī; ex multis delictis. ꝓceꝺ ī iustifi eōē. q nō solū ignoscit. sī; ī iustificat hī. ī mens q dicit ē iudiciū ex uno ī ꝺēpnatio nē. q nō ī dictū ē. q illud solū q originā lit trahitur. iudicio fit dāpnans. sī; quia illō ī si solum fit. dāpnationē facē. x̄ aūt gr̄a. nō solū illō q originali trahit. sī; ī multa actualia diminuit. ⁊ ꝓfit iustificat. i. de impio piū facit. ac ꝺ m̄ de bono in melī ꝓficē. ecce in hīs oſt'. effect' cāe x̄ ⁊ ade. disparef ee. effect' u. cāe ade. i. peccī q mulat. ē nō omīs dāpnatio. sī; q ꝑ illo u no debent. sūt ita ex mīs additis ālie dāp nationes. effect' aūt donoꝝ x̄ ē. remotis oīb; peccīs originalib; ⁊ actualib; omīs iustifica cio. ⁊ uita eterna. de q̄ ꝺ. m sequenti ꝛ. ſ. subdīs.

Si enī munus delicto mozs regnauit ꝑ unū multoma gis habundātiā gr̄e ⁊ dona tionis ⁊ iusticie accipiētes in ui ta regnabūt. ꝑ unū ihm. x̄.

Si n. qī. gr̄a x̄. ꝓcedit in iustificationē. ⁊ bn hī sī ē ꝑ unū x̄. q si illa. i. dāpnatio ꝑ unī ade sī ē. nē ⁊ h potuit. gr̄a x̄. ⁊ ue h pōt. q ī munus enī duc. ⁊ recte n. i. q munus delicto. ⁊ h ꝑa nō ꝺ adimitur. mōs. i. dis solutio aie ⁊ corpis. regnauit. ī ām mortē

ād ꝓficherem

ād mendacium

ād adā ꝑ ipm

ād

ād

ād dīm

ād ꝺg ꝺ baptō puruilem

ād

(c) 2006 Ministerio de Cultura

passionef inferent. ꝑ unū .n. q̄ ꝑſ unuſ in illo hūr: in oīſ poſſet. euenit. q̄ ⁊ ille fuit. ſiē ⁊ culpa eiſ ſoluſ fuit. q̄ tꝛanſfuſa ē. in ōſ. ⁊ ſi hi ē: ē hoīes accipiētes. abo nō ale hūnt. ha. gr̄ē. i. rēmiſſionē peccoꝝ. habūdāna dē. q̄ ⁊ ꝑa ſoluunt ⁊ habundanā. dominū. i. ēarīſſimā ⁊ uſticie. i. bone op̄ationē. multomag̃. re. ꝑ unū. i. x̄. i. una ētia. i. ētnā incorruptione. multomag̃. dē hoſ regnare. q̄ multo maior ref ē h̄: q̄ ſic in regno morꝝ. ſ multomag̃. r. i. una q̄ in eiſ regnaūt moꝝ. q̄ multa regnabunt. ētnaliē. moꝝ ā regnaunt meſ rēpaſ. ⁊ ē fine. ſecꝝ.

Gr̄ā ſic̄ ꝑ unū delictū i oēs homines i codēnationē. ſic ⁊ ꝑ unū uſticiā i oēs hoīes iuſtificationē uite. Gr̄ā ſic̄. ex poſitiuſ in fert diſputationē ſuā meodē q. ꝓpoſuerat: ſcilicet. q̄n ꝑ. adā ē forma futuri. ⁊ ꝑ maī ē donū ⁊ ſ̄ plus affert: ꝑ ſic̄. i. q̄ regne. ꝑ unū delictū manifeſt nō imitatiōe ſ. ꝓpagatione. in oīſ hoīes. ⁊ ē ab homine. ⁊ poeſſit ſententia di. i codēnationē. corpiſ ⁊ animē: ſic ⁊ ꝑ unū uſticiam. ualentē inōſ homines. ſi ꝑſ uelit. tam ē ab homine. ⁊ poeſſit ſīa di: iuſtifi cationē. q̄ ē ca ung. attend q. apl̄s uolēſ non ſola mutatione. ave fi peccatoꝝ. ſ. ꝓpagatōe ⁊ ſola mutatione ⁊ uſtificari. ſ. regnatione ſpūali: dicē oīſ ⁊ oīſ. ⁊ q. oīſ gentes ꝑ adā: regnentur ꝑ x̄. ſ. q. ſic̄ nulli carnal gīnato ē ⁊ ꝑ adā: ſic ſpūal nulli regnato ē ⁊ ꝑ x̄. ſi q. ēent ꝓ adā gīnati. ⁊ ſi q. ꝑ x̄ renati regnant. ⁊ dicet oīſ ⁊ oſ. ſic ā nullo hō ē ꝑ illam gīnationē: ſic nulli ē uſtus: ꝑ iſtā. nemo. n. naſcitur ⁊ in concupiſcentia carnali. q̄ terra ē ex ꝑmo homine. ⁊ neme renaſcatur ⁊ gr̄a ſpūali. q̄ data ē a ſco hoīe. ecclē: ꝑdicet multoſ. Aliē ab illo loco. ſi nō ſic̄ dehetum. dicat q. adā: ē forma futi. forma utiq; mli ē. q. unuſ emūat: q. mi peccauit. ſi; in cā ave. nō ē tal: q̄liſ cā ē. q. in ē delict ave. q. multi. i. ſibi ꝓpriē ſ. moꝝ tui fuit. gr̄a ⁊ ē: in ꝑſ tranſit. q. ⁊ in ſibi ꝓpriē ſ. attende q. aḡ h̄: de actuali peccō ave. mq̄ die mortuoſ illoſ: q̄ actu aliq̄ peccauerūt. ac ſibi ipſis ⁊ ē ⁊ ꝑſ

ꝑpē. q. d. ue nō tm ē donū ut debitū. ſi n. i. u. d. m. m. ſ. ſ. imitatiōe ꝓpriē ſ. mul. m. ꝑ. d. ⁊ d. i. ꝑ. u. h. i. x̄. h. i. ꝑ. pleſ. n. gr̄am ſequnt ꝑ x̄: q̄ maiꝝ fuit delictū. ave. quo mortui ſunt. q. infinitiuē ꝓpriē ſ. ave peccandi ⁊ in eoſ qui nō peccarūt in ſimilitudinē ꝓpriē ſ. ave: humanū. ⁊ am ⁊ in mihi q. neglecto dō ſeruierūt ētnē. ne ab hac uita deceden ſ a ſua morte excipiantur. ⁊ ineuitabiliſ uni di q. patiūt pecō ex di ſimilitudine ap̄ inferoſ tenebantur: gr̄a habundauit. in deſcenſu ſaluatoꝝ. obi; dans indulgentiam ē triumpho ſublatus eſt: mēdi. Sequit. ⁊ nō ſic̄ ꝑ unū. ꝑ. fit: ma fit ⁊ ꝑ donū. nā mortui ſi. ꝑ. ex ipſo motꝝ. gr̄a aūt exiit. ſ. i. uſ. Manifeſte ē diuerſum ē. q. multo pecō ave: ſimileſ ei dāpnati ſi. gr̄a ū nō exiuit. ſi. exiuiſſet peccatū iuſtificauit homineſ ⁊ i multā poſtea: q. bū potuit. n. i. q. multū hoīſ delictū. ꝑ. u. r. moꝝ ſ. diaboli. ⁊ pecēm: attende q. aīe mūdi regūt: nō regūt. ſecundū ſīām ſenſui ū dīm mortē regnaſſe: uſq; admoꝝ ſen. q. qui p legē noīe dī uocatio nimoꝝ eiuſ hūerūt: ſub latiſſimi demoniſ impio. Ad ū dum ſīm legē timoꝝ dī inīti nō erat: moꝝ multi ſimileſ ade p̄ualuit ⁊ ſi ā. regnauit moꝝ: multomag̃. li accipientes. hūdātiā. ā. gr̄ē ⁊ donationiſ ⁊ iuſtitie multo magis regnabūt. ꝑ unū dīm x̄. i. multomag̃ gr̄a regēte debē. q̄ impleſ tranſit. q. moꝝ ⁊ uitā affert etnā. q. aūt ꝑ die oīſ: filiū peccātes accip. ſic̄ oīſ: ēuenit diē ⁊ li ē: q. ſub ut. q̄. ſ. ꝑ. u. ꝑ. tranſient. i. e. h. ſibi peccātes. tm ē. in dēpnationē. ſic ⁊ ꝑ unū iuſtitiā. ui ſcilicet. in oīſ hoīes. creditēs. tm ē. in iuſtificationē. Hō n. ē gnat dāpnatio. ⁊ iuſtificō. i. oīb. vñ ꝑcant. multi ſic̄. n ⁊ ē. h iam determinat ſolicē unū ⁊ iuſtitiā unū. ut ſic̄ ille unto pec cati ꝓdic̄: ita ihe unto iuſtitie noſ liberare uoluit: ⁊ eodē aſſignationiſ. ūn ſupi loqui capar. ſ. quali ad̄ ſic forma futi: exponat li dicēs:

Sic ēn ꝑ inobedientiā unuſ hoīs peccatoꝝ ſtituti ſi multi. ita ⁊ ꝑ unius obediētiā iuſti cōſtituēt multi. Sic n. ꝑ inobedi. unius. h. ſ. ave pecca. ꝑ. ſ. multi. i. oīſ ſui. q. ū ſ ꝑ

dāmo

dāmo

dāmo

dē

dē ſ hapō parum.

dē adeuntū

dām.

dāmb

dāmb

dāmb

dāmb

dāmb

dāmb

dē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

u.h.i.e. usti. strictu.f.m.i. ol su: no ta. q̃ nō nr. p̃ uni dī t ubi: fi p̃ uni h. ob. ustificari. ne puer amq̃ ustor solo ubo dī. i. solo ubi fide. sm fid mearnatiois libari. sūn q̃: n antiq̃ n modn: libari potuer: Illā n. fidel sanā ē q̃ ēom nullū hoīē siue ma iorē. siū parule erant: libari a reatu mo ris antiq: n obligatione peccat: q. p̃ma nam mutate ōdīt. n p̃ uñ mediatorē dī n hominū. hoīne x̄p̃m. Cui hois eisdēq; dī salubrima fide n illi usti salu fēi fuit. q̃ p̃ul q̃ uenisset mearnē. edissent mearne: uenturū, eād fidē nāq; ē n mā n ullos. p̃ uñ eū oīs usti. i. iacef dī cultores. siū añ incarnatiōnē. siū p̃: n u xerunt n unū. n ex fide incarnatiois x̄i. p̃fecto q. sēp̃ ē: n ē aliud nom sub celo. in quo oport saluari nos. ex illo tp̃e ualet ad sal uandū q̃ huāū. exq̃ in avā ueniēt ē. Ille un. unū peccm misit in mūdū. Ille ū un: nō solū illō unū. s; cēta abstulit. que ad dna iuen, ecce extensū ē q̃n x̄ grā. ave delectū sup̄at. q. nō solum originale ab adā p̃ganū. s; n actualia si ad dna soluūt: n iustificā n unā p̃ter que grā aīq̃ operat in hoīne: impi ē atq; n fiet. p̃ fidē n. impi iustificat, sic q̃ p̃ fidē un tē adultū iustificat. ita n p̃ fidē sāēt parul. i. ō impio fit pi. ō infideli fidel. Q; quer uliam p̄ q̃ peccm in parulo inuenu tur. ita inquiens. n peccat ille q̃ nascit. nō peccat ille q̃ gemit. nō peccat ille q̃ sonit. p̃ q̃ s q̃ nimis me tot plia in nocēte pecca tum fingis ingressum: ei respondet sac pagi na. p̃ unū hoīē ait apls. peccm in mundū intrauit. p̃ unī inobedientiā ait apls. qo q̃rit amplius: qo q̃rit aptū: q̃ q̃rit inculcat: q̃ q̃rit latentē nām. ē hec aptissima anua: Sic mat, si p̃ hominē peccm intrat in mundum. peccm t ex uolūtate: t ex n ē, si ā ex uolūtate ē: mala ē uolūtas q̃ peccm fac, si ā ex n: ma la ē n. Cui respondo. ex uolūtate: peccm ē, q̃rit forte utr originale peccm ex uolūtate sit, respondo. p̃ius n originale peccm ex uo luntate ēē q. ex uolūtate ī p̃mi hois semina li ē. ut ex illo ēēt: n in oīs transiret. Q̃ ait dixit si ex n peccm ē: tē mala ē n. q̃so ut si p̃ respondat. Q̃ antefatū ē ex uolūtate mala. tāq̃ ex arbore mala: si oīa opa ma la tanq̃ fructus malos. si ipsam malā uolū tatē unde die ex ānā n ex bono: si n. ex ānā

q̃ ē angl̄s n bonū op̄ dī: si ex homine. qo erit ipse hō n bonū op̄ dī: imo qo erit h duo uñ q̃ mel eurēt mala uoluntas. n bonū opus dī: n bona laudanda. unum: hōc ex bono: omne malū. n fuit hoī uñ ouū posse: n ex bono. Dico ꝑ. q. uoluntatē malā: nullū malū p̃ceps sit. Ihē dicē. si n op̄ dī ē: p̃ op̄ dī: op̄ diaboli manere n sinit. Si uōne opus diaboli. q̃n primū fuit in angelo. q̃ diabol̄ fēl ē. ouū ē dī: quoq̃ q̃ si malū q. oio nusq̃ esset. nō dī ope ouū posse: ē malū q. alicubi tā esset. p̃ op̄ dī manere nō potuit: hoīnel d ſt op̄ dī. p̃manſit ꝑ op̄ dī aboli p̃ op̄ dī: q. diabol̄ ē facta dī. t op̄ dei: p̃manſit op̄ opus dī: p̃ op̄ dī: uenit usq; ad par uulos. q̃ in anima meh cōmisit: si in ānā ice p̃ter meh hīt malū: n q. ab ānte p̃ceptū ē. q. d angl̄o ne p̃ceptū. ēēt ꝑ quos: t cōmunis ē in uentio. Sic n. p̃ mobe. ab. m. ol. p. r. ita p̃ x̄i. obe. m. o. i. Deq̃r.

Lex aūt subintrauit ut abūdaret delictum

Lex aū t ē. Ostēdat x̄pm dumtte oīa peccā. tā originalia: q̃ actualia. h ad. q. t a peccō legis libat. i. a p̃uaricatione. ū uidī ē magis sint obnoxii, q. d. p̃ x̄i. ē iustificatio. lex aū moysi. subintrauit. i. latenter intrauit p̃ culpā ou ginalē t actualē, t p̃ illē legē: ū humanaret dī. ū hō scribe fidel ō suis uribus acceptet p̄cepta. in quib; deficient: sanet t p̃uaricator. ut humanem saluatorēq; reciperet. atq; ita cū humilē sēm. n mon legē cāq̃ petagogū: ad fidē grām q; p̃uocet. Opiebat ꝑ ū superbi: n deliberate sui arbitrii p̃ su mēb;: lex daretur. q̃ p̃uaricata: sua infirmi tate t legis insufficientia. peccm n animaduerss in telligentes: humiliarent: t ad subueniētē cur rerent grām. Hanc n. in peccis t uiribus suis mul tū affligentib;. dat lex a dō ad domādā superbiā. q̃ dicebat. n dō ē q̃ impleat: si dō ē q̃ iubeat. Lex ꝑ scribā de domare uolens: legē dedit. q̄ diceret hoīb;. Ecce do uob p̄cepta. ne de eē putetis u bentē. n dō ē q̃ iubeat: si dō ē q̃ impleat. q. hō in peccis natus: impleē nō ualet. iq; natus ē x̄i. i. grā: q̃ sanaret. hāc ꝑ dispensatiōe. lex data ē: ut creſcēte peccō: humiliarent scribe: t humi liati: cognoscerent: t confessi: sanarent, n̄ coelū li sed dō: si alio medicine; aliqn u. hō uolet ꝑ sanā: t egrotare n q. n senserit: medicū n q̄rit; aut uel morbi crudele molestia q̄rit medicus.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aug adrian
-torū sanat corp9. Magnū g° dī cōsiliū fuit: ut
p legē habundaret delict ū manifestatē legis.
suā medicines infirmitatē: infirmi admedi
aug in ypo epl ad romanos
cū cōfugent. et auxiliū gr̄e quererēt. Dr legē n.
dr habundasse delict. nō q lex delict iubet: s;
q eo q gr̄a. i. nō erat: actū ē exphibitione
desiderium. et tunc qi expa iurē. fem ē gaude
uitiū. Sic g habundauit peccm. q et cōcupiscē
tia exphibitione ardentior fcā ē. et peccatib;
cō legē. puaricatōis crīm: accessit. Consiliū ā
dī quo legē dedit. iudeos nescisse: satis sig
amb
nificauit isto ūbo. lex subintrauit ē. ita lex s.
ut. h. d. i. lege data: habundauit delictū. dicen
n. h apls. q puenit data lege. n q fec lex. da
ta enit lex: in adiutoriū n. u. q ip n huma
ne quodm inserta sūt iusticie semina. adde
tur lex. ē auctoritate et magisterio: ingeni
um. ille pficet adsuet iusticie faciēd. Sic n.
i. refusura
natiuitas intit n hāt nutrimta. qb; tota ad
aug
olesat: ita et ille iusticie ingeniū n hāt q res
pciat et ueneē: n facile pfic s. egent et sup
ueuientib; cet peccēs. Consuetudine n. deli
amb
qndi pmit. ne cresat infructuū. et p h extingui;
puuenit g. et ad bonū lex est data. s; pls ueiam
usu sequis: multiplicauit pecca. ipo n. usu plu
cep peccare: q an peccabat. et sic fem ē. ut da
ta lege nō minuerēt s; habundarēt delicta.
diabolo mitente legē bonā: in malū. cō q
ds omīa dimisit. sic cōsequit ostendit. Ut ita.
amb sr hic
lex sub. ut. h. d. i. adh data fuit: ut p eā ha
bundanti cognosceret delict. Sicut n. lex n fuisset
peccm lateret. s; p legē gnā peccor et puaricatis
crīm: hō agnouit. ut q infirmitatib; erat. puari
amb
cando magis sordesceret a se sordib cognos
aug de spū et lra
ceret. Lex g. uetus ē boni. Demonstranda
n. fuerat homini feditas langoris sui: ut
uidet n m doctrie q ēē necem. ut in et
adiutorie. ppea data fuit lex: ut medicos pe
De lege.
dagogum haberet. et pfectus ligati et ducti sen
tiret flagellū. Circa q hic de lege f mo
magis occurrit: uidenū ē: quib; modis lex
accipiatur. et cui ipso data sit. et qr illi et nō
aliis: qb; et q quib; ille ipso sit data. postre
mo quib; de causis data sit. summati dicēdū
ē. Lex g: aliqn dr tota scptu ueteris. t. aliqn
scptu. v. librorū moysi. aliqn: decalogus scptus
in tabulis. aliqn: cerimonialia tm. i. figatiua:
f. littā. aliqn: lita cū spūali intellectia. ali
qn: obseruātia alie mandati. sic in eadē lege:

sepe dr. h ē lex pasce. h ē lex lepre. h ē lex
holocaustorū. et huiusmodi. Hī ē q sci de lege
uarie loquītes: dissentire atq; sīa dīc uidētur.
Ait n. dns p ezechielē. dedi uob pcepta nō
bona. et iustificatiōes nō bonas. in quib; uiuatis beda
Cui accordat apls dicens. lex neminē ad pfe
ctū duxit. Et ite lex irā .i. transgressionē. ut ē
ira: opatur. et h lex sub intrauit. et ē ad dns in
euāglio. Nisi habundauerit iusticia urā plusq̄
scribarum et ē. his ā uidetur sīa. h alia. Iusticia
leg suo tpe custodita: n solū bona tpalia: sim
tiam cōferebat etnam. Et apls ait. Itaq; lex scā
et mandatū scm. et iustu et bonū. et dns in euāglio.
nō ueni soluere legē: s; adimplere. Ut g. h sic
uidētur. nō ēē contraria pateat: sciendū ē h
ēē dicta. s diuersas leg acceptiōes. ē n. dr dedi
uob. p. n. b. et. iu. n. b. i. q. u. intellignd ē hoc
de pceptis legalium cerimonialium. que di
cuntur n bona: nō q mala ēēnt. s; q nō bo
nos faciebāt obseruantes s litiam. h aut et alia
accipienda sunt. que dicta sūt in hac parte.
q ā ecōtrio dnr: accipienda st de lege s spūa
lem sensum. et s moralia: que in euāglio nō
tolluntur. s; adimplent. sic in matheo ostēdit.
lex ā data ē ipso iudeorū tm. i: q ille ipso sol
unū dm colens. dignus erat eu eloquia dī ē
dere. ceteris ydola colentib;. i. et q de h ipso
nasciturus erat dī filius. et i data fuit lex ei. p
q illo intelligeret. et di filiū expectaret uētur.
Cum lex data sit illi sola ipso: data ē et omib;
gnib; hominū: q erāt in illo ipso. s; nō pro
omib:. Erant n. in illo ipso. ut gna hoīnū. s.
duri. incipientes et pfecti, his oib; data ē lex.
s; n p omib;. Data ē. duris: in flagellū. incī
pientib: in pedagogū. iustis: insigniū. s; nō
punitis: data ē lex. ut n. alibi dic apls. p iusto
lex posita n ē: q p eā iusticie nich adiuit. non ostendat quid uitandum, quid faciendum.
Legē h aut accepimus s legalia. legalia ut dns
q in lege instituta st. et ē lege dimiata. lex ā
data ē. ad domandū superbum. ad flagellandū du
rū. ad instruendū incipientē. ad ostensionē delic
ti et humane infirmitatis. ad manifestatio
nē et testimoniū gre et futuror signōne. Sed r.

Ubi aut abundauit delictū sup
abundauit et gr̄a ut sic regna
uit peccm in morte. ita et

(c) 2006 Ministerio de Cultura

gra regnet p iustitiā inuitā
etnā p dnm xpm dnm nrm

Vbi nō. hic ag de utrute gre. ⁊ qm efficit
gra: ostē. qđ lege data hūndauī deluet. ⁊ si nō
i delpiente uel. q. ⁊c. Vt in anima. de
hetū hūndauī p legem: ⁊ si hō sanat ⁊. q. ⁊
ha. ⁊. ⁊. g. omīa odonāt. scz n. q de adam
inueniū. uel q aliq̄ plus morīt: addidistī: di
mitte. totū deleuit. oīonē docuit. etiam in
uit. laborātū subuenit: uetustē emonat. Vt
si. ha. g. q. nō solū a p̄teritis peccis absoluit:
itum ⁊ futuris emonuit. ⁊ si. ha. q. gra ⁊ hō
pfli ⁊: dl diabol⁹ unde nō potuit ⁊ q pec
catū ad tpl regūt: gra ⁊ meritū. Sequ. Vt si
regnauī ⁊ c. qđ dico q gra si hūndauit. eo
tp̄e manet: ne qui⁹ status gre: locum pecc⁹
si uigeat gra ⁊ p̄uisticā: ducat mortē. sic
uigūt pecm: ducis mmorē. ⁊ h̄ ē q. aut.
ut si. qđ eo tempore dico gram si hūndare:
ut si pecm. q ⁊ pt ava ē. q lege data
habundauit. q nō ē omīs si p̄pe uolūtas
nr: regnet. ducis mmorē. etnā. ita ⁊ gra
remissionis peccor: regnet in electis. p̄ui
sticā. bonor opm. poucis eos mortā ⁊ h
p dnm x. n. hīc quo: nulla iustica ē. sic
aliq̄ pecta p̄ adam st. i. ē diuisse. sic regn
uauit. p. i. ra. nō adhuc. p unū t p adam:
qđ de illo pecto h agebat q nō exabā ingeri
hoīes. si sua uoluntate addidit hoīes. ē. a
dx̄ gra. re. ē. addidit. p. i. x. n. q. p eā
nō tm originale. si ⁊ uoluntarior fit remis
sio peccor, ab ava a tm illo trahit q ē
originale. Sequ.

Quid ō dicem⁹? ⁊manebi
mus in pecco ut gra abun
det: Absit. Quo ē dicem⁹ obiē apls
obici, quia n. p̄ius: audiētes p̄dicōem
p̄ahi ⁊ alios. a. ⁊ ii obuerūt accipe uita:
accepūt mortē. dicētes aplos p̄dicare. q
ipo hō ampli⁹ peccaret: tanto mag⁹ dō pla
ceret. ⁊ maiorē gra sequerent, si a p̄ius
accipiūt ex illo loco. ii uictū ē, ii hūndauī
o. s. a. ⁊. g. iāq̄ diuit ꝙ hūndātiā gre p
dēt pecm. hoc dicē: ē eē ingratos gre.
⁊ h̄ ē q opponēdo s ait. Quo ⁊: qi tanq
gra ungeret. ii deberā multiplicare. ⁊ ē uicis

dicem⁹. h. s. q manebim⁹ i. p. ii. g. ha. ii.
quia nob imponit: ⁊ obsis. ut si nos dicam⁹
ii ē ii. p manēdo in pecco: ii quia nos dre ei
tuār. p maiori gra. ii ii. peccāti mtro. s.
subuenīti auxilio: si hūndauī gra. ii. h.
s. ii g p manēdo ē in pecco: ut regnet gra.
si poss⁹ p rpam gram debem⁹ ⁊ possum⁹ ee
pecco. qi mortui ⁊ sepulti ⁊ resurgē iustici
ā ⁊ p̄ inuitā etnā: q sequit ostendo apte ⁊ p⁹
q mortui sum⁹ pecco: subuenit.

Qui enī mortui sum⁹ pecco q
in adhuc uuem⁹ in illo:

Qui u. t si. n. qi nō ē p manēdo. n. i. q mor
tui. s. pec. in bapt. i. libari sum⁹ a pecc. ut
iā nō dicetur in nob p gram dī. odōni n.
pecco. ē libari a pecco ⁊ si ē: qm. ⁊ ē. t sic
i. t: ut lege⁹ ⁊ q h iā imit. qm. i. q tpoe.
adhuc, p rpl būstrum. uuem⁹ in illo. i. pecco
uemus uiuet hoīs cū ii. h p̄tēnit gra ut
moiemur pecco. q⁹ aliud facim⁹. humanum
meo n ii gre sum⁹ ingrati: neq; n. q laudat
būstrū medicine p̄dicat morbos die. ⁊ iulia.
aquib⁹ alia hoīe sanat: si q⁹ maiorib⁹
medicina laudib⁹ p̄dicatur: tanto mag⁹ ut
tuyantur ⁊ horrentur uulnia: ⁊ morbi a q⁹
libat q mi laudatur, sic laud gre ⁊ p̄dicato:
uituperatio ē delictor. Sequitur.

An ignorati q⁹ quicq; bapti
zati sum⁹ in x̄ ihu in morte
ipius baptizati sumus:

An ignorati ⁊ ē. h affirmat q dix̄at. s. q.
mortui pecco q sit inbaptō, ii debem⁹
ei tm mōe. ut tm mori sit ei necē. q ē
baptizam⁹: mortuī x̄ ⁊ h ē q aut. an ig
⁊ ē ⁊ q̄ quis dīet. an mortui sum⁹ pecco:
Respondet utiq; sum⁹. q nos quicq; i. ecq;
societ. baptizati sum⁹ i. autem purga
ti in x̄ ihu. i. in institutione. x̄. q ē inuoīne
initiati. t inoperatione ipius: q⁹ baptizat,
ne baptizati sumus i me mōi. i. in similitudine
mortis x̄. ut sic ⁊ semel mortui ē carne. ⁊
semp uiuit: ita nos semel mortui malo:
p baptī. semp uiuam⁹ bono. t mortui mōi. die
nos baptizari: q⁹ mortis eius. ea ē hui⁹ pu
[illegible] ⁊ ē ii debem⁹

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Romanos .i.

h ignorare, nota q sepe arguit illos de ignorantia, sequitur.

Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem. ut quomodo christus surrexit a mortuis per gloriam patris. ita et nos in nouitate uite ambulemus.

Consepulti .n. qui uere in baptismo sum similes morti christi. qui consepulti sumus fide in baptismum cum illo .i. ad similitudinem eius. nos dico ducti per baptismum in mortem .i. in peccatorum abolitionem. ad hoc sumus commortui et consepulti: ut quomodo christus surrexit. longe a mortuis remotus. et hoc per gloriam patris .i. per uerbum patris homini unitum. uel per gloriam dei: ita et nos firmiter nos a uiciis surgentes ad bona opera: ambulemus de bono in melius. positi in nouitate uite. per iusticiam fidei et spe glorie. Sequitur.

Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius. simul et resurrectionis eius erimus.

Si enim qui dico ambulemus in nouitate uite. quod possumus. Si .n. nos complantati ad similitudinem arboris. de mala terra. facti sumus. adeo complantati .i. firmiter herentes similitudini mortis eius .i. si a uiciis remoti firmiter hereamus bono. do fuerimus similes summus morti christi: simul .i. moraliter et erimus similiter complantati similitudini resurrectionis christi .i. firmiter habebimus similitudinem resurrectionis christi. ut sic christus deposita uetustate a morte nouus resurrexit: ita et nos in nouitate uite ambulemus. Hec dicit nos posse similes resurrectionis, si similitudini mortis eius sumus complantati .i. si in baptismo omnia uitia deponeremus. Postmodum non peccemus. Hec .n. similitudo mortis prestabit similitudinem resurrectionis. ut in nouitate uite ambulemus. Notanda quod mors quod peccato mortui in baptismo dicimur. et uita qua non iustificati post emundationem christi uicturi sumus in morte et resurrectione christi demonstrata sunt. Mors .n. christi et resurrectio non tantum res. sed et sacramenta sunt. Quecumque .n. gesta sunt in cruce christi. in sepultura. in resurrectione. in ascensione. in sessione ad dexteram patris: ita gestum est. ut his rebus mistice non tantum dictis: sed et gestis configuretur uita christiana. Attende quod singula que facta sunt in his posuerit. et quod ex eis christiana uita configetur. Christus qui uetus homo .i. in uetustate a primo homine contracta. non quidem culpam. sed penam. fame. siti et huiusmodi. hanc in ipsa uetustatem sumptam et deposuit. ut dolorem crucis sustinens. sic hereret membra distenta in cruce et fixa. ne ad priores actus mouerentur. A quibus et sepultus quietus humanis subtractus aspectibus: per hoc exigens a nobis. ut nostram uetustatem peccatorum cum gemitu et dolore penitentie deponamus: et membra nostra continentie atque iusticie clauis confixa habeamus. ne ad priora mala redeamus. a quibus et in perfecte quiescamus. ut nec eorum uisio in memoria habeatur: et sic ad bona resurgentes in nouitate uite ambulemus. de uirtute in uirtutem ascenderes. quo usque in dexteram dei locati. dum deus sic est: uideamus. In cruce quod dolorem confessorum. in sepultura: requies absolutorum. in resurrectione uita uictorum. In ascensione: perfectus profectorum. In consessu ad dexteram gloria beatorum. Hoc autem non solum a nobis exigit christus in sacramento sue passionis. sed et uolumus imitari efficere. Unde subdit.

Scientes hoc quia homo uetus noster simul crucifixus est ut destruatur corpus peccati. ut ultra non seruiamus peccato.

Scientes quia .n. homo et cetera. Dicit nos per baptismum mortuos esse peccato: et ideo non debere amplius uiuere in illo. sed in nouitate uite ambulare: et per hoc hic locatur. Ostendit scilicet quia uetus homo et cetera. qui dico ambulemus in nouitate uite. nos dico scientes hoc quia .n. homo .i. fomes et consuetudo peccati noster .i. quod ex nobis est non ex deo. simul est christus crucifixus .i. in crucifixione christi in debilitatus est. ut destruatur et cetera. Uel uetus homo .n. simul est christo crucifixus est .i. ueteres actus nostri morte christi crucifixi .i. mortui sunt. ita ut destruatur. dicitur in ratione. corpus peccati .i. omnia crimina que sunt in nobis quasi corpus et congeries peccati. Uel omnia quod deus quod in similitudine carnis peccati in cruce pependit. per baptismum id agitur: ut uetus homo crucifigatur et corpus peccati destruatur. non tamen ita ut ex ipsa uiuente carne concupiscentia respersa innata repente absumatur: et non sit. sed ne obsit in bene mortuo. que inerat nato. Nam si post baptismum uiuit in carne. hec concupiscentia est quod pugnet. eaque adiuuante deo superet ne superetur. si tamen non in uacuum gratiam

dn
ânno
ab
ad
ad. inecheridion

ar.
Similiter et nos in pena.
ad contritum et punitio.
ad
ad
a uobis ad de baptizato paruulorum.
De concupiscentia que est originale peccatum

ne impunitus
ab pena eterna.

Benenuta
re

beda

Ihs extende.
Ihs attende.

ci suscepit. sicuti eē uoluit. Hō nāq; h pīa
mr inexpriabili ea
tatis. ut lex peccī q̄ē. mēbris. p̄rius evangē
nū. nō sit. si; ut ḡcīo malū ab homine factū.
dictū. cogitatū ē. eū eide concupiscentie subiecta
nitē seruiret. totū abolleatur. ac utiur factū
nō fuerit. Hanc. ipsa ū concupiscentia soluto
reat' iuncto. quo p illam diabol' animā retine
bat. a suo creatore sep̄abat. maneat īcētami
ne. q̄ corp' mīm castigam' a seruitutis subiectā.
Vetustas ig; nīa pene. a culpe. que ē ex ma
ledicto p̄mi hoīs mūdo ē destructa ē. qui nīa
mentis. suscep̄. peccā nīa p̄mlit īcor
pe suo sī hgnū. i. ē peccī. mortis figā. a mo
rsis in hēmo sī hgnū exaltauī serpētē. p sua
sione. ipe serpēs hō mōāpnatione mortis
eccuit. Itaq; serpēs ac ligōnē ipī' mortis. sue
mentē in ligno. exaltat' ē. In illa n. figā ser
pens penebat in ligno. Nō ā pependit in lig
no crucis. n̄ mors dn̄i. ut mortē moriendo
superaret. a maledictū gemme uetustatis mī
sēs. a nob maledictū solueret. Qualit ā
uetustas nīa mūdo supra scr. uidemus. Vetu
tas nīa sic. a maledicto. in duob; distat. s. i
culpa. a impia. illam assupsit ē. a. penā. Vñ
a dr̄ sēs maledictū. utrīq; in nob supsit.
q̄ nīam uetustā duplam. sua simpla supsit.
Vñ. a una die. a duab; noctib; in sepulc̄ que
uit. p̄mū diem simpla eius uetustas signat.
q̄ duas noctes. gemina nīa uetustat. Quicū
q̄ in sepulc̄ una die. a duab; noctib. q̄ sua
simpla uetustate. nīam gemmā nulit. a q̄r.
uidam. elpam deleuit ē. a plentē. a p. a futuram.
p̄tā peccā tulit. ea remittendo. p̄sentia.
honest ab eis retinendo. a in a remittendo. fu
tura ū in ea remittendo nulit. a gram qua uq;
earentur sferendo. Ergo futura tulit. q; ut
nō fierēt. sec̄. penā q̄ simul assumpsit. Et
a pena duplex. gehennal. a tpal. Gehenna
le p̄sius deleuit. ut eā nō sencīt ue pentē
tes. Tpale ū. a nōn pentē tulit. osanet. a fa
mes. sitis. a mors. a hmoi. s; regnū. a dnū eius
dicit. a tādo nouissimo eandē pentē eternu
nabit. Die aliq̄s capiēs hostē arcessitū. nō
stan mihi eū. s; patrē eū. cū dedecore. a dolo
re aliq̄tulum uule. i. a. ē. penā q̄ p̄sul alligā
uit. infirmo aut p̄mer. Vncta ē q̄ mors. cū
triumpho. a ē ea diabol'. s; nēū pentē intēmp
ta. sin ē q. pentē. an passionē assuocē ancille.
negauit. pea ū. an regressu p̄hibes ducē. in ecc
sia. hoc; ogē aut apls. ue. h. n. crucifix' est.
i. debilitat'. i. ut destrua. caro p. carne subor
ta spū. i. ut ultr̄. n. s. pe. nō dico ut n̄ sit. s; ut
nō cogamur seruire. ne in cogitatiōn. q. iustifica
ti sumus. s. uere.

Qui eī mortuus ē peccō. iustificat' ē a peccō.

Q̄ m. h. m. ē peccō. i. qui li
bat' ē a peccō. ut nos sumus. iustificat. ē. a. peccō.
i. iust' ē. a lib a peccō

Si aūi mortui sum' cū x̄. credimus q; simul etiā uiuem' cū xp̄o.

Si aūi mortui. sum. ē. ē. i. si su
mus i mortu peccō. sic ē lo
mel mortu' ē pene. eōmō q; uiue. s. ē. ē. i. n
alibi. s; ibidē ē eo, q̄ dicit. Si comortui sumus
x̄. i. similes mortis ei. sic sup dictū ē. pr̄ p̄ceta.
si hēbim'. q. uiuem' ē eo multa etiā. Viuem' q̄
dico. a tali una. qualis p̄e.

Scientes q. x̄ resurgens ex mortuis iam nō morit' mors illi ultr̄ nō dominabitur.

Scīē q. x̄. resur. longe ex mortuis. remot. ia
i. p' hāc. ultr̄ nō morit. i. nō dissoluit. humione aie
a carnis. a mors illi ultr̄. i. dom. alia passione. sed.

Quod eī mortuus ē peccō. mortuus ē semel.

Quod nā ē.
q̄ ic xp̄s iā
nō moritur. q ē. mor. ē. semel. ē semel quia
a peccō tollendo. q. una mortē fec̄. q̄ ad hoc
sufficē. Vt. mortu. ē peccō. i. pecci simultaneum.
i. carni. i q̄ n erat peccatis simultaneo peccatu.
cui mort' ē. q̄n moriendo exuit ē carne mortali.
simili carni peccati. i q̄ sacramēti baptismi q̄
in nob celebrat'. ōmendat apte. Vt q̄n illo se
mel moriendo simultaneum pecci mortu' p̄dica
t'. i quoq; illo fuit baptizat' eide rei cui
illa fuit simultaneo mortuus. i. peccō. i. mundat.
a lauac renatorio. sic ip̄e a sepulc̄ resurgē
do. q̄b etiā gentes. a parvulo n. recentes
nas usq; ad decrepitū senē. sic nulli p̄hibend' ē

äd
äd ymnum
hetic

äd ymnum
hetic.

äd enchiridion

intende

a baptismo: ita nullus ē. qui peccō nō moriat' inbaptō. si; paruuli rām originali. morerēt ū- actualib;. que originali nondum. Hōc- qō apls ꝯ dicendo uoluit intelligē mortē rām nō fecisse. q̄ utiq; dr̄ nō fecit. si; hō manib;. -ꝛ uerbis accēsificiunt. Attende q. hic -ꝛ alibi augustinus dic̄. dm̄ mortē nō fecisse. ubi rām alibi ita dic̄. Videēs ē ne male intelligat' q. dixi. de malis auctor nō ē. qui -omnīū que sūt auctor ē: q. inq̄ sūt: ut rām bona sūt -ne īm pugnetur nō ab illo ēē pena malox. que unq; malum ē hīs qui puniunt'. si; hī ita dixi quomodo dictū ē. Dēs mortē nō fecit: cū alibi scptū sit. Odisti -ita nihīo dō ē. malox ꝯ pe na que nō ē. malū quo' mal ē. si. inimici bonis opib; ē. quis nisi dēs ut mali puniant'. -ita unq; bonū ē omne q. ab illo ē. Sic ꝯ dr̄ dēs nō fecisse mortē. q. nō fecit illos p quos mors infligit'. -peccatū. Non ita. dēo auctore sit hō dereliq. si; ut rum uoluntas ē: quo hō fit dereliq. q. tm longe ē a dī uoluntate. dō aūt auctore cū dr̄. dō uolente dr̄. Scīr.

Quod aūt uult: uult deo.

Quod aūt dr̄. q̄. Mors inimica' ēpō: si; potē uult -ꝛ dō uult: nō qualitercūq; uult. Si; ita uult dō -. ac similiter dē dī patris. q. sic patris ira. ira -ꝛ nulla inquietudine dicit'. Scīr. ira -ꝛ mors. quēdo sup̄ dixit ēē hominib; p grām -ꝛ ip̄i romanis attribuit. q. .d. sic ē semel moriuntur -ꝛ p̄ea semp mutr.

Ita uos existimate uos mortuos quidē ēē peccō. uiuentes aūt dō. in x̄o ihu dño nr̄o.

Ita uos. -reliqua. existim. uos. d. mor. ēē peccō. uiuentes ꝯ. uiuitis hō. dō. -. in honore dī. -ē sensus. sic ē mortuus ē semel: -i pec pmanēt semp moriat'. ue -ñ optent ita. -sic ē semp uiuit. ita -ꝛ uos: semp uiuatis ut uultis: -ꝛ ip̄ in x̄o ihu. dño nr̄o. -. ope x̄i. alibi nulla spes ē. Scīr.

Non ergo regnet peccm in uro mortali corpore. ut obe

Non ergo regnet. q. sup̄ dixit nos mortuos ēē peccō: -ꝛ nō debet inde in eo. cū nemo sīt pec cato sit. determinat. a quibus maxime ē ca uend̄. ut. -. nō obediam' concupiscentiis. q̄ -cluunt illō. qō sup̄ querebatur. -. pmane bunt' impeccō: q̄. d. q. ī mortu estis peccō. ꝯ peccm. -. fomes peccī -ꝛ si sit nō. īm regnet. enī. in corpe uro. -. q. ē uīi uitus ꝯgīa. Corpe dico. nē mortali. p peccm. si fiet in mortale infinitum. si nō regnet in peccm. Vl nō. re. p. ī. ē. p ip̄. mortali. -. ph q peccm ī eo regnatur mortale in etnū. -. ph mortuum est -ī lēr carnis ē. quā hic peccm appellat apls cum aut. nō regnet peccm. que lex t peccm. nō sic manet unmembris eox. qui ex aqua. -sp̄u renati sunt. tāq̄ nō sit ei -. facta remis sio ubi omīo plena sit remissio peccox. ītsec ut omīb; quib; sepabam' a deo. Si; manet i uetustate carnis. tāq̄ supabūd- peruptum. ñ illicito cōsensu quodām renuiscat -ꝛ in regnū p̄ium oīationēq; renocet'. ñ regnet dico. ita. Ut obediatis. -sciendo -ꝛ opando. concupiscentiis ei -ꝛ si cupitis ex infirmitate. Si ñ. consentiendo: regnet peccm. -ꝛ ñ solum non obediatis.

Sed neq; exhibeatis mēb ua arma iniquitatis peccō. si; exhibete uos. tāq̄ ex mortuis uiuētes. -ꝛ mēb ua arma iusticie deo.

Sed neq; exhibeatis. neq; exhibeatis delectatione -ꝛ sensu. mēbra nra peccō. -. concupiscentie que ē. Arma iniquitatis. -. quib; implentur iniquitat. -ꝛ ē sensus. Nō solum nō obediatis concupiscentie. si; nec -ī concupiscentis: q. ē exhibe -ꝛ abilia fiāt mēbra peccō: que ē fiāt arma iniquitatis. Mea aū nota q. concupiscentia a -. al. liqn ē nobis fomitis. -. uitiū inane: aliqn actus uitiosus. qui ē -ī impio motu. qui dr̄ gratia -ꝛ in sēo. qui dr̄ delectatio -ꝛ mētis. q. dr̄ sensus. Ivo aū nō phib- concupiscētiā. que ē impio motu. q. ñ ē imperatiue nra. ut surgam. si; dī grā -. cōpisci ere possumus

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ne usq; ad delectationē.r ɔsensū. puenat.
äs ꝙ phibet. s. ut mente ñ delectet. s ɔsen
nas. ɔcupiscentie carnis. que ex langore
uenerit rebellat ad ūsus. r. langor aut alia nota tomi
äc dr tyrannꝰ. qui monet mala delicta.
s. ḡ mob nīa ɔcupiscentia. que ñ ē ꝓmittē
da regnare. sꝰ. s cui delicta. que sūt ac
tuales ɔcupiscēie. q̄ sꝰ arma diaboli. s ea
dmbr. r. ecclie dat̄ illi. ut deserente nos dō. ac
cepta potestate illudat. r mortificet. Si ḡ
uis dr mens tyrannus. r inimica mermē
inuenire. r sic ꝑ subticē. nō obedias ɔcupis
centie male opando. nec ɔ cupiscentis de
lectando. s ɔsenciendo. s. pot̄ exhibere. i.
habilꝰ facere. nos dō. nos deo. ꝑā exhor
tans inuentes. qi exhibe nos dō debent. r po
testis. potestis. qi estis. inuēt̄es. ut mundi. et
debent. q. prius erant mortui in peccato.
r ñ implere nō potestis ope q. bonū ē. i.
salte uelint ꝑ q habilꝰ eruntis ꝓparatis h ē qd
dicit cum subditis. r mbra nra. exhibere
dō. ut sint arma iustic. quib. s. impleat
iustica. Sic ē n. pcco arma ptem mbra
nra. ē male agendi. ut ubi grā. si surgēs
de locum
re dormit. s lingua ad maledicendū. s manꝰ
ad percutiendū. ita iustitie arma dantꝰ. ē rec
te ysaias. mbra nra custodientes. ab oīs
turpitudine. Sequi.

Peccēm oīs nō dñabitur:

nō enī sub lege estis. sed sub grā.

Peccēm n. qi qs dici facere. q r leuit̄ potest
ſ. peccēm n. ueh. tam nō dñabit̄. ut olim
solebat. r peccm n. estis sub lege. que ñ iustifi
cat. s. estis. sub grā. que refrigerat. r iu
uat. ut r legis quilꝫ fiat factor. sūt qui
grā. sub lege posit̄ unus erit legis auctor.
Sequi.

Quid ḡ? Peccabim? qm nō sumus sub lege. s; sub ḡ?

Quid ḡ? qi q nō sumus sub lege que dñabit.
tirat. s; sub grā que bñ ꝓmittit. Ne ḡ fa
ciamus? an. s. peccabi. hac fiducia. qm ñ
sum? sub leg. s; sub grā? Absit. quidā dice
bant. qui legē qi coherentē peccabat. nō
tenēdā. q. aplꝰ remouebat. Absit. Vt. i.
Absit. uel oō sub lege ñ sub lege. r qm lex

ad dō ē. ne ꝑ h forte ei opponeret. ipe ꝺ oppo
nit. qi lex a dō ē. Ne ḡ dicem? dicem? h. s.
q. peccabim? qm nō. s. l. l. s. grā. i. q. legē
dimisim? ꝑ grā? Absit. Sequi.

Annescitis qm cui exibetis uos seruos ad obediendū ser

uos estis cui obeditis siu pec
cati ad mortē. siue obeditionis
ad iusticiā. Annescitis. Ne aliud ꝑ
sicutnes. aliū facim?
r eū dr serū dicem gestis serui diaboli u
nusquisq; ꝑmoner. r ꝑmunit̄ nos ē ser
eius. cuius uoluntatē explem? ōp̄ib. qi ñ
debem? peccare. s; bene opari. qm cui exhi
bem?. i. affectam?. nos seruos. ut ꝓnos. ad
obediendū. ɔsenciendo. r opando. serui ei estis
i. cogitm? quidā necessitate. q. impetrant
ɔsuendo ad uolūtatē ei. cui obeditis. i. ꝑq
ei obeditis. r si nō sīt. cū ꝓmū exhibem?
nos. r annescitis hī. serui estis eius dico. s.
siue peccati ducentis. ad mortē. i. ad peccm
eius mam. t ad
ꝑnā. siue
i. iustic ad
nem ma
nā uram.

eius nam
obedientiā.
ceti ad iu
stic t ad
Sequitur.

Grās aūt ago deo qd fuistis
seruu peccī. Obedistis aūt
ex corde in eā formā doc
trine. in quā traditi estis.
Liberati aūt a peccō. serui
facti estis iusticie Grās aūt.
r ē. qi eius
estis. cū uos dicat̄. ego aūt dō grās ago de
eo q. cū ꝓius essetis serui peccati in nō estis.
r hoc ē ꝓ aut. Iudam sic lege. qi uacē ne
dum. r ñ unus appareat. qui fuistis aliqn
seruu peccī. nē aūt obedistis. r ꝓ h estis sic
ut seruu iusticie. i. ē. obeditis deo ñ spe
cietim. si exconec. i. aī uidetis. q. ꝓ natura

nō ꝑ legē euoluntate. nō extimoz: ob
uiſtiſ fideī. De ꝯ nūc grāſ agē. dō. ſ. q cū
ꝑſul cētuſ talef: m nō eſtſ. nof dico tenemur
meam formā voc. i. in doctrinā. que ē forma
mea. doctina euuāgly ē forma. que imagi
nē dī deformatā reſtituit. in eā formā dēb
mḡ nō ꝑ uol: ſ; gra dī. traxiſti eſtſ: ꝑ li
bram eſtſ palū. apecco. i. a fomite, nō reg
net. ſeru ā facti. ſ. uſtī. ſ enciendo ꝛ epādo
Seqr.

Humanū dico ꝑ infirmi tatē carnuſ nr̄e. Humanī dico.
hactenꝰ oſt. apls
nō ee peccādō. ſ; die ꝙ dem capſ ſit agend. ſ. ut
ſeruat uſticie. eq nullus ē. qui poſſit ſe
excuſare. q nullus ē: q nō poſſit bene opari.
ſaltē uolūtate. q nō ē. ꝑ gram. Nūc religio
xana. q̄ imporabit. ꝛ aſpa uideꝛ. ꝛ iō fu
gerꝛ. humanū. ꝙdam. i. leue ꝑcip. ſ. ea mē
ſura ſeꝛuire dō. q̄ puſ famulabat pecō ē ma
q; ꝓnſi debet ſeruꝛ dō: q̄ pecō. appe ē hic
ſaltuſ. illic ōpnatio ſit. q̄ ꝛ q; libram eſtſ apec
cato. i. dico. i. pcipio. uob. ꝙdam humanū
i. leue ꝛ ſuū hoīe. q. q̄ ē ad uite. ſ; nō ſuma
te uſticie: ꝛ ſ; dico. ſ. infir. carne. i. q̄ eſt
ex carne nr̄a. ꝑ qua hūa
nū dico. q; maiora.
deberem duce. ſi poſ
ſem ferre. q; puſ ſer
uꝛemuſ deberuſ uſticie q̄ pecō.
ſ; paro infirmitatē nr̄e. ñ exigenſ puſ bo
ni a uob. q̄ feciſtiſ mali. Seqr.

Sic enī exhibuiſtiſ membꝛa uꝛa ſeruire immūdicie ꝛ iniqui tati ad iniquitatē. ita ꝛ nūc exhibete membꝛa uꝛa ſeruire uſticie in ſcīficationē.

Sic n. ac. h oſtendit illō humanū pūdꝰ ꝓ
ſeuerenſ illē. dū dicit ut ꝯ ſaltē dependat i
ſticia. q. puſ immundicie deſtruat. Nō ē tam
humanū. i. tā leue. tā ſūn hoīe. q. puſ nulla
poſſit carnīſ infirmitatīſ excuſare: ſ. d.
vere humanū dico: q; ꝯ humanī. Sic n. ex
hibuiſti. i. uolūtate duco ꝑparatiſ. membꝛa uꝛa

que uꝛi uꝛiſ ēent ſi uelleuſ ſeruꝛe. epādo.
immūdicie carnīſ. i. luxurie. que corp maꝯ
nat ꝛ iniquitati. uꝛiſ que ꝛ ſi corp ñ inqui
net ānam tñ corrūp. iniquitati dico: ducē
ti ad iniquū. i. ad malū ſūmationē. ita. i. ſi
milr. nc cū ſtiſ hbam apecco. exhibe. i. ꝑpa
rate. membꝛa uꝛa. que uꝛi uꝛiſ fr̄. ſeruire
epando. uſticie. ꝙcirca inſcificationē. i. ad
boni ſūmationē. ꝛ ē ſenſuſ. Sic tē nullus
timeꝛ nof coegit ad peccādō. ſ; libros uolup
tatiſq; peccati ſuaſit: ſic ñ ad uſte uiuen
dum nō nof ſupplicij metuſ inꝛgeat. ſ; delec
tacio. carnalisq; uſticie ducat. ꝛ hī q̄ ānam
ñ uidet nōdū ē ꝑfecta. ſ; quodām. ad uita
uſticia. Vñ nō ſtuſtra dic. humanū. hūa
nū ē n: q. ait Sic. nof. mundicie. ita nc
exhibete nof uſticie q; puſ ī deber ama
ri. uſticia. q̄ tē fuit iniquitaſ. ut. ſ. ꝑ juſ
ticia tollat hō dolozeſ: ꝛ ſtēpnat omīa ī mo
rē. Suauioꝛ ē n. uſticia: ꝛ lucriozꝛ. q̄ iniq
tas: ī magꝛ amanda. ꝺpēs. n. uſticiam
ꝛ iniquitatē. ūtine amanda ē ille. quā ſcipꝛ
amata ē illa: Ab ſit. ā ſ. ꝛ uꝛi. i. ſic amentur.
q̄ puſ amādaꝛ puſ oīo. Iniquitate ſecuꝛ
of uoluptatē. ꝑ uſticia tota uolatē. Ecce pl
ſ; ñ die apls puſ. ſed ſic. Si q̄ nō puſ ſeruꝛ
uſticie. i. am ſeruat. q̄ tē iniquitati ſer
uiebaꝛ. ſ; die. ne fiat q̄ aſpa ꝛ imporabit
fugat. Inuenimꝰ n. forſan aliq. qui ſic im
mūdicie peccati uoluptatē. ꝓfuerūt. i. ꝓmāt
uſticie delectationem. uoluptatiq; carnīſ: ſic
uſticia tñ penā moꝛtiq; pati formidāt. hu
manū ē h: parū ē: ut ꝛcpnat q̄q; te de
lectabat. Contēpne ī q̄q; terreb at te: car
ceꝛeſ. ꝛminaci morte. ſ; uſq; gradu. ama
toꝛeſ uſticie: uof ꝓbāte. Seqr.

Cum enī ſeruꝰ eſſetiſ peccati libi fuiſtiſ uſticie. Cum n.
ꝛc. q̄ ideo
ē ſeruendū uſticie: n. i. q. cū deꝰ ſeruꝰ pec.
i. cū peccato mānaꝛet uob. libi fu. uſti. i. caru
iſtiſ cūo uſticie. Dēnū. adhuc. dico quat ꝑ
ee libeꝛ: Liberꝰ ſeruꝰ ē. q̄n cū peccato ꝛ de
lectat. q̄ ē exclūo arbitio. Liberꝰ n. ſeruꝰ. q̄
uoluntatē ſuā libēē facit. ac ꝓ h. ad peccādū
lib ē. q. peccat ſeruꝰ ē. ſic ꝛ uſticie libe ſeꝛ
uꝰ. q. amat. q̄ letatur. ꝑa ē ūa liberꝰ. ꝑ re
ā fēi lenciā. ſunt ꝛpa ſeruꝰ. ꝑ ꝑcepta obe

ãs admeſtu ſuum

ãs ieod.

ãmb

öꝛ

do. | fumedable.

öꝛ

ãs, admeſtuū

öꝛ

ãs ſenchem dum

ãb

ãs modern

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dueneid. hȳ ē ḡ bona seruet? habeat illa ā̊ ma la. Sequitur.

Quē ō fructum habuistis tc tūc. in quib⁹ nūc erubescitis?

Quem ō? qē. eū. fructū peccō. carnalis ustitia. de q̄ fuit fructus talis nob? ūn erubescitis? ūsiul mors etna. ut dicit sub interrogatione: qī q carnalis ustitia. ḡ. q̄ fructū habē: qī malū. s. mausē. turpitudinē. hūanis duo. in illis turpitudib: peccor: inquib; .i. īq̄ memoria. erub. nē. cum sane mins esset? Et n. quēq̄ tempt̄ ōfusio. uel. s. perturbatio āīm respicientis peccā sua. respectuē horroris erubescentis. erubescendo. corrigētis. de nouo. qō uō pōt mala memoriar apls. q hoc rememoratio facit pōt abhorrere. magis obnoxios grē. inquit.

Nam finis illorū. mors est.

Nam finis qī. de fructu quero. nā. de fine patet. s. q finis illor. .i. exhīt̄ inter. actuum. ē mals eterna. quo illi opib; malis operib; succedit. damnare n. peccī: ad mortē etnā ducit. Ecce labor illor. macies plena. penarū sodalib; ē manicipata. De talib; dicit pphā. Putrescere ossa in ignorē suo. Ossa. dicit bonos ornatos. Ossa ḡ fetor eor ē putrefactio inferor. Lugubrem incipiunt habere uxor. una finis. Sequit.

Nunc ti liberati a peccō seruī aūt facti dō: habetis fructū ūm in sanctificationē. finem ō uitā etnā. Nunc aū. qī. i. fuit. Nūc ma: ē seruatus peccō. nē ō: cū olim erat. liberati estis a peccō cui ē seruī erant. ꝓlōm q supī dixī eos liberos fuisse iustitie. nō liberos. Hūc aū a peccō ī liberos dicit. ne sibi ī tribuāt. si dicē possent ac uigilāt liberati. referrēt hoc. ad illam dīnā sententiā. si filius uos liberauerit: uere liberi eritis. si ḥ uolueritis q mala libā ē. q delectāt mala: iō nō ē uerus lib⁹. q liberata nō ē. [illegible] uolle. ī aduersē abeo. ī pōt nō esse

q malū nō p̄ uolle: iō ingulantissime ḥ dr̄. liberatos a peccō. ꝓ sup̄: liberos iustitie. Liberum. n. arbitriū usq; ado nō peccāre nō p̄t. ut p ipm peccēt max̄: Omīs qui cū delectatione peccāt: n quib; placet: qō ei lib⁹. Liberi ḡ a iustitia ī sē. ī arbitrio liberatis. Liberam a peccō nō fuit: ī gra saluatoris seruu aū. qī liberau ei⁹ a peccō. seruu aūt ei⁹ fēi deo qī p alīū .f. p dīm. q iō libi fuistis iustitie. de uos liberi estis. fui fēi. hoc. mīsenu fructū ūm. .i. ubi ꝛgra ū. uos ducit: in sanctificationē. .i. futurū ꝛsumatio nē. finē ā. habetis. una ētna. .i. mītū ꝛfinem unte: habetis una que ē sūm finē.

Stipendia enī peccī: mors. Grā aū dei uita ētna: in x̄o ihu dño nro. Stipēdia. n. ē. qī ide sunt illoz: mors ē. q mors ētna ē stipēdiū peccī. .i. digna retributio: p peccō. uita ā ētna. que finis nullor ē. sola grā dī dat. li in x̄o ihu. d. n. .i. p x̄m dīm. dicendo q loquēs de remuneratione peccī. stipendiū nominauit. ad remuneratiōe electoz: dr̄ grā dī. qī q nulli mane diabolo: ꝑ iam thoedē acquirūt. qī stipē nū. a. diabolice milicie debitū. Stipendiū n. dr̄ a stipe ponderōsa. .i. subia pondera. Antiquī n. pon⁹ ponderabāt pecunia. q numerabatur. q mīlib; p pōdera mīlibus; expublico erario tribuebatur. ideō dr̄. stipendia. mea. ā mortem peccō ī minuto illata. s. debita: demonstrauit. Stipendia n. qī eni⁹ stipendiū: p ope dia holice milicie debitū redditur. ī donatiuū ā ī grā ē: ḡ nō ē. Intelligendū ē ḡ. ē ipa hois bona merita dē dī munera. quib; ē uita ētna reddit. q ī ḡ p ḡ redditur. et merita dē ḡ sunt. ī nō redderet ḡ p ḡ. sed ḡ. recte dicē stipendium milicie. uita ētna. s; magis dicē ḡ dī. uita ētna. ut intelligam⁹ dñm ad ētnā uitā. p sua misericordiā nos prouehi. ī meritis. Ad⁹. ē inimicum hois ān gem. ē omne bonū meritū mīm ī nob facere ī ḡ: Quippe ē dē aduersar⁹ merita mia. nob alīs ecronat. q munera sua. dñi uita ētna. q mīne ado mīs poterimus reddi. q eadem mīa: qbs reddit nō anob sunt: s; nob fēa sūt p grām: recte ipa: gra nūcupat. q ḡis datur. ī nō ḡis. q ī merit⁹ dat. s; q data sūt. ī ipa merita quib; dat. Cōfitendū ē ḡ. iō gram uitā ētnā uocari. q his merit⁹ redditur. q ē ī miles hoīs. ī meretricio lex ī gra p gra. ī

jcod. § De libo arbitrio

äm

äv mplat ōfn.

q de redime ad ea.

äm

äme.

äv äme

äo, menchardion

äo, meos

äo, adulterii intende

äo, adferri pst.

äo, adbone facti. pp.

meos

äo, dcorrectōne ma,

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Fulgent

ꝑ eū nūm: qui scuter ḡ. Certum ē n. uram eñam ꝓbonis opib; reddi. s; ipā opa. quib; reddit aīa ḡm ꝓuñe. uñ dñs ait. liñ me mecū poteritis facē. Accepimus ḡ gām ꝑ grām s. grām glificatiōis. ꝑ ḡ nullificatiōis uocbr̄e. ḡ n. nullificatiōis. omē nūm malū dicū. uocabro birsitio: ugi affirmat auxilio. ē ḡ glificōis nulle reddit nūm. Secū.

An ignorant fr̄es scientib; eñ legē loq̄r: q̄ lex in hoīe dñatur. q̄to tp̄e uuit.

An igno. frēs ē. Vacerē ergo ꝺ u grē. ostendit ex ea: nō ex lege cē salū. uñ dicē q lex ultra ñ ē tenenda: agit de fine legis: prius ꝓmulgate legis. sic ḡ mirentur romani. q apl̄o ait. ñ eīs sub lege s; sub ḡ: sup̄ n. dicebat lex: ñ iustificare, s; dr̄: debe cessare. q dicta ē usq; ad x̄m. qñ ali dicēt. ē dicis ꝑ rēm cē uerā: ñ ꝑ legis obseruantiā: respondr̄. q in finē hē ipa lex: nō dat uitā. s; auget peccm: i hoc ē q dicē sub uitio grāue: ē exo nerbor̄ cat. An ignor. o frēs. s. s. ignorant q lex moysi in hoīe dñatur. ut ei obediat hō. q̄nto tp̄e uuit. i. q̄ diu statū hē ipa lex: q̄ nō debent ignorare, eni. i. q nos scitis legē. s. moysi. Scitis n. romani de uobis: q̄ctib; ergo loq̄r scientib; legē. mq̄ q̄ dico manifestat. si spūalr intelligat. De ū ꝑ similē alis obscurē. subdit.

Nam que sub uiro ē mulier. uiuente uiro alligata ē legi.

Nam que sub uiro. ꝑ quā similitudinē explanat: ꝓbat. q diu aīa hoīs mulier uiuē te uiro alligata ē. legi uiri: si aū moriatur uir: soluta ē. i. dū lex stat hē. ei subdit ē. hō. ē si dimittr̄ hec stati. soluit hō. t m. an ige. Agit de lege uīi. ut ñ firmet nos ex: si occurrat euāgliū: retinat a lege moysi. ut mir exēplo humane legis. ut ꝑ terena sua ueat celestia. Sicut inq̄: legē romani. q nō fuit barbari. si uīlem legē oppugnabant. parti erse. pti ergeri. sic: ḡci ex ebreis: h ē, q̄ ita dico ꝑ x̄m: nō ꝑ legē moysi. q lex finē hr̄. ꝑ ꝓpter ꝑ exemplū humane legis, an. ig. s. q. lex ñ. q̄ie quat ē s; ñ ꝑ oēs sui ꝓsel ab omīb; recipit. t obseruat. ibo. v. q. x. iii. i. q. dū statum hr̄. mortua n. dr̄ lex. ē cessare ei auctoritas. ñ debent ñ ignorare. q nos sentis le. ūm: ego loq̄r. sci. le. h ne lege ūi hūt i sēpra: tū ꝓpter nouitatē hominū ꝓbare. aut sub q erāt. udi. gci. latini. h n. lex: gnat ē. ꝑ ēi ū: spāle legē ꝓponit. ꝑ q. ñ uult ꝓbare ap nos assertionē suam, ḡdari n. uult eis ra de ueritate. Vñ: subd. Itaq; sub uiro ē. q. q̄ uē dū lex statum hr̄ dñatur: sic ꝑ hoc exemplum ostendo. Itaq; m. q. sub uiro. ē. uiuente uiro alligata. legi. uiri. ut ñ possit discedē hec q̄ diu lex moysi stat hr̄. debet seruari, h ḡ sēqn exemplo apte docet. eāmū a lege ꝓpter eundum. n. ābomī lege. sic mulier: a lege uiri libatur mortuo uiro. ñ a lege ñ. ñ ultra debet eā sub lege, si eius lex et uiuit. ad ult ē. ñ ꝓdest ei eāmū dicit: h ostendit posse sicū exemplum exequendo.

Si aūt mortuꝰ fuit uir ei: soluta ē a lege uiri. Igit uiuente uiro. uocabitur adultera. si fuit cū alio uiro. Si aut mortuꝰ fuit uir ei: libata ē a lege uiri. ut ñ sit adultera si fuit cū alio uiro.

Si aūt mor. fu. ū. ei. solu. ē a lege uiri similr̄ si lex stat amittr̄. solut hō: a q uiuēte uiro. ē alligata legi uiri. q̄. u. marito. noc. nisi ulta. si fuit cum alio uiro. sic q̄ ꝓuaricat legē stā te: peccat. Si aūt mortu. fuit ū ei lib. ē a le uiri. ñ sublata lege. data remissione peccou. hi q̄ uincti sunt euāglio. ꝑ gām libati sunt. Sequr. ut nō fiat ē. q̄ ita libata ē mulier: Ut nō. s. adul. si fu. cū alio uiro. sic finita lege ñ ꝓuaricat. q ad x̄m. manifr̄ dimittit figuris. Mortua n. lege. ñ fuit adulter. q̄ē ꝺ sunt. Imo si sēqr̄ legē mortuā uitr ee fidē: ꝺ uit ē mutuū; ñ ꝓdest ei ē. Sequr.

q̄ ad effectū obstruendum

tag; fr̄s mei. Tuos mor

ficati estis legi p corp' x̄. ut
sitis alti q ex mortuis res
urrex. ut fructificarem' do.

äv. ā. xxx
iii. aomb:

Itaq; fr̄s mei. n̄ e hic usq; similitudo ē. De
hinc incip' rem loqui p q̄ similitudinē in
duxit. ut ītet a simil. qd q2 ita ē int' uirū et
mulierē. itaq; iuxta hāc similitudinē. frs.
mei. et uos. ut uos apti. mortificati es. le. dimis
sis peccis. i. nichil debetis legi que data est
usq; ad xp̄m. qr̄ nō ēē dimisistis legē. s; ī
fci estis. ut mortui legi. i. signātis. ita u. h' ap
pellat' lex. mortificati dico. p corp' x̄. i. p mi
stiū incarnationis. t p ampletione ūitatis
ādō h' estis mortificati legi. ut uos sitis alii.
i. ṽ ē nō pudeat uos ēē. q ip̄ ē. q ex mortu
is resurrex. cui' utiq; sum'. ut in. fruc. dō.
q pus fructificabam' morti sub lege. ⁊ ut m̄
fructificam' dō ⁊ nō olim.

ämb

Cū eni eēmus in carne. pas
siones peccoꝝ que p legem
erāt opabant' in mbris nr̄is
ut fructificarent morti.

Qūm aūt eēm' in carne. i. que cārnis sunt
opantes. q erat sub lege. passiones peccōꝝ.
i. ocupiscie que sunt cā peccoꝝ mortaliū.
i. c sinistra opis. sub qb; tāq sub uiro domi
nante. agebat aīa anq ueniret gra p fidē.
que passiones. que p legē erāt. t p̄ sepe. t etiā
auctē. uitio faciente. opabant' in m̄. nr̄is.
i. ducebāt' mbra nr̄a. ad mala opa. ita. ut
fructificaret morti. i. ut facerēt digna e
terna morte.

ās:

〈o leg. s. hōm.〉

äv. ā. lxxx
iii. aomb'

Nunc aūt soluti su
mus a lge mortis
iq̄ dtinebam. ita ū
fuiam' inouitate sps
⁊ n̄ iuetāte litte.

Nūc aūt cū
simus x̄.
soluti su
mus rem'
sis peccis.
a lege q
ē cā. mor
tis. i. pec
ati. dūc
m ē n. cō
cupiscentia. ē lex ꝓhibet. ū nō erat sioss; i

adeunnulū peccoꝝ puaricatois ēm. adiectū
ē. q ū nō ē lex. nec puāricō. t lex mortis ido
dicta ē. q peccātes interficit. ⁊ reos punit. in
qua lege detinebam. s; nūq n̄ si gra soluem.
soluti sum' dico. ita ut seruiā. in. no. sps ⁊ nō
in uetustate litte. i. seruiam' opib; nouū hois ē.
q n nr̄is uirib; t lege attingim'. s; gr̄. t. sps.
in quib; fic ē inimica (ostendendum) ānd. ut mēti ad dāt b
legis opib; que uetusta sūt. Vt sim'. i. no. sps
i. lege fidei. que ē in animo innouato. que
hominē spualem facit ⁊ ido recte dr lex. spūs ⁊ nō
i. ue. litt. i. nō s. littam legis que seruit. q ces
sauit. dicend'. qd in pcedenti similitudinē ta
sūt. s. uir. mulier. lex uiri ⁊ rursū
in hac re. p q similitudo inducta
fuit. similit' tā sūt. s. aīa. peccm. lex. s; solū
s; diuisū ē. qd in illa uir moritur. ut a lege ui
ri soluta mulier. nubat cui uelit. h' a n peccm.
s; ipā aīa mor' peccato. Reduciis nāq; passioib;
ipā aīa morit. q ad seruit ūtā legi ri. qr̄ uis
ipe passiones nōdum mortue sunt. qdiu car
ne seruit legi pecci. restat q ad huc aliqd
e. qui ē sub gra. qd si tū n uincat. n captiuum ducat. Sequit'.

äōs

äōs

Quid ḡ dicemus.
lex peccm est.
absit.

Quid ḡ. hic qr̄
uit' ipā lex sit
mala. q uidebat'
culpasse legem
dicendo passiones peccoꝝ ēē p legē.
⁊ eaūd uocando legē mortis ⁊ ue
tustatē litte. que ūba male intellecta. fom
tem infame furor manicheoꝝ. subminist'
runt. ꝯdanebat. n. legē moy. s; dicit. nō ado
data. ⁊ cū euāglio d̄iam ēē ꝯtendit. ⁊ qui ē eis
agunt. pciosis testimoniis apli q nō intelligunt.
conantur ꝯuīcē catholicos. Vt ḡ sentit apls
posse intelligi ꝯponit. ut h' intellexisse seneget.
⁊ legē legis ipsius laude ꝯtendat. ⁊ quo sensu
pdicta dixit ūba. apiat. Qr̄ dicat. Anqd lex
mortis ē. ⁊ auget iniꝯs pecci. detinēs a bona
opatione. ḡ qd dicem'. dicemus qd. le. pec. ē.
i. docens. t faciēs peccare. t ut pq donata
peccuit auctor ē. q male ret. absit. q n. lex mala ē.

äōs

Sed peccm nō cog
noui n̄ p legem.

Sed potuis
bona. q. pec. nō
cognoui n̄ p legē.
i. q peccm facit agnoscere. q pus nesciebā
tur quedā t ēē pecca. t ado ēē grauia. t ēē puni

ämb

(c) 2006 Ministerio de Cultura

punienda. Nō g̃ adō pul cognou peccat. ut p legē p q̃ mnetur. t eē pecēm: q. ignorabat. t eē g̃ane. t eē puniendō. t li ostendit. legē ñ eē peccatum. s; indicē peccī. q̃r mltiplicat. legē adh̄ data eē ñ ut pecēm inseretur. t exturparet. s; mi ut demonstraret. qđ aiam faciet reā. ut q̃ pecēm fin gla vi unci ñ possit: ipa vat̄ solliciudine adp apiendā g̃am ēxcitetur. Nō aūt p legē notā fit pecēm: ostendit ut̃ parte.

äs adsimpliciaui

äs

äs6.

äs

äm

äs6 äm

äs adsimpliciaū.

äs6

äm.

Nam cōcupiscētiā nesciebā. ñ lex diceret nō cupisces. Nam ceu ē. q̃ pecēm nō cognou ñ p legē. sic mihi uno apparet. sīlā cōcupiscē. t pecēm ee. t tam g̃ue: ñ lex diceret. ñ cupiscas. Apls hanc p legē cognouit pecēm. h̄ elegit apls. qđ ē g̃ale pecēm. s. cupiscentiā. Dñs: omia mala uetunt, bona ē g̃ lex: que dū hibet. omia mortalia phibet, ñ ē lex pecēm. s; insinuat̃ peccatū. p̄ ea fit ē hō doct̄. s; poti ē uinct̄. dum sīn g̃ ē erat. Ic nota q. aīe. nesciā nō p̄ se hic. s; in una pson: g̃ualiter agit cām. Sic q̃. fuit ista cupiscentia. Dic quidā. illā cē. que p hibetur mortalē. ē dic. sīlā cōcupi. cē p̄ximi. nō t uerē pec. Alii ñ g̃ualit̄ phibet cupiscentiā. q̃ū lib̄ phibeat. Secr.

Occasione aūt ac cepta: peccīm per mādatū operatū ē in me. omnē cōcupiscētiam. Occōne aūt ē. Cece ostensum ē q. lex bona ē que peccēm phibet. ostendit. s; ñ ex ea malū accessit. q. peccēm. i. fomes peccī. s. motū cupiscē cie q. carnalit̄ appellatur. Vt peccem. i. diabolus: qui ē auctor peccati. operāt ē in me. cōe cupi. s. assensus ōsentionis. opis. Aliter ē n. cupiscentia exhibitione leg. q̃n adhuc erat g̃ uiuentis. t cōe. cu. i. cōe peccatū. Omnē n. dicens cupiscentiā: omnia peccata fugeat. Cūt n. aīe: peccēm. s; nō omnē. q̃n ē ñ puritatis adhuc erat. Sc; ñ omne peccēm accessit. q. ñ puritatē, operatū ē dico: peccēm. ac p̄man. i. p legē. fomes occōnē accep p̄mādat. q. tal ē ñra carnalitas. ut ardenti ōsidet phibita, qb; ñ moueamur: iacet q̃ sopita a diabolus. ē: ex mandato accep occōnē. q. unde? legē

mortalis

mortuū hoīb; data: magis exarsit uncupia auāsus hoīes: magis mstrat. ut legē uicet illis in pniciē. ē pul q̃ secure possidens. mul̃ rptaret. Vt pec. i. diabol? t fomes ē. op m. m. e. cō. nō mu tatur sensus. hoc uboz ubozp̄ h̄ pmanat. ad opā dico. p. accep. in ipis reb; ut usa muliere. t au to ñ bīnoi. Amouē recte dici: peccēm opatum omnē cupiscentiā pmandat. t occōnē accepta pmandat. Omnes n. erut cupiscentia: an legē. q̃n secur? hō peccāt. sbat n? cupiscētiā. q̃ thebat: currebat. eiq; illecebral blandas ac carnali suauitate iocūdas. magnā felicitatem putabat. s; nemente lege. q̃ opposito obi ce. mot hō malū suū. uolut refrenare cupiscentiā. ñ ure p̄ea. struent se. conat? ē hō de se phimenta: cupiscie flumū siccare. s; nō ualut. frenat? ē qđē flumū cupiscie. opposit obicib; legis s; nō siccet? imo q. de se nō de g̃ hō phūptit: auctm ē cupiscia. opposita legi: qua pul cuebat eū obice nullo: obruit eū obice rupto. t legem cū dūcet?: ea puarricata pen? ē uinct? fit ē leg̃ puarricator. q̃ fuit aīe ueteī peccī: ro bn dic. omnē cupiscentiā. Omis. n. ē. q̃n transcendit. legē. Secr.

äm

äs d ub dne.

äs teod

äm

Sin lege. H. pecca tū erat mortuū. Ego aūt uiuebā sīn lege aliq̃ndo. Sin lege. H. peccatū erat mortuū. Sīn legē benedixi pmandat. sīn le. n. i. ē lex nō erat. pec. i. diabol? t fomes peccī. mor. erat i. ōbile. q̃ n. i. seuebat ad illusionē hominis aīe legē. Sciet q̃ nō ex sua p̄. s; ex p̄ hoīnis gñadr loq̃t apls: notat hic: pm̄ actus hōis aīe legē. i. h̄ loq̃t mp̄ hōis aīe legē. Secr. Ego aūt. q̃ aīe legē peccm erat mortuū. ego ā. rōnat hō. aliq̄n. i. q̃n aīe legē. uiuebā ac operationē h̄ mentis. ē cām sīn legis. nota duos hoīes meos. s. mōiozē ⁊ exteriozē. i. rōnē ⁊ fomitē. q̄ ē mea carne. mōiozē dic: sentire legi di. ⁊ei testimonio. bonā ee legē apbat. Exteriorem ñ dic: ut mōiozē: ut legē repugnare: ⁊ capti uare: ⁊ p legē maiozē potestatē peccātis hīre. Secr.

äm

Sed cum uenisset mādatū. peccīm reuixit. Ego aūt mortuus sum. Sed cū uenisset mādatū. Sed ē h̄ notat sēs actus sub lege. i. h̄ loq̃t. apls mstatu hōis pōit sub lege. q̃ sine

(c) 2006 Ministerio de Cultura

lege uuebam: si ē ue. m. leḡ pecēm ꝑuſ ſo
ꝓtinus: i. ex tuo hō. ſ. ſomes peccī: reuixit
i. cēp apparere: i rebellare. Ego aūt mādi hō.
moꝛ. ſum. aucto peccoꝛi audacia ꝑuaricōne.
Vt na ab illo loco. ſm̄ le: i agit ō peccō occu-
piscēs: de aliis que p legē nota fuēr: i respon
adillō q. dicit. ſ. peccm nō cognou. i. p legē,
ōi: ſ nō i p legē. q. ſi. le. pe. mō. i. ignotū latu
bat: i apparebat animo. ſ. sepultū igno
rabam. Ego. ā. u. ſ. l. a. a. udebat in mue
q nō terrebat moꝛte exp̄ecco. q. nō apparebat
q. d. neſciebam ē peccm: ō ſecure uiebā. q
dē nō ex timeam⁹ ueruſ humanoſ. ſē. ne. m.
p. ri. apparuit: i monuit. m. i. n. ti. ait: in uir.
ſ: reuixī. q. uidēr aliq̄ in paradiſo. q̄n ꝑ pec
tum datum ſatiſ apparebat ad miſſum. ſ: eū
hominē nati peccāre ſine mandato uident.
tāq̄ moꝛtuū latebat. ſequebamur; ocupiscētia
carnis ſine cognitōne. q: ſuā cohibitōne. ſ; da
ta lege. peccm inordinatam nam hoīs reuixit.
q. minoꝛeiā ꝑtā fēi hoīs aliq̄ tā uidēr. Ego
ā. moꝛ. ſū. i. nouus me moꝛtuū. q. ſ: ō ſe ream
ē apd dm. exhis que peccabat. Ad̄ñ. erat ō
ignoruī peccoꝛ. ſ; n̄ fēſ ē: manifeſtāt⁹ ꝑuari
catoꝛi ita mue. ē. aliē hñ attendentiā. mā legis
q̄ erat adiq̄. obēdientiā: obſeruantiā. i. cr. a.
ui. inuentiue uanit. q. bonū erat. hoc uam
nō aliō ē annectā. etiā m̄. nō obſeruantiā.
i. peccāi. Ad moꝛtē ā ē. nō ex ſuo uitio. ſ; tōis
ꝓcuit. ecōuiſ. Seqr.

Nam peccm occōne
accepta: ꝑmanda
tū ſeduxit me i ꝑ illō
occidit. me moꝛtē: Ecce q. ꝑ illō ſeduct⁹ ſum
falſa dulcedine. a diabolo. i fo
mite: i hoc ē. nā pecca. carnalitaſ i diabolus.
ſeduxit. i fefellit. me. a. a bono ad malum traxit
me occōne. ac. p. mā. q̄: q̄ cōcupiſcimur. dulcuſ
fit dum uetamur: i ſic peccm: fallit ꝑmādatū.
ſ. yphibitōe nāq; ſ caritaſ deficit. ſ ſuū ma
li⁹ creſcit. quō aucto dulcedo fit. q. yhibetur.
i. peccm fallit. falſa dulcedine. fallax ū. ē
dulcedo. q̄ pluꝛes atq; maioꝛes penarū amari
tudines ſequunt: nō ſm̄ ſeduxit ꝑmandatū. ſ;
i ꝑ illō mandatū: occidit. q. i reat⁹ ꝑuaricōnis
accessit. Gladio ḡ q̄ portabat. re mun⁹ occidit.

armis cuſtre uē.

Nam pec. Quia
dixerat mādatū
ē admoꝛtē q̄
n̄ hī ſic: ōtinu
nar. Ne q̄n in
manoat ē ad
me moꝛtē: Ecce q. ꝑ illō ſeduct⁹ ſum

armis uiſ te inuenit. q. mandato. i. tāq̄ gladio.
armat⁹ erat: ut minus occideꝛ. q. nō ualeſ ſi de
te ꝑſumeꝛ. Sto ḡ humiliſ. nō ō te ꝑſumaſ i ꝑ
ſus uncē. Ue. i. paruū uō: ut mgentē gohiam.
ſi mdi nomine ꝑſumentē. ñ muniby. ſ. Tu ue
ruſ me ſt ad me cū clipeo i lancea. ego minōne
dū uī omipuſ. ſic ōno i nō alt: ꝑterut mum
cuſ. Vt na lege. duco q. peccm ſe duc me: i ꝑ
illē. i. ꝑ hī q. ſeduc. occi. me. i. aeternā dāpnati
onem ꝓcuꝛat. Secūr.

tāq; lex q̄dē ſcā: i
mandatum ſcm̄ i
uſtum i bonum.

Itaq; lex. ſupra
legē peccm ē
negauit. defen
deꝛe eā a crimē.
hī eandē ſuis lau
de cōmendat. Alio
ē a crimine obiecto defendē. Alio ꝓmouo obiec-
ꝓdicare. Crim obiectū fuit. ñ dictū ē lex peccm
ē. defenſio ſubſecuta ē. ē aut. Absit. Vnus ubo de
ſenſa ē uitat⁹. q. magna ē defendentis auctoritas.
hī ē ubrima laude: legē cōmendat. nāq; ſuſpi
cioſ adūſe: i ramaior mlege. A. o. q. lex ē acu
tam: i ub⁹ bona: i mala plnb⁹: i fec peccm cog
noſcere. Itaq; i. q. ē. ſcā: i. ſame docēſ: mādā
tū. i. ū q. ꝑ ea ꝓpriē ē. ſcm. inſe: i uſtū. i. uſti
ficatiuſ peccatoꝛē: i bonum. i. utile. uita aduēſ
ſaꝛiū.

Quod ō bonum ē
mihi fm̄ eſt moꝛs:

Quod ē. hī q̄
uerū lex: i ſi
ue bona. ſiue
n̄ efficiendo cāpnoſa. q̄ ex ꝓcuiſ: uidebatur
alligaꝛe poſſe. Dixerat n. manoatū ē admoꝛtē.
i nē dixerat ē bonū. Nō minuiſ intelligentib⁹
uidi ꝑ bonū effectiſſe moꝛtē. q̄ ſ: opponēs. remo
uet: i q̄ melleum dixerat. manoat ē admoꝛtē.
exponit. ꝛ. ſ. dā impios. qui uiebant uerſ. x.
ē a principe tenebrarum. nouū aūt a dño; q̄. d.
dixerat legē ē bonā: i ē offert m̄ q̄ bona ē lex.
i n̄ ex ea m̄ ē moꝛs: ut ſup̄ dictū ē. ē. q̄. ho. ē
m̄. f. ē. moꝛs: i. datur. hī bonū m̄ a dō. ita ut ſit
efficiens eā moꝛtis. Absit. Hō u. ē. ex ꝑa lege.
moꝛs. ſ; ex uitio hoīs. q. n̄ lex. ſ; ſomes ē efficiēs
eā moꝛtis. qui bonā rē ūtt in malū. Sic u. me
dicina n̄ ē eā moꝛtis. ſi offendat uenena moꝛ
tifera. licet hīs malis hominib⁹ abutant⁹ admo
rē ſuā. i alioq; ſic lex que uenena peccōꝝ de
monſtrat: i hoīnem libraꝛe ſua abunētē. q̄ ſiue
no choꝛ: i poſito gressu incedē docet: ñ eſt
efficiens eā moꝛtis peccati. ſ; poti⁹ unū hoīnis

(c) 2006 Ministerio de Cultura

i.fomes:ꝛ hꝫ ē qđ subdit. vsit.

Sed pecc̃m ut appa
reat pecc̃m.p bonū
mh̄ opatū ē mort̃.
ut fiat sup̃ modum
peccāns pecc̃m.pmā
datum

Sed pec.i.fo mes peccati op.in.mor. i.pecc̃m actuale.qđ est cā mortis.op atū ē dico.p bonū.i.p legē. nō qꝛ ipsa sit efficiens cā.sꝫ qꝛ ex ea accep occonē: sic ponetum ē. opat̃ ē dico.i ut ap pareat pec.i. efficiens cā peccati qđ tē appar. qñ rōnē trahit ab sentiam a operatione. Vel ut. pecc̃m.i.fomes pecci. op ē.m.i.pecc̃m li. p bonū.i.p legē. nō utiq; efficiente pecc̃m: sꝫ potꝰ demonstrāte ꝛ prohibente illā. ita. ut pē appareat pec. nō dicꝫ: ut fiat p eā.si appareat. q erat erat: qñ nō apparebit. sic sup̃ dixit. Concu.ue.ā.le.o.ñ.ou. nō dixit nō habam. Bonū ē g̃ lex. que sanctē iust.ꝛ iustificat: mal lum ē concupiscentiā. qđ nesciebam. ostendit. Nō g̃ impune legi dī: sꝫ iuste mō: pecc̃m. Bo na ē enī lex. sꝫ sine grā: cui nō obstendit pecc̃m. nō iuuat. Ergo lex semp ē bona. sui obstr̃ uāb grā: sui ꝑfr plenꝰ grā. Multa n. sunt bona. que cū quibdā incō ꝑsonr sunt nociua. sic sol ꝺ sanos oculos nocet. doloribꝰ: auget dolorē. similr g̃ lex ꝑdest hūnbꝰ gr̃ām. que ē nimū sanctꝰ. hominib; aīe obē. nō sua sꝫ dei. uicio. Dico. opat̃ ē in morē: in dñō. ut pec.i.fomes p.fiat peccāns.i.peccare faciens. sup̃.mo.i.plus q ante. nō moriēdo. qꝫ ꝑ p̃uaricatō accessit. ñ ut peccatꝰ mor.ꝛ h̄ p mandatū. sūm quo ñ cū ar debat fomes ꝛ p qđ accep̃t p̃uaricō. Concupis centia n.carnis. que rapit ē malo.: p mādat mag̃ p̃ualuit ꝛ defecit. Lex n. concupiscētiā nō excitāt. n. nō ē g̃ liberauit: auget peccādi desiderium: p hibitio peccati. Sic g̃ dixit p̃ā uauī. qꝫ p̃uaricō ē ad datū: cui peccādi libidine. ꝛ nō dixit: sup̃.mo. qꝫ p legē nō defecit si ma gis solū cupiscentib; creuit. Vt pecc̃m: h̄ intel ligꝰ diabolus. q̄ p bonū ī ꝓcessit ē inuidus. ꝛ hominē: ꝛ ita utiq; illicitꝰ illa suasit. qꝫ ei uū a uīo p̃ndi. in quo apparet pecc̃m. i. am mic.ꝛ h̄ ē pecc̃m. i. diabolus. opat̃ ē in. in. nocentiū. p.b.i. p legē ita: ut ap.p.i. mūdꝰ. sum utiq; hōi p̃ndi p legē: illicita suasit.

ut ꝓcreta. ex lege ei mors ꝓueniret. opat̃ ē dico: ī tm̄ ut pec.si.p.i. peccare faciēs. iu.m. o.i. plusq̄ ant̄ ꝛ h̄ p mā. quo ante mag̃ istruit ut hominē g̃uenib; penis subiceret. Ꝓ legē n. ac cepit occonē. opari hōi mortē. Sequr.

Scimus aū qđ lex
spiritalis ē.

Scimus n. qꝫ ule lex ī ē malitiā. Ꝓ ē bonū: cui. i. qꝫ secm̄ qđ lex spir. ē. i. spm̄ hōis alienꝰ. cum de spālib; instruit. ut spā.i. ā spū seō data. Attende: qꝫ lex moy si ꝛ multa dr̄a spūal. lex aūt quāgit dr̄ lex spl. Mal n. i. qrum ad malos: qꝫ punit: lex mo ysi. multa eē dr̄. boīl ū spūal ē. qꝫ pecc̃m p hibet. ꝛ infabilia colh. Lex g̃ moysi spāl dr̄. q mea sunt: que dī sunt. ꝛ qꝫ spūalr unt legenda ē. Lex aū spl. dr̄ lex euāgli. q ubi; dr̄ ipse ē. sbi g̃ sunt ūba: h̄ rel ē.

Ego aū carnalis
sum uenundatus
sub peccato.

Ego aū. huc usq; legem excusauit. qđ ñ deb̄ re ferri meum culpa. h̄ dic qđ ñ retinuit dr̄ in principali ham. i. ī rōnē ꝛ illo: qđ adā bē. ꝛ ñ meruerunt. si tu homunc. q̄ ex se uicia ti sunt. ut ꝓl mortib;. resistere nequeāt, a.d. lex spāl ē. Ego d. ē. carnis. i. impotens uinc uitio: ꝛ resistere diabolo. q. uenū. p eā cupiscentiā genit. ꝛ externe ꝑsuas. ꝛ ut hoc fm̄ habeat. ego dico: uenū in primo parente. ut ex fom: sub pecc̃o. qꝫ. ecce. ūn infirmus sum. i. excusa pm̄ hoīl. q. p̄ lectionē ebr uenū. sc̄i aūt alios uendere. dñs n. uendi dat se pat. ac p h omne solū ei. subm ē pecc̃o. ut possitate sui ūn ñ possit. ēē obediētiā legi. dñe appe p̄uaricatione: atq; ut ma dicā. uāp nosa negotiatione fraudulentiaq; ꝛ malitione. uendat sum. Omnē n. plem suam serpēs p suasione seduxit. illicita cibi perpetione: ꝑ ue seruitutē addixit. sol. h̄ mos ūr uendē rel. emerit q; seruari. ut hi qui se alieno cu pit dño manciparī: aliqđ ꝑ ꝓuentus lib tatis ꝑ ꝛ addictione ꝑpetue seruitutis: a suo sequat emptore. Ꝺ ī ūr adā ꝛ serpentē ma nifestum ē intercessisse. ille n. pcum libratis uoluit ꝛ mortiferi pomi. a serpente accepit. ad libertate dilexit, malunt n. se ꝑpetue ei dare seruum. a quo uetiti pomi letale pcium

(c) 2006 Ministerio de Cultura

H

accepit. ꝙ. deuicꝭ seruione ꝑcepti ⁊ legi.
⁊ nõ immito omnẽ potitus ꝓmẽ eus sub
dium famulatu. cui⁹ effect⁹ ẽ seruus. Vende u
nos potuit. si redime nõ ualuit. uẽdidit nos:
stipendiu peccati. redemptõ: ustricia fidi. San
guis u. innocentis: dat⁹ ẽ ꝓ nob. ut redimẽ.
-i. diabolo
muentissimo ꝙ: erubescat superbia: ne redempt
me gloietur ꝙ. Venundat se hõ: ꝑ libm arbi
trium subdẽdo mẽte: ⁊ accepit ꝓpcio: ex
igua ꝑ arboze uetita uoluptatẽ. Creat⁹ ẽ ꝙ ꝓ
mus hõ rectus. sin culpa. sin uitio. si ipe nõ
recta sefecit. qi ꝑstat impatiẽ: ⁊ duitat ad
desertozẽ. cadensq; ammu figuli. ual fracti
tum ẽ. q. ꝑ pmisit. ut miseria sua ꝓbaret.
qi sin dõ. nich ꝑ. se ꝙ ⁊ aliꝰ uendidit. uolũ
tatis scupiscentia. ũ sub peccõ. i. seruo peccti
sunt. Quia u. omne q posse: nolunt: infirmũ ẽ
ei nõ posse. cũ uelit. ⁊ maim ulte: ꝓdunt bo
nũ posse: ⁊ fel capiunt. dicẽ. ue. s. l. pe. Vt⁹ unꝰ
qsq; uendidit se: sic uenumne ꝑpe uoluptatis.

Sequit.

Quod enim opor: non intelligo.

Quod n. op. Liber qđ seruus ẽ peccti. et legis imp hoĩs sub lege. Si ue sub peccõ sum. i. ut seruus peccti sim. qi qs opor. ⁊ extiozẽ hominem. deteriozẽ bona. ⁊ faciẽdo mala. intelligo. ⁊ uitiosẽ hoĩnẽ nõ ẽ operatiuũ. qi aliud uidet se ꝓpagẽ fere: ⁊ aliud agẽ. ꝓlixa qꝫ pars duorum hominũ assumit ĥ apls uitiosi. s. i. uetꝰ ⁊ exteriozis. i. carnis. ⁊ carnalitatis. Sequit.

Non enim qđ uolo bonum hoc ago: sed qđ odi malum illud facio.

Non n. enim qi ne opor. q nõ intelligo. qm delectat bonũ qđ nolo ⁊ facio malũ ꝙ nolo. ⁊ ẽ ꝓbatio apparibus: ⁊ ab affectu. delectãte enim bonũ ⁊ facẽ malũ: ⁊ fit⁹ pnis operis malũ. dr enim larga ac copiosa: ⁊ uera locutione: ⁊ ille operi malũ. qi delectat bonũ. uq. ar: ⁊ nolo. fuit effectus
bonus. s.
intelligo. ex eo u. q. quis intelligit aliqđ ẽ bonũ ⁊ aliud malũ. nulr illis: ⁊ nõ illud: ĥ ẽ. Sed n. ĥ agẽ. i. bonũ ex exteriozẽ hominẽ q bonũ ego uitiosꝰ. uq. i. agbo. subꝭ u. pecco tñ qđ nõ uult. qi naturaliter quodẽ uult ꝛõ bonum. si ĥ uolumus: semp caret effectu nr ꝙ ki. ad diuine uolle suũ. ad mandtũ bonũ. q adhesit

Malũ. n. tñ. q̃ eligit a bono. i. uultus nudũ. ⁊ c. vñdus ãnũb ⁊ malo.

num ꝑ ꝓduci. Et enim simplex uelle. s. uelle. nõ uelle ꝙ. uelle unꝰ. Velle nr. ple impotẽs ẽ. nec palmam mẽtur. unctur. aiq; ẽbitur. uelle uolẽti. nr uelle ꝙ. subuenit. qđ uelle unus fugat: ⁊ uelle nr libat. sed ille nõ redẽptus ꝙ ea rens aiꝰ. ñ. n. a. hñ q. a. i. homũ. s. fa. il. q. no. i. malum. Sequitur.

Si aũt qđ uolo illud facio. consentio legi qm est bona.

Si aũt. ic. supra ostendit carnalem ee seruum peccti. ex qđ ẽ malum. ĥ alium ostendit. i. bonã ñam. sed ẽtã. que silentio legis malũ mãdat nr facẽ. q. phibet lex: ⁊ ꝓbat: legẽ ee bonam. qi nr fuit dictẽ ee qđ mandat lex. dũ murmurãt ee fact: qđ lex uetat. A. d. nõ ago qđ uolo: ⁊ ago qđ nolo. Si aũ hĩ ẽ. si qđ nolo dimitto: nr dimitto lege illo ꝓcipiente: ⁊ qđ nolo facẽ. illo nr facto. lege illo ꝓhibente: re ego ꝑ mitiozẽ hoĩnẽ. silentio. i. uoce uolo. qđ lex. q qđ nolo ꝓhibet. ⁊ qđ nolo ꝓcipit. duos silencio legis: ⁊ refutat sum qm bona est. Sequitur.

dãnb

Nunc aũt iã nõ ego opor illud: si qđ habitat inme peccm

Nunc aũ. qi eo sentit legi. no leuis qđ ꝓhibet. declarat aliud ee. e impulsu ĥ agẽ. i. peccm. qi ortꝰ: facio malum. si nõ ego intiozis facio. qđ nr patet. qi nolo illo: ⁊ silentio legis: ⁊ ĥ ẽ. Hoc aũt ego intiozis: iã. s. sub lege. an ꝛpl gre. ñ ex. i. si per. i. lex carnis. ac q̃ diabolus. ut ac sua legẽ accedit. qđ ha. i. semp ẽ mihi. i. in carne mea. vt mihi. i. ut salus mea. Cãuẽdũ ẽ ne quis arbitretur hoc ꝺõ auferri nob. libm arbitriũ. qđ nõ tñ. Nunc n. hõ describitur sub lege posit⁹ añ gram. re hõ peccti umcti. dum uiuit: si uiste uult conatur. sui aduersario libantis ꝙ. que libm arbitrium libat: ut libatum ẽbat. aiq; ita ñ peccet ut legẽ.

dãnb

ãdo

ãnb

ad. ꝛgnoũ. s. ad romanos

Scio enim quia non habitat inme. h. ẽ in carne mea. bonum.

Scio enim dr ꝙ ĥ patet qđ peccm habitat i carne n. i. qi bonũ. habitat inme. h. ẽ in carne mea. s. in sensua li homine. ⁊ li scio. qn. ñ. hã. ⁊ ẽ. quomodo

qi ñ est q̃ uideat. s. est q facit

ãm. ad.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

habitat peccm in carne ē nō sit subā. s; p̄
mane bonū. ecce p̄ma hominis corp̄s corrup
tum ē p̄ peccm. ꝑnaq; corrupō p̄ corbonem
offensionis: many meorpe. robur tenēs dum
ne sentētie. dare mihi dam. ē consentō: aīa ma
culat peccō. t̄ id g̃ qō fēi eā mancy. n habita
re dr peccm in carne. h ē lex carnis. ad q̄ dia
bolus accedit. ut hominē suggestionib; mal veci
piat. ne faciat hō. q̄ lex p̄cpit. Sequ.

ānt nā mihi pccm.

dire

ämb

Nam uelle adiacet mi. Perficere autē bonū n inuenio.

ämb.

ämb.

ämb.

Nam uelle qī uere nō in me habitat bonū. qr n bo nū uelle. n bo num p̄fice. bonū uelle. n. nam uelle bonū ad iacet mi. i. mee carnē iacet uelle. qr nīle ē q̄d nī uelle bonū p rōnē. s; tale ē h uelle. q̄d lēp mi carnis supatur. uelle aūt di carne supat. d tenco qr bona fiāt que mihi lex dō. ut nāliter amet. facē uelit. s; de ē unus p̄ficiendi. Nā salvat. p̄fi. ad bonū. prius nō inue. qī sic plus ē dilatone peccī. ut nō possit ire quo uult. n ualeat. t audat rōnē. qr potestatis ei alt ē dūs. g̃ n uelit nō mi p̄ facē bonum. qr mi ex dō ē. cui g̃ adhuc cāret.

Nam uelle qī uere nō in me habitat bonū. qr n bo nū uelle. n bo num p̄fice. bonū uelle. n. nam uelle bonū ad iacet mi. i. mee carnē iacet uelle. qr nīle ē q̄d nī uelle bonū p rōnē. s; tale ē h uelle. q̄d lēp mi carnis supatur. uelle aūt di carne supat. d tenco qr bona fiāt que mihi lex dō. ut nāliter amet. facē uelit. s; de ē unus p̄ficiendi. Nā salvat. p̄fi. ad bonū. prius nō inue. qī sic plus ē dilatone peccī. ut nō possit ire quo uult. n ualeat. t audat rōnē. qr potestatis ei alt ē dūs. g̃ n uelit nō mi p̄ facē bonum. qr mi ex dō ē. cui g̃ adhuc cāret.

Non enī qd uolo bonum hoc facio. s; qd nolo malū hoc ago.

Non enī. qī dico. q̄d bonū p̄fice nō in nemo. q̄d in parte d qua mihi videtur ostendo. qr n mihi bonū. q̄d uolo. inuenio. s; econtio. malum. qr mihi mal q̄d nolo. hī ē. hō. n. a. hī. b. q̄d. uo. s; econtio fa. m. q̄d. no. Vt ma ostenda. nō inuenio bonū. nec mirū. qr nō ē ibi mihi caro. g̃ nō. hō. n. q̄d. u. re. h ido dic. qr multi stulti sūt. qui nō inuenunt bonū in aliq re. q̄d ch ibi ē.

Si aūt qd nolo illud facio. nō ego opor illud. s; qd habitat in me peccatum.

Si aūt. r ē. conclusa sup ius sententiā. s. q̄d n operatur malū. qī ego nō facio. q̄d uo lo. si. a. f. sī. q. nolo. s. admitto bonū. r facere malū. g̃ ego. nō op. illud. i. ma lum. ex quo. pot. q̄d colligitur. s. q̄d cōsentio

legi dī. ego n opor. s. q. h. ī. m. pcc. i. fomes peccī. t carnal cupiscia. un omnē oīa peccā. dē enī peccm mortale. cupiscentia comittit. qua rite ad peccm trahitur. p̄sūs n peccō: nō sua. si illi uoluntatē p̄fecit. si nūq̄d qr mutum diē homiē peccare. immunis undi dicet aīmie. nō utiq; spūs n. unie rōne sidie. h. capta sunt. qr n. mancipauit se p̄ alle sum peccō iure oīatur in illē. h ō dicē. ut no ter dīnus malis dē homiē erut. r que exercita ex adam trahit. ē nec lex subuenire potuit. p h g̃ hūfica. r demonstrat. q̄d tantus hbat.

Inuenio g̃ legē uolenti m facē bonum. qm m malū adiacet.

Inuenio g̃. Di xerat legē dē bo nā. n m. dē bonā. que dm mihi. r ei consentit. h aduun gat. bonā legē. bo ne matre nouitricē. r tm exteriorē hoīs. i. fomes peccī. qui ē excarne: illa duo uincula unē. ut hō p̄ sūi se posse eua de uidens: ob noxius sit gr̃e. d. q. ego nō opor malum. uno nolo: g̃ inuenio legē dē. bonā. i. ut ilē r adiutricē mi. i. rōni dū docet. q̄d bonū t ma lum sit. m duo. uolenti facē bonū. qī ex eo pbo. legē dē bonū: qr uolo facē. q̄d upā iubet. Sequ. Qm re. qī benedico mi uolenti rōni: qr p̄fice bonū nō possūt. hō. q. i. qr. m. ad. i. ppe ē mihi mi. rōni. In carne enim ē. qī ad iniusta aīe r iō a liud cogit facē. q̄ iubet hō lex.

Condelector n. legi dī scdm interiorē hominem.

Condelector. n. r ē. qī ne lex ē bo nam rōni. qr condelector. dī. uolēs q̄d upa iubet. r gaudens unam ab ea. condelector dico. s. interiorē hominē. interior hō. animi ē. quē dicē oblectari his q̄ alege tenēt. qui malo nī habitat peccm: s. in carne. qr caro ē exorigine carnis peccī. r p̄tinuē omis caro fit ca peccī. Quia n. caro ex ada traducit. peccm in se ht. si aīa traducit. r upa habet: qr aīa nec peccat. sui peccm in se habet. hō. si se cognosceret. nec aūt cognosce se. r condelectat legi dī.

Video aūt aliam legem in membris

Video aūt qī dico condelectari legi. s; uideo aliā legē

meus repugnã tẽ legi mentis mee. ⁊ captuã tem me in legẽ pecci q̃ ẽ in mẽbris meis.

.s. fomitẽ pecci. q̃ re gnat membris mee ut in oclo: ad concupi cendũ. in manu. ad opandũ: ⁊hui⁹ modi. repu.le.mẽ.mee. i.legi ⁊ rõni mee. ⁊ unctus unum. fomes à pecci. q̃ est ex carne: ⁊ repug nat ũni. rõne dr lex. q̃ le gnume fẽm ẽ. ut qui ñ obedi ut suo superiori: no ei seruat suũ inferi⁹. i. cor. sup̃ te ẽ dns tuus. in tu te caro tua. Seru me huic. ut seruat ẽ inferior. ⁊ compatiẽs superiorem. rogat⁹ ab inferiori. dico repugnantẽ ⁊ captã me. t. cap. nucẽ. me. p̃ sensum ⁊ operationẽ. q̃ ꝯ suetudine peccãdi dñant. captuãtẽ dico. t ducentẽ. in legẽ pecci. i. in peccãm. qđ dr lex. q̃ dñat. que lex: ut p̃dictũ ẽ. ẽ membris meis. i. ex carne. q̃to à unctione: tanto ẽ pciosior. ⁊ est lex mala. q̃ quisq; carnale affectionẽ implicat. abrumpat. hanc repugnare aut: legi mentis sue: ⁊ se captuare. Vñ intelligit ille hõ ꝺscribi. qui nondũ ẽ sub g̃. ⁊ qi captuat me.

Infelix ego hõ q̃s me libabit de corpe mortis huius Gratia di p̃ ihm xp̃m dñm nr̃m.

Infelix ego hõ. exclamatio ꝺtestantis. ⁊ detestantis fabricantem animi. ⁊ quos in finibus ei. exclusos ascendat. ⁊ clementissimus dñs pregnat. ⁊ qđ. subdit. ⁊ dicit. ut infelix sũ. ⁊ cũ. p me nõ possim liberari. Ego. m. h. ꝺ. corpe mortis huius. ⁊ ꝺ omni carnis inq̃nacula ẽ. ñ p̃ hõ fa cẽ in magnitudine affectionis: ecce qđ me libabit. non lex moysi. nõ p̃ me uret libi arbitrium. sed g̃ di. p ihm xp̃m dn̄m. q̃ nunc̃ in nob deum. ut p eũ remissione peccatorũ accepta. hõ releuet. ut cecto spiritu ascripsisse ꝑmittat. sor eũ hõ ex otiata malitie sitiepe arbitrio. potestate recepta ꝺ illũ. dũ annuat. ade. & attende: qđ h̃ inducit q̃rẽ legẽ fidei. poetice legẽ moysi. q̃ ⁊ gen uocat xp̃us in lege⁹ in hac serie memorat. s. lex nature. lex in brez. que p una ẽ lege pecci accipit. Lex moysi. q̃rta. lex fidei. & nouat. h. ñ⁹ us acc. i. sanctus

hominus in lege sps. legit. u. h̃ aplus. in psona hoĩs sub gra ꝺgamus. Sequit.

Gratur ego ipse mente seruio dei legi. carne aũt legi peccati.

Gratẽ ego ipse. ne. qi dicit gra se ee hũa nam: nequis timeat secur⁹ qi peccatum nõ ultra noceat: determinat. qm̃ sic fra hõis. s. sit gratiam manifestant. alioq̃n. peccm nem occupat. q. d. qi g̃ habet: gr̃ ego i. ..fomitem. ⁊ mentis hoĩs fomitẽ pecci. ut p̃ius. in seruio. i. potens sit seruire. legi. d. ⁊ h̃ mente. i. uoluntate. sam u. hũ aĩm. ⁊ insuetudinẽ bonã reuocat. g̃ admittat malas suggestiones. poetice ꝺcit. ⁊ ꝺa supare. carni. qi mente seruio legi dei. car. à. f. le. p. ⁊ nõ nõ est remissus agendo. h̃ cauendo ẽ. ne regnet. dum ꝺ p̃ legi ab illo loco. Ego à car. f. logr. u. apls. mp̃ sua. t alic⁹ instr. sub g̃ ostium. dic̃ u. aug. mi⁹ aliqn̄ sensu fuisse. mh̃ apls monet. ꝺ seruo hominẽ sub lege. ut aĩ dicti ẽ. ꝺ; ut aut. ñ ẽ ñ hõ gre. q̃b̃ logr. qui ꝺlectat legi dei. ⁊ sentit. ⁊ q̃ nõ operatur malum. ñ uult. ⁊ qui agnoscit. i. nõ approbat. ⁊ ẽ mch̃ ꝺpassionis nẽ ẽ. sic̃ ꝺsequitur ostenditur. ⁊ ñ adhuc ẽ carnalẽ se dicit. hꝺ ubi. Ego à. car. s. qi lex ẽ spal. c. à. car. sum. h̃ nõ nocent. ⁊ ꝺ se ipso dicit apls. s. carnẽ. q̃ ꝺu h̃ unum. p̃ carnis motꝰ. qꝺ sentit. h̃ ⁊ hũdi ꝺ omni sc̃i. ad q̃ spal ẽ. ideniq; carnal. spal: q. s. spm mutat. carnal. q. car nis concupiscentiam sentit. h̃ nõ est carnal: q. p̃ concupiscentiam ñ uadit. ex parte g̃ mor tali: carnal ẽ. ex spiali parte: spal. ex pte melioꝛe. spal. ex parte inferioꝛe. ẽ carnalis. ⁊ qi h̃ exp̃ssa p̃mi hoĩs accessit. subdit. ego dico. i. uenũ. sub. p. i. pcto male uoluntatis ade. subt⁹ peccto. i. concupiscentie. h̃ ñ. pecci no mine appellat. ꝺ omnia cuncta peccta. i. ex carnali concupiscentia. Ideo u. peccm ẽ mentis. in scis. mo gratiã nubi: nõ entur in ex mala concupiscentia. que a peccto fra ẽ. ⁊ si obsentiẽ tẽ ꝺsentit. attingit: concup. parit⁹ peccm. A peccto g̃ ẽ. s. abstinere ñ retinet: gnat. q. u. ꝺtimat qualit⁹ se carnalẽ ꝺcat. qui nõ opat. q. approbat. ⁊ h̃ ẽ ade sub peccto hũ. qđ. e. op. nõ. tal. ignoro. aha lectio. i. ñ approbo. ñ accepto. ñ m placet. ñ obsentio. Alit̃ u. ut ꝺcat eũ sum ulti sententie. qua ꝺtẽ. p̃m. ut appareat peccm. p mandatum. Quom eũ

Ygr̃ ego ipse. ne. qi dicit gra se ee hũa nam: nequis timeat secur⁹ qi peccatum

ãmb.

qm̃ ad pnã

ãmb. dpo. dñi h. ch.

ãv. cc. pelagis nos admonentium. ꝑ. dicit

ãv. sqõnb; lyra.

ãv. cc. mihanũ

sul' peccat ab actuali dñi et ꝺcupisc̃ē ex. s. fomit. ⁊ peccto

ãv. d ub aplm.

ãmb

ãmb

ãvo

äd. d. lxxxu. aõnib?

äd modm.

äd d ub apli

äd

äd

äd

äd. d ubi apli.

ne emur p'scupi scencia?

u pfal. juermo frenos. ne.

äd

ū ue pfenl ſ. furure.

apparet li ignozãt? ſ. ignozo. sic dicñ eſt li loco. ut intelligãt. nõ approbo. ſ hãc loch nom. dic dñſ peccozib; ñ nou uoſ. nõ enim oim aliqs latet. ſi qi pecã nõ inuenuñt in regtis peoptoz qual hr utral. iõ ipa utral dicit. ñ nou noſm aplg air. ignozo. ue non approbo. ſ. nõ. c. a. li. b. q. y. ſ. nõ cõcupiſcere. ſi potl. fa. al. ma. q. o. i. cõcupiſco. carne. ſi non aſſenſum pbeo. seruo. Adhuc ſtigo. ũdum uici magnum ẽ m oim. qi ſi ſcupiſcẽte ñ ſencio. tñ adhuc ſcupiſco. nolo. facio ꝯ qđ nolo. facio. qđ odio. quo odio? ſcupiſcentie. ſ. nõ intelligendo. q. aplg ueller cõ caſtul. cer uoluit. t miſericorſ. cer cruel. alia hmoi. ſi audiẽſ legẽ dicentẽ. ñ cõcupiſcel. unuñ agnouit. oim. bellũ hũit. qi nolebat cõcupiſcẽ. cõcupiſcebat. ſic dicit qđ nolo facio. i. ſcupiſco. ñ qđ p ſcupiſcentiã aplg erat. eũ ad mala trahat. luctabatur. ñ ſubiugabat. dẽ le. li t ꝓponit. ne ō li veſpeſ mte. conſtituit t añ octol. pugnã ſuã. ne ruinel ruã. ſi n. li ñ dixiſſ aplg. cuiꝰ eſt cõcupiſcentiã motũ membris nuſ. ōſpareſ. ſ. uicel. ſi ad dim ꝓuiẽ. ñ hic moꝛer. uide añ aplm pugnantẽ. neh te facẽ veſpam. seq. ſi añ. i. cẽ. qđ odio qđ facio. ſi. añ. a. n. exẽmte. il. fac. ex carne. i. ſi nolo illud qđ facio. ſ. ſcupiſcẽ. ꝯ. ſm. legi. i. legẽ lãi dat uoluntaſ mea. que ñ ſencit ſcupiſcẽ cie carnis. qđ lex phibet que nẽ. nõ ſcupiſcel. qđ q nolo. ſencio legi. ñ q illđ agit. qđ em ago. lex odit. i. nõ approbat. eũ ſcupiſcentie phibet. ẽ mlt ſencio. q cõcupiſcẽtie reſiſto. auẽo intẽ nego arma. teneo mbra. tñ fit mihi. qđ nolo. qđ nõ uult. lex. Volo iõm ẽ lege. q q nõ uult. nolo. i tñ facio. ſi. ei nõ ſencio. imo legi ꝛeſtis ſum. qm bona ẽ. q idẽ nolo qđ lex. Dic n. lex nõ cõcupiſcẽ. ego nolo ſcupiſcẽ. ſi uellem cõcupiſcere. legi ñ ſentirẽ. ſ. ẽ. a qđ nõ uult. nolo. i qđ uult. nolo. i qđ uibet facio. q. ſcupiſcentie nõ ſencio. feruet ꝯ pugna. ſ. cõcupiſcere nãq. omõ ꝓfecti ẽ. p ſcupiſcentiã ũ nõ ire luctamur ẽ. i. laborãmus. Arrenoe quoñ dicat aug. h. legẽ nolle qđ nolebat aplg. Illđ em qđ aplg nolebat. i. tñ faciebat. ſcupiſcentia ẽ q ẽ in ꝓmo motu. q ẽ uemale pecẽm. Sz ꝯ lex dr illã nolle. i. phibẽ. tẽ phibet uemale pecẽm. i. ub. aliqđ qđ omõ fiem nõ pot. Precea. ũum uidz ei qđ alibi legit. ú dr phibi. qđ poteſtatẽ nr̃e ẽ. illud ú ꝓmitt. qđ uitare nõ poſſum. ſup illũ locum. Infemuni. i. nolite pec. Ad qđ dñl. legẽ omnẽ illicitã ſcupiſcentiã nolle. ſi alt dr nolle ſcupiſcentiã. que ẽ in ꝓmo motu. alit cõcupiſcentiã delectacionis. i. conſenſus. Illã qppe non uult. i. repbat. deteſtat. pecẽm cõ. oſtendit. hãc ú. i. nõ m oſtendo cẽ pecẽm. ũum. i. phibẽ. ut ita intelligat qđ dicti ẽ. ñ ſcupiſcet. i. carnis ſcupiſcentiã. omõ pecẽm cẽ ſcio. i. ꝯ uidel cauendo. ſeq. i. hunc g. dico facio. qđ nolo. nõ añ. ego interioꝛ iam rẽdẽptus. iã acceptu ꝯ. ꝓpqui fui añ ſub peccõ uenundat. nõ op. il. Ideo ẽ n. mentis. ſ. caro captiua. Vñ ſubdit. ſ. pe. i. ſo mel peccãi. qđ. ha. mmq. h ẽ in carne mea. i. ſi habitet. uidt tñ ibi ſcẽ ee hoc. ñ ſencio cõ ce. Sunt n. delicia mala. ſ. ſi nõ regnant. ꝓpe nõ fac. facẽt añ ſi conſentiret. odiꝰ n. ſibi ex malo. nõ ꝓpe opabat. quib; nõ conſentiebat ad ꝓpetranda peccã. Ad ultimũ ú dicit hoc. qui conſentiens ſcupiſcentie carnis ſue. i. qđ illa deſidat. deſiderium facẽt. i. ſtatuerit. putat ẽ adhuc cẽ dicendũ. nõ. e. op. il. i. ſi odit. qi conſentit. Simul enim ẽ. uerũqi. i. ꝓpe odit. qđ malum cẽ nouit. i. ꝓpe fac. qđ facẽ ſtatuit. ſed ũ illo addit. ut qđ facẽ ſtatuit mente. ſepe cõplaceat. i. dicat. ñ ego. o. il. ſi. q. hũ. ꝓ. io. qđ ẽ ee dicit. i. facẽ. diſpliceat tibi. mi erriat. ut ñ le ipm agnoſcat. qñ cũ exerto ꝓpoſito. i. corde ſtatuẽte. i. corpe implente. adhuc le ipm nõ ee putat. qui ꝯ dicẽ. nõ ego op. il. ſi tñ in ſcupiſcentiã dicẽ. nõ ſecundũ conſentione decernit. aud ñ mandatũ accipit ꝓfecit. Nõnũ poſſo dicere ꝯ hoc nõ obediendo nõ eũ opabãr. id. i. nol agẽte meum. qm ñ ẽ nate magis alienc. ſ. langoꝛ mẽe qui eũ opat. a quo infirmo liberabim. Quia ú nõ ſumꝰ. h. ſm. peccõ. i. hoc odiꝰ peccãi. ſ. id nol ea ñ opabãr. nõ eũ obediendo. ſ. qđ in nob habitat peccm eadm. mouendo. i. magnũ ẽ h. qđ ẽ ſm ee carne cõ cupiſcentia. i. ad carnẽ pmendã accipiẽdã. nõ tñ regnat peccm. i. carnis ſcupiſcentia. Seq. Sed uideo. Ut breuiter peccm mihi habitare. ſcio. e. qđ. ñ. h. i. me. hi. ẽ. i. ea. m. bo. hi uniq; aie. qi unitũ carnis in re boã. nõ ẽ bonũ. qđ ẽ ee deſtitut. caro erit. ſ. id mea ita. t uiciosa. i. nõ erit. hi n. ẽ. ſcupiſcentie unitũ. qđ meũ. i. ee ſe. ſ. ee carne ſuam.

äd. d ub apli.

äd ee inhanum. äd. d cõcupiſcentiã. nuciat. ſ. obiectũ ꝓmitti ſententiam.

äd modo

äd. d uerb apli

äd. d ub apli.

äd mſmo ue qđi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

attende de uno genipsce ce.

äó ē ubi apli.

äó mbno ne q̄a d spāh certamine,

äó

äó ūb apli

äó ūr ioh

äó ēē. pela.

äó ūr ioh

Cauende ꝺ occupi centia.

äó ēē uanū hēre

äó aduersū.

ꝺ occupi centia q̄ lāgnor i

Ānū q̄pe humana. nō opeꝛi ē uitio pri mitus ē ifirmitate. ſ; ꝙ uolūtatis arbitꝛio ꝓ uā hominū uenienti uitio ē faucīata. Sēſ. Samuelle. Ve bonū nō habitat in carne. Hā pellig. bonū aptacet mi. i. ĩme ē. pfi. a. bo. nō ē. nō ĩmme. Hō aūt facē. ſ; pficē. q̄ non mihi fat. Rebellat n occupiſcentia. i nō ſenti tur. Delectat uetꝛa aliena. i nō amat. mitem audit. inſectatiū mitis mīt. uidꝫ forſit hꝛe pentē occupiſcentiā. i. me mūdat cōſcientia. ḋg̃ ḋ bonū. q̄ occupiſcentie nō ſtenuit. ſ; nō pficit bonū. ſ. ut oīo nō occupiſcat. hic i. eius hoſtis. ſ. cōcupiſcentia. ag̃ malū qui amouet malū uelūdum. ſ; nō pficē malū. q̄ nō pꝛ hꝛ animalū. i. mitto bello ē tota uita ſcōꝝ. ſlō n. ē. q̄ uē nō pficit bonū. ñ. n. a. h. b. q. u. i. nō occupiſcē. ſ; facio h ma. q. n. i. cōcupi co. ſi a. q. n. ill. f. n. g. mīoꝛ. op. ul. ſ; pec catum. i. fomes peccati. q. ha. in. m. q̄ nō mīte cōſentio. ſ; carne cōcupiſco. hic q̄ ego nō opoꝛ. ḋ g̃ inuenio. le. cō. bonū. q̄ oſtendit malum in. i. rōni. uolenti fa. bonū. uolenti dico mīn q. i. q̄ malū. adm. i. unū occupiſ centie mē mīn uē. uolo bonū. ꝓ electo. n. le. ꝙ. i hꝫ ſ; mīoꝛē hominē. i. mē mīme. q̄ ſepe. t mīoꝛ. t fꝛiꝛa hō dr̄ exceo q. mē. i de ſuꝫ a ſēo ſpū fecundata bonis ſuꝑioꝛib; in uenit. Ecce pārū libꝛi ſ; redta ē. hīs aq; huīmodi diligēt ſtudiū. in ſta ſcripture aplice cōſtantia. recte intellig aplꝰ. nō ſe ſolū in ſua ꝑ. unū. i. alios ſub gīa ſtituiſſe ſignificaſſe. Verū n. ex ꝑſa apli ꝑ. an exp̄ unuſqſq; hominū ſub gīa poſi ti: h melius accipiamꝰ. nō oīo ꝓ ſpicuū ē. Vi do q̄. q̄ ꝓdelectoꝛ legi. Vi. q̄. ^. le. ĩ. m. m. Ecce pārū reſtat infirmitas. lex q̄ue mēbꝛis ē repugnāt mīi: unū carnis. q. ex pena pec cati. i. exilio luce mortis ꝓuenit. Sꝫ lex iſta que ḋ mēbris. remiſſa ē. regīn mone ſpū ali. i. manet in carne mortali. q̄ rēnis lo uis ē lacrimis. i. quo renaſcuntur fidēles. manet q̄ optauit deſiꝺia. ḋ quedimicāt fi deles repugnātē. le. m. mę. i. legi. i. rōni cō mitis. i. captiuantē mę. ex carne. nō mīte. ḋ legē pecēi. i. mimotum occupiſcentie. Ipa u. occupiſcētia. i. ē lex pecēi. lex nāt mēbroꝝ. t carnis. i. ē morbis quib; affect. t lāgoꝛ. q̄ cōmouꝫ illicitū delectū. i. carnalem occupiſcentiā. q̄. legē pecēi uocat. que hoc

carnale mīm. captiuū tēner. Lex ḋ carnis. me captiuat. ſub ipa lege pecēi. i. ſub con cupiſcentia ſua. Captiuū a me duc nō ex mente. ſ; ex carne. nō ex uoto. ſ; ex parte. q̄ mēs repugnat. i. cōdelectat legi dī. i. ꝺ ipo apto uenienti accipit. qui uic ſe captiuū duci. ex carne. Mens n. nō ſentit pecco malum. ſug gestu. blādimentū. q̄ hꝫ alias mīa delectatiōes. delectationib; carnis. nulla ex pte deꝛelinq̄t. go ḋ ſtenuit. ſ; mens nō ſtenuit. i. ē mihi ꝙdam motuum. i. q̄ddā unū. t lex pecēi ac cipit ꝑ ſenſus. i. opatiō pecēi. lex ū carnis. t mēbroꝝ. i. primus motꝰ concupiſcentie. i. ē. Vi deo alia legē. ſ. concupiſcentie motū. i. mēbꝛi m. ut in octo adcōcupiſcendō ſ. i. in alios. re. le. m. hi nō mutantur. i. captiuantē. mę. i. captiuare me conantē. in lege pecēi. i. ad cō ſentiendū mīte. implendūq; ope peccīm. t potꝰ eadē ē lex mēbroꝝ. i. lex pecēi. ſ. carnalis con cupiſcentia. ut ſit ſenſus. captiuātē me in lege pec. hi ē ſub ſe ipa. que ē in me. captiuat a me. ut ꝓtectum ē ex carne. nō exire. Ro uī ſpānd. i. expectanda ē libatio mea. Iam ego ſpūal hō. i. qui carnal. infelix ſū non i mente ſ; in carne. i. quis me liberabit. ſc. e. m. hi. i. de cōgregatione ingruentiū ma loꝝ. ſ. de mēbris concupiſcentie quib; corp nīm pentit. in quo habitat pecīm. t ſc. ex. i. de corpe ꝙue iſto. ſ. q. mortale ē. i. in eū ſic liba bit. ex corp nō hīt. habebit. habebit enim hi corp. ſ; nō iam mortis huius. ipīm erit. i. nō ipīm erit. Ipīm erit. q̄ ipa caro erit. Non ipīm. qui mortale nō erit. habitabit aūt tē. i. mortale ſi induet immortalitatē. nulla concupiſcentia remanebit. ſ; aque habebit i. ꝑ quē. gīa dī. p. dim. x. d. n. Die n. p unum hoīnē mortuū ſunt. i. ita p unū erit resurrectio mortuoꝝ. ſ. in unūm q̄ erit. ꝓpugnia. luctā. Vñ ſubdit. Ig ego ipe. i. e. q. d. q. mīte ꝺelectoꝛ legi. i. ex carne captiuus ducoꝝ. ig. e. ipe. unꝰ. i. mē ꝓpꝛius ipe ſeruio legi dī. i. ñ ſentiendo peccō. Carne aūt ſeruio legi pec. cōcupiſcēdo ḋ ego ipe ſeruio in carne. ego ipe. in mīte ſeruio. Hō n. duo ſumꝰ unde noſ cōtū. de di ūſus principiū uenientes. ſ; ego ipe mīte ſer uio legi dī. carne aūt ſeruio legi peccati. q̄ru langoꝛ obluctat ſaluti. Hō n. aliud in mīte. i. aliud in carne. q̄ ego in mīte. i. ego in carne. i. in mag ſū in mīte. q̄ in carne. Hō n.

Aug ḋ ūb apli.

Ex carne. ex demone. ex inimico.

ḋ aduersū.

idem.

äó ūb apli.

äó ēē. adamātē.

äó.

äó.

äó.

äó ḋ ūb apli. äó ſī iohem.

äó ūb apli.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sunt due nat̃e ñie. ut manichei meminerint
si; excutiã; um hõ: qz unus ẽ ds. a q̃ fct ẽ hõ.
Idcirco & nõ abscindo: carnẽ: cõcupisco. semp
enim pugna ẽ in corpe mortis hi. qz concupiscen
cia qua nati sumꝰ sumꝰ ñ p̃. q̃ua uiuim. cõa
die munu p̃. sumꝰ ũ ñ p̃. Sequit.

Nich g dãpnatio
nis est nunc his
qui sunt in x̃o ihu
qui nõ scdm car
nem ambulãt.

Nich g. qz qz
ante suo legi di.
g nich dãpnati
onis ẽ. nec si an
nõ ẽm nec. cũ in x̃o
sunt. hõ ẽ dico.
his qui sunt i xpo
ihu. in quo oia
soluuntur: nõ
nich dãpnatio
nis ẽ dr. qz si macule ex carne fiũt ñ obsunt.
si ñ. hunt delicia carnis. quib; lenciũt. si lex
mẽbris ang repugnat legi mentis. tñ nichil
dampnationis ẽ. qz p gram baptismatis laua
crum regnationis solutus ẽ. & ipe ventr. ẽ quo
ad nat̃is. qz qd antea consensistis male dcu
piscentie. suã cogitacione. suã locucione. suã ac
cione. de m qui fuit in x̃o. determinat duos. q. n.
a. s. car. qz hi. s. nich. dãpn. ẽ. q. n. a. s. car.
i. qui nõ obediunt carni. si aliqn caput. Sequit.

Lex h. spũs uite in
x̃o ihu liberauit me
a lege peccĩ & mo
tis.

Lex u. hic
ostendit. p q
gra di libat.
s. p spm sctm.
Dicit a nichil
dampnationis ce his qui nõ ambu
lant s carnẽ. & qui quis dicet. sed
nõ si carnẽ nõ ambulauerit. Respondet. possu
qz lex spũs ẽ. & in omnia. io nich dãpna
tionis ẽ. qz lex spũs. i. spũs. s. q decet qd agẽ
dum sit. & qd ñ. qui ẽ carnis utre. liberauit me
a lege peccĩ & mortis. i. a lege moysi. q p
peccm. i. p pũaricationẽ. ẽ eã mortis. hi
x̃o ihu. i. p x̃m. qui dat ipm spm. & nã. lex
spũs. accipit. lex fidei. que dr spũs. qz ds ẽ fidei
ẽ. spũs ẽ. discernendo hi fuit nec legi. & sanꝰ
necessaria ẽ ista distinctio. lex uocat spũs utre. lo
ce una ẽ lex. a lege. pec. & mo. Loce alia lex.
& subdit. qd impossibile erat legi. Loce tcia lex.
hi ẽ lex p moysen data. in mõte sina. que g
legem hi bone sunt. s. lex fidei. q peccm tollit.
& lex moysi. que peccm ostendit. & prohibet.

lex ũ pecĩ. mala. qz reos facit. Videndũ & qo
mõ fit. ẽ dr lex spũs. qd potentia ẽ de lege
moysi. & ẽ dr lex spũs. qd hic dr de lege fidei.
hi unt ẽ. qz lex moysi dr spũs. uoq; q. phib.
peccare. si nõ dr spũs & utre. qz nõ uiuificauit.
remittit peccm. hi a dr lex spũs & utre. & qz pec
cati ñ ultr. & amorte reuocat. & qz spũs. i. mte
eoꝝ. & spũs ẽ qd eoꝝ. & spũs ẽ. cui fidelis ẽ. A. d. io
nich dampnationis ẽ. qz lex spũs uite. i. lex
fidei. p q uiuificatiõ. q spũs ponit i corde. libauit
me. que libatio facta ẽ in x̃o ihu. qui p fidem
iustificat. & sine ea fide. nõ ẽ iustificatio. Vñ lib
auit. a lege. pec. & mo. i. a sensu & opatione
peccti. qd ẽ ca mortis. qd ñ potuit facere tcia
lex moysi. lex carnis ut potentia ẽ. nõ ẽ dr si
peccti. & mortis. sed facit. lex aũ moysi scñ
& dr ẽ. q ostendit malũ. si ñ tollit. lex aũ spũs.
q ẽ lex fidei & gre. malum tollit. Sequit.

Nã qd impossibile
erat legi. in quo
infirmabatur per
carnẽ. ds filium
suũ mittẽs simili
tudinẽ carnis pec
cati. & de peccato
damnauit peccatum in carne.

Nam qd impos
sibile. qd ñ in
fra fiat libratio.
hic exponit.
qz. dnus in
x̃o ihu nos liba
uit. Nã dr ẽ.
in x̃o filio suo.
& ipsum. pot
si libratio nra.
q ñ potuit fieri.
plegẽ. & hi est.
Ideo dr. pat. misit. i. inuisibilẽ fecit.
filiũ suum. i. sibi consubstantialẽ. sic dr
misit ut nõ erat qui uq; ẽ uenit in mundum.
q an mundo erat. & an ante mundũ erat. q dicit.
elegit. q elegit dicit. attulit ante fecunditatẽ. & abstulit in fecunditatẽ. s. uentis ut ante
ante mundi. si si an ita erat. quam uenit. & ubi alio
actu cepit esse q an erat. fuit. & ita pumonem
natũ. qualis an nõ erat. ita mundo erat. & in
mundũ uenisse dr. qz inuisibilis mundo apparu
it. misit dico. in similitudine carnis pec
cati. in carnẽ peccatricẽ. si similis in ei p passibilita
tẽ. & mortalitatẽ. & alios effecit. cetera ut ñs
hominũ caro peccti ẽ. sola illi nõ ẽ caro pec
cati. qz nõ cũmat de peccatorum. si gra con
cepit. hic in similitudine carnis peccti. qz esurit.
sitit. dormit. & hmoi. licet & eadem caro sit.
q & mea. nõ tñ ita facta ẽ in tanto sicut mea. Et ut.
sanctificata in tanto. & nata ẽ sin peccto. & ut ipse in

Aug
dmb
aiub
dmb.
dsto.
dmo.
de dub aph.
Aug.
de
dmb
de dub aph.
de dubi
aph.
deo.
dmb.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ōrigi.

illa nunq̄ peccauit. In pena ḡ simil ē nr̄e. nō in q̄litate pecc̄i. Venit n̄ ad corp⁹ inmaculatū. natura q̄ppe corpis hūit. pollucionē tm̄ pecc̄i q̄ ē ex cōcupiscentie motu cōcepta: ōio n̄ hūit. Ideo ḡ nō erat caro pecc̄i. q̄ nō ex carnali delectacione nata erat. s; tm̄ simil erat. q̄ mortal. Non peccatrix ḡ fuit. q̄ n̄ in libidinis cōcupiscentia cōcepta ē. n̄ peccati causā in se hūit. n̄ in ea peccauit. In hac similitudinē misit d̄s filiū suū. ut sic dāpnaret peccm̄ Vn̄ subd̄.

Et de peccō dāpnauit peccm̄ ~~in carne~~. ut iustificatio legis impleatur in nob q̄ nō secdm̄ carnē ambulam⁹. s; secdm̄ spm̄.

Et de peccō. q̄ misit filiū i. mortens. i. p hominē assūptū faciens cognoscibilē ⁊ uisibilē: dāpnauit. pec. i. destruxit diabolum de peccato. scō. in carne x̄. i. p peccō q̄d fecit in carne x̄. Ł h n. amisit dn̄m. retentar̄ aīarū: sic sup̄ ostensū ē.

Ł dāpnauit pec. i. debilitauit. peccatū. i. fomitē peccati. p eo dēt de peccō ade. dāpnauit dico in carne x̄. ē q̄ ue ⁊ hō nr̄ crucifix⁹ ē. sic sup̄ monstratū est. Ł dāpnauit peccatū. oē. i. deleuit in carne x̄. i. q̄r in carne ostendit. de peccō. i. p eo q̄ ē fcs hostia p peccō. Portauit n. peccata nr̄a i corpe suo sr̄ lignū. i. q; deleuit. ita h dicit. sic i nucti. t. pecca dicebant sacficia p peccatis. ita p eū dāpnatur peccm̄. ut iustificacio leg̃. i. iusticia q̄ lex moysi pmisit. iplet. i. cōsūmaret. in nob. lex n. moysi tm̄ pcip. s; lex sps implet. In nob dico talib; q̄ non ambulam⁹ s carnē. ⁊ si aliqn̄ cadamus. s; secdm̄ spm̄. nō ambulat s carnē. q̄ n̄ agit opa carnis. s spm̄ ambulat. qui uiuatur spū scō intū. ne post concupiscencias eat. Ecce duo dic̄. p xp̄m facta. s. peccm̄ dāpnatū ⁊ iusticiā impletā. ad que duo efficienda. legē dic̄ ee inualidā. addens. q̄d impossibile ⁊ ē. q̄ dāpnauit peccm̄. q. s. dāpnare peccm̄. erat impossibile. le. naturali. Ł scripte. ipleuit iusticiā. i q̄ uo. i. i q̄re. s. in iustificatione implenda: infirmabat. lex. p. c. i. p carnales obseruātias. q̄ n̄ poterant iustificare. Ł pcar.

āug̃ ⁊ ub apl̄i.

i. p fomitē pecc̄i. i. p carnalitatē. q̄ rebellabat. ⁊ audita lege. ampli⁹ ē incitata. ⁊ sic infirma ē lex late p carnem ⁊ io. ei erat impossibile. libare a lege pecc̄i ⁊ mortis.

Qui n. secdm̄ carnē sunt: q̄ carnis sūt sapiunt. Qui uero secdm̄ spm̄: q̄ sr̄ sps̄ senciunt.

Qui n. ē. Ve ambulās s carnē. nō ē iustus. q̄ n̄ ē ille q̄ ē s ea. ⁊ h ē. Qui n. s. carnē sr̄. i. qui mēte cōsenciunt carni: nō sunt iusti, ē n̄: q̄ sapiunt ea q̄ carnis sūt. i. intēti ⁊ sciosi sr̄ in carnalib;. carnalia p summis bonis concupiscentes. q̄d repugnat iusticie. Qui ū. pbat q̄d ambulans. s. spm̄. ē. iustus q̄ ē ille. qui ē s. eum: ⁊ h ē q. ait. Si ille qui ē s carnē carnalia sapit. Qui ū s. spm̄. scdm̄ ł rōnē sunt: ⁊ h asensu. i. cōsentiunt his: q̄ sps̄ sci docet. ł rō insinuat. senciunt ea que sps̄ sr̄. i. solliciti sr̄ ad ea implenda. que sps̄ approbat.

āug̃

āmo.

Nam prudentia carnis: mors ē. prudencia aūt sps̄: uita ⁊ pax. Qm̄ sapientia carnis: inimica ē do.

Nam prudentia. q̄ uc ille qui sapit ea que carnis sūt. nō ē uiu⁹. Nā prudentia carnis ē mors. etna. i. dignus est morte etna. qui h̄t prudentiā carnis. q̄d ē eum studiosius implet. que carnis sunt appetendo bona tēpalia. ⁊ fugiendo mala. cum natās rerum tm̄ scit. q̄d ē gūe peccm̄. Prudentia aūt dō dr̄: cui res fulta sit. q̄ ita uiuit̄ secularib; hoib;. prudentia carnis ē mors. Prudentia aūt sps̄. que ē cū studiose. quis ag̃ spualia: ē uita. i. eā uite ifuture. ⁊ h. pax mēs. Ł ē uita ⁊ pax. i. cum pace. que erit in futuro. Ve prudentia carnis ē mors. qm̄ sapiā carnis. i. que ado intendit carnalibus: inimica ē do. i. qui sapit s carnē. inimic⁹ ē do. q̄ finē sibi nō ostruit; ł q̄ nil putat dm̄ posse. p q̄d innatus rerū uidet. ue inimica ē do.

āug̃

āmb.

āmb

Legi n. dī nō ē subiecta. nec

Legi n. dī nō est subiecta. i. s carnē sapiens. bonis institucionib; dī n̄ obedit,

(c) 2006 Ministerio de Cultura

H pot Qui aũ in carne sunt: do p lacere nõ possũt.

Hora qõ h emu manuo dicet. a carnis obtrectatione non. Hec n. pot ee subiecta. qs est nõ pot: nõ hõ pot: ñ aia pot: nõ ipa caro. que di natura ei pot unq; si; prudentia carnis ñ pot. i. natã pot. utiũ nõ p. si; mediens as hec uenit. ut pellat utiũ. uenit n. saluator ad genus humanũ: nullum sanum inuenit. sed magnũ medicũ inuenit. ad sanandum utiũ. quo sanato. reparata e natura. unde h ait manicheos. qui uolebãt aliã natã dei introducere. ñ malã. h ubo apli suã cõfirmãt rel errorẽ. si; um hõ e. eadẽq; natã. a bono deo omnia bona. q erat sapiebat f carnẽ. hodie f spm sap. q diũ utiũ hẽt nõ pot subici legi dei. sic claudicatio. nõ p subiici recte ambulationi. Tolle ũ claudicationẽ. et uidebis rectã ambulationẽ. ita exclusio uno: sanata e natura. qd ait plingla imoza. Qui aũ in carne sũt. i. qui p concupiscentias carnis eũr. et carnis uoluptatibus oblectantur. do placere ñ possũt.

Uos aũ in carne nõ estis: si; in spu. Si tñ spus dei habitat in uob.

Uos aũt. Verba ad ipsos romanos dicunt. et qd ee in carne nõ uera. si; uerius intelligit: ostendit. Ui q in carne sunt. nõ placent do. Vos aũt in romana ciuitate nõ estis in carne. i. nõ facitis opa carnis. Ui nõ p uob illo uitiũ e superi. si; estis in spu. i. in bris que suadet rõ. ita tñ h dico. si spus dei habitat in uob. Ecce h docet q modo qui ambulat f spm. s. si hẽt spm dei. Nota q. ambigue dixit h. q in legem in uetri. nouũ p certo fidei erãt. si; spes e pficiendi.

Si q aũt spm x nõ hẽt: hic nõ e ei. Si aũt in uob x e corp quidem mortuu e pp

Siquis aũt. qi siq hẽt spm dei. nõ e in carne. Siquis aũ hẽt spm x. i. dei. qz in eo e spus dei. et spus x. hic nõ e eius. i. e mbris. Ecce un, e f carne ambulare ex eo. s.

peccm: spus aũ uita pp iustificatione nem.

qd q; hẽt spm x. qd e dei mutat. s. sensum carnis. et gestu carnis i. dum mites desinunt carnis. et eius opa actu implet. f. que duo. simp dictum e. nõ ambulare f carnẽ. et ee f carnẽ. Si aũ. qi. Qui n hẽt spm e n e eius. si; x in uob e. qui e inde eũ spu sco. Qd e dicẽ. Si spus x in uob e corp qde. m. e. pp. pec. spus aũ uita pp iustificationẽ. i. hec h sit. qd corp e mortuũ. in spus uita. Nota qd nõ ait mortale si; mortuũ. Mortale quide fuit ãn peccm. i. potes mori. si p peccm fuit mortuũ. i. hñs in se necessitatẽ moriendi. et ideo. dge audiuit. pp peccm. s. originale. uñ h mortalitas. et corp. m. e. pp peccm. s. uitandũ. pp h enim h infirmitas reseruatur. ut p hanc penã q sentit. magis timeat peccare. et nomine corpis totũ hoiẽ significat. sic ezechiel pphã ecouerso totũ hoiẽ. nomine aũe significauit dicẽs. Anima q peccauerit. i. homo. ipe morietur. Qui aũt in peccatis prius mortuus erat. p gram spus. prea uita. et e sensus. Si spus x in uob e. licet. corp mortuũ e. i. hõ. mortalis fuit pp peccm. i. in peccatis. spm tñ. i. animã que fuerat ãn impia. tñ uiuit q dõ qui e uita iungitur. et h pp iustificationẽ. i. peccatoz remissionẽ. que e ex spu sco.

Quod si spus ei q suscitauit ihm x amortuus habitat in uob. q suscitauit ihm x amortuus uiuificabit et mortalia corpa ura. pp habitantem spm ei in uob.

Quod si spus. etc. Ui h iam e uob. qd spus. s. anima uiuit p iustitiã. i. peccatoz remissionẽ q e ex spu sco q. i. sco si spus ei. i. h patris. qui suscitauit ihm x. amortuus. h e ei qui suscitabit alios qz x suscitatus e. habitat in uob diuq. qd q hoc potuit. s. q suscitauit ihm xpm amortuus. sic dicti e. uiuificabit ei corpa ura. i. faciet in passibilia. et immortalia corpa ura mortalia.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nō att mortua q̄m sunt. cū sup̄ dixisset corp̄
mortuū. s; att mortalia q̄le fuit corp̄ hoīs
ī an peccm̄. tē u. mortale erat. s; nō mortu
um. quia potat mori. si peccaret hō. s; n̄ ha
bebat in se necessitatē moriendi. hec h̄ corp̄
nr̄m pot̄ eē esensibile. q̄uis nō sit egrū; tn̄
ī illo corp̄. iam tē erat mortale. s; ꝑ pecca
tū fcm̄ ē. mortuū. i. necessario moriturū.
an peccm̄ ḡ. corp̄ erat aiale. s. qd̄ necesse
eēt mori. n̄ mortuū ē. s. qd̄ necesse ē mo
ri. Animale uero ē. qd̄ mortale. bn̄ ḡ att mo
rtalia. ī n̄ att mortua. qr̄ in resurrectioē
cū mortale h̄ induet immortalitatē. nō
solū necessitas moriendi q̄ m̄ h̄t. s; n̄ ī
mortalitas q̄ corp̄ aiale h̄uit an peccm̄.
remanebit. ī h̄ fiet. nō ꝑ dignitatē uīā.
s; ꝑ uita uīā. si ī ꝑ spm̄ eius inhabitantē
in nob. i. ꝑ suā miām. ꝑ q̄ spc̄ sci grām ha
buit in uob. Euidentissime apparet. n̄ tn̄
spc̄ s; ī corpis morte ꝑ peccm̄ hominē mu
tiee. ī ꝑ spm̄ sem liberatum utrūq; a x̄. dono
nāq; ei qd̄ aie datur. i. sco spū. nō solū aia
eu datur salua ī pacata ī sca fit. s; ī ipm
corp̄ uiuificabitur. eritq; in natā sua mū
dissimū. Hec ē hic euidentissimū testimoniū.
de resurrectione. ī tā pclara aptaq; senten
cia. ut nō expositione s; lectore indigeat.
ī notās h̄ q̄tt actus hoīs. In hac nāq; apls
serie. iiij. hoīs actiones designant. pma su
it. an legē. scda. sub lege. tcia. sub grā. q̄r
ta. in uita etna. In pma actione an legē.
nulla ē pugna cū uoluptatib; h̄ sc̄li. in
scda sub lege. pugnam̄. s; uincim̄. tcia.
pugnam̄ ī uincim̄. In q̄rta: nec ē pugna.
s; q̄es ī pax etna ī qr̄ subiugat nob irin
inferi̇. qd̄ ib̄ nō subdebatur. qr̄ supiorem
nob dm̄ deseruerant. Attende ī q̄ spc̄ scs
ī spc̄ patr̄ dictus ē. ū leg̃. si at spc̄ ei qui su
scitauit x̄ ī spc̄ filij. ū leg̃. Qui at spm̄ x̄
nō h̄t. quia spc̄ scs ꝺ utroq; pcedit. Nō em̄
duo sunt spc̄ sci. un̄ patr̄ ī alt̄ filij: s; pot̄
un̄ patr̄ ī filij. Sic̄ ḡ filī nō ē a se ipo s; ab
illo de quo nat̄ ē. ita ī spc̄ scs nō a se ipso ē.
s; ab illo de quo pcedit. i. a patre ī filio. Dis
tinguere aūt int̄ illā generationē ī hāc pces
sionē: nescio. nō ualeo. nō sufficio. qr̄ ī illa
ī ista ineffabilis ē. Ideoq; sic̄ pha d filio loq
uens ait. Generationē ei quis enarrabit:
ita de spū sco uerissime dr̄. pcessionē ei quis
ennarrabit: h̄ ḡ trinitas uni̇ eiusdēq; substa ē.
qr̄ filī nō aliq̄ matia ē. t de nichilo ē. s; de q̄
ē genit̄. ī spc̄ scs nō de aliq̄ matia. t de ni
chilo. s; in est. un̄ pcedit. Seqr̄.

Ergo spū debito res sumus frs̄. n̄ car ni: ut scdm̄ carn ē uiuam̄.

Ergo frs̄ ē. qr̄. ꝑ apls bo na a spū hūit. et carne nō ē n̄ mors. ḡ o frs̄. ī debitores su mus spū. i. ex debito seru re debemus ī obedire spū sco. t roni. nō carni ita ut scdm̄ carnē uiua mus. i. s. carnis uoluptates. ī si necessaria ei ministre debeam̄. qr̄ caro nō ē malū. Cre atura n. dī ē ī ab eo dita: a q̄ aīa. n̄ illa est pars dī. n̄ illa. aīa. Trinitas. n. tota ē un̄ ds summe bon̄. Aīa u. magnū bonū ē. n̄ tn̄ summū. hec caro nec summū bonū. n̄ magnū ē. s. par uum. Aīa ḡ uiuēs int̄ summū ī paruū bonū. i. int̄ dm̄ ī carnē. inferiori dō ī carne supior. debitrix ē dō: ut s. dm̄ uiuat. n̄ carni. ut s. carnis delectacioēs uiuat. qd̄ n̄ ē faciendū.

Si enī uixeritis s. carnē: morie mini. Si aūt spū fca carnis morti ficaūitis uiuetis.

Si n. s. carnē. u. m. h̄ id dicit. qr̄ ex sensib; corp eis uita nascitur. que carni depu tantur. Si q. spū mortifi. facta. s. i. si penitus abiec tis. que caro uo luptuose exigit. ī h̄ spū sco. qd̄ non determinat u. att. spū di. t spū uro qd̄ m̄ n̄ ē n̄ agente spū dī. Si h̄ m q̄ feceritis: uiuetis. h̄ minimb; in futo. singla. h̄ u. op̄. ē. nr̄m in hac uita. s. actiones carnis spū mortificare. nō consenciendo cōcupiscētī is eius ī ipsas ī concupiscentias minuendo: ne se extolleret human̄ spc̄ ī se ad hoc suffi cientē iactaret: subdit.

Qui cūq; enī spū dī agunt: hij sunt filij dei.

Quicūq; n. qr̄ h qd̄ face potestis: quia filij estis. ī uere. Quicūq; n. agunt. i. regunt spū dī. nō suo: nō lege minante. ꝑcipie te. pmittente. n̄ adiuuante: hij s̄t filij dī. i. ex dilectione seruientes. t agunt. dic̄. nō

ac̄ d bapto paruulu.
ac̄ meos.
ac̄.
ac̄ d bap. par.
ac̄ d ua religioē.
ac̄
ac̄ de. b. par.
ac̄
ac̄ d hypocri quesit.
ac̄ cō. mani nimum.
ac̄ meos.
ac̄
ac̄
ac̄ d ūbapti.
ac̄
ac̄
ac̄
ac̄
ac̄
ac̄
ac̄
ac̄

(c) 2006 Ministerio de Cultura

äē ēvlīb' lectionarum ꝑpen.

äē d' correctione ⁊ gr̄a.

äē mīsp̄o, vers.

äē

äē

ut nullꝰ querat de ꝑsona confitendi.

äē

äē mīlīb' quotīdiēos

äē d' spū s-lū.

äē meōd'.

mundē.

regantur. ut magnū gr̄e effectum ostendat. Vnde n. ē agi: q̄ regi, agi eū dn̄s aliq̄. qua si uix aliq̄s agentē. Regi aliq̄ dn̄s. qī iā agē tē. Qui u. agit. agē aliquo uix intellig. Qui aūt regitur: aliq̄s agit. ⁊ iō regit. ut recte agat. Vt g̃ multū ꝑstruisse grā saluatoris intelligan-: dum agimur. nō ut nichil agāt. s; q̄ impetu gr̄e agunt. uix tñ ut agāt. Hā tāta ma g̃ efficitur quis filius bonus. quāto largi dat ei: a patre spūs bon. q̄ agit ⁊ ag. tam bñ agi t/ si a bono agitur. Qui g̃ nō agit. t nō oīo faciendo. t nō exercitium faciendo. erit ut q̄s nōdum hēt. accipiat. Seq̄r.

Non enī accepistis spīm seruitutis iterū in timore: s; accepistis spīritū adoptionis filiorū dei: in q̄ clamamus abba pat̄.

Non n. inq̄. Qī filii dei esse debetis: nō serui. Non n. accepistis. i. ut olim in lege spīm ser. itē. i. spīm timoris qui uos multos timore pene seruire fe cit. s; accepistis spīm adoptionis filioꝝ. vi. i. spīm sēm qui uos timore omnīno bonos ꝑ quē fiunt filii. q. ē ex mīa dī. Cā uet ne exeo q̄ dicē spīm seruitutis ⁊ spīm adoptionis duīsum intelligas spīm. cū sit unꝰ atq; idē spūs. ille dum ta erat: qui ī mentē tenuistis spūs. s. accipī. q̄ apīs ostendit di cens tim. Sicē g̃ spūs ē. s; ꝑ diuersa opa distinctus: appellatur: ut egyptius spūs nre dr. quib; aq̄ uulsa spūs nocent. filius christ: nō dr spūs nre. q̄b; aq̄ dulcia ꝑfluūt. Similr spūs timoris dr. ē ut dicit. ꝑ eosdē spūs quo intabuit scīpta ē lex. timor incussus ē eis. qui grām nouū intelligebant. de sua iustificatione ꝑ peccatis: ꝑ legē cō uicti. spūs aūt libertatis dr. ē his quib; impertit ei opē gr̄e ⁊ regnanō, iuuatā etiā: i. fidē. q̄ ꝑ dilectionē operatur. ⁊ ꝑ timorē. nō ter minando penam: s; amando iusticiam. Vn g̃ ē ista dilectio. in uñ ⁊ ipa fides: i. a spū sc̄o. Non enī dr. in nob. in diffundet. in cordib; ꝑ spīm. scm. Caritas aūt dī. dicta ē. a diffundi in cordi bus nris. ī qua nos ipe dilexit. s; qua facē nos dilectores suos. sicē iustitia dī dr. q̄ nos iusti. ē nine efficimur; ⁊ dni salus: qua nos saluat;

⁊ fideles ē: q̄ nos fideles facē. Vn g̃ spūs ē. qui duos timores facit. Duo n. h timores. insi nuantur. unꝰ qui ē unpfecta caritate. s. timor castus. alē. qui ī ē in caritate. i. seruit. in quo quis dō ēdatur. ñ tī in dn̄o. ⁊ si bonū fecit. ñ tī bene. Nemo n. mutuus. bene facit: ⁊ si bonum ē. qđ facit. hīt aūt duo timores. facuntē duo ge na seruoꝝ. ē enī seruus. qui ē filiꝰ. qui timet dñm. honorat patrē. Vn ꝑ malachiā dñs ait. Si dns sum. ubi ē timor meus? Si pat. ubi ē amor meus? & ē seruus. qui timet penā. si nō dilig iustitiā. & q̄ de timoribus fit mētio. sciendum ē ꝑ naturalem timorē. qui oib; inest. qui ē ti mor. s. mundanus. qui malus ē. nec adō ē. ⁊ ser uilis qui bonus ē. hīdō. si nō sufficiēs; ⁊ mercenalis. qui bonus ē. ⁊ sufficiens; castus. qui bonus est. ⁊ ꝑfectus. de quo h agit. Ipe n. gnat nos filios. Seq̄r. in quo. Qī docet spīm adoptionis. iq̄. i. ꝑ quē nos libi de utq; ꝑfecta colloca. clamam⁹ intē se nō ingrati de iustitia. Clā mor iste oris ē nō labior. unde sonat auri b; uī. qualis susanna. clausis ore labiisq; in motis clamabat. Iudei quidē clamāt abba. ge nalis ei ꝑ patē. qđ tm ioē ē. Abba. h. chaldee. patē. La tine dr. s; ꝑ sacramēta utrūq; positus apīs. fidē ⁊ martiriū utrūq; dnīm ꝑpassione diuisse ānemo rat; ⁊ forasse dīt ꝑ sacramēta ecclē insinuandū. utrūq; dixit. qui fidēs ē angularis lapis eccle. ut menti parti ebreis. ad qs ꝑtinet abba; par tim exgentib;. ad qs ꝑtinet. patē. q. ecclā ex utq; ꝑfecta. in uno angulari lapide ē collecta. q̄ facit utraq; unum. ut sit unꝰ grex ⁊ unꝰ pastor. cui eccle bonus magist̄ cōpatiens. mīe ostendit filios ei. s. martires. nō debe desperare. si qua forte tpi passionis ex humana fragilitate ītticia irrep. cum eam uincere uoluntati sue ꝑponendo uoluntatē dī. Legāt g̃ ⁊ nō frustra li guarū duarū ūba posuit. uidē significantia. ꝑ di ūsum ꝑsōn. qui de uidens ⁊ gemib;. inuitatē fidi uocat. Seq̄r.

Ipse enī spūs testimonium reddit spūi nr̄o: qđ sumus filii dei.

Ipse n. inq̄. Qī uere filii sum⁹. hi n. re cognoscere fa cit spūs. s. nr̄m spīm. ⁊ hi ē. ꝑ. n. spūs sc̄s testimoniū reddit spūi nr̄o. i. recognoscē facē mētē nr̄ā. dū p eū facta remissione. bene agim⁹, de q̄:

äē i libꝰ sen tentiar. ꝑpen.

äē nemo Nota uim hīc agit

äē. ēpūcō uis dic.

äē.

äē.

äē

äē d' glen tia euangli star.

äē. äb.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ad eaꝰ similitudinē patiū. qđ pmer ad illud qđ sup dixat. Si fēa carnis mortificaūtis. o3 erūt carē aūt fēa carnis: nemo poē sin molestia. ūm erit. cui necessaria ē pacientia. Quam dicē hac intencione ut glificemur sint.

Existimo eū qđ nō sint cōdigne passiones huius tp̄s: ad futurā glam que reuelabit in nobis.

Existimo ai dicā si apt̄m ꝛ pacies ē p gla hūa. Existimo n. ꝛ dicā q. p. h3. x. vāles ꝛ nō gruentiā ad fr̄ sūt dign

a. sufficienter. si diligenter agatur nobē.

ad pmendū glam futurā. Tribulatio nāq; ē cum fine. in cel sin fine erit. ꝛ multo maior erit i gla. q̄ h3 labor, que gla ꝛ sinē occulta sit. q̄ occulo non uidit. nec auris audiuit. nō reuelabitur omib; bonis ꝛ malis. nō quidē ee in malis. s; an ee in nob bonis. Ecce h3 facit sp̄s. qđ uita non possimt. Reuelabit ꝛ de. qđ ybat ab auctoritate expectantium

Nam expectatio creatē reuelationē filioꝝ dī expectat.

Nam expectō. c. ꝛ. ē. usq; ibi spe enī salui. hoc capitulum. obscurū ē. q ñ fac hic apparet. qđ nō uocet ēaturā. dr aūt s catholicam disciplinam. creatura. qđqđ fecit. ꝛ dicit dē pat. p filiū. qui ñ s appellari ēatura. qm p ipm oīa. fēa sunt, hic aū uēr ostendē diuisā ee ēatā. ꝛ filios. eū die. ēatura reuelationē filioꝝ dī expectat. ēatura liberabit a seruitute corruptionis. in libertatem glie filioꝝ dī. qi nos non sum ēatura s; filii dī. sic die. omis ēatura ī gemiscit. ꝛ parturit usq; adhuc. nō solum aūt illa. s; ꝛ nos ipi. cāq; alias sumꝰ nos. ab omis ēatura ꝛ filii. Sciendū g ē qđ nos ipi omēs ēatura ꝛ filii. s; qđ sumꝰ ēatura. apparet, Qđ aū filii nōdū apparet. sic ioh's ait. Nūc filii dī sumꝰ. s; nōdū apparet. qđ erumꝰ, eā autē illabendo apparuit. similes ei erumꝰ. Dimittere g ām glā illā. qua apparebit qđ sumꝰ. nocāt ēatā. s q. m corpꝰ ꝛ aīa dolemꝰ. dum fēa carnis mortificatiōē p abstinētiā. dū adustoꝝ aculeos p patientiā sustinemꝰ. glēs nē apparemꝰ, filii aūt dī s adoptionē dmr ꝛ s qđ futuri sumꝰ. qđdo

S blasphemia spūs scī. H

ād. vinc. dil. inclaudiē. tāde emmone.

ād s blasphemiā spūs scī. imb.

ād filii dēcue

Si aūt filii. ꝛ he redes. heredes quidē dī: cohe redes aūt xp̄i. si tamen cōpatim ꝛ sim ut glificemur.

Si aūt. Si filii sumus. h3 aū ē. qđ nō ē paruum. t leue. si n. filii sumꝰ ꝛ heredes. i. eiusdē glie partic̄pes. heres quidē dī. qi fruemur ei beatitudine. choheres aūt ꝙ. in q ꝛ eq. bn erimus. Vñ ꝛ dr qđ simules erimus. Hōta qđ eū heres ducat. eū iā heredis mortē decessoris firma teneat. ñ aliom possit intelligi heres. s. qđ dr humanis legibus. nos ūm aūt heredes dī dmr ꝛ sin decedat ꝙ hereditatē ēmā nos filii sponsi ꝛ sponse. spāmus. q̄ in futuro possidebimus. nō pas mortē qui mori nō p. qui ē hereditas nr̄a. t por dici qđ decedet. s: modo cognitionis. quo nūc cognoscimur a nob. Nunc n. ex parte cognoscimus: ꝛ p speculū uidem. decedet g. ut nō uideamur p speculū mentiri. sic ñ. s; facie ad faciem. sor ꝛ dici. qđ xp̄s capo nr̄m ī passione decedens. nob reliqđ pacis ecclastice possessionem. sic ipse ait. Pacem meā relinq̄ uob. Ar tendē g qđ ē hereditas suoꝝ ē. ꝛ ipi heredes sūt ei. Vñ. dabo ī gentes hereditatē. t. ꝛ cōfessio. ūs pars hereditatis mee. Si quo mō sumus heres: Ecce ūm si cōpatimur. qi. dico qđ sumus choheres ē. Si ūm cōpatim. i. si

ād s quell lyrym.

ād fr̄ ioh.

ād s quell lyrym.

S q filius ñ s appellari ēatā.

ād

stē de eod.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

apparebit q̄p̄ erim⁹. qō nē adoptione meñ.
ſeaq; nō naſc̄e alt̄i⁹ ſ; alt̄i⁹ qualitatiſ duſitate
acreatura filioſ qī diſtinguentſ ait. ℓ expectacio c̄at̄ę. i. expectatiſ c̄atura. expectat qī
aſſidue in actu expectādi ē. Geminatio nā
q; admirationē notat. expectat dico. reuelationē filioꝝ dī. i. qñ apparebit. quat futa ē.
Nō n. cāta. reuelationē ẽpectat alt̄i⁹ nature.
ſ; ꝓpa q̄lſ nē. expectat qñ ſit qual futura
ē. vt ſi dicēt. opante pictore. ſubiectiſ ſ celo
rib; ⁊ ad op⁹ eiuſ paratiſ. expectacio colo⁊
manifeſtacionē imaginiſ expectat. ñ q̄ re
aliq erūt. aud nō colorel erunt. ſ; q̄ aliam
dignitatē habebunt. ℓ ſimpliciē c̄atura dñr
boni ex q̄ manēt in c̄atione dī. ℓ iſe boni ꝓ
excellentiā dñr c̄atura. q̄ ſ c̄a diū. ℓ g c̄ata.
expectat q̄ nōdū apparet. qđ. ē. rē. ſi. ꝙ ⁊ iō
omīa volanda ſē. ut illuo obtineat. qđ exp
ectat.

Uanitati enī c̄atura ſubiecta
ē nō uolens: ſ; ꝓp
eū qui ſubiec̄ eā
in ſpe. q̄ nō amat uana. q̄ ſūt omīa
mundana ⁊ lī ē qđ ait. Vanit. u. ⁊ .i. boī.
ſu. ē. ñ. u. i. nō amans ꝛ ita eadē q̄ ua
na ſunt. Vn ſalomō. Vanitaſ uanitatum
⁊ oīa. ua. Oīa n. que naſcuntur. infirma
a ⁊ corruptibilia ſūt. ac p li. nāra. q̄ ſtat
ſuū ee nō poſſūt. Corruptio g ipa ē ua
nitaſ. cui ſubiecta ē c̄atura. dico ſubiec
ta ē uanitati. Si nō paciēt ferent. ꝓ eū
qui ſu. eā. i. ſpe. i. pacienr ſuſtinet. ſciens
dm ſubieciſſe, ad conſeruationē hūilitatē
ſ; nō ſin ſolatio ſpei h⁹. ſ. q̄ ⁊ ipa c̄atura
libabīr urfuturo. ut ē cap nrīcia libat⁹ ē.
⁊ uanitati ⁊ .i. Sic ſup dictū ē. c̄atura
dī. ac q̄d nō uult nob vol⁹. i. noſ ipi ſ q̄ aīa
⁊ corpe dolem⁹. q̄ unq; c̄atura ē. dū carnē
mortificam⁹. ꝓ iciunia ⁊ adūſa. ⁊ h c̄atu
ra ut ꝓdictū ē. expectat ñ qđ erit ī filiis.
q̄ neceſſe ē expectare.

Quia ⁊ ipa c̄atā

Quia c̄atura. i.
homo quidē nō
c̄atā uidet. uanu

libabīr a ſeru
tute corruptio
nis: in libertatem
gle filioꝝ dī.

ſub. ē. ⁊ li. n. u. i.
ñ ſponte. hō q̄ppe
ſponte peccauit
ſ; nō ſpōte dap
nat⁹ ē. Lecēm i
taq; furt ſpōn
taneū. ⁊ ꝓceptum
face ūtatiſ. ſ; nō
ſponte ferēt penā peccati. L uit n. mi
tiaſ penaſ. Peccati ū pena ē. qđ ſubiecte
fallāēie. dico. qđ ñ ē ſubiecta ſpōte. ſed
ꝓ. ē. q̄. l. c. i. ꝓ ultricē ei⁹ ⁊ clemēciā qui
⁊ peccem punit. ⁊ peccantē ſanare intēdit.
qui eā ſubiecit inſpe hac ſpe unq; q̄. ⁊
ipa. l. hīe nos apli. ℓ li ēm qđ nō ait ſiſ ipa. ſ; ⁊ ipſa. facit intelligi qđ ū de ipſis ſ
ſpandū ē. qui nōdū ereditierunt. q̄ ⁊ ipi
eredituri ſunt. ⁊ libabuntur qui nōdum
uocant filij dī. ſ; tm c̄atura dñr m. eū ñ
dum grām adoptionis receperit. hō n. ſig
nacło imaginiſ āmiſſo ꝓ peccm. remā
ſit tm̄ū creatiō. ⁊ ipa unq; c̄atura q̄ in
ma uocatur. cū nōdum ē filioꝝ forma ꝓ
fecta libabīr. ut noſ apli qui iā filij ſum⁹.
⁊ ſiuōdū apparet. qđ erimuſ. libabīr dico.
a ſeruitute eor. ℓ mētis. i. ē cura q̄rēdi
uerum ⁊ uerū. ⁊ alia quibus. ⁊ alia quib⁹
fuit nre mortalitati: uenienſ. in libertatē
g. f. d. i. mgloſam libertatem. q̄ habebūt
filij dei. ⁊ li omīa ꝓ ſpm fiēt.

Scim⁹ enī qđ oīs
c̄atā ingemiſcit
⁊ parturit uſq;
adhuc.

Scim⁹ n. q̄
licet c̄atura
ſubiecta ē ua
nitati. nō uo
lens. Scimuſ
n. q̄. ⁊ per
to ēnce qđ oīſ c̄atura in
gemiſcit. Oīſ creata dr
hō. q̄ oīs creata in homine numeratur. ñ
qđ in eo ſint oīa angli. ⁊ ſup emundū. ſm
ueſ. ⁊ celum. ⁊ ñram mare. ⁊ oīa que in eis
ſunt. ſ; q̄ oīſ c̄atura ē corpal. ℓ ſpūalis
ℓ aīal. Corpal. p loca prendr. aīal. unuſ
cuiq; corpalem. ſpūalis regit aīalē. ⁊ ſe bñ
regit. e ipa ſe regenda ſubiē dō. h aū oīs
c̄atura. in hoīne ē. q̄ hō intelligit ſpū. ut
angli. ⁊ ſentit aīa ⁊ corpe. loq̄r. ⁊ mouet.
oīs g creata. in homine ē. q̄ intellig. mū.
corp⁹ hr. ſ; nō tota in ipo ē. quaſdā p ē.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ur angli: alia que intelligūr. uulnur: ſuñ. Simile dictū ē omīs hō und' ſolem. ſ; ñ to tus q; octō und' tm. Omīs g̃ ĉatūa ſ; ñ tota. i. hō. q; hr̃ cōmunionē ē omī ĉatura. p ſua electione ingemiſcit. qī ſēp in hī noua ē qđ notat p mchoatiuū ubū. & p delitio pa te celeſtis regni patiunt. i. ē labore opat̃. e. d. ſro inrigno inferio: ſtrioru: in labore ē: in ſollicitudine: hī. uſq; adhuc. i. uſq; ad mortē. t uſq; adhuc. q; ita oſ p̃cedēt patres fecerunt uſq; in p̃ſentē. t uſq; adhuc dicē. q: ſi alīq; in ſinu habrae ita conſtitui uſ dolere debent: ſ; ñ in illī qui ñoū ſunt libati: omīs ĉatura ingemiſcit: & dolet uſq; adhuc. hiē: & q; p̃ceſſit q; in his qui ñ dū libati ſuñ: omīs dolor ē ip̃ ſpīm: & aīam. & corp̃: eū g̃ omīs hō ingemiſcit & dolet: omīs ĉatura cōgemiſcit & dolet. ſ hō n. hac unūſqſq; locutione colligit ſingla omnium gnum: ſ; gēna omīa ſingloz.

Non ſolū aūt illa. ſ; & noſ ipſi. p̃mi cias ſpūs hītes. & ipſi int̃ nos gemim. adopcionē filioz. di. ex pectātes. redēp cionē corp̃i nr̃i.

Non ſolū aūt illa. ĉatūa ingemiſcit & dolet. ſ; & noſ ip̃i q̃ p̃micias ſp̃s hām. Vñ ſubdit. Noſ dico: hītes p̃micias ſp̃s. i. ſpm ſcm. & tp̃z p̃ri. ceteris habundantiā: noſ mq̃ & ip̃i int̃ nos. t in nobis gemim: & ē ſenſus. ſ hō non ſo. ūū. i. ē. dolet. i. nō ſolum in homine. corp̃: aīa: & ſp̃s dolent. ex diſſi cultatib; corp̃is. ſ; & noſ ip̃i. apli. p̃micias ſp̃s ſcī hēmꝰ. i. quem ia ſp̃s q̃ in ſacerdotiū oblati ſuñ dō & diuino caritatis igne ſucce ſi. gemim: in nob ip̃i. p̃ corp̃: i. ereptis corp̃is moleſtijs. ſuſpirantes eāne intelm. noſ dico. expectantes. ſecure & fortit̃. nec dilacione. nec aduſis finem. adopcionē p̃fectā. filioz di. i. ut corp̃: & baptiſmum adopcionis accipiat: & ex omī parte filij dī ſiñt. h' n. adopcio: que ia facta ē. in his qui credūt. ſpū nō corpe fca ē. ſ hō dū n. corp̃ reformandū ē. in illā celeſtē mutacionē. ut ſp̃s iam mutat̃ ē. recōſiliacione fidei. ab erroribꝰ; diſſuſis ad dñm; g & ī in his q̃ crediderunt. expectat adhuc adopcionē corp̃is. Dem̃ qđ dicit adopcionē: exponit. ſ. redēp cionē corp̃is nr̃i. ſ. ut ip̃m corp̃ redimatur a mortalitate. qđ p̃ſ ēp̃tū ſunt: a peccō. tuo' ip̃i apli. mīa hītes ut alij. ge. in. noſ. tā n. ip̃. carne. & mīte. q; in nob ē. uñ gemim' ñ ſolū p alios. h' capitulū ſi ī ut tractatū ē. apiatur: nō meritū in illas molestias. q̃b; plerq; hoīes. cōt̃ catholicā diſciplinam. queda dicēdo cogunt̃. Scio n. uanos hōnes. ne h' capitulo multa impia & nefanda ſalſe. q; n. apls unuſquſq; aut: Omīs ĉatūa ingemiſcit &c. dicit quidā ut origenes. qđ ī dignior ĉatura. i. ſumi. angli ſubh mesq; uirtutes doleāt & gemant. añq̃ lib emur penit̃. ſ; nō ē ūum. ſ tam & ſinos ad uocāt. ſin dolore h' face ēsendi ſuñt: ne miſeri eſtimēur. p̃ſertī. q; dix̃ eande ĉaturā. q̃ cōgemiſcit & dolet. uanitati ee ſubiectā. qđ d ſūmis & excellentibus angelis nefas ē dicē. ſ. qđ ſubiecta ſint uanitati & a corruptione libanoī. ſ; omīs ĉatura in hoīe dol: & omīs lababr: & ſi iō in omīb; hoīb; ſ tā. e. c. ī. i. p. & ē. parum rirē. dole ē, omīs aū ĉatura p̃ceptoriam labore ingemiſcit. & dolet. uſq; adhuc. i. uſq; nūc. ſ. q̃ p̃ius legit̃ h'. Omīs g̃. e. ī. ge. & p. i. oīa elementa. ē labore ſua explet̃ of fica. ſic ſol & luna. ñ ſine labore ſtructa ſ implet̃ ſpacia. qđ ē cā nr̃i. Vñ deſcendit nob aſſūptus & iō nos diligent̃ p̃remus. p hō ſolū aūt i. ſ. eleūtoz ĉatura ingemiſc. ſ; & noſ. ip̃i & ē. poſt ĉaturā mūdanā ad iect noſ & h' expectare & ingemiſce addūt ut hic libemur. & q; ſanct' mundꝰ h'. pelagiul ē. Sequit̃. Spe n. q̃ dixi qđ expectam: & nō in diffidentia. ſ tam ſecūm. q̃ iā ſalui ſum: & h' ē. Spe n. q̃ qđā mito. ſalui & iō nō dico ſimplr ſum: ſ; ſcī ſum: ñ. enim a nob ē ſalus h'; iō dicē ſpe noſ ee ſaluos. q̃ nōdū res eſt & ita. adhuc ſub uanitate ſumus. Spe enim ſalui ſcī ſumus.

Spes aūt que uidet nō eſt ſpes. Nā qđ

Spe aūt q̃ ſpes ſal uata. h' aūt nō ē de re

ämbi

äs.

äs meod.

äs meod

äs

äs meodem

meodem

origenes

äs.

Aug in enchir. ad laur. c. 29

ämb.

äb

ecta ñ mutant.

äs

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uidet quis qđ
spat: ſi autẽ
qđ nõ uidem⁹
spam⁹: p pacię̃
tiam expecta
mus.

uisibilis: hꝫ ẽ. Spes
aũt que uidr. i.
rei spata que u
detur. ñ ẽ spes. i.
nõ ẽ sub iecta spei.
uertun. q ñ ẽ in da
ñ apparentib⁹: ne
ñ. qꝫ q̃ ratione di
cerẽ spes hꝫ hi ẽ.
Hã qđ uidet quis

ämb

äe.

qđ. i. cur t q̃m spat. i. dr̃ spare: q̃ nullo m̃. hi nõ dicit. ut mai⁹ in
tum spei uideamur: ⁊ nõ debeat saluare. Si
aũ. qꝫ. qđ uidr. nõ spat. hi pot⁹ qđ nõ uidet.
si aũ. hꝫ ẽ. i. si spam⁹ qđ nõ uidem⁹. ẽ scit hi in
tum dũ p patientiã. q ẽ adiuuo⁹: diu expec
tam⁹. adhuc inuanus agentes que sub sole
sunt: ⁊ nõ gemim⁹. qꝫ patienter adusa expec
tam⁹ qđ nõ uidem⁹: ⁊ hꝫ ois nob sũt: ex spũ.

äb

Simul aũ ⁊ sps
adiuuat infir
tatẽ nrãm. Nã
qđ oremus sicẽ op
tet nescimus.
si ipe sps ꝓtul
at p nob gem
itib⁹ inenarrabi
libus.

Simul. aũ. qꝫ
nõ solũ inpdiens: w
uuat nos sps: si;
⁊ simul. i. p eãdẽ
gram suã. sps dũ
expectam⁹ qđ nõ
uidem⁹ aduuat
adorans. infirmita
tẽ nrãm. docẽs. ⁊
faciens nos orare:
sicẽ oportet. quia n.
ut supi⁹ dictum ẽ.
ingemiscim⁹: ⁊ in
dolore pleni luba
ri permi⁹: ⁊ que lo
ge futa sunt: mex
fieri uolum⁹. auo esto tolli ea. p
que admiti puniam⁹: nõ spes: no
uuat infirmitatẽ nrãm. ne t an spes t ne
petam⁹. Infirma n. orõs: q ut rone postulat,
idq; oportet infirmitatẽ hãc a spũ scõ
aduuari, aduuat at. qꝫ ñ sinut. t an pe
n: q̃ debeat. t sia. & nota. qꝫ nõ solum
illis qđ oro impetrat. si; i ipa oro. ut gre
mula repiã. Q eqo n. oro impetr: eadẽ
t ostendr: domũ di ẽe. ne hõ estimet a
se ipso ẽe. qđ si imperitiate habet. ñ un
q; poscerer. si; ipm orare ex grã ẽ, nulla
n. orõis p̃cedunt mita: quib; ñ gruta
det. si; debita reddat; ia n. gra nõ ẽt; et

necẽ ẽ. ut spes admuet. Nam nos nescim⁹.
ecce infirmitas. qđ oremus sicẽ oportet orã
re. Ecce infirmitatẽ orõis nre. ignorãtiã
ee declarat. Fallũ n. putat⁹ ꝓde. q̃ pos
mus. e ñ possit. ut ꝓi paulo ante. dũ ora
ret. ut spe ab eo discederet. qui ex responso di
didicẽs se ee qđ peribat. Et ⁊ aliqñ superba
⁊ stulta petitio. sicut fuit duor⁹ apl⁹. quib; dic
tũ ẽ. nescitis qđ petatis. si ipse spes. qui nesci
mus qđ oremꝰ. si ipe spes scit postulat. ñ s nos.
si p nob. i. ipe facit nos postulare. ⁊ hi gemitꝫ
b⁹ inenarrabilib⁹. p hoc nos geme. plusquã
possit dici. tũ p hi oratio. tũ p desiderio pate
fge. i. ꝑfũ sunt de re inenarrabili, qm̃. n.
narret qui desiderat qđ ignorat. ñ ni⁹ q
ignorat; nã si penit⁹ ignorare et. ñ desideret;
⁊ rursus si uideat: gemitꝫ nõ quererentur.
Q friendũ qđ p ambẽ locutionis figam. quis
dr apls a dño. spes loqr nob. aut hi apls.
Spe postulat gemitꝫ. Nõ enim spes sed gemit.
qui indigeat aut angustiat patiat. si; q ipe nos
mouet adorandũ. eũ gemim⁹ ⁊ qđ ipo moueꝰ.
nos facim⁹. ipe facit dicit⁹ ẽ. Sta g dictum ẽ.
spes postulat. ñ qđ aliq⁹ rei spes sed sit indigẽs.
si; q nos postulare facit. nob⁹; inpellendo
⁊ gemẽdo. inspirat. affectũ. admonẽdo g spes
sci. hꝫ expsium ẽ. Carnal⁹ n. q p spm scm fac
ta ẽ innob. ipa gemit. ipa orat. s hãc aures
claudẽ ñ nouit. q illã docet. Nõ g sic⁹ intelli
gendũ. qđ hic ait. ut estimem⁹ spm scm q int
nitate cõmunitat⁹ dis ẽ. cũ patre ⁊ filio. i
inpellare ꝓbeat. q postulare seos facẽ. Non
n. spes sed insemetipo: ut sue estimare sube
gemit. si; innob. q geme nos facẽ. hꝫ gemitus
colubẽ ẽ. hꝫ in locutionis dictũ ẽ. tẽptat nos
dis ut. ut sciat si diligatis eũ. i. ut serue nos
faciat. hꝫ locutionis modo: dr fingi pigrum.
q pigros facit; ⁊ diei ter t stul. q ieiunos t
tristes facit. Simili. de die illa dr filii ne
scire. q nõ facẽ nos scire. hꝫ in locutionis dr
dis ad abrahã. Nũc cognou q times dm̃.
i. cognoscẽs fecisti. sta ⁊ qđ alibi ait apls.
Nũc aũt cognoscentes dm̃. imo cognitꝰ a deo.
i dictũ ẽ ut intelligam⁹ in nob dm̃ fecisse
cognitionẽ suã. Q ẽ eũ qđ ait cognitꝰ estis
a deo: i. cognitores suos nos facẽ. facẽ eũ nos de
cognoscere se. Nõ dicit cognitꝰ ab eo. q omia
sic dce intelligi. docet apls. qui ẽ in eãdẽ loco
dicat. mittit spm clamantẽ abba pat⁹: alibi

ämb

äe:

p nrãm infirmitatem
⁊ ignorantiã

äe.

äe. adiuuãs
orando dm̃.

äe d bono
pleniamne.
äe adma
nicheos.

äe adhibitu.

äe. ꝛ. complementi
äe ce mari
mum.

äe ce mari
mum.

äe meod.

äe meod.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qi h exponens ait, in quo clamam[us] abba pa
t[er]. sic itaq; et hic apiens quatr adiuuet infir
mitate[m] n[ost]ram ait. sps. p. p. n. n. e. et scie[n]du[m] — ad̄ adsistu.
e[st] q[uod] alit adiuuat. nondum inhabitans.
aliter adiuuat inhabitans. Nam no[n]dum
inhabitans: adiuuat. ut sint fideles. Inha
bitans: adiuuat iam fideles. Seq[ui]tur.

Qui aut[em] scrutat[ur] corda scit q[ui]d de sid[er]et sps. q[ui]a s[e]c[un]d[u]m d[eu]m postulat p[ro] s[an]c[t]is.

Qui a. q. sps facit nos p[os]tulare. et etiam impetrat. i. fac[it] impetrare. qui no[n] solum postulat sed et ipse idem sps. qui scrutat[ur] corda. ut n[on] sciat gemit[us] inenarrabiles. scit. i. approbat et implet. q[ui]d desider[et] i. q[ui]d desiderare faciat. q[ui]a p[os]tulat p[ro] s[an]c[t]is. i. loco s[an]c[t]or[um]. i. s[an]c[t]os facit postulare. q[uod] e[st] s[e]c[un]d[u]m d[eu]m. i. q[uo]d d[eu]s uult. Scrutari aut[em] d[icitu]r sps corda. no[n] q[uod] q[ui]d[?] q[uo]d nesciat. s[ed] q[ui]a nil e[st] occultu[m]. q[uo]d n[on] sciat.

Scimus aut[em] q[uonia]m diligentib; d[eu]m omia coopant[ur] in bonu[m]. his qui s[e]c[un]d[u]m p[ro]positu[m] uocati sunt s[an]c[t]i.

Scimus. q. q. no[n] solum. h[oc] facit sps. q[uod] p[re]dictum e[st]. s[ed] et id[em] sps facit omia uenire i[n] bonum. p[ro]s[per]a t[amen] adu[er]sa. diligentib; d[eu]m. h[oc] a[utem] scim[us] nos maiores et doctiores. quor[um] auctoritati credendum. h. s. scim[us] q[uonia]m p[er] sp[iritu]m s[anctu]m. omia cooperantur. i[n] bonu[m] t[ame]n procedunt. in bonu[m]. t. sps. s. coopat[ur] alia h[?]ta. omia p[ro]fectum bonu[m]. quib; s[cilicet] diligentib; d[eu]m. seruando mandata et p[er]seu[er]ando usq; in finem. un[de] subdit. his et e[st]. q. d. no[n] recedentib; omia cooperantur in bonu[m]. q[ui]a i[d] ait. his. s. qui s[un]t uocati. p[er] p[re]dicatores. t[amen] intius s[an]c[t]i. i. ad s[an]c[t]itate[m]. et h[oc] no[n] p[ro]p[ter] meritum suum. s[ed] s[e]c[un]d[u]m p[ro]positum d[e]i. i. s[e]c[un]d[u]m p[re]scientiam et p[re]destinatione[m] d[e]i. q. d. q[uo]d — ad̄
uocati s[un]t. no[n] aliunde e[st] q[uam] a p[re]destinatio[n]e
d[e]i. et in e[st] q[ui]a omia cooperantur eis in bonum. — ad̄
n[on] exmitis e[ss]e[?] talib;. omia coopant[ur] in bon[um]. — ad̄
Tales enim d[eu]s [con]solatur p[ro]sp[er]is et exercet aduersis.
Nam p[ro]p[ter] ipsor[um] infirmitate[m]. exercet hu
militas. afflictione. pacientia. [con]tradictio[n]e.
sapia. odio. beniuolentia et usq; adeo talib;
d[eu]s omia coopatur in bonu[m]. ut si q[ui] hor[um] deuiat. — ad̄ in eod[em]

et exorbitat. et i[d] h[oc] ip[s]m. eis faciat p[ro]fice[re] in
bonum. quia humiliores redeunt. atq;
doctiores. Discunt n[am] c[um] tremore. se exul
tare debe[re]. n[on] sibi arrogando. tanq[uam] de sua
uirtute. bene fiduciam p[er]manendi. Un[de] seru[i]
te d[omi]no in timore. et c[etera]. et alibi. Non alta sapi
entes. q[uo]d autem et ipsa mors carnis. de peccato p[ri]mi — ad̄ d[e] timtate.
hoi[s]. originalit[er] uenit. in bonis eius usus
gl[ori]osissimos m[art]ires fecit. Sedq; no[n] solu[m] ipsa. s[ed] et [mors]
omia hui[us] s[ae]c[u]li mala. labores. doloresq; hoi — Caue.
num. q[uae] q[uam]q[uam] de peccator[um] et max[ime] de originali pecca
ti merito ueniant. quo f[a]c[tu]m e[st] et ipsa uita n[ost]ra ui[n]
culo mortis obstricta. t[amen] et remissis peccatis.
remanere debuerunt. ad cautela[m]. ut h[ab]eret ho[mo] c[um] quibus
p[ro] ueritate c[er]taret. et un[de] exerceret uirtus fideliu[m].
ut nouus ho[mo] in eis h[is] mala. nouo s[e]c[u]lo p[re]pareret. — ad̄ in[?]den
miseriam q[ua] uiuit uita ista dampnata. penalitatib; sapi
enter tolerans. et [con]sumens p[ro]uenire gratulans. p[ro]s[un]t
g[ratia] ista mala. que fideles pie p[er]ferunt. Vel ad
emenda[n]da pecca[ta]. t[amen] ad exercenda[m] [u]t [Iob]. p[ro]bandaq; ius
ticiam. t[amen] ad demonstranda huius uite mise[riam] ut ap[osto]li [ad] stimulos.
ria[m]. deinde exponens. qui sunt qui uocati s[un]t s[e]c[un]d[u]m
p[ro]positum. subdit.

Nam q[uo]s p[re]sciuit et p[re]destinauit [con]formes fieri imaginis filii ei[us]. ut sit ipse p[ri]mogenitus i[n] multis fr[atr]ib;.

Nam q[uo]s p[re]sciuit. q. d. ideo om[n]ia cooperantur i[n] bonu[m]. q[ui]a p[re]scire et p[re]destinare. et e[st]. et h[oc] e[st]. Nam q[uo]s p[re]destinauit. s[e]c[un]d[u]m appositu[m] gr[ati]a. p[re]parauit. ut ab[?] do[n]o p[re]dictionis e[ss]ent illos. — Remigi[us].
quos p[re]sciuit. i. longe an[te] p[re]no
uit. et h[oc] e[st] p[ro]positum. d[e] quo dixit. s. p[ro]positi — ad̄. d[e] bono p[re]sciu[it].
uocati. p[re]sciuit dico. fieri [con]formes. i[n] puri
tate uite. mi[nus] t[amen] p[er]fecta in beatitudine. [con]for
mes. imaginis filii ei[us]. i. filii. qui e[st] ima
go patris. usq[ue]q[ue]; idem cu[m] patre. Vn[de] di[cit]. Q[ui]
uidet me. uidet et patre[m]. Hic nota q[uo]d ip[s]e
accip[itu]r h[ic]. p[re]destinatio. s[ed] q[ua] exposuimus.
accip[itu]r n[unc]. de p[re]senti. s[ed] p[er] gr[ati]e appositione.
p[er] q[ua]m p[re]parantur corda ad recipiendu[m] uerbum.
p[ro]p[ri]e aut[em] p[re]destinatio e[st] p[re]scientia et p[re]paratio be
neficior[um] d[e]i. quib; c[er]tissime liberantur q[ui]cq; — ad̄ d[e] bono p[re]scien
liberant[ur]. p[re]destinatio g[ratia] e[st]. gr[ati]e p[re]paratio. q[uae] sin[e] — tie.
p[re]scientia n[on] pot[est] e[ss]e. Pot[est] aut[em] sin[e] p[re]destina — ad̄ de p[re]sciencia
cione e[ss]e p[re]scia. Predestinatione q[ui]ppe d[eu]s. — s[an]c[t]or[um]

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Caue.

Intende.

ū diẋ

aug

aug

aug c̄ iuliane.

aug de bona pse uantie.

fulgenti.

ea p̄sciuit. que fuat ipe facturus. s; p̄sciuit
ds̄ ⁊ q̄ n̄ ē ipe facturus. i. omia mala. q̄ ⁊
si sūt queda. q̄ i pccā sunt. ut ⁊ pene sine
pccī. s. illa. tradidit illos ⁊ c. nō tn̄ pccīn
vi ē. s; iudiciū. quo eca: pdestinacio vi que
in bono ē: grā ē ꝑparatio, g̃ ū ē ū diẋ pdesti
nationis effectus, ⁊ ꝑ h̄. ita expone litam.
Nam ds̄ pdestinauit. i. in p̄sciencia apd se ab
etno ꝑpauit. i. ad p̄mia p̄missa elegit. q̄s p̄
sciuit fieri cōformes imaginis. f. e. ut. s. por
tem⁹ imaginē celestis. i. x̄. Sic portauimus
imaginē t̄reni ade. sūa g̃ bona. quib; eq;
ds̄ donat. procul dubio se donatū eē p̄sciuit.
⁊ in sua p̄sciēcia ꝑpauit. Sciend̄ ū. q̄ ꝑpauit
ds̄. mal igne etnū. et utiq; q̄s iuste ꝑpauit.
ad luenda supplicia. n̄ tn̄ ꝑpauit ad faciēda
pccā. ꝑpauit n. ds̄. q̄ diuina equitas redde
ret. nō q̄ humana iniquitas admitter. f. id
n. sic ꝑpauit scōs ad iusticiā percipiendā. sic
ꝑpauit iniq̄s ad iusticiā admittendā. q̄ p̄
uitatis ꝑpator nusq̄ fuit. h̄ g̃ regula in ccīs
se tenenda ē. peccores impccīs p̄scitos eē. n̄
ꝑpatos. penā aūt eē ꝑpatam. x. q. p̄scm sūt.
Sequit ut sit ipse. q. d. cōformes. ita tn̄. ut
in multis frīb;. i. inē multos frīs. ipse p̄mo
genitus. i. iure hereditatē patris obtinēs.
⁊ alios dispiciens q. p̄mogenitoꝝ ē. Vt p̄o
genitus dr̄. qui an omnē c̄aturā nō fēt
s; nat⁹ ē ⁊ q̄ p̄mo sine pccō nat⁹ ⁊ p̄m⁹
impassibil resurgens. in quo hʒ frīs. Nam
f. id. q̄ unigenitus ē. nō hʒ frīs. s; id aūt.
q̄ p̄mogenit⁹ ē. frīs uocare dignat⁹ ē oīns.
qui p eius p̄matū in g̃ dī renascunt.

aug . ypo. ⁊ ylar.

amb.

Quos aūt p̄destinauit: hos ⁊ uocauit. Et q̄s uocauit, hos ⁊ iustificauit.

Quos a. q. quos p̄sciuit illos pdestinauit. Quos a. pdestinauit. q̄s fuit aliq̄ cōmi. hos. q̄uis adhuc ad illos ⁊ uocauit p pdicatores. q̄ ꝑpati erāt in p̄scientia. Vt uocauit. s. interiori uocatione.
Est n. exterior uocatio ⁊ interior. exterior ē. q̄
fit p pdicatores. q̄ ē cōis bonoꝝ ⁊ maloꝝ.
interior ū. tn̄ electoꝝ ē. Vocare n. ē cogi
tacionē de fide adiuuare. Vt cōpungere p̄sciencia
eum. q̄ sciat audire fide. ⁊ h̄ uocā ut diximus
ē electoꝝ tn̄. hac uocatione impletꝰ pdes
tinacō. ⁊ ē alia uocatō. q̄ fit p pdicatores.
de q̄ dictū ē. multi uocati pauci ū electi.
Sequit. ⁊ q̄s uocauit. i. s. ꝓposituṁ. q̄ sr tn̄
electi uocati extr⁹. hos ⁊ iustificauit. re
missionem peccoꝝ ⁊ bona opatione.

au.

amb

Quos aūt iustificauit: illos ⁊ magnificauit.

Quos a. iustificauit diu peccatores eēnt. illos ⁊ magnificauit. di gnē iuimi. Vt ponitur p̄teritum p futuro. ut sit sensus. magnificauit. i. magnificabit. etna remuneratione. ut filios dō sint. h̄ d futurū ē. s;
dr p p̄tito. q̄ id fecisse: que ab etno dis
posuit face. Vn̄ ysaias. qui fec̄ q̄ uentura
sūt. Tali b; ut dictū ē. oīa coopant in bonū
⁊ q̄ deuiat. ⁊ h̄. s. ū in cautiores sit. ⁊ i se n̄
fidetes. h̄ g̃ de p̄scitis intelligit. ⁊ n̄ de aliis.
si n. ad tps̄ dēā cōant. ⁊ boni uideant. tn̄
q̄ n̄ pmanēt. n̄ magnificant. Nota q. ē sīt
h̄. iiij. memorata. s. magnificatio. iustifica
cio. pdestinatio. uocatio. unū ē id ⁊ ta in
nob. pdestinatio n. una n̄ in nob ē. s; in
occulto. apd dm̄. in ei⁹ p̄sciētia. ta ū reli
qua in nob; ⁊ eū h̄ omia p̄scitis sit.

aug

aug

aug

aug

aug in ypo .c.i.

Quid g̃ dicemus ad h̄. Si ds̄ pro nob q̄s c̄ nos. Q̄ ⁊ filio suo n̄ pepc̄. s; p nob oībus tradidit illū. Q̄m̄ n̄ ⁊ c̄ illo oīa nob donauit.

Quid g̃ dicemus ad h̄. i. d h̄. Vt quid dicem⁹ ad h̄. bn̄ficia dī aspicientes: h̄ utiq;. q̄d nullus p̄scitoꝝ p̄ nob nocē. Si n. ds̄ pro nob ē. ut p̄dictū ē. pdestinādo n̄ existentes. uocādo auisos. iustificando peccores. glificādo mortales. q̄s c̄ nos ē: nullus pri⁹
p̄ nocē. s; oīa coopantur in bonū. Posse
n. mali. ū plus: p̄ime corp⁹ ⁊ dilaniare,
s; aīam inuictam. educē auxiliator ds̄.
Q̄ ⁊ q. dico q. ds̄ p nob ē. q̄ p̄r aliā ⁊
filiū suū p nob dedit. ⁊ h̄ ē. qui ⁊ filio suo.
i. sibi cōsubstantiali n̄ pepc̄. s; p nob; oib;. ⁊ i
peccoib;. q̄ mai⁹ ē. i. p reparatione omiū

aug in epto .c.i.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ämb
dñs mu
b quetiñ
euangliñ.
äñ meñ.

nrm. ñtiuit illū ⁊ si filiū dedit p nob. q̄m
ñ donauit oia nob ⁊ ẽ filiq; i. mplēn tñci
ā ⁊ ī fuō unā ēnā: q mīº ẽ, a. ñ p̄ hīc
gari. oīnº ẽ n nob. oīa donare. q̄ nīi
ēa illū mori tñiere. Vt ẽ illo oīa donati
nob. i. supiora eqlia ⁊ inferiora. nīa q̄ppe
sunt supiora adiuuenō. ut dñs ⁊mtras. nīa
sūt equalia adiuuandum ut angli. q̄b;
equabuñ mfuō. nō ū inferiores sumus.
nīa sunt mūdana. inferiora ad dñādū ⁊ sūt q̄dam
ne frīora ut sublimes angloꝝ unuīsa ce
lestia vi munstia: q̄ nō nīa sūt. ñ dño ſ;
usu. hīc ref dñs. ā famulat sūt. ñ dñm po
testate. ſ; uolūtate. q̄ utrumº est. ad
uictum. ⁊ amictū. ⁊ aliud hº modi; angli
q̄ nō supiores sūt. ⁊ mfuō erūt pares, ita
alī nō nīi sūt. ⁊ alī erūt mfuturo. Hoc
q hº dr. q̄ pr̄ tradidit filiū. Vñm auctor
ethicus huiº ẽ xp̄s. ipe qui bibit. Vñ apls art.
Xp̄s dilexº nos ⁊ tradidit semetipm p nobis.
hi q̄ pat̄ filiū tradidit. ⁊ filiº se ipm. iudas
q̄d fecº: Lic̄ ūidem filiū. hīfecit, filiº ūidem
se ipm: fecº hñ, iudas. ūidendo magistrū
p̄uaricia: fecit male. nō enī q̄d nob p̄stitū ẽ de passione x̄i. malicie inde deputabit:
habeb ille meritū malicie. xp̄s laudem q̄;
er cum hoc fec:

äñb
äñmo.

Humq; u. xp̄s ihs qui mortuus ẽ pillis iudeo
rum pnare? dico mortuus: imo qui ⁊ resurrexit. q. mai ẽ. ut ⁊ nos resurgam? d̄ī. q.
ẽ maximū. ẽ ad dexterā dei. i. equat pat̄
s. m honore. quo dñs pat̄ ẽ. Vt ad dexterā
patris. i. mpotentib; bonis dei. qui ī medio
mr̄ dñi ⁊ hoīes. mpellat p nob. ñ uoce.
s. miseratione. ⁊ repsentatione humanitatis. dum corpe hoīnē q̄ assūpsit. ⁊
gñe genº mortis. q̄ p nob sustinuit: nul
lu pacto offert. ut nīi misereat, cuiº
p̄tulatio ẽ tantº sit. nō p̄ ore ēpm.

äñmo.

Quis ergo nos separabit
a caritate dei? tribu
latio. an angustia
a. an psecutio. an
fames. an nuditas.
an periculū. an gla
dius? Sic scptū ē.
quia p te mortifi
cam tota die: est
mati sum? ut oues
occisionis. S; in hīs
oīb; superam? p eū
q̄ dilexit nos.

Quis ergo? Q. nē h predicta sint
nob. ad o:
quis ergo sepa
bit nos a cari
tate dei? Hū
q̄d separabit
nos h ad ū
ta: s. separab
nos. tribula
tio: i. corpis
afflictio: an angus
tia. i. mtis
anxietas: an psecutio:
qua ē de lo
co ad locū.
an fames ēt i.
penuria
cibi: an nu
ditas. i. pe
nuria uesti
tus: an periculū: i. a
patus mortis: an gla
dius: i. ipa mors? mi utiq; eos separabit.
sic̄ scptum ẽ. i ps. his uerb. Quia p te
mortificamur tota die. rōnem? hui? rei.
i. q̄ t inseparabilit̄ haremus. mortificatiñ
dico. tota die. i. tota uita. Vt alit. sic̄ scptum ẽ. q̄ p te mortificamur tota die. sic̄
ra q̄d aut p te. p hīc ēam notat. sūt quā
corona mārtiriꝝ ñ reddit̄. Maiorem u.
ñ hāc pena: s; eā, nā ⁊ rei: ẽ x̄ passi sūt.
quib; simul erat x̄ in pena. s; dissimi
lē. q. p nos passus ẽ. Vt ī nos p ipm

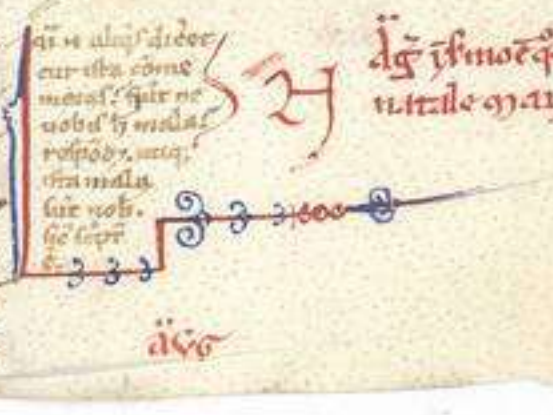

äñb

Quis accusabit
aduersus electos dei?
ds qui iustificat: Q's ẽ q̄ condēp
net: xp̄s ihs qui
mortuus ẽ imo
q̄ ⁊ resurrexit. q̄
ẽ ad dexterā dei
q̄ ⁊ interpellat p
nobis.

Quis accusab.
ita ū el' accusa
cio sit aduersus
electos dei? i. ū
nocear electis
dei. q̄s psequit
ad unā? utiq;
nulli' accusatio. illis nocet.
nisi sit diab
oli accusatio dr.
Ve nulli nocet.
q. ū ds ñ alq̄ ali
q. ñ p̄. ge nom
nulti. q. ipe ⁊ q̄
iustificat. ⁊ ū
quis ḡ unlt ac
cusare suos? ñ,
⁊ ū nullus accuset. q̄s ẽ qui
condēnet? i. qui possit infer
re mortē? nullus inferre potit q uelit.
Sed? u. ⁊ possit? ſ; nō uult.

äñb
äñmo.

ämo

ämb.

ämb.

äõõ

ämb

ämb

ämb

ämb

ämb

.ux.

ämb

ämb

ämb.

ämb.

äõõ d monb eccle catho lice.

ämb.

ämo.

paciamur. ⁊ mutuꝫ; ea sua .s. ꝑ nos amꝫ. ꝑ ꝑm. ⁊ sultum ē nob. Sequitur. Ctima ri sum⁹ sin respectu mie. ut euel occisio nis. q. d. nō pōssim⁹ i occise. Ecce ꝟ mala ſ nob. ſ; in his omib; .ſ. tribulationib; tribulatiōb; posim⁹. supam⁹. i. supiores. efficimur ⁊ ꝟ nō ꝑ nos. ſ; ꝑ eum qui dilexit nos. ē⁹ beneficium supat ꝓtecta. Supam⁹ dico ⁊ nece.

Geraus sū enī q̄ neq; mors. neq; uita. neq; angli neq; ꝓncipatus neq; ututes. neq; instātia. neq; futa. neq; fortitudo. neq; altitudo. neq; ꝓfundū. neq; ća ća alia potit nos separ e a caritate di q̄ ē i x̄o ihu dño nr̄o. Caritatē dico ⁊ nr̄m i x̄o ihu testimoniū ꝓphi vente in scīa mā i spū scō. qm in tristicia ē magna ⁊ continuus dolor cordi mo.

Geraus sum enī exꝑmissione dicentis. nō te deseram. neq; derelinq̄. q̄ neq; mor⁹ q̄ minantur. neq; una ꝑmissa: sep ab me abō. neq; angli. minor ordo. neq; ꝓncipat⁹. s. medioēs ordo. neq; ututes. s. minor ordo. qui ī miracula fac̄. hn aūt ordines. accipiūt de mat angelis ⁊ de bonis si fieri ꝓtest. neq; instantia. s. ꝓsēntia bona ⁊ mala. neq; futa bona ⁊ mala. neq; fortitudo. i. malecia alieui⁹. neq; altitudo. humane potestatis. ⁊ elēuatio sathane. s. diaboli⁹ in altitudine se nob ostēdat. subornatus fallacius patris sui. ad seducendū nos. neq; ꝓfundū. i. sapia alic⁹. Vt ne q; ꝓfū. i. si diabolus se mōstret infernū ⁊ minetur ꝑcipitium. vt neq; alc⁹. neq; ꝓfun. i. neq; ꝓspa. neq; aduersa. Vñ salomō ait. Diuicias ⁊ paupt̄atē ne dederis mihi. ne replet⁹ inde ad negandū sim. ⁊ paup: rapiā ⁊ pjurē nomen dei. Multi enim peccāt alterutrū. multi nesciunt. ꝛ h ꝓpter achaz ysaia. qui nolebat petere a dño signum. neq; in alto. neq; in ꝓfundo. remediū de ē. qui neq; elatus fuit de potestate. q̄ eccl̄ia pat̄. nec turbat⁹ detectione mortis. q. ē signū in alto ⁊ ꝓfundo. ne ille. ⁊ neg a potestate extolleret. ⁊ ecclīa turbaretur. sic nō erat ꝓ bello allirior. neq; natura q̄ ulb; alia aprehendit. Vt alia .i. noua. s. ortam fēa. ut equus bipes. si fiat. Vt fecit iam nos⁹ mambres. qui fuerunt magi pharaonis. nil mq̄ ihoc. potit nos separare a caritate dei. qua eū diligimus. q̄ omīb; melior ds. Si ḡ nulla res ab eius caritate nos sep̄at. q̄ dē nō solū melius. ſ; ī ētr⁹ ꝟ bono pot⁹. Io ipm ⁊. q̄ diligim⁹ dñm; mori nō pot⁹. i dū q̄s ñ dilig dñm. cū mors ipa est. nō diligē dñm. q̄ mch ē aliud. q̄ et q̄q̄ indiligendo ꝓnie. Karitas ḡ dī. hic dicta ē ut⁹. que animi nr̄i rectissima affectio ē que sumq̄ nos dō. que caritas ē nob. nō ꝺ a nobis ſ; in x̄o ihu dño nr̄o. i. a x̄o. Vt caritatē dicit. qua ds diligit nos. a qua nō separat. i qui a dō diuidit. que caritas ē nob ostensa. i. x̄o. i. deus. Ds ⁊. caritatē suam in x̄o nob ostendit. q̄ pro nob tradidit. Seq̄r. Caritatē dico. Quia ī mdeos sup⁹ usus ē loqui. qui excegitat ihesu xp̄i discipulos. ne uerum ⁊ affectū suū ēca eos ostend. q. iurando firmat. aut firmi⁹ ēcantur. ac ꝑ hoc. dolet gen⁹ suū s carnē. bene fine x̄ pugnari. q. aspere locutus sum ī mdeos. li aūt fuit excommunicata. Vñ caritatē ⁊. dico ⁊ ñ mentior. in alia ꝑte ꝓ situs. in x̄o ihu. ꝛscia mā. in phibente rethimonium ⁊ si nos nō ēdam⁹. ꝛscia dico. fidata in spū scō. qui ⁊ ipe spūs testis. ē de hijs. s. quīn in magna ē tristicia .i. stupor mirus. ⁊ continuus dolor cordi mō. nō sp̄etenus. s; utrumq; audis. Vñ ē dolor? ꝓ fratrib⁹ meis. i. audis a x̄o errantib; ⁊ ūe doleo. q. ado: qđ

Optabam enī ego ipse anathema ēe a xp̄o. ꝓ fratrib⁹ meis

Optabam ego ipe ꝛ. anathema. i. seperatus a x̄o ꝓ salūe fratrū meis i. si fieri posset. uellem adoptam.

H ämn.

q. ingā ihrē gētium

äõõ d monb eccle catho lice.

äõ

Nota

ämb.

ämo.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ämb.

qui sũt cognati
mei secm carnẽ
q̃ sc̃t isti⁹:q̃ru
adoptio ẽ filioꝝ
dei⁹ gla⁹ testa
mẽtu⁹ legis la
cio⁹ obsequiũ et
ꝓmissa.q̃rũ pa
tres sũt exq̃b⁹ x̃
ẽ secm carnem
qui ẽ sup oĩa
deus benedict⁹
in scla ãn

ämb.

ämb.

ämo.

ämb.

t in hac uita t
p̃ mortẽ:separa
a ẽ.ut fr̃es mei
credent.dicẽdo.
q obtrabã aut.ñ
obto .qz sett ta
lem.i.tam hon
estum mbrum.
nullo p̃cedente
uicio:posse
separi a ẽ,tñ
affectum⁹ dil
ectionẽ ẽca ille⁹
ostendit.de q̃b;
multa p̃cepta
sequent enu
mat.ut oĩb;
q eis.dolorem
inducat.q ñ
recipiendo sal
uatorẽ p̃roge
nuam patrũ
⁹ promissionis q
dicunt.peiores
ñ gentib; fci.q̃s pus ab
hominabantur.sr̃ope
fuis.u.malum ẽ.dignitatẽ p̃dicisse.q̃
nõ ꝓfuisse.dẽ in se mtro dolo ostendit.sub
deus.qui sũt cognati mei.s.carnẽ.i.io am
plus jauandi.qui sũt isr̃aelite.ui.s.bonis.
i gne.s.oĩbus.⁹ ipi sũt:q̃r ẽ adoptio fili
orũ dei.i.adoptiõ.qi olim fuer
adoptati filii⁹ gla qi dicebant̃ ꝑfecti
hari.t q̃m ẽ gla.p mmracla que fecerunt.
⁹ testamẽtũ nouũ ⁹ legis lacio.s.q̃o uetus
lex ꝓfigurã ferebat.⁹ obsequiũ.i.cultus
unus dei ⁹ quoꝝ ꝓmissa sũt.s.quib; fcẽ
sũt ꝓmissiones.quoꝝ sũt patres.Ecce laus
a ꝑtib;.de mbr fulsit.a ꝑtib; ẽ aut.ex
quib; x̃ ẽ s carnẽ.h ẽ q mps dr.hõ nat⁹ x̃
ẽ mea.qui x̃⁹ h s carnẽ sit nat⁹ de patrib;.
tñ ẽ:sup oĩa ds.benedict⁹ in scla Vñ ioh
ps dr.fidaũ eã altissim⁹ am.q̃uiũ ẽ.q ipe ẽ ds sa⁹.

hij sc̃t isr̃aelite.sleq:
q̃ semẽ sc̃ abrahe
oĩs sc̃ filij.S;in
ysaac uocabit̃ t
semẽ.id ẽ ñ q filij
carnis:hij filij dei.
S;q filij sc̃ ꝓmissi
onis:estimãt ĩ se
mine.Promissiõ
h.ubũ hi ẽ s hoc
tps uenia ⁹ erit
sare filius.

suã.inuenies
sepũ.ñ ois qe
saluũ dos.si
tñ similes ysaac.ut illis
sit zodiacꝰ.
qui ñ credũt
unt.possunt
tñ dce.de q̃b;
nõ ẽ ualde ⁊
dolendũ.qi
ñ sũt ꝓfecti
ati ad uitã
Quis h.plan
gat eam
qui olim mo
nuis habet⁹
hos nãq; oĩ
s nõ salubres
ducit.ꝑ fi
nitos.ñ
ꝓ ꝓ acceptos.

Nullum h.dãpnat.ãq
peccet.nullũ cõdonat.
ãq̃ umeat s; ꝑfecta diffinitiõ hr.q̃t uni
cuiusq; sit futura uoluntas.ex qua dãpnet⁹
⁊ coronẽtur;a.udi nõ edunt.in saluatorẽ
un nr ẽ dolor.s;h ẽ mgr.q dõ dr̃ futuru.
ut nõ os filij carnis.sint semẽ habrae.s;q
fiõe hñt.p q̃ nat⁹ ẽ ysaac;a h ẽ.audi ñ edũt;
ñ at io uũ ẽ.q excidit.u.d.Vt nõ at io ex
cidit.ue.d.i.nõ irrita fca ẽ ꝓmissio dei.⁊ si
nõ oĩs salui sint.q̃uis h.quodã eversorꝝ
uerum̃:tñ ulli qui sũt ui nr̃i:saluabit̃
ur ꝓmissũ erat.⁊ h ẽ q dr.ꝓ h.oĩs.q.d.e
non ẽ impleta ꝓmissio.⁊ sinõ oĩs sint sal
ui.q ñ os qui ex isr̃l sc̃.s.carnẽ.hij sc̃ isrl
te.i.ue ad isr̃l ꝓmentes.neq; eũ qui sũt.
semẽ abrahe s carnẽ.hij sunt filij.i.hoc est
habrahe.sed in his ostendit q ꝑla g.ñ genus
facit filios dei.Abr̃ ab illo loco.Ymmo dico.
q̃r g formar⁹ sit apls sup̃ ostendit dr̃es.
nil ei posse dnde a ẽ.nẽ ⁹ q̃m ꝑsecuta
ur.dum ẽ eccl̃am ꝓsequebat̃:ẽ dolor ex
ponit.⁊ q̃ si g cõmoueatur;q̃ ñ nil ꝑ me
separe a ẽ.si olim fui ego separ⁹.un̄ m do
leo.q tm tanto firmat apls dict̃.Immo dico ⁊ nõ maior in aliq.potit⁹ in ẽ ihu xpo
monio phibente ad scla mia.funderet⁹ in

ab.

äm.

äm.

äb

äbó

Non aũt q̃ excidit ubũ dei.sic
eñ os q̃ exiit ẽ.

Non aũt q ex
cidit ⁊ nõ at
excidit.q̃i de
lebat apls de
uidel:⁊ sola
tur dolorem

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ãnno

spu sco. Cui reddere testante de hoc qui m e
m magna .i. stupor mirabilis. contumlus dol
or .i. compunctio. C cor. m. de mal q p us feci
sic ipsa mala: id in bonũ ei itterit. mi
tto doleo. q multi peccaui. Optabam n.
c. p. qui m sum apls. ee anathema .i. sep
ato alioz a x. Anathema n. dr separato.
separatus. p fribz meis .i. p uidis qui fr
fri in lege. quoz legem uolebã offende.
Vl p fribz meis .i. plus reddendis a x. q
m sunt frs in fide. qui sunt cog. m. s. car
nem. ita grauis peccabã. Qui sunt isrlite qu
quoz e adoptio filioz dĩ .i. ad q̃s ptinet.
e sic sup exposita sunt. pere usq. i. am
qui qui hunc itinem dicebam: n afirma
n ae re., dicit q pmissio eme hereditatis.
fca e undis. si qe ipsi ex magna pte non
credunt. uidebatur uerbum di n ee ipletũ.
ad q respondet. q si in quibz dã no e imple
tum: in aliis tn impletũ e. in gentilibus
credentib; q fr ui filij abrahe. qui errauert
uidi. s; no eo exciderit ubũ di .i. no ideo inex
pleta fuit pmissio. slam uerbũ di excide
re: pmissa no imple. Ve no excidit. si
quidã no saluentur. Na n. oes qui ex isrl
sut: hij sut isrlite. neq; qui sunt semen
abrahe: oes filij abrahe sr. h no mutant.
s; illi sr filij abrahe. qui sr similes ysaac
q ita dic scriptura in genesi. In ysaac uoca
bit t o habrahã sem .i. semine reputabitur
similes ysaac. q sr pfigura ab eo. In ysaac
quippe q promissus e filius habrahe. sig
nificati sunt non qui seipsos iustos. s;
tn dr facti. Vn p pham dicit. Ego
sum dns qui facio. isti sut filij libe. que
sursum e. q e mat nra. filij u carnis
sut. terrena ihrlm. q seruit e filijs suis. Et
sic ysaac no mitit. ut nascitur pmitte
re. sic isti. s; sola gra pmissa e eis. rda
n. filioz adoptio. Ideoq; congruentr ait. uo
cabit. q. gr di eã uocatiõe e: aliis semen
abrahe. Ideo at dix in ysaac. n in iacob
t esau. q alia cã e in ysaac. alia i iacob .alia.
i esau. q ysaac i tpe senect. nat e. Jacob u
resau: uterq; hnt duoz pplos .i. credentiũ.
n credentiũ. fuerũt tn boni fideles de
esau. q pbat iob. qui fuit ex filijs esau.
quintus ab abraham. h e nepos esau. Ded
in exponit q apls auctoritate subdens.

Aũ adu(er)sus iulianũ

Aũ de gestis pelagii.

ãmb

Aũ

.i. no qui filij carnis sr. hij sr filij di. id
e deo. q filij abrahe .i. no sut humano
ope: filij di. s; qui filij sut pmissionis .i.
qui sola di pmissione generantur ut ysa
ac: extimant in semine q ex di uoca .i. predestinatione.
cione sut. Qd i ysaac: ex di pmissione
sit. ostendit ex ipsis ubis pmissionis sub
dens. pmissionis n. ubu hoc e. quis quereret. an
ysaac ex pmissione e. respodet utiq; pro
missionis n. ubũ h e in genesi. scd h tpus
s. eode die reuoluto ãno. ueniam ad te. o
abrahã: et h efficiã q erit filius sare .i. q
sara habebit filiũ.

Non solũ illa
s; et rebecca ex
uno cõcubitu
hñs duos filios
ysaac patris nri.

Non solũ a
illa .s. sara hunt
promissionem.
s; rebecca ha
buit pmissionẽ
hñs .s. duos fi
lios ex uno cõ
cubitu ysaac.
h dic ne uide
ret mira par
tium ee differentia in gnatis. no eni
p dici: te genit esau. qn parẽtes erãt
mali: et te genit iacob. qn parẽtes erãt
boni. ysaac dico. patris .i. institutoris
nri. q s. imitari debemus. si uolumus
ee filij di. et nota q pmissio fca sare:
ostendit. q p genus nullus saluabit.
e ismael de abrahã natus. repbat e.
de quo eode. ysaac nat. sola gra e salua
tus. Ista u pmissio fca rebecce. ostendit.
q p nullum meritum suũ t parentum:
aliquis eligit. s; sola gra. Vigilantissime
g ait. ex uno cõcubitu. ne paternis mi
tis t maternis tribueret. q alt bon. alter
malus fuit. Sequit.

Aũ ad sim plicianũ

Qũ enĩ nõdũ nati
fuissent aud aliq
d egisset. boni au
d mali. ut s electi
onẽ ppositũ di ma

Cum n.
a rebec
ca hunt
promissi
onẽ. et he.
q hanc
maioz .i.
esau. ser
uiet mino
ri .i. iacob.

et ne quis putet h fieri ex pcedente mto

(c) 2006 Ministerio de Cultura

neret nō exopib⁹ ſ; exuocāte dict um ē et: qm maı or ſeruiet mino ri. ſic ſcptū ē. Ia cob dilexi. eſau aūt odio hūi.

aūt nē dictū ē. ut ꝓpositum di .i. p̄ſcia di manet .i. ipleret .i. implerī intelligeretur ſ electionē i. ſ. gr̄am q̄ elegit ſic p̄uenit. ñ ſ debitū meritoꝝ. q̄ eligendoſ ipſe facit. ñ inue nit, ñ exopib; hoc oſtendit. ñ p̄mittit p̄ cedentib; illud fuiſſe dictum. ne nec ꝓfuturis mitis ambos. deūm fuiſſe: ſi oſtendit. Q. dico ñ p̄cedentib; mitis dictum illis cē. hoc dico. q. nō exopib; futuris. bonis. t malis. q̄ bona t mala ñ erāt futa. ñ appoſita gr̄. t ſubtrēm, ſi exuocāte. t exuocatione .i. gr̄. uocantis di. dictū ē ei .i. rebecce ingenesi. li. ſ. maior ſeruiet minori, q. ad lit. de illis duobus fr̄ib⁹ i p̄ intelligi .i. eſau p̄ficiet fr̄i ſuo iacob p̄ſecundo cum, bonū eū exafflictionib; malis p̄ficiūt. dū exꝑ patientia exꝑcētur. Vt aduert. li. t ali p̄ dicit. Quia uidimus qui de eſau deſcend runt qui t edon dr̄. ſubacti fuerūt filiis iſrl. t mīnimo eis ſeruierūt. ſ. magis in hac ꝓpria intendit. q. ꝓfs uideq; ma ior .i. meliꝰ uni⁹ di prior. minor .i. p̄ ñoꝝ ꝓfo iuniores cēt ſeruituri. ſui ñāq; capſarij ñri ſunt. qui nob obuiare potuit. ſic ſcptū ē. ❧ malachia. Iacob dilexi: eſau aūt odio hūi. Sciendū. q. alīm elegit p̄ſcia. alīm ſpūr. t in illo q̄ elegit ꝓpositum di manet .i. impleatur q. ita euenit. ut p̄ſcit. t in illo q̄ ſpuit ſimiliter manet. q. ī. fit ut p̄ſcit, li aūt q. habet malachia. ſ. iacob. d. eſa. o. h. Iam de iudicio dic̄ ds illis ū. ſ. maior ſeruiet minori. de p̄ſcientia aut. p̄ſcien do ñ. q. q̄ſq; illoꝝ futuruſ cēt. dic̄ illis

ou illoꝝ ñ. i. q. li dicerū ē ei i. mal. eum nō viderit nec fu iſſet. t q̄ poſ ſent in utero ī hucuſq; aliq̄d mīuſſe ui deri: ſubdit. quod cū nondum eſſent aliq̄d bonū. aut malū. ie

ingeneth dr̄. t dum illis p̄dicet. ſe fuiſſe ꝓſcium oſtendit. t nīl abſq; ſua p̄ſcia euenire poſſe monſtrauit, li alīs ū q. ima lachia ē. dī de p̄teritis ī qb⁹q; uetꝰ neta aīa t opib; parebat. alīm ſaluādum. alīm dāpnandū. ne aeriſ iudicū fieri ſo let t moriſ. ſic ꝙ illis dixit ds. aī futurū iudicū. ut iudicatus ēdeuit. t ſ. mīna reb dimit. ſic ī illis dic̄: ut intelligat̄ h aptū cē p̄ca ꝓ ꝓpham. q. aīq; illi naſcerentur erāt indi p̄deſtinatione ꝓ gr̄am. Ita n iacob aīq; nat⁹. feciſſe aliq̄d boni. q̄d di ligebat. ī gr̄ia mīe ſue donum. & in eſau: q̄d odiat aīq; nat⁹. feciſſe aliq̄d ma li. ī originale peccm. Nam ī nullo dili gat ut ſuperiam q̄ ille nullā fecerat. neq; in ſto ꝓbat̄ naturam. q. bona ipe fecerit. ſ; q̄n rem ſtupendam de nōdū natis nec aliq̄d boni. t mali agentib; ꝓpoſuerat. ſ. q. unū ds dilexit. alīm odierit. q̄n hoc reuera fuit. cū nil egiſſet. q. reſ ut dictum ē ſtupenda ē. ſibi obic̄ apte exꝑmēt. ūn mouere poſſe audiuit. t ait.

äb

äb.

äb adſit.

äb adſit.

äb.

Quid ḡ dicemuſ? Nūq̄d iniquitas a pud dm? Abſit. Moyſi em dr̄. Miſerebor cui miſereor. et miſeḃo bor cui miſeor.

Quid ḡ dicemuſ. a. ſine omni mīro elegit hunc. t illū repbauit. ḡ quid dicem? Numq̄d ds iniquuſ eſt? abſit. iniquū n. uideat. ut ſi ne ullis bonis t malis

äb

äb adſit.

mitis opm uni⁹ diligat. t alīm odit. qua intē. ſ futura bona h⁹. t mala illi⁹. que unq; ds p̄ſciebat attendēs. nō di ceret. nō exopib; ſ; diceret exopib; Quia ḡ ſine mitis alīm elegit. alīm repro bauit. numq̄d uo iniquuſ dixit. Ho n. iniquus. qui unum dilexit. t alīm odit. ſ. eſau. p ecclēa ſ. iniuriā repbauit. Inquo neut ē iniquitas. Heino ait dicat. dīm qui futa

äb adſit.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

opa puidebat. alim elegisse. aliu reprobasse s; poti⁹. ne quisq de suo4 opim m̃itis aude at gl'ari. ad di gr'am 7 gl'am cõmendandã uale q dixit. demonstrat. subdẽs. Moysi n. d. ne huc p miam elegit. qui ita dic mo ysi. ds eni dix moysi. .i. ds inductus a moyse. dixit. Miserebor uocando. m̃ti. cui misereor. p̃destinãdo. ecce nulla mita p̃ce dunt p quib; eligatur. s; sola g̃ p̃destina tis ẽ ex qua uocatur 7 saluat. un subdit. 7 miam p̃stabo. uitam eternã dando. cui misereor uocando. Ut ita. q. n ẽ iniquus ds. s; iustus. scit n. qd faciat. ñ retractando ẽ. eius iudiciũ. Moysi n. dic. Miserebor cui misertus ero. .i. illi⁹ miserebor uocando 7 gr'am apponendo. cui p̃sci⁹ erã q miam datur⁹ eẽm. sciens illu cõuertendũ 7 apd me p̃mansurũ. Deĩn repetit ũ repeticionẽ ma g' cõfirm. 7 miam p̃stabo ei ẽ miam p̃stitũ. .i. illi miam dabo. q p̃scio p'errorẽ exto to corde reuersurũ ad me. h ẽ dare illi ẽ dandũ ẽ. 7 nõ dare illi. cui dandũ nõ est. ut eũ uocet q sciat obedire. q n inuolu tate petentis. s; in arbitrio dantis. debz eẽ qd datur. an n. dandũ sit. dantis debet iudicio pensari. Ex quib; periculosũ sit iudi ciũ di discerne. et p hesitãtes. ne putent ẽ iniustũ iudiciũ di. q n iuste iudicat. re bus poti⁹ p̃bem⁹. q ubis. Duo n. fuerẽt. saul. 7 dd. inquirimi⁹ in historiis. qual uniuscuisq; eo4 reprobat⁹ p iudiciũ p̃sciencie di. Uidea mus g̃. si saul innocẽtate ĩ se gessit ut dd. qui accepta mia. dm̃ iuuiue ꝯtpsit. p ueniã peccõ4 tñ bene p̃stitit. saul ũ ñ audit⁹. nõ in p̃ce p̃stitit. s; inpaciens fuit. 7 q̃ di iudicio indignat⁹. ad idola que p dãpnauerat ꝯfusus. ab eis auxiliũ requi siuit. Unũ iuste reprobat⁹ ap̃scio uidet. ex h eũ iustũ eẽ iudiciũ p̃sciencie di. 7 uolen tib; manifestatur. Sequit.

Igit nõ ẽ uolentis neq; currentis. sed miserentis dei.

Igitur nõ ẽ uol. q. q ex mia grãtu ta p̃pat qs uult. et uocat. s uelle bonum. nõ ẽ uolentis neq; currentis. .i. operanti ẽ currentis. hominis. s; miserentis di. .i. nõ ẽ ex libero arbitrio hõis bonũ uolentis. uel operantis. ipsa bona uoluntas. t operatio. s; ex mia di qui p gr'am apposita facit nos uelle 7 currere. Ecce nõ p futura que p̃ uidet. elegit. Uñ g̃ sunt merita. ũ opa. t p̃tita. t futura. tamq̃ libi arbitrij uirib; ad impleta. siũ ad implenda. Homne apta p̃pulit apls de g̃niure gr'e. .i. ue gr'e ꝯmenda cione sentenciã. cũ ait. Nõ ẽ uolentis ne q; currentis 7c. h si attenderes. o uana ne. nõ extenderes ꝯ gr'am. m̃ta uoluntatis. cũ audias. ñ ẽ uole. n. c. s. m. di. Nõ g̃ ideo misertus ẽ ds iacob. q uoluit iacob 7 cucurrit. s; q misertus ẽ ds. saratur n. uoluntas a dño. 7 a dño gressus hois diri guntur. Idq; ꝯgrue ait. Nõ ẽ uolentis neq; currentis. s; di miserentis. nõ q h sine uo luntate nrã agatur. s; q uoluntas ñ. nil boni agit. ñ diuinit⁹ adiuuet. Unũ alibi apls ait. Nõ ego aũ. s; g' di mec. ñ ideo h ait. q nil boni agebat. s; q nil ageret. si illa nõ adiuuaret. 7 hic dic. ñ. ẽ u. n. c. s. m. d. ñ q nulla ẽ hoi uoluntas atq; cursus. s; q nil p̃. ñ ille misereatur. Ds'' n. ẽ qui opat in nob uelle 7 operari bo num. s; ẽ h ẽe t spare nõ possit. ñ ue lit. ñ p̃uenire ad palmã. ñ uoluntate erat. quom dic. ñ. ẽ. u. n. c. ñ q ipsa uoluntas a dño p̃patur. forte aliqs ac cipiet h sensu dictum ẽ. ñ. ẽ. u. n. c. s. m. d. tamq̃ diceretur. nõ sufficit sola uo luntas hois. si nõ sit 7 mia di. cui dr ẽ. Nõ sufficit 7 mia di. si ñ sit uoluntas hois. ac p h si recte dictũ ẽ illud. q id uolũtas hõis sola ñ implet. ẽ nõ 7 a dño dr recte. nõ miserentis ẽ di. s; uolentis ẽ hois. quia id mia di sola nõ implet. Restat g̃. ut id recte dictũ intelligat. ut totũ dõ tribuat. t detur qui hõis uoluntatẽ bonã 7 p̃pat adiuuandã 7 adiuuat p̃patã. nolentem p̃ uenit. ut uelit. uolentẽ subseqt; ne frustra uelit. Cũ aũt di miam cõmdasset ub p̃dicens ut 7 iudiciũ di cõmdaret 7 ap eũ iniqui tatẽ nõ eẽ ostenderet. subiũxit.

Dicit eni scriptura pharaoni. Quia in h ipm excita

Dicit n. scrip tura pharaoni. q. sic iacob. p miam eleg ita p iusticiã esau. reprobauit 7

Marginal notes:

ad.

ad.

ab.

Intende.

am.

ab.

Intende.

ad.

ad adisti.

ad adultam tenc.

ad ꝯ p̃scicõe tñcie.

ad ad pauli num.

ad inenh

ctio.

Intende.

ad.

.i. aspirando

.i. q̃ paulo dicit

s; id uoluit 7 cucurrit

illu ñ n s; sciat p̃sciendo

Dicenti remi dicãe.

inuant

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ut re.ur ostendā
mte urtutē meā
⁊ āniātē nom
meū mumuisā
ta.

Ve illum p
mfficiā rep
bauit qz li
dicit sēptā
mdnēsdm
loquēte pha
raonē q p
uoluū: sic
esau. rpbauit, t ī ormua, qmie
ē. uelle. t ēirē; ex uoluto at nō ex
inquinate ē eōt: sic appauit in phara
one. Dic n. sēptua. ac si dicat. ex apposita
ḡ. q ꝺ ē. p mfficiā: fuit mala sic appa
uit in pharaone. Dic n. nē. Vt ita ormua
ex mā ē uelle ⁊ currere. q appauit in alijs
qui fuit ex eadē massa. cui debita ē poen
a. ū in pharaone appauit. Dic n. sēptua
i. dns mea pharaoni. qui mihi ipm. qz ñ cō
mutatur li. si legis: ac sīc ēet. qz exercauit
te o pharao. malus ꝺ erat si; qz sēpsit.
ego at ostendi ī signa que feci p moy
sen. exercauite mihi ipm. i. mihane cāde
malicā. ut detur fiat; li usus ē. ut qui
miseroib; ē. ñ respicē uult: sordescat ad
huc. i. mmū hois. ad exigit. ut ipse q non
uult peccm delere: pecco amplioꝛē
netur sic pharao. qui nisi signis debuis
set arngi. si; detur fes ē mrio suo. Hec li
mutile fuit. si; ut mte mdurato. i. p te ī
durtū. t urte. i. ā te: ostendā bonis iusti
tē meā. ut insignis egypti fecat. Ecce hic
patet. qz ñ malis bñ untur ds. ostensā
dico. i. potestatem ūrtē: mmūicet no
mi meū ī omnia tra. Hoc q exēplum ꝺ
pharaone. qui iusto iudicio ds reprobat ē:
primet ad esau. qui excecē uidno equi
simo. licet occulto reprobat ē. sic iacob p
miam elect. Vt ī. q. m hi fuscitauit ipm
te. Alij oppose sic hūt, mihi ipm te fuscita
ui. t. seruauit. i. p fuaui te. o pharao li dic
it ds. cū tamis mal eēt reus. ut mdignus
eēt mōe. q tm ds reseruauit. mihi ipm. i.
ad hi. ut in eo ostendat ūrtē suā. i. ū multa
signa. i. plage ostendāt meū. Vt fuscitauit te.
fuscitat dicitur ē. q cū apo dm moriuus eēt.
modicū tam temp accep urte. ut in eo di ur
tutem omis gentes adiscent. nō ē alū
deum preter illum: qui undecq erat. Se
quitur.

Ergo cui uult
miseret: ⁊ quē
uult mdurat.

Ergo ꝺ uult hi
cōcludit de utq;
ſ. mīam uolmo.
⁊ rpmissis exem
plis. ꝺ apparet
gratia mīa. i. us
sum uolmū: infert. q. q miseret ds iacob
gtis. ō. patet. q ꝺ uult. miseret gratuito. i. q
esau ⁊ pharaonē rpbauit. ō patet q ꝺ uult
mdurat. iusto iudicio. Si at querim mihi
obdurationis ⁊ mie: obdurationis mmm
inuenio. mie ñ mihi: nō inuenio. q nul
lum mie mihi ē. ne gra euacuet. sin gratis
donat. si; mihi redderet. Quum ā obdurum
nis ē. pecm tocī massē dāpnate. ñ obdu
rat ds impediendo maliciā: si; ñ impediendo
gram. sic ñ digni sunt. quib; n. nō impe
tur: ñ digni sūt lre. ñ mererent pnī. ut
ñ impetrarent. li digni sē. li mererent. Sicut ꝺ ob
durati ē. se obdurari debuit. ⁊ qsi ad utus
ē. se aduti gratis agnoscat. odisseret ꝺ mag
na bonitate. ⁊ obdurat nulla iniquitate. ū
ñ libat de suis mitis gloriet. ñ dāpnat ñ de
suis mitis oqueratur. Sola n. ḡ redēptio dis
cernit a pdnis. qsi ī una pcessionis se uerat
massa. abominē dicens: processionis ei cōmu
ni. Vnusquisq ꝑpe genus humanū. tū
iusto iudicio ds. in apostatica radice dam
nati ē. ut ī si nullus in liberetur. nemo
recte posset increpare ds iustitiā. Mō ū. si
libantur: ostendit plib; ū liberatis ī dāpna
cioē iusta doceretur. q omnis misia ōis
plis. quo ī istos debitum iudicium ds du
ceret: ñ ei indebita mīa subuenisset. ū
ꝺ intelligenō ē. q ira maduret. q. q. q. pec
care cogat cum ipe nemine peccare cogat.
si; tantum quibusdam peccatoribus. mīam mi
sericordie sue ñ largit. ⁊ ob hi os obdu
rare ds. q nō eos miseretur. quib; gra
ñ ee pbenda equitate occultissima. ⁊ ab
humanis sensib; remotissima iudicat. q
ñ apis aplis. si; mirantur ū ait O altitu
do diuiciarū sapie ds. Vniuersa nāq;
massa mortis dāpnata. circumcisā debitā
ē mlte reddat ds iustitia. honorē mdebi
tū reddat. cui mlte ds ḡ. ñ mitigat pīs
gratia. ñ fatali necessitate. ñ remittat fi
nite. si; clausa eternitate sapie. ⁊ scie sue.
q. uim de alto profunde queretes reddē ītē

ad obstinatum

ad.

ad mentē.

ad.

ad simplicitatem.

ad de.ū.a.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ag
ag

ag adhonestacum.

ag menchers.

ag & nullam.

ag

ag adhit.

ag d.ù.a.

amq; ſ cõiecturas cordis ſui. miserumbilẽ alienudinẽ iudicioq; di cogitare conãrer: infabulas nammiſ habierũt dicẽres. q; aĩe ſurſum in celo peccãt. ⁊ ſua pecca ad corpa p̃miſ dungunt. ⁊ digniſ carceri bi includunt. Ierũ hi tales p̃cogitacio nes ſuas ⁊ uolentes diſputare de di p̃fundo miſi ſẽ in p̃fundũ. dicẽres. aĩal in celo nõ ſũſtanſ. ⁊ i aliq̃o homi. ⁊ mali egiſſe. ⁊ p̃miſ ad corpa terrena detruſas cõ. hi ãt reſpuit catholica fides. p̃ euidentẽ aplĩ ſententiã q̃ ait. ẽ nõdũ nati ẽrãt. nec a liq̃o boni ⁊ mali egiſſẽt. Melior g̃ ẽ fides ignorãtia. q̃ temeraria ſcia. g̃ cui⁹ uult miserẽt. g̃ntia mĩa. ⁊ q̃ uult indurat. iu mte rectiſſima. Q̃ ſi pozro tã impie deſipi at. ut dicat dñm hoĩnũ malaſ uoluntates q̃ uoluerit. ⁊ q̃m ⁊ ũ uoluerit. ut bonũ nõ poſſe ſuaſere. cui uoluntati ei⁹ nul reſiſtit. Sz ẽ fac. p̃ miã fac. ẽ ãt nõ fac p̃ uoluntũ nõ fac. Miſereꝛ uniq; ſ g̃iam. q̃ g̃ntis mẽ obdurat ãt ſ uoluntũ. q̃ miſeꝛ reddit. nõ datur intelligi. ut obduracio di ſit nolle miserere. nõ ut ab illo irrogẽt aliq̃d. q̃ ſit hõ actio. ſi tm̃ q̃ ſit melior nõ erogẽt. Vnde ni q̃m dictũ ẽ. nõ ẽ uolentis. neq; cur reuti. ſi obdurantis di. q̃n obdurat ꝛ pcipitio aliq̃o mali. ſi nõ largiẽdo bonum. q. fac equitate ſua. ſic ex mia ſua g̃iam p̃stat. Conſtãt itaq; q̃ nullus labitur. nõ g̃ntia miſericordie ꝛ nullus dãpnatur. nõ equiſſima iuſticia. Sz ẽ poſſ hoc q̃ illũ liber. ⁊ nõ liber. ſeruetur qui p̃ tã mag nũ p̃fundũ uocioꝝ dñi. uumtn̄ caueat ꝓcipicium. Q̃ ſe g̃ liber illũ ꝛ nõ illũ. no lo ut ame q̃rat. hõ ſum. p̃fundũ nunq̃ ẽ adiuto. nõ penetro. expauesco. nõ ſeruo. inſeruabilia u. ſũt iudicia ei⁹. Vnde ea notãda ẽ. q̃ obduracio di tm̃ dicit ẽ. Obdurat u. dicit nõ ab eterno. Reybaldũ alia ẽ ab eterno. alia dicit. q̃ ãt dicta hic ẽ. ide ẽ q̃ obduratio. ſ. deſertio. q̃ ãt ab eterno ẽ. hic ẽ q̃ de⁹ placet aliq̃ dãpnandũ. Simiter diligenter diſtinguendũ ẽ. de p̃deſtinacione. electione. dilectione ꝛ odio. Sequit.

Dicit itaq; ap̃. Q̃a dixerat. ẽ uult misereꝛ

Dicit ergo: Numquid adhuc queritur?

Uolũtati enim ei⁹ q̃ reſiſtet? ô hõo tu q̃ſ es. q̃ reſpõdeas deo? Numq̃d dicit figmẽtũ ei q̃ ſe fixit. q̃d me feciſti ſic? ut bñfaciat. i. cur queritur aliq̃s bñfacere adhuc. ſ. p̃q. ãtur ex uoluntate di ẽ. cũ nul poſſit ni q. de⁹ uult? Voluntati enim eius quis reſiſtet? ut ita. cũ ex uoluntate di ſit obduratio. Quid queritur. i. ẽ iqueritur de⁹. ſi offendimus. adhuc. i. iquerit ẽ de peccis hominũ. ẽ ipſi nequeãt ui uere q. de⁹ uult? Conqueritur n. de⁹ ſepe de hoĩb; ſic p̃ inuria appareꝛet ſibi ſcripture loca. q̃ nolũt ẽe. ⁊ recte uide. ẽ q. carnales inuoluptatib; ſuis inuen tes. ſ ſolent ſibi dicũ ẽ murmurare. ⁊ loqui aduſus dñm ⁊ uoluntati ei⁹ nõ unio ſuo deputare q. mali ſũt. q̃ſi redargun aplũ reuocent ab hui⁹modi p̃ſumptõe. ⁊ h̃ impudentiã q̃ſtionis ita reuincit. O homo ⁊ ẽ. h̃ãt non facit ex inopia redde ratiõis. ſ. hominẽ ad hoc capacem rationis ſibi dationẽ reuocet dicens. O homo q̃re ita illum attendo. Iuſt hõ. ille de⁹ ẽ. In iq̃ homo. i. caro ũ ſp̃s. i. carnal. ũ ſpual. tu miſer. cui diſplicet q. de⁹ agit. ⁊ qui murmuraſ ẽ dñm. q. aliũ regebat. ⁊ aliũ

ag adhonestacum.

ag menchers.

ag & nullam.

ag adhimpleri cantũ.

Intende.

ag adhimpleri cantũ

ag menb.

ag d.ù.a.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

elegit. quis est. i. cui ualentie est q̃ respõdeat
dõ. i. meliguis que dñs facit. i. ẽ ei miserẽt.
nec indurent. q̃ si ẽ dicẽtur. nescirent resp
ponẽre. i. intelligẽre. prua carnalitate. nec
ne adh̃ uiuat sapientia tua. n̄ aliq̃ uirtꝰ
tua. Vt quis est. qui rel. i. ꝺicat ge. i. rõib;
ꝺ ãm agnis. q̃ mutte elegit. t reprobet.
Magna indignatal ẽ ꝓ ꝑsũptio. homẽ ꝺ
cicere dõ. iniquũ iusto. malũ bono. imp
num pfecto. infirmũ. fortissimo. mortã
lẽ. immortali. suũ. dño. carnem. cãrem.
Mouemur ãt iniquis. eo q̃ de eadẽ massa
carnis. alios iustificat. de alios reprobat.
Adh̃ ãt ostendẽdũ fieri recte. apls innuit
ub ylare. figuli similitudine. q̃ aduersus
figulũ. nõ hr nocẽ aquerẽtes. dicẽs. Hũ
quid figmẽtũ dicẽ ei qui se finxit. i. ei a q̃
fctũ ẽ. qui mich ei obꝛ. h̃. l. q̃ me fecisti
sic. q̃ n ꝑ. ꝺ fabricem suã op̃ aqri. sic
ꝛ tu hõ fingis aduo. ꝛ iõ ne quis aduersus
ũ causam. ãre frẽ te sic. t ꝛ n̄ sic. Si.
H. pecc̃ loqui possꝫ. & dicẽt dõ. ãre me
peccũ fecisti. ẽ idem factum fecisti. n̄ n e. succ̃
serel ꝛ diceres ó pecc̃. tu quis es. qui re
spondeas dño. Quia u q̃nis h̃ rõ. ex h̃
illi firma uidet. q̃ ꝺ omni massa fcti
ũis. reprobari ꝛ iustificari. subtrat.

Anno hr potestatẽ figulus luti e
x eadẽ massa fa
cere aliud quid
uas in honorem.
aliud i cõtume
liã. ¶ meham. hr unq;. Manifestũ
ẽ aliqua uasa fieri ad honorem.
que aduersus honestos necia sũt. Alia ũ
ad contumeliã. que usibꝰ sũt culinary necia
ꝛ uni m̃ cẽ subꝫ. si offerre oportet ad h̃
mre. i. dñm. ẽ omis creatura exẽcq; massa sum
i subꝫ ꝛ cunctis peccãtes alis misereꝫ. ꝛ alt
um despicẽ. n̄ sũ utilia. sed figulo oñi
sola uolũtas ẽ. sed ãt. uoluntas ẽ iusti
cia. Sic g̃ uas q̃ fit n̄ inhonorẽ. si; mon

Annõ hr. q.
uere n̄ pot di
cere opus fctũ.
ãre me fecisti sic.
q̃ figulus lutũ.
i. qui de luto
operatur. Aut
hr uasa. ꝙ fa.
ceꝫ ex eã massa
aliud quidem
uas in honorẽ.
aliud ũ i cõtu

meliam. hr unq;. Manifestũ
ẽ aliqua uasa fieri ad honorem.
que aduersus honestos necia sũt. Alia ũ
ad contumeliã. que usibꝰ sũt culinary necia,
ꝛ uni m̃ cẽ subꝫ. si offerre oportet ad h̃
mre, i. dñm. ẽ omis creatura exẽcq; massa sum
i subꝫ ꝛ cunctis peccãtes alis misereꝫ. ꝛ alt
um despicẽ. n̄ sũ utilia. sed figulo oñi
sola uolũtas ẽ. sed ãt. uoluntas ẽ iusti
cia. Sic g̃ uas q̃ fit n̄ inhonorẽ. si; mon

Quid si uolens ds
ostendere iram suã
ꝛ notã facere pot
entiã suã sustu
uit in multa pacie
tia uasa ire ap
ta in interitum.

Q ꝺ si uo
lens t q̃ si
nõ uolens.
qui ad ostẽ
sum ẽ. q. ꝛ
si ꝺ mich
bonũ det hoi.
n̄ m̃ iniquus
ẽ. Si; ꝺ dr
cel̃ si quib;
dã ꝛ bona
vedit. sc. cũ
ẽent apta
ire multũ
sustinuit multa patientia. ꝛ h ẽ q̃ ait.
q̃ nõ ẽt iniquus ꝺ. ꝛ si nul varet bonũ.
si; dat bonũ quib; dã. ꝑ q. apparet bonꝰ.
q̃ sustinuit uasa ire. ad ire multa pa
tientia. ꝑatientia ꝛ longanimitas ds

ämb.

äd ostendendum.

äd

äd ad bonefacendum.

äd

äd de cumtate ds

äd ad bonefacendum

ämb.

ämb.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Aug. ad simplicianum. amb

Aug. sr. greg.

Aug. ex lib. sententiarum. [illegible]

e. quam sustinet diu malos. ut si velint corri gant. l. incepta malicia pduratis dampnatione dispdat. diu n. expectati inexcusabiles s. et ideo expectavit eos deus. cum sciret non conversuros. ut utatur illis quam instruendo ad salutem bonorum. Novit n. deus bene uti malis. in quibus humanam naturam non ad maliciam creat set pfert eos pacien ter. quousque sciat opere. non manet. si intres eis ad amonicionem. l. exercitacionem bonorum. Nul lum enim deus l. angelorum l. hominum crearet quem ma lum futurum esse presciret. non parti nostri quibus eos bonorum usibus comodaret. Dico quod susti nuit malos. et iterum expectabat. ostendit eis multis iudiciis. Ut ipsos aliquando punien do. Ut alios coram eis iram suam futuram. i. penam eternam. non se cavent. et in his quod sustinuit eos. et iram eis ostendit. notam fecit potentiam suam. s. quod per malos purgat bonos. Si autem hec est s. deus volens ostendere iram et notam facere potentiam suam sustinuit vasa ire ap. in m. multa paciencia. quid respondeas deo. l. quid dices. quasi potius dicere. quod iuste graciam sub trahit talibus et dampnat illos. qui ita expec tati de peccatis noluerunt resipiscere. sic hac potencia dei gracia abusi sunt. Ecce hic ostendit iusti ciam circa eos. qui habent tempus operandi bonum.

Ut ostenderet divicias glorie sue in vasa misericordie que preparavit in gloriam.

Ut ostenderet quod adhuc patitur deus malos et postendit ei iram et noticiam suam attra hit. ut se ostenderet in vasa misericordie. i. per misericordiam electis. divicias glorie sue. i. quam dives et quam magna sit gloria misericordia sua. Ob hoc enim dat tot bona malis et tam diu eos tolerat. ut convincat eos iuste dampnari. et ut fideles magis eum diligant. quibus gratiam misericordiam non communem ipse conservavit. Ut ostenderet hic in vasa m. i. in electis di vicias glorie sue. i. copiosam et gloriosam misericordiam suam. per fornacem tribulationis quam tolerant boni a malis. a quibus quanto magis tribulationibus excoquuntur tanto puriores et meliores gracia dei operante redduntur. Ut dicitur supra per legi slatorem. Quod si volens. quasi non esset iniquus deus et si nil boni daret. Sed quod dices. sive bona dedit et dedit utique. quia deus sustinuit in m.

pa. va. ire. ap. in. i. i. malos quos esset possi iudicare statim diu sustinuit. ut digni non possint dampnari. Ideo enim expectati sunt. ut inexcusabiles deperirent quos prescivit deus non conversos. Deus dico. volens ostendere in futuro iram suam. i. penam eternam impiis quos male usos dei paciencia eternaliter dampna bit. et volens. fa. no. po. su. in salvandis. quos et glorificabit. et vindictam sanguinis eorum super malos exercebit. qui esset an putaret non vindicaturus. quia diu dissimulavit. in vindicando potens invenitur. Ut ostenderet quod ita in sustinuit. vasa ire. ut in futuro sola ostenderet per operationem negligentes in vasa misericordie. i. electis per misericordiam. divicias glorie sue i. copiosam et gloriosam misericordiam suam. Osten dit n. quam fecit eis. quos liberavit et glorificavit. cum illi quos deseruit penam habent quam pariter omnibus debebat. Nota quod ex verbis apostoli quibus usus est in hoc sermone dicens. iacob graciis dilec tum et electum a deo. esau autem ab initio reprobatum. sicut et pharaonem et alios quos voluntate sua deus obdurat ostendit. quod quidam sunt quibus nec graciam apponit deus. ut esau et pharao. est aliis infert eam quasi coactis. ut apostolo paulo. In his autem causis presciencia dei flagitanda est. quia non aliter evenit quam futurum novit. presciencia n. dei est quod definitum habet. quod unicuique futura erit voluntas. per quam aut dampnetur aut coronetur. Presciens itaque deus aliquos male voluntatis futuros. non habuit eos in initio bonorum. sic de presciencia pharaonem dampnandum esse censuit. sciens eum non esse correcturum. apostolum autem paulum elegit. presciens utique quod futurus esset fidelis. Sunt autem et alii quidam. quibus gracia data est in usum. ut sauli et iu de et illis discipulis quibus dominus in evangelio dixit. Ecce nomina vestra scripta sunt in celo. et post abierunt. sic hoc de eis dominus dixit. propter iusticiam. cui de serviebant. quia hoc est iustum. ut unicuique respon deat proprio. ac si diceret. digni estis ne in terra eterna. quia erant boni. Frequenter n. autem sunt mali. qui futuri sunt boni. et aliquociens prius sunt boni. qui futuri sunt et permansuri mali. Tales erant illi. et ideo nomina eorum erant scrip ta in celo. propter iusticiam cui deserviebant. sed non presciencia in numero erant malorum. De iusti cia n. iudicat deus. non de presciencia quia iusticia non dei presciencia est. quare aliquis dignus sit a pud deum vita. Unde moyses sic dicit. Siquis peccaverit.

amb

amb

amb

amb

amb

amb. ab.

amb

amb

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ante me: delebo eū de libro uite. ut f. iustoꝝ iudicij: uideat delere ꝑ peccat. uę ꝑsciam ei in libro uite uītę suę. Vū ioh ait. Ex nob exierunt. sz ex nob nō erāt. Ecce ꝑ uane aliquis uiꝝ aspera. eū malui ee delinq. qui in f. ꝑsciā nū quā defuit. Cum ꝝ ex gratia mea. apponat grām. quib; unde ꝝ liber ql unde: manifeste ostendit: dicef ꝝ glosa bonitas sua: i uasis mie. que ꝓparat. similr expectando. sic expectat uasa ire. ꝓparat dicit. in gladium furorem. Omis eū sustinet ds. sciens ex uis singlos; ꝝ unq; bonis posit. quod malos expectat.

Quos ꝝ uocauit nō solum ex iudeis. sz ꝝ ex gentibus. Sic in osee dicit. Quos ꝝ uq. cum ostendisset q ex sola gratia sua fit iustificatio. meipsa probare p auctoritates ꝓphārum. q hoc fiat ex utroq; ꝑpto. q illos qui fuere uasa mie. ꝓparauit in gloriam. ql ꝝ uocauit ꝑ predicatores suos. eū sit ex una massa ade. ꝺ qua ꝝ mali qui sunt uasa ire. ꝺ debita erat dānatio. Tota quippe ista massa iuste dānationis pena erat debitum. ñ ex ea faceret. ñ solū ꝑ mal. sz ꝑ misericors figulus. alia uasa i honorē. sc. gram. nō sz debitis: dū ꝑ ea uasis subuenit. quoꝝ nulla ante dici possunt. nisi ex gratia ꝑuenit: ut hīe di qua ante bona possint. q de stirpe i obedientie ductum ꝓtrahit peccati. atq; supplicij. nō ad actione diuina. sz uolūtatis iniquitate uiciata ñ. que a ds ē. omia bona. Sī ꝝ male uiuūt hoīes de filio ē. t q originalr traxerūt. t qō i lucē ꝺuerunt. iō nō se excusent hoīes. qui nolunt recte uiuere dicentes. ꝺ nos facimus: qui male uiuimus: cum gram ūn bene uiuere nō accepimus: Non uacuer possunt se excusare. si eū uasa ire sunt. quib; debita pena redditur. si sibi imputet. q ex massa sunt: q ante pecāt: de iusto dānauit. Si ad uasa mie ꝑtinet. quib; gratuitam

massa ꝑtin. suppliciū tenere uolūt. ñ sz inflent: sz ipm glificent. qui eis mā modū ꝑstitit. Vocauit dicit. nō solū ex iudeis. sz ꝝ ex gentib; ꝝ ꝑmū ꝑ gentes ꝺ auctoritate osee ponit dicens. Dicā non populo meo. ꝺ qui nō populo ee se dicē. sz populo mio.

Vocabo nō plebē meā: plebē meā ꝝ ñ dilectā meā: dilectā meā. ꝝ ñ miam ꝺsecutam: miam ꝺsecutam. ꝝ erit in illo loco ubi dictū ē eis: Nō plebs mea uos ibi uocabūt filii dei. ysaias ait clamat ꝓ isrl.

Vocabo nō plebem meā. s. gentes. que ꝓ nō noueāt me. ñ uocabāt plebs mia. plebē meā. ut. s. cognoscāt me. et dicāt plebs mia. ꝝ nō dilectam meā. s. gentiliter nō habo ꝺ lectam meā. s. ut dicat lectione seruant. ꝝ nō miam ꝺsecutā. uocabo miam ꝺsecutam. ut. s. ad etnā gram ꝓmouat. ꝝ erat ibi. q dicā. s. q ꝓ loco. ꝝ non uidebo. ꝓ dictum ē nō plebs mea. s. in nouo mūdo uocabuntur filii dei. Vbi ꝓ. i. ꝓ uocati. ad ē ipsos uocos qui dicebat. ei plē non estis. i uocabūtur filii dei. ab eisdē uocati. ysaias ait. hic ponit auctoritatem ysaie ꝓmouet. q osee ita ꝓ gentibus dicē. ysaias ait clamat. i. apte ꝓ isrl. i. ꝓ uocati dicens.

Si fuerit numerus filiorū isrl. tāq arena maris: reliq̄ salue fiet.

Si fuit numerus filiorū isrl. sic ut arena maris: reliq̄ salue fiet.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ni a datum fuit a patre. Testimoniū n. q. obsecē ꝙ illis ⁊ iustum ē. necesse. fuit obsecrē. iustū ē qz hīt emulationē, ⁊ necē ē. qz nō ē scientiā, ⁊ hī ē qđ ait. Testimoniū n. ego q̄ olim simil tit fui. phibeo tit de hī. qđ emulationē ꝺ di hīt. i. zelū di. ⁊ iō iustū ē. ozare ꝙ est. si nō ē scientiā diligendi. Simil um n. ē lege uenari. ⁊ dñm legis ꝙsequi, stul tum ē i patrē sñi ⁊ filiū negare, ⁊ ē sen sus. Sic dilectione di. putāt se facere, si nō am di dilectionē n hīt. ⁊ iō necesse ē ꝙ est ozare. Dē hīs ait. hī dic. qui n intelligentes ⁊ malignantes. ut sēbe ⁊ pharisei. si essent sic x̄m nō receperunt. quib; per ꝰ ait. Scio fris qz p ignorantiā hī egistis. Illi ē emulationē di hītes. si; uoluntatē ⁊ ostiū et nescientes. ꝺ dñm agentes. q̄ se defendē festabantur. Quoꝝ ait nō si scientiā zelum hāt, ōtēs subdē:

Ignorantes n. di iusticiā ⁊ suā ītē querentes statuere. iusticie di nō sūt subiecti.

Ignorantes n ⁊ ē. q. ait nō si scīam hīt zelum. q. ignorantes di iustificā nī q̄ dē iust ē. si; q hoī ē ex dē. i. q̄ dē ant hoī. q ē ꝙ sic ē. q ē sicut a dō. qui iustificant impiū ⁊ querētes. t. uolentes. ut supbi stantes suā. que ē p extraneas observantias. q̄ dr sua. illoꝝ. nī q̄ lex ab ipsis ē ostensa. si in lege que ex dō ē. sua iusticia obtinebāt. cū eāda legē sint mrib; impie posse ēe ꝙdā. ut aliqui precedat gīa. nī gīa p̄ceder iusticiā. hī mā faciē tes. n sūt subiecti iusticie di. qua dē. qui ficat ēe ostentes. i. nī ēe unt ꝙ sic ē impios iustificari. h ē eis iusticia dī. que ī mā precepto legis. quo ames. inuenitur. si i ad uersario gīe ē. ostenta ꝙm subsit

Finis n. legis xp̄s ē ad iusticiā oīi ē denti.

Finis n. q. uere ignorāt iusticiam di. q. ignorant xp̄m. qui ē finis ē legis. i. qui adimplet ipse. ⁊ in nob q lex p̄cipit. qui ⁊ ualet ad iusticiā oī credenti. i. qui ē dator iusticie oī ēdē.

ex ē ē. nī ex lege iusticia ē. q. si ꝙ legem ceptam. t nīlem cōr iusticia. sīm fide ē. ē gīa ⁊ ē gīa misereatur. si aī nō grauis mor mul ē. ē mllo solo iustificetur impius. ē ēcem meum depurauit fides adustiōnē. Omīs ē humana nī iustificari ⁊ reor mi ab ira. i. aquindecim nullo m pot. nī ꝙ sio nem ⁊ sacramentum sanguinis ē. finis eīus ē ē. in quo lex iusticie nī cōsummatur. si; im pletur, omīs n. ꝙfecto in ipo ē ult̄ q̄; nō ē. quo spes se extendat, finis ⁊ finalium ē ē. ad q̄ eū ꝙuenerit currentis intentio. nī hī quo ampli; possit aliq̄ mouere. si; hī mq̄ dicat ꝙmanie. finis ē dr. q non alium. si; q ꝙfect. t fecit ē iustificā ꝙ sio ē. sīm opib; legis ⁊ sunt opa que indeb bona sīm fide ē. ⁊ nō sūt m ne bona. q nī referuntur ad eū finē. ex que sunt bo na. i. ad x̄m. qui ē finis legis adiusticiam. nī utiq; humanā si diuinā. Est enī huma na iusticia ⁊ ē diuina iusticia. De humana ait ibi.

Moyses enī scripsit qm iusticiā q ex le ge ē. q fecerit hō uiuet in ea. Que aī ex fide ē iusti cia. sic dic. Ne di xeris in corde tuo. q̄s ascendet in celū id ē x̄m deducē. an d q̄s descēdet in abissū: hoc ē x̄m ex mortuis reuocare. ē exponens. nō ex amore. uiuet mea. i. nī puniet̄ legali pena. q̄ lex moysi reos illos nī faciebat. si seruarent. multō

Moyses n. ⁊ c. De diuina ait ibi. Que aī ⁊ ē. de humana itaq; agens subd. Moyses n. a. de ē. sīm ē. iusticia ad salutē. q̄ iusticia legis sīm ad p̄sentē uitā ualet. ⁊ hoc ostendit mo ysi. Moyses n. scripsit. innumeris ⁊ in leuitico. qm hō qui fecit. q̄. sīm ē adimplēte iusticiā que ex lege ē. q

(c) 2006 Ministerio de Cultura

faciendo legē; uocat hȳ iustitiā legis. ep̄
a illa legalia; uñ ⁊ unmoysle tm habēt;
qui fecerit ea uiuet in illis. Timebāt utiq;
ne sīñ ea fecisset patentur lapidacionē.
t ahēp huiꝰ mōi; uiuet ex̄ ea. i. habebit
hȳ p̄miū. ne illa morte puniatur. ꝓ hō ē ex̄
magna iustitia mihe. ñ hr̄ mīrū ap̄ dñm.
Aliud ē ex̄. ñ iustificari ap̄o dñm. aliud ñ ꝺo
iustificari; qui ꝺo ñ iustificat̄. ñ illa tuar.
que tempale hñt p̄miū: ñ illa q̄ etiū. qui
ñ mopib; leg̃ iustificat̄. rēpale iñ expec
tat mercedē. ñ iustificantur ap̄o dñm; sꝫ nȳ
⁊ illa quedā ē. ú sic dicā. ītrema. carnalīq;
iustitia. De iñ de ītitia fidei subdit. Que ar̄.
q. de illa iustitia legis ma dixē moysēs. sꝫ de
iustitia. que ē ex fide. i. de iustitia fidei. sic̄
moysēs dic̄. in corꝺe nostro. sle dixit sic̄.
vt ipa iustitia que ē ex fide. sic dic̄ mor
te hoīs. s. q. observata duc̄ ad celū. non
observata ducit ad abissum: hȳ ē q. aut; ne
dixit. h ar̄ iustitia fidei ē. ne dubitetur
de spe di. que ē mē. ne diffidat hō xp̄m
expoliasse infernū: ⁊ cū aīab; celū ascen
disse. exquib; efficit̄ iustus. De hac g̃ dic̄
moysēs. t ipa mortde hoīs hȳ dic̄. o hō. ne di
xis in corde tuo. i. nec tacitē cogites. Quis
ascendit in celum. i. nullus hō ascendit i
celū, iō ne hȳ cogites. qi q̄ hȳ cognat. negat
x̄m. ascendisse. ⁊ hȳ ē q. subdit. Quia is cogi
tare ē deducē xm. i. negare x̄m. ascendisse.
(vel h fuit ūba apli. s. i. x̄m. deducere. de q̄b;
ap̄e sensum p̄missoꝝ ūboꝝ moysi. Sequit.
aut ne cogites. quis descendet in abissum:
s. in infernū: i. nullus descendet. q. ē pro
nō observata lege, iō ne cogites. qi hoc
cogitare ē xp̄m reuocare ex mortuis. i.
credere q. x̄s nō descendit in infernū. qi si
illi. qui iustitiā nō observāt nō descendūt.
Time abrahā ⁊ antiq̄ patres multo minus
descendunt; si ar̄ illi nō descendunt. ē ñ
x̄s. qui nō ú p illis libandis descendit, ⁊ fuit
hȳ nē ⁊ ūba apli ú aut. hȳ ē xm. Vt ita. sle
dixit q. d. Cum audieris p̄ resurrectio
nē p̄dicari xp̄m ascendisse in celū. sic di
xit. i. noli dicē in corde tuo mendacū ē.
Quis n. ascendit in celū: iō ne hȳ dicas.
q. id dicere. ē xm. deducere de celo. q̄d
ad te p̄tinet. q. h infidelitas. q̄m inte
ē xm reducere de celo. ad tram. & simul

ē audis p̄dicari. q. x̄s ad inferna descendit.
noli dicē mendacū ē. Quis n. descendit in
abissum: iō ne hȳ dicas. q. hȳ dicē ē xm. reuo
care ex mortuis. q̄m inte ē.

Sed q̄d dicē scriptura.
Ape ē ūbum in ore tu
o ⁊ in corde tuo. hoc
ē ūbū fidei q̄d p̄di
cam. q. si confitearis
in ore tuo dñm ihm
⁊ credideris in corde t
uo. q̄d ds illū suscī
tauit a mortuis. sal
uus eris.

Sed q̄d:
q. ne hoc
divisis po
ñ hȳ credo.
ve ūbo. q.
scriptura
dicit ve
eo in cor
tuo nomine.
q̄d in dic:
Ecce ūbum
i. x̄m. pri
cario ⁊
docerina.
ape ē. i.
utile est.
qi iustifi
cat ⁊ sal
uat, ūba ueris legis longe
abstitebāt. a iustificatōe ⁊ sa
lute. Vt ape ē. qi ñ ē diffō monentis t dice
t ēde. qi nō longe ē a nobis aīab; ⁊ ideo quēdi
rōne q. nob dic: ne ascendam; hȳ ūbum debet
ē in ore tuo. ad confitendū: ⁊ in corde tuo ad
credendū. Deīn apis scriptura moysi exponi
dicēs. hȳ ē ūbū fidei q̄d p̄dicamus. q. ⁊ baptis
mū exponit. De hȳ ūbo dns ait. ita mundi estis
ape ūbū q. locuti sum vob. ñ ait ape baptismū.
Ecce ñ q. ⁊ in aq̄ ūbū mūdat. Deinde ūbū
⁊ ꝺo ē aq̄ ñ aqua: decedit ūbū ad elementum:
⁊ fit sacrīm. Vñ ē illa tanta ūtus aq̄. ut eo
p̄ tangat ⁊ eo abluat: ñ faciente ūbo: nō
q. dr. s; q. ēdit. flam ⁊ ipso ūbo aliud ē
sonus transiens. aliud ē ūtus in manēs. Sequit.
qui si cō. q. ape debet ē ūbū. qui si confitearis
ore. r. nō opa legis. si dñm ihm resurrexisse
se. cū aliis impugnat. Vt q̄d ē ē dns ⁊ hc.
i. saluator ⁊ in corde tuo credideris. quod ds
illum exciauit. t suscitauit a mortuis saluus
eris. Ecce tam fides ⁊ merces fidei, tam fi
des est. si credideris quia dns est hc. ⁊ qi
resurrexit, merces uero. salus eterna. Se
quitur.

Corde n creditur

Corde n. q. ne
credē ꝺr sal
uē. q. ꝺr ūtus.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ad iusticiā: ore aūt cōfessio fit ad salu tem.

que ē causa saluat. Corde n. ḋr ad iusticiā i. p hoc cord iustificat aliq̄s. i. de impio fit pius; ore aūt p̄ cord hoc. aliter n. nō ualet. cōfessio fit ā m ad iusticiā. s; ī ad salutē. que cōfessio sp̄ addit fidei. ut in martiribus. q̄ int̄ tormenta immanissima ei fidē q̄ corde tenebāt: ore confessi sunt. sō g̃ maximum addit̄ ē. ore cōfessio fit ad salutē. Nam pene omīs qui ē in ecclā placentibus ne gauerūt: q. de illo credebāt: corde tenuerūt. ī uī ore nō cōfitēdo pierūt. ī illi qui penitē ea teuerunt. ut petr̄ qui in illa negatiōe minus iuste tenebat. ī falsū mendaciū ꝓferebat. Cur n. lacrimis diluit. q. ore negauerat. si falsum faciebat. q. corde tenebat? Querens g̃ ado pacē. nō aliud hūt confessione sua. aliud mercenario cardo. nil enim potē. hi ēe uident q. ūum ē. sili dr̄ uoce q. falsum ē. q. ūtas ī ēuenda ē. ī loquenda ē. Ex nota q. ī art simplicit ēdimur. s; cum ore ēditur. q. certa potē hō nolens. ēde nō ī uolens. mītere ecclam: ī accedē ad altare potē nolens. s; ī ēdere. iōq; agrue air. cum ore ēditur. De hac radice ā cordis surgit confessio. Confiteri n. ē dicē. qđ sit in corde. si n. aliud ē in corde. aliud in ore: loq̄ ē ī cōfiteri. Nō g̃ ē in corde. deb- ēe in ore. q. ī sūi ca signū crudelis sit infidelitas. i. fides pudens. ne ꝙ opprobria ꝙ anus erubescat. Decem n sunt pcepta. ore negare. ꝙ credere corde. Discedat g̃ mala uerecundia. accedat salubris confessio. ī erubescam de ꝙ nōie. insultetur in me. q. ēd inuisibilē ecclīe. in occisum. plane dico. q. in occisum. s; hi illo occisū ē. q. supstit deme: ī q̄ fecit me.

Dicit enī scriptura. omīs qui credit in illū ī cōfundet.

Dicit n. scriptura. q. de corde credit ad iusticiā. Dicit n. scriptura ꝙ ysaias. Omīs nō tm iudeus. s; ī gentilis. qui ēdit in illū ī cōfundetur. i. nō erubescet. ī futuro. ī si hī uocatur ad fidē ī illūmiat omīs.

Non enī ē distinctio

Non n. ē distinctio

iudei ī gręci. Nam idē dns omīū: dis ues ī omīs q̄ inuocāt illū. Omīs n q̄cq; inuocauit nom dn̄i. saluus erit. Q̄ m̄ g̃ inuocabit ī quē nō ¢diderunt? Aut qm̄ ¢dent ei q̄ñ audierūt? Q̄ m̄ audient sine ꝓdicāte? Q̄ m̄ ū ꝓdicabūt ī mittant?

iudei ī gręci. si ī mei gentes qui ī dm̄ h̄ acceptus ē illi ī ue nō ē distinctio. Nam idē dns. i. eadē. omīū dnus ī. sufficiens ad dandū of i. saluans ad dandū of qui inuocāt illū. sine ī ope. alius. nō ē ipse dnus. q. participes nō sūt bonor eius. qui ā inuocāt recipient etiam remunerationem. Sece ab auctoritate usus ꝓbat. q. dicat. Omīs u. iudeus ī gręc. quicq; nom dn̄i. i. filiū patris inuocauit. bñ se ei subiciendo. saluus erit in etna beatitudine. Oīo g̃ necessaria ē. orans enī inuocat. s; ue si nō potī ꝓ pius credat. Qui g̃ ue inuocant. nō m ¢dunt. si ī orant. ut ꝓq̄ ¢dit aliq̄ ānā ñ delinat ab postulare. q. dr ꝓmittit tota corde ungulamb;. q. ¢dunt: dat remissionē peccor. Inuocare ār: impetr ꝓmissa dī. Vt ā ostendat. q. ñ ē ūa inuocatio sine fide. subdit. Quomodo g̃. t ā. ꝓbato q. de usq; assumūtur ꝓpo. ostendo ꝙ q. s. ꝙ missionē ꝓcessit; utiliq; facta: q̄ qui ñ recepit inexcusabilis ē. q. inuocato saluat: g̃ opter credē. q. quom inuocabūt ī ¢. Vt ita stimula. si ē ubi ā. q. qui inuocat saluus erit. si ā ñ potī aliquis adiutus. q. quom inuocabunt mq̄ nō creditūr: ñ inuocabunt ī ¢dit. Quoqm̄ ¢dent ei q̄ ñ audierūt? i. ñ credēt ī qui audiēt. ñ olim aliquis ¢dicat. qui ñ aliq̄ m̄ audiunt. t mūtus. t surdus. Vt qm̄ credēt ei q̄ ñ audierūt. i. qui nō

q̄ n̄ ꝺ̄nuꝰ illi ꝺ̄ obedientia negnt̄. q̄m ā
aufuēr ſuū p̄dicāte. i. n̄ p̄ p̄dicet̄ eiſ: q̄i.
n̄ audiēt. n̄ p̄dicet̄. ⁊ quom̄ au. ſi. poſ.
i. ſi p̄dicāt reſiſtāt: ⁊ hꝰ. obſcurū ē.
q̄ qui p̄dicāt reſiſtit. auctorē eī n̄ recī
pit. q̄uom̄ ū p̄dicabunt n̄ mittantur:
neq; illud recipit q̄onem. q̄ n̄ ſūt ū apli
n̄ miſſi. n̄ p̄dicabunt ū mittant̄. ⁊ nulla
n. ſigna ſtenuū. hiſ plurēt teſtimoniū. ꝺ̄
ce patet q⁊ ad gēteſ miſſi ſūt p̄dicatoreſ.
⁊ ſic refellit eoſ apl̄ę. qui putabāt m̄n u
euſ. p̄candū ē euāgliū. hꝰ a ad ipſam
gr̄am cōſeruandam ualet. ut p hꝰ totum
bonū m̄rīm. a gr̄a q̄ueniāt obtēnt. ꝺ̄ē
n. q. ēſſe ex auditu ē. auditꝰ ex p̄di
catione. p̄dicare. ex miſſione ꝺ̄i. ut ita
teū reſeendat. ex fonte gr̄e; p̄dicatio
a ꝺ̄o ē ex miſſione. q⁊ ī pſeudo bn̄ nun
ciantēſ. miſit ꝺ̄s. qui in bono mat̄ noſ
tri. Aliqn ī⁊ maloſ: mat. mittit ī ira
i. p̄ducere p̄mittit. malos mat̄. ad eoꝝ ꝺ̄
penā. ut meliꝰ p̄ſe pearit. ſic iuſtum
ē. inuiſ eoꝝ exigentibꝰ. Sequitur

Sic ſeptim ē. Quā ſpecioſi pedeſ euā
glizantiū pacem
euāglizātiū bona
S; nō oīs obediū
t euāglio. ỳſaias H
dic. ꝺ̄ne q̄s credi
dit auditui nr̄o:
ergo fides ex au
ditu: auditꝰ aūt
p ūbū x̄ꝰ.

Sic ſeptim ē. q. n̄ prę
cedēbāt
n̄ mittā
tur. ſi
miſſi ſic ſep
tim eſt.
in ỳſa
ia. t ī
naum
p̄phām
quam
ſpecio
ſi ſunt
pedeſ.
i. aduēt⁹
ap̄lōꝝ.
qui illu
minant mundū. mq̄
apparet a ꝺ̄o miſſoſ.

Aliosquin ſi nō potuīt. euāgliza. i. an
nunciantiū pacē. i. reconciliationē. ī
p̄phīs ⁊ p̄phīs diuina mādā. legalis ꝛc
...uoſ ⁊ ſolennes ingentibꝰ ⁊ mī

⁊ p̄phīs.
ꝺ̄ne. impioſ. p fidē iuſtificarē. ⁊ homines in
eū credentes. euāgliū pacis. ⁊ bona futura.
i. pacē ſup pacē. q⁊ regnū ꝺ̄i pacē. q. ualde
ſpecioſi ſunt. qui illumināt mūdū. ⁊ qua
euanglizāt. i. bonū nunciāt. bene n. nunciāt
qui q. ea p̄dicāt. ea cōpleūt. ſi nō qī oīs
audierūt ap̄loſ. ſ nō oīs obediūt euāglio.
cū enī ex gr̄a ſit auditꝰ. neceſſ ⁊ ē alia cauſa
que eos moueat. q̄ ū oēs n̄ obediāt. p̄phico ſit
mat teſtimonio aliqs obedire: ⁊ nō oēs. hiſ uīb.
ỳſaias n. ꝺ̄ē. ꝺ̄ne quis creditꝰ auditui
nr̄o: i. hiſ que audiū auditui. ⁊ q noſ audi
uim⁹ are: q̄i aliqs credidit n̄ oēs. Quod
mīt ſe multitudo. ⁊ ū poſſimus ꝓclamāt. ⁊ ſe
pulcra deſcriptione ꝺ̄ūdū dicēdo. q̄ ſe
cundū uidet. ⁊ q culpa eoꝝ fuit. ſi necēſ
eſſet ut ſmo ꝓderet ỳſaie. q̄ ꝺ̄ē. [illegible]. Quā q̄ſtionē plus urgens. ⁊
profundāē tractauit ea q̄ legūt in euāglio
iohīs; aut. n. propter ū potuīt ēſſe. q ỳſaias
dixit. ⁊ uocauit ecclām eoꝝ q̄ uidebāt eos
eoꝝ. quib⁹ reſpondem⁹. q. ſi p̄ſciſ futura
⁊ ꝑphā p̄dīt. infidelitatē uidens. ⁊ ſi non
fecit. neq; p̄ſciſ mala eoꝝ ū ea hīēt. ⁊ ſi
n. uo q̄ ſi cogit ad peccādū. q futura bōn
pecca p̄nouit. illoꝝ n. p̄ſciit peccā non
ſua. ſꝺ̄ꝫ ſua q̄ ille p̄ſciit ipſoꝝ ū ſunt.
ipſoꝝ ū ita. ille p̄ſciit. ſi q⁊ illū p̄ſcia fal
li nō poſſ. ſūt dubio ū alij. ſi ipſi peccāt.
q⁊ ſi peccaturoſ eos p̄ſciit. ⁊ nō ſūt malā.
ſi bonū facere uoluiſſēt. ū malū facturi
p̄ſciuntur ab eo. qui nouit q̄ ſit q̄libꝰ facturi.
⁊ ꝓpꝓ ea q̄ ſe eſt redditurus. ſi ex ubi eua
gliū p̄cepit: mīg nos urgēt. q. ex ill ubi
ſtat. Dicunt n. nob. ſūt potuīt ēſſe. q. pec
cauī ē. hoīs nō faciendi. q. ū ꝑ fidē. Si a
ū ēſſendo peccauerūt. penituīt ꝑ ex ēſſe. ⁊
ū fecerūt. Si a penituīt. q̄ſi deus euāglū
ū potuīt ēſſe. q. ꝺ̄s ỳſaias. ecce. e. e. ⁊
uidens. e. ego. ſ. ꝺ̄s. ꝓcauit. ut q̄ gradui
ē ad ꝺ̄m referāt emē. q̄ nō ēſſendi. qm
q̄ exceſſerāt poſſ reuocauit. Auditui ꝓ
ſuū q̄ſē. q ꝓmus ſic. ſ. ecclām. ſi reſpondē
mus ut poſſumus. Si n. ame quereret q̄re
ēſſe ū potuīt. reſpondeo. q. nolebāt. malā
ipſe ego. uoluntatē p̄uīt ꝺ̄s. ꝓ quā ꝓ
mereant; ſi aliā ēſſe uīqſ. diuīt ꝓ. ⁊
uoluntatē ego. hanc. ſ. exceſſerunt. e. ⁊ ſi uide
rent ex ego. ſi ſi reſpondeo ego uolūtē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

hj minusse. Sic em̃ execrat dñs. sic̃ obstruit. q. ē delerendo. ā faciendo; hj minuit uoluntas. hj em̃ unū eccuntis ⁊ durricie. sup̃biēs auda cia uoluntatis influē. Si ḡ dr̃ nō possunt uoluisse q̄ ysaias p̄dr̃. respondeo. imo ñ potuē q̄ nolūt. q. dñs p̄scuit. ⁊ p̄dr̃. ñ fecit. Non ḡ. minū ē. q. nō potuim̃ ēdere q̄m uolūtas ſ̄ supba erat. ut em̃ sua uirtuti attribuerēt. ū negarēt ſ̄ cē necessariū diuinū auxiliū ad ben uiuendū. Vnde a. tam supbe sapūt nō possūt credē in xp̄m. nō q̄ minuam hoī nec imeli' ñ possit. sicḡdm ea sapiunt nō possūt ēde. Sic ḡ. q. dñs le xp̄m negare nō pot. Iam ē uoluntatis dimne. ita ⁊ q. illi ñ potuim̃ ēdere. culpa ē uoluntatis humane. Quō ista q̄one meli' nouit exponē? Absit. ut ñ si pacior discē. q. doce. Sequit. Ergo. q̄ q. aliqs ēdit audiendū si ñ omīs. ḡ fuer aliqn ⁊ si nō iuḡ ē. euangelizauim̃ ⁊ si a. dñs int' docent. ñ pōt euitabiliū erat. Audit' à ē ñ p ñ minta si. publicum ẏ. i. p gram ē. doctrinā ubi enā ḡtiā nob minuitis. Hinc a. dicat aliqd. ñ au dim pot. ñ ēdi. si dico. q̄ euangelizauim ēdiderūt. si qm se uolūt excusare q ñ ēdidim̃. q̄ nō audierim̃. dico numqd nō audierūt? Audi erūt unq; sic̃ ps̄. ostendit dñs dicens. sonus i. fama apl'oꝝ t eoꝝ exiuit. q. i. ā omnē trā. i. ñ in p̄mis. si ⁊ ultimis audierūt. t usq; ad hāc hōra. i. etc. In omnē. s. s. l. q. ⁊ ira in exce labilē sē. ⁊ infinitē ex. t. exierūt. ipa. uba. s. s. ex oī parte audiri fuit. Tūc à apl'os ñ ipleti ē. si spūs scō reuelāte uoluit impleri in potiri. Quātus ḡ locus' sit p̄dicti tp̄is ub. ei q. finē imp̄ dr̃. ñ q. iā fēm aliq; apletum ēt. sic̃ ⁊ ipe ps̄a quo usus ē testr. ñ aut ex usū ē. si exiuit ⁊ sonus eoꝝ. q. uniq; ñōi erat fēm. dicēdo ḡ eoꝝ. ñ solū de apl'is. si ⁊ eoꝝ p̄dicti intelligi uoluit. sic̃ illos. ñ tm apl'os dr̃. Tottus mundus erat usq; ad tempus Christi ⁊ illos. Nob cū sū usq; ad ascensionē scḡ ⁊ illos. Cū uidi mus hi oīa fuisse q̄ ps̄a ē dicit impletus.

Seo dico Nūq̄d nō audierūt? R. q. dō omnē tram exiuit sonus eoꝝ

Seo dicq. Non habuit omīs audisse. ⁊ ita uō audisse ostat. Si q. potest ⁊ audisse ⁊ non cognouisse. q. et q̄ audierūt

⁊ ifinet orb tre ūba eoꝝ. S; di co. Nūq̄d ist ñ cognouit? pin moysēs dicit.

si de iudeis specialit. dico. nūq̄d ist nō cognouit? cognouit utiq; q. moysēs qui p̄mus. i. maxi mus fuit inter illos. dic̃ eos cognouisse. t p̄mus i. anq̄ alij dicēt. dicit eos cognouisse q̄ ⁊ alij p̄ eū diuerūt. ist ā dr̃ cognouisse doctrinā euāgelij. ⁊ ē aduentum q. ēdicē ñ potuit nōe. t auc tōritate. si ñ uō cognouit. ut nim eoꝝ bñ se ser. Deū uba moysi ex p̄ dr̃ patis loq̄tis indurāta nomo pōt dicens.

Ego ad emulati onē uos adducā inōgētē. īgētem īsipiētē. in nā uos mittā.

Ego ad du cam uos. i. p̄mittam uos adduci. ad emulationē habitā. inō gentē. i. ō gē tilē. i. ad in

udiā de ūsatione gentilium qui p̄ nō dicebant nō gēs. q. sūt lege erāt. t ñ sūt nō gēs. q. nō gentes nūr. Inūdia. s. udeus ē. dū gentes eoꝝ dñm. suū dicūt. ⁊ p̄missiones. ⁊ legem eoꝝ. ⁊ p̄phas ad se p̄tinē. Sequit. In. i. ō gentē insipientē. i. ō gentilē. qui dñm suū nouerat. mittā uos in uā. i. p̄mittā uos uocāt. ⁊ p̄sequi; ⁊ cū h fēm uocāt. intendāt q. uenit. ⁊ ñ tm moysēs hi dicit.

Ysaias aūt audet ⁊ dic̃. Inuentus sū nō querentib; me. palā apparui his qui me nō in trogabāt.

Sed ⁊ ysaias si pu det pena s mutuē. tm audet ⁊ dic̃. ex p̄. i. Inuentus sum ab his qui nō querebāt me; me. s. gentilib; i. spōte me optuli. illi. qui p se nō quere bant me. ⁊ inde ē inuidia udeoꝝ. ⁊ pa lam. i. unmanifesto. apparui his qui de me nō interrogabāt. absalus [illegible]

dicit

dicit

dicit

dicit

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qñ ī ḥ ꝓmens ad ḡñs dr̄. y saias.

Adhuc ūt die. Tota die expandi manū meas ad ꝓphm ñ cre dēnt̄ & cōtradicen tem. de manib; extensis mēe. ubi tota die nō fuit. ſ; de ex̄ib; q̄ illi ꝓfo exibant. ⁊ ē tota die. i. toto tp̄e quo cū eis cōmorat⁹ fuit. ⁊ mūdū illum naui. m. m. i. opa ⁊ affect⁹. expandi ad ꝓphm uā. i. ampliora ostenda; ḥ⁹ ſ. q̄ nullum eis b̄ñficiū negauit, nā mozmo⁹ illoz ſuſceptauit dūtaſ infirmitates curauit. ille n. dr. ma. expandē. qui poſ centib; b̄ñficia largiē tribuit, & ea manib; mēe extensis poſ ḥ accipit. ut poſitū ſit totū ꝑ partē. Tota ḡ die. i. diei parte tota. exp. m. ē. m. m. ad. ꝓa. ñ credēt ſ; ādicentē. q. peruſ ē. m.

Dico ḡ. Humāo re pulit ds ꝓphm ſuū. Absit. dñr gentiles. dicētes eos ex toto repulſos eē. ⁊ q̄ſ meip̄. sic. dico ḡ ⁊ ē. q. n. ꝓphm ſibi incredulū ostendit. ne omnē ſibi diffidentē diuiſſe putaret. ost dñs nō repulliſſe hēditatē ſuā. q̄. q. diu ſibi eē ꝓphm nō credentē. ḡ dico. i. dicē uob⁹. dñs ex toto repulit ꝓphm ſuū. t. hēditatē ſuā. i. uos. q̄b; tot bona fecit. ſ; nūq̄d ḥ dico. t numq̄d repulit dr̄. absit. ḡ n. dico uos eē infideles. ñ tñ omīa ſi ds repulit eos ex parte. ñ tñ ex toto q. me ⁊ alios p̄destinatos non repulit.

Nam ⁊ ego iſrahēla ſū ex ſemine abra hē de tribu bēiamī. Nō repulit ds plebē ſuā q̄ p̄ſciuit. ab abraham deſcendit. p̄ lineam beniamin. ḥ ō dicit. ne putaretur eē de yſmael. ſ; ḡñr. Non repulit q̄. ſicē me nō repulit. ſīc. ñ repulit de plebem ſuā q̄ p̄ſciuit. ſaluandā. ſicut n. poſuit. ꝙ prē deſtinauit. ſic n. debe ḥ accipi exeḡti bus; patet. ḥ ō ait dixit. q̄ p̄ſciuit. ne tñ ut ea ſuperbiat. ex eo q̄ dixit eos nō repul ſos ⁊ plebem ſuā.

Annesciſ in helia q̄d dicit ſcriptura. quēadmodū interpellat dñm aduſum iſrahēl dicens. dñe ꝓphas tuos occiderūt. altaria tua ſuffoderūt. ⁊ ego re lictus ſum ſolus ⁊ q̄rūt animā meā. Annesciſ ut ea reliquas in ḥ tp̄e nō reputauit dñs. ſ; ſaluauit. ſīc tp̄e glie multos ſibi re ſeruauit. cum ſol⁹ ſibi ch̄s mānet qui ſing nozum nō murmur ſibi ignozant. Tēp. nāq; ehe q̄n ācharab dedit filiam ſuam rezā regi iuda. tō omīs iudi iudebamur ydolatre. hꝫ ut ehas puta ret ſe relictum ſolum in cultu dei. q̄n a chab rex ſamarie. ⁊ iezabel uxor eius ꝓphas eius crudeles. ꝓphas dei ꝓſequebant qui inſpeluncis ſe occultabāt. ⁊ ipſi idem achab. ⁊ iezabel ꝓphm ad idolatriā hor tabantur. ſ; hoſtiensis & alie. q. nō ſolus remanſerat. ⁊ hī ē q̄d ait. Annesciſ q̄d dicit ſcriptura. ſ. lib regum in elia. i. u de elia loquitur. ſ. quēadmodū interpellat i. int̄ ſe. ⁊ illos. dñm indices uocat. ad uer ſum iſrahēl dicens. Dñe ꝓphas tuos occiderūt. ḥ ſubiungit hēm ē. ⁊ altaria tua ſuffo derūt. i. a ſumo ad imo euerterunt. ⁊ ego re lictus ſum ſolus. in cultu diuino. ⁊ q̄rūt aiā meā. i. uitā tollē.

Sed q̄d dicit illi. responſum diui

Sed q̄d. q̄. ſcripta

putauit ſe ſolum. ſ; q̄d dicit ſcripta illi

Nam ⁊ ego iſrahēla ſū. i. indeus. ñ proſelytus. ſ; ex ſemine abrahe ⁊ tribu bēiamī

aīma

aīmi

aīmi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

num: Reliqui in
septē milia uiro
rum. qui ñ cur
uauerūt genua
ante baal.

dixisse resp
onsum dñi
num. ecce.
Reliqui. i.
p grām re
seruauī. in
vii. milia ui
roz. i. omis
bonos. p septenariū
n. unūsitat. p mille
narum: pfecto designatur. qui ñ cur
uauerūt genua sua añ baal. qui erat
dē achab ⁊ iezabel.

Sic g ⁊ in hoc tpe
reliqe secm elec
tionem grē. salue
fē sūt. Si aūt gra
nō ex opib. aliq
uin grā iam ñ ē grā.

Sic g.
si. qz tunc
erāt mixti
boni ⁊ ñ
discernere e
rat. g sic
i. ita la
tenter ⁊
sic. i. p
eandē
grām.
⁊ in hoc
añs grē. p facilē ē. reliquias fillue fieri
t fauor fidei. ⁊ hī nō secm merita. sī secm
electionē grē. i. p grām. q electi sūt. Vñ
subdit aūt. Nō iam ex. e. si. e. c. u. neq; n.
añ cogitatū meū. ut dicēt nos. Nam si
iā cogerent eligi: electi essent. Si aūt. qz
dicē p grām saluari. si aūt grā. i. p grā
tuitā sūt. iā ñ ex opib: legis. Alioquin
i. si p opa legis salui sūt. grā iā ñ ē grā
si; debitū. Constat aūt grām ee gratuitā.

Quid g: ad quē
rebat isrl hoc ñ cō
secut. electio aūt ē
secuta ē.

quid g:
Audito
qđ reli
quiæ sal
ue fiēt fi-
gra. non
ex opib; dicēdū
ē: hoc. s. q isrl nō ē
osecutus hoc. q querebat. i. iustitiā ex
opib; legis. electio aūt consecuta ē. i. p
grām electi. iustitiā p fidē recepūt. Cēti
ū nō solū. nō sūt osecuti iustitiā. sī ⁊
excecati sūt ⁊ sunt p iudiciū. Electio
g grē ē. nō merces. Reprobatio ū naturę

ē. Excecati n. sūt. qi ēdere noluerūt. sic
⁊ illi qi noluerūt ēdere. Ppia g. iu
diciū. in ipsis uoluntatibus fēa sūt do illis
p mīam grām apponentis. ipsos ū p iudi
ciū deserentis. Quōq; n. ē intellexisset ē
dere nolut. ro debet osequi q. uult. s. ne
de certo possit ēdere. Immolumate g sua
uoluntati sunt ī immissa malicia. s; deserētē
grā ut qi scientes uerū. dicebāt cē falsum.
de certo nō intelligent. qđ uū ē. ⁊ hī miuit in
iudicia male uolentes. ñ ita añ ē de illis.
qui errore hī agūt. Deīn auctor iste ysaias
bat. uidet ex parte fuisse excecatos dicēs.

dimb2

Quia ū excecati
sūt septi ē. De
dit illis ds spūm
cōpunctionis.
oculos ut non
uideāt. ⁊ aures
ut nō audiant.
usq: in hodier
nū diem.

Sic cēpti ē
in ysaia. licet
alibi ubi. De
dit illis ds spūm
compunctionis
malū. i. pmit
tit eos hīre
malā cpunc
tionē. malā
n. cōpunctiōnē
ondē hī sigē.
qua sepe fit.
ut ⁊ bonum
fiat hoīm no
strum. sicē
pharisei dis
pheebat. doctrina x̄i.
spūs g cpunctionis
appellat ñrem inuidentē. qi mundum
doctrine x̄i ⁊ salutē gentiū. dicit ⁊ eis
cecos. i. rōnē. que p se uidē potest. s; ipsi
ita hūt. ut ñ uideāt. ysa ⁊ aures. i. rōnē.
que alio docente intelligit. s; ipsi ita
hūt. ut nō audiāt ⁊ ē sensus. rōnē eis
dedit: qi tñ nec p se intelligāt. que p se
possent intelligē si uellēt. nec alio do
cente intelligunt. q p aliū possēt scire;
hī aūt cozz. cecitas durat. usq; in hodier
nū diē. i. q diu potēt dici hodiernus
dies. i. usq; impletē diē oīū: ad qs vi
septrum puenīet. De inde auertuntur ad
ppte ide confirmat subsens.

Et dauid dicit.
Fiat mensa eoz

Et ad die.
ostensa eoz.
i. malicia q

dimg

(c) 2006 Ministerio de Cultura

in laqueū ⁊ incap
tionē ⁊ inscandalū
⁊ inretribution em
illis. Obscurentur
oculi eoꝝ ne uideāt.
⁊ dorsum eoꝝ sēp
incurua.

que dr̄ fu
isse eozā
ipsis. q.
inquitā
tē noueꝝ.
⁊ nō uica
ptiuerit.
fiat ipsis
in laque
um qī.
Sue se ip
sos accēū
m obtulerunt. sic fiat illī
ipsa inquitat laqueus.
ut eos impediat. ⁊ incaptionē. ut eos te
neat. ⁊ in scandalū ⁊ inretributionē. i. sit
eis cā scandali ⁊ pene eīme. Vt mensam
uocat sēpturā sacrā. ú fideliū anime
spūali cibo reficiuntur. ⁊ sagināntur.
Iudi ú de lita legis pūmentes ⁊ spūalē
intelligentiā recipientes. ad mensā sedēt
eluriētes. h ꝙ mīsa. i. sēpura sāe eoꝝ. i.
eis ante alios oblata. coꝝā ipsis posita. q
mei carnalib; obstantib; delectant. t
coꝝā eis ō posita dr̄. q si rōnē uellent at
tendē. possēt intelligē. h mq̄ mīsa fier ñ.
u. l. Sēpura eīm que intellimb; ē pam
refectionis. illaqat dum male intelli
gēs ⁊ pea. pōico ē respuntur. ⁊ fiat eis
in la ⁊ in. scam ⁊ inre ⁊ ita fēā ē uidelt;
fiat enī eis sēpura legis causa captiu
tatis. dum zelo ei. m. occiderūt. ⁊ inti
la captiuitate. fiat eis cā scandali ⁊ ob
probriū ⁊ p. erit causa eīme dāpnationis.
q spāliter retributio dr̄. ⁊ obscurentē oculi
eoꝝ. i. iō q uidet. ne uideāt se peccare.
qī. q sīn causa pmiserunt. fiat eis non
uidē ⁊ dorsū. i. libm arbitriū. q. debet
erigi sursum. semp incurua. i. peccatis
agrauā. ⁊ lora q b ūba nō optantis uoto
si; pcedentis offitio. dīm.

Dico ō. sūq̄d sic
offendūt ut cad
ent. Absit. S; illo
rū delicto salus

Dico ō. qī auctoritate pphārum
dico iudeos
cē execatos.
si ꝙ dicendo
dico. i. dice
ndo ⁊ re

electa ē.
gentib; ut illos
emulent.

puter. q. sic of
fendunt. ut
ñ cadent. sīn reparatōe.
⁊ utilitate. si; numquid
purtes q. irrecuperabiliter. ⁊ sine utilitate ce
dūt. q. dico execatos auctoritate pphā
rum? Imo ⁊ casus eoꝝ pōē. ⁊ posūt resti
tui. neqs & despicit eos. ⁊ umqd u. sic. of
ut iuuētur. ⁊ irrecuperabiliter cadent? absit. qī ñ dico.
ut iuuēt sit casus eoꝝ. si; pter utt. q illoꝝ
delicto. quo ceci dñi occidūt. ⁊ ūbum re
pulerunt. salus fēa ē gentib;. ad qs relicta u
deis apli uisi sūt. exequoꝝ uoce macrib; apīa
dicitur ad uideos. q. repulistis ūbum dī. ec
ce conūrtim ad gentes. ⁊ ita ex illo delicto q
repulerunt ūbum. fuit salus gentib;. fuit
⁊ ex delicto. quo enī occidūt salus gen
tib;. dūm uidet p pecco mortis è. uallata i
felici aromatis. ⁊ diuisi p mundū. funditq;
a suo regno erradicati intellimonii sūt.
ñ fierat de ē ee pdestinat. quat apli gentib;.
de ē exposuerunt. ut illos; qī. salus fēa ē
gentib;. ita ut iudi. zelo legis ⁊ patrum.
emulentur illos. i. gentiles. i. imitēt eis.
eosq; eoꝝ hām. ⁊ in bono pot accipi sic.
qī salus fēa ē. gēs. ita ut iudi emu. i. imi
tentur illos. i. gentiles. h sape fm ē. ⁊ ple
nī fier. in fine scli. qñ iudei ad nos seqnt
in fide ī. Tunc ii. manus moysi reuocabit
in sinū. ie moyses nr referetur ad matrē
⁊ abscōdet; pot ⁊ sic intelligi. qī salus erit
gentib;. ita ut gentes. e. i. imitentur illos. i. iudeos. i. ut credant sic ⁊ ipsi ē ue
bant. ⁊ ut gs. e. il. i. di emulone. ēca opa
udeoꝝ mala. moueantur.

O ō si delictū eoꝝ
diuicie sunt mun
di. ⁊ diminutio eo
rū diuicie gentiū.
quāto magis pleni
tudo eoꝝ?

O ō si de
dim delic
tum iude
oꝝ pōē.
q. si ē. ma
gis iusto
eoꝝ poerit.
⁊ ib ett qō
ant. qī de
lictō eoꝝ

salus ē gentib;. qē. i. sic
si delictū illoꝝ quo dm
occidunt. t uerbum repulerunt. diuicie
sunt mundi. i. si eoꝝ delicto diuersus ē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dimo

mundō. ⁊ si diminucio .i. abiectio eor. diuitie sunt gentiū .i. si pauci de ruinosis. ut apli. ditauerunt gētes. quanto magis plenitudo eor. q̄ in fine mundi futura est. erit diuitie gētium .i. si malū eor. fuit de mundo. i. mundicia mundi. multomagis bonū eor. s. cum in fine mūdi. plenitudo eor. subsit. docebit gentes doctrina. ⁊ exemplo. in quo offendit. ñ inutilem. ñ irrecuperabilē casum inpeor. ⁊ si q̄ aliquis quereret an potuit cōuerti. aut. potuit utiq;

Uob dico gentib q̄ diu ego q̄dē sum gentiū apls. ministrum meū honorificabo. si q̄m ademulandū carnē meā. ⁊ saluos faciā aliq̄s ex illis.

Uob u. dico gentibus .i. gētibꝫ q̄ in ppria ecclā. hoc s. q. q̄ dū u. ego q̄ dē sum apls gētium q. sum p. ē. ⁊ nō mō eōꝝ. q. ad gentes missus sum. honorificabo ministrium meū .i. ⁊ si apls gentium sum. nō. ho. m. m. ut̄ hi q. dolent se adendo. ut ⁊ de iudeis laborē rēpiāt. si q̄m. s. t cum spiritate. t eū adūlatione puocē .i. puocare ualeā. carnē meā .i. iudeos. de quibꝫ natus sum. ademulandum .i. imitandum. me. ⁊ ē. plures mouisse pariter cōuertē iudeos. ut si hac nō succederit una. agēdum alia uia. qđ nō faceret si de salute eor. desperem. puocē dicit ademulando. fut sic saluos faciam. gra dī adiuuante. saltem aliq̄s ex illis.

Si enī amissio eor reconciliatio ē mūdi q̄ assūptio nisi uita exmortuis?

Si enī q̄. ⁊ idē de illis labore. q. erit assūptio eor ad unitatem ecclē gentium. ⁊ de. si amissio eor .i. infidelitas. reconciliatio ē mūdi .i. q erit assūptis reliquis. ⁊ uita gentiū exmortuis? .i. ex eo q. mortui fiūt. qđ ait iudei possūt assūpm. adrepmda superbia quoꝝdā gentiū. forte dicentium totū s. ee dāpnatum. ꝓbat. ꝙ ñ silentiosē. subdit.

Qđ si delibatio sca. ⁊ massa. ⁊ si radix sca. ⁊ ramiꝫ.

Qđ si deliba. tio. q. dixi qđ assūptio eor. erit multum util. q̄ ne dicatis ex gentilis nō posse fieri. q̄ totū genus sit reprobatum. q. .i. q. si delibatio sca ē .i. si pauci de illis assūpti apostoꝫ ut apli ⁊ alii discipli sunt sci sci: tē ⁊ massa .i. gen̄ por sēctificari, ē aūt delibatio parua ex aliq̄ re assūpta ad exemplū totius totī masse. ut ex cibo. t potu. ē ñ. delibatio unius subē sit ē massa. ñ por delibatio ee sca ⁊ massa unius. delibatio ñ. de massa ē ⁊ si radix ē sci .i. si patriarche. a quibꝫ attrahūt humore fidei sci fuerūt. tē ⁊ rami .i. illi qui de eor. gte exciderūt magis fide fundati sci sūt. sic ñ. radix bona bonū succū diffundit in ramos. ñ fiūt fructꝰ bon sapous. ⁊ apli ⁊ alii q̄ eugenē duxerūt a sctis patribus ⁊ eor. fide uiuaces sūt. ⁊ bon ⁊ sci fuerūt.

Qđ si aliq̄ ex ramis fracti sūt. tu aūt cū oleaster ēs insertus es in illis. ⁊ sotī radicis ⁊ pinguedinis olive facte es. noli gloriari aduſ ramos. ⁊ ipi ⁊ ipse in eor. Tu aūt o gentil. cū ēs oleaſt .i. sterilis silue ⁊ amar. insertus es .i. aliena operatōe inseruisti in illis .i. in loco fractoꝫ. ⁊ fīs es sotius .i. participes. radicis .s. ꝓphārū ⁊ patriarchārū. ⁊ pinguedinis .i. apostoꝫ qui p omnib hūt spm. radicē dico. ⁊ pinguedinis olive .i. ipse unus Saluator

dimo

ajmo

ajo

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uenimus ꝛ. si mḡ ḥ ē. noli gl̃ari aduſus
ramos fractos. ꝛ. noli inſultare malis al
tui? si em̃ putaris ē olea, nō tu amputa
ris. Illi ſuꝑbi ꝛ blaſphemi. p̄ fracturā tā ñ
i ſunt. oleaſter nō i erāt, i illi p ſuꝑbiā
frangi meruēr. Iſte p̄ humilitatē. inſeri m̃
ur. Illi amiſer̃ meritō. iſte tenuit eā. ꝛ fēl ē
ſecuꝫ ꝛgruis? ꝛ pingdinis olive. inſpe pinꝫ
guis. q̄ nō ēcommu; mitat̃ iudeoꝝ gentes?
ſire ſuæ p̄fectō inſpe pinguiois ut dolet ēt
iudeis, ḥ aūt dr̃ ē merō ꝛ legē inſeruiunt,
bona ꝛ. arbor unā bonā inſeri ſolet, ḥ aūt
nō bona in bonā. Dē em̃ oleaſtrū inſertū.
ut ſurculus fructū? radicis afferat. ꝛ loli g̃
gaudē in incredulitate illoꝝ, ut ꝛ. aūt ſa
lomon. diſplicet dō q̄ exultat animal alēū?
ñ ꝛ. cā gentiū abiecta ſūt? ſi q̄ nō credi
dūt. eccōtra p̄dicanti gentib; dederunt.
Vt nō. gl̃. ad. ꝛa. ſtantes

Tuā fide ſtas. ſoli altum ſape. ſ; time. si em̃ ds naturali b̃ ramis ñ pepercit. ſi forte nec t̃ parc

Tu aūtē fide ſtas. q̄ ī. mde gr̃a nouꝫ. q̄ ſtās. dī be neficium ē. ñ tuum mitiꝫ ꝛ iō noli alt̃ ſape. i. ſuꝑbe. ſapere. ne ꝛ tu frangaris p̄ ſuꝑbiam.

at. ut ille p̄incredulitatē ſ; ꝛ caſte time ſ. offendē. nō ſ. ne mereaꝛ. ut ſuppliciū. ſ; ne mittaꝛ tante gr̃e b̃ficium. timor em̃ caſ tus ē. eū cauet anima. ne ds illam deſer tus deſeraꝛ, ꝛ time debet. ſi. ꝛ. nō pepercit ds naturalib; ramis. i. iudeis. quib; dām ille ſa nā ſūt p̄rogenita patrum. quib; fēa eſt p̄milio, unde. ſ. ne forte h̃ eueniat. q. utiq; euenire p̄t. ut ñ t̃ alicui. parcat. Si em̃ ds iudeis nō pepercit. qui aliēis patribus oriꝫ nem ducebāt. ꝛ ex quoꝝ gente ip̄e carnē aſſūpſit. multo magis nec nob parcet. ſi a fide receſſerimus. ꝛ inſuꝑbiam inmutauerimus. Deū duob; p̄milib. duo alia rependens.

Vide g̃ bonitatē ꝛ ſeuitatē dī. in eos q̄dē q̄ ceciderūt ſeuitatē, in te aūt bonitatē dī. ſi p̄manſeris in bonitate. Alioq̄n ꝛ tu excidis. ſ; ꝛ illi ſi ñ p̄manſerint incredulit ate inſerentur.

ſubaudi.

Vide ergo. q̄ī. q. in fide ſtas; uide g̃ bonitatē dī. & q illi p̄ incredulitatē fracti ſūt. uide ſeuitatē. i. diſtrictam iuſticiā dei. bonitatē ꝛ ſe ueritatē dī memeaꝛ. q bonitate ſua adeo. ꝛ ſeuitate tūet; utrāq; g̃. o gentil adu te. ꝛ p̄ utrāq; diſce humi liari. in eos quidē q̄ ceciderūt. unde ſeuitatē. in te aūt unde bonitatē dī. ā t̃ beneficiū offert

Dō ſi glāris nō tu radicē portas ſed radix te. Dicis g̃. fracti ſūt rami. ut ego inſerar. be ne p̄t incredulitatē fracti ſūt.

Dō ſi glāris aduerſo illos dī t̃. o gentilis q̄ nō tu radicē portas ſ; radix te. i. g̃ illa mihi a te h̃t ſ; tu h̃ab eā. fidē habes, dicis g̃. o gentil. fra cti ſunt rami ut e go inſerar. q̄ ſinō ꝛ ſtantes. t̃ eos luce glāre. dicit gentil qui cā miſericordie mee repulſi ſunt. q̄s remouet apls. ꝛa dicens, bñdicit. i. uū ē g̃. dicis. ſ. g̃ fracti ſūt. ſi; q̄ addis. ut ego inſerar. illud nō ē cā efficiens. ſ; fracti ſūt p̄ incredulitatē ſuā. i. ſuo. uicio. Vñ t̃ opportunitas ſaluti? fuit. nō p̄ te. Nō ſē ꝛ. uoci replicari a de. ut g̃ tes intrarēt. Sz ipſi ſe ipſos repbos fecerūt. ſpnēres dī donū. Vñ ꝛ eccōtra deſerunt gentib; ad ſalutē. q̄ exultatiōi repmi ualet. ut mag̃ ſalutē congaudeat. ñ infirmitatem illuſtret, facile ꝛ. decipitur. q̄ gaudet alie nis malis.

Aimo

Aimbr

Aimbr

Aimo

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dico unū oē bonitatē dī. ñ hac conditione. si pmanserit in bonitate. ut
s. totū oē tribuat. aliquid. i. ñ pmanserit. ⁊ iu. siē illi evenit. q̄ sua natura ⁊
seminat oē seminē. sic ⁊ illi. qui non solū
in quodlibet. ñ nō pmanserit in bono. sic
illi. i. unde si nō pmanserit misericordia
ei⁹ inferetur. ⁊ oē nō fiet uespicetenus.
Deus si nō pmanserit. p unū. poss fieri

Potens ē enī ds
ītū inserere illos
slā si tu ex nāta
li incisus es ole
astro ⁊ ō nāta
insertus es ī bo
nā oliuā. q̄nto
magis hi. scdm
naturā inserē
tur siue oliue.

Potens ē n. ds ītū inserere illos, ītū nam si potens est inserere de. Nam in serentur. ⁊ ñ amundi ptes. loquit̄ de gentilibus q̄ de inserē tur. Nam si nō ḡcles excisus fuit. ex oleastro i. rubi gentilium filium. ītū i. q. ⁊ ñ natus et, ydolatra nr̄i huius mundi gentib; ex usu fuit. q̄ situs ⁊ inserius est in bonā oliuā. i. unitatē ecclie. petrus chus ⁊ apls. qui prius ōnē scs spūs hūerūt. Oliua n. melligit hic ecclā patrū. Inserus est dico ⁊ hi ōēs fidē. q̄ ut ale ē in furculum bone arboris inseramus. ut ītū male. nō furculum male. ut ītū bone. ⁊ hi inserto dr̄. dr ā humano more ē ut natura ē. q. ē ō nature usum moralib; uoū. hoc ē dluo. ut furculus siluestris ut ītū radicis fertē. sic ōēs naturā dix apls. qd ē ō sm ordinē n. q̄ notitia humana ophenon. dr aūt ca ⁊ ōdinē omīū rerum uel ō naturā suē. q̄ ide natale cuiq; rei q fac. Aquo ē omīs mos. nūl. ordo. ñ. si tu nō in ordine dr. alioq; fuit ē ordinē. q̄ fac ut ea q̄ natura⁹ in suis. hāc oīa ⁊ ap pellam⁹ ordinē. nob; ex fide. scdm q̄ ad

bilia nominant. Cont̄ ū illam sūmā natē longe anoticia remotā. siū ipio. siū inferne. ītū ds nullo m̄ facit. q̄m ē se ipm nō facit. q̄tomag. q̄. ⁊ hi ē. q̄ unq; ē. q̄tomag hu qui suus ē ñm. i. uoer qui sūt edoctī lege ī euāl dī. in ferentur siue oliue. i. unientur suo ipio.

Nolo enī uos ignorare fr̄es mistiū hoc
ut nō sitis uob ipis
sapientes. q̄ cecitas ex parte cōtigit
ī isr̄l donec pleni
tudo gentiū iret
⁊ sic omīs isr̄l sal
uus fieret.

Nolo n. q̄ uos ignoretis mistium. hoc i. ⁊ occultū dī uerticum mistium dico: ut nō sitis uob ipis sapientes. i. iō uoo. mistium: ne putetis uos hoc uiro ingenio posse discutere. ⁊ dissolui illud mistium. q̄ nō uult eos ignorare. ut s. q̄ cecitas. nō ex ñ. ⁊ exculpa eorū: cōtigit isr̄l. ⁊ hi ex parte. nō n. omīs excecati sunt. inquit dico: donec plenitudo gentium intraret. i. ut intret. ⁊ donec intraret. ut ca noscatur: ⁊ sanus ⁊ sic. s. postq̄ intrauerit. omīs isr̄l poterunt elyas ⁊ enoch. salui fieri. emulādo gentes.

Sic scptū ē. Veniet
ex syon q̄ eripiat.
⁊ auferat ipietatē
ab iacob. ⁊ hi illis
a me testamentum

Sicut. q̄ ita. saluus fiet. sic scptū ē in ysaia. Veniet ex sion. ⁊ auferet impietates ab iacob.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cũ abstulo pecca eorum.

ꝺ eripiat qñ. ui. qꝺ interiñ ẽ. qñ aliquis uꝺo rum uiroꝫ inuenitur. ⁊ a liter uoluntarie. q. erit infine. qñ facile ꝺinoscitur. ab iacob. i. a uꝺis. impietatẽ. i. infidelitatẽ. t legis obs uantie cultum. cultus u. uꝺoꝝ ab aduentu x̃i ẽ impietas. ⁊ hi restituẽꝺi erit. ꝺñs a me. i. ꝑ ꝑmissio cõplebitur ꝺñs. ame. q. ego ip le faciã. q. ꝑmiſi. qñ. cum abstulo. i. remiſero pecca eoꝝ. hi erit infine. qñ ꝑ ꝺirectione elye ⁊ enoch: conuertentur ui ꝺi. vñ ꝑ malachiã ꝺr. mittã uob eliam thesbitem. qui conuertet corꝺa patrũ ad filios. ⁊ coꝛꝺa filioꝝ ad patres. ut ⁊ filij intelligant. sic̃ pres. i. ꝓphe intellexerunt. Sic u. coꝛ patrũ conuertuntur ad filios. cũ intelligunt coꝛ: ꝓuocantur ad filios. ⁊ coꝛ filioꝝ ad patres. ꝺum ꝺo qꝺ senserũt illi: cõsentiunt ⁊ isti.

Scdm euãgliũ quoꝺ̃ immici ꝺ ei ꝓ̃ uos. scdm ꝺ lectionẽ aũ kmi ꝓ̃ patres.

Scdm euangelium. qñ. te cõuerentur uꝺi. si in immici. sũt ꝺo et nob: hoc scdm euãgliũ i. ꝓ̃ euãgliũ qꝺ cõe legẽ coꝝ ẽ. nõ ꝓ̃ genꝰ: hoc totũ fit ꝓ nos. i. avum ineuem uãm. o gentiles. ur. s. ub eẽt loc uocandi ad fidem. s'm u. iudeoꝝ gẽtib; apud uã. aũ tps mutãꝺi ad fidẽ. ꝓut eñ ũq; omnib; iudeis ꝓicandũ erat. ⁊ tẽ demum gentib;. si qꝺ nõ ꝺicunt iudei: ablatum ẽ regnũ eis: ⁊ ꝺat gentib;. ꝑoꝫ ꝺ occõnem. gr̃am gẽtes eis ꝓ̃ ꝓsequunt. t ita tẽ saluentur. si in immici sũt ꝺ. ⁊ nñ. ex se. ex suo uitio. si hi ẽ s. euãgliũ ⁊ ꝓ̃ nos. i. ad ꝓfectum euãgliũ: ⁊ uãm. immicicia in coꝝ qua ꝺ occiꝺunt euãgliũ sũ ꝺubitatione ꝓfecit ⁊ hi ostenꝺit. ex ꝺi ꝺispositione uenisse. qui bñ uti nouit ⁊ malꝺ. nõ qꝺ ei ꝓsunt. si qꝺ ipso illi bene utente ꝓ sunt electi. ẽ ꝺ malꝺ potestate peccare. ut ꝺ pꝛ̃ecando. hi ut hi. illa malicia faciãt. nõ ẽ in coꝝ potestate. si ꝺi ꝓ

ꝓfecit euãgliũ. ꝺo utente mal ad bonũ. ut cũ fiat ꝺ uoluntatẽ. i. ꝓceptũ ꝺi impleatur in ꝺe illis. ⁊ si nõ ab illis: uoluntas ꝺi sapientẽ. oĩa ꝺisponentis. Secꝺm. secꝺm electionẽ aũ qꝺ quoꝺ̃ uꝺoꝝ sũt inimici s. euãgliũ ⁊ ꝓ̃ uos. quoꝺ̃ ꝺ coꝝ. sunt kmi ⁊ ꝺilecti ⁊ hi ꝺ nõ ꝓ̃ coꝝ uita. si secꝺm electionem. i. ꝓ gr̃am sũt electi ꝓ̃ patres. i. ꝓ primi ꝺilectores ꝓphetas. q. ꝺilectio ꝺi. in his exsistit eternum. memoria bonoꝝ pim. quoꝝ ꝓ ꝺ gratia ꝓma ꝺo hñtibꝰ peccatum. electi ꝺ sũt: ꝺilecti ꝓ̃ ꝓtes. quib; h ꝓmissa sũt. ecce ostensum ẽ in his ubi ꝓiectis ꝑs uꝺoꝝ excecata ẽ. s. ultio suo ⁊ ꝓ̃ gentes: ꝑs illuminata. s. gñs electionis. ⁊ si eñ. qñ ꝺe eccl̃e loquantur. ꝺicendo inimicos ⁊ ꝺilecti. q. una gens erat omnium illoꝝ. alij nñ sunt inimici ꝺi: ⁊ alij kmi ⁊ ꝺilecti.

Sine penitẽcia enim sũt ꝺona ⁊ uocatio ꝺei.

Sine penitencia. enis. qñ ꝺi ex. q. scꝺ electionẽ ⁊ ꝓ̃ ꝓtes sũt saluati ꝑ electionẽ ⁊ ꝓ̃ patres. q. ꝺona. i. ꝓmissiones ⁊ uocatio ꝺi. i. electio aberitio. sũt sine penitẽcia. i. sñ immutatione. uolũtatis ꝺi. t ita. sic ꝺico. s. electionẽ. qua quib; ꝺs fidem inspirat. sñ ꝓcedente coꝝ penitentia inspirat. ⁊ hi ẽ sñ. p. n. ꝓcedẽte coꝝ penitentia. s. ꝺo. ⁊ uo. ꝺi. i. gr̃a ⁊ interior uocatio q ꝺs uocat ad fidẽ. q. nulli ꝺ meritum ꝓcedit. t ita. ꝺinat uenit qui aufert impietates

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ay. ſi neq; puer oſ nō poſſe accipere
mām. qua nō uidet oſ eternā penā
ria affligi: ar. ſm̄. v. q̄ nemo diffidat
de eis: ⁊ ſinō ḡtius plangant q̄ uocate
dī. qua uocat adfidē: ⁊ dona. i. remiſſio p
ccatoꝝ. q̄ p̄tat in baptiſmo. ſr̄ ſm̄ poſ. ꝛ
tiozi. uim ē q̄ gr̄a dī in baptiſmo non
requirit gemitū. ł planctū. ł ap̄ alia.
ł ſolam fidē ⁊ cordis cōtritionē. ⁊ omia
ḡtis ornat. ſi uō dic. ne quis puerū illos ñ
poſſe accipē mām: q; oſ dote ñ uidet.

Sic enī aliq̄ ⁊ uos
nō credidiſtis do.
nec aūt mām cō
ſecuti eſtis p̄ illo
rum incredulita
te. ita ⁊ ihs nēm ñ
ideruit in mām
mām ut ⁊ ipſi
mām cōſequāt.
Concluſit enī de
oſ omia ī incre
dulitate. ut om
nū miſereat.

Sic. n. hic oſten dit poſſe fieri. ut in piatas au tatur ab incob. q; ⁊ agentib; ab lra. q. quo alioꝝ non credidūt. q.d. ſic op erat. ut aly uideāt cōu municet. ⁊ aly eleen. ſic n. ⁊ uos e gentiles aliq̄n. i. ho ge q̄n pluſ q̄ iſti. non credidiſtis dō. q̄ ualuit. ad fi. ut ñ humiles ereda

al. i. q̄ ſone uel olim putaſtis dō nō credō. ſi ne cām ſup bie hīeal pēa ſuſi nō ac. i. nup ſecuti eſtis mām. ꝑbato q̄ defecit natura. i. q̄ p libm arbitrām unam nō poteſtis. conſecuti eſtis dico ⁊ ſi p̄t̄ meo dulitatem illoꝝ. que ē aliqua cā uīs mīg. ita ⁊ ih. i. uēi. nē nō credidūt. ne pēa cōuerſi ma nam in legge ſtandi hānt. nō credidūt dico: uenientes multum mām. i. nō huer fidi grām. ꝑ mām dī ſic uos. nō credidūt dico: ut ⁊ ipſi humiliam cōſequant uobēū mām. i. fidē grām. dō ut de vīlan. i. de

gentib; ⁊ udīs ſīm ē. q̄ dō cōcluſit. i. p miſit ſcludi. omia. i. udōs ⁊ gētes. mī credulitate. q̄ alīt exſupbia ruerent. ł udī aliq̄n mitium expete. Concluſit n. dō. omia mīfidelitate. ut de ama mione infidelitatis ſue penitentia ac fuba ⁊ ardulcedine mie dī cōdo. ſuſi: humiliores p̄manent. ⁊ ut gr̄a mineris cōfitentes clamarent. q̄ magna mī mudo. du. tu. d. ſcluſit dico. ita mi. ut miſereat omiū. i. udōs ⁊ gentiū. nō q̄ nullū dāpnarit ſic. q̄ q̄dā falſo. opinati ſunt.

dg dūno dug

O Altitudo diuici
arū ſapientie ⁊ ſci
entie dī: q̄ incōp
henſibilia ſūt iud
icia ei ⁊ inueſtiga
biles ſue eius.

O altitu do ⁊ d. Ite miſerie ſententiā mire pro funditatis q. q̄ dō ſcluſit omia in incredu litate. ut omiū miſereatur. ē pro funditate hui⁹ ſen tentie penſius ⁊ uelut abyſſi altitudinē expa neſcens apl̄s exclamat. O al ⁊ cōſulde ſ. parūm ſenſum hūſ. ad diſcutiendam iuſtitiā inſcrutabilium dī. ac diſcutiendā grām gratuitā. nullis meritis p̄cedentib; redditam. nec tā mouet nos q. gr̄a p̄tē indigniſ: q̄ q̄ eque indigni aliis dene gantur. ſcio ſ. q̄ ſic impoſſibilitas. ſa ⁊ iniquitas: nō ē apud dm. ſcio q; ſuperbis reſiſtit: ⁊ humilib; dat grām. illud uero obſcurum ē. q̄r quibusdā indigniſ dat. quibusdā negat. Illud q̄ ē manifeſtū ex ꝑſimili inferiorū. di. ſimiliter nec illis per ſpicuū ē. q̄r ſi nō ſaluantur iudei ⁊ gē tes. ut prius putatur oſ excludi multi dcludat. Inquiſ q̄ queret. q̄r ſic ſaluant. cum multa alia modi ſaluationū ſit: ſi ſe neſcire p̄dominationē minuit apl̄s. q.d. Cēſeant dō gentes ⁊ iudei ac ſpūs ſcorum mīi miſereat. ⁊ q̄r ſic fēm ſit. nō putes poſſe cōprehendi. ſi ē n. altitudo. di. ſapiā ſci. que iudeos ⁊ gentes multifariam ꝑ uenta acquiſiuit aduītā. hanc q̄ apl̄s

dimb.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Amo

ſcir ⁊ profunda ſapiē. que ē de reb; ſpualib⁹ ⁊ ſeiē di. que ē penumvanuſ; omiū eiⁿ quiēſpū humanarūq; rerū. ſublimiſ ⁊ profunda cognicio ē ap̄ dm̄. qua ſoluſ ſic ſunt: omia mouent. ave⁹ noticiā: omiū ſenſuſ nr̄ retumbant, q̄ medēphenſibi lia ⁊ e. q̄ ſic ſapia ei⁹ ⁊ ſeia ſunt in cō phenſibileſ. ſic uidera p̄ quib; cep̄ de ſapia ⁊ ſcia: ⁊ hꝫ ē. q̄ mā. ſūt. supi. ei⁹. i. diſponeſ de omib; reb; ⁊ q̄. muſtiqabi leſ nie ei⁹. i. implecioneſ diſponiſ. q̄ñ in exdicione. p̄. cognoſci: qđ diſpoſiti. deiū uteniſ uerb ysaie. abā ēē dei ſapiam pbat: ſubdeniſ.

Quiſ eiū cognouit ſenſū dñi. aut quiſ cōſiliarius eius fuit? Aut ⁊ſ p̄or dedit illi ⁊ retribuetur ei?

Quiſ eiū q̄. Ve alia ē ſapia ⁊ ſcia. ⁊ſ eiū cognouit. hꝫ ysaiaſ dicit. ſenſum dñi. miſapiēcia ⁊ ſcia: Aut quiſ cō ſiliarius⁹ ei⁹ fuit: in diſpoſicione. ⁊ enbicione reī. i. quiſ fuit eiⁿ cōſiliū a ḡer. ⁊ qui ei⁹ conſiliū ſciret: ſed conſiliarius⁹ ē unguentuſ filius⁹ ei⁹. qui ⁊ angelo magni conſilij appellatus; ſi; ex hominib: ⁊ angelis nullus ei fuit cōſiliarius⁹. aut ⁊ſ p̄or. q̄ ⁊ ſi uidera di ñ poſſiuⁿ ſcire: ſaltē hꝫ ſtat. qđ ſola gr̄a dat bona. nō expēdenti mito. ⁊ hꝫ ē qđ dr. Aut ⁊ſ p̄or dedit illi. fidē ⁊ bona opa. p̄uiſq; ab ei⁹ gr̄a p̄muneretur: ⁊ retribueretur ei. moſ ado ex hꝫ qđ fidem ſuam p̄or ei dedit: nullus

Oñ ex ipſo ⁊ p ipſum ⁊ in ipſo ſūt omīa ipſi gla in ſcla ām.

Oñ potuiſ omīa ſunt ex ipſo p̄ter. ex quo ſi hꝫ ē. ⁊ per ipm̄. filium. p quem omīa fēa ſūt. ⁊ inpō ſpu ſco. qi ſola dilectione ēxuit ⁊ cōſer

dnur. ⁊ cēnte uuital, tref n. duūle ſpoſi cionel. ſ. ex. p. m: diſtinctionē ꝓſonaꝝ indicant, ipſe uero de pnom̄ repetiū. uēnare ſube inſinuat. ſic ⁊ illud. qđ ſubdit. ipſi gla. nō dic̄ ꝓſil. Non enī moſaū nr̄ef. fidei catholice ſonat. ſi ip ſum ēnare unum dm̄. nō ut cave ēnital. ſimil poſſit dici. aliq̄ pat̄ aliq̄ filiⁿ. aliq̄ ſpſ ſcſ. sic ſabellius⁹ dix: ſi ut pater. nō ſic ñ pat̄. ⁊ filiⁿ: nō ſic ñ filiⁿ ⁊ ſpſ ſcſ. ñ ñ ſpſ ſcſ ⁊ hꝫ ēnital: nō ñ unⁿ dr̄. hanc ēnare apſ creditur inſinuaſſe ē dr̄. ex ipſo ⁊ p ipſum ⁊ in ipſo ſūt oīa. Cum au dimuſ omīa ēē ex dō: oñſ uniq; naturaſ urrecte debem⁹. ⁊ omīa que naturaliter ſunt, neq; eiū ex ipſo ſūt peccā q̄ naturā nō ſeruāt: ſi; uciant. que peccā ex uolun tate peccantiū naſcuntur. ex eiū in dō ſūt inuiſa q̄ cōdidit. ñ eiū inquinār eiū: qui peccāt, de eiⁿ ſapia dr̄. Attingē omīa ꝑ ſuā mundicia. ⁊ nichī inquinatū i ea incurrit. Attendendū ē ⁊. q. nō ait. ē ipſo. ſi; ex ipſo ſūt omīa. Cex ipſo n. nō hꝫ ſigē penturiſ. qđ ē ipſo, qđ enim de ipſo ē: potꝫ dici ex ipſo. ſi; nō omne. q. ex ipſo ē: potꝫ dici eē de ipſo. qi nō ē de ſuba ſua. Cex ipſo enim ſunt celum ⁊ tra. qi ipſe feā ea. nō aūt de ipſo: qi nō de ſuba ſua. Sic aliquiſ hō. ſi gignat filiū ⁊ faciat domū. ex ipſo ē filiⁿ. ex ipſo ē domⁿ. ſi; filiⁿ de ipſo: domuſ de tra ⁊ de ligno ē. Oportet ḡ. ut cātorē p ea que fēa ſūt. intellectu ſpiciem⁹. ēnare intelligam⁹. cuiⁿ ēnatiſ ueſtigium: meāmuſ apparet. In illa eiⁿ natura. ſūma cāgo ē omiū rerum. ⁊ pcteritiſſima ꝓuidēcia. ⁊ bonaſ ſima uoluntas. Itaq; illa tam alte mu nēra inuiſa ſunt. ⁊ uſe infinita ſa. pia ⁊ ſingula ſūt in ſingulis: omīa in ſingliſ. ⁊ ſingula: in omib; ⁊ uñ omīa. Hō ḡ ē fuſe accipiendū ē: qđ ait apſe. ex ipſo ⁊ p ipſum ⁊ in ipſo ſūt omīa, ex ipſo dicēs. p̄ prem. p ipm̄. p. filiū. inpō: p ſpm̄ ſcm̄. Hō ait ex ipſiſ. p ipſoſ ⁊ inpſiſ. ñ ait. ipſiſ gla. ſi; ipſis inſinuare uolens hāc ēnatē. unū uim dñi ēē. Illud q; uigilanⁿ attende. ne q. p̄rem uolens in telligi. diuiſ ex ipſo: ſic intelligaſ omīa ēē exilio. ut nequeſ omīa ēē exſilio.

Jnitēde

Jad patrē.
Jad filiū.
Jad ſpm̄.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

t erspū scō. cum patre ⁊ p patrē ⁊ ī pat̄.
Omīa ee sane dici pot̄, silit̄ ⁊ de filio ⁊ de
spū scō dici pot̄, ac p̄ dum dr ex ipso.
⁊ p ipsum ⁊ in ipso sunt omīa. suā subsi
prisa ti ⁊ l.s. demonstratur equalitas, et
quia nō aī nominant̄ patrē ⁊ fi. t spūs
scēm. s; dīm ⁊ diīm. qō ipsa tm natas dici pot̄.
singla hoz tam referri ⁊ singlos uolu
nt subdens ex ipso. Religet g̃ nos religio.
uni omipotenti ds. q̄ mīt̄ mentē mēam
qua illum intelligim̄ p̄rēm ⁊ uīitatē. i. lu
ce intīoz̄. p q̄. illum intelligim̄. nulla in
tposita ē creatura. qē ipsā q; intatē nulla
ex parte dissimilem in ipso ⁊ cū ipso patre
uenerem̄r. que forma ē omīū. que ab u
no fca sūt omīa ⁊ adunū referunt. que
tm omīa. neq; fierent a patre p filium.
neq; sunt finib: salua eent. ū ds sūme bo
nus eēt. q̄ et nulli eatur̄e que ab ipso bo
na eēt. muidit ⁊ in ipso bono. alia qū
possent. ut manent. dedit. qē ipsum do
num di. cū patre ⁊ filio. eque mcōmuta
bile cole ⁊ tene nos cōuenit. Vnī subie
ctatē. unū dīm. A quo sum̄. p quē sum̄.
in quo sum̄. ista pat̄ ⁊ fi ⁊ l.s. ⁊ singulis
quisq; hoz ē plena fides ⁊ simul omīs u
na fides. Lat. nec ē fili. nec spūs scūs. Fili.
nec ē pat̄. nec spūs scūs. Spūs scūs. nec pater.
nec fili. S; pat̄. tm pat̄ ⁊ fili. tm fili.
⁊ spūs scūs. tm spūs scūs. eadē ds; etnas. eadē
inēmutabilitas. eadē maiestas. eadē

de patre.
de filio.
de spō.s.
de patre.
de filio.
de s.s.

⁊ lingua quidē hoy deus ⁊ simul ē nē u tus dy.

tellus. In patre unitas. in filio equalitas.
In spū scō unitatis equalitatisq; cōcordia
⁊ ta h: dnīs unū. omīa pp patrē. equalia
omīa. pp filium. sncm omīa. pp spīm scēm.
uū. s. dīm cē solum. cui seruitus illa de
betur. que lata gr̄a uocabulo mūcupat̄.
Lat n. ⁊ filio ⁊ spū scō. lata debet̄. Lat̄
ū hīt patrē. de quo sit. fili' aī de patre ē.
ut sit. atq; ut illi coētnus sit. Imago n.
si pfecte implet illud cui' imago ē. qm̄
coequatur ei. nō illud imagini sue. ū tā
ē sūma ēgruentia ⁊ pma equalitas et
pma similitudo. nulla inter diffidens.
⁊ nulla ih inequalis ⁊ nulla exptē dissi
mil: si; ndīde respondens ei. Cui' ima
go ē. ū ē pma ⁊ sūma una. cui nō est
aliud uiuere ⁊ aliud intelle. si id qō
ē intelle. hi ē uīe. hi ē cē. Vnū omīa.
cāq; rbum pfectū cui nō deest aliqd.
⁊ ars qdā. omipot̄ atq; sapientis di.
plena omīum rōnum uiuentiū neō
mutabiliū ⁊ omīs unum in ea. sē ipsa.
unū deus. cum quo. unū. ū nouit
omīa ds que fec̄ p ipsam ⁊ isto eum
decedunt ⁊ succedāt ipsa. nō decedit
scie di aliquid. t succedit. Non enim
que erat fuit. isto scimus isto. quia
fca sūt. hec nō pot̄ isto fca sūt. q̄ in
cōmutabilit̄ adq̄ scimus. Ille g̃ uesti
bit quasi cōplexus pat̄. ⁊ imaginis. ī
ē sūa pfectione. sūa caritate. sine gru
mo. Illa g̃ dilectio. delectatio. fruitus.
t beatitudo. si tm humana lingua nosse
digne dr. ē mīnime spūs scūs. nō geni
tus. si genitor genitusq; sanctus. in
genti largitate atq; ubertate pfluens
omīs creatas. pro capax earū. ut ordine
suū teneāt. h g̃ omīa. que arte diuina
fca sūt. ⁊ unitate q̄dam in se ostendit. et
spēm ⁊ ordinē. Nam qdq; hoz erat.
⁊ uīt aliqd ē. ⁊ aliq̄ spē formatur ⁊ or
dinē aliquē petit. suo teneat. ⁊ ut in ea
tus. ut p̄ozem̄. uestigiū placet tm
tas. t sic n. qō creatas ordo ē ō
spiem̄. dīm patrē aquo hūt omīa p̄n
cipiū. minime ē dubitand. hū q; si
eēt sīn rone. qī res facta uideret.
eū rone q̄ pcedit a se ipso. nō ipse a tō

cuncta tam rōnabiliꝝ disposita ēnumꝰ.
a pīe ꝓcessisse fuerit ēdamus.ꝛ qi deū
patrē eo qđ talem hīt rōnē.ꝛ rōnē eo qđ
a tali ꝓcessit pīre. gaudē cognoscimus.ꝛ ō
gaudiū illud.ꝛ voluntatē eē spīm sēm ex
troq; ꝓcedentē. in quo spū omīa delitār.
minime ambigimus. qđ gaudiū.ꝛ be
nignitatē.ꝛ usq; ad ēamurat̄ puenire. ne
q̄q̄ dubitam⁹.ꝛ idē dr̄ spūs ꝓcedē. i. dari.
ꝓcessio enī spūs sc̄i. dupliciter intelligitur
ēna nōr. que ineffabilis ē.ꝛ rēpalis. ſ. q̄
dr̄ ꝓcedē. ut datus. ꝓcedit. n. nō qđm
natus. ſ; qđm datus.ꝛ qđ datus dr̄.ꝛ ad eū
qui dedit refertur.ꝛ ad eos quib⁹ dedit.
de hac ꝓcessione tpāli. Beda dicē. Cum
spūs gīa datē hoīb;. ꝓfecto murmur a
patre ꝛ a filio. ꝓcedit a patre ꝛ a filio. q
ei⁹ missio ē ipsa ꝓcessio. qua ex patre et
filio ꝓcedit. atq; ut in ūtroq; dr̄ spūs
sc̄t. mitti. i. dari alicui. ē inceptē eē ieo
ꝑ gīam iustificatē. ꝓuehentē. ꝛ iumanan
tē. ⁊ nō ab ēt erat: ꝑ ēnitā. ꝑseueriā. po
tentiā. Cum u. spūs sc̄s nō incipiat eē.
incipit nō in aliquo eē. eo qđ in quo ān nō
erat in eo. Quęritur ā: utr̄ possit
dici spūs.ſ. ꝓcedē. ⁊ mitti a se siē dr̄ ꝓ
cedere.ꝛ mitti a patre.ꝛ filio.ꝛ filius a
se mitti ⁊ ꝓcedē. ⁊ a spū seō. dici possit.
qđ utr̄ cū ipsa ꝓcessio. ⁊ missio rēpalis.
operatio dr̄ eē uolentis.ꝛ omnis dr̄ opan
o omnis sit. tum ꝓlonarū ar qđ ꝙ
dā dicit spīm. ſ. mitti a se ꝓcedē. ⁊ mit
ti. ſ; a patre.ꝛ filio. sibi ꝛ filiū nō ab
dicā apīre. Cum u. dr̄ ꝓcedē. ⁊ mitti a
pīre. ⁊ filio. intelligitur ut auctor a
pīre eē.ꝛ filio.ꝛ nob dari. Cum ꝯ a se
ipso nō sit.ꝛ necq̄quā a se ꝓcedit. ⁊ mit
ti quib; auctoritatel obuiāt. dicit
n. aug. tra spūs. ſ. dicit. sic ds donū. ut
ē se ipm det sic ꝺ. ⁊ ē pat̄ solus usquā
legitur missus. ſ; filiꝰ ⁊ spūs sc̄s. de filio
quidē tra scribit apl⁹. q̄ misit ds filium
suū factū ex muliere. u sanct ostendit
eo ipso missum filiū. quo fct̄ ē ex mulie
re. ꝑ m̄ mitti apīre sin spū seō nō potu
it. q pīr dr̄ misisse eū. i. fecisse. ex fe
mina. q̄ n utiq; sin spū seō foret. ſ. q. fie
ri aliquis cogit ut dicam⁹ ē a se ipso
missum filium. q̄ marie conceptus ꝛ

partus: operatio trinitatis ē. ſ; inquit aliq⁹.
Quom⁹ pīr eum misit. si ipse se misit: Cui
respondeo. quereris ut dicat qđm pīr eū
sēificauit. si ipse se sēificauit. Vtrūq; eū
ait. quē pīr inquit sēificauit.ꝛ misit ī hūc
mundum.ꝛ alibi. Ego pro sēifico me ipsū.
ſ; quero. quom⁹ pīr eū trauidit. si ipse sēti
dicit. Vtrūq; eū legit. ēo respondebit si sa
ne sap̄. q̄ una uoluntas ē patris ꝛ filij.ꝛ ī
sēpabil operatio. sic ꝙ intelligat illam ineꝛ
nacionē.ꝛ natiuitatē. inqua filius intelliḡ
missus una eadēq; operatione patris ꝛ filij
ē factū. nō inseparato spū seō. ꝙ a patre
ꝛ filio missus ē isē dei filius. q̄ apparuit et
ubo ei⁹ sēm ē. ut mitteretur. i. incarnar⁹ hoīb;
appareret. ꝯ eū missus ē imitando lo
cum. q̄ immūdo erat. qua ꝙ par. inuisi
bilis una: cū filio inuisibili secū eundē
filiū insibilē faciendo. missus eū dicitus
ē. qui si sic insibilis fuisset. ut cū patre inui
sibil eē desisteret. sic missus a patre intelli
geret. ut cū missus. nō ī cū patre mi
sus inuenireture. Cum ꝙ sic accepta est
forma serui: ut manet incōmutabil for
ma dī. manifestū ē qđ ab inuisibili patre.
ꝛ inuisibili filio facta sit. ut ipse filius
insibilis maneret. Cur ꝙ ait me ipso nō ue
ni: ni ia ſ forma serui dicta? ꝯ eū a se
ipso hoīe uenit. Congruenter ī insac sēpta
missus dr̄: q̄ me carne apparuit. missus
ē ille: qui mea nō apparuit. Ecce ex his
auctoritatib; conceditur. q. filius
a patre a se ipso ꝛ a spū seō mittitur.ꝛ q.
spūs sc̄s nō solum a patre sed ī a se ipso est.
Cōe ī inuentū ē de ꝓcessione filij tpāli.
ꝛ ꝓcessione tempali spūs sc̄i. Temporalis ēt
ꝓcessio filij: missio ē.ꝛ tpālis ꝓcessio spūs sc̄i:
donatio ē. Cui⁹ aūt ꝓcessio filij ē ineffabilis
generatio. qua ex solo patre ē genit⁹. Cui⁹ ꝙ
ꝓcessio spūs sc̄i ē. qua ineffabiliter a patre ꝛ fi
lio ꝓcedit ut donū. Vtrūq; ꝙ ꝓcedit. ſ; filius.
quom⁹ genit⁹ ēnaliter. qui ēt ꝛ tpāliter datus
ē nob. Spūs sc̄s ꝙ nō quom⁹ genit⁹. ꝙ qđm do
num ⁊ donatū tpāliter ꝓcessit. Si enī ꝙ ꝓce
dit ī ē datur: nec ꝓcederet ꝓpriq; eēt. cui da
retur. ꝯ donū pot̄ eē. ān q̄ detur. dona
ti aūt ī datū fuerit: nullo m⁹ dici pot̄. do
num ē eū patris ꝛ filij ꝛ spūs sc̄i. q. ꝓcedit
ab utrq;. donū ꝙ donatoris.ꝛ donator doni

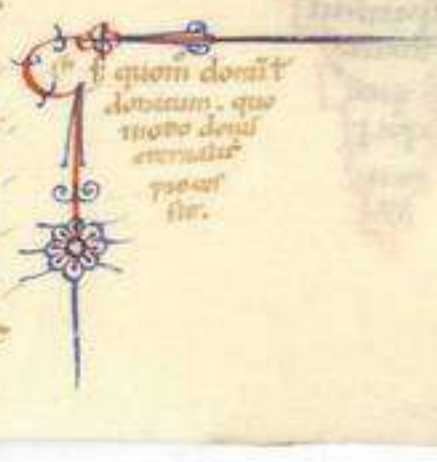

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cum dicum relatiue utrq; ac nunc dñs. que relatio nō ita apparet. mlj nomine spūs sci. Hō ḡ moueat qō spūs scūs. eū sit communis patris ⁊ filij: dr̄ tm ex tpe aliqd. ut lj ipm qō donatum dicimus. Nam semp̄ ne spūs ē donū tp̄ale nec donatū. sic ⁊ dñs nō dr̄. ni cum hīre meū seruū. Ita enim appellatio relatiua ex tpe ē do. ne cogam̄ ⁊ ęternū sempiternam dicere. q ille sēp̄ ne nō dnāretur ni ⁊ ista. sempiterne famulatetur: ⁊ quis tp̄aliter inciperet dici. qō nō ante diceb̄atur: nō tm subo dr̄ accidisse aliquid intelligendū ē. si illi ęternitati: adq; dr̄. qō ḡ incipit tp̄aliter dici. qō ante nō dicebatur. manifestum ē relatiue dici. nō s. accidens. qō ei accidit. si; s. acc̄ens ei: ad q. dr̄. Nam sm ḡ pp lj. nām sūm bonū simpliciter ē dñs. q est mea pat̄ solus. aut filius mea solus. aut spūs scūs. q sola ē ista nūmerabilis. si no subaudiat̄. sic sabellium putauerūt. si nō simplex dr̄. q ē lj qō hīt. excepto qō relatiue q: p ad aliam dr̄. nec ē ipsa. nā unusq; pat̄ hīt filiū. adq; relatiue dr̄. ⁊ tm ē filius ⁊ filius hīt patrē. nec tm ipse ē pat̄. p̄ lj usq; ad lj dr̄ simplex. qō nō sit aliud sūus. aliud ei qō hīt. sic meritis vobis ē. nō ei. būs. Iuuenem: hoc ē. nec accp̄ colōr. ⁊ ideo bon. Non ḡ pat̄ solus. ⁊ solus filius. ⁊ solus spūs scūs dr̄ ē. si ipsa essentia. unus dr̄ solus. Ipsa ḡ tā. qī tē tal sit. ut ⁊ subam singularit̄ unā. sit alia. nō dr̄ ipsa. ⁊ ita nulla relatiua erūt.

Obsecro itaq; uos fr̄s p̄ dei ut exhibeatis corpa ura hostiā uiuentē scām do placētē racionabile obsequiū urm.

Obsecro itaq; ⁊c. Postq̄ me tantum legē ⁊ fidē. ⁊ animum ut daret spūi. ⁊ gentilis: ad bonum uitam ago dā exortus: hinc usq; ne alē adulus alē um supbiret monuit, hinc ē moralis admonitio. q monet ut alē de altius uiuere labaret. q. d. q̄ impsa sunt omnia. Itaq; obsecō uos.

et nolite cōformari huic sēculo. s; reformamini inno uatione sensus uri ut probetis quis sit uoluntas dei bona ⁊ placens ⁊ perfecta.

et nolite ⁊c. Postq̄ me hortatus ē ut exhibeam sacrificiū deo offerendo. sic agendo ut ei corpa offerem. si. s. corpa quo uiuere ex tempe famulo ei ministrāre

bn

uemur alia ⁊ cum ei bona usus ⁊ recti ad dñm referuntur. sacrificiū ē: multomagis aia ipsa fit sacrificiū ē: igne diuini amoris accensa.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

fozmã ꝺcupiſcentie ſclaruſ anim⁹ ⁊ deo ſe referenſ. ⁊ tanꝙ immutabiliſ fozme ſubdita reformatur. ⁊ hꝰ ē qꝺ aũ; qꝺ offerre corpa uĩa. ⁊ erã animaſ hꝰ ñ, nolite mutã n. manu ē, ꝓformari huic ſclo. i. fozmã ſclariſ ꝯcupiſcentie accipe. Sꝫ re formamini. qui in adã fuiſtiſ reformati. q̃ in eo parti ē amiſſa imago dĩ, nã ſine amiſſer hꝰ imagine. ⁊ rurſũ ſi totã a miſſer. nõ dr̃etur. Refor. m. no. ſũ. i. ñtiſ uĩꝝ. ut meliꝰ illa imago ab illo reformari. a quo formata ē. Hõ. n. reformare ſe ipm̃ pot. ſic̃ potuit. de formare. ⁊ reformamini. qꝺ nõ ꝯtigit de formare. qꝺ in dies. que reformacio fit in hiſ. qui ſemp ꝓficiũt. ⁊ in ea que aũ ſũt ſe exercẽt. nouum hominẽ x̃m induentes. Vñ ſubdit. Refor. dico. innouãi. ſ. u. i ñtiſ uĩ. i. in mente. cui nõ dr̃antur pcã. vt renouamini ad noticiã noui hõis. ⁊ nota qꝺ hꝰ ē gr̃ia ꝓhibicio. ⁊ gr̃ia iuſſio. ꝓhibicio eñ eſt. ne qꝺ. h. ſ. iuſſio aũ. Sꝫ ref. in. no. ſ. u. illud primũ ad ñ ꝯcupiſce. hꝰ. ad diligere. illud ad innocentiam. hꝰ ad iuſticiam. illꝫ ad declinandũ malo. hꝰ ad faciendũ bonũ. nõ ꝯcupiſcendo ꝛ. ueruſtate expoliamur. ⁊ diligendo noua inducimur. ad hꝰ uniq; reformamini. ut in nob ipſis experiãr ꝓbeat quã ſit uoluntaſ dĩ. i. qꝺ de uelit. que uoluntaſ ē bona. qꝺ qꝺq; dr̃ uult bonũ ē. et bñ placens. illi qui intelligunt. ⁊ exputant. ⁊ ꝓfecta. in omñ honitate. ut melioꝛ ſit meliꝰ. ⁊ nota qꝺ uoluntaſ dĩ dr̃ ſiue ipm̃ quã uult. q̃ in dõ dr̃ ē. ſiue illud qꝺ uult. hꝰ ē accipꝛ dĩ uoluntaſ q̃ uult. que ſẽp impletur. que bñplacitũ dĩ. t diſpoſicio mẽtiũ appellatur. de q̃ ꝓba ant. omia q̃cq; uoluit fecit. ⁊ apli. Voluntati ei⁹ qui reſiſtit. omia ꝑ bona que fiunt. dr̃ fieri uult. quoꝝ ipſe auctor ē. mala aũ nõ uult fieri. nec tñ nõ uult fieri. ſi n. uellet nõ fierent. ⁊ fierent. uoluntati eius aliqꝺ reſiſtet. ſ; tñ ea fiẽ ꝑſcit. Libera uoluntaſ dĩ dr̃ ei⁹ oppoſito. t ꝓmiſſio. Vñ aug. Nõ fit aliqꝺ qꝺ omnipotẽs fieri nõ uelit. t ſinendo ut fiat. t ipſe faciendo. Sꝫ uoluntaſ dĩ mẽtiũ dr̃ ei⁹ ſtudium. t approbatio. ꝑceptio. t ꝓhibitio.

dico ē. qꝫ illud obſecro ut nõ reformemini. ſcio. ſ; reformamini innouamini ſenſuſ uĩꝝ. hꝰ ad ꝙ hibeo.

Do ico eñ ꝙ gr̃am que data ē mi hõi uiuꝰ qui ſũt int uos nõ pluſ ſapere ꝙ oportet ſapere. ſed ſapere adſobrietatẽ. & unicuiq; ſicut ds diuiſit mẽ ſuram fidei.

Do ico eñ ꝙ gr̃am. a poſtolatuſ. i. auctoritate apli. que data ē mi nõ pluſ ſapere q̃ oꝑtet ſapere. ſed ſapere ad ſobrietatẽ. i. mediocritate de miſterijſ diuinis. ſũ ꝓſũpcione. ⁊ rempaũ. qꝫ ꝑceptũ eñ⁹ mauſ greſſi ſũt hereticꝰ. ⁊ li dico. nõ omib; uob. ſi omñb; qui int uos taleſ ſũt. qꝫ nõ eñ⁹ hi agebãt. ſ; quidã int illoſ. ⁊ ſciendũ qꝫ hꝰ ē ſacriſtiũ ꝛanoꝝ. ut miñ unusq; ꝙꝺ ſit ut ē. li eñ mlãõnẽ ſibi ſit ſibi nõ. demonſtrat eccle. que in ea re q̃ offert ſignificatur. Sic̃ eñ panis ex multis gr̃is efficitur. ita ex multis fidelib; mbris ẽ. eccla conſtat eccla. qui ẽ ordo ſui participatio ne congaudent. cui⁹ mẽbra ſcã ſũt. ⁊ unum. qꝺ conſequenter oſtenditur. Nã ut. Quẽadmodũ u nũ corpus habemus ut ē. qꝺ nõ oẽs hꝰ. i. ſapiãt ad ſobrietatẽ. qꝺ hic ꝑcipit. Sequitur. ⁊ unicuiq;. Sic̃ monuit ne ꝙꝺ de ſuam ſuperbiant. ita ne de donis. que infirme re cipiuntur. qꝫ. Precipio nõ pluſ ſapere q̃ oportet. ⁊ ꝑcipio unicuiq;. ſ. mauꝝ. t mini. ſapere. Sic̃ ds diuiſit menſu. ſ. i. in ea ꝓne qua de dedit unicuiq; diuiſum dona ñ ſurata. que fidei mẽtur. qꝺ nõ fecit ut n eccla mõſtruoſa ſit ſub ſeruiendi mãia. ut ea ſit mutua dilectio. Apte ꝙ oſtendit apls. in hiſ ubi ſi debe noſ ſapere. qꝺ iuſtꝰ cie timuiſſe nõ ꝓſumamur. ut nõ nobis ſoli ut le ſit. ſ; ⁊ nulli obſit. t ita ⁊ unicuiq; ꝑ cipio ſapere. ſic̃ ds. d. m. f. i. ſi fide q̃ ds menſurate diuiſit. nã ⁊ fide mẽſurate par tiuntur ds unicuiq; que ẽ fidei opus ꝙ di lectionẽ. ſiñ qua nulla cuiq; bona opa

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dq

estimanda sūt. cū qua omīs uirtus sūmi
mum. que nō ē tribuenda hō arbitrio.
nec ullis p̄ceden̄b; meris. quia in meipis
unt omīa bona. que ēq: sunt ūm . eq a ḡp
pe bona fiunt. ab homine. fides ār sit ī ho
mine. sīn. qualilla. a nullo fiunt homine
fides ḡ donū dī ē. q̄ parcitur dō unicuiq;
sic-ꝛ alia dona scī sp̄s. sine que sp̄u sō astar
xp̄m nos nō diligere. ꝛ cui⁹ mandata nos
seruare nō posset. ꝛ ut nos posse diligere
aliq; age-
ramo minus. q̄to illū perpiū ampli⁹.
sōoq; nō solū nō hīm. uerū ī hīm nō in
cassum p̄mittit. nō hīm quidē. urbāt.
hīm aūt: ut ampli⁹ hāeat. Nam si ab a
lio minus. ab alio ampli⁹ nō haberet. scī
heliseus scō helie nō dīret. qui ē inter sp̄s
duplo sit imme. ē a qui ē dī filius non
admensuram dat⁹ ē sp̄s. q in illo habi
tat omīs plenitudo diuinitat⁹. Hoq; u.
sine grā sp̄s scī ē mediator dī ꝛ homi
num hō xp̄s. qō cū ē unigenit⁹ filius
equalis pat̄. nō ē grē. sī nature. qō aūt
mediator ē p̄ unigenitū. assūpt⁹ ē hō:
grē ē nō nature. ceteris aūt omīb; admen
suram dat⁹ ꝛ dat⁹ additur. donec u
nusquisq; pl̄n sue p̄fectionis p̄ia mensura
impleatur. Vñ iobs de xp̄o loquens ait.
Nō cū admensurā dat dō sp̄m. ceteris
ū dūdē. nō quidē ipse sp̄s. sī dona eius.
Et scienduī ē qō obrempanen ē aplo. p
cipienti unicuiq; sapē secūm mensurā
fidei. si cū pueris sui⁹ alia⁹ infans. esse ut
ut plus capiat. si nāt sue capacitatis mo
dū excedat. deficit ān q̄ crescat. Sequi.
Sic enī q̄. nō mensurate diuidit dona.
q. mēbra unī corp⁹ sumi⁹. nō omīa neces
saria danda. si ñ, q̄ne. ꝛ hī ē qō ait.

Sic enī i uno corpe
mlta mbra hīm o
mia aūt mb̄ nō eūdē
actū hīt. ita mlti
unū corp⁹ sumus i x̄o
singli aūt. alt alti mb.

Sicut
i uno
corpe mlta
mēbra
hīm. oīa
aūt mbra
nō eunde
actū hīt.
ita ꝛ nos
multi p
ūsa dona
sum⁹ unū

corp⁹ in x̄o. mucē subseruiendo. Sicc cor
pis exemplo docet. nō posse nos singlos
omīa hre. ac p hoc curam nri mucem
nos age debe. q mucē ostendit nīl indi
gemus. Singli. q̄. omīs unum corp⁹ sum⁹
in x̄o. singli aūt sum⁹ mbra. alt quidē ē
mbrum alt⁹ ꝛ ita sumus alij seruientes.
ꝛ alij indigentes. ꝺō dī singli. q nullus
excludī. minor t minor.

Habentes aūt do
nationes secm
grām q̄ data ē
nob differētes.
Siue pphiā sēd
rationē fidei. si
ue ministriū in
ministrādo. Si
ue qui docet in
doctrina.

Hīntes aūt
t ḡ. qui singli
sumus mēbra.
alij aūt sumus
hīntes donatio
nes differentes
i. dona diffe
rentia. hīntes
dico: secm grām
que data ē no
bis. t ita lege.
q̄. Singli su
mus membra.
ḡ indifferentia
bi donis: li agen
tes. ꝛ li ē q. aut.
Quia sum⁹ mb̄
ḡ. h. d. d. e. q.
q. d. e. s. sumus mbra.
aūt alt⁹. Que aūt
sunt ille grē. ex quarū diuersitate dīr
mbra. ꝛ quasi mitt nob inuicē subseruire
debeam⁹: apte dicens. Siue hīntes pphiam
i. reuelationē sanctorū. t quoq; libet de
eis. sim⁹ mbra alioq. ut illis pphemus.
hīntes dico: s rōnē fidei. q ut exigit fidei
coq t auctoq: detur pphia. Et nota. qō
enumeratione grārum. a pphia incipit.
que ē prima placio. qō fides nra sit rōnat.
q. credentes accepto sp̄u pphabāt. siue
ministrium ecclasticū hīntes. ut p̄bri. sim⁹
mbra alioq ministrādo. assidue. siue
qui docet. i. qui hīt grām docendi. sic m
bri alt⁹. indoctrina. i. meritorie doc
tus.

Siue exhortat
in exhortando.
Qui tribuit in

Et qui exhorta
tur. i. qui hīt
grām exortan.
sic membrum
alt⁹. i exhortās.

dint

dint

dimb

(c) 2006 Ministerio de Cultura

simplicitate. Q[ui] p[ro]p[ter]: in sollicitu
dine. Qui miseretur ihilarit
ate.

¬ qui tribuit. elemosinas. ¬ tribuat nō in duplicitate p[ro]pter nos ¬ fiducie gte. si; in simplicit[ate]. future. ¬ ita sit mbrū alt[er]. ¬ qui p[re]est. ut p[re]cepit p[ro]p[ter]. miser hietudine. s. ut sollicite agat. ¬ i sit mēbr' alt[er]i. ¬ qui miseret[ur]. i. q[uo]d b[ea]t gr[ati]am opaciendi oppō. si faciat in alacritate. i. leto aīo subueniat. ¬ i. erit mēbr' alt[er]ius q[ui] immutat offendim[en]t omn[ia]. fugit ut apte dīcā. ¬ cordiana medicinā. h n. miseratio ē cordiana medicina. cordiatus ¬ si leuioribus ei uulnib; ¬ mulcet. Iuuenum n. sin mia fiet illi: qui n fec mīam. Vñ dīs aut. dimittite ¬ dimittet uobis. date ¬ dabitur uob. ¬ h unq; iustū ē. ut dimittat dimittenti: ¬ dentur dāna. In ē ippe do ¬ mia indicenti. ¬ mortuum misereri. Q[uo]d si h qī nimis iust. ¬ se curus indulgentiā expectat. sin mia mā p[ro]ducat. Oportebat h: ē multiplex. s. dare alq. peccanti ignoscere. oppō subuenire ¬ c. ¬ ro nō sufficit si subtrahit de mia. ponē to unū mie mēbrū. ē p[ro]ntius sit alius mbrū mie: i aut. qui tribuit in simplicitate. h dicit in hylaritate. simplicitas excludit ypocrim. ylaritas. i. gaudiū. obtendit fructū spe futuri. Omīs gr mia. ¬ simplicit[er]. ¬ cum gaudio fieri debet.

Dilectio sin sim
ulatione. Odien
tes malū. adher
entes bono. car
itatē frnitatis d
iligētes inuicē. ho
nore inuicē p[ro]uen
ientes. Sollicitudi

dimi

Dilec
tio qua
diuersa
dona
munit.
sit: si
ne si
mula
tione
¬ sic
erit
alter
alterius
mbrū.
¬ sitis

ne nō pigri. Spū
feruentes.

oderētes malum ¬ adh[er]entes bonū. ut nec dilecto amici. faciat malū amare. n malum faciat bonū d[i]lecte ¬ sitis diligentes inuicē caritate frnitatis. i. q[uo]d frs caritatē int se hnt. ¬ sitis uolentes a frib; re diligi ¬ sitis inuicem. p[ro]uenientes uos honore. i. in q[uo]libet reuerentia. Alit nō ē frnus amor. n mutuis se p[ro]ueniāt obsequijs ¬ sitis sollicitudine nō pigri. i. ii sollicitu eritis corde. nō sitis pigri corpe. Maledictus em ē. Sic aut ieremias. qui opus dī fecerit negligēter. q[uo]d piger mēdūsacione duuina. sine spe ē. ¬ ido ut pigrie frig[us] pellatur. sitis spe feruentes spū. i. igne caritatis ¬ fi actu nō potestis imple qd uultis. sīc aūt dic feruentes. q[uo]d spūs scī. ignis ē quo feruet caritas. que diffundit in cordib; nris p spm sem. cui feruori contrariū ē q. dīs aut. refrigescet caritas multoz. si ii igne dīs aut. ignē uem mittē in terrā. Sequit.

dimo dis

Spe gaudentes
Inbulatione pa
cientes. Orationi
istātes. Necessita
tib' scōr cōmu
nicātes. hospita
litatē sectātes.

dimi.

Spe gaudentes. Nō i rpz. alia liter. qī quis di cim. ut spu feruētes si nis ut mo deste ¬ cū honestate. aptis tp̄ibus loci ¬ psonis ¬ apto tpe fidi uba lo quamini. Vt dando p[ro]ximo sitis. dño seruiq. qī. qd p[ro]ximo impenditis cōtte uos impedere dō ¬ in his sitis gaudentes spe. ut ii in etna spetis ¬ in gaudeatis. Certu em de futuris gaudent. q[ui] spant ētissime se accepturos ¬ ido pacientes sūt inbulationi bus: Vñ subdit. inbulatione. qī h agit q[uo]d dixit ¬ si in his bonus mala occurrūt. sitis. pa. inbus ¬ ut positis mala patienter. sitis instātes oīoni. q[ui] adhuc differtur res ¬ ido necessaria ē oīo. necessitatib;

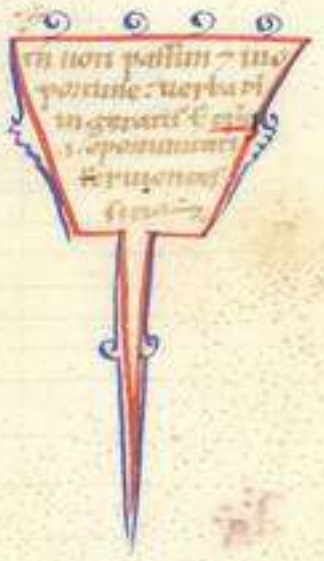

(c) 2006 Ministerio de Cultura

q̄ pacamun⁊ necessitatib; seōz suis cōmunicātes ura. i. sātis passis. ura cō muna facite ⁊ recipite scōs in hospitio q̄ ma ant. suis sectantes hospitalitatē exemplo abrahe ⁊ lot ⁊ cet.

Benedicite p̄sequē tib' uos benedici te ⁊ nolite maled icere. Gaude cum gaudentib' flere cū flentib'. Id ipm inuicē sencientes. Non alta sapiētes; hūmilib' ꝺsenci entes.

benedi cite. i. bona o rate. pz sequen tib; uos ler li remo uet eos a cōi ō suetudi ne. ne trato animo meta ri. ut pus fa cile ma

ledicant. ſ; magis uerecundia bñdicant. ut lau detur disciplina dñica. Idoq; repent. ut h sēp faciendū doceat dicens. Ben edicite. q̄ itē utq; ⁊ nolite maledicere. q̄ bñdictio ura. sit sine admixtione a maritudinis ⁊ etiam debetis. cū gau dentib; gaude de piscetu ⁊ debetis cū flentib; flere. de eo. ūm flendum sit. ut de lapsu alie. ⁊ de gie dilatione. ⁊ sitis inuicē sencientes idip. ē illis in gaudio ⁊ fletu ⁊ p his omnib; poteris. ⁊ aliis. nō sitis sapientes alta. in corde saltē. ſ; sitis. consencientes humili. i. humiliū imitatores ⁊ nota. q̄ nō ait. colloquentes humilib; ſ; consencientes. q̄ nō sit ocē tm. q; te uera ē humili tas. si nō ē in sola lingua. sic ỹ poeta. q̄ dicit se pecem nō hre. forte. fingit hu militatē. mutis. amplectimur uanita tē. g ⁊ in oze ⁊ mente nō hūt unitatē. Idō g dicit. nō alta sapientes ne sit ela tio in animo ⁊ ne p̄sumentes de se. ñ odoleant alii. ſ; exprobret q̄ peccatori b;. hec ē superbia. que cū se ꝓmit. offē dit. deiñ adiungē. Ⅎ; humilib' ꝺsencientes

ut aliena cā sit eoz ut ita gr̄am hñnt ap̄ dñm. qui superbis resistit. ⁊ humilibus dat gr̄am.

Nolite ee pruden tes ap̄d uos metip sos. nulli malū p malo reddētes. Prouidentes bo na. nō tantū coram deo. ſ; etiam coram omnib' hoib;. Si fieri potē qd ex uob est cum omnib; hominib' pacē habentes.

Qui noli te ee p dentes. a. u. m. i. ne p dema rām a pud uos tm seo magis adpeti mos ex cessus. ⁊ si quis eoz uos offendit. Vñ subdit. et nulli si tis. red. m. pm. ⁊ si qui offendāt uos. de monet ne ⁊ licita cū scandalo fiant. dicens ⁊ sitis prudentes bona nō tm coram dō. i. in secreto cordis. ſ; ⁊ etiam omnib; hominib;. ut nō fiat scandalū ſ; bonum exemplum. q̄ illud fieri de bet. qđ ⁊ dō non displiceat ⁊ frī scan dalū nō sit. ⁊ ita sitis hītes pacē cum omnib; hoīb; si fieri potē. ut asseruant. si ꝺ nō potē fieri. malo; iniuriare mente saltem facere. qđ ex uob ē. ſ. qđ ad uos pinet. i. pacem habere cum eis. q̄um in uob ē. Vos ⁊ cum his qui oderunt pa cem; sitis pacifici. ⁊ sitis ha. p. c. o. h. ſ. f. p. Idō dicit. si fieri potē. q; difficile ē. qđ tñ licet sit difficile; ē ex uob. i. ī po testate nra. ſ. hre pacē cum hominib;.

Duno

Non uosmetipsos defendentes kīm ſ; date locū ire.

Et nō sitis defē dentes uos metipsos ūm a. n

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Scriptum ē enī. Michi uindict am ego retribuā dicit dñs.

ficit refe rentes aduſarios ſ; date locum ire. i. uindicte dī. Intende q̄ nō p̄cipit ut nolint ſēi uindicari ad̄o qđ clamāt ſēi. Vindica dñe. Sed nō ſe ipſos uindicātes. dēt locū ire dī qui dic̄. m uindictā. ad q̄ in apocalipſi ſēi clamāt. Vindica dñe ſanguinē nr̄m. qđ qualit̄ optent accipi: nō p̄ſeundum ē. ne uideamur ſēi. pp. exſtirpandū odiū. deſiderare uindictā. qđ ab eoꝝ p̄fectione: longe ē. nō g̃ uindictam nolunt: pp̄ exſtirpandū odium. ſi nī ſēptū ē. letabitur iuſtus ē uidit uindictā. Sī recip̄ hic ā apl̄e. ut dictū ē. ut nō ipſi ſe uindicent: dent locū ire dī. Sī ſi ualt bonus. ut dś mimīcē punat: ū g̃ ē illud diligere inimicos uros. benefacere iſt qui odiunt uos ſ; illud. Non reddentes m. p. m. nōne ē h̄ redde malum p malo. nō diligit. nec bonū facit inimico. cū g̃ hō iuſtus ſ; hō malus. de inimicis ſuis uelint a dño uindictam. in quo diſcernunt: ſ; bonus magis cupit corrigi inimicū. q̄ punire. dē punit. nō delectantur de pena inimici. q̄ nō odit eū. ſ; de iuſticia dī q̄ dñm diligit. h̄ ei placet qđ dño. q̄ ⁊ dē q̄ in h̄ ſequitur. ſi plurt h̄ ſīt iuſtos ⁊ iniuſtos. nī ⁊ in h̄ ſcio aſpis corripit. ⁊ punaces infine dāpnabit. huic g̃ reſeruāda ē uindicta. Vñ ait. da. lo. ire. i. uindicte dī. ⁊ ire adūſariorū. Ille dat locū ire aduſario. qui p̄mittit aduſario facē: qđ mult. ⁊ debent dare locū ire dī. ſēptū ē enī impūbis. Michi uindictam. ſeruauit uos ſeruate ⁊ ego retribuā. i. uindicabo. dic̄ dñs. ⁊ ita qui h̄ nō facit dñm ptēpnit.

dñs

Sed ſi eſurierit inimic⁹ tuus ci ba illū. Si ſitit

[Sequit. Sed ſi eſurierit. ſic ora inſolētiam. ſi ſ; uincentis.

ita ut. ē ꝓſequēdum. qui nō ſit i impoſſ

potū da illi. hoc enī faciens carbo nes ignis cōgeres ſup caput ei? Holi uīci a malo ſ; uince in bono malum.

ta utiq; cōuincetis. ac ſi dīret. ſine ſ; ſi eſurierit ⁊c. ita potius age ut neut ſuperfluat conuictio. q̄ nō ſolū nā defendatis uos. ſ; ⁊ ſi eſurierit. m. ⁊. caba. illū. ſi. ſi. p. da illi. i. mutte neceſſarius ſubueni illi; h̄ n. facientes. q̄ idē facere h̄. q̄ h̄ faciēs. congereres carbones ignis. i. feruorem carnalis. ⁊ ſpūs ſēi. ⁊ urētem penitentie ardorē. ſ; caput. i. mīe ei. ⁊ ſi nō penitet. tñ noli uinci a malo. ſ; uince in bono. ma. i. impaciendo. q̄ ſi re pentis: ſimilis ei neq; eris. bōmare g̃ intende ō illū. ⁊ eſt ita ſenecio. ⁊ ſalubre certamē. ut ſis bonus ō malū. nō ut ſint duo mali. ſi tu iam nō es malus: opta malo ut ſis bonus. Displiceat ⁊ qđ malus ē: placeat ut ſis ar bonus. nō ſint duo mali. Sequit.

Omnis anima po teſtatib⁹ ſublimi oribus ſubdita ſit.

O mīs aīa ⁊ hic ad humilita tē mouet. Videbat enī quib; vam. q. mah dñs. ⁊ mare infideles: nō debent fidelib; dnāri. ⁊ ſi bonus ⁊ fideles eēnt. bonus ⁊ fidelib; debent eē pares. q̄ ⁊ ſuperbiam remouet hic apl̄s. a parte ſuperiore. i. aīa ſigēat ſ; totum homine. q̄d ē enī omīs aīa. n omīs hō: q̄ī. d. Omīa p̄iecta faciendo ſunt. ⁊ ſi ita p̄ fecti ſint incorpe ē. tñ omīs aīa ſubdita ſit. i. omīs hō ſubditus ſit. Quem noīne aīe ō ſigēo. ut nō ſolū corpe. ſ; ⁊ uoluntate ſeruiatis. Omīs g̃ aīa. ſu. ſ. ut ⁊ uoluntate ſeruiat hō potestatib; ſeculib; bonis. ⁊ mal. ſ. rēgib; p̄ncipib; tribunis. centurionib; ⁊ aliis hui⁹ modi. Si enī bonus fuit. q̄ t̄ p̄eſt nutrior tuus ē. malus ſi fuit: ꝛēptator tuus ē. ⁊ nutrita libent accipe. ⁊ intēptatioē appro

dñs

dñs

bare. Ecto & aurum ⁊ argentum mundum
ustum. qui fornacē aurificis. Vir ꝯ. o. a.
l. l. p. sublimonib;. i. in hi qō sublimes
sunt. i. immundanis. t cā notantur. ē dic
sublimonib;. i. qi sublimiores sūt.

Nō est eñ potestas
ñ a dō. Que aūt ſ
a dō ordinata ſt.

Non est
n. pbat
qō debēt
subici. hi
m. quia
omis potestas ē a dō. ſi; que adō sūt ordinata ſt
& potestas ē ordinata. i. qui ēq; hī potes
tatē. di ordinationē hī. Itaq; qui resistit
potestati: di ordinatioi resistit. ⁊ hoc ē qō
dic. qi ido debet subici. qi nō ē potestas a
liqua hoi. t bono t malo. ñ adō data. Vñ
pilato dns ait. Non haberes in me potes
tatem. ñ eēt datū desup. Malicia eñ
hominū cupiditatē nocendi p se hī.
Potestatē aūt si ille nō dat: nō hī. iōq; di
abolus. anq; aliqd tolleret iob: dicebat do
mino. Mitte manū tuā. i. da potestatē.
qa ⁊ nocendū potestas: ñ ē ñ adō. sic sēp
tū ē. loquente sapia. t me reges regnāt.
⁊ turannī p me tenent tram. Vñ iob de
dno ait. qui facit regnare ypocritam
pp pūsitatē ppl. ⁊ de ppō ibi dic dns.
Dedi eū rege in ira mea. Nocendi eñ
uoluntas. pot ee abhōis aio. Potestas
aūt ñ ē ñ a dō. ⁊ hi abdita aptaq; ius
ticia. Inuste eñ ñ ē. ut inpbis accipiē
bus nocendi potestatē. bonoq; paciē
tia pbetur. ⁊ malos inquitas punitur;
nā p potestatē diabolo datā. ⁊ iob pba
tus ē. ut iustus appareret. ⁊ petrus tēp
tatus: ne de se psumeret. ⁊ paulus colafi
zatus: ne se extolleret. ⁊ iudas dāpnatus:
ut se suspenderet. Cum ꝯ dns iustos faciat
suos. p potestatē diabolo datā. in primis
qua nocendi uoluntate. que ipsius di
aboli sunt. ei redditur usine supplicium.
Que aūt sunt. a dō ordinata ſt. i. rōnabi
liter a dō dispositā ſt. Vñ iob ait. Dns po
tentes nō abicit cū ⁊ ipe sit potēs. C 66.
Dm qppe imitari debēat. qui fatigium
potentie alte nus intrem? utilitatib; ⁊ n
suis laudib; adnimistrat. Hui plarus ce
tis uoce apparet. ñ pce. Tumoris namq;

elatio. nō ordo potestatis mēmne ē. Le
ntiam dns tribuit. elationē ū potēte
malicia mē mentis inuenit. Tollamus
& qō d mō oculis. ⁊ bona sūt q deo
largiente possidem?. Quia neqq; iusta
potentia ſ; aeno pia dāpnantur.

Itaq; qui resistit
potestati di ordi
nationi resistit.
Qui aūt resistūt
ipsi sibi dāpna
tionē adqrunt

Itaq; qui
resistit. m.
t dolo potes
tati. i. hoi
hūtu potes
tatē in hiſ
ſ. que adpo
testatē pti
net. ut mē
bruo. ⁊ hui
modi. di or
dinationi
re. i. hūtu potestatem di ordinatione.
ñ g ſ di ordinationē agit. De potestate
bona patet. qō eā pficit dns rōnabiliter.
de mala ⁊ uidi pot. dum ⁊ boni p eā
purgantur. ⁊ mali dampnantur. ⁊ ipa
uerius pficiatur. ⁊ nota qō nomine
potestatis mītulum accipitur potestas
ipa. que datur alicui adeo. aliqn ipe
homo. hūi potestatem. qō diligens lec
tor distingūet. Qui aūt qi. qui resistit po
testati: di ordinatioi resistit. hi aūt tā
güe ē. qō qui ei resistunt. ipsi sibi adqui
runt dampnationē. ⁊ iō nō debet quis
resistere. ſ; subici. Si tñ iubeat illud q.
nō debes facere. hic sane crēbre potes
tatē. timendo potestatē maiorē. ipsos
humanarū rerū gradus dūte. si quod
usserit curator nūmqd faciendū est.
si ꝯ posulem iubeat? Rursum si quid
ipe proconsul iubeat. ⁊ aliud iubeat imp
rator. numqd dubitatur illo crēpto illi
ce seruiendū? Ergo si aliud impator:
aliud dns iubeat. crēpto illo: obtēpand

Nam principes nō
sunt timori bo
ni opis ſ; mali.

Nam prin
cipes ⁊c. qi
mito. adqui
runt dāpna
tionē qui po
testati resistunt. Nam principes boni
t mali. nō sūt timori boni operis ſ; mali.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

i.nō ad timorē hō qui bene opant: ſi hō qui male. Si enī bonus ē pncepſ: bene opantē nō punit. ſi diligit. Si ū malꝰ ē: nō nocet bono. ſi purgat eū, malus ū debet timere. q; miſtrum ſūt pncipes. ut mala puniāt. Principes ū dicunt illoſ quiꝑt corrigendā unā ꝯphibēdā auſa ēanunt. di hūtes imagnē. ut ſub uno ceū ſint.

dimb

Uis aūt nō timere potestatē. bonum fac ⁊ habebis laudē ex illa. Dei enim minist ē tibi ī bonum. Hic aūt qī. male opantib; ſunt ꝛ mozi. tu aūt ſiō ui timē potesta tem q cumq; ſit. ſiue bona ſiue mala. fac bonū. ⁊ nō ē uñ timeas? jmmo habebis laudē ex illa. ī ſi mala ē. dum tibi ē cā maioꝝ corone. ſi aūt uſta ē poteſtas: habebis laudem ex illa. nō ipſa laudante. ſi; ipſa tibi laudis occonem pbente. Ve ex illa habebis laudem: qi enī minist ē ī bonum. i. ī ē faciens bonū. ſiū bonus. ſiue malus ſit. q; excet. ⁊ ī. datus eſt adō ī bonum nūi. ut utatur te ꝛtua. Manifeſtum ē enī. qđ iō dati ſūt adō rectoꝝ. ne malum fiat bonis. Si aūt qī bono nō ē timendum.

dimb

Si aūt male fecerīs timē. Non enī ſine causa gladiū portat. Dei enī minister ē. ultor ē in ira ei. q; malū agit. Idoq; necessitate ſubditi estote, nō ſolū ꝓ ira. ſ; ⁊ ꝓ cōſcientiam. Si aūt male fecerīs: timē. ⁊ timendum ē enī. i. q; portat gladium. i. hꝫ ultionē. ꝓ tua. ſ; ut malos puniat; ꝛ hī ostendit ſubditos. di enī minist ē. i. loco di ultionē. ipſe deo exiſtens ultor. ⁊ ira di futurā ofā vendam. q; ꝫ puniendo indicat ꝓſitentes in malo: grauiꝰ puniendos. dico qđ ultor ē. ⁊ hī ei. i. adclāpnū eius. qui malū agit. ⁊ q; minister di ē. idoq; ſubditi estote ei. qī exnecessitate. ⁊ necessitatē. alia ira. i. necessarie ordinatiōni. ſub. ē. ⁊ hī. ī ſolum ꝓ ira principis. ⁊ di uirandā. ſ; ꝓ cōſcientiā. ſ. ut munda ſit mēs ura. Planum adeo diligendo. Licet enī omēs fideles. unū ſint. unū ſint mr. in cuius fide nō ē diſtantia uidei ⁊ gri. dñi ⁊ ſeruꝰ ⁊ huiꝰmōi: differentia tñ ē in ordinatione mozali. ⁊ eiꝰ ordinē ihuꝰ uult manere ſeruandū ee. apli ꝓcipiūt. dua ſunt n. q; ſeruam in unitate fidei. ſiñ ulla diſtantia. ⁊ alia in ordine unte huiꝰ. tāq; una ne nomen dñi ⁊ doctrina. blaſphemetur.

dimb

Ido enī ⁊ tributa ꝓſtatis. Ministri enī di ſunt in hoc ipm ſeruientes. Reddite g; oībus debita. Cui tributum tributum. Cui uectigal uectigal. Cui timorē timorē. Cui honorē honorē. Ido ꝛ hoc ē ꝓbatio ſubiectionis. qī ſubditi ee debetis. qī ī idō. i. ad oſtendendā ſubiectionē. ꝓſtatis tributa. qđ ē ſignum ſubiectionis. Non aūt ſolutis. ſi ꝓſtatis. qī reddituris. qī reddit ſeruiendo in defenſione dum pugnat ꝓ patria. ⁊ di agit uindicta. ꝓſtatis tributa: uos dico ſeruientes dō in hoc ipm. i. ꝓ hoc ipſum ſeruitis dō. qđ dī tributa

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ad hȳ n. instituti sunt. ut bon laudentur.
mali puniant. Ita ministri n. qȝ debent
pstare tributa: qȝ mi. dī. s. ipsi dico. ser-
uientes ub ou patriam defendūt. unde ip
sam .i. pp hȳ. s. pp tributum seruunt ub
indefensione pat. Et qȝ ministri dī sunt:
g reddite oīb; debita. ut sic laudetur dis
ciplina euglica. hȳ in reddite, cui debent
tributum: reddite tributū. Tributū dic:
qȝ regiones soluūt. Cui debet uectigal: red
dite uectigal. Vectigal dr stipendiū. qȝ
datur dnis qn p patrias uehuntur. Vt ē
butum dr: qȝ domi soluitur. Vectigal:
qȝ ad domum dnī uehitur. Cui debet
timorē: reddite timorē. ut dnm nō time
amus Et psonas uereamur. Cui honorē de
bet: reddite honorē. ut assurge Et huius
mōi; quo plinglat.

diīno

Nemini qcq̄ debe
atis nisi ut inuicē
diligatis.

Nenum debeatis qcq̄ nisi ut
inuicē di
ligatis. i. cēta sta solute
ut nō debeatis aliqō ca
ritatem ū sta solute. ut sēp debeatis. Sō
la n. caritas ē. que Et reddita: semp deti
net debitorē, reddit eī cū impenditur:
debetur aūt: Et si reddita fuit. qȝ nullū ē
tpūs quo impendenda nō sit. nec tñ cū red
ditur: amittitur: sī; potiꝰ reddendo. multipli
catur; hīdo n. redditur. nō capiendo. ut pe
cunia. q̄ redi nō potꝰ: Et hītur, n hīri: Et
reddatur, immo cū redditur ab hoīe: crescit
in homine Et tanto maior acquiritur:
qnto plīb; reddit. hoc aūt fit meo de cari
tate. qi ualet ad humilitatē pdictā Et nota
qȝ pacem supmonuit nos hīre ad oēs. hoc
aūt dilectionē dic eē hīdam int frēs. qȝ
notat dicendo inuicē, aliꝰ n uere frēs ñ sūt;
Et uere dilectio ē habenda.

dīnt

Qui enī diligit pxi
mum legem imp
leuit: Iam nō adu
ltrabis. nō occide

Qui n-
diligit
pxi: legē
impleuit
Et hȳ p par
tes hostē
dit dicēs.
Hā non

nō furabis. nō cō
cupisces. Et si qd ē
aliud mandatū in
hȳ uerbo instaura
tur: diliges pxim
tuū tanq̄ te ipsum

fūrab. Et hȳ nō
fal. t. ꝑ. Et hȳ
nō cōcu. rē.
pxi. t. Et
qd ē aliud
mandatū
dictū p mo
ysen: dictū insta
uratur. i.
cōtinetur.
Et impletur:
in hoc ubo.
i. in hȳ mandato. qȝ moyses fecit. in leuta
co. s. di. p. m. hīc. te. ip. in bono diligentes
ē pxim nō in malo. qm qui dilig mqta
tem: odit animā suā Et ita nō se ipsū dilig.
qr ñ pxi. sic se. Et nota. qr cū sint duo p
cepta carnalis. in quib; tota lex pendet Et
pphe. p utq; unū sepe ponitur nō minus
ponitur. qr nec ds sin pximo. ñ pximus
sin ds dilgi potꝰ. hic aūt dilectio pximi. cō
memoratur: qr dilectio pximi in fris appa
ret. dilectio ū dī: amplius latet. Et cō hanc
spūalē ponit. de qua dnis ait. Mandatū
no. do. u. u. d. in Ꝟ: illud mai mādat dilec
tionis di uidet ee pūmissum. Sō; bn intelligē
tib;. utrūq; inuenīt insinuatis. qr qui dilig
dm. nō potꝰ eū excipere: quē ds pcepit di
ligi Et qui sic ac spūalit dilig pximū. quo
in eo diligit: ñ dnm ipsa ē dilectio. ab oī
mundana dilectione distincta. q̄ distinguē
do dnis ait. sic dilexi uos, quo eī in dm
dilexi mundū: nō quē habebam. s; ut habe
mus, sic medicꝰ dr. dilige egēs Et qd meli di
ligit in salutē q̄ capit unq; reuocare. nō
molum q̄ ueh expellē; sic g Et nos inuicē
diligam. ut qtū possum inuicē ad hīdū
in nob dm. cura dilectionis attham. hoc
ē ipse optimus homo. cū tota uita sua p
git: ad immutabilē unam Et toto affectu
inhēt illi. Si aūt se pp se dilig. nō se refert
ad dm. s; ad se ipsum uersus. nō ad incom
mutabile aliquo modo tendit Et cō tam cum
defectu aliquo se fruitur. Si g te ipm nō
pp te debet dilige. s; pp illū. in dilectionis
tue rectissimus finis ē. nō succensear aliq̄s
hō. si Et ipm pp dm dilexit. h ē enī regula
dilectionis diuinitꝰ constituta: ut dilgat pxi
mū pp dm. dm ū ecto. corde. ecto

a.exr.m̃.ur.ſ. om̃s cogitacionesſ tuaſ:ꝛ oē uram:ꝛ omnē intellectū in illum ꝺferaſ aquo hn̄ſ ea ipſa. que ꝺferſ. ſēmo ḡ dilig̃ ꝓximum. ñ diligat dn̄m. q̄m ḡ poſt ꝓxi mo impendat: quē diligit ſic ſe ipſum. ꝛ ille diligat dn̄m. q̄ ſi ipſe nō diligit: nec ſe ñ ꝓximū dilig̃. Amator n. ꝺi: amator è fui. ꝛ nō diligensſ dn̄m: nō dilig̃ ꝓximū. q̄ non dilig̃ ſe ipm̄, qui aūt ſe ꝑ hm̄oꝺi dn̄m dilig̃. ipſe ſe dilig̃. ḡ ut ſe diligat. diligit dn̄m. ſ̄ō è h dilectio in om̃ib; hom̃ib;. ſauci n. ſe diligunt: ut ſit ꝺs. ô. in om̃ib;? Secſ̄r.

dilig̃

Dilectio ꝓximi malum nō opatur. ſ̄lenitudo ḡ legis ē dilectio

Dilectio q̄. ⁊ē qui dilig̃ ꝓxim̃ bene facit. Quia dilectio ꝓximi ma. nō. opat̄. i. diligens ꝓximū: nullum mortale malū opatur. ſ̄ꝓximū: omnē hoī nē opet intelligi. q̄ nemo ē eum q̄ ſit opā dum malum, qui ḡ amat hominesſ. a. quia uſti ſunt: amare debet. ſ. i q̄ uſtuſ ē. i ut uſtuſ ſit, qui eūm alt ſe dilig̃. uult ſe diligit. q̄ adh̄ ſe diligit. ut ſit uultuſ, adh̄ ḡ ut ſit maluſ. ḡ nō ſe iā dilig̃, qui eūm dilig̃ inquantū. o. a. ſ; q̄ dilectio nō ag̃ malū. ḡ dilectio ē plenitudo legiſ. i. q̄ dilig̃ plene: legē implet. ⁊ eūm carnaſ ē. ꝙ ē qꝺ poſſit ꝺcē: ⁊ubi aūt nō ē: ꝙ ē qꝺ poſſit ꝓ ꝺceſſe: ſur ḡ nō dicunt. qui hāc ũtutē hn̄t. hīre om̃ſ: cum plenitudo legiſ ſit caritaſ: que quātomag̃ ē in homine: tātomag̃ ē uirtute ꝑfect̄; ꝙto aūt mn̄: tanto mui ī ē uirt̄;ꝛ ꝙto mu in ē ũtuſ: tātomag̃ mē utriū. ſ̄n hac: decalog̃ lēg̃ cōpletur. Decalog̃ n. leg̃. x. ꝓcepta hn̄t. que ſic ſūt diſtributa. ũ ta pineāt ad dn̄m. ⁊ u. puneāt ad ꝓximū. ſ̄ſt n. bellum qꝺ ſecū agit hō. dum ieanſ ⁊ ꝺcupiſcentiaſ malaſ:ꝛ frenāſ aua riciā. elueſ ſuꝑbiā. ſuffocanſ ambitiōnū. truciāſ libidinē. haſ pugnaſ fac in ꝺcēto. ⁊ nō uncerisſ in apto. ꝺo h̄ ꝺocent̄ manuſ mē ad pliū. nō ē h̄ in ſpectaculiſ nīſ. Venator qꝺ ctarista. aliū ag̃ uenator: aliꝺ ctarista. ſ̄nſpectaclo ꝺi m̃ ē. Tangiſ eiſꝺē ceruaſ. x. ⁊ feraſ ꝺcidit. utrq; ſimul facit. ſ̄ Tangiſ ꝓmam ceruā. q̄ unuſ colit ꝺs. ꝺcidit

dilig̃

bestia ſuꝑstitionis. ſ̄Tangiſ. ij. ceruā. q̄ nō accipit. ꝺi nom̃ tui mutāt: ꝺcidit bestia cru ris:ꝛ nefandarū h̄ēſiū. ſ̄Tangiſ. uj. ceruam. ũ ꝑſēe future quietis facit: facit q̄ꝺq; ꝺ terficiunt cruciatior ceteſ bestiaſ. amor ſeti hui;ꝑ amorē ſeti hm̄: laborant hom̃eſ ī om̃ib; negociis. Tu aūt in om̃ib; opib; tuis. labora. nō ꝑ amorē ſeti. ſ; ꝑ ſempitna ꝓmia. q̄ ꝓmittit ꝺs. honora p̄rem tuū:ꝛ matrē. ⁊. ſ̄Tangiſ. uj. ceruā. ut honorē parentib; deferas: ꝺcidit bestia impietatis. ſ̄Non mechabis. ſ̄Tangiſ. v. cer. ꝺcidit bestia libidinis. ſ̄Nō occides. ſ̄Tangiſ. vi. cer. ꝺcidit bestia crudelitatis. nō furtū faciesſ. ſ̄Tangiſ. vij. cer:ꝛ ꝺcidit bestia rapacitatis. ſ̄Nō falsum. x. d. ſ̄Tangiſ. viij. ceruā. ⁊ ꝺcidit bestia falsitatis. ſ̄Nō cōcupiſces uxorē ꝓximi. ſ̄Tangiſ. x. cer:ꝛ ꝺcidit bestia adultine cogitationis. Aliū ē n. nō facē aliq̄ꝺ tale. ꝑ uxorē: Aliū nō appete. alienā uxorē. ſ̄Hec duo ꝓcepta sūt. ſ̄Nō mechabiſ; nō ꝺcupiſces. uxo. ꝓximi. ⁊. nō ꝺcu. rē. ꝓximi. ſ̄Tangiſ. x. cer:ꝛ ꝺcidit bestia cupiditatis. ſ̄ſta cadentib; omib; bestiis ſecuruſ ⁊ innocens ꝓꝺi dilectione. ⁊ huma na ſocietate ũſaris.

Et hoc ſcientes q̄ hora ē iā nos de ſomno ſurgere. ſ̄Nūc eīm ꝓpior est nr̄a ſaluſ quā ē credidimuſ.

Et h̄. ſci. ⁊c. Alia cōmendatio caritatis ē hic, ſup ꝺixit qꝺ malū ñ faciat. h̄ ꝺicit qꝺ ⁊ opta nitatē ꝑfect̄ bn̄ opandi. q̄ ſci muſ: q̄ dilectio malū nō opatur: ⁊ h̄ ⁊ ſeqm̃. Quia hora ē. iā. nos. de. ſō. ſur:ꝛ nos h̄ ſcientes: abiciamuſ ⁊c. ⁊ta ſic̄ quiꝺā libri hn̄t. h̄ ipſ q̄ dilectio è plenitudo legiſ:ꝛ nos ſcientes. h̄ ipſ. ſ. gre abiciamuſ ⁊c. qꝺ ꝺbem̃ q uam. ſ. ex quo dilectionē hūm̃. ē nob hora. i. optunitas. ſ; breuiſ. ſurge de somno ⁊ de corp bn̄ opandi:ꝛ negligentia ignorantia. que ꝑ ſomnū ſignatur h̄:ꝛ ꝺbem̃ surge. nē aūt nr̄a ſaluſ. ſ. etna que nob ꝓmittitur. ē ꝓpior. i. magis debita ꝑ opa bona. q̄ tūc cū tīm̃ ꝺcidim̃. Manifestū eīm ꝺ

dilig̃

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Nox ꝑcessit dies autē appropinq̄uit. Abiciamus ꝯ opa tenebraꝝ ⁊ induamꝫ aꝛmꝝ lucis: Sicut ī die honeste ambulem⁹. Non in cōmessationib⁹ ⁊ ebꝫ etatib⁹. Non ī cubilib⁹ ⁊ impudicitijs. Non ī cōtentiōe ⁊ emulatiōe. Sꝫ; ī duumm dñm ihm xm. & carnis curā ne feceritis ī desideriis.

Nox ⁊c. ꝓne h̄ ostēdit. qꝫ surgere debent. qī iō ⁊ debent surgē. qꝫ nox mfi delitatis ⁊ ignoraⁿ ne ꝑcessēt i. fiant. sꝫ; m nō est cuius memoria monet ut caue ant. dies aut̄ i. eterna beatitudo appropiquauit dum peccata sic remissa dū uis ti eius p gr̄am. ⁊ ita debent surgere. qꝫ nox ꝑcessit i. uetus homo qui in baptismo ꝑfuit. s. fomes peccati. dies aut̄ a. s. sol iusticie. ⁊ cui⁹ luce illuⁿ dinoscerunt. ut sciant qd agendū ē. ꝓpter eā ignorātes ⁊. in tenebris erāt. Ar ⁊ luce ꝯ ta ē. transierūt a falso auuum; ꝯ. s. ꝑ meritas eās. abiciam⁹ opa tenebrarum. i. opa mala. que ex tenebris ignorāte uenerunt. ⁊ que tenebras amant. ⁊ ad

arma lucis. i. uirtutes que sūt arma que erig̃ luce. i. fidei ⁊ acceptis uirtutibus. ā bulemus honeste. i. in actu ei⁹. ex ea q̄ sic decet in die fidei. que ar̄ sūt opa tenebrarū: ostendit subdens. ꝓpter uoluptates ⁊ c. qī ambulem⁹ honeste. s; ñ in his. s. nō in cōmessationib; i. luxuriosis conuiuijs que aud collatiōe omniū celebrāt. aud ueib; solent a conuiuialib; ebrietatib; i. immodaris potationib;. Primo. Brīā. eñ ghe mascḷino: dicim⁹ calicem aptum potacioni. a quo dr̄ ebrietas. q ē nimia potacio uini. ñ incubilib; i. in pigricia dormēdi ⁊ impudicicijs. i. in luxuria. que de potu ⁊ cibo nimio uenit. ⁊ iō ꝓ cōmessatiōe ⁊ ebrietate posuit. ñ in contentiōe ⁊ emul. ambulemus. sic̄ solebant face. se inuicē ꝓferendo. in q̄ minor uidebat maiori. ⁊ ita erat inē eos contentio. ⁊ emulatio; ⁊ nota romanos in his tangit. ⁊ iō ñ ē eis usꝰ ghiandi. hoc aut morbo mat̄ ē superbia ⁊ humane laudis auiditas. que ⁊ ypocrisim sepe gnat; huic nō resistitur. ⁊ crebris diuinoꝝ libroꝝ testimonijs inducit̄. timor ⁊ caritas dī. Sꝫ induimꝫ. qī. ꝓiecta ne faciatis: si induite ⁊ induimini dñm ihm xm. i. formā ē in eis; que induti. nō cogemini seruire carni. nñ subd ⁊ carnis curā ne feceritis. nō dico in necessariis ad sustentationē. si; in desideriis illicitis. Sic enī sūmoda sunt alimenta que adhib medicamenta. famem enī ⁊ sitim: quida dolores sūt ⁊ urūt. ⁊ sic febres necāt. ⁊ alimentoꝝ medicina succurrat. que ꝓpto ē. ex solatione mundi dī. qui regnū dī quereretis: omnia adicienda ꝓmisit. Sic g̃ sūmoda ē alimonia: ut medicina. si; dum adquirēt faciēdi sūt ⁊ abundigentia transitur. i ipso transitu. in fodiat̄ laqueus concupiscentie. ⁊ eū salus deat ee ea edendi. ad unū q̄q; pedissequa. periculosa iocunditas. ⁊ sepe conatur ꝑire. ut ei⁹ cā fiat. qō salutis ea faciendo erat. ⁊ sepe incertū fit. utrū ad hoc necessa capiſ cura subsidiū petat. an uoluptaria cupiditas: fallacie minuſtium supperat. Ad hꝫ incertū. ꝓclarescit ī fehr anima gaudens ñ apparere. qō salus sit: moderatam ualitudinis. ut obtentu

salutis obumbret negotiū uoluptatis, nec idē utrūq; modō ē, nā qđ salutī sit ē. delectationi parū ē.

xiiij. dist

Infirmū aūt infi de assumite. non in disceptationib; cogitationū. Alī eñ ūrū credit mādu care se omia. Qui aūt infirmꝰ ē holꝰ māducet.

Infirmū aūt ifidē qz ex uet̄is erāt. qui rom̄ nos adfi dē ꝛ assu pserant. ad mixta lege. tđo quib; dā uidebāt cibos de be discerni sic̄ lex mandabat. ꝛ hi nō erāt pfecte fidei. Alīs ū qui sin̄ lege. x̄p̄. sequebāt uidbāt ext̄. s. licere ede omīs cibos. ꝛ fecte eñ fidi ē nullū cibū discernere. ꝛ immūdū putare. qđ ō mūda sūt mūdis. si quidā infirmi. ut dictum ē cenſebāt aquib; dā abstinendū. ꝛ ita fūt romanos erat ostentio. Nō pcipit hic apl̄s tales assūmere. nō abicere. s; paciendo adfidē eꝝ ge exemplo ꝛ ubo. ꝛ si incognitū ē. quo quis aīo faciat. nō in disceptare. Tales g̃ apl̄s. tāq̄ egros medicus offerēs. aut, infirmū a ꝛc. qi ita inūb honestū sit. ut dictū ē. infirm. a. inf̄. i. illū qui nōdū pfecte credit. s. q nō credit. ut ēdendū ē. assūmite ad sanandū. sic̄ x̄ꝰ egs assūpsit ut eos sanaret, assumite dico: nō in dis cepta. cogitationū. i. nō ita ut de occulto⁹ iudicens eū reū. Non ē enī dāpnandus, cuiꝰ cogitatio nō ē apta. ꝛ de quo nesciꝰ qđ post sit futurus. Non g̃ nob usurpem⁹ diudicare cogitationes alioꝝ. s; deo p̄ beamus cogitationes nr̄as. ꝛ faciem bo nu uentes. gaudeam⁹. cor ū dō committa mus. p quo ozem⁹. dico assumite infirmū. ꝛ sīt int̄ uos quidā. qui h̄ possūt. alīꝰ eñ urīm. infide pfect. ēdit se posse mādu care oīa. humanus usib; data. ꝛ hic tal pōt assume alios. qui aūt infirmꝰ ē. i. q̄ eos discernit. reputans alios mūdos a los immundos. manducet holus. h̄ inqui get assumi. qui pmittit ēde olus. in quo nulla ē qstio. meuiꝰ esu omnis secta abstinet. infirmus g̃ ē. qui ciboꝝ discernit. eo qđ iudi phibuit fūt ede. hunc suo uidicio reli quendū die apl̄s. ne cū scrupulo edat. t infirmꝰ dr. pnus ad casū. qui facile impe tu libidinis ferunt. qi. d. licet pcā si ues sit. que oīa hec edit. ūi qui infirmus ē. i. qui timet casum uicioꝝ. mā. olus. i. tenues ꝛ aridos cibos. qui nō fūt fomes tū uicioꝝ. ꝛ abstineat ab illis. quib; libi do exercetur. Crassitudo eñ carniū. ꝛ de lectose epl̄s. puocat corꝰ ad libidinē.

Hic aūt qui manducat nō manducantem nō spernat. & qui nō manducat man ducātē nō iudicet.

Hic qui mandu cat. sup̄ pcep̄ nō discepta re de cogitationi bꝰ aliox. hic pcip̄ nō spne alios. qi ꝛ ceū h ita fit: hic qui mādu cat oīa. indifferēt. nō spnat nō mādu cantē. i. abstinentē. qi uolumus ē ede. ꝛ n ede. ꝛ ido qo hunc fr nō debet. omia eñ uolunti humane subiacet. sic̄ ꝛ dño hu mano subiecta sūt. ꝛ qui nō mādu cat oīa nō iudicet manducantē. tāq̄ reū. i. nō credat. ꝛ asserat eū peccare. ē nesciat quo aīo faciat. De manifestis n. nō de occul tis. iudicandū ē. Manifesta ū sūt. que nō possūt bono aīo fi. ut sūt stup̄. blasphe mie. furta ꝛ huiusmōi de quib; iudicare nob pmittit. De quib; ꝛ dr ex frucib; eoꝝ cognoscens eos. s; ea que dubia sūt q aīo fiant in melioꝛ partē interpret. ut de cibis. qi possūt bono aīo. ꝛ simplici corde sin̄ uicio concupiscentie. qui cq; humanū cibi indifferent sumi. De talibus eñ re bus que possūt bono animo fieri ꝛ nō bo no. uolebāt illi. cū homines ēent fieri se tentiam in occulto corde. de quib; solus ds iudicat. Vnde dr. Nolite aīe tps iudi care. Sūt g̃ queda facta media. q ignoramus. quo animo fiant. qi bono ꝛ malo fieri possunt. de quib; temerariū ē iudi

dīm

dīm

dīm

dīm

dīm

dīm

dīm

dīm

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Os eñ illũ assũp sit. Tu quis es qui iudicas alienum seruũ? Suo dño stat aut cadit. Stabit aũt. Pot ens ẽ eñ ds sta tuere illũ

Os ẽ enim qĩ neuẽ al tum iudice. utiq; enim seruus di ẽ. 7 hĩ est. Ds enim il lum .s. mã ducãtẽ t nõ mãduca tẽ. adsũp sit adfidẽ. 7 eũ hĩ est. q̃ tu quis es. i. cui ualentie es? Qui iudicas alienũ seruũ.

i. dampnando asfirmas? qd nõ debes. ẽ sit alti seruus. manifestũ ẽ eñ seruũ ñ ↄ̃dere ↄseru uoluntatẽ iudicare sue 7 ẽ. qĩ. de in cognito corde alieni serui tu hõ nõ hẽs iu dicare. s; suus dñs. quia suo dño. i. ad ho norẽ sui dñi stat. qui stat. aut cadit suo dño. qr ad eũ ptinet 7 casus cadentis. qui pot erigẽ. t iudicare. stat aut cadit. dic io qr ambiguũ ẽ. qr forsitã stat q̃ putat cade. t suo. d. st. a. ca. qr q̃ ↄsciã edat. t ñ edat. ds iudex ẽ. cuius seruus ẽ. stabit aũt. i. sta re potit dño suo qr neq; si edit reus ẽ. neq; si ñ edit culpabil ẽ. si tñ deuociõe hĩ agat. t ita stab. ã. qũuis de omib; regnatis 7 pie uiuentib loqueret apls. dicens. Seruũ alienũ. ↄtinuo tñ respexit adpdestinatos ẽ ait. stab q̃. h depdestinatis dicit. 7 ne sibi stare arrogent. Subdit. potẽs ẽ ds statu ere illũ. De quo nulli ẽ ambiguũ. p hĩ aũt qd ait. stat aut cadit. Ostendit se nesci re. quo aĩo ille se agat. indubys. Cum ũ addit. stabit aũt. hic innuit qd ambigua debemus inmeliorẽ partẽ uertẽ. 7 plus sa lutẽ q̃ mortẽ eox optare. 7 infuto spẽ bo ni hrẽ. 7 si aliẽ fit in psenti.

dinb

dño

Nam alius iudicat diẽ int diẽ. ali iu dicat omnẽ diem.

Nam ali Sup dixit qd alij oĩa manducãt. alij nõ oĩa de gñibus ciborum ...

... fu in fuo

sensu. abundet q̃ sap diẽ dño sap. 7 q̃ mãdu cat dño man ducat. 7 qui ñ manducat do mino ñ man ducat. & grãs agit do.

dicit. qd alij omi. alij aliq tpr certo absti nent. 7 utriq; recte posse si diẽ. qĩ dico sta bit. 7 pot ẽ ĩ statuis ẽẽ. qr q. agit. ex iudi cio animi ag. et hĩ ẽ qd ait. Nam ali iudi cat diẽ ẽẽ eli gendũ in absti nentia. in po situ. int diem 7 diem. ali aũt iudicat omnẽ diẽ ẽẽ eligendũ in abstinentia. i. quidã certis dieb; quidã omi tpr putãt ẽẽ abstinendũ. Unusquisq; a bundet in suo sensu. i. sedm suã ↄsciam. ha bundet inmelius. ut qui edit. cũ grãrũ ac tione edat. 7 qui abstinet. p do faciat. t in suo sen. h. i. in suo ↄsilio dimittatur. ne sẽ dalũ passus a caritate que ẽ mat omiũ uirtutũ recedat. dico qd in suo sensu sit ha bundans. 7 ita faciet. q. qui sap diẽ t om nẽ. t int diẽ. dño sap. i. ad honorẽ dñi fac. qr deo placere in hoc se putat. et similit. qui manducat oĩa manducat dño. i. ad laudẽ dñi. ↄuiuit. oĩa eẽa credit munda. 7 qr seruitur ei. illis sustentat. 7 qd dño manducet. effect indicat. Grãs eñ ag dño. p bonis ẽauris. quib; sustentatur. 7 pascitur. simlr. 7 qui nõ manducat. i. qui abstinet dño. i. ad honorẽ dñi ẽ. qd nõ manducat. effect indicat. et. i. qr grãs agit do. p collata sibi abstinentia. 7 debent ede 7 nõ ede

dimo

dinb

Nemo eñ nrm sibi uiuĩ 7 sibi morit nemo. Si eñ uiui mus dño uiui

l. dño. Quĩ qr nemo nrm fideliũ uiuit spũalit s. uirtutib; sibi. i. sue uo luntati. qui eñ lege fre natur. 7 regit. nõ sibi uiuit.

dimo

dinb

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mus. siũ mozũ dño mozimur. Siũ g uiuimus siũ mozũ dñi sumus.

s; do. qui legem dedit. Si lex non eet: sibi qs q; uiueret. aud nemo mrĩm mieñ uiuſ. siẽ fer mbaptiſmo. sibi .i. ut sibi placeat. s; dño. quo uice. dãpnatur. ↄ coronat. ↄ uẽ. nemo s. Sue n. uiuim⁹ uita utrũ. dño uiuim⁹ .i. a dño uiuificandi. tur ei placeamus, siũ mozimur uiuis: ↄ peccis: dño mozimur. i. ad similitudinẽ ẋ. meu⁹ mortẽ baptizati sum⁹. ut sic ẋ semel mortuus ẽ. ↄ semp uiuit. ita ↄ nos semel mortui peccto mbaptiſmo. sep uiuam⁹ dõ, t ita. t hemo eñ uiuit cpalr s. iunctione anime ↄ corpis. à mozitur cpalr. s. dissolutione aie ↄ corpis. s. .i. ad laudẽ suam. s; di. Sic eñ magnitudinis ei⁹ ñ ẽ finis. sic nre laudis nõ erit finis. nõ eñ cum mortui fuerim⁹ in hac carne desinem⁹ laudare dñm ↄ sedm hĩ de fidlib; tm a g; t s. .i. a se iudicand⁹. s; a dño, sedm hĩ debonis ac malis accipit. ℞ uẽ nemo s. qi dño ↄ hĩ ẽ. Siue eñ iu. corpali uita domino iu. .i. ad laudẽ dñi. t sub uocabo dñi. siũ moz. temporalr dño mozi. .i. ad laudem dñi. t a dño iudicandi. ↄ qi utrq; ẽ dño. g siũ. iu. siũ. mo. dñi sum⁹. seruu. t dñi .i. a dño sum⁹ iudicãdi. Cur g iudicat hõs

In hoc eñ xps ↄ mortuus ẽ. ↄ resurrexit ut ↄ mortuoz ↄ uiuoz dñetur.

In hoc n. qi ue dñi sumus. qi pcio sangs nis emit nos. nec te nebit mors dium. y q mortuus ẽ lib in mortis ↄ hĩ ẽ qõ act. In hi eñ ẋ mortuus ↄ re. ut dñetur .i. intelligatur dñam. ↄ uiuoz ↄ mortuoz. ↄ utrq; iudicare, ↄ accip ad lutam. mortuos ↄ uiuos, hĩ aũt cõ dicit. ut nõ putetur xps tm iudicare de mortuis. qi dum uiuit hõ [illegible] cõmissum iudiciũ. s; post uersum traditur, s; melius ẽ ut utroq; dicatur ẋ dñari ↄ utroq; iudicare. q quib; dedit filios di fieri. illi ↄ nẽ ↄ post mortem regnãt cũ ẋ. Si alii nẽ regnant ẽ illo sẽl cuis: alii tunc regnabũt. Hunc regnãt qi que sursum sũt sapiũt ↄ qrũt post nemo regnabit cũ illo. na ut sit in regno ei⁹ ↄ sint ↄ illi regnũ ei⁹. q ↄ aie pioz ↄ mortuoz: nõ sepantur abecclia. que ↄ nũc ẽ regnũ ẋ. qi regnat nẽ cũ ẋ ecclia in uiuis ↄ mortuis. Hoc in hç ad altare fiebat eoz memoria incõicatione corpis xpi, g fideles ↄ defuncti. membra sũt ei⁹. Jõ. moz. g ẽ ↄ re. ut ostenderẽ dñis. atq; judex. uiuos. moz. t ita. ut mortuos ↄ uiuos. mistice accipiam⁹. qi uere dñi sum⁹. In hoc eñ xps. mo. ↄ re. u. d. u ↄ m. .i. ut ad dñiũ suũ traheret iuuentes in iuuentib; ↄ mortuos in peccis. t xpm eñ cãtura que p pecto alienata erat ab auctore. ↄ fca captiuã ẽ libata. que pat de celo ad tram misit. ne op⁹ ei⁹ piret. p quib; libandis ↄ adiuuandis ẋ uenit, mortuus ẽ ↄ re. mortuus n. ẽ. ut mortuos peccis libet a peccis. dñi uenit ut uiuis salutis uiã ost. resurrexẽ ut iustificatos secũ iuuẽ faciat. Expdiẽtis g reformauit s seruos.

Tu aũt qd iudicas fr̃em tuũ? Aut tu q re spns fr̃em tuum? Oms eñ stabim⁹ añ tribunal dñi. Scpt ẽ eñ. Viuo ego dic dñis qm mi flectet omne genu. Et omis lingua confitebit deo.

Tu aũt ↄ ẽ. qi ex his apparet qõ ẽ debet dominari. tu aũt mãducas omia. qo iudicas fr̃em tuum nõ mandu cantem? Aut tu nõ mandu cas? qre spns fr̃em tuũ manducantẽ? nõ ita debes face. Oms eñ stabim⁹ ut iudicandi añ tribunal ẋ. .i. añ iudicẽ dñi sodomam ↄ dr̃ hi a [illegible]

(c) 2006 Ministerio de Cultura

omib; uideat. ꝛ ipe excumeñ loco ofuale
at uruert. i ꝛ e. qi mibumali fedebit. q
ꝛ ab omnib; uebitur. ꝛ ipe omiu ofci
entiaf uebit. ꝛ cauſaf dnudicabit. ꝛ ue.
Scptu eni e in yſaia. Ymo ego die dim. qi
qiu olim fui mortuuſ: ita uno inpotetia
que mihi patet. qm flectetur mi muudtio
omie genu ꝛ mumeoꝝ. ꝛ omis lingꝫ. i. cō
ſcientia cognoſcens me ee dm: Confitebi
tur qo egit de ꝛ q ſcptura ita die.

dnb

Itaq; unuſquiſq;
nrm p ſe rone red
det do. Nō g am
pluſ inuicē uidi
cem⁹: S; hi udica
te magiſ. ne pona
tis offendiculum
fri t ſcandalum.

Itaq; u
nuſquiſq;
nrm. uidi
canduſ a
dño reddo
do p ſe ra
tionē. nō
eludet. i.
p amba
ges. ꝛ q p
ſe quiſq;
reddet ra
tionē. nō
g ampli⁹
hic acten⁹
faciem⁹. in
uicē uidicemuſ noſ exopinione qi nō uti
rpemuſ nob. qō ad noſ nō ptinet. nō rep
hendam⁹ ea que neſcim⁹ quo aio fiat. t ꝛ ſi
apta ſit. nō i rephendam⁹ ut de ſanitate
deſpem⁹. In his em duob; temerariu e iu
dicium. ſ. cū incertum e quo aio q̄doq; fem
ſit. t cū incertum e quat futuꝝ ſit. q̄ ne
bon⁹ t mal⁹ manifeſte appareat. t ſuꝑbi
a e. t mudcijs de his uidicare. qō ma
xime facium. qui magis amant eligere
re. utupare. q̄ emendare ꝛ corrige. Vñ
dr. Nolite udicare. ꝛ nō udicabimini.
Sz; mag udicare. i. ꝺbſeruandum diſcer
nere. qō ꝓfit. ut hi. ſ. ne ponatiſ frib; offē
diculum. i. aliqō unde ꝓcat fr⁹ uro exē
plo uē faciēſ. t ſcandalū. i. turbationē
quod minuſ e.

dño

Scio ht ꝛ cōfido i dño
ihu qz nichi cōmune

Scio ꝛ
e. qi di
co ne
pona
tis frib;
offendi

nō aūt dico offendiculū t ſcandalū: eo qō eibuſ ſit immund⁹. qz ſcio. p hi ꝛ. i. qz cōfido in dño ihu. i. p hi qō ſtruia e mihi in ihu. qui p̄q̄ uenit abſolū a lege. qz nichi e cōe. i. ſmundū p ipſum i. poſt aduentū eiuſ. t p ei⁹ dationē. nota qō cōe ponit ꝓmmūdo. ꝛ e tractū aua ſis que ain erant ob⁹ uſib; cōia. quoꝝ q dā p̄ea ſacrificijſ dicata iā nō cōia. ſ; ſcā dicebantur. t tractū e a uidet. qi ipi mdi dicebātur puſ ipſis di. Alij u omiſ. dicebant cōeſ. ꝛ mmūdi. ſm mdi eibof ex lege conceſſof tm dicebāt mū dof. quib; aūt gentes omnit utebant. illos comunes. i. mmundos appellabant, nichi e cōe dico: ſi ei qui exiſtimat qō cōe ee. ſ; illi ꝓ ſcia. q̄ hi exiſtimat. cōe e. Vñ dñs meuāgliū ait, nō qō mittit i os com quinat hominē. ſi; q. ꝓ. d. c. hi qui hi exiſ timat: e infirm⁹: de quo ſup dix, dubita uo eū infirm⁹ e. apud ſtum mmundū e. qō putat nō edendū.

dnb

dimo

dnb

Si eñ ꝓpter cibum fr⁹
tuuſ contriſtatur.
iā nō ſecm carita
tem ambulaſ. No
li cibo tuo illū ꝓ
de ꝓ quo xp̄ſ mor
tuuſ e. Nō g blaſ
phemet bonū nrm.

Si eñ
qi. nō ne
ponaſ
offendi
culū. t
ſcanda
lum fri.
qi ſi ꝓpter
cibum
fr⁹ tuuſ
nō dico
ſcandali
zatur.
ſi; quod
mun⁹
eſt ſal
tem
contriſtatur iā ex hi ſolo patet. qō nō ambulaſ ſ caritatē. in quo peccaſ. ſ. qō nō ambulaſ ſ caritatē. Caue g ne occiſtes frem tuū cibo tuo. pluſ autem caue ne pdaſ. Vñ ſubd. noli cibo tuo illū pde ꝓ quo e tm quid fecit. qō mor tuuſ e. ex eiu⁹ morte co[illegible]

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dñs

nō scandalizare. nō ꝓ re friuola illi sē pulum facere ⁊ qñq; fē strictatur t ꝑcutur cibo tuo. nō q̄ blasphemetur bonum nr̄m. i. ꝑ hī minimum ceta bona nō obfuscentur. q̄ qui hr̄ opa bona: si reprehendatur mre munma bonū suū obfuscat. ⁊ incipit bonū suū blasphemari ꝑ malū. unde in ezechiel. iusticia iusti nō ꝑficiet ei si errauerit, t nō bla. bo. n. i. cometio in se bona nō fit blasphemabit. qđ ē dū aly nocet. ⁊ q̄ nocet: abstine. q̄ nō ē cā regnū dī. qđ si ēet ꝓ nullō scandalo omittere: ⁊ qđ nō fit cā regni: dicit sic.

Non ē regnum dī esca ⁊ potus ſ; iusticia ⁊ pax ⁊ gaudiū in spū scō. Qui enī in hoc seruit xp̄o placet đo et ꝓbatus ē hoīnib.

Non enī ⁊c. q̄ iō abstine. q̄ esca ⁊ potus nō. ē. r. d. i. hoz usu non adquiritur regnū dī. sic ñ amittit.

dñs ihūs cs nī euangl̄ij. ✠

Ho enī usus ciboz. ſ; concupiscentia refrenāda ē, nō enī int̄ ē oīo. qđ alimētoz t q̄tum quis capiat. dū m̄ ip̄o faciat. ꝓ egrētia hominū: cū quib; uiuit. ⁊ ꝑsone siue ⁊ qualitudinis sue necēsitate. ſ; q̄ta felicitate ⁊ sēritate aī careat hīs cū ut oportet. t ⁊ necesse ē hīs carere. ut dicere possit. scio habūdare. ⁊ penuriā pati. sic iustificatur sapia a filiis suis. qui intelligunt. nec ꝑ abstinēdo. ñ immādicando ēt iusticiā. ſ; in eq̄nimitate utendi inopiā ⁊ intemperiā. ñ se corrūpendi. ꝑ habundātiā. atq; oportune sumēdi t nō sumēdi. Iustificatur ꝙ sapientia a filiis suis. q̄ intelligūt utendo t̄renis opportuna tp̄a eē debere. facilitatē ꝙ caret dī talib: ⁊ amoēē fruendi etiā. nō uarie oportere ꝑ tp̄a. ſ; ꝑpetuo retinēde, ut habeat, ſ; iusticiā. q̄i esca ⁊ potus. nō ē cā regni. ſ; iusticia. ut frī faciat q. ꝑ

dñs

⁊ gaudiū nō unq; inepte ut multi solēt. ſ; in spū scō. i. dedonis spūs sci nō superbire. ſ; humilit̄ ⁊ grāt̄ accēpe. hī gaudiū ont̄ ꝙ firma pace. sic̄ de disceptatione nascitur. ira ꝙ nō ē spūs scī. qui misit pacificū ē. ꝙ gr̄a hī ita sunt in aliquo. que nō in uobis sūt. o romani, qui enī qi ide iusticia ⁊ pax eā regni ē. qui n. mli ſ. in iusticia. pace. ⁊ gaudio. seruit x̄. placet đo q̄ hoc ꝑcepit. qui nulli scandalū fecit. ⁊ ꝓbat ē hoīb; distingue placet uniq; đo. ſ. qđ gaudiū ē in spū scō. ꝓbat ꝙ ⁊ habetur hominib; ſ. iusticiā ⁊ pacē. ⁊ qi disceptatio discordiā parit.

Itaq; dimittis temerarius iudicijs. sectemur que pacis sūt. non discordie. ⁊ custodiamus inuicē. ſ. u deus. ergō gentilem. ⁊ gentil ergō iudeum. que edificationis sunt. cū pace docendo alios. ut cēū hedificentur. t iam edificati ꝛser uentur. Nolī ēt ⁊. qi hec sectemur. ſ; nō destruam opꝰ dī. t ita iunge. ꝙ tūm n debes cū offendiculo frīs edē. q̄ destruere opus dī. ⁊ noli ꝓpt̄ escam supiā. t nō supiā. destruere opꝰ dī. i. fidem ⁊ alias uirtutes. ⁊ bona que in eis dī operatus ē. nō deo ꝓpt̄ escam. quin munda sint: qua omīa qui dē cata munda sūt. quia ut in geneſi legitur. o. dꝰ fecit ualde bona. ſ; malū ē homini qui manducat. ꝙ offendiculū alioz. q̄to magis dī: ut arā pomū. esau. lentem. iudei carnes in deserto. dī aūt nō parua misericors erat offensio repudiare qđ dabat sapientia ⁊ murmurare q̄ ip̄o de erat in quoꝝ imagine

custodiamꝰ.

dñs supplet

(c) 2006 Ministerio de Cultura

habebant. ꝯ impudenꝫ petebāt. peccerunt culpabili concupiscentia. qꝫ malo suo ipe trauerūt. concupierant carnibꝫ uesci. qb⁹ pluebaꝫ de celo manna. ut securus nō di curam cē culpabilem. qꝫ omiss curam di bona ē. sꝫ inobedientiā contumaciꝫ ꝯtemptū cupiditatē. nō ꝓp poculū. sꝫ ꝓp pomū. monē primꝰ hō inuenit. ꝯ e sau ꝓmitū suū. nō ꝓp gallinā. sꝫ ꝓp le neulam pdidit. nō g̃ immūdiciā obsōpnꝫ timeo. sꝫ immūdiciā cupiditatiss. scio ꝯ. noe. omne gn̄ carnis. q cibo cēr usui manducare concessum. helyam cibo carnis refectū. Johēm mirabili abstinentia pdi tum. aiahꝫ. i. locutus. in esca cedētib⁹ nō fuisse pollutū. ꝯ scio esau lenticule c cupiscentia deceptū. ꝯ dī ꝓpē aque desi dium a se ipso reprobensum. ꝯ regem nr̄m nō de carne sꝫ de pane tēptatum.

dis sr.j.

Bonum ē nō manducare carnē ⁊ nō bibe unū. neq; in quo fr̄ tuus offendit. aud scandalizatur. aud infirmatur.

dimb

Bonum ē
qꝫ ab his
possemus
culo debem⁹
abstinere.
qꝫ ⁊ ab oī
carne ⁊
uino. bon̄
ē ꝙ. ⁊ hō.
nō manducare
carnem.
⁊ non bibe unū neq; aliqd faciat in quo fr̄ tuus offendat̄ ꝓturbat̄ nesciens quid teneat. quo. i. in quo ē ei cū dāpnationis. offendit eū qui a fide recta discedit. aud scandalizatur. i. contristatur. aud infirmatur. aut dubitet. ⁊ si nō offendatur. infirmat̄ ꝙ. quiā recedit. sꝫ dubitare incip.

Tu fidem q̄ habes penes temetipsum habe coꝝ dō. Beatus qui nō iudic

Tu fidē
qui si pos
benefacere
qꝫ de tuo
bono mich
pdis ⁊ hi ē.
Tu habes
fidē q̄ cre
dis ocia ē

eo qō ꝓbat. Qui aut discernit si mā duc aūt, dāpnat⁹ ē qꝫ nō ex fide. Oīe aūt qō nō ē ex fide pec catū ē.

hic

Teden
dam hꝫ
penes
temet
ipsum
i. meco
de. q̄. s.
nullus
auferat
habē tm

coꝝ dō. non coꝝ abstinē te ne ei noceat. ut na pa cem seruet cum fr̄e. qō ē utile ap̄ dm̄. sꝺo illud fac. quia beatus ē ille qui non iudicat semetipsum. i. qui nō facit se dāp nabilem. in eo qō ꝓbat. i. meo q. ē bonū iudicat. nocendo alīs de suo bono. ⁊ beat⁹ qui n̄. u. se. in eo. q. ꝓbat. i. qui n̄ aliud fac. q̄ q. bonū ē estimat. beatū g̃ dic qui non aliud fac. q̄ q. utile ꝓbat. sꝫ illū ꝓp̄o iudi cio censet esse dāpnandū. q. d̄ dic se nō debe facere. fac. qui ut qī ille ē beatus. sꝫ qui discernit cibos. reputando alios mū dos. alios immundos. si manducauit cū illa scīa dāpnatus ē. Vnde ē qꝫ q̄ iudicat nō edentem. ⁊ edit. damnatus ē. ipse u. se reum fac. qn̄ id q̄ sibi inutile asserit. fa cit. sꝺo dāpnatus. qui nō manducauit ex fide. i. sine scīam. Contra fidē unq; edit. q̄ edendū nō edit. omne q̄ ⁊ si bonū sit in se. q. nō ē ex fide. i. q. sit cē fidē ut credam⁹ malum ee peccm̄ ē. nō tm̄ omne qō fit ex fide bonum ē. qꝫ ignorantia que ē excul pa nocet. Oīe g̃ qō ad scientiā ptinet. si aliter fiat. dic cē peccm̄. quis fiat ⁊ qō bo num ē. si tm̄ nō faciendū credatur. ⁊ sic faci endum ut sit. peccm̄ ē. ⁊ ita ꝺuersus ad fidem ꝙ. q̄. discernit cibos postea uidelicet alios mundos. alios immundos. dāpnat⁹ ē. i. dampnatione sibi acquirit. ⁊ peccat. si manducauerit. quia non manducauit ex fide. i. quia infidelit egit. nō ꝺeus. omnia munda ee. dubitans infide. ⁊ ea co medens. que immunda putat. ⁊ ita nō. s. fidem agit. fides enim nra uult. ut hō agat qō bene intelligit faciendū. ⁊ peccatum ē qō aliter fit q̄ ꝓbatū ē. peccat g̃ ille. qui ad fidem ꝺuersus ē. in hoc. qꝫ cibos dilc

dimb

dimo

dimo

(c) 2006 Ministerio de Cultura

pectantib⁹ reuela
tionem dñi nr̄i
ihu xp̄i. Qui ⁊ cō
firmabit uos uq;
in ad finē sine ĉmi
ne. in die aduēt⁹
dñi nr̄i ihu xp̄i.
fidelis ds p quē
uocati estis ī soci
etatē filij ei⁹ ihu
xp̄i.

meq; omnīū
ds q̄ ē po
testate qua
ĉat. s; eoꝝ
ꝑe ds dr.
qui eum di
ligunt. q̄
eum tenēt.
qui illum
possident.
qui illum
colunt. q̄b⁹
ille subue
nit. qui ab
illo alienꝰ
nō fuit. sēp
puob ⁊ hoc
m gr̄am dī
que data ē
uob .i. dñ
consido gr̄am. i. dona dī que
data sunt uob. ⁊ ꝯ in xp̄o ihu
i. a xp̄o. non aliunde. ⁊ ꝯ gr̄a a dō multiplex quia in oīb; domi facta est duu
tes in ullo .i. in x̄e nō in homine. ⁊ ꝙ dr̄ in omīb; illos ee dicatos: supponit partē
aliq̄s. s. duntes fei estis momi ubo. i. ī oī
gne linguarū. ⁊ in oī m ꝓcādi. s. me
doctrib; ⁊ pfectis. ⁊ minoribꝰ. ⁊ omī scia
s. scripturarū intellectu. ⁊ in his ī dicti
estis. q. i. tenetis: sic testimoniū x̄ firmatum ē in uob .i. ita uba ⁊ sciam tenetis.
d eo qđ d x̄e p̄dicauī. sic testimonio pha
rum firmauī, ⁊ dictū estis. i. domi re
pleti. sic testimoniū x̄ firmatū ē. in. u. i.
qi firmit fidem tenetis q̄ p̄dicauī uobis,
dico qđ diuntes estis. ita ut nich desit uo
bis in ulla gr̄a. sp̄s. sci. uob dico. ī expec
tantib; cum dēsidio. qi ĉti. in ⁊ paratī,
reuelationē. d. n. i. x̄. i. uisionē ⁊ cognitiōnē x̄ q̄ p̄ mortē p̄ratur. cuiq; fidli. ⁊ re
uelationem x̄ dicit. q̄ erit in die iudicij.
q̄ impij timēt. qui ⁊ cōfirmabit. qi exp
ectatis reuelationē x̄. a qua expectatiōe
nō deficiatis, ipse ē n. qui firmabit uos
usq; ad finem. cuiusq;. i. ut sitis sine ĉmi
ne ⁊ si n sine pecco. firmabit dico usq;
ut finē. s. usq; in die aduent⁹. d. n. i. x̄. e

tatur. ⁊ i firmabit uos. uos dico semp in
te euntes in illum diē. s. in die aduentus.
ei. fidelis qui firmabit. hoc q. ds ē fide
lis. i. uer⁹ impmissis. p q̄ uocati estis ei⁹ ad
ūsi. qui ergo ad ūsos uocant: tam facili
firmabit. uocauit dico in societatē n in
aplos ⁊ angelos. s; filij ei⁹ ihu x̄ dñi. n.

Obsecro aut uos fr
atres p nom̄ dñi. n.
ihu x̄. ut id ipsum
dicatis omes ⁊ n sit
in uob scismata. Si
tis aut perfecti ī eodē
sensu ⁊ in eadē sci
entia. Significat
ē enī in de uob frēs
mei ab his qui sunt
cloes qi rētiones
sunt ut uos.

Obsecro
q̄. huc usq;
bonos lau
dauit. his
laudatis
mutat a
uos ad hos
sile. qi po
nis gr̄as
ago. uos aut
alios o frēs.
obsecro p
nom̄. d. n.
i. x̄. i. si uul
tis ee eius
a quo no
minamu
ni x̄ami.
ut omes di
catis. ozis
ofessione.
⁊ mtuus
habeatis mozde.
to ipm qđ dicunt p̄dicti ⁊ nō sint inter
scismata. i. diuisiones. s; sitis in eodē
sensu. i. in eadē uoluntate q̄ p̄dicti. ⁊ i
eadē scia. i. in eadē intelligētia. ī q̄ perfec
ti sitis. hoc uō dico: qi sigrauim ē mi
hi de uob in frēs mei. ab his qui sunt
cloes. locus erat uī illi erant. qui aplo
sigrauerunt. ⁊ qui sunt clo. i. illi in ec
clesia. cloes enī pot ee nom̄. ⁊ loci. ⁊ pso
nē. aliquib; n. uidetur locus ee. ut si
diceretur: ab his qui sunt antiochie,
aliquib⁹ aut uidetur femina fuisse de
deuota. cū qua mihi ĉnt colentes dñm,
qđ ei sigrauim⁹ de uob. hi. s. qi ortodoxi
sunt inter uos de disciplina dñica.

Hoc aut dico qđ

hic contra

(c) 2006 Ministerio de Cultura

unuſq́ſq; uř̄m dic̄. ego quidē ſum pa uli. ego aūt apol lo. ego ů cephe. ego aūt xp̄i. agē incip̄ de quibuſ illi gr̄ab̄a tur. qī nō ſolum ſeu ȧtemtoēſ. que ſunt nr̄ę uoſ: ſ; ⁊ ůba que dicitiſ⁊

hj ē. hj aūt dico qđ u nuſquiſq; uř̄m dic̄ ; nā aliuſ dic̄ hj. ſ. ego q̄ ſum pauli. aliuſ illud dic̄. ego ſum appollo. aliuſ ů. ego ſum cephę. qī ali⁹ dicit. ego ſum baptiſ⁊atuſ baptiſmo illuuſ. ali⁹ dic̄ ego illi⁹: ſ; h dř̄e ē qī ydola tria ; ſciendum q; ſub nomine ſuo ⁊ apl̄oꝝ bonoꝝ notat pſeudo, nam illi quoſ nomi nat ſñ dubio boni erant. ſ; ſub hoꝝ ſp̄e falſoſ apl̄oſ tangit. ne ſi diceret i nomine illi⁹. t alii. uideret eſſ mundi ⁊ ſibi uelle attribuere, t ido poſuit nomina bonoꝝ apl̄oꝝ. ut oſtendat. q; ſi in nomine ma loꝝ nō ē gr̄a nec̄ in nomine illoꝝ q̄ꝝ doctrina praua ē. Iuē eoſ aūt hoſ laude deſignat dignoſ qui dicebāt ſe c̄ ē, an ſubdit, aliuſ aūt dic̄. ego ſum ē baptō ba ptiſ⁊atuſ, hic bñdic̄ qualeſ ſuſtlaudauit, qui taleſ ſūt hoſtium hūt. p qđ intrādi ē. qđ ē xp̄ſ. p quē cognoſcitur pat̄. Nemo n. nouit. ſi. n. p̄r. neq; p̄r. n. n. ſi. ne. ſi au. r. hic g̃ ipſe p ſe p̄rem nouit. noſ aūt p illum. hic intrat mouile p̄ſen noſ p ip̄m hoſtium. ē enī ſe p̄ducat. ⁊ noſ xp̄m p̄o cauuſ. ⁊ ꝺ̄ ip̄e p ſe ip̄m. ⁊ noſ p ip̄m intra muſ. ē g̃ hoſtium ē. ⁊ paſtoꝝ intrando p̄ſen qui paſtor ē dicit ⁊ ſuuſ. qi ⁊ petr⁹ paſcebat ⁊ paulus paſtor. ⁊ alij ſūt paſto reſ. hoſtium ů nemo nr̄m ſe dicit. hoc enī ſibi p̄e tenuit. nullus g̃ hoſtium ē n xp̄ſ. ſi paſtoreſ ſūt alij. Si q; oueſ i diſciplinate ceperunt facere ſeiſmata. ⁊ alia hoſtia ſibi ponere quib⁹ intrarēt nō ut congregarentur. ſ; ut errarēt ⁊ diuiderentur dicentes ego ſū pauli. ⁊ cetera ſubdit.

de deo p ſūm artis. ⁊ quantū hominib; tribuatuſ. quū int̄ hoīes eclam ꝺ̄ patrimoniū. di uiſuſ ē q̄. ſcō uoſ x̄: qī multoſ factuſ x̄ſ. i. dantes gr̄ārum. ꝺ̄o enī errabāt iſti ut putarent gr̄am dari ab hoīe. nō ꝺ̄ qī miniſtro. ſ; auctore. t putā bant xp̄m in baptō magi⁹ operari. p me hoīē baptiſtā ⁊ min⁹ p minuſ bonum. ⁊ ꝺ̄o ait. diuiſuſ ē: quaſi ē qui operatur in omnib; diuiſuſ ē. q̄ū ad uoſ. dū cretur miſto pluſ operi mille minuſ t ſ. qđ h dicitis. ꝺ̄o ē in a nob. diuiſus ē. i. ſeparatuſ, uehemēter iſti errabant. qua hoſtia ſibi p̄ xp̄m oſtruebāt. iſti damna diuerſa ponere p̄ſumebāt. cū ūm ſit fundamentum eccle qđ nemo mu tare pot̄. ſ. ē. ihſ. ip̄e n. ſoluſ ē petra. ſup̄ q̄ fundata ē eccla. A qua nomina tuſ petr⁹. dño ad illum dicente. Tu eſ petruſ ⁊ c̄. Simon n. anna uocabatur. h aūt nom. ſ. petr⁹ a dño ei impoſitum ē. ⁊ dř̄ petrus in figura x̄i ꝑtin. a per̄ x̄. q. n. ē per̄ dř̄. ⁊ petr⁹ dr ip̄s x̄ianuſ. ſm g̃ petr⁹ a petra. nō per̄ a petro dř̄. q̄ modo nō a xp̄iano ē. ſ; a ē xp̄ianꝰ uo catur. Tu eſ g̃ inquit petruſ dic⁹ a per̄. qua oſteſtuſ eſt. q̄ cognouiſti dicenſ. tu eſ ē filꝰ ꝺ̄i ⁊ ſup̄ hanc petr̄a. i. ſup me ipſum filiū ꝺ̄i. nō ſup te edificabo eccl̄ā meā. ſup me edificabo te. ⁊ aliꝰ nō me ſſ̄ te, nō n. dř̄ ee per̄. ſ; x̄. nō a per̄ pe trum: ſ; a x̄ x̄ianum. ne eēt ſpeſ in homine. ꝺ̄o dicit⁹ n. qui ſpē ſuā ponit in hoīe. ⁊ nec̄ eēt tot baptiſma. quot ſerui. Nam ſūū q̄ baptizandi dat̄ ē ſeruuſ ſuuſ. poteſtatem ů ſibi retinuit. q̄ ſi nollet poſſet ſeruuſ ſuuſ dare. ut ſeruuſ daret baptiſmū ſuū. tāq̄ uice ſua. ⁊ poteſtatē ſuā poſſet oſtenere in aliquo ſeruo ſuo. ut anima uiſ eēt in baptō ſeruꝰ: q̄ nun hūt baptiſm⁹ a dño dat⁹. ſ; h noluit ꝺ̄o ut in homiē nō eēt ſpeſ baptizatoꝝ; noluit n. ſeruū ponere ſpem in ſeruo, baptizat n. ſeruuſ. ut minuſt. baptiz

Paulus ē. x̄. Hūc ꝺ̄o ſe. ſ. dnb.

Quiuſ ē. x̄. qī diſcrete quantū ex

(c) 2006 Ministerio de Cultura

hanc potestatē seruo dare. ut dictū ē. si noluit, si enī daret hanc potestatē .i. ut ipsoz eēt qđ dñi erat. tot eēnt bptismi. qt eēnt serui. ut qñ dicer ē bptismus ioānis. sic diceret bptismꝰ pet. bptē pauli ⁊ huiusmodi. Ille u. bptismus ioānis dnus ē. si forte aliquis dicat pba nob qđ ille bptismus ioānis dicer ē. pbabo. ipa ūitate dicente. qñ mīrogauit iudeos. bptismꝰ ioānis ūm ē? g ne tot bptī dr̄enī. qt eēnt seruī. qui bptizarent. ⁊ tenuit dñs bptizādi potestatē. seruis ministeriū dedit. si g seruus dicit se bptizare. recte dicē si; tamq̄ minister bptizat. ⁊ iō nō differt suū bonus suū malus. cui bptizandi ois tigit ministeriū. bptizat. Inde ī nemo dicē. bptismus nr̄s. cū tū dicat cuāgli um meū. prudentia mā. gla mā. licet ḥ sint adō unquq; differa ē. in his enī alī alio doctior ē. ⁊ alī alio melī opa tur in euāgelizando. nec fiūt oēs eqli prudentia ꝑditi. alī aūt alio magis mu nusue bptizat. suū ab inferiore. suū amaiore bptizetur. ⁊ dici nō pot. Adḥ aūt qđ dicē aug. m. potestatē bptismi seruus dedisse posse. opponitur sic a quib; dā. potestas siue potentia dī eēntia duuina ē. qđ nō ē aliud dō eē. aliud posse, si g nō potuit eis dare. ut eēnt qđ ipse ē. nec potuit eis dare posse suū. ⁊ potētiā suā. s. que ipse ē. alioquin si potentiam illam potuit dare eis que ipse ē. potuit eis dare. ut eēnt qđ ipse ē. dō qđ dns. qđ nō potuit e eis dare. ut eēnt qđ ipe ē. ⁊ tn potuit eis dare potestatē q̄ hr̄. i. potestatē q̄ possent remittē pecca. qđ ipe solus pot. hec enī ē q̄ dicē potestatē bptī s. potestas remittendi pecca. potuit g dare eis auctoritatē bptismi. quib; ceulit ministeriū bptī. ita tn ut ipse p̄cipat auctor existeret. potestatē g que ipse ē suū posse suū. qđ ē suū eē. eis potuisse dare nō dns. qđ dns eū dedisse nobis scire. qđ ipse scit. ⁊ dedisse pp̄his sciam fu turoz q̄ hr̄. ñ qđ dedit nob eē. q. hr̄. ⁊ pp hēs sciam. que ē eēntia duuina. s; qi nob dedit p gr̄ā scire. q. ipse scit p ūm. ⁊ pp̄his dedit p gr̄am scire futa. q̄ ipe absēno nouit nata. alii dicūt potestatē bptī ut

in nomine eoz daretur bptismus in quo fieret remissio peccoz. sic fuit in nomine x̄ri potuit dare. s; noluit. Sapr. Unde paulus. qī uos dicitis ego ñ sum pauli. ego apollo. ⁊ c. s; magis paulus cru cifixus ē pnob. i. ut nob sit auctor salutis. aut in nomine pauli bptizati estis? s. ī. q peccā dimittentur uob? qī nō. Rēno cat illos ad un̄ nom̄. qui multa nōina sibi face uolebāt. ⁊ repellit eos ab amo re hominus ut x̄e ametur. qī nolo qđ mi hi s. s; mecū sitis mecū estote. oēs illi similis qui p nob crucifix ē. dimittunt eis nob peccā p nom̄ ei. nō p nom̄ hoīs alic. Un̄ ioānis. scribo uob filioli. q rem mittuntur uob peccā p nom̄ ei. ⁊ nota q. p hūmōdum q tenebant illi corinthij. facit eos erubescere de falsis. q̄ tenebāt. hī n erat ꝑpriu. ⁊ detestabile ipsoz ūnūq; q dicebāt. ego sum pauli. ⁊ c. Hec illos quos inscitiam data dissiluisse redarguit. arbitror uerā fidē habuisse in hī. qđ di cebant. ego sū pauli. ⁊ c. hī eīm falsū erat; qđ ū sciebāt x̄m p se ē crucifixum. ⁊ se i eius nomine n̄ pauli bptizatos. nō er rorū eoz. s; dnum muneris erat. hāc ḥ unitatē. inimicitate suoz scissam ad mirabāt. p hāc g unitatē q̄ tenebāt. ip soz falsitatē simul. unum quid bptismꝰ habebāt. ex cui unitate. ut corrigat falsi tatē ab ipso audiunt. nūqd paulus. ⁊ c. prorsus fieri pot. ut aliqn unum hāt bptismū. ⁊ nō hānt ueram fidē. sic ubi, p ueritatē g q̄ habebāt corrig falsitatē. q̄ tenebāt. sic p x̄e resurrectionē. q̄ credē bant. p hāc resurrectionē mortuoz. q̄ ne gabāt. erāt eīm inter eos. qui mortuos re surgere nō credebāt. credebāt tn x̄m resurrexisse.

Gratias ago nō qđ neminē urm̄ bptizauī nisi crispū ⁊ gaiū ne qs dicat qđ in nomi ne meo bptizati

Gratias ago. qī. qr deba ptistis gr̄iam. ago gr̄as deo meo de ḥ qđ neminē urm̄ qđ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

eſtiſ. Baptiʒaui aũt ⁊ ſtephane domũ. tendemum ſ. baptiʒa ui. nullum eñ urm. baptiʒau ń eriſpum ⁊ gaium qui nõ fuit de cõtentione uĩra: ⁊ nõ ido ꝯ dico quin bonũ ſit baptiʒare. ſ; nequiſ dicat qõ baptiʒari oſtiſ ĩ nomine mõ de quo mag gl̃aremuſ. potat quidẽ ut dictũ ẽ. dñs dic ſi uoluiſſet bapti ſui poteſtatẽ dare alicui. t aliquib; ꝑpuus ſeruſ fuiſ. ut qđmodo ꝑ uirgã florẽte demo ſtratuſ ẽ aaron ſacerdoſ. ĩ ꝑ aliqđ ſignum demonſtraret excellencioꝛ ſcitatiſ mi niſtri: ⁊ diſpenſatoꝛ miniſtioꝛ dĩ. qui ſo li baptiʒare debent, ſi ſi ꝯ fieret: iã ipſoꝛ baptiſmuſ diꝛetur. q̃uſ eſ a dño attribuꝫ ſic baptiſmuſ ioh̃ſ fuit. ſdo aplꝰ agit deo gr̃aſ q nemnẽ eoꝝ baptiʒauit. qui tãquã oblit meui nõie baptiʒati eẽnt: ꝑ hoĩũ noĩa ſe diuidebãt, cũ eñ tantũ ualeꝛ bap tiſmuſ ꝑ hominẽ ꝛrẽptibilẽ. q̃ũ ꝑ aplm da nuſ: ita nec illi. nec illi. ſi ꝛ eẽ cognoſcit. qđ ioh̃ſ ꝑ ſpem columbe ſe dicipulũ teſtatur, nã ſ. dñs aliud dixit. ⁊ ego neſciebã eũ. nõ plane uideo. ń q ſ aliquid eum ſciebat: ⁊ ſ aliqđ eũ neſciebat, ſciebat quidẽ ſpõſũ eẽ. ⁊ filiũ dĩ. ſ; neſciebat utrũ eẽt datuſ aluſ poteſtatẽ baptĩ. an ꝑpium baptiſmũ eẽt habituſ: ⁊ baptĩ poteſtatẽ reciperet? ſi; ſi ꝑ ſpm dicit. ueluo columbam deſcẽ dentẽ ⁊ manentẽ ſup xp̃m. uñ ad ipm dr. ſi q uidiſ ſpm deſcendentẽ ⁊ manẽtẽ ſup eũ. hic ẽ qui baptiʒat. ſequit. baptiʒaui aũt. qi nõ ſolum illoſ ꝑcepiſ baptiʒaui. ſ; ⁊ baptiʒaui. ſtephane domũ. i. illiꝰ matrone familiã. que nõ ẽ de hac ꝛtencione.

Ceterũ neſcio ſi q̃ ſaluũ urm baptiʒauerim nõ eñ miſit me x̃ baptiʒare. ſed euãgliʒare. ſon

Ceterũ qi de hiſ dixiſ qõ baptiʒauerim eoſ. ceterũ neſcio. ſi q̃n aliquem urm q ſit dẽ cõtencioſiſ baptiʒauerim. nõ eñ. nõ ſ; oſtendit car

inſapientia ubi: ut nõ euacuetur crux x̃. Verbum eñ cruciſ ꝑeuntibuſ quidẽ ſtultitia ẽ. his aũt qui ſalui fiũt. id eſt nob uirtuſ dei eſt.

tã paucoſ baptiʒauit q̃i ido tm paucoſ baptiʒau. q ñ miſit me dñs baptiʒare q ammonitibuſ fi poſ. ne retardaretur a ꝑdicatione de qua ſubd. ſi; euangliʒare, ꝑfecte n. baptiʒare ĩ mẽ docti poſſunt. ꝑfecte n. euãgliʒare: multo difficiliuſ: ⁊ rariuſ eſt opuſ. nõ doctoꝛ gentium plebuſ excellẽ cioꝛ euãgliʒare ſe miſſum dic. nõ baptiʒare. h̃ in neceſſitate inſtante miſſum egit. nõ inſapĩa. qi dico q miſit me euã gliʒare. nõ uiq; inſapĩa ubi qi dr ſapĩa: ⁊ ſi nõ ſit. t ido dr ſapientia ubi? qi ubo ſoſ facit. ſdo nõ miſit me inſapĩa ubi: ut nõ euacuetur crux x̃. ꝑ illam n. ſapien tiam crux x̃. i. meaſ x̃. euacuat. ⁊ impoſſi bile ſ naturam indicat. ut dõ immortal mo reretur. ⁊ euacuat q̃ ⁊ crux x̃. ſi q̃n. t bona natura. t aho aliquo mõ. ꝑ eã doc ẽ uſticia: ⁊ unta eẽna. Aute quippe uẽ ẽ h dici. ſ; ñi ſapĩa ubi. qua euacua tur crux x̃. non ẽ iſta ſapiẽtia. de ſur ſum deſcendeniſ, ſi g̃ ſ ſcẽpturã ſapiam nõ cogñ cẽ x̃ gr̃am diſputare ⁊ ea di cere. quib; demonſtrare comẽ naturam humanã. neq; imparuuliſ medico mdi gr̃. qi ſana ẽ: ⁊ immanib; ſibi ꝓuſticiam: ſi uel poſſe ſufficere, quo circa nõ ꝓſumit aplꝰ. inſapiẽtia ubi ꝑdicare. ſ; ſcripturã auctoritate ꝛtent? ſimplicitati poti? tu det. q timeat. t nõ miſit. eñ ꝑdicare in ſapientia ubi. i. in lepoꝛe ⁊ ornatu uboꝛũ. qi ꝑdicatio x̃a nõ indiget pompa. ⁊ cultu ſermonis. ne uideatur eẽ eruſu cia ⁊ calliditate humane ſapiẽtie. nõ exuſtate. ſbi n. cõpoſito uboꝝ q̃rit. ubi tale uirtute ipa diuiſ ſe nõ mõdat. ſic inſapientia mundana. qui ẽ finis ubi ſ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

excomare uult: obscurat illā splendore ūbo
rum. ne nō illa ſ; ipē lauoet. ſdo causam
ostendēſ. q̄re nō insapiētia úbi: nod. ú non
ēūa .c. x. hēſseuo aph. ne stultu udemur.
prudentib; mūdi insapīa humana xp̄m p̄
dicabāt. dupliciť. ſ. eloquētie studētes: q̄ que
mundus stulta udicat. euitārel. Vbū ēm
q̄ ql q̄reret. an euacuaret crux x: respō
det utiq; ūbū n. i. p̄dicatio. crucis stultitia
a dō ē. i. eō uocāt p̄entib; .i. sapiēnb' h'
mūdi. q̄z sapīa perit: falsa ostendūt: ī
ips dāpnandi sunt. ſdoq; pco q debebat
dē sapientib; dic. p̄entib' hſā. q̄ pēn
tib' hſ ūbum crucis ē stultitiā. ſ; hſ qui
salui fiūt .i. nb. ſ. cōtīb'. ūtus dī ē. q̄ cre
dentes m̄ēce ūtutē dī intelligunt dū sa
piunt qō occidūt diabolū uertī: hoīē lība
rat. t ūtus dī ē. i. ututē dat cōtibus
p q̄ē res exig. fiunt miracla.

Scriptū ē ēm. ſ
dam sapientiam
sapientiū ⁊ p̄den
tiā p̄dentiū repro
babo. Vbi sapiens:
ú scība: ú cōquisi
tor hui' sēli: No
ne stultā fec ds
sapiētiā hui' mū
di: Scriptū
ē ēm: q̄ nō
uōs misit me
p̄dicare n
sapientia. q
p̄dicat q ēā
nō recipet ī
p̄dicatione
euāgelica. ſ;
p̄det: ⁊ repro
bauet de col
legio p̄dica
tor suor: ⁊
h ē q. ait.
sēptū ē n. ā
abdia. p̄dā
sapientiam
sapientium
sēli: ⁊ p̄dentiā p̄dentiū reprobabo
.i. sapientiā mundanā: ⁊ prudē
tiā meliminabo a p̄dicatorib' euāgelij.
ut tales sapientes. unt p̄dicatores non
recipiā. ⁊ sic ē fēm. ú ē n. sapiēs. unt p̄
dicatores: unt q̄l li ēē uolunt: sapiētiā
illam abiecere optunt; ⁊ nota q. ꝑmo pōn
genus. deīn subdit spēs dicens. ú scība ī
quit. hī ſ: sapiens: gen' ē utrusq; .ſ. scri.
⁊ inq̄sitoris. Scība ē: q̄ ī demonib' ⁊ ar
tib' p̄cepta dat. Conquisitor ē: q̄ secre
ta nature rimat. Tales n recipit ds.

mīpeatores ſ; stultos fec. Vn subdit. nōne
stultā fecit ds. sa. hui' mundi: i. stultos ostē
dit sapientes huius mundi: t ita. scp. ē
n. q̄ benedicto peruenib;. sic n. scp. ē. q. p
det ⁊ reprobam falsamq; faceret sapientiā
hui' mundi. & hī ē p̄dā .i. uerā faciam.
sapiētiā sapientiū. nō' utiq; meā meis p
dam. ſ; illam que coram ē. q̄ sibi arrogāt.
nō ñ. ūa sapīa ⁊ ūa prudentia ponit a
dño. ſ; falsi nōīs scīa. quā sibi tesaurizāt
lingua mendatij: ⁊ defruūt scrutātes sē
tia: ⁊ p̄dentiā p̄dentiū reprobabo. q̄. ſ.
excogitant ad alicui pbandum. nō ido hoc
dicit. ut ūtutis intellectia p̄sit ad̄o rep
bari. ſ; q coram p̄dentia reprobat. qui in sua
erudicione confidunt. Vn sapiēs. pbat falsc
insultat apls dicens. ú sapiens. tā de u
tutis q̄ negentib;? q̄i mēb ualet, ⁊ hī ē in
certo mundi: ⁊ gentiles. ūn distincte de
utrq; subdit. ú scriba. de iudeis? ú inquisi
hui' sēli .i. genti natāl tm rerū inq̄rens:
q̄i uera ē cor sapiētia ⁊ stulta fuerit.
Nam scribe iudeor ⁊ legis doctores: ⁊ sim
chi impossibile dō credunt: tm q̄ in lege
nō ad̄o aptē hīt. dixerūt di filiū dē mor
tuum: ⁊ hui' modi; gentib; ut p humana
rōne stultitia ē, ſ; nōne stultitiā fec ds sa
pientiā hui' mūdi? sapientia mūdi ē ú infir
mum ⁊ stultum di crēpatur. q̄ ē ſ rōnc
mundi. q̄ impossibile iudicat. qđ immūtūs
rerū nō iudex. homo aut ds stultā fecit
possibile fore declarando. atq; faciendo. q.
illa impossibile iudicat.

Nam q in di sapi
entia ñ cognouit
mūd' p sapiētiā
dñi placuit deo
p stulticiā p̄dica
tionis saluos fa
cere credentes.
Nam q.
q̄ ne sapiā
mundi stul
tam fecit ds.
q. p stultici
am saluat
credentes: ⁊
h placuit et
facere: ⁊ h ē
qđ ait. Nam
placuit do
ce bñ placito
ñi eius ē sal
uos facē cre
dentes: h p stulticiā p̄dicōnis .i. p̄ p̄dica
tores impios immūdam sapiā q. stulti

Illaū m.m.tt.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uidebantur. ⁊ ꝓ stultitiã ꝓdicõnis. i. ꝓ re ꝓdicatã. que stulta uidetur. sic ẽ passio x̃i ⁊ mors ei humilitas ẽ. sicut ꝺ fecerit: ostendit ꝓ eo qꝺ miserie ꝓmisit. s. qꝺ mũꝺ nõ cognouit ꝺn̄m. ꝓ. i. ꝑ sapiẽtiam suã. i. sapientes mundi nõ cognouerunt ꝺn̄m ꝑ sapientiã suã. ꝺ ẽ scripturã. nõ cognouerit ꝺeo. ⁊ ꝺi sapiã. i. ꝺ filiũ meum. q̃ ei ũ carne manifestat ẽ filiꝰ ꝺi. in hẽc mũꝺ ꝺũ missus ẽ. nõ g̃ ꝓ locoꝝ spatia uenẽꝺo. s; in carne mortali. mortalibꝰ apparẽꝺo. uenisse ad nos dr. Illuc g̃ uenit. ꝺ erat. q̃ mihi mundo erat ⁊ mundꝰ ꝓ eũ fẽl ẽ ⁊ mꝰ eũ nõ cognouũ. ꝺ ẽ lux. q̃ in tenebris lucet. ⁊ tenebre eũ nõ cõprehenderunt. ut ꝺ cõprehenderetur. ideo ꝺbũ caro fẽm ẽ. si ẽ n. caro ẽ una ad sanitatẽ. sic medicina sapie ꝓ hoĩs suscipeõnẽ nr̃is ẽ accomodata uulneribꝰ. de quibꝰꝺã curatis curãs. ⁊ dequibꝰꝺã similibꝰ. Serpẽti in. sapiã. i. astucia. decepti fuerũ. ꝺi sapiã libenter. ⁊ sic illa sapiã uocabatur. erat aũt stultitia: sic ista q̃ uocatur stultitia. sapiã ẽ. Fecit cõtraria. similia ꝺ fuit. qꝺ ꝑ femineã deceptos. ꝑ femineã natus habuit hõ hoĩes. mortal mortal. ⁊ ĩ duo. q. nõ cognouit mũꝺꝰ ꝺn̄m. ꝓ sapiã sua. ⁊ hẽc fẽm ẽ. in ꝺi sapiã. i. hẽc fecit ds uiuꝰ filio suo. s. ne stulti essent. ⁊ ut fides ⁊ salus cognosceꝰ ẽ ex ꝺo. nõ ex sapiã hã.

:Ad c. 1. ℍ

Quoniã ⁊ iudei signũ petunt. ⁊ greci sapiẽtiã quirunt. Nos aũt ꝓdicamꝰ x̃m crucifixũ iudeis qꝺẽ scandalũ gẽtibꝰ aũt stultitiã. Quoniã ⁊ iudei qñ nõ cognouerunt mundꝰ ꝑ sapiam ꝺn̄m. ideo qñ ⁊ iudei signa ꝑ antiq. petũt signa potentie. ne scientes humiliatem ꝺi, ⁊ greci i. gentiles ꝺrunt sapiã nõ uam. s; que ingenio hoĩs sapia undeatur. s. unꝰ qꝺ ꝓdicatur. ⁊ natura pacatꝰ. nos aũt ⁊ ꝓdicamꝰ. s. x̃m. crucifixum iudeis quidẽ scandalum. qñ qꝺ nõ ẽ iudeis signũ potẽtie. s; scandalũ. ex uisceribus

ẽ ꝓdicatores. rubore confusus fugiens. aũt stu. qñ ꝺ qꝺ ꝓdicamus uidetur stultitia gentib;. ita ⁊ uob si de sapientib; estis; ⁊ ꝺ summa. ideo uidꝰ stultitia qꝺ ꝓdicamus. qm̄ iudei signa petũt ⁊ greci sapientiã. nos aũt ꝺ facim. s. ꝓdi. x̃m crucifixum. iu. q. scã. gẽ. a. st. ⁊ cũ ꝑ istã stultitiã: saluat ds credentes. ut dictũ ẽ. sequitur.

Ipsis aũt uocatis iudeis atq; grecis. x̃m ꝺi uirtutẽ ⁊ ꝺi sapientiã.

Ipsis aũt sic unge. dixi qm̄ petunt iudei signa. ⁊ gẽi sapientiam, ⁊ mcrucifixione q̃. ꝓdicamus. ẽ magn̄ uirtus ꝺi. ⁊ magna sapientia ꝺi. qꝺ uidetur ⁊ apparet. iudeis atq; grecis nõ utiq; omnib; s; ipsis uocatis. i. ipsis q̃ uocati sunt ad unitatem. nõ cõmuni uocatiõe. s; illa. qua ꝑ cetu uocantur. ut ei apparet x̃ passio uirtꝰ ⁊ sapientia. ut. s. salus sit ex ꝺo. nõ ex arbitrio iudei ⁊ gẽi. ⁊ sic rẽpbus alit uidꝰ. ipsis g̃ uocatis ꝓdicamus x̃. crucifixũ. s. ꝺi uirtutẽ ⁊ ꝺi sapientiã. i. x̃. crucifixionẽ ⁊ q̃ apparet uirtus ꝺi. qui mortuus uicit mortem. s. diabolũ. ⁊ mundũ. ⁊ ꝺi sapientiã. q̃ eas luce diabolũ decep. ⁊ ipsis uocatis. ꝓdicamus x̃m. i. x̃ fidem. ⁊ passionem s. ꝺi uirtutẽ. qꝺ ꝑ fidẽ ecclã ⁊ pecca remittuntur. ⁊ demones pelluntur. ⁊ cũ rel exigit miracula fiũt. ⁊ ꝺi sapientiam. qꝺ eueniet in x̃m. crucifixum. intelligit ẽ. ee ꝺi sapiẽtiã. s; n. sapiẽtia ꝑfs est. hẽ uirtus ꝑfs ẽ. ipse ẽ uerbũ patris. ⁊ manus ꝑfs. ꝑ q̃ manu tanq̃ ⁊ ubo. ꝑ. ꝺ. fecit. Nã. opa manuum tuarum sunt celi. ⁊ tẽ. uerbo dñi celi firmati sũ. qꝺ ꝺ uerbo hi manus. ⁊ qꝺ manu. hi ubo fecit. por ꝺ ⁊ sic accipi. ꝓdicam. x̃m ee ꝺi uirtutẽ ⁊ ꝺi sapientiã. Cane ne intelligas filiũ dei sapientiã ꝺi tanq̃ ipse solus sit intelligẽs. ⁊ sapiens s ⁊ ꝑ. ⁊ spũs scõ; si eñ solus ibi filiꝰ intelligit. ⁊ sibi ⁊ patri. ⁊ spũi scõ. ad illã redimur absurditatẽ. ut ꝑ nõ sit sapiens de se ipso. s. de filio. nec sapia sapiẽtiã acquirit.

:Ad c. 1. ps. xviij.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

si ea sapientia dicat̃ pr̃ sapiẽs ee q̃ genuit. i n. nõ ẽ intelligẽtia. nec sapiẽcia poẽ ee. ⁊ ideo si pr̃ non intelligit ipse sibi. si filius intelligit pr̃i. profecto filius patrẽ sapientẽ facẽ. ⁊ si hoc ẽ deo ee. q. sapee. ⁊ ea illi sapientia que ẽ ẽntia. nõ filius a patre. qđ uerum ẽ. si a filio potiꝰ pr̃ hꝫ esse sentiã. q. falsissimũ ẽ. Est g̃ ds pat̃ sapiens ea que ipse ẽ sua sapientia. ⁊ filiꝰ sapientia pr̃is. ẽ sapiẽs de sapia q̃ ẽ pr̃. de quo ẽ genitus filius. Sic ⁊ pat̃ ẽ intelligens ea que ipse ẽ sua intelligentia. filiꝰ aut̃ intelligentia pr̃is ẽ intelligens. de intelligentia q̃ ẽ pat̃. de qua genitus ẽ.

Vinbi

O uia qđ stultũ ẽ dei sapientiã ẽ hoĩnibus: & qđ infirmũ ẽ dei fortiꝰ est hominib̃.

Seqr. uia ⁊ ẽ. q̃i uere in crucifixione ẽ ẽ uirtꝰ dei ⁊ dei sapientia. q. qđ stultũ ẽ dei. i. qđ sapientibꝰ mũdi uidetur stultũ de deo. ut passio ⁊ mors: sapienti ẽ hoĩb̃. i. quã homines possint uidere. ⁊ ee. ⁊ qđ infirmũ ẽ dei. fortius ẽ hoĩb̃. sin dubio celestia uincit̃ terrestria. ideo infirmũ dei. nõ uie ẽ i firmũ. si; uidr̃. qi infirmitas ẽ. magis uictoria ẽ. eũ enĩ uicerꝰ ẽ. uicit mortem. q̃ nemo gigas euasit.

U idete h. uocatiõnẽ uram fr̃s. q̃ nõ multi sapiẽtes. s. carnẽ. nõ mlti potẽtes. nõ mlti nobiles: S; que stulta sũt mũdi elegit ds. ut cõfũdat sapiẽtes. & infirma mũ

Videte. q̃i uere stultũ ⁊ infirmũ dei. sapientiꝰ ⁊ fortiꝰ ẽ hoĩnib̃. q. i nob potestis exp tri. videte h. uocatiõnẽ uram. o fr̃s. i. p ds uocati estis. insipientes h. ⁊ infirmi uos uocauerunt it̃ stulta ⁊ infirma dei annuntiat. Tales sũt

di elegit ds ut cõfundat fortia. & ignobilia mũdi ⁊ cõtẽptibilia elegit ds ⁊ ea que nõ sunt. ut ea que sũt destrueret. ut nõ glier̃ omis caro i conspectu ei.

nocationes uri. q̃ nõ mlti sunt sapiẽtes ⁊ fortes. ⁊ nõ sũt tales: q̃ nõ mlti q̃ nocationibus sunt sapientes ⁊ carnẽ. i. ⁊ humana sapientia. non mlti potentes. lata damnatione nõ mlti nobiles generis claritudine. primo illi tales fuerũt. unde doctores xpiane fidei. q̃i xp̃i. apli sũt electi. ⁊ nõ mlti dicit. non aut̃ nulli. forsitan p se qui solus unde apostolatus nutarũ preul ⁊ terrenarũ opum diuel romane dignitatis parentela cõspiẽ fuit. qui tñ h nichil penit. nec usq; ẽ eis. si que ⁊ c. q̃i nõ sapientes elegit. si potiꝰ elegit ds que stulta sunt mundi. i. ignaros mundane sapientie. ut confundat. i. faciat erubescere. ⁊ ad insipientia redigat. sapientes: ⁊ infirma mundi elegit ds. i. impotentes ut confundat fortia. ut neronẽ: ⁊ ignobilia mundi ⁊ qđ plus ẽ contemptibilia elegit ds: ⁊ ea que nõ sũt. i. ignobiles: ⁊ contẽptibiles: ⁊ qui nichil ẽ uidebatur. elegit ds. ut destrueret. i. in cenno humiliaret. ea que sunt. i. que ẽ se nichil sunt. tñ aliquid sibi ee uidebatur. Loco st̃ ordinationẽ di facerunt apte qui sapiam sibi iactant. Cum ds humilitatẽ ꝓponat. Venit n. humil ds q̃ ẽs humiles. nõ altos. qui ⁊ si primo elegit papes. indoctos. infirmos: nõ tñ reliquos sapientes. diuites: ⁊ nobiles. si; si eos primo eligeret. nunc talium rerũ uidentur sibi elegi. atq; inflati de hiis reb;. salutem humilitatis nõ recipẽt. ⁊ ita eẽt in eis superbia. qua hõ ceciderat. Idcirco nõ elegit reges ⁊ senatores. ⁊ philosophos. ⁊ oratores. imo elegit plebeios. pauperes. indoctos. piscatores. ñ tñ elegit p̃ceder piscatores. ñ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

humilit̃ sequeret̃ oratoꝛ. Vñ: natanael dic
tus: nō ẽ m aplm electus. Ut aũt causa hu
militatis. h ẽ facta intelligamꝰ: subꝺ.
Ut nō ¬ ẽ. qi uꝺ infirmos elegit ¬ nō sapi
entes. ut nō gl̃etur omis caro. i. ut nullꝰ
hō ustus. t in ustus. gl̃etur ex se. s: de dō.
q. ostendit̃ infeiꝰ ibi; qui gl̃iatur in dño
gl̃etur; nō gl̃etur de se dico. in spectu eiꝰ
s. dī. t sm ꝓsum. i. si dñm aspicit. t si se a

Ex ipso aũt uos es
tis in xp̃o ihu qui
factus ẽ nob sapi
entia a dō ¬ iusti
cia ¬ scificatio ¬ re
dẽptio. ut quẽad
modum scriptum ẽ.
Qui gl̃at: in dño
gl̃etur.

.. dō.m.t.d.ē.

redet.
Ex ipso aũt.
qi tales eleg
dñs: s; tm uos
estis in xp̃o
ihu. i. mfice
t̃ dñs ¬ h ex
ipso. i. p ip
sum xp̃m.
nō p nos. t
nra uniga.
dico ut nō
gl̃etur ali
quis ex se. s;
tm ẽ gl̃a ali
bona. s. gō ex
ipso. uo. e. in x̃o ihu qui x̃.
fc̃s nob. ẽ sa. a dō. i. illu
minans nos ad uitatẽ. Ioh aũt dr fc̃s ee
nob sapiã. q ꝓpiatr. i. ex aliquo ꝓpio nos
ad illum uertim. ut cum illo maneam⁹
mẽtñ ¬ ipsa sapia caro fca ẽ ¬ habitauit
in nob ¬ li fact. i. nos illuminat. q fact⁹
ẽ nob iustica. i. q. prius iustificat nos
bona operatione. iustica n. que uult̃ i se
ipsa pculdubio dō ẽ. atq; nicõmutabiliter
uult̃. fiẽ aũt cũ sit in se una ¬ nob sit u
na. cũ qua efficimur participes. ita cũ in
se sit iustica ¬ nob sit iustica. ẽ q cohe
do iuste uult̃ ¬ p li ẽ ipse nob iustica.
q: prius ẽ scificatio. i. q prius in baptõ
emundat nos ¬ li uõ q priꝰ ẽ fc̃s ẽ nob
redẽptio. i. qua priꝰ redemit nos pacien
do. ¬ li totũ uõ sic fc̃m ẽ. ut nullus gl̃et̃
in de dom̃s dī. ¶ sicut scriptum est.
in iheremia, scilicet qui gloriatur in
domino glorietur; in iheremia tamen
sic habetur. in hoc glorietur. qui glori
atur scire ¬ nosse me. quia ego dominus

Et ego cum uenis
sem ad uos fr̃s. ue
ni nō p sublimita
tẽ sermonis aut
sapiẽtie annũcians uob testimoniũ
dei. Non enim
iudicaui me
scire aliq̃d inter
uos. nisi ihm x̃m et
hunc crucifixum.
Et ego in infirmi
tate ¬ timore et
tremore multo.
Fuit apud uos ¬ ser
mo mꝰ ¬ pdicatio
mea non in persuabili
bus humane sapie
die. s; in ostensione spūs
ac uirtutis dei ut fi
des ura non sit in sa
pia hoīm. s; in uirtute dei.

Et ego qñ
sic ¬ alij non
sapientes e
lecti sunt ad
aplatum. ita
¬. i. ¬ ego q
eram sapiẽs.
sm qñ nō esse
sapiens cum
uenissem ad
uos fr̃s. q ue
ni ad uos
nō in sublimitate sermo
nis. s. loicam. s. ne lōgeas
rōnibꝰ uterer. à in sublimitate sapiẽ. s.
phiam. ut phicis speculationibꝰ illud
affirmarẽ. que dic̃ in pseudo laudatus
x̃ dñs. s; ueni. annuncians uob testi
monium. i. ea que de xp̃o testari sunt

Nam enim
q̃. uere non
p illam sub
limitatem
ueni: q nec
¬ p eam q
de dō ẽ. ¬ h
ex uidere
mꝰ fec. iu
dicaui enim
me nō scire
aliq̃d inter
uos mnus
capacem nisi
xp̃m ihm ¬
hunc crucifi
xum. in hoc
q̃ xp̃s ẽ rec
tor ¬ salua
tor nr̃. ¬ hoc
peruersione
mẽ. ¬ scienduꝫ
q̃ xp̃m p
dicat. non
solum qui
fidẽ astruit.
si ¬ q̃ moues
quib̃ in eo

: dō.t hoc ¬ opc

instruit. hi intelligi pot. ⁊ in eo q̃ cõ
memorat aplꝰ cum ait. nich. ui. mc.
s. nu. n. n. ihm x̃m ⁊ hc̃. c; merucrifixo
m. dicitur. q uer hõ crucifixus ẽ. ut ñ
finuam ultra peccõ, nõ g̃ i. accipiẽdũ
ẽ. q hi die aplꝰ taq̃ ea tñ diu. q fe
eoenoa de x̃. si ⁊ que obseruanda sũt
in ecra. ⁊ monib⁹ ei qui accedit. ad opa
gẽ corpis x̃. Ex ego ⁊ e. qi humi fiunt
poicatio mea apd uos. humi ⁊ ꝑ.
q i ait. ⁊ ego fui apd uos in infirmitate
i. in tribulatiõe. ⁊ in timore anim. i. iane
xio nõ. Ex in tremore corpis. multo ⁊ ser
mo mis. qui puritum fiebat. ⁊ poicatio mã
q fiebat in cõi. nõ fuit in psuasibilib⁹ ub
humane sapie. q ⁊ si psuasibilia fuerit
uba mea. nõ th p humanã sapiam. ut
uba pseudo aplꝰ. si fuit in ostensiõi spis
⁊ uirtutis. i. in sermone ⁊ poicõne mea. ostẽ
di me inre spm sem ⁊ uirtutẽ in miraculis
faciendis, ideo i fect. ut fides mã nõ sit. i.
nõ eẽ intelligat. in sapia hoim. si. in uir
tute di. i. ut fides nra. nõ attribuat hoi

Sapientiã autẽ lo
quim inꝑfectos.
sapiẽtiã ũ ñ hu
ius. neq; pncipũ
hui mũdi. q destru
untur. si; loq̃m di
sapiam in misterio
q̃ abscondita ẽ
a sculis q̃ ꝑdesti
nauit ds ante
secla in glam nram.
q̃ nemo pncipũ
hui sculi cognouit.

si; do.
Sapiam
autẽ. qi inter
uos incapa
ces simplicit
locum sumu.
sapiam autẽ
que ẽ d secre
ta sed di loqu
mur in ꝑfe
ctis. ꝑfectos
h die. n ꝑfec
tos cognito
res. doctores.
quib⁹ opus
nõ ẽ docere.
si; audientes
na capaces.
q̃ sapiam. ñ
ũ sapiam h
uli. que hu
manis rõib⁹
inuenitur. neq;
sapiam. pn
cipũ huius
sculi. i. malig

nor spũs ⁊ philosophor. q pncipes mũ
di uocabantur. qui destruuntur. i. quor
sapia destruitur. si; loquimur di sapiam
i. xpm. in quo ostensa ẽ di sapia. de redẽ
ptione hominũ loquimur dico. in misterio. i.
exponẽdo mistia ueteris testamti. in quibus
ẽ signata. ut in hostia abel. ⁊ abrahe que
sapientia di. absconsa ẽ. ut nescirent
pseudo ap̃i in nubis si; in uirtute ẽ. nõ hum
na rõne ꝓhensibilis. si; spis efficatia ẽdi
bit, q̃ sapiam ds ꝑdestinauit. i. ꝑparauit.
ãn scla. i. ãn q̃ mũdo eẽt. in glã nrã. s.
aplor. qu eam poicamus. ⁊ in glam nrã
ꝑum credentiũ. ut s. ostẽdit per ea etiam
glam ꝓsequam. q̃ nemo pncipum h⁹ scli
i. demoniũ. ⁊ philosophor ⁊ doctor i lege
cognouit. q. in apparet.

Si enim cognouissẽt. q̃ enim. i.
si cognouissent. demo
nes sapiẽtiã
di de redẽptione hũa
ni gnis. p ẽ mexeem
implendã. nũq̃ crucifixissẽt dñm glie. i.
ñ suggessissent crucifigi. ep nõ suggereret
illum diabolus crucifigi. p q̃ posse ꝑdere
seuret, ⁊ de uõtis pot accipi. quor quidã cog
nouerũt x̃. Alii ũ nõ cognouerũt, de igno
rantib⁹ die pot, scio fris q. p ignorãtiã hi
gessisti, ihu nõ cognoscebãt illum ẽ. qui i
lege pmissus erat et. maiores ũ ut pncipes
sacdotum. ⁊ scribe. ⁊ pharisei. cognouerũt
ipm ee. q̃ in lege pmissus ẽ. si; dñs ẽ ⁊ di
filium nesciebãt. ⁊ ideo d ista; si accipi ꝑ.
si cognouissẽt. ⁊ maiores illum ẽ messiã.
in lege pmissũ. ⁊ maiores illum ẽ dñm. ⁊
di filiũ: nũq̃ d. g. cru. nõ u hi facerẽt: si
dñm ẽ scirẽt, si eũ demones. dñm hoiem
tm nõ intellexerunt: q̃ quomq̃ homes. si
q̃ illũ alr scirẽt demones: q̃ sciẽt pncipes
sciebãt u. ipm ee q̃ pmissus erat i lege. ñ
tm misticum ei. q. filiꝰ di erat ab eno
sciebãt neq; sacramtũ incarnatiõis. passi
onis. ⁊ resurrectiõis. q̃ q̃ meliꝰ quã dem
ones. quo nob ⁊ ẽ thu fili dei magꝰ
es. suspitiõe. q̃ ex cognitione dixisse cõmo
sunt. Et si cog. ita q̃ nisi eor. hi scirẽt:
nũq̃ dñm. g. c. Hora q. ait. dñm glie. cru
cifixũ. ⁊ forma eũ serui crucifixus ẽ.

Dimb

Agustinus reluctanti interpolatione

Dilue ⁊ sic ẽ sensus meus. ut gnũ in
uita. uitã pdidit, si uita eẽt. unde
resurrexit. Sensit q̃ mors. participatio
nis gẽris. q̃ spõte susceperat. nõ uitare
dat potestatẽ. ꝑ q̃ ea uinceret. sic in
ceo carnẽ suam ꝓmendo ñ dissoluit. sic
iugul cõsulendo seruauit. Mortuus est
discedente uita. sic pullus est si penne
nemo auferat. tam cus ab eo. q̃ poterit
uendi. ⁊ po. hr lumendi. Ecce hõ auctor
ns. pono animã meã. Ecce hõ opus auctoris
gentis cõclusum. quemadmodum in carne ẽ p
aliq. opus auctoris est. q̃ potestatem ha
bet eam ponendi. ipe auctor est opis. ⁊
eandem iterum sumendi. ubi dimittas uen

ꝟ ñ ds gle ecrifieuſ e. tal n. erat illa fuſ ceptio que dm hoīem faceret. ꝟ hoīem dm. qo ñ ꝑe qo. ꝟ q f qo ducatur. pru dens ꝟ diligens. ꝟ pruſ lector: intelligat. nā ecce dmſ. q f in q ds e: glificat ſuos. f hi. ſ. q. dmſ gle e. ꝟ ñ dmſ gle. crucifixꝰ e. q recte dr. ds crucifixꝰ. nō ex unione duaꝝ naturaꝝ. ſi ex unione carniſ. una eñ ꝑſ. e x. ds. ꝟ hō. ſco dr nemo aſcendit ī celū. ñ qui de celo deſcendit. ſi g̃ attendat diſtic̄ nōē ſubiūg. filiꝰ hi deſcendit. ꝟ filiꝰ hoīſ crucifixꝰ e. ſi aūt unitatē ꝑſ. ꝟ filiꝰ hoīnis deſcendit. ꝟ filiꝰ di e crucifixꝰ. ꝑ hāc aūt unitatē ꝑſ. nō ſolū filiū hoīnis deſce diſſe de celo. ſi ꝟ dixe de celo. cū loq̃reſ

Seo ſic ſcptū e. Qꝺ octs ñ audit. neca uriſ audiuit. nec in cor hoīnis aſce dit q ꝑparauit ds hiſ qui diligunt eum.

mitra.

Seo ꝟ e. qi dico qꝺ ſi cognouiſ ſent. nō eru cifixiſſent ſed nō cog nouerunt ſic ſcriptū e. in yſaia ubi hi e ſcptū. qꝺ octs corpiſ nō audit. qꝺ nō e color. ñ auriſ au diuit. qꝺ nō e ſonuſ. ñ in cor hoīſ aſcen dit. qꝺ nō e hō. i. carnat. ſi ſpūſ. i. ſpūalis qui nō ē. ꝟ e ſenſuſ. oculuſ nō audit ꝟ e. i. uiſu capio. ↄ auditu. nō pōt cognoſ ci. nec el hoīſ rōe. qui ñ e ſpūſ. nō n. cog noſcunt hi rōe cuiuſ qui carnat e. ſ; ſpū aliſ. ↄ nō aſcendit in cor hoīſ. qi nō eſt aliqꝺ trenū. qꝺ n. in cor hoīſ aſcendit i fra cor hoīſ e. ꝺ in cor aſcendit. qꝺ ſr illō e cor. quo aſcendit. Q no aūt aſcendit. cor hoīſ ſurſum e ab hoīe. qꝺ n. aſcendit in cor hoīſ. ꝺ unꝰ e ab hoīne. ſupra g̃ cor ho minis e. q in cor aſcendit. ſup cor e etiā. ad qō cor aſcendit. ꝟ hi e qꝺ dō ſeruat bo nis. unde ſubꝺ. q ꝑparauit. ↄ nō aſcendit ī c. ho. i. aliq carnat. ꝟ rēſ dr aſcende ī cor. e bñ intellecta placet. q ꝑparauit. qi non audit octs ñ audiuit auriſ. ſ. ea. que dō ꝑparauit ī ꝑpm̄. hiſ qui diligūt illā. hē ſapīa di. i. e. qui diligentib; dm̄ ī ꝑpm̄ um ſuum ſ e. q nemo vñquā cognouit.

Nob aūt reuelauit ds. ꝑ ſpm ſuū. Spūs eñ omia ſcrutat ꝟ pfūda di. Q's h. ſcit hominū que ſūt hoīſ. ñ ſpūſ h ominis q̃ e ī ipo. ſ ſta ꝟ q̃ di ſūt ne mo cognouit ñ ſpūſ di.

Nob aūt qi. illꝺ non cog nouer. ſi nb ſpīrib;. nō hoīb;. i. ſpū alib;. nō car nalib;. q. p ſeuꝺ non ſūt. reuelauit ds. q ꝑ pauit ds di ligentibuſ ſe. Intelligi muſ n dm ꝑpat bonuſ. in pmiū. re uelauit di co. ꝟ hi p ſpm ſcm. Hoc qꝺ in yſaia ī hētur. octs nō audit. ds. abſ q; re. q ꝑpatꝰ diligētib; te. q. peñ uē e inſenſu. e eo q. apls poſuit. ꝟ hē ibi dr abſq; re. ua ꝟ hic bñ addꝺ apls. nb. r. dō. p. ſ. ſ. ꝟ bñ p eū. Spūſ n. ſcrutatur omia. ꝟ i. ī ꝑfunda di. ut de ēntia di. Scru tari aūt dr ſpūſ di omia. nō utiq; ut q. neſcit inueniat. ſ; qꝺ nichil relinq̃tur oio qꝺ neſciat. ꝺ ō dic q. ſpūſ di ſcrutat oia qꝺ ſcrutari te facit. q. n. dono ipſi⁹ ꝺu faciſ. ille facere dr. qꝺ ſūt illo. ñ tu facis. Q's u. qi ule ſpūſ di ꝟ nō aliꝰ ſcit oia q di ſūt. q. animoꝝ eſtimōr. quiſ n. hoīū ſcit. ea que ſūt hoīſ. aliꝰ. i. uoluntates. ꝟ ſecta. ñ ſpūſ. i. aiꝰ. hoīſ. ipſi⁹. ꝟ ñ aliꝰ. qui in ipſo e? manifeſtum e n. cogita ciones uraſ a nullo ſciri. ñ ab anno nīo. q ſpūs die apls. ꝺ ꝟ q di ſūt. ſ. occl ta ꝟ ſecreta di. nemo cognouit q adhuc ſit hō. i. carnat. ñ ſpūſ oī. i. ſpūſ ſcī. ꝟ illi ꝟ illoꝝ q̃ſ cognoſcere facit. ūn ſubꝺ.

Nos aūt nō ſpm hui⁹ mūdi accepimuſ ſ; ſpm qui ex ds e ut ſciam⁹ q a ds

Nos aūt qi ſpūſ di no uit. nos aūt accepimuſ eū nō. utiq; accepimuſ ſpm huius mūdi. i. phi

Xo.

Xb.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

donata sũt nob
que ⁊ loq̃mur
ñ indoctis hũa
ne sapiẽtie ũbis.
s; idoctrina spũ.
spũalia spũalib⁹
cõparãtes.

sũt dnnãe.
qui p fibullã
locutus ẽ. q̃
p ũã similia
sepe fallunt⁊
fallũt. t nõ
acce. s. hui⁹
mõdi. i. spũ
elationis. q̃
doceam sa
piẽtia. q̃ de
do ẽ. Spũs ꝙ
dñs spũs ẽ caritatis. spũs
humilis mũdi. spũs ẽ ela
tionis. Hõ uos moueat q̃. spũs sẽs ñ̃ nõ
hz solus scire dr q̃ dñs sunt. Ab hac n. sci
entia. nõ excludunt. pat̃ t filius. sic ab eo
q̃. pat̃ ⁊ ẽ dr solus ⁊ dus. nõ excludi
tur spũs sẽs. cum dr. h ẽ aũt uita eterna. ut
cognoscãt te ũ̃z solũ dñm ⁊ q̃ misisti
ihm xp̃m. Attende ⁊ q̃. ait. accepim⁹ spũm
dñi. Spũs utriq; sẽs. pris ⁊ filij ẽ. nec ñ ⁊ nr̃. q̃
n. dat̃ ẽ ⁊ ad eum q̃ dedit refert. ⁊ ad eos
quib; dedit. Utriq; spũs sẽs. nõ ñ̃ pris ⁊
filij. q̃ dederũt. si ⁊ nr̃. dr. q̃ accepim⁹.
⁊ nõ ẽ iste spũs nr̃. quo sumus. q̃ ipe spũs ẽ
hominis. q̃ in ipo ẽ ⁊ ipm in spm. quho's
dr accepim⁹; si aliud ẽ q̃. accepim⁹. ut ceẽ.
aliud q̃ accepim⁹ ut sci ceẽ. spũs at hoĩs.
inseptus. accipr ipa aia. t ipi aie po
tius ñnat. dedit n. nob naturã ũ ceẽ.
ãiã. ut uniẽ. mẽ. ũ intellectũ. ut
sciam⁹. qi ab ij accepim⁹ spm. ut q̃ cum
sciam⁹ q̃ a do donata sũt nob. in q̃ pba
t. q̃. spm dñi accepim⁹. q̃ si sciem⁹. q̃ utiq;
scire expedit. q̃ sine hac sciẽtia nemo
beat⁹ ẽ nñ q̃ipe hñt dona dñi. nesciẽ
tes a q̃ hãnt. impia uanitate tacentes;
nemo at de dons dñi bat⁹ ẽ. qui dñm ẽ
ingnus. hñ in euglio. q̃ hr. dabit ei. ple
ne. n. habẽ. ẽ scire un hãs. ⁊ habe at. ne
scire un hãs. qu q̃ ñ hr. i. nescit unde
hr. ⁊ q̃ hr auferet ab eo. q̃ ⁊ lo. qi sci
mus que a do donata sũt nob. q̃ ⁊ loq̃
mur; illi. s. pseudo. alia loquũt. loquim
dico. ⁊ in uerb humne sapie. doctis.
rone. t ornatu. seu. malebat n. illa so
la puritate ãiatis offendẽ. q̃ eloqui
tione fuscare. s; indoctrina spũs sci. q̃

spũs sẽs mtiã docet audientes. loquim dr
co. i mobantes oĩa. s. coopantes. i. itẽtes
spũalia. spũalib; q̃ uos o countrihy ñ estis.
⁊ io ecclia uña ẽ. ñ nña. q̃. maiora ñ dnmo

Animat aũt hõ
ñ pcipit que spũs
di sũt. Stulticia
em ẽ illi. ⁊ ñ p intlligere eã q̃ spũaliter ex
amnat. resurrectionẽ. nich eni
examnat pse si. ñ q̃. noũ.
quom fiat. hõ aũt dr aiãl. t uita. t aĩ
sensu. uita animat dr. q̃ fert dissoluta
lasciua aie sue. q̃ nr̃ natal exuuis me
tal. spũs rector nõ annet. eo q̃. ipe do se
regenti ũ subiẽ. Xi ũ sensu. dr aiãl. q̃ de
do uita corpum sentiãlia. t legis latã.
t rõnẽ philosophiã judicat. q̃r aĩ aiãl
ñ pcipit. subiit. stultitia ẽ ũ. alij. s. hu
manũ sensu ⁊ io ñ pot intelligẽ. spũa
lia. q̃ examinãtur. i. examinata. ⁊ el
pbatio fit illoz spũalium. cũ spũale. i. a
spũali; implonale legit. Examinatio.
t i. hic aiãl nõ intellig spũalia. q̃ spũa
lia. ⁊ q̃ spũalia. cũ examinãtur aiãl. ⁊ ju
dicatur. q̃ animat ẽ. q̃ aiam impbat. ⁊ nõ
ob aliud ei ꝙpoñ. ñ ut examinẽtur.

Spũat aũt uidi
cat omia ⁊ ipse
a nemine iudic
at. Q̃s enim cogno
uit sensum dñi. aut
q̃s instruxerit eum?
Nos aũt sensum
xp̃i habem⁹.

Animat aũt. l nob.
q̃. nos sumus
q̃ donata sũt
nob. s; aiãlis
hõ. ut pseu
do. ñ percipit
ea que sunt
spũs dei. ñ par
tũ ingnus ⁊
resurrectionẽ. nich eni
examnat pse si. ñ q̃. noũ.
quom fiat. hõ aũt dr aiãl. t uita. t aĩ
sensu. uita animat dr. q̃ fert dissoluta
lasciua aie sue. q̃ nr̃ natal exuuis me
tal. spũs rector nõ annet. eo q̃. ipe do se
regenti ũ subiẽ. Xi ũ sensu. dr aiãl. q̃ de
do uita corpum sentiãlia. t legis latã.
t rõnẽ philosophiã judicat. q̃r aĩ aiãl
ñ pcipit. subiit. stultitia ẽ ũ. alij. s. hu
manũ sensu ⁊ io ñ pot intelligẽ. spũa
lia. q̃ examinãtur. i. examinata. ⁊ el
pbatio fit illoz spũalium. cũ spũale. i. a
spũali; implonale legit. Examinatio.
t i. hic aiãl nõ intellig spũalia. q̃ spũa
lia. ⁊ q̃ spũalia. cũ examinãtur aiãl. ⁊ ju
dicatur. q̃ animat ẽ. q̃ aiam impbat. ⁊ nõ
ob aliud ei ꝙpoñ. ñ ut examinẽtur.

Spũat aũt
q̃ animat
nõ pot in
telligere
spũat aũt
animat. i.
intelligit
⁊ discernit
ẽ nõ q̃ q̃
ꝺnet scri
entia diui
na. s; que
ad iusticiã
⁊ uitã iusti

Spũat aũt uidi
cat omia ⁊ ipse
a nemine iudic
at. Q̃s enim cogno
uit sensum dñi. aut
q̃s instruxerit eum?
Nos aũt sensum
xp̃i habem⁹. cuius. s. ẽ. uidicãda;
spũat aũt ẽ hõ. u
tu ⁊ scia. spũat ẽ uitu. q̃ spm dñi hns

Limb.

dõ i t. hyrny.

dõ d. inq.

dõ.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

rectorẽ ⁊ aiam̃ã regit, sc̃ia ũ spũal ẽ. q̃
⁊ si exprẽ⁊ p speculũ inuer. ñ de deo
sc̃ imagines earum. t legis literam. t hũa
nã philosophiã nõ sapit. si spũ do subie
ctus̃ rectissime ac fidelit̃ iudicat omĩa
ĉta fidei secundũ. nõ patiẽs cognitionẽ ⁊
ipẽ anemmę .s. annullo hoĩe aĩalt. iudica
tur. i. intelligitur. utr̃ bñ an male. itel
ligat. t anemmu. iudi. i. reprehendit̃. ⁊ hẽ
bat dicens. dñs .H. aĩat nouit. i. cognouit
sensũ dñi. ⁊ quis fuit. p q̃ sapĩa mũdi
stultã ẽ⁊ cuius sensum nos habem⁹⁊ ĩo ñ
possũt nos illi utr̃i iudicare. ut solent
aut dñs mittat eũ ⁊ ut dicat. qđ si fecisti
sic ⁊ q̃ nullus. si aũ ñ pñt cognoscẽ sen
sum dñi. ⁊ q̃ ñ nr̃m. qz nos qui tã ultra
hoĩnes sum⁹ uri spũs ẽ do. hẽm sensũ ꝛ.
fuce ĉta tenemus ea. que ꝛ fuit.

Et ego frẽs ñ po
tui uob loqui q̃
spũalib⁹ si q̃ car
nalib⁹. Tanq̃ par
uulis ī x̃o. lac po
tũ dedi uob nõ
escã. Nodũ enĩ
potuist. s: nec
q̃dẽ potestis. ad
huc H. estis car
nales ⁊ uidẽ in xpo .i. in cognitio
one x̃i. nõ escã dedi uob. i. nõ alciora
uob pdicaui. qr̃ q̃ nõdũ potuistis ca
pe. Cesse ⁊ si ostendit̃. qđ apls iti tã
quã incapacib; inferiora nõ alciora p
dicauit. ⁊ ita. nõ po. u. lo. cũ .s. ĉ. Sit
questio. utr̃ spũales hoĩes bẽant aliqđ
in doctrina. qđ carnalib; tradat̃. ⁊ spũa
lib; dicat̃. qđ utriq; uidr̃. ex hijs uerb
apli. dñs ⁊ ait. multa hẽa uob dice-

si nõ potestis portare m̃. s. q̃ intellige
tiam h ũba apli sup̃ expositum? si ẽ ali⁹
intellectus in hijs ub̃ nõ negligendꝰ. Sci
re q̃ debet karitas uri. qs̃ nulla u
dentur ẽ necessitas. ut aliqua secta doc
trine taceantur fidelib; paruul. secũdũ
dicenda maiorib⁹. i. intelligentioribꝰ.
ẽ eis pdicaret apls spũalib; ⁊ carnali
bꝰ. q̃ pũ suo capiebãt. illi ut paruuli.
illi ut maiores. illi ut lactis alimẽtũ. illi
ut cibi solidioris. qi ⁊ si nõ audiũt apli.
in intelligẽ ampli. nõ eñ equalis mẽs
percipitur. ⁊ q̃ infirmẽ parẽt abuẽsq; reci
pim⁹. ĩo ait apls. ñ po. u. lo. q̃. s. si. qs̃. i.
nõ potuistis capere q̃ dicebã. q̃ spũales.
si q̃ carnales ⁊ tã̃ pue. in x̃o. lac. de. u.
p. nõ. es. i. q̃. poteram uob. fuit q̃ lactis
potus. nõ solid⁹ cib⁹. Sic ẽ. erat x̃o. alius
fruimur ẽ. alius seruabilis. uocatus aũt
scis. ẽ iustus dicta sapĩa. ut nõ alius est
lac. alius ẽ cib⁹. s. q̃ capacitas eoꝝ. pluꝝ. t
mus⁹. cap. ut hij qui dicũt. ego sum illi⁹.
t alli⁹. aliꝰ accepim⁹ de ĉrario. q̃ alle
qui dixit. in absit gl̃iari. n. i. ẽ. de. nr̃
ih̃. x̃o. Cũ sint audiũt spũales ⁊ carna
les ⁊ quidq; pũ suo capiũt. ñ necẽ. ẽ
ut aliq̃ secreta taceantur paruul. di
cenda p̃fectis. Ita q̃ dicẽ apls. ñ potui
uob loqui q̃ spũalib⁹ ⁊ ẽ. q. ẽ dicẽ. nõ
potuistis q. dicebã intelligẽ. ut spũales
si ut carnales. si n. spũales ẽnt. ñ di
cerẽt ego sum paulꝰ. nõdum n. q̃ bñ
dixi tunq̃ paruul. qi nõdũ q̃dũ uobeũ
eram. pot⁹ si nec nũ quidẽ potestis.
tecipe ⁊ ab iti edoceri stis. s. a pseudo.
Adhuc n. estis carnales. Arguit ar̃ li
valde qui querebantur se dudum nõ
audisse spũalia. cũ adhuc indigni ẽnt
audire. cãnal aũt sũt rõe. qui ⁊ aĩa
les. Carnal. a carne. aĩat. ab aĩa dicẽ.

Cum enĩ sit inꝰ
uos zelus ⁊ cõte
cio. nõne carnal
es estis. et — secũm

Cum n.
sit. q̃ uere
estis carna
les. cũ enĩ
sit inꝰ uos
zelus. i. in
uidia de
baptismo. ⁊
cõtẽ-tio in

(c) 2006 Ministerio de Cultura

hominē hābula
tis: Cum h. dſdi
cit ego dō sum
pauli. ah aūt. e
go apollo. nōne
homines estis:
Qd ē apollo:
Qd ī paul? nisi
ministri ei' cui cre
didistis. & unu
cuiq; sic dns de
dit. Ego plātau
i. apollo rigauī.
sd ds incremētū
dedit.

nob nōne carnales estis: eo q. aliqo ab homine p ueniſſe: ⁊ nōne. ſ. hominem ambulaſſe: i. impeſ p ficientiſ: unq; cū n. dſ. scē expō ꝛtextionis. qī de ſ hominē. ambulans. Cum h. q. dicit ego sum ꝺ paul. aluſ aūt. ego a. pollo. nō ē peccatū ſi minus agricultura. nōne homines. i. carnales estis. ut ſpantes indo. fūt diſ: ⁊ qđcqđ ī hiſ gſtamur: ego ē apollo: ego ī ⁊ paulus. qui minor ē. ſ. ne ipi gr̄e que inſacramēti dat aucto: nō utiq; ſi ām ministri di cu credentiſ. qī nō ſūt dō qui dat. ſi sunt ministri p quos dat. i. magē p me liores dat in baptiſmo. q. p minus bo nos ⁊ gō in do gr̄ānoī ē. nō in eis mi nistri dico: ⁊ ſi nō faciūt uno eodq; ſm. ſi sic dns dedit unicuiq; i. hē dūtūt. offa ſingul. Nam ego paulus. plan tau. i. peccatione adſiuem uitī. Apol lo rigauit baptiſmo. ſi dō. incrētū dedit munis: ⁊ q. dō ām dat incremē tum ex se.

Itaq; neq; qui plantat ē aliqđ.

neq; qui rigat. ſ: qui incremētū dat dō. Qui plātat aūt ⁊ qui rigat unū sunt. i. nō differentes. ex uno ſcō ām operē. i. & reuelet ille q uere ē: qđ pōt q facium: frustra quippe opa rē. omia moliretur extrinſecuſ. i. ea tm intrinſecuſ latentē operaretur. Ego aut. unū sūt sic gne natē. tra manifiū rone, ſi ō dicit: qi poſſet uidi. q. ⁊ ſi nichil dant ex se. ām dō magē p hē q. p illū daret.

rigat. ſ: dō soluſ. qui dat intrin ſcē. mēntē, qui aē. qī. q. plantat p uluſ. rigat. apollo. q. aūt plantat ⁊ rigat. ūnū sūt.

Unuſqſq; aūt propriam mercedem accipiet. ſcdm ſuū laborē Dei h. Adiutores sum' dei. Agricultura estis. ædificatio estis.

Unuſqſq; aūt. qī indeſi no nō differ rūt. ſ; i la bore ⁊ in ede. ⁊ ſi ē qđ aūt. Vi quiſq; aūt ꝓpriam mercedē accipe ret. ſ. ſuum laborē. ſcd ſecuſ minus uanū, bñ ſcr mercedē. Sum' aūt adiutores dei. in colendo q̄ dūco. non deputatiſ. ut quidā putant. ⁊ li q̄ nō dam' mēntiunt impedim' in aliq; do ūmeū. q. m patet. qđ nos estis agricultura dei. dum extirpamur uitia ⁊ estis dei edificatio imponeris ūtutē. Apti me ostendimur ex his ūb q. dō ē agricola. nos aūt dei agricultura sumus. qi colit nos ad fructū ⁊ dei ędificiū. qi colit nos. ha berat in nob. ⁊ ita uē ē agr. ⁊ ędificium. q. nō ē in reb; uisibilib;. Apti i. agricole possūt dici. Agricola n. ē qui plantat. ⁊ q̄ rigat. ſ; qm̄ ī de suo hī hūt: ſi sic dō dedit unicuiq;, recti ipō dr agricola. apti ū operi. illi agricole. ⁊ hī ipm ab ipō inſpiratiſ uirtutib; ⁊ donata gr̄a, hī n. agricola unicā colit. ⁊ extā adhibet que

Ita q; neq; qui plātat ē aliqđ dāno ex se. neq; qui

(c) 2006 Ministerio de Cultura

λiij

prñer ad agcolarñ diligentiã. ieñtñ ꝺ dare facerñtes ñ p̄. formare fruct⁹ ñ p̄; dñs ā qui oīa p̄. ꝑe agcola ē. Hōra q nos colum⁹ dñi. ꝟ dñs colit nos. ſ; nō ſic colum⁹ dñi. ut in melioꝛ fiat. colum⁹ n. adoꝛando eū. ꝟ nō amando. ſ ille aī ſic colit nos. q. meliꝛes nos reꝺꝺat.

Scdm gram dei que data ē in ſapiens architectus fundamtū poſui. Alius aūt ſuperedificat. Vnuſqſq; aūt uideat q̄ m ſuperedificet.

Scdm gīam ñi. di agſ culturam. ꝟ edificatio nos eccl'e. q̄ b⁹ ego poſui p̄ꝺicando. fundamtū. i. fiꝺē ē. nō aliam. ſi que per dilectionem opat. poſui dico. ut archi rectus. i. p̄nceps ecclīe. ſ; hi ſ. gram di que data ē mi. i. p apl'atū in gentes datum. qui nō hi a dño hūi. ego poſui fundamtū. alius aūt ſup hi fundamtū edificat. bona opa. qd unūqs nō uno modo fit. ſ; unuſqſq; uideat q̄m. i. cui⁹moꝺi opa. ſup edificet. de ſup edificatione. uideꝺ ē

fundamtū aūt aliū nemo potest ꝑ ponere ꝑt̄r id qd positū ē. qd ē xp̄s ihc.

Hūana nemini. aliud nemo p̄. ponere. ad qd unde tur nri pseudo. p ter id qd positum ē ame. qd est xp̄s ihs. i. ꝺ fiꝺel. ſ. q ꝑdilectionem opatur. p q̄ xp̄s habitat meꝛoꝺib; unde. Alia non ē fundamtū; h aū nemine sunt pure. fiꝺel n. ea ne gre. i. que ꝑdilectione opatur. posita unfundamenta nemnem pure permittit.

Siquis aūt superedificat auꝛ. qi. fundamtum

cat sup fundam tum hoc. aurū. argentū. lapides p̄ciosos. ligna. fen. stipulā. unicuiq; op⁹ manifestū erit. Dies n. dñi declarabit. qꝛ ī ignie revelabit. ⁊ unicuiq; opus quale sit. ignis ꝑbabit.

nemo pot mutare. ſ; defi edificatione unde dū. qi manifestum erit. cuius q; opus. ⁊ hoc ē qs aur. Siquis aūt supra fundamtū hi. sup edificat. aurū. ar. lapides pciosos. ligna. fe. stu. uni cuiusq; opus manifestum erit. q ma nifestabit quidā puniet. ut illi uideantur sup hoc fundamtum edificare. aū. ar. la. pci. qui fiꝺei que in dño ē. bona opa adiciunt. illi ā. lign̄. f. stu. qui eū eandem fiꝺē hant. male opant. un arbitꝛ p quasdā penas igis posse purgari ad salutē percipienda. fundamti mi to. h si ita ē. falsa ꝙ erunt illa que obscuritatē. ambiguitatēq; nō habent. ſ. si hauo omnē fiꝺē. caritatē aūt nō habeā. nichil sum. falsum erit ī illud. neq; fornicarioes. neq; auari. ⁊ ē. regnum dei possidebunt. Illud ueniq;. quoꝺ uerū ē. fiꝺes sine opib; mortua ē. aliꝛ ꝙ intelligendū ē. qd hic dic apte. hi aūt si subtiliꝰ disserere conet. uereor ne ad intelligēꝺ. difficilioꝛ fiat ipa expo. Enitar tn. quātum dns adiuuat. brꝛ. ⁊ diluere. quātum poto expedire q. seneca. sup fundamtū ꝙ ꝛane fiꝺi. aliꝰ superedificat aūt. ar. la. p. Si uidt. qui cogitat que dei sunt. quomodo placeat deo. Aliꝰ edificat sup h fundamtū. lign̄. f. stu. Si uidt. qui cogitat. que mundi sunt. quoꝺ placet mundo. nō n. h ita de malt opib⁹

(c) 2006 Ministerio de Cultura

accipienda sūt. qī fuer sūn opib⁹ salu⁹. ꝙ nō ē; s; hanū fe. sti. n absurde pos sunt accipi sctarū rerū. qūs hcte occlsar. talcs cupidnatcs. ut admitti sūn ai dolore nō possunt. ꝙ ꝯ adhuc amāt sctaria. negocijs trenus inpha catu sūt. dcbti sunt unctis quib⁹dā affectionib; carnis. domib; suis. cō iugib;. possessionib⁹. cū eam sūt. ut cor eay nō receclat a d. nil ꝓponant xc. edificāt quidē. li. fe. sti. ut apti⁹ dicā. qui ēca diuicias suas ꝙdā carnali tenetur affectu. n cx eis mi tas elemosinas fac. n ad eas augēdas fraudis aliq̄o. t rapine mobit. n earū minuendarū. t admittendarū metu. in aliq̄ō ēm labr. lig. fe. edificat. ꝙ ar bn uuūt. cū dūn honorat. cū laudan ut. cr pacientes sūt tribulationib⁹. cū defidant patriā. ar. aur. la. p. edificāt. h n. ta edificāt septuaes scti ꝙ sua. o. paupib; dat. t qui taq̄ nō hūes hūt. n frustra ta. cū ta cxpsit. dup⁹ n. edifi cāt in tentatione dn. ar. in dilectu one ꝓxi. lapid. p. inopib; bonis. que nō cōmunit ab igne. s; nich. t parum sencūt. li. fe. sti. edificāt. qui cū si ali ena nō rapūt reb⁹ tn infirmitate c cessit. aliq̄ dilectione inhercāt. ꝙ s. suos amandi h modos. duri⁹. ut lignū. t mn⁹ ut fenū. t minimū ut stipla. ig nē sustinebit. cū ꝙ h dō nō ꝓponūt. sal ui erūt ꝓfundamentū. qui ū h dō ꝓpo nūt. t ēmina admittūt. n sr edificāt. s; destruūt fundamentū. cū ē sensus. Siqs. s. ecclī. s. f. li. i. sr fide ē. aut. tēplādo dn. ar. diligendo ꝓxim. la. p. bona opa faciendo. i. qui talcs sūt ut tn co gitēt que dī sūt. cū siquis edificat li. fe sti. i. q̄. hūs tpalib; infirmitatē humā ne accessit uanit. ē aliq̄ amore. s. dū diuisi cogitāt q̄ mundi sūt. qb; sūn do lore carere nō possūt. unicuiq; op⁹ ma nifestū erit. tandē. cū finō m. cū uere. di es n. dūi. i. dies iudicij. in quo secre ta parēbu⁹ tenebit. declarabit. uel. eq; op⁹. h ē di es hōis ꝓnutu suo agentis. s; in undno t mmorte eq; ē dies dūi. t mira iudi cāt. cū ē declarabit. in igne. m

pena purgatoria hōis. revelabit. ꝺēq; n neget. cū unicuiusq; op⁹ qle fuit. s. sit n t solubile. ignis futuri iudicij. ꝓbabit. duos ignes legimus futuros. unum etn. quo etnaliter punientur impij. q̄ sequan utorum. alterum. qui ꝑcedet. quo exurēt facies mūdi h⁹. qui emendabit eos. qui sup edificauerūt. ligna fe. sti. qui aūt supe dificauer. au. ar. la. p. dextroq; igne se curi fuit nō solū de illo etno. qui metuū cruciantur cū impios. s; cū de illo emendatorio. quo purgabunt quū saluādi. ignis. u. extremi iudicij. tā diu durabit. quo usq; purgati sit qui saluādi erāt.

Si cuius op⁹ manserit. qd sup edificatū ē. mercedem accipiet. Si cuius op⁹ arserit detīm tū patietur. Ipse aūt saluus erit. sic tam q̄si ꝑ ignē.

Et sicut⁹ opus mānserit ui⁹ sup tum in illo igne. q. sup edificauit. accipiet mercedem. qd nich ꝑdet. cū qd ama uit. inuenet. si. si cui⁹ op⁹ arserit. i. emabile erit. ille pa tietur detrimentum minuis glorie. t patietur aliquid pene. ipse aūt saluus erit ꝓt fundamentū xp̄m cui nich ꝓponit. sic tn saluus erit. qui rē emabilem ferens p ignē transitorie tribulationis. q̄ emara. euadet ipse. p⁹ ustus sane corpis morte. donec uematur ad dē dānationis. cū remunerationis. s; h tp̄us uīduallo tp̄is defunctor. qui edificauerūt. li. fe. sti. cuiusmodi ignē dicantur ꝓpti. q̄ aly nō sentient. qui huius modi edificia tecū nō portauerūt. ut inuenīat ignē transitorie tribulationis uenialia xcre mantē. nō redarguo. qi forsitā unum ē. s; qd dr saluus erit. attempnē ille ig nis. quo tn erit ille ignis. q̄ dccō pot. hō pati in hac uita. t i. diei pot. dies n. ut de die ꝓsenti. cū igne ꝓsenti acci

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ncipit a domo dñi. i. a saluandis ncipit
pena. que cõsumabit nregbis. ĩo enĩ hi
puniunt' electi: ut ibi nõ puniantur.
in quo die ẽ ĩ ignis tribulacionis. quo u
runt amor tẽpalium rerũ. dum hõies
contristant' amittis. uñ ꝛ dr tbulacionẽ car
nis habẽt huiusmõi. q̃ enĩ sin illicente a
more nõ hũt. sin urente dolore nõ pũt.
qi ue manifestũ erit. dies n. dñi. s. dies
plenis tribulacionis declarabit. ꝛ uere
q̃ ignis tribulationis revelabit. eandẽ
q̃pe tribulationẽ ignẽ uocat. ꝛ unicq;
o. quale fiunt. s. firm. t solubile. ignis p
sensis ucheit. pbabit. hi ignis illius opus
nõ exuritur. qui nõ ea dilẽxit. quoꝝ am
ssione cruciant: cui nõ ẽ n amũ. dcqo tpa
lia fluxit, exuritur aũt illi' op'. qui h tpa
lia dilexit. q sin dolore nõ punit: que ẽ
amore possessa sunt, hic. o. ms. m. ꝛ. ut op'
illoꝝ quos amissio tpalũ nõ cruciat. q.
sup. e. ac. ñ. nõ solum p' finẽ. q̃n hi sumet
ñ cogitaut. si. ꝛ in hac uita. ú habet re
quiẽ sua ãa memnẽtis ẽ, si. e'. o. ar. i. eve
nabile erit. pacien' dolorem. q. qõ dile
xit pdet. ꝛ p eo q. dilexit. hi. t ut futuro pu
niant. si q̃n alterius odione ppria eis
pot' mallet carere q̃ x̃. nec amore amit
tendi talia deserit xp̃m: quis doleat eũ
amisit. saluus d erit ipse. q sic tñ erit
q̃si p ignẽ. Quia ꝛ sibi uratur dolore amissi
rum: nõ tñ ea p̃ferit do. ꝛ si g̃ urit eum
dolor amissoꝝ: nõ subuertit. neq; consumit eũ.
fundamẽtu stabilitate. ꝛ incorruptione ut
tutum. ꝛ ido saluus erit. si q̃si p ignẽ. Ste ig
nis ẽ temptatio tribulõnis de qua sẽptũ ẽ.
basa figuli pbat fornax. ꝛ hõines iustos. sic ẽp
tacio tribulationis. Hic q̃ri sol-
quom op' illi' exuri dicatur. qui edificat
lignum. fenũ. ẽ nõ de mal' accipiatur opi
bus. ut dictum ẽ, nõ enĩ opus ardet. t detri
mentum patitur. si malũ fuerit. duo g̃ nõ
ardẽt opa. p illa ta signata. à mala sunt;
aut qõ dicunt quidã. p ea illa. mala opa
non intelligi. si bona. que ad sustentatio
nẽ sui ꝛ suoꝝ aliqm faciũt. t ad sustẽtati
onẽ indigentiũ ex mia. si q̃ h opa faciũt
ẽ aliq̃ amore tẽpalium: nõ h opa dñr arsu
ra. non qõ eo puniantur q̃ h faciũt. s.

facium. si ille ignis affect' ẽ ad malo
ut destruat fundamtũ. i. fidẽ que op̃ri
p carnalem. Simul g̃ ꝛ carnalẽ ꝛ talẽ
affectum aliqm hñt. tal n. affect' nem
ahi ẽ. Vt post. p ignũ. s. ti. accipiunt:
nõ opa bona. si mala que sit dãpnabilia
si. pecca uenialia. Vñ g̃. quis hi d igne
tribulationis plenis posse intelligi. ũi
sicut de igne furẽ purgationis accipiat.
pensandũ tolluere ẽ. q illũ dixit p ignem
posse saluari. nõ qui sup hi fundamentum
ferrũ. t es. t plumbum edificat. i. ma
iora pecca. ꝛ ido duriora. neq; tãe uso
lubilia. si qui edificat. l. s. ti. i. peccata
minima. neq; leuissima. q ignis facile
consumat. de quibus ñ licet minimus: illic
medii purgationis q̃s obtinebit. si in hac
uita positus p̃mittur hi. de hi ĩ aug' aut.
nõ sibi pollicetur q̃s; hmõi nefaria opa
regnũ dei. ꝛ dicat q̃n habo fignũ ẽ. ꝛ sa
cramta. nõ doleboꝝ meminũ. si p ignẽ sal
uus ero. Aut n. aplo. fundamẽtũ positũ ẽ
nẽ. qo ẽ ĩ nquit qõ sequit. aliis sup
edificat. aut. ar. la. p. lig. li. fe. ti. hi ei
q̃si sup fundamẽtũ iusta opa edificat.
aut. ar. l. p. edificat. si ãe peccata: li. s. ti.
Cirillus quoq; aut. natura peccati similis
ẽ materie que cito consumitur igni. q edifi
cari aplis. a peccatoribus dicẽ. qui superfunda
mẽtũ ẽ edificant. li. fe. ti. in quo mani
feste ostendit. ee q̃am pecca ĩ leuia. ut
stipule aptẽ feno. lignis. fieno q̃s; qõ sicut
fundamẽtũ corpi fabrice ẽ ĩtimo. ideoq;
sic pono' parietum tendit ad una. ú ẽ fu
um fundamẽt. ꝛ edificatio spũalis tenor
ad sũma. ú suũ ẽ fundamẽtũ. Nam ꝛ põdr
gia sunt gemma. quoꝝ alia una petit.
ut lap sup aq̃ ponit. ꝛ aq̃ sup oleum.
Alia ú sima petunt. ut ignis ꝛ oleũ. semp
n. ignis supiora petit. ꝛ olim subtẽ aq̃ fusũ
ille patitur subtẽ, sic ꝛ nunc ecclia in pno
posita. tamẽ ad celũ. ú fundamẽtũ ei ẽ xp̃s.
sedens ad dexteram patris. t alr pot' accipi
ab illo loco. ut sapiens ar. su. po. sapiens
architectus ẽ. qui s. disciplinam auctoris colloc-
at fundamẽtũ. i. q. s. traditionẽ
saluatoris euãgelizat. ali' aũt sic. e. scilic
illi. qui uenientis p' aplos docẽt. suã boi

Hy. Ec. int. Dialogoꝝ.

Ad. i. pt. xxxr.

Cirillus in leuit.

Aint

(c) 2006 Ministerio de Cultura

gruat fundam̃to. uñ subuer. nñ. q. ā. u. q. ſ. e. uñ. t. noſ qu fum̃ un̄ ẏ apl̄a. an̄ ſ a uoſ. ne ſi obliqua ſũt ⁊ frmola. que ſup edificãr ruinã faciãr. manẽte uncolumn fundam̃to. q ⁊ ſi male aliquiſ docuerit. ñ ẏ nom̃ ꝓmanet. ſ̃o deſup edificatio ne uideñ ē. fundam̃tũ. e. ne. p. ā. p. p. i. q. po. q. ē. x. t. qñ nemo ꝓ̃ xp̃m locumenſ ſua cõmenta cõmodaret. ſ̃o q̄uſ alıq̄ hẽt ei ſint. nõ ñ docẽt ī ſub ẏ nomine. ut reſ cõtrariaſ ⁊ abſurdaſ. nõiſ digñaſ ac ceptabileſ faciat. ſi ꝯſ aũt. ſ. e. ſ. f. h. an. ar. la. p. h. fe. ſti. um̃ cuiq; . o. m. c. in auro. ar. lap. polarī doctrinã ſigeat. In turribuſ aliſſ fruola ⁊ uana doctrina ſigeat. q ſi nñ fallit. in igne ñ apparebit. q ardebit. bo na p̄manẽte. ⁊ ue manifeſtũ erit. Dieſ n. a. o. q. ī. i. re. i. mala doctrina. in igne oĩb; apparebit. nẽ n. qſ̃dã fallit. ⁊ um̃. ē. o. q. f. i. p. q ſi aliquo nõ mueñt. q eum̃ manifeſtat illum bonũ fuiſſe doctorẽ. ma la ũ doctrina. ⁊ igniſ eſca ē. ſi. ē. o. m. q. ſ. ẽ. ñ. ac. Cum n. nich in illo ſoziſ iuẽtũ fuit praue doctrine. ſic ⁊ igniſ nõ conſumet au. ar. i. n ⁊ bon̄ magiſt incorruptibil ꝓmanebit. ⁊ eit ei mercef una cõna. ſic q puſ. ar. de. pa. op̄ q. arde dr. mala doctri na ē q utibz. Detrimñ patı ē. ⁊ penaſ p peti, qſ n. in pena poſit. iacturã nõ ſentit. ipſe a. ſal. e. q n̄ ñbz ſuba fidei qua ſtat. i. bona doctrina. mq̄ fundat̄ ē. ſic doctrina mala ꝓibz. que accidens ē. ſaluuſ erit duo. ſic ñ. q. p. i. q nõ ſin̄ pena erit ſal uuſ, ꝓ h n. eſt. ſaluũ illũ futurũ. ſi pen aſ ignis paſſuſ. ut p igne purgat̄. fiat ſal uuſ. ⁊ ē ꝓfect mẽtis peruerſe ꝓ illiſ ē ꝓ credidiſſe xp̃m.

dñnb

dñnb

dñnb

Neſcitiſ qđ tẽplũ đi eſtiſ uoſ ⁊ ſp̃s đi habitat ī uob. Siq̄ſ aũt tẽplũ đi uiolauit diſpdet illũ đs. Templũ

Neſcitiſ aũ qđ tẽ đi. e. ⁊ ſp̃ſ. d. in nb. hã. Si quiſ autẽ. tẽp. đi. ui. đi. illũ. đſ. ſic cõtinua. ſte ſaluuſ erit ꝓ igne. qui a fũda mẽto nõ diſ

qui ſ. t ꝓfeu. do apl̄e. ma le docendo. t hõ ei aſſenciendo tẽ plum đi qđ eſtiſ uoſ uiolauit. in ſe. t aliſ. uolenſ ſubuertẽ fundam̃tũ. ec catholicã ſocietatẽ diſiungẽ. diſpdet illi đs. corp ⁊ aĩa. qĩ ſacẽ legum ⁊ mũd. tẽp. e. đi. ſ. e. a tempe baptiſmi. q in meimme ha buit đs. q nõ aũ ſp̃ſ ſcẽ ſcẽficet. ⁊ purg. qĩ tẽplũ đi qđ eſtiſ uoſ ſ aiam ⁊ ſ. corp. quã uoſ eſtiſ templũ. i. taleſ inquib; . ſ. đs ſed ⁊ habitat, templũ đi dico. i. ſp̃ſ ſcẽ. uñ ſub dit ⁊ ſp̃ſ đi. i. ſp̃ſ ſcẽ. habitat inuob qui uoſ ſtimat in bonis, neſcitiſ h ē ſtõa qđ ſp̃ſ ſcẽ dr h đs. Cum n. ꝓmiſerit. eſtiſ tẽ plum đi nõ ſubdidit. ⁊ đs habitat in uob. ſi ſp̃ſ đi habitat inuob. inquo apte oſtẽd. ſp̃m đi eẽ dñm. Vq; ad ē ſp̃ſ ſcẽ ad hoĩeſ mediã uitã reg̃uandoſ. ⁊ nõ ē eiſ đs. ſmo ũ ē uer đs. q uem đi mẽbra templi ei ſt. ⁊ utiq; ſubiectũ ē. templũ illi cui ē tẽplũ. qm̃ g̃ rec nõ ē. cui templũ ē que mẽbra ſr regiſſ quom̃. ⁊ nõ ſidet pri ⁊ filio. qui re pleuit. q ⁊ mẽbra filij. ſua poſſidet domũ. Deũ ē patre ꝓcedat. quom̃ cũ patre non ſedet. cum ipſa ſeſſio nõ ſit utiq; cogita da carnalr. ⁊ ē ⁊ de membriſ ei dicit. a poſtol. ſuſcitauit. eoſ ⁊ ſedẽ fecit in celeſtib;. qm̃ g̃ ſpũ. ſubtrahit a uob. qſi ſit ē ccl ſuſ. tanq̄ ſedẽ. ē patre ⁊ filio ſit indiſgnuſ. qui noſ eadẽ ſede fecit dignoſ. ſp̃ſ g̃ ſcẽ. ⁊ in celeſtib; ſedet ē patre ⁊ filio. ⁊ in tem plo ſuo habitat. ſ. in ſcẽſ. qui ſũt tẽplum đi. m. ſ. fidẽ ambulãteſ ⁊ templũ đi erũt alıq̄n ⁊ ſecm ſpem. ſſtiã ⁊ nõ templũ ſũt đi angli, ſ; dicit aliq̄ſ. Aliq̄ facẽt đi celũ. aliq̄ faceret ſcẽſ. ũ habitabũt đs? In ſe habitat đs. apo te habitat. ⁊ ap̄ ſe ē. Hõ ẽ ſic ſũt ſcẽ dom̃ đi. ut ap̄a ſubſtrahẽs eũ at đs. uno ſic habitet đs in ſcẽſ. ut ſi ipſe diſceſſerit. cadãt, pẽea ſciendũ qđ nõ dicẽ ñ ſtrictiſſime pot. ſp̃m ſcm nõ hãre loc̃ ut nro corpe qđ totũ nr̃a aĩa impleũt. ſtulet ⁊ dicẽ aũ gſtiſ alicubi impediri trnitatẽ. ut pat ⁊ filiuſ ⁊ ſp̃ſ ſcẽſ. alicubi ſimt ee nõ poſſit. Vnum illũ ē multũ mirabile. q ē đs uq; ſit tot. nõ tñ in oĩb; habitat, qſi porro audeat opinari. ñ inſeparabilitatẽ trium

dñnb

de s. mar.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

bitare ꝑr. aud filiꝰ. in quo nō habitet spūs
sēc. a in aliquo spūs sēc in q̄ nō ē ꝑr a fi
liꝰ: sarendū ē g̃ ubiq; cē dn̄ p diuinita
tē ꝑsentiam. s; nō ubiq; p inhabitacionē
gr̃am. ꝑr hanc n. habitacionē. a gr̃a di
lectionis ei agnoscit. ā dn̄s pat̃ nr̃ q̄ ei inq;
cum ⁊ li ūum sit. s; qui ei uicinus. ‖ hō q;
mirabile ē q. ds ē inhabitator quoꝝdam.
nōnum cognoscentiū dn̄m ⁊ nō quoꝝdā cog
noscentiū dn̄m. ‖ li. n. ad tēplum di non
pinēt. q̄ cognoscēteꝰ dn̄m ī sc̄ dn̄m glificat.
Et ad tēplū di ꝑtinēt paruuli scificati sacra
to v̄. ⁊ regnanti spū sc̄o. qui nō dū possūt
cognoscere dn̄m, g̃ quē nō potuerūt illi nos
se ā hāre. illi potuerūt hr̃e. aīq̄ nosse,
baptismū aut sūt illi. quib; hoc ē dn̄m hr̃e
qs nosse. ꝛanus g̃ ⁊ fidelib; loquēs: ait,
nē. di ecclē ⁊c. hoc ꝑmisit ideo ut cōpūgat
illos. qui turpit mutantes corpa sua uolūt.
mascē ille. qui uxorē prīs hēt. ⁊ q̄ tēplum
di uolantes dispoliat. Ideo

Nemo seducat. Si quis uidetur ī uob sapientes ee in hoc seculo. stultus fiat ut sit sapiēs. Sapientia enim hui⁹ mundi stultitia ē apud dm̄. Scriptū ē enim. Comprehendā sapientes in astucia eorū. & iterū. Dns nouit cogitationes sapientiū dm̄ quoniam sunt

Nemo sed ducat se. t uos q̄ ds hoc neglegat si; poci sic̄ int uos ui dēt sapiēs ee in hoc seculo .i. sapientiam huius seculi. stultus fiat ap̄ se. ⁊ dm̄. extra naturam edat ꝓle. ut uta sit ds sapientia. q̄ stultus seculo: prudens ē do, ⁊ mutet ap̄ se stultus ē. q. ⁊ est apud dm̄. sapientia enim huius mundi stultitia ē

.i. sapiam illam stultitiā dr̄ ꝓbat. q̄ fac̄ q. mundo posse si negat. ⁊ nota q. aliqn̄ misericors sapia ponitur p astucia abusi one ubi. nō ꝓpetrat. q. ar̄ mundi sapia sit stultitia. confirmat auctoritate. scr̄ tū ē n. mihi. comprehendā .i. falsos ostendā. sapientes mundi in astucia eorū. fu ciendo dr̄ q̄ ipi dicēt ⁊ tm̄ impiū scr̄ tum ē. dns nouit cogitationes sapiētiū mundi. t hominū .i. carnaliū. q̄m uane sunt .i. false ⁊ q̄ stulta ē apud dm̄ sapientia mundi.

Itaq; nemo gloriet in hominib; omnia enim uestra sunt. siue paulus. siue apollo. siue cephas. siue mundus. siue uita. siue mors. siue p̄sentia. siue futura. omnia. H. uestra sunt. uos aut̄ x̄pi. xps aut̄ dei. ⁊ ñ ē gl̃iandū. nisi de reb⁹ excellentioribus; ⁊ de quib; dicit. q. uestra sunt. apti subditi. sui paulus. sui⁹ apollo. qui sunt de maioribus. sui cephas. qui oib; maior, q̄ nō solū minores uestri sunt. s; ⁊ maiores. hi uō dic̄. ut non singuli doctores sibi defendāt. ē omnib; utant̄, deū exequitur de aliis que fiūt eor. sui mundus ui ē. sui uita p̄sens. sui mors, mūdus utiq; nr̃ ē: si de illo ꝙ uolū tatem di sentim⁹ ⁊ cursus ei⁹ in di uolū tate ponim⁹. uita p̄sens nr̃a ē. si modes te ⁊ cū gr̃a di agetur; mors nr̃a ē. si spe futi libent̄ ꝙ x̄ morimur. sui p̄sentia. uestra sunt. quib; sustentati deo seruiu

Itaq; nemo gloriet in hominib; baptistis. t doctoribus. qui melius ab uno. q̄ ab alio te ceperit. cū nō sint data tuos gr̃as. siue bonis sive malis sint. s; tm̄ ministri. ꝙ. n. qui nō debetis in hoīb; gla ri. quia uestri sunt ipi. ⁊ uere qui ē uestra sunt.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

eia eñ mra sunt. si sic utrũ eis avsu
tentacionẽ. ut nõ offendam dñm. tuctura
nra sunt: si ea ẽcontrel magr optam;
t.i. sũ mundꝰ ut ẽ. h ido dicit qꝫ ẽ
lementa mundi nob seruiunt. sue
ura doctrꝫ. sũ mal; ergo. ura est.
ꝓ iam ⁊ ura ⁊ mal; doctrꝫ. ad edificõ
subditi ee debent. t ꝑ utrã: sc̃os hoiel.
⁊ angelos accipe. qui fluent ꝓfectu
fideliũ. ꝑ mortẽ. diabolum ⁊ mẽbra ei
accipe. qui dum ꝓsecunt. utilitatẽ ser
uꝝ dñi inseruiunt. dña nõ imutant.
Omia n. qi h ura sũt. qa. quorꝫ sunt
immunda. ura sũt. uos d estis. ñ hoiẽ.
⁊ ido nõ in homine gl̃iandũ. si. in ẽ eui
sum ẽationẽ. ⁊ vocationẽ. h ido dicit
apls. ut sic h uoluntio nro accepta sunt.
⁊ subiecta. ita nos ẽ subiectam. xpi
autẽ ẽ dei patris. ꝑ sui filius. cui faci
ens uoluntatẽ. ut ⁊ nos ipsius faciam.
⁊ si famuli ẽ sum. cur ḡ admuri
am ẽ de hominib; aliqo spatio? cum
vium ẽ. ne sic intelligatur. ẽ ẽ dei
qualit illis uos estis ẽ. Ita omia dr.
⁊ illi ẽ subuertunt: ut rei dissimilet. ⁊
si diuerse. ẽ aute subtrahit de pat. nõ
tãq dissimilis sub eternus natura. sic
q pat filii. Sciendũ ⁊ ẽ qõ in hac e
numeratione rerũ sibi conexam. qua
dr. ẽ ura uos. ẽ xpi. di. nulla fe
memoratio spi sa. sed si i. cap mu
lieris ut. cap uni xpi. cap ẽ de. p
utrq; quia nõ fere in his que sibi
conexa sunt numari solet ipa cone
xio. Conexio aut pris ⁊ filij ẽ. spi sci.
qui ẽ ipa caritas patris ⁊ filij. ⁊ ipa di
tas dilectio ẽ scom illud. ds caritas ẽ.
tacito g nõie spi sci. die uos estis ẽ.
xpi di ⁊ ura mediatre ẽ uos estis di.

·iij·

Sic nos existimet
homo ut ministri
xpi ⁊ dispensato
res ministeriorũ
di. ic nos.
hactenus
egit de
gra ꝓseu
do. hic ag
de suo cõ
tẽptu. qi
⁊ cũ hoc
sit. s. qõ di auctor. nos ũ ad
uersos sumus. ñ nimis ñ min

de nob arbitrmur. si; potiꝰ hõ qui libet
sic existimet nos ñ ut dños. si; ut minis
tros x qd nõ pseudo sũt. h ido ait apls.
qi de eo minus senciebãt. si; sic hõ senci
at. ut ds qui eũ elegit ⁊ sic existimet
nos. ut dispensatores misteriorꝫ t minis
teriorꝫ di. qi si modẽ; ẽ. misteria dnoꝝ.
t ministeria ⁊ scientiã qd nõ solũ boni. si;
⁊ mali. dispensatores sunt; si eũ ꝑ bo
nos non dispensarẽ. nõ recte apte die
ẽt ministrorũ mei essore. Rursus si ꝑ malos
nõ dispensaretur. nõ diceret dñs de
quib; dã. q dicunt facere q aut faciũt
nolunt facere, dispensatores sũt. ꝑ qꝫ
ministerium ꝓuenit ad etnã salutẽ; nõ
u. ẽ salutis illi dispensatorẽ ꝑ ubi
⁊ sacramẽta illi ẽ participe.

Hic iam quertur
unꝰ dispensatores
ut fidelis qs inue
niat. Mihi autẽ
pminimo ẽ. ut a
uob iudicer aut
ab humano die;
neq; me ipsum iu
dico. Nichil enim
mihi conscius sum. si;
nõ in hoc iustificatus sũ.

Hic iam
quertꝫ ne.
qi i de nob
existimãdo
ẽ ut dispen
satores in
uenirentur
fidel. i.
ẽe possint
ẽe. ut hm
dispensent.
in aut. qi
hoc inter
uos quereretur. qõ nõ ẽet querendum.
si qeqo aliꝰ faceret. nisi primum a ꝑa
nob iudicet. qi unusquisq; dispensator a
ab humana die. i. humano intellectu.
qui nõ uidet occulta ⁊ potꝰ fallit. t ab hu
mana die. i. ab hoib; dum fuit in suo
die ⁊ nõ ẽ dies dñi. humano dicit qi ẽ
⁊ dies dñi. quo iudicabit. qñ unusquisq;
ꝑ se rõnem reddet. de secta conꝝ pau
bunt. si neq; qi minimum ẽ in si a nob

(c) 2006 Ministerio de Cultura

t ab alijs iudicer. ſi neq; ergo qui melius me nouit. q̄ uoſ. iudico me ip̄m. ⁊ nra
ꝓcim ē uob de ignotis cordis mei t ab
ex iudicare. tanta ei. ꝓfunditas ẽ ven
da ẽ cē in hoīe que lateat ⁊ ip̄m hoīn
ẽ inquo ẽ. ut inpetro ꝓfunditas infir
mitatis latebat. cū secū dño mouitur
tenne ꝓmittebat. Cum g̃ de se q̄sq; a
nō omīo aliquo uix ꝓfit ūam ferre sentē
ciam. q̄n ꝑ de alio iudicare. cum nemo
sciat q̄d agat̄ in hoīne. n̄ ſpūs hoīs. iō apls
ñ ꝓfitent̄ de se diffinit̄ ferre sentēn
ciam. ait. neq; me. i. in. qui melius m̄ nouit
q̄ illi. ſi melius me nouit dñs. q̄ ego. ⁊ ido il
la relinq̄nd ẽ iudicium. nich. n. m̄ cōscius
ſū. ⁊ nullo me remord⁹ ꝺscia mea. ſi non
in hoc iuſtificatus ſum. i. ñ iō me iuſtū pu
to. q̄ pot̄ ee q. nescio. delicta n. q̄s intel
ligit. ⁊ q̄s gl̄iatur mūdū se hīre cor. hu
miliat se apte h̄ dicens. ut hō loquitur
qui pōt hīre culpā nesciens.

Qui aūt iudicat me dñs ẽ. itaq; no
lite ante tp̄s iudi
care quoadusq; ue
niat dñs qui ⁊ il
luminabit abscō
dita tenebraru.
⁊ manifestabit
cōsilia cordium.
& tūc laus erit
unicuiq; a dō.

Qui aūt
q̄ neq; ego
debeo me
iudicare.
neq; uoſ.
ſi qui mel
ius me. i.
qui p̄ de
bet me iu
dicare. do
minus ſolus
ẽ qui nouit
ẽ. ⁊ q̄ dñs
ẽ qui pot̄
iudicare.
itaq; nolite
iudicare
ante tp̄s iu
dicij. ſ. quo
adusq; ue
niat dñs
iudicare.

Alit. n. iniuria inuicti fit. q̄ iudicij in
iuria ẽ. ſi ān iudiciū ei⁹ a seruo peccat
sententia. Ecce iudiciū phi⁹ apls. q̄
occulta ſunt nob cogita hominū. ſi hīs
plinq; nra cōsultas fallitur. ſ; cauēd
ẽ. ne pniciosa opinatione fallam. ū q̄

nō possum⁹ hominū indagare sciā.
de ipsis reb; habeam⁹ ūam ētāq; sē
tentiā. h̄ m̄ ut ſciam⁹ an ille t ille
hō sit impudic⁹. pudic⁹ue. t iust⁹ siue
iniust⁹. odimus m̄ impudicitiā ⁊ in
iusticiam. ⁊ pudicitiā. ⁊ iusticiā diligā
m⁹. ⁊ h̄ appetenda. illaq; uitāda. m̄di ūi
tate ſpiciam⁹. ut cū de ipsis reb; q. ap
petend⁹ ẽ appetam⁹. ⁊ q. deuitand⁹ ẽ deui
tem⁹. ignoscatur ⁊ uob. q. de hoīb; aliq̄n.
mo affirmue. nō ūa sententia. h̄ cū ad hu
manā temptationē ꝑtinet. ſiñ q̄ ista
uita nō ducitur. hūi apls. tēptatio uos
nō apphenderat. i. hūm. ⁊ sīg̃ suspicōes
uitare nō possumus. q. hoīes sum⁹. in
uicta tñ. i. diffinitas sūmasq; sententias
utiq; debem⁹. Si g̃ suspicam⁹. q. ẽ hūm
na tēptatio. talem nō iudicem⁹. q̄n g̃
nō errat̄ in reb; ut recta sit imputatio
uerior. utrūq; approbato. ꝓfecto si
erratur in hoīb; uenat ẽ humana tēp
tatio. q. aū ꝓniciosū ẽ ꝓhib⁹ apls dicēs.
nolite. iii. quo ad. ii. dñs. qui ⁊ illuminā
bit. i. aperta faciet. ab̄scondita tenebra
rū. i. peccator. ⁊ manifestab cō. cor. i. bo
nas cogitatiōes. q̄ gesta ⁊ cogitata. bo
na t mala. tunc erunt aperta ⁊ q̄ tūc
erunt ō nota oīb;. poterunt de se
iudicare. ⁊ de alijs. ⁊ tunc unicuiq;
hūi agenti t cogitanti erit p̄m suo. laus
i. remuneratio adō. h̄ ā nesciēt. q̄s sit.
laude dignus.

Hec aūt fīl trā
figurauī in me
⁊ apollo ꝓp uos
ut in nob discā
tis ne sup̄ q̄ scp
tū ẽ. unus aduſ⁹
alt̄m īflet̄ ꝓ alio.
Q̄S. H. te discent.

Hec ā
q̄ supi⁹ di
xit illos di
xisse. ego
sum pauli.
ego apollo.
cum tamē
hoc nullus
forsan di
xit. apte
h̄. q̄ dixi
nō ee gl̄ian
dū in nob.
h̄ ā o fīl
in me. ⁊ ap
pollo. trās
figurauī
cū in nob nō gl̄iemur. i. me ⁊ apollo.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝓpoſitu figurā ꝑ oīb; ut ab oīb; aboꝛe
atur ij. ſiē anob. ꝫ ḡ miſe ⁊ appollo tūc
figuraūr. dū pſeudo apl̄oꝝ glām. ⁊
tradicionel pūſal. ſubſtia ꝑſona ⁊ ap
pollo euacuat ſūmatī illoſ deſiguāſ.
nō ſingullatī. ne maioꝛ naſceꝛetur deſ
coꝛdia. Nemo n. audieſ nom̄ ſuū taxa
ri. t euſ eu fauet ꝛemptuſ ē taceꝛe.
tacito ū nomine audieſ de ſe alīq̄o
dictū. diſſimular. ⁊ ij feci ꝓp uoſ. i. ꝓ
utilitatē uꝝām. hāc. ſ. ut m nob q̄ ma
ioꝛeſ ſumuſ. diſceaſ ne unuſ inflet
aduſuſ aluum ꝑ ſe aliq̄ . ab illo. i. melio
ꝛe q̄ ille. i. qī ſit alī ab illo. i. melioꝛ. q
nullus ē quāt adſe t qīt adminiſtrū.
t inflectur ꝑ doctoꝛe alio adminiſtruſ a
lijſ. i. melioꝛe q̄ alij ſīt. inflet dico. a
gendo ſup. i. ultra. ⁊ alīt q̄ ſeptū ē in
iheremiaſ. qui glāt in dño glioꝛ.
in quo debet gloꝛi non in hoīe. q̄ſ u.
te diſcernit animaſſa ꝑdituꝝ? nulluſ n
dō ſoluſ. Ipſe ſepat te a ꝓdituſ; ſi; q̄ hō
inflatuſ. poſſet reſpondē. t uoce. ſco
gitacione. ⁊ dicere diſcīt me fideſ
mea. ⁊ oꝛō mea ⁊ iuſticia mā. occuꝛꝛit
apl̄s ſubdentſ.

Quid aūt habeſ qđ nō acceꝑiſti:

Si aūt acceꝑiſti. qđ gloꝛiaſ q̄ nō acceꝑiſ:

Quid ā. q̄ dico. q̄ſ te diſcīt. ſi; ſi dicaſ ti deſ tua. t oīō. t iuſti cia. it mī rogo q. ha bēſ bonū q. nō acceꝑiſtiē ad̄o: ſciendū ē neminē poſſe diſcerni. ab illa poſitionīſ maſſa. in qua ſi bonū hīt ut credat. q. q̄q̄d boni hīt gr̄a ſalu atoꝛiſ acceꝑit. ſciendū ē ⁊ q. hīc ſup̄ ueme rariū uocabuū ꝓhibuit. ne ta ſi aliud ge nuſ arrogantie. amoue contiuit. ſ. ne hō ſuꝑbiat ꝓp aliq̄ gr̄am ad̄o ſibi data putet ſe eam hīre aſe. t annumīt. quod apl̄s redarguenſ ait. q. d. h. q. n. ac ſi aūt acceꝑiſti. ad̄o q. gloꝛiaſ inde. t ī dī. q̄ nō acceꝑiſ ad̄o. ſ; ate t ab illiſ? t ī. ne un̄ m. f. ad. ab. ꝓ baptiſta alio. i. me lioꝛe. q. ſit alī. ⁊ non debeſ. quiſ eū baptiſta ⁊ gꝛumq; bonū ſit diſcīt te

abeo qu baptiꝛat ē a nuī bono. q̄ſi bap
tiꝛaſ eſ a peꝛ. q̄n diſcīeriſ abeo. q̄ bap
tiꝛat ē a paulo: nichi uiq; ille hīt aliud.
nichi tu. q̄dā ine redaꝛguūt illoſ eoſdē
qui glābantur de magiſtio pſeudo. con
tēpnentel doctrinā apl̄i. q̄ glāmſ ꝓ illī.
ſi dō hēſ ab illī q̄ n. a. ameſ aliquī u
uetur loqui. ſi ab paꝛte pleb loquīt. ſi aūt
acceq a me dō glāt cōt me: q̄ nō id acceꝑiſ
a me: ij dicūt ꝺ illoſ. qui eadē que ab apl̄o
acceꝑāt. audientel de magiſtio. pſeudo a
ꝓꝛ glābantur. qui ꝑ eloquētiam ſe cōm
outel glām ſibi uīdebāt. ē apl̄o ſe ſtēp
tibilē uīdi fecāt. ut glām dō faceꝛet. loq;
apl̄s. ỹꝛonice loquīt eſ. q̄ oꝛdēſ q. eſt de
ſe ipſiſ uidebaꝛ ē ſubdit.

I am ſaturati eſtiſ. iā diuitel facti eſ tiſ. ſine nob regn atiſ ⁊ utinā regn aretiſ. ut ⁊ noſ uo biſcū regnaꝛem̄.

Iam ſaturum q̄ſi ineꝛepo uoſ diceniſ. q̄ glariſ ē. ſi; nō tecte uideoꝛ hīc fa cere. q. uoſ iam. q̄ tā cito. ſaturati eſtiſ. i. ple nu ſpū ſco. ⁊ iam di uitel facti eſtiſ. q̄ ⁊ alioſ ſaturare poteſ tiſ. ỹꝛonia ē. ac ſi diceꝛet nō ē ita. uaſ centiſ eīus uerba ſunt nō ſirmantiſ. ⁊ regnantiſ. i. reguſ uoſ ſiī nob. ſic putabant illi. glantel de pſeudo apl̄iſ ⁊ ut. ide regnetiſ uere regnare ē de ſpe ⁊ ꝓmiſſis ꝺi ſecurū eē. ⁊ aduerſis gaudē. Nota. q. ut puſ pīe. ⁊ iſ ingratiſ filius. bñ optat. regnetiſ dico. ita ut ⁊ noſ reg nemuſ uobcum. nō dico uoſ nobcū. cū noſ ſequi dedigneniuī. ſi dico. noſ uob ut ⁊ noſ ſequaī uoſ. ſi nō uultiſ ſequi noſ. quoſ quī ſequi debetiſ. q. noſ reꝛa regnaī. ſ; timeo ne ſiī nob.

Puto eñ ds noſn ouiſſimoſ oſtēdit apl̄oſ. tāq̄ moꝛti

Puto ii. q̄ uoſ ſine nob putaſ regnaꝛe. ⁊ ij ido: quia puto. q̄ qđ nullaten

destinatos. Quia spectaculū facti sum⁹ huic mundo ⁊ angelis ⁊ hominib;. destinatos. i. qꝫ ad nullam utilitatē ſ; mortē reseruatos. q ꝑ hoc uidet. quod ſei simus mundo spectaculū. ad spectaculū. n. mūdi ⁊ qꝫ admonitiū dicunt homines ꝑ qđ magꝫ ꝓbamꝫ amici dei. ⁊ ita. puto eos qꝫ. ſic deberet nos deū regnare. qꝫ ego puto ⁊ ceteri fil. qꝫ. d. e. n. am. ⁊ simules nouissimos ſcis. i. die ⁊ enoch. multitudinib; nos deos. tāq; m. d. qꝫ ita sumus nos ut illi qui antecessib; mortē seruabant. ad q spectaculū ꝑueniebat ꝑfecta die ⁊ enoch. ꝑuenit ⁊ in ꝑfectione apostoli ꝑuenit malitiā habent qꝫ spe. f. su. mū. q. noīemq; intelleꝛit. subdit ⁊ angelis ⁊ hominib; ⁊ utiq; bonis ⁊ malis. ſi; bonis ut exortent ⁊ laudent. mali ut insultēt. ⁊ uituperent. bonū n. angeli ⁊ bonū homines laudāt. ⁊ malū irrideꝛ. h fuit n. deꝛt. ⁊ sunt. his uti mur. qui armis. ad ferienda ofā. i. diabolum. i. laudantib; ⁊ uituperantib; ſi; nec illa eleuāt. nec illa frangunt. sequit.

Nos stulti ꝓp xm. uos aut ꝑdentes i xo. Nos infirmi. uos fortes. Vos nobiles. nos autē ignobiles. Vsq; in hanc horā ⁊ esurimus ⁊ sitim⁹. ⁊ nudi sum⁹ nos stulti sum⁹ ꝓp xm. eum⁹ crucē ꝑdicamus qui nos facientes. indemnitatem in xpo ꝑdentes. uim habent. uos a. p. i xo ⁊ ē hic increpatio ē ꝓpria qui q uerum ecclīe. nē nos. infirmi sum⁹. i. afflicti. uos a fortes. uereſtare ⁊ sec

que patiūt. ſs est nos aptos. nouissimos. i. ultimos. de qb; nō curet. tāq; morti

mo ⁊ colaphis cedimur. & instabiles sum⁹. ⁊ laboramꝫ manib⁹ nris. Maledicim⁹ ⁊ benedicimꝫ. ꝓsecutionē patim⁹. ⁊ sustinemꝫ. Blasphemam⁹. ⁊ obsecrām⁹. Tanq; ꝑgamenta hui⁹mūdi facti sum⁹ omnium ꝓsema usq; adhuc. fugām n. a ꝓpriis. ne plures doceamus. ⁊ laboramus manib; nris. s. nob necessariis ꝓpter. q nemo dat nob. ⁊ maledicimus. ⁊ benedicendo. horrando alios ad bonū. ⁊ ꝓsecutionem. i. tolerantia patimur. ⁊ patientes sustinem⁹. ⁊ blasphē. qui magi ⁊ maledici. ⁊ obsecrām⁹ dm ꝓ illi. t eos ne blasphemēt nos. ⁊ sei sum⁹. i. reputamur. tanq; ꝑgamenta huius mundi. de quib; manebus; mund⁹ inquinatur. t abiectis purgetur. qui facti sum⁹. ꝓpter ima omnium. ꝓpter ima ꝑgamenta ē terra. t pomi ⁊ qđ de qb; macta. ut ꝑgatio reddat abiectum. ut humana ecclīa. ⁊ hui⁹ mōi ⁊ quib; domor. quisq; ha ꝓ h ē ū. ꝓbamur in ē prudentes ⁊ fortes. ⁊ si illi⁹ alte⁹ indeat. q. d. abiectiones omnibus sei sumus. ⁊ usq; ad hunc. i. tempus. usq; ad hi tpi.

Non ut cōfun

nos nobiles. i. reuendi. nos aut ignobiles. i. despecti ⁊ usq; in hanc horā. i. cōtinue usq; ad h tpis ⁊ esurimus. ⁊ sitim⁹. ⁊ nudi sum⁹ labe n. ⁊ si ne alicui ad ulacione unum ꝑdicantes. ⁊ gesta ꝑsecutiones arguentes. gram non hinc ap⁹ homines. ⁊ colaphis cedimur. ⁊ mobiles sum⁹. q. ꝓ ꝓsecutione. mutam⁹ loci.

dam uos hec sc̄
bo. s; ut filios m
eos moneo kr̄o'
Nam si dec̄ mil
ia pedagogos
habeatis in xp̄o.
s; nō multos pa
tres. Nam in x̄o
ihu p euangliū
ego uos genui.

tigat. ut sa
lutaris me
dic̄. q̄ī ⁊ si
diverum
nos uisa
tos: ric̄. ꝙ
nō h scribo
ut confun
dam uos
i. ut erub
escentiam
faciā uob.
s; moneo u
os ut filios
meos kr̄os
p quos tor
mala pas
sus sum ⁊
bīdivi q.
uos estis fi
li. nā ego pr̄ sum ⁊ li ē q. aut. nā ⁊ si ha
beatis decē mlia pedagogos finitum
p infinito ponit. i. q̄tamlibet multitu
dinē eruditos. in x̄o quia nō genuerunt u
os. si ēm nō habebitis multos patres qui
genuissent uos in fide ē. Nam ego tm̄
genui uos. nō tm̄ me s; in x̄o ihu. i. i fide
ē. ⁊ h p euangliū. i. p ꝓdicationē meā.
cū ꝓficisset. ego genui uos in x̄o. addit
p euangliū. ne ipsi putarentur cē. q
di ē aut n. in euangliō dns. ne nobis
dicatis pr̄em mīrā. unus ē n. pr̄ ut ds
qđ nō ita dixit. ut h nom̄ ceti tollat.
s; ne grā di qua in cīā utrā gignamur;
nature. t potestatis. t ī sctitatis q̄. homis
ībuatur. apellatur quidē ⁊ alij pr̄es. s; n
sic unus ē ds pr̄. qui regnat spū sc̄o. q̄s
facit filios ad hereditatē etīam hoīes
uero dn̄i pr̄es. p honoris grām. p eta
tem utriq; pietatis. notandū ī. q. dum
loquēs cōmunis pedagogos nominat.
pueros illos cē fingeat.

Rogo g̊ uos imi
tatores mei esto
te. Ideo misi ad
fīē ⁊ ego xp̄i.
postolos. fīē ⁊ ego x̄i imitator sum

uos thimoteum
q̄ ē filiū mīs kr̄is.
⁊ fidelis in dn̄o.
q̄ uos cōmonefa
ciat uias meas.
que sūt ī x̄o sic ubi
q; in oī eccl̄a do
ceo. tāq̄ nō uen
turus sim ad uos.
sic inflati sunt.
quidā.

⁊ h rogo uos
qui ex debi
to in obedi
re deberis.
ie ⁊ s. imi
temini me.
as uos timo
theū misi.
p hūc edic.
missa eis
epla. q̄ ē fi
lius mīs in
fide. ⁊ earis
simus bn a
genito ⁊ fi
delis in dn̄o
i. in ꝓfes
sione dīni
qui uos cō
monefaci
at uias meas. i. instituci
ones meas. que sc̄ ī x̄o ihu.
⁊ ideo teneōdie cōmonē faciat uos dico. i
sic ego doceo. cal. ubiq; tradit monīti ec
dia. ⁊ ō auctentice sunt. dico mihi timo
theū ⁊ opus erat mihi. q. quidā ut in sic
inflati sunt. de philosophis quos tirena
sapia glamat. tāq̄ nō sim uenturus ad uos.

Uenia autē cito ad
uos si dns uolue
rit. & cognoscam
nō sermonē eorū
q̄ inflati sūt s; uir
tutē. Non enī in
sermone ē regnū
dī. s; in uirtute. Quid
uultis. ī uga uenia ad uos
an ī caritate. ⁊ spū mansuetu

Uenian autē cito ad
uos. scīes p
monitionē
nuntii se
uenire ad
illos. s; si dns
permitteret
un subdit
si dns uolu
erit. qui ue
niam ad uos.
nī culpa nīa
impedierit.
ō dicit. si.
deo. aq. ut

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ostenderet si nō iret dñs noluisse. cā utiq; indignitatis illoz. uenam dico ⁊ cognoscam .i. pbabo ⁊ queram nō sermonē. humane sapie. si utrutē mfide ⁊ bona operatione. eoz qui inflati sūt superbia alta sapiendi ⁊ ceteos iudicādi. nō u. qī io nō qram sermonē. q regnū .i. cā regni dī nō ē iser. si mitrutē .i. nō sermo humane sapie. si utrus. cā ē regni dī ⁊ē. qī ego ūe uenam. si qo hoz uultis. s. an uenam ad uos i uirga correctionis. ubi ⁊ si sit carnalis. nō tñ ē uidet. an in caritate .i. in manifesta dilectione. ut bona suppleā ⁊ spū mansuetudis ut peccatis parcam. ⁊ hoc his uba infert. ū inflati humiliarent. ⁊ se ppēnt ad excipiendū eū. Absit aūt ut pfectly dicerēt. sī uirga uenturo est. noli uenire meli⁹ ē eū eruditi muga pris. q̄ pire in blandimento

O mīo. H. auditur int uos fornicatio ⁊ talis fornicatio. q̄lis nec inter gentes. ita ut uxorē patris aliquis habeat. ℔

l pdonis.

O io ⁊ ē. hic redarguit ullū fornicatorē qui uxorē pris tenebat. ⁊ illos qui eū tolerabant. erant enī ⁊ ipi paracipes. dum paterentur reum tam ingentis peccati secū incorrectū uenire. Hō g solū ullū apte reū mortis. sī ⁊ adhentes illi nō imunes demonstrat. qī qre. an a uos uenam muga. nō uos corrigitis. q auertur omīo .i. ab omīb; mē uos qui inflati estis. nec corrigitis quo auertur. s. fornicatio uel utiq; infamis. ⁊ tal ē illa fornicatio quā nec inter mē gentes. ut gue ipsum peccm ostenderet. nec ab his ⁊ dicit ad mīm: qui dñm nescitis. dem enim pot g. docens. i. ut uxorē pris aliquis hāt. ⁊ li publice. i. non testib; opus ē. publice n. noticam suā loco uxoris hēbat. nō tñ ifactione aliq̄ potat tñ ēm. sciendum q. cā hui⁹ fornicationis. s. de uxore pris. incipit de fornicatione. p̄ea moneb ut oīs omīs carnali uol ⁊ sūali.

Et uos inflati estis ⁊ nō magis luctū habuistis ut tollat de medio urīm qui hoc opus fecit. ℔

Et uos qi ⁊ ē. tñ sec. lus sit mē. uos. tñ uos inflati estis. uente sup bie que pol let mīam qī unū mē brū patit ⁊ cōpaciūt eōrū ⁊ nō hūilit luctum .i. dolorē p peccatis illius q. mag faciend erat. i. utiq; dolere debetis. ut q fecit si opus qd̄ nullo mō regi potuit. tollatur de medio urīm. q omīs estis par

l incipit.

Ego quidē absēs corpe psens aūt spū iam iudicaui ut psens eum qui sic operatus est in nomine dñi nri ihu x̄. congregatis uob ⁊ meo spū cū ihu tē de hui⁹ modi sathane in interitum carnis. ut spūs saluus sit i die dñi ihu. ℔

Ego qdē qī uos nō ualistis eū qui psentes eratis. si ego qdē absens corpe psens aūt spū .i. sollicitudine mentis ⁊ pūdēs ubi ad sīm mora. iudicaui eū q sic operatus est ut psens .i. ac si psens essem. iudicauī dico in nomine d.n.i. x̄. i. inuocato et. ⁊ si in iudicauī. s. ero de huius modi reo sathane uob cōgregatis ⁊ meo spū cū uirtute. d.n.i. x̄. i. si in iudicauī. ut uos congregati in unū sine aliq̄ dissensione. quib⁹ mea auctoritas ⁊ utus xpi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

coopabit. tradat huiomodi sathane. t na pot ordinari luia. hi in udicu ui. s. uob. ca. m. s. c. ur. 2. h. trade. h. sa. me. i. ut uos congregati tradatis huius modi sathane. in nomine. d. i. ad honorē gl̄am nr̄i dn̄i. cui gl̄a ē in hui modi udicio. nō p hodio uro. udicau tēle sathane. li mittatum carnis. s. ut sathanas corpis eius uerset ⁊ sic ille resipiscat. hanc n. potestatē dr̄ hūilie apls. ut cū aliq a stultitia sua nō posset dimouere. diabolo eū uexandū tradet quo usq; penitentiā p̄fitēs amalo desisteret. un subdit. ut sp̄s eius saluus sit. i. d. d. n. i. x. i. ut anima ei salua sit hi si qn illi occurrerit dn̄s si qn illi lucerat dn̄s mordeat ⁊ appellatur hic diem dn̄i. ostium luctis. s. appōnē gr̄e. t aia salua sit. in die. d. n. i. x. i. in die iudicii. q̄ hic ubis manifestat. apls. se nō odio. si amore illud fecisse. sic n. apls. nō crudelit. si amabilit ⁊ exacte castigatis sathane tradidit. sic moys ses mentitus est uolt. paucos quidē iudicauit. impūnē transit. impossibile dispensationē sanctionis. nam eū nulla debeat culpa. si magna dilectione fecisse q. fecit aptissime agnoscitur mūdi ei p̄ peccō iudicor. orantis ⁊ dicentis ad dn̄m. audi dimitte illi. audi dele me de libro tuo. sic ⁊ helyas ⁊ alii multi boni. nō nulla peccā morte punierūt. qui sic ⁊ minoribus uitiis mortē meruisse putabantur. ⁊ illi qui mortē punisse narrant. nō ipsa mors nocebat. si peccatū q augeri potest si nunquā esset minuebatur. ¶ non tene iudicabāt. quib; tale iudicium dominus ds. in ē q helyas multos morte affecit. ⁊ ppa manu ⁊ igne dum ipetrato. un ⁊ hic exēplū eius nō reprehendit ē in discipulis memorantib;. quod ab eo factū sit. ⁊ petrib; ⁊ sibi ipsis dari potestatē dandi ignē de sublimi ad similes eos qui sibi ospitiū nō p̄bent. si; ignorātiā iudicādi in apls reprehendit. q. odio nō amore correctionis delinquabāt iudicata. tales iudicare ⁊ in nouo testamento nō defuerūt. ¶ ⁊ petr sic manum mittere ei iudicasse legit. qn examinis ceciderit. n refulcitati sūt.

t i. trade ⁊ c. ut nō de illa corpali ueracioē accipiatur. s. de p̄uacione ecclastice cōmunionis. que fit p excōmunicationem. qī iudicau eū. qui huiomoi ē. tēle. sa. s. ab ecclia expelle admonicionē ecclasticam. ab illo suspende. ⁊ libm illi facere mittat illum ducens. oīs enī carnalis voluptas. a diablo ē. ⁊ ideo ē huic uoluptati pe linquit. tēle sathane. ⁊ ē carnis delio se iungit aīa. mītū parit. ¶ nō aūt hi amarrudine odij facē. s; ea mītēcioē ut exptio h̄ reuocandi illū ualeat. unde subdit. ut sp̄s ei. sa. s. in. d. d. n. i. x. i. ut aīa ei salua sit in die iudicij. t ideo tēli uit eū apls sathane. abiciendo ab eccla. ut sp̄s. s. quo examinati mundent. saluus sit ei. s. nō amissus. in die dn̄i. s. i die iudicij. i. n. esset fuisset. n fuerat saluus sp̄s eccle in die iudicij. deseruabat n. omis examinacionis cā. ut in die dn̄i mundi aspectu seō inueniret

Non bona gratia uīa. Resecuis quia modicū fermentum totā massā corrūpit.

Non bona gratia qī ⁊ qr talis erat forma inter nos ē. ⁊ nō bona ē gr̄a cio uīa qua uultus uos ē tractatis. qui talem mīt uos patimini ⁊ ⁊ gr̄a in alijs bona fuit. h tñ gratia mala ē. qr h̄ō. bona impedit. qr modicū fermētū. totā. m. co. i. omis corrumpat. q̄ cū possit redarguere. dissimulat. participes eius erāt. dum patent reū. s. si quis potestatē nō hīt q̄ sciat reū abice. t pbare ñ ualet innocuus ē. ⁊ iudicis nō ē sin accusatore dāpnare. ut ñ ē uoā abiec. qi ñ ē accusatus. t mo. fe. i. iste un formicam alios suo exemplo ad peccm trahendo. totā. co. i. omis qui nouit ⁊ nō denūciat. ⁊ ā nescius hoc.

Purgate uet fermentū ut sitis noua cōspō sicut estis azimi.

Purgate qī ⁊ qr modi cum fermentum uos corrūpit. ḡ expurgate. uos eiciendo a

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uol. qui ē mḃrum uetꝰ hominiſ ⁊ nei
ꝺ. Licet ꝯ illo fornicatorie. uerꝫ fermē
tum eiciatur. expurgate dico. ut ſitis
i. pleueretis. noua ſpſio .i. renouati.
uirtutib; ⁊ ſiñ corruptiōe peccati ſic et
tis fēi mbaptō azimi .i. a corruptiōe
peccati puri. Conſpſio ē farina. p aq̄
gluttinata. ſiñ fermento. ꝺ ⁊ azyma
uult ꝯ apl̄s ut iſti noua ſit conſpſio
i. unum q̄ꝺ ꝑdilectionē ⁊ a corruptiōe
peccī puri. ſic mbaptō ſint fēi azimi
i. mundi ſiñ corruptione. Pasma .n. gre.
latiñ dr fermentum.

Et eñi pascha n
rm. īmolatꝰ ē x̄s.
Itaq; epulemur
Nō in fermēto ue
teri neq; īfermē
to malicie ⁊ ne
quicie. Sꝫ in azy
mis sinceritatis
⁊ ueritatis.

Et eñi q̄ uō pu
ri eē debe
mus ⁊ eñi
i. q. xp̄s
īmolatus
ē. s. ecce.
debemus.
Et pascha
nr̄m. s.
p q̄ tran
sire debe
mus de mo
do ad patrē
Pascha n.
nō sic q̄ꝺ
estimāt. gēi no
mē ē. ſ. ebreū op
tunissime tñ occurrit. in hoc noīne
quedam congruentia. utrarūq; lin
garū. q̄ n. pati gre. paschē dr. i. pas
cha. passio putatur ee. ⁊ ꝺ nomine a
passione sic apellāt. insua ū lingꝫ. i. i
ebrea pasca transitꝰ dr. ꝺ q̄ tuc ꝑm
pasca celebrauit ꝑpls ꝺi qñ exegipto
fugientes mare rubrū transierꝫ. Huc
figura illa ꝑphica mutatꝰ cōpleta ē
sic ouis ad mmolandū ducit. x̄. cui⁹ san
guine. illius postꝺ; mūs. i. ē signo ēt
signatus frontib; uīs. a ꝑdictione ꝺ seti.
tāq̄ a captiuitate egipciaca libamur.
⁊ salubrem transitum agimus. ē a ꝺi
abolo transitꝰ ad x̄m. ab isto instabili scło
ad ei⁹ firmissimū regnū. ꝺo n. ad ꝑ
manentē dñm transitꝰ. ne ē ꝺ mūdo

transeūte transeam⁹. pascha īmolatꝰ
ē. nō transit⁹. sic quꝺ uoluit. prius
n. pascha ē. ⁊ sic transitus. q̄ aīn exem
plum ē saluatoris ⁊ sic sal⁹. Itaq; q̄ ⁊
q̄ x̄s īmolatus ē. pascha nr̄m itaq; epu
lem̄. nō infer. uq. i. in corruptione ue
ti. q̄ alit nō transiremus. ſ in fermtū
corruptōis ꝙ patres distinguit. i. neq;
infermtō que in aliū exercentur. ⁊ ne
quiq̄ in se quis habꝫ. Malicia .n. ē in
quitas. que fit in aliū. nequicia ē in
quitas q̄ in se quis admittit. Sꝫ in azy
mis sin. ⁊ ūn. i. in sinceritate animi. ⁊
ueritate bonoꝝ opum. q̄ ꝙ azimos sig
nant. t in azymis. noue uite. ⁊ ūn. ut
sin oī fraude sim⁹. i. ut sinceritas. mū
dā uitā faciat. ⁊ uitas omnē fraudem
excludat.

Scripsi uob in e
pla ne cōmisce
amini fornicar
ijs hui⁹mōdi aut a
uaris aut rapa
cib⁹ aut idolis ꝑ
uentib⁹. Alioqn
debueratis de hi
mūdo exisse. Nl
unc autē scripsi u
ob nē cōmisci. Sꝫ
siqs fr̄ nomina
t ⁊ ē fornicator.
aut auar⁹. aut ido
lis seruiens. aut male

Scripsi ub
q̄ moneo.
uos ab hi ꝙ
gare. ⁊ sin
hac amoni
cione debu
eratis facere.
q̄ ita in alia
epla scripsi
uob hoc. s.
ne cōmisce
amini forni
caris. fugeat
se ꝑsona scꝑ
sitis ee cis ali
a epla m. a
monuit ut
nos. ne cum
gent se ma
le uite hoi
b⁹. ⁊ q̄ nō i
telligēbat. q̄
scripserat. q̄
hec accipien
da sit ꝺet
minat. nō
utiq; forni
caris huiꝰ
mōi. i. gentilib; q̄ ꝑ uaritas cupiditas

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dic. ab ebriosus. ab rapax ce eimo
n cibu sume. qd
H. m debis q fors
sut udicare. no
ne debis q it sut
uos udicatis. sla
eos q fors fit ds
udicabit. Aufe
rte malu exub
ipsis.

suas. eutes
fornicatos
ado. quib
mistceri
ni phibuit.
sic pfus
ti intelle
xiant. aut
ne comis
ceammu
auaris a
rapacibus
a ydolis
uentibus
h i illa
epta phi
buerat. q
n m deb
observare.
a frib ta
lib; sep sit ce receptu q
fornicarij. auari. rapa
ces. idolatre. si n a gentilib. Aliocin
i. si precepissem gentilib; n omisci. ybu
eratis esse d hi mudo. qi necesse eet
de mudana conuersacione ceure. ce uq; ta
les sit. Ad n. possunt hoies in hi mudo
uiuere. si n ce talib; mule. si i posset tales
fe lucri. si colloquiu eor uitaret. i co
mmiu. im dns ce peccatorib. i publicanis
comedit. Vt i. Dico ne misceamini. Ali
oquin. i. si omisceamini. de. hu. de hi. m.
exi. i. melio eet uob mori. Cpendium
n. ce male agentib; si eis morant. q di
uti impeccis uertant. Ade aut i gl. qi
qz n de illis sepli uob. g si apparet. q se
pli uob ne omisceri. i e. Vt na unge.
e sepli uob. i no bn accepistis. Aune au
d timiate sepli uob. n eo. li m. s. si. his
qui no. fi. i si no fut. e fornicator: nomi
nabit. i manifestus. i fatue euangelica p
scissus. i notat. i f alia littra. Siqs fr.
nominat fornicator. is sensus. auo a
uaro. a ydolis seruies. a maledicus. i.
detractor. aut ra. a. eb. usu inhis oib;
notat eos. e exemplo. i. e his. i alijs si
milib;. sepli. i sepbo. missi. i ubeo n cibu
sumere. nec dum orare. ut erubescens
corrigat. Adtend q. no sapliter uber

no cibu sume e fornicatoribus;. i auaris
i e. si; pmittit. siqs fr. i nominat p li n.
q aut fr: ostend q. e infideli. i gentili.
no phibuit cibu sume. qui i alibi aut.
Siquis uocat uos ex infidelib; ad cena.
i uultis ire: ome qd appositu fuit ma
ducate. dicendo aut nominat. ostend
it remie. i qm lib. si; p uiorem auferendos
e malos ab eccle omunioe. ut si p uiu
cui auferri no possit tolentur poti.
Hos n. a omunioe qq phibe n possu
mus. n aut spote offensum. Aut in alq
udicio i ecclastico. i sclari nomat. anq;
auctum. li g dicendo: nolunt homie
ab hoie udicari ex arbitio suspicionis.
i i ext ordinariu usurpato udicio. si;
poci ex lege dirit ordine ecle. siu ult
offesu. siu accusat. i auct. Ca g noia
cione. hic intelligi uolunt apli. q fit i
qq. e sententia ex ome udiciario. anq;
integriate p ferat. Nam si nominatio
quelib; sufficit: nulli dapnadi sut ino
centes. qz sepe falso mq q emma nomu
nantur. Ds n. poe qd no degentilib a
gat. si; de frib; potest. emmib; notatis. li
ostendit. qi de his dico tm: qui fres sut.
Quid n. m e. i. m arguer. i e. udicare de
his qui fres sut. i. ext eccam his n. po
ti blandiendo e. de si dicat mihi arguer
ad me. de his udicare. si; de his qui mr s.
i. in ecca professoe. i nome. Hone de his
q mr sut uos udi: utiq; inhis n. puncto
secada e. na eos qui fres sut ds tm udi
cab. no nos contingit. ut eos nunc udice
mus. i qz ubeo no omisceri talib. g au
ferre malu homie exub ipsis. qui in

Audet aliqs um h
abens negotiu adu
siu altu udicari
apd infideles i no
apd scos. Annesci
tis qm sci de hmu

iqnamini.

Ayo. ali
qui occoe
hunc udi
ci de q su
p tractatu
inciu age
de udicijs.
in quib mu
ltimodis p
eccabatur. s.
a conuersis fidelib; infideles udices adibat.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

do iudicabit. & si in uob iudicabitur mundus. indigni estis q̄ de minimis iudicetis. Nescitis q̄m aḡlos iudicabim⁹ q̄tom magis secularia?

t stultos in ecclesiis instituebant. & irrigabant. & fraudabant. & alia huiusmodi. q. d. dicit. q̄s debeatis iudicare. de his qui ītr⁹ sūt. & ē hȳ de beatis. alii quis ūrm. hūs negotiū adū sus alīm fidelem audet iudicari ap̄ infideles. i. infideles. qui inqu sunt fidelib; quocīq; nō possit & leges diuinas à omīo ignorant à pp̄ op mendos bonos. falsa expositione intp̄ tantur. & nō poci⁹ ap̄ seōs. qui dīn tinī tes iusticiā seruarēt. & legum ūtrau sa lua carmare. & carmati salua ūtute ī uocando deserunt. q̄ reuera audaci a ē & stultitia hȳ facē. & q̄ aliquis diceret debeatne sēi de huiusmōi iudicare? Sequit̄ & ait. An nescitis q̄m. s. iud. hȳ in. qui in errore ē q. nō occiose dic̄ apl̄e. sō n. dic̄. ō hȳ mūdo. ut offendat. & alīm q ē alt̄ supior. Ō hȳ aūt iudicabit sēi meli oris sēi exhortōne. q exēplo fidei illos p fidia iudicēt hȳ dāpnabit. iudicabit & auc toritate & potestate. & hȳ mūdo iudicabit mub. i. puos. q. aliq̄s seōs hērit. qui iu dicabunt. indigni estis. qui iudicetis ī istis minimis? q̄ n̄. & ne potestis de his iudicare. q̄m iudicabim⁹ & angelos apo stata? q̄ ē cert ēant digni. i. ī dignitate tñ lapsi sūt. ē isti fragiles stēt. & iō & an gli iudicabunt. q. impugnatores seōs me ti sunt ab eis. & nescitis nos hȳ? s. q. aḡlos iudicabim⁹? & q̄tomagis. possumus mo dare secularia? i. de rebus sēi.

Sectaria g̈ iudica si habuerit⁹ cr̄ep̄tibiles qui sūt

Sectari a. & c. Sic & reprehendit eos q̄ cau sas agebāt apd infideles

ecclesia illos cōstituite adiudicā dū. tabiles iudices. licet fideles esti mabāt. q̄i & q. debetis iudicare? q̄ si habuerimus sectaria. i. dic̄ si hūtis. q. n̄ hōa sunt. hȳ poci⁹ ē adorandū. si m q̄ hūtis. & statuite aduocatos illos cōtēptibiles. i. mdisetos & mles. qui sūt i ecclia. q̄i hȳ ē q. nos facitis. ūn coacti frēs recurrūt ad illos. i. ad infideles. hȳ redar guit in eis apte hironice eis loquēs. & q nō sic fieri debet. adiecit.

Adiecūdia ūra dico. Sic nō ē mr̄ uos sapiēs q̄sq̄ q̄ possit iudicare ī fr̄em suū: hȳ fr̄ cū fr̄e iudicio cō tēdit. & hȳ apd in fideles. sā q̄d ō no delictū ē in ūb q̄d iudicia habetis int̄ uos. Q̄re nō mag̃ iniu riā accipitis. Q̄re nō mag̃ fraudē patimini.

Aduecundiam & reuerentiā meam dico. q̄i nō impo. hȳ me more. ut ad ecūdmum & debeatis erubescere. q. nō ē in t̄ nos q̄sq̄ sic adō sapiens. qui possit iudicare ī ter frēm & frēm suū. ū ita. necesse sit. ut stultos statuatis iudices. & hȳ tñ poti⁹ statuendi sūt. q̄ ad hȳ fideles iudices eatur. si desunt sapientes sic inq̄ nō ē sapiens. hȳ fr̄ cū fr̄e in iudicio crendit q. malū ē & hȳ apd infideles? q̄d pei⁹ ē. & ita. Sectaria g̈. q. dixerat apl̄e eos posse de his minimis iudicare. determinat q̄ ad huiusmōi negocia diffi menda sūt statuendi. s. cr̄ep̄tibiles. q̄

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nos

fiũr in ecclia. maiozes eũ spualib; iten
de debẽt. qi ⁊ qr iudicare debent. ℊ hi
m facere. si sclãria. ne. h. u. cõ. adu. q fi
mec. con. i. aliquos sapientes. q ñ fiũr mu
nozis mun. apti n. ꝓicãdo circũ eunt
talib; ñ uacabãt. sapientes ℊ q i locis sñ
tebãt. fidelis ⁊ sci. nõ qui hnc artẽ; hac
p eugliũ discurrebãt. taliũ negocioz
examinatores ee uolunt. a quib; nos ex
cusare nõ possumꝰ ⁊ finaliter xpm n. r
este inuoco. qm mallẽ ꝑsingulos diuis
ere hoies aliqo manib; operari ⁊ certas
horas hre libas ad legendũ ⁊ orandũ
t agendũ aliqd de diuinis huiꝰ. q nu
mulnosiores ꝑ ꝓximores car pati. de
negociis scis. t iudicando durimẽ
dis. t inuenendo ꝑsidendis. dico cõ
stituere stẽptibiles. hĩ aũt. ad. r. u. di.
ur uos hũ trenas cas examinẽt. qui
ertioꝝ rerũ sapientiã ꝓcepunt. q a spu
alib; domꝰ diuari fiũr. trenis nõ debẽt
negociis implicari. ut dum nõ cogũt
inferiora bona dispone ualeãt bonis
opib; deseruire. si tñ curandũ magis
ope e. ut hij qui domꝰ spualib; emi
ant. neq; ꝓximoꝝ infirmantiũ ne
gocia funditus deleãt. si h aliis quib;
dignũ e tractãda mittãt. t plegãt.
sic nõ e. Reddit ad illud q sup redar
guit. s. qõ ad infideles iudices ibãt. qi nõ
debent iudicari apud infideles. q sic.
nõ e int. u. q. sa ⁊ e. usq; apõ infideles
qi e utiq; mr nos sapiens. qui p iudicat
losdẽ eũ quos cõtẽptibiles nominauit ut
sapientes ꝑ eã uocat. e aũt sic nõ e int
nos sa. Secũdr. ia dde. qi. q cõtenciose
⁊ apõ infideles uĩa repetunt nõ simpli
cit. iam dde omĩo delictũ e mugis. i.
ex hĩ solo delictũ e mub. s. qõ iudicia
de huiusmodi hent int nos int qs
nõ decet. Peccatũ e n. litigare. e parcẽ
debeat. ex hĩ apparet. q iudicũ habe
ntes aliq peccatũ e. si ne excusent q tne
hĩ agnt. q patit iniuriã. q iudicij sẽtia
us ate remouit. occidit ⁊ ait. Qr ñ magis
iniuriã. i. aptã uolentiã acceptis. qr
ñ magis fraudẽ eccliã patimini. qi mr
e q nõ potiꝰ hoc facitis. Vñ ⁊ dns ait.
Siquis uolũt mecũ tuã tollere iudicio

ꝓcium stendẽ dimitte ei ⁊ palliũ. ⁊ ali
bi. Qui abstulit tua noli repete. si tñ hĩ. s.
uentã mfirmis. aptis concedit. e sinit i
ecclia talia iudicia fiunt. int fis frib;
iudicãtib; ert ecclam ũ h si mbri uertat.
Vr aũt ꝓiecta uba augrum. quib; aut. pec
catũ e uoluntariũ hre e fidem sane intelligã
tur. dicendũ e hĩ. qo mhui modi liceat pfite
ntiq nõ qo liceat infirmis t ñ. t fidelis ℊ
licet repete sua simplicit. s. sn cã. sin hre
sin uoluntio. si nõ licet eis in modo cãm an.
iudicẽ. Infirmis ũ licet repete sua. modo
do cãm aĩ iudicẽ ⁊ uoluntariũ hmõi ꝺ fidem.
si nõ strenue. t fraudulent. nec npõ in
fidelis iudicet. Secũdr.

Sed uos iniuriam
facitis ⁊ fraudatis
⁊ h frib. An nesci
tis qz iniqui reg
nũ di ñ possidebũt
Nolite errare. Ne
q; fornicarij neq;
idolis seruientes. neq;
adulti. neq; molles
ñq; masculoꝝ cõ
cubitores ñq; fures
neq; auari. ñq; ebri
osi ñq; maledici ñ
q; rapaces regnũ
di possidebũt. &
h dde fuistis. s. ab
luti estis. s; sc̃ificati

Sed uos qi debetis pati iniuriam ⁊ fraudẽ. qd ñ facitis. si; potiꝰ uos facitis iniuriã. i. aptã uolentiam dũ strenue ⁊ fraudulenter dicet contra patris domꝰ. ⁊ h facitis fratri qui iniuriare debetis h facere. ⁊ sic regnũ patris ⁊ pris e qz scientes. Nam an nescitis qz iniqui dñi nõ possidebũt regnũ dei. ꝺ ñ saluãt. qz nõ e sal ꝑter regẽ Nolite errare qi de mia offi. qz neq; fer ñq;

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ido.ꝺꝫ. ſingla hoꝝ ſufficiũt ad regnũ
tollendum. neq; adulti. neq; molleſ. i. pa
ci. neq; maſculoꝝ. ſeubitoꝝ ſ. neq; au
ari. in hiſ ob⁹ nota eoſ argui. neq; furoſ.
neq; ebrioſi. neq; molleſ. neq; rap. regnũ ꝺi
poſſiꝺebũt. ⁊ h ꝺcẽ. i. taleſ fuiſſeꝫ. ſ; ablu
ti eſtiſ inbaptiſmo. ⁊ ido turpi⁹ ſi reꝺiiſſeꝫ ñ
ſolum abluti. ſ; ſẽificati eſtiſ. i. confirmati
ad bñ opanꝺ. ſpu ſcõ ꝺato. ⁊ ñ ꝯ ſẽificati.
ſ; iuſtificati eſtiſ bñ opanꝺo. ꝓlota ſ; re
petitã ꝺiuerſionẽ. ñ paruũ pond⁹ ꝺare
ſententie. Seqr. Innommẽ qi abluti eſtiſ
⁊ h inno. ꝺ. n. i. ẽ in ſpu. ꝺ. n. i. opatiõe
ſpſ ſcẽi.

Omia m licẽt ſ; ñ
oĩa expeꝺiũt. Oĩa
m licent. ſ; ego ſ
ubnulli⁹ reꝺigar
poteſtate. ℓ ſca
uentri ⁊ uent eſ
eſ. ꝺs aũt ⁊ hũc
⁊ haſ ꝺeſtruet.

Omnia ⁊ ẽ. Quia
ꝺixi poſſ⁹
ẽe ferenꝺ
q ẽaſ ma
le agẽte. ne
quiſ putet
ſua nullo
m repetẽ
da: ſubꝓ
nit. omĩa
⁊ ẽ. qĩ non
ſ ſtrenꝺẽꝺũ
ſ ſiẽ. ſũ ẽ
mia licent.
i. licita ſunt. repeti. i. oĩa. mia licet re
petere m. ſeꝺ tam ñ repetã. q nõ oĩa
expeꝺiunt. aꝺẽſum meũ. ſ; impeꝺiũt
ũẽ ꝑ aliã cam. ꝺ oſtenꝺit ſubꝺẽſ. oĩa
m licẽt. i. licita ſũt. ſ; tñ ego ñ repetã.
q ẽ ſim hb. ſub poteſtate nulli⁹ reꝺigar:
hoĩſ. i. nolo reꝺigi ſub poteſtate uꝺici⁹
⁊ nolo ẽe ſub dñio alcuiꝰ rei. ut cã eum
ſtrm offenꝺã. Tunc n. reſ ſtr⁹ noſ dñũ
lꝫt. ẽ amoꝛẽ ei⁹ amoꝛi prim ꝓponimuſ.
ℓſca ⁊ ẽ. qĩ ꝓpt hi q ꝺixi nõ ſunt repe
tenꝺa. tñ ꝓ hi licet repetẽ. q eſca de
beãt uenꝛ. ꝓ quo ꝺata ẽ. ℓ ficiem⁹ enĩ
cotiꝺianaſ ruinaſ corꝓiſ. edendo. ⁊ bi
bendo. ꝓ eſcam notat neceſſaria nate.
⁊ uentꝛ ꝺebẽt eſeſ. q. alr nõ poſſ ſuſ
tentari. ⁊ ido licet mia repetẽ. ꝺs aũt
qĩ eſca ꝺebentur uentꝛ. ⁊ uentꝛ eſeſ. ſ; ñ
ntũ ꝓpter laboꝛãꝺ ẽ. q ꝺeſtruentur.
⁊ h ẽ ꝺ ſubꝺit. ꝺs aũt h ẽ ⁊ hẽc ⁊ haſ

⁊ illuꝫ. i. uentrẽ ⁊ eſcam. ꝺeſtruet. ſ;
hẽ ſtatum. qꝺ erat. ẽ corruptibile h in
ꝺuet incorruptionẽ. ẽ ita. oĩa m licẽt
De hiſ ꝺicẽ. que ad eſcam ꝓpter. ℓ ita
n. mẽ eſt. qui eboſ ꝺiſcernebãt. ut
ꝺicãtur alioſ mundoſ alioſ immũꝺoſ.
Alij oĩb; cib⁹ ueſcenꝺ purabãt. q. ꝺ. ꝓ
ſolũ uꝺicij ⁊ in aliis ꝑꝺicij offenꝺitur.
ſ; ⁊ meibiſ. ꝫ. quꝺ m li. i. ob⁹ cibiſ ueſ
ci licet. nõ legali ꝺoctna. ſ; liba poteſ
tate. ſ; ñ oĩa ex. ꝓlota q. poſſ aliqꝺ hẽc
⁊ ñ expeꝺire. ℓ expeꝺire aũt qꝺ ñ licet
ñ poſſ. ac ꝓ hi. nõ oĩa q licita ſũt. i. que
nullo ꝑcepto ꝺñi ꝓhibent expeꝺiunt
oĩa. ũ illicita. ñ expeꝺiũt. Sic n. omiſ
qui ex ſanguine redẽpt⁹ ẽ hõ ẽ. nõ tñ oĩs
q. hõ ẽ ⁊ ex ſanguine redẽpt⁹ ẽ. i. oẽ q ñ
licet: nõ expeꝺit. ñ tñ oẽ q. nõ expeꝺit
⁊ nõ licet. Vt ꝫ mẽ io qꝺ licet ⁊ nõ ex
peꝺit. ⁊ io q. nõ licet. aliq; ido nõ expe
ꝺiat aliq ẽro fiue nitam ꝺiſtrãge faten
q. ea m uꝺẽt hẽc. ⁊ nõ expeꝺire. q ꝓ i⁹
ticiã q eam ꝺo ẽ ꝓmittunt. ſ; ꝓ offen
ſionẽ hominum ne ob hi impeꝺiuntur
aꝺſalutẽ utanda ſũt. ea ũ ñ hẽc. ⁊ ido ñ
expeꝺire. que ſic ꝓa uſticia uetant. ut
facienda nõ ſunt. ⁊ ſi ab eis lauꝺent. qb⁹
mnoticiã fiũt plata. q. ſi ita ẽ: ido ñ ñ il
licita ꝓhibentur a dño. ut ea que licita
ſũt. ⁊ nõ expeꝺiũt. ñ legẽ umclo. ſ; libe
ꝺilectionis ũficia. ⁊ cõſilio carnaliſ cauẽ
antur. h ſũt q ampliꝰ erogant ſancto
qui curanꝺo ad ſtabulũ ſamaritam illiuſ
miſeracione ꝓꝺuct⁹ ẽ. h ñ ꝑcipiũt a dño
q̃uiſ dño moneamtur offerri. ut tanto.
intelligant ẽe ꝑiora. q̃ homag ꝺebita
tur mꝺebita. Illicita g ꝓhibent. licita
ũ que nõ expeꝺiunt. libere cauenꝺa.
Seqr. omia m licẽt. h repetit q ꝺixat.
ut aꝺꝺat. q ñ ꝺixat. ſ. ſ; ego ⁊ẽ. qĩ oĩa
m licita ſunt. ſ; e. ſub. nt. rei poteſtate
reꝺigar. q. facerẽ h ẽ offenꝺiculo fr̃i
manducarẽ. i. u. amoꝛe eius fr̃em offe
ꝺem. ℓſca ⁊ẽ. qĩ. Ve oĩa m licẽt. quia eſ
ca. ꝺc. u ⁊ u. eſcę. nõ mutant ſtia. Vñ ⁊ ꝓ
apte aiũt. Omne qꝺ immacello uenit:
manducat. ſ; ñ ẽ ſcamonio mãducatꝰ ẽ
Vñ alibi ꝺicẽ. ꝓ. manducabo carnẽ u
eſtrã. ut fr̃em meũ ſcandalizẽ. ſꝫ; alibi.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

omia ꝺ munda ſ; malum ē hoi. q ꝓ of fendiculũ manducat. Sequr. ds aũt qi eſca. debentur uent;. uent eſcis. ſ; tñ nõ eſt ſcandalo. q ds. hi. illo. t hẽ. hoc. ſ; hoc deſtruet. Vt ita. oia licẽt. p mutat hi apl. q ꝑ ea plenie acturus ē. dicit n. qi ſibi licet ab alijs ſũpa accipe. ſic alij apli accipiebãt a ſubditis ſuis. S; qm ſciebat pſeudo occone ꝺre accipiendi. nolut ab his accipe ne cauſa uentis uigor euãgelice ueritatis ꝛpediret. q. ꝺ dicit apl. oia licẽt. nõ de malis ſ; de bonis intelligi oꝑtet. Aut;da n. ut ꝓ libtatẽ accſſi arbitrii. hi aplm dixiſſe. q oia liceãt. ſ; nõ expediãt. ſ; nũq ꝺre licẽt q ꝓhibeãt. un ihs ad herodẽ ait. ñ licet t hẽre uxorẽ fris tui. q. ſi illã ẽt. q illi dixit. debuit dicere licet t. ſ; nõ expedit. ⁊ ds ſimit mulierem cananee ait. ⁊ illi licet panẽ filioꝝ mitte canibus. ⁊ ideo q ait apl. oia mihi licẽt ñ ag;t de malis. ſ; de bonis qi. Vos me ꝺtẽptuis. et aliis infernalẽ quia ſũptus nõ accipio eſt timatis. ſ; nõ ideo dimitto qm mihi liceat accipe. ⁊ illã. o. mihi. licẽt. que ⁊ coapli q lex naturat hit. ñ moyſi qui multa ꝓ duricia illi ꝓhibuit. hi dicit qd licebat ei ſũptus accipe. un ꝓ actus ẽ. ſ; noluit qd nõ expedit. Vñ ſubdit. ſ; nõ oia expedit. ſic non expedit accipe ſũptus. Si n. ab his accipet quos intuitus ueris arguebat. auctoritatẽ magiſtij ſcindit; ⁊ illo n. poſt inſtantẽ argui. a quo accipit. maxẽ cũ illa ſit ꝓpria ad dandũ. ut ſibi habilitet ꝓpoſitum uin; ⁊ dicẽ. ſi. ego ſub. n. poteſtate. redigar. mutando li bertatẽ meã reprehendendi. q facere ñ ſũptus ab eis accipiem. pſeudo aũt apli qui nõ ea religionis. ſ; queſtus ꝓpter nolunt amari ẽ peccatis. ſ; ſca ⁊. qi ue licet mihi accipe neceſſarios ſũptus. q eſca debentur uent;. ⁊ uent eſcis. ſ; non tñ accipia. q ds hi ⁊ illud. deſtruet. ⁊ non mutatur hec ubertas ſenſus. Vt i. o. licet qi illi qui ꝓpria uicia hñt. nõ poſſidebit regnũ. ⁊ ideo utenda ſunt. q ⁊ ſi licẽnt. fugienda ẽnt. Donatus n. q. oia mihi li. s. ponat aliquis hic ola. nõ q illi liceat. ſi q hic quib; dã uident. ideo ait ñ ꝓhi

tumenta legalia. ſ; nõ. o. ex. q ꝑ ſe ipa utenda ſunt. ſ; repetit. Omia mihi licẽt ſ; ego. ſub mi. rei-pote. ridi. Cum n. mſ eo ceptã deliria ſequ;. amor eum lib; ſ dnat. ſeruire reb; ouincitur. qrum amore ſin tur. ſca ⁊. qi ſub nulli rei redigar p oteſtate. ⁊ ue q nec ⁊ peſca. ⁊ ſi eſca de bentur uent;. ⁊ uent. eſcis. ds. a. ⁊ hi ⁊ illo.

Corpus aũt nõ fornicationi ſ; dño. ⁊ dñs corpi. Ds ũ ⁊ dñm ſuſcitauit. ⁊ nos ſuſcitabit. ꝑ ſuã ſuã.

Corp aũt. hic redit a pls ad ſup iorẽ ſenſum qi eſca debe tur uentri ⁊ uent eſcis ſ; corp non debetur fornicõi ⁊ ideo de hi uidetur nõ pot ꝓprium. ur uos o corinthi ſoleris. S; debẽt dño. i. ſeruitio dñi. ⁊ dñs debentur corpi ut glificet illo. ⁊ ſuſcitet. ⁊ ſuſcitabit. q ⁊ dñm ſuſcitauit ds. ſua ſuſcitauit dñm. ⁊ nos ſuſcitabit ꝑ ſuã ſuam cui nich ẽ impoſſibile. Heſcis ⁊ ẽ. qi corp nõ debe tur fornicatioi. ſ; dño. qm corpa nra nõ ſolũ aie. ſũt mbra x. ut eũ unione ⁊ ſeruis uos hi? ataque q corpa die ee mb x. qm x ẽ capt nrm ẽ. eo qd ho factus ẽ ꝑ nos. corp ad ei eccla ẽ. Si g x ẽ mb anmã humanã ſuſcipet. memb eius nõ eẽnt. n aie nre. q uero ⁊ corp ſuſcep. ꝑ qd ⁊ capt ẽ nob. qui evaiã ⁊ corpi ſta muſ. ꝓfecto illi mbra ſũt corpa nra. q n. corpus accepit corpi capt ẽ. Si g aliqs cupiens fornicari uideat libi ⁊ in se ipo ſtepnat ſe ipſũ. nõ in se ſtepnat x. Ho dicat facia. hoc. nich ſum q capt eius mbrũ. ẽ ẽnt ẽ. mbra ſunt nra corpa. tol lens g a ſeruicio. x. mbra x eni ure parendũ ẽ. facia mbra meretricis? Ut eius ſeruiam uoluntati? ſtne ullus dignitas ita g tam benigna ꝓuia ẽ. abſit. ut h fiat. Notandũ ẽ q corpa nra que hic die apli ee mbra x. alibi dicit ea templũ ſpũs ſci. ꝑ capt x. q ex gie corpis nri ſuſcepit corpa nra mbra ſũt x. ut mbra alterius ſum x. eade ratio ſũt

templū sp̄s sc̄i:⁊ nō pot nō ee sēm corpus
quo sc̄ificat̄ unitur sp̄s:⁊ ut alia taceam
nō possunt. simul ee membra x̄i⁊ mbra
metricū. n̄ ita dicendi sunt manducare
corp̄ x̄i qui sunt mbra mētis. hꝫ ē enim
nō tm̄ mentem. hꝫ rēa corp̄ x̄i manduca
re in ē mane. ut nullo maneat. Hō aūt
manēt in ē. qui nō sūt mbra ei. n̄ sūt
mb̄ ei qui sūt mb̄ metricū. Sequit.

Nescitis qm̄ corpa
ura mbra x̄i sunt.
Tollens ḡ mb̄ x̄
faciā mbra mēt
ricū. Absit. An nes
citis qm̄ qui ad
heret mētri. un
ū corp̄ efficitur.
Erunt enī inq̄t.
duo in carne u
na. Qui aūt ad
heret dño. unus
sp̄s ē.

Annesci
tis qui ido.
non decet
ut tollam
mbra x̄i.
⁊ faciam
mbra mē
tricū. qm̄
qui adhe
me. unū
corp̄ efficit
ē eg. fornu
cacio enī
ambos uni
facit. ut
quoniā in
nata. sic
⁊ immacha
ti sūt. ⁊ā
nescitis hic
⁊ qui quis q̄
reperet. an
ūi sūt ē

Respondz.
unq; q inquit habet ge
nitiū de legimus supe
ius. Erunt duo in carne una. i. incar
nali ope. q uir cōiugi fieri pot sine
pcō⁊ in carne una sunt ꝙ naturam
qui inā sūt unū uir⁊ mulier. Manifes
tum ē enī ut q mulier de uiro ē. am
bo in carne una sūt. Qui ā qui. Qui ad
heret mētri unū ē ēa. Qui ā adhe
ret dño. semp di faciens uoluntatem.
nō una caro-ꝙ unus sp̄s ē. cū spū dñi.
ēq ē unus sp̄s. nō subo ūēritate. Diuse
n. subo sunt sp̄s homis⁊ sp̄s dñi. Seq
q accedit iste sp̄s ad participationem
ite ut sit bearitudinis illius. Unus ḡ
ēc ē ihc dñs. di ē q ita adhes ei sanc

ticep̄s beatitudinis ei. Qs plene erit ē
saciabit̄ desidiū ei. in bonis immutabi
libus. i. in ipsa unitate. dño suo cuius
ymago ē. Hon ḡ sp̄s hoīs. ui ē unū. ⁊
unus cū spū dicit̄ filius cū patre unū
ē⁊ un⁹ ds. Sic enī dñs de pre⁊ filio uni
sūt. q uni⁹ subē duo sūt⁊ dñs un⁹ est.
hꝫ adam⁹. qui unus. i. unus ds ē. diligē
ter attende. q q̄ de reb; duab; ⁊ plib⁹
dr un⁹ ē. ⁊ una ē⁊ addr quid un⁹⁊ ḡo
una⁊ de his que duāse⁊ de his que ft
uni⁹ subē dici pot. Duāse n. subē ft sp̄s
hoīs⁊ sp̄s di⁊ tū dr. qu adher dño. un⁹
sp̄s ē. Ubi aūt dr. de duob⁹ ā plib⁹ unū
fiunt. n̄ audit̄ qđ unū: nō duāse intelligi
untur. hꝫ uni⁹ cē subē. hic dictū ē. Qui pla
tat⁊ qui rigat unū sūt⁊ unē. Ego⁊ pat
unū sumus. Sic ḡ de his qui diuerse subē
sūt recte dr. q sūt unus sp̄s. cātomagis.
qui unus subē sūt recte dīr un⁹ ds ee.

Fugite fornica
tionē. Oīe pec
catum qđcq; fec
it homo extra
corp̄ ē. Qui aūt
fornicat̄ in corp̄
suum peccat.

Fugite. q̄
adhet met
ri. unū corp̄
efficit̄. ido
fugite form
cōnem. cum
alius nempe
ueniss potest
expectari⁊
fictus. hꝫ
hanc fugite.
ne ad pcm
ens. q nō
alr meliꝰ
pot uinci⁊ fugē debem⁹. omne n. pec
catum qcq; fecit hō. excepta fornicē
ext̄ corpus ē. i. sin̄ corpis sramnatiōe
cēta n. pecca. aīam tin maclant. qui aūt
fornicatur. in corp̄ suum peccat. q fo
nicō n in aīam. hꝫ in corpus sraminat.
Hō enī sine desidio carnis q hr ꝑpm
motū aīa cupiscit carnalr. quis caro
sin aīa uel posit. Vt ita. omne enī q̄
dō debem⁹ fugē fornicationē. q cē
pcatū aliud q cq; fecit hō ext̄ cor
pus. i. extra unclm carnal cupiscēne ē
sunt cēta pcata ptatōne hui⁹⁊ si p
corp̄ gl̄ antur. hic n. aīa sub corp̄ est.
Ita n. uocā⁊ si in corp̄ mutant̄. nō

(c) 2006 Ministerio de Cultura

tñ anim̃ humanũ ꝺcupiſcentie carna
li ī facium̃ obſequentium ⁊ obnoxiũ. ſic̃ ī
ſolo opꝛe fornicom̃ corpal fit cõmixtio
facit animũ uſ libidinoſ ē ipſo corpꝛi
unũ ē ipſo quodãm cum aggluttinat̃.
Vñ ſubdit. Qui aũt fornicat. ī cor. ſ. pecc. hic
n. aĩa ꝑpe ſeruit corpi utñ ut mich alie
uo ipſo mouẽte ⁊ expugnãte ꝺ̃ tam magꝝ
in flagicijs cogitare. hoc licear aud in
tendẽre. qꝛ nimꝛ captiuã ſubdit ipſa ſub
mixtio ⁊ abſorbicio libidinuſ qꝛ libidinoſ
ardere quo maior nullus ē uolumtas
ipſi⁹ corpis animũ ſeruũ tenet efficitq;
captiuũ. libitum ē enĩ aĩe in aliſ quib;
q; ſcelib⁹ ⁊ anũ aliq̃d exꝛ optari. ⁊ cõſẽ
ꝑꝛ alibi cogitõneſ diſtendẽre. q ī fornĩ
cõniſ opꝛe. nõ licet opꝛe nõ licet aĩe. Sic
enĩ totuſ hõ abſcidet̃ a carne. ut iam
dici non poſſit ipſe anim⁹ ſuuſ ẽre. ſi ſunt
tot⁹ hõ dici poſſit carne. ut ⁊ ſi tocꝛe di
ci ꝑſint duo ẽ̃ mearne una. h quidẽ
dicta ſũt de ſpãli fornicõne hui⁹ corpis.
Vnum qꝛ nõ in fornicõ ut ſaꝑ luxuſ ſpãli
ſi; ⁊ gnali accipit̃. conemur ꝺo aduũ
te ⁊ hĩ dicere. Gnal ꝙ fornicõ. hu
mane aĩe ẽ. ẽ aliq̃ſ nõ hñſ ꝺo adhec
mundo. Vñ dr. amicꝰ mũdi: inimicꝰ ẽ
ꝺi. ⁊ ttẽ. Siquiſ dilexit mũdũ: dilec
to pꝛis ñ ẽ in illo. Qui ꝙ adheret mũdo:
longe ẽ a ꝺo: in corp⁹ ſuũ peccat. qꝛ cor
ꝑal ꝺcupiſcentia. ingꝛi ꝑpalia aĩm⁹
diſtrahitur. ſeruiens potuſ carne quã
ẽatoꝛ. ſi; qui adheret ꝺo ñ mundo. qꝛ
ẽq; aliud pecc̃m a concupiſcentia car
nali alienũ fragilitate humana incur
rerit. ignorando. ⁊ negligendo. ⁊ obli
uiſcẽdo. ert̃ corp⁹ peccat. ut hĩ ſit qꝛ di
ctum ẽ. Omne pec. q. f. h. e. e. ẽ. qꝛ non
corꝑal. ⁊ ꝑpali ꝺcupiſcentia peccat. ſꝫ
humana temptacione que facile ignoſ
citur. Cum autẽ adherẽt mẽdo ꝑpalr di
ligit ⁊ cõcupiſcit. mixto in corp⁹ ſuũ pecca
re dr. qꝛ unuſq̃ſe cõcupiſcẽtie carnali de
ꝺit⁹ ⁊ ſubdit⁹ ẽ taq̃ toti⁹ ẽatoꝛe ſeruuſ ab
ipſo ẽatoꝛe alien⁹. Sic ꝙ ꝗñ m̃ uocẽt ſal
ua fide intelligi ꝑ. utriq; fornicõis
malũ. ſ. ſpãle ⁊ unuſal: m hĩ uno capi
tulo. Vt ita ꝑ. legi. Omne ꝙꝛe. qui uõ fu

qꝛ ẽq; fe. hõ. e. e. ẽ. i. exꝛ ꝺugẽ. que ꝺr
corp⁹ uri. qui ẽ cap̃ enim qꝛ aliud pecc̃m
nõ ſit ꝺ̃ honoꝛe ꝺugi. Qui aũt for: in ſuo
ſuo pec. i. ꝺ̃ honoꝛe ſui corpiſ. ſ. cõiugis
ſue agit. annesciusq̃ſ. qꝛ ido nre fugienda
ẽ fornicatio. qm̃ ctum ẽ qꝛ mẽbra. i. corꝑ
a uꝛa templum ſũt ſp̃ſ ſci. i. tẽplũ ꝺcis
tum opꝛ ſci ſp̃ſ. qui ⁊ inhab. habitat. un
ſubdit. qui inhab ẽ qꝛ ds templi ẽ. q̃ hab
itſ a ꝺo: ita ea cũ oſpitẽ ⁊ dñm datorem of
fenditis. ex hĩ patet. qꝛ ſp̃ſ ſci ds qꝛ
uoſ negatiſ. Si n. ſp̃ſ ſci nõ eſt ds tẽplũ
utriq; noſ ipſoſ nõ habet. Hõ ſolũ aũt ſp̃ſ
ſci. ſi; ⁊ p̃r ⁊ filiꝰ ſp̃ſ. i. templũ noſ. hab;
Templũ ꝙ ꝺi. h ẽ tocꝰ ſcẽ trinitatiſ. ſcã

An neſcitiſ qm̃ in
bra uꝛa templũ
ẽ ſp̃ſ ſci qui ī ub
ẽ quẽ habetiſ a
ꝺo ⁊ nõ eſtiſ uꝛi:
empti n. eſtiſ p̃
cio magno. glifi
cate ⁊ portate de
um in corꝑ uꝛo.

ẽ eccliã.

Anneſci
re hoc: ſ. et
nõ eſtiſ. Ab
a cã hic oſ
tenit qꝛ de
bent fugꝛe
fornicõnem.
qi tẽ ꝑ hĩ
fugire. ⁊ i.
qꝛ nõ eſtiſ
uꝛi uriſ.
i. poteſtatiſ
ũre. ſi ꝺei.
qui uoſ eñ
a diabolo.
Vñ ſubdit.
empti enĩ
eſtiſ. p̃. m. ſanguine ihu ẽ ⁊ qꝛ ita ẽ ergo
glificate dñm. ſ. ſp̃m. ſ. cum pꝛe ⁊ filio. i.
p̃ bona opa. aliſ gloſum obtinere. ex
licet aduſa urgeant. tñ portate dñm in
corꝑ uꝛo. i. carniſ molẽtiaſ ⁊ q̃ libet
aduſa ꝑ dñm ſuſtinere. Vt por. d. ī. e. u.
ut ſ legem ei⁹ ambuleriſ. p legẽ ei⁹ n. ipe
uõr ea in nob. portare ꝙ dñm ẽ. imaginẽ
ī rebuſ bn geſtis oſtendẽre ⁊ ẽ ſenſuſ. por
tate dñm. i. e. u. i. ſi ñ pareſ ⁊ ꝑ re. ⁊ par
ce ⁊ ꝑ dñm. qui ſibi fecit te domũ. q̃ ſic
utiſ peccaſ in dñm qꝛ ẽ ꝗue ꝗñ peccati.
aliud ꝙ ꝗñ ẽ. peccare in hominẽ. h enĩ
ſũt iij. gña peccor. peccãe. ſ. ī dñm ⁊ pecca
re ī hoĩnẽ. ſcẽre ait ī dñm. ⁊ corꝛũpendo

(c) 2006 Ministerio de Cultura

De quib⁹ aũt scḗpsi
tis bonũ ẽ hoĩni
mulierẽ ñ tangẽ.
ꝓpr̃ fornicationẽ
aũt unꝰq; suã
uxorẽ habeat. ⁊
unaq; suũ uirũ
habeat.

De quibus
aũt occõ
ne fornicõ
nis q̃ phi
bet. de nu
bentibus
nuat de
quib⁹ illi
q̃sierant.
Cum enĩ
pseudo p
ꝓpheta
ut certis
puriores
ee uident. nupcias in
phareẽ. ⁊ spnendas di
cerent. qi h̄ nõ placuit corinthijs. q̃
nõ oblectabantur hac sententia hoc
solũ ab aplõ ꝑ epĩam quesierũt. ꝑr̃
missis certis. quib; h̄ respondẽ. tractãs
ꝺ cõiugio fidelium ⁊ infidelium. agit ⁊
placet de ipso. s. f. ꝺilũ. f. indulgẽ
tiam ꝑ ꝓcepꝫ. quoꝝ singula suis locis
diligens lector distinguit. h̄ dicẽdũ
ẽ huic quid sit ꝺuplum. ⁊ que sit effi
ciens cã ꝺuplj. ⁊ cã ꝓ q̃ ꝺtrahi debeat.
⁊ que sint legitimi ꝑ. adꝛtendũ
matrimoniũ. ⁊ que sint bona ꝺuplj
quib; excusatur carnalis coitus. Comu
gũ uiq; suũ matrimoniũ ẽ mariti
hus ꝺuncto mulis. ⁊ femine. ꝛr̃ legi
timas ꝓsonas individualẽ uitã ꝺsue
tudinẽ retinẽs. hac ã decẽptione ma
trimoniũ fidelium. ac legitimoꝝ tñ in
cludit. ⁊ ẽ bona rei ꝺuplj. est n. uñ
de sacramentis ecclie tenens imaginẽ
iunctionis ẋ. ⁊ ecclie. sic̃ aũt aplõ. h̄ aũt
deo magnũ sacrãmtũ ee in ẋ. ⁊ ecclã.
constat uiq; rẽ bonã ee ꝺuplj. qõ
quidã hereticj negant nuptias deꝛe
tantes. quas ẋ approbauit. nuptus inter
fuit. ⁊ eas miraculo ornauit. h̄ ⁊ ꝓ
h̄ apparet. q̃ ꝑmũ ꝺuplj uir ꝑmos
parentes mittit. Aplõ ⁊ ait. Virgo
ñ peccat. si nubat. matrimonij aũt
efficiens cã ẽ ꝺsensus maritalis. de ꝓ
senti ꝓba. expressus. s. illõ michi ꝓ.
ꝺufficiat solus. s. legꝫ. eoꝝ ꝺsensus de
cius deficit certa ⁊ ẽ ipo coitu celebꝛa
frustant. Vñ ⁊ illõ ẽ. Matrimoniũ ñ
facit coitꝰ. si; uolentis. hinc ẽ ⁊ illud.
Non de florentio ꝺginitatis. si; pactio
ꝺuglat matrimoniũ fac̃. Causa uero ꝓ
q̃ debet ꝺtrahi ẽ pcatio ꝓ. ⁊ uitatio for
nicꝰis. Sũt ⁊ alie honeste cẽ ꝺ immun
reconciliatõ ⁊ pacis reintegrationis h̄ modi.
ꝑ. aũt legitime ad matrimoniũ sũt. uir̃
institutionẽ ecclie. Alie fuere nãq; legi
time mercedis mẽ ꝺuginis. ⁊ an lege
moysi. alie sub lege. alie ꝓ gr̃e. Scḕ in
ꝓmissa ecclã quedã erãt legitime. q̃
m ñ sẽ. ⁊ cat q̃ m legitimi sẽ. ⁊ illegiti
me. qdã sẽ plene legitime. qdã omĩo ĩ
legitime. quedã neutr. Plene legitime
sũt. q̃s no impedit uotã ꝺmẽne. ⁊ ordo
⁊ cognatio. ⁊ ꝺispar cultus. ⁊ odium. ⁊ na
ẽ frigiditas. Omĩo aũt illegitime sunt.
puotũ ꝓ ordinẽ ꝓ cognationẽ. ꝓ ꝺisparem
cultũ. ⁊ ẽ ũ. ⁊ ñ oĩo illegitime. ñ ple
ne legitime. sẽ ꝓ odiosionẽ. ⁊ frigiditatẽ.
Si n. tales nesciẽt ꝺiunctj fuerit. ꝓlũ
ꝑmanẽ quib; cã accidẽtib; cognitis ẽ
deficientib; ꝺiuulsi. bon̄ ũ ꝺuglj ta sũt. s.
fides. ꝓles sacrãmtũ. fides. ne cum alio. ⁊
alia coeat ꝓles ut religiose educet. Sa
crãmtũ ne ꝺuglũ separetur. Separatio aũt
gemina ẽ. corꝑis. s; sacrãmtis. Corꝑis
ũ debet separi. cã fornicõnis. ⁊ ex coi
sensu. cã religionis. Sacrãmtr ũ separi ne
q̃unt. dũ uiuit. si plene legitime sũt. ꝓ.
⁊ attendẽ ẽ q. ttiũ bonũ ꝺuglj ꝺr sa
crãmtũ. io ñ q; sit ipsũ ꝺuglũ. s; q; ei
ꝺ rei signũ ẽ. i. spualis inseparabil ꝺiunc
tionis x. ⁊ ecclie. his ttb⁹ bonis excusat
coitꝰ carnalis. qui ẽ int ꝺuges. ita ut
⁊ nõ sit peccm. ⁊ sit uenialis. q̃ñ u. cã
plus tñ ꝺcenũt. sic excusat ut ñ sit
peccm. q̃ñ ũ cã ꝺcupiscentie saciande ⁊
refrenande uenialis ẽ. Vñ aug. ꝺuglis
ꝺcubitus. ghandi gr̃a ñ h̄t culpã. Cõcu
piscencie ũ saciande. s; tñ ẽ cõiugi h̄t
culpam. ꝓ tuu fidẽ uenialem. ꝛr̃ hoc
q. ꝺuglis uicti ꝺcupiscẽtia utũr iuncẽ.
ultr̃ necessitatẽ libos pẽandi. ponã ĩ his
ꝓ quib; cotidie dim̃s. dimitte n. d. n. ic.
Vñ aũt h̄ bona ñ sũt nulla h̄t coitꝰ ex

(c) 2006 Ministerio de Cultura

gouci. Omiſ amator ꝓpe uxoris adult̃
e. Cõtigit aũt sepe extrahi ouguũ. i q̃ bona nõ reputũt. q̃ nec fidei seruat̃.
ñ plen religiose educat̃. h de his suffici
ant. qi fornicatõ fugienda e ſ; nubere
hey. h e q̃. aut. de quib aũt sẽpſiſtis m̃
i. de his que sẽpſiſtis m̃. h dico. bonũ e
hoi nõ tangẽ mulierẽ. ꝑ fornicatione
aũ. qi bonum e nõ tangẽ. ſ; ꝓ ꝑ forn
icationẽ deuitandã. unuſquiſq; hãt ſu
ã. n̄ alienã. uxorẽ ñ cõcubinã. h ió dñr
ũ excludãt illi qui diuinis actoritatib;
uxores hre ñ possũt. ⁊ ſimilr unaq̃q;
mulier. hãt uirũ ſuũ. ſ. legitimũ. li di
cit aple ſ indulgẽtiã. ñ ſ ꝑcept. ſ tuſ
n. medicine celeſtis aple. ñ tã ſanos in
ſtituit. q̃ infirmos medicamta mõſtra
uit. Magnũ itaq; bonũ e mulierẽ ñ tã
gẽ. q̃ deb omiſ fideles ꝓcipalr obſer
uare. tñ ſiquis adhuc pluſ e de ſua in
firmitate ſolliciti. q̃ de dñi ĩtuitu ſecu
ri. ſi cõtinẽtiã nõ uouit uxore uitat. ſ;
qi nubtie tales ee nõ possũt. quales ꝓmo
rum hoinũ ee poterũt ſint tales quales
seoz patrũ fuerũt. ut earnis cõcupiſce
cie que nec̃eio e matꝛi mortis huj nõ
ſeruatur. ſ; ipa potius ñ n̄ ad ꝓpagan
dũ ꝓlem ſeruire cogatur. ⁊ ſic infirmi
tas in cõtinẽtie necdat utriuſq; flagi
cioz exciꝑr honestate nupciarũ.

Uxori uir debitũ
reddat. ſimilr
aũt ⁊ uxor uiro.
Mulier ſui cor
poris potestatẽ ñ
hẽt. ſ; uir. Simi
liter aũt ⁊ uir ſui
corporis potestatẽ
ñ hẽt ſ; mulier.

Uxori qi recedo. uiro hre uxorẽ. ⁊ mulieri uirũ. ⁊ p̃ q̃ ouuncti fuerit. uir reddat debitũ uxori. ſimilr aũt ⁊ uxor uiro. mucẽ ſi bi ꝓpi ſubi ci in hac cã die. ut una ſit e oz uoluntas in lecte ñe ió alt̃ alteri

reddat. q̃ mulier ñ hẽt potestatẽ ſui
corpis ad aliũ. ſ; uir. ſibi aũt ⁊ uir ñ hẽt
p. ſ. c. ad alã. ſ; mulier i h pares ſt̃ uir
⁊ mulier. q̃ neq; uiro neq; muliei ep̃
ſuũ hey aly trade. Jmucẽ n. ſibi debitũ
reſ ſiũt. in hac cã ne peccẽdi dareẽ occo
ſn alios ũ. pẽ uir. h g dñiũ ñ tollit̃ uiro.
ſ; uicũ. debẽt g ſibi ouugari ad euitãdos
illicitos ſcubit̃ mutuã q̃dã ſeruitutẽ
ut ſi alt̃ eoz p petita ornẽtia placeat.
n̄ eralti ꝓſensu nõ possit. ⁊ ad h uxor nõ
hẽt. po. ſ. c. ſ; uir ſimilr. ⁊ uir. n. h. p. ſu. c.
ſ; m. ut i q. ñ filioz ꝓcandoz. ſ; infirmi
tatis ⁊ incõtinẽtie cã expectat. t ille ad ma
trimoniũ. t illa ñ ſibi alterũ alterutr negẽt.
ne p h; incidat mdãpnabiles corruptelas
Reddẽ n. debitũ ouugale. nulli ea ẽ ero
mus. exigẽ aũt ultra gnandi necessitatẽ.
culpe ẽ uenial fornicari. ⁊ t mechari pu
mendi ẽ erimus.

Nolite fraudare
inuicẽ. n̄ fo
rte ex cõſẽſu ad
tẽpſ. ut uacetis
oratiõi. ⁊ iter
reuertimini i id
ipſũ. ne tẽptet
uos ſathanas
ꝓp incontinen
tiã uram.

Nolite. qi ⁊ qi nec uir nec mulier potestatem ſui corp̃ hẽt. g nolite fraudare inuicẽ. i. ſubtrahe debitum q̃ posſet ee cã ad ultũ. h ió dicit aple. nr ouemãt uire uxoria. ne diſ ſenſio gñet fornicõnem. Nolite di co n̄ forte exconſenſu ad tẽpſ ũ. ſ. exo dicto abſtineatis ꝓp grãrum actiões. Vñ ſubdit. ut uacetis expediei oõi. Vt u. misereat dñs mundi exor ad ẽ. ⁊ ſi munda ſit ouugia tñ ⁊ alieniſ ab ſtinendũ ẽ. ut facili ad effectũ dedu catur oõ. ⁊ tñ reuertimini in id ipſũ. i. in naturalẽ usũ. ũ ⁊ ſi culpa ẽ tam uenial ẽ. q̃ nõ ẽ in fornicõne. Reuerti

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dico. ne temptet uos sathanas pp incōpā
ciam. t incōtinentiam urām. ne occō de
tur diabolo. trahendi in laqueū fornicōis
t adulti. hi enim nō dicē aplē. ut form
cōnē excludat. nō ut admittatē uxorem
rendentib⁹ reddi ut claudat. ꝛ qz aplē di
xerat. unusquisq; hāt suā. ꝛ āq; suū. ꝛ nē
reddimus. ne uideat hi ꝓcipiendo diui
se subesse.

Hoc aūt dico. f. indulgentiā nō
secm impium. Hoc aūt
dicō. f indulgen
tiam. non
f impium,
ꝛ nō non
peccat qui

sic agit. quia aliqua culpa ē ibi. hi leuis
pp huius modi pecta. oportet nos con
fite. ebreq; orare ad dnm et dicē. di
mitte. n. d. n. nrē. Hō g illud aplc. pce
pit. hi; ꝓmisit. aliud ē n. q ꝓmittitur
infirmitati. aliud qđ ꝓcipitē fieri. qđ
ostendit exēplo q. ait. hi dico. f. n. f. in
qī. Non hi nubeo. castitati. hi; ꝓmitto in
firmitati. Hō ē laudabile. hi; uenule.
hi; forte aliquis dicet. hi; hi f ueniam
accessit aplc. g peccm fē nupcie. Cui enī
uenia in peccō accedit. plane q. infir
mitati accessit aplc. f uenia audeo dice
peccm ee. Venia nāq; accedens aplc. cō
cubite attendo iugatoz. hi ē mortifere
malū. Immortifere malū ē q uir cognoscē
uxorē ꝛ ultra necessitatē ꝓcreandi libos.
hi; ꝛ hi ē nupciar bonū. Hō n. q mortife
ra malū ē. ideo conubiū q ē ꝓpter procreā
onē gnationis nō ē bonū. imo ut nō pp
illud malū culpabile ē hi bonū. hi; illud
malum fit ueniale pp bonū nupciale.
q. ē ꝑticulā. f. fidei. plei sacmtū fidei. ne
cū alio. t alia coeatur. plei ut religio
se educet. sacmtū ne iugiū sperent.
hi bonū nupciarū nō reprehenderet a
plc. hi; malū mo[illegible]rtifere. Concubit⁹
ut. necessarij. cā gnandi. maculabit si
soluit upe nupciar ē. Ille ut qui ultr necessi
tatē pgredit. nō ideo hi; libidini obse
quitur. Cū g culpabil nō sit gnandi ꝛ
procreōne accubit. qui ꝓpter nuptias impudi
cus ē q f uenia accedit aplc. ut q cōiuges
debitū carnis exposcunt ut uoluntate

carnis ꝓpagnis. hi; libidinis uoluptatē.
que tam uoluptas. nō pp nupcias caret
inculpā. hi; pp nupcias accipit uenia. Qđ
ēca ꝛ hinc fuit laudabiles nupcie. qz ꝛ
illis q nō ꝓmeret ad se. ignosci faciunt
pp se. Hoc q: ut. ille accubit quo seruit
accupiscencie ag. ut impleatur fructus
q postulant nupcie. Omīo g mgne
fuit nupcie bone fuit. qz fidē thori ser
uāt ꝛ plis suscipiendo cā. utrq; sexū
mulcent ꝛ ipietatē separatis hortent.

Volo aūt omes
homines ee sic
me ipm. Sed unus
quisq; ꝓpriū hab⁹
donū ex do alio
quid sic. Alius ut
sic.

Volo aūt
qī hi indul
geo. hi; tm uo
lo omes hoi
nes ee cas
tos sic me
ipm. Quam
tum ad be
nuolum
ꝛ solliciti
magistri ꝓ
tinet omes tales fieri posse[illegible].
uolebat ee sic se ipsum. i. ut
nentes. hi; ꝛ sino fr omes castu hūt in alia
quib; saluari possut. q ita ait. hi; unus
quisq; hāt donū exēplo. qz ꝛ iugium.
ē ex deo. sic ordinatia. donū dico ꝓpriū.
i. sibi ꝓpriū. q mihi alteri; administratur.
qđ appetit audiri. alius quide sic. f. in con
iugio pōt saluari. Alius ut sic. f. innupti
alis t uirginali ordinatia. nō ñ debet qđ
astringi ne prohibit⁹ a licitis. nominat il
licita. hi; ipse qđ sequatur sibi eligat. hi;
tm mihi ꝓpriū ee melius ē. Datis hi os
tendit ēnā pudicitiā iugalem ee de
nō di. ñ tm ordinatiū. hi; ꝛ iugatoz in
castitatis donū di ē

Qui ergo nubit
ꝛ uxorat. bonū ē
ut hi sic manebit
hi; sic manebit sic
ꝛ ego. Qđ si se ñ

Qui aūt
dū iugi ordi
natū debitū red
dāt. hi; non
nupti. s. i.
iugibus
ꝛ uxorat di
co qđ bonū
ē ut. hi sic.
i. caste ꝓ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

contnẽt nubãt
oseli' ẽ eñ nub
e quã uñ.

manserit
t eãt fiẽ ꝛ
ego q si ñ
contnẽt nu
bãt. legi.

nme ꝛ q̃r hoc dicẽ
adiungit. meli' ẽ eñ nube quã uri .i.
arẽde libidine. Vri eñ ẽ deſiũſ angi.
t uinci. Non g̃ ĩo dicẽ meli' q̃ ſit uri ꝛ
nube meli'. ſ; ſuetudinẽ locutionis ẽ

h iſ aũt q̃ matri
monio uĩcti ſũt.
p̃cipio ñ ego ſ;
dñs amatrimoio
nõ diſcedẽ. Q ỏ
ſi diſceſſerit ma
ne innuptã. ạ
uiro ſuo recõcili
eť. & uir uxoꝛ
ẽ ñ dimittat.

h ſ; ſecũd.
iſ aũt
q̃ h cõſu
lo nõ uĩcti
ſ; hiſ q̃ ĩ
matrimoio
uincti ſũt
p̃cipio nõ
ego q̃ h
p̃ceptum
inuenim
ſ; dñs ĩ p̃a
p̃loã. pre
cipit. uxo
rẽ a uiro
nõ diſcedẽ
h' ſimple ũ
eã formeã
nis. h ẽ n.
cã q̃ ẽ ec

ducat aliã. ꝛ recõciliet uxi. Simul n. forma ſeruat̃ muliꝛ ꝛ mulieꝛe. Amb⁹ ſiũ tũ dicit ĩo nõ ſolũ hic de uiro. ſed de mulieꝛe. q̃ hic uiro aliã ducẽ. q̃ inferiꝰ ñ oĩo hac lege uꝛitur. q̃ poſtꝰ. q. a falſarijs dicẽ appoſitũ.

Nam ceſſ ego di
co ñ dñs. Si q̃ ſ fr
uxoꝛẽ hꝫ infidẽ.
ꝛ h cõſentit ha
bitare ẽ illo nõ
dimittat illã.

Nam ceſſ
poſtq̃ ego ꝛ
de cõiugi
o fidelium
tranſit ad
uparia cõ
iugia. q̃ĩ
ú uñq; fide
liſ ẽ. h p̃
ceptũ dñi
dedit. Nã
ceſſ. ſ. ú ñ
uñq; fidelis
ẽ: q mutato eccle ſtatũ ẽ cuãgliũ gẽ
tibus p̃dicari cepit. ego dico. ex deo
quidẽ. nõ dñs p̃po ait. q̃ ſi quis fr̃. .i. ſi
quis fidel oĩuſus ad fidẽ in cõiugio. hꝫ
uxoꝛẽ infidelẽ ꝛ h conſentit habitare cũ
illo: nõ dimittat illam. Non h p̃cip aplus
ſ; conſulit. ut ſic ag̃at. nõ ſit tranſgreſſor fidei ꝛ p⁹ de uirginib⁹ conſulit. Monet g̃
q̃ ẽ luctamen occo eũ poſſit tenere relinq̃re.
ſ; nõ expedit. Tũc n. nõ expedit. ie. q h
citũ ẽ cũ p̃mittitur quãdo ſ; uſus ipſius
poteſtatis. Aliꝰ affert impedimẽtũ ſalutis fidei ẽ illis. ũde iam loquimur diu. ſ. diſceſſio fidelis ab infideli. q̃ nõ p̃hibet dñs.
q̃ cohabitũ illo nõ ẽ mutua. ſ; aplus ne fiat ſuaſor. ꝛ ſilio carnaliſ ut nemo in ea re iuſſioni. neceſſitate teneat. ſ; ꝛ ſilij uolũtatẽ
libe faciat hꝫ g̃ in uſum ẽ. aplus mone
do dixiſſe. ꝛ uxoꝛ n. fidel. licite poſſ relinquere infidelẽ. ꝛ idolatra ꝛ q̃ libet
noxia ſ̃ſtricto formeo ẽ ꝛ dñs ea formicationis p̃miſit quidẽ uxoꝛẽ dimitti. ſ; n
uult. ꝛ ſic dedit locũ aplo monendi. ut
qui uolũt nõ dimittat infidelẽ. que forſan fiet fidelis. ꝛ qui uolũt licite dimittere p̃ſit. q̃ n. fidel infidelẽ relinq̃re licite poſſ. ĩo hꝫ dñs nõ p̃hibꝫ q̃ eñ dñs
p̃hibꝫ fieri ideo nõ licet hꝫ ãt fieri licet.
Nam ſi formeo carnis deteſtanda ẽ iuge. q̃tomag̃ deteſtato mentis. .i. infidelitatis ẽ: q̃ ẽ heresis ẽ. ú nõ expediat.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ne pp ꝺuguꝯ ſepatõneſ ipſam doctrinã
ſalutiſ homineſ offenſi exorreãt inꝺed
it. aple ⁊ monet nõ fieri. Sic ꝙ abuſiue
lb⁹ nec ubentur a dño. nec phibẽt fide
leſ recedẽ. Nam ſi dimittẽ taleſ ubẽt
a dño nullus locuſ eẽt ꝺiſtuꝯ admonẽtiꝭ
apli. ne hꝯ fierẽt. Legĩ ũ qꝺ eſdraſ pha
mo dñſ p eũ nõ ñ pmiſit. ſ; ⁊ uſtiã
rituſ. uxoreſ dimittere. Alienigenaſ p
quaſ ibant ad deoſ alienoſ. nõ ille pma
ritoſ adquirebaẽ dõ. Recte utiq; hꝯ
ꝓcepit. qꝺ nõdũ tanta gr̃a ſaluatoriſ illu
xerat. ⁊ pmoꝯ ſen dñſ uſſerat. nequiſ
uxorẽ alienigenã ducerẽt. ꝺ'nto ꝙ qſ
ducẽt dño phibente. dño ubente di
miſerũt. Non enĩ ẽ impuꝺẽꝺũ. mat
monũ q eẽt decretum di fm̃ ẽ ſ; eũ
cognoſcitur enĩdanoũ ẽ. Cum ũ cepiſſ
gentib⁹ euangliz ꝓꝺicari. ⁊ã comunc
oſ gentileſ gentilib⁹ ꝑit ꝺuguꝯ. erꝙ
ſinon ambo ꝛcꝺerẽ. ſ; unuſ t una ⁊
infideliſ cũ fideli ꝺſentiret habitare ñ
phiberi a dño debuit. fideꝫ infidelẽ di
mittere nec ubi. ſꝺ nõ phibi. qꝺ iuſti
cia pmiſit ãfornicante ꝺicẽꝺe ⁊ infideꝫ
homiſ fornicõ ẽ maior mcorꝺe. ĩo nõ ñ
ubi. qꝺ ñ ꝺ iuſtionẽ dñi gentileſ fuerẽ
ambo comuneti. licitũ ꝙ erat puſti
ciam. ſ; licitũ nõ erat faciendũ. pp hũa
nitatẽ. Ro ã dñẽ de uiro: ſubdi
ſꝺ mulierẽ.

Et ſiqua mulier habet uirũ infidelem ⁊ hic ꝺſentit habitare ẽ illa nõ dimittat uir̃. Sctificat⁹ ẽ enim uir infideꝫ ĩ muliere fidẽli. & ſctificata ẽ mulier in

Et ſi qua mulier hꝫ uirũ infidelem ⁊ hꝫ ꝺſen. ha. cũ illa ñ di. in. de in ſilij ſui ⁊ eam ⁊ finẽ ſup ponit di cens. Sctificatuſ eſt n. uir. in fide. p mu. fi. t mu

uliere fide ⁊ ſctificata ẽ mu. infi. p mu

fideliſ purum fidelem.

fi. t muro fidẽ. Credo iam pueneraꝯ. ut nõ nulle femine puroſ fideleſ ⁊ uiri p uxoreſ fideleſ. infideẽ uenirẽt. qꝺ ſepe hꝯ ꝺingit. q. alẽ p al tũ. ad fidem ꝛtitur. Vt ita ſctificet⁹ ẽ uir. infi. p. mu. fi. uel mulier ẽ uir infidel. qꝺ ad fidelẽ mulierẽ. qꝺ nul lam ex eiuſ nũcioẽ immundiciã mu lier fideliſ patitur. ⁊ ſctificata ẽ mu ⁊ ẽ. i. mũda ẽ mulier infidel. qꝺ ad u rum fidelẽ. qꝺ uir fidel ex eiuſ nũcti one nõ ꝺaminat. Vera n. fides lr pu diciciã ⁊ ẽ infideli ꝺuge.

Aliocuin filiꝯ ii ſi immũdi eẽnt nunc autẽ ſci ſt.

Aliocuĩ qꝺ dico ut nõ dimit tat fideliſ infidelem ꝺſentiẽtẽ habitare. aliocuĩ. ſi diſcedit ſi dis mittit muliẽ uolentes cohabitare ⁊ aliꝫ uoſ copulatiſ ⁊ ĩ nõ ẽ legĩe mat monũ: adulti eſtiſ ⁊ filij uiri qui de hac copula naſcuntur immundi eẽnt. i. ſpurij ſt. Hunc aũ ſi permaneriſ filij uiri. ſci ſt. i. mũdi. qꝺ delicteſ ꝺuguꝯ nati ſunt ⁊ ſub ꝺatoriſ uenatione nati ſũt ex parte. Vt ita. ut agat de filiꝯ iã natiſ qui in infidelitate remanẽt. ſi uiciſſim ſe ꝺimittũt. qꝺ ꝺico ut fiꝺ. liſ nõ ꝺimittat infidelẽ. aliocuĩ. i. ſi uoſ mutuo ꝺimittatiſ filij uiri qui maiorẽ partẽ ſecutẽ immũdi eẽnt. i. in infidelitate remanebũt. Maior n. ẽ erat mult infideliũ q̃ fideliũ. Nã aũ filij uiri ſci ſũt. i. ꝺum ſuũ uno exparentib⁹ auctore. ſuũ utiq; q̃ ñ fi eret. ſi mo credente diſſociaretur ꝺuguꝫ ⁊ nõ tolaretur infidelitaſ ex ꝺugiꝯ uſq; ad optunitatẽ ꝺeꝺit.

Quod ſi infideliſ diſcedit diſcedat. Nõ eſt eni

Quod ſiꝯ ⁊ ẽ. qꝺ fiꝺeliſ nõ ꝺimittat. infideꝫ ẽ ꝺſenciẽ tẽ habitãe

q ſi infideliſ uir ⁊ mulier. diſcedit

seruutti subiectus fr̄s aud soror ineusmodi. Jnpace aut̄ uocauit nos dn̄s.

odio fidi discedat. ñ y eo fidelis desertus. Non m̄ mulier infidelis recessime dimittit̄ iuuro suo dicat. Hō ero uxor tua in d̄ lacrimo dimicias ꝫgregas. in solita lenocinia excessi huius mōi cū illo cui uxor hī dicit. si uacat canus ē plus tenebr amore diuine grē. q̄ carnis uxorem. mbr̄ q. eū scandalizat fortē ap̄uitat. Non ē n. q̄. iō dico discedat. Non est enim seruu sub fr̄ fidel aud soror in eusmodi. s. meo habitacione in alijs talib̄. i. ñ cogitur fidelis sequi infidelem odio fidi discedentē. si; q̄ dui i pace ē simul possunt nō sepeliuntur. si meo poterunt uocari. meo manendū ē. iō ait. nō ē subiectus q nō debetur re uentia ouugij. ei qui horret auctorē ouugij. Hō est enī ratū matrimonium. q fiūt di de uocione ē. iō ñ ē peccm ei. qui dimittitur ꝑ dn̄m. si alij se copulauit. Contumelia n. catonis. solū uis matrimonij ēca eū qui relinquit ne accusetur. Alij copulat̄. Infidel aut̄ discedens. in dn̄m immatrimonū peccat itaq; nō ē fidel ei seruanda ouugij qui i do recessit ne audiret nom̄ x̄. Si ū abo ḡdimt p cognicionē di firmat̄ ouugium. Hinc q̄ ambrosius sup̄ dicē uidr. Supra n. dixe. q fidel dimittens infidelem. si alij copulauit se adult̄ ē. h̄ ū dicit q̄ ei dimisso nō ē peccm. si alij se copulauit. q aquib; dā sic determinat. Aliud ē si dimittit infidelē uolentē manē alio si dimittit̄ ꝑ dn̄m ab illo q̄ horret nom̄ x̄. i bñuolentie lex nō seruatur. h̄ ultas custodiē. Idcq; ē licet se p dimittē. nō tñ sēp licet se alij copulare. si; tē tm̄ ē ꝑ dn̄m dimittitur. Vnde alij dicūt. p se alij semp copulare fidelī. s; nō alij infideli. Jnpace aut̄. qī fidel nō ē subiect̄ seruitutī i h̄ mō. s.

pacē dñet suauē q̄ inpace uocauit nos dr̄s. idō nō debemus eē cū discedente. nō opꝛet nos litigare. ē discedente q̄ odio fidi discedit.

Unde eñ sis mulier siuirū saluū faciet. Aliud unde scis ut si mulier em saluā faciet. in unicuiq; sic dispuit dn̄s. Vnū quēq; sic uocauit ds ita ambulet. sic in oñib̄ eccl̄is doceo.

Unde n. supra ostendit̄ ne fidelis deserat infidelem p eam̄ forte euenerit. s. q̄ sctificat̄ ē uir. nūc q̄ eadē fi ꝑtūr. idē ostendit reddet̄ rōnē. ē nō expediat. ut fidel dimittat infidelē q̄us liceat. hec aut̄ nō uidet̄ legē si; hēa fuit cautat. q̄ de manēdū ē cū infideli q̄ uñ scis tu mulier fidel. si uirū infidelē. saluum faciet̄. hī iō dicit. q̄ forsan possunt edē qui nō horret nom̄ x̄. Deū dicit uiro iō demulhere. Aliud uñ scis uir fidel. si mulierē infidelem saluam faciet̄. Vñ unq̄ hī scis o uir. t mulier. n ita hēt te ad tuū ꝓpter. sic deus diuisit unicuiq;. i. sic debit utriq;. s. uiro ꝑē uxori sub ē. t quoꝝ scis hī q̄ predictum ē. n patient̄ expectet fieri. sic diuisit uni. diuisit enī ds cuiq; q̄n saluetur. i. scit q̄n credet t sanctificet. dñs dat. sic tu expectā quoꝝ scis o uir. t mulier. q. ꝑdictū ē in quisq; uir̄m. ambulet p seueram. t si nō stat ꝑfect. i sic ds uocauit unūq̄q;. i. in eode statu in q̄ ds quēq; uocauit. nō aquo. ut. s. ouis dimittit ꝑ uam̄ maneat. Aliquis aut̄ forte dicet q̄ sol corumpit̄ cētis fidelib̄ hī ꝑdicaret. aut. si hī sta ꝑdico multa ecclā. sic in oñib; eccl̄is doceo. Tenemur ē g̃ nobis quod ds tenet.

Circumcisus aliq̄s q̄ncūcis q̄ in eo sta tu ꝑ qsa:

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uocatus ẽ. ñ ad
ducat ꝑputium.
Inꝑpucio aliquis
uocat ẽ. ñ adduc
cat. circũcisio n
ichil ⁊ ꝑpuciũ ni
chil ẽ. sꝫ obserua
tio mandatoꝝ
dei. Vnusq̃sq; in
qua uocatione
uocatus ẽ in ea
ꝑmaneat.

mamere. s.
iungi. hẽ
⁊ meẽtis.
que salutẽ.
q̃pedimtum
nõ afferũt
ut ubi gr̃a.
si aliq̃s ẽcũ
cisus uoca
t ẽ nõ ad
ducat. i. ñ
cogatur ad
ducere. ꝑpu
tium. i. ri
tus gentiliu
m ⁊ si in
ꝑpu. a. u. ẽ.
nõ circũci
dat. i. nõ
cogat ad
uoluerit
tus. Seruat
aplẽ uq; q.
ꝛ gẽre uoet. siũ eccli
is gentiliũ. siũ uxoꝝ. ꝛ lusq̃ eũ auferr
ꝛsuetudinẽ que seruata nõ impedit sa
lutẽ monẽs ne in talib⁹ spẽ salutis pona
tur ⁊ si p offensioẽ infirmoꝝ seruent
ũn ⁊ducit nich eẽ subo ens. Circũcisio
n. nich ẽ ap. nich ẽ. q; ad salutẽ ñ pdẽ.
nec ob ẽ. hꝫ t illd. i. uolue⁹. t gentil rit⁹.
sꝫ obseruatio mandatoꝝ dei. Vn⁹ quisq;
q̃ gentil. nõ adducat circũcisionẽ. t u
deus ꝑpuciũ. sꝫ pot⁹ unusq̃sq; ꝑmaneat i
ea uocõne. i. in ea odicione uocõis ñ re
pugnãte. ing ñ aq̃ uocat ẽ. hꝫ n. ad eas
odiciones. t ꝛsuetudines ure retut que
nich obsũt fidi bonisq; moꝛib⁹. Sic enim
ouix. sic ⁊ lat. ad fidẽ ẽ uocat. sꝫ ille i ꝛsu
gio. ñ a ꝛsugio. ste ũ nõ in latrocinio. sꝫ a
latrocinio. sꝫ n necẽ ẽ ut ꝛsugeꝛ desi
nant eẽ ꝛsugeꝛ. ꝑ ẽ fidẽ sic necẽ ẽ ut
latrones desinãt eẽ latrones.

magis ute. Qui
cũ in dño uoca
tus ẽ seruus. lib
tus ẽ dñi. Simi
lit qui lib uoca
tus ẽ. seruus ẽ ẋ.

aliud de cõ
dicionis offo.
q̃ q̃sq; ꝑma
neat in quo
uocat⁹ ẽ sic
si seruus uo
catus ẽſ. ñ
fit tibi ẽre
q̃ uel hꝫ ef
fugẽ. sꝫ si
potes liber
mag⁹ utere
seruitute. q hꝫ ẽ ca humilitatis que ad
eam que in dño ẽ ꝑtinet libratẽ q; q̃n
to mag⁹ quis ꝑ dñi despectioꝝ ẽ in li
cto. tanto mag⁹ exaltabꝫ in futuro. Q⁹ n.
q̃ nõ ido debꝫ eẽ cure. siq̃s uocat⁹ ẽ ser
uus. q; eque ut dñs suus seruus ẽ ẽ q.
ra aut. Qui n. existens seruus uocatus
in dño. i. in fide dñi. t in opatioẽ dñi.
libtus ẽ dñi. ꝺs ẽ ac si diuerit seruus
dñi ẽ. sꝫ honesti⁹ nom̃ posuit dicendo.
libtus q ⁊ recte dr. q ereptus ẽ a pec
catis. que seruos faciunt. similr qui uo
cat⁹ ẽ dum lib ẽt. t ido ꝓ elatiõẽ q̃
eũ ẽ. t ab homine ꝑ odicionẽ seruus
ẽ ẋ. q ꝓfect⁹ ẽ. g nec seruus odicione
despiciatur. nec lib elat⁹ seruo se ꝑponat.

Precio empti es
tis. nolite fieri s
ui hominũ. Vn⁹
quisq; in q̃ uoca
tus ẽ fr in hoc ma
neat apud dñm.

Precio.
⁊ ẽ. Qui utq;
seruus ẋ ẽ
q̃ utq; i
tum ẽ. q;
empti estis
ꝑcio. i. san
guine ẋ. ⁊
q; empti es
tis. nolite
fieri seruu
hominum
i. s. ut ꝑponatis seruitui dei. q̃. Quia ẽp
tu estis. reddite uoẽ emptoꝝ. ut seru si
tus ẋ. nõ hominũ. hꝫ sint seru hoĩnum.
qui humanis se subiciunt ſ̃ſtitionibus.
q stringit uob si dicatis. ego sũ pauli e
go appollo. ⁊ hm̃oi. unusquisq; ⁊ ẽ. q.
sup̃ dixat. hꝫ ut⁹. ut plene ꝛmoꝛet. di
cens. Vnusq̃sq; fr in hoc statu maneat
apud dm̃. i. obseruatioẽ mãdatoꝝ dei.

Seruus uocat⁹ es
ñ sit t cure. Sꝫ et
si potes lib fieri

Seruus
ẽ. Supp̃o
sunt unũ
exẽplum
de ritu u
ũdi hꝫ ex

(c) 2006 Ministerio de Cultura

inquo uocat ē nō aquo qi nullus timus
nocet. inquo aliquis uocat.

De uirginib aūt
pceptum dñi nō
habeo. Consiliū
aūt do. tāquā
miam cōsecut
a dño ut sim
fidelis.

De uirginib aūt supius ubi aīr
dico aūtē nō
nupsit et
uiduus nō
dū uirgi
nib f; ī u
duus ormē
di ofilium
dedit. nē
dū dat. ī
gnib idē
ofilium. qī de nūcupīs p
ceptū dñi dedi: ī utiq;
ē fidelis. t meū ofilium. ī alī ē infide
lis. de ūgnib aūr pceptū dñi. aliqua
lege perpientis ut ormeāt t mubant.
Consiliū aūr a spū scō m inspirat:
do idē qō sup dedi. f. nō nubendi. f; o
tinendi. ī dū aliud licet: ofiliū do. tā
q̄ osecutus miam a dño. i. aptat. Ira ī
sim fidel. mdispensatione m ēdita. ac
p hoc ostat. q sim idoneus. mdanois cō
filijs salutaribus.

Existimo gd hoc bo
num ēe pp instā
tem necessitatem
qm bonum ē ho
mini sic ēe. Alig
at ēt uxori noli
querere solucion
Soluitus es ab u
xore noli qrere
uxorem

Existimo qī
qī aptē sum
t fidel: gd
hoc ofilium
do. f. nō nu
bendi. qp
existimo hoc
i. inūgini
tate man
e. bon ēe
pp instans
necessitatē.
ūgniū. ut
tandā ne
cessitatem.
dic penuri
ā sclī quā
sepe pacīū
tur ūgnis
infirmis infirmā rōnem
prend. posset ut. dignioē
redoisse rōnem ūginitatis mun amp
plius omendando. Suppditur enī ūgni
tas adicionē humane nāe

anglis assimulant. Maior mī victoria ūgi
num q̄ angelor. Angli n. sūt carne unūt
ūgnes ī carne triumphant. Hoc erat
q̄ tabernaculo dñi supmū opimtū e
rat de pellib hicintinis p q. intelligit
celibum uita. hr n. tacitus. speciē mo
simulē. ī. qui mcarne virginea puritā
tem seruāt sī celestib; simulantur hys
qui ē mulieribus nō sūt coinquinati se
cum agnū quocūq; ierit. Qm ē. qī. ī. esti
mo ut dixi: bm. gm uie. ī. ē. f. bonum
ē hoi sic ēe. i. mūginitate: licet sit hoc
bonū: tam si alligat ēt uxori: noli q̄rere
solonē: si instet necessitas: f; si solut ēt
ab uxore: no. q̄rere uxorē. si potes oīno
hys filia sunt que nullo dñi ostringen
tis impio imperestante dimissa sūt. In
his audiend ē aple. i spū scō monēs

Si aūt accepis u
xorē nō peccasti. et
si nupserit uirgo
nō peccabit. Tri
bulationē tamen
carnis habebūt
huiusmodi. Ego a
utē uobis parco.

sulēs.
Si aūt qī.
Noli querere uxorem.
si tn si accepis uxorem.
nō peccasti.
et simūr. si
nupserit
uirgo: nō
peccauit.
Tribulonē
tē. qī. hi
peccāt simu
bant. i du
cunt. tam
leuis ē ēe sin ūgio. qp huiusmodi. f. nu
gati. habebūt tribulationē carnis pro
reb necessariis pundendis sibi et filijs. Ego
aūt qī ofilo euitare ūgnium et tn ecco
uobis. f; nihil egd parco. nob. f. dū ofilo
hoc euitare que tribulationes carnis f; sollici
tudines memorata sūt. i dū ecco nob.
qō unitus et ḡue sit.

Hoc itaq; dico fris
tps breue ē. Reli
quū ē ut q hīt

Hoc itaq;
hic adtemp
antiam mo
net. qīa qp
ūungem
ni dū sin
pecco poss;

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uxores tanquã
nõ habentes sit.
& qui flent tãq̃
nõ flentes. & q̃
gaudent tãq̃ nõ
gaudentes. & q̃
emũt tãq̃ nõ pos
sidentes. & qui
utuntur hoc mun
do. tãq̃ nõ utãt.
Preterit enĩ figũra
huius mundi.

qđ tpl bre
ue ẽ. quo
nõ gnatu
one carnis
h ppagan
ẽ ẽ ipls
di. s; rege
natione
spuali spiu
ali colligẽ
dus; qua
temp9 bre
ue est: reh
quum est
i. hi solum
restat agẽ
dũ. ut qui
hũt uxores
sint tanq̃
nõ hntes
studentes
di seruitio.
nõ opi: car
nis qđ utq;
facit. qui hũs uxorẽ reddit. nõ exigit
debitum; qui pp infirmitatẽ pam dũẽ
uxorẽ plangens potius. q̃ sin uxore ẽẽ n
potuit. q̃ gaudens q̃ duxit; maxẽ qui
pari sensu utilẽtiã seruãt. beatiora sa
n augia iudicanda sũt que suũ filiũs pea
tus suũ & ple scẽpta. utilentia pari con
sensu seruare possunt. Secũs. & qui flent
p casib9 admugu; & p aliqua tristicia sch̃ sũt
tãq̃ nõ flentes ut spe futi boni. nõ cedãt
t frangant; & qui gaudent p aliq̃ pspita
te sch̃. sunt tãq̃ nõ gaudẽtes ut unusq̃sp̃u
alit tũbant corripi; & qui emũt ut face
unt augm qui possident filiũs. sint tãq̃
nõ possidentes. ut. s. nõ apponãt corp
oruis reb9. s; sic habeant ut amore illis no
hereant. & ut uniũsaliter colligã qui u
tuntur hi mundo. sunt tãq̃ nõ utantur; i
s. ex bonis ei faciãt bona. nõ mali fiãt.
que bona ne pereãt mala. bonis dant.
hẽq; tollunt ut pbent. Sic ũ putentur
magna. t sũma: dantur & malis. mẽq;
eis tollunt ut crucient. ꝑtũr u. qĩ ido h
mundo alia. qĩ nõ sit sunt existimãda q̃

ꝑtũr. i. cotidie senescẽ & tho mundo
mundanor igniũ ofragatioẽ pibit ñ
suba. s; figura arq; ipsa suba eas qh
tantes hebit que corpib9 immortalibus
mirabili mõne ouenãt. & ido nõ di
xit mũdo. s; figura q̃ suba nõ ꝑtit. s; qh

Volo aũt uos sin
sollicitudine ẽẽ.
Qui sin uxore ẽ
sollicit9 ẽ que d
omnu sũt. qm̃
placeat dño. Qui
aũt ẽ uxore est
sollicit9 ẽ q̃ sũt
mundi qm̃ pla
ceat uxori & di
uisus ẽ. & muli
er innupta et
uirgo cogitat
que dñi sũt ut
sit scã & corpe
& spũ. Que aũt
nupta ẽ cogi
tat que sũt m
di. qm̃ placeat
uiro.

Volo aũt. qĩ. Si nubi
tas facere
absque. & gr. uolo uos
ẽẽ sin sollici
tudine rei
uxorie. qua
diminuta
in di rebus
pensio ungi
latur. & rec
te hi uolo.
q̃ qui sine
uxore ẽ sol
licitus est.
ut cõpleat
ea que sũt
dñi & qm̃
placeat in
tion pule
tudine dõ,
nõ qm̃ ei s
uiat. Qui
aũt cũ uxo
re ẽ. sol. ẽ
de his que
sũt mũdi
s. de domo
regenda & hui modi.
quom & placeat uxori.
Magna u.
amaritudo
ẽ in domo
uxor tibus
& duitius ẽ. nõ nata s; ac
tu. q̃ partum dño. parti
seruit mũdo & similr muher innup
ta. i. uidua & uirgo cogitet que sũt
dñi. ut nõ coartat ne dãpnetur

(c) 2006 Ministerio de Cultura

adō q fac timor custos malor. h aut de dampnacione nō timēs. ⁊ de salute secura: cogitat tm que sūt dñi. s. ut sint. sca corpe. i. aecōnib; que gerūtur ministrio corpis. ⁊ spū. i. voluntate. h ī ⁊ nupta fideliss. ⁊ casta facit. que ñ m spū. s; ī corpe sca ē. Hō n. pōt fieri. ut non sit scīm corp. quo scificatus uitur spūs. s; amplius inupta h facit q hba a necessitatib; mundanis. quib; astricta ē nupta mentis uacat. celestib pceptis. que aut nupta ē. cogitet q sint mundi. ⁊ quom placeat uro. Hō uō h dicit. ut ⁊ ipsa nō sit sca corpe. ⁊ spūs; minus q̄ inupta. h utraq; loquīs aplē de inupta. ⁊ nupta amplioē inupta. ⁊ incorpe. ⁊ inspū scificatione intelligi uoluit. nō corp nuptarū oīm scificatione priuauit.

Porro hoc admi
nistratē uām dico.
Hon ut laqueū
uob iniciā. s; ad
id qd honestū ē.
⁊ qd facultatē
p̄beat sin impe
dimēto dim ob
sectandi.

Porro h q̄ stulto nō nubē. s; h dico admi nistratē uā. maiorē. s. ut expedi tus deo s uacās. nō ut si inco mmentes est. mittam ub laqm fornicatio nis. nō h dico ut laqueū uob iniciam. s; h dico ad id tendens qd honestum ē. s. ut hō sit castus. animo ⁊ corpe. Hon h id dicē. q turpe sit augiū. s; qr h honestius ē. ⁊ ad id tendo q p̄bear facultatē alicui obseruādi se dño sine impedimēto. qd ē in augio. cū g̃ aut ad id qd honestiꝰ ē nō matrimoniū turpe ee demonstrauit. s; q honestū erat honestiꝰ ḡhalis h̄nesti nomine nūcupauit. qr honestiꝰ quidē n qd magis honestum ē. Sic g̃ bono. melioꝰ ⁊ beato batiꝰ ē sic honesto honestius ē qd honestū uolu

Siquis aūt turpē
se uideri existim
at sup ūgine sua
qd fit sup adulta.
⁊ ita optet fieri
qd uult faciat. h
peccat ūgo si nu
bat.

Siquis a. sic de urginib; det mittatur. q sit melioꝰ ⁊ honestiꝰ. sic ⁊ custodib; ūginū de timmat qd illis faciendum. si urgines uoluūt ⁊ noluūt. qī hoc ē honestius. ⁊ expeditiꝰ. s. ee sin augio. s; tm si quis existimat se uidi q̄q; turpē sup. i. de ūgine sua. eo q t q̄ sit sup adulta. s. ultē pubertatē. ⁊ ita optet fieri. s. ut nubat qi ūgo nō uult retinere. q uult urgo faciat qi nō peccat custos si nubat ūgo. ideo dico propter. nō peccat.

Nam qui statuit
in corde suo firm
nō hns necessita
tē. potestatē aūt
habet sue uolun
tatis. ⁊ h iudicaū
in corde suo seru
are urginē suā
bene facit.

Nam de isto alio patet. qi bene facit. non tm nō peccat ille. s. qui statuit in corde suo seruare urginem suā. nō ingerēs ei fornicē nuptiarū statuit di co. firmus in proposito non curās sobolem t aliud huiꝰmodi. non habens necessitatem. cum urgo uelit contumere. sed habens potestatem sedm alium ne continentiam. uoluptatis sue p̄ficiendę. ille qui h statuit. bn facit. ⁊ ille utriq; qui hoc non execrabile statuit. sed in corde suo iudicauit. id ē exiudicio mentis bonum ee discernit. ⁊ qi oportet fieri ut dicimus.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Igitur qui matri
monio iungit
uirginē suā benī
facit. & qui nō iū
git melius facit.

Igit q̄
m. iū. uir
su. bo. fac.
q̄ licet q̄
facit. & q̄
nō nūgit.
cū hab̄t po
testatem
siue uolun
tatis: melius

facit. q̄ & apd dm̄ ihm̄ illi collocat. &
a sch̄i sollicitudine illam libat. & ō recte
dr. melius facit. qbelius ē enim q̄ licz & ex
pedit q̄ q licet. & nō expedit. hic n. benī
uiuit hō malo. i ū bn uit bō. duo eīm
h. s. bonū & malū & alia duo. s. usus bonus
& usus malus sibi met adunata. uij. dif
ferentias faciunt. Bene utitur aliquis bo
no. ornamentis dedicans do. male utitur ais
bono. ornamentis dedicans idolo. male uti
tur malo. concupiscentiā relaxās adultrio.
bn utitur malo. concupiscentias restringēs
conubio. Dic q̄ melius ē. bn uti bō. q̄ bn
uti malo. cū utrq; sit bonū. i quidā uir
gine suā nuptū bn facit. & qui nō dat. me
lius facit. Bonū n. ē pudicicia iungat. si; me
lius ē ornamenta ungunat. & uouat. Quia
et. & ē. ei uirgo post nube. similr & uidua
post nube. si; bati ē dne. & hi q̄ aut. Quia
et alligata ē legi uiri. quo ad uir ei⁹ ui
uit. ut nō liceat alij nube. qđ si dor. uir
eius. sc. ē. a lege uiri & pmittitur ei. ut eu
uult nubat. i. dicit cui uult. q̄ multe
nuptie solent malos p̄uentus habe. ē ū
dicit nubat lege loquit naturali. q̄ quā
p̄me nuptie tm̄. ad hō. sunt institute. sed
ū p̄misse sūt. Denq; p̄me nuptie. sub be
nedictiōe dī celebrantur sublimit. sed
ū & mpsema caret gla. & habat dico & hi
tm̄ in dño faciat. s. sin turpitudinis sal
ue religionis nubat. Vel i
communa.

Mulier alligata ē
q̄to tp̄r uir ei⁹ ui
uit. Qđ si dormi

Mulier &
ē. qī uirgo
q̄cq; tp̄re
post nube.
si; nugata
ī si cā for
nicōnis dr

erit uir ei⁹ liba
ta ē. Cui uult
nubat tantum
in dño. Beatior
aūt erit si sic p̄
manserit secūm
meū cōsiliū. Pu
to aūt qđ & ego
sp̄m dī habeo.

m. al. ē. le.
uiri. q̄n. r.
uir. ei⁹. ni
si. dor. uir. e.
li. ē. cui. ui.
tm̄. in dño.
ba. d. ē. si.
sic. i. in nup
ta. p̄mānerit
s. m. cō. Sa
tis ostendit
bata ee in
dño & post
mortē uiri.
tm̄ nubere
fidele. sed.
beatiorem nō
nubentem.

unde maxime catharfrigarū & nouacia
nor. hereses cecidunt quas buccas sonātib⁹
nō sapientib; tertullianus inflauit. dū
secdas nuptias. tanq̄ illecitas maledico
dente conciderit. quas omīo licitas. apls
sobria mēte cōcedit. de ter⁹ aūt & q̄rtis.
& de ult̄ plīb⁹ nuptis solent homines
moue questionē. Q; quis audeat diffi
nire. q nec apls uideo diffinisse. Aut
n. Q. dor. uir. ei⁹ & ē. ad hō dicē p̄mus. i
secds. & tcis. & quot⁹ libz. ū nob. diffini
endū ē. qđ diffinitur apls. Vn ut br
respondeam. nec ullas nuptias debeo.
dāpnare. nec eis uerecundiā nuptiarū
auferre ipse & xp̄s apls ac urīm magis
tr & dns. Vīg. uirā mulierē. in eūgio
nō damnat. ñ dicē in resurrectiōe nō
posse ee. si; tm̄ aut. neq; nubēt. ñq; nubē
tur. Vn ñ ā hūāne uocabulo sensū au
deo dicē. ut quoscūq uolūt. nubāt nec
exemeo corde p̄ scīpturē sce auctorita
tē. q̄as ub⁹ nuptias audeo dēpnare
Qđ aūt dr. unius uire uxor fuit. & ali
ce dr. s. bacior erit. si sic p̄manserit. s.
meū cōsiliū. & nequis ī cōsiliū. tāquā
humanū & nō diuinū putaret cēpne
oū adiecit. Puto aūt q & ego. sic & alij
apli. habe sp̄m dī quo inspirāte. hec
& alia suadeo quos ñ putaui. Nota qđ
dicens puto. non dubitat apls. si; cēp
dns non dubitat. si;

(c) 2006 Ministerio de Cultura

meretur dicens. si me scireris forsan. r. p. m. scireris. r alibi cū uenerit filiꝰ hoīs putas inueniet fidē in terra. Vbo dubi tōnis arguitur infidelitas. nō oppimat

sed mutuat.

De his aūt que i dolis sacrificāt scīm. q. omīs sci entiam habem.

De his aūt. Supra egit de nup tijs de quib; illis que fierāt. hic agit de idolatrijs. i. immolatijs ydolo rum. in quib; a dō indiscretam usum quidā hēbant. ut exeo aud scandalizarentur aud saltem fundent infirmi ipsi qui heresi nouimate urebant. eccliam unse formā fundent. r unitatē scindent. Scietes n. eīa ee ee ratōne nūda immolata idol eoram infirmis idolo manducabāt. q uidentes infirmi putabāt eos ede sub ueneratione ydoli r exemplo eoz sub ueneratiōe ydoli ede bant. dlos g mepat hic aple. qī de his pdicns quesitis. r docui. si de istis aliis nisi uis op querere. qi de istis aliis scīs ut ego. r hī ē qd aīt. De his aūt que ydolis scīficantur an luceat ede i nō. scimus qī ego scio. r uos scitis eque mecū. q. licet ea comede. Ve scimus ego r uos. qm oīs hem scientiā. de eatoe. r eauris. hī dicit de his inter eos maioib; qui habentes scientiā e offendiculo minoz edebant. quos primū arguit. nec sufficienter scire dicit. q offendiculū pcessi nō euitabāt. alij aūt ignari. sub uenerationē ydoli edebāt.

Scientia inflat caritas aūt edificat. Si qs se existimat scire aliqd nondū cognouit qdmodū oportet eū scire

Scientia qī hēns scientiam. si nō ualet hī scientia. q facit uos superbire. ignaros. Scia em si sola e inflat. i. in superbiam ex

ū que nō inflatur. edificat. infirmos. que qd eis ob ee pot. dimittit. r ido ea hēre. nō inflantem scīam. audire scie caritatē. r utl erit scīa. p se n. mutl e scīa. e caritate utl e. p se inflat in superbiā. ut demones. qui geo nomine a scīa. sic sūt nomina n. in quib; e sin caritate. p hī aūt utrum i. elationē scie repmdā. datus e paulo stimulus sathane. a quo tundit. ne erigat. ponenda e r scīa scie. melius e em scire infirmitatē mām. q mīs rerum. Laudabilior e em anim. cui nota e infirmitas sua. q qui ea nō respecta. sidum uias seruitutum r turrium fundamenta. r celoz fastigia. seo meliores sūt qui hmc scie ponit nosse se ipsos. q scīam. q apponit dolore pegrinationis ex debito patie r ad motus.

Si quis aūt diligit dm. hic cognitus e a deo.

Si quis. qī hēns scientiam de ydolatrijs. si nō pfecta scīa e illa. q. r sicut existimet se aliqd scire. i. qō hoc est utl. nō dū mō ynō. qdmodū oportet eum scire. i. nō dū nouit. & qō sic ea scīa debeat uti. ne noceat alij. ipsos g qui de scīa glantur. ostendō nō tm cognouisse. sic cognoscendo e. Dum n. caritatē que mat omīū bonoz e. nō sectantur nō sciunt sic optet. Si quis aūt. qī hī nō pfecte scit. i. qui diligit frem. sic scit dō approbante. r hī ē q aīt. Si quis aūt diligit dm hī cognitus e. i. approbatus a deo. hī diligit dm. qui caritatis ea scīam mutuat. ut pstet frī p quo e mortuus e.

De his aūt que i dolis imolantur scīm. quia nichil e idolū in mūdo r qō nullus dūs nisi unus.

De his aūt. utrum pata scīa e ex. tm dō a pte que e ea. sup n. ñ dicat que eōr ex. scientia. si tm in hī ūa est q de his que imolā tur idol scīm. ego. r uos q licet ex medi r q nō abunde cō

(c) 2006 Ministerio de Cultura

inmundę .i. nr̄ ꝯaturaſ mūdi. ꝺ natūa
n. ds̄ formauit. ſ; ſtulticia hominū for
mā dedit. hr̄ quidē formā quādā hūa
nam. ſ; ipſe hō p ubū fēſ ē. quecq; n. fac
ta ſūt naturr. quecq; ſr̄ mꝯauriſ fca ſūt
pubū. ſ; forma hōis in uolo nō ē fca p
uerbum. ſic pecatū nō fm̄ p ubū. ſ; ē
mch ⁊ mch fuit hoiēſ cum pecauit. Vt ꝺo
n. ē. ī. m. .i. illud qꝺ putabāt ee uolū mch
ē. ꝯſtimabāt n. uolū ee p̄ ſubſiſtēte ex
ſimulac ⁊ ſpū p̄ſidente. t ydol. n. ē. ī. m.
i. nullī rei que in mūdo ſit ſimilitudinē
hns. ydolum n. hꝭ appellat ſpē q̄ nō uꝺ
ocſ. ſ; aīm ꝺ ſibi fingit. ut ſiquiſ hua
nis mbriſ. cap canis t arietis formet. t
in uno habitu hoīs duaſ facieſ ⁊ huiꝺmoꝺi
qui hꝭ facit. nō ſimilitudinē. ſ; ydolum
facit. facit n. q nō hr̄ aliqꝺ ſimile ſui. ſ;
qꝺ mentſ ocioſa ⁊ curioſa repit. uꝺo diſ
tinete dictum ē in lege. nō faciēſ uolum
neq; ō ſilitudinē rei. ſimilitudo ū ē eū
aliqꝺ exiſtque ſūt. t in celo. t intra. t in
aquiſ formatur. ⁊ ſcīm̄ qꝺ nulluſ ds̄ ē
n̄ unuſ. hꝭ dicit ne putetur ds̄ ee in ydo
lo. Vnꝺ n. tm̄ ds̄ ē. p̄r ⁊ filꝰ ⁊ ſp̄ſ. ſ. i. ip
ſa trinitaſ. unꝰ ds̄ ē. nullaq; fit pareū
in diuinaſ unitate dubio. Hō n. ds̄ p̄r.
parſ ē dī. treſ enī p̄ſone ſunt: p̄r ⁊ filꝰ
⁊ ſp̄ſ. ſ. ⁊ hꝭ treſ. qꝰ unuſ ſubē ſūt: uū
ſunt. ⁊ ſūme unū ſūt. qꝰ i nulla nr̄aꝝ. nt
la ē diuſitaſ uoluntatū. Si n. ū unū ēēt
⁊ eōſencione nō eēnt. nō ſūme unū eēnt.
ſi ū in. n. diſpareſ eēnt. unū nō eēnt. pa
ro ē una p̄ſōa ē gemīe ſube. qꝰ ⁊ ds̄ ⁊ hō
ē. nec tm̄ ds̄ t hō. parſ huiꝰ p̄. diei poſt. a
loquin filꝰ dī aīq̄ ſumēt formā ſeru. n
erat tot ⁊ ēt. cum hō duumtaxat ei ac
ceſſit. q ſi muna p̄ parſ nō p̄ ee ds̄. qꝺo
magꝭ parſ trinitaſ nō poſt ee quecq; unuꝰ
extrib;. huiꝰ g trinitaſ. n̄ tria parſ ē unꝰ.
n̄ manuſ aliqꝺo ōſ q̄ ſingli tu nēpe diuiſti
unū dm̄ expartib; nō ee. ꝓpoſitū ⁊ hꝭ de
patre uſ intelligi. ille mꝭſ uirtuſ ē. inge
nita ſimplex huiꝰ a ūtutiſ. q̄ ſimplicem
ee diuiſti. numqꝺ pteſ ſūt bonitaſ. ſapīa.
elemīa ⁊ potentia? Si diūſ pteſ ſūt. ſi
plex g uirtuſ exptib; ſtat. que te diffi

ſi g muna p̄ p̄r ⁊ illa inueniſ ⁊ parte
nō inueniſ. qītomagꝭ p̄r ⁊ filꝰ ⁊ ſp̄ſ
ſēſ ⁊ p̄ mdumaꝝ dicte. unuſ ē ds̄.
⁊ p̄ unuſq; p̄ tre p̄ſone ſūt. ⁊ p̄
ſingloꝝ p̄fectionē p̄teſ unꝰ dī. nō ſr̄
uirtuſ ē. ſi. uirtuſ eſt. ſ. ſ. hꝭ ūum dic.
ſ; q. ūtutem de ūtute genīa ⁊ ūtutem
ſ uirtute peccātē. ūuſ eaꝺ hr̄e naꝝ
am: hꝭ falſū dicit. hꝭ ee fiꝺē catholicam

dicit.

Nam ⁊ ſi ſūt qui
dicant dꝭ. ſiue
in celo ſiū in tra
ſiquidē ſūt dꝭ
multi ⁊ dñi mul
ti. ſ ob tm̄ unuſ
ds̄ pat ex q̄ oīa
⁊ nos in illū. &
unꝰ dñs̄ ihs̄ xp̄s
p quē oīa ⁊ nos
p ipſiū. ſ; nō ī om
nib ē ſcientia.

Nam ⁊ ē.
qī unuſ tm̄
ē ds̄ ⁊ uere
Nam ⁊ ſi ſ
qui dicant
dꝭ. partici
pacione dī
tatiſ ū ſei:
ſiū in celo.
Jam recep
ti. ut qui de
corpe exier.
ſiue intra
moꝛantes
ut qui ad
huc in corpe
mortali pe
gnantur.
⁊ nō falſo
putatos ꝺi
co dōſ. ſ; i
uirtute dī

dꝭ ſūt. ſiquiꝺ multi ſūt dꝭ. participa
cione ditatiſ. ut ſci. ⁊ ſūt dñi multi. q
aliſ p̄ſunt. apli. intra. archangli. i
celo ⁊ ſi mq̄ hꝭ ſit: nob tm̄ ē tm̄. unuſ
ds̄ pat. qui naturaliꝭ ⁊ ſubſtantiue ē
unuſ ē filio ⁊ ſp̄u ſcō. Dr enī ds̄ trib
modiſ. ſubſtantiue adoptiue. nūcupati
ue. Subſtantiue: ds̄ trinitaſ adoptiue:
ſci. q̄ p adopcionuſ grām dꝭ ſūt. nūcu
patiue demoneſ ⁊ idola. q nōie tenuſ
tm̄: dꝭ ſūt nō naīa. t participatiōe. de
diſ adoptiuſ dictū ē: ⁊ ſi ſūt q dicant
dꝭ ſiū in celo ſiū ītra. ſi dī. ſr̄. m ⁊. dñi.
m. Coſ n. intelligi uoluit: q digne ⁊ di
cant. dꝭ ita ſane. ū laīa q̄ laīt intꝛa ſer

(c) 2006 Ministerio de Cultura

maledicet. ú leg. dyſ nõ maledicēſ. t detrahēſ. ſ; nõ ſũt uſſi ſacrificijſ. t ul hſ latrie obſequijſ honozari. t pot ī de nuncupatiuſ dyſ accipi ulõ. ⁊iam ⁊ ſi ſunt. q. di. di. agentib;. ſũ. m. c. u. ſol ⁊ luna. ſuũ uīra ú appollo eſculapi hercl ⁊ huiuſmõi. ſõ dixi dicantẽ. ſi di. ſũt. mopmone paganoz ⁊ dñi multi nõ uī. uñ. ẽ un⁹ ds pr. q̃ cõmuſ ⁊ noſ inſe credentes ſac dõſ. ſ. ullõ. dedit eis poteſtatẽ filioſ dei fieri. hiſ qui credũt inomine ei. nob ꝯ unuſ ẽ ds. gẽ tib; ú pfes. quoſ nr tiret. ſ. demones. q̃ uolentes udi dy. ſibi exigunt illa q̃ do ú debent. ſ. aras. ſacrificia ⁊ alia huiſmoi. nr ú ds. hoies dos facit. q̃ nõ ẽ fes ⁊ deo unſ ds. Deos aũt hoines ee appellatos. inuenim⁹ multo pfto. Ds ſtetit in ſinaga dozū ⁊ nẽ. ſ go dixi dy eſtis. ſed quẽ ntẽ. ſi hommes dy uocantur. utr agit uocandi ſit dy. Cum hoib; ſcis maxim pmũ pmittat. equalitas angloz ⁊ in ſcripturis q̃. nescio utr t poſſit. t facile poſſit reperi. apte angelos dicetos dos. Si ꝯ nullq̃ indiuinis eloquijſ reperitur. ea in ea potiſſimũ occurit. qr angli nõ dicũt dy ne ab hominib; putarent colendi. ne hommes ad hẽ melinarentur ut ſeruirent religionis q̃ gree liſgia. t lata dr. anglis exibent. ſi nomine offrij; multo uſuſ uocantur. ſ. angli. qui latine dñr nunty. ut ille colatur. ẽ ſit nũty q ꝯ dr. ds doz. rex ma. ſ. o. dos. ñ i de ſcis accip. quib; ẽ un⁹ ds pat. de ñ oſtendit. q̃ recte dr ⁊ ds. ⁊ pr. qi de ẽ ds. qr ipe ẽ ex q̃ eom⁹ ee omia ⁊ ue pr ẽ. qr eom⁹ noſ fotũ. mllo. i. mlluſ gra. Qr ſi debeat dici q ẽ nob ſit pr. t ſps ſcs. Quod dñr. q deb. qr gra q̃ regnamur. ita ẽ filij ⁊ ſpus ſci. ut patris ⁊ qcqd ẽ nob apte. ẽ nob a filio ⁊ a ſpũ ſco ⁊ ido dñr qs ds trinitas. unuſ nob ẽ pat. unuſ magiſt. qui regnat. q̃ illuminat. ſic̃ unuſ ẽ ator. ſ; ite qr ſi ds trinitas ẽ nob un⁹ pr. an ſit ille nob pr. q̃ etiam pat ẽ filiũ gignendo. an ñ ⁊ ſi nõ. an ſit ali⁹ pr. ad qs illi dñr. qs nõ ſimplicit debeat dici. ds trinitas ẽ pat. ne utrel

pr. qui ẽ tria p. ñ aliuſ. ſ; ẽ ds unuſ qui ẽ nob pr excepta qui ẽ ille pr. filiꝰ ẽ ds unuſ ẽ pat. ñ tñ ẽ ds qui genuit. ⁊ nob ẽ ihe v. un⁹ ds ⁊ dñs ẽ pat in ſuba. i. nob in ſuba. un⁹ ds ẽ ⁊ dñs. pr. ⁊ v. p q̃ xpm: omia ẽata ſũt. Omia enim a patre. ſ; p filium: ẽata ſunt. ñ ali a p filiũ. alia p patrẽ. ſ; eade alioquin. iam nõ omia p patrẽ. ñ omia p filium. ſi aũt omia p patrẽ ⁊ oia p filium. ꝯ ea dẽ p patrẽ. que p filiũ fea ſũt. Qualis ꝯ ẽ pr filiꝰ ⁊ inſeparabil operatio utriq;. Deq̃ ⁊ noſ p ipm xpm. ſum⁹ in do. qr p ipm reformati ſum⁹ incognitione dei p q̃ fueram⁹ ẽati. ⁊ ẽ. Quaſi noſ hoc ſcim⁹ q un⁹ ẽ ds. ſ; nõ in omib⁹ ẽ. h ſcia. i. nõ omiſ miſtium unuſ dr cognoſcẽ⁹.

Quida aũt cõſcie tia uſq; mic ido li q̃ſi idolotytũ manducãt. & cõ ſcientia ipſoz ẽ ſit infirma pollu itur.

Quida ãt. t eni. qi ne re non ī oi b⁹ ẽ h ſcia. qr quidam ⁊ ẽ. Noſ ſci mus qr ido lum nichil ẽ. ſi quam manducat de ſacrificio ſ ẽ ſcia i

uoli qr putant idolum aliqd dimmum ee. ⁊ hi uſq; nunc i. ī. nẽ p conſuetudinẽ. manducãt dico. cũ conſcia ⁊ qi idolatrũ. i. cũ reuerentia uoli. qi aliq̃ illic eẽt dimittat ⁊ cõſcia ipſoz cũ ſit infirma. polluuntur p illos qõ hñt ſcientiam un⁹ dei. ſ; nõ ẽ caritate. p q̃ ſſ in hiſmodi errorẽ infirmi inducebantur. quoz nõ eis⁹ polluitur ſ; cõſcia.

he cum ſuſione

Eſca aũt noſ nõ cõmendat do. Ne q; ſi nõ mãducauerim⁹ deficiem⁹. neq; ſi mãducauerim⁹ abundam⁹

Eſca aũt qi. ſit nocet uni cometi. nobis aũt nõ poẽ qr eſca ſuperta. t non ſuperta nõ

bi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

omia ẽcta adꝺ mꝺaꝛnie. Heq; n. fiñ. m. deficiemꝰ. i. mmꝰ habebimꝰ bonũ. Heq; fim. habundabimꝰ inbꝺ ũeuũ. t hntuꝺ nſ. ſ; eẽfide tñ eiꝰ.

Uidete aũt ne forte ſ; licentia uſa offendiculũ ſit ĩ firmiſ. Si eñ q̃s uidit eũ q̃ habet ſcientiã in idolio recũbentẽ nõne cõſcientia eiꝰ ẽ ſit infirma edificabit᷑ ad mãducãdꝺ idolotita. & ꝓibit ĩfirmꝰ ĩ tua cõſcientia fr. ꝓr quẽ xp̃ſ mortuuſ ẽ.

uidete aũt. q̃. q̃. tam aduerſ nech ẽ eſca ipſa. ſ; uidete. ne. f. ſ; licentia. u. f. off. infirmiſ. in fide q̃ neſciunt adhuc uolumꝫ poſt ẽe offendiculum. Si quiſ n. infirmꝰ. uiꝺt qui hꝫ ſcientiã recũbentẽ. in idolio. i. in pſencia ꝺei. nõne. cõ. eiꝰ. eũ ſit. ĩ fir. p ſe. edificabitur ꝓ te. ad mandducãꝺũ idolatrã. i. ad manducandum. carnes ſacrificioꝝ ſiẽ idolatra. Videns n. quiſ firm ꝓtũ ĩ idolio ſacrificata ede. incipit ꝫ ipe ede nõ illa ſcientia q̃ ille. pcie eã ſciens nech ẽ idolũ. ſ; ẽ putat illue num. ẽ uꝺet frem ꝓr edere nec horrere. ꝫ ita pibit infirmuſ. fr in tua ſcia. i. q̃ ſapienter te uꝺet comedere. putanſ ſub idoli uenatione ꝓp q̃ ſaluãꝺ. xp̃ſ mortuuſ ẽ. ꝫ ita gũt peccaſ

Sic aũt peccãtes in fr̃s. ꝫ pcientes cõſciemiam

Sic aũt. q̃ ita. in fr̃s peccatis. ſ; ſic peccantes in fr̃s ꝫ pcientes cõſci

in xp̃m peccatis. Qua ꝓp̃ ſi eſca ſcandalizat fr̃m meũ. nõ mãducabo carnẽ ĩ etñ. ne fr̃em meũ ſcandalizem.

infirmam. in x̃ peccans cui membꝝ ſr̃. Cum enĩ caritatis nõ emuli ſũt. qua x̃ uos labauit. peccãt in x̃. nõ in x̃. q̃ ĩ x̃ peccare eſt x̃m negare. In x̃ aũt peccare ẽ in hiſ que x̃ ſũt peccare. Sic hic q̃ ſub lege ẽ ĩ lege dr peccare. i. hiꝫ q̃ in x̃ ſũt. in x̃ peccare dñr. in x̃ g̃ peccatis ẽ regnũ diminutis. ꝫ q̃ in xp̃o peccatis. q̃ ꝓp̃ abſtinere. ſic ego. ĩ ab oĩ carne. q̃ ſi eſca ſcandalizat. frem meũ nõ mãducabo nõ ſolũ immolata. ſ; ĩ oĩẽ carnẽ in eternũ. i. ñ hꝫ. ñ in futuro. ſic eñ oſtat q̃ nõ poſt mortẽ. ſic ẽtis ſum. q̃ ñ inuita manducabo. nõ q̃ mala ſit eſca. ſ; ñ ſcandalizẽ frem meũ.

Non ſũ lib. ñ ſũ apte. Nõne ihm in x̃. dñm nr̃m uidi. Nõne op meum uos eſtis ĩ dño. Si alis ñ ſum apls ſ; tñ uob ſũ. Nã ſignaculũ apli mei uos eſtis ĩ dño

Non ſum. ihꝫ. incipit ſe ꝓponere in exemplũ. ut ſic ipſe abſtinet a licitis ꝓ ſcandalo frm uitando. ita ꝫ illi abſtineãt. ipſe n. applica dignitatem poteſtatem hñs nõ op ari manuꝫ. ſ; de euangelio uide neciñ tñ acceptẽdo ſcandalizaret. abſtinuit. Quaſi abſtinere ab hiꝫ licitis. ꝫ. ꝫ ego habeo

(c) 2006 Ministerio de Cultura

libratē accipiendi stipendia ⁊ tñ nō accepio ⁊ ue habeo libratē. nūqd eñ. hō sum lib accepe. uniq; lib sum accepe. qi liset m. q ⁊ alijs aplis. s. de euangło uiue. hj ⁊ si sic inductum sit intendit tñ ꝓbare se aplm. qi occōne pseudo aplōꝝ minus de eo senserūt comunitꝫ ūn subdit. nō sum aplc qi ue sum lib. qi sum aplc ⁊ ue sum aplc. qz xp̄m uidi. ꝑ quo minus uidret aplc ⁊ hj ē q dicit. sub introgatōne. loquens ut ira tus. nōne xp̄m dnm nrm uidi. ⁊ una ⁊ templo ierosolimis dum orarē. hō ne. qi ue ego sum aplc. qz uos estis op̄ aplatus mea ⁊ hj dicit sub introgatione. nōne opus meum uos estis. o comunitꝫ tñ in dño. i. dño coopante. ⁊ in dño. i. ad głam dñi ⁊ qz estis opus meū. nō ⁊ si nō sum aplc. alijs. i. nobis. quoꝝ lege euacuabat. s; tñ uob qui ꝑ me dubi estis sum aplc. qz uos estis op̄ meū pfectū ⁊ ue nob sum. aplis. nam signaculum. i. forma. aplatus mei uos estis in dño. i. dño auctoie a simili sigilli. qz nuob apparet. q ego sum aplc dū ea hētis ꝑ me. que alij ꝑ alios aplos ⁊ nō ꝑ uos ꝑ alios qui dubitant. aplc de fendo ⁊ hj ē q air. mea defensio hec uos s. apō eos qui de me introgāt utrum sim aplc ⁊ qz aplc sum.

Numqd nō habemus potestatē manducādi et bibendi? Numqd nō habemus potestatē sororē mulierē circūducēdi. sicut ceteri aplī ⁊ frēs dñi ⁊ cephas? ā solus ego ⁊ barnabas nō habemus potestatē hoc opandi?

Numqd ego ⁊ mei nō habem̄ potestatē manducādi ⁊ bibēdi ura. i. unde di. de stipē dijs uris? qi uniq; habem̄. pmissit em̄ dns s; nō ussit aplis. accipe nec̄ia a subditis. ū quelis uellet eo ute siquis ū uti nollet. nō ꝯ ussum faciꝫ s; de suo ure cederet potestas enim ē. nō ussio dñi accipe sūptus ⁊ nūquid nō habemus potestatē circūducendi nobis ū sororem mulierē ut nob ministret. sicut ceteri aplī ⁊ frēs dñi. qui maiores sunt s. iacob̄ iudas ⁊ reliqui ⁊ cephas. i. petr̄ qui pncipis aplōꝝ nō hos rephēdit aplc. s; eoꝝ more sibi licē ꝓhat. o mulieres a desidio doctrine dñice ⁊ cupide ututū sequebantur aplos ministrantes eis et sūptū ⁊ lucra. sic ⁊ saluatōē secute sūt ministrātes ei de facultatib̄ suis. dns enī nr eu angli ministrabāt infirmis cōpatiens loculos hūit. quib̄ mitteretur pecunia ⁊ a fidelib̄ data ue tui necessaria. quos cōmendauit iude. ū ⁊ fures simō possem̄ utare discemus in eccla tolare ⁊ mulieres ministrantes sequi uoluit. ostendens qō aplebibus debetur euāgliste. s. dō ⁊ erā dns incōmutatu suo mulieres hūit. ne udent̄ alie ne a salute. que ⁊ ministrabāt ei. sic ⁊ apli. dud ego. qi ceteri apli hanc potestatē dño ostituente hūerūt. aut. i. ⁊ an ego solus ⁊ barnabas. nō hūnt sup̄us uniq; potestatē hanc opandi. qi habemus potestatē hanc opandi. i. accipiendi. opādi enī aīt. ꝑ accipiendi. ut honesti loquerēt. t. s. aliam litam. nō hemus potestatem nō opandi? qi hemus uniq; potestatem nō opandi manib̄ nris. i. cessandi a labore manuū ⁊ ne qz abstinet. ea aplos rep̄ edisse uidetur adhuc.

Quis militat sūis stipendijs unq̄? Quis plā

Quis militat ⁊ c. debat hic ꝑ si militudiē humanas ide hic sibi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¬ fructū ei' nō
edit: Quis pasc̄
gregē. ¬ de lac
te gregis n̄ mā
ducat: Hūqd ſ
hominē h dico:
An ¬ lex h n̄ di
cit: Scḗptū ē in
lege moy'si. Nō
alligabis os bo
ui triturāti. H
umq̄d debubus
cura ē đo: An
ꝑ nos utiq; di
cit: Nam ꝑ nos
scḗpta sūt: Q̄m
debet ī spe qui
arat arare. ¬ q̄
turat ī spe fru
ctus pcipiēdi.

tōtratē le
gis ¬ ip'si
dñi randē.
q̄ recte.
utiq; sine
nos' suā il
li hanc po
testatē hē
mus. Quis
eñ militat
suis stipen
dijs umq̄:
¬ quis plā.
ui ¬ ve. fru.
ei'. nō edit:
¬ q̄s. pa.
gre ¬ d̄ lac.
g. n̄ mḗt:
utiq; nullo
lac gregis
dr̄ q̄ḗq̄d a
plebe ꝑpo
situs datur.
hīs uerbis
satis īdicat
apl̄e n̄ sibi
aliq̄d usur
passe ult̄
debitū co
aplos suos
si sic dñs
ostituit ex
euangḗio
uuentes
panē gētu
tū man
ducabāt
abeūt sup
tū q̄b' gra
turā gr̄ā
pcabant. h quidē ſ humane ostitu
dinis licentiā dicta sūt. ſ; nūq̄d ſ ho
minē. tm̄ h dicō. i. humana similitudiē
tm̄ ꝓbo: anmō ¬ lex dicit h. i. nōne lex
moy'si hoc ꝓbat. utiq;. Scḗptū ē eñ ī le
ge moy'si. ¬ non alligab̄ os bou turā
ti. i. nō phibeb̄ pcatorē unc̄ de eā

cura ē đo: ut de eis ut lege pcipiat:
nō ꝓ bob' li dic̄. q̄ ꝑ nos tm̄ dicit q̄
ita ait. an ꝑ nos utiq; dic̄: q̄ dicit
utiq; nā ¬ c̄. q̄ uc hoc ꝑ nos dicit.
q̄ ¬ h ¬ alia eodē spectantia. ꝑ nos
scḗpta sūt. ut h ipsum uerū est. q̄m
qui arat. i. pdicator qui corda aptat ad
fidē. debet arare inspe stipendioꝝ tē
porum. nō ꝑ hāc spē. non n. h de
bet cē intentio sua ¬ finis ministrio
suo ¬ qui triturat. i. bonos amat q̄ ḡ
na paleis discernit. moꝝ q̄ritare. de
bet simult̄ h facere. inspe pcipiēdi
fructꝰ. i. stipendioꝝ.

Si nos
ꝓq̄ ꝓbauit
p filiatiōi
nes. nē p
bat p rōnes
q̄ licet eis
accipere q̄
uere potes
tatē accipi
endi hēmus. q̄ si nos
seminauitꝰ uob spū
alia. ſ. ea que spūs ur̄m uiuificant.
t que a spū sco data sunt. ſ. ubū dī.
¬ misteria regnū celoꝝ. ē magnū
si nos mētamus. ad sustentatiōnē ur̄a
carnalia. i. h tēporalia que ur̄e ¬ in
dulgentie carnis indulta sūt:

Si nos uob spūa
lia seminauitꝰ.
magnū ē si nos
carnalia ur̄a m
etamus:

Si alij potestatis
ur̄e participes
sūt. q̄re ñ pocul
nos: S; ñ usi su
m' hac potesta
te; uū oīa sustiē
m': ne qd offēdi
culū dem' euan
gelio ꝛc.

i alij mē
ammon ꝓ
bat. sibi li
cere sup̄t
ab eis acci
pe dicens
si alij. ſ.
pseudo. ſē
participes
potestatis
ur̄e. i. tam
porent ur
tutē ur̄is.
ut uos ipi.
q̄r nō pot'
nos: apli
qui cā salutis ur̄e labo
ramus: ſ; nō ¬ c̄. q̄ ec

(c) 2006 Ministerio de Cultura

tñ nõ sum⁹ usi hac potestate.⁊ qi fo
san⁹ eũ ñ ege dicent. ꝺ̃ h subdit aple.
ſ; omia sustinem⁹. Ne qõ offendiculũ
dem⁹ euangl̃io ẋ̃. qi ñ accipet aple:
iã pseudo libe accipem.⁊ sic in p̃dica
cione duraret.⁊ ita impedimtũ fiet
euãglio. Vt g̃ regle ẽ ame usꝰ maneat.
licita qi illicita fecit. Vt ido h dicit. qi
forsan⁊ hꝰ erãt auari: ido aplꝰ odi
rent. si q̃q; ab eis accipet. Vt ido hoc
dicit. qi accipet ab eis putarẽt se e
misse licitam peccandi⁊ i. libtãm
arguendi aple minueret.

Nescitis⁊ ẽ. redit rursus ad illud q̃ incepat. ⁊ arq; ⁊ eo medans. i. plib⁹ mõis ostendẽs: q̃ sibi licet accipe. ⁊ tñ non faciat. ꝺ̃a turat⁊ ro hꝰ hꝰ. u q̃s unde uiuat. u laborat. h g̃ item pbat. se potestatẽ hꝰ ve accipiendi p̃ sustinendi nẽ sacdotũ gentiliũ t iudaizantiũ. cui rei natural rõ cõsentit. ut nõ leue faciat ñ ocios um. q̃ tãs testimoniꝰ ꝺ̃nat q̃i. Ve licet in accipe. q̃ p hoc patet. q̃m qui insacrio i. in templo opantur. ut artifices. Que de. sa. sr̃ edũt.⁊ qui altario de. ſ. u sacerdotes. cum altari participant. q̃ partẽ hñt de his. que offeruntur altari:⁊ nescitis hꝰ ẽ t illꝰ ꝺ gentilibus sacdotib⁹ dicẽ. ſ. qui in. sa. e.⁊ hꝰ de uꝰ is. ſ. qui al. p sacrarium n. intelligit templum gentiliũ. p altare ydoloꝝ. quoꝝ utroq; q; ministri coꝝ que offe

⁊ dñs ẽ ordinauit. i. ronabiliter dispositit de p̃dicatoribꝰ ordinatis. his qui enunciant euangl̃iũ. i. p̃dicatoribꝰ quos disposuit. ſ. mũe de euangl̃io. hoc rationabiliter fecit ut expeditiores sint ad p̃dicandũ ũbum dei quã licentiã dñs dedit eis. q̃n misit eos ad p̃dicãdũ dicens. Ecce ego mitto uos⁊ cã paulo pꝰ ineadẽ domo manete edentes⁊ bibẽtes q̃ apꝰ illos sitr. dignus ẽ enim operarius mercede sua.

Ego autem q̃i tot modis ostat hi cere. Ego ã nullo horũ. i. auctoritate. t exẽplo usu sũ. in accipiendo. ⁊ ne forte quisq; arbitraret idõ eũ nõ accepisse. quia illi nõ dederãt⁊ de sua potestate h faciens hanc causa dixisse. ut deinceps daret. subdit. nõ scripsi. q̃ nõ sum usus ſ; nec uti uolo q̃ fiat aut. Non scripsi autem h. ſ. q̃ hoc fiat. i. ut ego accipiã. Bonum ẽ enim. q̃ ue nõ ido scripsi ut accipiam. q̃ si sumerẽ: p̃dem glam. ⁊ bonum ẽ mi magis mori. i. malo ego mori. t uolo magis mori. i. affligi. quã ut quis euacuet glam meã. q̃ vẽt si accipem. i. si euangliçarẽ ut accipem. glam diẽ suã. q̃ hab⁹ apud dñm firmus spacies. ſ. q̃s q̃ſ. n. eo q̃ sibi debet uti nõ uult: amplius ipendit eccle. q̃ maxima g̃ glã hebat aple apud dñm. ñ exigendo stipẽdiũ debitũ ab infirmis. ſ; de suis laboribꝰ trãsigendo cotidianã uitã. h ẽ q̃ stabulario aliq; uulnerato illi q̃ iacebat i latrones p̃duct⁹ ẽ: dñs aut. Sic q̃ aplus eroga uit: irrecuperabiliter reddã t. aplus erogabat aple. q̃ ſr̃ stipẽdiis multabat. t glã suã diẽ q̃ hꝰ apud dñm. ꝺ̃ h q̃ pseudo repellebat a p̃dicatõe ñ accipiẽdo ãã ã ñ ãbãbꝰ ãmebat. ido

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Nam si euāgli
zauo nō ē m
gla. Necessitas
eī m incūbit.
ve eī ē m si nō
euangliz̄auero
Si eī uolēs hoc
ago m̄cedē ha
beo.

Nam si
qī quere
ret aliqs
an euacu
aretur gla.
si euāgliza
ret ur ita
h mte fie
ret? Respō
det unq;.
q nō exclu
lectione p̄
dicarem.
7 i nō eēt
gla. Hā si
euāgliza
uerō tm̄. ita q nō p dilectōe
di 7 p̄xmi illud faciā 7 exclu
sa uoluntate. nō ē m gla apd dm̄. 7
ue de h solo nō ē gla. qi necesse ē hoc
p mūctione q. ita ait. Necessitas eī
p̄cepti m incumbit ñ audeo omittere
q. ne. erit. Vñ subdit. ve n. m̄. ē sinon
euāgliz̄auo. sic m̄ mūctum ē.

Si aūt mutuꝰ
dispensacio m
credita ē.

Si aūt qī si
necēitate
facio. non
ē m gla. si
si uolenꝰ h agō. i.
si uoluntas adiun
gitur necēitati. ut ex dilectione p̄ximē
habeo m̄cedē etnā. Si aūt mutuꝰ ago
dispensacio tm̄ m credita ē. q 7 si m̄
cedem nō habeo. aliꝰ tm̄ dispenso 7 p̄
ficio. Manifestū ē eī qi nemo accip̄
remuneratiōnē apd dm̄ ei⁹ rei. q̄ in
mutuꝰ facit. Si aūt voluntari⁹ facit dig
nus ē mercede. qi absentit dō 7 q uolū
tate fit. melꝰ fit. Qui aūt indeuotus
aliq̄d facit nō uoluntate. sī necēitate
faē qi faē mutꝰ q. ꝺ p̄ceptū ē. Vt ita ab
illo loco. Hā si ū dē gl̄am suā euacua
ri. si p̄ suīptib⁹ quib⁹ sustentet̄ p̄ceret q
utiq; uideret̄ si ñ abstineret. ū expe
diret. Qī ue euacuaret̄ gla mā. Hā si
euāgliz̄auo. u. i. fiat. h mme. i. si ido
euangliz̄auo ut ad illa puenā 7 finem
euangl[illegible]

si nra euangliz̄auo. qi re eēt p necēita
te. 7 h ē qi necēitaꝰ sustentāde h⁹ utre
m incūbit. 7 ue. qe n. i. penuria m ē.
sic̄ pseudo si nō euāgl. i. malo meo ñ
euangliz̄abo. q fame eruciabor. 7 m
unuā nō habebo h ē g necēitaꝰ. que m
incumbit. ut euāgliz̄em. qi m unā
nō habebo. Vt ut adquiram tp̄alem
fructū. de p̄cēne etnoz. Sic n. nec
ēitaꝰ ē m euangliz̄ando. nō nolunꝰ.
Si aūt volēs. i. sm̄ ulla necēitate hu⁹
utre h ago mercedē habeo. sempitnā.
Si aūt mutuꝰ h ago. ut qui necēitate
hu⁹ utre cogit̄. dispensatio m̄ ēdi ē. i.
aliꝰ p̄ audeo nō m̄ 7 ē sensus. Si inopia
coactus earū rerū que tp̄ali utre sūt
necēie p̄ceo euāgliū. aliꝰ p me habe
bunt mercedē. ego aūt nō. qi nō ip̄m
euangliū dūgo. sī ei⁹ p̄cium in uliꝰ
tp̄alib⁹ ostituā. q nefas ē fieri ū nō
tanq̄ filī⁹ ministret quis euāgliū. sī tā
q̄ seruus eu dispensatio ēdita ē ut tāq̄
alienum erogāt nich m̄ ip̄ capiat p̄t
ebaria. alibi tm̄ 7 se dispensatorē dic̄
aple. p̄. n. 7 seruus mio infilioz adop
tatus eand rē m̄q ob̄endi sortē mun.
fidelit̄ dispensare participib⁹ suis. hic
aūt dispensacio tal intellig̃: ut qī ser
uus alien dispenset. m̄ ip̄e nil capit
p̄t ebaria. alibi ū ut dictū ē dispen
sator dr. qui ut filī⁹ ministrat euan
gliū coh̄edib⁹ suis. g simplici ors de
bemus opari bonū. Non g debemus
euāgliz̄are. ō ut mādueem⁹. sī ido mā
ducare ut euāgliz̄em⁹. ut eī⁹ nō sit bo
mū qō appetit: sī necēariū q adiect̄.
ut illud impleatur querite p̄mū. r.
d. 7 i. ei 7 h. o. a. u. nō dic̄ q̄rite p̄m.
r. d. 7 i. ei 7 de m̄ querite ista q̄ nec
cessaria sī aut. h. o. ad. u. i. h ꝺsequēt.
si illa queratis. ne eī ista q̄rit⁹ illinc
aūtamum. aud ne duos ostituatis fi
nes. ut 7 regnū p̄ se appetatis 7 ista
necēa p̄ illō. g p̄ regni dei tm̄ opari
debem⁹ ōia. nō solam t ē regno dī mer
cedo tp̄alē meritari.

Que ē g
qī q exclu
lunare est

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mea: ⁊ vt euan gliū ꝑdicāſ ſiñ ſūptu ponā euā gliū ⁊ nō abuſ̄ poteſtate mea. in euāgliō.

ndeam ꝯ q̄ m qđ dic̄ ſub mr̄o gracioſ̄ ma- que ē ꝑ m̄ eeſ mea. i. qđ faciēdo ⁊ q̄h mice dē eīam habebo. ⁊c. ma. ſ. habebo m̄ eedem eīam. Si ñ regni habeo carnalē ut ꝑdicamſ euangliū ẏ̄. ⁊ ſiñ ſūptu ponā. i. ſtabi hā alīs euangl̄m ⁊ nō abutar poteſta te mea meuāgliō. ꝑdicando. qđ ēet. ſi acciper. qr̄ nūc nō libe argueret ñ ifir miſ ꝓpateretur. ⁊ ē ſenſuſ mercēd ha beo ſi ma excuſatiōē facio. ut poc̄ paci ar penuriā q̄ abutar poteſtate qđ u riq; facerē. ſi ſūptuoſum ēomīb̄ eui gliū ē importune exigendo. ⁊ indiſcre te accipiendo monſtrarē. uñ forte hoc rungēt q̄ putarēt ad hꝰ ſ euāglizari. ut euangliū uenderē. ꝓ q̄ ⁊ ugor euā ghice auctoritatiſ: arguendi libras ꝛ poſſēt. humane ⁊ infirmitati nō ꝓpate rer. ꝓ qđ multa ⁊ alia feci. Seq̄r.

Nā cū lib eēm ex oīb̄ oīū me ſeruū feci ut plu reſ lucfacerem. & factuſ ſū uide ⁊ ſi tāq̄ udeuſ. ut udeos lucrarer hiſ qui ſub lege ſūt. qi ſub lege eēm. cū ipe nō

nā cū lib qi hꝰ utiq; q̄ dixi faci am nā ⁊ mauſ ſe ci. ſ. ẏ liber eēm exoi buſ. i. nul lī meritꝰ obnoxeuſ feci me ſer uum oīū um. ū cō modiſ oīū ſeruirem. ſeruū oīū ſe dic̄ fac̄. dū ſe ꝑ hu militatē ſimlē oīū

eēm ſub lege. ut eos q̄ ſub lege er at lucfacerē. hiſ q̄ ſiñ lege erant tāq̄ ſiñ lege eēm. cū ſine lege du ñ eēm. ſ; ū lege x eēm. ut lucface rem eos q̄ ſiñ le ge erāt. fact̄ ſū infirmuſ ifirm̄. ut ifirmos lucri facerem.

maret ad ſaluē ſuā ꝯfouēſ am moſ illoꝝ. ⁊ ꝫ feci: ut ploſ lucfa cerẽ. i. luc rū ꝑdoīſ mee facerē. ⁊ ⁊ me mo oficaui ob̄. q̄ ẽ ar. ⁊ fac tuſ ſū udeꝰ ſ tāq̄ udeꝰ meibꝰ acci pienoīſ. ſ ñ acciꝑenoīſ ⁊ huī modi. ⁊ timothm ⁊ circūcidit que nō q̄ ſimulaſſe uidetur. q̄ ſolēt adula torēſ facere. Vir enī. diuinuſ ⁊ medic̄ ſpu alīs. ſciens ōū ēa ſa ꝓ nulliꝰ magna in duſtria ꝯfouet illoſ ⁊ ꝏpatiat. fēt ē ẏ udeꝰ tāq̄ udeuſ. q̄ ꝓ ſcandalū il loꝝ ēcīeret timothm ⁊ purificat̄ aſ cendit intemplū. ne ecēonem ꝑ eū accꝑ ent blaſphemādi. ſc hꝰ ꝏ ut udeos in erarer ẏ̄ hiſ qui ſub lege ſunt. ſ. ſama ritanoſ q̄ quiq; libroſ moy ſi tm recꝑ unt. quib̄ nō cōuenit̄ udi fēs ſū. qua ſi ſub lege eēm. dū nō negat legē ee ꝏ ſ; exea docet ẏ̄. ſic̄ mulier ſamaritana ꝑ legē docta. dixit ſeo q̄ meſſias uenit ē tm ego ipſe. nō eēm ſub lege ſeruiꝝ ⁊ qr̄ eſ ita fact̄ ſum: ut lucrifaceꝝ eos qui ſub lege erāt. Qui ſub lege erāt ſa maritani intelligunt. ſ aūt ꝯcupiſ ꝑſaꝝ ⁊ aſſiriꝝ. q̄ſ rex aſſiriꝝ ſubla tis filiis iſrl. poſuit ad incolēda loca ſa marie. ⁊ fact̄ ſum hiſ qui ſiñ lege erāt i. gentib̄. tāq̄ ſine lege eēm dū eis aſſen tit ꝑ phiſicas rōnes mundū ee factum ꝏ. ⁊ que in eo ſūt. ⁊ aīam ee immortalē.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Cum xp̃i nõ eẽm sin̄ lege dī. s; eẽm ī lege
ẏ ñ mundaticā ío ita fẽs sum. ụ luc̃fac̃
em eos qui sin̄ lege erāt. i. gentiles. &
factus sū infirmis infirmus. infide. ab
stinẽdo alicui. q̃re ut luc̃facerẽ infir
mos. Quo ꝓsingula.

Omīb' oīa factus sum ut omēs salvos facerē. Omia aūt facio ꝓ euā gliū ut particeps ei' efficiar.

Omnibus oīa factus sum. q̃i oī
um secta
rū eẽm.
ꝓ rudes. n.
¬ spūal a
postol' oīb'
cessit ꝓpoī
nū īn uere
religionis
nõ excessit. q̃ ụ ces
sit. ad h̄ cessit ut ꝓ
ficeret. Vñ subdit. ut omēs facẽ salu
os. Attende q̃ in his ubis. factus sum
udeis tāq̃ udes. ¬ c. ue fuerit. ¬ legīa
nõ bn̄ obseruaūt. s; dispensatione si
mulaūt. Volebat enī legalia illa ꝑ̄ x̄
sin̄ peccō posse seruari. mg. ụ aī. q̄
nullo mō se udeū. ꝑ illa legalia simulau
it. s; ue ubs fuit. ¬ ue nõ spe ponẽs. illa
legalia seruaūt. quo dicebat ꝑ̄ x̄. sine
peccō ꝓse seruāi. Inqđ n. ieux. factus sū
udeis tāq̃ udeꝰ. sc̄ dic̃ tāq̃ qi nõ ue u
deꝰ erat. sic̃ nec uere gentil. quib' ī cibis
¬ in huī modi assensit. ñ tñ meultu i
volorẏ. q̃ mox ibu. ñ circūcisio ẽ aliq̃d
ñ ꝓficuum. dispensatione iq; simulabat
se udm. S; aug̃ dic̃. h̄ fiēi ꝑ passiōe mic̃.
nõ simulatiōe. ut qui ministrat egroto
fit qi ẽg̃. nõ cū se febres hīe mittit. s;
cū aīo dolentis cogitat quom̄ sibi ser
uire uelit. si egrotaret. dit n. aug̃. ī.
factus sum udeis tāq̃ ụ. & nõ simulā
do ụ̄luciā dixit. s; cōpaciendo mīa. i. ñ
ī h̄ dix̄. ut se fingẽt udm. sic̃ quidā pu
tāt. Libe n. illa fecit. sic̃ ait. Circūcisus
q̄s uocat' ẽ. nõ adducat ꝓficuū. i. ñ sic u
uat qi ꝓficuū adduxit. & alibi ait. circū
cisio nua ꝓficuū fcā ẽ. Secm g̃ hāc sẽtẽ
tiam suā fecit illa que nõ intelligẽtib'
¬ parū attendentib' finxisse putat' ẽ.
Judeꝰ n. erat. ¬ circumcisus uocat'. nolu
it sacrificiū nec ei
tare hebat. ¬ sub lege quidẽ seru
ire ñ erat. Ve g̃ ¬ nõ ficte. ut udeus.
qđ erat dixit. sic̃ nec fallacit̃ gentilẽ
se finxit. s; licite omīb; cib q̄s ¬ dāpn
ant uidet ꝓmisit uti. cui omīs c̄atura
dī. nõ simulare. s; ue bona erat. sic̃ g̃
hos rit' gentiliū. ue sic ¬ sacramēta ui
deoꝝ. nõ fallacit̃ suscep̄ ut ill simplex.
istis c̄et duplex aliud ins̄ intende ali
ud ostensiōe. Cū enī an q̄stissem. in
epla q̄m putetur. nõ fēs nisi tāq̃ udeꝰ
qꝰ fallacit̃ suscep̄ sacīmta udoꝝ cū ¬
gentilib; fēs sit. tāq̃ gentil. nec tñ sus
cep̄ fallacit̃ ritū gentiū tu respōdisti
in eo fēm gentilib;. tāq̃ gentilẽ q̃ in
differẽtēr ꝓmisit uesci eib oīb; ¬ quos
dāpnat udei q̄ro g̃. utr̄ ¬ h̄ simulate
fecerit q̃ si absurdissimū. atq; falsissi
mū ẽ g̃ ¬ illa inquib; udeoꝝ consuetu
dinu egruebat. libratte ꝓdenti ñ necēs
sarie seruili. ¬ dispēsatiue fallaci age
bat. Cur enī oleastro inserto ūtilit̃ ſ
uauit ¬ naturalib; ramis. nescio qđ
dispensatiuū simulatiōis uelam̄ ob
tendit. Ista ¬ ẽ dic̃ quis infirmat̃. ¬ c.
nõ infir. ñ infirmitatẽ alīus simula
uit. s; doluit ī ¬ ẽ q̃ facẽ infirmus
infirmus. nõ erat mdatū. s; ue h̄ dix̄.
sic̃ ¬ ẽ supi' ū dix̄. ¬ sibi sup̄ debi. ¬
tñ abstinuit. ne uīdet̃ cuāgliū uēditor.
¬ ne ubi dī cursū apō impios ī malā
suspitionẽ decidẽs impediret. noluit
accipe. qđ ei uere dñico debebat̃. Hec
ō. q̃ noluit utiq; mittitus ẽ. nõ enī di
x̄ ñ sibi deberi. s; debi ostendit. ¬ debi
to se usū nõ c̄e. nec oīo uti uelle. pfes
sus ẽ eo ipō. fēs infirmis infirmi. Ito ẽ
g̃ fallax ¬ ulpellis simulatio. s; oīb; cō
gruit ei' miserieors ꝓpassio. portatiq; ī
firmitatẽ eoꝝ in cōpassiōis similitudine.
nõ fallēs mmdacij fictione. Ista est. s. au
do. & pagano. subueniēdo. sic̃ ipe sibi
sim ill c̄et sibi subuenire noluisset qi
infirmitates eoꝝ ipe hēret. Fit enī qi
ēgtus. q̃ ministrat egro. ñ cū febrē se
habe mittit. s; ẽ aīo dolentis cogitat.
qm̄ sibi uellet seruire. si egrotaret. se

(c) 2006 Ministerio de Cultura

gentilem. ñ vđo. q̄ misericordit illa simulauit. ſ; q̄ sic ea nō simulauit que fecit simulta uđit sic ñ ea q̄ fec̄ simulta gn̄ib; ⁊ sic oīb; fc̄s ē oīa. non meliet̄ astu. ſ; spacientis affectu. i. ñ oīa mala eoꝝ fallacit̄ agendo. ſ; oīm mal tāq̄ sua c̄et misedit̄ medicando alius agens que sibi fieri uellet. si opus c̄et. cogitat enī ut hō. se c̄e potuisse ī ets uicis: mquib; sūt alij. uñ alibi aut sīđ'ans te ipm ne ⁊ tu tēpteris. ō. ecce q̄r oīb; se ꝛtēpat. q̄i oīb; omīa fc̄s ⁊c. h̄ aūt oīa facio p̄ euangliū. ut currat sīñ impediūto. & ut efficiar particeps p̄missionū eī. i. iustitie ⁊ bauuidis ſm̄e.

Desertis qđ hij q̄ in stadio currūt. oīs q̄dē currūt ſ; un' accip̄ brauiū: Sic curri te ut cōp̄hēdatis

Nescitis ⁊c. agonis tarū similitudine ost̄ dit faciēdū q̄ dix̄. i. abstinendō ab his que cō traria sūt. q̄i p euangliū oīa p̄ dicta facio recte utiq; q̄ n̄ omīa fec̄o: ⁊ ab oīb⁹ q̄ dicta sūt abstinuero. nō habebo p̄mi ū sic̄ p̄ similitudinē apparet. ſ; Nescitis enī q̄ hij qui in stadio currūt oēs quidē currunt. ſ; unus accipit brauiū: bra. p̄miū ē cursus. sūt ⁊ uos sic currite p opa carnalis pseudammes usq; in finē. ut cōph endatis brauiū etne uocōnis. Vt ita nescitis ostendit h̄ exemplo q̄ta ē utilitas nr̄e legis in qua nō uni ſ; oīb⁹ p̄missa ē palma. q̄ nō ē in illo stadio in illo spectaculo. i. enī unus tm̄ accip̄ brauiū. ceteri uero discedūt q̄ sūt laborauerūt. h̄ aūt nō ē sic. q̄r q̄ enī currūt si pseudant currunt accipiūt. ⁊ q̄ post uenerit. expectat ut coroniet apostolos. agonē q̄ppe istū. nō cupiditas ſ; caritas facit. omīs currēt̄es amat se. ⁊ ipe amor cursus ē. q̄i vđo sic oīb⁹ in sto. q̄ omīs p̄sūt h̄re coronā qđ nō in

c. oīs. q̄. e. ſ; tm̄ unus h' ū oīs accip̄ brauiū aūt oīs sic currite ut. t ī. nescitis. q̄i vđo sic oīb; insto. q̄ ⁊ si multi uocati pauci sūt electi iōq; inst. ū t sic ex multis pauci saluentur. sic̄ apparet ī h' simili. nes. n. q. hij. q̄. i. s. c. o. q̄. c. ſ; unus. q̄i ratus nō oīs accip̄ brauiū ⁊ q̄ nō oīs currēs accip̄: iō sic. i. tā p̄fecte. cur. ut. cō. & nota q̄ euenit h sentētia. Cū prima imparte.

Omīs H. q̄ in agone cōtendit ab omnib⁹ se abstinet. & illi quidē ut coruptibilē coronā accipiāt ñ aūt incorruptā.

Omnis aūt ⁊ u. q̄i. Ve sic ē intendum q⁹ ⁊ in h' immunis apparet. ū un⁹ accipit eñ. i. q⁹ q̄is qđ intendit agone ⁊ c. Vt tra uige. tra facite ut dicit h aūt debe fieri ut ī munis apparet. q⁹ oīs qui in agone cōtendit. a. o. se. ab. q̄ p̄mium agonis impeditur. ita ⁊ uos ab offendi culis debetis abstinē. Attende q. de reb⁹ nō laudandis traduntur multe similitudines ut in euāgliō de iniquo iudice. qđ uiduā nolebat audire ⁊ de illo pigro qui nō p̄ amicitiā ſ; pedro uicinus panes cōmodat petenti ⁊ in psalmo dat similitudo de marso. q. incantat ut euocat aspidē de tenebrosa caūna. i. ⁊ h' nō inuocantur agentes ⁊ luoc̄. ⁊ in hac similitudo trahitur. Sequit. ⁊ illi q̄i. Ve debem⁹ abstinē. ab offendiculis. eā illi abstineāt a rebus. q. res maior ē h'. ⁊ i. q. illi quidē abstineāt. ut capiāt coronā corruptibilē. Nos aūt abstinē debemus. ut accipiam⁹ coronā incorruptā. Nos enī nō timens ⁊ marcescentib⁹ flouib⁹ ſ; etnus serta gēmis unmod⁹ regal diadematis spat corona seruat. & q. talis corona seruat.

Ego g sic curro

Igitur ego sic. i. tā legitime uando ego

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Sic pugno non
q̄si aerē uerberās;
castigo corp̄
meū ⁊ inseruitu
tē ꝛe. Ideo. ne for
te cū aliis p̄dica
ūm ipse repb;
efficiar.

i. nō sum
mētis de
p̄mio. Jmō
tum car
rit. q. tali
a facit. ut
ex quib⁹dā
spare. ⁊ ex
alis possit
despare.
Ji aūt se ꝛ
feciſſe dic̄
apl̄e. m q̄
ponit se a
liis mexemplū. Sequit.
Sic pugno cōt hostel. ꝛ
q̄si aerē ūbans. i. nō ūb si; reb⁹ nēdo. i ñ
manū pugno. ut q. p hoste ferit aerē. si;
castigo. c. m. i. reprimo. illicitos motus cor
pis ⁊ inseruitutē. rōis redigo illō ē alio
tendēt. seruitutī ꝛ. subiciunt. dū nō suā
si; spūs p̄fect uolūtatē. Ideo. i. facio. ne for
te ē aliis p̄ocasionē. ipe repb⁹ efficiar. i.
ado repbatus. suo timore nos ꝛ̄ruit apl̄e.
Qs ꝛ. facier agōn⁹ arcis ꝛremuit? Hos q̄
trēt suo exemplo. dicēs se tūc. q. cur
rige p̄s; Iuē aliis magr cauēdū ē. ne offē
dendo sint repbi. Secūr.

Nolo enī uos ig
norare frēs qm pa
tres nr̄i oēs sub n
ube fuerūt. ⁊ oēs
mare trāsierūt.
& oēs in moyse bap
tizati sūt in nube ⁊
in mari. & oēs eād
escā spālē mādu
cauerūt ⁊ oēs eād

Nolo enī
inp̄cedētib⁹
abstinē ali
enis mduc
cioē sibi
⁊ exēplo
suo docuit.
Jn exēplo
nūor⁹ q̄
negligen
cia sua of
fendūt. nos
solliciros fa
cit. ostēn
dens aīa
q̄s. p sacīm
tor⁹ uerum
cōmunica
cionē. penā
n euasisse.
q̄ uolenti

potū spāle bibe
runt.

sacīmta sus
ficiūt ut quidā putāt. sic
ñ mōis bñficia dī ualuer.
ē p⁹ peccarēt. Nolo. n. uos. ig. q. frēs. q.
pa. nr̄i. s. institutores nr̄e fidei. os. tā
bom q̄ mali. fuer sub. n. pregēte eos
ab estu. ⁊ ꝛ egiptios ne uidēt ab eis.
Vl sub nu. su. q. unsiga nr̄i stringebāt
ill oia. ⁊ os trāsier. insis hostib⁹ mare ru
brū. ⁊ immersis. i. inducatu moysi. os bap
tizati sūt. i. n. ⁊. i. mari. i. p̄gati. puisa
signa illa. q. p ea. ⁊ amore imminēte li
bati sc̄. ⁊ ab ignorātia dī q̄ p̄mebat tc̄ os
gines mōati. spūs sūt ad accipiēdā legē.
⁊ os. mā. e. ff. s. s. māna. ⁊ os eūde po. ispi.
bi. s. aq̄ de petra. ioānā ⁊ aq̄ que fluxit de
pet. dic̄ spūalia q̄ ñ nata ñ mūdi lege. s;
dī ūtute pata sūt sm̄ elemtoz cōmixtione
abentia ī unde figam fuci mistij. q. nos su
mus ī memoriā ꝛ. ideq; panis anglor dic
t⁹ ē. q. ūtute q̄ angli subsistūt creat⁹ ē. hi
significās q. de celis uent⁹ erat. ispūalit
pasc̄et. ūn ⁊ māna p⁹ dnīco die uenit de
celo. ad satietatē ppli. Secūr.

Bibebāt aūt de
spāli cōsequēti
eos petra. petra
aūt erat x̄c.

Bibebāt
aūt de petra
spāli. q. dī
ūtute exea
fluebat aq̄.
sequte eos.
i. satisfactiē
te uolūtati
eor. q. q̄quo uēt.
aq̄ munditēs secute sūt eos. sic x̄c ī deser
to hui⁹ mōi signos cōmutat. Vt de pet cō
sequēte. i. secutā ūtatē sigeante. de q̄ sub
dit. Petr aūt erat x̄c. in signo. Sol. n. res q̄
sigeat. nomine rei q̄ sigeat. nominari.
Erat g̃ x̄c ñ p substantiā si; p sigeacionē. un
⁊ recte sequēs dicta ē petra. q̄ intellig x̄c.
V enī deficiebat eis humanū suffragiū. ad
erat x̄c. Hō. n. pet aq̄ dedit. si; x̄c. Vt patis nr̄i.
nō illoz q. nos eis simules sum⁹. Hō illi sup
bi ⁊ ag̃ tm̄ de bonis patrib⁹ os sub nu. fu. ⁊.
os. m. rra. rubrū. hī ñ murāt. ⁊ os ī moyse
bap. ſc̄. ī. n. ⁊. i mari. Baptizati dic̄r ī mo
yse ⁊ ī nube ⁊ ī mari. q. illa ō gerebāt for
mā nr̄i sacīmti. i. baptismi. moyses. n. x̄c.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sanguine ꝛ sacrum. ꝑ̄lo transiēs. signat fideles. mas egiptios: signat abolicionē peccor. Illa g̈ oīa. nīs fuer̄t figē. Illa re figurate gesta: nē inmīa salute cōplentur. qi rē futā ꝓnunciabāt. nē ꝓmīa legum. ⁊ ꝓpheta cognoscūt. lx ē. Oms immoy se. i. illo duce. baptizati sunt in nube. signi bastulum acceꝑūt. qō ⁊ doctib' ista ualuit. Ecce q̄ dicāt. mare trāsiert ⁊ exponit eā ait. Oms baptizati sūt in mo. i. n. ⁊ īm. Si g̈ figa maris tm ualuit spes bapti q̄nm ualebit. Si ro qō gestum ē in figura traiectū ꝑ̄lm. admāna ꝓduxit. q exhibebit ē. mutate baptismi sui traiecto ꝑ eū ꝑ̄lo. ꝑ bapt̄ traiē doctes occisis oīb; peccatis. rāq̄ hostib;. Quo trucid. admāna. Qd ē mā na. panis uiuus qui de celo descendit. Seqr. Ex oms mā. eād. est. spūalē. q ⁊ nos. Cum diē spūalē ostendō illd spūale intelligi nō. ⁊ hi de omib; inuisis q spūale debent intelligi. Cum unū exponit. sed pet̄ erat ē. quo apto cuncta fluxer̄. Exponēdo n. hi unū: in cēta introduc̄ intellectum ⁊ ē sensus. Quamuis esca una; corpalē ⁊ spūalē. si; spūalē eandē q̄ ⁊ nos. corpalē ū altam. i. manna q signat xp̄m ⁊ idē doctib' effecit. Alij ū. s. qui non doc̄unt: manducauer̄ ⁊ mortui sūt etiā q nō moyses ⁊ alij boni. Qr. q. uisibilem cibū spūale intellexerūt. spūale esurier̄ spūale gustauer̄t. ⁊ spūale saciarent. ⁊ nos hodie accipim' uisibilem cibū. si aliud ē sacm̄tū. s. corp' actuale. aliud unus sacm̄ti unio. s. sacramenta illa fuer̄t. sacm̄ta sūt ⁊ uīa. ⁊ unq; ei rē rei. Manna. n. xp̄m signant. hē panē. i. x̄. signat altare di. i. spēs panis mactati. xp̄s em̄ ē panis qui de celo descendit. siquis manducat hūc panē: n moriet̄ metū. s. q primer ad uirtutē sacm̄ti. Hō aduisibile sacm̄tū. qui mā ducat mē nō possit. Qui mānducat ani de. nē qui ꝑmīr dente ido aple uigilā ē nō simplicit̄ ait. Manducauer̄ man na ca. est. si add̄ spūalē. q spūalē eandē manducauer̄t q̄ ⁊ nos. nā ⁊ corpalem altam illi manna nos aliud. nā ⁊ uigi

bōs signant. quib' nos similes sum' n illi fuerūt. qui eād spūalē escā manducauer̄. q̄ nos ⁊ nō aliud illi aliū nos. si spē uisibi li aliud. q nō si id signaret: iniuste spūali. Secr ⁊ oms. bi. pp. unq; corpalē ⁊ spūalē. si spūalē eundē q̄ ⁊ nos. corpalē ū altū. i. aq̄ que fuit signū sanguis ꝛ. ⁊ idē ēdē ntib; effect. Spūalē g̈ potū dicē. q bibert. ipsi ⁊ nos bibimus. q idē illoy por' ⁊ nr. signat. ioq; idē spūal por' ⁊ eib;. dr nr. ⁊ illoy. q idē immutatio ē eib' ⁊ por' illoy qui nr. si; signatiōe idē. nō spem. q idē ⁊ illi imper ē figat. nob incarne manifesta ꝛ. ⁊ mahart sub spē panis signat. Insignis unq; duūsis: eadē ē fides. si; illi uentā nos uenturē ēdum'. id nō aut simplr. eūdē potū bi. si addit spūalē. spūalē n. eūdē bibunt: q nos. corpalē: nō eūdē. Qd enim bibunt: q bibebāt aut. d. s. c. e. p. spūali. s. q xp̄m signabat. ⁊ fides ei fuit. Manete g̈ infide ⁊ uidete signa uariata. ibi n. petra erat ē. nob q mahare di ponit. ē ē. si spem utilitatē attendas. aliud ē. sm intelligibilē significōnē. eād potū spūalē bibūt. erāt n. ⁊ in nullo populo q spūalr intelligeret. hmōi fidē q postea reuelata ē. nō ad legis litteram. si; ad gr̄am spūs ꝓmīssi. ⁊ f hi eund potū bibunt de spūali pet̄. de q: p. a. e. ẋ. uirgo percussa ē petra. de ur ga ins. Gemina percussio. duo ligna ēcis figebat. ō petra educta ē aqua accedēte uirga. q ligno accendēte ad petrā xp̄m gr̄a spūal manauit. Multū h loquelo no tanda ē. ū aliq̄ figuralia earū rerū q̄s sig nificāt: nōine appellāt.

Seo nō uplurib' eoꝝ beneplacitū ē do. Hā pstrati sūt in deserto.

Seo non uplurib' ⁊ē. Ostendit spūalia bene ficia indeis collata. nā bonis q̄ mals. ⁊m mah pierūt. q̄ hīs oīb; bñficijs ad litteram usi sūt indei. si; nō ē bñplacitū. dō uplib; eoꝝ indeoꝝ sed multi qui offendūt dm̄. Cum diē nō uplib;. ostendit q aliqui erāt ibi m̄q; bñplacitū ꝺ dō. ex q̄ cōst cūb; omnia

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uuersus sacrificiorum. ita ut ne baptisma cōsequi baptizatus sit; nō uult baptismi. i. ipsa gratiam p̄ se. qui nō apparet q̄ mundabitur eorum nō ē beneplacitum do. hinc. i. qui p̄sentia sua deserto ne aut putetis homines finxisse hec: subdit.

Hec aūt nō dico chrisma. et septiformis; sed facta in figura nri. Nō n. ppter ipsos tm hec facta sunt: sed ppter nos. s. ppter correctionē nrām. Sic n. pene figure fuerūt. sic. n. in bonis in to melio ē io q̄ p figurā figurantur. q̄ ipsa figura ut regnum celorum. melio ē q̄ tra ptransmissionis. ita ut mat longe pei ē q̄ figurā. q̄ figura figurans. ut gehenna peior ē. q̄tū lib; atrocipeñ tēpali omis eñ pene: mino rest ei gehenna. et io ungulata maiore ea uenda. ut nē. et ē. qui i figura nri facta sint: ita ut ēdan

Hec aūt figura facta sūt nri ut nō sim' cōcupiscentes malorum sicut ē et illi cōcupierūt. Neq; idolatre efficiamini sicut q̄dam ex ipsis sicut scriptum ē. Sedit pls manducare et bibere et surrexerunt ludere. Neq; fornicemur sicut q̄dam ex ipsis fornicati sunt. et ceciderūt una die. xxiii. milia. Neq; tēptemus xm sicut q̄dam eorum tentauerūt et a serpētib' perierūt Neq: murmu

rauerūt sicut q̄dam eorum murmurauerūt et perierūt ab exterminatore.

et. i. ē. i. nra peccem' sicut illi: ne sint peam'. Neq; efficiamini idolatre. p̄ idolatria. Illos n. tang' qui manducabant. putat se immunes ac̄mine. nō efficiamini dico: sic quidā ex ipsis fuerūt. q̄dmodū scriptum ē. in exodo de illis. Sedit pls i. quidā de pplo. totū ppart ponit. sedit inq̄: manducare et bibere. eorā utrulo ita et nos in ydolo. p̄ commemorationem illorum: notat ea q̄ incommodi sint. ostendens q̄ grauiter puīta sint inuidere et surrexerūt ludere. i. ludos facere inuentitia ctione utruli. Vt ludere. i. adorare. q̄ ē ludo puerorum simile. facit utiq; ad ludum ē puericia. Q̄d aūt lusus puerilia similē ē q̄ idola adorare? Neq; fornicemur ut aliqui inmo fecerūt. sic quidā ex ipsis. f. q̄. cū madianitis mulieribus; et cecidērunt una die. xxiii. milia. Neq; temptem' m̄. ut fecerunt illi qui despant de resurrectione. sic q̄dā eo. cep. dicentes mundo potius parare mensam in deserto. Nota m̄. ē dm q̄ tēptauerūt mdi: et io a serpentibus perierunt. donec serpens eneus erectus ē q̄ qui mordebantur a morsib' serpentum sanabantur. Neq; murmuremini ut quidam ex eis dm. et qui mirora dona sps hnt ex dm. sic quidā eorum murmurauerūt ex moy sen: et io perierunt ab exterminatore angelo q̄ extra tmnos p̄mittit tre eos percussit.

Hec aūt figura cōtingebant illis. Scripta sunt aūt ad correctionē nrām in quos fines seculorum deuenerūt.

Hec aūt pp sua peccata h est cōtigerūt. et nō m pp li. s; et ut figura retur q̄ p similibus

(c) 2006 Ministerio de Cultura

infigurą nr̄i sc̄pta sūt aūt adcorrecti
onē nr̄am. ꝑ h̄ em̄ exempla. adcorrec
cionē utram ꝓuocamur. ut ad ꝑmuū
si obedientes fuim⁹. aud ꝓpensiozē pe
nam inobedientes meream̄. ad hꝰ u.
relate sūt peccantium pene utcorri
gamur aliter erit maiol pena. Ecce
hic apūt cur ille lūc ueteris testa
mti recipiūt anobꝫ ceur illa rerū
signia iam nō sit necē obseruari a
nob. cū u dic̄ sc̄pta sūt ad eoz. nr̄a. de
monstrat q̄ra nob cura legenda ⁊ i
telligda sint. Cum ů dicit infigā
ostendit iā nō ee opus. ut figurarū
ꝑnunciantiū celebrationi seruamus
e res ipa manifesta sit adcorrectionē
nr̄am dico. inquos. s. nos deuenēt
finem seloz. i. sexta etas qi multūn
etate sch̄i sum⁹. ⁊ tot exemplo ꝓoz
magꝭ corrigi debem⁹. Vt finem se. dc.
i. scłaritas ⁊ carnalitas. s. amoz rerū
tpaliū in nob finitur ꝑ xp̄m ⁊ nō
turpius ē si peccamus.

Itaq; ⁊ e. qi ⁊ qi illi ⁊ sibi ficiūt usi pierūt iq; eoz cōsideracione. qui se existimat stare ꝑ bona. uideat ne cadat. a se. adō n stat qui stat a se cadit. q̄ cadit uō aut. uidene ca. peccādo. ⁊ peccare alios faciendo. ú illi qui ꝑsumtes de sc̄ia ē scandala

Itaq; qui se exi
stimat stare.
uideat ne ca
dat. Tēptatio
uos nō apphē
dat ín humanā.
fidel aūt ds ē q̄
n̄ paciet uos tē
ptari sup̄ id qd̄
potestis. Sꝫ faci
et ē tēptacione
⁊ puētū ut pos

idolatria ⁊ doctrina pseudo aplorꝫ glā
tes iudicabāt aplm eū ipsi eent rei. Su
pbiā g̃ imputat. ne ꝑ eā tēptentur.
sic uoluer tēptati sūt. ⁊ pierūt. q̄ sic illi
moysi detrahentes dñi tēptauert. i
hu detrahentes aplo dñm tēptant. dico
ne cadat. nō q. penit aliquis sine casu
sit. sꝫ tēptacio. i. pecci delectacio. non
apphendat uos. i. nō ducat rone inco
sensum ⁊ omio nulla sit inuob tēptacio
i humana. i. de his. sin̄ quib; ista in
ta nō agitur. Vt nō app. uos. tē. in. hu.
hortatur ut humanā tempto illos app
hendat: nō alia. humana u. tēpta
cio ē ut inneceslitate. ⁊ pfluita. nō dif
fidat hō de do. auxiliū humanū requi
rendo. ꝑ xp̄m g̃ pati humana tēpto
ē ꝑ q̄d pficitur apō dñm. Vt humana tēp
tacio ē. aut̄ sape q̄ res se hāt. ⁊ ē bō a
nimo. nimis aūt amādo sentēcia sua
⁊ mutando melioꝛib; usq; ad pēdēde
cōionis ⁊ cōuentꝰ scismatis. ⁊ hereseꝰ
sacrilegiū puenire. diabolica ꝑsuptio
ē. Inmullo aūt sape aut̄ q̄ res se hāt: an
glica pfectio ē. humana g̃ tēptacio ē.
cōo ē bono aīo quis ꝯdm humanā ī
fragilitatē inaliquo labāt ⁊ illo ⁊ ē ir
ritatur infirēm. studio corrigēdi. plus
tn̄ q̄ vana tranquillitas postulat. ⁊ qi
homines sumus sꝫ spe angli sum⁹. q̄b;
in resurrectione equabimur sin̄ inmb
ē pfectio angli: nō sit ꝑsuperio diabo
li. iō art. Temptacio uos nō apphendat
⁊ si fiat. q̄ pstabit ds ꝓmittit fi. adp
bantes. ⁊ excedentes bonos ⁊ puniendos
malos. nō apphendat dico. in humanā.
fidelis aūt. quasi. uos ab h ortor. sꝫ ds
ē fidelis. i. uerus inp̄missis q̄ se ꝓtecto
rē suoz electoz fore ꝓmisit. q̄ nō paci
et uos. ꝑ se tribulatos tēptari supra id
q̄ potestis ferre. qꝫ t cabe nō sinit. ⁊ a
casu erigit. sꝫ faciet cū tēptacioē. ī ꝑ
uentū. i. utilitatis augmentū. Qui n. dat
tēptanti diabolo licenciā. ipe dat tēp
tato mām. ita faciet puentū. ut pos
sitis ꝑseuant̄ sustinere. ne deficiatis
in uicta. sꝫ uincatis q̄ fit ꝑ humilitatē.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Propt̃ qō t̃mū fugite ab idolo/ rū cultura. Vt/ prudentib⁹ lo/ quor. Vos iudica/ te qō dico.

Propt̃ qō. qī q; sola sacrāmta nō saluāt ⁊ q; q ea, dr punt. ⁊ q; aut hū di non deē ꝓ qō o t̃mi. fu gite abÿdolor. et' tura. .i. abstinete ab omni societate ÿdolatrie. ne ꝑ hoc nascatur in dñm tēptacio. Homo ꝑ sūr assiduus in dolio. nil sper deo. De eo n. spare ē de dō dubitare. ut ⁊ saul rehe to dō q ei fuerat irat⁹ ꝑ delicto ad dola tam redijt spaus aliq̄d ꝺ ea cui ⁊ ipsen ti obfuit ⁊ infuto gehennā ultr̃ ghia unt. iō apte istos ortatur fugē ab ÿdola tr superticione. s. t ne cōmendāt sapiē tes idolatria ē offendiclo infirmor q̄b⁹ ÿdolatre uidentur. t ne ipsi infirmi ÿdolatre fiunt edendo sub uenacione i doli ⁊ putando idolū aliq̄d ee. ⁊ ut fugi atis loquor uob ut prudentib;. .i. loqr uob; altū aliq̄o. q̄ prudentib;. ⁊ iō uos ipsi iudicate. .i. diligent diiudicate que dico. s. h. Calicē ⁊ c. Vt ra. ut pruden tib; q̄ moneo uos fugē ab ÿdolatria. ⁊ hoc monendo: loqr infirmus. qui fuit i ē uos ut sup̄ locutus prudentib; iudi spī. iudi. que dico. an uera ⁊ bona sit q plumlitudinē ⁊ exemplū nou sacrīti. ostendit. ut facili⁹ suadeat. q; cui ūba nō satis facuīt solent exēpla suadere. aut itaq;.

Calix benedicti onis cui benedici mꝰ nōne cōmuni catio sanguinis x̄ ē. Et panis quē

Calix .b. ⁊ c. q̄ ido fugiendū ē a cultu idolor. q; cōmedens ut ÿdolatra tū: unum ē cū demo ne. sic ꝑ eor ꝓ x̄ dige ⁊ sūlter

participatio cor pis dñi est.

ē ē ipo x̄. q; calix .i. potus sang' nis x̄ bndictionis .i. p q̄ bnedīr participātes. qui ⁊ nos benedicimus. .i. q̄ nos fideles ex altum' edendo ⁊ gr̃as agendo. Vt calix bndicti onis .c.b. .i. potus calicis. qui nō solum a x̄ mensa ē benedictus. si cui nos sacdo tes cotidie bndicim'. Hōne cōmunicatio sanguinis x̄ ē. .i. nōne nos facit q̄dam hr̃e cōmunionē. cū una x̄. q̄i utiq; fac. ⁊ panis q̄ frangimus in sacrāmto. .i. ꝑ ticipacio panis fracti in altari: nōne participacio corpis dñi ē. .i. nōne facit nos unū ee cū xp̄o: facit utiq;. Nam q̄n xp̄s manducatur. una manducat. si; quis audeat manducare dñm suū: ⁊ m mutas nos ad manducādū. aut. Qui manducat me. uiuit ꝓ me. n occiditur x̄. ut manducetur. s; mortuus uiuificat. q̄i manducat. reficit nō de fecit uiuit manducat. q; resurrexit occisus. nō q̄n manducam⁹ partes de il lo facimus. ⁊ q̄ in sacrīto sic fit ⁊ no runt fideles quōadmodū manducet corp⁹ x̄. unusquisq; accip̄ partē suam. Vīn ⁊ hēc gr̃a partes uocātur. ꝑ par tes manducatur. ⁊ manet integer to tus ꝑ partes manducat in sacrīto manet tot⁹ in celo. manet integ̃ totus in corde suo. Totus n. erat ap̄ partē q̄n uenit uirginē impleuit illā: n recessit ab illo. uenit mearnē. ut eū homines manducarēt. ⁊ manebat ap̄ partē integ̃. ut angelos pasceret. Deqr.

Om unus panis unū corp⁹ multi sum⁹ omesq; de uno pane parti cipamur.

Qm unus panis. hr ponit q̄n calix bene dictionis ⁊ panis fiat accipienti caro ⁊ san guis x̄. qi ꝑ hī sum⁹ unus ē xp̄o. q̄m q; of participam⁹ spūalr. ⁊ digne de uno pane. s. corp⁹ x̄. ⁊ de uno calice. s. sā

(c) 2006 Ministerio de Cultura

unone fidi spei ⁊ caritatis ⁊ unū corp⁹ illi⁹
captis q ē ē. sum⁹ p subministracionē
opm caritatis. i. unū ois sum⁹ uñi eccīa.
i. unita unctio fidi. spei ⁊ caritatis ⁊ unū
c. mutua opm exhibicione. p unitatē u
panis ⁊ unitatē corpis fidē ⁊ caritatē op
ter intelligi. que sit desit. uidelicū sibi
sumit. qui sumit. ⁊ qi unū sum⁹. unū sen
tire debe dic. ut fides una. unū hāt sen
sum ⁊ opus. Sicut aūt un⁹ panis ⁊ unum
corp⁹. ecclia ē dr. p eo q fit unus panis ex
multis grīs ⁊ unū corp⁹ ex multis mbris
cōponitur. sic ecclia ē ex mutis fidelibus
caritate copulante conectitur. h mystiū
pacis ⁊ unitatis mē. ē missa nīsa osec
tit. qui accep mystiū unitatis ⁊ nō tem
unchm pacis. nō mystium accip p se. sī
ō se. nlliq; ambigendū ē tē q q; corpis
sanguinisq; dñi participē fieri. qñ m
brum corpis ē efficit ñ alienari ab illi⁹
panis calicisq; osorcio ⁊ si anteq illum
panē edat ⁊ calicē bibat. de h scto mu
nitate corpis ē ostitut⁹ abscedat. qi illi⁹
sacīti beneficio. nō puatur. qñ ille h qđ
alīs sacīti figat. inuenitur. Inullo. n.
sacīto. corp⁹ ⁊ sanguinē suū cōmedant
nob. q ī fecit ⁊ nos ipsos. Nam ⁊ nos ex
p ipsi⁹ facti sum⁹.

Videte ne sit secm
carnē. Nōne q
edit hostias par
ticipes sit altaris.
Ro g. Dico qđ i
dolis īmolatū sit
aliq̄d. Aut qđ ido
lū sit aliq̄d. Si; q
īmolāt gentes de
mōib⁹ īmolāt ⁊ nō dō.

Videte si
militudo ī
ducitur h
ad intelligē
dum. qđ su
p dictū ē.
qī qui de
uno pane
⁊ calice par
ticipāt. sit
participes
corpis x qđ
p hāc simi
litudinē ap
paret. Vide
te ne sit.
secm carnē
i. sit car
nalē ⁊ car
nalia
legis p

uentē. io aīt. f. carnē qi ⁊ ē sit. secm
spm. Videte dico. nōne n. qui edūt hos
tias illas legis. i. carnal sit. participes
sūt altaris. Sūt mqi. Sic qui edit car
nē x ⁊ sanguinē ei⁹ bibit. participes ei⁹ fit.
t nra pot legi. ut sit sit uocatiui casus. qi
nra ē de nob sumptib; panē ⁊ calicē. ⁊ o nos
qui estis sit. i. homines uidētes dm. uide
te. i. discite quatr se hīt ea que sūt. f. car
nē. i. carnalia. s. ydolatria. Sic n. nos de
uno panē ⁊ uno calice participes sumus
efficimes corpis x. sic qui edit hostias. ydo
lis oblatas. fit participes altaris erroris
i. demonis ⁊ nōne utiq; nra ē. Ro g. qi qđ
dico fugire. a cultura ydolor. Quo g di
cis. dicē uideor. q ydol īmolāt sit ali
qđ. Aut q ydolū. sit aliq̄d magnū. Nō
h dico sed poti⁹ dico. q ea q gētes īmolāt
demonijs īmolāt. qi uidelo diabolus co
litur. q ē peior idolo ⁊ qi ab idolatra phi
bebat. Vñ loc⁹ iste sūpsit exordiū ne puta
ret ido nō nocē. sic sacrifitijs ederēt idolor.
qi idolū nich ē. affirmauit ⁊ idolū nichil
ēe ⁊ se nō phibe ista ido q idolū aliq̄d sit.
si; qi demonijs ⁊ nō do īmolantē. nō g se
excusēt. qi idolis insensatis deditī nō sit.
demonijs magis deditī fit. q pietosi⁹. Nam
si tīn idola colent. sic eos nō adiuuarēt. i
illis nich nocent. qi ñ ydola ñ est īmolata
aliq̄d fiat. i. nich p se potest sibi ad aduua
dū. sibi ad nocendū. si; mat spūb; ē insita
malicia qđā ⁊ maliuolentia nocēdi nob.

Nolo aūt uos soci
os fieri demoni
oz. Nō potestis
calicē dñi bibere
⁊ calicē demonio
rum. Nō potestis
mense dñi parti
cipes ēe ⁊ mense

Nolo aūt
dico qđ imo
lātes demo
nijs. ego aūt
nolo uos q
fideles estis
fieri socios
demoniorū
q nō ē nra re
i īmolaticie
s; ostia ydo
lor. t ostia fidē
que petit
exēplo uro.
ad hī g ī p

(c) 2006 Ministerio de Cultura

demonio℞. An emulam̃ dñm. Nũq̇d forciores il lo sum⁹.

Omia m̃ licet s; nõ omia edificãt. Nemo qd suũ ẽ querat. s; qd alt'ius.

Ome qd ĩmacel lo uenit mãdu cate nich itro gãtes ꝑpt cõsciẽ tiã. Dñi ẽ tra ꝛ plenitudo eius. Siqs uocat uos infideliũ ꝛ uul tis ire. omẽ qd uob apponitur manducate ni chil introgãtes ꝑpt cõsciam. Si quis aũt dixit hoc imolaticiũ ẽ idolis nolite manducare ꝑ ĩ illũ qui ĩdica

demonib; placita. atq; fedata q̃lia sũt no lumina magicarũ artiu. arspic̃ ꝛ augurum atq; ligatẽ ꝛ remedia. q̄ sunt incantacionib⁹ ꝛ quib;dã notis. t inquib;dã reb; suspendendis ꝛ illigandis. ñ illi ab h̃ ghe preciose s̃fticionis segregandi sũt. qui gener h̃tacı ob natalium dierũ osidationes. Hũc aũt uulgo mathematici uocant. qui conant̃ acco nũ euent⁹ pdicẽ. Ido nolo. q nõ potestis bibe calicẽ dñi sim̃l ꝛ ẽ dmq. i. nõ potestis simil uniri dõ ꝛ demoni ꝛ pr'sũs ñ potestis ẽẽ participes m̃se dñi ꝛ mense demonio℞. i. nõ potestis unũ ẽẽ cũ dõ. ꝛ ẽ demonijs. dein se ill annumãs ait. an emulam̃ dñm. i. aduã puocam⁹ eũ. t inuidem⁹ ei. idolatita ɔmedẽtes: qi nõ debem⁹ h facere. Videnẽ illi emularii inuidere dño regnum eius diminuunt quĩ scandalo fr̃m comedũt ẽ idolatita imitatores diaboli. zelo. n. inuidie sathanas idolatãm inuenit. ut homines negando dñm idol seruãt ꝛ cãtri sibi debitũ cultũ pstar. sic isti inueniũr zelare dñm uñ male ee dcet eis. eum nõ forciores eo sit. unde subdit. Nũq̇d forciores illo sum⁹. ut ualeam⁹ ei resistere. q̇ nõ. Omnia. ꝛ si illos peccare dicam qui comedũt idolatita nõ tñ dico. nõ licitos ẽẽ hos cibos. q̇ omia m̃ licẽt. de his dicit que adescam ptinẽt. s; ñ oia expediũt. i. adiuuãt me incursu. s; mag̃ impediũt. dein id alit̃ infringdicit. Omnia m̃ licet. potestate libi arbitri ꝛ docina legis nat. Omia. n. ... munda sunt. id recte ait. licẽt. i. pcepto nullo dñi phibentur. Vt omia m̃ licẽt. ñ q̇ ɔ licẽãt ꝛ illicita. s; ecce ponam⁹ ɔ licẽ. s; nõ oia edificãt pximos ut q̇s faẽ. dũ comedens idolatitũ facit scãdalũ pximo ꝛ ido. Nemo q̃rat tñ q suũ ẽ. i. qd sibi tm aliquo m utile ẽ. s; q alti⁹. idq; abẽtis aliqñ rẽpandũ ẽ ut pstr alij ꝛ qi oia licita sunt. ꝛ tñ nõ ẽ utendũ semp eis determinat quom liceat ede t nõ ede: dicens. Omne qd inmacello uenit. i. t uenditur. manducate simulis. nichil intro gãtes. s. an imolaticiũ sit. t nõ. t hui⁹ modi ꝛ hoc ꝑ cõscientiam antã tis infirmi. dico manducate oia qd quidem secure potestis facere qi auctoritate test̃e. dñi ẽ tra ꝛ plenitudo eius. i. oia quib tra impletur. ꝛ non por ẽẽ in mundum. q dñi ẽ. s; siquis infidelũ uocat uos adcenã ꝛ uultis ire. õe q uobis apponitur. manduca

Omnia michi licent sed non omnia expediunt.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

conſcietiã autẽ dico ñ tuã ſ; alteri. Ut qd eñ lubtaſ mea iudicatur ab aliena cõſcietia. Si g cũ gra parti cipo qd blaſphemor: p eo qd gratias ago. Siue g manducatis siũ bibitis t aliud qd facitis. oĩa i gla di facite. Sine offensioe estote. iudeis ¬ gentib; ¬ eccle di. sic ¬ ego p oĩb; placeo ñ qrens qd mihi utile ẽ ſ; qd mlti ſalui fiant. Imitatores mei estote. sic ¬ ego xpi.

terro. pp cõſcietiã. Sequitur dicens ĥ īmolatũ ẽ idol. nolite mã. qr: nõ qi immundꝰ ſit eiꝰ. ſi pp illum qui indicauit. nec ẽdat cõmede ſubuentione idoli ¬ gletur unſuptione ſua qi qui idolis ſeruit. glabitur. qñ uẽ eris ydola ¬ cõfirmabitur in errore ſuo qi uidet te libẽtr apte ydolũ. ¬ frib; malum dabit exemplum. ĥ g ſapientib; loquitur. qui contẽp nentes idolum qi mel ẽ manducabãt de ſacrificio ẽ ſcandalo frem infirmor. dico pp illum ¬ pp cõſciam alior. ſ. infirmor. ut mox de ĩmunat dicens. Conſcientiã aũt dico: nõ tuã que firma ẽ. ſi alterius. ſ. infirmi.

Ut qd eñ lubtaſ mea iudicatur ab aliena cõſcietia. Si g cũ gra parti cipo qd blaſphemor: p eo qd gratias ago. Sine g manducatis siũ bibitis t aliud qd facitis. oĩa i gla di facite. Sine offensioe estote. iudeis ¬ gentib;. ¬ eccle di. sic ¬ ego p oĩb; placeo ñ qrens qd mihi utile ẽ ſ; qd mlti ſalui fiant. Imitatores mei estote. sic ¬ ego xpi.

Ut qd eñ lubtaſ mea iudicatur ab aliena cõſcietia. Si g cũ gra participo qd blaſphemor: p eo qd gratias ago. Sine g manducatis siũ bibitis t aliud qd facitis. oĩa i gla di facite. Sine offensioe estote. iudeis ¬ gentib;. ¬ eccle di. sic ¬ ego p oĩb; placeo ñ qrens qd mihi utile ẽ ſ; qd mlti ſalui fiant. Imitatores mei estote. sic ¬ ego xpi.

qd ñ ẽ. qñ p alio dimittendũ ẽ qñ ſi aliter facere rẽ: delictũ dampnabilis ẽem ¬ ꝺ necẽone gra ciarũ utru pareꝛ ab imptis. q putarent me ſentire idolum aliqd magnũ ẽe. qꝺ ne ædificat magnope cauendum ẽ. Vt quid n. libtaſ. mea iudicatur ab aliena ꝺſcie cia: i. cur ita ago ut de eo q lib e licet dã neꝛ: pp a

alcq ſuſpicẽtur impiũ: qñ ẽ alii ꝺoli deuocione ꝺſcia mea ſit libera. quid opus ẽ ut pareꝛ. ea uenerac̃o nis ecce: iudicor eñ nõ diſtare ab idolatra. ¬ ſi ego eum gra. i. agendo gras ago participo. i. edo. quid blaſphemor: i. cur cado. in blaſphemiã impitor. p eo qꝺ gras agẽ: ¬ qi ĥ mala cõtingunt in. ſiũ g manducatis siũ bibitis. t aliud qd facitis: oĩa facite mgiam dei. i. in laudẽ dei. ſ. cum ĩ uocacione ẽtoꝛ. ut in actib; ¬ oĩ actione uꝛa laudetur ds. Si eñ ĥ recte fiunt: laudes dei ſiũt. Non ſolũ g uox tua ſonet laudes dei. ſ ¬ opa tua ꝺcordẽt ẽ uoce tua. Cum uoce. i. cantaueris ſilẽb aliqñ uita ſic cantes ut nũq ſileas. Si eñ ore ore clamas ¬ fraudẽ cogitas. ſi luſti a laude dei ¬ qd grauiꝰ ẽ. in blaſphemiam preciſti. Cum eñ laudatur ds. de bono ope tuo laudas dñm. ¬ eñ blaſphematur ds de malo ope tuo: blaſphemas dñm. Si g q manducas ¬ bibis ad refectionẽ corpis ſumis repacionẽq; membroꝝ. gras agens ei qui t pbuit. mortali ¬ fragili iſta ſupleñtoꝝ ſola ꝺcia cibus tuus ¬ potus laudat dñm. Si ũ modꝰ natẽ debitũ in modacione uꝛa etatis excedas ¬ uinolencia te ingurgites quãtas libet laudes de lingua tua ſonet: uita blaſphemat. Sequitur. ¬ ſiñ offensione estote iudeis. qui aboꝛrẽt ydola ¬ gentib; que ſic nõ arguũtur. ſ; in ſuo errore firmantur. ¬ eccle dei q̃ſtũ ad infirmos q ſiũt in eccla qꝺ fiunt offendiculum. dum eoꝝ exẽplo adherẽt his que inimica ſiũt dõ. Estote deo ut placeatis oĩb; ſic ¬ ego p. oĩb; placeo ſiñ ſcandalo cuiq; agẽs hi ẽ cũ oĩb; placẽ p oĩa. ſiñ ſcandalo cuiq; agẽ. ad profectum alior: ut ill

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Sicut et ego omnibus placeo

omīb; placeo. alibi ū ait. si homīb' placerem x̄ı̄ non essem. ꝗntum in se ipso ē. ꝗntum ad eius uoluntatē attinet. ac si diceret si placere uellē. si placere quererē. seruus x̄ nō eēm. qui aūt oībus placet ꝑ ūitatē iā nō ipse ill. s; ipsa ūitas placet. si hō ꝑ se ipm placet. i. ꝑ ꝑuatā ⁊ ꝑpām glām placere querit. supb' ē ⁊ ıd̄o nō placet. Cum aūt ꝑ ūitatē hōib' placet. iā nō hō. s; ds placet. Vtrūq; ḡ recte dici pot. ⁊ ego placeo ⁊ ego nō placeo. Si eñi adsit bon' intellector piq; pulsator patebit utrūq; ⁊ nulla int̄ se repugnantia repellet ītrantē. Illud ēt nō moueat. qd̄ dicit. placeo omīb;. numq̄d placebat ꝑsecutorib' suis. s; placebat omī gn̄i hominū. q' x̄ cgrebat ecc̄la. siū iam intus positis siū introducentis in eam. ⁊ ut ostendat q' ꝑ ūitatē placeret. addit. nō querēs q' michi ēē utile; s; q' mltis. ⁊ nō aliqd̄ terrenū utile q̄ro. s; ut salui fiāt. Imitatores qī dico ut sitis sine offensione. ⁊ in h̄ ut nullum offendatis. imitatores mei estote. sic̄ ⁊ ego x̄. ⁊ ita ꝑ me eritis imitatores x̄. qui nullū offendit. s; oēs saluare uenit. In ecc̄la namq̄ gradus sūt ordinati. maioꝝ ⁊ minoꝝ. ut illi exemplo ꝑcedāt. hi ū imitacione sequāt. s; ⁊ illi qui exemplo ꝑcedūt. nūq̄d nemınem secuntur. si neminē secuntur errabunt. Secunt̄ ḡ ⁊ illi aliq̄. i. xpm.

Laudo aūt uos fr̄s qd̄ ꝑ omīa mei memores estis. & sic̄ tradidi uobis mea ꝑcepta tenetis. Volo aūt uos scire qd̄ omīs uiri capud xp̄s ē.

Laudo aūt hic agere incipit deuelacionib; inquib; arguit illos. suas tradiciones nō seruātes. qi illoꝝ aliqui uiri uelato capite ⁊ alique mulieres. non uelato ora

Capd aūt mulieris uir. Capud ū xpi ds.

apl̄s. qi cū eēt eis apl̄s. inmemores erāt tradicionum ei'. qī. De aliis culpo uos. s; de h̄. laudo uos o fr̄s. ⁊ fide aliis culpo. de hoc tm̄ claudo. q' ꝑ oīa memores estis mī. i. mee auctoritatis. ⁊ mea ꝑcepta tenetis. tam ꝑfecte. sic̄ tradidi uobis. yronia ē q' sic loquitur eis apl̄s qi nō eius tradicionē seruabant. nec eius auctoritatē sequebantur. ac ꝑ h̄. qī nouitē tradidit illis dicens. uolo aūt qī. Nō tenetis ꝑcepta mea. uolo aūt uos scire o fr̄s quidā utile adsequentia qd̄ uos nō attenditis. s. q' xp̄s ē capd omīs uiri. i. dn̄s. qi cum non eēt. ꝑ eū c̄atus ē. Capd aūt mulieris ē uir. qi eius costa s; di ūtute formata ē. ⁊ ıd̄o debet subici uiro de quo ꝑ xpm facta ē. Caput ū x̄. ē ds pat̄. qi ab ipso genitus ē dignū ḡ ē. ut filii cap. pat̄ dicat̄ qī genitor ei'. Vna ḡ dictio diuisam h̄t intelligentiam. Alit̄ n. dicitur xp̄s capd uiri. alit̄ uir cap mulieris. Alit̄ ds. cap xpi. Vl nomine uiri intelligitur h̄ sp̄s. non ille sp̄s scs̄ qui ē patre ⁊ filio īmutabiliter manet. ⁊ dignis aīs inmutabilit̄ dat̄. s; sp̄s homīs. qui qī aīe maritus. aīalē affectionē tāq̄ ꝯiugem regit. de quo dicit apl̄s. Nemo scit que sūt hoīs. n sp̄s homīs. de quo ēt dn̄s ait. mulieri samaritane. Vade uoca uirū tuū. hic ḡ sp̄s. cum ꝑsens ē. i. intentus ē. ⁊ se pietate subicit dō intellig̃ spūalr que dīr. luce sapientie illustratus. hui' uiri cap ē x̄. qi sp̄s homīs regitur a sapīa. di. que x̄ est. ⁊ sic̄ in capite sūt omīs sensus corpales. ita in x̄ sūt omīs sensus spūales. i. plenitudo grārū. de qua accipit uir iste. ꝑ h̄ aūt ē uir cap mulieris. i. rector aīalitatis. que regitur a spū. tāq̄ mulier a uiro. Cap ū x̄ ē ds pat̄. qi fili' a patre ē. ⁊ de patre. n̄ pater a filio. t de filio. Ille hui' ꝑncipium. ⁊ tm̄ ⁊ cap ei' dr̄. ⁊ xp̄s ꝑncipiū. s; nō patris h̄ ū illius imago. nulla ex

(c) 2006 Ministerio de Cultura

debet: qđ ē ⁊ ſi. qđ pri equal ē. ⁊ q̄ pu
ctum ē. pat̄ ů nulli deb⁹: q̄cq̄d ē. Vt
ſi noīe: ſ mtlig̈ ⁊mtal. ſ; ſi ds đ ſimt
ta. ſ mtlig̈. quom capđ x̄ ē ds: i. capđ
x̄ ē ⁊mtal: cū mūtate ſit x̄. ut ſit tri
tas: an q̄ pat̄ ē ē filio. ⁊ ſp̄u ſcō: capđ
ē ei q̄ ē ſol⁹ fili⁹: cū filio ⁊ eīi ⁊ ſp̄u ſcō.
pat̄ ds ē. fili⁹ aut̄ ſolus hō factus ē ꝑ q̄
humilitatē ei⁹ ⁊ maior eo pat̄ ē: ⁊ ꝑ hoc
dr. q̄ q̄ illi ē patre ⁊ ſp̄u ſcō unū ē:
capđ ſit hoīs: mediatoris. q̄ ipſe ſolus
ē. Si enim mentē recte dicem⁹. ꝓncipa
le hoīs. i. q̄ capđ. huāne ſubē. cū ipſe hō.
ē mtre ſit hō. cur nō mtro ogēnitus: ů
bū cū patre ſunt dr ds ee capđ x̄. q̄uis
x̄ hō: n eī ubo. q̄ caro factū ē intelligi
nō poſſit: ⁊ſt g̈ ds. i. diuina ēntia: ⁊
tmtas: capđ ē ꝑ q̄ hō. q̄ diuinitas. ut po
te ēntrix. capđ ē ēature aſſūpte. hac ī
ſp̄tacione. nō poteſtas filij minuitur ſ;
miſcdia ꝓdicatur.

Omis uir oīs
aud ꝓphans uela
to capite deſpat
capđ ſuū. Vnū ē. H.
ac ſi decaluet. Oīs
aūt mulier oīs
aud ꝓphās nō uela
to capite deſpat
capđ ſuū. Hā ſi nō
uelat̄ mulier ⁊
tōdeat̄. Si ů tpe
ē mulieri tōdere
aud decaluari:
uelet capđ ſuū.

Vnum
eſt enim
ac ſi decaluet.

Omis uir
q̄: ⁊ q̄ uiri
capđ ē x̄. ſm
alio media
te. ⁊ p xp̄m
ds: ⁊ ideo in
ſignū libera
tis. uir nō
debet hīre
uelum. qđ
ē ſubiectio
nis ſignum.
Quia uir oīs
⁊ potēs. ⁊
ſapiens. oīs
aliq̄o modo.
aud ꝓphans
i. ſeptuaſ
referans.
uelato ca
pite q̄ nō
ſit libe n
tis. deſpat
capđ ſuū.
i. turpe ē ei
illi facē ue
lato capite.
In aliis eīi

uelare. ſ; nōn ſuo uiceri ſe offert. ⁊ collo
quit̄. i ordinē ſuū: nece ꝓfiti. Omis
aūt mulier que inferior ē. ⁊ ſubiecta uiro.
q̄ uir capđ ē mulieris: quāſ āūt ꝓphans
nō ue. capite. i. ſin ſigō ſubiectionis q̄ de
bet uiro. q̄ mich ſit mediū ad dm: deſpat
capđ ſuū: ⁊ ide unū ē n. i. tantūd eſt
ac tur ꝓuidinē. ac ſi decaluetur. Hā
ſi q̄ nō uelata is hīt. ac ſi decaluetur. q̄
fiet utiq; q̄ aud decaluabitur aud tōde
bitur q̄ ꝓſtat ea nolle: ⁊ h̄ ita aut. Hā ſi
nō ue. mulier: tō. Si ů. Q̄ mulier nō uela
ta decaluetur. ⁊ ⁊ tondeatur. S; ſi turpe
ē. m. tondi. aud decaluari: uelet capud
ſuū.

Vir quidē nō
debet uelare ca
pud q̄m imago
⁊ gla ē dī. Mulī
er aūt gla uiri
eſt.

Uir q̄dē
q̄ maior ē:
nō debet ue
lare capud
ſuū. i. ſignū
ſubiectionis
hīs. q̄ nō
ſit tib ad
dm. Vela
m hic m
telligēdū ē
nō oīe ſ: quodā: quo utebāt̄
antiqui ⁊ adhuc ⁊ utuntur ꝓuīq;
alicubi quo totū capđ obuoluebatur. ⁊ ē
pene ſimile uelamini mulieru. Q̄m ⁊ ē.
uir nō debet uelare ⁊ honor obſtat ñ.
uelet. q̄m uir ē imago ⁊ gla dī. que ñ
debet abſcondi. ꝓcongruū ñ. ē. ut ima
go: ⁊ gla dī celetur que uidet̄ muro.
ur ñ. ad imaginē dī fēt ē nō mulier. ſ;
que ē imago dī in uiro: h. ſ. q̄ unus ds.
unū fecit hominē. ut hīē ex eo oīa ſunt:
ſic ex illo oēs homines ēent. ut uni⁹ dī in
uſibl. uni⁹ hō uſibl. imaginē gerat ī
tus. ut uni⁹ deus in uno homine. auctori
tatē uni⁹ ꝓncipij uidet̄ obſeruare. ad
fuſionē diaboli. qui neglecto uno do ſ
dnūū uſurpare uoluit. ſm g̈ uir ē imago
dī. q̄ hīē ex do ſit ō. ſic ex ada hominēs
oēs: ⁊ ſic obſeruat auctoritatē ꝓncipij q̄
ab uno do: ſūt ō. ꝫ illū qui ds ē uolu
it. Vt in li hīt ſimilitudinē dī. q̄ hīē de
late ⁊ in morte dominicā ſigo eccle

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nata ẽ sibi sponsa. qñ assũpta ẽ eccl
ta: de qua formata ẽ eua. ¬ sic ẽ p ẽ
¬ regẽ ecclam: ¬ ecclia subserunt ei: i
ta uir pẽ. ¬ regit mulierẽ. ¬ nõ nõ hãt
uir signũ subiectionis. s; libratis ¬ p
lationis. ¬ gla dr ẽ uir q ex eo ẽ. ¬ q
dñm ¬ principalr figrat. qual ier aũ
ẽ gla uir. ex quo ipa ẽ. ¬ eu subse
ruit. Vt uir dr ẽe imago dr: qr pn
cipalr captus ẽ ad imaginẽ dr in quo
naturalr ampl' q mulier: uiger rõ.
qñ ipse sit rõ. ¬ attende diligenr q hie
dr homo imago dr. ¬ mgeneh legitur.
factus ad imagi nem dr. Vbi dr
faciamus homi nẽ ad imaginẽ
¬ similitudinẽ nram. ¬ nota ¬
q plr dictum ẽ. faciamus ¬ nram.
q n ex relatiuis: accipr nõ opte. Hon
n. intelligend ẽ ut faceret du. tur ad
imaginem dor sit fct. s; ut faceret
pat. ¬ fi. ¬. s. s. ad imaginẽ g patris ¬
filij ¬ s. s. ut subsisteret homo ymag
dr factus ẽ. s; qr nõ omõ equalr
fiebat: illa imago dr. tanq nõ ab illo
nata. s; ab illo data. huic rei signande ea:
na ẽe imago dr dr. ut ¬ ad imaginem
fct ẽe nõ fileatur. qr nõ ẽ ei equat. s; q
dã similitudine accedit. Hõ n. loco ¬
teruall. s; similitudine accedit ad
dñm ¬ dissimilitudine ab eo recedit:
hõ g cũ sit imago pr similitudinẽ un
paret. dicr ẽ ¬ ad imaginẽ dr fct. filr
aut imago pris ẽ ¬ nõ ad imaginem
ingẽrũ ds ẽ. qr equat ẽ pat. cuius soli
imago ẽ. hõ aũ ẽ imago tantus ¬ ad
imaginẽ. Vñ fecit ds hominẽ ad ima
ginẽ suã. ut sic ds p ẽ oib; creaturis p
omipotenciã. sic hõ unus sis trenis an
malib; pticipatiõ pcer. ¬ ipe ẽ gla
dr. cum dei sapientiã se qr. mulr aũt.
g. e. ui. qr mulier fca ẽ. inadurtoriũ
uiri. nõ adcarnalẽ concupiscentiã. qr
nec corruptibilia corpa tũc habebãt.
añq eos mortalitas inuadet. s; ut ha
bet uir glam dei. cũ ei pret ad dñm.
¬ se ei daret imitandũ sẽtiate. sic ip
se cer gla dr. Cum eius sapientiam se
quoq; nõ habet.

Non enĩ uir ex mulier ẽ. s; mu lier ex uiro. & enĩ n ẽ ca⁹ s u ir ꝓpt mulierẽ. s; mulier ꝓpt u rũ. ꝺo debet m uher potestatẽ habe sup̃ capd ꝓpt angłos.

Non uir. qr mulierẽ głam uir. nõ uir ei. qđ ostendit ordo creatiõis qr nõ ẽ uir s. adã ex mulierẽ. s. eua. s; mulier. s. eua ẽ ex uiro. s. adã. & alia ratio ẽ. cur mulier est gła uiri ¬ enĩ. i. qua nõ ẽ creat uir. s. adã ꝓ mulierẽ. i. auxiliũ eaẽ. S; mulier. i. eua: ꝓ uirũ. i. ad utilitatem uiri ¬ iõ. s. ut ostendatur mulier subiecta uiro: ¬ qr p eã cepit puariciõ. Debet mu. h. potestatẽ. i. ne lam sup̃ capd suũ. ut nõ hãt capr li bum mecclia. s; uelamine tectũ ¬ hi ꝓ angłos. i. ꝓ. reuerentiã sacdotum. qui nuncij dei sunt ut sic añ iudicẽ dñm: ita añ uicarium eius sacdotẽ: sit sub iecta uiro. Vt ꝓt añ. s. ne sacerdotes in eius faciẽ mspicientes irritent ad libidinẽ. dr ab illo loco. qñ imago ¬ ẽ. aple dicit: q uir ẽ imago dr: ¬ iõ ue lamen capitis demit ei. qđ mulieri ad hibendũ monet. qr ipsa nõ ẽ imago dei. S; qđ dicem⁹ ad hr? Cur ¬ mulier nõ ẽ imago dr? Vndr h. utiq; ee ẽm illi q mgeneh dr. fecit ds hominẽ. ad imagi nẽ dei fecit eum. maschm ¬ femĩam eos aut eos. Quom g uir ẽ imago dei ut nõ uelet capr? ¬ nõ mulier ut uelet? s; ꝺo hr ee in natura humane mtis. qđ dicẽ aple ¬ mistice loqr. de uelatione. alr n. ñ aliqđ referatur secretũ. ma ne ẽ qđ dr. Sic enĩ nõ solum naturalis ma ratio. s; ¬ ipsi⁹ apli declarat auc toritas. hõ fct ẽ ad imaginẽ dei. Hõ f formã corpis. s; f rõnalẽ mentẽ iq

(c) 2006 Ministerio de Cultura

apto. renouamur spu mtis ure. ⁊ mdu
me. n. h. q. f. d. e. ⁊ alibi mdute nouu
h. q renouatur magnicione dⁱ. f im
agine eius q̄ ⁊aur eu. Si g̈ spu mtis
re renouamur. ⁊ ipe ē nouus ho q
renouatur magnicione dⁱ. f imagi
ne eius. q ⁊aur eu. Hulli dubiu est
hominē fem ee adimagine dⁱ no scm
corp. neq; f q̄libet ai partē. si; f rōnalē
mētē. ubi por ee agnicio dⁱ. ⁊ ubi nul
lus sexus ē. s. mspu mētē si; ide ē. ubi
femina cū uiro. ⁊ uir cū femina. i. ty
ta illa sitba. una ē imago dⁱ. q nata
ipa humana ad imaginē dⁱ fca ē. ⁊ i
mago dⁱ. ⁊ ipsa tota ē imago dⁱ. q in
utroq; sexu imago dⁱ cōplet. aq̄ ima
gine. femina nō sepatur. sic nec a gra
renouacionis ⁊ reformacionis. imagi
nis dⁱ excluditur. hr utq; mulier in
tē suā. rōnalē. f q̄. ⁊ ipa fca ē ad imagi
nē dⁱ. Hich g̈ femina aluenat a cōsor
cio imaginis. que ⁊ in ipsa pma ōdicio
ne homis hēbat mentem rōnalē. f q̄
ipa ⁊ fca ē ad imaginē dⁱ. Te g̈ fecit
ds hominē totū. ad imaginē suā. hoc
utq; f spm. s. pp unitatem trinitatis
inquid. fecit ds hominē ad imaginem
dⁱ. ⁊ nequisq̄ putaret. solū spm hoīis
fem inquo imago dⁱ ē. subiunx. ds
eulū ⁊ femina fecit illos. h f corpis. i
duo ee disemnt. f sexū. cū pis singla
rē nām posuit pp trinitatis unita
tē. Vt g̈ intrib; cor cōmunis ñ. s; i
sexu corpis significatur. distributio
nis. Vt n. pars aīe eminēs q̄ se extē
dit. in id qđ etnū ē. cōtēplando uita
tē. ⁊ h ē imago dⁱ. que etnis rōnibus
cōspiciendis ⁊ cōsulendis adhetur. ⁊ id
nō ē cohibenda uelo ut se ñ extendat.
idq; uir nō debet uelare cap. ē ⁊ alia
pars aīe inferior: que diuisa ad tem
onē tēpaliū rerū. quada intencione.
⁊ sic: ipa aīa ex qua parte sibi uita
tē ⁊ adspicit: imago dei ē. ex qua i in
tendit ad agenda ista inferiora: nō
ē imago dⁱ. q i his reb; corpalib;
tepalib; q;: pniculosa ē nimia inferi
orū pgressio: id hr potestatē. sup
mulieris. dō g̈ adtotū uirū pinet: ima
go dⁱ ē. q i ad eā pinet sola que ei in
adiutorium tribuitur ñ ē imago dⁱ
q nō ē imago dⁱ: h qđ haberet ieom
mutabili natura. Sicuus rei figura
apte dicit uirum tm ee imaginē dei.
⁊ gram dⁱ. mulierē aut gram uiri h g̈
⁊ si in duobus hoīb duisis extius sexus
figuratum sit. tm in eode uno itiori hoī
ne intelligitur. cui supior uis. i. rō uir
dr. q regere debz sensualitatē. ⁊ iste uir
ē imago dⁱ. q haberet rōplande med
mutabili natura que ē ⁊ gra dⁱ. dū rō
subiugat ei sensualitatem q̄ te ordina
tissime fit. ē cap uiri x ē. Mulier. aū. g.
ē. u. Mulier ē ipsa sensualitas q̄ bene
ingreatur pmulierē. q in femina hab
pualet. que sub seruiendo gra rōnis ē.
idq; dr. Non ē bonū solū hominē ee. Ad
hi enī bonum erat ut fieret. ut nō solū
aīa dnaret corpi q̄ seruilē locū obtin.
si; ⁊ uirt rō: subiugaret ei aīalē partē.
ut appetitū animē pq̄ uoluptates corpis
opamur. hāt mens uirtutes. taq̄ uirt rō:
subiugatū. sic debz uir femina regere.
si ea pmitte dnari muru. Qua si aīal
pars immodato pgressu mtis meritoria
plabr. ⁊ senciente capite suo. s. rōne. i. n
ea cohibente. atq; refrenāte. illa. que
inspelunca ⁊ filij psidet uirili porcione
pūsa ē ⁊ misera dom: i mulier dnatur
mtr. Inuetaturq; intior hō. int immu
nes suos: i unus mundos. s. demones et
nos q; insio ipō ⁊ uxo cōiuge admistar
pmos parentū uetuū mandoeante sub
trahitur. ⁊ lucē octos ei nō sit ē illo. ⁊ sic
ab illa illustracione i utatis mox ambo
nudant. aptis oculis ⁊ sciē ad uidēdū q̄ i
decoru ⁊ inhonestu sūt. taq̄ folia duleū
fructuū. sūt ipsis fructib;. i. sūt bonis
opib;. bona iba texūt. ut male inuen
tes. bñ loquēdo turpitudinē suā tegāt.
Hō enī qi mulier. i. sensualitas ē gra u
ri. i. rōnis. de q̄ nō ē uir. nō n. uir. i. rō
exemu. i. sensualitate. ut a sensuali por
cione regatur rōnal. si; mulier. i. sen
sualitas ē exemu. s. ut abeo regat ac
si diceret distributio rōnis ei indicat. ut

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ecōiso.⁊ sic dicer.⁊ eñ .i. q̄ nō ē aut̄s ē
uir.i. rōnat̄. ꝑ mu.s. ut seruat̄ sensualita
m. ſ; ecōtrario mulier ꝑ urū̄ .i. sensualitas
ut subseruat rōm.⁊ uō mulier debet ha
bē uelam̄ sr̄ cap̄. s. ad h̄ significand̄. q sē
sualitas debet subici rōni.⁊ ꝑ an. gēlia ē
eñ seis angelis.⁊ sācta ⁊ pia sīgēatio. Hā
ds nō ad temp⁹ mder. nec aliq̄s nouū ē m
el' usione.⁊ scīa ē aliq̄o tēpaliū.⁊ trāslatione
gerīē. sic ñ afficiuntur sensus. t carnales
hominū. t ⁊ celestes angelor. dicit eñ
sp̄s nob adēē eodem fuit. mōde cū duum
mācipam̄ obsequi. s. i. cū eccl̄am ingredi
t lectionib; sac̄ aurē accomodam⁹. t psalo
die opam dam⁹. t o rōi incūbim⁹. t missa
rum sollēpnia celebrem⁹. ūd⁹ apte monet
mulieres h̄re uelam̄. ꝑ angelos ñ dubita
ri licet ú corpis dūici ⁊ sanguinis mīstia
ḡuntur sī nob cunct̄ ad eē uenīt. qui mo
numēū q̄ uenerabile ep̄s suū posuīt ⁊ ūm
resurgendo abscessērat. tā sedul seruarūt

excubiis

Veruntam neq; uir sine mulere neq; mulier sine uiro in dño. Nā sic mulier de uiro. tta ⁊ ꝑ mulierem uir. omia autē ex do. Vos ipsi u dicate. Decet m ulierē nō uelatā orare dm̄? ñ ip sa natā docet u os. Qd uir q̄dem

Veruntam q̄. q̄uis in primis. i. ī pma adici one. nō sit uir de femi na. ſ; econ uso. Verūtm̄ un subsequē tis ḡhatione. nō ē h̄. quia neq; uir si ne mulere ē. ñ mulier sin̄ uiro in dño. s. sēd dñm. i. sēd opacionem dn̄i. in qua alē sin̄ alio nō ēatur. q̄ ī pmitus ēaut ex u no ambos. i. ex una ma

Ignomia ē illi. mulier ſi ſi cō mā nutriat gla ē illi. aīm capil li ꝑuelamine ei dari sīt.

tere de uiro formaū. et ambos unū mīa facer. ⁊ q mn̄ sit. ɔfirmat. Hā sic mulier ꝑus de uiro fca ē. ī uir ꝑca nascer ꝑ mulierē. oia. ꝑq̄ gēlia tm dixit singla. ut ō. do uni ꝑncipio subiēet. addit. Omia aut̄ s;. corpis ⁊ aīa utriq; ex do mutorie sr̄. ſ; ido die. ut neq; mulier de subiectiōe doleat. nec uir de ēxaltacione supbiat. Vt i. Verūtm̄ q̄ licet ꝑ mulierē ꝑ uarīcō ce pit. ⁊ uiro subiecta sit. uerūme. uir. ſ. in. ē. ne. mu. siui. ē in dño. i. in fide x̄ē. q ñ ita se h̄t. ut. i. alt̄ eor in xp̄o dño. ut admisso uiro mulier ēxcludat̄ a salute. neq; admissa mulere. uir excludatur reddit at̄ eam q̄ alio admisso. alt̄ nō sit excludend⁹ subdīs. Hā sic mulierē deui. ita. u. p. m. ſ; nō mut̄. Vos at̄ q̄ co runthy euis traditionē nō seruauerāt ꝑ q̄. supi⁹ eis succensēt. ú dicit laudo uos ⁊c. Jam nō ex auctoritate traditionis q̄ neglexant suadet uirare. ſ; ex ña q̄ docet ut uelate sint mulieres in eccla ú eas reuelatas ēē illi paciebant. agē tes at̄ sacramētū uelationis ⁊ ordinem lationis. qī ⁊ ē h̄ ꝑdicta ī sint. uos ipi udicate ūtum an deceat mulierē ñ ue latā orare dm̄ ñ ipsa. ñ docet uos ñ. ñ docet. qđ. i. q̄ uir q̄ si comā nutriat ignomia ē illi. h̄ f legē loeur⁹ ē. q̄ phibet uirū ēē comat. q̄ sup̄s opponat de samuele. ⁊ ꝑphis. uetis. i. qui capita sua nō tondebant cogit ⁊ q̄d ut sit ītr illis uelamētū mysticum. ⁊ hanc tonsurā illō u. uelamētū. i. coma scōz. nō signebat q̄ uelam̄ positum supfaciē moy si. i. ue lam̄ lectionis. u. t. h̄ at̄ tonsura reuela cionē euāglice gr̄e signat. Coma q̄ samu el ⁊ ꝑpharū ꝑuelamine. u. t. olim ha bita. nō ī reuelacione euāgly deponit de q̄ dicē apte. Cum transierit ad xp̄m

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nuptiar. gla ẽ illi. iõ gla ẽ mulier. q̃ natalr hj hẽt. q̃ puelamne. vnde subort. q̃m capilli puelamne ei datu fuit. Coma n. uoluit uelamus ẽ. iõ n̄ lr̄ hj honestũ ẽ ut uelata sit mulier. obediat. ut n̄ uoluntas addat. q̃ ad hj hẽt uelam. ut rea se cognoscat. subor tã. iõ gla ẽ illi si comã hẽt. q̃ n̄ hẽt. Ad hj n. natal rõ ostendit. iõ uir non natalr comat ẽ. q̃ nõ ẽ uelamo. lex phibet unũ eõ comatũ.

Siquis ãt iudeꝰ cõtencios⁹ ee. nos talẽ cõsuetudinẽ nõ habem⁹ neq; ecclia dj. hoc ãt p̃cipio nõ laudãs qõ nõ immeli⁹ s; indet⁹ cõuenit⁹.

Siquis ãt p⁹. rõnem rebellem ut cõuincat tencios⁹. ponit auctoritatem q̃ discrei one nõ uult ui. s; auctoritate q̃. Hanc ĩ do cet q̃ trado. Siquis aũt uult ee cõtencios⁹. s. q̃ nõ uult adquiescere nb dñs. q. nos ĩ uidet. i. nos apli. qui de uidea sum⁹. nõ habem⁹ talẽ con suetudinẽ neq; ecclia dj. De aliis gẽtib; ad fidẽ x̃i uocata. i. ñ moysen ñ x̃i. sic do cuit. s. ut uir uelet cap̃. nõ mulier. hj aũt q̃ dictũ ẽ de uelandis capitib⁹ ego p̃cipio obseruari. auctoritate p̃cepti. utitur apte ut obtẽperent. Valde ẽm im quũ ẽ uelle sibi obtẽperari animoub⁹. nolle obtẽperare maioub;. hinc ĩ ostendit quedã ee de quib; nõ ẽ disputãd s; auctoritati p̃cepti adquiescendũ. Vñ ait. hj ãt. p̃. ut. s. nõ differentis sollercia requiratur. s; p̃cipientis auctoritas attendat. Hõ laudãs ic. Solũq; egit de uelamine capitis. ú primũ a ueritate deuiabãt. ĩ cepit de dñica cena age unq̃ ipsi iõ mi tum peccabãt. qui q̃ dictũ ẽ de uelãdo t nõ uelãdo capite p̃cipio. utriq; nõ lau

cenã. nõ immeli⁹. s. ut decet. s; indecẽtius. i. nõ adusũ pfectionis. s; ad detrimentum damnacionis q̃ exhib; poss ostendi.

Primũ quidẽ cõ uenientib⁹ uobis ecclia audio scissuras ee ⁊ ex parte credo. Nã oꝑtet ⁊ hereses ee ut ⁊ qui pba ti sint manifesti fiant in uobis.

Primũ q̃ ex hj q̃s uob augmentib; ecclia q̃s exigẽ unitatẽ caritatis. ut sic ĩ cop alit cõuenu unt hoĩes ĩ. ⁊ spualit s. affectu ca ritatis unãi mit. audio scissuras. i. discordias ee int uos. Hoc q. dicendo primũ ostendit q. primũ malũ dissensio ẽ. uñ ceta eniunt. ú n. dissensio ẽ: mch rectũ ẽ. qu di scissuras ee int uos ⁊ ĩ edo ee ex parte. i. inquibusdam urm q̃ nõ ẽ mutile bonis. Nam oꝑtet. i. utile ẽ ⁊ hereses ee. sic erant. in his qui dubitabãt de resurrectione. Seis sure ãt erãt pdonis spualib;. Vndẽs. n. di abolus templa demoniũ deseri. ⁊ innomẽ libantis mediatoris currere gẽs humanũ moui hereos. qui sub uocabulo xp̃iano. doctrine resisterẽt x̃iane. Quis n. inecta x̃i morbidũ aliq̃do p̃uũq; sapuit. si correp ti ut sanũ rectũq; sapiãt. resistũt animã eis suaq; pestifera dogmata emẽdare. no iunt. s; defensare psistũt. hinc fiũt ⁊ hĩr mereticis; inimici ⁊ hy ĩ sic malo suo p sunt. ius catholicis dñi dẽs ⁊ utiq̃ malis bñ ⁊ diligentib; dñm oĩa cooperant ĩ bonũ. Omis n. inimici ecclie. i errore cecati ut malicia depuati psũt. qi si acceperũt po testatẽ corpis affligendi. excẽt ei⁹ pa cientiã. Si ú male senciendo adusant. excẽt ei⁹ sapiam. Ab adusario n. mota qstio dicendi existit occo. multa qpe ad fidẽ catholicã ptinẽtia dñi hereticoꝝ callida inquietudine exagitant. ut adus eos defendi nalis ⁊ cõfirmãt. dilige

(c) 2006 Ministerio de Cultura

hereticoꝝ ⁊ gñs callidū nō spū sapie. s;
impacientie dñi pacē ptibāt catholicā. in
usum cedit ꝓficientiū s illis filiꝰ erudi
tus sapiens erit. mꝑvenire aūt ministro
uetur. Vtam g̃ ⁊ hēticis nō ut eoꝝ
approbēm errores. s; ut catholicā doctri
nam adūsus eoꝝ insidias asserētes ugi
lancioresq; ⁊ cautores simꝰ. ꝓfuit g̃ nobis
hēticis nō ūum docendo q nescīt. s; ad
uersū querendū ⁊ apiendū. catholicos
exercitādo ꝏq; diuina ꝓuidētia hēticos
ee multos ꝑmittit. ut ē insultāt nb ⁊ i
rogāt nos. que nescimus. ⁊ sic exerci
amus ꝑ gr̃iciam ⁊ diuinas scripturas nos
se cupiamꝰ. Vñ aut. Oꝑtet hereses ee. ꝯ
unde aptē ñ optat. ut heresis fiāt. s; quia
sic futūū ē. dicē ⁊ q utile ē. Adq ē utile:
subdit. ut nō tm reprobi q̄ dñt ego sū
pauli. s; ⁊ qui ꝓbati fuēr mult .i. mt nos
sūē illi qui dñt ego sū ꝑ manifesti fiāt
hoīb; hȳ. ⁊. deo ꝓbati fuēr qui bñ ꝓfr
docē. s; manifesti hoīb ee nō ꝓfr i eū do
cēt. docē aūt noluēr i eos qui docerī q
rūt. s; multa adquerendo pig fr. i ꝓmo
lestias ⁊ insultacionesq; hēticoꝝ qi de lō
no exercentur. hēticus ū ē q ahē rēpa
bis comodi ⁊ maxīe gle ꝓcipatiꝰ; sui
gr̃ā. falsas ac nouas opinones. t gig
nit t sequitur. Qui aūt huiꝰmodi erroꝝ
imaginacione ductus ac pietatis illusꝰ

Conuenētib; g ub
inunū iā nō est
dñicā cenā mā
ducare. Vnūsq; ⁊.
suā cenā ꝓsumit
admāducādum.
Alius q̄dē esurit a
lius aūt ebrius est.

Conuenientib; ⁊c.
hȳ rebargu
it eos de
hȳ q corp
dñicū nō
eo ordine
sumebāt
q sum op
tebat. sn
ē ꝓndia. ⁊.
t ꝑ ꝓndia
eucaristiā
sumebant.
q ieuni
ꝑe facere debent. huiꝰ aūt rei faciēde

⁊ eis tradidit. iā celebrato uer pascha
q.d. ⁊ q in uob cessure sūt. g̃ conuen
tib; uob inunū q fieri q̄ debꝫ nō tā
corpm sacrificio. q̄ cordiū gaudio. iā .i.
exhi solo. q cessure sūt in uob. ñ ē .i.
nō licet manducare dñicā cenā. Vt
iā .i. in ꝓsenti. hȳ damnū habetis. s. q
nō ē .i. nō licet uob māducā. d. c. infir
tō ꝑ erit uob. dñicā cenā dicit acce
ptionē eucharistie. q̄ nō debēt ꝓ
ti sumere. t mersis suis misereꝝ ut fa
ciebāt illi quos arguit aplē. s; ieuni i
honorē tanti sacramti. Licet n. ē. ꝑ
cenam dederit discipulis suis corpꝰ ⁊ san
guinē suum nō ido th calidpnian. dū
ē in uniuerse eccle q aieiunis sumitur
semp. Nam saluator quo uehemēti
ꝰmendaret misteriū illiꝰ altitudinem.
utrūñ hȳ noluit infigē cordib; ⁊ memo
rie disciploꝝ aquib; ad passionē digre
surus erat. quo ordine aūt dereliq sum
etur. aplis ꝑ qs eccīas dispositurus erat
seruaūt docendū. Vnusq̄sq; ñ. qi ido ñ
licet uob manducare. quia unūquisq;
uīrm. ꝛtendēriū añ dñicam cenā ꝑsu
mit. nō aderogandū pauplb;. s; admā
ducandū cenā suā ⁊ alius quidē esurit.
eu mch dans. ⁊ alius q̄ ebrius ē ē sobrius
ee deberis. Multiplicit tangit eos. q ⁊
pnsi sumebāt corpꝰ dni ⁊ de pndio suo
luxurioso mch tbuebāt esurientib; ⁊ hȳ
faciebāt in eccīa.

Nūqd domos nō
habetis ad man
ducād ⁊ bibend
a eccīa dī cōtēp
nitis ⁊ cōfunditis
eos q ñ hȳnt. Qd
dicā ub. Laudo
uos. hȳ ñ laudo.

Numquid.
qi. cenā uram
manducatis
añ dñicam
nec pauplb;
tbuitis. s; nūq̄d nō habe
tis domos
ad manducandū ⁊ bi
bendū. qi
in domibus
poti hȳ eēt
faciendum.
Aut eccīam
dī .i. domū
ōnis. ꝛtēp

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¬ confundunt. i. erubescere faciunt eos
q̄ nō hūt. Vtq; faciūt. Nota q ecclia
hoiēs sc̄. de quib; tñr. ut exibet ꝺ gl̄o
sam eccl̄ā. hꝫ tñ nomine uocari ip̄am
domū oēs aptē restatur dicēs. An
eccl̄am dī. co? ¬ hꝫ consuetuꝺ usus loque
di obtinuit. ut meccl̄am ꝓnre t cō
fugē nō dicat. i q av locum
ip̄ū parietesq; ꝓtegit. ꝺb;
eccl̄a cōgregatio cōmetur.
Vt alr ꝓ legi. Vnūsq; ¬c. Notat
illos qui munera que offerebant alta
ribꝰ sibi resumebāt. n alijs n hūtibus.
comūicari sinebāt. Offerebāt em diu
tes ꝓ panē ¬ unū habūdāt. ¬ benedictione
¬ electione sacerdotali sc̄ificaret. ¬ diu
ei corpis ac sanguinis sacīm̄ ꝺicetur.
p celebracionē i sacri misterij. ¬ elec
cionē panis ¬ unū. suas oblacionēs uē
dicabāt ¬ alijs nō cōmunicātes. solitu
mebāt. ut mte ¬ in ebrietatē aliquos
furiatib; q̄ iō nō licet uob mānducare
dñicā cenā. q unusq̄sq; .u. p. ad. m. sc.
resumēs totū. qꝺ obtulit ¬ alīᵈ q. esu.
alī. q ebrius ē. ¬ i. agitus ꝺ sagcōne ¬ ordi
nē sacīm̄ti. ꝺ unus n. oblatū. toti ꝓpti
fit. i. unusq; ꝺmunicare debent. q in
uno pane ꝺfiguntur. ꝓ ꝺ n. q unū ꝺ
sumꝰ ꝺ uno sumꝰ optet. Hoc g notat q
in eccl̄am ū eā unitatis. ¬ mittū ꝺuenit.
suas oblaciones cū dissensionis q̄ pseu
do seminauerūt sibi ñdicabāt. Tātas
n. dissensiones mē eos pseudo semina
uerāt. ut suas ꝛgelarēt oblaciones. inue
nicarēt. ē una eaḋq; ꝑce omiū oblatiōes
bñdicentur. ¬ hꝫ i faciebāt. ut ceteri ūn
offerrēt nō hūtes. puoze studentē nō
sumētes partes. ¬ hꝫ tam cito agebāt. ut
supueniētes mch inuenirēt q ederent.
¬ dū sic agēt. domi potꝰ h agēda di
cit q in eccl̄a. subōēs. ꝓlūḋo domos ¬ c.
q patēt usq; ibi. Ꝺ dicā. q̄ ¬ cū hꝫ faci
tis. ḋo dicā uob? nō mutemo ꝺ dignū
sit uobis. Laudo uos. m alijs. s; m hꝫ non
laudo. m hꝫ mch laudabile inuemo in
uob. t i. distingue hītam. Laudo uos
ī hꝫ? unq; nō laudo. s; ut corrigāt de er
rore suo formā q ꝛxpo m huiusmodi re

Ego enī accepi a
dño qꝺ ¬ tradi
di uob. q̄m dñs
ihs in qua nocte
tradebat. Accep
panē ¬ gr̄as ag
ens fregit ¬ di
xit. Hoc ē corpꝰ
meū. hoc facite
i meā cōmemo
rationē. Simili
ter calicē postquā
cenauit dicens.
Hic calix nouū
testamētū ē. i me
o sanguine

Ego enim
q̄ nō non
laudo nos
de hꝫ. quia
corpꝰ dñi ē
qꝺ sumere
debetis. ¬
meritis cō
mutatione.
q ego a dño
accepi. i. di
scipl̄o ¬ uob
tradidi. s. q
dominus
mr the x̄.
in qua noc
te tradebat.
s. iam im
minente pas
sione in noc
te cū pass?
i. ad pacie
dum capt?
¬ detentus
ad lucē re
surrōnis ue
nit. tūc in
quā accep
panē ¬ gr̄as
agēs de re
pacione hominū
sic fatura. fregit
unum omnib; dedit ut in unitate ma
neāt. ¬ dum cōfregit spontaneā suam
passionē ostendit. fregit aūt insacīto
s. f. quod debebat. ¬ integrū ē a fidelib;
credebatur. Ꝺ dixit accipite ¬ mādu
cate. s. ut cōformes in sūt. ipsa em sac̄
mtal assūptio capitis ¬ membroz unio
nē designat. ¬ facit digne celebrata. di
xit ¬ hoc qꝺ aliud inde ē corpꝰ meum
illis nō ualebit. qꝺ ꝓnob tradet. Nō g.
q aliquis nō ad salutē accip. iō mutē.
corpꝰ ¬ sanguis. q accep hꝫ qꝺ dixi facite
i. corpꝰ meū accipite ¬ mandūcate. imme
am cōmemorationē. i. īmemoriā passi
onis ¬ mortis mee. ut sic ꝑ cessi sequa
mini. Sitr. s. ꝓ nra salute ¬ exaltacionē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

finitu ueti pascha dicens. hic calix est nouu testamtu in meo sanguine. qi id q ostinet hic calix ē nis sanguis ihū effuso firmat nouū testamtū. i. doctrina ē uangelica. qi testamtū in meo sanguis firmatur. Vt ē nouū. t. nouā promissio. Hō tēpalis. si; etiā bom. Inueteri n. lege. carnalia offerebantur. t carnalia uictimā promittebāt. In nouo aūt. ut sācdos ē uictima: celeste ē q offertur. t celeste ē q promittitur. Testamtū. n. nouum t ueruis insacē pagina accipitur. siue doctrina inqua continetur promissio. ueris. t noua. suū ipā promissio. Secqr t dicē.

Hoc facite quotiens cūq; sumseritis facite in mea ē memoriam onē. i. in memoriā passionis

Hoc facite quotiens cūq; sumseritis facite in meam commemorationem.

meā t mortis. Ostendit aūt ex his uerbis misteriū eucharistie. int cenādū celebratū. nō cenā cē. medicina enim spūalis ē que ē reuerentia degustata. purificat sibi deuotū: t memoria ē nr redēptionis nri memores nos ad eo sequi meamur. t qi i morte ei libati sum. hui medendo. t bibendo carnē t sanguinē memores eē debem. mlī exacti. nouū. t. q ē noua lex. q obedientem sibi tradit celestib; regnis. Testamtū g sanguine cōstitutū ē. qi bibi ei dum sanguis testis ē. Vñ autoritate corpis t aīe perpim. qi caro ei salute corpis. sanguis aūt anima nra sumitur. t effusus ē. sic phīgauit moyses dicens. caro unqd p corpe nro offertur. sanguis aūt pro aīa. Idoq; nō manducandū ee sanguinē lex pcepit. Et qi de corpe dñi plenior hic tractatus occurrit. breuit que de sacrato corpis t sanguis scienda sūt uideam. Itaq; dñs nr ihc ex hac mūdo ad inuisibilia patre maiestatis trāsiit. celebrato sacramto ueteris pasche. postq; typicū agnū. multimodo epulum t sanguine in spē panis t uini tra

qr p typici agni sacramtū sui corpis sacramtū t sanguis dedit aplis. t qre sub alia spē. t ē sub alia: qr potius sub istam ē sub ista: qr sub duplici. dein qre admisceat pot. qd a bonis: t qd amat sumat. dein q i uidetur ee t fieri. utr ue sit. t nō. Scienduq; ig io p celebratū uel paschā. dnm corpus t sanguinē suū. dedisse discipulis. ut ostenderet ueris legis sacramenta cessata. itaq; perpuū erat agnū paschal sacramtū t noue legis sacramenta substituenda utiq; excellit dni ei corpis sacramtū. io p t alia dedit. ut memorie discipulor tenaci infigeretur. t ab eccla demcepis frequentaret. sub alia ū spē. io tradidit. t fidelib; sumendum. demcepis instituit ut fides haberet mtrū. cui humana rō pbet exhibitū. t ne ab horreret oculis. q teneret manū. t ne ab incredulis nobis insultaretur. In hac at spē tradidit. qi res hui spei explīta hr similitudinē cū utiq; re hui sacramti. cōtenta. s. t signata t significata t nō contenta. Res contenta t signata ē. caro xi. q de ugine tra ē. t sanguis q p nob fudit. Res at signata. t nō contēta. ē unitas eccle. inpdestinatis. uocatis. iustificatis t glificatis. h ē duplex caro xi. Vel. ieronimus aut duplicit. intellig caro xi. t illa que crucifixa ē t sepulta. t illa spūalis atq; diuina. de qua ipe dicē. Caro mea uere cibus. t sanguis mis ue ē pot. t nē. Qui manducat meā carnē imme manet in me. Et utraq; tamen sacramto significanda. unū. q tm ē sacramtū. Aliud. q ē sacramtū t res. ut q est res t nō sacramtū. Sacramtū t nō res. est species ut sibi. p. t. u. Sacramtū t res. caro xpi pp t sanguis. Res t nō sacramtū. ē mystica caro xi. Porro. species illa ut sibi. sacramtū ē genus rei. ut ete. s. t signare. Sacramtū ū ē sacre rei signum t species illa utraq; re signat t utrusq; gerit expīssam similitudinē. Hā sic panis pceptis cibis corpis reficit t sustentat. t unū hoīem certificat. atq; inebriat. sic caro xi uino re hoīne. magis ecia spūalis gratis spūalit reficit. t saginat. q t sanguis xi spūaliter certificat. t sic inebriat. ut sobriū reddat

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sititudinē ē res sigrata tm q ē unitas fi
delm. qz sic ex mltis gnis ficiē un panis
¬ explib azimis unū cōflunt: sic ex mltis
fidelm psonis: unitas eccle ostat. Cui ¬
sacmtō ē corp ẋ ex mltis nbis puris: ¬ ab
om macla pecm mmunb;: ostat i. ¬
unitas ecclastica ex mltis psonis mūdis
¬ immaculatis sistit. Jnē rei typo. fēa ē
arcba dm de lignis sethym. q sūt iput
biba ¬ albe spine simulia. Ecce qre. in
hac spē dedit. Cum aūt totus ẋ sub spē
panis. tot sub spē unī sumat: ē n in
una s; mduab; dedit: Jō ut ostenderet
ẋ tota huīna nā. i. anmā ¬ corp as
sūpsisse. ut utrq; redimeret. Sanis em
ad corp refert. unū ad ām. qz unū
opatur sanguinē inq sedes aīe a physi
cis ē dr. Jō q mduab spēb celebrat.
h sacmtū. ut aīe ¬ carnis suscepcio i ẋ.
¬ utrīq; libato innotescatur. Jō ū
apponitur aq. ut ostendat redēptō nra.
fēa p ẋ passionē ¬ ei passio procurata: p
mra dilectione. Aq n. gn humn signat.
Vn in apocalypsin. Aque qs uidit ppha
fuit. ¬ gentes. quor salus nō poss ee sine
di passione. n dm passio fin qp dilectō
Nisi em nos diligeret. p nob mori se n re
deret. p h uidemus ē utr a bonis ¬ malis
corp ẋ ¬ sangs sumat. Verū an h ostē
di oportet. uerū corp ẋ in altari ee q aq
busdā incōulis negat. qs ¬ ipa unitas o
fitetur dicēs. accipite. h ē corp meum.
¬ seqz auctoritates in mediū deduce
re. dr n. ambōs aīq; osecretur: panis
ē. V ā uba ẋ opata fuīnt: sangnis ẋ
efficit. Jt sermo ẋ. qui potuit exnichi
lo facē q nō erat. nō pōt q st mutare. i
id q nō erāt: Jtē eusebi. Jmutabil sac
dos inuisibiles creaturas in substam corpis ¬ sā
guinis sui uba suo osecta potestate cō
mutat. Jtē ē. q ¬ in peccatorib; ¬ indigne
sumentib; ria ẋ caro ¬ uer sangs. s; cēn
na nō salubrē efficientia. Jtē multi ac
cipiūt corp dni indigne. de quib; ait
apls. Qui manducat ¬ bibit cōdēnā. d.
i. u. sibi. m. ¬ b. t q docetin q st cauē
dum male accipe bonū. Ecce n. fm ē
malū. dum male accipit. bonū. sic eō

i. dum stimulus sathane ei dat. ¬ paciēs
portatur. Ecce ex his scōz testimonijs ha
quet. uium ẋ corp cē maluerit. ¬ nō bonis
in uium ¬ amat sumi. Hinc nūc qdam
uidēr repugnare. que silentio prēuenda
nō sunt. dr n. aug. bon accipit sacmēn
tum: ¬ rem sacmenti. malus ū. sacmēn
tum ¬ nō rem. ad q dms sacramtū ꝟ
appellari corp dni de uirgine sūptum.
Rem aūt spūalē: carnē ẋ q ē unitas fi
delm. bonus ꝯ accipiēs sacmtū. i. carnem
ẋ ppam ¬ sanguinē ¬ rē. i. unitatem
fidelm ¬ gre augmtū. Malus ū accipiēs
sacmtū. i. corp ẋ sub sacmto ¬ nō rem.
i. unitatē eccle ¬ ē. Bonus manducat.
spūalr ¬ sacmtalr. Malus ū sacmtalr
mā. Jtē nō mānducans mducat. ¬ mā
ducās nō manducat. i. nō manducās
sacmtalr: manducat spūalr. ¬ mādu
cās sacmtalr. nō manducat spūalr. ad
qd uidr illa collecta prius psicīt mno
b. d. s. q. s. c. u. q. s. g. r. u. e. i. p h sacmē
ta. ūpsta ut sic sub spē sacmtali. carnē
ẋ summi. ī rei unitatē. i. spūalr carnē ẋ
sumam. Vt alr psicīt mnob ¬ cē. i. p
h sacmta pra nob ut qui ẋ. sub sacmē
to uidemus ¬ sumum eumd in futuro.
facie ad faciē sic ē uidēam. Ills q;
hmc unitatē dire uidr. qd unitas dicē. Nō
h corp q uidetis manducati estis ¬ bibi
turi illum sanguinē q fusuri sūt. q me
crucifigēt. s; sacramtū aliqd ōmdauit
ub. Ex his ub colligmatoies unitatis. au
dacia sumūt oblatōnis nob. quib; ne a
m errare liceat: illd multitū euolu
mꝰ. Nō h corp ¬ cē. i. nō in hac spē mā
ducaturi estis. s; in sacmto nō immor
sib; deglutiturum ¬ laceratū. ut putauit
s; integrū ¬ illesum. Cum aūt panis
t unum. a scis dicatur ¬ incorporis fide
lib ꝯstat. mistre substam. carnis ¬ san
guinis: que sit illa ōiūctio. an formalis.
an subst. qrī solet. Qd aūt formal nō sit.
manifestum ē. qz forma panis ¬ uini
remanet. utr ū sit. subst: p spēciē nō
ē. Quidā em dīnt. sic substam in substam mu
tare. t ōuti: ut h fiat illa. n tn augēt
illa n cōcedūt. q h cē illa: ne dici ꝑsit.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

q̄ sub ill accidentib; sub quib; p̄ erat subā panis ⁊ uinū: p̄ cōsecrationē ē subā corp̄is ⁊ sanḡis quib; tā ip̄m corp̄ nō afficiunt. Hoc aūt mēta relinquentes. q̄ exaucto ordine ab ētū ē p̄ficiunt. s. subam panis ⁊ uinū. insubam corp̄is ⁊ sanḡuis dn̄i ouū modū ꝺ ouōis ignorare nō erubescim; fateri. De pōe aūt subā quedā remanēt. s. color. sapor. forma. pond̄. q̄ pōt sub ea ēē fuerūt. que ñ ip̄m ē corp̄ afficiūt. ñ meo fundant. Si ꝺ q̄runt ú fundēt? dn̄s nō potū ouōi q̄ sit sm̄ subtō. q̄ insubtiatō.

Defractione ⁊ illa q̄ri sol⁹: q̄ ibi fieri ꝺeat. ē rei. ⁊ mq̄ re sit. cūq; nō sit i alia subā. q̄ corp̄ ē: si in alīq̄ subā ē in p̄o corp̄i ēē ouōr. s; ecōt cū ip̄m corp̄ incorruptibile sit. q̄ immortale ē ⁊ impassibile: m ē nō posse ēē ouōr. Vñ ⁊ ē redarguūr carnalē sensū discipulōꝝ qui putabant ē carnē. sic alia ip̄artes ēē ouendā: ⁊ morsib; lacerādā. ido ꝓles dn̄t. q̄ nō ē fractio ibi. s; ouōr tm̄. Quib; obiect. q̄ aut ambr. mich falsum putandū ē insactio ouōnis. ⁊ sic sit. ymmagōꝝ p̄figis. ú delusione quadā fallunmur. ceti ut ouōeat ēē q̄ non ē. ad q̄ illi dn̄t Non fallit nos ouōis ú fallimur. qd̄ cēt si ēd̄et sic frangi: ut ouōr. ñ illusio est. q̄ adulterātē fidē. nō ad decepcionē sic fit. Alij dn̄t q̄ ibi sit fractio. nō q̄ ī corpe. s; in ip̄a forma panis sacīnitū qd̄ ouōr nelle apte dicēs. Panis q̄ frāgim⁹. Ꝯ aug⁹. Qñ ē manducat. uita manducat. nec q̄n manducat̄ partes de illo faciūt. ⁊ q̄ insacīnito sic fit. Ꝯ unūqsq; partē suā. accipit ꝓpartes manducat. ⁊ man⁹ mitḡ. Ecce ex his patet qd̄ integrū ⁊ incorruptū corp̄ ē. ⁊ si fractio. ⁊ particio ibi ē. nō inp̄o. s; insacīnito ēē ouōr. Alij dn̄t q̄ ibi sit fractio. ⁊ nullī⁹ rei. q̄ mich ibi frang⁹. Sic ñ. Ꝯ ibi accēa sūt subo. sic mirabiliꝰ pōt ibi ēē fractio in accidēnti. ⁊ sūt oīa re. q̄ frangant̄. Magnū ñ. ē. ⁊ inscrutabile istd̄ misteriū. Vñ ambr. Quid queris ñ ordinē in ē corpe. ē p̄t̄ naturā sit ipse dn̄s partꝰ ex ūgine: ⁊ crede ubemur discute nō ꝓmittim⁹. Sciendū nō. m. u. sacīnita dici debēt. si unū. quia sub utrāq; sp̄e ꝺ sumitur. Sciendū ē ⁊ q̄ mplacione illoꝝ ūborū. hoc ē corp⁹ meū. ⁊ hic ē calix. misteriū ꝺsumat ⁊ panis mei corp⁹ ē ouōr. Solet ⁊ q̄ri. q̄le dedit apls. dn̄s q̄le nūc erat. i. passibile. ⁊ mortale. Propter solet q̄ri. sinō ē ibi subat ouōio. ut quib; ꝺā placet. s; ꝺā locōnis ꝓpo dicat̄ transire. t ꝺuti. hoc in illd: eo. s. q̄ sub ill accidētib; sumat̄. sub quib; erat subā panis. t uinū. ꝺo de ipsa subā panis. t uinū fēm sit. Ad q̄ illi respondēt. t mp̄iacētē materiā resolutā. t in nichilū redactā. q̄ pōt ille facē qui de nichilo cuncta ēauit.

Solet ⁊ q̄ri. si aq̄ obliuione. t negligentia nō apponat̄. an ur̄itū sit. q̄ ē de auctoritate ētum nob nō sit. sine assercione nob q̄ ouōr. dn̄s. q̄ si non aīo introducendi hēsum. s; obliuione p̄mittē nō ido mūs ꝺficitur. Verū tm̄ gūe peccāt ē. ñ greci aq̄ addūt. illd ⁊ sciend̄. q̄ abrupt̄is aīalib; corp⁹ ē nō sumitur. ⁊ si uideat̄. Qd̄ ḡ sumit̄? Qd̄ manducat̄? forte t mich. t subā panis. sub sp̄em suā. reducta. p̄ h ꝺo partes ille que ibi uidentē fieri fingent. uideam⁹. Tertiū ē corp⁹ ē. pars oblate incalicē missa: corpus ē. q̄ iam resurrexit monstrat. pars ꝺmesta: ambulātē adhuc sup̄ terram. Pars ī altari usq; ad finē remanens misse. corpa scōꝝ usq; in finē sēli insepulcris racentia. Seq̄r.

Quocies cūq; ꝯ. Hic ex ponit. inq̄ ē ꝺmemoracionē sumatur. mortis. s. q̄ī. ido debetis sumere imemoriā passionis. q̄ciēscūq; n. manducabitis panē hūc ⁊ calicem bibetis. mortē dn̄i annunciabitis donec ueniat. Itaq; q̄cq;

Quocieſcq; tt. Mā ducabitis panē hunc ⁊ calicem bibetis. mortē dn̄i annunciabitis donec ueniat. Itaq; q̄cq;

(c) 2006 Ministerio de Cultura

manducauerit panē t bibit ca licē dñi indig ne. reus erit cor pis ⁊ sanguinis dñi. Probet aūt se ipsū hō. ⁊ sic de pane illo e dat. ⁊ decalice bibat.

annūcia bunt. i. re p̄sentabi nt qđ unq; faciendum ē. donec dñs ueniat. ad udicium. q. si non mutabī. usq; tē. si ē sacīta uocē. Se q. incō memoratione mortis deber sū m. unaq; qui mādu

cauerit panē hūc. t bibit calicē dñi indigne. reus erit cor pis ⁊ sanguinis dñi. Ecce exhis patet q ⁊ sēa obst malus. sn bonus st ad salutē. mmalis aduudiciū. Vtriq; sēm ē q accipim⁹. ñ ido reus ē qđ accip. q illa res mala ē. q accipit. si; q ille malus. male accipit q acc p. Quā ea uendū ē g male. bonū accipe. q male acceptum ob ē mal. sic ecōuerso mala patient portata. plūr bonis. ut paulo anglis sathane. Attende qđ aut. Qui mā ⁊ bi. indig. sndigi ē qui alit celebrat misterium eucharistie. q ad traditū ē. ⁊ qui nō deuota mente accedit ad eucharistiā. t uoluntate peccandi manens. ⁊ ille tal. reus erit corpis ⁊ sanguinis dō. q. beneficiū eius in irritū ducit. Vt reus ē. ⁊ ē. i. mortis ē penas dabit. i. ac si ep̄m occidit punietur. Vt reus ē. ⁊ ē. i. de bono male supto maculā trahet. sdo q; apte recte dicitur subdēs. Prob aūt. hō. i. examine. ⁊ purget se ipm. si si peccā sit cotidiana. t nō sit mortifera. ⁊ dimittat sibi accessur⁹ ad altare ⁊ dicat. dimitte. n. d. n. s. ⁊. n. d. d. n. ⁊ sic securꝰ accedēs. de pane illo edat. ⁊ de calice bibat. panis ē salutis

uide si dimittis debitoribꝰ. sic tā si nō dimittis. nītris ⁊ ei nītris. quē non fallis. nītri dō potes. s; ip̄m fallere nō potes. Intus enī te inspicit. ⁊ examinat. Dico qđ bet se quisq; nā qui aliter agit. mortem sumit. ⁊ hi ē q subdit.

Qui enī mānducat ⁊ bibit indigne. uditiū sibi mā ducat ⁊ bibit. ñ diudicāns corp⁹ dñi.

Qui enī manducat ⁊ bibit indigne. ut qui memine ē. t qui mreuient tractat. iudiciū. i. dānationem manducat ⁊ bibit. ⁊ hi ds nō t. Secure g tota malum bonꝰ. ut uenias ad p̄miū bonor. Hō n. pot te mānare malus. Nam ⁊ uadas cum petro ducari potuit. s; eū mquinare nō ualuit. ⁊ ad ip̄am dñicā cenā pariter accesserūt. s; petrꝰ acceptꝰ ad uitā. uadas ad mortem. Hō ⁊ ē. si ꝑ hi uoluntū manducat. q indigne manducat. q nō ē diudicans. i. discernens corp⁹ dñi ab aliis cibis. s; indiscrete ⁊ negligenter sumit uenacionē singlariter debitā nō exhibens. t hi docet deuote. i. ē timore accedendū ēe ad cōmunionē. q dñs ē ē caro sumitur. ut gīam uideam rede redēptor.

Quer̄itur an cotidie sit sumenda eu caristia. an eligendi sint dies. quib; hō purus ⁊ mentiq; mundēs. ad tm sacramentum dignus accedat. Hinc questio recte. q. qui monet ut p̄cipue in x̄ pace ꝑmaneat. ut qlq; faciat. q sed fideē pie ēdit ēe faciendū. Nam ⁊ zache⁹ ⁊ centurio. cū alit x̄m in domū suā. gaudens receptt. Alē ū dixit. nō sum dignꝰ. ut intres subtectū meū. saluatorē honorificabilit. licet duīso ⁊ qđ ēio m. Ad hanc ⁊ silitudinē ualet. ⁊ manifq ꝑpto unicuiq; prior manna ⁊ ꝑp̄am uoluntatē more sapiebat. sic in hore unusq cuiq; x̄am. x̄ corp⁹ t cotidie. t ētis dicit: sūmū. Nam alias [illegible]

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ullo die ꝑmittꝫ. ꝺnēptū solū nō uult ſi
te ſoluſ. ſic manna faſtidiū. ꝺ apls ꝺ eos
qui a cētis cibis ſingłari uenatione. hūe
nō diſcēnebāt: aut qui manducāuit ibi.
u. ſ. mā. et. bi. ⁊ addit. nō diiudicauit
corp dñi. ſ. ꝙr. quoꝝ hic alīs māducā
uit: dicat. utrū manducare: ē dñs:
dicat. Qui māducat me ipſe uiuet ꝓp me.
ad q dicim. duos ēe modos māducādi. u
nū ſacīntalē. quo manducāt tā bonꝰ q
malꝰ: alīm ſpūalē: quo ſoli boni mādu
cāt. ſ illud. Qꝺ ē ꝙ. manducare: nō ē hi
ſolum in ſacīnto corpꝰ ei accipe. ſ; ī ipō
mane ⁊ hīre ipm in ſe manētē. Spualr u.
māducat. q in unitate ẏ ⁊ eccle q ipm ſa
cīntū figēat manet. nā qui diſcendat a
ẏ: ⁊ carnē ẏ māducat. ⁊ ſanguē bibit.
⁊ ſi tāte rei ſacīntum. ad uiuitū cotidie
accipiat. De hac ſpūali māducacione.
ait aug. Vt quid paraſ dentē. ⁊ uentrē:
ēde ⁊ manducaſti. ſḋo ⁊c. hic imaginem
futi uidit oſtendō ineſ. q in cōſiḋatꝰ
corpꝰ dñi accipiūt. ut hinc ceti dicent:
nō inutilem ēe corpꝰ dñi ineuentē acci
pe. ⁊ exemplo illoꝝ ⁊ruti emendent. qi q
q indigne ſumūt.

ḋo int uos mł
ti infirmi ⁊ mbe
culeſ. ⁊ dormiūt
mlti. Qꝺ ſi nos
metipſos diiudi
carem. nō utiq;
iudicarēmur.

ḋo inter uos multi infirmi ⁊ imbecilles. ⁊ dormiunt multi. Qꝺ ſi nos metipſos diiudicaremꝰ. nō utiq; iudicarēmur. ⁊ ſi non diiudicaremur. a dño corripimur. ut ñ cū hoc mundo dāpnem. ſtaq; ffs mei cū cōuentus ad māducā dū iuuenē expectante. Siq ſe ſu rit. domi manducet. ut ñ in iudiciū cōueniant. Cetā aūt ē ueno diſpona.

aīn oculos: imago iudicij futuri ⁊ aſcen
dat ḋo ad uerſū ſe tribunal mētis ſue. ⁊ ſtu
at ſe aīn faciē ſuā. atq; ſtruto in eo
de iudicio: aſſit accuſatrix cogitacio ⁊
teſtis ſcīa ⁊ carnifex timor. ſnde: q̄ā
ſanḡs aī oſitemis plācmaſ ꝙfluat. poſt
remo ab ipā mīe tāt ſententia ꝙferat.
ut ſe indignū hō ſe iudicet participaci
one corpuſ ⁊ ſanguinis dñi. ut qui ſepa
ri a regno timet puniīmā ſententiam.
ad tpl ꝓ ecclaſticam diſciplinā a ſacīn
to celeſtis panis ſepetur. Indigne enī
accipit: ſi tē accipꝰ: cū debꝫ agē peni
tenciā. Ergo ꝓuł ſe iudicet ⁊ ſalutare
penitēcie ſe exerceat. ut a ſe ipſo iudi
catꝰ. ñ iudicet a dño. pecca enī. ſuī ma
gna ſuī parua ſit. impunita ēe nō ꝓſt.
qi t hoīe penitente. t ḋo iudicāte plec
tuntur. Ceſſat aūt undicta diuina. ſi
ſūſio ꝓcurrat hūa: uñ ait. Si nos ḋi.
ñ. uti. iudi. i. puniremꝰ. t ꝓioris infir
mitatib; t etna pena. Seqr.

Qum aūt iudica
mur. a dño cor
ripimur. ut ñ
cū hoc mundo
dāpnem. ſtaq;
ffs mei cū cōue
nitus ad māducā
dū iuuenē expec
tante. Siq ſe ſu
rit. domi man
ducet. ut ñ in iu
diciū cōueniant.
Cetā aūt ē ueno diſpona.

Qui iudi
camur. aūt.
q̄. dico. nō
diiudicare
mur. ſ; ñ
iudicium
tempat pe
ne abyſſ ē
mortale. q
dñ iudicam
hūi tēpalib;
penis. a do
mino corri
pimur. ſ.
alioꝝ q tuno
re pene nīe
aly emdant.
In pauciſſ.
ē omiū etn
dacio. Vt nos
ipſi corripi
mur pena
rū. quā
iudicamur
i. punimur

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ē alīq̄n p̄ḡnacio ut ꝓphē abdo. qui ꝓphi
bmus ab altō ꝓpha comedit. sīc legitur
in libris regum. ꝙ dicit dn̄s. q in obe
dientē fuisti. ⁊ nō custodisti mandatū q
p̄cepit ē dn̄s. ⁊ reuersus es ⁊ comedis
tu panē. ⁊ bibisti aq̄. ū p̄cep̄ t ne cō
medēs t̄ bibes: nō inferetur cadauer
tuū in sepulcrū patrū tuoꝝ. Dictū
n fuerat illi: ut infamaret p̄dicatret.
⁊ nō ibi cōmederet. ipe tn cōmedit i.
vñ: illō minatur ei dn̄s p altū ꝓphā
q⁊ si p̄ mortē. nō ē pena. nich sensu
to cauaū oī f. humanū affectū: quē
habebat ad carnē suā. potuit ūtre
ri. t ēstimari nimis de eo q nō erat sen
surus mortē: ⁊ p ḡ inobedientia
ꝓphē potuit punīri. ne ad supplici
um tartareum eī aīa reperet. vñ
subd. Vt nō dāpnemur ē hoc mūdo
q̄ dō iudicamur. t castigm̄ a dño.
ut nō dāpnemur ē ḡ mūdo. i. ē infide
lib;. Nam q̄ infidelibꝫ qui meō sp̄are
amentā dñi accedit. ītaq; ne simul
pena stringat. o. frēs mei. ēn conuen
tus ad similitudinem dñice cene. ad mā
ducandū corp̄ dñi: mutuō expectate.
⁊ iēunū dum ōs sumāt. ut mīus
oblatio: unīm celebret. ⁊ oīb; mun
tretur. si siquis esurit ⁊ impatiens n
uult expectare: manducet domi suos
cibos. i. tīcno pane pascat. ñ p̄ eucha
ristiā sumat. Ido ira animate. ⁊ sīm
scismate faciendō ē. uob: ut nō ad iu
atis in iudiciū dāpnacionis. Cetera aūt q̄
ḡ tenere. q dixi. Cetera aūt de eodē. i. que
ad eusdē sacramēta ordinē p̄tinēt. cum
uenio disponā. si his carere nō potestis.
Cece cap̄ salutis oīme agendū ostēdit.
ū fieri tatur. nō leue ē pecām. Cetera ū q̄
ad edificacionē eccle p̄tinēt: in ad uen
tu suo ordinare p̄mittit. Sequi.

De spūalib' aūt nolo uos ignora re frēs. Scitis aūt q̄m cū gentes essē

De spūalibꝫ aūt. ⁊c. Postq̄ docu it quatr mo dum eucha ristie cele brari opte

donis sēi spūs. p quoꝝ mu neribꝫ alij su pbiebāt et munerēs un uebāt. ⁊ despabāt. q̄ ḡ nūq̄ habitī de quib' ⁊ indiserete senciebāt. q maioribꝫ mune ra ꝓponebāt. ut linguas. aliq̄ ⁊ spūi sēo nō attribuebāt. dona q̄ habebāt. s; hoīb; t uolus. q̄ de illis p̄ dispona. s. ē uenerv. s; de spūalibꝫ: i. de donis sēi spūs. nolo uos frēs ignorare q̄s utras hr. ut nō sit scis ma. si pax int uos. Scitis aūq̄ dona. spūs. s. distinguat. de fonte singlāri oī um illoꝝ. i. de spū sēo: ꝓuis ag. ⁊ dic tur' q omīa bona sunt a spū sēo: p̄mit tit simule mō trario dicens. Scitis ut erpti q̄n eū ēssetis gentes. i. gentilitas umentes uos eratis etiates. nom ē. qua si assidui. in h ubo assiduitatē notat. ad simulac̄ mutā. cui impetrari nō re pugnat. ꝙ ut ducebamini a mahguo spū. Hota q spūalia ita traditurus a postolus ꝓsem ordinacionē eoꝝ meno rat ut sic̄ fuerūt tē imago idoloꝝ. ⁊ nūc sint imago dī. Sqꝫ

Ido notū uobis facio. qd nemo in spū dei loqns dicit anathe ma ihu. & ne mo pot dicere dns ihc. ñ in spū scō.

Ido notū. ⁊c. q rōne spūalium. ignorātes singla carissima ea hoībus magis. quā do glam dabāt. nos cientes h. dona a spū sēo muns tnari in omib; ostē dit laudē di ēē. ⁊ gām. ut sic cū ima gō ydoli fuerunt. tnū malū fuit ex homine. nō bonū ut tē putabāt. ita nē ex spū di omīa bona ēē ēuantur. dicit g. ido notum ⁊c. qui scitis q ma lus spūs uos retētos a bono duxit ad

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ħ facile ꝙb notū faciꝫ. q ꝑ ſpm dr abſtineur a malo: ⁊ fit bonū. ⁊ ħ ē q aut. ħ mq̄ notū faciꝫ: qđ nemo in ſpu dei loquēſ. cogitādo. loquendo: dicit ſimlr̄ trib; mooſ. ſ. corde. ore. ope. anath ema ihu. i. alq̄ ſepacionē a ihu. i. qđlbet peccatū mortale. ⁊ q ſepat̄ a ihu. qđ ē dicere ꝑ ſpm abſtineur a malo. nē qui ſe abrūpit a r̄e corpore. nō hr̄ ħ a ſpu ſcō. Vt ita. ☩Nemo loquenſ. i. ſ. d. aio. ubo. fco. dicit añ. i. ſepacionē. ⁊ blaſphemiā. cui⁹ ihu. ut dicat eū. ⁊ nō ee a đo ⁊ mmorē đo. ⁊ nemo quantuſcq; ſit. pot̄ dice ne. i. cogitacioē. uboꝝ ope. the ē dnſ. ⁊ ego ſum ſeruuſ ei⁹. n i ſpu. ſ. i. niſi ꝑ ſpm ſcm. Prope enī dicit ille. q uoluntatē mētē ſuā ſono uocis enūciat. Prope g̃ apte poſuit ħ ubū q ē dic ſigeanſ uoluntatē. ⁊ intellectū cheēnſ. Dnſ ů ide ubū. ſ. ghalē dicēdi modum. poſuit dicēſ. ☩Non omīs q dic in d. d. int̄. in regnū celoꝝ. Secm q modū ⁊ dr dne. qui nec unde ñ intelligit. q dic. ſ; ille ꝑpe dicit. qui unde ⁊ intelligit. q nemo pot̄. n in ſpu ſco. qđ ē dicere bn opari. ⁊ oē bonum ē ꝑ ſpm ſcm. nē maior nō deſpiciat mmorē. qi nuch hr̄ n a ſpu ſco. ꝑ ħ apte illoſ uehemēt redarguit. quod hoīb; diuina bnficia tribuebāt. oſtendens nullum benefitū ee humanum. ſ; domū đi: dū dicit. ☩Nemo. m. ſ. d. lo. di. a. i. que uox ex humano errore ē. ut omīe falſum. ⁊ nemo dic the eſſe dnſ in a. ſco. ſ. aq̄ or neru. Omīe n. uerum a quocūq; dr. a ſpu ſco ē. ☩Ho m. adulacionib; hominū: the dr dnſ. ů ē in ydol. que ex hoīb; diy dr̄ ē non ſunt. hō n. admuenit. ⁊ diabol⁹ ů đs dicent̄: qui nō ē. ſ; qđ the dr dnſ. ſ. ſcī ueritate pfalſum ē. ☩Ho ē g̃ fauoa hoīnū ⁊ bnfitū. q the dr dnſ. ſ; domū đi qui miniſtrium ſuū hoīb; declarauī. nec ħ q dicit pr̄at bnficiū religioni. ſ; accip. ut gr̃a hoīnū ē q ydola diy dr̄. nō cū ſit. unū ⁊ amiſtres eoꝝ hoīb; ſubieci ſuū. in regia ů rana. alr̄ ē. qua nō pr̄ant religioni bnfitū dicēt⁹ ihm ad đm. ſ. ꝓmodū ꝙ humiliari de

adulacionib; delinir[illegible]

☩Oblationeſ uero grāt̄ ſit. ide ꝫ ſpſ. & diuſiones miniſtracionū ſt̄. ide ꝫ dnſ. & diuſiones operationū ſit̄. ide ů đs q̄ operatur oīa i oīb⁹.

Oblationeſ ů. ⁊ c. Prem iſſo fonte gr̃arū ipſas gr̃as diuſas oſtēdit. qi hoc eſt. coē oīb; q. nemo ꝑ uirtute ma lum. ⁊ facē bonū. n ꝑ ſpm. ſi diuſiones gr̃aꝝ ſiūt. i. gr̃e diuiſe ſiūt. ☩Hō g̃ minor deſpiret. n maior ſuperbiat. dum audit gr̃as. Gr̃as aūt hic apellat diuiſos gradus ⁊ ordines. qui ſūt miniſtri eccle. Sic. n. qui dic the ē dnſ. ex gr̃a hr̄: ita i offi cijſ eccle gr̃a ē. que nō ē diuiſa ꝑ tres ꝑſ. ſ; indiuiſe tm ꝑſonarū. i. patr̄ ⁊ filij. ⁊ ſ. ſ. unū ē opuſ. qđ ꝑſonaſ ſub ſequēt̄ ſigīat. ꝑ ta noīa que ponit. ſ. ſpſ dnſ đs. Vt gr̃as ħ dic. ipſas ututes gratis adeo datas. ſic fidē. ⁊ ſpem. ⁊ huiſmodi. ⁊ c. diōnes gr̃arū ſunt. i. dones ſpſ ſcī. ſ. uirtutū que gr̃is dant. ide aūt spūs ē. dator ōmīū. eque q̄tū ad ſe benignus oīb;. ⁊ diuiōnes miniſtracionū ſt̄. quib; aly alijs ſubſeruiat. ide aūt dnſ. ſ. filius. dans ſinguliſ ꝑ arbitriū ſuū. ⁊ diuiones operationū ſt̄. qi ſunt opa maiora. ⁊ opa minora. ide ħ dator. ſ. đs pat̄. ☩Vtra q. prius ů uteſ ſigīaūt dicendo. gr̃arū q̄rum effectus ſigīat dicendo. miniſtracionū ⁊ operationum. Carū n. effectus ſunt q̄rum adpetimus: miniſtracio q̄ū ad ſe: operacio. đs ů dic ſingulr̄. ſpſ dnſ đs. eadem prius ſubdita diuerſis intelligitur. ſ; trinitas ipſonus. ne ů pater filius. ⁊ ſpſ ſcī. alia. ⁊ alia ſeparī operari uident. ex eo qđ spūs gr̃as. ⁊ dño

(c) 2006 Ministerio de Cultura

fuerat: referens omia ad unu dm:
subd. qui ds opatur omia necessaria
in omib;. nd uni omia tbuit. s; in omib;
omia opatur. ut qd nd bt quis in se:
hab in alio. et sic maneat caritas et hu
militas. Si n. et humil. et amas unita
te: et bt quisquis multa aliqd bt. nolle
mundia: et unu eq habo. Luor sepat.
caritas ungit. sic in humano corpore.
oleu solus undt. s; nd sibi soli. sic spm
sem bt. si ecclam amas. Amas aut sii
eius spage et caritate. sfitas. h caritas
e donum spis sci. qd supat omia ut p

Unicuiq; at da
tur manifesta
cio spis ad utili
tate. Alij qdem
p spm dat sermo
sapientie.
Alij sermo scie
tie scdm eundem
spm. gra p q patet q in eo est.

Dicet. Unicuiq; at qi diui sa sit do na et nd ad mutuum alii cui hois sin gli dat: s; ad utili tate edifi cande eccle qd ita ait. Vnicuiq; at datur manifesta cio spis. i. spis scs. ad utilitate ecclie. qi i mnor. q e mea pde. flora q. ds cu sit nata incorpea et immutabilit ua: etna stabilitate in se ipso manes totus ad reb omib; et singlis totus. s; inquib; habitat. hnt eu p sue capacitatis diuersitate. alij amplius. alij min. quos ipse sibi dilectissimu templu gra sue bonitatis edificat dequib; exequitur aplus p partes determinans qd dixe rat. Alij quide p spm nd pmium. dat sermo sapie. alij at sermo scie s eu de spm. Distingue int sapiam et scia. Sapientia e meo contemplacione etnor. et quod e metus in ds. cuius soluus immutabit e nata: scia u e in actione rep aliuum un in iob. Ecce pietas e sapia. abstine aut amalis scia e. Pietate h

teosebia et quis ctus e in amor et cognicio ei: Scia li. q dicit ee abstine amat re rum peuldubio tempalium e. qz intepalibus mala sut inquib; caute et prudenter ousandu e. Cui at datur sapia: qi sol e. cui scia. luna in nocte seti. illi quib certa dantur stelle sut. qz th in nocte necaria sunt. Vn in psalmo. Sole. inpo. diei. luna et stelle. inpo. no. et nota q nd simpli cit aut. alij aut datur sapia. alij scia. s; aut. sermo sapie. et sermo scie p hoc significans. q nd solum datur sapia. i. de diuinis intellligencia et scia de humanis. s; et earum sermo ut aliis possit eloq

Alteri fides in
de spu. Alij gra
cia sanitatu in
uno spu. Alij o
pacio uirtutum.
alij pphia. alij
discretio spuu.
Alij genia lingua
rum. alij interpta
cio sermonum.
h aut oia opat
un atq; ide spis
Diuidens sigulis
p ut uult.

Sequit. Alij dat fidem. i. confidencia fidei. et sermo in eode spu. Vn q fides int dei munera e. Nd g sola caritas. s; caritas eu fide. ado nob e. Alij dat gra sanitatum. i. curandi infirmos. et hi mino et meodem omib; spu. alij opatio uirtutum. i. miracloru q sunt ad naturam. alij pphia. s. pdicere futura. Alij discretio spuum. ut discernat q audit. quo spu. bono at malo dicatur. qz et diabolus bona seducturie dicit. Alij genia linguar. i. loqui diuersis linguis. Alij dat interpta cio sermonu. i. linguar. et uion. ut io seub. Dat sermones cu Alij

(c) 2006 Ministerio de Cultura

homia ⁊ si diuisa sunt operatõ sp̃s ꝛ̃ unus. in suba. cum patre ⁊ filio. atq; ibẽ .i. in uariabilis. Ecce q supr̃ dixit tres operari. h̃ spm̃ scm̃ agere ꝓfitetur. q eñ uni natõ sut q unus operatõ. tres operantõ. Itaq; sp̃s ꝛ̃. cooperatõ e patris ⁊ filij. sic̃ at dixit unus atq; is sp̃s. ne tor putent q opa ft. nõ q sine patre ⁊ filio sp̃s operet. Inscp abit e enim opacio imitatis. i ut eum opatio patris dr. nõ ea sin filio ⁊ spũ. s. intelligat operari ⁊ eũ opatõ filij. nõ sine patre ⁊ spũ scõ. ⁊ coopatõ sci sp̃s. nõ sun patre ⁊ filio. Vnde q apte dic̃. h̃ spm̃ scm̃ dare dona. Alibi ũ dicit q dat ẽ. ꝛ̃ ⁊ ait. Accipite spm̃. s. c. Ꝑ q; admonẽdi ft legentes qm donũ di ita uidet dicitũ spm̃ scm̃. dño dic̃ te. Accipite spm̃. s. ut e audiũt dici donũ sci sp̃s. ille g̃ locucioĩs agnoscit quo dicit apte interpolacione corpis carnis. sic̃ n. corp carnis. nich aliud ẽ q caro. i. donũ sp̃s sci: nich aliud est q sp̃s. s. scm̃ g donũ di e mgtũ datur est quib; datur. apo se ait ds e. ⁊ sinem ni detur q ds erat pat ⁊ filio coetnus. aliq; alicui daret. nec q illi dat. ⁊ ipe datur: ideo minor e illis. Ita n. dat sic di donũ. ut ⁊ se ipm det sic̃ ds. nõ enim dici pot nõ ee sue potestatis. de q dic nõ e. sp̃s ꝑ multr spirat. e dat n. dat a patre ⁊ filio sua uoluntate datur: ⁊ ipe ideo oia operatur: dinoens singlis. ñ ipe diuisis put unit. Sic̃ qui ds e. qui solus nouit. q suadet. ⁊ gris dat. non admirũ. Vñ: nec minor e dolendũ de maiori dono q̃tus. ñ maiori sꝛbiendũ ẽt minorem.

Sic̃ eñ corp unũ e. ⁊ mẽbra hab multa. oia at mbra corpis e sunt multa. unũ cor

Sic̃ n. qi ndo diuisis diuisa dat dona: q sic corp hu manum u mun e cõ iunctione mbroꝝ. ⁊ hr multa diuisa mb oia at mbr

sunt multa. unũ tn corp sunt subnnisi tramdo. i ⁊ omis ecclesis ft ẽ. ut nõ dicã corp ẽ. q ipe ẽ ft. tam minores q̃ maiores. Cap n ⁊ corp dr ẽ. ꝑ ineffabilẽ unitatẽ capitis ⁊ mbroꝝ.

Et eñ in uno spũ oms nos in unũ corp baptizati sum. siũ iudei. siũ gẽtiles. siue seruus. siũ liber. ⁊ oms in uno spũ potati sumus.

Et eñ. ostendit q in corp ẽ. unũ sit. i. qm̃ oes ecclesie unũ sit. qi p hĩ unũ sumus ⁊ .n. .i. q nos oes. siũ iudei. siue gẽtiles. qui ft natõne diuisi. siue serui siue liberi qui ft cõuictõe diuisi baptizati .i. abluti in uno spũ scõ ducti sumus in unũ corp. i. in hoc ut simus unum corpus unanimes p illũ unum spm̃ scm̃ ut totũ corp hoĩs. una aia uegetatur. i. eni sic sp̃s scs facit oĩa ĩ membris corpis ẽ. sic̃ aia una uidet in oculo. audit in aure ⁊ membris omibus omia facit. ⁊ i p hĩ sum unũ corp. ⁊ .i. q oms sumus potati. in acceptione diuersoꝝ donoꝝ sp̃s sci. ⁊ hĩ in uno spũ scõ. cooperante qui omia dona ad unũ efficiendũ dirigit. ⁊ ideo nullius ꝑ ut rammenda ut ꝓferenda e. qi p se ꝓfecta sit. ñ hoĩb; gta di danda est. quia unus ⁊ ide ds omnib operatur.

Nam ⁊ corp ñ e unũ membrũ. sꝛ; mlta. Si dixerit pes qm̃ nõ sum man. nõ sũ de corpore: ñ ideo ñ

Nam ⁊ e. ostendit p similitudi nẽ huiꝰm corpis. unitatem corpis ẽ. i. ecclesie hñe uarietatẽ offiorꝝ. ⁊ di ũsitatẽ hãc: nõ tollere

(c) 2006 Ministerio de Cultura

insingularitate ostitit si; immulcis membri ut immunee ꝺ prēt qs debēt qi bñ ōs fideles sūt unū corp̄. ꝑlam ⁊ corp̄ humanum cui ecia simit ē. n ē unū mēbrū si; mita. ita mecia nō ōs uni⁹ officij ⁊ donis qp ipe spūs dat omia. si dixit pes i. alqs cui donū inferius datum ē. qm non sum manus. i. tam dignus ut ille cui opacio utilitatī datur. nō sū de corpe. nō io. n ē ꝺ. e. si qs n. de pmis nō ē nō io nō necessarie ⁊ similr si dixit auris. i. ille qui hꝫ scām. qz nō sum oculꝰ ut ille. qui hꝫ sermonē sapiē. nō sū ꝺ. e. nō. io. nō ē de eo. ē utiq; qz si nō ē ille pot̄ ee alius. ꝛc. Si totū corp̄ eet oculꝰ ubi eet auditꝰ? i. auris? ⁊ si totū eet auditꝰ i. auris. ubi eet odoratꝰ? i. nares? ꝑ q intellig̃t ille cui datur discretio spūum. qi dicet. Si in ecia oīs essent unius officij quom impleretur necessitas corpis. cui⁹ gubnacioni diuisis op̄ ē? Hinc ait ⁊ ē. qi si ꝑ meditationem ita ordinata. nē posuit ds. i. puida ⁊ rōnabili uolūtate aptauit. membra diuisa in corpe. ut nich desit ulli. i ⁊ mecia diuisas ꝑ. q; ꝺ; tribuit munera diuisa. ⁊ unū qsq; eoꝝ membroꝝ. s. mai⁹ t minꝰ posuit in corpe. i. in cōstitucione corpis. hē uoluit i. sic ē usum ē. in multa membra fr̄ i corpe. q si eent oīa unū mēbrū ubi eet corpus? q nō n diuisis subsistere pot̄? qi non ni⁹ pueret multitudo sensuū. si ⁊ corpus ī. h mecia oīs eent uni⁹ officij ⁊ dignitatis nō dicent mbra. neq; corp̄. Hinc ait. ne corp̄ peat. mita quid mbra sūt unū ait corpus ē de oīb;.

::ē de corpe? & si dixit auris? qm nō sū ocls n sū de corpe. n io n ē de cpe? Si tot cp̄ ocls? ubi audit? Si tot cp̄ audit? ubi odorat? Hinc ait posuit ds mbra

unū qsq; corp̄ mcorpe sic uocant. Qd si eent oīa unū mēbrū. ubi corp̄? Hinc ait nunc autem mbra quidē multa sunt corp̄. Non pot dicere ocls manui. opa tua nō indigeo aut rursū caput pedib;. nō ēstis necessarij.

Nō pot ait qi diuersa sunt mbra si; manus n p̄ sunt dicere membris; q eis nō egeat. ⁊ h ē q ait. nō pot dicē ocls manui opa tua nō indigeo qi si ocls ꝑsuaꝺet. manꝰ opatur. aut rūm caput pedib; nō pot dicē non estis m necessarij. ita mecia pocior nō pot dicē inferior nō es m necessaria. sed ē. aliqꝺ humil qꝺ nō sublimis. p ferrum q nō pot aurum. ipsa ⁊ dignitas sin subtus ꝛeꝑtibit ē. Officiū n. e. p qꝺ dignitas ostat. Magnus imperator necem hr exercitū. sꝺoq; subdit.

Sed multo magis que uident mb̄ infirmiora ee corpis. necessaria sūt. & q putam⁹ ignobiliora ēpis ee mb̄. his hon orē habūdācio rē ēcūdam⁹. & q inhonesta sunt

Sed multo magis mb̄ infirmiora ee corpis que uident mb̄ corpis que uidentur infirmiora ee. i. ultiora necessaria sūt alijs mr. i. ip̄a miseriora. a superiorib; nō debent spnī. si ampli⁹ honora mr̄ subd. ⁊ que putam⁹ ignobiliora ee mb̄ ēpis his ēcūdam habundāciorē honorē. uestimꝰ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

rē honestatē hīt. dignus m
ecclia exortō necēia ē. qua illis aliqs ho
nor detur: ut fiat utilis:-i que inhonesta
nra fr̄ ut pudēda. hīt habundancionē
honestatē anob celantib; ea. Attende qđ
aut inhonesta abstr ut mīnbris scōz sit
aliqua turpitudo. s; dīr inhonesta qi
nō hīt eam spem decoris q̄ hīt ea que
impmtu fiūt. t pp legē mīnbroz que de pec
cato uenit nō de prima instructionē mē
ñ. Vnde mīnbra illiet turpis ē nō mīnbra
ipa. ī mecclia illi qui paliqđ pecēm in
honesti fiūt hūndanti ad utilitatē ɔsolacī
onib;-i oīonib; ut honesti fiant. Vt pī
honesta mīnbra figūrant quđā firm q̄ eī
sit inhonesti eggestate-i habitu. hīt ꝯ h.
h. q̄ sūt aliqn utre mūdiciis. Sequit.

Honesta āt nr̄a
nulli egēt. S; dī
tempt̄ant corp̄
ei cui de erat ha
bundāciōnē ei t
buendo honorē
ut nō sit scīsma
in corpe. s; ī id pt
sum pt̄ membrō sol
licita sit mīnbra. t
si qđ patit unū
mīnbrū: cōpaciā
tur oīa mīnbra.

honesta āt mēbra
nr̄a q̄ p se
sunt hono
ris hīt. nī
hil egēt.
eoz que il
li inhone
sti fiūt. s;
pea sē aha
honorāda
ī.-i nfirib;
in quib; stu
diū pcie
dūsacionis
ornant ho
nestat. nu
chil ē qđ
a nob addā
tur. Si dī
qi honesta
nullo egēt.
-i inhones
ta egēt. s;
hoc fecit
dī q̄ tēpa
uit corp̄. Quātr tribuendo p digna m
bra habundāciōnē. ī. amphorē. honorē
ei. mīb eum unde decerat. honor ut ī nō

poci sollicita sit mīneb; agnōsc pse in
mecē. sollicita sit dico. ī. ut tendāt ī id
ipm. ī. in id sollicitudinis q̄ sit ipm. ī.
indifferens ut nō mun̄ p alio q̄ p se sol
licita sit. Vn subdit.-i siqđ patit u
num mīnbrū madūsis cōpaciūt. ī. cōpa
ti debēt. oīa mīnbra. qi suum sit malū.
li de mīnbris corpis ambiguū nō ē. q̄ si
oculs. t pes. capr aliqua egrūdine totū
corp̄ condoleat. ī-i nos docet ɔdolere fri
bus. siqđ adūsitatis emserit.-i letari. si
bn eſſerit. Vn subdit.

Sive gl̄at unū
mēbrū. cōgau
det omia mīnbra
vos aūt estis corp̄
x̄.-i mīb̄ de mīb̄.
& q̄sdā q̄dē po
suit ds in eccla.
pmū apl̄os. scdo
pphas. tīo docto
res. deinde ut
tutes. exinde ḡ
cias curationū
opitulationes
gubnationes ge
nā linguarum.

Sive gl̄at unū
de bonis u
nū mīb̄rum
omia in cō
gaudēt-i qi
q̄s dret. Ad
ad nos ista:
Respondet
subdens. Vos
aūt estis corp̄
x̄ fidi unu
tate x̄. capi
tis-i mīnbra
pendencia
de membro
i. de capite
x̄-i mīnbro
nro. Vt pē
dencia ame
mīnbro. cuius
pōnē in
stituti estis.
Ecce ostēdit
apte mīam
se cām pm
broz carna
lium rōnē
tractasse. &
q̄sdā. hīc de
terminat.
de domis di
que sunt alēnia-i que sunt inferiora.
q̄ de his putabāt cōmuniter q̄ minus
cēt mal.-i q̄ mal cēt min.-i exponit
infidelib; dubitatē. q̄ dicit ēe mīn
bris. dū subdit-i q̄sdam quidē. ī. dū
sol sunt ds ecclia pmū. dignita

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ordinatores ⁊ iudices. sedo pphas. s. multa septurarū. i. expositores ⁊ futura revelantes. ⁊ ag̃. de illis qui p̃ adventū x̃i fuerunt. nō qui eū p̃nunciauerūt. q̃s qui ultr nosse actus aplor legat tcio doctores. s. p̃cepta unuendi dāt. ⁊ qui pueros litās imbuūt. dem̃ virtutes. i. eos qui miracla facūt. Dem̃ gr̃as curationum. i. eos qui infirmos curāt. ⁊ opitulacões eos q̃ maioribus ferūt opem ut ut. apto ⁊ archidiaconi epi. gubnatões. s. minor p̃ru platões ut p̃s brū si qui plebi documto si gna linguarum. Ecce domū di ẽ mittas scra lingua ⁊ nota q ultim ponit illo q ilh p̃mū

Nūqd os apli? Nūqd os pphe? Nūqd os doctores? Nūqd oms uirtutes? Nūqd oms gr̃am curationū hīt? Nūqd oms linguis locunt? Nūqd oms interpretant? Emulamini āt charismata maiora ⁊ adhuc excellentiorem uiam uob demōstro.

Nūqd. i. qī dubiū ⁊ dantur. ⁊ recte qr nō oīb; .s. danda sūt. qr sic n̄ eēt quib; hec offa seruret. q na ait. Nūqd os sūt apli? Nūqd os pphe? Nūqd os doctores? Nūqd os uirtutes? Nūqd os gr̃as hīt curationū? Nūqd os linguis locuntur? Nūqd os interpretant? septuras ⁊ ling̃s? Nō utiq;. Sicq; ⁊ inse nō hīt amet in alis. ⁊ in eis iā ⁊ hīt. q̃ī se nō hīt. emulamū āt. Explanauit redita rone. qr dubias hūt gr̃as n tor alicui accedatur ⁊ exemplo humani corpis spuale corp̃ insinuauit. ac p ȳ. in omib; dñm benedicendū ostendō. qī dua sa sūt dona s;. de his emulamini. i. de sidare. charismata meliora. i. utiliora nō linguas ut solet; ⁊ adhuc gdam illos ad utiliora puehit. ostendam p̃dicta gr̃as. nō semp ad utilitatē p̃sēte s;. ad honorificentiā di. sdoq; ne meliorē uia est ostendit. i. caritatē. qī p̃dicte gr̃e in corpe x̃i sūt. ⁊ adhuc. s. p̃dicta demōstro uob uiā eundi ad dm. i. caritatē excellentiorē p̃dictis. q; mal ob donū est. q; p̃dicta nō semp ad utilitatem p̃sentē. s; ad honorē di ostendendū gentib;. Vnū fine his qui dicēt dñe in nomine tuo. pphauim⁹ ⁊ demonia eiecim⁹ ⁊ uirtutes fecim⁹. dicet dñs. Recedite a me nō noui uos. operarij iniquitatis. Sequit.

Si linguis hoim̃ loquar ⁊ angelor. caritatē āt nō habeam. factus sū uelut es sonās aut cymbalū tinniens.

Si linguis phar qs ea mal ẽ excellentior alis. q; h alia sūt ea nō ualēt. ⁊ ea sūt ifis ualet q;. ait incipit enis a lingua. Si loquar linguis hoim̃. qō aliqn dant alicui ad gl̃iam di. nō ad utilitatē ⁊ angelor. distingue linguis homin̄ .s. minus scīū ⁊ angelor. .i. p̃fectorū hominū. Vt linguis hoim̃ dicit .s. ⁊ angelor. quib; .s. ⁊ angli p̃sūnt significant minoribus; q; di uoluntate p̃mi sentiunt. q; sic aliquib; nutib; aut signis. Vt linguis angelor. quib; .s. ad hoies missi utuntur. si mq̃ hoc faciam: caritatē aut ñ hām. qua pot carere oīb; lingis loquens;. fit sum ut ut es sonās. q; nullis ⁊ mouetur. aliis ū signat. aut cymbalū tinniens. q; nō p̃cipit. aliis ū delectat nesciens; ⁊ ē aptū cōpactionis simulitudo. qr sic eramus; ⁊ cymbalū ipsum aliquo nō p̃se resonat: sic loquis linguis nō p se nescit quid loquatur sed

(c) 2006 Ministerio de Cultura

iiiunt ſp̄ſ ꝓfert ea quib; auenientes mulce
ar. Reſpice admuña eccle. ⁊ unuiſis excel
lenci carnatis mun cognoſces. carnal u.
ē fons ꝓpul ⁊ ſingłaris bonoꝝ. au alien
nō ſicat. que carnal ut oleū nō poſ ꝑmi
mmo. ſi; ſup exult. attende q̄ta ē carnal
que ſuꝑdedit fruſtra hm̄ ecta. ſi at aſſit
alicui. hm̄ omia. i mſe t in abiſ. q̄ cū ha
be meꝯt. ſpm̄ ſc̄m habebit. q̄ ſi nō ha
buerit. ſm̄ ſpū ſc̄o eſt. ⁊ ſic corp ſui aīa
mortuū ē. ſic aīa ſine carnate mortu
a deputabitur. h at ueſtis imperat q̄ in
dum nuue ſecum diſcumbūt. hec ueſ
te pellit frigꝰ quo frigebat petr calefa
cieñ ſe ad prunal cuphe. h ſola ē q̄ di
uoꝛ int̄ filioſ regm. ⁊ filioſ ꝓdic̄onis.
dant̄ quidē ⁊ alia ꝓ ſpm̄ muña. ſi; ſm̄
carnate mch ꝑfunt. Niſi g̊ m̄ impe
atur cuiq; ſp̄ſ. ſ. ut eū di ⁊ proximū a
manē faciat. a ſiniſtra nō tranſſert
ad dextam. n ſp̄ſ ꝓpe dr donū in ꝓdilec
ionē. qua certa ꝯſequent. Vñ dñs ait. q̄
hr caritatē ad det ei. qui u nō hr. ⁊ ſi
ad ip̄ſ hr h dona auferent. hr quidē
gram poſſidendi nom̄ ꝯtinuū. ſi; nō hr ca
ritatē utendi re nominis. ⁊ nō qđ hr au
feretur. ſ; ſequit.

Et ſi habuero ꝓ
phiam ⁊ nouerim
miſteria omia.
⁊ omnē ſciam.
⁊ ſi habuero om
nē fidē. ita ut mō
tes tranſferā cari
tatē aut n habe
ā. mch ſum. ut ezechiel dic
miſſia domina nouit. eū in paradiſo
di. illum fuiſſe ⁊ pciosoſ lapideſ habu
iſſe teſtat. ſi; mch illi ꝑfuit. q̄ ſui carn
tate inſupbiam ꝓſiluit ⁊ ſi nouim.

Et ſi ha
buero ꝓphi
am. futuꝝ
rum. quā
⁊ mlti ha
buerunt.
ut balaā
⁊ ſaul ⁊ ca
iphaſ. ⁊ ſi
nouīi miſ
tia ꝙ. i. oc
culta ueſt
⁊ nouit. r.
que ⁊ ma
li noſcunt.
ut ⁊ nudaſ
eū apliſ. ⁊
diabol. i q̄

omnē ſciam. dnmā ⁊ hm̄nā. ut ſcbe
⁊ phariſei. Vñ dñs ait. Vos hm̄ claue
ſcie ſi; n untratis n alios intre ſtuitis.
⁊ ſi hūero omnē fidē. i. de. o. re. unde
ē hm̄da. fidē dico. na ꝓfectam. ut mō
tes tranſferā ad ītam. t demones apa
cientib. caritatē at nō hūeo mch ſum.
i. mch m̄ pdē adunā. ⁊ ſi ulla magna
ſit. hm̄t ulla uiq; ⁊ mah q̄ ⁊ cōfitebūt
mudicio ū nō auſebunt ⁊ mentiñ.
quib; nō dicet nō hūſtis. ſi; nō nouu uos
q̄ ſine caritate habuerūt.

Et ſi diſ
tribuero oſ
facultates
mas. i. q̄cq̄
uid m̄ hr
inciboſ. i. i
neceſſaria
paupū. nō
duntā qui
reddat. ⁊
nota q̄ ait.
diſtribuēo
ꝓ hī n. cau
tela ꝺlemo
ſine docet.
ut nō unī
ſi; multis de
tur. ut ꝓhib; ꝑſit. ⁊

Et ſi diſtribue
ro inciboſ paup
um omes facul
tates meas. ⁊ ſi t
dido corp meū
ita ut ardeam.
caritatē at nō
habuero. mch
m̄ prodē.

ſi tradidō corp meū
ita ut laurentiꝰ fecit. na ut ardeat.
q̄ iactant̄ ſit aliq̄o. caritatē at nō
habuero. mch m̄ pdē. Sine caritate
q̄ꝑ hī poſ cē. ſi; nō ꝓdē. ⁊ ſic opa bo
na nō exꝯrnate ſui. ſ. excaritate plus
mu ne ꝑſunt. Impar q̄ factus ē mul
tū t parū dare. ſi; n impar caritas.
⁊ uō tm̄ ē dare calicē aque. q̄tum
ſunt facultates dare dimidiū patrimo
nij. Incaritate ⁊ duoſcunt diſcipli
ne. non mpthia. fide. ⁊ alij. que hm̄t.
⁊ nō diſcipli. dilectio n. que ex deo ē.
⁊ deꝰ ē ꝑſe ſp̄ſ ē ꝓ q̄ mnoꝝ diffimdū
caritas. ꝓ quā in noſ tota inhabitat
trinitas. quo circa rectiſſime ſp̄ſ. ſ. ē
ſit deus uocatur ⁊ domū di. ſequit.

Caritas pacien

Caritas ⁊
cetera. q̄. hec
caritas. uō

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ē. benigna eſt. caritaſ nō emulat̄. nō agit p̄ peră. nō inflatur. nō eſt ambitioſa nō q̄rit q̄ ſua ſūt. nō irritat̄. nō cogitat malum. nō gaudet ſup̄ iniquitatē. cōgaudet aūt ueritati. Omnia ſuffert omnia ſpat omnia ſuſtinet.

dignior ē. q̄ bona affert. Caritaſ u. patiens dicit habitu patiētie in aīa. benigna eſt. i. larga egenis. Caritaſ nō emulat̄. i. nō inuidet q̄ eam alienа felicitas nō contriſtat. ſi; altiuſ bonū ut ſuū amat. Nō agit p̄ perā. i. puerſe. nō inflat̄ ſi p̄ſpe cedit. q̄ nō eam ſua felicitas extollit. Nō ē ambitioſa. i. nō inuitat aliuſ p̄ponē nō querit q̄ ſua ſē. tm ſi; que alioꝝ. Vt nō querit que ſua ſūt. i. ablata ſibi nō repetit. q̄ nō ē amator pecuniē. nō irritat̄. i. nō puocat̄ ad nō. nō ſolūm nō nocet alicui ſi; nō cogitat malū. Nō gaudet ſup̄ iniquitatē. ſi; doletiuenſ aliq̄ ruere ſup̄ iniquitatē. q̄ gaudet ut̄ ueritati. i. opib; uirtutū t ūb uertitatiſ. Omnia ſuffert in actu p̄ſtitate ſē in hoc apparet. qui multa ſuſtinuit. Omnia credit que ueritaſ ſuadet. ſīc abraham apparuit. qui credidit deo uocanti ⁊ p̄mittenti. ⁊ nota q̄ aut omnia credit. nō dē oīb;. q̄ nō oīb; ſi; deo tm̄ cōit. Omnia ſpat. que ueritaſ p̄mittit apparet manifeſtis patribꝰ. i. in p̄ſto iſrael qui ſpauerūt habe. que p̄mittebat ds. Omnia ſuſtinet. i. p̄miſſa omnia pacienter expectat. ſīc apparet in p̄ſto capite. i. quia cum pacienter expectauit gratiam reſurrectionis ⁊ aſcenſionis. h ſē arma quib; ē miles armat̄. cui armato q̄ perpetua arma. p̄miſit patientiā ⁊ benignitatē. quar illata alta aperuit mala equanimiter portat. alta ſua bona p̄mia deſiderabiliter impetrat. Mens quippe ſcōr in hoc rēptacionis ſpiō. ⁊ munita patientie clipeo. ⁊ gladius amoris accincta. ad mala ferenda ſum fortitudinē. ⁊ aduersa bona erig̃ unitatē. quatin⁹ ⁊ odioꝝ tela potēt excipiat. ⁊ amoris iacula ualent reddat. Hō u. ad bella armat⁹ pgit. qui aut clipeū ſumēs gladiū nō utitur. aut utrūq; gladiū. clipeo nō munit. Vn ⁊ miles di aduſitatiſ bello dephensus. ⁊ ſeuitiam patientie deb⁹ an ferre. ⁊ ad p̄liandū p̄mpt⁹ am uiū iacula inferre ne uincat.

Caritaſ nūq̄ excidit. Siue p̄phie euacuabuntur. ſiu linguе ceſſabunt. ſiu ſcīa deſtruet. Ex parte enī cognoſcimus. ⁊ ex parte p̄phām. q̄ dū ui dem. q̄ tm̄ cum uidebimur. Hō excidet dico. Siu p̄phie finē habebunt. euacuabunt infinito. q̄n omnia p̄ſencia erūt. ſiu linguе ceſſabūt. infinito. Cū enī alicui dīcitur. ū omiſ eadē intelligēt. ſiu ſcīa que in ſpeculum ⁊ in enigmate. deſtruet. eā p̄ ipſa rē erit. i. ē loco ei⁹ cognito erit. ex parte enī. q̄ ido p̄phia ⁊ ſcientia deſtruent. q̄ ex parte ſūt. Ex parte u. i. imperfecte cognoſcim⁹ dīm ex parte. i. imperfecte p̄phām.

Cū aūt uenerit q̄ p̄fectū ē. euacuabit ex parte ē.

1 Sec̄ī. Caritaſ ⁊c. ſē p̄ q̄ caritaſ dignior ē. q̄ caritaſ nūq̄ excidit. i. nec in hoc ſeculo nec in futuro finiet. ⁊ ſi opa ei⁹ ceſſent. Si u. edendo ⁊ ſpando diligimuſ deū. q̄ nōdū uidebim⁹. Hō excidet dico. Siu p̄phie finē habebunt. euacuabunt infinito. q̄n omnia p̄ſencia erūt. ſiu linguе ceſſabūt. infinito. Cū enī alicui dīcitur. ū omiſ eadē intelligēt. ſiu ſcīa que in ſpeculum ⁊ in enigmate. deſtruet. eā p̄ ipſa rē erit. i. ē loco ei⁹ cognito erit. ex parte enī. q̄ ido p̄phia ⁊ ſcientia deſtruent. q̄ ex parte ſūt. Ex parte u. i. imperfecte cognoſcim⁹ dīm ex parte. i. imperfecte p̄phām. Cum aūt ⁊ ē. q̄. Scīa ē ex parte. ⁊ p̄phia. ſi; omne q̄ ex parte euacuabit.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

i. destruetur. ē uenit q̄ perfectū ē. i. destruetur imperfecto mō. nō id q̄ uū ē euacuabitur. Destructio imperfectionis ē. cū id qđ imperfectū ē impletur i uum.

ic opponitur a quib; dī. q̄ eadē rōne caritas debeat dici euacuari. q̄m ex parte. i. imperfecta operatione sui status. ad qđ quidam dicunt. nō ipam scīam i. ipsū donū scīe euacuari. s; modō q̄ nūc cognoscim' menigmate. ⁊ p̄ speculū i. umbratilit̄ ⁊ obscure. Tunc aūt p̄ speculū. i. clarissime. s; ad hoc inquunt illi. sic erim. i. imperfecte diligim'. tc aūt p̄fectissime. g̃ modō diligendi euacuabit. sic g̃ caritas pot̄ dici. euacuanda. ut scīa. ad q̄ illi uū quide ē q̄ de caritate. sic de scīa. oīs imperfectio tolletur. s; sic duo sūt diligenda. i. ds ⁊ p̄xim'. ita ⁊ duo sūt principales modi diligendi. s. ut ds p̄ se. ⁊ p̄xim' p̄ deū diligat̄. hȳ q̄; modi in futuro nō euacuabunt̄. s; modō imperfectionis tollet̄. Sciendi aūt modō enigmatic'. ⁊ specularis penit' tolletur. Alii dīnt. nō solū modō scīe. s; ⁊ actum. sūi ipam scīam. q̄ nūc ē inditiō euacuari. de actu quidē ⁊ usu ipsi' scīe pbabile ē. q̄ euacuet̄. De ipsa ut scīa nō adō. scīa enī ē ipa mētis qualitas. c' act' ē usio ipa. q̄ uidem' nūc. aq̄ ad alia pducem'. Vn aug'. Sciam'. Quia ē apparuerit sic aut ioh's. similes ei erim'. q̄ uidebim' eū sicuti ē. h̄ usio nob p̄mittit̄. ad hāc uisionē eruditi'. ad hāc cor mūdam'. h̄ aūt q̄ dixit p̄ similitudinē sm ostenditur. subdēs.

Quum eēm paruulus: loquebar ut paruulus. sapiebā ut paruulus. cogitabā ut paruulus. Qñ aūt factus sū uir: euacuauī ea q̄ erāt parauli

Q ū eēm paruulus. loquebar ut paruulus. i. more paruuli. sapiebam humanas res. ut paruulus. cogitabam ut paruulus. Qñ aūt. f. f. uir. i. p̄fecte etatis

videmus nūc p̄ speclm in enigmate. tc aūt facie ad faciē. Nūc cognosco ex parte: tunc aūt cognoscā: sic ⁊ cognitus sum.

i. ꝓposui. s. ea que parvuli. sumus. ⁊ nos inde mō nē. de do p̄ speculum. i. p̄ imaginem. obscuram. videm' enī adhuc etatis in quib; ad quā sumus in do ri re luce. ⁊ h̄ obscure sat's. ⁊ enigmate i. p̄ obscuram allegoriam. Attende q̄ addidit enigmate qđ utiq; mitis ui cognitū ē qui eas h̄itas nescunt. ideo; ē doctrina de locōm motis q̄s gr̄ci tropos uocāt. quo uocabulo ⁊ nos utimur p̄ latino. ut n. schemata usitati' dīnis quas figuras. i. usitatior tropos q̄ modos. est n. allegoria trop' q̄dam h' tropi. i. allegorie sūt plures spēs. quarū una ē que dr enigma. enigma ut ē. ut bnt expliceē nō oīs s; obscura allegoria p̄ quā in uen̄. sic nonnūq̄ speciēi imaginē figūant: i nomine enigmatis similitudinē q̄nis obscurā ⁊ ad p̄ spiciendū difficilē. Vtiq; g̃ noīe si militudinis figūare sūt. q̄ ualent ad intellectū. dīm licet obscure. Hē n. imagines utrāq; p̄ fidē uidim'. tc res ipse. Vt speclm ē animi. cui' in aliq̄ in dīm noscim'. s; enigmate. i. obscure. Tc aūt facie ad faciē. uidebim'. i. manifeste. a similitudine recto uultu se intuentium. est n. quedā uisio h' tpis. erit alia uisio futi'. ista ē p̄ fidē. illa erit p̄ speciē. ⁊ nūc nō solū alii. si ⁊ ego ipse. cognosco ex parte. q̄. i. obscure imperfecte. Tunc aūt cognoscā sic ⁊ cognitus sum. i. uidebo. p̄missa. sic uidet a p̄mittente. i. noscā dīm. sic ⁊ ipse me nouit. s. sic ipse ē. h̄ ē p̄sentē cē ap̄ dīm: ut ē. Vel cognoscam sic ⁊ cognitus sum. i. sic p̄scitus sum cognoscere. qđ modo est secretū.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Nunc aũt manẽt fides. spes. caritas. tria h. maior aũt his ẽ caritas. Sectamini caritatẽ emulamini spãlia. magis aũt ut ꝓphetetis.

Qui eñ loquitur lingua: nõ hoĩb' loquit̃. s; đo. Heremo eñ audit. spũ aũt loqr mist̃ia.

Nunc aũt manẽt fides. spes. caritas. tria h. maior aũt his ẽ caritas. Sectamini caritatẽ emulamini spãlia. magis aũt ut ꝓphetetis. Qui eñ loquitur lingua: nõ hoĩb' loquit̃. s; đo. Heremo eñ audit. spũ aũt loqr mist̃ia.

Nunc aũt manẽt. nunc aũt. qñ tẽ cognoscam: s; nẽ. nr ad id puenia manẽt h tria. qñ que pauca sũt. s; multa multa. sc. scientia quib; scia ⁊ ꝓphia mitigat. sine quib; nullus nr̃m est uita ista ꝓfecta. que tñ ⁊ in his: compaciõe fratrum imꝑfecta ẽ. Maior aũt his ẽ caritas. que his deficientib' ꝓmanebit aueta cũ fides ⁊ spes h' nõ possũt desse. s; fides ⁊ spes possunt sine caritate esse. quãuis nõ sit ipsa fides. ut spes sñ caritate ⁊ q maior ẽ aliis caritas. ḡ sectamini caritatẽ. toto desidio caritatẽ q ẽ dulce ⁊ salubre unctũ mñ cũ sñ qua diues pauꝑ ⁊ inqua diues pauꝑ diues ẽ ⁊ emulamini ⁊. i. desiderate alia spualia. i. aũt dona spũs sci. s; ꝑ caritatẽ. magis nr̃. desiderate ut ꝓphetetis. q ut loquamini linguis. i. magis. ꝓphas q lingis ⁊ nra ue faciendũ ẽ.

Qui eñ loquitur lingua. qui eñ loquit̃ lingua. incognita ⁊ peregrina. non hoĩb; loqr. i. intelligẽtibus hoĩnũ. ⁊ nra ex hẽre: nullus ẽ ex pfectis. s; đo. cui laudes dic̃. q ⁊ intelligẽ. io nõ hoĩb; loquitur. n. i. q nemo qui sit hõ. i. carnal: audit. i. intelligit. que dicit. Spũs aũt qñ ⁊ quia nemo intelligit; ẽtium ẽ q nõ ipe hõ s; spũs sc̃t loquit̃ ꝑ eñ mist̃ria. s. de do secreta. Vt nra. Qui u. ut alĩ accipiãt

lingua ⁊ fiat distinctio unꝰ spũs ⁊ mẽtis. Qua. n. m lingua. i. mẽbro illo corpis qui mouetur more cũ loquim̃. sig̃ rẽ dam̃. nõ res ipse ꝓferunt. ido translato ubo linguam hic dic̃ platonẽ ui sũt figuraciones. ulut imagines rerũ. que ut intelligamur indiget mẽte. i. intellectu mentis. dum ui nõ intelligunt̃ dicunt̃ in spũ nõ in mẽte. Mens aũt h' accip̃ superior uis aĩe. spũs uis eiusdẽ animę inferior mente. cui rerũ imagines impmunt̃. Ling̃ ḡ ẽ quelib' signor̃ placio. quo ẽ intellectus accepit: qui ẽ mentis. ⁊ reuelacio sit ⁊ agnicio. ⁊ ꝓphia. ⁊ doctrina. De qb' subsequẽter aget. ⁊ sciendũ q loquẽs lingua aliq̃n nõ intelligebat aliq̃n intelligebat. s; aliꝰ exponie nõ ualebat: s; aliquis forte interꝑtabatur aliq̃n ⁊ uidebat ⁊ intelligebat ⁊ interꝑtabatur. ut ubi gra pharao in spũ uidit. vij. spicas ⁊ vij. boues eorũq; placio. qñ lingua fuit. s; nõ intellexit qd sigñarẽt. sꝰoq; ꝓpha ñ erat. p mñ eius signa ꝑ aliq̃s rerũ similitudines. demonstrabantur in spũ. si nõ intelligerentur. nõdũ erat ꝓpha. magꝝ; ꝓpha dicendꝰ ẽ qui interꝑtantur. q aliꝰ uidet. q his qui uidet. ut ioseph magꝝ q pharao. pharao uidit spũ. ioseph mente. illi' spũ informat' ẽ ut uidet imagines. huius mens illuminata: ut intelligat ũtatẽ. ⁊ ido in illo erat lingis in isto ꝓphia. q in illo rerũ imaginacio. in isto imaginacionis interꝑtacio. Min' ḡ ẽ ꝓpha. qui rerũ figurarũ solo spũ uidet imagines ⁊ magꝝ ẽ ꝓpha qui solo earũ intellectu ꝑditus ẽ. s; maxẽ ꝓpha ẽ: qui utroq; ꝑcelluit. ut qui uidet in spũ figuones: ⁊ eas mẽte intelligit. ut daniel. qui ⁊ somnũ regis q uidat dixerat. ⁊ qd figurauerat apuit. Nam ⁊ ipe imagines in spũ ei' ex ꝑfle sunt: ⁊ earũ intellect' reuelat' in mẽte. s; h' ꝑfectre lũam. qñ ido magꝝ desiderada est. ꝓpha. q lingis. q qui loqr lingis. i. qui profert aliq̃ signa sñ ĩtellectu. nõ hoĩ. l. s; đo. h' nõ mutat. ⁊ ue nõ hominib;. nemo. e. q. n hoc mutat. Spũs aũt hoĩs nõ mens. Io. m. Vt spũ alia lucta ñ mẽte loqr. ut mistia. sꝰ q h' m

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Nam qui ꝑphat hoīb' loquit̃ ad edificacionē. ⁊ exortacionē ⁊cō solacionē. Qui loquit̃ lingua: semetipsū edifi cat. Q' aūt ꝑphat. ecclam dī edi ficat. Volo aūt uos oēs loq̄ lin gs. mag aūt ꝑphare. Mā maior est q ꝑphat: ꝙ q lo quitur lings ni forte ut int̄pret̃ ut ecclia edifica cionē accipiat.

Nam ⁊c. qī bn deis to dico q nō hoībus loquitur. Nam qui ꝑphat mte intelligen do ⁊ int̄p tacione a piendo .i. qui expo nit sc̄ptas que multis occulte sūt hoīb; loqr. i. intelligē cie homiū qō ualet ad edificacio nē meipi entū ⁊ ex ortacionē ꝓuectoꝝ. ⁊ cōsolacio nē desola toꝝ. ſdo nem melꝰ ē ꝑphare q̄ loq lin gus. ꝙ loquit̃ lin gua: qđē loquit̃ spūs semetipm ut plus edificat qm̄ ad se. si nō intelligit. Qui aūt ꝑphat. q ē loqui mte. ecclam edi ficat qm̄ ad se. Quāuis aūt sic ꝑphē lingue ꝑponā: tm̄ uolo oēs uos loqui lingus. qđ ē donū dī ⁊ uō nō ꝓhibeo. mag aūt uolo uos ꝑphare. q̄ lings loq. ꝙ plus ꝓdē. Quare mag uolo h̄: nam ⁊ qui maior ē. i. dignior qui ꝑphat quā qui loquitur lingua. nī forte int̄pret̃ i. exponē ualeat quod dict. qui raro ē interpretetur dico: ut ecclia. accipi at edificacionem.

Nunc aūt fr̄s si ue nero ad uos lin gus loquēs: qđ uob ꝓdo nī uob loquar. aud in reuelacione. aī inscientia. aud in ꝑphetia. aud in doctri.na.

⁊ aīm que sine aīa sūt uocē dāna. siue tibia siue ci thara. nī distīc tionē sonitum dederint: q̄m sci etur id q cant̃. aud q' citthari zatur?

Nunc aūt ⁊c. dixi qđ ma ior ē qui ꝓ phat. quā qui loquit̃ lingus. in me ipso aūt unde poterit: qđ lng nō ꝓdē. ꝑphia aūt ꝓdē. q ofratres fi deles estis aduos. lin gus loquēs qđ uob ꝓdo: mch. Quid ſ nē līgua ꝓdeat q̄m infideles e rint: Quid mq ꝓdē nī loquar ub aud mreue lacione .s. ut expo nam uobis reuelacionē. ℟ euelacio ē ū ꝓfūdus ostendum̄. quedā ma teria ut ī apocalyps. Qđ ſ ꝓdest nī sgnis. i. lingue access serit intellect. ut nō spūs tm̄ sit ⁊ mēs agatur: ℣ Uel aūt mscia .s. ut exponā ea que ad scienciā ꝓtinēt. ea sc̄ quę sine illuminār ut de nata dicatis. aud in ꝑphia .s. ut exponā sc̄ptur̄. que de futuris agit. aud in doctrina .s. ut expo nā sc̄pturas. que mores informāt. Vt reuelacio ē subtra. aliquarū rerum ostensio. ꝓ spm fca. Vn pea ait. Sn̄cu sciente reuelatū fuit ⁊c. ꝑphia ē ut ỹ saya. t ezech. q̄ sine humana induc tra sps scs paulū reuelat. Scia ē cor ā uō studio dicitur. doctrina cor. q̄ alio

(c) 2006 Ministerio de Cultura

docente assecur̃ ē. Iam ⁊ c̄. plumbeis quoꝝdā mammōꝝ ostendit lingās sine ꝓpria mutules ee. qi ꝑme ostendi lingām nō uale sine mīpte. ꝑme dico. qui sum ronal tm ꝑ mammata. ūde possum ostē de. q̄ que sīm dia ⁊ c̄. Vt. i. rumia q̄i. Quāuis ī lingās apparatus m illa que aīa aīa sc̄ uocē d ancaa. s. suū tibia. suū cithara nisi decim distinctiones sonituum i: distinctos ⁊ intelligibiles sonos. q̄m sciet. q canit tibia: aud q cytharizat: i. q̄o uidicare potit motos ⁊ plonācias cantilene.

Et enī si incertā uocē det tuba. q̄s ꝑabit se. ad bellū: ita ⁊ uos plinguā. i sermonē manifestū dederitis. quō sciet ro q̄d dicit: Ci uox illa nescitur. i. nō intelligitur. q effect indicat. q nemo ad bellū se parat. ita ⁊ uos loquētes ꝑ linguā q̄r uber signoꝝ. i incognitam i sermonē manifestū ꝑ mīpcionē dederitis. qui deberis ad bellū ī diabolos ornari hoīes q̄m sciet. i. intelliget. ro q dicit a nob: Nullo m ⁊ ne nesciretur.

Ermis.h. ī aera loquēt: tā mta ut puta ghā ligārū sīm mdo ⁊ nch sūi: intellectu. ro ermis loquit: q tā mta

ermis loquet. Vt puta mta sc̄ ghā liguar. mi uero mūdo. Multe q̄ē sūt lingue. in mūdo. ſ; hīt ꝑpas sigiones uocū ut ī relligant. Vñ subdit ⁊ nch ē sīm uocē q. totū ē dicere. tm ualet ꝯ loco ac si oīb⁹ linguis loquerem. q̄s null⁹ umq̄ intelliget. ⁊ de oīb; reb; munaq̄; lingua. q nulla res ē sīm sua uocē ī unaq̄; lingā. Vt ma distingue lucam ro nesciretur. q ermis in aera. lo. tā. mta. u. p. q̄ta sc̄ ghā li. mi. m ⁊ mīnguis linguis. nch ē sīm uocē. i. quia loq̄mur oīb; lingis: et de oīb; reb⁹.

Si g̃ nesciero uō sc̄ uirtutē uocis ero ei cui loquar barbar⁹ ⁊ qui loquit in barbar⁹

Si ſ. q̄. ti q̄ alij sīm mīpte. nō intelligēt. g̃ si nesciero uirtutē uocis. i. mīptacionē sigonis uocis q̄ ꝑfero. ero barbarus. i. nō intellect⁹ ei cui loq̄r. i. q̄ instruere debeo. ⁊ ille qui loquit. i. q instruit me. in ē barbar⁹. i. nō intellectus. ⁊ qui audit. Alia lra. cui sēsui pōt aptari ī illō qui loq̄r. si passiue accipiatur. Vt sit sensus. ⁊ qui loq̄r. i. instruit. Vt qui audit. q ē idē erit in barbarus. i. si ipse me. ⁊ ego ipsum intelligo.

Sic ⁊ uos. qm̄ emulatores estis spuū adedificacionē eccle queriti ut habundetis ad ro q̄ loq̄t lingua. oret ut interpretet.

Sic ⁊ c̄. q̄ sic dico de me. q̄ ero barbar⁹. sīm mīptacione sic ⁊ uos eritis barbari. sīm mīptacione. ⁊ ido querite ut abundetis domus adedificacione ecclē. q ē ꝑ mīptacionē. si ido dico: qm̄ estis emulatores spuū. i. desiderantes dona spūs sc̄i. Vt sub una distinctiōe ut̃ loci li in

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝓ̃ę.ꝛ.ꝓ̃ p̄ h̄ ne ſint barbari: ꝛ uoſ ū ego
q̄rto. ut ha.ad.e.e.q.ee.e.ſ.ꝛ id̄ę q̄.
ꝛ q̄ edificare debent: ī.ę. ꝛ qui lingua
loquit: oret dm ut int̄pretet. ꝛ. int̄p
tandi gr̄a ſibi det. Vꝫ ſic oret. ꝛ. ſic lo
quatur ut ī int̄pret̄. ꝛ. exponat. Hā
ſi alr fecerit: nō ualet ꝛ hoc ē q ſubd̄.

Nam ſi oro lin
gua. ſp̄ſ m̄ ſ orat.
mens aūt mea.
ſine fructu ē.

Nam ſi oro. ꝛ. loq̄r lingua ſm̄ interp̄ta
cione. ſp̄ſ m̄ſ. ſ. ſp̄ſ ſc̄ſ. a deo in datus
orat. ꝛ. facit. me loqui. t ſp̄ſ. ꝛ. ro orat. ꝛ. facit me loqui. que ro bonū cē putat
t ſp̄ſ h̄ uocatur uſ aīe inferior mēte.
ú corpaliū rerū ſilitudines ip̄mut.
ut uerbi gr̄a. Sp̄ſ pharaonis informa
tus ē. ut uideret imagines. mens ū ioſe
ph. illuminata ē ut intelliget. ꝛ h̄ ē
ſp̄ſ. m. orat. ꝛ. uſ illa aīa inferior cui
imp̄ſſe ſunt imagines rerū: fac me
loqui. Q̄ſ aūt mea. ꝛ. altā ſupior uſ
aīe. ſin fructu ē. ꝛ. ſin intelligētia eoꝝ
que dico. ꝛ ro in nō instruitur. ī. eñi
fit. ſi lingua incognita quis loquat.
Vt ſigna aliq̄r rerū ſin̄ intellectu p
ferat ſic latini homines ſolēt cantare gre
oblectari ſono uerboꝝ. neſcientes in qo

Quid g ē: orabo
ſp̄u. orabo ꝛ m̄
te. ſallā ſp̄u:
ſallā ꝛ mēte.

Quid g. ę utile: qo
eſt faciendo: Ecce orabo.
ī. loquar. ſp̄u. ꝛ. uolū
tate t lin
gua. a ſp̄u ſcō data. orabo ꝛ m̄tę. ī. in
telligencia mentis. t orabo ſp̄u. o. ꝛ m̄.
ita loqui ꝙbabo ut ſigna rerū forma
rentur m ſp̄u ꝛ earū intellect⁹ refulge
at in m̄te. hic ſallā ſp̄u. ꝛ. melodia. cā
tus q min⁹ ē. ꝛ ſallam m̄tę. ꝛ. ſp̄uali.
intelligentia m̄tis qo pluſ ē. ꝛ. ſic ſal
lā. ut ꝛ ſonātia uocis intelligam: ꝛ ſi
multe cōcordiam in membris eccle cē
debere

Quoniam ſi benedi
xeris ſp̄u q̄ſ ſup
plet locū idiote:
quom̄ dic amē.
ſup tuā benedic
tionē: Q̄m quid
dicat ſcit.

Quoniam ſi benedixeris. ſi; ſi alr fecerit. ſ. ſi benedi xeris. ſi ab qua bona dixeris ſp̄u ſ. lingua ꝙ ſpm data. quis ſupplet locum idiote: ꝛ. illiterati ꝛ rudis. q̄ nullū n̄ ē ſapiens. q̄ nō intelligit. dein̄ apiens quid ſit locus idiote: ſubdit. Quom̄ dicet aliq̄s amē. hic ē locus i diote et mīt intuit. ſup tuam benedictionē: ut in telligat eā. mullom̄. q̄m q̄d dicat ſcit. Nota qō h̄ ubū amē. ú greū ē. n latinū. ſi; ebreum ꝛ int̄p̄tat ueru. Cūq; p̄ſet dici uū. ú dr amē: n greus ū. nec latinus inter pres auſus ē face. ne uileſceret nouatū. ſi; habet ho nore uela mto ſecreti.

Nam quide tu be
ne gras agis: ſi;
alr nō edificat.

Nam tu. q̄ ro dico ſup tuam benedictio nē. nā tu ꝛ ē. Vt ita. ſtinua q̄ h̄ noto q idiota nō h̄t loē. nā h̄ nō noto. t arguo qō agis. quia ꝛ tu q̄dē ben agis gras in lingua. h̄ dicit ne domum ſp̄ſ uideatur reprehende. agis gras dico. ſi; alr nō edificatur. ꝛ ne forte q̄ emulus ꝙ mundiam dicere uideatur. de p̄mens in aliis q̄ m ſe nō h̄ret. oſtendit hominū hoc ſe loqui lī guis. ſubdens.

Gras ago do quia
omiū uſm ling
loquor. S; i eccla
uolo ꝛ. uerba

Gras ago. hic ꝓponit ſe exem plū. qō nō debēt loqui ſi guis i

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sensu meo loqu
ut alios instru
ã. q̃ decẽ milia
úbor7 muligua

sic ipse fac
qui os lin
guas nou.
qi nõ iub
utrupo q
ipe nõ heo
qõ ide qr
ego loquor

linguis.o. urm̃ .i. qua loquuntur alqs
urm̃ .i. m̃ gras agit do meo . dico qõ
omiu linguis loquor . s; in eccla mu
mtl ee debeo . uolo magis loqui .v.i.
pauca uerba meo sensu .s. ut mtelli
gã ut alios defide ⁊ moꝛib; instruã
quã decem milia úbor7 .i. infinita u
ba in lingua . Sic ⁊ uos .o

Fr̃s nolite pueri
effici sensib9. s;
malicia paruu
li estote .

fr̃s mi
agitur .i. no
lite effici.
p impcia
pueri sen
sib; ut nõ
mtelliga
tis q dicit̃s. sic pu
eri . s; uxta exemp
lum qõ dns ponit dicens efficiamini
sic paruuli. estote paruuli immalicia
a. ut .s. pinnocentiam sint remoti.
amalicia . ut sint paruuli . sensib9 aut
pfecti estote ut mtelligatis plene qõ
dicit̃s ⁊ studeatis hic que psunt fr̃ib9
q ẽ pfectio sensus . dicente salomone.
Scire legem sensus ẽ optimus.

In lege scptum ẽ.
qm̃ in aliis lin
guis ⁊ labiis ali
is loqr̃ ppto hu
ic ⁊ nec sic exa
udiet me dicit
dns.

in lege
em .i quod.
Ratio hic
ostenditur:
qr̃ nõ de
beret que
rere lingua
q lingue
in signum
sint infide
lib9. q ipsi
ia non fr.
⁊ nõ fr̃ ad edificõem que ne
cessaria ẽ ia fidelib: qr̃. ideo
ne queratis lings. q. in lege .i. in
pphia ysaie q hic dr lex. scriptu ẽ.

qd scptu ẽ .i. h̃. qm̃ in alius lingis ⁊
labiis .i. duisis gnib; linguar.
loqr̃. p aplos. ppto hmc .s. modico.
⁊ hoc faciam ut ut sic audiãt me. ⁊ ñ
sic alligno miracula exaudiet me dic
dns. Jn q notat lings ee datas infig
num infidelib; Vñ subd.

Itaq; lingue in
signu sunt ñ fid
lib9 s; infidelibus
pphie at nõ infid
lib9 s; fidelibus.

itaq;
.i. qr̃pti
gunt loeũ
ẽ ut h̃ sig
no credẽ
rẽt itaq;
lingue in
signu fr̃.
non fideli
b9. qui ere
dr̃ omia
posse dm̃ s; infidelib9. a fide nouitate
miraculis mouendis. Vt. ita. in lege ⁊
.i. dicit linguas quib9 nel natur utilitas
nõ ee apetendas. qr̃ ⁊ oia uelamina
legis uetus dns ppham dixit ee mu
tanda. ut fidelibus p spiritu fiet utilis
remotio legalium figurarum uelamie.
⁊ hac similitudine ostenditur linguas qb9
obtegit utilitas nõ ee apetendas. ñ dari
pp fideles. s; infideles sic mutata lege. ne
lamen erat ut indignus ⁊ infidelibus
nelaretur ueritas. qr̃ ideo ne queratis.
linguas q scptum ẽ ppte. h̃. qm̃. lo.
p. h̃. i. a. h̃. s. nõ de salbo ⁊ neomenijs.
⁊ circũcisione. ⁊ huiusmodi s; nouũ .i.
⁊ labijs alijs .i. alijs ubis .s. de spalib9
nõ de terrenis. ⁊ nec .s. ex. in. o. d. h̃.
de his dixit qõ prescitus nõ ẽ utilis.
quib; pp pecca nõ patet. ⁊ nõ placet
ueritas. ex h̃ utriq; patet. q lingue
alqm̃ insignũ sunt non fi. s; infi. quia
dum dat ds loqui linguis sin̄ mirac
tacio ne significet pp infideles hoc
fieri. ne eis reuelet̃ ueritas. Vt. ita
alijs linguis loqui ⁊ alijs labijs dicit
pabolice. ⁊ obscure loqui quasi ieie
bulis loquit dns. fidelib; aut irrene
lacione ueritatis. Vñ dns aplis ait.
Vob datũ ẽ nosse misteria regni dei
ceteris at in pabol. ⁊ uelamine ieiunat
lingue obscurantur sermones dei. ne

ꝛ conuenit imparte. ē ꝑcedēte lectione. uī
q; ꝛ. ambrosij ē. qī iō ne queratꝰ lingua⁹
q; sēp. ī le. ij qm̄ lo. p. h. maluolo. ꝓ alijs
lin ꝛ ali. la. q̄ fidelib; ꝛ bnuol. qz n̄ inre
uelacioē qua mdiguit. ſ; mpabol ār ois
euāgīm ꝛ ſic n̄ ex m. d. d. ſic n̄ digni ſūt.
Itaq; alīi infert. qī q; dīs ꝑabolice ꝛ ob
scure loquit̄ ꝑfidis ꝛ maluol. ꝑ ꝓpter
malicīā. itaq; ꝑh patet. q h. ſ. i. ſ. ꝛ. h. ſ;
infi. i. sermones. de incognita lingā obscu
ri sunt. ꝓle uocant̄ a ꝑfidis. ut cū audi
untur signū sit. q. ꝑ ꝑfidiam fem̄ ē ne
audientes intelligant ij. itaq; sit ifidelib⁹
quib; tegunt̄ sensus fidelib; ū iuenit ꝓ
phecia nō lingā incognita. ꝛ n̄ subdit. Si
phecie aūt. ut sensib⁹ ꝑfecti sīt. fidelib⁹ da
te sī. nō infidelib; ne scīn detur eisdē
ſi; fidelib⁹ ut edificent̄.

Si ḡ conueniat
ecclā unū: ꝛ oēs
linguis loquāt̄.
intrēt aūt idiote
ꝛ infideles. nō
ne dicēt qđ in
sanitis?

Si ḡ abs
tro. hic os
tendit̄. cū
nō debent
loqui lin
guis tm̄.
q̄. q̄ua lī
gue sunt.
insigniū ꝛ n̄
sīt adedi
ficacionē.
ḡ si unū
sa ecclā co
uenīat in
unū ꝛ oēs
loquant̄ linguis. sine
interpte. intret aūt
quis idiota infidel: nōne dicet quē in
sanitis? q̄ arrepti? Itaq; uidebunt.
ē alt dīm. nō intelligat. sit ꝛ. cuncti
quidā incōditis multitudinis q̄ frene
sim pacient̄. à fōte q̄dā seductōnē q̄ au
dunt ee putabunt. ꝛ uanitatē. que ō
linguis canat̄. q̄ pudoris sit. si reuelet̄
sic sit apō pagnos quib; aliq̄n illa que
ab eis uenantur sacra. uelant̄ ne se u
nitatib; cernāt illudi. Omīs enī ignō
rans tenebras q̄rit. ꝛ falsa pueris obē
dit. sic pagan tecta uanitatib⁹ illudūt.
Apō nos aūt nichī aliunde sucurū. ſ; sim
plic ꝛ apte unus laudat̄ dīs. q̄ si omī

que linguis caueat cū pudor ēt reuelari.

Si aūt omīs ꝓphe
tet. intret aūt
q̄s infidelis ꝛ i
diota. cōuincit
ab omīb⁹. diiudi
cat̄ ab omīb⁹. oc
culta cordis ei⁹
manifesta fiūt.
& ita cadēs in
faciē adorabit
dm. pnūcians
qđ uere ds in
uob sit.

Si aūt qī
si omīs locū
lingīs. illud
mōuenies
sequit̄. Si a
omīs ſ utrum
ꝓphet. i. ge
ponat̄. ꝛ ret
aūt q̄s infi
delis ꝛ idio
ta ꝛ ꝓpe con
uincit̄ de
aliq̄ suo er
rore. ab omī
bus diiudi
cat̄. i. dāp
nabit ostē
dit̄ ab omīb⁹
ꝛ h uō enī
i. q; occulta
cordis ei⁹. i.
pecca sua q̄
nesciebat
ee pecca. ma
nifesta ꝫ fiūt erpōibus
illoꝝ. ꝛ ita cadēs in faciē
i. humilians sese. adorabit dīm. qui se
sibi ꝓpos notificauit ꝓnunciāns. ore q.
sit in corde. s. qđ ds uere sit. ꝛ nobis.

Quod ḡ fr̄s? cū
cōuenitis unūq;
q; ur̄m. psalmū
h̄t. doctrinam
h̄t. apocalipsin
h̄t. linguā h̄t.
īnp̄tacionem
h̄t. Oīa .ꝛ ad
edificacionem

Quod ḡ.
iam incipit
determinare
quom̄ sit
linguis uten
dū. q̄ q̄n qđ
h̄ euenīat
de locucōe
linguarum.
ḡ ad de eis
o fr̄s agen
dū ē. h. s. cū
cōuenitis u
nimi lingīs.
ad edificōnē
sic ecclā sit
faciendā.
ꝓ ꝛ quam unus

(c) 2006 Ministerio de Cultura

fiat. Suꝫ lingꝫ
quis loquet sed
duos aut mul
tꝫ tres. ⁊ p par
tes. ⁊ unus interꝑ
tet. Si at nō fu
erit interpres ta
ceat in eccla. si
vi loquat aut
⁊ do. prophe ij.
aut tres dicāt.
⁊ ceti diudicēt.

ut ad edifi
cationem
ō nullꝰ se
excusat. V
bi gra. Alꝰ
hꝫ psalm
i. laudem
di pcantē.
Vt psalm
i. gra dñi
psalmos i
telligꝫ. Alꝰ
hꝫ lingua
Aut⁹ hꝫ
doctrinā
demonib;
Vt doctinā
i. spualem
sensum p
prudētiam
dicꝰ hꝫ a
pocalipsin
i. revelaci
onē. Aliꝰ
interpretacionē linguarū t scripturarum.
Omnia a h⁹ ⁊ alia ad edificationē fiant.
i. fieri debēt. Sine re. qđ certa fl. nōis.
edificōnis agnita sit. lingꝫ ū sic ē utē
dū. sin qs. i. si aliqs loqr lingꝫ. sed duos
fiat loco aut sed tres ut multū sit. i.
duo t tres loquant. ⁊ nō plus. tres. ne
occupet diē loquēt⁹ lings. ⁊ nō sit locꝰ
pphis scripturas differentib; qui tocius
eccle fiāt illuminatores dico ut locucio
fiat lingue. s. duos aut. ut⁹ ⁊ ḥ we fiat
p partes eccle. Vbi un⁹ post alīm loq
tur. unus sit qui interpretet⁹. i. aliqs sit.
qui exponat pplo. Si at nō fuit interpres
taceat. lingus loquēs in eccla ū nichil
debet ē nisi edificō. Si at loquant⁹
lingus. i. tacere debet dñs. s loquatur
q cōpungit exhis que dicit. ⁊ ḥ do lo
quatur. i. ad honorē dī quē laudat ⁊
honorat. pphe ⁊ duo tm. aut tres di
cāt singillatim. nō plꝰ q debēt cō
qui lingus loquantur. sed dic. duo.
t tres. q sufficit sermo ut hominū
⁊ in hac duor⁹ t tū stet. ō. ubi. Ceta a

Qđ si alicui
meli⁹ revela
tū fuit per
spm sc̄m se
denti illi q
audiebat p
or pphans ta
ceat. ⁊ det
illi locū ut
dicat. q dā
tur aliqn
inspiōi. q n
frīoi. iō da
co ut det
loc. potest n.
omis ⁊ sedes
accepta pphan
di gra pphare, nō tm
simt ne p
turbacio fi
at. si p sin
gulos. ut. i.
ordinate u
su pphie of
⁊ maiores.
dicāt ⁊ os ⁊ minores exortent alios ⁊ spūs
qui loquēs debet cede sedenti. i. i. q spūs
pphar subiecti sūt pphis. i. spūs sc̄i qui un⁹
est. s; plan dr pp mitos pphas qs replet.
Vt pp plura ei dona subiectus pphis. ut
qui uolut tacē. ⁊ qui uolut loqui. p sint.
⁊ nō cogat eos ut phronē. clamare ali
q t subtrahe. Vn si pox nō cedit. undi nō
ē spūs dī. Subiect⁹ ⁊ dr spūs. dū suggit.
⁊ unuat bonos ornat⁹. Iō n. qui. ue sub
iect⁹ ē. q nō ē dissensionis ds. i. discordie
auctor. s; pacis ⁊ iō alē cedat. alīs. Dissen
sionis at ds cēt. si qs replet sunt loqui
ōpetter. q nō facit. pccus fuit. ut alē
alīs cedat alr dissensionis cēt. ⁊ nō pacis.
ḥ at de ordinabili usu lingārū ⁊ pphie. sic
in ista eccla docco. ⁊ i. in uob dico. sic i
omnib; ecclis ⁊ sanct⁹ docco qui ñ ē noūs. t
singlare q uob dico. ⁊ iō firmit tenete.

Mulieres in eccly
tacēt. Nō em

Mulieres
qui. ⁊ si dixi
q potestis os
habere ad

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝑmittit eis loq. si subdita sit ecclie. si lex dicit. Sicut autem uolunt discere. domi uiros suos interrogẽt. Turpe est. mulieri in ecclia loq. An a uobis uerbum dei processit. an in uos solos puenit.

mulieres taceant in ecclis ut nec loquãtur linguis nec ꝓphet. nisi ei ꝑmittitur. eis ab aliqua auctoritate. loq in eccla si ꝓ ei⁹ ꝑceptũ ei subdita sit ut si q̃s uelit mutire et lex dicit ingenesi. subiuri potestate ei⁹. et ipe dñabitur tui. Sicut autem uolunt discere interrogẽt uiros suos et i domu tm. Turpe est enim mulieri loqui in eccla. q ꝺ ecclas tota disciplina erit q ꝑ peccto q. iduce mulier semp debet uerecundari. an a uob. Quia forte de linguis et ꝓphia quibꝺã apte nõ recte locutus fuisse uidet. ne alii ordinare ꝓsumeret. q et in aliis suas institutiones mutauerat subdit me patio q. arguit eos. qi sic institutionib; amissis. aliqs nouas uellet inducere. q nõ ꝓsit qi ab eis nõ ꝓcessit uerbum dei. ñ soli acceperit. q tota sub integratione ait. i. an a uob qi nõ debetis mutare q tradidi. qi an ꝓcessit uerbũ dei a uob ad nos? imo a nob ad uos. ideo tota arguit eos. qi sic se iactabãt communiõ qi bñficiũ daret. Accedetes ad fidẽ nõ acceperit et exẽplo eoꝝ ceteꝝ gentes uocarentur ad fidẽ. ideo illos tm arguit apte dicẽs. an in uos solos puenit uerbũ dei qi nõ. imo in alios ples et ideo q alij teneãt tenere. ꝺeo sic arguit eos. qi tales se ꝓbebãt elatione uanitatis. qi si ipsi ñ obediret ubis fidei. nemo crederet. Secũꝺ.

Si quis uidetur

ꝓpha ee. aut spãlis. uel cognoscat. que scribo uob. q dñi sũt mãdata. Si quis aũt ignorat. ignorabit.

ō. mea ꝑceptia tenere debetis q̃ que uobis scribo mãdata dñi sũt et oportet ut ita cognoscat ee. liqs uere est ꝓpha aut spũalis ut uidet ee. alioqn si nõ uid. nec ꝓpha e nec spãlis. hic tangit pseudo apostolos dicens q ꝓsidijs hominũ ñ trena. sed diuina docebãt. ideo dicit ꝓpha et spũalis. q spũales sũt qui nõ sunt ꝓphe. q ñ habent noticiã defuturis. Siquis aũt qi mandata dñi sũt que scribo ei⁹ siquis ignorat ei ee mandata dñi et nõ uult ei uere ee mandata dñi. ignorabit ideo infuturo. i. reprobabitur et nõ cognoscetur ee ipꝺestinatos. ut in euãgelio legit. Amen dicitur mat. nescio uos. i. ñ nouit uos ee meos et ipꝺestinatos. ei recte qui nescit dñm ee que dicit apte ꝓpe a dño ignorabit in die iudicij. et ita liqs et. ꝺolosã ult ee apte scitam spũalium. que docet et spũalit debet intelligi scientes: aut. Siquis et e. qi tenete. q deo et spũalit et uere ei intelligẽ ee. et li e q aut. Siquis uidet ꝓphe. i. liqs e q uidet. agnoscat. i. uere et spũaliter intelligat que uo. scribo. qi ue spũalia sũt. ꝑ li intuit difficilia ee uerba. eptarũ. cũ ꝓpha. et a spũali. uiderit cognoscet et nota qõ aut. Siquis uidet. ꝑ. a. s. q utiq; nõ e. si nõ tota ee cognoscet. quia. uere ei tota cognoscet. ideo cognoscat qi dñi sũt. m. siquis a. li igr. et. Hõ de oĩb⁹ que scripsit die li apte. tãq; ista pena sit illi plectendi. qui nõ ualent discernere. ineffabile inuisis unitate pusilli u. mercede glantes et si ignorãt que subtilissime differunt. tñ ad gla puenit. qi nõ prius de pusillis ꝑ q̃b⁹ moriuntur et c. Hõ et li dicit de his que uix ad paucos intelligeneia eãq; exi

ẽe pot: ꝓcauuit. ſi; de ꝑdictiſ que ſi
dẽ ⁊ moꝛes edificẽt. ſ. ut lingʒ ꝓhibẽ ꝑ
ponat. ut illa nõ ꝓturbare agantur.
qñ ꝓpꝛie ſpl ⁊ inuitos loqui cogẽt. ut
mulieres taceãt ineecta. ut oĩa hon
este ⁊ ſcd ordinẽ fiant. Cohercet g ⁊
adpacificũ ordinẽ reuocat inquietos
tãto adfectionẽ facilioꝛes q̃ ꝛo ẽ uide
bantur excelle ſpũ cũ ſꝛbiendo cuẽta
turbarent. ⁊ c. Siquis igno. h ꝑdicta
ſuũ magr. ſuũ paruus ſit: igno. i. nõ
ꝓbabitur. Hõ n. ſi nd ſciam referas.
ignoꝛat ds aliq. ⁊ aliq. qui tñ inui
dicio quib; dã dicet. nõ nouit uos ſi; e
oꝛ ĩpbõ hĩ ubo inſinuata ẽ. Itaq;
qĩ. qm mr
ꝓtacio ꝑdi
ficat ita
q; o fir̃s e
mula. i. de
ſidate ꝓpha
re. ⁊ tm lo
qui lingʒ
not. p ne
fiat diſſen
ſio. Omĩa
aũt qĩ. di
co nolite
phibe. ſi;
omĩa tã h q̃ alia fiant in
nob. nõ puerilit ſi; honeſte
ſ. cũ pace ⁊ ſ. ordinẽ ꝑfectum ut u
tilꝫ min⁹ utili ꝓponatur. Notũ aũt
finito tra
ctatu de
donis ſpꝰ
ſci agit de
reſurrec
tione mor
tuoꝝ. hac
utiq; cau
ſa. qz eũ
ipſo docẽ
te recte ꝑ
didiſſent
de ea ꝑfec
tõ quoꝝdã
ꝑuuleq̃uiſ

Itaq; fir̃s mei e
mulamini ꝓpha
re. ⁊ loq̃ lingʒ
nolite phibere
omĩa aũt ho
neſte ⁊ ſcd or
dinẽ fiant in
uob.

Notũ aũt facio ub
fir̃s euãgliũ qd
ꝑdicaui uobis.
qd ⁊ accepiſtis.
in q̃ ⁊ ſtatis. p
qd ⁊ ſaluabimini.
Qua rõne ꝑdi
cauerĩ uob ſi

tenetis. i firmiſ ab hac fide
recesſeramus.
credidiſtis. Ipſam q̃ futurã
ꝓbat ꝓmo ꝓre
ſurrectionẽ ẋ. de nõ ꝑ mĩta alia. q̃. d.
de ſpũalib; hue uſq; docui. ſi; nõ o fir̃s
facio ub notũ euãgliũ. de reſurrõne
moꝛtuoꝝ qd iam ꝑdicaui uob. qĩ nõ
ẽ nouum. qd ⁊ accepiſtis. i. dignũ ac
cepcione iudicaſtis. in quo ⁊ ſtatis. i.
ſtare datur uob. qui ſiñ eo cadit ſ. p
qd ⁊ ſaluemini. Iam ex certitudine ſpei.
⁊ ſaluabimini. in futuro ĩmutate rei.
⁊ ſpei. ſi tñ retinetis qua rõne ꝑdi
cb, i. ſi tenetis illd euãgliũ. i. reſurrõ
nem moꝛtuoꝝ ea rõne qua cõfirma
ui uob. i. p reſurrõnẽ, ẋ. tenetis di
co in fruſtra cõcidiſtis. i. aud tenetis.
reſurrõnẽ moꝛtuoꝝ. aud incaſſum
ẽ fides. que nõ accipit. in ſpe reſurrõ
nis. Vt ita in qĩ ſaluabimini dico. in
fruſtra ẽ. illd idẽ qd ꝑdicaui ub ad
cõfirmacionẽ reſurrõnis moꝛtuoꝝ.

Tradidi enĩ uo
b in pmis. qd ⁊
accepi: qm xps
moꝛtuus ẽ pro
peccatis nr̃is. ſ
ſcꝑturas. & qz
ſepult⁹ ẽ. ⁊ qz
reſurrexit tcia
die ſcdm ſcꝑtas
& qz uiſus ẽ ce
phe. ⁊ p h un
decim.

Traditi
n. illud ub
in pmis. i.
inter mar
gi ad hue
tũdo q ⁊ ac
cepi a ſpũ
ſco. nõ finxi
ſ. qm ẋ moꝛ
tuus ẽ non
p ſua neceſ
ſitate. ſi; p
peccatis nr̃is
⁊ hĩ dico. ſ
ſcꝑturas.
uetus teſta
mẽti quem
modo ẋ ſu
turũ cecine
runt. Vñ y
ſaias. ut o
uis adocci
ſionẽ ductus ẽ. ⁊ nr̃. Tol
letur aũt unus ei⁹ ab i
niquitatib⁹ ꝓpli mei. ductus ẽ ad mo
rtẽ ⁊ ſepultus ẽ. ⁊ ſimili

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ſ ſcpturaſ. dr̃ n. ỹſaiaſ. Dabit impioſ ꝓſepultura ⁊ diuitеſ ꝓ morte ſua ⁊ cē. Circūdet̃ ſepulcrū eius gloſum ⁊ etiam traditi. qz reſurrexī. ꝓbata ꝺꝫ morte. ⁊ hī tā cito. ſ. tertia die. ut ea poteſtate ꝺ̄ dat̃ nos poſſe ſuſcitare. ⁊ hī dixi ſ ſcpt̄m. Jnqſt. n. oſee ꝓ biduū uiuificab nos ⁊ in die tertia reſurgem̄. ⁊ uiuem̄ i cōſpectu ei⁹. Si aūt mortuus ⁊ ſepultus reſurrexit. ne dubitetis mortuos ⁊ ſepultos reſurgē. ⁊ i traditi. qz uſus ē ꝓ reſurrectionē. cephe. i. petr̄. ꝑq̄ alius uirus. quib; appa ruiſſe legit̄ mendacio. alr̄ ſuū ēet q̄ pri mo mulieribꝫ apparuiſſe mendacio le gi⁹ ⁊ ꝓ hī uſus ē xi. apli⁹ meōelaū. Alia litta hr̄ xij. ꝓſinodēcē accipr̄. Vn. pars maior ē. aut pocior ſolet euſ. nomine ⁊ illō. cōphendi. qō ad ipm̄ no men nō ꝓtinet. qualr̄ dicerū ē illō. Hō ne ego uos xij. elegi ē cū tm̄ iudas de ceciſ nō ēet. ſ. ita ⁊ hic dr̄. huc n. nūm ger̄ codicē ē articlo hūr̄. ut nō ꝺ̄q̄; xij. ſi illi meo nūo intelligantur. ſi xi. nō nulli codicē hūr̄. q̄ ēdo ꝓturbatoſ hō nes eīdaſſe. neutrum tm̄ neritati repug

Deinde uſus ē plꝰ q̄ qngentis frib⁹ ſimul. exq̄ ꝫ multi manēt uſq; adhuc q̄ꝺā aūt dormierūt. Deinde uiſus eſt Jacobo. deīn apli⁹ oīb⁹. Nouiſſime aūt oīū. tāq̄ abortiuo. uiſus ē ⁊ m̄. Ego enī

Deinde uiſus ē plꝰ q̄. qn̄ ſ. ſi mil. hī nō mendacio legit̄ exq̄ ꝫ manēt multi uſq; adhuc q̄ qui teſtes ſūt ſi grā tis ab eis. quidā aūt eoꝝ dormierūt. i. mor tui ſūt in hī teſtimo nio pmanēteſ. Deīn uiſus ē Ja cobo ſingu lar. ñ hī in euāgelio ē

ſū minim⁹ apl̄oꝝ q̄ nō ſum dign⁹ uocari apl̄s. qm̄ ꝑſecut⁹ ſū eccl̄iā ꝺ̄. m̄. ꝓmū de celo ꝓ exanī i tē plo. m̄ dico tāq̄ abortiuo q̄ coactus ē ad dm̄ cōuerti. ut abortiuus cogit̄ nasci. Vt abortiuus ꝺr̄ q̄ ex t̄ tēp⁹ natus m̄ ꝺ̄ apl̄atū accep̄. tam ꝺ̄ mcelū assūpto. Abortiuus n. dicit̄. qu̇ ext̄ tēp⁹ legitim̄ ⁊ congruū nascē tur. i. ān q̄ ꝺeberet. ⁊ ꝓ. sic ⁊ paulus dicit̄ ē hic abortiuus q̄ tardi⁹ nat⁹ ē in ꝺ̄. q̄ ꝺebuiſſet. ⁊ simul abortiuo ꝺr̄. q̄ minor alīs apl̄is erat ꝫ fidacio ne p̄tra statuſ. ⁊ rē. Vn subꝺ. Ego n ⁊ ē. q̄ recte ꝓ oīb⁹ apparuit m̄. quia ego ſum minim⁹ apl̄oꝝ. ꝫ fidacioē p̄tra ⁊ dic̄ hī ea humiliatus. Vt minor erat alīs tēpe uocōne q̄ ultim⁹ uocatus ē. nō dignitate. labore ꝓdicatione. qu ⁊ nō ſū dign⁹ uocari apl̄e. ſi mea ꝓcedentia attendant̄ mita. Vn subꝺr̄. qm̄ ꝑſecutus ſū eccl̄am ꝺ̄. firmi⁹ ē teſtimoniū ab inimico. qō aīa fiat apl̄e. ⁊ q̄ ql̄ ꝑeret. Si n̄ ē dign⁹ uocari apl̄e. cur & apl̄e ⁊ respondet.

Grā aūt ꝺ̄ ſum id qꝺ ſum. & grā ei⁹ mihi uacua n̄ fuit. Sꝫ; habū ꝺantī⁹ illis oīb⁹ laborauī. Non ego aūt. ſ; grā ꝺ̄ mecū. Siue enī ego. ſiue illi

grā ꝺei ſum id qꝺ. ⁊ ut ei⁹ render ⁊ hū arbitriū addit. ⁊ grā ei⁹. ſ. apl̄at⁹. mihi non fuit uacua. i. otioſa. q̄ ꝑ hī qꝺ ꝑſecutor fuit nō mihi⁹ grā nō fuit ei in apl̄at⁹. Hō fuit uacua deo. ſ; habundātiꝰ

sic ꝓdicam⁹ ⁊ sic credidistis. omib⁹ illis singillatim: laborauim⁹. qz non ꝓfit. magis illi nō laborauerūt ꝙ ego. magis impletū est. qz ⁊ de ope manuū uxꝛ in euāgelio mīm⁹ fecit. ⁊ ne ipsa uolūtas sine grā dei putetur aliqd posse subō. ꝙ nō ego ait solus sine grā dei opor si; grā dei mecū. i. ē libō arbitō plane cū data fuit grā inceptū ee mīra nra bonꝫ ꝓ illā tm qz si illa se subtrāxit cadit hō. Sui ū. ⁊ c. qz mortuus surrexē ⁊ ue. qz sic ꝓdicam⁹. s. xm surrexisse. sui ego sui illi. Alij aplī. Vt nra. ostnua. qz laborauim⁹. ego ⁊ alij aplī. ⁊ ue qz i hac ꝓdicacione q nra est. Sui ū. ego. si. u. sic. ꝓdi. utq;. s. xm surrexisse. ⁊ nos sic ere. arguit os. qz ē ḣ fides manifesta eet apd oīs eccias illu tm ut desierant. Vt ostnua qz. Ve ꝓ grām ḣ hō. qz sui e. s. ill. ⁊ ego illi. sic a. ꝓ grām ꝓdicq ⁊ nos sic. i. ꝓ grām credidistis.

Si aut xps ꝓdicat qd resurrexit a mortuis. qm quida dicūt inuob. qm resurrectio mortuoꝝ nō ē futa: Si aut resurrectio mortuoꝝ nō ē. Si aut resurrectio mortuoꝝ ñ ē. neq; xs resurrexit. Si aut hue usq; ostendit xm resurrexisse in pres urrectionē ei⁹. pbat resurrectionē mortuoꝝ. qz ꝓdicatur ab omib⁹ uis aplis. qm dicūt quida inuob. qm resurrectio mortuoꝝ nō ē futa: Si aut qz dicūt quida. nō ecutam. s; si ḣ ē. i. si resurrectio mortuoꝝ nō ē futa. di ꝓ suos fecit. ḣ pseudo apli tradiderūt. qui negabāt uiturē. dicentes. xm. ñ uenisse incarnē. ñ passum. ñ resurrexisse. Si aut ne quis neget. resurrectionē xi. sub dit inconuenientia dicēs.

Si aut xs ñ resurrexit. manus ē ꝙ ꝓdicatio nra. manus ē ⁊ fides nra. Inuenim aut ⁊ falsi testes di. qm testimoniū dixim⁹ qd suscitauit xm qz. quē nō suscitauit. si mortui nō resurgūt. Nā si mortui nō resurgūt. neq; xs resurrexit. Qd si xs ñ resurrexit: uana ē fides ura. Adhuc em estis ipeccatis uris. Si aut xs nō resurrexit ꝓ nra ē manus. i. inutilis. ⁊ fides nra. similr est manus. i. inutilis ē mula remuneratio sit fides. qd uos non uultis. Inuenim aut. ⁊ nō solum ḣ meconuenit sed ⁊ ḣ aliud. qz nos apli quib⁹ oīs credit. inuenim falsi testes di. qde falsa laus sua ꝛ ralertur. qm dixim⁹ aduersus testimoniū dm. s. qd ⁊ suscitauit xm. qz nō suscitauit. si mortui nō resurgūt. ꝓ horrendū ē aliqd falsi de do dicē. ⁊ si ad laudē ei⁹ uideat ꝓnere. qz nō minori. s; maiori forsan sis secte in do laudat falsitas. quitup atur uitas. Nam si qi ds nō suscitauit xm si mortui nō resurgūt. nā nō surrexit si illo ē. qd nra dicē. nā si mor

(c) 2006 Ministerio de Cultura

si xp̃s nō resurrexit tc̄ fides uīa uana
ē. i. falsa nō tm̄ mutat. ad huc ꝛ. qm̄
falsa ē fides. si xp̃s nō resurrexit. q
adhuc. s. p̄ bapt̄. ⁊ ſtis. mpeccatis uīs
que remissa fore debebatis. Sūt hec ue
nenosa rōcinacionis. falsas tm̄ sen
tencias hītes. h a ⁊ alia ī inferūt.
ut erubescat. his ē errore h sequntur
q̄ ī ipe dāpnat. ne ḡ in h errore re
maneat.

Ergo ad huc subs. alid ī conuenies. qī ⁊ qui dormierūt in xp̃o pierūt. Si in hac uita tantū ī xp̃o sp̄antes miserabiliores sumus omīb̄ hom̄ib̄.

h uehementiam ut ītēdit ⁊ītrore. Si in h ⁊ē. alid nēuenies. h ostendit. qī ⁊ si xp̃s nō resurrexit: nos sp̄antes sum in xp̃o. i. infide xp̃i. ītm̄ in hac uita. ut re surrectionē futurā nō sp̄em. ⁊ si h ē tc̄ miserabiliores sum omīb; hom̄ibus qui th̄ sēto fruūt

Nūc aūt xp̃s resurrexit a mortuis p̄micie dormiēti ū. Qm̄ q̄dē p̄ hominē mors. ⁊ p̄ hominē resurrectio mortuorū. & sic ī adā oīs

Nūc aūt. qī si xp̃s nō resurrexit h nēoue menta sequntur. s; p hīs nēuementib̄ uitandis ñ apparet. q xp̃s resurrexit a mortuis q ē p̄micie dormientiū .i. dormiēciū. i. mortuor. q iō

xp̃s omīs uincabūt. entes qi facile ⁊ mitēḡ d morte. tāq̄ d sōpnu dormitacione resurgēt. quor p̄micie ē dr. qr p̄ ahis ⁊ dignitate surrexit. Qm̄ q̄dē. qī p xp̃m hoīnē poterūt resurgere. qm̄ p hominē q̄dē mīo mnore. uenit mors. ⁊ si h ē ḡ ⁊ p hominē pot fieri. resurrectio mortuor. Sic ce p̄micie hō ⁊ hō. hō ad uitā. hō ad morte. s; ille n ñ hō. iste ds ⁊ hō. qs ait ille. qs iste subponit. ⁊ sic ⁊c. qī p q uenit mors? p q resurrectio. Sicce. ⁊ sic omīs morientur corpali morte in adā. qr filij ei sūt a quo morte ⁊ mor tis mītū trax̄erūt. i. ⁊ omīs uiuificabūt. ī xp̃o. qr ei filij fr spūali regnacione. attende q̄m ait. omīs mor in adā ⁊ oīs uiuificari ī xp̃o. qr nemo ad morte nas citur. n p illū. nemo ad uitā n p istū qr sic p adā oīs mortales ī pen̄ facti fr filij sathi: i ⁊ p xp̃m. oīs immortales ī gra fiūt filij dei. Nemo q̄ppe ambigit h d morte corpis dictū. q̄m de resurrec tione corpis agebatur. Sequitur.

Unusq̄sq; aūt ī suo ordine. p̄micie xp̃s. Deinh i q fīt xp̃i q̄ ī aduentū ei credidērunt.

Unusq̄sq; aūt. qī hoc oīs cōmu nē hēbūt. s. q resurgēt. si tm differēt. qr unusq̄sq; resurget. in suo ordi ne. i. in sua dignitate mr. ut. mr apls. ut apls. sic ⁊ ceti p̄micie ⁊c. Ordines h exponit. ut de certa re ⁊ tpa qī facti sit. ⁊ qī futurū ē. ut resurgant. mortui p̄micie. i. p̄m tp̄e ⁊ maxim dignitate xp̃s ē q̄ post resurrex̄. ut fidē faceret ⁊ formā daret ēdentib;. deinde oīs hi q xp̃i fīt. s. q in xp̃m credūt. q min digni eo sūt: resurgēt. posthomes tp̄e. ⁊ dignitate minores. ⁊ qui sūt xp̃i. ex ponit dicēs. q ēdidūt ī aduētu ei. i. p su adremuniandos bonos uētum. Vtī libro. tal lita hēt. deinh q fīt xp̃i ī aduētu

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Deinde erit finis cū tradiderit regnū do.⁊ pat̄ cū euacuauerit omnē pricipatū.⁊ potestatem. ⁊ uirtutē.⁊ dnā cionē.

Deinde erit finis.i.cō sumacio. omiū.⁊ hꝫ erit ē xp̄s tradidīt .i. rep̄sentauerit ip̄e regnū .i. illos quos ī bonis op̄ib⁹ reuerit. do creatori suo. mq̄ ē hō.⁊ p̄ri suo. in quātū ē ds. Jo̅ at̄ dr trade p̄ri .ut ostendat̄. q̄ alia p̄sōa ē filius q̄ pat̄. Hō g̅ sic arbitrem̄. x. tradi turū regnū do ⁊ pat̄. ut adunat sibi q̄ quidā uanı loq̄ crediderunt. Cum eū dr. tradidit regnū do ⁊ pat̄. n̄ sepatur ip̄e t sp̄s sc̄s. q̄ simt eū pat̄ unus ē ds dī filius⁊sp̄s sc̄s. Quod g̅ ē ē tradidit. r.d.⁊ p. q̄ m̄ nō hāt regnum ds pat̄. Sꝫ hꝫ ita dicendū ē. q. t̄. r.d.⁊ p. i. cum pduxerit electos ad tēp̄ placionē dī patris ut ē finis omiūm.⁊ requies sēpiterna.⁊ gaudiū. g̅ tunc erit finis. cū regnū .i. q̄s rede mit sanguine filius tradiderit ꝛc̄emplando do ⁊ pat̄. nō q̄ ip̄e adunat sibi. q̄ unus ds ē cū patre. Time iusti fulgebunt sic sol .i. r. pa. eoꝝ. Regnū fulgebit in regno cū in regno uenerit regnū. q. nūc oīam⁹ cū dicim⁹ aduenat. r.x. Tradet g̅ regnū pat̄. q̄n regnū q̄ semnauit. cū uenit mino⁹ patre p̄ducet ad sp̄ē. in q̄ oēs ī re cesserit a patre. fideles q̄ppe ei⁹ quos rede mit sanguine suo dicen sunt hic regnū ei⁹. ē regn̄ et ē oīs natura. Sꝫ alr dr regn̄ ē oīs natura alr ecclā. Regnū xp̄i dr oīus natura. f. potestatē diuinā ecclā ut f. p̄potatē fidei que de illo ē.⁊ ē sensus cū .r.r.d.⁊ pa:⁊. cū pduxerit illos. usq; ad speciē diuinā. in quib; nō regnat ds p fidē. q. t̄ reuelabit a filio pat̄. Vn̄ nemo nouit. patrē. nisi filius⁊ c. f. u. re. ut ⁊ cēmia filius ē pat̄.⁊ sp̄us

que ē sūma beatitudo. Vt .i. ē t̄. r.d.⁊ p. i. ē patrē regnare monstrauit q. m̄ edit et ut p sp̄ē manifestacōēq; clarescet scīa.⁊ tc erit finis. ē euacuerit omnē p̄cipatum ⁊ potestatē ⁊ uirtutē. dū durat mūd⁹ agit angelis p̄siit. demones demonib⁹ homines hoīb⁹ aduersitatē inuentiū. et d cepcōē. sc; oīb; collectis. ia oīus placio cessabit. q. necēaria n erit. hāc at̄ placionē dr ē euacuare q. suos ōs in regno exaltabit. q̄ hi fuerunt humiles. sic ip̄se ex humilitate regnat. q̄ hūit. Distingue p̄cipatum dicit maiores.⁊ potestatē dē minores. uirtutē illos qui miracla faciūt. et forte homines. sc; tc cessabit ois cat̄e placio. i angelis⁊ hoīb⁹ cessab timor regnab carnis nō erit int̄ fideles.⁊ subditos ulla distīctio. et .i. eua .o.p.⁊ p.⁊.u. q. tc notū erit oīb; michi hoc. aliquos tirenos et celestes hūisse ex se. sc; ab illo exequo fuit omia.

Oportet aūt illum regnare. donec ponat oīs inimicos suos sub pedib⁹ ei⁹. Nouissime at̄ inimica destruet̄ mors. Omia enī subiecit sub pedib⁹ ei⁹. Cū aūt dicat omia subiecta ft̄ ei sine dubio. p̄t̄ eū q̄ subiec̄ sibi omia.

Oportet aūt q̄ nunc apte regnabit sc; interim oportet illū regnare occulte q. alr sēpiterne false sint.⁊ quū in regnat potuit suos sustentare oportet. Regnare dico. dom̄ infuto p.o.in.s.p. i.et ita q̄si titulet regū. euacuabit potestatē. sc; oportet illum regnare .i. regnū eius in manifestari. donec ponet oīs in. uoluntarios et eo actos sub pedib; .i. sub p

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ut ipam reuocant.⁊ honorēt.⁊ ipsum ho
minē dm̄⁊ regē omniū agnoscāt.⁊ē sen
sus. Intm̄ optat regnū ei⁹ manifestari
don̄ eū regnare faceant⁹ om̄s inimici ei⁹
.s.⁊ illi qui exinaniti⁹ iustificant⁹.⁊ ei fideꝫ
subeunt⁹.⁊ illi q̄ a securitate timoꝝ nō
p̄mēt.q⁊ ipi eū regnare ipa ei⁹ reg
ni manifestacioē cōfisi facient⁹. Adēꝫ
q. aut. don̄. p.⁊ ē. n.n. ī dicēt ē. qī ē pōt
inimicos⁹ sub pedib⁹. n sit p̄ea regnatus
si adtāta cupidineā regnū ei⁹ p̄duceret ut
inimici n̄ audeāt negare q. neget. q̄ am
plius nō erit manifesti⁹.⁊ si ampli⁹ dur⁊
aliꝫ ē nō ampli⁹ manifestari. aliꝫ n̄ am
pli⁹ p̄manē. nō ampli⁹ manifestari ē.
n̄ fieri mānifesti⁹. n̄ ampli⁹ p̄manē. n̄ eō p̄se
uerti⁹. qn̄ aūt manifesti⁹ erit regnū ꝺ̄ q̄ ē
oīb⁹ clarius inimicis⁹? dicēdo q̄ don̄ ma
ieē excludit. manifestacioē regni. nō ā
phoeē p̄manenciā. Ista ī dictū ē ocli nīi
ad dm̄. d. m. n. n̄ ut tunc auferent⁹ ē miser
rus fuit. si ut nich ampli⁹ inquirit. Int̄ alia
ū ostat. q⁊ potestatē subeundi hī. un̄
subeat. Nouissima aūt. scīū cōmodacio re
surrectionis ē hi. qī modo regnat xp̄s.
⁊ tē regnab. si mors inimica cui inimi
cam̄. t ipa nob. destruetur nouissima
q nō erit q destruatur p̄q mortale hi
nduet immortalitatē. q ampli⁹ n̄ dis
soluent⁹ hoīes sic hereci arbitrāt. oīa.n.
qī oīa pon̄ sub pedib⁹ q utiq; potit. q
scīptura dic. qꝺ ds pater subiec. oīa sub
pedib⁹ ei⁹ ē. ut ī morte destruat eū q
subiec oīa sin̄ dubio patrē ault intelli
gi. sic in euāgelio mtus locus ē ad patrē
refert q hī nō solum p̄ formā serui s;
⁊ p̄ p̄ncipiū. de quo est.⁊ de q̄ equalis
ē ei. de q̄ ē. h aūt scriptra q̄m intelligi
debeat. ostendō subiecit. Cū aūt scīpta di
cat ulls ostat ex ei⁹ auctoritate. q oīa.
sin̄ dubio subiecta sūt ei .s. x̄. p̄t eū. i.
dicitē ei. qui subiecit ei oīa. qui sic
ex nllo ē. ī. nlla rōe pōt alicui ee subiec
tus. Ipse enī p̄ncipiū ē omiū.

Qū aūt qī
ds nō ē ei
subiectus.
s; poci ipe

Cum autē subiec
ta fuerint illi oīa

tunc ipse filius
subiectus erit
illi qui sibi subi
ecit oīa. ut sit
ds oīa in oīb⁹

q. ī. aut. ē aūt
subiecta sit
erīt illi.⁊ filio
oīa tē ī
ipsa p̄latōe
ipse filiꝰ. s.
qꝰ hō subiec
tus erit eū
corpe suo q
ē eccla illi
qui subiecit ī oīa. adēꝫ q aut ē fuīt
subiecta. nō idē si dic. quin⁊ m̄ sub
iecta sint.⁊ qꝰ aut.⁊ ipe subiect⁹ erit.
nō hī ita dicit qn̄⁊ m̄ subiect⁹ sit s; q̄
dam gne locutionis utit̄ q̄ phīm utit̄
scīptura. ut q̄ semp ē tē in aliq̄ fieri
dicat̄. cū meip̄ cognouerit ab eo ū ē nom
di semp seīm sit dr. in ozōne dnica sci
ficetur nom̄ .t.⁊. seīm ē immotescit. ī.⁊
sup̄ dicit ē. ē. t. re. de.⁊ p. ē patrē regi
nare monstrauit. simul⁊ illū euacu
abit omnē potestatē⁊ ē. qi tē oīb⁹ erit
notū nich p̄se hūāne potestatis timeꝫ
t celestes n̄ ozōe. ex quo sūt oīa. tunc
n. nulli spes aliq̄ remanebit in aliquo
p̄ncipe. n̄ mideo.⁊ ē sensus. ē. o. s. f. i.
subiecta ē mnotuit. tē. u. s. e. i. q̄ sibi
sub. i. immotescet. ill subiect⁹ ē f formā
serui cui ē equat f formā ds. ut sit qī
tūc erit subiect⁹. ī. tm̄ ut f. aliam nat̄
am. f. duinā sit ds unus ē patre⁊
spū scō. ēs. oīa. que desiderari possūt in
oīb; mbris sus. q p̄mū ūtutis erit
ipe qui ūtutē dedit q ds erit un̄ sa
cientur. ō. g erit. q honeste desiderāt.
q ds erit.⁊ uita⁊ salus.⁊ ūt⁹.⁊ copia.
⁊ gl̄ia⁊ honor⁊ pax⁊ finis desideriōꝝ.
⁊ oīa boa.⁊ h erit in oīb⁹ inquib;
dā etnis pot ee aliqua distinia ipa a
etnitas absq; dubitate mesure ē.⁊ mi
te mansiones muna uita erūt. s. ua
rie mitoꝝ dignitates. s; ū ds erit. oīa
in oīb; erit⁊ indispari claritate par
gaudiū. ū q hebit singli⁊ comuē sit
oīb;. q⁊ gl̄ā capitis omiū erit puncta
carnalis. t. ī. ut agat ds ē f duinitas
tē. ē subiecit. f. ul. oīa. i. ē os adorauit.
x̄. ut dm̄. tūc⁊ ipe. fi. s. e. i. q. s. s. o. i.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝓncipy ſiḿna ⁊ meffabil nuc tollat manear. ī. oſtendit ſe dñs de do. ut tñ ſit ds unuſ in omĩb;. i. meõfeſſione omiũ. exquo oĩa ſunt. Cum enim omĩs diceret ẽatura. xm. eẽ ſuũ capũ: ẽ a capũ eẽ dñs. nõ tñ ẽtr. unuſ ds ī oĩb; i. meõfeſſione omiũ. ſi ī omũſ ẽatura fatebr. ipm eẽ ex quo ſunt oĩa. q oĩa ex ipo ſunt. ſi ũ diceſſet ut ſit ds in omĩb; intellig̃ret in omĩb; quo eẽ. ꝑ affectũ. ⁊ ꝑ omunẽ ſenſũ. nõ tñ omnia ex ipſo eẽ ſi; ẽ dicẽ omĩa ĩ oĩb; ſig̃neaũ. q ex ipſo ſunt oĩa. ⁊ in omĩb; ẽ ex ipo q ab ipſo ẽata ſunt. ⁊ in ipſis ar. q in omiũ cõfeſſione unuſ erit ds. t. ī. ut ſit q̃ filio erũt ſubiecta. ō. ī. ut ipſe filiꝰ ds ſit. o. ꝯ. i. ut nemo eoꝝ qui ei choerent amet aduſus eũ ſuã ꝓꝑiam uoluntatẽ. ipſe ẽ finis quẽ ſuꝑ cõmemorauit totũ buẽ ochonomſ. i. ꝑ xm. ẽ oſummatio. q̃ oſumacionẽ bunter notauit. ibi deinde ꝑ mẽbratĩ explicãs q̃m ſit oſumatꝰ ẽ aut tr̃dit regnum. ⁊ uocaũt g̃nu p̃tr. ⁊ẽ. ⁊ẽ ut ſit. ꝑ. o. ꝯ. i. ut nemo choerentiũ ei: amet aduſus eum aliq̃d. ⁊ tẽ manifeſtũ ſit. q dr. q̃d hs q̃d nõ acceptiſtẽ. m. manifeſtũ eſt. nuch boni aliq̃ hñe t hũiſſe ń a xo. ſi lud ⁊ nemo eſtimet q̃ patẽ ſic ſubiecit omĩa filio: ut ꝑm filium ſibi omĩa ſubieciſſe nõ putet inſepabil eũ ẽ ꝓ acto patris ⁊ filij.

Aliq̃n q̃d facũt illi q̃ baptizant ꝓ mortuis? ſi oĩo mortui n̄ reſurgunt. ut q̃d baptizant ꝓ illis? ut q̃d ⁊ noſ picturam omni hora?

Aliq̃n tẽ. Adhuc aliud mõ uemẽs oſtendẽ. ſi reſurrõ mortuoꝝ nõ ẽ futura. q̃ ſi mortui nõ reſurgent? tẽ n̄ ẽ? reſurrexit. ⁊ ſi ipſe nõ reſurrexit. tunc in baptõ n̄ ſit re

aliquem. ſ. ſi nõ ẽ reſurrectio mortuoꝝ futura illi qui baptizant ꝓ mortuis. i. ꝓ peccatis delendis t ꝓ ſe mortuis faciẽdis aſſimilitudinẽ mortis x̃. q̃d facient eũ nõ ſint uitã habituri? mãt uõ alius ẽ b dicens. ſi mortui oĩo n̄ reſurgũt. ut ń ⁊ x̃ reſurrexit. ut q̃d ⁊ baptizant ꝓ illis. i. ꝓ peccatis. ẽ ipſa n̄ dimittant. ſi ẽ non reſurrexẽ? t. ī. aliq̃n fuiunt q̃dã ĩpti qui baptizabant ꝓ illis. qui de hac uita ſine bapto diſſeſſerãt putarẽt ill ꝓdeẽ. Timebant n. ne a n̄ reſurgent. a male reſurgent. iõ ſuaſit iſtoꝝ ꝓquis ſine bapto mgr̃ſſet de mundo. unuſ aliquis baptizabit in noẽ illi? putãs. mortuo ꝓdeẽ. q nõ ſin cã cõmemorat apte. Hõ. n. factum illoꝝ ꝓbat. ſi; fidẽ fideẽ in reſurrectionẽ oſtendit. ⁊ ẽ ſenſus. Aliq̃n. ſ. ſi reſurrectio mortuoꝝ n̄ ẽ futura. q̃d baptizãt ꝓ mor. i. nec eoꝝ qui mortui ſũt q̃ ſ. i. q̃d ꝓderũt ipſis mortuis. i. q̃d ꝓdeſt illi qui reſurrecti nõ ſũt q̃ baptizant unus. ꝓ eis? nich utiq;. ⁊ ſi mortui oĩo nõ re. ut q̃d ⁊ bap. ꝓ illi. i. q̃. illi. i. mortui. eũ peccã nõ remittant. ń cã fidẽ reſurrectionis. q̃ dr̃et. Si ſtulti ſũt aõ ẽti ꝑ fidẽ reſurrõne. uos n̄ deberis dubitare. Seqũr. Ut q̃d q̃. ſi mortui nõ reſurgũt. ut q̃d ⁊ noſ qui nõ ſtulti ſiẽ ꝑ dicti. ſ. ſapientes uidemus hos. n. diſcrepãt a ꝓdictis. dum ait. noſ ⁊ ut q̃d mq̃ ⁊ noſ picturam. i. picta parim oĩ hora? ⁊ nõ ſolũ picta pacior? ſ; ⁊

Quotidie morior. ꝓ uram gl̃am fr̃is. quã habeo ī xp̃o ihu dño nr̃o. Si ſecũ hoẽm ad beſtias pugnaui epheſi. q̃d ī ꝓdẽ

Quotidie morior. i. picula mortis ſubeo. e fr̃is ꝓ gl̃a u. i. ſ. ut uos eẽam gl̃ã aſſeq̃mini. t ꝓ gl̃am uram uere. Ecce apte iurat. ut ſciam? q̃d ñũ iurare nõ: peccatũ ſ; nõ tñ in

(c) 2006 Ministerio de Cultura

gunt: ꝺꝺc̃ducem
mus⁊ bibam⁹. cras
en̄ moriem̃. ℔ Ho
lite seduci.

uurmdum
e. ⁊ tuci⁹ e
n̄ uiuare.
q̄ cõsueru
dine uirã
di peiera
re. falsum ꝙ iura
re gẽtilm̃ e peccã
tũ. n̄ e ꝺr̃ p̃ceptũ uiracio. que nõ eſt a
malo t infirmitate uirãtis. si; incdulo
t infirmi qui nõ abꝛ edit. seq̃r. q⁊ ⁊ e.
q̃ p gtiam. t ꝑ gtiam dico. nõ q̄ hum̃
nã. si; etnã. quã iã habo spe in e. i. do.
i. dum esido. q ipe p passionẽ e glorifica
t⁹. ſntm si mortui nõ resurgũt qd in pde
si. e. pugnauj. i. disputauj ad bestias e
phesi. i. ꝺr̃ bestialr uiuentes in epheso:
pugnauj dico agens sed hominẽ. i. nõ
aliter q hois e erecte. nõ mori homine
ut bestia. ſntm si mortui nõ resurgunt:
li solũ restat. mãducem⁹. ⁊ bi. eras. n. mo
riem̃. i. in p̃mo mors hoc de ỹ saia su
mit aple ⁊ e ibi uox in8oz desperati
um incaptiuitate qd aple refert ad il
los. qui de resurrectione dubitabãt. li
n. die. ꝙ eos. qui q̃ futurũ melius sit
p̃ mortem uel⁹ tm̃ studet ut peccoza. q̄
fid̃ asserentiũ resurrectionẽ irrident.
dicentes quis in uenit: nõ audiuj uocẽ
cuiq̃ in ueniẽti. sl. exq̃ positus e exquo
arauus mis. exq̃ pat̃ mis. nulli uocẽ au
dium. quib⁹ respondet: stulte si pat̃ tu
us surget ꝺ⁹es. ds omiũ resurrex: in
ꝺis: qui uoluit mori ⁊ resurgẽ. ut os
uni ꝺem⁹. ne amltis decipemur. ꝺes
pat̃. itm mortuo: ⁊ in ꝺis iã immortali:
Qui ⁊ se ostrectãoi discipli p̃buit. q̃b;
uideritib; meclũ ascendit. e fidẽ de celis
missio spũ: orbis recep. qui denicq; testi
moniũ hr̃ meclo. testimoniũ ītra testi
moniũ abangtis testimoniũ ab unfem
qd g remanisit qd nõ clamet: desinãt
g murmura male loquentiũ. i. corrupẽ
ciũ mores bonos colloquijs malis. ℣ Cor
rexquasi ꝑ hec omnia: nolite seduci.
per pseudo qui de medicina querunt
uulnus. de scripturis conantur torq̃
re uinculum. unde laqueum mortis

ab aplis

℣ Corrupit. H. mo
res bonos: collo
qua mala. Cui
gilate iusti ⁊ no
lite peccare. ſg
noraciã en̄ dei
qdã hñt. ad re
uerentiã uob lo
q̃r. S; dic̃ aliq̄s.
Q⁹m̃ resurgẽt m
ortui: Quali aũ
corpe uenient:
Insipiẽs tu q se
minas n̄ uiuifi
cat̃. n̄ p⁹ moriat̃.
& qd seminas. n̄
corp⁹ qd futuꝝ e
seminas. ſ; nud
gnũ. Vt puta t
tici. aud alicui⁹
ceteroꝝ.

Corrupit. h. qi ⁊ ut n̄
seducamu
m: n̄ ⁊ pla
ceat uobis
colloq illis.
q colloqa
eoꝝ mala
corrumpit⁹
bonos mores
i. inuitos. ⁊
necat dum
facult non
sparj resur
rectionem.
assiduitas.
n. p̃ui collo
quij uelut
nitẽ. ⁊ ido
ab his caue
du e. ⁊ iugi
late. q̃i hoc
nolite. ſ; po
ius ꝺr̃ illos:
iugilate a
torpore. ⁊ sic
eritis iusti
⁊ p̃ nolite.
p. q exigit
iustitia di
ſ. ne pecce
tis. ut cõse
quendo. q
ignorat dm.
im subdit.
ignorãtiã
di. h. quã
hñt illi. ſ.
qui mortu
os resurrec
turos stultũ ee dice
bat credẽ ⁊ hi loq̃r
uob ad uerecundiã t reuentiã. i. ut erꝺ
adquesce uemmi. t uerecũdẽ im. i. ut
pudeat uos ede ignarisi. t adreuenti
ã uo. lo. i. adumilitatẽ uram ſ; dic; hac
tenus p̃mes pbauit mortuoꝝ resur
rectionẽ futurã. m p ipãm rerũ natã:

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sentencie qſ ignoꝛãtiã ch̃ hñe dꝛet
uba ꝓfert qĩ ꝑ h̃ ꝓpheta pbat̃ resur
rectio mꝛtuoꝝ. ſ; tñ dicet aliq̃ ig
noꝛantiã dñi qñ resurgẽt mꝛtui. i.
qñ ꝓt̃ ee ut mꝛtui. qui iã cum ſit̃
resurgãt: ꝯa h̃ dic̃. qĩ ꝑ natã h̃ fieri
nõ ꝓſſit. Si aũt resurgent ãli corꝑe
uenieñt: qĩ nõ ꝓtũt aliud ee q̃ m. i. paſ
ſibile ⁊ mꝛtale. ⁊ qꝫ inmatalĩ cogni
cioẽ ꝑ q̃ m̃am d̃ resurrectioẽ ip̃e bat
fiõẽ ſibi ſapiens iſte uidt̃. ẽ nõ ſit̃ cõgꝛe
reſpondet ei aple dicẽs. Inſipiẽs tu
qui nõ aũdis q̃ cotidie uides ḡnũ qõ
ſeminaſ. nõ uiuit. i. nõ uegetatur. ⁊ ꝑ
mꝛtuat̃. i. putrefiat. cũ aĩalĩ hoĩne.
nõ legis auctoꝛitate agit. ſ; documẽta
ſeminũ adhibet quib; mꝛtuoꝝ ĩme
mus reformacio fiũa credat̃ manẽ
te nature ḡe. Seq̃r. de eodẽ. ⁊ corꝑus
q̃ ſeminaſ. nõ ſeminãſ tale. d̃. i. qle
futuꝛũ ẽ. nõ h̃ ĩo dicit. quin tꝛiticum.
extꝛico fitũ ſit. ſ; qꝫ nemo ſeminat
hꝫbam t ſtipulã. t que unpalea mul
tiplicia fiũt. ⁊ reguñta granoꝝ. ẽ q̃b̃
tñ exuꝛgũt ſemina. ĩo addit. ſ; nu
dum granũ ut puta granũ tꝛitici a
alĩẽ ceteꝝ ſeminũ.

Os aũt dat illi
corꝑ sic̃ uult. ⁊
unicuiq; semiñ
ꝓꝑ corꝑ. Non
omis caro: ead̃
caro. ſ; alia pec
coꝝ. Alia hoĩnũ.
alia uolucrum
alia aũt piſcũ

Os aũt dat illi ḡ
no corꝑus
eũ palea ⁊
arista. ſic̃
uult. Sic̃
ḡ nudum
ḡnũ ſemi
natur. ⁊
di mutu
quoda m̃
ueſtimum
resurgit.
mixta ſecũ
h̃ns mere
m̃ta. ita
mꝛtuus
di ĩtute:
potit uiue
⁊ meliꝝ corꝑe resurge. ⁊ unicuiq;
ſeminũ: dat ds ꝓꝑ corꝑ. q natã
hꝫ debet hꝫe. nõ omib; granis idem

ut ttico ttici. l uniuuiq;. ſ. ꝑ. e. d. qĩ nõ
de alio pullulat ḡnũ qõ de tꝛa oꝛit:
nõ de eo qõ ſeminatũ ẽ nã nob reform
abuntur inſituro nꝛa antiq̃ corꝑa
ſic̃ iob ait. q̃ uſur. ſ. e. i. ⁊ nõ a. Non
oĩs h̃ ꝓmet abolitiã resurgẽtiũ ꝓꝑ ꝓpꝛiãe
ghias fideliũ. qĩ eadẽ corꝑa resurgẽt. ſ;
erit diffia mghia ⁊ dignitate. q̃uis
ead̃ matia sint. sic̃ nõ omis caro: eid̃
dignitatis. licet sit d̃ eisd̃ elemtis. ⁊ h̃
ẽ qõ ait. nõ omis caro ẽ eadẽ. e. i. eid̃
dignitatis. ſ; alt hoĩnũ ẽ. alt pecoꝝ alt
uoluerũ. alt aũt piſcũ. Jn his iſte ſen
suſ ẽ ſi ghia earũ cũ sint cuncta mo
talia differũt tñ mt̃ ſe ꝑ chũſtantiã
animantiũ nõ ẽ mirũ. ſi unresurrec
tione mꝛtuoꝝ ghia distabit. Seq̃r.

Et corꝑa celesti
a. ⁊ corꝑa tꝛestꝛia.
S; alia d̃ celesti
um ghia aliaꝫ
restꝛiũ. Alia cla
ritas ſoliſ. ⁊ ali
a claritas lune.
⁊ alia claritas
stellarũ.

Et sunt
corꝑa celeſ
tia ut uo
luñ. ſut
ſol ⁊ luna.
⁊ stelle. ⁊
ſunt corꝑa
tꝛestꝛia ut
pote arbo
rum ⁊ ah
oꝝ que tꝛa
gignit ido
cum dixiſſ;
de carne
ſubdit de
corꝑib; q
omis q̃de caro. ẽ corꝑ
ſ; nõ ecõuerſo ut hg
mi. t celestia corꝑa sũt resurgentia
tꝛestꝛia ut. aiq̃ mꝛtuantur. ut q̃ xp̃s
celestis ẽ ex eo dicant̃ corꝑa celestia. ⁊
nõ tam caro dicantur. ex adã ut q̃ t
restꝛis ẽ tꝛestꝛia corꝑa sequũt. ſ; alia
q̃ nõ solum tꝛestꝛia differũt int̃ ſe.
ſ; a celestib. q ĩ. dic̃ ſ; alia d̃ celestiũ ghia
ẽ alia aũt terꝛestꝛia ⁊ ĩ ipsa celestia i
ter se differũt. q̃ alia ẽ claritas ſol alia
claritas lune. alia claritas stellarũ. ⁊
sic̃ ista. ⁊ siuĩ ĩ sint diuise tñ sũt clari
tatis. sic̃ ⁊ hoĩes cũ sint uni ḡnus dissi
mil tñ ghe erit unresurrectione. ut

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qui ornatissimū nūm hñt. lunare ū cla
ritatē optent illoꝝ dignitatē qui sexage
simū numꝰ hñt. stellē ū. qui octauum
numꝰ quesierūt. veꝝ aūt stellē ꝛ oīū
nouissimus. ꝓfidoꝝ resurrō finit ē. in
fidelitatē. n. nō pōt clarā resurrōnem
hñre. q sic carbo emere suo optº obce
catur. ī ꝛ hꝫ ꝓfidia ꝛ errouꝝ tenebriº
ecūdatē luce carebt.

Stella eñ a stel
la differt ī cla
ritate. sic ꝛ resu
rrectio mortuo
rū. Seminatur
incorruptionē
surget in incor
rupcionem.

Stella ē. q̄ ab illuꝰ
s. sole ꝛ lu
na differt
stelle. q ī
int se dif
ferūt. stel
la. ē. differt
a stella in
claritate
sic ꝛ differēs
erit resurrō
mortuoꝝ
.i. ī. differē
ti corpe re
surgent mortui.
Nō solum ē. in
gehenna supplicioꝝ. sꝫ ꝛ in regno celes
ti ꝑmioꝝ multe sūt differencie. unde
dñs ait. in domo patris mei mite māsi
ones sūt. hee sūt diuise inuoꝝ munera ut
ea ēna dignitatis ꝛ sic dēnarius. i.
una ēna sit in omnib⁹. Cumō. ē. ꝺnariū
pat familias dedit omnib⁹ qui operati ſt
munera. quo denario uniq; aliqd signa
tur. q omis cōit hebūt sicut ē ipa una
ēna ipm regnū celoꝝ ipa claritas re
surrōnis. ꝛ in ali⁹ alio mag⁹. ali⁹ alio mi
nus. fulgebit. g ꝛ multe erūt mansiones.
ꝛ unus ꝺnarⁱ. qi ꝛ una ē karissimo q̄l
h̄ percipūt. ꝛ dispar retribucioīs q̄litas.
ꝛ cum sit unpar is claritatis. in ds est
oīa in oīb; ꝛ qi ds caritas ē. p caritatē
fiet ut q hñt singli. cōe sit oīb; seminat
qi indifferenter. glia resurgēt. s; hꝫ omis
cōit hebūt. q incorrupta erūt. ꝛ hꝫ ē qđ
aīt corpꝰ seminatur. i. sepelit ꝛ mortifi
catur incorrupcione. i. ut corrūpatur.
ꝛ sem. mor. i. semꝑ corruptibile. ꝛ surget
in incorrupcioē. i. immortale ꝛ in

ad dissolucionē sit. ꝓcorrupcioē. ꝛ ꝑ unū
b⁹ seorsum. in resurget in incorrūptioē. ꝛc.

Seminatur
i. mortuꝫ. ꝛ se
pelitur corpꝰ
in ignobili
tate. i. sine
oīi honore ꝛ surget
in glia. i.
gloriam. ꝛc
seminatur
i. capitur
in infirmi
tate. i. tale
cui quelib⁹
noceat surget in vir
tute. i. impotencia cui ni
hil noceat. ꝛ seminat.
i. sepelitur in infi. q̄ inhabile ē. ꝛ inre
gibile q̄ nō ualet se mouere. ꝛ regē.
sur. in pu. i. ne unū ꝛ uegetatiū. qđ ꝑ
sungla. ſ. seminat. e. animale. i. tale q cibis
sustentat ut uiuat ꝛ qđ nich hꝫ ab aīa
ni q̄ sensificat ꝑ eā sic aīalia surget cor
pus spiale. i. tale q̄ ia cibis nō egeat
transiens in natā spūs. i. hūs quedam
spualia ꝛ spūs naturalia q̄ agile erit.
leue cibis nō egēs. ꝛ nota q aīt surget. e.
s. nō dicē spūs qi corpꝰ in spūm ūtatur ut
quidā putant. sic em aīale corpꝰ nō ē aīa
si corpus. na ꝛ spiale corpꝰ nō spūm dīcē
mus putare si corpꝰ. ūn. ꝛ dīs tale opi
monē displicet ꝰ suo corpe refellens.
dixit. palpate ꝛ uidete. qm spūs carnē
ꝛ. os. nō. hꝫ. sic me uidetis hñre. Iam g spū
ale erit corpꝰ ē. ñ m spūs erit. ūn. ꝛ hoc
nō dicē spūs si spiale. q tē spūs plene sub
det corpꝰ. nō iam repugnabit. ꝛ q spūs si
mile erit. q ñ aliq̄ corruptionē pacietꝰ
ñ amittit egebit. ut hō an peccatū egu
it. ꝛ nota q̄ dicē corpꝰ inseri ad incorrup
tionē. corrupcionis facit mēcionē. ut
ostendat maiꝰ dignitatis resurrōnis.

Si ē corpꝰ aīale.
ꝛ spiale sic

Si ē corpꝰ
q̄ de surget
corpꝰ spiale.
ꝛ g ūn. cor.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

scptū ē. fact' ē pm' homo a dā unanimā uuētē. nouissi m' adā i spm uu uificantem.

ē. a. ē. i. s stue qn ē ⁊ spuale. sic n. aiales sumus. qr pat' nr adā fact' ē car nalis i ai mā nuuen tē. sic erī mus inresurrec tione spuales qr pater nr. s. xps. fcs ē spūat in sua re surrectione. in spm uuificantē. qđ sic exponit. sic ⁊ sic n. scptum ē. qđ bn dixi aiale. sic ut sic em scptū est. in genesi. s. nos. eē naales ab aiah pa tre peccatos. scptū ē n. i. qđ pm hō adam fcs ē in animam uuentē. hic exponit qđ sit aiale corp'. ē aut fcs i. a. uuentē. i. potētē uiue. i. uitā dare cor pi in p sustentatōne cibor. nō uuuifi cantē. s; nouissim' adā. i. x̄s. hꝫ nō d ge nesi sumit. s; addit aplc. fcs i spm ē uuuificantē. i. qui i. corp' uuuificaret. ut ult' nō egēt alīq' sustentacōe nec eēt solubile. hꝫ exponit. qđ sit spuale. hꝫ em nr aiam uuētē. ⁊ spm uuuifica tem. nr eē uolunt. ut illic sit corpus. aiale hic spuale. aia. n. meorpe aiah uuit. qđē s; nō uuuificat usq; ad auferendā corruptionē. m corpe ū spuali. qr pfct te adhet dño. sic uuuificat ut spuale corp' efficiat. Attende ⁊ qr ē dr adā. ⁊ nouissim' adā dr. qđ eađ matia ē nouissimi. qr p' eū nō succedit alī. q' sit cap'. t auctor humanū gn̄is. hī illi duo fuerūt. Totū. n. gn̄' humanū qđā m sunt illi duo hoīnes. s. pmus adā ⁊ sec' qr ex illo fit nati. ecboe renati. ⁊ iō uīq; dr pat' humanū gn̄is. t aliꝫ non mutatis. nta pot legi illō. si ē corp'. ut pbet qī arelatis. corp' ē spuale. qī be nedixi spuale. qr sic corp' a. g ē ⁊ spua le. Cum n. dr corp'. frustra addunt a nimale. ñ sit aliud spuale. ad' ē distēpā cum dicatur aiale. q ut aiale sit pro bat p auctoritatē geneseos. fcs ē. ⁊ ē. q nō mutatō t' s

aiale ⁊ corp' spuale. sic ē corp' aiale. ⁊ ē corp' spuale. ⁊ q aiale sit pbat p gene sim ibi fcs ē pm' hō. ⁊ c. ⁊ qđ sit spuat ostens ibi qr nouissim' adā hoīr ubor seritus nō mutat.

Sed nō pus qđ spuale ē. s; qđ a nimale dein qđ spuale ē. Primu' hō de tra. trēn. sec' hō de celo celestis. Qualis trēn. tales ⁊ tre nu. Qualis celesti tales ⁊ celestes. ⁊ grē sic portauim imaginē trēn. portem' ⁊ imagi nē celestis.

Sed nō pus qđ dixi opa nra futura spuala. s; nec's dubi tet. an aia le possit fi eri spuale pbat p si militudinē ē qī. ē fcs ē m spm uuuificantē. s; n pus sit ut in eo qđ spuale ē. s; qđ aiale ē pus fiat in ē. dein qđ spuale est. sic ⁊ đ nob fieri po tīt. ⁊ n' ō hꝫ exprus u nusquisq; hꝫ sibi expec tet. s. u de animali fiat spuat. dm. sim' adā. ⁊ ūm fuit sim' spuat. ostend subdīs. pmus hō. qī ide pmus hō fcs ē in animam uuentē. qr pmus hō ē de tra. q de pulue ire format' ē. ⁊ iō ē trenus. i. aiat ⁊ passibit. ex ū. sec' homo est fcs in spm uuificantē. qr sec' hō ē de ce lo. i. qr dnūs natū. fuit humana umta. ⁊ iō celestis. i. spuat inresurrōe. t ce lestis dr. qr nō humano mtu. s; nu tu diuino. cōcept' ⁊ nat'. quat ad trēn' pat' fuit. i. aiat. ⁊ mortal. tales trēni. s. aiales. ex aiali ⁊ mortali ex mortali. ⁊ qlis ē celestis pat'. i. spuat. ⁊ immor tal. tales. i. spuales ⁊ immortales. erūt ⁊ celestes. qr tales erūt celestes. g ut

(c) 2006 Ministerio de Cultura

imaginē ꝺ̄ni .i. hiē exemplo ave ꝺ̄ni
na dilexim⁹: ita ⁊ p⁹ baptm̄ portemus
imaginē celestis. sectando ustitiam.
⁊ unitatem ⁊ obedientiā.

Hoc autē dico frēs. qm̄ caro ⁊ sanguis regnū ꝺi possidebunt: possiūt. neq; corruptio incorruptelam possidebit.

Hoc aūt dico ur portem⁹ imaginē celestis. si si n̄ porta mus imaginē celestis ⁊ hī ē qꝺ dicit hī autē dico nob⁹ o frēs qm̄ caro. ⁊ sanguis .i. homines dedīti uicijs. que de carne ⁊ sanguine oriuntur nō possidebunt regnū dei ⁊ ue eā corruptio pecci. que ē effect⁹ carnis ⁊ sanguis .i. alicui seruiēs corrupcioni pecci. neq; corrupcio possidbit incorruptelam .i. se immortalem. t nōe carnis ⁊ sanguis: hī accip⁹ opa carnis. t p carnē .n. ⁊ sanguinē uentrē. ⁊ libiduinē .i. opa carnis que ibi nō erunt. sigē. nolens eos arbitrīi. se talia facturos in regno celoꝝ qualia fiūt in hac uita. siē uidi puta bāt. Judi. n. cōbat futam resurrōnē. si; more hui⁹ urbe ut i nubent ⁊ gna rent. uñ saducei⁹ respōde nō potāt. questionē ꝓponentib⁹ de septēuira muliere. qꝺ carnalr de resurrōne co gitabāt. qꝺ apls remouet dicēs. hī a qī exp̄cheris stat qꝺ resurgem⁹. hī a. dico frēs. qm̄. ca ⁊ san .i. opa carnis ⁊ sanguis. nō .p.r.ꝺ. i. nō erunt i regno ꝺi ⁊ ue nō: qꝺ corruptō carnis. ē opa siūt illa. nō po. ī. e. i. nō erit in regno incorruptibili. t carnis ⁊ sanguis. nomine. ipa corruptio carnis ⁊ sanguis intellr. que uniq; in regno illo ñ erit ⁊ caro incorruptibil erit. nō ḡ sic accipiend ē. qꝺ aut apls. qī carnis suba in regno ꝺi nō sit futa. ⁊ hī ē. hī a qī stat q resurgem⁹. hī aūt dico frēs. qm̄. e. ⁊ sa .i. corruptio carnis ⁊ sanguis: ñ. po. apte subōēs. neq; cor. qī ī⁹ dixi. q caro ⁊ sanguis nō possidbit regnū ꝺi qꝺ corruptio mortalitatis que noīe carnis hī ostendr: nō. po. in eo. i. incorruptibile regnū. ⁊ qꝺ dixit electos resurrectos ingla ⁊ p⁹ dixit carnē ⁊ sanguinem. nō. pos. r. ꝺ. qm̄ hī distinguēꝺ sic apte ⁊ qī qs dicat. qm̄ caro erit. ⁊ caro nō erit: exponit dicens.

Ecce misteriū uob dico. omnes qꝺē resurgem⁹ s; nō omnes imutabim̄. Jnmomēto i ictu octi in nouissima tuba.

Ecce dico .i. apio uob misteriū. i. qꝺam q nūtis ē occultū no manifesto n. misteriū. obscuritatē figē. nā misteriū gē ē q latet dr secretū. t occultum. qꝺ ē illō: hī. s. qꝺ omnes q. boīes tā boni q mali resurgem⁹ hoc gnaliter intelligēr. si dixim⁹. qī ⁊ sēi uiui repti ꝺ uenient morientē. sic n. poterūt resurgē. nō. n. resurrō fieri potīt: ī mors p cessarit. si ḡ scōs qui reperientur ꝺ uenient uiuētes. eiq; obuiam rapiem⁹ cōdimus meodē rapti de mortalib; corpib⁹ exitos ⁊ adeaꝺ mox īmortalia reddituros. gnaliter dictū ē. hī accipe possum⁹ t. omnes. oēs immutabimur in gtiam immortalitatis. t ī. oēs re. oēs. s. qui inuenientur ꝺ mortui inuenientur s; nō oēs uiui repti imutabimur. in gtiam s; solū sēi ꝺi resurgem⁹ dico ⁊ hoc in momēto .i. in breuissimo tpus spatio ⁊ qꝺ in momēto ē mora. hic; breuis: addit in ictu octi .i. q̄ cito o culus icit. i. petitur ursa. t ictum a pal pebra .i. in sūma celeritate. t ictum .n. octi nimiam burratē sigē. ut p hī mirabilior ostendatur ee resurrō. ⁊ ꝺi potentia. ex ei celeritate comēdet. fiet ḡ resurrō in ictu octi .i. q̄ cito octi radi⁹ transit a remota. ⁊ trāsiolat

(c) 2006 Ministerio de Cultura

totum sit. sic ⁊ resurrō mortuoꝝ fit.
⁊ hꝫ fiet in tuba nouissima. i. ptuba
i. puocē magnā. ⁊ manifestā. ꝑ q̄ n
erit alia nisi ē sensus resurrō fiet. in. w.
i. in nouissima tuba. q dabit. ut ista
cōpleantur hꝫ tuba ē clamor s q dr
in euāgelio. media nocte clamor fct
ē. Ecce sponsus uenit exite obuiā ei.
ꝓlō. n. nunc uenier. dum spatur. s;
media nocte. i. eū ualde obscurū. i.
occultū erit. uenet. ⁊ qꝫ qs q̄reret. an
erit somnus? hꝫ. utiq;

Canet eñ tuba
⁊ mortui resur
gent incorrup
ti ⁊ nos immu
tabiñ. Oportet
eñi corruptibi
le hoc induere
incorruptelam
⁊ mortale hoc
induere inmor
talitatē. Cū aūt
mortale hoc in
duerit inmor
talitatē. tc̄ fi7
fiet sermo qui
scptus ē. Absor
ta ē mors in uic
toria. Vbi est

Canet n.
tuba. Tu
be nomie
alig. euōs:
⁊ p̄clarū
figi intel
ligitur. q
nox areā
gh. ⁊ tuba
di. alibi dr:
⁊ nox x̄i.
euāglio di
cit. q̄ etiā
mortui au
dient. qui
immonum
ti fr ⁊ pce
dt. uñ ⁊
hꝫ subdit.
⁊ mortui.
i. peccato
res. t gna
liꝫ omis
mortui re
surgēt in
corrupti
i. sūi alicꝫ
diminuei
oē mbroꝝ
⁊ nos bōi
tmiñ. in
mutabiñ
in gl̄am i
mortalita
tis ⁊ impas
sibilitatis.
q̄n aūt hꝫ

mors uictoria
tua? Vbi ē mors
stimul⁹ tuus?
Stimulus aūt
mortis peccatū
ē. Virtus ū pec
cati lex. Dō aūt
gr̄as q dedit no
bis uictoriā p
dñm nr̄m. i. x̄m.

subdēs. Op
tet. n. q̄ ue
immutabr.
q optet p
eo q bene
seruuntñ.
t q nobis
pmissum ē.
hꝫ corrupti
bile corpus.
mouere ut
ornamēt
incorrupci
onē. ut ultr
nō esuriat
t aliq̄tenus
lesatur. ⁊
optet mor
tale hꝫ. i. hꝫ
corp̄ morta
le q ostendit. induere immortalitatē
ut ultr nō dissoluat. h g ut sibi caro
sin dubitōe resurgē ꝛcenda ē. Vidr. n.
apte ea q̄ digitu ostende ē die. optet
corrup. hꝫ dicendo. n. hꝫ mea qī digitū
ostendit. ut cadē caro que udr resur
recta monstretur. si nō tal. s. hꝫ dicit
sup̄ caro nō possidbit. q nō erit ibi
corruptio ⁊ mortalitas. i. nō. s. hās q̄
hitatē erit ibi caro. si; eadē carnis suba
erit. Cū aūt t. n. qī ue induet immor
talitatem q tc̄ fiet. i. implebitur ser
mo. ⁊ nūq̄ alr impletur. t mouua.
induet immortalitatē. cū aūt mor. hꝫ i
mor tc̄ fiet sermo. i. implebit. ⁊ nūq̄
alr impletur. qui scptus in ysaia t i
osee. u ita legr. o mors ero mors. r. s;
uxta. lxx. sic hr. ⁊bsorta ē. i. destruc
ta. mors corpis. muictoria ē. i. mresur
rectiōe x̄i. qd aūt de morte corpis hꝫ ac
cipiēdū sit. nō d morte anime. euco os
tendr. q dixit tc̄ fiet. sigās dē fidē.
nō aut tēs ē. tūq̄ de p̄mio. nequis pu
taret dē dictum. de morte mrtiū. q
iam factum ē. Vbi ē hꝫ sit uba ꝑphe. t
aph. leramus. ⁊ morti insultātis impiō
na resurgentiū. ut certius sit resurrō.
aut ā exp̄sona resurgentiū. u ē. o mors

fiat. t aust Ge

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dissoluebas. q̄ omīs uiscerās: ut ī di filiꝰ tecū ofliget. teq; nō utiꝰ ꝯsumpiendo suparet uicth unmorientib; uicta es inresurgentib; uictoria tua q̄ obsorbuerat corpa morientiū. tēpal sunt, uictoria. qua mortuꝰ; absorta es resurgentiū. etīa ostabit. ù ē mors. s. dissolo. stimulus tuus. stimulꝰ mortis intelligīr pecām originał quo mimo peccamus omīs. ut morrem. in uno oīs peccauimus. ut morrem. in uno oīs peccauimus. ut ipe exponit subdēs stimulus ār mortis pecām ē. sic. n. pecām. stimulus mortis dr. quo. s. mors fca ē. nō q̄ mors fecit. pecco. s. mortuū. nō morte peccamus. sic dictum ē lignū unde nō q̄ hoīs ura faceret. s. quo ura hoīs fieret. sic lignū scie boni ⁊ mali ꝑ q̄ scīa fieret. hoīs nō q. ꝑ suā scīam homo fecit. t nōe mortis. figēat ē diabolus ⁊ ē. absorta. ē. m. in. s. diabolꝰ iam exptr absorꝰ. ī futuro absorbebitur penitꝰ ꝓ hī q. modū uicerim execssit. ē. imitando imq̄ michi hebat. dīn exp̄sona iustoꝝ. q̄ nē sē ⁊ inresurrōe erunt insultat ei dicēs. o mors. s. diabole. ù ē uict. t. q̄ ginis humanū uelut ggem ꝑ te ihebas: ù ē mors. s. diabole. stimulus tuus: stimulꝰ aūt mortis peccatū ē. peccatū ù dr stimulus diaboli. q̄. s. mors. i. diabolus fecit. nō a quo factus ē. t ita. ꝑ mortem arbitror hic figurari delectacīoē peccati ⁊ carnalē ꝛsuetudinē que aīam mortificat. que exactu peccati fit quo i adam peccauim. hanc n. mortē peccando mutauit. qđ peccm oīo erat in libro arbitrio cū inparisio nullus dolor denegarte delectacionis uolumati boe hoīs resistebat. i ubi gra. sic; exstitit q̄ unq̄ uenatō delectatiū oīo lib ē. utrū uenari uelit. t nolit. ⁊ cū cruciat quib; phib⁊. At si ista libratio male usus uenatꝰ fuit ꝛ phibentis impiū. paulatī sub repens delectacō mortificat aīam. ut si se abstinē uelit sīa molestia. ⁊ agone nō posit. Caro n. ꝛcupiscit ad usus spīm ⁊ spūs aduersus car. nec cessabit stanco. dōn ꝓfecta scelerū hominē

flō m. fiet s; rē fiet. abs. e. m. a. delectacō peccandi mortua. i. mb. qđ serui di uīcēr ꝛcupiscentiā carnis. Te uincēt pax ⁊ finiet bellū. nulla erit a morte ostepero ut m ē. primo ꝛcupiscentia carnis sequētes duxit nos pēs retrorsū. ⁊ext nos. dīn accepta grā cep nos ī duce. ⁊ there. s; adhuc contendē nobē. p̄ stanciōnē erit uictoria q̄n oppugnare cessabit. ꝛ̄o exp̄ uictor subdit. ù ē. m. u. t. t stancio. t. ù ē sti. t aculeus tuus. stimulꝰ aūt mortis. p. ē. q̄ peccō fca ē. delectacō. peccm n. q̄ scripū ē. cui primitione fca ē mors. s; absorbīr infinitus ē dabīr scīs ut peccare nō uelint. ⁊ possint. ut ū. a. augm tū peccti ē lex. ij ō audiunt nequis dicat q̄q̄ alege uinari. s; adeo mm. data n. lege. ⁊ carnalīr ꝛcupiscentia uita iust. ⁊ puaricacio accessit. lex n. ꝓhibendo. auget peccati cupiditatē. ù diffinunt spūs carnalē. ꝓhis aūt oīb⁊ placet agit grās dō dicēs. do aūt grās. ago. qui dedit nob uictoriā peccati ⁊ mortis. ꝑ dīm m̄m ihm x̄m. nō ꝑ legē. ē n. aīt. ꝛfiorte ego uici mundū ⁊ quia ꝑ xp̄m uincimus.

Itaq; frēs mei dilectissimi. stabiles estote. inmobiles ut a pfectio mouere nō possitis. semp ī ope dīni habūdantes. spe resurrectionis scīs. qđ labor uester nō est inanis ī dño.

Itaq; frēs mei dilectissimi. stabiles estote. inmobiles ut a pfectio mouere nō possitis. semp ī ope dīni habūdantes. spe resurrectionis scīs. qđ labor uester nō est inanis ī dño. i. spē habentes. qđ labor ur quē hētis in dño. i. uīsterio dīni nō ē manis. i. sine remuneracione.

De collectis aūt

De collectis aūt. ꝑ alia decollectis faciendis in ecclīa gal. xvi.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sic ordinau in ecclys galilee. tta ⁊ uos facite pmã sabbati.

ihrlomus thur mon⁊ qui nõ est ꝛr-ulis. no inte cogita re ꝺ crastino. siqs hu mano more ritu cogitet. Vt peruer. s; siqs pp rita do mulcet ut in opib; suis. nõ regnũ dei. s; ritor⁊ adqsitione ũmutatur. qi ꝺ alijs monu. ꝺ collectis suo que fuit. ñ nqs lab⁊. s; inscos. i. adustus sord⁊. ⁊ nõ tenend ẽ. sic ordinau. in ecclis galilee tta ⁊ uos facite. i. colligite pmã die sabbati. i. septimane. t pmã sabbti. i. dnica die. qi una sabbti. t una sabbator⁊. t pma sabbti uocabat apd uos dies qm dnicũ appellam⁹. colligite dico.

Unusqsq; uim apd se reponat recondens. qd ei bene placuit. ut nõ cũ uenero tc collecte fiat. Cũ autẽ psens fuero. qs pbauerit⁹ p epistas hos mit tã pferre gratã uram i ihrlm. Qd si dignũ fuerit. ut ⁊ ego uad mecũ ibunt.

Unusqsq; autẽ uim apd se reponat. i. ne dicatis nõ eã fidelem mnis trum eum ꝺcatis. reponat dico qd ei bñe placuit. ñ qd gñer eum. recꝺ uens alid i usum sed⁊ ⁊ cauens ne rim illd sumat hj ẽ sensus hor⁊ ubor⁊ pcip aplẽ omnẽ plebẽ dnico die cõuenire ad eccl̃a. ⁊ illd deferre. qd uolebat unusqsq; ꝺare ad ꝺ sed⁊

puer si apd eccl̃am dimittet. pcep ut sec̃ cũ defferrent. ⁊ suo loco reponeret. qad husq; ipse ueniret. ⁊ hj p singlos dnicos dies faciebat. qr qd paulatim colligẽs. in gñe ẽ ⁊ mouentur multi. Ido hj añ pte. ut c ueno ẽ collecte fiant. qr gñarent eos. si subito tot simul ꝺuenerent. cũ aut̃ plenis fuero. ẽ mitã eos qs ꝓbauerit⁹. i. idoneos. t dignos iudicauerit⁹ p epistas. i. cũ epistis meis. ⁊ iurẽ⁹ laudatorijs. ⁊ cõ mendatorijs. ferendũ ⁊ mittendũ. pferre gratã uram. i. domũ in ihrlm. q si dignum fuit ut et ego ed̃. s. si magna res fuit mecũ ibũt.

Veniam aũt ad uos cum macedoniam pertransiero. apd uos forsitã manebo. t cũ hiemabo. ut uos me deducatis quocunq; iero. Nolo enim uos in transitu uide. Spero enim me aliquantũ tpis manere apd uos. si dns permiserit. pma nebo autem ephesi. usq; ad pẽtecosten. Ostiũ enim mihi apertũ ẽ mag

Veniam aũt ad uos. cum pertransiero macedoniã. i. p. ꝺ. loca thessaliero. usq; macedoniã. nã macedoniam ptransibo. ut nõ ẽ opus moram. apd uos autem forsitã manebo. t cũ hiemabo. qr multa corrigẽda sunt ibi sic medio ibi morã hab⁊. ut plus egrotarent. uenia. ad uos dico ut ⁊ uos me ꝺducatis. quocunq; iero. dico hiemabo apd uos. nolo n. uos in transitu uide. spero. n. me aliquantu thessalonicis tpis manere apud uos. si dns

(c) 2006 Ministerio de Cultura

num.¬ euidens. ¬ aduſarij mihi.

epl̄am uſq; ad pentecoſten. ꝛō ꝓ manebo. ibi enī: qr hoſtiū magnū apt̄ ē m̄. i. mīa corda hominū. an auxiendū pa ra ſumt.¬ euidens qi nō ꝺicēt ꝓtam caedi.¬ qī qſ ꝺicet. qſ op⁹ ē ibi morari? respondet.¬ i. qr aduſarij mihi ſunt i qui conant impedire.

Si aūt uenerit timotheus. uide te ut ſine timore ſit ap̄d uoſ. Opuſ enī dn̄i op at̄. ſic¬ ego. Ne qſ g illū ſpnat deducite at̄ illū in pace. ut uenia at ad me. ꝯexpecto enī illū c̄ frib⁹ De apollo at̄ fr̄e notū uob facio qm̄ mltū rogauī eū ut ueniret ad uoſ c̄ frib⁹. & uti q; nō fuit uolūtas eī. ut nc̄ ueniret. Veniet aūt

Si aūt uenerit timotheus ad uoſ. uidete ut ſit ap̄ uoſ ſin timore forſitā ia ibi timuerat ꝓcōmocione ꝓſeudo apl̄oꝝ. op⁹ enī dn̄i opat̄ ſic¬ ego. neqſ enī illum ſpnat deducite at̄ illum i pace ut ueniat ad me. expecto n. illum cum frib⁹: qui ſecū ſunt de apollo at̄ fr̄e not̄ uob facio qm̄ mltū rogauī ut ueniret ad uoſ c̄ frib⁹ hī ꝛō dicit. qr comunit hē requiſierāt. q ab apl̄o ordinat⁹ fuāt epī illoꝝ. qui ē non

cū ei uacuū fuerit. Vigilate¬ ſtate i fide uiriliter agite¬ confortamini i dn̄o¬ oīa uſa i caritate fiant.

quib⁹ reſpondet hic apl̄s dicēs regt. e.¬ o.¬ unq; nō fuit uoluntas ei. ut nc̄ ueniret aduoſ qr timet i correctoſ uenīet aūt cū ei uacuum fuīt. i. optatū. ſ. c̄ uoſ correcti fuītis. uoſ at̄ uigilate. mūſ oculis or̄ aſtuciaſ diaboli.¬ ſtate i fid̄ qr ſtāti nō obrep̄ ſomn⁹. uiriliter agite mulier. n. eſt mōſtancia.¬ ſortamini in dn̄o. ut in uīra ūtute fit pfect⁹.¬ ꝛō. uīra.¬ i contrō. fiant i caritate. nō cā manuſ gle.

Obſecro aūt uos frēs. noſtis dom̄ ſtephane.¬ fortunati¬ achaici. qm̄ ſt̄ p̄micie achaie.¬ i miniſteria ſc̄oꝝ ordinauerunt ſe ipſos. ut¬ uos ſubditi ſitis ei⁹ modi.¬ oī cooperanti¬ laboranti. ℌaudeo aūt in

Obſecro aūt eos ut uideat⁹ hūmodi reſpicere.¬ penitet uſq; illuc ut¬ uoſ ſubditi ſitis hīs qui ꝓdicta faciūt ut dixi. hoſ aūt imitamur.¬ hī ē obſecro aūt uos frēs qui noſtis dom̄ ſtephe.¬ fortunatū.¬ achaicū. hī ē apl̄o fuer⁹ inſpiracione cōmendāt ut uos ſubditi ſitis hīs.¬ hūmodi.¬ ó. cooperanti¬ laboranti i uob. ꝛō ſubditi ſitis. qm̄ ſūt ipi p̄mi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ma puob sit. Scietes qm so cij sic pasionu estis. sic ertis 7 cōsolacionis.

sit finitis malis. t ut nre pacie data nobis 7 hj 7 p uim exhort. e 7 salute. s. u nos aoma iora aie 7 salutem

ostricia. 7 ipse e ds dator ioci. i. integre. 7 pfecte solacionis qm decet dm dare. his qui p e pacunt. bn g an. ds. t. e. i. pfecte. qnō e min tribulacione solacium. 7 q ipse sit ds solacionis. ex hj patet. qi ipe qui solatur nos. ministros. in tribulacie nra oi. i. aie. 7 corpis ado solatur. ut 7 nos ipi solati. 7 destitui humano auxilio possim pexemplu solacionis nre solari eos qui sunt moi. i. inqualib pena solari dico. perortacionem. i. p talem solacione que ortat nos ad gnora und subdit. qua 7 nos ipsi exortam ade. i. q ds ad hj dedit. nō solu ut cōsolaret nos. sj 7 exortaret admaiora. 7 i nra cōsolacio ualet 7 ad os exortari. 7 ue possum solari. qm sic passiones e. i. que p nomine e inferunt. t passiones e. i. qs adsimilitudine e patiū. habundat in nob. qui sum qi earū loc. tra ñ mun. 7 p ihm. re. habundat. solacio nra. c t hic libamur t pietate patnam i flagellis intelligimus. qi flagellat oe filiū que recip. si hoc p nob e. in subd.

Sue aūt tribulamur pua exhortacioe. siu cōsolam p ua cōsolacione. Siu exhortam p ua exhortacioe. 7 salute. que opatur tolerantiam earūde passionū qs 7 nos patim. ut spes nra firma

tu aūt tribulamur pua exortacione e. 7 salute. qi uro exemplo monet nos ds pati. un salus etna erit nob siu cōsolamur spe pmu qi pietate pa tna intelligim ista gellis. hoc qj p ua solacioe e. ut nos similē speret. siu exhortamur ad

Non eū uolum uos ignorare fr de tribulacione nra. que facta e in asia. qm su p modū gūati sum. sup uirtutē. ita ut tedet nos 7 uiuere.

Non eū hic expon tribulacōes suas. ut eū se admagn tri sui com pacione p ua pati cog nouerunt accepta cō solacione dole desis tant qi be nedico. q patimur nō. n. uolu mus uos ig norare frs. qi uobis pficit scire. de tribulacione nra. pseudo d sua gla glant. nos u d tribulacioe que fca e nob in asia. qo d ea uolo nos scire. q gūati sumus ponde passionū. 7 hj sup modū pceden ciū tribulacion. 7 supra uirtutē humanā i. i. ado. ut tedet nos. qui d mal solem gaude 7 uiue nō solū loq 7 ceta face 7 nō solū tedeat nos uiuere.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ipſis reſpõſũ mor
tis habuum⁹. ut
nõ sim⁹ fidẽtes ĩ
nob. ſ; ĩ dñõ qui
ſuſcitat mortuos.
q ⁹ tantis ꝑicul
eripuit nos. ⁊ e
ruit inquiẽ spa
m⁹. qm ⁊ adhuc
eripiet aduuã
tib⁹. ⁊ uob ĩ ora
cione ꝑ nob. ut
exmltarũ facie
rũ ꝑsonis ei⁹ que
in nob ẽ donaci
onis ꝑ mlto⁹ gr̃e
ag.aũ ꝑ nobis.

alij de no
bis hũm⁹
t accepum⁹
responſũ
i. ẽtruduñ
mortis ⁊ hj
in nob ipis
qi in nr̃a
nat̃a nul⁹
morẽ ꝑ
mutebat.
t defectũ.
Tantã in
ſoleciam
inq̃rantis
ſigẽ. ĩſur
rexiſſe xr̃
fidi ꝑoica
tores ut m
ortẽ ante
oculos hant.
ſic n. affli
cti fuant
ut desp̃arẽt
ꝑ ꝑſenti ui
ta. ꝺ̃o à ds
tm ꝓmiſit
nos affligi
ut nõ sim⁹
fidẽtes in
nob. q̃a
leduct⁹ n.
qui ꝺ̃ſidat
in hominem
ſ; in dõ tm̃. in quo fec̃ ꝺ̃fide possum?
qi ipe ẽ qui ſuſcitat mortuos. cui mira
clo simule ẽ. q me de ill ꝑiculis liberauit
ũm subort. qui ⁹ tantis ꝑiculis nos eripu
it. i. ad salutẽ reducẽ. ⁊ cotidie nos eruit
qi ds ꝑsidia sua nõ negat fiel. inecessi
tate positus. inq̃ dñi rendentes mtis
desidio spam⁹ qm ⁊ adhuc imposterum
eripiet nos. adiuuantib⁹ nõ solũ nobis
⁊ aliis. ſ; ⁊ uob in oõne fca ꝑ nobis.
ut ex multarũ. qi dico qꝺ adhuc eri
piet. ad hj utiq; ut ex persõis multarum
facierũ. i. opacionis diuisarũ etatũ. ad
dñi ꝑ ꝺuersacionẽ mam ꝺ̃ſis aĩe agã

oũse sunt. q ũ diuar. ap̃sonis multar̃
fa. exponit subdens. ſ. ꝑ multos fide
les participes cuius donacionis. que ĩ
nobis ẽ. i. hmes eam donacionẽ fidei
que in nob ẽ. psonas ũ multar̃ facie
rum dic̃. infantes pueros. ⁊ ceteras e
tates utriusq; sex̃. ⁊ tra. stra oões ure
iuuabunt nos. ut ꝑ multos fideles. a
gantur gr̃e ꝺo ꝑ nob ⁊ gr̃e rei⁹ ecce
qꝺ dñacionis que in nobis ẽ. i. libera
tionis. ⁊ ceter̃ bonor̃. dñacionis dico
precedentis ex ꝑsonis. i. honestis uiris.
ut nob ⁊ aliis. ꝑsonis dico multarum
facierũ. i. diuersacionũ. i. diuer̃ in
ter̃ ⁊ diuisarũ utriusq; ut facies iob fu
it paciencia facies dauid humilitas
facies moysi. mansuetudo. t ſ aliam
litã. alia s. tribulacio. i hr̃ ut in multor̃
facie ei⁹ que in nob ꝙ ⁊ ẽ. que litra sic
legi. qi stra oões ure iuuabunt nos.
ut ꝑ mltos gr̃e agantur ꝺo ꝑ nob gr̃e
dico ei⁹ donacionis que ẽ in nob. i nõ
mutant⁹. agant⁹ dico. in multor̃ fa
cie. i. in mẽ multos ⁊ coĩa multis. i ꝺo
dic̃ quia gr̃a ꝺi ꝺ̃ſolatur apl̃os ĩa in
ter̃. i. omnũ ꝺ̃ueneũ. quor̃ cã ⁊ ꝑſũ
re cui⁹ in gerebant⁹ ⁊ ꝺo illi. i. oõe
ꝺ̃uentes gr̃as ꝺo referũt ꝑ libacione
aph. Sequitur.

Nam gla nr̃a hẽ
testimoniũ cõsci
encie nr̃e. qꝺ in
simplicitate. ⁊ si
ceritate ꝺi. ⁊ nõ
ĩsapiencia carna
li ſ; in gr̃a ꝺi cõ
uersati sum⁹. ĩ hoc
mũdo habũdã

Nam gr̃a
qi ꝺo ⁊ uos
⁊ alij debe
tis orare ꝑ
nob. qꝺ ⁊
gla ⁊ c. t ĩ
cõiunge ꝺo
oões ure
possunt nos
iuuare. qꝺ
gla mea ĥ
ẽ. i. illõ. ũm
gl̃amur. tã
honestũ ẽ.
ſ. testimo
niũ ⁊ c. t. i.
iunge. ꝺo
nõ ẽ diffi
dendũ ⁹ au
xilio ꝺi. qꝺ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

un gñor q̃ nra ait. Nam gla nra h ẽ. i. illd un glam. h ẽ. s. testimoniu scie nre. i. scia pura ab oñi simulacione nõ remorvens nos. ꝛ rectificans q̃ ouisa ri sumus in hj mũdo. i tot mala sunt insimplicitate. s. nõ aliud in corde. ꝛ aliud in ore hñtes. ꝛ in sinceritate. s. sĩ cera utrate de do: nõ ꝛ legis observanciã pdicates. que sinceritas ꝛ simplicitas ẽ dĩ. q̃ a do ẽ. h ẽ gla scie q̃ dixit. s. simplicitas ꝛ sinceritas. sic̃ n. impijs ẽ magna pena scia: nã pijs ẽ gaudiũ. nõ q̃ nde supbe glantur. s; toti deo dantur. io recte nõ ait. gla nra ẽ testimoniũ. alene malicie. i mouis gre. s; scie nre que q̃ occulta ẽ nõ ẽ subiecta alieno iudicio. ꝛ io illo p̃sumat or̃ eã t̃ p̃ferre t̃ cogitare sen tenciam. sic inquã. ouisati sum⁹. ꝛ hj fec um⁹. nõ insapiencia carnali. que est voluptates diligẽ. labores uitare. t̃ f̃ naturas rerũ. ꝛ nõ or̃ p̃cipere. ut pseudo faciebant. quoꝝ fucatã p̃dica cionẽ arguit. usta humanũ sensum aptatã nõ ita inq̃ ouisati sum⁹. s; in grã dĩ. s. f̃ q̃ spũs scs gñis m̃ indicauit. habundantius aũt qui ouisati sum⁹. in hoc mundo simplr. habundanti⁹ aũt simplr: ouisati sumus ad uos. i. g̃. uos t̃ apud uos quib⁹ cessum⁹ de ure nrõ. q̃ cum ab aliis accepit. ab his uoluit ac

Non enĩ alia scri bimus uob quã que legistis et cognoscetis. Sp̃ o aũt q̃ usq; ĩ finẽ cognosce tis sic̃ ꝛ cogno uistis nos ex pa rte q̃ gla nra

Non. n. qui. ue ad uos habũ dantius ser uam simpli citatẽ. q̃ ñ impma epla exe gi aliq̃d. ñ in hac. ꝛ hj ẽ: q̃ dr ait. nõ n. alia scribimus nob m̃. q̃ que legis tis ĩ pma

sum⁹ sic̃ ꝛ uos nra un die dñi nr̃i. i. x. & hac cõfidẽ cia uolui p̃ ue nire ad uos: ut sedam gr̃am ha betis. ꝛ p̃ uos trã sire in macedo niã. ꝛ itũ a ma cedonia uenire ad uos. ꝛ a uobis deduci i udeã.

nouistis ĩ experimẽ tum. Spo aũt qui. ꝛ sic̃ hue usq; s me cogno uistis. nra ꝛ deinceps cognoscetis. ꝛ hj ẽ q̃ ait. Spo aũt q̃ cognoscetis me. in eod. usq; ĩfinẽ utr̃e. cognoscetis dico: sic̃ ꝛ cognouistis nos exparte. ñ evoto. q̃ ꝛ si sentis q̃ abstinui: nõ tñ sens q̃ta dilectione hj feci. nota q̃ pficere uilos spat. aple exco: q̃ iam cepant meliores esse ei. cognito apli affectu êca sese. ꝛ gla bãtur in eo. t̃ ut filij in patre t̃ mo. sequũt. q̃ gla q̃ ille cognoscetis: q̃ sum⁹ gla ura. sic̃ ꝛ uos nr̃a. i. p̃ nos consequu glam etiã debetis. ꝛ nos p̃ uos bñe instructos q̃ ñ cer. sic̃ offendiculo a uob accipiẽ q̃ gla appare bit in die dñi. n. ihu x̃ⁱ. i. tp̃z iudicij. q̃n oĩa apta erũt. ꝛ nõ dr dies: ꝛ hac confidẽcia q̃ habundãti⁹ seruam simplicitatẽ ad uos. ꝛ hac confidencia. i. mihi confisus: uolu ĩ ẽ. t̃ nra ũge. q̃ uos estis gla nra ꝛ nos ura: ꝛ hac confidentia. i. mihi confisus q̃. s. p̃ alitutrũ glificari spam⁹: uolui ẽ. ut iũge. q̃ iam quodam ũrm correcti sunt. ꝛ hac confidencia. s. q̃ munda ẽ quoꝝdã urra uolui p̃ uenire ad uos. q̃ ire in macedoniã. q̃ n. emendata quoꝝdam urra erat. uoluit und̃e. q̃s in digniũ erat ante und̃e. si g̃ nõ uult cũ uoluit. nõ fuit occasionem. intelligi n. uolebat aliq̃s utr̃ eos ee p̃ q̃s uoluntatẽ suã ñ impleuit. q̃ o pã adhibe debent. ut m̃ se purgẽt. Hã

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝓze epla ꝓmiserat se uenꝛ̄ ⁊ n̄ uenı̄
at: mendax ⁊ leuis uocabatur. q m̄ ex
cusat. nō u. hꝫ fecit. i ꝑ eoꝝ culpa uo
lu uenire dico: ut q ꝑ ꝓmam epl̄am hu
eratis grām recte fidei: habetis ꝑ me
am ꝑsenciam. sc̄am gr̄am. i. affirma
cionē. qui ꝓpt̄ fidē hūcatis. nolui ue
nire ad uos. dico ⁊ ꝓpt̄ uos. i. ut̄o ductu:
ꝓtransire immacedoniā. ⁊ itm̄ a macedo
nia uenire ad uos. ut multiplr uos cō
firmarē. ⁊ a nob deduci in iudā. ut de
mo ſinas ferrē scis qui ubi erā.

Cū g hꝫ uolui
sem nūqd leu
tate usus sum:
aliꝺ que cogito:
scm carnē co
gito: ut sit apꝫ
me. ē. ⁊ nō.

Cum g.
qi ad hꝫ vo
lu uenire
ad uos. nec
itm̄ uenı̄.
Cum hꝫ g
uoluissem.
⁊ nō feci:
nūqd usus
sum leuit:
ut qꝺ ꝓpo
sui nō rōe.
sꝫ impetu
ā: eadē leuitate di
miserim: Aliꝺ que cogito facienda. i di
mittenda. ꝙ carnē cogito. ut ꝑ carnali
cōsiliū ꝓposuerim ⁊ q nō erat dimiserim:
ut ꝑ has cās. sit apꝫ me. i. mutencionē mā:
ē. ⁊ nō. i. affirmacio. ⁊ negō. ꝺ eodē. i. mdā
ciū: est. n. mdaciū falsa sigco uocis cū
mutencione fallendi. duo imponebantur
apl̄o. q ⁊ leuis erat. ⁊ gr̄a maioris comoꝺi
hoc itē dimiserat itī ⁊ mdax dicebatē. q
m̄ purgat ostendens se nō leuitate sꝫ ex
cōsilio fecisse. nec mutuum eē. q nō erat
mutencione sua ē illō diēt alr facere.
nō ē. n. indicandō mdax q. dicit falsum
q putat itī. q q̄tum in se ē: nō fallit.
sꝫ fallitē. eodē mutuē ille. qui diē itī q pu
tat falsum. n ille ē lib a mdacio qui ore
nesciens loquit itī. sciens aut nō eē itum
uolumtate mutuū. ⁊ ita ut sit q̄ nūqd le
uitate usū sui à ✠ carnē cogito. ut sit
apꝫ. m. ē. ⁊ nō. i. ut ꝓpoñ uolumtatē utili
tati. q̄ nō ē apꝺ me ē. ⁊ nō. i. nō aliud e
gi. q̄ sciui eē agendō. q utilitatis ꝓponen

Fidelis aut ds
q̄ sermo nr̄ q
fuit ad uos nō ē
mulo. ē ⁊ nō.
Dei enī filiꝰ ihs
xps qui in uob
est ꝑ nos pdica
tus ꝑ me ⁊ silua
nū ⁊ timotheū
nō fuit in illo.
ē ⁊ nō. sꝫ ē i illo
fuit. Quot q̄t ꝑ
ꝓmissiones dei
sūt. in illo ē. ideo
⁊ ꝑ ipsū amē do.
ad gl̄am nr̄am

Fidelis aut
t q. q̄ nō hꝫ
nō sum nr̄
tui eodē?
qi mullo
alio sū uob
nūtr̄. hꝫ ⁊ ē
di pot̄: q
ds ē fidel
is. q ex mp
missis. q ꝑ
misit doctō
res ūtatis.
Si g mdax
eē. qm sū
doctor ei n
eēt ipe fide
lis ⁊ qi fidel
ē: ꝑ hꝫ patet.
q in illo ⁊ ē.
t ita q̄ uoꝝ
apō me eē
ē ⁊ nō: sꝫ
qm fidelis
ē. i. uax in
ꝓmissis. ē
in hꝫ in tes
tis. q in illo
toto nr̄o.
sermone. q
nr̄ sermo
fuit apꝫ uos.
nō est. ē ⁊ nō. i. mdaciū. ut in sermōe
pseudo ꝓphetar. t nō ē in illo ē. ⁊ nō.
i. nō aliud egi q̄ sciui eē agendū. q u
tilitatis ꝓponenda ē uolumtati. Di. n. q̄
ue in nr̄o sermone nō fuit ē. ⁊ n̄: q in illo
di filio. i. in eī ꝓphetacione. qui dei filius
ihs xp̄s ē. ꝑ. in uob ꝓnos. s. ꝑ me ⁊ siluanū.
⁊ timotheū. nō fuit ē. ⁊ non. i. mdaciū.
sꝫ ē. i. affirmacio ūtatis nr̄ fuit in ille
q si mdaces eēm tē ⁊ ipse qi q docui.
tm̄ ꝓphetam. t in illo dei filio: nō fuit ē.
⁊ nō. i. nuq̄ aliud uolui q̄ q utile est.
sꝫ ē fuit in illo. qi uolumtas sēp ei fuit
ē utilitate. gratis. n. qi uax ē di filiꝰ: ⁊
ue. qi ꝓmissiones dī gratis sūt: sūt in
illo ē. t ⁊ at lita. i. ūtas ⁊ cōplecio. qi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sunt audiendi. q nō uū hōinē filiū di
suscepisse dicūt. neq; natū de femina.
s; falsam carnē. ⁊ imaginē corpis simila
tā ostendisse uidentib;. inq errorē pūi
punt. qz timēt q fieri nō pōt. s. ne hu
mana carne ūtas ⁊ suba di inquinet.
⁊ iō ūtatē dicūt eē mūtā. ⁊ in pōdicā
rtum usibilē solem radios suos p oīa fe
ces ⁊ sordes spargē. ⁊ eos mūdos ⁊ sīcos
seruare. Sz q usibilia mūda usibilib;
īmūdis tangi possunt. ⁊ nō inquina
ri qđmag mutsibilis. ⁊ incōmutabil ūi
tas. p spm aīam. ⁊ p aīam corp suscepiēs.
totum hominē assūpsit. ab omīb; infir
mitatib; sine sui cōmutōe ⁊ contaminaci
one libauit. Sciunt q illi. nō mutē
ūtas x̄. qz omīs pmissiones di in illo fīt
ē. I ⁊. i. implete. ⁊ firmate. ⁊ nō ē eē
dum. ut mōdo sit ille. p q pat ūax ap
paruit. ⁊ qz pmissiones di. p m̄. fuit im
plete. iō ⁊ nos p. m̄. dicim⁹. dño aīm. q ē
ubū ūtatis. i. dīus dm ūacem eē. ⁊ q de
pat ⁊ xp̄s sit ūaces. ē. ad glām mām. p
qđ hī manifestat. qz p hī pbam uera pre
dicare.

Qui autē
qđ glām nos
tram duco.
nō tm nob
tribuo. s;
pocius ds
est qui con
firmat nos
uōs nobē
qz ⁊ gīnes
ē uris cō
firmate sc̄.
cōfirmat
dico. in x̄
i. mūa p
dicōe x̄. tē
si uos estis
firmi i x̄.
magē estis
ō nob. p qđ
uos firmi
⁊ afirmati
estis ⁊ ds
ē. qui unx̄

Qui autē cōfirmāt nos uobcū ī x̄. ⁊ qui unxit nos ds. ⁊ qui signa uit nos. ⁊ dedit pignus sp̄s in cordib⁹ nr̄is. Ego aūt testē dm̄ i uoco i aīam me ā. qđ parcēs uo b nō ueni ultra

dnām fidei ure ⁊ s; adiutores sum⁹ gaudij uri. Hā fide stetistis.

⁊ sacdotes. p spm in bapto dat. ⁊ n petri⁹ ait. nos sumus genus elec tū. regale sacdo ciū. ⁊ ds ē qui signauit nos. i. in libro uite sēpsit t signaū nos. discūt ab aliis signo ceis. ⁊ dedit in cordib; nr̄is. p. s. s. i. spm sem arrā future gle. Sz n. adhuc mortalib⁹ spm sem ceidit. nō ē dubiū. qn ia in mortalib; adhat glam. t dedit. p. sp̄s i. dona que sūt pign⁹ qđ sp̄s sēs ē in nob. ego aūt hoc ait. qre ab eos nō uult. sic dicēat ne putent se cōceptos a dīs ut ire dis tui. ut te iret cū ia ipse omīs emendatos iue niret. his n. loquitur nē. qui nō banuur uelle se corrige. s; opam nō dabāt. ut im plent. qi p leuitate. t tremo come non dimisi: s; parcēs nob. ⁊ ō hī: ego muoco. d. x. nō solum contē corp. s; ⁊ in. i. cōtē aiam meā. si meneor. de que. s. q nō uenī corinthū. ult pmā uicē. t ult. i. pq a uob discessi. ⁊ hī feci parcēs nob. s. ne tristia rē multos aspe. corripiendo inquo pe ccāt eis. ne eo aspior uer terream in sedicē. uult q prius mitigari eos ⁊ emba ri. ⁊ iō nō exleuitate. t carnali cogitōe n impleuit: que disposuit spūal n. te dis posit nō implet qn puenit ad salu tē meditatur. ⁊ ne indigneī. qi ō dīno ee q dicāt parcens nob. nō ueni: subō. nō iō dico parcēs. qz dnēm fidei ure. i. qz dnīo ⁊ exactionē paciat fides ura q no iuniratis ē nō necēitatis s; iō dico: qz ad utrosq sum⁹. si uultis operari. gaudij uri etni. t gaudij emēdacionis nre qz gau debunt emēdati. bnoi ei fidei ure. iam fīē. que p dilectionē operatur. stat⁹ i dño. sta. à. qi parcēs nō ueni. ad uos.

Statui aūt hī ipm apd me. ne tm tristiciā ueni

Statui hī ipsum. i. hī ide apd me q proposui ē primā mi si epiam. s.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

rem aduos. Si
eñi cõtristo uos.
qs̄ ẽ q̄ me letifi
cet. n̄ q̄ cõtrista
tur exme: & h̄
ipsum sẽpsi uob
ut nõ cũ uenero
tristiciã sup̄ tri
ciã habeã: de q̄
b⁹ optuerat me
gaudẽ. Cõfidẽs
in omĩb⁹ uobis
q̄ meũ gaudiũ
omniũ ũrm ẽ. Nã
exmta tribulaci
one ⁊ angustia
cordis sẽpsi uob
p̄mtas lac̃mas
Nõ ut cõtristemi
ni: s; ut sciatis
q̄ caritatẽ habe
ã habũdãti⁹ in
uob. p epl̃am q̄ p p̄sencia ⁊ hoc ipsum .s. q nemo me letifi
cat. n̄ q tristatur exme. sẽpsi uobis. ut nõ cũ ueñ habeam de uob tristiciã

ẽ tristicia ⁊ ne. ue. aduos. ĩ tristicia mã que tñm eẽt m̃. i. ĩ ut tñm eẽt m̃. tristi cia. siẽ si ut ei audi tis eor̃ pec catis ⁊ ne re ꝺ pecca tis ũris in ẽ tristicia. q̄ ꝺ peni tẽcia m̃ ẽ letencia ⁊ ne si n. ego o tristo uos corrigẽdo mẽpando q̄ẽq; m̃. t p̄ epl̃am. t p̄ p̄sen ciam ⁊ h̄ aliq̄ ꝺ addẽ dum ẽ q̄ ⁊ uos me tristatis. quis ẽ q̄ letificet me. n̄ q̄ tristatus ẽ exme qĩ nullus me letifi cat n̄ q̄ tristat exme. i. ꝺ meam uolũtatẽ s. ut pe niteat. qꝺ meli⁹ fit

q̄ habo de peccatis de quib⁹ sent uobis
optuerat me gaudẽ nõ solũ nẽ. s; ⁊
olim ẽ tristmuistis. ⁊ sic gũt peccatis
baudiũ aũt apli purificacio ẽ ip̄li sẽp
si dico. ꝑfidens in omĩb; uob. q ultra
nõ habebo tristicia de uob. qi emẽdabi
mini. Vidte g̃. ne frustra ꝑfidã. qꝺ
meũ gaudiũ erit ⁊ uos debetis face
qꝺ ad gaudiũ meũ spectat: qi meũ
gaudiũ ẽ omniũ ũrm. i. qñ gaudo uos
gaudetis. nã ⁊ tẽ. qñ dico q tristiciam
hũ ⁊ ũe. Nã exmta tribulacione
. i. exmtis laborib⁹. s. ungilãdo p̄ uob
orando. ⁊ intiori angustia cordis. s. cu
ra ⁊ dolore: sẽpsi uob̄ p̄mam eplam.
⁊ h̄ p̄mtas lacrimas. que indicio sũt
qꝺ me ꝺ eẽt. h̄ tñ nõ idẽ refero: ut cõ
tristemĩ p̄memoriã eor̃. s; ut scia
tis q̄ caritatẽ. i. qꝺ defidium emẽda
cionis ũre. habo t habeam. caritatẽ
dico ostensam: inuob. habet q̄ pue
untis. qi ꝺs ut se ip̄m diligebat aplc.
⁊ qs̄ corripiebat. ad h̄ n. corripiebat
ut ostenꝺet quo amore eos diliget qui
peccis plus ill dolebat. qui nõ hoc af
fectu corrip̄ fr̃m contristat. insultan
te. qui nõ ꝺolet fr̃i. t habũ. q̄ in ali
is ostensam in uob quib; ꝺ ure meo
cessi.

Si qs̄ aũt cõtris
tauit me: non
me cõtristauit
s; ex parte ut ñ
onerẽ ꝺs uos. Su
fficit uli q̄ eĩmo
di ẽ obiurgacio
hec que fit a
plurib⁹. ita ut e
cõtrario mag

Siquis aũt
hic p̄cipit
formcatrmẽ
illũ q̄ tradẽs
indicauit.
recipi qi cor
rect⁹ erat
qĩ p̄ lac̃mas
scripsi ub.
s; tñ cõpo
nate illi q
ita ait. si qs̄
aũt trista
uit me sic
utiq; facit
ille formica
tor nõ me
tñ tristau
it. s; ⁊ uos

(c) 2006 Ministerio de Cultura

donetis ⁊ cõsolemnm ne forte habundancior tristicia absorbeat q. ei modi ẽ

nõ ost. hꝫ ar dico. urñ honorẽ os uos. i. ut hꝫ hon nõ imponã omib; q reprehensorie dr. ost n. tristes ee debent. ⁊ io dico. expte ut ñ os o. u. illos n. tm honerat. quñ doluerunt ꝺ pecco. nõ illos qui doluerr. qs sigẽ. dicendo exparte ⁊ qui me uos distauit sufficiẽ tñ illi qui ei moi ẽ. i. q tam grue dlm. oburgacio hꝫ. qz tal facile ꝺ sparet. si nimis aspe meũ aiam uerterentur. que oburgacio ⁊ sine pi caritate. ⁊ alio m nõ satis digna pena uidr. mlꝫ tñ nõ ẽ parua exrmãda. q fit a plib; quib; congregatis sathane traditus est. Magnũ utiq; dolorẽ patit qui delict suũ plesmoert horrere. i. sufficit q obgurgatus ẽ. ut ecctio mag donetis q qm a plib oburgat. tanto mag donãdũ ẽ ei ⁊ cõsolemni eũ. ut ꝑ exemplũ dt. qui mltũ peccaut ⁊ alios quib; indulta ẽ uenia ⁊ pba dñi ꝑ pham dicẽtis. nolo morte peccatoris. si ut eo. ⁊ ni ⁊ nẽ quacq; hora. ingemuit peccator omiũ iniquitatũ ei nõ recordabor ⁊ recte hoi ꝑ pecco afflicto ignoscere ⁊ subuenire ꝓpit. q penitẽcia. sic si aio ẽ. i. si contrept stati in aio dolor mor hꝫ fructũ. hꝫ. n. ita penitẽcia ẽ. cessare a pecco. ndo ꝺonetis. ⁊ solemnm. ne forte qui ei moi ẽ. habundancior ẽ. i. ꝑ minis aspã penitẽciã. desperatis. absorbeat a diabolo. ut uelut uti scto. hꝫ. n. absorbi. s. desperatõe cõuerti ad admittẽda pecca.

Propt qꝺ. obsecro uos. ut cõfirmetis in illũ

Propter qꝺ. s. ne absorbeatur. obsecro uos ego q pos sem ube

caritatẽ. Joh. H. ⁊ scribi uobis. ut cognoscã exp in rtũ urm. an in omib; obedies tes sitis. Sicut aut aliqꝺ donastis. ⁊ ego. Hã ⁊ ego q ꝺonau ꝓ uos ꝺonau ꝓ pona x̃. ut nõ circũ ueniam a sathana. Nõ ignoramꝰ cogitacioes ei.

firmetis in illum cõsolemnãdo ei. q ⁊ debetis facere. io n. hꝫ scripsi ub uobis. s. ut nẽ cognoscam exprtũ urm. i. expiẽtia cognoscam. quo aio fe certus ut expꝰ sum in parte obedientiã urãm ⁊ cognoscã. à in omib; sitis obediẽtes. m qi ẽ ꝓpt eũ recipiẽ dũ scripsi. ⁊ ꝓpt hꝫ ⁊ scripsi. ut uos qꝺ expꝰ sum. ⁊ m obedies mes in cisione. cognoscam an in omib; obedientes sitis. Cui aũt qꝺ obsecro ut ei donetis ⁊ donare debetis. aũt. i. qꝺ eũ malꝺ donastis. ⁊ ego. qꝺ uere dico. nã ⁊ ego q donau ꝓ uos feci siqꝺ tm donau. hꝫ io dicẽ qꝺ nõ temere. hꝫ fem ẽ ⁊ passum. si ꝝ magist penitentes discipulos donaut. cui noluerũt peccm: multomag discipli ꝑce magistrũ. nẽ facere debent. ⁊ ut ratũ ei cui donaut offenderet a ꝑo dñi: subdit. ⁊ hꝫ feci. i ꝑsõa x̃. i. ne si ipe ẽ ꝺonaret. qꝺ michil sin dei spũ agebat apls. hꝫ ar dicẽ. ne irrita uideatur humanitꝰ ꝺonatio. q fit ꝓ amicos. ut ñ qi io ꝺbem ꝺonare. ut nõ ẽcẽ uenjamur. i. ꝺripiam a sathana.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sepe ꝛ. ꝑ aspiones animadiones ꝛ ꝺꝛ̃ spacionem infirmos ꝓcipitat. ꝛ mito ab illo ꝯ fieri metuo. nō. ꝛ. ignoramus cogitationes. ꝛ. astutias ei. qu ql ꝺlen ciendo negꝺ decipe facit nimis aspes.

Cum uenissem aūt troadē ꝓt euangliū dñi. ⁊ ostiū mihi aptū eēt ī dño. nō habui requiē spū meo. eo qꝺ nō inuenī titū frēm meū. ꝭ; ualefaciēs eis. pfect ī macedoniam.

Cum aūt uenissem. ⁊ē. ꝑ int positionē ꝺ recipiendo formatore: redit ad ꝓpos of tendēs. q ſiē culpa eoꝝ fuit q nō ueñ cōuitū. sic q non pfect in troade. dū ap̄ eos im pedit⁹. mortuus. ⁊ int⁹. fine q nō potuit ibi pficere q forsan lingē eoꝝ tuus erp̄ius uu potuit. ſi̇ parcens uob. nō uenī cōuitū. ꝛ ꝛ ne uisē troadē ꝓ euagliū ꝛ ꝓdicandum ⁊ hostiū aptū mi eēt. ꝛ. eo pacē habere ecclesiā euāglm. ⁊ ꝯ mihi dño. ꝛ. opātē dō. nō hū requiē spū mō. nō potui sa tisfacēe uoluntati mee. eo q nō inueni ibi titū frēm meū. qui ibi necessarius erat. ſ; impedit⁹ ap̄o nos nō uenit illuc. sic ego ⁊ ipse conuixam. ⁊ iō aple nō potuit satisfacēe suo ꝺsidio. ut est. ſ. cū euāglm plene tradet ꝓ ꝓ timentes mei mīsurgentes. q aliꝰ nō potat. h duo imple. ſ. ⁊ fideles instruere. ⁊ per timentib; incōdulis repugnare. ñ hū requiē dico: ſ; malefaciens ei. ſ. qui erāt infidi. ⁊ inquib; hostiū aptū erat. ꝑ fect⁹ sum macedo aūt dō. hacten⁹ det bulacionib⁹ eē ad eoꝝ solanciā illos i uitans. ⁊ cui⁹ culpa cōuitū nō uenit.

deprimere. qi̇ ꝓfectus ī macedoniam: ſ; nō inuitus. q ibi qi̇ triumphator extra.

Deo aūt grās ago. q semp triumphat nos ī ꝛ ihu ⁊ odorē notitie sue manifestat ꝑ nos. in oī loco. q a ꝛ bon⁹ odor sum⁹ ihu ꝯ ꝺo in his q̇ salui fiūt. ⁊ in his qui ꝑeunt. Aliis q̇ꝺē odor mortis in mortē. Aliis aūt odor uite inuitā. ꝛ ad h q̇s tā idon eꝰ. Nō. ꝛ. sum⁹ si ē ꝓtimi adultā tes ubū ꝺi. ſ; ex sinceritate ſ; sic ex ꝺo coā deo ī xpo loquim.

Deo autē gratias ago. qui semp triumphat nos. ꝛ. tri umphare facit in ꝛ ihu. ꝛ. mp̄ dicacione ꝛ. qui odo⁹ ꝑcedens a patre. no tificat. u. eū inuisibilem. sic aqua rel que non mouetur. ꝑ odorē cog noscitur. ⁊ in q̇ loco sit: ut relligiosi. ⁊ odorē. ꝛ. ſ. ꝛ. miracla. ⁊ doctrina uba. quib⁹ ad notitiā ei⁹ uenitur. manif. ꝑ. ꝛ. miracla opantes. ⁊ ubo ꝓdicantes. ⁊ ꝯ in oī loco. ſ. ubiq; ꝓdicam⁹

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nos sum⁹ bon⁹ odor x̄ꝝ ⁊ suauis dō. ⁊ ih
nō nr̄a nob. odor x̄ dr̄. aplꝰ. qꝫ in eo
rū nra. ⁊ p̄dicacione: x̄ ostendr̄. n̄
blasphematur. hīc ꝺ mat̄ dr̄ nom̄ di
p̄ quos blasphemat̄ nr̄ gentes. ⁊ nota
qꝫ sue locucionis motū sumit aplꝰ
aucti lege. cū dic̄. bon⁹ odor dō. qꝫ
ut olim hostia legal dicebatur suauissi
mus odor dō. ita mea p̄dicatio ūa. ex
sincera fama aplī. hīc bon⁹ odor hīc
cntur nōiatis quib; dā aromatib; ⁊ u
guentis. dic̄ ꝫ dīca sp̄osa p odore un
guentoꝝ. uoꝝ curremus. ip hīc odorē
dr̄ meuangelio q. fracto alabastro
unguenti dom⁹ impleta ē odore. i. mō⁹
impleꝰ ē bona fama ⁊ doctrina x̄ꝝ. et
aplī. odor iste negetur dilīgēres. nq
erit innocentes. ūm subdit. in his qui ⁊c.
qī bon⁹ odor sum⁹ x̄ꝝ. unq; ⁊ in his qui
salui fiunt gr̄a ei⁹. ⁊ in his qui pereūt
iudicio ei⁹. i. ⁊ hoꝝ respectu qui in sal
uantur. ⁊ hoꝝ qui conp̄nēres pe
unt. qi bona intencione facimus ⁊
ūrate p̄dicam⁹. odore m⁹ h̄ fit ut bo
no odore: ⁊ bonu uiuāt. ⁊ mali mon
antur. quom̄ ūm fiat. qūū dīs ispi
rare dignatur uob reuelare nō de
negabo. Aplē bñ agens: bene uuens.
iustitiā ubo p̄dicabat. ⁊ ope demōstra
bat. ac bonā famā usquequaq; disse mi
nabat. ummūs doctoris ūrate x̄ꝝ. q
dā aūt diligebāt ⁊ quidā inuidebāt.
illi qui inuidebāt fame pauli. t x̄ bo
no odore pibant. q eā diligebāt bono
odore uuebāt. noli ꝫ inuidē. ⁊ nō te
oceidit bon⁹ odor. bon⁹ utiq; odor erat.
quo illi uuebāt: ⁊ illi pibant. sic. ñ
cēt clarissimo ⁊ p sēcꝝ: inuidia nō
surgent impioꝝ. cepit psecucionem
pati odor sēcꝝ. s. sup̄sequendo fragūt
ampullā. odor unguenti ampli⁹ diffū
ditur. sequitur. aliꝰ. qī dō sum⁹ bonus
odor: s; hom̄ib; aliꝰ. quidē sum⁹ odor
mortis. i. mundie ⁊ male opinionis du
centis eos in mortē etnā. aliꝰ aūt sum⁹
odor uite. i. dilectiōis ⁊ bone opinionis
ducentis eos: in uitā etnam. qi de mā
p̄cede ditatis. aliꝰ p̄cedit mors. c p
inedulitate auditur in uentis: i

dāpnacionis. aliꝰ uita ē p̄fide suscipit
in salutē etnā p̄ficientib⁹. ⁊ ad h̄ qī nos
sum⁹ odor x̄ꝝ. ⁊ p nos dō. h operatur ⁊ ad h̄
agentia. qꝫ. s. ulos pseudo aplos ē tā
yoene⁹ sic nos in apli. qī nullus ⁊ nic. nō
u. sum⁹ adulterantes ubum dī. i. falsa ad
mittentes. ⁊ puolūtate nō p ple p̄dicātes.
sic ptm faciunt. hic pseudo aplos tan
git. qui corrupta doctrina unitatē uiola
bāt ꝺ quib; ysaias ait. Caupones tui: ui
no aq̄ mixcent. s; loquim uerbū dei
ex sinceritate. i. sincera intencioē. n̄ pro
questu. ⁊ sine admixtioē corrupcioīs. sic
dicimus: ex dō qui nos docuit. ⁊ h facti
mus: cor̄ dō. i. cā ei⁹ solū ut ei placeam⁹
⁊ in xp̄o. nūq; eū exercētes ut faciūt illi.
qui de lege agunt legalia p̄dicantes.

Incipim⁹ ītum
nosmetipsos.
cōmendare: Ā
ud nūq̄d ege
m⁹ sic quidam
cōmēdaciscepis
ad uos. aud ex
uob. epla nr̄a
uos estis. scpta
incordib⁹ nr̄is. q̄
scitur: ⁊ legit̄
ab omīb; hoīb⁹
manifestati. qm̄
epla uos estis x̄ꝝ
ministrata a

Incipi
mus ūm
scribat apls
eos sibi ipse
accepe suā
cōmendacī
onē. sic ⁊ i
p̄ma epla
faciant. qī
suā glām
quereret i
cipit cōtra
opinionem
eoꝝ. ostēdēs
se nō suam
glām. s; di
uere dicēs.
incipim⁹ qī
scp. in hoc
uou sum⁹
ūm. sic in
p̄m epla cō
mendare. ut
laudib; nos
met ipsos.
nō dm qī
ē aliqs. q
h imponat
nob: absit.
ut h facia
m⁹. nō utiq;

(c) 2006 Ministerio de Cultura

atramẽto.ſ; ſpũ
di uiui. nõ in
tabulis lapideis
ſ; intabulis cor
dis carnalibus.

cõmẽdatis
hi dicim⁹.
ſ; ne ab a
liis decipi
amini o
cogimur
memorare
qđ aũt nõ
uos cõmẽ
dare intẽ
dimus. ex hi patet. qm nulli⁹ umq; ẽndi
tiaſ epiaſ querimus. equidẽ eis egem⁹.
⁊ hẽ qđ ſub interrogatione. ſubdit. aũt
.i. ⁊ miđ egem⁹. i. putatis egẽ. cõmdati
eius epiſ miſſis ab aliis ad uos. a exu
bis ad alios? siẽ quidã .i. pseudo apli
quos nulla ut ruſ cõmdat. utiq; nõ e
gem⁹. qr epiſa nr̃a. i. instructio nr̃a.
uos eſtis. in quib; ſcia ⁊ uita mea rep̃
ſentatur aliis. ⁊ iõ cõmdatitia epiſa n̄
egemus. ⁊ hẽ epiſa. ſcripta ẽ in cordibus
nr̃is. qr ſemp̃ curam hñis d uob. que
epiſa ſcitur ab hoĩb⁹ ꝯ hb⁹ ſcitur. n. qr p
nos ministrata eſtis. ⁊ legitur ab eis dẽ. qr
in nob nos mutari diſcit epiſa nr̃a
eſtis. ⁊ nos iõe eſtis. manifestata omnib;
qñ eſtis epiſa x̄i. qr dum in similes. ⁊
x̄i. ⁊ epiſ. x̄i ẽ. qr x̄i uos principaliter ſcripſit.
.i. instituit. nõ ego. qr eo auctore in
ẽ fides. ⁊ hẽ epiſa ẽ ministrata a nobis
qr nr̃o ministerio dõ operatur in nob
⁊ ẽ ſcripta n̄ atramẽto ſ; ſpũ di uiui. .i. e
mi. q. aũt uiui ſcribit. uiui. .i. quos
eſtis repsentatio x̄i. ⁊ mã. hẽ ẽ firmit
ſcriptum in cordib;. u. n̄ delebilit. ut q a
tramẽto ſcribitur facile deleatur. ⁊ ſcript̃
ẽ nõ atramẽto .i. n̄ talis notis. ⁊ hinc p̃
uitatis. ut pseudo faciunt. qui hoc ſcr
ſcripſit. ſ; ſpũ di. u. .i. ſpũ ſco docente. in
structi eſtis p quẽ diffundit̃ caritas
in cordib;. qui in euãgelio dicit⁹ dei
dr. ⁊ digito scripta ẽ lex nr̃a. ſ; distat
qr lex illa scripta ẽ in tabul lapideis.
noua aũt lex diffusa ẽ in cordib;. ⁊ lex ẽ
caritas di illa lex opum. littra occidens
p uarietatẽ. ista lex ẽ fidei uiuificãs ꝯ
lectorẽ. ubi g̃ lex extrinsece posita ẽ q̃
minus tr̃emur hic intrinsece posita ẽ. q̃

di opat⁹ ẽ. u figerent duricia cordiũ.
illi⁹ ppt. hẽ idẽ dicit⁹ in cordib; hoĩnũ
opatus ẽ ut uoluntas pua. ⁊ intelli
gencia capax figeretur ũ subdit. ⁊ hẽ
epta scripta ẽ. nõ in tabul .i. .i. nõ ĩ du
ris cordib; hũnis; notas ñ sencientib⁹
ut uetus lex lap⁹ ii. nõ figẽat ñ duri
simã uoluntatẽ. ⁊ adiutus dñi tflexi
bilem. ſ; in tabulis cordis .i. in cordib⁹
latis ex carnate ⁊ carnalib⁹. i. mollib⁹
qr hñt affectũ implendi. ⁊ sensũ hñi
b;. qr intelligunt. nõ lapideis. tanq̃
sint sñi sensu.

Fiduciam talẽ
habem⁹ p̃ x̄m ad
dñm. nõ qđ suf
ficientes simus
cogitare aliqđ
a nob q̃si exno
b. ſ; sufficiencia
a nr̃a ex dõ ẽ
q ⁊ idoneos
nos fecit min⁹
tros noui testa
mẽti. nõ littere
ſ; ſpũ. littera
enĩ occidit ſp⁹
aũt uiuificat.

Fiduciam
dixit se nõ
egẽ epiſ
m dixit q.
nõ ſe cõmẽ
dat: ſ; x̄i.
qi. epiſa x̄i.
⁊ nr̃a eſtis.
ſi fiduciã
talẽ. ⁊ dicẽ
di talia hñis.
.i. referim⁹.
nõ ad nos.
ſ; ad dñm.
hoc iõ di
cit. ut oſtẽ
dat uerũ
nõ hãe hã
buiſſe fidu
ciam ad
dñm. q mu
nos fuit ad
ministrio.
⁊ hãc fidu
ciam hñis
p̃ x̄m. p quẽ
nob ⁊ po
testas da
ta ẽ. fidu
ciam hñis
dico. ⁊ nõ
ita dico nos hñre fiduciã qđ sumus ſu
ficientes. cogi. ſa. aliqđ boni q fit ex
nob. .i. ex nr̃a parte. ſ. nos defendens
qi ex nob peccat ſ; sufficiencia nr̃a ex
dõ ẽ. attendat hẽ. ⁊ iuba ista pendat.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

deo ee fidi supplemtu. Comendaf ar
itta gram q ñ vat f. alicq mita f; efficit
oia bona mita unqd. nõ qõ sufficienes
simꝰ cogitare alicqd. ⁊ e. qf eñ
nõ uideatur puf ee cogitare q
credet? nullus qppe edit a liqd
ñ puf cogitauerit ee edendum. qq er
ipm edere nich e aliud q cũ affensiõe
cogitare. Si g cogitare bonũ nõ e ex
nob. ñ ede f; suff. ⁊. q ede incipiamuf.
ex deo e. Lece pfert dñs. aplice dignu
tatis. qui ydoneos. hic tt cõmendacio e.
cõmẽdat n. se p dignitatẽ officij. f. euglij
pferẽs se nõ solum pseudo aplis. qui car
nales observacias predicabãt. f. ⁊ ipi mo
ysi ministro legis. qi sufficiencia nra
ex deo e. qui ⁊ fecit nos ministros nou
testamti. pseudo sunt ministri ueteris.
ministros dico ydoneos p fẽa scia ⁊ iu
ta qles nõ sunt pseudo nou testamti dico
nõ existentes. in littꝛa tm docente. f; in
spũ aduiuante. qui p nos. i. ministio nro
datur. littꝛa n. qi ido fecit nos ds min
istros nou. ⁊. p spm nõ p littam. q littꝛa
sin spũ. occidit dũ facit scienter pec
care ⁊ addit puaricacõne ⁊ mag mentis
plenum p aduentũ e. spus aut uiuificat
q facit spualiter intelligere. ⁊ imple. q lit
ta peciit. Addit q dicat littam que oc
cidit. cui uelut cõtrario spm uiuificãte
ingit. ea ete e decalogꝰ in tabl duab; tabu
lis scriptus q lex sub intrauit. ut habũ
daret delictum. porro aut pcepta istiꝰ
modi sunt utilia facientꝰ ⁊ salubria. ut ñ
qs ea faciat uitã hre nõ possit. nõ g dicit
littam occidẽs: eo q lex mala sit f; q phi
bens pcem. nõ iustificat hominẽ. f; au
get concupiscenciã ⁊ pcem puaricacioẽ
cumulat ñ libet gra p legem fidi. appa
ret g littꝛe ueritatem. si desit nouitas spus
reos facẽ poci hoies cognicione peccati.
q liberare a pecco. Vñ qui apponit scientiã:
apponit dolorẽ; ñ q ipa lex malũ e. f; q mã
datum hr tm in littꝛa demonstrante. nõ i
spũ aduiuante; q mãdatũ: si fit timore pe
ne nõ amore iustitie: seruile fit nõ liba
le ⁊ io ñ fit; nõ n fruct bonũ. qui de
caritatis radice nõ surgit; si ũ desit fides
operans p dilectionẽ

que nõ littꝛe f; spus domũ e. littꝛa n. sine
admixtione spũ occidit; cũ ũ adsit uiuifi
cans spus. Vt ipm mr de septum faceret dili
gi. q fuit septum lex faciebat nimi; ua
sponsa e intellig. qd distet inter littam
⁊ spm. que duo alio m dñr. lex ⁊ gra ñ
reprehendit lex. cũ dr littꝛa occidit ⁊c.
Sic nõ reprehendit seca e dr seca inflat
caritas ũ edificat. lex g bona e f; cum
gra. ut cum caritate seca pde. sin ea
occidit. ita lex sine gra occidit. cũ sit
uirtus peccati nõ tm ⁊ sic. mala e. mitra n.
sunt: quib; dã noxia q̃uis nõ sint ma
la. sic ⁊ lex licet sine gra. nõ iustificet:
nõ tm mala e. que e iubet q sine gra
impleri nõ pot. indicat homi q infir
mi e ut demonstrata infirmitate: q̃rat
gram. Lex g due ad fidẽ. fidei at impe
trat spm largitoꝛe. qui diffundit caritã
te. que implet legẽ. sine spũ. nõ e uolũ
tas hois liba. cũ cupiditatib umeat. Li
bum n. arbitriũ ⁊ ad bonũ ⁊ admalũ fa
ciendũ. ⁊ meritũ e nos hre; f; in malo fa
ciendo: liba dr e uoluntas. ad bonũ aũt
nõ e liba. ñ libata fuit ab illo qui dixe.
si filius uos liberauerit. uere liberi eritis.

Q̃ si ministrio mortis littꝛe dfa
ta lapidibus
fuit igla. ita ut
ñ posset intẽdere filij
isrl in faciẽ moysi.
pp glam uultꝰ ei
que euacuatur
Cũ nõ magis mi
nistracio spus erit
igla.

Q̃ si qui
fecit nos ds
ministros
euãgly ⁊
h ministrio
erit nobis
ingla cõna
q̃ pbat p
min. i. p
uet. testamti
tũ. qui uic e
rit in gla
ẽ. i. q. in
ministracio
mortis. i. ue
tus legis q
morte corp
ali puniebat peccã
tes ut que p
uarricatoꝛib; uirtus morte.
at di gra nõ adiuuit ad

(c) 2006 Ministerio de Cultura

formata: q in honesta ⁊ lucrum pcipie
bat ⁊ eformata. i. lepra plene. hiquil spu
alr caper. in lapidib⁹. i. intrabit lapide
s ad lucrum. ⁊ in corvib⁹ durs: accipiēs
⁊ mādu fiut in gla moysi minus illi.
ita ut filij isrl. nō possent mtendere acie
usus. s. infacie moysi. q magnu erat.
re. n. maclam pecco. multū moysi. s. des
cendētis demonte. e lege accepta in tabu
lis: intueri nō poterāt. q gloria facta
erat facies ei⁹ um: subē. pp glam vultus
ei⁹. i. fulgorē uult⁹ ei⁹. q figrabat eū cla
re unde ad q illi nō potuit accede. que
gla euacuabat. q ⁊ in moyse tipm ⁊n
m ministrus legis uetis e. Vl mistice
pot dici. ut pfacie moysi intelligatur
spuat intellect⁹ leg. pp glam faciei in
telligunt. legales observantie. que e
rant fige umbre. q in ea fuit lex moysi
i gla. ut filij isrl. i. undi. n. p. i. i. f. ei⁹.
i. capa spuale intelligenciā legis. q xpm.
i lege nō intelligebant. ⁊ h. p. g. u. ei⁹. i.
legales observacones que pp. x. figrādū
fiebāt. si illi adhuc carnales in eis. x. n
intelligebāt. q figrabat velam positū.
sup faciē moysi. Que gla moysi euacuat
q finē hūt fige. revelata p. e. ihū. ⁊
sic gla moysi euacuatur. p lege spūs. cū
hoies accepta remissione peccar. fei⁹ nō
aspicē possūt glam di. sic petr⁹ ⁊ alij u
dunt immōte. Gla ⁊ moysi euacuatur.
q figa e n ueris. gla moysi e q stelle
mutelpe. que tē glose sūt. gla x q sol q
oriens stellas obscurat gla ult⁹ moysi
figa erat ūtatis que euacuat. q uenē
te impatore magines tollunt⁹ de medio.
ibi spectatur imago ū impator pns n
e. ū nūt e imago remouet⁹. ⁊ fulget pse
cta impatoris. sequit. ḡm ⁊c. q ministe
rio ueteris legis: fuit moysi in gla. ⁊ si
hī e. ḡm ministerio. spūs. i. nouo testamti
i quo dat spūs. ñ magis erat nob. i gla
etna: q nō pot nob hī negari.

Nam si ministri
o dāpnacionis
gla ē in ⁊ ⁊ ⁊

Nam si
q uere in
gla etna e
rat. q dat
ustriciam
ea dne. q a
minou p
bat. Nam
si ministrio
dāpnacionis
. i. ustis. i.
ē in gla moysi. Ver⁹. i. de
minustracio dāpnacionis.
q ol puaricatores ostituit. nō usti
ficant eos p grām. ⁊ qa mortē tēp
alem inferebat peccatorib;. ⁊ si hī ē
multomag⁹ ministrium iustic. i. no
uū. i. p q q dat spūs. p q ē ustricia ha
būdat in gla. i. dat habūdantē gla
⁊ grām ministris. ⁊ obseruatorib; eius.
Vl io mag⁹ ē in gla. in laude. q uer⁹. i.
q mag⁹ gla di insalute ē. q immorte. q
us. n. iuste dāpnet ⁊ qd agebat sub
lege. tm ad laudē mag⁹ pficit. si idul
get. ut p̄sit rē se corrigere. q in nouo
i. p grām pfiat.

Nam nec glorifi
catū ē qd clarū
it in hac parte
pp excellētem
glam. Si enī q
euacuat in gla
ē: multomag⁹
qd manet in gla
est.

Nam n.
q uere ha
bundat in
gla q ad
oo q ad ei⁹
opacionem
ulla uer⁹. g.
n ē dicenda
gla. ⁊ hī ē
qd ait. Nā
q clarum
. i. moysēs
in hac pte
ta parte. i.
infacie. n
ē glificatū
. i. nō ē glo
sum pp excellentē glam. q ē de
nouo. i. ū pm uident glam
di. i. cōpacione h⁹ excellētis gle. q mlti
pfuit gla ult⁹ moysi s; obfuit. ⁊ hoc
pa illoy. nō sua. h aūt gla multo maior
ē q habundat in gra. ut p eā purifi
cati hoies abstersa caligine possint
unde. glam di. i ea lege. q clarum
in. g. i. nō gla ē glosum. in h. p. i. res
pectu h⁹ mre partis. qre pp excellētē
g. q ē h illam. tāta erat gla q̄a de

ẋ. q ẋ. in gla ẽ di pat. ut tam̃ int sḟi ī
r̃ glam moy si. ⁊ ẋ. q̃m int ymagine
⁊ ũitatẽ. si u. qi mitto. l. in nouo. t. est
gla q ẽ manẽs. Si u. q euacuat. i. uer
t. p glam ẽ. i. fuit ministrũ ⁊ receptũ
p glam moy si. sin̄ q nõ cõmodaretur.
mitto mag̃ q pmanet. i. nouũ testam̃t.
q dr manẽs. qi nouo. t. nõ succedit alt
ud. ẽ in gla etiã. nob ⁊ qi nos ministr
nouu. t. ẽn sum̃ õ tanta gla.

Habemꝰ gl̃am
iem spẽ. multa
fiducia uiuñ.
& nõ sic moy
ses ponebat ue
lam̃ sup faciẽ
suã. ut nõ in
tenderent filij is
rael ī faciẽ ei⁹
qõ euacuatur.
s; obtusi sunt
sensus eor. Vs
q; in hodiernũ
diẽ. to ipsum
uelam̃ ī lectiõe
ueteris testamti
manet nõ reue
latũ. qm in x̃o
euacuabit. S;

habemꝰ
gl̃am tale spẽ
f. uidẽdi
gl̃am dei
utimur mi
ra fiducia
i. usu exce
mus nos
ī bonis op
ib̃. um. eres
cit nobis
fiducia.
tãtũ n. ui
dẽm. qui
dommus. ⁊
qz aptꝰ ẽ
gla ñ ut
celamus
sensũ nrm.
sic moyses
qui pone
bat uela
m̃ p figã
legalẽ. ſ
faciẽ suã.
i. clarum
⁊ spũalẽ
intellectũ
s, nos apte
dms. ꝺõ
ponebat.
ut filij isr
nõ intẽ
derent. usq
eũ. ei. i. ī
spũalẽ in
telligẽtiã
legis. qñ

usq; ī hodiernũ
diẽ cũ legit mo
ysen uelam̃ ẽ po
situ sup cor eor.
cũ aũt conuersi fue
rit ad dñm. au
feret uelam̃.

nõ euacuat.
i. remouet
nisi ex pribꝰ.
si sensus eo
rũ obtusi ſt.
i. rõ eor obs
ẽ. ñ por pe
nẽtre. q̃m
nõ ẽdunt.
obtusio. n.
ꝑ infidelita
tis ea obue
nit. io conuersꝰ

ad fidẽ acceditur
aciel nisi ut uidẽtur duum luminis
splendorẽ. usq; in hodiernũ diẽ qñ sen
sus nr̃i sunt obtusi. ⁊ ne. qz nõ so
lũ tẽ. s. ī usq; in hodiernũ diẽ. i. ī ho
die qñ uerus claret: manet id ipsum
uelam̃ qz nõ aũt m̃ intelligit q̃ anti
quitus ẋ. manet duco. ulcione ue
teris testamti. i. dũ legitur eis uet. t. ⁊
ī ipm̃ manet q nõ ẽ ī eis reuelatũ ee
uelam̃. i. ñ li sentit q sit uelam̃. q ue
lam̃ euacuat in x̃o. i. ī fide x̃i m̃. Vñ
ī x̃i passione uelũ templi scissum ẽ. ut
significetur p x̃i passionẽ reuelatam sacrã
ra legis. ꝙ uelam̃. n. dicit ad cor
ciones ꝓphe. aut nõ intelligerent.
s; usq; eũ his qui fuit in x̃o euacuatur
uelamen. s; sup cor eor. qui negãt x̃m
uelam̃ ẽ positum. qi pdurus. i. ī cordib⁹
eor. ẽ cecitas dpmens rõne eor. ẽ. i. q̃
uis legitur. i. exponitur eis moysen
i. uetus testamtũ. ⁊ ita duo obsunt eis.
cur nõ intelligãt. s. qz ⁊ uelam̃ ẽ. i.
obscuritas in lectiõe. ⁊ cecitas sr̃ corda.
⁊ li usq; in hodiernũ. d. i. usq; ī hodie.
ẽ aũt qz ⁊ uelam̃ ẽ ī lectiõe ueteris. t. ⁊ ī
corde eor. s; cũ ad x̃m conuersus fuit
ꝺẽdo. s. ad dñm. s. ad x̃m. uelam auferet
dare spũs scõ. ut in aqua unus lapis
intelligatur. ois. n. ꝓphia nõ intellectꝰ
ẽ. nisi pdũ ⁊ stultum ꝙd ẽ.

Onsat spse. Vsat
sps dñi. ibi libꝛs

Onisi aũt
sps ẽ. ordo
uerborꝫ aut
ẽ qi bene

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ſpſ ſeſ ē dñſ. i. poſt optari qđ uult. ⁊ p hꝫ quoſ uult illuminat. ⁊ qſ uult uinc ebrietſ deſert. ⁊ lota qđ ſpſ ſeſ. hꝫ dr dñſ: nec ſq̃ arbitraretur filiū ſig care nomine dñi. ⁊ ſpm dicit pp ineꝛ peam ſuſbam: adiungꝫ. ú aũt qi ſpſ eſt dñſ: ubiq; aũt ē p gram inhabitantē ſpſ dñi. i. filij p quē dat. ibi ē libras i telligendi ⁊ faciendi: ⁊ nō uidi qui nō hñt ſpm: libe mtelle ut noſ nō poſſim. t ita. iō ait ſi⁹ ad dñm auferꝛ uelaꝫ. ꝛe dñſ. ſ. xp̃m. ad q̃ conuertitur: ē ſpꝰ. i. ſpuat ēntia. ⁊ iō dat legē ſpſ p fidem inha re ⁊ ita facit ſpualr mtelligẽ iñ ſubō. ú aũt. ſ. d. i. lex ſpſ q̃ dñſ dat nō hꝫ ris ſcptam. ſ. p fidem aſſ imitata: ibi eſt libras.

Noſ ũ oſ reuela ta facie. gl̃am dñi ſpeculãtes. in eandē imagi nē trasformam̃ a claritate ī cla ritatē tãq̃ a do mini ſpu -

Noſ ũ ⁊c. qi illi hñt uelaꝫ ſi⁹ eoꝛ. noſ ũ credentes ſſ. ⁊ mnores reuelata facie. i. ex pedita rõe. m q̃ uidiſ ē uelaꝫ: ſum ſpecu lãtes. i. p ſpeculum rõnes in uentes. gl̃am dñi. i. gl̃oſum dñm. ſi q̃ ritur qualr ē hꝫ ſpeculacio. ⁊ ait. illis occurrit. q. in ſpeculo n̄ n imago ē ritur. ú q̃ppe ſpeculũ ē: apparent i magines rerũ. Speculu ũ ē d ē alti tudine. longꝫ aliq̃d intuemur. ſpecu lãtes g̃ dicit: a ſpecio. nō a ſpecula q̃ ingro nō ē ambiguũ. iñ ītalicũ hoc ſcptura tranſlata ē ſatiſq; apparet dixiſſe. ſpeculãtes. i. p ſpeculũ rõis que ē imago dei uidentes. nō de ſpec cula p ſpicientes. hi g̃ conamur. ut p imaginem hãc. i. rõnẽ que noſ ſum⁹. i. mqua ēati ſum⁹ uidam⁹ ut eiq; illũ. aque fei ſum⁹ tãq̃ p ſpeciñ q̃ ú ſubō. in eadē imaginem tranſfor

telligi. cum ú dicit illã ipſã uultꝫ telligi. q̃ ſpeculamur. q. eadē ē ima go dei. ⁊ gla dei. i. imaginē ⁊ gl̃am dei. ſ accip. i. dñm gloſum. ſic ſup. d ima gine ēata loquit. p eod accepit ima ginē. ⁊ gl̃am dicens. Vnde q̃ imago dei. ⁊ gla ē. tñſformamur ait dicit. i. d forma in formã mutam̃. ⁊ tñſlim⁹ d ob ſcura forma. in lucidã formã. q. ⁊ ip ſa obſcura imago dei ē hꝫ ē imago: i qua hoiēs ēati ſunt. qua certiſ animab⁹ pfuit que ēatura intrab: ēatiſ ex cellentiſſima ē a ſuo ēatore ab impi etate uſtificatur. a deformi forma in formoſam mutatur formã. ēntr .n. i mt̃ natã uicia boñ. ⁊ ob hꝫ nodit. d gla in gl̃am. ſ. d gla ēacionis i gl̃ã uſtificacionis. t d gla fidei. ú filij dei ſumus: in gl̃am ſpei. ú ei ſimiles e rimus. ē uidebimus eũ ſic ē. ⁊ addit. tãq̃ a dñi ſpu. ſ hꝫ hoſtendens a gñe dei nob offerri tam obtabil tñformacionis bonũ. Verũ hmuſ imaginẽ qñq; futura ē pfectio adq̃ aſeq̃mur noſ eruđ magiſtr bonus dicens. noſ o. re. facie ſpectantes. i. p ſpeculum rõnis intuentes. gl̃am dñi. i. dñm gloſum. tñſformamur. i. d forma in formã tñſimus. ſ. d obſcura in lucidã. tẽdẽ tes. in imaginem eand. que ē gla q̃ ſpeculamur. q. ſpanus. i. ut dei ima go. i. dij ſumus. i. ut ſimꝰ gle ⁊ ſim⁹ inctnũ. ſic iohs ait. ſcim⁹ q. cũ appa ruerit. ſ. ei. er. noſ dico. ēntes d gla ⁊ claritate ēacionis in gl̃am ⁊ clari. uſtificacionis. ⁊ d gla fidei. in gl̃am ſpei tñſformamur dico. tãq̃ a d. ſpu duct. q. hꝫ birtienum hmſ a gla dei. Cum ait hac tñſformacionẽ adipiscẽdã fuit. hꝫ imago renouanda: ſimiles deo erimus. ⁊ ita tranſformam dico. tãq̃ lati a gla. ⁊ a claritate in claritatẽ ⁊ gl̃am ⁊. tãq̃ ado. ſ. qi que gla ē tua. quale decet dare ſpm dei. iñ n. dabitur gle: quam digñ ē dari p ſpm ſcm. iō. n. dixit. tan. a. d. ſ. ũ oſtender talem gl̃am dari. que ſub luminari agnum dat. ⁊ ita ut p dñm

(c) 2006 Ministerio de Cultura

filiꝰ. nos ſpe gla dc̃. i. filiũ qui ẽ gla patꝛis ꝓmittꝫ. hꝫ nō mutatur. tendit ꝛ in imaginem ei⁹. ſ. patꝛis eiusdē ẽ ipſo. i. mv. qui dr imago patꝛis eaꝫ ẽ illo in q̃ tendim⁹. ſ. ut eũ in ĉtia uida mus. nos dico eũ ꝛ ĉla. mĉla. i. ab una clara cognicioe in alã claꝛã cognicionẽ. tãq̃ ad ſpi. i. ut illi q̃s ſps dr ducat.

Ido ⁊ ĉ. qꝫ. ⁊ qꝫ tantã claꝛitatem hoim aſpuio nos hītes hãc aꝺmiſtracionẽ. i. hãc dignitatẽ. ut ſpm alius miniſtrem⁹. hītes dico nō mitꝫ. ſꝫ iuxta qꝺ miam dr ſecuri ſum⁹. i. p miam dr. nō deficimus ꝓ aliquib; aduerſ. ſꝫ abdicamus non ſolum apta mala. ſꝫ ⁊ occulta ꝺdecoꝛis. i. immundas cogitacioes. i. omia turpia ⁊ polluta que fieri ⁊ cogitari poſſunt. admouemus. nos dico. nō ambulãtes in aſtucia. i. in ypocꝛiſi. ut pſeudo faciũt. qui uidẽtes hũiles. neq; adultãtes ubũ dei. p admixtionẽ falſitatis. ⁊ ꝓ q̃ſtu ꝑicantes. ſ. ambulam⁹. in manifeſtacione ueritatis q̃. manifeſte unusq; uidr ueritas. nos dico

Ꝺo hītes hãc aꝺmiſtracionẽ iuxta qꝺ miam cõſecuti ſumus nō deficim⁹ ſ; abdicam⁹ occulta dedecoꝛis. Nō ambulãtes in aſtucia neq; adultãtes uerbũ dei. ſ; in manifeſtacione ueritatis cõmendãtes nos metipſos ad omnẽ cõſcieĉiam hoim coꝛam dō

mⁱ. ut uidentis nre laus ꝛmaneat. nō ſolũ uſq; ad oculos. ſ; ⁊ uſq; ad omnie ſcientiam hoim uirtutione mia manente. coram dō. i. in bñplacito ſuo hꝫ dicꝛ coꝛã dō. i. teſte dō cui mens occulta ꝛ timorum di imploꝛat. ut ⁊ ipſi ĉdatur quo auctoꝛe ꝑdicat. Attendꝫ aptim inple qꝺ dicꝛ aut. ſic luceat lux uꝛa coꝛã hoib⁹ ⁊ ĉ. ꝛ nre. Attendite ne iuſticiã uꝛam faciatis coꝛã hoib⁹. ut uidamꝫ ab eis. Volut nraq; nos bona facere meo ſpectu hominũ. ſ; ad laudẽ di ꝛ nō nram. Audi paulum utꝛuq; faciẽtẽ. ⁊ docentem aut. n. ꝓmdantes nos ⁊ ĉ. ⁊ ut oſtendat ſe imple. illꝺ ut non uidamꝫ ab hoib⁹ nō. n. ꝫ facit ut uidantur ab hoinib⁹

Ꝺo ſi etiã optum ẽ euãgliũ nrm. in hiſ q̃ peunt ẽ optũ. ſnquib⁹ ds huius ſcli excecauit mtes infidelium ut nō fulgeat illuminacio euãgelij gle ⁊ qꝺ ẽ imago di muſibilis.

Qꝺ ſi q̃ di xi nos ꝑdicare in manifeſtacioe ueritatis. q. i. ſꝫ ſi optum ẽ euangliũ nrm. i. qꝺ a nob ꝑdicatur. optũ ẽ in hiſ qui peunt. i. ĉta coꝛ eſt. qui pire merueruꝛ uium ẽ. n. q. in ĉdili nō uident ſplendoꝛe ueritatis mi

ro ꝓfiore obſecamus. In hiſ qui pieruꝛ dico in quib; peuntib;. ds huius ſcli. i. ds qui non ſolũ bonos regit. ſ; ⁊ malos ꝓ nitro ꝓ cipitat: excecauit añali rõe. mtes ĩ fideliũ. ſ. qui ẽ nō ĉdunt quos excecauit. datꝫ etiã qꝺ uolũt. i. ſm̃ eos ſua ĉe q̃ uolũt. i. ut nō ĉdant. qꝺ nō facẽ malicia ſ; uſticia. ⁊ tale poſt ee ordo ut boꝝ inquib; peũtib; ds huius ⁊ uiꝺ excecauit mtes uiꝺũ. h⁹ ſcli. i. diabolus

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uenit. exñ.ſi. i. cā ē q̄r excecent nō q̄r
cecauit. ut illuminacio euāgij. i. doc
tna euāgij illuminat. nō fulgeat. i. nō
appareat aſ que ñ luc ē. euāgij dico.
gle x̄. i. inquo p̄r gla dicit x̄. nō ſo
lum infirmitat humanitat. qui ē eſt
imago dj. patr. q̄ d̄ illo ē. cui ī equat
ē ſcō illō quuo me uidit ⁊ patrē. Sed
end ē q̄d imago. ⁊ equalitat ⁊ ſimilitudo
diſtinguenda ſt. q̄ ui imago: ſtinuo ſi
militudo ē. nō ſtinuo equalitat. ui eqlī
tat ſtinuo ⁊ ſimilitudo nō ſtinuo ima
go. ui equalitat. ubi gñā. inſpecio ē ima
go. ⁊ ſimilitudo. nō tñ equalitat. q̄ mitta
t̄ ſuum t̄ ſuum imaginu. que mitt illi rei
ſ qua exp̄ſſa ē. pot ⁊ aliq̄n ee imago.
inqua ſit equalitat. ut inparentib; ⁊ fi
liis inuenitur imago. ⁊ ſimilitudo. ⁊ e
qualitat. excepto tp̄e quo p̄cedit pa
rentes. q̄ de parente exp̄imitur ſimili
tudo filij. ut recte imago dicat. ⁊ pot
ee tanta. ut recte dicatur equalitat. pot
⁊ aliq̄n ee ſimilitudo. ⁊ equalitat q̄uis
nō ſit imago. ut ī duob ouis paribꝫ. ē
ān. ī. ōr imago patr. ut mch hoc ſit.
ut nō ſolū imago ei ſit. q̄ d̄ illo ē ⁊ ſi
militudo. q̄ imago ē. ſ; ⁊ equalitat.
tanta ut nec cēpiſ mt nullum impedi
mēto ſit. q̄ nō generauit dſ filiū ī cēpie.

Non enī nos met ipsos p̄dicamus ſ; ihm x̄m dñm nr̄m. Qm ds qd dixit de tenebꝫ lum splendere. illuxit in cordi b̄ nr̄is ad illumi nacionē sciētie

Non enī
q̄ bñdico
gle x̄. nō
n. ⁊ ē. t tra
ſtanua. Cō
mendamus
in manifeſ
tacione lu
minis. ⁊ ē.
talā facim
⁊ h p̄ xp̄m
nō n. p̄ocia
mur. nos
met ipsos
ſ; ihm. x̄.
d. n. i. p̄di
cacio uīa
nō tendit

Nos aut̄ ſeruos uōs
p ihm.

in facie x̄ ihu. habem aūr thes aurū iſtū i uaſis fictilib. ut sub limitas sit utu tis dī. ⁊ nō ex nobis.

adluc uīa.
ſi nō glam
x̄. qm p̄o
cam ſalua
tōē ⁊ dñm
m̄m ēt. ut
lum p̄onca
mur ēt dīmu.
nos aūr dīm.
ē ſeruos. i.
ministros
uōs ⁊ hoc
p ihm qui nob ī inuit.
hoc aūt facim. qm ipſe dr
illuxit. ī. c. nr̄is. i. ſe. q̄ ē lum nob in
fudit qui dix̄. i. p̄cepto ſolo fecit. Luc̄
ſplendē. tc. q̄ fuit in ſeparacione ele
mentor. Cepunt n. tenebre: ex quo cō
fuſa moles celi ⁊ tre cep ee. nq̄ lux fca
ēt: qua illuminarentur. q̄ fm lucē fuit
tenebroſū. p̄ea ū accedente luce: q fm
ē. melio reddit. ī quo pficientis aīe homis
affectus dignatur. un apls loquēs adſi
dele ait fuiſſe aliq̄n tenebre ū aūt lux
in dño. Ille ī fecit qui ē tenebre ceint
ſt abiſſum: dixit fiat lux. ⁊ fca ē lux.
hec lux figeat lucē que ih nob. ⁊ p nos
aliis datur. Ex quo nō pot intelligi q
tenebre semp tame fuit ſic quidam le
gis calumpniatores imponūt. eidē legē
ſeptuaginta ſenſiſſe. qui pcipi ostendit ea
cepiſſe. eū dixit. In p̄ncipio fecit ds. c.
⁊ tc. tra aūt erat inuiſibil. ⁊ incōpoſi
ta. ⁊ tenebre erāt ſt facie abyſſi. Illuc
dico: ad illuminacionē ſcie. el. t. g. dī
i. ut illuminet nos ſcia: qua sciam⁹ dm
ee lum quo tenebre nre illuminantur.
t ī. ad ill. ſc. ⁊ c. g. i. ut illuminem⁹ alios.
p ſciam. ꝰ claritate. i. ꝰ cognōa dī ⁊ hī
dedit nob: in facie x̄ ihu. i. p x̄m ihm.
qui ē facies patr sine quo non cognoſ
citur. hmōi aūt. h nouimus ergo: de alte
riore ſcie sue. hic agit ꝰ fragilitate
carnis q̄ refert ad gl̄am suam ⁊ ſi ee
uitanda. qui ds illuxit nob ad illumīā
cionē ſcie. ſ; ihm dī. i. ſciam istā qua
alios doceam⁹ hmōi muaſis fictilib⁹. i. in
corib⁹ fragilib⁹ thesaur dic. ſacmtū

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nõ tra. ut suplimtaf sit utrunf dr ⁊ nõ evnob. i. ut tota alitudo dr eẽ ut
ventur ⁊ nõ nra.

In omĩb9 tbulacionẽ patiñ
f; nõ angustia
mur. Apponiañ
f; nõ destruañ.
Deicuñ. f; nõ p
imuf.

In omĩb; ⁊ ẽ. qĩ uasa
sunt ficti
lia ⁊ uere
q patiñ
tribulacio
nẽ in omĩb9
q null9 mo
ouf tbulã
ti ab ẽ. f; de
thesauro
bñ ofcu. ñ
angustiam
in animo. deñ: apte qsdã
tbulaciones enumerat di
cens. Apponiañ. i. paupef sum9 ado ut
necã sint apostoli gre. latine dr paup.
f; nõ destruimur. a thesauro nro. Vl nõ
destruiñ. oio ado q dõs pasc nos ⁊ pati
mur plecucionẽ. s loco ad locũ f; nõ de
linquiñ. ado q thesaurũ custodiat. hu
miliamur. i. affligiñ. f; nõ confundimur
. i. nõ erubescimus. dicim9 immortf preu
lium. f; nõ prim. i. a bono nõ cessamus.
Quid pfingula?

Semp mortifica
cionẽ thu ĩ cor
pore nro circũ
ferentes. ut ⁊ uĩ
ta thu ĩ corpib9
nrĩs manifeste
tur. Sẽp eñi nos
qui uiuim9 in
mortẽ tradim9
p thm. ut et

Semp su
mus circũ
ferentes. ĩ
uob hñtes
. i. alijs pri
nantes. et
hostendẽtes
in corpi nro
nõ solũ in
animo mor
tificacionẽ
thu. i. quã
sustinemus
p thu. t q
pri9 the sus
timur ⁊ h
ido facim9
ut ĩe mors
ẽ in nobis
appareat. ĩ.
⁊ uita thu

uita thu mani
festet ĩ carne
nra mortali.

in animab;
f; ⁊ mortp
ib9 nrĩs sẽp
tradim9 qĩ mor
tificacionẽ
thu ẽcũfe
rim9 ⁊ ue qz nos qui uiuim9 in mortalib;
t quib; licet uue naturali uita. semp
tradim9 immortẽ. i. in pricula mortis ⁊
li sustinemus. p thm. i. p amore thu
ut ⁊ uita thu immortal ⁊ impassibilis
manifestetur in nra carne. licet nue
mortali ⁊ nõ uocetur impossibile q spa
m9 ⁊ ẽ sensus. plen timem9 mori p xpõ
p pmissam refurrõnẽ

Ergo mors in no
bis opatur. uita
aũt in uob hñ
tes aũt eundẽ
spm fidei. sicut
scriptum ẽ. Credi
di p qd locut9
sum. ⁊ nos credi
m9. p qd ⁊ loqim9.
Scientes qm q
suscitauit thm.
⁊ nos cũ thu sus
citabit ⁊ cõstitu
et nos uobcum.

Ergo mors
qĩ ⁊ qz hoc
patimur.
q mors op
atur in no
bis. uita aũt
in uob. i.
mors dñi
uĩ ẽficit ĩ
nob. f; uos
ad uolupta
tes uite te
nuis. t. i. qz
p mortem
uitã thu o
sequemur.
q mors nõ
est. in utilis
f; opatur
magnum
qd in nob.
f; uita qta
delectami
in tribus.
opat ĩ nob
morte et
nam. t ita
ut legatur
passiue. o
patur. qĩ q. i. p. spe uite thu mors o
patur. i. a potestf passionib; efficitur
in nob. i. primimus efficit in nob. f;

pfecucõnẽ
primur.
f; nõ deli
quimur.
humiliati
f; nõ confu
dimur.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qĩ semp mors optatur innob.⁊ p hĩ pa
ter. qđ nos hĩms eund spm. s. q̃ ꝑphe ha
buerunt. qui sps ẽ cã fidi. q sps gr̃e
fac̃. ut hamus fid ut p fid impetrem
orando. ut possim facẽ. que uolumus.
Cum aũt dic̃ eũdẽ spm fidi. ostendit
q in istis duŕsoz tempũ. eadẽ ẽ fides.
ea n. fides ustos. saluauit antiq̃s. que
saluat⁊ nos. i. mediatoris dei⁊ hoĩum
Tempa n. uariata sũt. nõ fides. q illi
uenturũ. xm̃. passur̃. resurrectũ⁊ ascẽs ur̃
ẽdidũt. nos aũt ẽdm̃ xm̃ uenisse. passũ ẽ.
resurrexisse. icelũ ascendisse⁊ qđ amq̃s
nos fides saluauit: ostendẽ subdẽs. hẽ scp
tũ ẽ. qĩ hĩm̃ eũs spm q̃ illi. hĩtes aũtẽ
eũs spi. si. q illi hũerũt. bndico q̃ hũer.
sẽ. sẽ. ẽ. ꝺ ill patribꝫ. In quoz p dic̃ dt.
ẽdidi. pfecte. ꝑ qđ locutus sum. aliẽ n
pfecte ẽdet. non. n. pfecte ẽdunt q qđ
ẽdunt loqui nolunt io aut. ẽ. ꝑ q. loc.
sũ. nõ aut ẽdidit⁊ loquẽ sum. s; ꝑ hĩ
dicit se locutũ seẽ qi ẽdidit⁊ i duo fec.
quoz altũ. alteri cã exstat ẽdidit. s⁊
loquutus ẽ ne fides sĩm ꝺfessiõe cẽt. inu
tilis hĩtes inq̃⁊ nos ut illi ẽdimus fu
turã untã ꝑ⁊ loquimur. i. ꝺfitemur. in
uĩtes mala. qi simul scientes. gm qui
suscitauit. dm̃ ihm̃. a mortẽ⁊ nos sus
citabit ut scim̃ in eadẽ gr̃a ẽ ihũ hĩ dic̃
ꝑ qđam q negabãt resurrectionẽ. qs
⁊ mpma epla arguit.⁊ in eadẽ gr̃a cõ
firmabit nos. i. ꝺfirmabit ut ultra. s. nõ
moriam̃. in mors nob dñabit ꝺfirmet
dico: uobcũ. q ꝺ uni fidi participes i
una domo patis erũt i q̃ ꝺfirmet nõ dico
uos nobcũ. s; nos nobẽ. ut nõ inferio
res. s; pares nob sint. si uoluerint⁊ bn
de uob hoc affero.

Eni. i. q
omia ista
faciamus
ꝑ uos in
struendos
mro exẽp
lo. i. omia
ad uos spec
tant. ut

Eni omia ꝑ uos
ut gr̃a habũdãs
ꝑ multos gr̃arũ
actione abũdet

nõ deficiam̃. S;
licet his q foris
ẽ nr̃ homo cor
rũpat̃. tam̃ his
q̃ int̃ ẽ renoua
tur de die i die.

mnob ha
bund- in
accõe gr̃ar.
ut uos. s⁊
illi gr̃as ꝺ
agatis. ⁊ hĩ
mgia dei
i. ad ostẽ
dend̃ dñm
gl̃osũ. qui
amunere
suo. nllum
unlt ẽ alienũ. io apte. ô. sustinet⁊
omĩb; fiducialr̃ ꝓcat. ut nõ paucos
adcenã ꝓducat dñi. ẽ cõtumelia ẽ si ue
niãt pauci magñ. n. cõtumelia ei ẽ q
cenã fec̃ opulentã. ac mltos inuitauit.
si paucos hũt. ꝑ q qĩ. ô faciem̃ admit
ruetionẽ uĩã. ꝑ q. s. ut nos imitemũ.
nõ dicã p unta thu nõ ꝺficiem̃ intbu
lacionib; s; licet hõ nr̃. i. caro. q foris
ẽ. s. exposit̃ mat. corrũpatur tñ his
q̃ intus ẽ. i. aĩa munita spe fruĩ eu
nõ accedit ut humañ furor. i. imago
dei renouatur in agnicione dei. de
die idiẽ. i. assidue. t reno. de di. i. di.
. i. assidue purior auctꝫ efficit ꝑ ig
nẽ tribulacionis. Hota q licet dicat.
his qui foris⁊ his qui intus. nõ tñ duo
sunt hoies. s; unus. q totũ dr̃ fecit.
. i.⁊ q intus ẽ⁊ id q exterius ẽ. intio
rẽ porro hoiẽ ꝑ spũ mtus. exteriorem
ũ in corpe atq; ista mortali uita uult
intelligi. s; ad imaginẽ suã nõ fecit i
id qđ intus ẽ. nõ & fecit hoiẽ ad
imaginẽ suã ꝺ hĩ qđ hũt corp̃ corpa
lemq; uitam. s; ꝺ hĩ q hũt rõnalẽ uitã.
q̃ cognoscat dñm⁊ oĩb; irrõnabilib̃
ꝓponatur. nõ & corp̃ tm̃. s; q̃q̃o⁊ ẽ
omne pec̃ ori. exterior homo ẽ. totusq;
ille hõ. s. ꝺ intioriẽ.⁊ exterioriẽ sui par
tẽ. mutantur ꝑ peccõ.⁊ pene addict̃
ẽ. renouatur ad i ꝺ intiorẽ hoiem.
in resurrectioẽ ũ⁊ exterior peribit ce
lestis habitudinis dignitatẽ. ut totũ
q frm̃ ẽ recipiatur.⁊ q frm̃ ẽ reficiat.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

terate t morbo t aliis mõis. Sequitur.

Ideũ qd ipse
ti ẽ montaneũ
¬ leue tribula
cionis nre sup
modũ i sublimi
tate etnũ gle p
ond' opat in nob
Nõ cõtẽplãtib;
nob q uident.
s; que nõ uidẽt.
Que eñi uidẽt
tẽpalia fit. Que
aũt nõ uident
etna siñt. Scim'
eñi qm si tresti
dom' nra hui
habitacionis dis
soluat. q. edifi
cacionẽ ex deo
hñs domũ nõ
manufactã s;
etnã in celis.

d eũ
qĩ mito ñ
deficimus.
qz io tbu
lacionis nre
.i. minim.
q implẽti
est ú nõ ẽ.
ñ dsolacio.
¬ montta
neũ .i. pa
rũ onis.
¬ leue ad
ferendũ
opat in
nob etnũ
pond' gle
.i. imensam
gtam. no
ta q sin
gula sin
glis oppo
nit. ponit
n. ponduſ
dr leue ¬
gle dr tbu
lacionis. põ
d' dico et
nũ. comẽ
h; q dr
montane
um ¬ sup
modũ in
bulacionũ
dr h; qd
dixit .iv.
¬ insubli
mitate .i.
in celo: dr
h; qd dr
inpsenti.
parum ẽ
laborib' ma
gna redde
tur in cel; ¬ p leue tribulacionẽ sup mod' sublimitas gle pensabitur ppetue. Inb
dico. nõ ptemplantib; .i. nõ appetentib;
ea que uidẽntur s; que nõ uidentur ae
nõ appetim' tẽrena. s; celestia iõq; nõ u
dentur appetim'. n. .i. qi que uidentur
tẽpalia sunt. .i. tẽsitoria sũt. que añ uy
uentẽ etna sunt. Scim', n. qĩ ue opat
pondus gle qi ẽ in corpib;. nõ tñ in aĩa
b'. ¬ hĩ ẽ q. aut. Ex ẽ tat ordo lre. Scim'
n. qd hñs ne dicã habem' ado ẽti sum'.
qi iã hẽm' spe qd habiti sum' recti
cacionẽ. .i. corp' imortale firmatũ pleñ
ex do tñ. qi nõ ministrio hoĩnũ fier.
habem' dico. si dom' mra. .i. caro morta
t in q habitat aĩa h' habitacionis ú sẽp
inquietatur aĩa dom' dico tresti .i. de
tra. ¬ pelnus ad trena dissoluatur. .i.
destruatur. p'e. ¬ ẽ sensus scim' q habe
bim' corp' immortale. si h' corp' mortale
pt'bulacionẽs dissoluatur. ¬ io qm sic di
solui ut õdicio ¬ ea sit p'missa dñi qd
dixit edificacionẽ exponit dicẽs. s. do
mũ. aĩe. .i. corp' immortale. in q refurgẽ
tes. semp erum'. domũ dico ñ manufac
tã. .i. nõ hoĩnũ op'cione facta. s. humane
gnacionis ope poductam. ñ humanis fo
mentis auctam. s; ado messabilis opacta
¬ etnã. qi ab etno fcam in dñ disponi
õe. .i. ab etno nob ppata ¬ illã habemus
mcet. .i. int celestes. s. int angelos. t po
ei' etna dr qi mea sũ siñ mãbr p
h' dat fiducia. ut nõ nimeam' dissolu
d corpe uoluntas infidelũ. qi ppara ẽ
habitacio mea etna. ut d tẽpali ¬ tre
na exptis. in ppetua domo recipiamur.

Nam ¬ in h' in
gemiscim' ha
bitacionẽ nrã
que de celo ẽ
supmdu cupi
entes. si tamen ue
sti ñ nudi in
ueniam'

Nam ¬ in
h' qi dico
qd hẽbim'
domũ nõ
manufac
tã ¬ ñ pot
uidi q. hẽ
bimus do
mũ. nã ñ
solum ppre
senti habi
tacionẽ. s; ¬
in h'. .i. meo
h' tate gle.
ingemiscim' ex dila
tacionis qd nõ facimus. ñ ẽti. Ide

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mrrigauum supi⁹ ⁊ urrigũ inferi⁹. ut nos
lacrimas effundam⁹ nõ solum p̃ p̃lemus i
colat⁹ miserta s; ⁊ p̃ dilacioẽ supne gl̃e ũ
me aut⁹. ⁊ mgemiscũ⁹ in q̃ un h̃. s. cupientes
s̃r utuntur aĩe mdu habitacionẽ nr̃am.
.i. hedificacionẽ que ⁹ celo ẽ. i. ĩmortal⁹ ⁊ ĩ
passibil ⁊ ẽ sensus. nõ. mgemiscũ⁹. q̃ cupi
mus s̃r̃ immutacioẽ aĩe. q̃ iam accepimus
mdu nos habitacionẽ nr̃am .i. dari aĩe
uestimẽtũ. nõ ⁹ tra corruptibile. s; ⁹ celo. i.
ĩmortale ⁊ impassibile ad similitudinem
celestiũ. ⁊ ĩ. qĩ cupim⁹ mdu q uniq; fi
er. ĩ hac oratione dico. ⁊ nos inueniam⁹
uestiti. s. ũum h; sive ⁊ ẽtis. posito. i. ⁹posi
to corpe ⁊ nõ inueniam⁹ iudi uturibus
.i. si uestra ẽ⁹. simi⁹ corpe ⁹posito. ⁊ non
nudi. h; die ne is ⁹nudis putaretur. t un.
supim⁹. indui corpe immortõe. ĩ. ĩ hi
ueniamur uestiti. gl̃a p̃missa nõ nudi.
h;. n. ⁹sibant sci. ne resurgentes recepto
corpe. nudi. i. alieno a p̃missa gl̃a inue
niatur. h;. n. op⁹ ẽ. ut mduti corpe supi
duamur ⁊ gl̃a. que ẽ immutacio i claritа
te. ⁊ ⁊ qui qĩ nos p̃fectores p̃ dilacioẽ
gemim⁹. q. ĩ mun⁹ p̃fecti. qui carnẽ fo
uet. intẽ quos aple se annumer. ne illi in
nus de se sentiant. ⁊ h; q̃ aut.

Nam ⁊ qui sumꝰ in h; habitaculo
mgemiscimus
grauati eo qd̃
nolum⁹ expoli
ari s; sup uesti
ri. ut absorbat̃ q̃
mortale ẽ a uita.
Q̃ aũt effic nos in
h; ipsũ: dsq̃ deꝰ
nob pignꝰ spꝰ

nos mmores
qui sumus
in tabernaculo
istius. i. qui
habitacio
nẽ h; corp
s dilugi
mꝰ ⁹ quo
nõ eẽt cu
rsionẽ. Cũ
nõ sit nisi
tabnacm.
ad tẽpꝰ in
gemiscim⁹
desidio ce
lestis. nos
dico gũauti
.i. depssi. co
s. corrupti
bili. corpe

rena habitacio sensum mea cognãtẽ.
⁊ q̃ gũacioes ea ẽ nõ aĩa ⁊ suba cor
pis. s; ei⁹ corpis uolumus uirtꝰ ex
poliari. si fieri pot̃. si ei⁹ immortalitate
uestiri. ⁊ h; ẽ q̃d aut. q̃ nolum⁹ q̃ gũam
sarcina corpis. q. corpus tm. nolumus ex
poliari .i. nollem⁹ ⁹dcꝰ p̃ mortẽ exui
si fieri possꝰ. s; s̃r̃ ẽ. a ⁹do uestiri stola
ĩmortalitatis. i. ut q̃ mortale ẽ absor
beatur aurꝫ .i. ut una immortalitas
tis. destruat mortalitatẽ. nõ ut s̃r̃ ca
uenat ⁊ ẽ sensus. sic uellem⁹ fi⁹ ĩmor
tales si fi⁹ posset ut ĩa ueniret p̃a im
mortalitas. ⁊ m̃ sic sum⁹ mutaret nos.
q̃ ⁊ si a bonis ad mala tm̃ seam⁹ tm̃ ipe
transit⁹ amar⁹ ẽ. ⁊ h̃r̃ fel ⁊ acetũ .i.
aĕ. q̃ ⁹ tolandꝰ ⁊ si corp⁹ gũet aĩam. ⁊
h̃r̃ meretrica uicioz ⁊ desidia uicio
sa. nõ tm̃. ⁹. mala sunt ex ⁹. ñ omia
uite. mi⁹ uita ⁹uenda sit carni.
ne ab his omib; purgem⁹ diabolũ q̃
nõ h̃r̃ carnẽ. ñ sum corruptio corpis
q̃ aggũat aĩam pecĕ p̃na ca. s; pen.
nec caro corrumpit. aĩam peccatũ
facit s; peccatrix aĩa carnẽ corrup
tibilem facit. qui ⁹ omia mala. aĩe
ex corpe putãt accidisse. in errorẽ s̃r̃.
Actꝰ. q̃ mgemiscere se dicẽ ⁊ gũari.
sub sarcina corruptibilis corpis ⁊ m̃
aut. nolumus expoliari. Ecce uox ñ.
sfesio pene. gũe ẽ corp⁹ ⁊ onerosũ. unq;
corruptibile gemitur sub illo. ⁊ m̃ nõ
libenter deseritur: pis ⁊. mis ro cup
dissolui ⁊ cõe ẽ ⁹ sensu aũt carnis. ⁊
fulgit ⁊ recusat. h; s̃r̃ humanꝰ affect⁹
h; ipa aĩa. nescio quom̃ h̃r̃ mutatione.
q̃m diligendo unã: odit mortẽ ⁊ q̃m
carnẽ suã nõ odit. ñ ipe uult adcidẽ.
q̃d odit ⁊ si si posset nõ uult expolia
ri s; sup uestiri sic aut aple. ⁊ nolumus
spo. s; sup uestiri q̃ dr̃et sub arcta tu
nica gemo adcelestẽ festino: illã uolo
accipe. istam nolo ponẽ. q̃d aple dicit
fiet mutua tãta illi uestimto celesti. ũ
ueniat immortalitas sup hos pãnos mor
talitatis ⁊ corruptionis. ut h; s̃r̃ intelli
gũ supi⁹. h; unti⁹. ũ exti⁹. nõ sic m̃q̃
dico. nõ sic uolo utiq; spoliari. s; s̃r̃ ues
timi nõ tm̃ ita ut sub mcorruptioẽ. mta

(c) 2006 Ministerio de Cultura

unā ut nusq̄ sit mortalitas. nō infra nō sup̄. nō mīnus nō extē. absorta.n.ē mors inuictoria t na. ꝟ Iam ⁊ qui qī de illo gemim⁹. s. q̄ a beatitudine remoti sumus nō murū si d̄ eo gemim⁹. nā de hī ⁊ gemim⁹ q̄ mun⁹ ē. s. q̄ hī corpe exuimur. ⁊ hī ē qd̄ ait. ꝟ Iā q̄ sit intabnaclo istō. i. inhac habitatione quus gūa ti sumus eo. i. sarcina carnis. ān ingemi⁹ eim⁹ eo. i. ō q̄ no. expo. corpe si; sit uestī si hī posty fieri. i. ut q̄ mors ē absor. a. v. ne ult̄ possit mori. q. ā. qī ingemim⁹ desi dīo celestis. dꝰ aūt ē qui effic̄ nos ī hoc ipm̄. i. dꝰ hī efficit in nob t na omnia nolum⁹ expoliari corpe. si; nī dꝰ efficit hī imortalitatē cupiam⁹. q ī ait. q̄ ait. ef. nos in hī ipm̄. s. ut uelimus īmortalitatē dꝰ ē. Vt na. ab illo loco. ꝟ Iā ⁊ q̄ qī nos dico sī mdu. si inueniam̄ uestri utiq; q utiq; eam⁹. ut pleniores infra uestra inueniam̄ spū scō. nam ⁊ qui su. ī. na. isto gēnari passionib; ingemi. orando. eo. i. ideo q̄ nol. expo. spū scō. i. gemēdo hī oram⁹. ne spoliemur spū scō. ⁊ sic gīa ī duem̄. un subdit. si; uolum⁹ sup uestri gīa imortalitatis. ī. ut q mor. ē. ab. a. uita. Iunc. n. sī mdu promissa potimus gīa imortalitatis. si exuti corpe nī dispoliari a scō spū fuim⁹. qui aūt qī nolumus expoliari. si; sup uestri. q̄ aūt. ef. nos ī hī ipm̄. i. qui hac uolūtatē in nob pficit de ē quidē. nob pignꝰ spūs. i. dedit nob spm̄ scm̄. pignꝰ hui⁹ rei implende quo pignore d̄ imortalitate cti sum⁹ q̄ tē hēbimus. qm̄ sin̄ hoste ullo: meffabili ac sempi tna pace pfruem̄.

Audem⁹ tes g̃ sē p ⁊ scietes. qm̄ dū sum⁹ ī corpe pegnam̄ a dn̄o. pfidē eim̄ ambulam⁹ ⁊ nō p spem. audemus aūt. i. confidimus. ⁊ bonā uolītatem habem⁹ magis pegrinari a corpe. ⁊ psentes ee ad dn̄m. & ideo cōtendim⁹ siu absentes siu psentes placere illi. omnes enim nos manifestari oportet ān t bunal x̄. ut referat unusq̄sq; ꝓpria corpis prout gessit siu bonū siu malum. dcim⁹ hī pegrinari ab eo qui ⁊ si uiq; dꝰ ē. nō tm̄ hī uidetur. sic̄ incedi pegrinamur. & nō fide s; spe. un subdit. p fidē n. inuisibilia ambulam⁹. i. ad dn̄m tendim⁹. ⁊ nō p spem. i. nō p psentiam. ex. qui pegrinatur pfidē ambulat. nō dum ē ī patria. s; iam ē inuia. qui aūt nō cdit. ē in patria ē in uia. si. & ambulem⁹ taq̄ in uia sum⁹. q ipe rex patrie fēst ē uia. rex patrie ē ē. ⁊ ibi uitas. hī aūt uia ē qua im⁹ ad. v. qua im⁹ p. v. ipe. n. ait. ego sū uia ueritas ⁊ uita. Est illuminatio p fidē. ē illuminatio p spem. in p fidē tm̄ illuminamur ⁊ nō p spem. hoc. n. uita mortalem adhuc agenti. nō pot̄ accidere ut de moto atq; discusso omni nubilo sanctarum corpalium. serenissima incōmutabilis ueritatis luce potiat̄. ⁊ mente pura ac assuetudine nutre hui⁹ alienata obstant ⁊ indechmabili illi hereat. Audem⁹ aūt

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mente audem⁹ ope.i. ab actu nō qui ef
cimuſ.⁊ ſi durū ſit.⁊ bonā uoluntatem
hemuſ qi nō triſtamur murmuram⁹ ī
aduſiſ. noſ dico. cupientes mag⁹ pegrinari
.i. remoui a corpe.⁊ pſentes ee ad dn̄ q̄
ꝟ morari.⁊ qi uolum⁹ illi ad herere .ideo
omīb; moſ ostendim⁹. placē illi ſiū abſē
tes illi ut ſ. ē. ſiū pſentes ut q̄n aſtabim⁹
ei.i. elaborabimuſ. ut hic⁊ ibi placeamuſ
illi. ōſ n. q̄ ostendimuſ placē⁊ ſic expe
vit ōſ n.⁊ c. vl na. ostnua pſentes illi
ermuſ⁊ ūc qi optat. ōſ noſ bonoſ⁊ ma
loſ. manifeſtari añ tribunal x̄i.i. añ u
dicē xp̄m. ad q.: ut unuſq̄ſq; ſ. bonuſ
⁊ maluſ referat aſimili meſſor. ꝑ̄a cor
pis ꝑ ur geſſit.ſ. pluſ.t. minuſ: ſiū bo
num ſiū malū.i. referat ea que geſſit
ꝑ corp⁹.i. ꝑ temp⁹ corpis. qi nullus mer.
ni dū mecorpe ē q̄ ſenſū ostirmat. Alia
tñſlatō. que ī hr. ut referat unuſq̄ſq;
ſ ea que ꝑ corp⁹ geſſit. ꝑ corp⁹ q̄ſpe dic̄.
nō q ōia geramur mortu.ſ; ꝑ corp⁹.i. ꝑ
temp⁹ q̄ quis uiē mecorpe h̄.n. oē mitū
cōpatur. quo poſſit ꝑ hāc uitā quiſpiā
releuari.t ḡuari. nā ī iſta que p⁹ſume
tis cōmōdandis frequentat eccla. nō ōb;
ꝑſūt:⁊ q̄r nō: ū ꝓp differeneiam uite
q̄ſq̄ geſſit mecorpe. qi ⁊ hi mitū ſibi q̄ſ
q; dum mecorpe uiuet opaū ut ei poſſit
iſta pdē. Cum ḡ ſacrificia.t almariſ.t q̄
rūcūq; helemoſinarū ꝑ baptizatuſ d̄
functis omīb; offeruntur. p ualle boſ
grauī actiones ſunt pī ualde malis
ꝓpiciationes ſūt. p ualde malis ⁊ ſi ut
la ſūt adiumenta mortuor q̄leſcq; ui
uor ꝛſolationes ſunt. quib; at̄ pſunt
t ad hi ꝑſūt ut ſit plena remiſſio.t ēt
ut ꝛſtabiliori fiat ipa dāpnacio. ōſ ḡ a
ſtabimuſ añ tribunal x̄i. ū referat a ſi
mili meſſor ea que geſſit ꝑ corp⁹ unūſq;
⁊ pueri. qui ſi nō p ſe p alios geſſerit dū
peos.t ēbūt.t ū ēbuer̄t. q̄n baptizatu
t nō baptizatu ſr̄.ſ. q. udieant̄. nō ſ. q
geſturi erat. ſi diu uiuēt. Dē n. p ū geſ
ſit ī ēpe. ū n geſturi erāt. ſi diu uiuent.
ſtuſta ḡ ſibi hō p⁹ hi corpuſ ꝓmittit qđ
ī hi corpe cōpare neglex̄.⁊ quia añ t
bunal ſtabimuſ

Scientes

rē dn̄i hoībuſ ſuadem⁹. Dō at̄ manifeſti ſum⁹. Spo at̄ ⁊ ī cōſcientiſ uris manifeſtoſ noſ ee. Nō itū noſ cō mendam⁹ uob. S; occaſionē dam⁹ glandi p nobis. vt habeatis ad eos q̄ ī facie glā tur ⁊ nō ī corde. Siue ēm mēte excedim⁹ dō. Siue ſobrij ſum⁹ uob.

caſte nim⁹ ē. dō. hoīb; ſuademuſ ū timeam⁹ ⁊ ut ēd at̄ ⁊ pudeat̄ ſibi qi ſpūū dā pūloqo dies dn̄i in dubiū ueñ. Inh at̄ ſum⁹ do manifeſ ti.i. appro bati. q. nō ſūt pſeudo hi eū p̄di cabat apte. q ds uiſſe rat. ſpo at̄ q̄ dō ſum⁹ approbati. q nō ſum⁹ pſeudo. ſpo aut̄. quan tū in me ē in q̄ nō re manet noſ ee manifeſ toſ.i. appro batoſ ⁊ in cōſcientiſ uris⁊ ſi nō ore cōfitemur. in hiſ at̄ nō itū cōmendamuſ noſ uob.i. nō arrogāt̄ h dicim⁹ ſic ū p⁹ſ. ē dicemuſ nō ſum⁹ ſic plumbei.⁊ c. ſ; talia dicendo. damuſ uob occaſionē.i. matiā glandi ꝛ̄ pſeudo. qui p elacionē glantur inſe dicentes ſe ab illi doctos. qui eū dño fuerūt. glādi dico p nob qi⁊ ego paulus apte ſū ſic hij a quib; ſe dicciſſe iactant. q uob neceſſe ē ad hi. ut.ſ. hatiſ qđ poſſitis dicere ad eos rep̄mendos qui glam̄ in facie.i. meritorib; ut mercūciſione⁊ aliis legalib;. nō in corde.i. ī ſpū alib⁹. t glam in ſq̄.i. ꝛſpectu hoīnum. ut ypocrite faciunt nō in cor. ut ſr̄ biam rep̄mat̄ p cordis humilitatē. ſiū u. dī d nob utq; poteſtis glari q

(c) 2006 Ministerio de Cultura

pxmi.⁊ h̄ ē q̄ aut. ſiñ n. m̄te exceđi
m̄. i. ſi nos ꝺmenꝺam⁹ in quo putam
inſenſatu ꝺo ē. i. ad honoꝛē ꝺi ē. q̄ nos
ſic exaltauit ⁊ ꝺo ē. ꝺimittendo nō ab
hoīe iudicandō ſi n. ſupbe putaſ locut⁹
q̄ ē q̄ inſania ꝺñi ſe laudat ⁊ñi diceſ.
ꝺimittendo ē ꝺo. oīs n. ſupbia tam inſa
nia hēnt. ſiñ ſobꝛiu ſum⁹. ⁊ nō alta
dicam⁹. ꝺ nob nob ē. i. adutilitatē ueꝛ
tr̄a. q̄ ſi nō tactauit. ſ; ad gl̄iam au
ꝺientiū intelligitur locutuſ cōtrꝛiſtꝛ
pfitꝛ. ⁊ ita ſiñ n. exceſſū m̄tis ꝺē q̄
m̄te leuat̄ ad intelligenda celeſtia. eſt
nīſi nīb ē geñ. latine a ūbo uno ex
poni p̄ ſi ꝺicat̄ exceſſuſ. ſ; in exceſſu ū
m̄tis duo intelliguntꝫ ⁊ pauoꝛ ⁊ m̄te
cio ad ſupna. ī. ut q̄ꝺāꝫ a memoꝛia la
bantuꝛ inferioꝛa ī h̄ m̄tis exceſſu fuerꝫ
oſ ſcī. quib; arcana ꝺi mūꝺi iſti
exceꝺentia reuelata ſunt. ꝺ h̄ m̄tis ex
ceſſu loquit̄ h̄ paulus ſe ipm ītimuaſ
q̄ poteſtis ꝺ nob ꝓꝺicari. ſiñ n. m. i. cō
templacioē rōnis. ecce ō. tēpalia ꝺo ē
qui ſoluſ cognoſcit exceſſum nr̄m n
le. n. unꝺe q uꝺm⁹ ī exceſſu m̄tis n
ūb ē qui nō poteſtis capere. io ſoli ꝺo ſe
ꝺicit exceſſiſſe excedēſ n. m̄te aple
omnē hūanā fragilitatē. omnē ſcīi
tpalitatē. ō. q̄ēq; naſcendo ⁊ occiꝺē
ꝺo uaneſcit tranſeūcia. habitabat
cor̄ inquaꝺā ineffabili ꝺēplacōe. i
audiuit ineffabilia ūba q̄ nō le hōi
loqui. i ſi ſemp ꝓmanere uellet. ne nō
leuaret. q̄ ſublimia unde nō poteſt.
Quo aūt fec⁹ ꝺeſcendit. ⁊ nō ingrat⁹
ei. aq̄ accep̄ alcioꝛa ꝓp infirmos ñ cō
tēpſit inferioꝛa. ſ; eis ſe ꝺēpauit. in
ſubō. ſiñ ſo. ſu. ꝺeſcendendo nob eſt
q̄ ſic loquñ ut capē poſſitis iſti ſint
angli. ꝺ quib; ꝺñs aut leuāgio unde
bitis celū apꝛiꝛ ⁊ angelos aſcendentes ⁊
ꝺeſcendentes ſup filiū hōis. hos eoſꝺē
angelos uiꝺit iacob inſcal aſcendentes
⁊ ꝺeſcendentes.

Caritas h. ē ut
get nos. eſtimā

Caritas n. q̄ pro
nob ē tot
caritas n.
ē. i. amoꝛ
ꝺ nos

un⁹ ꝓ omīb⁹ moꝛ
tuus ſ̄ē: g̃ oſ moꝛ
tui ſint. ⁊ ꝓ omīb⁹
moꝛtuus ſ̄ē xp̄s.
ut ⁊ q̄ uiuūt iā
ñ ſibi ipſi uiuāt
ſ̄, et q̄ ꝓ ipſis m
oꝛtuus ē. ⁊ reſur
rexit.

cōdeſcendēs
nob. urget
nos ut oīa
ꝓ nob faci
am⁹. nos ꝺi
co eſtimā
res h̄ qꝺ
ſumus tā
tum iuſti
ſiñ peccto
i. ē moꝛtu⁹
eſt ꝓ oīb;
g̃ omīs alij
ſūt in pec
cato. g̃ oſ
moꝛtui ſ̄
⁊ ē ſenſus. h̄ ꝺiuiſſime eſti
mam⁹. q̄ ſi ē caritate. ꝓ
omīb; moꝛtuus ē ꝺ cōſtat oſ moꝛtuos
ēē mala. ꝓ quib; moꝛtuus ē ē. ut eos
a moꝛte liberaret. que gr̄a ne mutui ſit
oīb; aph ut eos allicianꝫ. neceſſario ſe
lauoant ꝓ gl̄iam. n. ⁊ m̄tuum aplor⁹ ag
noſcitur gr̄a. ⁊ beneficiū ē ⁊ ita ſi unuſ
ſ. ſoluſ ſufficiens ſiñ oīb; legalib;. moꝛ
tuus ē ꝓ omīb;. g̃ oſ. moꝛ. ſ̄. uetuſtati
peñ. ñ alio egēt. ceſſet g̃ lex. ⁊ ita ſum⁹
ꝓ oīb;. i. ſi ē q̄ñ ad ſe ꝓ omīb; moꝛtuus
ē, ⁊ ſi nō oīb; ꝓfuit. g̃ ⁊ oſ hoīes moꝛtui
ſunt. i. moꝛi ꝺebent ꝓ honoꝛe illi⁹. & ⁊
iō ꝓ oīb; moꝛtuus ē ē. ut ⁊ illi q̄ui
nunt uiuentiꝫ ꝓ remiſſionē peccoꝝ iā
nō uiuāt ſibi. i. nō ſui⁹ uiriꝫ attribuāt
ſ; ei qui ꝓ ipſis moꝛtuus ē ut moꝛeretur
peccō. ⁊ reſurꝛexit ut in nouitate uite
ambulem⁹. Vt ita. ut ꝺeuota corꝑis agat.
q̄ iō moꝛtuus ē. ut ⁊ qui uiuunt ī cor
ꝑe iā nō in ſibi. i. nō ſue ꝓprie uolūtati.
ſ; ei. i. uolūtati ei⁹. ſ. ē. q̄ ꝓ ip. moꝛ ⁊ rē. i.
ut nō in ſpe ꝛrenoꝝ. ſ; in ſpe reſurrectōis

Itaq; nos ex hoc
neminē noum⁹
ſecm carnē. & ſi
cognoum⁹ ſecm

Ituunāt.
Itaq; ⁊ ē.
q̄ñ ⁊ q̄ h̄ ē
itaq; nos ex
h̄. i. aīm.
ꝺo ē ita ſu
mus ꝺ gl̄ia
ēna. q̄ ne
minē noū

nō nouum. Si q̄ ꝯ m x̄ noua ĉa tura. ueta tran sierīt. ecce fac ta sunt ei noua.

uuentē f. carnē .i. sua que rentē. nō que ẏ sp. rēpalia nō eterna. Hec ḥ debet facere aliq̄s qui sī cognouim⁹ ẏm. ēe f carnē .s. mortalem ꝑ q putauimus eū ee ūm hoīnē. s; nē iā nō nouim⁹ eū mortalē. s. ⁊ si x̄ fuit mortal ꝑ qō ego eū putau. ee ūm hoīnē dū. eā infidel. ūm iā ē immortal. ⁊ ita feci sum⁹ ō ꝑmo. ē ⁊ sensus. ꝺō debēt uuie x̄. nō sibi nō f. carnē qi ⁊ si ē usq; ad crucē fuit infirmus. i. mortalis q̄ ꝑ nob nō ꝺ dignatus ē hō passibil fieri ⁊ mori. ūm ꝑ resurrecōnē. iā nō ē infirm⁹ ⁊ mortal s; apparet qō nō ee putabatur ūn ipē ait. Cum exaltaūtis filiū hoīs. tē cognoscetis qi ego sū. ḥ memorat. ō ut ostendat. q̄ ꝺ uocatiōe obsequendo ē x̄. ut intelligentes q̄ tū ꝑ nob fecit ꝓpter illi seruāt. ueram ꝺ ei reddāt qī ꝺō nō hoī solū ꝑ eis passo ⁊ qi x̄ iam n ē f carnē. ꝺ si qua ĉatura ē in x̄ noua. i. si q̄s in x̄ renatus ē nouus ueta trāsierunt ei. ⁊ ecce fca sunt ei oīa noua. i. illi. iam translati spe mortalitat is. ⁊ translibit re ⁊ dabit noua imortalita t ita. ſtaq; qi qi x̄ resurrexit. ataq; nos ex hoc. i. amodo. adō ĉti sumus ꝺ eadē re surrōe. q. nemi. fidiuum nouum⁹ ee ui uentē non dico utre. s; in spe f carnē .i. secm carnis corruptionē. carnē qppe ḥ loco nō ipam corpis subam q̄ x̄. p resurrecōnē hꝺt ⁊ nos p resurrecti onē nr̄am habitū sum⁹. s; corruptionē mortalitatēq; carnis uult intelligi suo qppe more. uitā nr̄am futurā i ĉte spe meditat. ataq; iā adsit ꝓsensq; teneatur que in x̄ resurgente iā impleta ē. quo uniq; uita nō erit f carnē nō q̄n i eas carnis subia resurgam⁹. s; nō in eadē qli tate corruptionis q̄ ḥ nomine carnis sig natur. q ꝯ uitā resurgenciū qi ꝓsentē meditabat. am inqꝺ. ne nō f. carnē. i. tā ĉtam sibi tenem⁹ finē nre locutio

ticia gaudeam⁹ spe qī nre hrebimus uitā q̄ ei fin corrupcioē. sic ⁊ x̄ uita am nō ē f. carnē. un subiūnit. si ꝯ x̄. f. carnē .i. f. carnis mortalitatē. an resurrectionē. s; tam n iā. s. p̄q; resur rexit. nō nouit ꝑm. f. car. i. f. carnalē corruptionis qualitatē. qi ē resurgēs amortuus. iā nō moritur ⁊c. ſꝺoq; m euāglio ipe ait ad patrē uado. ⁊ iā nō uidebitis me. i. nūq; ulti⁹ uidebitis me. f q m sū. nō uidebitis humilem. s; ex celsū. nō mortalē. s; sempitnū nō iudi candū. s; iudicaturū. ⁊ ut ait. si ego abi ero paracl⁹. nō ue. ad uos. ḥ aut si po testis capere ꝑm. f. scit q̄pu f carnem me nosse ꝓfitetur. ⁊ q omīs in x̄ sum⁹ spe. ⁊ si nō re si qua ꝯ m x̄. no. ĉa. ē. hĕ ue re ē. i. si quis ꝓpīs innouatus ē p fidē x̄. ueta. trā. ei. ⁊ h ei. fca fr̄. o. no. q̄ innouatus sive unitur mortalitas spe. ⁊ ad ē nouitas resurrōnis. ut ita. ſtaq; qī q̄ solus x̄ sufficit ad iustificiā ⁊ ui tā sin oīb; legalib;. ataq; nos ex li ipe gre. ne. no. i. approbabimus unientem f carnē. i. q f. carnalis obseruātias ui uat. q ⁊ si evg. ẏm. f. car. i. q̄us dum infidel erā intelleri. ẏm. in lege ꝓmittū ee f carnē. s. ut. legalia obseruaret. ⁊ seruari ꝓpter s; tm. n iā. s. p̄ ꝺūsio nē p̄q; uitas uenit. ñ. i. ee nouum⁹ s; ūb cessēt ⁊ uitas manifesterur. ⁊ q ūb cessare debet. si q̄ ꝯ ĉa in x̄. n. ē ueta ūnū. ei. s. carnalis obseruātie. ⁊ uoluptas carnis. i. uet⁹ testa ⁊ oīa aduetem hoīnē ꝓuēcia. ingentib; ẏdolatia in uetis seruit⁹ legis. ẋ ecce fr̄. o. no. i. noua. uenerūt. s. nouū testamtū. ⁊ ꝺ. nou. hoīs ⁊ uitas uni⁹ ch successit

Omia aūt ex do q̄ reconciliauit nos sibi p x̄ ⁊ dedit nobis mi nisteriū recōci

Omia aūt qī dixi in x̄. i. p. ẏm. nouam ĉaturā fi. ⁊ ue trā sire. s; tm omia fit ex do pat qui pater recōciliauit

(c) 2006 Ministerio de Cultura

quidē ds erat in x̊ mundum reconcilians sibi nō reputās illis delicta ip sorū. ⁊ posuit in nob ubū reconciliacionis p x̊ ergo legacionis fungim. tanq̄ do exhortante p nos. Obsecām p x̊ reconciliari do. Et ū q̄ nō nouerat peccatum p nob pec catū fecit ut nos efficerem⁹ ustica di in ipso.

v. i. p ieam natū ubū. ⁊ dedit no b ministriū reconciliōis aplis mea risi x̊ q̄ n pseudo ds p. v. fieri potuit qm quis ds pat. q nichil non pot: erat m x̊ g̊ po tuit x̊ re cōciliare. q pat erat in eo sic ip se aut. pa ter in me ē. ⁊ ego i patre. p hoc intelligitur pat ee in filio ⁊ filiꝰ in pa tre. q uma ē eoz. subaudi ibi ē. n. u nitas. ubi nulla ē di uisitas. ⁊ nō alr in alio ē. q ⁊ ima go ⁊ similitudo eoz una ē. eāt in x̊ dico: mūdū. i. electos d mundo. sibi reconciliantes. nō reputans illis. i. nō puniēs eternaliter in illis delicta ipsoz. tam originalia q̄ actualia ⁊ posuit q̄ hoc in ministriū dedit. nob reconciliacionis q̄ posuit in nob ubū reconciliacionis. i. p̄dicacionē fidei p q̄ reconciliam̄ do. ⁊ q̄ posuit in nob ubum: g̊ fungimur legacione di p x̊. idē nice x̊ q̄ fun legatus di. t p x̊. i. p hoc x̊ ⁊ nō obsecram⁹ nos tamq̄ do uere exhortā

lēmus: ecce reconciliam̄ do. ⁊ hoc p x̊. i. pamore x̊. t ego obsecro nos p x̊. i. nice x̊. ⁊ debitus t potestis hoc face. q̄ ds. i. pat fecē p nob eum qui nō nouerat peccatū p experientiā ⁊ sep scientiam eū inq̄. i. v. fecit peccatū. i. eū qui nō peccauerat fecit peccatū. i. hostiā p peccō. ⁊ thymiu hoc loquitur auctr legē. unus ē. n. ueteris. r. peccata dicit sacrificia p peccis. t peccm dr simulacro carnis peccati. ū dr alibi. ō peccō dapnauit peccm. i. ō simulacrō carnis peccī. q̄ misit ds. f. sm̄ ī similitudinē carnis peccati ⁊ itm dr mortuus ē peccō. i. simulacrum carnis peccī. q̄ moriendo carnis mortalitate exuitus ē ⁊ ē sic suis. fecit eū peccm. i. mortalē. ita ī maledictum accipitur p morte que de maledicto di uenit ut ne dicā in lege intelligat. maledict oīs qui pēdet ī ligno. q̄d ē maledict. i. ita est ⁊ itm ib. q̄d ē q̄ dicit oīs. q̄ ī ipe ē q̄ ē eet una: mortuus ē ua morte. nō ficta. t fecit eū peccm. i. peccatorē puram in pena ⁊ hoc uniq; fecit: ut nos efficeremur. nō in usti. s; ī ustica .s. p q̄s alios eent usti iustica dei. di. ū nra ⁊ hoc in ipo. s. do. x̊. nō p aliū. t ef. ī. di. i. ī tificarem̄ a do. q̄ ex do im ē oīs a summo ⁊ hoc ī x̊. i. p ipm v. Attēd q̄ hoc ē legr dm ē salus nō ea salus intelligr q̄ dns salnus ē. si q̄ salui fiunt q̄s ipse saluat. hoc ē legr di ustica. nō ē intelligenda illa qua ds ust ē. si qua usti sunt hoies q̄s gra sua ustificat.

Adiuuantes aūt exhortam̄ ne in uacū gram dei recipiatis. Ait. H. Tempe accepto e xaudiui te. ⁊ in die salutis adiu ui te. Ecce nūc

Adiuuantes ait. q̄ ē redemit nos ⁊ reconciliauit nos ait missi ab eo. adiuuantes uos t. v. exhortam̄. uos. ne ī uacuū. g. d. r. i. ne muacuum ceedat uob gra q̄ iam suscepistis gra di ē remissio

(c) 2006 Ministerio de Cultura

tempꝰ acceptabi
le ecce nūc dies
salutis. Semini
dātes ullā offen
sionē. ut nō u
tupet ministū
nrm. S; ī omib⁹
exhibeam⁹ nos me
ipsos sic dī mi
nistros.

Inmulta pacīē

ecēet se
in bonis.
t qui in
legalibus
sfiorit. et
qī qs qre
ret. ē ne
gra: est
utrq; Ex.
aut. n. dns
in ysaya.
o hō exa
udiui te.
oratē ppe
ceatis tpe
gre acce
ptw in t
hominib⁹
¬ inde salutis. s. qn luce
nata ē in mūdo. s. x̄ps. au
xiliatus sū tui. t adiuui te. ō affectu
cione ututū. ¬ pseueratia bonoꝝ op
um. Deīn exponit pphiam dicēs. Ecce
qī nra dīc dns ippha ō tpe gre. ¬ ecce
nūc ē tps acceptabilis quo mortu
alib⁹. salubs medicina infundit. ¬ ali
is ub ubē dicit. Ecce nē dies salutis q
nō in lege ueteri fuit. t iō dicē nē qs statū
in obitu videt: salus dat ñ ēt. nō p annum
differtur. ex certa uos dico: nos
dico nemini dantes ad⁹ sollicitu sum⁹
ēca salutē egrū. ullam offensionē ubo
¬ exēplo: ḥ faciam⁹. ut nō uituperetur
ministū nrm. s. ministū aptatus. q uis
q; utuparet. si nos ḥ faceremus. i. si qd
ubo docerem⁹ ¬ opis exemplo nō exhibe
m⁹. Vt ita nemi qī dico ut caueatis. ne
inanem recipiatis gram. uos dico:
ne. v. ul. of. ubo t exemplo. ut nō u.
pos ministū nrm si; in omib; qī ne
mnē offendam⁹: si; poci⁹ nos. ut ego
exhibeam⁹ nos. i. offeram⁹ dō nos me
ipsos in omib; sic dī ministros. ¬ sin
omis sum⁹ ministri. iō dicē sic dī m. q
dī mumst ñ adulantur hoib⁹ ut pla
ceant dō sic pseudo faciunt studētes

luc.
Inmulta

nib⁹. Innecessita
tib⁹. Inangustiis
Inplagis ī carce
rib; inseditioī
b⁹. in laboribus
ī ieunijs ī uigi
liis ī castitate ī
scientia. ī lōga
nimitate ī suau
itate. ī spū scō.
ī caritate nō fic
ta ī ubo ueritatis
ī uirtute dī. p ar
ma iustitie ade
xtris ¬ sinistris.
p głam ¬ ignobi
litatē. p ifamiā
¬ bonā famā.

mnistros
i oib;. s. ī
multa pa
cientia. i
nec parum
moueam⁹.
patiētia di
co: habita
in tribula
ciom b⁹. i.
afflictioib⁹
dīn tbula
ciones per
partes exe
quitur. s.
in necessi
tatib⁹ uer⁹
t uestitus.
in angusti
is. i. in aī
ēa ¬ timo
re inplagis
i. in uerbi
b⁹ incarce
rib; īsedi
cionibus. i.
cōmocioib;
ppt xr̄ se.
in laborib⁹
opum q
manibus
sus opaba
mur. ne cui
gus ēet. ī
uigiliis. s.
noctē la
borando in offō sibi delegato. In ieu
nijs coactis t spontaneis. S; cū his
oib; difficultatib; agitemur sēi. mi
rū uidet quib⁹dā: qd dns ait. Venite
ad me qui laboratis ¬ honati estis. ¬.
e. r. u. Tollite ugū meū ¬ inuenietis
requē. ugū n. meū suaue ē. Osid am
n. eos q ugū ipsū nr̄pua cuice subi
erūt. ¬ qui sarcinā illam māsuetis
hūis acceptūt. tā difficilia pricula
pati. ut nō a laborib⁹ ad quietē. si; a
quiete ad laborē uocati uidam̄. Aut
ē abs. quom ugū suaue ē. ¬ sarci

(c) 2006 Ministerio de Cultura

laborarit.⁊ ego refi.u⁊nō poci⁹ uenire qui uacarit. ut laborerit⁊ſ; ſciēs q. cū aſpa ⁊ gr̄ua ſuſtineant ſci. ad ē ꝓfecto ſp̄ſ.ſcī. qui in exhiorit hās corrupcionem mr̄iorē renouat dech ē indiē.⁊ guſtata requie ſp̄ūah. ſpe future beatitudinis. oia aſpa releuat. ⁊ ſic ⁊ mr̄or durit leue eſt hon⁹ ⁊c. ⁊ requieſ ē intus ſp̄u ſcō mundicāte. ⁊ ſpe futuri oia mitigante oia enim ſeua ⁊ immania facilia.⁊ ꝑpe nulla facit amor. ſr̄ exhibeamuſ noſ. ut miniſtroſ dī. ineaſtitate mūdi⁊ ⁊ ep̄ſ. inſcia ſcripturarum. ⁊ ut ſciam⁹ quo m⁹ int̄ miq; ꝺubitandū ſit. ⁊ na. ieaſtitate habita inſcia. ut.ſ. caſte ſciāt mecḥ adultīne opinionis admiſceant. in longanimitate. expectacionis in ſuauitate ut blandi ſimuſ⁊ affabiles ſuauitate dico habita inſp̄u ſcō. q̄ oia ſinēe facere ꝺbem⁹. ut ꝑ dñm ſuaues⁊ affabiles ſim⁹. nō ut illi qui ꝑ dulces ſermones ſeducunt corda innocē cium. ieani. nō ficta. ſic̄ pſeudo ſimulāt caritatē. ut ꝺcipiant. ficta ū caritaſ ē i hiſ qui maḋiſitate deſerūt firſ. ſr̄ exhibeamuſ noſ miniſtroſ. i ūbo ūritatiſ ꝓdicādo. ⁊ loquēdo. ſr̄ in ūirte ꝺi. ſ. ut nō ſpem⁹ in hoīe ⁊ inḋ ſiq̄ ꝺ bonū ē.ſ; ꝺo attribuam⁹. ⁊ inūtu te ꝺi. i. imiracliſ. ut ea faciam⁹. adultitatē nō adiacenciā. q. qui ꝓdicta hr̄ miracla facit ad ꝺuſionē fidelium ut miniſtri ꝺi. ſr̄ exhibeamuſ noſ miniſtroſ ꝺi. munit ꝑ arma uſticie. i. ꝑ uſticiā que loco armoꝝ: munit noſ. a dextris. i. ap̄ſpiſ ne leuem⁹. ⁊ a ſiniſtris. i. aḋuſiſ. ne frangam⁹. ſr̄ exhibam⁹ noſ. mi. ꝺi: ꝑ gl̄am.⁊ igno. i. ſi gl̄oſi ſum⁹ ap̄ꝺ homines. ⁊ ignobiles ⁊ ot̄ēpti. ut nec inde inflemur. ⁊ n̄ in ſuccumbam⁹. ⁊ ꝺoleam⁹. nota qꝺ gl̄a ⁊ ignobilitaſ partes ſr̄ ꝑſp̄oꝝ. ⁊ aḋuſoꝝ. Vt exhibeam⁹ noſ miniſtroſ ꝑ gl̄am euāgly. ut ꝓdicem⁹ ea q̄ uidē tur gl̄oſa ⁊ ſunt.⁊ igno. ut n̄ puḋat ꝓdicare ⁊ ea ūba euāgly. q̄ quidā hor rēr. eodē m⁹ exhibam⁹ noſ mi. ꝑ infāiā fiḋi. ⁊ ali⁹ alīi⁹ rei ⁊ bonā famam. i. ſi habūſ⁊ ſ aliq̄ bono ope. ſr̄ exhibeamuſ noſ ꝺo habiti.

Ut ſeductores et ueraces. ſic̄ q̄ ig noti ⁊ cogniti. q⁹ ſi morientes.⁊ ecce uiuim⁹. Vt caſtigati ⁊ nō morti ficati. Quaſi triſtes: ſemp autem gaudentes. ſic̄ egē tes multos aūt lo cupletantes. Tā q̄ nich h̄ntes ⁊ omnia poſſidentes.

Ut ſeductores ap̄ꝺ q̄ſdam. q uniq; faltū ē.⁊ ꝺo nō ſimplicit ꝺico ſeduc. ſ; aḋo. ū ⁊ n̄ ē infamia ⁊ ap̄ aloſ abita. nō ꝺico ut uaceſ.ſ; ſimplicit uaceſ ſin ut. q̄ ap̄ uum ē.⁊ i ve ē bona fama. in hiſ aūt nra exhibeamuſ noſ ꝺo. ut ē bona eſtimacione ſuperbiam⁹. ē mala ꝺo leam⁹. ſr̄ noſ ſimꝰ habiti. ſic̄ qui ignoti ſūt deo .i. aḋo reꝓbati ſunt.⁊ ut ſum⁹ cogniti. i. a ꝺo ꝓbati. ſr̄ habiti ſum⁹ ap̄ꝺ aloſ. q̄ morientes. i. ꝺ uicio mortiū ruentes.⁊ ecce uiuimuſ. bonuſ opib; ap̄ꝺ opinionē aliox.⁊ i rei ūritate. ⁊ ꝺ intra ⁊ monte corꝑali loq̄r. habiti ſum⁹ a quib; ꝺā. q̄ mori. ⁊ recē. ſmmici n. cotidie purabāt eoſ nō euade minaſ mimicox. ſpī ope ꝺi tuti ſunt amorte p̄ſenti ⁊ futura. ſr̄ ap̄ꝺ aloſ habiti ſum⁹ ut caſtigati. i. ꝑ ūera ap̄dicatiōē coherti. ut.ſ. puniremī eccē ap̄ꝺ aloſ nō caſtigati habiti ſum⁹ q. ēt mortificatoſ ee. ſꝺoq; ꝑ eo ponit.⁊ n̄ ſum⁹ mortificati q. nō uiuebam⁹ non cedebāt. mortificat n. qui urfiḋi confeſſione nō ꝑmanet ⁊ ꝺ morte corꝑali ꝑ intelligi. ſēi ſum⁹ ut caſtigati ꝑ ſuriſ. q. ꝑmiſit eoſ ds ꝑ ſuriſ excerci. ū mito creſcent.⁊ nō mor. ſum⁹ q. n ꝑ mittebat ds corꝑaliter occiḋi.⁊ ſi n. mit

ſi aduſiſ eſſemꝰ. ſꝫ habui ſumꝰ apꝫ qſdã. qꝫ triſtiſ ẽ tribulacioẽ. ió addit qꝫ qꝫ nõ ue ẽſtiſ. ſemp aũt eramꝰ ue gaudẽtes qꝫ ꝫ ẽſticia gaudium opatur ⁊ taleſ habui ſumꝰ apꝫ alos. ſꝫ habui ſumꝰ ſiẽ q̃ gentes uꝫ ⁊ ſpãlib; bonis. ꝫ eramus eḡ ſtãt̃ pacientes mᷣtemus. eramꝰ aũt locu plectantes multos ſpũalib; duuceſ ⁊ ſumus habui apꝫ alos. ſꝫ habui sumꝰ nõ ſolum egentes. ſi ⁊ tãq̃ mch̃ penurꝰ bonꝫ ſpũal. ꝫ q̃ntu hᷣntes. qꝫ ſibi inſufficiẽtes putabant ⁊ sumꝰ poſſidentes omĩa. ſ. nõ ſolum ſpũalia. ſi ⁊ tẽpralia. qꝫ tuũtib; dñi. nch̃ dẽ. h̃ fuit gꝫa aplor mch̃ oĩo poſſi de. ſin ſollicitudine ẽe ⁊ tã reſ q̃ dilos e arum poſſide. qꝫ omĩa adpedes aplos ſum mittebantur. ſiẽ macrib; aplor legit. ꝫ Hora qnb; dã addi. uidit. ꝫ qĩ. ꝫ ſiẽ. ꝫ tã q̃. qꝫ h̃ ſiẽ inſompnuſ trauſeunt. ſi; ẽia ponuntur. ſin qĩ. qꝫ ẽta ſũt. triſticia mᷣa hᷣt qĩ. gaudiũ nõ hᷣt qĩ. q̃re h̃ qꝫ gaudiũ ẽta reſ eſt. ẽſticia ũ ſiẽ inſompnuſ tranſit. ſiquiſ eñ ſompnũ indicat ⁊ addit qĩ. dicẽs qĩ ſedebam. qĩ loquebar. qĩ equitabam ⁊ huiuſmodi. úq; dicẽ qĩ. qꝫ q. uidẽbar dormiẽs ⁊ ẽ euigilauit nõ inuenit.

Oſ nr̃m patet ad uos ⁊ o corinthi. Cor nr̃m dilatatum ẽ. Nõ anguſtiamini in nob. anguſtiaĩ nu aũt in uiſceribꝰ uꝫis. Eandẽ aũt habentes remuneracionem. tãq̃ filiis dico ⁊

ſ nr̃m ꝫ ſui miſtij dignitate. ⁊ euãgly ũritate ⁊ ꝫ ſue cõmãdacioẽ. mlta ⁊ uera ⁊ ex carita te dr̃e ido aũ. oſ nr̃m qĩ multa ẽ nob dixi. ſi; in oñib; ꝑfectis oſ nr̃m corĩthij patet apcione ⁊ miſtitudiẽ. ⁊ ũritatꝫ dictoꝝ. ad uos in

uos ⁊ nolite ugum ducẽ cũ infidelib. ẽ uram. qꝫ illa oĩa ample ⁊ diffuſe dicta ſũt aduos corrigẽ dos. o corinthij ⁊ nõ admeã ſrbiam. qĩ ſtulti eſtis. q me dimiſiſtis. ꝫ Hora q h̃ libe loquntur apte ⁊ expura ſcĩa. male. ñ. mſ loq̃ trepidat. ſenſum pdat. nũb errat. ſequntur. cor nr̃m. qĩ h̃ ido feci. qꝫ cor nr̃m dilatatum ẽ. i. menſ nr̃a eſt plena duritiſ. ñ erubeſcit dr̃e. qđ inſe hᷣt ⁊ ido. non anguſtiamini nuob aũt. i. ſi; anguſtiamini muſceribꝰ nr̃is. i. ſi q̃ſ angtias ⁊ mopiã ſcĩe ꝫ bom opꝰ habtis. non ẽ h̃ anob. ut uos putatis. q̃ pſeudo nob ꝓfertis ſi; a nob qui dura habentꝰ. ad intelligenẽ ⁊ cõplendã eandẽ aũt q̃ſi anob angustias patimini. ſi; dico uobis tãq̃ filiis ⁊ uos. ut nos dilatamini habundantia ſcĩe ⁊ uirtut̃. ⁊ ſpe futuri. uos dico. h̃ntes eandẽ remuneracionẽ q̃ ⁊ nos. ⁊ ut dilatemini. nolite ducere ugum cũ infidelib. i. nolite ſocij ẽe malor ĩmat. ſ. nolite ſeruu fi libertate a miſſa. cũ hiſ infidelib; . qui pdicãt carnalꝫ obſeruãtias ſi ea ſuſceperitis ugũ legis. nolite ult̃ ducere.

Que enĩ participacio iuſticie ẽ iniquitate. Aut que ſocietas lucis ad tenebras. Que aũt cõuencio x̃ ad belial. Aut que pars fideli cũ ĩfidele. Qnis aũt cõ

Que ũ. qĩ ido nob te. qꝫ uos eſtis iuſti. iſti iniqui. ⁊ ido ĩ mlto debetis cõi care eis. q̃ eñ participacio ẽ iuſticie ẽ iniq̃tate. qĩ nulla. ad q̃ qĩ. ⁊ ido ẽtia nolite. qꝫ uos eſtis lux p ſcĩam ⁊ illi ſũt tenebre pigno rantiam. ⁊ que ſocie

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sensus templo di cum idolis

Sr̃ io noh te: qr uos estis m̃b̃ e. illi m̃b̃ diaboli. ⁊ e. diabolus nō cōuenit̃. q̃ ita dic̃. que aut̃ cōuentio xi ad belial: .i. ad diabolū qui se dic̃ cē mentiunt. belial mīpretatur aptata: cē q̃ e nō cō uenit. qr ille oīa male. e oīa bn agit. ā q̃. qī ⁊ io nolite. qr uos estis fideles. ⁊ qī infideles. ⁊ que pars cē fidi cē infidi: nulla. vt. n. e ⁊ belial. nō conuenit. sic fidel ⁊ quilib; infidel. Qui at̃. Sr̃ io nolite. qr uos estis templum dī quo cē spūs. s. ⁊ ipi sūt in quib; diabol⁹ habitat. ⁊ nich hab; templum dī cū ydolis. q̃ ita dic̃. quis aut̃ consensus e. templo dī cū ydolis. nullus: ⁊ uos estis templū dī ⁊ io nō debetis cōmunicare his. quis templū diaboli. In his ub. ydola phib; oh. que tēplo dī sūt mutica. qr ab uno do separant. his oīb; modis ostenditur cōmunitatē pseudo cē ut dō.

Uos enī estis tē plum dī uui si cē dixit ds. Qm habitabo in illis ⁊ inābula bo ⁊ ero illoꝝ ds. ⁊ ipsi erūt m̄ ppls.

Uos enī qī io n̄ de betis cōsē tire. quia uos estis templū dī uui qui uos uue facit. sic dns ait. i ezechiele. qm ego q̃ uq; sum p cētuam inhabitabo p grām in ill. .i. excolam eos. ⁊ puros faciam. ⁊ mt̃ eos. mambulo .i. mcorpe eoꝝ deambulabo qī inlato p caritatē. deambulat. n. in nob plena maiestatis. si latitudine mutat caritatis q̃ tm in nob. nō in ds facit. ⁊ est sensus. mt̃ eos in ambu. .i. promouebo eos. ⁊ pseuanē pfice faciā. ⁊ ero ds illoꝝ .i. tā beñ faciā ill ut uideat ds ⁊ ipsi erūt m̄ ppls. .i. in obedient m̄ ut uideant mu ⁊ nō mudi. I decorabi subsac-

bo in ill ⁊ inē eos ambulabo. .i. corpaliē inē eos conuersabor. dic̃ e. un iheremias air. intrus ursus e. ⁊ e hoib; conuersat̃ e. et ioēs air. Verbū caro fēm e ⁊ habitauit i nob ⁊ hī e ds nr̃ e. ⁊ ecclia ppls ei e. un subdit. ⁊ ero illoꝝ ds. ⁊ ip. e. m̄ pple. ⁊ nō uult eos separi ab oi stammacion̄. ut suscipiat eos in filios. un subd̃.

Propt̃ qd exite demedio eoꝝ ⁊ separamini dic̃ dns. ⁊ immūdū ne tetigeritis. ⁊ ego recipiā uos. ⁊ ero uob i patrē ⁊ uos eritis m̄ in filios ⁊ filias. dic̃ dns omips.

Propt̃ q̃ ⁊ e. Vtutur hī ub ysae. qī sunt. hī ad litam dic tū e uotis habitatib; in babiloe. ne cōmuni careāt babilonijs. it ēt habitāt. qd aple spūs alit̃ ad nos refert. qī ip qd qua templū dī estis. exite demedio eoꝝ. qr estis in medio eoꝝ nequicie. Exite at̃. nō corpalit. si; spūalit. ut nō taceamus. si; impetus eoꝝ secta. volam dī. n. sūt mali p pace. n corpalit ab eis recedit. si; spūalit. Exite ū e q̃ primet ad correctionē maloꝝ. q̃uis licet p gradu cuiq; salua pace. ⁊ io e exercitus separamini ab eis. ū n cōsensum e eis habeatis. t sepa. .i. seorsū sitis pari ō eos sic p̄ p eis erratis hī dic̃ dns. nob. qī nō est hī ame. ⁊ immūdū. .i. carnales obsuāeias ⁊ quelib; alia illicita. ne tangatis. qī n ⁊ tactus sit. .i. delectō. que e pmā mor. mortal peccī spūal recessio hī intelligē da e simili ⁊ ō tertu eccē nō corpis itel ligendō e. dispice n. malū nō tangē e. nō. n. pphe qui hī dicebāt. pplm suū di miserunt. si; mt̃ eos habitabāt ds in mē pabāt. unū tēplū dī e eis unibāt. eade sacrificia celebrabāt. hī e g exite oze nō parce. si; redarguere corripe. monē hī

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝑphe fecerũt. ꝯ ſpũalr nõ coꝛpalr̃ re
cede debem⁹ amalus. qꝛ maı̃ malũ in
ſepacione bonoꝝ cõmittimuſ. ı. dũ coꝛ
palr̃ ſepamuſ noſ ab oĩs ꝑ maloſ: q̃
fugimuſ in ɔiunctione maloꝝ nõ re
manentes. ı. q̃ ſiꝛ illo qꝺ fugim⁹ fugiẽ
do ɔuĩctionẽ maloꝝ. ſpualr ꝯ ꝙſq; re
cedat amat. talı̃ nõ imputat ds pec
cata ſua. qꝛ nõ facit alia nõ: qꝛ nõ ap
probaũ nõ negligentiã. qꝛ nõ taceat ñ
ſuꝑbiã. qꝛ mutatꝫ ꝑmanſit ſi aꝛ coꝛ
palr̃ recedat: ſuꝑbꝫ ẽ. ⁊ ſeiſmatic⁹ ⁊ lege
qĩ ita facit. ut dixi: ⁊ ego recipiam
noſ añ electoſ. ⁊ ero ub̃ receptus: ı̃ pa
trem me ꝑm dans ub̃. ⁊ noſ eritis m̃.
ſ. ad gl̃iam ⁊ honoꝛẽ meũ. in filioſ. ı. m̃
ſimules ⁊ filias h̃ ponit. ut ı̃ debiliozes
meliozat. ⁊ h̃ dicẽ dns omꝑs. ı. ẽ qui ꝑ
oĩa que pat̃.

Has ꝯ habentes ꝓmiſſiones k̃m:
mũdemuſ noſ a
b oĩ ĩquinam
to carnis ⁊ ſp̃ſ. ꝑ
ficientes ſc̃ifica
cionẽ ı̃ timoꝛe di.
capite noſ nemi
nẽ leſimuſ. nemi
nẽ coꝛrũpim⁹ ne
minẽ c̃cĩuenim⁹.
Nõ ad cõdẽpna
cionẽ uraꝫ di
co. Predixi u. qꝺ
ı̃ coꝛdib⁹ m̃ris eſtis

Has ꝯ qĩ
⁊ qꝛ dns h̃
ꝓcepit. ⁊
bne ꝓmit
tit. ꝯ noſ
h̃entes has
ꝓmiſſiones
dñi. ſ. qꝺ
ds habitat
in nob: ⁊
recipiet
noſ: mu
dem⁹ noſ
ab oĩ inq̃
namto car
nis ut ẽ
luxuria.
⁊ ſp̃ſ ut
ẽ ira. ſn
quinamtũ
carnis nt
rifarie in
telligi. ideꝫ;
dicẽ. ab oĩ
qꝛ mlta fi
ducia car
nalia. ut
oĩa fugia
m⁹. noſ di
co: ꝑficiẽ

ad cõmoniẽdum
⁊ ad cõſolandum
Multa ı̃ fiducia
habeo apꝺ uos ⁊ mul
ta ı̃ gl̃iatio p ub̃.
Repletꝰ ſũ cõſola
cione. Superabũdo
do gaudio ı̃ oĩ
tribulacioe nr̃a.

⁊ h̃ inti
more dei
ut dñs ne
reamini
q̃ ſoluſ facẽ
t ita lege.
ſ hanc
alia q̃ nõ
h̃et ⁊ mũde
noſ ab oĩ
inquinam
ent. hic diſ
tingue nos
duco ꝑfici
entes ſc̃ifi
catione ſp̃ſ.
ı. mutuſ que
rẽ fit: ſi ſu
muſ intimore di. ı. ſi timoꝛe di ſequu
mur qꝛ qui finẽ dat h̃ agit: ſec̃ mundi
ẽ. ⁊ nõ di. ⁊ ad h̃ ſiſtem exemplũ ne ca
pite: capite noſ. ı. habete noſ exemplũ.
nõ illoſ pſeudo. ⁊ ita lege. mũd⁹. u. a.
oĩ. m. e. ı. carnalĩ obſeruacionũ. ⁊ ꝑ
ficiet ſc̃ifi q̃ ẽ ſp̃ſ ſci ⁊ h̃ ꝛ dicẽ. capite
noſ. m exẽplũ. qꝛ noſ nemiñẽ uĩi leſim⁹
uꝑando. ut pſeudo faciunt. neminẽ
coꝛrũpim⁹ ammonione falſitatis. tãq̃ fer
mẽti. nemmẽ circũuenim⁹ fraudulẽta
nr̃oꝝ ablacioẽ ut pſeudo faciũt. q̃ uĩa
blande auferũt. Pſeudo. u. ⁊ nocebãt
illi coꝛrũpentes ſenſum illoꝝ. ⁊ ḡuabãt
ſaclos eoꝝ. c̃cĩuencione ſerpentine aſ
tucie. h̃ aũt nõ dico ad ꝺẽpnacionẽ
nr̃am. ı. ut abiciã noſ q̃ mihi ſpecta
tis. ſ; ut coꝛrigatis uos moneo. diligo
u. noſ ſic̃ ꝓdixi ⁊ h̃ ẽ q̃ ſubꝺ. ꝓdixi u.
q̃ uos eſtis meoꝝdib; nr̃is. ſ. cura ⁊ di
lectionẽ. eſtis dico ad cõmoniendũ ⁊ ad
ɔmouendũ. ı. ita diligo uos qꝺ uĩa moꝛs q
ẽ ꝛpecc̃is uideꝫ mea ſitꝫ unta ĩ utrisq; ;
⁊ ita diligo uos. ad cõ. ⁊ cõ. ı. ut mecũ
coronemini. ⁊ ideo moneo uos. qꝛ mlta
fiducia ẽ m̃ apꝺ uos. ı. dũ cõſidero q̃ ĩ
uob ſitꝫ qꝛ ꝑ pmã epl̃am coꝛrecti eritis.
ideo ꝑ eã gl̃iatur. unꝺe ſubꝺ. mlta ẽ m̃. ꝑ
uobis gl̃iatio ad aliꝰ. uidere ne ſit uanũ.
ẽ ĩ m̃ ɔſolatio. Vñ ſubꝺ. Repletꝰ ſũ cõ
ſolacõe audita coꝛrectione uraꝫ. ꝑ ita

¶ sup habundo. gaudio ī oī .tbulacione nr̄a. i. gaudiū meū supat omnē tbulacionē. q̄ partī erat in aīo pec catis urīs. dū n. uidet pfice eos p quib; patitur gaudet.

Nam ¬ cū uenis sem̄ macedoniā nullā requiē habuit caro nr̄a. sz; omnē tbulacionē sum̄ passi. foris pugne. intus timores.

Nam ¬ cum uenis sem memorat q̄ patitur ea cōtrium. ut cos puocet ad ea rītatē q̄ habuerī in tribulacione q̄ ue magna ē. ¶ Nam ¬ ē uenissemus. macedoniā nullā hūit requiē caro nr̄a. tōp dic carnē nō hūisse requiē ¬ nō aīam. q̄ ¬ in aduīs aīa que in corpe patitur spe futurq; quiescit. nō hūit requiē dico. sz; omnē tbulacionē. s. ꝺ corp ¬ ꝺ aīa. passi sum̄ ¬ hoc tōp q̄ ubi pugnā fugant ꝺ ancilla ¬ ue omnē. q̄ foris in corpe sūt pugne. i. tbulaciones ¬ intus. i. in animo sūt timores ne ecc te ꝺficerēt ꝺ foris. i. a pfidis qui sūt extra ecclam. s. ab apīis inimicis sunt pugne. i. tbulaciones. ꝺ his aūt. s. fi delib; qui sunt intus. i. in eccla sūt timores. ne mouerentur. ꝺ de his q̄ sunt intꝰ. i. in eccla corpe ñ nītre. nōe nō mumine. i. ꝺ falsis frīb; sūt timo. q̄ difficilī tolluntur q̄ apte mali. nulla n. pestis efficacior q̄ familiaris inimic ¬ inimici hoīs domestici ei.

Sed qui cōsolatur humiles cōsolatus ē nos ds. in aduentu tui. sed ¬ in cōsolacione qua cōsolat ē in uob. referēs nob urm desiderium urm fletū. urām emulacionē pme ita referēs ḣ ut magis gauderē.

Sed qui q̄ ita gaudet ¬ passi sumus. sz; ds qui cōsolat humiles spū ¬ humit. i. nos in aduentu ei. sed ¬ in cōsolacione qua cōsolat ē in uob. i. in urā emendacione. i. q̄ uidi ritum cōsolatū in uob. ¬ ego cōsolatus sum. cōsolat ē nr̄ in uob. ipe dico referens nob urm ꝺsiduū ꝺ emē dacione. ¬ urm fletū ꝺ cōmissis. ¬ urā emulacionē. i. indignacionē cō pseudo habitā. pme. i. pmea defensione referens ḣ dico. ita ut magis gaudē de his q̄ retul. q̄ dolere ꝺ tbulacioē mea.

Qm ¬ si cōtrista ui uos in epla. nō me penitet. & si penitteret. uidē q̄ epla. illa et si ad horā uos cō tristauit. nē gau deo nō q̄ cō tristati estis. sz; q̄ cōtristati estis ad penitentiā.

Qm ¬ si cōtristauit uos in pa ri pot ¬ gaudo q̄ iam non penitet me dure uos in pma epla cōtri puisse. ¬ h ē qs aīt. qm ¬ si cō tristauit uos in pma epla. nō me nō penitet. q̄ cō tristati estis. ¶ si pus penitteret dū idignati eratis

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¬ oĩa. qĩ nõ me penitet ſ; poĩ nẽ gau
deo. ĝudenſ qđ epla illa cõtriſtauit uoſ
.i. qñſ uideam q epla illa ẽtriſtauit uoſ
ũm ꝑmũ dolu:¬ me penitet. ẽtriſta
uit dico:¬ ſi .i. qñſ ad horã .i. paru
ꝑ. ñ bona ſpes ẽ correctionis eoꝝ:¬
ideo nõ iam penitet. ſ; gaudẽ.¬ uide
gaudar dẽminat ſubdẽnſ. nõ qz qĩ di
co qđ gaudeo. nõ ñ ideo qz ẽtriſtatꝰ eſt
nſ ad penitentiã qz ſic animadiitẽrẽſ
culpam. penitutiſ. ex ĩo ſe gaudere
dicit qz cõtriſtatꝰ ſuit. nõ ẽ ira que pe
roſ effẽ. ſ; ẽ pudor q̃ corripit.

Contriſtatꝰ eñ eſtis ſcđm dñm
ut in nullo det
mentẽ paciami
ni ex nob. Que
eñ ſcđm dm
ẽſticia ẽ. peni
tenciã ĩ ſalutẽ
ſtabilem opat
Scti aũt ẽſticia
mortẽ opat. ẽ
ce eñ hoc ipſũ
ſcđm dñm cõſ
tari uoſ. quãtã
in uob opat ſol
licitudinẽ. ſ; de
fenſionẽ. ſ; in
dignacionẽ ſ:

Contri
tus .n. qĩ
đ hãc ẽſti
cia gaudẽ.
quia hec
triſticia
eſt ſcđm
dñm.¬ ĩ
eſt qđ ait.
Cõtriſtatus
n. eſtis ſe
cũdum
deum
.i. ſ uolũ
tatẽ đi.¬
inſpiraci
onem ma:
ut in nullo
ñ¬ ĩ aſpꝰ
paciami
ni đẽminũ
ex nob qz
oĩa nã
ꝑſiũt uob.
¬ q corri
pimꝰ¬ eõ
triſtamꝰ
uoſ. Que
n. qĩ ne
nõ damp
nũ pati
mini. nã
pociꝰ como
dũ. qz ẽſti
cia q̃ẽ ſ

timorẽ ſ; deſi
dium. ſ; emu
lacionẽ. ſ; ul
dictã. ſn omib
exhibuiſtiſ uoſ
cõtaminatoſ eẽ
negocio.

qz fac qđ
đ odit. o
pat penı
tentiam
.i. ſatiſfac
tionẽ. q̃
ualet¬ ĩ
ſalutẽ ſta
bilẽ .i. et
nã. Scti
aũt ẽſticia
q̃ nõ ẽ ad
correctionẽ. ſ. dum
peccor ſe deterrent:
opatur mortẽ.¬ ideo ab ea cauete.
Ece n. qĩ ne triſticia ſ dm fac penite
in ſalutẽ. qz ea q̃ ducũt ad ſalutẽ. .i. ſol
licitudinẽ opatur.¬ hĩ ẽ q̃ ait. Ece n.
qĩ in nob expri eſtis q dico. qz hĩ ipm .i.
tã parũ qđ ſ. ẽtriſtari uoſ ſ dm
đ peccõ. o. q̃tã in uob opatur ſollici
tudinẽ. emendandi q ſhquiſtiſ uũ ẽ qz
qui peniret. ſollicitꝰ ẽ ne đnuo peccet.
ñ hĩ ſolũ opatur ſ;¬ đfenſionẽ. ut cõ
tra pſeudo defendatur me ł opat de
fenſionẽ. qz q̃ penitet nõ excuſat ſe ſ;
ſtinet peccm. q ẽ ſe defendẽ agehẽs
¬ nõ ſolũ hĩ opatur. ſ;¬ indignacionẽ
cõt uoſ ꝑ mal. q̃ geſſiſtis. ſ; timorem
ne in futuro tale qđ cõtingat. ſ; đſidiũ
in meli ꝓpoſitũ. đſideret .n. ſe reformari.
q̃ ſe leit fẽm ꝓ peccm đformẽ. ſ; emula
cioẽ. ut me ł alios bonos imitemini. hĩt
n. zelũ bonoꝝ opũ ꝓſequendoꝝ. q̃ pe
nitet. ſ; uindictã. qz peccãtes puniti
¬ ĩ uos ipos. qui n. penitet: uindicat
ĩ ſe: q đicit.¬ ut unuſquiq dicã uoſ ꝓ
ẽſtari ſ dñ: in omib; exhibuiſtis uos
duce ſic: ĩcõtaminatoſ eẽ .i. ũ ſitis
ĩcõtaminati. ĩnegocio ſ;ane agendo.
.i. in oĩb; officioſ ſ;ane ꝓfeſſionis agẽ
tis. ł exhibuiſtis .i. oſtendiſtis. puni:
endo illũ qui ĩceſtũ admiſerat: uos
eẽ incõ. a negõ. i. a gñi peccõ illi. qui
uxorẽ patris hñt. cui conſentiendo ĩ
quinam eratis.

Igit¬ ẽ
qĩ¬ qz in
cõtamina
ti eſtis. ſ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

eū q̄ fecit iuri
am. ſ; admoni
feſtandā ſollici
tudinē nr̄am q̄
p uob habem
cor̄ deo. ſdo c̄
ſolati ſum. ſn
cōſolacioē aut
nr̄a: habundā
ci magiſ gauı
ſi ſum ſup gau
dio tm q ꝓfec
t ē ſp̄ſ ei ab oi
buſ uob.

ñ ꝓ illoſ
ꝓncipaliꝫ
ſep̄ſi uobiſ
nō ꝓ illū
qui fr̄ēm.
¬ alū qui
ſuſtinuēat
murmiam:
q̄ nra dic̄.
ḡ ¬ ſi ſep̄
ſi uob ꝓſit.
cīm. nō tm
ꝓ eū q̄ fe
cit iuriā.
u ē ille q̄
moeſtū fe
cit q̄ uxo
rē patriſ
rapuit. ñ
ꝓ eū. ſ. pa
trē qui paſ
ſuſ ē mu
riā. i. cui
rapta ē u
xor. ſ; ad
manifeſtū

vā ſollicitudinē nr̄ā
q̄ hmōſ ꝓ uob; omīb;

eīndādiſ. i. nō ꝓ illi tm hi feci ꝓ emda
cione omīū ur̄m t illoſ tanḡ q̄ſ ſupi
i ꝑma epla: murmuraſ ¬ fraudeſ fr̄ibuſ
feciſſe dic̄. ¬ oſtendit. nō magḡ eā cor
qui peccauerūt ſ̄ep̄ſiſſe remmīt: eiſ
q̄ eā eccle que uno ſtrumeliā aūt frau
dem paciente: cōpatitur. ¬ indignat̄
¬ hī ē q̄ ait. ḡ. ¬ ſi ſep̄. uę. nō tm ꝓ. e. q̄.
fe. in. i. fraudē ꝓximo ſuo h ꝓ eo qui
paſſuſ fraudē ſ; ad ma. ſol. nr̄am. quā
ha. ꝓ uę. roei ꝑh ſollicitudinē ſe hr̄e
oſtendit. u. ſ. muſti eīndāt̄. ¬ polluti
ſ̄ificent̄. ¬ eccle recōciliēt̄. ¬ hī dico.
habundāti gauſi ſum q̄ dolem ſ̄tribu
lacione. ſ; magḡ ſ̄ gaudio tm qī ſ̄ uīq;
. i. ſ̄correctione ur̄a ¬ gaudio tm habū
dāti ſum gauſi q̄ q̄ ſtriſtarem ſ̄tribula
cione. ſ; magḡ habundanti ſ̄ gaudio tm
m. q̄ gaudebat: nō ſolū ſ̄correctiſ. ſ;
¬ ſ̄ aluſ quoſ ſpabat corrigendoſ. ūm
ſcīp̄. q̄ reſtituſ ē ſiſ

nō q̄ hmōſ cēnt correcti. ſ; q̄ quidā erāt
correcti: ſpat deliquſ.

Et ſicḍ apd ullū
de uob glat̄ ſum
nō ſum cōfuſuſ.
ſ; ſic omīa uobiſ
inūitate locutuſ
ſū. tta ¬ glacio
nr̄a que fuit ad
ttū: uerūtaſ fac
ta ē. ¬ uiſcera eī
habundāti ī uo
biſ ſūt. Remmſ
cētiſ omīū ur̄m
obedīētiā q̄m c̄
timore ¬ tremo
re exceptiſtiſ eū
Gaudeo qđ ī oīb̄
cōfido in uobiſ

Et ſicḍ n
apd illū de
uob glat̄
ſum. cōfi
dando uoſ
nō ſum cō
fuſuſ. i. n
erubeſco me
falſum in
uenire. ſ;
ſic̄ locuti
ſ. ū oīa in
ūitate. in
corripiēdo
ūtaſ appa
rer argu
entaſ dum
q̄ arguunt̄.
ſe emēdāt.
dū n. cor
repti īmu
tant̄ tuſti
monū ꝑh;
bent argu
enti. ūam
ḡ oſtendeſ
apte ꝓpca
cioēm ſuā:
p eor effica
ciā aūt ſic̄ ī
ūitate. lo.
ſu. ub. ḍ: i
¬ glacio mea
que de ub
fiunt. facta
ad ttū fēa ē. i. apparuit ei ūtaſ. i. ūa.
¬ ō uiſcēa. i. intima carnaſ ei ſūt ī ub
q̄ utri ſci affect: in oī bono ē. Et dico.
habundanti. q̄ añ q̄ uidit ꝓfectū illoꝝ.
t habū. q̄ in aluſ. ei tm dico: remmiſcē
tiſ obedienciā omīū ūrm. oſtēdit tm um
laudaſſe eoſ. q̄ ſolliciti erāt obedire ei.
intuo aūt aptm reūtī ſūt: dico remm
eſtiſ obediēmiā. ſ. quoīn. i. q̄ accurate
exceptiſtiſ eū. eū timore condiſ. ¬ treme
re corpiſ ¬ q̄ ſic in illo egiſtiſ. gaudeo
q̄ cōfido inuob ¬ hī in oīb; reb; nō ſolū

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Nota ꝛt uob fr̄s facam̄ gr̄ām di que data ē i ecc hȳs macedonie qꝫ in multo exp in̄to tribulacionꝭ habundancia ga udio ipsoꝝ fuit ⁊ altissima pau ptas eoꝝ habū dauit idiuncias simplicitatis eoꝝ Q̄a secm̄ ut̄ tē testimoniū illis redo ⁊ sup̄ ut̄ tē uolūtarij. fuerūt c̄ multa exhortacioē ob secrantes nos g raciā ⁊ cōmuni cacionē ministe rij .qꝫ fit i scōs.

Nota ꝛt hȳ ut eos laudat i eodem̄ ter ō heleno simꝰ faci endis in scīs: q̄ e rant ihe rosolimis admoner p exēplū macedoñ ⁊ cōgrue hȳ ut de eoꝝ recuꝰ agi tur m̄cio fit ꝺ collec tis. qꝰ ab aliꝰ nō q̄ rit. quib; dare sua nō prodeꝭ q̄. ñ hūt requiem i macedo nia. m̄ i ea magna gr̄a m̄ da ta ē. qꝫ notū facio uob. ⁊ hȳ ē qꝫ ant. no tā ꝛt fa cio uobꝭ frꝰ gr̄am dī. i. gra tuitū do nū dī. do nū ꝛt dī uocat ele mosinam dare. que gr̄a data ē in ecclīs macedonie que illa est: ꝯ h. s. q habundancia gaudij ipsoꝝ fuit in multo exp in̄to tribulacioꝭ. q nō so lum pati uoluerūt sed; expti sūt. ⁊ inde t habū. s. ip̄s fuit in multo. ex. t. q̄ p tribulacioē pauꝑ ⁊ fȳle ibi fēa ñ sit scandalizari. sed; uote ⁊ cū gaudio acce pūt ubū. ut pbatos se hoc passioib; ꝺmonstraret. ⁊ paupt̄as eoꝝ altissima. i. magna. t nobilissima benignitate m̄tis habundauit in diuicias simplici tatis eoꝝ. i. maior fēa ē dū tendit diui cias dare. ⁊ hȳ simplici aīo nō ut hoī placeāt. Tenuer q̄ erāt in suba facul tatū. sed; diuites erāt in dādo. q̄ pura cōscia opaꝝ sūt. ⁊ in redāo ifl reflm q̄ nemine cogente. uoluntarij fuer̄t. ad dand̄ ⁊ ut̄ tē rerū suarū ⁊ sup̄ ut tē ut ñ p egeret ipse dico. cū exhor tacione multa obsecrātes nos cū times eis nō assentiē. ut eos p̄muner̄ hȳre gr̄am ⁊ comunicōē ministerij. i. mun̄ tracionis. qꝫ ministriū fit in scōs. i. obse craūt nos. ut licet eis sua dare nō q̄ ꝑa: sed; q̄ cōmuna. ꝺ quib; aliꝰ munꝰ tirēt.

Et nō sic spauit mus: sed; semedip sos dederūt p mū ꝺo. deinde nob puolūtatē ꝺi. ita ut roga remus titū. ut quēadmodū cep̄ ita ⁊ pficiat in uos etiā gr̄am istā. Sed; sic ī oībus habundatis: fi de: ⁊ sermone: ⁊ scīa ⁊ omni

Et nō de derūt sua. sic. i. ea in tencione: qua: q̄ spa uit munꝰ. i. puidit̄ uim̄ .s. peulpis redimēdis sed; p̄mū de derūt se metipsos. dñō ut ei obedirēt q̄ emēdaret errores p̄s tinos acmo rū uetera ꝺo se uoner̄. Deīn frīb; sua obtu lerūt. aliꝫ nō erat ac cipiendū ab eis qua munꝰ ec cecāt eccl̄os.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sollicitudine.
⁊ insup caritta
te uĕa in nos. ut
in hac gr̃a habũ
deris. Nõ quasi
impans dico: si;
paliqz sollici
tudinẽ. etiam
uĕre caritatis in
genũ bonum
cõpbans.

ur nõ ar
guantur.
fructũ dã
di nõ hñt.
Sm ů ñ eo
nõ debẽt.
ur reduñ
tes uicia
nõ argue
rentur. si;
p. d. se. dõ
emoacioẽ
utre ꝺ in
ꝺeberunt
se nob obe
dientia. s.
ur nob obe
dirẽt. ⁊ hꝫ
puolunta
tẽ dn̄i qui
uult hoies subdi u
carius sus. ⁊ ita in
stituerunt nob ut exemplo eoꝝ puoca
ti: rogaremus titũ ut q̄admodũ ceꝑ
in nob bñe face pfq̄ correctos uos ui
ꝺit ita ⁊ pficiat in uob. nõ m ala: si;
⁊ gr̃am istam elemosinarũ in seos.
ut. s. gr̃a ista uob nõ desit. hꝫ dicit
ut meritet eos addandũ pficiat i uo
bis gr̃am istam dico: ⁊ nõ quoq; m.
si; ut habundetis ⁊ in hac gr̃a largici
onis elemosinarum. sic habundatis
i. o. alis. s. infide. ⁊ sermone. i. gr̃a
loquendi. ⁊ sciẽtia. sepurarũ. ⁊ inõi
sollicitud. qi in omnib; sollicitꝰ estis i
sup ⁊ caritate uĕa spuali habita: in
nos. nõ qĩ. Quasi rogam tm̃. ut pfice
rer hanc gr̃am: si; nõ hꝫ dico qĩ imp
ans. ne situs transgressor. ⁊ ita legi
potest qĩ. Nõ solum rogam titum
ut pficeret in uob gr̃am istam. si; i
ego ipse dico. nõ qĩ imp. u. hꝫ. in hac g̃
sic habũ. in omnib; alis. s. infiõ ⁊ c.
que nõ mutantur. si; p aliqz. qĩ non
impans dico si; pocius hꝫ dico cpbas
i. cõpbare uolens. bonũ ingenium u
estre. cã. i. suade uolens ut largi sitis.

uob nõ in p alã. si i p sollicitudinẽ ali
qz. s. macedonũ. quib; similes sitis. ⁊
paupũ de quib; sollicitꝰ ee ꝺbetis.

Certus eñ gr̃a dñi
nr̃i ihu x̃. qm̃ pp
uos egen' factus
ẽ. cũ eẽt diues. ut
illi' inopia uos di
uites eẽtis. & cõ
siliũ in hoc do.
hoc eñ uob uti
le ẽ. q̃ nõ solum
facere. si; ⁊ uelle
cepistis ab anno
pqe. Nũc ů et
facto pficite. ut
quẽadmodũ pro
mptus ẽ animꝰ
uoluntatis. ita
sit ⁊ pficiendi:
exeo qꝺ habetis

Certus n
ñ paupib;
dare debe
tis. ita ue q
⁊ x̃ de illis
sint sollici
tus. Certus
n. gr̃am. i.
caritatem
dñi nr̃i ihu
x̃ cui exẽ
plo ortat
illos. hãc
mq̄ gr̃ã
certus. qm̃
cũ diues
eẽt ds. in
sua magest
tate. p q̄
⁊ oĩa fca
sũt. fcs ẽ
pp nos ege
nus immũ
do. Hota
q nõ ait.
paup fcs ẽ
cũ diues fu
isset. si cũ
diues eẽt
pauptatẽ
n. assũpsit.
⁊ diuitias
nõ amisit.
ut diues
factus paup.
latens ꝺs
in diuis. Aparens hõ impauptate. ů
inopia illi. uos. e. di. inspalib; ⁊ illi eñ
pauptatẽ. abiecimus pannos uiqꝫ
ns. ut indueremur stolla imortalitatis
omnis g̃ diuites fei sũt impaupẽ x̃ ꝺẽ
tes. Hemo g̃ se ꝺtempnat. paup incel
la. diues inscia. paup dormit intra

ù se paupnuꝫ nos dnauꝫ.⁊ tm hꝫ.i. cõsi
dacione hꝰ tm bñficij di do uob cõsili
ũ ù pnupib; elemosinas dcrs.hꝫ u. est
utile uob pluſ ẽ eũ. utile faciendi. q̃ illi
cui fit. Vob dico qui cepistis ꝑmo ãno.
.i. aꝑito anno. nõ solũ facere. ſ; ⁊ velle
qꝺ pluſ ẽ q̃ face. ſ luẽ ù ⁊ fcõ pficere ù
nõ solum uelitis. ſ; ⁊ ope pficiatis. i. ù
ſ alos dicat eos cepisse facere et secm dos
ſ; ⁊ uelle ſ sloam. Quꝺ aꝛ uoluant.
Qꝺam cepant. nẽ ù utiq; ope pficiant.
⁊ hꝫ ẽ q̃ subꝺ. ſ luẽ ù ⁊ fac pfi. ut q̃modo
vũ ẽ ꝓmptꝰ aiꝰ ue. i. sic ꝓmpta ẽ dilcco
uolũtatis eoꝝ q̃ exdiscrecione uolt. i
sit ⁊ ꝓmptꝰ aiꝰ pficiendi. hꝫ dic ut uo
luntas eoꝝ in ope appareat. si ita ẽ pfi
ciendi hꝫ dicoꝰ eo. i. secm io q̃ hẽtis siue
pluſ suũ minus.

Si eñ uoluntas
ꝓmpta ẽ secm
io qꝺ hꝫ accepta
ẽ nõ secm qꝺ ñ
hꝫ. Non eñ ut
alij sit remissio. uob aũt tbu
lacio. s; exequa
litate tꝛ̃ ꝑsẽti
in hꝫ ũra habun
dancia illoꝝ
inopiã suppleat.
ut ⁊ illoꝝ hab
undancia: ũre

Si eñ uo
luntas ꝓm
pta ẽ dño.
ſ io q hꝫ
.i. ut neces
saria rem
neat tm ac
cepta deo
ẽ. nõ tm ac
cepta ẽ dã
do. ſ io q
nõ hꝫ. i. ⁊
ultra uires
ꝺo ex eo q
hẽtis uos
dare mo
neo. nõ n.
uolo. ut a
liis sit re
missio t re
frigium
.i. ut alij
d uꝝis oci
ose uiuãt.
Vob sit aꝛ
tbõ. i. pau
ꝑtas. Hõ
hꝫ io dic
q̃n melꝰ
eõr. si in

cõsimus
nõ faciãt
si pocꝰ uo
lo. ù uꝝa
habũdã. t
remoꝝ simp
pleat illõ.
qu oia mũ
di sterñ.
Supplear
dico. ſ nꝑse
ti tꝛ̃. q tã hue ẽ ⁊ hꝫ ẽ ex equalitate
hꝫ uõ dicit. ut q̃m qs hꝫ diuidat eũ
scis qꝺ nõ pluſ exigẽ q̃ sibi rnie dcr.
sic ⁊ facheꝰ dimidiũ bonoꝝ suoꝝ de
dit paupib;. Vt ex equalitate. suppleat uꝝa habundancia illoꝝ inopiam.
Non utiq; hꝫ dico ſ paritatẽ. s; ut iustũ
ſ ꝰ uñs reb;. sic ⁊ uos. hꝫ ẽ equalitas.
ut qui accepñt ſpualia. tribuant car
nalia. Ipsa ẽ pax uerũ ut opa mie
coꝝ alia ungamur opib; ꝓximoꝝ ſpu
alib;. ⁊ fiat pax dando. ⁊ accipiendo.
Vñ aple. Si ſpualia uob seminauim?
magnũ ẽ. si. ca. u. m. ù ⁊ illoꝝ q̃ uꝝa
habundancia suppleat inopiam illoꝝ
ut eorũ so habundancia inopiã illoꝝ
ſpualiũ qui duinis uacant. fit sup
pleñtũ. i. u. Q̃ eñ uñt in hꝫ scto. nõ
hñt ꝺta aetnã uꝝã sufficiẽcia. ñ
uenit ꝑ alos. Si; qi pauꝑes ẽ. quoꝝ
ẽ regnum celoꝝ amicos sibi ⁊ debito
res fecerũt. ꝓuita eoꝝ frequenter
q ꝑ se ñ ꝓnt merere. ut ꝛ̃ fiat eq̃
tas ñ q̃n differãt uclarirare. s; qꝺ tũ
os habebũt. ⁊ oib; erit sufficiẽs. sic scp
tũ ẽ. ꝺmãna in signo hꝰ rei. Qui mltũ
hꝫ. i. qui mltũ collegẽ demanna. i. an
pluſ hũr q̃ gomoꝛ nõ habundauit
qꝰ pluſ hũr dedit indigenti: ⁊ qui
modicũ. s. collegit. i. minꝰ gomoꝛ. nõ
minoꝛauit. i. nõ minꝰ hũr q̃ gomoꝛ:
qꝝ recepꝝ ab eo qui habundauit. ſ ex
odo aꝛ. i scptũ ẽ. Hec qui pluſ college
rat ampliꝰ. ñ qui minꝰ pauꝛat. repit
minꝰ. in quo figebatur q. q̃ maioꝛa
hñt mira ⁊ qui minoꝛa metho omnio
eãdẽ habituri sẽ refectionẽ. t i. ù fiat

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sic hic ministrat scis. ita est redditur nec
sci infirmo sic sepe e d mana mfiga huj
rei. q'mltu .s. collegi. no ha. ⁊ q.mo. no.
mu. plus. n. hnt sci. mspe fuit mus u
hy qui mgr hi sut dutes. ⁊ nn ibi eq
bunt utq;. vt sic hi dutes inopiam
seoy sustentat. i. i. bnficio seoy sustt
tetur. ⁊ dutes fiat in etno bono. t ita
ut fiat qi. ve. ha. sup. io. illoy. i. ut uo
luntate fiat equalitas. ⁊ si no in ope. ⁊
sic parit recipietis. sic septum e. de ma
na infigal rei. qu mltu ha. ⁊ qui. mo.
no mnu. sic q multu dat ut dutes. ⁊ q
paru ut paup si eq uolutas e equale
mcedo habebunt.

Gras aut do q
dedit eandem
sollicitudinē p
uob in corde ti
ti. qm exhorta
cionē qd suisce
pit. Cu sit autē
sollicitior. uolū
tari. pfectus e
ad uos. qui sim
aut c illo frem
nrm. cui laus
in euangelio e p
oms ecclas. Ho
solu aut. uerū
⁊ ordinat ab

egnacioīs. nre.
in hac gra. q mu
nistrat et a nob.
ad dni glam. ⁊
destinata uolū
tate nra. Deuta
tes hi neqs nos
reprehendat in hc
plenitudie q mu
nistrat a nob i
glam di. sude
m. bona n so
lu cor do. s; ⁊
cor hoīb.

uruper

Gras autē qi. Roga
ui utrum
ut placet
gram ista.
t ego ipe
li sulo uo
bis. Do aut
ago gras
qui dedit
in cord ti
ti eande
q ego hu
sollicitudi
ne p nob
exortandi.
ut habun
detis ī hac
simplicita
te elemosi
narū. ⁊ hc
hui solli
citudine
gm susce
p qd exhor
tacioe nra
s; e eet so
licicior su
a uolun
tate qua
mea exhor
tacione p
fect e ad

exeusabat
se pp uicia
ura. qui
mus ⁊ cū
illo frem
nrm. s. lu
cham t bar
nabā. cui
luce laus
e meangho
scripto. t. cui
barnabe
laus e in
euangho.
p̄dicatio laus
est dico p
oms eccias
Non solum
autē laus
ei e in eua
glio s; ⁊ or
dinatus e
ab eccle in
dec. Comes
ure pegri
cionis. i. p
uicis. qua mū
dū ecum. ⁊ fes
e comes in hac gram. i. in hac largicio
nem elemosinarū. que ministratur a
nob. i. cui nos apti sum mumst. ⁊ hi ad dm
glam. i. ut ds in glificetur. ⁊ aduolūta
tem nram q uolum ut bn dutis coplen
dā. uolūtate dico. destinata. i. q destinata
e. ⁊ pordinata a do nob. a do e ne cā. t i
ordinat e. co. pe. u. i. pdicois. s. in hac gra.
. i. in pdicoe gnciū. que ministratur a
nob. i. e minst sum ⁊ hi. addo gl. ū. s. ds
in glificet. ⁊ ordinat e comes ad coplen
dā nram uolūtate destina. i. ad coplēdā
pdicone gnciū. cui destinat sum ⁊ uo
lo. deutates qi hos pdictos mistm. deu
tates hi nequs in hac ple. largicois elc
mosinarū uruper nos dices nos frau
dare t nequs in hac plen. s. doctne ⁊ mi
raculoy uruper nos taq negligetes ea
cura scoy. ut dicatur bn ūnerit s; non

(c) 2006 Ministerio de Cultura

gligent ẽca seõs:ꝛ hj iõo ꝑmoner ù solliciꝛ tudo eiꝰ ¬ ꝓuidencia appareat. q̃ plenitu do largicionis. ⁊ doctine ministrat̃ ano b. i. nr̃o ministio fiat ꝛ hj ad dn̄i gl̃am .i. ut ds glificetur. ꝓuidm̃ n. qi̇ bene dico suadet. ꝓuidem̃ n. ù opa nr̃a sint. nõ solũ coꝝ̃ ds. s. ũ do placeant. sj ¬ coꝝ̃ hoĩb; ut ¬ hoĩbz bona uideãt coꝝ̃ do ꝓuidet apte bona dũ fac̃ ẽca ministeriũ seõz que ds ub;. coꝝ̃ hoĩ bus ꝓuidet bona. dũ bõs mittit. ad hj opus exortandũ. qui ꝓbitate sua eos ꝓ uocet ad dn̄i dũ . nõ scandalũ faciãt ne bona doctrina ap̃li. ꝓ impudos ministros iurisꝑacõe cadat. ⁊ hoc qõ recte apte ait. se ꝓuide bona coꝝ̃ do ¬ hoĩb. ꝓꝑt nos n. ꝟseia nr̃a sufficẽ nob. ꝓꝑt nos aũt fama nr̃a nõ pollui. sj ¬ pollere debet in uob. Due res sunt ꝟseia ¬ fama. ꝟseia tibi: fama ꝓximo ꝓde. Qui ꝟseie fidem fa mã negligẽ. crudeli. Sequi: ẽ

Musim̃ aũt cũ illi ¬ frem nr̃m in quẽ ꝓbauim̃ immul tis: sepe sollicitũ ee. Huic aũt mul to sollicitior ẽ. Cõ fidencia multa ĩ uos. Sui ꝓ tito q̃ ẽ soci m̃s. ¬ aduꝛ ĩ uob. Sui fris mei: ap̃li eccl̃ar̃. gte di-

Misimus aũt ẽ illis ĩ. s. n. ap pollo quẽ ꝓbauim̃ immultus sepe. sol. cẽ. De sa lute nr̃a. Hẽ aũt cũ audiuit uos correctos multos sol hcitos ẽ. ꝓ cõ. mj. ha bita ĩ uob ⁊ immos sui ꝓ tito. qui s uob et multa re tulit. ¬ io appollo. q̃ pri̇ roga tus ab apto ¬ aliis frib;. ure ad illos noluit m̃ i uit q̃ audiuit illos correctos. Sequit.

lubent̃ ibat. sui ¬ ꝓ tit alijs ¬ hj fec̃ qui sũt fris nr̃i. ¬ ap̃li ecclarũ aquib; sunt rogat̃. ⁊ ſ. aliã litam eod̃ sensu ma nente. s. sui ꝓ fris nr̃os ¬ aplos ecclarũ ¬ qõ ipsi sunt ap̃li ecclarum. hj ẽ gte di ẽ. i. ad gl̃am ẽ q̃ mets nõ hoĩnũ sj gla xp̃i ẽ.

Ostensioẽm g̃ que ẽ carꝛtatis ur̃e ¬ mr̃e gte ꝓ uob ostendite ĩ faciẽ ¬ eccl̃arũ. ⁊ dc̃ de mnstio q̃ fit mscos. ex habundacia ẽ m̃ scẽbe uob. Sci o enĩ ꝓmptũ a nimũ ur̃m. ꝓ quo de uob glo rioꝛ apd̃ mace donet. qm̃ ¬ ach aia parata ẽ ab ãno ptito. ¬ uꝛa emulacio ꝓuoc auit plurimos.

Ostensio nẽ g̃. ¬ c. qi̇. Quia ta les misim̃ ad uos: g̃ ostensionẽ que ẽ cari tatis ur̃e. ¬ mr̃e gte habite ꝓ uob. i. cari tatẽ ur̃am q̃ ostendis tis aliis. ¬ gl̃am nr̃a simitr. de uob habi tam. quã ostendis tis cẽ uerã. ⁊ hũc ostẽ di te illos. q̃s misim̃ ad uos bn̄ eos recipi endo ù bo na q̃ s ub audierũt. ꝓbẽt ostẽ dite dico: ¬ hj in fa cie eccl̃ar̃ ut. s. ceẽ ecce agnos cãt ùa ẽ bona que s uob au dierũt. ⁊ in facie ec. s. ut alij a uobis accipiãt exẽplũ. ⁊ am ¬ c. Quasi de receptione hoꝝ moneo. ⁊ am de mi nistꝛio qõ fit in scos ex habundanti

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dicẽs. Qm̃ ⁊ achaiq. ꝺ mẽpot ẽ comthus emulacõe macedonũ ducta ꝑ ara ẽ abaõo. ꝑ ⁊ura emulacõ. i. amor ⁊ studiũ puocat ꝓmos ad helemosinas dãdas qꝫ emulacõe corinthioꝝ a he ecclẽ dũ auduũt illos ꝑ errorib; implicatos. ꝑea bone uoluntatis fuisse effectos. mentẽ fuã ad bonum opꝰ. Qñ ũ qꝫ dicẽt. Cur ꝯ ꝓmittit illos.

Misim aũt fr̃s ne qꝺ glam de ub euacuet ĩ hac parte. ut quẽ admodũ dixi. patti sitis. ne cũ uenerit mecũ macedones. ⁊ ĩ ueniant uos ĩpos erubescam nos ut nõ dicam uos ĩ hac suba. ſsecessariũ ꝯ existimauũ rogare fr̃s. ut ꝓueniãt ad uos. ⁊ ꝓparẽt repmissã benedictionẽ hãc. para ratã ẽe. Sic. qñ

Misimus fr̃s aũ nõ ut uos. ad hoc exerit. si ũ patti sitis quẽad modũ. dixi ill uos ẽe paros. Larati sitis dico. ne si. s. glam ꝺ ubertũ qua euenit. ĩ hac par. s. si impatti fuitis. ꝛõ patti ẽe debetis. ne cũ ueneritmec̃. ma. ⁊ inue. uos ipa. eru. nos. q̃ de uobis gla bamur. ꝙ ñ dicã uos erubescẽ. qꝺ magꝝ ẽ. i. ẽe debet. Si enĩ ꝙ nõ fuit ꝙ inuentũ. q̃ testificatus ẽ ꝺ

qꝫ auariciam. ⁊ ipi ãpli ꝺfundent

in hac suba. i. in hac dacione elemosinarũ que pauperꝫ sustentat. Ne ꝙ li sit necessariũ existimauũ. ro. fr̃s. s. lucã meũ. apollo. ũ me ꝓueniãt ad uos ⁊ ꝓparẽt hanc repmissam bñdictionẽ. i. sepe ꝓmissam. ⁊ ꝓparãdo faciãt patẽ ẽe. qꝫ uenient hãc bñdictionẽ. i. elemosinã q̃ recte dr bñdicẽo. qꝫ cã ẽ ctne bñdictionis. Itaq̃ dico: sic unq; qꝫ benedictionẽ. s. ut sit opꝰ caritatis ⁊ magnũ. nõ qꝫ auariciã ut ꝺsũat ꝺ dato ⁊ parũ sit qꝺ dẽt.

Hoc aũt dico. Q parce seminat. parce ⁊ metet. & q̃ seminat ĩ benedictionib. ꝺ benedictionib ⁊ metet. Vnꝰq; put destinauit corꝺe suo nõ ex tristicia. aut ex necessitate. hilarẽ enĩ datorẽ diligit ds.

Hoc aũt qñ illi ꝓmitt. ego aũt cur large dets hoc dico. i. ꝓpter bo. quia qui parce seminat. i. dat. parce ⁊ metet re tributionẽ. Nõ parce seminat ille qui parum hñs. parũ largitur. si animus pmptꝰ sit plus dare. si plus hñet & nota q nõ ait dat. sꝫ seminat qꝫ dare e lemosinã. nõ ẽt amittere. sꝫ seminare. s. ad tempꝰ carere ut infuturo plus hãtur. & qui seminat mbenedictionib; ũ plꝰ pensatur aiꝰ q̃ census. ꝺ bñdictionibus ꝺi. ⁊ metet largã. s. bñdictionẽ. & ꝛõ unusq̃sq;. s. det. nĩ put destinauit. i. ꝓ ordinauit ĩ corde suo. i. meo sũlio rõnis qꝫ si munꝰ darent. nõ ꝓdẽt eis. Quia qui munꝰ dat ut ꝑsentẽ undeno ñ ꝛ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ecnecessitate .i. tristis. t coacti? si spōte. hylarē eū dantē .i. qui ꝓuolūtate bonā dat. diligit ds .i. approbat. ⁊ remunerat. Hō ītem ⁊ murmurantē. Qui n. dat ū carcat redio ympellātis. ñ ut reficiat uisceꝛa indigētis. ⁊ rem ⁊ mitꝑdit. Qđ ꝗ bom facit. ē ilaritate facē tē bñ facit. Si ār ē ītricta facit. fit de tuo nō tu facis.

Potēs ē ēñ ds omnē grām habundare face in uob. ut ī oīb' sēp omnē sufficiētiā hītes habūdetis ī oī ope bono. si ē sēptū ē. Dispsit dedit pauꝑib' i' ticia ei' manet ī ētnū. Q' aūt āmuistrat sem̄ semināti. ⁊ panē ad manducādū ꝑstabit. ⁊ multiplicabit sem̄ ur̄m. ⁊ augebit incrēta frugū ꝓticie ur̄e. ut ī omnib' locupletati in omē simplicitatē. q' facit ꝑ nob' gratiā ro. ⁊ ō. Deo. Q' ministrat semini. ⁊ panē ad manducādū. ꝑstabit. ⁊ multiplicabit sem̄ ur̄m. ⁊ augebit incrēta frugū ꝓticie ur̄e. ut ī omnib' locupletati in omē simplicitatē. q' facit ꝑ nob' gratiā ro. ⁊ ō. Deo.

Potēs ē aūt t. n. ē go ita mo neo uos. ꝙ ds potēs ē ⁊ ita cō mmuq. ꝙ go moneo uos ita ⁊ noli te diffide ꝙ ds potens. ꝙ h. i uob. ⁊ in oībꝫ uīs omnē. ꝙ. ꝙ. nō solū hāc ꝙ ⁊ hanc eā aliꝙ .i. oīa dona spūs scī. ita ut uos semp hītes. i. h abe repu tātes. omnē sufficiencia in oīb; .i. in oīm statu uro. habū detis in omē opus bonū. .i. ī dacione elemosinarum. sic incertū. ꝙ n. solum sufficien ope habū dare. licet n. ꝙ ꝙ paru hīs tribuit habūdat tī. ꝙ recte iudicio fit. ꝙ ꝙtū ꝺ ꝗto. ⁊ quo nō deꝫ. ⁊ ꝙ aliꝙs ꝗreret. ēnę h bonū. ꝙ. largicio elemosinarū ꝺe. ꝙmq. Sic ꝙptumē impio. Just' disp sit nō imi oīa oferēs. ꝙ; ꝓb; diuīdēs. ⁊ ēdit ḡtis pauꝑib; nō diuītib; q' possent redde. & h iusticia ei⁹. .i. mercēs iticie ei⁹. manet ītm scī. t ītnū. .i. sin fine. Just' ē qui bona mūdi fine ētnu ꝓmu ꝙa reputat. & nota qđ ex h exemplo adlargiendō scīa mutuat. Si n. hmōi qui pauꝑib; largit̄ mcēs magna ē. ꝗ̄ magḡ ei' qui ministrat scīs? pauꝑes ēñ possūt dici ⁊ qui mali sūt. Qui aūt qi nō solū in utra dat. ꝙ; ⁊ qui administrat seminātī. ꝙ. ds sem̄ uī elemosina fiat. ⁊ panē. .i. necāia uite ꝑstabit admanducandū. nō adsīt fluctuatē. ⁊ intrīn ꝑstabit. q ⁊ multiplicabit sem̄ ur̄m. uī ꝓcēs elemosinas faciatis ⁊ ō. h; timore nemo timeat dare. ⁊ augebit incrēta .i. faciatē ⁊ uolūtatē dādi elemosinas ītēnta dico. frugū ⁊ iusticie ure .i. ex quib' poest iusticia ⁊ uita. Iustitia ē scītas ⁊ boā uita. uī puenīt fruges. .i. ētna remuneratio. Incrēta sunt h elemosine ⁊ uoluntas dandi ꝙ qb; ⁊ h' ītuitus ⁊ fuīa gta augebitur. ut ītoīb'. Qī intrīn augebit ⁊ resp uolūtates dandi ū nos locupletati. ꝙ. uram reputō ē in oīb;. .i. in omñ statu uro habundetis ꝙplicitatē .i. in largicionē simplici nō fratrū. Simplicitatē dico: omnē .i. ꝙfēā que largicio opat̄ ꝑ nos actionē gratiā ꝺo. ⁊ ō. facienda ē. .i. ipa largicio ē ea. ꝗ̄ agunt̄ gr̄e ꝺo eu' largicionis nos sumus ministri.

Omnē ⁊ ē. qī ꝺo agū tur gr̄e ꝺo

Omnē ministrum

(c) 2006 Ministerio de Cultura

solum supplet ea que desunt s anctis. si; ī habundat p multos III grārū actiōe in dño. p pbacionē mnisteriȝ huiꝰ. glorificantes dñm inobedientia: cōfessionis ure ī euāgtio x̄ ⁊ in simplicitate cōmunicacionis in illos ⁊ ī os ⁊ ī ip̄s oz obsecc̄ioē p uob desiderantes uos. pp eminentē gr̄am di in uob. gr̄as do fī memmarrabili dono eius.

qz multa in hȝ bona sunt. ⁊ hȝ ē qđ ait. Qm̄ munus terrū nr̄m hȝ officiȝ ur̄i. non solū supplet ea q̄ desunt sēs si; ⁊ á. ī. ac. ē. que sit p multos qz mltū m̄ gr̄as agūt do. ⁊ hȝ ī dño. i. in opacione dñi q eos monuit ad agēdas gr̄as deo qui p mltos agunt gr̄e. ⁊ hȝ: p. pbacionem mmi terȝ hȝ. i. qz laudāt hanc mnistracionē nr̄am p multos deo: glificātes dm̄. n solū de nra large gnate si; ⁊ in accepta occone in. i. p. t de obedientia ofe. ure. i. de fide ⁊ confessione. ⁊ oī bono ur̄o. Obedienciā dī eo habita in euāgtio x̄. qz obedistis euāgtio x̄. in subiectione nr̄is. & gl

facitis. t p simplī eōm. i. qz ab; exemplo ur̄o sua alios cōicant. Cōicacionis dico facte ī illos. i. in seōs p̄dictos. ⁊ mōs atos egentes. ⁊ ipsoz oz. ⁊ ē. qī. d. p multos dico ī gl̄ficantes dm̄. p obsecc̄ione ipsoz seōz facta p uob. i. illi multi glificāt ⁊ dñm ꝺ hȝ qz ⁊ipi sēi obsecrāt p uob. ipsoz dico de sōanciam uos uide mēna hamudme. i ⁊ hȝ. ⁊ hȝ pp gr̄am di. i. eminētē eminētē m uob gr̄as de ꝺ altīa indigencia ⁊ ꝺ alt̄o supplemto indigencie pumetalīū ē ⁊ multū ē. ḡ. hinc ꝺ reb; carnalib; ī illos. m aūt de reb; spūalib; in ittos. seō q; tāq seōz gaudioz sanguina plen eruc tuanf exclamat gr̄as de qī ⁊ qz hinc in tor bōa sunt. gr̄as ago de. sī. de. ei inen. i. ꝺ caritate q sins donat q̄m p enarrām q̄tū ualt sit. Vt enarrabili. i. q debet

Ipse aūt ego p Paulus obsec uos p mansuetudinē ⁊ modestiā x̄. q̄ ui facie q̄dē hu milis m̄ uos. ab; ens aūt cōfido ī uobis. Rogo aūt ne p̄sens audeā pea cōfidencia. qua existimor aude ī q̄sdā. q̄m arbitrāt nos tāq̄ secm carnē am

ēnarrari. Ipse aūt tēq̄ admo nuit bonos. ꝺ elemosinis seōs faci endis. agr ꝺ meritis qui pseu do sequeiā tur q̄q; fe rocē pati bant. Qi correctos ad elemosi nas multo. uos aūt alios q m̄ pseudo p̄fertis. ob sec ego ꝑ Paulus. q̄ uere humil nō sīb; ipse q alios ad ele mosinas mones. ideō ub q illis monui ob sec dico. ⁊ modestiā. ⁊ [illegible]

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sic x̄ ⁊ ī puocat lenē animū ostendit. ⁊ incorrectionib; mod nō excessit. Obsecro g̈ paul⁹ q̄ infacie qd̄. i. exti⁹ u dicit sis humil sum int̄ uos. s. dū ꝑsent sū. Absens aūt. q̄h dū nō timeo aliq̄d mali in fieri uob ꝓfido inuob. i. ꝓfidenter agro inuos aspe uos redarguēs. h rogo aūt die h̄: nn obsecret eos. q̄h nō solum obsec uos. s; ī rogo ne ꝑsens. s. ē ueno audeā inquosdam incorrectos i. ne ꝑsēs audacē puniam uos ꝑ eā ꝓfidentiā q̄ existimor aude. absens qr quātū puto absens ꝓfide. tanto ꝑsens faciā imre n se emdauerit. h̄ g̈ rogat. ut tales illos inueniat. ne cogatur uralei. ⁊ uindicare in eos. s; ꝑsēs seueritate lereť eū eis. q̄sdā dico. qui arbitrāť nos tāq̄ ꝑ carnē. i. utamore carnalui

In carne eñi ambulātes. nō ꝑ carnē militam⁹. Nam arma milicie mre nō carnalia. s; potēcia do addestructi onē municionū cōsilia destruētes ⁊ omnē altitudinē extollēt sem se adu'sus sciam xp̄i ⁊ captiuitatē redigētes omnē in

Ambulem⁹. In carne eñi. q̄i putat nos ꝑ carnē ambulare. q̄ nō facim⁹. qr licet nos ambulantes in carne. i. licet simꝰ degentes in carne que fragilē: nō tñ ꝑ carnē. i. ꝑ carnalia cōm⁹ multa tamen. Nō n. militā adonob data execemus ꝑ carnē. i. ꝑ tirano cōm⁹. Ne ue nō ꝑ carnē multi

in obsequiū x̄ ⁊ in ꝓmptu habētes ulciscī omnē inobedientiā. cū impleta fuerit ura obediencia. ꝑ q̄ ꝓpositione multa⁹. ñ se carnalia debilitate si sint potētia do. i. ꝑ dñm addestructionē munt. ut destruant sylua hominū. sñ demonū duplis calliditatib; munita. ⁊ silua destruentes. q̄i ue possum destruere. nā destrum⁹ ⁊ h̄ ē q̄ aut. q̄i multa mus nō ꝑ carnē: nos dico destruētes sylua hominū ⁊ dmonū. ⁊ omnē altitudinē. i. ꝓfunditatē mētis tā legis ꝓpos. q̄ phos. Altitudinē dico. extollentē se adu'sus sciam dī. i. q̄d do est. u dū impugnāt partū ūginis: ⁊ huiꝰmi ⁊ ī meaptitudinē redigētes. o. ī. i. captiuos ducim⁹ os simꝑ intelligētes. dū illicentes ē uneim⁹ ducētes eos. usq; in obsequiū x̄. i. ut fidi x̄ eū añ repugnauerant. humilr obediāt. Nos dico ī impmptu hītes. q̄ nemi nos removet quo minꝰ audeam⁹: ulcisci omnē inob. q̄ faciem⁹. cū impleta fuit obe. ura. i. ꝑ q̄ recognouo uos os excellentione obedētes. Te n. iudicat inobedientiā. ē illā ⁊ condēnat ꝓ obedienciā. Tunc illā destruēs: qñ eos qui resistit ꝓdue ad fidē. ⁊ h̄ ē digna ulcio. ut ꝓsista ab his quib⁹ defendebat dāpnetur. Que. ꝑ fuer. ⁊c. q̄i multa dixi. quib; ostēdi nob posse debere nos sequi q̄ pseudo. ⁊ si nobis nō sufficiē ꝑ dixi q̄r me potꝰ

Que secm faciē sūt uidete. Si q̄s confidit sibi x̄ seruū se ee. hoc cogitet itū apud

(c) 2006 Ministerio de Cultura

tta ⁊ nos. Hā ⁊ si ampli⁹ alīq⁹ gl̄atus fuero de potestate m̄a. q̄ dedit nobis dn̄s ī edificacio nē ⁊ n̄ ī destruc tionē uā̄m nō erubescā.

.i. ī. eccl̄ē eia. sic̄ ea que sunt subiecta oclis. Ap ta eñ sc̄ripture dicer .s. sīḡs illo rū pseudo ḡ n. d̄ sīḡ mīnīb; di cit ꝯfide p alīq⁹ .i. p fide. ⁊ alīq⁹ alī ud. se cē ꝯ .i. q ipse sit ꝯ. ḡ ī m̄ cognit .i. bñ debēt ap̄o se ū in rōis nō ꝯcedat. ⁊ p odiū nīm. ⁊ p honorē suū. ḡ ī q̄ cogitet. qz sic̄ ipse cē ꝯ nta ⁊ nos. .i. p quecūq; ipse cē ꝯ p ea dē ⁊ nos. Cont̄ sup̄bos pseudo ḡ dicit qui de se p̄sumūt sī inflacione aī aplo se p̄ponebāt. Hā ⁊ si. Q̄n ue. ī sumus ꝯ sic̄ illi. Hā ⁊ excellenci⁹ nos sum⁹ ꝯ p potestatem q̄ illi ñ hm̄. ⁊ ḡ cē q aut. Hā ⁊ si ampli⁹ alīq⁹. su. g. d. po. nr̄a. s. aplatu⁹ q̄ dedit dn̄s ad. nō ad ip̄hedificacionē ⁊ nō ad d̄st̄r. uā̄m .i. ut nos mīnīb; edificem⁹ nō ut p̄ua doctīna ⁊ exēplo corrūpam⁹ ut pseudo faciūt. nō erubescam q ⁊ uum ēt nō ad gl̄am meā. s; ad utilitatē uā̄m dr.

Ut aūt nō existimer tāq̄ t̄rere nos q̄ ḡ ab̄sens q̄dē cp̄le ī q̄unt ḡues sūt ⁊ fortes p̄sencia aūt corp̄is ifirma ⁊ sermo cōtēptibilis. hoc cogitet q̄ eī mōi ē. q cp̄ q̄les sum⁹ ū bo p epl̄as ab̄sen tes. tales ⁊ p̄sētes in facto.

Ut aūt ḡ dic̄ secū p̄sens sūt imple ope q ab̄sens uerbo mi

ltam ut ei sci omnē obe dientiam. Ne putarēt eū ab̄sentē tm̄ minari. ⁊ p̄sentem nich fa cere. q̄ hāc potestatē dedit in dn̄s medificacionē. ⁊ n̄ destruc tione. si uelit. Vi detur n. illi debe bla diri. q potestatē ac cepit medif. nō ad struc. si uelsi cē opinionē q̄rūdā se dic̄. Vt .i. q̄ d̄ potestate posſū gl̄ari tm̄ ḡ dicēs estimor tāq̄ t̄rere uos p epl̄as. ⁊ ue estimor. qm̄ re ūa quidā inqui unt epl̄e ḡues sunt. .i. pond̄ose ad intel ligendū ⁊ fortes ad t̄rendū p̄sencia aūt corp̄is ē infirma. nō audent exceptē seueritatē ⁊ sermo ē cōtēptibil. q. ut idiota sīn argentū. loqr̄ ut aiunt. dic tens. Q̄ infirmū dic̄ ꝑ fortes. cōtēptibil ꝑ ḡues. Vt aūt nō exīstimer tāq̄ t̄rere uos ⁊ ope q minor nō impleā. ḡ cogitet qui ei modi ē. s. qui ī deme o pinatur. ⁊ ḡ idē sciatis uos. q p q minor ūb impletūs sum facti s. q̄ ita aūt. Quia q̄les. .i. q̄ talīs sum⁹ in ūbo p epl̄as dum sumus ab̄sentes tales enim. ⁊ p̄sentes i fēo. s. uolentes omnē obedienciā. q si mecia uīa palparem⁹. te nō edificare m⁹ si; destruerem⁹.

Non eñ audemus inserere aut cō parare nos q̄bdā

Non n. Q̄ tales ēm mus fēo. q̄les ūbo q nō sum⁹ simules pseudo qui usurpant

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ſ; ipſi in nobiſ nos metipſos mẽ cientes.-ı cõpan tes nos metip ſos nob. Hos aũ ñ immensũ gla bimur. ſ; secdm mensurã regule q̃ mensus ẽ nob ds mẽsurã ꝓtin gẽdi usq; aduos.

inserum᷒ nos quib; dã. i. pleu do q̃ non missi adõ. ẽmodãt se ipsos alı quib; ar rib; ſ nõ ds eos. i. usurpãt sibi potes tatẽ mdi gm. q̃ est dre. Hõ ponimus nos ĩmu mo illoꝝ ut potes tatẽ usurpem᷒ ſ; adõ elec

ti accepimus. nich ultr̃ accessum pſum tes. Illi aũt nõ accepta potestate. ſ; u surpata dñari uolunt noĩ suo uendi cantes auctoritatẽ. Quo nõ cõparamus nos alios ut nos sic illi adulem᷒ uobis. ⁊ uicia nra palpem᷒. qd̃ posset face aliquis ⁊ hiis recte potestate. ỹ nõ facim᷒. nõ q̃ nõ audemus nos misereꝛ. quo cõparę eis ne sic illi i.-ı uos pec m᷒. Non ỹ facim᷒. ſ; potiꝰ ipſi q̃ sumus mendaces. i. mentimur nos metipsos. mnb. i. insciis nris. an ado missi sim᷒ mendum᷒. ı nõ alio q̃ mutuo ẽ usurpam᷒. Tanta n. potestate nra unũ q̃q accessa ẽ ab aetne. ĩ mẽsurã ⁊ modũ ec clesiam᷒ ⁊ sim᷒ cõparantes. i. cõparam᷒ nos me ipsos nob. qui ꝑ q officium nrm exig. facim᷒ q̃ illi nõ faciũt. ỹ aũt nos agen tes nõ glabumur. i. nõ ẽ cecebim᷒ potes tatẽ ut immẽsum. i. ultr̃ mensurã mãm q̃ illi faciunt qui usurpando glant ultr̃ mẽsurã. ſ; glabim᷒ ꝑ mẽsurã regle .i. ꝑ mẽsuram in a do poplin ẽ ego sum regla addirigendo. sub qua mẽsura ⁊ uos estis. un subter. [illegible]

titũ cũ eãt unicuiq; ad q̃s mpdicacioẽ dirigẽt. ii singli alios ꝑplos habẽt ꝓpos. s quor fiõ glarent adregulam nã appli illi omis ꝓmebãt. q̃s infiõ fundauerat. qui ad omis missus eãt acto. un addit q̃ mensurã mẽsus ẽ nob ds qui g ei resistit. do mittenti resistit.

Nõ cũ q̃si nõ ꝓ tingentes ad uos supextendim᷒ n os. Vsq; ad uos H. puenim᷒ i euãgli o r. Nõ i immẽsũ glantes i alienis laboꝝb᷒. Spẽ aũt hãtes crescentis fidi ure i uobis magnificari. ꝑ regulã nrãm in habundancia e tã illa que ultr uos sũt euangliza re. ñ in aliena re gula in hiis que ꝑ ꝓta sũt glari.

Non cũ. q̃. vere ds ẽ mẽsus. nõ cũ ẽ sup extensio. ⁊ li ẽ q aut. Nõ cũ si extendim᷒ nos q̃ nõ ꝓtingẽtes aduos. Sup extendi ẽ ultr extõdi q̃ cõcedit. Nos aũt ecclesiastica sum᷒ do mitten te nos ad uos. & de nõ extendi mus nos q̃ nõ ꝓtigen tes ꝓtingi mus ñ. q puenimus usq; ad uos. meũ. r. i. in pdicacione euãgly r. Nos di co. nõ glan tes ĩmẽsũ s. in alienis laboribus s. ũ alius fundamẽtũ fidi posuit si sum᷒ hmtes spẽ crescentis fidi urę. i. spam᷒ ꝓ fide uram crescẽte ꝺ ũtute mutuẽ. qd̃ i uob. i. ꝓ uos magnificari apd alios qua

(c) 2006 Ministerio de Cultura

f. q ꝛ̄o nob̄ innumeꝛū ē euangliz̄are di
co: in habundancia. f. nō in paucis locis
imo ⁊ in illa loca que fuꝛ̄ ulr̄ uos. ñ in
simꝰ hꝫ̄es spē. i. nō spamꝰ gl̄ari. in ali
qua aliena regla. ñ illi qui ubi eos fuꝛ̄
d aliena regimine fuꝛ̄. d in exponit q̄d
dixit in aliena regla. f. in his que ꝑpa
ta fuꝛ̄ ab alienis p̄dicatoꝛib; q his p̄
dicabat quib; nō erat annunciatū. ut
glam suo labore quereret.

Ou aūt
glat̄: un
dno gletur. Nō
enī qu se ipsum
cōmendat ille
pbatus ē: ſ; que
ds cōmendat.

Vtinā sustineꝛ
modicū q̄d mſi
pientię meę. ſ; ⁊
sub portate me.

Emuloꝛ enī uos
di emulacione.
Despondi enim
uos um uiro ú
ginē castā exhi
be xp̄o.

Ou aūt
qī ego gla
boꝛ in p̄dic
tis ⁊ in alis
ſ; hī totum
un gland
ē ado ē ⁊
ido q̄ glat̄
uxta ad
monicionē
thremię.
gletur in
dno. i. dno
tribuat eō
fiduciam
⁊ glam su
am ē gr̄a
ē. Ds non
p̄ ille qui
nō hꝫ̄ a do
potestatē.
q suam
glam q̄rit.
Nō enim.
qī. ſō i dno
glans eſt.
q; ille nō
ē pbat̄ a
deo ⁊ ab ho
mib̄. qui
cōmendat
se ipm. i. qui ex̄ dn
gl̄atur. sibi tribuendo
q di ē. t. ī. qui aūt. Qī ego nō glaboꝛ
in aliena regla. simlr. ā qui gl̄. i. po
testatē unde exceꝛe. gletur in dno. i.
potestatē exercat: immensura sibi a do
data. q debet. nō. ē. in. p. ē. ado. t ab ho

⁊ regibus. ſ; q̄ ds cōmouit. i. ydoneū eꝛ
dignū ee ostendere miraclis ⁊ uirtutib̄. Ut
nam ⁊ ē. Qī ego gl̄oꝛ d regimine q̄ uidr̄
insipiencia. ſ; ut̄mā sūi indignacioē sus
tineꝛis mę. d q̄ plus posset gl̄ari in
sipiencie męę. i. gl̄acionis de regimine
que uidr̄ ub ⁊ dr̄ insipientia. t insipien
cia h dic̄ gl̄acionē. f. carnē q̄ facit ne
in eo uideꝛ. Ut inferioꝛ q̄ ipse nō cu
rat ſ; pot̄ cozinthus. Qī gl̄oꝛ d regimiⁿ.
ſ; ut fuit. mo. q. in. m. i. gl̄acionis f carnem.
q̄ uidr̄ insipiencia q̄ dictū ē. ñ te laudet
labia tua. ſ; proꝑa tua. h aūt gl̄acio ad l
audē ei pꝛinere uidr̄. ſ; ⁊ ē. Qī opto. ut
sustineaꝛis. ſ; ⁊ pꝛopio supportare mę ut
subiecti p̄batis. Qī ⁊ si gūet uos in pacie
ter ferre. ſ mulor n. i. diligo uos. di enim.
i. ad honoꝛē di. ñ meū ñ zelo sponsā di in
ſ; do. amicꝰ n. sponsi sū. Spōsꝰ sibi zelat
spōsā. amicꝰ ū spōsi: ñ ſ ſ; spōso. Et nota
q̄ emulo duplicit accipit. ſ mulo n. ē ꝑ
alienū statū moꝝ inis. t in bonū t in malū.
h ā amoꝛis ē ñ luoꝛis q̄ diligit eos di enim.
i. q̄ ad honoꝛē di ē ⁊ q̄ ds spū scō inspiraꝛ.
Et hī ostendit ea q̄ dicit: amoꝛe eoꝝ se du
ctū ū nō ad laudē ei pficiāt. ſ; ad eoꝝ pfec
tū. Despondi n. qī. ⁊ ue diligo uos. q̄ ego
q̄ sū amicꝰ sponsi. Despondi uos anulo fidei
nō mitis ſ; uni nō adultō ſ; uiro legitimo
ſ. ē ū sponso. Vos dico exibere ūginem
castā. Attendē q̄ aplūs ad singlaꝛē sc̄ēdēs.
uolēs intelligi tota eccl̄a ūginē ē ⁊ in
oib; uis membris: ūginitatē mentis ⁊ sīn mē
tatē coepit seruare. Ūginitas carnis ē coꝝ
pꝰ intactū. q̄ ūginitas pauciꝝ ē. Ūgini
tas cordis fidei ē incorrupta. q̄ ūginitas
omniū ē fideliū. Vñ in apocalypsi. hi sunt
q̄ cū mulieꝛib; nō fuꝛ̄ cū. ūgines enim. ſ. in mu
lieꝛib; errorē figeaut. q̄ error ꝑ mulie
rē exp̄. ſō singlaꝛē dixit ūginē. q̄ os suū
una ūgo ꝑ unitatē integre sibi. solide
spei. sincere carnalis. Ūgo sūt. q̄ a p̄untate
erroris ⁊ ab ope malo. inoꝛatam cas
tā: q̄ ñ hꝫ̄t estū male uolūtatis. Despō
di uos dico: exibe. i. ut exibeā uos ī die

Timeo aūt ne si Timeo aūt
subtiliꝫ. dō

(c) 2006 Ministerio de Cultura

seduxꝛ astucia
sua: ita corrũp
antꝛ sensus uꝛi.
⁊ excidant a si
plicitate que est
in xp̃o. seduxerit dico: astucia sua.
.s. ꝓmittendo falsa. ita ꝓ
miles decepciones sensus uꝛi .i. intellec
tꝰ uꝛm. corrũpantur ⁊ exci. a lumꝰ que ẽ
in xp̃o .i. a padiso simplicis fidei xp̃i que nil a
liẽ recipꝫ. Sm n. corinthy similes s̃pẽs.
pseudo. similes serpenti .i. diabolo. q̃ ꝓcos
insidiat. Lux fidei simul ẽ ꝓ padiso. Quoꝛ
g̃ fides corrũpitur. a padiso eiciunt qꝫ
sponuit mdaciũ untum. Cui g̃ mdacium
edificat in hoĩb;. ab eis pellant uꝛitatem.
⁊ immittunt diabolũ. ⁊ ita excludit. xp̃m.
Sicꝫ. n. dixit ee fidẽ intꝛ putredo de
ueneno serpentis. si nascunt ũmes mdacii
ou. si nich integꝛ remanet. sꝛq; hic pat
bꝰ mꝛis aduersus leonẽ op̃ erat paciencia: sic uob aduersus draconẽ uigilãtia.
Tuc n. cogebat. nẽ docet. tc̃ mgebat
uolencias: nẽ insidias. Videbantur mic
fremẽs. nẽ lubricꝰ ⁊ obscurus difficile
uideꝛ. sꝛ timet apls ne sic ꝓ serpẽtẽ
seducta ẽ eua: ita ꝓ hereticos corrũpat
ecclia uginitate fidei q̃ gestat in corde.
sꝛ g̃ anima uginitatem tuã serua ꝓ
ea fecundãda in amplexib; sponsi tui.
Sepius g̃ ut sꝛpti ẽ aures uꝛas spus.
adhuc n. musitat serpes ⁊ nõ tacet. qꝫ
gestũ ẽ in illo padiso: hꝫ gꝛauat in ecclia.
Timeo g̃ uos seducat ab istꝛo padiso ec
clesie sufficiat qꝫ illic lapsi sumꝰ. ⁊ ex
pti corrigamur.

Nam si hꝫ q̃ uen
aliu. xp̃m ꝓdicat q̃
nõ ꝓdicauꝛ

ut exibeã
uos deo.
sꝛ timeo.
ne sic̃ ser
pens .i. di
abolꝰ ꝓser
pentẽ seduxit euam
a padiso
eũ eiciet

Nam si hꝫ q̃ uenit
sꝛ nõ missus. ⁊ q̃ uenit .i.
uenitur q̃ ꝓ q̃stu tꝛpalis facit: ꝓdicat
aliũ xp̃m. q̃ non ꝓdicam. ꝛ si ꝓdicat aliũ
xp̃m. q̃ ego. .s. excellenciozẽ q̃ ee nõ ꝓ. a. si
ꝓcos acceptistis aliũ .i. melioꝛẽ sp̃m quã
nõ acceꝑistis ꝓ nos q̃ uniq; nõ est. sꝛ po
ci ꝰ ꝓ nos nõ ꝓ illos sp̃m suscepistis: duo
si ꝓdicaꝛ uob aliud euãgliũ .i. aliam
redẽpcionẽ ꝓdicacionẽ. q̃ ee nõ ꝓ. qꝫ
euãgliũ nõ receꝑistis ꝓ nos. ꝛecte paꝛ.
Qꝛ si aliud maꝛ sit uob ꝓ cos q̃ ꝓ nos.
tc̃ recte paꝛemus. Galathis anathema
dic̃. si aliũ recipẽt. corinthis rectũ ee
dicit. recipe si aliũ ꝓdicantẽ fuit. sꝛ; aliꝫ
hꝫ dic̃. q̃ sit potiꝰ ⁊ maiꝰ. eo q̃ ab aplis tra
ditũ fuerat. Galathis aꝛ dicit ut non
recipere aliũ. sꝛ; q̃ nõ uniq; maiꝰ eet sꝛ;

Existimo enim me
a magnis aplis.
Nam ⁊ si impꝛtu
sermone. sꝛ; nõ sci
entia. sꝛ in oĩb; autꝫ
manifestati sumꝰ
uob.

tc̃ paꝛemus. sꝛ; qꝫ hꝫ nõ ẽ. nõ
recte eos paꝛimus. ⁊ de hꝫ nõ
ẽ. Existimo n. me nõ minꝰ fecisse. in hoc
a magnis aplis .i. q̃ magis apli ⁊ ita cõstat.
q̃ nõ minus ille pseudo fec eũ ẽ minꝰ
fecim q̃ magi apli. Magi apli uidentꝫ
nõ illos pecꝰ ⁊ alij. qꝫ ẽ dño fuerꝫ. ⁊

qꝫ nõ aliꝫ
ꝓdicaꝛ q̃
ego. ⁊ idem
deꝰ q̃ ego.
Cur g̃ est
mꝛis nos
inferiozes
sit. ⁊ hꝫ ẽ q̃

Existimo
enim. Sup̃
egit s ps
eudo aplus.
nẽ s uerus
ꝓdicatoꝛibꝫ
loquit̃ qbꝫ
aplis ifert
ur uidebaꝛ.
qꝫ nõ fuit
eũ ihu. Qꝛ
si aliũ ꝓdi
caret: rec

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uarus errorib; fluctuabat. alq̃ eñ fa
uebant apli. q̃ ẽ dño fuerũt i carne.
paulũ ꝺ formãtes. qi ẽ dño n̄ fuit ꝺ q̃
egim. Alij fauebãt pseudo apli. aq̃b
cõponeb̃at ubi eadẽ audiebãt. que ab apto
ꝺ q̃ loq̃r. Q̃i nõ aliud p̃dicãt ub q̃ ego:
¬ qi posset dici. q¬ si eaꝺ. melio tñ pau
lo p̃dicaret: remouet. q̃i u aliũ p̃di
cãt. n̄ melio. Existimo .n. me .ñ. ut se.
ub medico te remotũ: a magnis apos
& ne nõ min pseudo. t alis apli feci.
Nam sum impit sermõe. qi nõ orno u
ba. t qi impedite lingue sum. s; tñ nõ
sum impit scia. qi scio q̃ꝺ magn. h
aũt q aut impit sermõe nõ ad aplos p
tinet. qi nõ erãt eloquẽtes. s; ad pseudo
qui cõponebãt uba. q̃s p̃ferebãt comm
thu. eã accurati sermonis. ẽ in religi
one uis sermonis necca sit. nõ soli uo
cis. Impit .n. sermõe nõ ẽ re apꝺ dñm. s;
qui nõ hñt sciam ꝺi maxe que p̃tinet ad
salutẽ. In oib; n. p̃dictis manifest sum
uob qi expti estis. que p me fiũt. sꝫ oi
um p̃dictoꝝ uos in testes ee potestis¬
ꝺicis¬ nõ pei ẽ q hi sciẽtes me p̃ponitis illi.

Aud nũq̃ peccatũ feci: me ipsũ humiliãs. ut uos exaltemini. qm gratis euãgelium ꝺi. euãgelizaui uobis: Alias eccle sias expoliaui. Accipiens stipẽdiũ administrationem uram. & cũ eẽm

Aud nũq̃ qi nõ mi nus illi fe ci a si mi nus feci. nũq̃ꝺ. pec fe. i. nũq̃ꝺ peccaui: i hi q̃m g nis. i. sine sũptu eu uangelizãa ui. t p̃dies ui ub euã gelizẽm ꝺi: qi nõ. ¬ ẽ sensus. qꝺ mi nus illi nõ feci uob. s; plꝰ q̃ feci gratis ũm in ms

nullũ onerosus fui i. Nã q̃ꝺ in deerat. suppleuerũt fris. qui uenerũt a macedonia.

nus. ẽ hi n sit peccatũ. s; gte gratis p̃dicaui ub ego ꝺico me ipm hu milians o pando ma nib; meis ut ita: uel ex al tenuiꝰ amorte ad uitã remotis ap̃dicatione pseudo apli: ¬ qi nõ putatis nos emisse licentiã peccandi. his .n. duab; exclusis sũptus nõ accepit debitus. & qi aliqs q̃reret. ũm g̃ uine bat: Rx. atas eccias expo. ñ p̃ua in illi se expendisse fateat. ẽ .n. diẽ expoliauj. multa accepta¬ data fateat. Expoliaui ꝺico accipiens stipendiũ ab aliis ad mi nistrium uram. i. ut uob posse p̃dicare. ¬ nõ accepi¬ ab aliq̃ uram: si ¬ ẽ egem. ¬ hoc ẽ qꝺ subꝺit. ¬ ẽ eẽm apꝺ uos¬ egem nulli fui hoc. aliq̃ꝺ accipiendo. nõ fui ho neros¬ si egem abstine. nã q̃ꝺ in de rat p̃ spolia ecclarũ. supplenerũt frs. qui uc ama. ab his bñ correctis fuit accipiendũ. ne bñ seminãtes amittam fructũ. qi si nõ acciper. illi forte iscandalũ pacer¬ ut uniuersalr ꝺicam.

In omnib; sine onere me uob seruaui¬ seruabo. ẽ ueritas x̃i in me. q nõ hec gla nõ in fringetur i me in regionib; achaie. Q̃r: Quia n ꝺi ligo uos: Ds scit.

In oib; .s. ubis¬ facti. nõ solũ in stipendiis. seruaui me. uobis sin honeste. qi nõ uacauj me ꝺ gte extra uos ne a liq̃ꝺ hmoꝺi feci¬ ꝺeo ẽ seruabo maxe ab stinendo: a stipendio debito¬ ue seruabo. qi ueritas x̃i ẽ

facia. ut apponem occasionē eorum q̄ uolūt occasionē. Vt mq̄ gl̄a tur inueniantur sic ⁊ nos. Hā ei nūl pseudo apli sūt dolosi transfigurantes se i aplos xp̄i. Hō mirū si ministri ei⁹ trāsfigurēt: ut̄ mutatis officiis. Quor finis erit secm opa ipsor. Terum dico Ne quis me existimet insipientē. Alioqn

s. q gñs p
dies. q a li
cuius abstin
eo. ꝑ salu
tē nr̄am, ñ
infligēt in
me i ore. a.
⁊ q̄re pu
tauit hi fieri.
q: ñ diligo
nos. s. puta
tus me bñe
facē p odio.
Ꝫ dicūt p
seudo. ds
seq̄. q dil
go ego uos.
⁊ q: ñ pro
hodio facio.
Vt sibi ēdā
tur uram̄
to firmat
dās restan
dm̄ siue di
lectiōs. q̄
habbat er
ga eos. q:
nō io nole
bat accip
e. q: non
illos diligē
bat. s; ido
mag̃ q: eos
amabat.
un̄ subdit.
Qs ar faci
o nē. ⁊ q̄ nō ꝑ hodio
nr̄o illū facio. s; ido
ut amputē occōnē pseudo. i. q̄ diligo
uos q art. Qs ar facio nē ⁊ faciā semp.
ut meo exemplo amputē. occōnē. e. q ꝑ
me uolunt habe occōnē sumēdi un̄a. Intō
n. pseudo aplor ⁊ studiū erat in peccu
nijs accipiendis. uōq; aplc accipe renu
it. ne ill cēt forma ⁊ occō accipiendi. sci
ebat. n. q si nō acceptēt. nō diu p̄dicarēt
un̄ subdit. ut amputē pseudo occōnē.

crūt ne sic ⁊ nos. Vtq;. Hā huiusmodi
⁊ e. ū mq̄ gl̄. i. in accipiendo. inue. sic.
⁊. n. i. similes nob. Sta n. cor e meritor
quenda peccuma si me ñ accipiēte. ñ ac
cipient. ⁊ ue nō. Nam hmoi ⁊ e. t ita. sō
nō accipio. ut mq̄ gl̄. i. nō accipiēdo. in
ue si. i. nō meliores nob ⁊ ē nō accipūt.
ut undeat bōi. Nam eiusmodi pseudo apli
siūt operarij sub dolosi. s. callidi sub spe re
ligionis decipientes trāsfigurantes se i aplos
x̄. i. xpi ostendentes se ee aplos x̄. ⁊ nō e
hi mirū. Ipse n. sathanas. qui e cap cor.
trāsfigurat se in angelm. lu. i. ostendit se q̄
angelm di. s. m. x̄. t aliq̄ celestē agl̄ ut dei
piat. q ⁊ aderūpnas hūnte punct. trāf
figurat n. se adreptando eos quos ita eru
dirī op̄ e. t ad decipiend aliq̄s. p̄ usum
e. ad q̄ magna di mia nec̄a ē. ne q̄squā
e bōs angelos amicos hīre se putat. hāt
malos dimones fieros amicos. eosq; tāto
nocentiores. q̄to astutiores. ac fallaciores
patrē mundi cos. neq; sei ⁊ fidēles unū ū di
cultores ab eor fallacijs ⁊ multi formi
dēptacione sunt securi. in his diebus malig
nis. ū ista sollicitudo. nō e mirū. Nec sa
thanas se trāsfigurat fallendo ad aliq̄ pni
ciosa seducat. Nam q̄n sens epūs fallit in
tē ū nō mouet a ūa rectaq; sentētia. q
q̄sq; utrā grē fidelem. nullū e in religiōe
pietm. t e se bōi fing. ea fac. t die. q bo
nis angelis agnūr. ⁊ sic dat bonū. n e er
rer pietosus a morbid. Cū ū ꝑ h alienū ad
sua metp̄ duce necss p̄ eū eat op̄ e ungla
cia magna. q nemo sin̄ do pot. ⁊ ipsa h̄
difficultas ad hoc e utile. ne sit spes sibi q̄sq;
a hoc alt̄ alter si; ds nō. Qd nob expedire
possit plus quor ambig nemo. & q: sathanas
trāsfigurat se in angelm lucis. nō e g. magnū
simu ei⁹ transfigurent ut mutati sint. mi.
ri. quor. s. ministror e ⁊ sathane fi e
rit f opa ipsor. Sequr.

Ītm dico.
Qm dixi sup
portare me
in sipientem
ne. Ītm dico
apte. nequis
putet me.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

accipite me. ut
⁊ ego modicū
qd gl̃ier. Qd loq̃r
nō loq̃r scd̃m d
eū s; qī in insipi
encia in hac su
bstancia gl̃e. Qm̃
multa gl̃iantur
scd̃m carnē. ⁊ e
go gl̃abor.

Libenter enī suffe
rtis insipientes
cū sitis ipsi sapi
entes. Sustinet
enī si quis vos ī ser-

qz p bono
facit aliq̃n
s. si in illa
gl̃a spūali
ū insipies
sum. tē ma
g̃ accipite
i. accipiente
me insipi
entē ī gl̃a
carnis. ꝯ
simptr di
cit insipi
entē. s; aut
lur insipi
entē. qz ꝯ
m hi ue ī
sipiens ē
qz p bono fac. ꝯ ipe
bit p gl̃a. Accipite
me dico. qī insipientē. in hoc ut ego glo
rier. modicū q̃d. i. s. carnē q̃ gl̃acio mo
dica ē. Qd loq̃r. Qī. iō. t ū insipiens sū.
qz q loq̃r in hac suba gl̃e. i. in gl̃a carnis
q̃ quodā putāt subam. i. ī. amāt ac sp
eā ēdant se subsistē. nō loq̃r q̃tum ad ūbo
rum spēm. s dm̃ apō q̃ nō surgit ō car
ne gl̃a. qz apō dm̃ humilitas gl̃osa ē. hāc
ad carnis tumorē prinē uidēt. ū insipiēta
ē. un aōs. s; qī in insipienciā. Insipiā. n.
ē. aliq̃ laudare se. s; qz li aplc nō pp se fa
cit. s; pp dm̃ iō ait. qī in insipienciā. Qm̃
multi ⁊ ē. qī q̃s q̃rerer. Cur ꝯ facis. Rēpō
qz illi gl̃iantur. ⁊ qz uos sustineretis eos q ita
ait. qm̃ multi gl̃iant s carnē. i. s illa q
prinēt carni. ū ē nobilitas ⁊ hm̃oi. iō
⁊ ego gl̃abor ⁊ s carnē. ⁊ nō mirū si illi
gl̃iantur.

Libenter
uoluntarie
insipientes
sustinetis ī
hac gl̃ā.
q nō ūbe
ris. ē ipsi
stis. i. ēē
ūbeatis sa
pientes si n

ut ut rediget. Si q̃s deuorat si
q̃s accip̃ si q̃s ext
olitur. si q̃s i faci
ē uos cedit. Scd̃m
ignobilitatē dico
qī nos infirmi f
uerim̃ in hac pa
rte. In q̃ q̃s audz
in insipientiā di
co. audeo ⁊ ego.
hebrei sū ⁊ ego.
israhēte sū. ⁊ ego.
Semē habrahae sū
⁊ ego. Minist̃ri
sū. ⁊ ego. Vt mi
n̄ sapiēs dico pl̃
ego.

n. hāc in
uriā. s. si
quis nos re
digit. exh
brate ꝯ. q
ē incarnta
te in seruu
tutē legit
q extimo
re seruire
facē. & sic
ō poreſtate
p sumēs ō
uorat. i. eō
sumit uiā.
⁊ si q̃s acci
pit. i. decip̃
blandō ū de
uoret. ⁊ si
extollitur
. i. nobilitat
te se iactat.
⁊ si nos
cedit. i. des
picit. imp
ares uob
s. ⁊ hi ⁊ in
facie. i. ī
pseneia.
In faciem
s. cedimur.
me hos in
uria irro
gat. si ait
q uob obi
cium. si faciebāt quidā uidel.
qui eo q eēnt ō gne habrahe. detrahebāt
illi eo q eēnt mercenarii ⁊ se p̃ferebant.
nobilitatē carnis sibi uendicāres q̃s eorū
thu tolabant ⁊ aplo p̃ferebāt. Sequit.
Quasi nos. Qī. Ita nos hos sustinetis ⁊ nob
p̃fertis. qī nos infir. s. ī hac par. gl̃e. in
qua utiq; nō sum̃ infirmi. qz in q̃ q̃s illoz
gl̃iari. audz temē se iactare. qz temerit
ē q facit. ⁊ ego audē. i. audē possū. sin
temerate gl̃iari. in quo q̃s audz dicit. In
insipienciā ait dico. illos audē. qz si

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dicit. nō ꝑsin iactancia facē. sī; ut eos
humiliet. hebrei ¬ ꝯ. dico q̄ inq̄ quis
audz. ¬ ego tta. ut mihi apparet. he
brei suꝫ lingua ¬ nacioē. ¬ ego ifirme
suꝫ. ⁊ mmus ¬ ego. sem̄ habrahe suꝫ
qui nō suꝫ ꝑsetim sī; ōgine habrahe. ¬
ego minister x̄e suꝫ ꝑ hī ꝺcipiebāt. ¬
ego minister x̄e sum. ¬ plus ego sum
minist x̄e. h at dico: ut mmus sapiēs
q̄ ōbem q̄ nō ē hoīs se laudare. ꝑ hec
ostendit se coactū mlaudē suā ꝓpius
se. ⁊am qui sponte ea refert. que ad
laudē eī ꝓficiāt mꝑdentē se nō dicit.
ꝺm ostendit. q̄m sit minist x̄e. plusq̄ illi

In laborib' plurī
mis. īcarceribꝫ ha
bundantiꝫ. īplagis
sinꝑ modū. īmor
tibꝫ frequent. A
udeis q̄nq̄es q̄ō
genas. una minꝫ
accepi. ter urgis
celsis sū. semel la
pidat' sū. ⁊ naufr
agū feci. ⁊ nocte
¬ die īpsius ma
ris fui. Initinib'
sepe. ꝑiculis fluminū. ꝑiculis latronū.
ꝑiculis exgine-ni

subdes.
In labori
bus q̄ ego
dico osten
sus minis
t x̄e. ī labo
ribꝫ q̄bꝫ
plusq̄ illi.
imo ī plꝫ
q̄ ꝺu apli.
laborauit.
hī ita dicit.
q2 ¬ illi p
seudo ali
quos hūeꝫ
labores. ā
uideantur
apli. s; is
te magis
laborauit.
occone at
mucinta.
ī uos aplos
tāg. quibꝫ
plus labo
rauit. ne
mse mmoꝝ
gīa uidat.
ꝺm labor
es. ꝑ par
tes ostēdit.

ꝯuitate. ꝑiculis
isolitudine. ꝑic
ut īmari. ꝑicul
ifalsis fribꝫ. In la
bore ¬ erūpna. ī
uigilijs mltis. In
fame ¬ sitī. īieu
nijs mltis. In frig
ore ¬ nuditate.

sū minist
x̄e habūdā
tiꝫ q̄ illi. ¬
in plagis.
.i. in tribꝫ
que fuert.
supmodū
humane
utuntis. t
aliorum.
In mortib;
.i. ꝑiculis
mortis fre
quēt fui.
frequentiꝫ
u. ꝑicula
sustinuit.
q̄ ceti. De
in exponit plagas subdes. A udis q̄nq̄
es. i. quīq; uicib;. accepi. q̄dragenas.
pcussiones una mīn. ne immisedes uid
entur q̄nq̄es. u. flagellat' ē audeis. s.
legem moy si. accipiens plagas. xxxix.
sic̄ septum ē. mdeutonomio. Qō g̃ p. v.
uices factū ē me sūmatim refert. Seq̄r.
ter urgis celsus. s. ꝙ agentib; passus ē. ter
audis semel lapidat'. Inocturne lieba
onia. Ter naufragium feci. i. ꝑtuli.
nocte ¬ die fui ipsius. m. i. in alto ma
ris fui ꝺtent'. tempestate. t aduītam.
Initinib; sepe. ostensus sū minist x̄e.
Inpiculis flu. Inpiculis lat'. quos diabol'
cum ī euntate eū occide nō posset ex
citabat ei mna. ꝙm nich ferret q̄ la
trones cupent. Inpiculis exgine mo. i.
audis peuratis. sō q̄ lege cor ꝺserta.
adeuangliū me conuerti. Inpiculis ex
gentib; ꝑ uni' dī ꝑdicatione. ter ꝓbat'
sum minist x̄e. inpiculis inci. s. meōmo
ciōib; ciuium xtra me. ter inpiculis q̄ e
rāt. t exserpentib'. t penuria ciboꝝ. ter
īpiculis inmari. q̄ nō erāt exmari. s;
inmari. ¬ hī dubium sit a supiori. supi'
u. notauit ꝑicula que exmari fuerūt.
ter ꝓbat' sum minist x̄e. inpiculis infalsis. s.
.i. que ab hereticis sunt. qui se falsi fis.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Ego ſi circūcisionē adhuc p̄dico. ⁊c. ſ. p̄
batus ſum munus x̄ in labore manuū
⁊ erūpna morboꝝ ⁊ hmōi. ſnugt mt
que ſē p ope. ⁊ p alys. ſē p̄bar' ſu mus
ter. infame ⁊ ſtu. in iniuriis multus ⁊ fri
gore ⁊ nuditate. Cum apte ſe cōmemorat
laborasſe. infame ⁊ ſtu: ú g̃ ē p̄miſſio di
dicēdi. p̄mū q̄rite regnū dei. ⁊ i. e. ⁊ h
oīa. ad. u. Vnde n. p̄miſſio di utubaſſe. ē
apte ſe dicat laborasſe ⁊ infame ⁊ ſtu. i
frigore. ⁊ nuditate. ſ; nouit ille medicus.
cui ſemt nos totos cōmittim⁹. ⁊ a quo p
missionē ute p̄ſentis ⁊ fute humus. h
ſic̄ aduntia q̄n apponat. ⁊ q̄n detrahat
ſic̄ nob expedire iudicat ad nos cōsolan
dos. ⁊ ēcendos in hac uita.

Preter illa que e
xtrinsec⁹ ſt. iſta
cia mea cotidia
na. ſollicitudo o
mniū ecclarum
q̄s infirmat. et
ego n̄ infirmor.
q̄s ſcandalizat.
⁊ ego nō uror.
Si gari oportet
que ſfirmitatis
mee ſt̄ gtabor.

Preter illa uero que extrinsec⁹ ſunt. i. ī cor
pe a ꝑſe cuncuribus paciar. ⁊ aliis modis
ang̃ me. in aīo. in ſtantia. m. eo. que n̄
una hora remittit. q̄ ē illa? ſollicitu
do. o. e. q̄ ecclarita
te p̄uenit.
Quanto g̃
maior cari
tas ē: tanto
ſt maiores
plage de
peccūis alie
nis. Vn̄ qui apponit ſciam: apponi do
lorē. Si g̃ habūdat ī te caritas magis
doleb peccātē. & unde q̄ta ē ſollicitu
do apli q̄ patria q̄ matria. q̄ tanta ē ú
dicat. Quis? d̄ oīb; fidelib⁹ infirmat̄ t
infidel inalq̄ iuuite. ⁊ ego n̄ infirmor?
q; nra ō illo ſicuti ō me doleo. & q̄ſ ſcā
dalizat̄ alq̄ molestia tribulacōnū. ⁊ ego
nō. u? igne caritatis. q̄ ei cōpacior? o? ſ
n. qui ſcandalū pacium̄ ſtrenuū ſui
hn̄cū carnatē. i. oſſiū q̄ ferūt carnes. ꝑ
ſecroꝝ qui portāt ⁊ regūt carnales.
Vn̄ ⁊ oſſa mea ſic̄ infrigoria cōſumta ſ
⁊ nuda q; aut. uroa? Vir q̄ omīs tribulaci
oneſ. ſ; bono ſuit nō ad cōſūpcionē. imo
ad p̄gacionē. Tribulacio n. tāq̄ emplaſ
trum mordax. urit te. ſ; ſanat te. mag̃
aūt iſte affect⁹. qui ſi ūbo uror ex p̄mit̄
purgat. qi ō caritate uenit. & cū hec ſit.
ſi oportet gtari ſic̄ utiq; oportet p uob: ego
gtabor nō ō potencia t genie. ut pleuo
facūr. ſi ō hiſ q̄ ſunt infirmitatis mee. ⁊
ſi mhiſ ūdatur abiecto ee. ⁊ ú ua ee oſ
tendat que dix̄. t que dicitur ē. uiuam
to confirmat. ſubdens.

Ds ⁊ pat̄ dn̄i n̄ri
ihu x̄ ſcit. q̄ ē be
nedictus in ſcla
quia n̄ mēdor. Da
maſci ꝓpoſit⁹ gētis
arete regis custo
diebat ciuitatem
damascenoꝝ. ut
me cōphenderet. ⁊
ꝑfenestrā in ſpor
ta demissus ſū p
murū. ⁊ ſic effugi
manū ei⁹. Si gtari o
portet nō expedit
q̄dē. Venīa aūt ad
uisiones ⁊ reuela
ciones dn̄i.

O ſ. qui
nouit oīa.
⁊ pat̄ ihu
x̄. d. n. ē.
ſ. ſeruus
ſum ⁊ uos
eiꝰ ſeruire
debetis. q̄
ē benedic
tus. i. laus
dat⁹ ꝓnos
fidles. ī ſcla
ſcit. q̄ nō
mēdor in
ſup̄dictis.
t in hiſ q̄
dicitur⁹ ſū
s. q̄ in con
tigit. Da
maſci. q̄
ē ille: ecce
ꝓpoſit⁹ ⁊c.
Ecce utm ī
firmitas
cōmemora
tur. q̄ hi
acciderit in
damaſci
ſ. q. ꝓpoſit⁹
gentis are
re. q. ſ. ſub
arcta rege.
illi gentis
ꝑerat. Custodiebat
admonicione uidez
[illegible] damascenoꝝ. ut me comphēderet

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ne ampli⁹ ꝓcedarē. ex ꝓfenestrā insꝑta
dr. sc̄. n fratrib; ymurn̄. h q̄d mchgne
fec̄ q̄ dñr q n̄ oī auxilio libar⁹ē. s; ām
nō ē necār̄ suffragium dī q̄ sic̄ huān.
nō debet alīqs expectare diuinū auxiliū
dū hr̄ q̄d faciat. ne urōat̄ temptare dñm.
Jēs ⁊ aplē a discipulis ꝓfenestrā insꝑta
dmissus ē ut effugeret. un̄ subdit. ⁊ hic ef-
fugi manū eius prepositi. Videtur nō fecis-
se hic bonū pastor. s; ū mconmanū eum nō
ē cura ō ouib;. q̄s lupo uenīēte deserit. S;
nūq̄d nō fuit ei cura ō ouib;. q̄ fugit. fuit
plane cui. n. pastoꝝ medio sedenti. oīb;
cōmodabat. ⁊ utilitatē earū se fugiendo ser-
uabat. q ⁊ ab ipso fumo pastoris diuinū au-
dierat. Si uos ꝓsecuti fuerit in unā ciuita-
tē fugite in aliā. Cui aūt cōdat ira h dñm
fieri uoluisse. ū necco ministio sin̄ quo unde
nequeūt. desererentur ggel. q̄s suo sanḡ
ne cōparāt? ñ ipē ⁊ h fecit. q̄n persecutib;
parentib; in egiptū paruulus fugḡ. q ñdū
eccl̄as aggrauat. quas ab eo desertas fuisse
dicam⁹. faciāt ḡ serui ⁊. ministri ubi. q
ꝓcep̄. t ꝑmisit sic ipē ⁊. egiptū fugḡ fu-
giāt omīo de ciuitate in ciuitatē q̄n cor
q̄sq̄ specialr a ꝓsecutorib; grīt. ū ab aliis
qui non ita requirūtur. nō ⁊seruent eccl̄a.
s; ꝓbēt cibaria ⁊seruis q̄s alr ubi nō pos-
se nouer. Cū aūt oīū. i. epoꝝ. ⁊ diconꝝ. ⁊ la
icoꝝ ē cōe pcm. hn qui aliis indigēt nō
⁊seruantur ab his quib; indigāt. Aud ḡ ad
loca munita ⁊ transeāt. a qui hūt neces-
sitatē remanendi nō relinq̄tur abeis. p
q̄s illoꝝ ē eccl̄astica supplenda necēcas.
utū partē unāt. t partem sufferāt. q eos
pārfamilias uolunt pati. Ut si p̄ p̄dicta
gl̄ari optet. pp pseudo. ueniam narrā
do nō ad ea que infirmitatis sūt. s; adiu
tiones dico. si optent gl̄ari q q̄ nō expe
nt respectu ipsi⁹ gl̄acionis. s; pp urām
utilitatē. ⁊ pseudo ꝑsionē. ⁊ iō ē multa
dicēm ō laborib; ⁊ infirmitatib; meis.
nē uenā narrādo adulatiōes ⁊ reue. i. sce
ra que uoi. ⁊ plene intellexi. nō ū pharao
qui audit ⁊ n intellexit. que uationes sūt
dñi. i. ō dño. t q̄s dñs apuit. ⁊ q sit ille u
tiones apt. de se q̄ ō aliquo loquens.

Scio hoīnē i xp̄o

Scio hoī
nē. Confue

ān annos q̄tuor
decī. Siue ī corp
e nescio. siue ex
tra corp⁹ nescio
ds scit. Raptum
huīmodi. usq; a
dtcūm celū. Et
scio huīmodi ho
mīnē siue ī cor
pe siue extr̄ corp⁹
nescio ds scit.
Q̄m raptus est
in paradisū. Et
audiuit archa
na uba q̄ nō li
cet hoīm loq.

q sacs nob
litas muni
mentū. ut
q̄n ab aliq
cor narra
batur hs
toria. ē ad
se ipm ne
meret tāq
ō alo loque
retur. h n.
maths facit.
⁊ ihs⁹ mo
ysis. sra n.
ō se ipsis lo
cum sūe tā
q̄ ō aliis i
ustitiaꝝ nūt
h fac̄ aplē.
n in ystoria
ū rerū ges
tarū suaꝝ
ptur expli
cando nar
racio: s; in
epla sic in
seruis se or
dinat narra
cionis sue
tāq̄ rerū
gestarū sēp
tor. nō tāq̄

sui ipsi⁹ ꝓcatoꝝ. mch. n. ꝑtr̄ utrāq.
q̄n ⁊ rel ipsa dr ⁊ dicendi tacitāda q̄dā
m̄ utrāmur. h q̄ppe narrabat q ad eius
laudē pinebat. ō se ḡ q̄ ō alo ait. Scio
hominē manētē in x̄o. i. formē x̄e. q
alr nō uidet. raptū huīmodi. us. a. t. e.
h aū accidit illi hoī. ān annos xuy.
xuy. n. anni erāt transacti atq̄ q
uis ubionē usq; ad illō quo narrauit.
q̄d ḡ p̄mitus maior erat. ⁊ ex eo q tā
diu tacuit. ostat m nō supbe s; ex ne
cessitate dici. Scio mq̄ huīmōi hoī
nē raptū: s; nescio q̄r sit raptꝰ. s. siue
aīa remanēte meorpe. siue extr̄ corpus.
eadē assūpta. s; ds scit qui h facē pote
st. h ignorant aplē utrū q̄n raptꝰ ē:
in corpe fuit tm. aī oīo ō corpe exierit.
ut mortuū corp⁹ iacēt. don̄ pacta illa

(c) 2006 Ministerio de Cultura

q̃.
nū.
tum ꝑ
cogitam
dilecto int.
gnūb; illō ꝑnu.
uidr. celum ⁊ tra.
illō altum. quo absem.
gitatē. infimare difficile
⁊ tra. ⁊ que in eis unde possun.
eis cōstitutis cogitam. ⁊ aliqñ nec
uidēt eēlis corpeis. aio ñ corpalis

(c) 2006 Ministerio de Cultura

(c) 2006 Ministerio de Cultura

o
fic
exun.
neꝯſſ 3 r.
rumore. ſup
a.e. mę. i. ulr̃ ꝺ
rẽdit t ad mutuꝰ. ⁊ n
me mltũ gtari. ne alr
mulꝰ. ea. m. i. ſtimulꝰ pungę
deo ꝺatꝰ ẽ m. i. ad meã utilitate.
ne magnitudo. re. ex. mę. in ſuꝑbiam.
cetera. n. uera tm̃ mmalefactiſ ualẽt.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

(c) 2006 Ministerio de Cultura

te
am.&
paratus n.
re ad uos.⁊ nō
ro grauus uobis. p me..,
cet̄e eccle p illos n̄ qs̄ n̄. g̃. uos.s. accepi
endo uīa⁹ qs̄ si putatis in uriā ū ītu.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

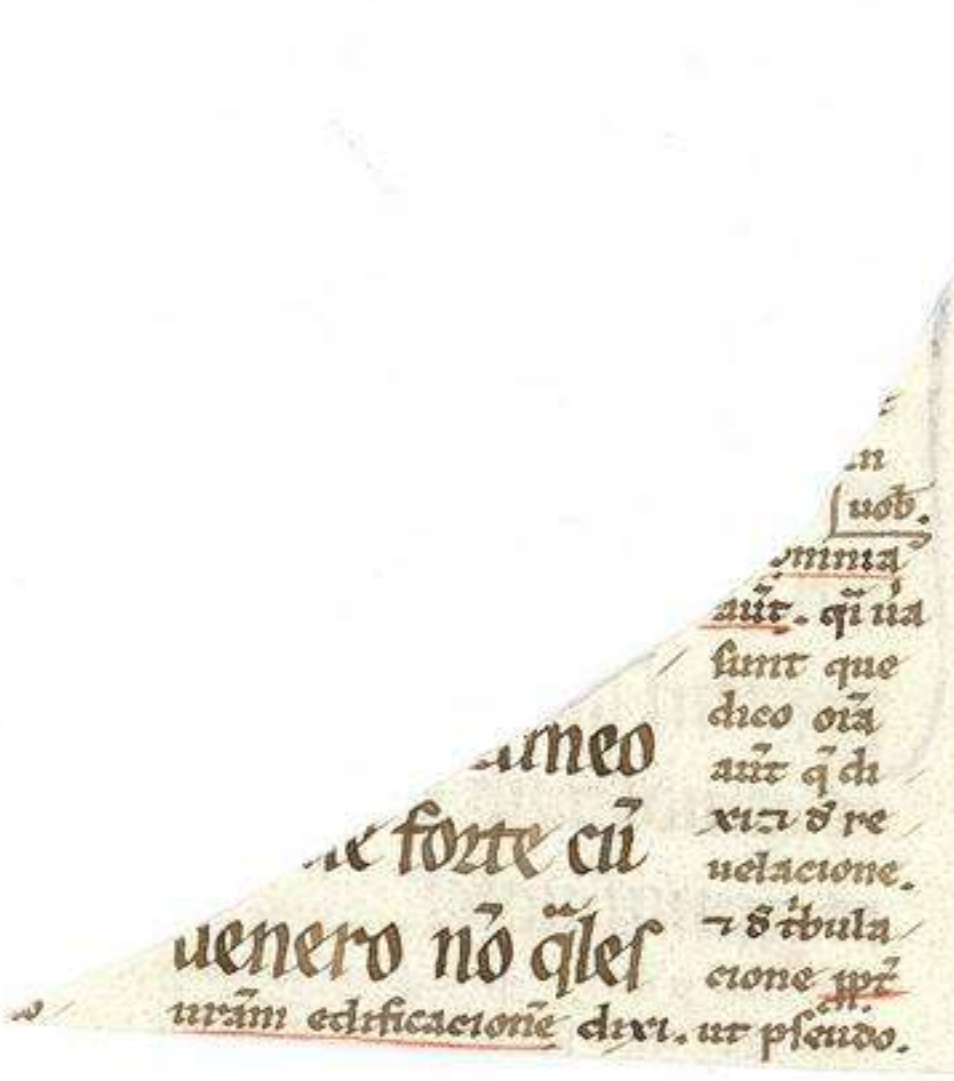

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ds
geā n.
his qui an.
ccauerīt. ⁊ non
egerīt penitēn
cīā sup immun

tq..
q post v..
tīsmū ān
evtām ꝺ

ma..

(c) 2006 Ministerio de Cultura

(c) 2006 Ministerio de Cultura

à.
qu.
lend.
mũ. nõ.
vũ sit sciãt.
ẽ dilectione qꝺ.
cionẽ bone uolum.
aplꝰ cozmthiſſ ẽ dicebã.
mali faciatſ-rẽ &ꝯ ꝯ audia.
tur a dño do nob cẽ ur decime.
lo:ꝛ faciam⁹ bonũ: ꝑ ꝓ̃. n. aut aplꝰ. m.
nem⁹. docem⁹. ſ; oram⁹ qꝛ ſcribat. ꝯ oĩa
nõ uale que plantãdo ꝛ rigando facie

Da.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

(c) 2006 Ministerio de Cultura

m.
facè.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uangłizauit uob anathema sit. euāgłizet uob.i. annunciet ub aliq̄o qō putetur bonū. q sit nō dieo pl' s; p̄t̄ q̄ ulł ē q euangłizauit uob. fm̄ uerum. usu honestū. fine cōmodum. anathema sit. sł lora q ñ uō aut nost anglo qui bon' p̄ intelligi. q ł origit unq̄ s; abo ętul diuitate ē euāgłij sui. q si ī anglo nūciaret ī nō ęoc ret s; anathematizaret. Amend ī q ñ aut plusq̄ acceptū. s; p̄t̄ q̄ acce. Nam si illō diceret sibi ipe p̄uaricaret q̄ eu piebat uenire. ad quosdā quib; scribebat. sic adthsalonicēses. ut supplet que illoz fidi deerāt. s; qui supler q mun' erat: addit. nō q inerat tollit. Qui aūt p̄ gūnur fidi regłam nō eccłie unua. s; recedit aua. Sequit

Sicut pdixi. ł nunc iterū pdico. Si quis uob euangłizauerit p̄t̄ id qd accepistis anathema sit. Sic. ł. Amanon infert qi q̄nq̄ nost anglm exēmum carē mag exēplicādi fuit pseudo. ł h' ē sic nī pdixi d' nob. t d' anglo ī nē nim dico d' istis. s. pseudo apłis. q siquis illoz. ī ē. Vt ita ī sic olim psens uob pdixi ī nē absēs nim dico q siquis ghabr qui cūq; sit euangłizauerit ub p̄t̄. id. q. ac ame. anathema sit. q̄re hoc: q̄ aliud euangłizauit: d' puato utut pulue nō d' me dio. ī h' forte hoō carnali nebula ppe ortus ī a fonte cōi ad pp̄am falsitatē suā reducet' posset facere. nūq̄d ī anglo: Ve si anglis d' pp̄o fluens unp̄adiso nō cēt auditus. nō p̄petuarem. imerito opera aq̄ posita erat omīb; p̄cepū dī. aq̄ quodā publica erat. ī sūi frau de sūi labe sūi ceno fluebat s; uenit anglo d' cęlo lapsus serpens scł. q̄ insi diose. ī uenenū d' pp̄o locu' ē d' suo. Cu rate ī ernus sic dij ī illi auertēt es. ī

erāt amiserūt q accepāt. h' uidend ē q m̄ dicatur anathema. h' ubi p maledice ponit. ī uulgo dr̄ uocatio. sł ā duo tare se q̄ q̄ nemo fere die. in maledicēs. un illd est anathematizauī eū. ī euitare ei' ī uocarū ē nom loci illi' anathema. hic ductū ē ut anathema detestabile aliq̄d. ī abhominabile uocatur. Vt n. mch mde uerer mutuū suos auferret: s; tm̄ in penā luendā uocaret. h' erat anathema tizare: qō uulgo dr̄ ductare. Origo aūt hui' ubi ē m̄ gra hmōi ab his reb: q̄ nore ī plolute. i. pmisse. ī redire sursū pone bant' in tēplis. ī ē dictū apothoi anathe ne. i. sursum ponere.

Modo enī hoīb' suadeo an dō: Aut quero hoī nib' placere: Si adhuc homīb' placerē: x̄ ser uus nō ēem. Modos enī qi iō dico ut sit anathema. aliō euangłizās. q suadeo ego m̄ hoībus. an ī dō. ī. ad honorē hominū an dī: nō hoīnū s; dī q̄ro honorem. Sdo dicit m̄ q olim dū dix̄ hominē exlege nūti ficari hōis glam ī mutulē grām dī pdi caut. hoc ī minuit h' facere illos seduc tores. s. pseudo. ut laudarent' audent. q̄s nō tim̄ offendē paul' p̄ gla dī quo uem ente cessat lex un subort. ā q̄ro hoīnib; placē: sic q̄n latās a p̄ncipib; sacēdotum ad occidendū ēmos accepi: nō q si ad huc hoīb; pla. i. placē uellem. ut x̄ uole bam: nō ēem seruus x̄ q m̄ sūi. ī iō eos ex cōico. Amend q aut. si hoībi pla. ī ē. ex his n. ub: quā putāt sibi mbīmuendo suffi cere sciam. ī q̄d d' eis existimet alī: non ualō curāt. Sd; scia cauā do ē necaria cō uersacio aū cauā p̄xiō. q si negligenti' agit. ledit exemplo. u ubi grā. Sicut boē scie cauā nō dolio infirmo cōmēdat quis re te ēdens hī faciat m̄ perturbat infirmi scia. q̄d aūt poē. si uent' scie nue hausit aq̄ puā. ī ille d' tua negligenti in sacioē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

culeas ſ; attendō ne ꝑ aq̄ turbeſ negligen
cia auerſacionis tue. Vñ alibi aut apl̄s.
Placete omīb; p omīa. ſic⁊ ego oīb;. p oīa
placeo. ſ̄t ſiñ offenſione eſtote udeis⁊ ḡ
eccl̄e dī. ſ̄t prudēm bona nō ſolum
coꝝ dō. ſ;⁊ .i. h. dicꝫ ḡ m̄ alīq̄s. exponē
m̄ quom̄ intelligenda ſīt. que duerſa
atq; cōīa uidentur uidlicꝫ qd̄ h̄ aut apl̄s
ſi hoīb; placerē⁊ c.⁊ illō. Placete oīb;⁊ c.
Si tranquillō audiaſ: ſi ꝑ ip̄i aq̄ tue m̄
tis nō ꝓturbeſ. q̄ū poīo fortaſſis exp̄ōa.
ſ̄t ḡ hoīes temarij iudices detractores ſu
ſurrones. murmuratores. querētes ſuſpicari
q̄ n̄ uident querētes⁊ uastare. q̄ nō ſuſpi
cant. cē tales ſufficit teſtimoniū nr̄e ō
ſcientie. neq;⁊ in aliꝰ quib; placere uolu
muſ. gl̄am nr̄am querim⁹. t querere d̄
bem⁹. ſ; illoꝝ ſalutē. ut noſ bene ambu
lantes imitando. n̄ erꝛēt.⁊ m̄ n̄ noſ: ſ;
dñm laudēt. qui tales noſ fecit. Nō ḡ
utilitatē. t gl̄am nr̄am querim⁹ ē placē
hoīb; uolum⁹. ſ;, gaudēmuſ eſ placere q
bonū ē p ipſoꝝ utilitatē. nō nr̄am p
dignitatē. ſtaq; apl̄s⁊ nō ſe hoīb⁹ rec
te placē dicebat. q̄ in eo ip̄o ut ḋo pla
ceret intuebatur.⁊ placendū ē hoīb;
recte ꝑcipiebat. nō ū h̄ appeteret. tāq̄
m̄ceſ recte facīoꝝ. ſ;, q̄ dō placē nō poſ
ſ;. qui nō ſe hiſ quoſ ſaluoſ fieri uellet
imitādō p̄bet.⁊ ſic in apl̄o iſta cōtraria
uidebantur: ſic⁊ meus magiſter illa uidē
tur cōia. Dic̄ n. Lucebāt opa ura coꝝ
hoīb;⁊ c. & nē. Nolite facere iuſticiam
uram coꝝ hoīb;⁊ c. Vbi illoſ arguit
qui ita uentilant opa ſua. ut ſine bono
rum opum ſuoꝝ ui laudē hominū po
nant cuīdq; laudē q̄ ꝑmercede op̄a
tant opum ſuoꝝ. ſ̄d aut. ut uidamini ab
eis. q̄ nolite ſic facere coꝝ hoīb; q̄cq̄d bo
ni facitis ꝓ uidammini ab eis. i. ut ip̄e ſit
finis bom opis uidi ab eis. Nolite ſ̄t face
finem ultra ꝓpriḡ intentionē.

Dotū. n. ub facio fr̄s euāgliū qd̄ euāgliz.atū ē a me cū nō ē ſ

Notū n. q̄ ideo nō
iudō. i. placeo ho
mīb⁹ ſ; huī
modi excōi
co. qd̄ eu

hoīe. Neq; enī ego ab hoīe ac cepi illd̄ neq; di dici. ſ; ꝑ reuela cionē ihu xp̄i.

q̄ p̄dico.
nō ē ⁊ hō
nē q̄ ita a
it. Homū
n. nob ſa
cio fr̄s q̄
euangliū
q̄ euangli
zatū ē a
me. nō ē

⁊ hominē docentē me. t imitātē.⁊ reſ
picit h̄ ad illd̄ q ſup̄ dix̄e. ſua ꝑam cōme
dans. ſ. nō ab homīb;. neq; ꝑ hoīē.⁊ ide
nō ē ab hoīe. neq; enī ego accepi illd̄ ab
hoīe ut homo me eligēt. ad euangliza
dum. t m̄ mutaret. neq; didici ab
hoīe docēte me. ſ; reuelatione ihu x̄ꝝ.
i. ꝑ ihm x̄m omīa clare oſtendentē.

Audiſtis enī q̄ ue nō didici ab homine. q̄ neq; ād̄ūctionem neq; poſt. Qd̄ nō ād̄ uoſ ip̄i ſci tis ex ꝓceſſu illi⁹ tēp̄ris. audiſtis⁊ ād̄uctionem in aliq̄n. ſ. dū inſiſtē rā. quā hīu. inu dariſmo. ſ. dum uida ſcē uue bā. ſ. q̄m ſupramodū aliꝰ ꝑſe quebar fu gando ec clīam di .i. c anoſ.⁊ expugna ui illam. .i. fideles

Audiſtis enī cōu ſacionē meā a liq̄n iudaiſm o q̄m ſup̄modū ꝑſequebar eccle ſiā dī.⁊ expug nabā illā⁊ ꝓfi ciebā iudaiſ mo ſup̄ mltos co etaneos meos ī geñe meo. ha bundanti emu lator exiſtēs pa tnarū mearū. tradicionum.

affligebam penſ meoꝝpe.⁊ ꝓficiebam
iudaiſmo. imulendo lēgem⁊ defen

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dendo eam. Proficiebam dico: sup̃ mt
tos nõ dico senes. s; coetaneos meos q
plus laborabant q̃ senes. nõ dico sup̃
multos pfectos. s; qui sũt ingẽie meo. s.
uõz. qu prius in ill legalib; tm ua
lui. iam illa reliqu. sõq; uos mõ ex
emplo ab eisdẽ recedere. habundantiõ
q̃. Proficiebã: mudissimo fr alos. ego
dico: habundantiõ aliis existens i ex
emplũ aliis. Emulor. i. imitator pãr
narũ traditionũ. quas. s. bom patres
addiderũt ut mearũ q; eas q̃ ppria
m̃ feci eis studiose seruiens: in quo
arbitrabant obsequi do habebat n. a
pls zelum di. s; nõ ꝑ scia. Potuit
ds eius bonã emulationẽ. s; dẽe scia.
Potuit eũ cẽ idoneũ. q; qui tã fidus
erat mre minim̃: constancior eẽt mre
maxiã. io. s. ut constancior eẽt mre
maxã. Puenit eũ uocãdo ꝑ gr̃am.

Cũ aũt placuit
ei qui me segre
gauit ex utero
matris mee. Et
uocauit pgr̃ã
suam ut reue
laret filiũ suũ
in me. ut euan
gliz̃arẽ eũ in
gentib̃.

Cũ aũt q̃ ãnt eõ
uersionẽ
ꝑparet
me nõ di
uisse s;
n̄ p̃ didi
ei ab hoie
euangliũ.
s; adõ tm.
Et hꝫ ẽ qd
aut. Cum
aũt pla
cuit ei. s.
do. q̃ pro
placito
suo fecit
nõ p̃ mi
to mõ qui me segre
gauit ad hr̃am. d̃ u
tero ma. mee. ũ. in me. i. in mea eõ
uersione reuelaret filiũ. s. i. ostendẽ
q̃te potencie. Et bonitatis eẽt filio suus
t̃ re fi. s. in me. i. in mea intelligẽtia. Et uocauit me ꝺ mala una in bonã.
nõ p̃mit meũ s; p gr̃am suã. Et hꝫ
utiq; uocauit. ut euangliz̃arẽ illũ
i. filium in gentib̃; Et ipse utiq;. qui
me nasci fecit. ad hꝫ ducere me po

sset ds qui fidus sit. Et q̃t un̄: ꝺ ihrem
a legit. Et rus q̃ te formarẽ in utro. no.
te. Qui ꝑ pleit sanctos q̃ sunt. eũ
uult nasci facit. ut sint Et iam natos
quos uult p gr̃am uocat. ut iusti sit
sic̃ paulũ uocauit p gr̃am. ut admi
caret xp̃m. ut ꝑ totũ ostenderet cẽ
dõ. s. q̃ est. Et qui iustus ẽ aut. Segreg̃
aut. Sequitur.

Continuo nõ ad queui carn Et sanguini. neq; uenit hierosolimã ad anteces res mos apt̃os. s; haby Arabi ã. Et itũ reuersus sum damasc̃ũ. Deiñ post tres ãnos. uenit hyerosolimã uidere petrũ. Et mãsit apũd eũ diebꝰ q̃ndeci Aliũ aplorũ aũt uidi neminẽ ni iacobũ fr̃em dñi.

Continuo
Et. qi uo
cauit me.
Et reuelauit
filiũ. Et eõ
tinuo p̃di
cauerit i
struetus
adõ. Et idõ
nõ aliud
tenẽs quã
p̃dico. nec
hoibꝫ ẽdem
dũ s; deo
qui me uo
cauit. Et hꝫ
ẽ q̃ aut. eõ
tinuo nõ
ad queuit.
Et. t mitti
ce pot̃ in
telligi illis
sec̃. me de.
u. ma. me.
p̃at̃ n. in
telligitur
synagoga.
Vtus ma
tris. Et secre
tarij. sũt
scribe Et
phariseι.
de numo
quorũ seg̃
gatus est.

Cum aũt pla. ei qui me segr. d̃. u. in. in.
i. s phariseorũ numo q̃ erant sectarij
synagoge. ũ re. fi. su. in me. Et uocauit
me p gr̃am suã. ad hꝫ ut. eũ. ill. inge.
hꝫ non mutatur. Et ego. Continuo nõ ad
queuit. qi nõ tẽ. s; post. adqueuit s;

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ſi; poci⁹.ſ.reſpui uicia.⁊ pcarnē ⁊ ſanguinem aceptt ꝓpuq̄ſſ gē.ſ.udēſ quib; nō conſenſit in legiſ obſeruacione ⁊ ẏcianoꝝ ꝓſecucione. neq; uem ihoroſolimā. ad ām ce. m.a.i. qui ān me erecturum.⁊ ita ſtat. q nō ab eiſ diuiſi. euagliū. cū ad eoſ nō ue nerim qi nō erāt op⁹ electo aō.ſi; abu⁹ p dicare in arabiā. ⁊ mulluſ aplor⁹ p̄ucaue rat.⁊ nū reuſuſ ſum. ua. ⁊ ipe adhuc ruſ p̄ucaſſet. ꝺ inde p annoſ.iii. uenī. uero. pe. nō uiſcere aliq̄ ab eo. ſi; inde cū ꝓpt affectū aplat⁹.⁊ ut petr⁹ ſcīret me fore ſibi coaptm.⁊ apd eum. xv. diebꝫ manſi receptuſ ab eo ut uerax coaptꝫ. p hꝫ oſtēd ſe nullo mō differre ab aliſ aplis. ut ſup ſumabat ſui emuli. aliū aplor⁹ neminem uidi.⁊ ita cō ſtat. qō ñ ab aluſ didici. He minē uidi dico. ẏ iacobū. f.q. hꝫ ē iacobuſ minor q̄ dicit⁹ ē frāt dñi. ſdo q hꝫ iacobuſ fuit filiuſ ioſeph. qui pat̄ ihu dicit⁹ ē. ſi; ñ ē hꝫ ratum. cum ioſeph uirgo cē credatur. ata ꝑ cā querēda ē q̄r frāt dñi dicti⁹ ſit. ſic ioſeph.⁊ ſimō ⁊ iudaſ ūn in euāgio dr. Ece ec pat̄ tuuſ ⁊ mat̄ tua ⁊ frēſ tui.⁊ ē. Vt ꝑ liq̄at q̄re frēſ dicant̄. ſciendū qō maria ma ē dñi. ioachim.⁊ ānę filia fuit. q̄ nupſit ioſeph.⁊ ita ioſeph fuit putatiuuſ pat̄ x̄e. Mortuo aūt ioachī. cleophaſ frē ioſeph eā dē annā accep uxorē.⁊ genuit ex ea filiā q̄ uocauit mariā. que nupſit alpheo. qui genuit ex ea filioſ.ſ.iacobū. ioſeph. ſimonē iudā. Mortuo aūt cleopha. iuit dē ſalomone eandē ānā duxē.⁊ genauit ex ea filiā nomīe mariā. que nupſit zebedeo. ⁊ hūit ex ea filioſ.ſ. iacobū qui dicit⁹ ē maior.⁊ iohēm euangliſtā. Tres ꝑ uxoꝝ āna hūit.⁊ treſ filiaſ. Hūe uidend ē q̄re iacob⁹ alphei.⁊ minor dicti ſunt.⁊ frēſ dñi mi nor dictuſ ē. ad ꝓpacionē iacobi zabedei. q̄ maior ē dict⁹. nō ꝑ tēp⁹. ſi; q ꝑ⁹ ſecut⁹ ē dñm. ſtaq; iacob⁹ alphei. minor dict⁹ ē q eo ꝓtiuſ ē adheſit frī ū dñi dict⁹ ē ū q̄b; dā placet. q filiⁱ fuit matertē dñi.⁊ ꝓ ſimilitudinē ſcīmuſ. ⁊ poci⁹ q nepoſ fuit patruu x̄e. i. cłophe. hebrei ⁊ gmana eō ſanḡnitate exparte pat̄ ꝺicunt⁹ frēſ uocant. Vñ dñr frēſ dñi dē intelligi. hūe iacobū.⁊ frēſ el⁹ hui⁹ ūb. Qđ ſeḡntes ſturam ta apocryphor⁹ ſuſpicant̄ frēſ dñi fuiſſe ſtā treſ. ex filioſ ioſeph. ꝺ quadā mulierecta.

debem⁹.ſ.filioſ alphei.⁊ matertere ei matriſ iacobi minoriſ.⁊ ioſeph.⁊ iud. Quamuis enī mōſ inſcripturē diuinē frēſ dīr.ſ.natā gē re. cognacione. affectu. ñ; ū elau ⁊ iacob. ḡte: ut ōſ iudi. frēſ dñr mīt ſe. ūn indeu to nomio. Si eniſ frēm tuū. qui ē hebreus ⁊ ē.⁊ mē. Constitutu te ꝓincipē qm dñs elegit. q ſit ō frīb; tuiſ. Loco cognacione frēſ uocantur. qui ſūt ō una familia. eū ex una radice turba diffundit̄.ſ. qđ habraam ingeneſi frēm appellat lotū: dicēſ. Nō ſit rixa mīt me ⁊ te. qi frēſ fuim⁹.⁊ iacob ⁊ laban frēſ dīr. affectu ⁊ frēſ dīr. ſed q omīſ ẏcam frēſ dīr. ū ibi. Loco. q. bo.⁊ q uocūdū. h.f.i.u.⁊ dñs ait. Vad ⁊ die frīb; meiſ. Loquo uocē omīs hoiēſ frēſ dīr. q ab uno pat̄ nati ſunt. Illoſ ꝑ frēſ ẏ apptia uſ mitigo cognacioīs ꝓuilegio. Jacob⁹ frāt dñi. ⁊ ex filiuſ ioſeph ꝺ alia uxore. ⁊ ex cognacioē marie matriſ eius ꝺebꝫ intelligi.

Que aūt ſcribo uob. ecce coꝝ ꝺo q̄ nō mēdor deinde uem in partes ſyrie.⁊ cilicie. ⁊ rā aūt ignotuſ facieꝫ. ecclīs iudee q̄ erāt in x̄o. Tantū auditū habe bāt. qm qđ ꝑſe quebat̄ noſ ali q̄n: nē euāgli ẓat fidē. quam

Que aūt ne ſcribo uob de me. ecce oīb; patet q̄ nō mēdor ⁊ ħ dico coꝝ ꝺeo. i. teſte deo. Iurat apte ut ẏdarēt qđ dicit. q ꝓfiert iſtiſ. exnecēta te cōpliſſe urat. qi in ħ faceret. nō ẏderēt ei quibuſ nō expectat ut nō ẏdār. imo expe dit ut cre dār.⁊ ido q pluſ ē. hic. q ē. ē. n. nō. ſ; ħ q aplꝰ ā a malo ē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

bat. ⁊ in me cla
rificabat dñm.

⁊ fiñ ama
lo uraſſ:
amalo ẽ ñ
erosentiſ.

jõ nõ ait. ſiquiſ ampli⁹ faciat: malũ ẽ.
ſi; qõ ampli⁹ ẽ a malo. Sequit. Deũ iam
pdicare impartiſ. ſ. ⁊ eiecie. fra a igne
tus facie. i. pſencia corpis. ecclie uide
que erant in ſ. i. inſtue xpi p q pat.
qõ ñ eccle uidet me docuerũt. que. ſ.
erãt p ſe. nõ admittẽ eccliã gentiũ. ñm
ait ĩnebrabãt nostrũ d me. i. qõ d me
audierãt mendaciũ mandabant. ĥ. ſ.
qñ qui pturbabant nos aliqñ. ſ. dũ infi
delis erat. ne euãgliçar fidẽ ẽ q aliqñ
expugnabat. ⁊ q d re difficili magna
naſcitur admiracio: vñ ſubdit. ⁊ in me
. i. in mea confeſſione clarificabãt dñm.
i. magnifice pdicabãt. qui gra ſua me
docuit. t cla. d. in. me. i. meo exẽplo pdi
cantes. t gras do agentes in quo eis pfui.

Oemde poſt an
nos quatuordeci
tũ aſcẽdi thytolo
mã cũ barna
ba. aſſũpto ⁊ ti
to. Aſcendi aũt
p reuelacionẽ ⁊
cõtuli cũ illis eu
angliũ q pdico
ĩgentib⁹. ſeorſum
aũt hiſ q uidẽb
antẽ aliq eẽ ne for
te ĩuaciũ curre
rẽ aut cucurriſſẽ.

Deinde poſt
annos
xiiii. q fu
erũt p̃ p̃
dicacionẽ
ſirie ⁊ cili
cie eũ q̃ſtio
ẽr d lege
utrũ tenẽ
da ẽſſet an
nõ. ñm aſ
cendi iero.
ñ ait ini:
ſi; aſcendi
p ſpiritu re.
aſcendi di
co: cũ bar
naba q de
uetiſ erat.
aſſũpto ti
to. qñ hinc
in teſtes
hũ quib⁹
patet fal
ſum eẽ.
me aliud
gentibus.
aliud uide

poſicõne ſ. ſ. reuelacionẽ dñi. ⁊ nõ dico
didici ab aliis tãq maioribus. ſi; cõtuli cũ eis
tãq amicis ⁊ paribus; euangliũ ẽ. q pdico
ĩgentib;. hi fecit p aſſercione pdicationis
q multis erat ſcrupul. in doctrina aplõ. p
turbãtib; uobis. Ser ii q dicit qõ ait. ⁊ ẽ itt. oſtẽ
dit ſe nõ ĥuiſſe ſecuritatẽ euãglij ĥ eẽt pe
tri ⁊ alior auctoritate roborandi. Aplus. n.
paulus p ẽ aſcenſionẽ d celo uocatus. ſi
nõ aplis cõmunicaret ⁊ cũ eis euãgliũ con
ferret quo eidẽ ſocietatis eẽ apparoret.
ecclã illi oio nõ ẽdet. Si; cũ cognouiſſet
eũ hi annũciantẽ q illi ⁊ in eor cõcatẽ
⁊ unitatẽ nuẽrẽ. accedentib; ⁊ pcũ tali
bus ſignis qualia ⁊ illi opabantur. ita eũ
dño cõfortante auctoritatẽ meruit. ut uba
illi⁹ ſic audiant in eccla. tãq in illo ẽ. ſic
ipſe ultime dicẽ. locut⁹ audiat. nõ p hiſ
uerb tm rogo. i. p diſcipliſ qui cũ tẽ illo
erãt. ſi; ⁊ p hiſ qui ẽdoctri ſunt p ubũ eor
in me. ut oſ ſuos intelligi uolunt. Nõ ſolum
qui tẽ erãt. ſi; ⁊ qui futuri erãt. Quẽt enim
pẽa ẽderunt p ubũ eor. ſ. aplor. i. p euglm.
Auliſis enim in xpm ẽdit. euãglio ẽtt q die
tũ ẽ eẽ ubũ eor. q abeis ẽ pmit⁹ ac pcepu
e pdicatũ. Jam ii. ab ipſis pdicabatur. qñ
p reuelacionẽ ẽ ipm ubũ eor paulus ac
cep. ⁊ p li ubum. ⁊ ſi nõ p eos: cum accepiſ
ſet ab illo. ẽdicit paulus. ñm ⁊ nichil cũ
illis euãglm. ⁊ de ẽas accepit. q tẽ ubum ẽ
eis. ⁊ ſi nõ p eos hiũt. Ipſa ii. collacio: umã
doctrinã ſpem. excluſa oi lepre uarieta
te monſtratur. leprosi ii. quos dñs i euãglio
curaſſe legit. ⁊ miſiſſe ad ſacẽdotes. ut ſe eis
oſtendẽt: nõ absurde intelligũt illi qui
ſciam uere fidei nõ ĥnt. uarias doctrinas
pfitent errores. nulla porro falſa doctrina
ẽ. q nõ aliq ũa mixtã habeat. Ita q falſis in
ordinate pmixta. in una doctrina. figitur
lepe. que uim corpis colorẽ: duriſis locis ua
riat atq; maculat. Ut q aplis pdicẽ ab
oi corruptioĩs lepe liba monſtraretur: ẽ
alius aplis ordinẽ euãglm. Alii. ii. ñ ẽdet
eccla ei qui nõ ſuus ẽ dño. Seorſum aũt
qñ ordinẽ ẽ eis euanglm. ſi; ſeorſũ. i. ſeparatim
contuli. ẽ hiſ qui uidebantur aliqd eẽ. i.
alie⁹ auctoritatis eẽ. nõ publice cora oib;.
ne fidelib; exuda qui putabãt legẽ ẽ
ſeruãdã fidei ſcandalũ naſcerẽtur. Seorſum

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cotã ōib;. nō ō q aliq̃ falſa dr̃et ū ſe
oſtum pauciorib; ūa dr̃et. ſ; pp infirmos
qui nō poſſūt oīa capē quib; aliq̃ tacue
rat dicenda pfecuſ. Aliqñ u. aliq̃d ūi
tacē licet. ne forte uuiacuū currerem.
aud cucu. i. ne putaret poſſe fecaſſe mutilr.
Predicōis ū op̃ appellat curſū pficerē

Sed neq; tm̃ qui mecū erat cū cēt gentilis cōpulsu' ē circūcidi. ſ; pp̃ſ ſubintroductos falſos fr̃es q̃ ſubīt troierūt explorare libtatē nr̃ā q̃ habem̃ in xp̃o ihu. ut nos inſeruitutē redigerēt neq; ad horā ceſſimus ſubiectiōi ut ūtas euāgly pmaneat apd uos.

Seloqo.

Sed neq; qī nō ſolū nō ē cōpulſus circūcidi ſ; neq; ad horā in aliquo ceſſim̃. qī cōuicti ō lege ſubiectionī eor̃ ut ei ſubiciamur q̃ legis ſalutē neca p̃dicabāt. Cū aūt alibi ceſſerit. ut in circumciſione timothi cui nō. & hic ceſſit. Rdeo. & ait. pp̃ falſos fr̃es. q̃ ſe fingūt amicos ſubintroductos. i. in locū ū erāt apl̃i: latenter introductos a uob̃ſ. Rō n. infidēles p ſe nō potāt p falſos fr̃es mouebāt. quos ſub ſp̃e religiōis immiſerāt: ut explorarēt que libtas nb̃

Sed neq; qī nō ſolū circūcidi ne approbatur. ſ; q̃ titus q̃ me cū eſſet ē cōpulſus gētilis. neq; cōpulſus q̃ roīb; eor̃ ecūcidi. i. nō potuit extorqueri a me ut circūcidar: ſ; ſuſceptus ē ab apl̃is. in ſocietatē ineīreū eiſd̃. cur g̃ multis uos gala the ecumcidi: cur ultro a gīa recedentes ad legem transitis?

ſ; pp̃ &c. Qī nō ſolū nec nō ē cōpulſus circumcidi ſ; neq; ad horā in aliquo ceſſim̃. qī cōuicti ō lege ſubiectionī eor̃ ut ei ſubiciamur q̃ legis ſalutē neca p̃dicabāt. Cū aūt alibi ceſſerit. ut in circumciſione timothi cui nō & hic ceſſit. Rdeo & ait. pp̃ falſos fr̃es. q̃ ſe fingūt amicos ſubintroductos. i. in locū ū erāt apl̃i: latenter introductos a uob̃ſ. Rō n. infidēles p ſe nō potāt p falſos fr̃es mouebāt. quos ſub ſp̃e religiōis immiſerāt: ut explorarēt que libtas nb̃

ntroierūt. i. ſub habitu pacis & humilitatis introierūt. aliud q̃rendo aliud fingendo explorare lib nr̃am ut. ſ. accuſarēt libertatem nr̃am. q̃ hm̃ſ in xp̃o ihu. i. fide x̃i. nō ut ea teneret. ſ; ut aliq̃ cōtra eos ab ea nos redigeret inſeruitutem legis. i. in carnales obſeruancias aliq̃bus libi ſum̃ p fidē x̃i. q. li cēr. ut tal euāgly apd gētes nō maneret. ſ; oīs iudaizaret. & ideo hic ū altercationē p̃dicōis ſue cōferebat: nullatenus uoluit cedere. ut ūtas p̃dicationis mōſtraret. & nota qd in his omnib̃. & ſe cōmendat & legē nō tenendā cōprobat. un ſubdit. ut ūtas & ē. qī ō in nullo ceſſim̃. ut ita ūtas euangly p̃maneat apd uos. ſdō. n. hic nō ceſſit. circūcidendo tm̃: nec occōnē daret eis. qui ſine illa circūciōe credebāt ſaluos fr̃es non poſſe. & ad deceptionē gentiū. hi & paulū ſemper inſectabāt. Alibi ū ū nō obſtat: circūcidit timotheū p ſcandalo iudeor̃. nec iudēis ſic uidetur detestari circūciōnē: ſic ydolatria deſtanda ē. ē illa dās fidei p̃cepit: hāc ſacrāmta p̃ſuaſerit. ſdō g̃ nō facit mutuo: qđ mutuotho. ut oſtendat illa ſacrāmta. nō tāq̃ necēa debe appeti: nec tāq̃ ſacleg̃ debere dāpnari. Vt f alā. l. quidā n. latini codices nō hīt. neq; f q. ita p̃ legi. qī tit̃ nō ē cōpulſus circūcidi ſ; alibi. ad hō. ecl. ſubiecē. ut i circūciſione timothi. Reddit aūt eam: qua cōpulſus ē facē q nolebat. ſ; p ſcā dalo iudeor̃ p̃uenient calūpniat fulſor̃ frm qui parati erāt cōmouē ſedicōē ſi illum filiū uidet incircūciſū ordinaret epm & hī ē q aīt. ceſſim̃ dico pp̃ falſos. f. q. ſub. i. in loco ū ego ē thimotheo & alys eam. qui int. loē. exhibitē. q. h. in x̃o. i. ut nos re. inſer legē q ē facē negligēter pm̃ ee nos exercitare mouebant. & nō ceſſim̃. ſub. eor̃ circumcidendo thimotheum. ad horā ceſſim̃. ſcā ut ue eū. pmaneat apd uos. que ut q neq; circūciſio aliq̃d conferat. neq; pficuū. ſ; fides. h nō erat apd iudeos. q̃ crederēt circūcidebant filios ſuos. Attendē diligenter q ambr illam latinam improbat qua dr. n adhorā ceſſiſſe. ſcā dicēs. Timō ſupdixerat. nō de cōpulſu circūcidi & ſubiecit dicēs.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

q̄d ia sonat i quia adhorā cessit pp illos: si aūt pp illos falsos fils nō cessit: sic̄ leg inquib; dā eoicieb? nō uolūtate nō cessit. nā cessurum se ligeauit. si illi nō eēnt. sic pp illos introducetos falsos fils nō cessit. Si g cedēs nō fuit. qr falsi dr: qrū beneficio nō fecit. q faciendo nō fuit: g si hj ē: bñficium ptriterūt apli. q hoc ea nō cessit: cū cedē nō debet. Cur g ex plorātes dicti sūt. si hj illū face uolebāt q facturus erat: si pp istos nō fecit: Sin aūt nō erat factus: sin dubio pp istos fec. Lūta hj indicat q cessit: historia factū ee clamat. Quom. n. adhorā negaret se cessisse. cū pbetur pp uidos thymothm eēcidisse: ille n. posset dic se i adhorā cessisse: qui numq̄ mouerēt cessisse. i adhorā. n. cessit. qui nūq̄ cessit. q si aliq̄n cessit. q̄m nec adhorā: cur i die sese cessis se pp falsos fils si p se factus erat. aud n. cessurus pp falsos fils nō cessit: a nō cessurus. pp falsos fils cessit unū n. ecbol. ij. rectar melligi. Cessit g mutt nō sponte pp illos faciens q nō p se faceret. humiliauit se legi. circūcisio thymothe. ut dolus: sēm dalum uidet cessaret. qui pat erat commotis tumultū: i seditionē: si illā filium unde mercūcisum sūscepet: i epm ordīa ret. d filus aūt gr nō erat scandalum q epta aplis in data erat ut dicebatur. nō aptē eos circūcidi. sic uidet ēsemes circūcidebāt filios suos. i epla aplis hj ue tabat. i d his aliq̄d sigeauit. un nec tm apulius circūcidi qui d gr erat sic thymo the filius iudee pp explorātes circūcisē. sta ut ūtas euangij maneat. sic in neq; ppūtū. neq; circumcisio aliq̄d ualet: sic fides que p dilectionē opat. Secr.

Ab his aūt q uidebant ee aliq̄ qualis aliq̄n fuerint mh̄ mea interest.

Ab his aūt qui dcollacionib; euāgij refert adcōmodacionē meā sic̄ qlis. i. q̄ idiote fuerunt ad meā cōpactionē. aliq̄n. s. dum inlege erāt. aūq̄ apli eēnt. illi qui uidebāt.

dño ambulauerunt: i tñsfigurauerūt eis uerunt. Videbantur deo. ab his s. fribus .f. qui qui uidēt ee aliq̄d: carnalib; hoibus uidentur ee aliq̄d. nā ipsi nō sūt aliq̄d si u. bom ministri dī sunt: e mers ē aliq̄d nō ipi p se. Nam si ipsi p se eēnt aliq̄d sēp fuissēt aliq̄d. qles aūt aliqui fuerūt. qi ipi i peccatores: i idiote fuerunt. mh̄ mea mr̄ ē. i. referre. i. mh̄ m pōt in hj statu mue. qi pūta n pfuit n obfuit. Innuit tm se pua lisse. dicendo. u. qualis aliq̄n. f. uideat se legalib; pualuisse ill. si mh̄ tm sibi pfuit se: i io galatis nō sūt curāda legalia.

Ds pson hm nō accep. mihi eni qd uidebant ee aliq̄d nich cō tulerūt. si econtra cū uidissēt. qd ē dictū ē in euāgliū pp̄ucij. sic i petro circūcisionis.

Ds. i. ē. qi sdo nichil mā interē qi ds nō accep pson hoīs. magnā t paruā. i. sine pson narū accep tiōe ōs adsalutē uocat. nō reputās illi diuersa ex. mihi n. t aūt. qi io ad priora nō recurro. quia ea que m sūt sufficiūt m adcōmonitionē. s. qd illi qui uidebant ee aliq̄d. s. petrus: i alij qui fuerūt eū dño. nich cōtulerunt. i. addiderūt in iq̄ patet: qui nō ill inferiores sum qui a dño do pfect sum. ut nich eēt qd m collacione mea pfectōis adderent. q uu. n. ill m prius tribuit sensum dare: im. t ita continua. Ne ds nō accep pām hoīs. qr si ita eēt: ego paulus an impius. cum tales nil cōferrent nō fuissē. si; fui m. qd aūt t. n: i ē. t ita iunge: i legi aūt. qi illud nich mā mr̄ ē. referre. si; hi dicā qi qui ee aliquid. u. m. cō. m. Si; potuit contra opinionē insidiantium. cum audissent q euāgliū pp̄ucij. i. a dño. ere. ē. m. ut fidei: ita principalit sic̄ i petro euangliū circūcisionis. ē. u. dare paulo ut minist- iudeis. ita m dispēsatio distributa ē ill: i

Quu enī opar⁹ ē petro mapl̄atū circūcisionis o pat⁹ ē ⁊ m̄ unī gentes. & cū cognouisset gr̄am q̄ data ē m̄ iacob ⁊ cephas ⁊ ioh̄s q uidebant colū ne ee. dextras d derūt m̄ ⁊ barn abe societatis ut nos in gentes ipsi aūt īcircūcisioē. tātū ut nos pau pū eēm⁹ memores. qđ ⁊ sollicit⁹ fui hoc ipsū facere.

Quu enī q̄ ī iherl̄m ad ap̄los. et. quia q̄ opat⁹ ē petro. i. d dit quecq; hīt chgēdo eī in apla tū circūci sionis. i. u dor. opa tus ē ⁊ m. a. ad meī. honorem intergētes cū uidisset mq̄ ⁊ cognouissent gr̄am. Que data ē m mr̄ gentes .s. q mira cula fecā q̄t gētes cōuertam. cephas. i. petr⁹ ⁊ ia cob⁹ q erāt oīb; ho noracionē in aplis: q̄ semp ī secretis ē dño fuūt. qui uōbā tur cōlū ne. i. sustentacō tot⁹ eccle. que ī pā: colūp na ⁊ firmamīntū ūtatis dr q̄ ⁊ sapīa ędifi cauit. ⁊ cōstituit in yu. colūpnis quo nūo. t unūsitas p̄dicatoy. q̄ solet poni p um ūso. t septenaria opatio sp̄s. s. insinuatur. cū h mq̄ uidisset ⁊ cognouisset dederunt m̄ ⁊ bar. dex. in signū societatis. i. cōsentiūt in societatē ⁊ paruerūt uolūtati dn̄i cō sencientes. ut ego eēm p̄m⁹ inp̄dicatioē gē tiū sic petr⁹ incircūcisioē ⁊ sic alij ap̄li obe dirēt petro. ita barnabas paulo. nō g̃ in uenī sūt in aliq̄ dissentire ab illo. ut eū ille se p fēm eūgl̄m accepisse diceret. illi dere. Secūdr. Vt nos q̄ debūt nob dextras ad h utiq; ut nos ire⁹ in gīnes ipī aūt in circūcisione tīn h adhiberūt. ut pau pum qui erāt in iherl̄m qui rerū suarū p̄cia ad pedes ap̄lor⁹ posuerūt: memores eēm⁹ ad opus illor⁹ faciendo collectas. Le ce p h pateret. quā nob egrēbāt q̄ ī q̄. Ipsi monuerūt nos h facere. q. i. s; ān amonicionē illor⁹ ego. ī fui sollicitus. i. studiu facere hoc ipm. nō mul⁹ diligent q̄ illi p̄ceperūt. Lo tpe cū uenisset petrus antiochiam. hic⁹ h in actibꝫ ap̄lor⁹ nō le gat⁹ in faciē ei restitit paulus. Vñ subd.

Cū aūt uenisset cephas anthio ciā in faciē ei re stiti q reprehensi bilis erat. l'rā. H. q̄ uenirēt q̄dā a iacobo ē gētib⁹ edebat. cū aūt uenissēt subtra hebat ⁊ segregab at se timēs eos q̄ ex circūcisione erāt. & simulacio ni ei cōsentiebāt ce ti iudei ita ut ⁊ barnabas duceret abeis in illam si mulacionem.

Quum aūt ⁊c. ai ipsi nuch mich cōsuleruīt. s; ego cōsuli petro. q eum uenisset cephas anthiociā q loc⁹ gen cūi erat ego restiti q tanquā par. h enī nō audet facere ñ sciret se ñ imparem fore. resti ti dico eī do in faciem ei. s. q nō aūdebat uereb⁹ indicando. ⁊ nō in occulto. s; co ram oīb⁹ quib⁹ nocebat. ⁊ nō temere h fecī. qui reprehensibil erat. i. digs nus reprehen sione s; ñ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uenirẽt. quidã udi ab iacobo eccie iheru
solimitano epõ dicebat petr⁹ ẽ gentib⁹ nõ
hñs dilẽcionẽ incibꝰ. illi qui a iacobo ue
nãnt emulatores legꝭ erãt noĩe vani qui
equo animo legẽ ⁊ ꝓ uenerabãt. quos nimẽs
nõ miscebãt gentib; q si solũ ẽet. nõ ẽet re
phensibile. sic ⁊ ipe paulus. p scandalo a
liqñ cessit. si mihi erratũ ẽ q gentes cogebat
iudaizare suo exẽplo. dũ agentib⁹ se diu
dens iudis se adũgebat. Vñ subdit. Cum
aũt illi uenissẽt a iuda subtrahebat se pe
trus timẽs ꝓ aliquas occones a cib gentiliũ.
⁊ segregabat se. i. p se gregẽ cũ iudis faciebat.
timẽs nõ cibos. s; eos qui exẽcũcisionẽ erãt
.i. de iuda. q erãt infirmi. t ⁊ si firmi ẽnt.
p amore suo scandalizarẽt. hi g ne scanda
lizarentur. s; paulatim infirmi mutarẽt. fecit
ẽ cũ iudis tãq iudeus similis ẽ infirmis ut
sentire ⁊ simulacioi ei⁹. ceti iudi q erãt an
thiochie ꝓsenserũt. tãq discẽnent cibos. ⁊
ita ut barnabas qui mecũ erat doctor gẽ
ciũ. ab eis ducerent gentib; subtracti⁹ in il
lam simulacionẽ iudaice cõmotionis. ut
q̃ius recte cẽnt. de legis mutatõe; ꝓpter alio
cione eade tm in mõne qua petr⁹ se agentib⁹
subtraher. ⁊ cũ infirmis ita sentire se simu
laret. h aũt simulacio gentib; nocuit erat.
ideo; paulus petrũ redarguit. Vñ subdit.

Sed cum uidisse cꝓ nõ recte am
bularẽt ad ũritatẽ euãgly. dixi
cephe coram oĩb⁹. Si tu cũ iudeus
sis: gentiliter ⁊ nõ iudaice uiuis. q
ñ cogis gentes iudaizare?

Ego cũ uidissem ego solus. qm nõ rec
te ambularẽt nõ q̃m ad in
tencionẽ. s; ad ũritatẽ euãgly
q p hoc probat ũritas. ut gentes
iudaizarẽt. dixi cephe coram oĩbus
q p ipsis sanandis
dictũ ẽ. ut oĩs si
li⁹ obturgacioẽ sa
narẽt. hoc n. utile erit errorẽ qui palã
nocet in eden ẽãgelio

firmitas ⁊ caritas pet̃ cui ẽ a dño dictũ ẽ.
pasce oues meas. obturgacionẽ tale p̃ioris
passionis p salute gẽtis humillime sustine
bat. ualebatq; h admagnũ humilitatis ex
emplũ. ut meo qui prim⁹ ẽ discãt ceteri mi
nores ẽt ⁊ humiles. Ipe n. petr⁹ q a paulo fie
bat inutilit̃ libertatẽ eruditꝭ. sce ac benigne
pietate humilitatis accep̃. atq; ita exẽplũ
posteris relict̃ tanto sei⁹ q̃o admirãdo difficu
ti⁹. quo nõ dedignarentur maiores. sic ũ fo
rte recti tramite reliquissem. ⁊ a posteris
corrigi. laus itaq; iuste libertatis in paulo.
⁊ sce humilitatis imperte emmutt. Dixi
inq̃. si tu o petre cũ sis iudeus nacione ⁊ gẽ
tilit̃. ⁊ nõ iudaice uiuis. i. gentiliũ nõ iu
daicorũ ritu uiuis. q̃ sciebat illã discretionẽ
ciboꝝ nichil conferre. Nece q̃ accidit in mi
tu iudaico dimisit. q̃d g debent facere. q nõ
sunt ut galathe? Non unq; debet recipe.
si mihi ẽ. quom̃ cogit gentes que oia que
uidentur inte putãt ee necea salutis. iudai
zare? cogebat. q nõ docentis impio. s; cõ
uersacionis exemplo. ⁊ si obturgatus ẽ. hic
discant galathe petri auctoritate nõ ee
iudaizandũ. qui inde reprehensus ẽ. de hac
aũt reprehensione dissentire uident ieron.
⁊ aug. sic ⁊ de legalibus. p. v. observacione.
ser. ii. aut. petr⁹ nõ io seruasse illa legalia.
q̃ uellet ea p. x. seruari. ⁊ iudis. sic nec de
bebat. s; mutũ fecisse. ⁊ dispensatorie si
mulasse. ne. s. iudeos amitteret. in inde pec
cabat q hac intencioe id agebat. ⁊ si il
li peccarẽt qui ei⁹ q̃ exemplo iudaizabãt.
in fuit reprehensio ua qi nichil in eo reprẽ
sibile erat. s; dispensatoria. ut p h gentes
seruẽt. nõ ee iudaizandũ. iudeis tm aplm
in h reprehendi. Aug⁹ ut dic. petr⁹ seruasse
illa legalia nõ dispensatorie s; ue qi eis
subiectũ. s; nõ i eis spe ponẽtes. que ab oĩb⁹
iudeis erat seruanda. ⁊ eũ uere peccasse.
nõ illa seruãdo. s; aliis suo exẽplo iudai
zare cogendo ut sit reprehensio ua ñ dis
pensatoria. Aut n. ierony. Ex hoc loco mpi⁹ po
test̃ petrũ a paulo reprehensũ nob obicit.
uolẽs ⁊ illi macham erroris. ⁊ hinc peccati
tatis meritũ. ⁊ inde fieri dogmatis accu
sare mendaciũ dũ int̃ se ecclarũ principes
dissidẽt. q utiq; facẽ nõ intelligẽs. quo se
ipe petr⁹ reprehensibil fuisse. i ei paul⁹ ipa

(c) 2006 Ministerio de Cultura

legē nō ēe tenēdā. q uoī gie. quecūq;
timet dm̄ ⁊ opatur uſticiā acceptuſ ē
illi. ſ; utiq; cautu ſimlacione diſpenſat.
ille ſubtractionē iſte reph̄enſionē ut ⁊
uſiſ ſuꝑbia. gīnib; deſpacio tollentur.
Nō g̈ t paulo t eiſ cum quib; ant edēſ
ſe ab eiſ p̄ea ſepabat. Petr⁹ ue reph̄enſi
bil erat. h ei paul⁹ peccāt reſiſtebat. Paul⁹
n. impet. hȳ nō potuit reph̄endē q ipſe
fec. n arguere ſimlacionē. cui ⁊ ipē re⁹
erat. Sz fuit hȳ reph̄enſio diſpenſatoria nō
ua. n petr⁹ peccatū. n paul⁹ peccāt arguit.
Petr⁹ autē hic in actib; apl̄oꝝ leg̈ auctor fu
it hȳ dētu legē p euāglīm nō ee ſeruandā.
qui p uiſionē lintei ū erat duſigiſ aialiu
a adcoelū intrauit. ⁊ cū gentib⁹ come
dit. qui ⁊ q̄onē d⁹ acre ſolū. Cū n. paul⁹
⁊ barnabaſ iā cōſiliſ miſſi gīnib; uenſſēt
antiochiā. quidā d iudea deſcendentes di
cebāt. ſine lege moȳſi nemo pot̄ ſaluari.
Te utiq; ſ. paulus ⁊ barnabas ⁊ illi udi
qui hȳ dicebāt. aſcendūt ihr̄lim ad apl̄os.
petr⁹ ū ait. Dꝰ dedit ſpm̄ ſic ⁊ nob ⁊ nul
dēuit mē uoſ ⁊ illoſ fid purificās corda eoꝝ.
Q̄d g̈ tēptatis dm̄ impone ugū. q neq; nos
neq; patres nr̄i portare potuim⁹. ſ; p grām
dn̄i ſaluari ſic ⁊ illi. Petr⁹ utiq; bñe ſcīt
d abolicione legiſ. ſ, ſuntauit p̄mone u
dz. ne occone gētū a fid recedēt ⁊ ſic p
dēt g̈gē ſuā. Dimulauit aūt paul⁹ p ſi
mlī uiā. ut uicēſſione emollitis mp
ſe qu cōmā ex uoto uulneraūt. ut mazza
rei. incenēſſ ex lege capl̄ tondit. Poſt int
ra ⁊ in ihr̄lim conſilio iacobi ⁊ p̄bitoꝝ pu
rificatuſ ſ. legē intēplū introiuit. et
hoſtiā obtulit. Ecce quo n udiſ uidſ feſ
ē. Hō g̈ officioſo mdacio. ſ; honeſta diſpē
ſacione ⁊ petr⁹ ſe agentib; ſcīgraſſe. ⁊ pau
lū ei reſtitiſſe. ego īmo alȳ an me expo
ſuiſſ. ut apl̄oꝝ prudētia dmonſtraret.
⁊ blaſphemātiſ porphiry imprudētia co
ercetur. Aug⁹ ū dicit ēdentes dgētibuſ
hone legiſ ee lbaroſ. Judiſ ū ēdentes ſub
ditoſ legi ee. n peccare. ſi ēcūcidāt. ⁊ ſaēfic
ant dīt. n ſpe ſaluti meis nō coſtituāt. n
petr⁹. ſi udaizat. ſ; q gētes coḡ udaiza
re ſuo exemplo. in quo ſoluſ paul⁹ eū re
ph̄endit. ut doctoꝝ gētiū. ut ſit reph̄enſio
ua n diſpenſatoria. Alioq̄n īmutuſ ē pa

ē paulus. q eū uidit nō recte ābulātē ad
ueritatē euāglīj. Ꝛ ꝑſ n. fac̄ q. facē deber.
recte utq; fac̄ ⁊ iō falſū d illo dic̄. q eū dic̄
nō recte feciſſe. q nouit eū facē dbuiſſe.
Si aūt uū ſēpſit paulus. uer ē q petrus
nō recte ambulabat ad ueritatē euāglīj. Ego
q̄ illō petrū ſic egiſſe ēdo ut gētes cogeret
udaizare. hȳ n. lego ſēpſiſſe paulū. quē
mutuū ēe nō ēdo. ⁊ iō nō recte agebat hoc
petr⁹. qi erat cōr euāglīj ueritatē. ut puta
rēt q ēdebāt in ē. ſe ſm̄ ritū legalib; ſal
uoſ ēe nō poſſe. hȳ n. cōtēdebāt antiochē
qui excēcūciſione ēdidāt. ſpm̄ ū paulum
ēdo nō ita egiſſe. qn̄ thimoteū circūciſit.
t cenchriſ uotū p̄ſoluit. t ihroſolimuſ a ia
cobo amonit⁹ legalia illa ſuſcep̄ ut puta
re uidet̄ p illa legalia. ſalut̄ dari. ſ;
ne illa que inumbriſ futuꝝ dēs fieri uiſ
ſerat. tāq̄ ydolatram gentiū dāpnare
ēdeuit. hȳ ē n. q illi iacob⁹ ait. Vides unq̄
fr̄ qt milia ſūt iudea. qui ēdidūt i x.
⁊ hȳ oēs emulatores ſūt legiſ. Audierūt
n. d te q diſcīſſionē docetſ a moȳſe eoꝝ
qui p gentes ſē udoꝝ dicēſ nō debe circū
cidē filoſ ſuoſ neq; ſ ſm̄uenīnē in gdi.
Q̄d g̈ ē? Utiq; opter cōuenire ml̄titudinē.
Audiēt ⁊ n. te ſūpuenīſſe. hȳ g̈ hoc q t dīſ.
Sēt nob unū. uȳ. uoꝝ hītes ſēm̄ ſe. hīſ aſſūp
tis ſēſica te cū ipſis ⁊ ſciēt oēs falſa ee que
d te audierūt. ſīlō n. ut opinoꝝ obſcurū ē.
⁊ iacobū hȳ iō monuiſſe ut ſciret falſa ee
que d illo audierāt. hȳ q ē circūciſi ēdde
rāt. tm̄ emulatores legiſ erāt. q ſic ea uo
lebāt obſeruari tāq̄ ſūt hīſ in euāglīo ſa
luſ ēdētib⁹ ee nō p̄ſit. hȳ ſciebāt paulū. ue
hemētiſſīm grē p̄dicatorē. ⁊ utiq; eoꝝ ma
xīme auditum abemuſ n. noue legiſ. qui
nō intelligebāt. q aīo audiſſ fidē ubiq; illa
tē obſeruari debent. ſ. pp cōdanoā aue
tozitatē diam. ⁊ ſacīnoꝝ illoꝝ pp̄ncā
ſciāt. nō pp adipiſcendā ſalutem dice
bat paul⁹ grē p̄dicator egḡiē dāpnare le
gē moȳſi. ut ſaelegā. h dō mādāte ſēp
tā. ⁊ iō hȳ falſe ēmunacioīſ mundiā dilue
re uolēſ. ipē iudaizauit. oſtēdēſ n ea ee
ſaelegā iudiſ ut ē ydolatra gentib; n tu
ē nec̄aria ſaluti. Porro aplī throſolimiſ
dereliāt ne q̄ſq̄ te udoſ iudaizare pbet
q̄uſ ⁊ ipſoſ uana doctina n cogeret. Itaq;

(c) 2006 Ministerio de Cultura

simulacione qua gnt̄s cogeꝛ uꝺaizare.
nō murū si paulus cōstrigebat eū libe ꝺ
ꝺe asserere qui ē ceꝛis aplis se ihu solumꝫ
ꝺeuisse meminiat. Si aut aīi cōsiliū ihu
solimitanū petꝛ tēē ñ sic murū ē. q eū
uolebat paul nūs hȳ subtrage. ſ; tñ ꝺeꝛ
asserere q eū paꝛū sentire rā notat. t
q ē eo oꝺat euāglm. t q meo mely uo
cōne ī ꝺnuit eū ꝺ hac re amonitū ac
cepat. siū q aliq illi uenisset anthioch
ā. qs tmuerat eū gentib; eū cōuesci u
ꝺat. Nō n. negam in hac sentēcia fuisse
petrū. i q ī paulus fuit. Nō g tē eū qꝺ
in ea re iiū cē docebat. ſ; ei simulacione
q gīs cogebat uꝺaizare arguebat. q sic
illa oīa simulatōe gebant. qi iiū cēt
q ꝺicebat qꝺā. ſ. cōmes siñ lege nō pos
se saluari. Ine sentētie ñ cōsencione. ſ;
simlacione timore pet icēbat ut ꝺe illo
paulus ne lebet q eū uꝺisset nō recte am
bulantē ad ueritē euāglij eiq; ꝺixisse ꝺi
cet. qꝺ gīs uꝺaizare cogebat. q paulus
utiq; nō faciebat. ob hȳ illa uetꝰ ritꝰ
u opus erat observāꝺ ut ꝺāpnāꝺa nō cē
monstraret pōiculs tñ instāt nō esl.
ſ; gīa fiꝺi saluos fieri fiꝺeles. ne ea ulue
necēa quisq; susceꝑet. Post passiō nāq;
ī relliq. ꝺñi iā reuelata fiꝺe amiseraut.
tāq; uitā offiꝝ suū. Vnuꝝ siē ꝺfuncta
corpa ꝺducēda erāt qꝺām ad sepltam.
nec simulate ſ; religiose nō erāt ꝺsereꝺa
ꝺmuo. t immicoꝝ obtrectatiōib tanq
eaꝝ moꝛtib phibeꝺa iō nē qsꝺ ꝺanoꝝ
quis sit exuꝺis ea celebrare uolūt qi so
pitos cineres eruēs nō erut pi sducto.
t baul corpis ſ; impi sepulture uolatu.
Nā p cessū tpis: obseruatiōes ille ab ōib
ꝺanis se ꝺsereꝺ. Itm ipm apm paulū mr
rogans mipelle. requiro meo q sēpsit se
uꝺisse petrū. nō recte ambu. ad ueritem
euāglij eiq; iō restitisse. q illa simulatiōe
gēs uꝺaizare cogebat utr̄ uū sēpserit.
ānio. nescio q ꝺispēsatiua fulsitate mutus
sit. Absit ut eū mōacē feciſſe ꝺam. oīo
n. teneꝺū ē uocina religiois. nllo in mē
ciēꝺū. ī a sēptuib; scārū sēptarū ꝺcendē
omīo ab ēe mōaceū. ne ꝺispensatiues ꝺ
fiꝺ puēt lice putatis ꝺispēsatiōe muri
fiꝺ g ꝺispēsatu paul nos exhib peul
mulio ut sēhonestē

erat. nō fulsitatis. ī io ñ sēpsit. ꝺicēs se uꝺi
se. p. nō recte ambulare. ꝺñi. eū. eiq; ufa
ciem restituisse. q cogēt gnt uꝺaizare. let
utraq; ī barnabe simulacio. m ī repbēsa
ē ī correcta. ne ī tē noceret. ī ne p ꝺeꝛis
admitās ualeꝛ. Cui iher. ita respōꝺ. ī bo
mepta q paulus eū iā cēt aplis ꝺ suscep
ta que in lege pcipiuntur celebrāꝺa. ut
ꝺocet nō ēe pniciosa hȳs. qui ea uellēt fiē
aparētib; p legē acceptaꝝ custoꝺire. si tñ
in eis nō constituerēt spē saluis ēq; sūma
sentencie tue ēdentes qs ꝺ gentib; a leg
hone labos ēe. ſ; ēdētes ꝺ uꝺes bne facere
si sacficāt. ī ēcūcuꝺūt. ſ; si p eūglm bnefaē
qui uꝺaizat in sacficijs ī ceis in hesum
labim eheritu. ī ebionis. qui pp hȳ fuit anath
matizatu. q euāglo miscuerit ritus legis. q
ꝺū uolūt ī uꝺi ēe ī ꝺam. neuer ī ī sīa
les suscipimus. ut mecha ꝺi faciāt q fecūt
in sinagoga sathane. nō illi ꝺam fiēt. si nos
uꝺos faciēt. ꝺicit legis cerimonias hȳs qui
eruꝺis fuit. nō ēe pestiferas. Ego ecōt pmū
cio q omis utiq; cerimonie uꝺoꝝ oīb; fuit
mortifere fiꝺlib;. Finis u. legis xr̄ ē. ſtā lex
ī pphe usq; ad iohm. ſtā iheremias. Cōsum
mabo. testamēt. no. ſtr. do. t domu ihsrl. n
ꝺicit pplo gentiū. ſ; uꝺis ut nō imutemur
ne lutte uiuāt. ſ; imonuerit spūs. n ſr ille
cerimonie res indifferētes inter bonum
ī malū. ſ; observāꝺas ſr si salutē asserūt.
Sui salutē nō asserūt. nō ſr observāꝺe ei
q; observare uoluerit bonū. Ego asserо ma
lū. nō in quiergētib. ſ; ī qui exuꝺaico
pplo credꝺunt.

Non sit natā iudei
ī nō exgētib pec
catores. Scientes
eñ qꝺ nō iustifi
cat homo ex op
ib legis n p fiꝺē
x̄ ihu. Ex nos in

Non sit. n. ī ē
Comenda
ta auctori
tate sua iā
rōib; ieiū
agē q carn
ales observ
antie p x̄.
nō sūt obs
eruāꝺe os
tendēs ius
ticiā n ex
lege. ſ; ex
gr̄a fiꝺei
ēe. primo ex
emplo su

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ut uſtificem ex fide x̄ ⁊ nō ex o pib⁹ legis. ꝓpt̄ qđ ex opib⁹ legis. nō uſtificabit᷑ omnis caro.

⁊ habraḥe qui ex fide uſtificat᷑ fuit. ꝺim ſer uāt᷑ a reſtitucione. tand̄ hūa ꝺſuetudine. De impbō ne tract; le gis. intēp hic ple ne agit qi gentes nō debēt iudaizare ⁊ ue qi nos qui ualu mꝰ in lege. ſcimꝰ eā nō uſtificare ⁊ nō ea dimiſſa. ad x̄m. cōfugimꝰ. q̄ ita dic̄. ⁊ hoc. ſ. ego ⁊ alij ap̄li ſumꝰ natura iudi. i. nō pſe lyti. ſ; gne iudi ſumus ⁊ non ſumꝰ peccores ex gentib;. qi peccores q̄ ſumꝰ. ſ; nō ut gē tes ydolatre ⁊ immūd̄. Ita nō q. ſic intē tur irridētes ⁊ turrisores ⁊ intē ſcribētes ⁊ ſēp tores ⁊ hmōi. ita ſēpīa peccores appellare ſolebant ualde iniquos ⁊ gnib; peccor̄ ſar cinis onatos. q. nom gēnib; impoſuerūt iudi ex uetuſta ſuꝑbia. tāq̄ ip̄i uſti eēnt. eū eēnt ⁊ ipſi peccores. hoc nom̄ nō ē ī ſēp turis uſitatū. de illi qui eū uſte ac laudabiliter uiuāt nō ſūt ſm̄ peccō. Scientes aū. qi ſumꝰ nāt̄ iudi ⁊ nō peccores ex gēte ſ; tn ſumꝰ ſciētes q. hoc. i. iudus q̄ulcunq; ī lege ſit. nō uſtificat᷑. ex o. l. ⁊ p opa legis ſua. que fit ꝺ ſacrificijs ⁊ ꝺ aliſs figuris illo tēp; nō uſtificat᷑. ⁊ p fidē ihu x̄. i. q ere dit ī x̄m ⁊ qi hī ē. g. ⁊ nos iudi hic gētes. ere dim⁹ in x̄m ihu. ut uſtificem ex fide x̄ ⁊ nō ex o dic̄ ex fide. q. opa bona fruſtrēt. ē ds red dat unicuiq; ſcm̄ opa ſua. ſ; qz opa ſūt ex gr̄a. ⁊ ex opib⁹ gr̄a: qz fides p dilectio nē operat᷑ ſuis. ⁊ ip̄a dilectio ꝺi diffundēt᷑ in nob p ſpm̄. ſ. nec ip̄a fides ēet in nob. ⁊ ds eā daret. ex fide g nos dic̄ uſtificari qz ip̄a p̄ma ē ex q̄ impetr̄ cet̄a. ex fiꝺ uſtificem dico ⁊ nō ex opib⁹ legis. aliq̄ m̄. ſm̄ ām fidē ſuā ē fides fuit ip̄ q. ſ. qz unde⁹ nō ē uſt⁹ ex lege: patet qđ ex opib; legis nō uſtificabit᷑ oīs hō. i. gen tilis. qz ſi ex illi nō uſtificat᷑ unde. mirū omnis⁹ caro. i. peccor ex gētib;.

Od ſi quer̄ēteſ ſi

qi nos ēdi mꝰ i x̄m. ut uſtificem in x̄m uenti ſumus ⁊ ipi peccores. ſm̄ quid x̄ peccati miniſter ē. Ab ſit.

ſu. p. idcq ſumus qua rentes uſ tificari i x̄ ī. ſi dicer. ⁊ ſi ita eſt nos peccaſſe. eo q legē dimiſimus. ⁊ in x̄ uſti cia querim⁹. re q ſi p̄ap. i. x̄ ē pec catu miniſt. ⁊ nūqd x̄ ē. p. m. qi mīrū ē ſiqſ hoc dicat. ſ; abſit ut x̄ pecca tū q legē deſtrux̄. ⁊ ꝺſeri p̄cep. In eū qi ue x̄ n peccatū hī p̄apiēdo. qi nec ego pec cam ꝺſerendo ⁊ deſtruendo. qz ſi rerum rehendrſico que deſtruxi. ſ. ſuꝑbiā gl̄ār ꝺ opib; legis. p̄uaricatorē me ēe ꝺſtruo. Vidēt. forte ex his ūbis ſimul poſſe obiici. qz ſi fidē x̄ q̄ām oppugnabat q̄ nē edificat. p̄uaricatorē ſe ꝺſtruat. ſ; illā nō deſtruē qz deſtrui n̄ pot. hāc aūt ſuꝑbiā ue deſ trux̄at. ⁊ deſtruebat. ⁊ nō ſi rehedificaret p̄uaricator fieret. Ille n. p̄uaricator ē q ē ꝺſtruēt rē falſam q deſtrui p eā nequ⁹ edificat. Ille ū n ē q rē ūā ē conaret ꝺſtru ere ⁊ p eā ūā ēe. ac deſtrui n poſſe cogno ſceret. ⁊ tenet eā ut in ipa edificetur. Ita. Qꝺ ſi q qi dixi q ex opib⁹ legis nō ē uſti cia. ⁊ ue q. i. qi ī nos ip̄i. qui in lege ma iores ſumꝰ inuēti ſumꝰ. ñ opinione hab ti ſ; rē ꝓbati fuiſſe peccores. in ea. ſ. dū ei ſubiecti ſeruiebam⁹. qꝺ m̄ apparet qz ſumꝰ q̄rētes. i. q̄rim⁹ iuſtificari ī x̄ qz cur ī x̄ q̄rerem⁹ iuſtificari. n̄ qz in lege n̄ eram⁹ uſti ⁊ ſi hī ē. i. ſi nos q in ea p̄fecti eram⁹ ſu im⁹ ex ea peccores. re lex uēq; p̄ x̄ paſſio nē ſeruatur miniſtrat peccm ⁊ ſi lex mi niſtrat peccm. re ſi x̄ in legē miniſtrat ⁊ peccm. ſ; nūqd x̄ ē mi. per. Abſit. Hō n. miniſt̄ ē peccī. g n legis. q forte uidet. qz eā adipleū. ſ; abſit. q ipe ſit miniſt. i. q eā miniſtrauerit. docet ea p ſuā paſſio nē ſeruādā ⁊ ſi x̄ n ē miniſt legis cur nos galare eā ſeruarem⁹? ⁊ ita. Qꝺ ſi. qi. Vere ex opib⁹ legis n ē iuſtificat᷑. q. i. qz nos ip̄i ſumꝰ q. uſti. ī. x̄. i. reuera cognouim⁹ nos nō p ſe iuſtificari n̄ trāſeūtes ad x̄m. nos dico. in uēti peccores ſimꝰ ⁊ ſi hī ē q utiq; ē nū

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nos. redain ad q eram? Qs si patet
.i. cõcederet profecto nob eet munit pec
cati .i. ponis mi stat. sic fuisset tñ securib
ad se munit ustitie. si absit.

Si enim
qi. vere é
nõ é minis
ter peccat.
t leg. ego
qui sequar
et destruxi
rõnabiliter
muedo .i
docendo. i
si ego meip
reedificeq
h que dest
truxit. i. le
gẽ estime.
in. pua. i.
ee legẽ spu
aliter intellectã facio. Ego enim
p legẽ spualiter intellectã. mor
tuus sum legi. ne carnaliter in ea uiuã. t p
le. le. mor. i. p auctoritatẽ legis ipsã dimu
si. qi ei mortuus nitil carnalẽ sensu ei hñs
in q scripturã ẽ ppham fuscitab dñs de fribus
uris. ipsũ tanq me audietis in tẽ. Cõsumma
bo testamentũ. n. domum isti. holocaustã. i
p peccõ ñ pos. r. d. e. uenio. i. ad huiusmodi.
q mortuus sũ legi dico. ut uiuã. ñ in si do
. i. ad honorandi q. i. ã possum. qi cũ cõfix
sum ẽa. i. cruci. é extinxit in me ardore
peccati. ut iã ulter ad io nõ extendar. timore
di qi clauis hñs carnes fixas. in. Cõfige
timore. t. carnib. m.

Uiuo autem iã non
ego. uiuit ũ ime
xpc. Qd aũt nẽ
uiuo in carne. i
fide uiuo filij di
qd dilexit me. t
tradidit se ipsũ
eram. uiuit ũ imme

pme. Nõ abicio
grãm. Si enim p
legẽ iustitia. q
xpc gratis mortu
us est.

ret imme
t ẽ sensus
nõ ẽ imme
iustitia mia
si. é. Ad qd
q lex neces
saria ẽ? Qs
aũt. sus q
dixerat. t q ẽ. t qnt ẽ. t p qd. ex
ponit. qi dicis me uiuere. q nẽ
uiuo. i. bñe op ari possũ. in carne corrupti
bili in q ẽ uicior. in centuũ. i. q in ge nõ
uiui. unde uiuo. i. p fidẽ ẽ nõ p laboriosa
opa legis. sed dico filij di. e fides utile por.
cũ sit di filii. Ut aũt ostenderet nõ ee imi su
i si gre é q. in carne inuenit uiuit in fide.
addidit. qui dilexit me. t p hi fides bñ effica
eiã t p dilectionẽ. tradidit nõ aliud facti
cũ. si semetipm solũ qui tanq ẽ. Attende
q filius se tradidit ut hic dr. t pat eũ itidẽ
ut alibi aut apls. qui ppio filio nõ pepercit.
si p nob oib; tradidit illũ. Si pat tradid
filiũ. t filii tradidit se ipm. uidis qd facit?
fca é traditio a pate. fca é a filio. fca é aui
da. Vñ res fca é. Qd g discunt patrẽ itidẽ
filiũ. t filiũ tradẽtẽ se. t iudã tradẽtẽ ma
gistrũ. Quia hi fcẽ pat t filii in carnatre. u
ras aũt facit in proditoẽ. Vñ dr. q ñ qd fa
ciat hoc. Considrandũ ẽ. si quo aio t uolun
tate faciũt. Inuenim in eode fco dñi in q
inuenim iudã. dñi bñdicim. iudã detestan
tẽ. Bñdicim carnatẽ. detestam in quantũ.
De cogitaunt salutem nram q redẽptu su
m. Judas cogitauit pecũ. q uẽdidit dñm.
filius pecũ q. dedit p nob. Diuisa g in eo
diuisa fca sũt. cũ tñ sit uñ res et diuisus. Sã
si mentem unũ amandũ. alterũ damnandũ. unũ
glificand alterũ detestand inuenim. Nõ abicio
qui qui é tradidit se et dilectionẽ. t iustificauit
me g ego ñ abicio grãm di. i. ñ recipio le
gẽ qd ẽet abiecta grãm. t f. aliam intrãn
q ẽ nõ sũ in gr gre di. ut ei cõparẽ aliud.
i. legẽ. ut dicã p legẽ ee iustitiã. ñ debo.
si em p legẽ. i. p opa legis in q iudi ofidẽbãt.
iustitia ẽ. g é mortuus ẽ grãs. i. frustra.
sine causa.

O insensati gala
thę mere

pat eos:

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nō erede obedi
re ueritati: ān
quoꝝ ocłoſ ihc
xp̄ſ pſcript⁹ ē in
uob crucifixus.

eū ſūt ita⁹
centuſ ⁊ in
ępanuſ q̄
p mēpaci
onē cōmo
ner ut tōe⁹
ſeqūtes a
teneā⁹ au
diāt. qī nō
ex lege. ſ;
ex fide uſticia ē. ⁊ ꝺ ex dilectione ſe p nō
tradidit ⁊ ē h oīa cōſtēt. ⁊ in his inſtructi
fuiſtis. o. dolendo dīc uob galathe eſtis ī
ſenſati. qz ñ ſe circūuētos cognoſcūt ⁊
ē p⁹ recte inſtructi fuiſtis. ꝺl uos facina
uit. i. ꝺcepit ut̄ati nō obedire: Vnde ſ. n.
ſe mgit uob ⁊ uos ei nō ꝺbeꝝ ⁊ quis uos.
ita facinauit: p ſimile h dic. qī ut q ān
ocłoſ ē nō uidet⁹? Sic magicis ludificō
nib⁹. alr quedā ocłis hominū oſtēdent⁹
q̄ ſit. ⁊ dūr ee illi facinacioēs. Dr ī faſ
cinō ſiū faſcinacio uulgo q noc⁊ mfātib⁹
dūr. n. quoꝝdā ocłi uſu urēteſ ⁊ h eoꝝ
act⁹ faſcinacio dr. ⁊ pot fieri. ut huic p
eccatō īſeruāt monemur. Simili mundia
tāq̄ facinꝰ urit. Inuid⁹. n. ñ m ſibi noc⁊
ē aliena felicitate tabeſcit. ſ; ī his īqb⁹
aliq̄ bōa ee incipiūt. Vñ in libro q̄ ſapia
ſalomonis inſcribit. faſcinacio malignā
tatis obſcurat bona ſic factū ē. ut īui
di. tāq̄ facinātes nocuerit galathis nu
p in xp̄o natis ut ꝺe galathe fili ſto
macho nauſeante cibū ſp̄ſ admonuerit
q̄ aūt ex hac faſcinacione euenerit:
oſtendit ſubdēs aūt quoꝝ ocłoſ. q̄ ue
faſcinati eſtis. aūt cr̄ucī ocłoſ. i. in cr̄uc
reputōne ē ih̄s. ym p⁹ept⁹ ē. i. dāpna
tus: ⁊ in uob. i. in uris intellectib⁹ falſis
ē crucifix⁹ ē. ut pur⁹ hō ſin ſalute uīa.
In ocłis ⁊ ſenſib⁹ prudētiū ē uid⁹ dāpn
aſſe morte ⁊ diabolm ⁊ uōm. ſ. illud o
ſee. Ero mors tua o mors ⁊ ē. h ē urga
mo⁹ſi q̄ uſa inſerpēte ſuozum ſerpē
tes magoꝝ. hic ē ſum⁹ ſacdos ī lege in
eui⁹ morte qui ſanguīē p nru fuderunt
ignorāt. ⁊ ob id meruēt. ad eum tāq̄ re
fugij ſe erudīt. absoluebāt ⁊ ſēi fiebāt
amicu. ſra morte ē dāpnato ſuplo ſal⁹
nīa pcurata ē. q inſinuabat ineffabile

pontificis. q erat retagīnatō. i. uij. lit̄aꝝ
que ſūt ioth. he. uau. heth. i. p̄cipuum
paſſionis uult iſte ac ſi dīceret. Ille cuius
legalis ſnēdos iſte p̄ſonā gr̄. ē nob p̄ paſ
ſionē auctor. ⁊ repator uite p ada amiſſe.
Vñ qui aſcendit ſup occaſum dñs nom
ili. Occaſu u. mortis ē aſcendit. i. tum
phauit diabolū ⁊ mortē dāpnādo. ſ; o
cułis ſtultoꝝ uidet⁹ cōdēpnat⁹ ām ⁊ in
eoꝝ ſenſu crucifix⁹ ut hō. in quo nulla
ſpes ſalutis ſit. ſn illi g̃ unus ē. ⁊ iuſtus
ē mortuus. Vt ita. ān quoꝝ ocłoſ ē. i.
p ē. i. p̄ſēpcio ei⁹ ſtatuit uob nota. qī ām
uos fuiſſe fēa. ⁊ in uob ē. crucifix⁹. i. ī m
tellectib⁹ uīis erat crucifixio. ut ſcire
tis quattr fēa. ⁊ qd ſtulte. t ita. Ve faſci
natis eſtis. ān quoꝝ. q. i. mūra p̄ſēna
uob uidētib⁹. Ille tame⁹ qui ē ē ihc ⁊ p
uob crucifix⁹ ē p̄ſēptus. i. exhedatus.
⁊ h in uob in alios nō debentes pati. ut
regnū ⁊ hereditate ſuā amittēt ne dū
in uob. ſ; in ub ī p̄ſēptus ē. i. hereditate
ſuā amiſit in uobis. i. uos ipſos. Q ād aūt
aut crucifixus ſponde p̄nunciacioīs in
diget. ē dolore. q adūdit. ut hīc magē
moueat eos ū cōſideret q̄ p̄cio emerit
ſ. poſſeſſionē q̄ meis amittebat. t ita.
Vere faſcinati eſtis. ān cr̄ū. o. ē. i. pē.
i. dū p legem. ⁊. Seruus ē ē a uobis
p̄ſēptus. hic a pilato. i. ita peccatis. hic
peccauit pilatus p̄ſcribendo eū. ⁊ dum
inſufficienter cōtis: crucifix⁹ ē in uob
i. a crucifixoꝝ peccatis q̄ritur ñ diffe
rtis.

Hoc ſolū
poſtq̄ ga
lathas in
crepando
cōmonuit.
cōmōtis
eis p̄ ꝺepati
onem probat
q̄ lex non
eſt obſer
uanda. q
nō ex ea.
ſ; ex fide.
uenium⁹
oīa neꝺari
a. ſ. ſp̄ſ. i
tucia bono

Hoc ſolū a uob
uolo diſcere ex
op⁹ legis ſp̄m
accepiſtis. an ex
auditu fidei?
Sic ſtulti eſtis
ut cū ſp̄u ceperi
nē carne cōſu

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mammi. Tata passi estis sine causa. si tñ si ne causa.

dictio. qñ quis sitis tacimam. stulti. tñ hi uolo a uob discere

qz hi ado euroes est ut stulti docere queant. hi solum uolo a uob scire. qz sinich aliud eet. hi solu adpbandu q in rendo sufficeret. qd e illd? Ecce costat. qz accepistis spm scm. mhabitante. e hi costet. q spm accepistis an ex opib legis u labor e que nuq huiusi accepistis eu. an ex auditu fidi. i. ex fide que auditus facilitate uenit. ex fide utq; n ex opib leg. ab aplo. n. e eis fides pdicata. in qua pdicacoe ad uentu psenciam sci spi sensera. sic illo tpr in nouitate mundus ad fide n insensibilib miracl psencia sci spi apparebat sic in actib; aplor legit. hoc aut scm erat apd galathas anq istu ad eos putendos uenisset. hi g sensus e. Si in ill opib leg eet salus ura no dare tur ub spi. l. n circucisi. S; fuit danus uob anq opa legis hereret. ex sciend q ne d opib; mare ertur. que fut in sacmtis q n sr nca. u ia gra fidi e. Bipartit. n. se opa leg. na parti in sacmtis parti imo b acceptunt. Ad sacmm pinet. circucisio. sabbm. neomenie. sacrificia. hmoi immne observatie. Ad mores aut no occidet. no mecabis. hmoi. In observatis aut si no mtligat. seruus sola e qui erat i pplo u doz. e usq; adhuc. Si aut observentur illa. mtligat. n m nich obstat. si. pfit. si tpr cogruat sic amoyse. pphis observata sut. cgruentia illi pplo cui adhuc tal seruitus utl erat. ut sub timore cus todirent. Nich. n. cu pcinet. aiam q sacmtu n mtllectu. Intellectu u pu gaudu parit. celebt libe. si op e tpr. hu n e op eu suauitate spuali tm legit. rotat. Ome aut sacmtu eu itellig. t ad cotemplacone ducit. t ad bos moses refert. Contemplacio uitatis in soli di dilectoe. cognitoe fudata e. Boi moses in dilectoe di. pximi. In qb. n. tota lex pendet. pphe. Sequit. sic stulti. se uepat eos qui. qui spi e

ceptis instruu spu sco. i. cu mutuu hueritis a spu sco. ne cum puectiores estis. summanimi. i. qrtis. sumari. carne. i. p carnales observacias aquib n inmutu iustice potat habiri ita ordine. fundtis. Ordo n e a carnalib; ad spualia surge. a spualib ad carnalia cade. sic uob accidit q qz bon no e n e euangm. cu hi enucientur. Tanta. e. Vos queritis. sumari carnalib observacis. si; n. summanimi. imo habita potius. io tanta pas si estis. sin causa. t. i. sin utilitate. t hi io die. qz mita ia p fide tolauerat. et in ipsis passionib; carnalit timore uicat. Sin ea g tanta passi erat. qz carnalit que in ea frata fuisti inuenit. ad legem labi uolebat. Sim qi duos uos passos sin causa. n ait affirmo. qz i uob. i. imperfecte ura e. si uulus. no erit sin ea imo pot. Sin ea. n. fem dr. superfluu. q nec pde nec nocet. hi aut pde pot. si respuerit. hi dicit ne desperet.

Qui ergo tribuit uob spm. et operatur uirtutes i uob ex opib legis. an ex auditu fidei. Sic abrahe credidit

Qui g. et. Redit ad illam q ce pat demonstracione. ostendens q sic illi p opa legis. que nuiqua hueriut no acceperut spm scm. si p fide ura et ipse no p ipsa opa. si p fide hr potestatem dandi spm. et operandi miracula qi. Quia uos no ex opib legis. quenu quia huiusi acceptis spm. si ex fide. et qui tribuit spm. i. ministrio no auctoritate. et patur uirtutes. i. miracla in ub. i. int uos. s. ego. hec h ex opib legis. an ex auditu fidei. no utiq; ex opibus si ex fide. et sm qui ibi ualuu no plit cur uos ea queritis. Qd aut in n plit p exemplu uri manifestat. et uos

pea ſi; ꝑ fidē accepi poteſtatē dādi ſpīm. mi
niſtio nō auctoritate. ⁊ opandi mīracla ꝺ
eo q ſub lege fuāt poſſ⁹ dubitaꝝ. ſi; ꝑ ſi
multitudinē iſtoꝝ luq⁹. Deiñ hadib⁹ exem
plū patꝛis habrahā. cui añ ꝯcuciſionē. fi
deſ reputata ē ad iuſticiā ſubdēſ. Sic ⁊ ē
⁊ oſtendō ꝙ iuſticiā cē ex fide q̄ nra ſp̄s ē
ex fide. ſic ⁊ iuſticia. nā ſcīptū ē in geneſi.
Abrahā ꝯdidit dō ⁊ ip̄m ēere reputatū ē
ei ad iuſticiā. i. ſufficiēſ eā iuſticie fuit ha
brahe. ⁊ ē aliſ. ⁊ uocat ꝙ iuſticiā remiſſio
nē peccāꝝ. ⁊ hōe unte obſeruāciā. Cognoſci
te q̄ qui abrahā iuſtꝰ ē ex fide. cognoſci
te ꝺ qui illi ꝙ ſē ex fide. i. quoꝝ cē ē ex fide
i. qui ex fide ꝺūt ſe iuſtificaꝛi ⁊ ſaluari.
hꝝ fuāt filij habrahe unmediatē. i. iuſti.

Prouidens autē ſcīptura qꝝ ex fi
de uidicat gētes ds pmunciauit
habrae. quia be
nedicentur inte
oēs gētes. igit̄
qui ex fide ſunt
benedicēt cū fi
deli abrahām.
Quicūq; enī ex
op⁹ legis ſunt.
ſub maledicto
ſunt.

Prouidē
auē. Oſtē
dit ſupius
ex fide cē
ſp̄m ⁊ iuſ
ticiā. hic
oſtendit ex
eāde fide
cē bñdicti
onē. q̄ nō
ſolū iuſti
ciā ē ex fide
ſi; ⁊ bñdic
tio q̄ ſcīptā
in ducēſ dīn
loquēteꝫ.
habrahe
dicē. O ha
brahā. oſ
gentes nō
ōn iudei
bñdicent
etīa beni
uolentiā
q̄ ē in ue
ritate. q̄ immutatiōe fidei euiſ
q̄ iuſtificat⁹ ē ⁊ añ ꝯcuciſio
nē iudi ⁊ gentes bñdicent. Int̄e. i. in tuo
ſemine. ſ. in x̄o ⁊ ne alio. i. ad aliū ſenſum
utraſ. uba illa dicē moyſen ſic ſenſiſſe ad
denſ ꝓuidēſ ⁊ c. q̄ ſcīptā dicē ꝓuidēſ. i. of
tendēſ longe añ q̄ fieret ꝓuiſū cē. ꝙ. ſ.

legiſ. ꝯ ꝓmunciauit habrae. i. oſtendit.
ꝓmunciatū cē abrahe. q̄ ex fide ē bñdic
tio dicenſ. q̄ unte. i. tue fidei uirtūe be
nedicē. in tua bēnuolentie omēs gētes. ⁊
q̄ auctoritat ſcīpture ꝙ dicē: q̄ qui ex fide
ſuāt bñdicemur cū fideli abraham. i. ſicē ha
brahā ꝓ fidē bñdictuſ ē. Quicūq; ſ. q̄ cū
te dico q ulli q̄ ex fide ſt bñdicēt. ex op⁹
ſ. ñ bñdicent. ſi; mali ſuāt q nra dicē. Quicq;
ſ. ex op⁹ legis ſuāt ſicē illi qui p eā putāt
ſe iuſtificari. ſub maledicto tranſgreſſio
nis ſuāt ut nequeāt euadeꝛe ꝯ illō q dicēt
ē habrahe. ſ. unte bñdicēt oēs gētes. nō
ē alt⁹ intelligēs q̄ ſup̄ expoſui. nō ſ. he i
telligi ds. ut dicat ſicē udi uolūt unte be
nedicent. e. g. i. intuoꝝ op⁹ ſimilitudine.
ex op⁹ ſ. legis nō ē bñdictio ſi maledictio.
q̄ intelligēs ē nō ſ op⁹ que admoneſ p̄mēt.
ſi; que in obſeruacionib; ill fiebāt. ſed ē
eīs lex ſcīpta intrabut in quib; erāt tria
mandata p̄mēcia ad dilectionē dei. i. ꝙ.
ad dilectionem pxīm. ſcīa ꝙ ſuāt onera. q
legē auctoritate pbat ſubdēſ.

Scīptū ē enim.
maledict⁹ oīs
qui nō p̄māſerit
in oīb⁹ que ſcīp
ta ſuāt in libro
legis ut faciat
ea.

Scīptū
ē enī q̄ illi
qui ex op⁹
legis ſuāt ma
ledicti ſuāt.
⁊ ue. q̄ hec
ſcīptū ē in
deutō no
mio. Male
dict⁹ ē oīs
qui nō per
māſerit ñ
ſolū cogno
uerit. ñ in quib; da tm. ſ; in oīb;
ꝑceptis que ſcīpta ſuāt in libro legis
ꝙ manſerit dico. tm ut faciat ea. i. ñ m
uelit ſi; ope ipleat. q̄ null⁹ pōt facē. ⁊ ñ.
petr⁹ ait. Q̄d tēptatis nob imponit ugū
q neq; nos neq; patres nr̄i portare potu
mus. ⁊ ē ſenſus q̄. Dō p̄moyſē mita q̄ p̄
cepi que null⁹ imple potuit. ſi; data ſt hoī
in hoīe. ad ei⁹ domādā ſuperbiā q̄ dicebat.
Hō deē qui ipleat. Sꝛ; ō ē q̄ ubeat. ⁊ nō
maledictu erat oīs q̄ ſub lege erāt. q̄
oīb⁹ erat reat⁹ tranſgreſſiōis. aq̄ abſoluti
erāt q̄ in grā cōfidebāt. ſp̄uali ſalūe le
gē ipleme. q̄ immut. Sfidē ād ē ſaluato
⁊ cui fidē ponat. hiſ. liber nō ſolū ab

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aliꝰ peccꝰ. si ī a maledicto legꝫ. Cur ꝯ gra latie ūtiseunt. a gra ad maledictionē? qꝫ stulte faciunt.

Qm̄ aūt in lege nemo iustificat̄ bī apd dm̄ manifestū ē qz iust⁹ ex fide uiuit. lex aūt nō ē ex fide. sz qui fecit ea uiuet in illis. Qm̄ aūt qz ex lege ē maledicto. q aūtē nō sit exea iustitia: p̄ nuc tertia tē ab achuc ostendenda. ¬ hi ē q dic. qm̄ aūt nemo iustificat̄ in lege. ī. p opa legis apd deum ¬ si apd hoīes q fallūt manifestū ē. ex ūb ab achuc. ¬ ille iustificat̄ apd dm̄: q eū gūs colit. s. ñ cupiditate appetēdi aliq̄d ab ipso p̄ ipsū. ¬ timore amittendi. ¬ in ipso n. sola nr̄a ūa bonitudo ¬ pfēa ē. Manifestū ē dico q aīt ab achuc. ¬ iustus ex̄ aliq̄s ex fide ¬ p hi uiuit uita eīna. lex aūt qz ex fide ē ī tertia ¬ tanta. si lex nō ē ex fide ut p̄ fictis impleāt̄ sz timore. ¶ off⁹. n. udi q opa legis ex fide fierēt. ut p eis sparēt eīna. de quib; fides ē. q unq; nō faciebāt. si ex timore pene ulla seruabāt. Vñ subdit. Sz; q fecit ea uiuet in eis nō aīt qui fecit eā uiuet in illis. eū p multos lex nō ē ex fide. ut in illis gal legē in hi loco p ipsis opib⁹ q in ipsis ob seruacionib⁹ fiebāt posita. Qui aūt uiuebāt ī his opib; timebant utiq; sin ea fecisset lapidationē. t crucē. t aliq̄o hui⁹modi pan. idō aīt. q. fe. e. u. illis nō apd dm̄. i. habebit p̄miū. ne ista morte puniat̄. alr. n. plectet. Qui aūt ex fide uiuit. ē hmē exierit. tē mag habebit p̄ ultimū p̄miū. Nō ꝯ ex fide uiuit quilibet p̄sentia q̄uidet. t cupit. t timet. q fides dī ad inuisibilia p̄net. t lex nō ē ex fide. i. nil mādat ēdendū. si; faciendū. Alia nō mutant.

X p̄s nos redemit de maledicto le gis. fact⁹ p nob

X p̄s aūt qz ex lege ē maledicto nō iustitia. si; ē redemit nos iudos. ā maledicto

maledictū. quia scptū ē. ⁊ maledictus omis q pendet in ligno. ut in gentib⁹ benedictio abrahe fieret ī x̄ ihu. ut pollicitationē sp̄s accipiam⁹ p fidem.

to legis sub quo eram⁹. Cur ꝯ uos galathe ad nō tendit is? fes -tē. qī x̄pc redemit nos ō maledicto le. ipe dico fes. i. reputatus p nob nō solū maledict⁹. si; ī maledictū quo ūbo. f. usum loqn̄di plusq̄ si dic̄ maledict⁹ intelligit. i. ualde peccor dū ut reus occidit. ⁊ dū mei cōtumelia dr ceco illuminato. Tu discipl⁹ illi⁹ sis nos discipli moysi eramus. Quia scptū ē. qī iō maledictū reputat⁹ ē qz suspensus ē in cruce. qz scptū ē. ⁊ indutō nomio. Maledict⁹ omis qui pendet ī lig no p suus uoc scelib⁹. Ad iō. n. ē maledict⁹ qz crucifix⁹. si; qz in tale meritū reatū ut mūt crucifigi. q nō ē. ⁊ iō licet sit reputatus. m nō fuit maledictus maledictione culpe pene. Maledictio. n. gemina ē. s. culpe pene. Vñ ⁊ maledictū. u. mis dr. s. actue ⁊ passiue. i. s. culpā ⁊ sedm penam. Ostenso ꝯ quat ī locis accipi possit dō maledicto culpe. dō maledicto pene p̄sequam̄. fes tē. qī x̄pc redemit nos a reatu p̄ua ricacionis. qui pp hi fes ē pricip⁹ rei uocat⁹ maledictū. i. mortal. Mortalitas aūt ex peccō ē. rōq; ⁊ ipsa maledicto dic ⁊ ex ea liquid maledictū. Hinc aūt abortus cas q dicit x̄ maledictū qz sēptū ē. Maledictus ē. i. ue mortuus. ⁊ ue sanus q; mulier. omis qui. pe. ī lig. Ad ultimā ī dix̄ moy ses dr reus mortis. ut ī sufficēret ro mortis. si suspenderentur. ⁊ q hec pena ceteris abiectior ⁊ ignominiosior erat iō indutō nomio dr ut qui suspensus fuit: in uespa ponat̄. ⁊ ostendat qz. qz male. o. q. p. ui. li. qī dixit sanus ē. ⁊ sit ei ad penā q suspē sus mouet̄ rē. ⁊ q illic ē usq; ad uespā. ut tue ponat̄ ⁊ sepeliat̄. ne si ducet⁹ ibi sit. mal⁹ sit opprobriū ⁊ macta gnis ei. Ab hi ꝯ maledicto

(c) 2006 Ministerio de Cultura

rrtate qua ſeptum ē. m. o. q. p. i. l. ma
ledictus. i. mortuus. Decur g aut apls.
factus ē pnob male ficnō timuit dē eode
dre. p omīb mortuus ē. h n ē maledict
ē qm mortuus ē qm mors ipa. ex maledicto
ē. i maledictū ē ome pecm. siue ipm q fu
ut sequatur supplciū suū ipm supplicium
q i nocat pecm. q expecco fit. Suscep aut
xps si ñ reatu supplciū nrm. ut in solueret
reatū nrm i sanret i supplciū nrm. Vñ a
libi apte aut. Misit ds filiū. su. isi. c. p. ut
d pecco dāpnaret pecm in carne. Qd n. di
cat similitudinē carnis pecci. h i appellat
pecm. cū aut ut d pecco dāpnat ē. Quia n.
d pecco mors ē. illa aut caro quis exigme.
tñ mortal fuit. eo ipō quo mortal erat simi
litudinē habbat carnis pecci. Cur g time
ret moysēs dre maledictū q paulus nō
timuit dre pecm. Plane hi ppha i dre dbu
it. i pcreare. ñ i hi q maledictus aplat ē
q pendē in ligno cōtumelia in dñm putāda
ē. Expartē qppe mortali pependit in ligno.
Mortalitas aut ex maledictōe pecci ym
hois ē. Si g dret mors maledicta ē. nemo ex
horresceret. Sz si dicet pecm maledictū ē
nemo miraret. Qd aut pependit in ligno i
carne mortal ē mortalitas expecco uetus hois
erat. In ei pecci i mortis figura i moysēs.
exaltauit serpentē in deserto sr lignū. In il
la. n. figa. mors dñm pendebat in ligno ñ in eo
mitior mundia ē. q audiuit do ut diceret.
Maledict do omis q pend i ligno. In he
breis. n. codicib i nris in dicto nomine. non
hab maledict do. In antiq in hebro
ex codicib. ñ habet nom dei pmo post
passionē dñi ab aliq appositū ee. ut nos
q maledictū ado crucifixū ee infamaret. si ñ
ē hi incōmodū. q is dr maledict do. qu
os ds pecm. i morte mām ē addelend cū
filiū misit suū. Ad g mutū. si maledictus
dr do. qui in se hr q ds odit. i. q repbat.
i dlet. Audit pmo omis i ē. ne furi hēti
ci negēt ei ad ee morte. Ireudit n. moy
sēs hereticos futos i ad morte dñi negaturos.
i io uolētes ab hi maledicto r se ungē.
ut a morte i mutate se ungēt. Ignē ee lon
ge futos hereticos Longe clamat moysēs
sin causa ignoscamini o hereci qb displi-
cuit as mortis r. Maledict n. omis. q. p. i. h.

ticia. Mortuus aut pp delicta. mearne
cepta expen nra. sic i sep bndict ē i sua
iticia. Maledict aut i morte suscepta expe
ñ nra. Cū n. ex hoīe i p hoīne morte suscep-
ex illo i p illo i maledictū q morte contract
suscepe nō dedignat ē. ioq; addit ē oīs ne
ē ad uera morte ñ pnie dret. si a male
dicto penit separetur. Insipiens q honō
rificentia. m. a maledicto. qđ morti uic
tū ē sapararet. i ita ue mortuū negat.
dicēs pependisse in ligno spe qđa falsecar
nis i nō ua morte in cruce soluisse. cē. q
ppha ue mortuū clamat cū aut. maledic
tus. i. ue mortuus. pena. n. pecci i ex bne
dictiōe uenit i ex maledictiōe. Si ex bne
dictione ueñ optare dbes sep ee in pena
pecci. Si aut optus mō libam. erede p
die sententie iustitia ex maledictiōe ue
nisse q dr. Si tangit is morte morientium
Secs. Vt ingentib; qr. ita nos ihs redim
a maledicto legis. ut ita ignitib q ñ sub
maledictiōe legis erāt. fient bndicto
abrahe promissa i hi in ē ihu. i. p. v. fieret
dico. ita ut tūdē nos utiq. s. indi gentes
Accipiam pollicitōnē. spūs. s. i. bātudinē
ei. q spūs. s. in aīa dat promittit. accipi
am dico. p fidē. ñ p opa legis.

Ers secm hoīnē dico. tam hois cōfirmatū testa mētū nemo spnit aut sup ordinat.

Ers. s. hoīnē dico. ostendit hue usq; iticia ñ ex lege. sed ex fide ee. exemplo sui i habē. i septuā auctoritā te nē p hu manā cōsuetudinē id demonstrat. qđ pa ui p rōnes i auctoritates. q p fidē. non p legē dat spūs. i iustitia i bātudo. m
o. ers dico. i. pbo. illd id s hoīnē. s. hu
manū cōsuetudinē. in qua quis sepe nō
sit firmitas. in testamētū hois. i. ab hoie
fem. ll heredib firmū ē. q nemo spnit
ut dicat ñ ualē ñ bnefem ee. aut sup or
dinat. ū air de reb ill disponat. si ē in
auctoritate oīū mortē eū sit cōfirmatū
testib i morte testatoris. similr testamēt
i. pmissionē dei i lex nō facit irritū. q
[illegible] dr apls q si solū subdetur

(c) 2006 Ministerio de Cultura

facit eēt intelligentia maptacioē simili tudinis; exeo aliq̄lū obscurat̄ q̄ aliq̄ illō inferat pmittit cui sem̄ ē testa mentum ado. i. promissio. s. abē. q̄ iō facit. ū ex dātis ⁊ acceptis dubitatē. ī cōmutabit spōsio usat̄ ⁊ hȳ ē q̄ att.

Abrahe dicte ft̄ promissiones ⁊ semini ei⁹. sō dic̄ ex seminib⁹ q̄ ī multis. s; q̄ ī uno ⁊ semini tuo q̄ ē xp̄s.

Abrahe q̄ sic̄ test tamē tū ho mūs firmū ē simr promissiōes di firme sūt. ⁊ q̄ is dīcit. fuer ne aī legē aliq̄ promissiones fac te. Ex⁹. fuerūt utiq;. q̄ habraę quę ñ fallet ds dicte sūt promissiones. ado ptr die promissiōes. q̄ precint ide. i. etīa hereditio promissa ē. ⁊ semini ei⁹ habrahe. i. x̄ ñ qō ad eū fieret promissio. s; ad eū ptinebat. q̄ p eū promittebatur dāda benedictio ⁊ qō semen illō x̄ sit nō alīs notat. ex ib⁹ sēptē genesis q̄ ē in semine tuo bñdicentur omīs gētes. nō die sēptura in seminib⁹ q̄ ī multis. i. sic̄ faceet sīs mītis utiter intelligi. s; dicit ī semine tuo q̄ ī uno. i. sic̄ ō uno unde intelligi ⁊ illō unū ē x̄. Vñ subdit. q̄ ē x̄. Die ū. apls. ñ ꝑ multos ali⁹ quī omīs gētes bñdixerit.

Hoc aūt dico test tamē tū cōfirma tū a do. que post quadrīgentos ⁊ xxx. annos. fcta ē lex nō irri tū fec̄. ad euacuandū promissionē

Hoc ꝓmu sit ds habrahe. h aūt test tamē cōfirmatū adeo p uram̄ta dico. ⁊ affirmo q̄ lex nō facit irritū. i. falsum qō facet si p eā daretur hereditio. ⁊ q̄ ī

Nam si ex lege eēt hereditas. iam nō expromissione. Abrahe aūt ꝑ repromissionem donauit ds.

dixit q̄ ꝑ legem eēt benedictio. s; p sem̄. Si aūt p legē benedictio ē frustr̄ promisit semen ⁊ frustra ipm̄ semen uenit. Nō g̀ ꝑ eā benedictionē. q̄ data ē p̄ multū ipse a promissione fcā habrahe. Si g̀ de ea eēt benedictio hoīes illi⁹ tp̄is. s. habrahā ysaac ⁊ iacob. nō hȳssent eā ⁊ hȳ ē q̄ att. Que ler fcā. i. data post quadrigentos ⁊ xxx. annos. ap promissionē fcā abrahe. Si g̀ lex iustificat. non ē iustificatus habraham. qui mītū aūt legē fuit. q̄ q̄ dr̄e nō possunt eo gunt fuisse ⁊ nō legis opib⁹ iustificari hoīnē. s; fīs. simt ⁊ nos cogit intelligē. omīs an aliquos qui iustificati sūt. ex ip̄a fīs iustificatos ee. g̀ lex nō facit irritum. i. nō infirmat lex promissionē. s; q̄ fīta ⁊ q̄n figura figeat ad euacuandā promissionē. quia falsa eēt promissio ⁊ ds mdax. Nam si q̄ ī ue euacuaret. nā si ex legē. i. ex opib⁹ legis datur hereditas. i. etīa hereditio nō ex promissione. i. ex eo q̄ promissio dic̄. ⁊ ita excluditur promissio ⁊ frustrat̄ habraham. Deū ostruit ⁊ sequēs dū subdit. Abrahe aūt q̄ ex lege nō ē hereditas. s; ex promissione q̄ in parte ostendit. q̄ ds donauit habrahe. de q̄ nō ē dubiū q̄n hāt ⁊ cōstat q̄ sīn lege fuit. Donauit dico ꝑ repromissionē. i. p fidem x̄ sepe promissi.

Quod g̀ lex. ꝓter trāsgressionē posita ē donec uenret semen cui repromisserat ordinata ꝑ agelos

Quod g̀ lex. sit h̄ questio satis necca. si enī fides iustificat. ⁊ p eam sēl apd dm̄ iustificati sūt q̄ op̄ erat legē dari. Qō si mtu

⁊ dicens. Q̄d ḡ. Olim cum exponerē hꝰ
prulum. nā distinguēd putauī. ut mīrogo
eēr. Q̄d ḡ. ac deīn eēt respō. Lex ꝑ mīsḡ. ꝛ.
Q̄d quid nō aberrat aūſ; melioꝛ undiq; mī
ta distinctio. ut mīrogō sit. Q̄d ḡ lex. ⁊ ī
feratur respōsio. ꝑ trās⁊ c. Q̄ī qñq; nō ē
lex adustionā. ⁊ ad benignitudinē. Quid ḡ lex
⁊. cur a dō data ē lex. Que ē eī utilitas. de
inde ne frustra undaī data. cur data sit ex
planat dicens. Lex pōita ē in medio. ſ. inter
ꝓmissionē ⁊ sem cui fca ē ꝓmissio. ⁊. inī hz
brahā ⁊ xī. ꝑ mīsḡssionē cohibendā. ut salte
tunoꝛe cessarēt hoīes transgredi. ut qñq;
nō facerēt uolūtate. Data ē ḡ urpphm di ceꝛu
diret. sub tunoꝛe dī ut digī fierēt creatę
ꝓmissionē q̄ ē xp̄s. Vl po. ē. ꝑ. trās. ut hō sup
be ō suis utilib; fidens acceptet p̄cepta īāb;
ōficiēs⁊ fēt p̄uaricatoꝛ. lībatoꝛiē. salutiferq;
requireret. Data ē ḡ lex. ut superboꝛ ceruix
quos facēt trāsgredi humiliaretur. ū me
diē obtarent. qui sibi tm tribuebant quo
lumtm sue tm arrogabāt. ū lībum arbi
trīū sibi putarēt sufficē ad iustīciā dicen
tes. nō de ē qui impleat. ſ; dē ē q̄ iubat. Data
ē ḡ lex. ad domādā eoꝛ superbiā. eoꝛq; ꝓpen
sā infirmitatē. Data ē duris iflagellū.
data ē infignū figuraꝛ ut fida figēs at
testarent. Ecce hꝰ. iij. legis date cās bꝛ
distinctas. que in epla ad romanos plenī
distinguīt. ū dī lex subintrauit. ut ha
bundaret. d. Lōita ē dico. ut staret. donec
uenīret sem. ⁊. ē. ⁊ nō tam lex nō ē uerē
da. cui semīm ꝓmiserat dē. ⁊. ō quo ꝓm
serat q ꝑ eū bñdicēntur omīs gēres. eōꝛ
q̄ facit: qui legē reducit. lex dico ordina
ta ꝑ angłos. ⁊. ꝑ moysē ⁊ alos mīstros
dī. Vt ꝑ angłos ordī. ⁊. mīstīo angłoꝛ
hoīb; data. mquib; angłis erat. mq; pa
tꝛi ⁊ filiī ⁊ spūs. ſ. ⁊ ahq̄n patī. ahq̄n filiī. ah
q̄n spūs. ſ. ahq̄n sīn ulla distinctionē ꝑ dō
ꝑ ullos figūbatī. ⁊ nota q nō ait data. ſ;
ordinata. q̄ ordinabilis data. ſ. utī tpūs
natāt legī ō qua cōmuneī sūt. q uuare
ñ potuit. ⁊ tpūs gīe ānq̄ grām cōmunicāti
erant ō lege. Quagō mq; ofilio dī sem
ē. ut ꝑ hōīs casū dico lex nō daretur. ⁊ dī
filiī mitteꝛ. Misi ⁊. hōīs superbia ꝑuſ u
res suas expiret. sui lībeꝛi arbitrīi suf
ficientiā arrogaret. ⁊ legē sīne fine datā.

lex sępta ei daret. ꝑ q̄ q̄d possꝫ parēt.
x̄ aduenīt. supflūū iudicaret. Nec ḡ dīta
hendi ⁊ murmurādi occōnē hīret. relicto
eī dō ꝑ mīn libratę arbīrīi in lege natāli. ut
sic utiq; sue natē cognosceꝛet. ū eī deficēt
udēſ sibi libm arbitrīū nō sufficē ad iustī
ā. nec sic se humiliauit ad poscēdā grām
ſ; supbe legē sępta legi nature ad uīcta
sibi sufficē putauſ. clamabat nō ō ē qui
ꝑpleat. ſ; de ē q̄ iubat. Vt ḡ. ⁊ ō ipa cōīa
ceret. ānq̄ filiū mitteꝛ. legē dāt que pec
catī morbi ōtexit. nō cōsupsit. q̄ data in
ualuit morbꝰ ⁊ aucta ē infirmitaſ. ñ legis
ſ; nate uicio ⁊ diaboli instīctu. ut ita
cognita utiq; legis insufficiētia ⁊ sua in
firmitate clamaret ad mechē ⁊ quereꝛ
gīe auxiliū. ⁊ ita fem ē. Multiplicauſ. n.
infirmitatīb; pcā accelauīt ad medicū. q̄
uenienſ infirma seruī. sanauit uulnia ho
minis lāguidi. hī ē samaritanꝰ ille. q̄ ad
uulnīatū qui medīat in latrōeſ. appropia
uit atq; uulnia eī alligauit. q̄ sacerdos
⁊ leuita. i misericoꝛdīē ꝓtransierāt. ⁊. lex
uet. ⁊ sacēdotiū. qī lex nemīē ad ꝑfectū
duxī. hī ē ⁊ helisē ill. q̄ misit bacūm ad
suscitādū filiū sunamitis. ꝑ q̄ ē ille. nō
surgēt. rād uenit ipē heliseus. ⁊ cōtraxit
se atq; coaptauit. puēo mortuo. ⁊ surre
xī mortuū. hī ē ⁊ angłs ille in cuiꝰ decīsu
mouebat aq̄. ⁊ sanabat unꝰ. hī ē omīs
sermo q̄ aregalibꝰ sedibꝰ uenī dū mediū
silentiū tenēt omia. Lrmū silētiū fuit
ān legē. sēm: sub lege. tciū erit in gła.
ꝑmū fuit ignorātia langoris. sēm defꝑ
atio curatiōis: tciū. adepto sanitatis.
Ānte legē nāq; hō morbū. nō agnoscebat
suū. nēq; silebat ⁊ querebat remedium.
Vt ār lex subintrat. ⁊ ostendē languoris
uulnia sua. mox ruptū ē silētiū. ⁊ cepīt
eḡ poscere remediū. ſ; ꝑ opa legis. ū nō ē
salus. sanari uolentes q̄ qrebāt. inuenī
re neqbāt. Tandē ḡ cōsidans hō nemīē
ꝑ legē iustificari. qī ꝑ diuīnos clamoꝛes
fatigat ⁊ desperans. rursū loq̄ cessauī. et
subsecut ē. sēm silentiū. Tc ḡ omīs ser
mo patris aregalibꝰ sedibꝰ ꝺomꝰ seruī in
domus immūdā uenit. samaritanꝰ adiuu
uantē appauit. angłs magni cōsilij ipūs
cinā descendit. helisē adsuscitandū moꝛ
tuū accessit. ⁊. sūm regis filiī ō cōsessu

(c) 2006 Ministerio de Cultura

pat̃ſ ad tol. aua̅ morte̅ passioſ ꝺ ecc̃lesiate ma
nestatus ad ꝓbulu̅ crucis ꝺ lege regalu. ad
officina peccatu. ꝺ lumine ceu ad tenebras
mũdi t infernu: uenit. ꝛ uenies luctuſ e̅
pace̅. dodit gra̅m ꝓfuit mica̅m. p̃missa
uenia̅. ꝛ ira rupto silemo cepunt egri pu
ra fiꝺ ac ula confessione. q̃ magnus clamo
rib; flagitare remediu̅. ꝛ accelerare ad
medicum. p quẽ ulla sanarent. mox
curaret. recepta u̅ sanitate. ꝛ donata ue̅
te felicitate i̅mortalitatis: nich restab ul
r perend. ꝛ te̅ erit ten̅u̅ t a̅u̅ silentiu̅. Or
dinabitr g̃ ꝛ sapiẽs ꝺ filio. lex data e̅ p
ag̃los in quib; ds loquebatur. qua g̃ ne
ea recluꝺ. cor ordine̅ ang̃lor fac̃. lex di
co posita. inmanu mediatoris. i. in pote
tate r. ut starer du̅ uellet. t cessaret cu̅
uell. g̃ cor eu̅ faciut. q ea destruer. i. cor
r. qui cu̅ sit ds ꝛ ho̅. mr̃ di̅. ꝛ hoies me
uiat. du̅ eos q a do recesserat. p se reco̅cili
at. mediator aut no̅ e i̅ ut duos. Recesseram
amaestate di. ꝛ pecco nro offendam eum.
qui fuit e̅ filꝰ mediator. qui soluet sangne
suo pecca nra quib ꝺo separabam. ꝛ ut po
sset redꝺer nos. ꝛ reco̅ciliaret ei. a quo au
si peccis nris. ꝛ diuersis tenebam. ipe e̅ cap
nr̃in. ipe e̅ ds equalis pat̃. si ds. ut eare
m. ho. ut recearem. ds ut faceꝛ. ho ut reficer.

Mediator autẽ unus ds ẽ. ds autẽ unus est.

Mediator autẽ. qi lex q̃ hr̃ mediatoꝛ ui̅ ꝺoꝛ e̅. si;
i̅ ipe̅ me
diator no̅ e̅ uni. ꝓsi i̅. i. uꝺoꝛ qui legẽ
hueritr. si; i gentilu̅. i. no̅ solu̅ uꝺos. si;
i gentes recꝺeiiat ꝺo. ꝛ io no̅ q̃ratus legẽ
ut hanc mediatione̅. Ds aut̃ qui mediator n
e̅ uni. si; i̅ est unus. i. sufficies ad oms
reco̅ciliandos ꝺo. qui ipe e̅ ds. ꝛ io aliuꝺ n
ad ungatus ei. Vt ita lex posita e̅ i̅manu
mediatoris. i. in potestate r. q̃ e̅ arbr̃
duoꝝ ꝓlorꝝ. s. uꝺaici ꝛ gentil. Mediа
tor aut̃ qi lex q̃ hr̃ mediatoꝛ uni ꝓsi e̅.
si; ipse n̄ e̅ mediator uni. i. n̄ e̅ arbr̃ uni
ꝓsi. si; duoꝝ int̃ se. qi. n. ꝓlos ꝺisoꝛꝺes.
patrificauit in se lapide angl̃am hic nu
mi̅ mundoꝝ. ꝛ famulatu̅ elemtoꝝ. i̅ ritus
leg̃ auferes. p que ꝺiscoꝛꝺabat. ꝛ sic fecit
fr̃ pacifici. ipe e̅ n. pax nr̃a. q̃ fec̃ utraq;
unu̅. duos ꝓlos ꝺoens in se. si; f illos. r n e̅
arbie̅ duoꝝ. qui me ducti i lege̅. s duobus
fecit un̅ ꝓsi. ꝛ uni ꝓsi null e̅ mediator.
Ds aut̃ qi r e̅ mediator. n pat̃. t spūs. s. si; n̄
unꝰ ds e̅. n ꝓtos. si ꝺic̃. ne ꝓcipue r e̅ ce̅m.
q f. q ho. mediator e̅ uni ꝺo i̅u ꝓcare ui
ꝺetur. qi ipe̅ ho iuxta q ds e̅. cu pat̃ unꝰ ds e̅.
sit n. ꝛ filius. uni e̅ ds. Ds eu̅ nature nom
e̅. ꝛ potestatis. q̃ in pat̃ ꝛ filio mdiuiduu̅ ma
ne̅ ro doc. Vt ꝺici pot̃. Lex posita e̅. i. m.
m. Mediator aut̃ n e̅ uni q inter aliq aliq
medi e̅. Mediator aut̃ ea n pot̃. ir̃ ꝺm ꝛ ꝺm
qi unꝰ e̅ ds. si; ir̃ ꝺm ꝛ hoi̅e̅. qi int̃ duo ext̃
ma. si; mediator e̅ mq̃u̅ ho. na̅ mq̃u̅ ds.
n̄ mediator. si; eq̃t e̅ pat̃. si ꝺ q pater cum
pat̃ unꝰ ds. Ds n. sup nos e̅. ꝛ nos infra illu̅.
ꝛ inita mediacer spacia. maxe pecci ir̃ ual
lum. longe nos distinguit atq; abice. sn hac
tanta distancia ut cet uob una q̃ ueniremꝰ
ad ꝺm. accedꝰ ho ad ꝺm ꝛ fit una pa. i n̄ sit
semidꝰ. qi parte ꝺi ds. ꝛ parte hoi̅s ho. si;
tot ds. ꝛ tot ho. ꝛ qi mediator i̅t duo ex
trema. uidet t e n̄ ee ds. t q duo ꝺy eent. Ad
q respondꝰ. ꝛ si mediator n̄ e̅ unꝰ. si; u. ex
tremitatu̅. th e̅ ds ꝛ unꝰ e̅ ꝺo patre. p ꝺiam
natam. cui mediat p hanc. Na̅ si filꝰ ꝺi i
natali equalitate patis maneꝛ. n se exma
nuret forma̅ serui accipies n cet mediator
ꝺi ꝛ hoi̅u̅. qi ipa i̅itatis unꝰ ds e̅ eos unꝰ
s. in patre. ꝛ filio. ꝛ spu. s. deitatis eiitate.
ꝛ eqlitate cstantie. Sn q r. s. uos o hereci
una̅ n̄ hr̃ natam. offendite un̄ sit medius
ir̃ uos. ꝛ illa̅. Vn̄ u. mediꝰ erit. si utrq; non
hr̃. qi n̄ tale̅ dedis i̅t ꝺm ꝛ hoies. qi nra
sit mediꝰ. ut ds p humanitatis. ꝛ ho p hanc
nitatis natam quoꝰ humana recoceliemur
ꝺnus. no offendis. na̅ ipe uenies p in se ipo
hanc ꝺuinis sociauit. p utrq; n eoione̅. i una
eadeq; pa. Dein oms fideles recoceliant ꝺo
patri. ꝺu sanati sur abrumpierate superbie.
Quecq; humanitate̅ r edendo ꝺilexerunt. ꝛ
diligendo imitati sur.

Lex q̃ aduersus promissa ꝺi? Absit. Si eni̅ data eet lex

Lex q̃. qi. q̃ hoc lex e̅ posita p̃ ꝺisciplio
ne̅. e q̃ lex ad. p. ꝺi? si pea im
pleat̃ ãr q̃

uere ex lege cēt
usticia. S; cōclu
sit sc̄ptura omia
sub pecc̄o. ut pro
missio ex fide ihu
x daretur credē
tibus.

pmissum
est. Abstr
Aō est im
mica pmis
sionis. s;
cōfirmat
eā. Si enī
lex pos-
pstare ui
tam: id
pmissio
spopōdat

exhibe uie p legē pmissio pu
taretur exclusa. Si n: ic̄. qī
uie nō ē cōr̄ pmissa. q ex lege nō ē iusta.
i. etīa bastitudo. q si ūn eēt iusta tē ⁊ iniqa
a. q̄s ita dic̄. Si n. data eēt lex que posset
uiuificare. i. iustā cōferre ā nō solū opinio
ne. ex lege eēt iniqa. s; ā ē ex ea usticia.
q; potī cōdēpnat: ⁊ sub pecc̄o cōclud: ⁊ hī ē
q dic̄. Sz cōclusit sc̄pta. i. lex ipa. oīa sub
pecc̄o. lex dī sc̄pta. q manēs ē ⁊ sc̄pta. ⁊ iō
q ñ dat spm iuuificatē s; tm sc̄ptā: ⁊ h
cōclusit oīa sub pecc̄o. i. uidos oīo clausit
sub pecc̄o dnio. Vicia n. concupiscētia ⁊ ipī
mandati intelligīoē rei fei sunt. Vl. cō. l. o. s.
. i. ostēd omīs voīes clausos eē sub pecc̄o. Nō
ē. n. lex data. ut pecc̄m auferret. s; ū pecc̄o
oīa cōclusa ostēdet. Data ē lex ū egrō ꝺ mor
bo cureet. qui sibi sanus uidebatur. ū pec
cata ꝺmonstrārēt. ū nō auferrētur. Data ē ut
inuenirer se hō. nō ut morb sanaret. s; ut
pūaricatiōe morbo ꝺscente medic̄ qreret.
Cui g negat egrudinē suā. superfluū iudi
at salutarē: g ⁊ innata nra ꝺtatiōe laud
m: ⁊ pp ueū q nīb usfluenū ē salutarē q
ramus: ⁊ nota q ꝺ dic̄ h. q in epla ad rōanos
cōclusit. ds omīa in ꝺsolutate. ut omīū
misereatur. Notus n. peccatis p legē ēclu
si fr. ut se excusare nō possit. s; querāt mi
sericordiā: ⁊ qī ds qreret replicās fr̄iosē qst
onē. Cur g data ē lex. Rō: Ut pmissio
da. ē. ex. f. i. x̄. qī iō ds sic disposuit. ut
hoīes nota sua: ⁊ legis infirmitate accepta
rēt ad gr̄am ⁊ ꝺcendo: promissa ꝺsiderārent.
Lex g data ē ut gr̄a quereret. gr̄a data
ē: ut lex impleret. Hec n. suo uicio. nō im
plebat lex. s; uicio prudentie carnis q
unū p legē demonstrādū: ⁊ p gr̄am su
nt sanandum.

Prius dixit quam
uenisset fides sub
lege custodiebā
mur: cōclusi in
eā fidē que reue
landa erat.

Prius ār
t n. ꝺ uid
is spūs. q
ostendēs q
uultatem
eis exhibu
erit. lex.
qī lex con
clusit sub
peccato. s;
ñ fuit utl. q p
q fides uenisset.

qī spontanea q nullū metum aduocauit
custodiebam nō lib: s; seruū sub lege .i.
sub bone legis. t custodiebam. s. lę. qī in
uitū custodiebam dico cōclusi qī inerga
nul seruire coacti. Conclusio ergo erat u
nor uni ꝺiscognicio pūaricatiōis: ⁊ q p
uaricatores ipi legē mutati fuīt. q nō ad
pmiciē s; adutilitatē ualuit eis. qui cōꝺ
unt. Cognicio n. maiorīs egrudinis: ⁊ deli
ꝺarii mechē fec̄ uehementi: ⁊ diligi ardenti.
Custodiebam dico. ut sic assueti ducēm i
eā. i. uitā bōam fidē que xp̄o ⁊ reuelāda
erat. ú mīta apta siēt. que pri obscura erāt.
qī occulta fuit fides. manifs. que fides do
num ꝺi ē. fidē ⁊ grā. In quo n. nīrm p̄fect
fides q̄ ueniret grā: nemo penit gloriatur
se fidē ex ppo sensu genuisse. p q̄ posset ꝺ
ꝺe ꝺo. s; agnoscat p gr̄am. ꝺo unicuiq;
reuelatā: ⁊ si ān reuelationē fidi hāc p̄scp
ti utilitatē lex tm hūit. qꝺ g utilitatis p
fidem hūit: nichil.

Itaq; qī
ex quia lex
custodiebat
ad fidē. itaq;
lex fuit pe
dagog nr.
nos qī pue
ros ab illi
citis cōpri
mēs: ⁊ ad rec̄
ta dirigēs
timore pe
narū. Pe
dagog enī
paruulis
assignatur ut laseiui
uens refrenetur
etas: ⁊ pua mucia teneantur corda. ꝺū

Itaq; lex pedago
g nr fuit in x̄o. ut
ex fide iustificem
ur. Iā n sum sub pe
dagogo. Omīs. H.
fily ꝺi estis. p fidē
in xp̄o ihu.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

rena studijs eruditi mfantiam m.
ereita. ꝓpatur ad maiora.ꝛ hj ipm nom.ꝑ.
dagogi sonat ad positu ab eo q̄ puios agat.
.i. duceret. Lex g̃ ꝓpto latuerit. ad instar
pedagogi apposita ē. ut custodiret eos. et
fidei ꝓparet. Ecce honor legis. qi eus
todiuit ut pedagog⁹. si; hj nō ē magnū q̄
pueror ē. nō adultor. Pedagog⁹ mr fu
it dico.ꝛ hj xp̃i. .i. in instructione x̄ q̄ ido i
stituit. ut sic uenientes ad fidē q̄ pueri ad
pfectionē. ex ipa fide nō ex lege iustifice
mur. Et fuit pedagogus. n. i x̄. .i. in exeqn
dis p̄ceptis x̄ ut sic ex fide iustificemur.
Ar ū. q̄. Quādiu fuim⁹ rudes. Lex uob ēat
pedagog⁹. Ar ū uenit fides. .i. pq̄ reuelata
ē fides. que p⁹ occulta erat. in antiq̄s. iā. .i.
nox nō fuim⁹ sub pedagogo. .i. sub coactio
one que n ē necēa libis. Et iā .i. in hac uita.
hj bonū hoīs. q̄ nō su. s. pe. ꝛ mai⁹ in futu
habebim⁹. Omes u. q̄. ido nos uidi tpi fidei
pedagogū dicuim⁹. q̄ omes uos gētiles. qui
nō humiles legē ēt filij dī Qs g̃ uiv exē
plo ꝺ seruimus uos accepistis. q̄ nō ꝺ bent
hj face. filij dī ēt. uos dico. ent p fidē
in x̄ ihu. .i. un ꝛ nō eū deo nō utiq; nata.
s; carnaliꝰ copta.

Quicūq; enī. q̄. Ve
p fidem es
tis in xpo.
nā quicūq;
q̄. .i. ecūq;
ꝯdicionis.
Et sev. bap
tizati es
tis in x̄.
.i. in imitatione x̄.ꝛ
adsimilitudinem
mortis ei⁹.

Quicūq; enī i x̄ baptizati estis. x̄ induistis. .i. cōformes ei & fēi estis. q̄ ē uob honor ꝛ cōr̄ estis p̄tium. Qs aut̄ ē sit mdumēti. alibi apls aptr dicēs. Induite uos dñm nr̄m ihm x̄. Induit aut̄ hoīes aliqn̄ usq; ad peepcionē sac̄ mti. aliqn̄ ī usq; ad unte sēificacionē. ꝛ ulls p̄mū boīs ꝛ malis ē cōe. hj altū ū ꝑsum. In quo x̄. .i. un fide ē x̄. nō ē iu deus neq; greē. nō ē seruus. n. ihc. nē

n. se. .i. ꝑ. aliq hoy nullus ē dignior
unde x̄ nō nemo uidaret. qī p hj sit
emor.

Omes enī uos estis
unū in x̄ ihu. Si
aut uos x̄. g̃ abē
sem estis secm p
missionē heredes.

Omes. n. q̄ uere in
ch hoy p
dignior
fit. aliq̄s ī
x̄. sī nos gētiles
unū estis
s. nō differ
entes in
aliq̄. unū
dico. in x̄ ihu. .i. in fide x̄. Si aut̄ q̄ uos es
tis ī x̄. s; si uos x̄ estis. g̃ estis sem habrae
.i. iusti p fidē sic fuit habraham. ꝛ hi sem ha
brahe estis. Qv g̃ plus ē uidis? Heb. Dico
q̄ estis sem habrahe. ꝛ hō. estis hedes regni
ꝛ hj f. p̄missionē. .i. sēd fidē x̄ repmissi. nō
f carnales ob seruitutē. Nota q̄ sup semen
habē dicitur ē x̄. in legit q̄ p̄missiones dicte
sunt habē ꝛ semi ei⁹. hj aut sem habē dicit fi
lij x̄. .i. omes ēdētes. Unum q̄ierit nominat
x̄ sem habē. corpaliter scīēs ē. q̄ exei⁹ stirpe
gnet. Quociēs aut nos q̄ ēdim⁹ in eū dñm sem
habē. re spualiter sem fidi accipe debemus.

Dico aut. Quāto
tēpre heres par
uulus ē. nichil
differt a seruo.
cū sit dñus omī
ū. s; sub tutoribꝰ
ꝛ auctoribꝰ ē usq;
ad p̄finitū tp̄s a
patre. Ita ꝛ nos cū
ēem⁹ paruuli sub
elementis mūdi eramus

Dico aut̄ Qs deb⁹ lex
cessare ꝓ
bat p̄mū
humane
cōsuetudi
nis simili
tudine. dīn
ipsi⁹ legis
auctoritate. q̄ in nos
gētiles. et
nos uidei
simus x̄ ꝛ se
m habuisse
ꝛ heredes.
s; olim nos
uidi sub le
ge eramus
dū paruu
li simules
siē hēres sub
ꝛ a patre

dum parvulus ē sub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ ē ñ differens a seruo. Lece ūm q̄re lex nō ē te nenda ⁊ hꝫ ē q. ait. Dico aūt q̄ nō solū ipse tus mōis ostendēr. lex nō ēt tenēda ⁊ ī hac similitudine g̃ uic̃. i. uob ꝓpono. s. q. Quā to tp̄s. p. ḡ. erant ⁊ seruiūt. nich differt a seruo. q̄ cognitur. ⁊ nitam hab⁹ poteſtate rerum suarū. Cū. i. q̄uis sit tutor⁹ dñs oīū rer⁹ suarū. s; poci sub tutorib⁹ ē. qui eū cōt hostes defendāt ⁊ actorib⁹ qui p eo cās agāt. ⁊ mozes ei informēt. ⁊ hꝫ usq; ad tp̄s a patre p̄stitutū. i. dēminatū. in quo libertas sui ⁊ suoꝝ sibi dat̃ur. Postq̄ n. adult⁹ ē libta tē sui. ⁊ suoꝝ hāt. alioquin: ure ꝑhedat. Vnde ē. n. q̄ patres nr̄s ordinauerunt. ⁊ usq; ad q̄ etatē subiecturus debat cē. ⁊ inq̄ adul tus emancipetur. statuerūt utq;. ut q̄ diu parvulus ē. libtate sua. uti ñ uatur ñ dñatu. q̄ heres s; sit̄ pe seruus ē. i cōdicio ne curatoꝝ ⁊ actoꝝ. hꝫ exēplo pbat eos q̄ sub lege fuerūt parvulos fuisse ēca mitum. ñ libtatē hāsse cā peccati. Vñ hāc ut copa cionē ad aptās subeat. scā ⁊ nos. audi cum cēm⁹ parvuli cognicione dic⁹ parvuli reſti tendi pecco. eram⁹ seruientes. nū ūtiti nimis. tū blandicijs capti. sub elemētis. i. sub lege que ꝑ elementa intelligit̃. q̄ ipa ē ꝑma institucio ad fidē. ⁊ iustificā. hē ab elemēt⁹ p̄mū uhū dicendi assumūt parvuli elem tis dico mūdi. bene lex dr elemēta mūdi q̄ lex ñ celestia ⁊ cēna. s; terena p̄mittebat. ⁊ trāsitoria. ut ē mūd⁹. Vel in elementis significāt neomenie. i. lunares dies. ⁊ sabbm q̄ iudi obseruabāt. Si enq; iudi sub elementis e rāt. qđ differūt a paganis? Paganu nō sub elementis seruiūt. s; ip̄is elementis. Solū n. astra. solē. lunā. aq̄. tra. ⁊ hꝫmodi. Iu dei ū sub elemētis deo seruiebāt. q̄ hꝫ ipse mandata dederat. ut obseruarēt neomenias. sabbata ⁊ hꝫmodi. In elementis g̃ neomenias. i. lunares dies sigrat. ⁊ sabbm q̄ obseruabāt iudi nō q̄ in elementis sperēt. ut pagani s; in his dm ueniabāt. dū parvuli erāt. ⁊ adp̄s plenitudinis ñ puenerāt. Sic g̃ parvulus sub pedago ē ⁊ auctore ⁊ tuto re. aūq̄ sit adult⁹. ita iudei. adhuc parvulis lex fuit pedagog⁹ q̄ timore p̄stit ⁊ p̄ceptis ei seruire coeg̃. Fuit ī tutor. ⁊ actor iudeis. q̄s dñs hedes instituit dū

tuor⁹ peccatis. quo tp̄s erāt ⁊ q̄ serui le galib;. s. pen̄s ⁊ malis ip̄m ⁊ p̄missionib⁹ ip̄alibus: ad bona mentem. ñ sui dñabant. s; uicia ñ suoꝝ. i. hereditatis cēne eū cēt hoꝝ dñi. ado institui. hꝫ g̃ fuit lex tu tor⁹ loco. dū cē maligno⁹ sp̄ūū impug nacionis ⁊ gentiliū p̄suasiones. qui ad ydo latriā trahent illos offendēbat ām onēdo merepādo. aliq̄n puniēdo. ⁊ sic ētia bōa illi seruantur. q̄m ex illi. ⁊ ab inferno ut tos liberant. fuit ergo ⁊ actor q̄ cām eoꝝ apd dm̄ bn̄ egit. dū p sacrificia ⁊ expiacionis dm̄ eis placabant. ⁊ hꝫ usq; ad tp̄s p̄fectus. i. usq; ad aduentū x̄i. in quo restituit dñs. ut p̄fecti ⁊ libi fierēt. ⁊ hereditatē obtinēt. Ali oquin exheredarent. ꝺ quo tp̄s subd.

At ubi uenit plenitudo tp̄s misit ds filium suū natū ex mulie re factū sub le ge. ut eos q̄ sub lege erāt redim̄ et. ut adopcionē filioꝝ recipem⁹.

At ubi q̄. cum cēm⁹ parvuli sub elemētis mūdi seruiebamus. At ubi ñ fata li necessitate. s; sola di uoluntate uenit ple nitudo tp̄is. i. p̄q̄ tp̄s p̄cedens. ad impletū ē. Plenitudo n. tp̄is ē cōpletū tp̄s q̄ p̄finitū fuit a deo pat̃. q̄n mitter filiū. Vt plenitudo tp̄is dr tp̄s gr̃e. io q̄ meo plene dant̃ dona sp̄s sci. ⁊ que d̄ x̄o p̄dicta fuerūt implenda ū mq̄ illo tp̄s uenit. misit ds filiū suū. i. uisibilē tēc hoib⁹. Aduerto q̄ ait. ū. ue. ple. t. m. ds. s. cui simile ē illd q̄ ioh̄s euangelista ait. ⁊ nemo misit i illū man⁹. q̄ nōdū uen̄ hora ei⁹. hꝫ ē q̄ nolebat. Ille n. dūs sub fato natus ē. hꝫ ū de te ēdem dum ē. ne dū d̄ illo p̄ q̄ factus est. nō ē. n. hora mea t ei⁹ ū uoluntas ei⁹. Ille g̃ horā dic̃. qua cogerent mori. s; q̄ dignaret occi di. tp̄s n. expectabat. quo moueret q̄ tp̄s expectant q̄ nascet̃ur. io mihi dicūt. Quē nō aūt uenit x̄s. quib⁹ respondēs ē. q̄ nō dū ueniat plenitudo tp̄is mediante illo

(c) 2006 Ministerio de Cultura

p quē fcā fuīt tp̄a. Sciebat qñ uenire debet. t ī patrīe fuōe. Añ tñ longua ſeruel p conū pmutēda erat. ſ3 n. aliq̄ſ parnul uenīr erat dū fuīt p̄uocand̄ qđo maior undex ueniebat. tāto p̄conū longior ſeruel p̄cēde debebat. ō aut. ỳ nenit. p. t. m. d. f. ſuū. fēm ex muliere. Nota q eū q erat ī cēlo. fēm dic̄. fōe g̃ pat̄ eū ex muliere ſub lege. cū aut g̃ mſit dē. f. ſ. f. e. m. ſat̄ oſtendō eo ip̄o miſſū filiū. quo fēſ ē ex muliere. Ỳ n. ē natiuitat̄ filij ō ūgine maria. Certe aſſūpcio forme ſeruū. Nam qđ ē aliud naſci filio. q̄ accipe formā ſeruī ī ūginiſ uēr. ſi aūt fecit pat̄. fōe ī filiū. filiū q̄ nō p̄ nat̄ ē ō ūgine maria. ſ; naturaliē filij ō maria ī pat̄ ī filiū opat̄ ē. Similr ñ ē paſſuſ p̄. ſ; filiuſ. paſſionē ñ filij. ī p̄. ī filiū opat̄ ē. Inuenit. n. pat̄ filiū. ī mundō filiū ſe ip̄m. Paſſio eīm fēa ē. ſ; abuſq; fēa. Sic g̃ naturaliter ita paſſionē ỳ ñ p̄ fōe ſuū filio. ñ filiū ſuū patre. Iudaſ aūt qđ fecit. ñ pecēm. Nemia mō ad reſurrectionē. ñ reſurrexit pat̄. ſ; filiū reſurrectionē ñ filij opat̄ ē pat̄ ī filiū. Ecce qđē miſſū ēē filiū. ſ; q̄r ūm ī quo miſſuſ ē filiū. Ego inq̄o a patre exiui ī uenī. in hunc mundū. h̄ ē matt. Ō illo tñ euangeliſta dic̄. in mundo erat. ī mundō p ipſum fēſ ē. ī mūdō eū nō cognouit. Dein iung̃. In p̄pa uen̄. Ille aūt miſſuſ ē. quo uenit ī ſi in hūc mūdū miſſuſ ē. q exiuit a pat̄ ī uenit in hūc mundū. in h̄ mūdo erat. Ille g̃ miſſuſ ē ñ erat. Ver ī illō. ī ipſa dicit. Celū ī t̄rā ego impleo. Nō ſic p̄ce dic tū accipit. ñ potuit. ēē ſuū uerbo ſuo. ſm ſapiā ſuā. que p̄cēdit. a fine uſq; ad finē fortit. ī diſponit omia ſuauit. ō; neq; ſuū ſpū ſcō. uſq; ēē potuit. Ideoq; ſi uq; ē dō. uq; ī ē ſpſ euāl. Ille g̃ ſpſ ſcō miſſuſ ē ñ erat. Quēadō ē g̃ diligēt quoīm intelligatur iſta miſſio ſuū filij ſuū ſpſ ſcī. Nō q in epla ad romanoſ p̄cēnuū ē iuxta huāc capacitatiſ ualitudinē. h̄ p ſtrigium ad alia feſtinārel. Si tñ ſobrie que digā ſī ō di filio opinēm. ſō miſſum intelligē debemuſ q ex illo meōphenſibili. in ennarrabilq; ſcēto maieſtatiſ p̄fimoo. deō ſe cōphendēdō mīb; mīſ di ūbū. nō ſolū eū ſe exinaret ſ; ī ē habitaret in nob ſiē ſcīp tū ē. Ām inhabitabo in ill. Solēt aūt obtendē minorē p̄ce ēē filiū. q miſſuſ ē ſtat aūt eo nō minorē ēē q miſſuſ ē. Cōſtāa enī q dīſt ſ; inſtia aſpū ſcō dic̄ ſe ēē miſſum. Nunq̄d g̃ ſpū minor ē filio. q aſpū ſcō miſſo ē. hīſ n. ſcīptm. q filiū a patre ī ſpū ei dicat ſe ēē miſſū. Vtrel g̃ q ſimplicitaſ ſermoniſ. nō inuria fit miſſioniſ. Vbi g̃ dē. fi. ſ. fa. ex. m. forte hī mouet q dic̄ ex muliere. ñ aut ex ūgine. ſ; nō moueat. Vtriq;. n. dē ſcīptā dr. ī ex ūgine. ī ex muliere. Ex ūgine ū. ſcē ce ūgo accipiet ī c̄. ex muliere aūt ut hī. q ñ ē ēēū. Muliere. n. p femina poſuit. more locutionīſ ebreo. Vſus n. hebree locōiſ muliere ſi dic̄. nō ūginitate corruptaſ ſ; feminaſ ſic̄ ī genitū legī ō eua. qñ ipa fēa ē. formauit eā ī mulierē. ñ adhuc paſſa erat ſcubitū uiri. Ne ñ te offendat q aut. fēm. cū ſtreā natū. fēm. n. nō ſtreā ñ hoīnē. Dē aūt ſēp faciēſ ē. ſi ens neſcit. ū ſit ſ; ſit ū aliq̄d alienū ſit. ſic dr. Dne refugiū fēſ ē nob. Ān fēſ ē. qui nūq̄ ē fēſ. Dnſ aūt ỳ hō fēſ ē. ut ēēt. ut qui ē ante ſēp erat ē tā ēēt. Q anēſ n. dē fēſ ē hō. ut fieret q nō erat nō ut p̄iret q erat. fēm g̃ dic̄. p ſuſceptionē ēāture. ī addit. fēm ſub legē. ut circūciſuſ appareat q̄ filiū abrahe cui p̄miſſuſ erat. ſignū hūſ euāl. cui p̄miſſuſ fuāt. in quo impleta ē circumciſio. ī ō tā ſignū ceſſat. Edicit. n. habrahā ſe habiturū filiū. in quo bñ dicēmur oēſ gētēſ. q tā fēm ēdim. fēm g̃ ſub legē dix̄. q deūerſiēſ ē ī hoīa ſe galiſ p illo oblatū ē. ſuīe nūr ū ſi ū alia legī opa ſuſtinuit. ex quib; q̄at ī eoſq; eſt ſcīptm. ī deūerſi ī nō ſtinuit de exilla uiroſ ſtirpe. fēm ē g̃ ſub legē. ī ſub legē. ī ſic ſubeatuſ pēnāl. ñ ut ab̄. fēſ p̄cepit. ſi ab ea ſubtraheret. fīc ab ūgīe pēnāl. uīſ habuit ī eoſ q ſub legē erāt p̄ſtim. ī ſic ſubtrahendo ſe a diabolo. ī p̄cepit. ī pce miſſ. ſ. ūginē q duo p̄oluit. ſ. fēm ex muliere. ſub lege fēm. ſ. mutato omne. ut ala duo ſc. adid. n. q dixit. fēm ſub lege. illō uenit. ut eoſ qui ſub le. re. ad illō ūt q dix̄ fēm ex muliere. ſi aliud refert ut ad pacionē q̄ ī hō fēſ ē ō muliere. ut ad pcionē q̄ ī hō fēſ ē ō muliere. ut ad pcionē filioz recipem. ī. bona que p gram dant. p que fūt filij. ī rel. ad. op. f. ī. participeſ ēēm dīe gle. Sic n. participat nrā. ñ. ut ad ſuā uidendā. noſ adoptat

(c) 2006 Ministerio de Cultura

hunc.n. adopcionē recipim⁹.q. ut unic⁹ dī filī⁹. nō dedignat⁹ ē participacionē nīe nature.sēl exmuliere.ut nō solū unigenit⁹ esset ū frēs nō hr̄.s;ī p̄mo genit⁹.immultis fribꝫ fieret. Adopcionē at̄ dic̄.ut dū⁹ tuncte intelligamus uni eū dī filiū. Hoc n. bñficio ꝛ dignacioē filij dī sum⁹. Ille nat̄a ē filī⁹. qui hī ē q̄ pater. Vnicū n. filiū dē hr̄. q̄ genuit de substa sua nos at̄ ꝺ substa sua nō genuit. Creat̄a.n. sum⁹. q̄ nō genuit.s;fecit.ꝛ iō ū frēs x̄.s. mo dū nrīm facēt as optauit. Ste utq; mo ꝺ. quo nos dē eū ita ēē⁹ ab ip̄o nō nati s;cō dita ꝛ instituti. ubo suo ꝛ gr̄a sua genuit. ut filij ei⁹ ēē⁹ adopcio uocant̄. Vñ dicit⁹ eis potestatē filios dī fieri.ꝛc̄.n dix̄e acce pemus.s;recipem⁹ ut signaret. hī nos a misse in aiā. ex quo mortales sum⁹.

Quoniam autem estis filij dei. misit deus spiritum filij sui. in corda nra clamantem abba pater.

Quoniam autem qui nō solū nos audi. qui eōrum⁹ filij sum⁹. s;ī nos gentiles estis filij dei q̄ p̄bat effectus. quīn misit dē⁹ pat̄ spīm filij sui. q̄ ī mittit filiī⁹ in corda nra. nō uidem⁹. s. q̄ gentiliū Rm spūs p̄bat nos ēē filios. Vt n. p̄ baremꝰ no optimi ēē ado nfilios spīm su um dedit nob. qui signū patris ostēdat nr̄ filios. ut si nos nō hī audem⁹ dīre in fiducia. ꝛ indignante nra suggat. ne audam⁹ dīre. Vñ subdit. clamantē qui spīm dico. clamantē. i. qui facē nos clamare. q. nūq; p̄sumem⁹. n spūs doc. q̄d abba. q. ē pat̄. abba. ebraice ē. id ip sum sīgnat. q. ī pat̄. ꝛ hanc cōsuetu dinē implīt. loc⁹. seruat scīptura. ū ebr̄ ē ubū ē mīpīdne sua ponat. Duo nūq; sunt ubā q̄ posuit. ut p̄ioze. mīpīterent p̄mū. Hā hoc ē abba q. pat̄. Elegant̄ aut intellig⁹ n frustr̄ duarū linguarū ubā po suisse. ꝺ sīgnancia p̄ unūquūm p̄tm. qui ē utriusq; gēnis⁹ munitatē fidī uocat⁹ ē. ū ebreū ubū ad udos greū ad gētes pertinet. Vtiq; ubi signō eas adeuisdē fidī spūsq; u

nō magne uocis emissio. s;ꝺ scīe intelligat̄. ꝛ intencionis magnitudo. Hoc g̃ clamam⁹. s;ille clamare dicit⁹ ē q̄ efficē ut clamem⁹. Misit g̃ spīm. f. l. cla. a. pa. ꝛ. nos clama re faciēte. ꝛ nota spūs ī ēē filij. ꝛ nota hī timitatē. ꝺ; aliq̄s forsitā q̄rat. utrū ꝛ a filio p̄cedat. spūs. l. filiī⁹ n. soluit ē pat̄is filiī⁹. ꝛ pat̄ soli⁹ ē filij pat̄. Spūs at̄ sēl. ū ē uni⁹ eor⁹ spūs. s;ambor⁹. Vñ dīs at̄. Spūs pat̄is nr̄i q̄ loq̄r in uob. ꝛ apls at̄. Misit dē⁹ spīm filij sui. ꝛ mi ra alia sē testimonia. quib; euidēt ostendīt. ꝛ pat̄is ꝛ filij ēē spūm. qui itimitate dr̄ spūs. s. ū obaliud essemo ip̄m p̄pe uocari spūm sēm ē ī sīgulis utrorūm nō possum⁹ p̄rem ꝛ filiū dīre ī spūm. q̄m ip̄s ē dē. Rō g̃ cōt uocant̄ ꝛ singli. hī p̄pe uocari oportuit eū q̄ ū ē uni⁹ eor⁹. s;in quo eōrum⁹ appareret ūbor⁹. Cur g̃ ū ēdem⁹ q. ī ꝺ filio p̄cedat spūs. s. ē filij q̄; ip̄e dr̄ spūs. Si n. ū ab eo p̄ced⁹. ū p̄ relur rectionē. se repsentās apls. insufflasset dic̄s. Accipite spūm sēm. Rō n. aliud sīgnauit illa insufflacio ī q. p̄cedat spūs. s. ꝺ ip̄o. ad hī p̄tinet ī illō. q. aut ꝺ mulhere fluxū sāguis paciēte. Tetigit me aliq̄s. Ego. n. sensi uirtutē ꝺ me exisse. Hā uirtutis nōie appellari spūm. s. ereo clarū ē. q. marie anglis dīc̄. Spūs sēs superueniet in te. ꝛ u. a. o. ī. Se dīs eū p̄mittēs discipulis dīt. Sedete in ciuitate. quo usq; in duatim⁹ uirtute exalto. hī ē g̃ uirtus ꝺ q̄ dē euāgelista ait ꝺ illo exibat. ꝛ sanabat omēs. Cū aut ꝺ p̄re ꝛ filio p̄cedat. spūs. s. dē⁹ ip̄e filiī⁹. ullū a p̄re p̄cedē. q. ad eū sol⁹ referre. ꝛ q. ipse ē ꝺ quo ꝛ ip̄e ē. sic alibi ait. Mea doctrina nō ē mea s;ei qui misit me. Si g̃ hī intelligat̄ ei⁹ doctrina. q̄ in dē ū ēē sua. s;p̄ius. q̄m magis illic intelligēd⁹. ꝛ de ipso p̄cedē spūs. s. ū dē⁹ ex ꝺ p̄re p̄cedē. Aq̄ n. hr̄ filiī⁹. ut sit ds. ē n. dē⁹ ꝺ ds. ab illo hr̄. ut ī illo p̄cedat spūs sēs.

Itaq; iā nō ē seruus s;filius. Qd si filius ꝛ hes p dm̄. Sed tp̄e q̄d ignō rātes dm̄. hoc q̄ na tā nō ſt dij seruiebat⁹.

Itaq; qui q̄ spūs eius mat ī nob p̄r. Itaq; iā. i. ap̄s grē nō ē aliq̄s mīn q̄ ere

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ſ. ẏdulectioẽ ſeruiẽſ. ⁊ ſi filiꝰ ẽ: ⁊ hoc ẽ
rit unſtũ: ⁊ hꝫ ꝑ dñm .i. ꝑ opacionẽ: ⁊ miã
di. Vt hꝫ uero ꝑ dñm. S; tuc ⁊ ẽ. qm̃ ñ eſtꝰ
filiꝰ. m dicitꝰ paꝛ ſi; tc̃ qđ. qn̄ unfidelis e
ratꝰ. ignoꝛãtiſ dñm ⁊ ua erat nob aliqua
excuſacio ſeruiebatꝰ eis qui ñ fc̃ dꝫ i ñ.
ſui. ſ; opinione hoĩũ dicẽdo q i ñ. nõ fc̃
dꝫ unã đi u ẽ nãm oſtendit. ſ. paꝛis ⁊ filiꝫ
⁊ ſ. ſ. Quo aũt ẽ nata dñm ee i unum dñm
ẽ. Vñ alibi apl̃e ait. Cõuſi eſtꝰ ſeruire đo
uuo ⁊ uo. Hata u. đi unꝰ ⁊ uus ẽ đs. Vus g̃
đs ẽ qui natũlr đs ẽ. Vi g̃ dꝫ ee nõ potat
quib; hꝫ natũlr minime ſuppetebat. ó ſal
uatoꝛ uus đs ẽ. ꝙ ꝓ ẽneiam đs ẽ. S; dnt
hetici. nõ ñ ẽ dñm filiũ ſ; ẽatũ quib; reſpõ
deñ ẽ. q ſi ñ đs nõ ẽ filꝰ: ſ; ẽnata ñ colen
dꝰ ẽ oio. ñ u đs adoꝛandꝰ. dicẽte apl̃o colu
erũt. ⁊ ſeruierũt poti ẽ ãte q̃ ẽatoꝛi. Si il
hꝫ ad hꝫ replicabũt ⁊ dicẽt. Nõ ẽ q carnẽ ei
q̃ ẽatã ee nõ negam. ẽ diuinitate adoꝛam.
⁊ ei nõ minꝰ q̃ diuinitati ꝺ ſeruit: ego
dñicã carnẽ immo ꝓfeam i ẽ humanitatẽ
iõ adoꝛo. q adiuunitate ſuſceꝑta ⁊ diuina
unita ẽ. u ñ aliũ ⁊ aliũ. ſ; unũ eũdq; dñm.
⁊ hoĩnẽ đi ee filiũ cõfitear. Denq; ſi ho
minẽ ſepauit a đo. ut ſoꝛtin. i paulꝰ ſamo
ſatenuſ. illi mũq̃ ẽdo. u ſeruo ubut ſiq̃ſ
purpurã. t diadema regale iacẽſ inuem
ar. nũq̃ eã conabit adoꝛare. Cũ u ea
rex fuit indut. ꝓclim mortiſ incurrit.
ſi eã cũ rege adoꝛare quiſ cõtẽpſerit. ſta
⁊ in dño ẽ humanitatẽ. nõ ſolam. ſ; nu
dã. ſ; đitati unitã. ſ. unũ filiũ dñm uu ⁊ ho
minẽ uu ſiquiſ adoꝛare cõtẽpſerit etna
lit moꝛietur.

Nunc aũt cũ cog
nouerituſ dñm. i
mo cũ cogniti
ſituſ a deo. qm̃
cõuertimini t
u adinfirma et
egena elemta.

Nunc aũt
qi. olim ſer
uiebatiſ
falſis dijs
cũ ignoꝛa
batiſ uum
dñm. ſ; nũc
ẽ apta eſt
unitaſ. qui
cognouiſ
tiſ. t cogno
ciſ dñm.
⁊ ita gui
peccatiſ q̃
olim. q uo
modo itaq; ⁊ ẽ. h ẽ oꝛdo lite. ſ; inꝛ ponit.

quib; demo ſer
uire uultis: Dies
obſeruatis ⁊ mẽ
ſes ⁊ tẽpa ⁊ ãnos.

ĩmo cogniti
ne. qi dico
cognouiſti
dñm q ñ ẽ
a uob. ſ; po
tiq; gra đi
approbati
eſtis: ⁊ ama
ti ⁊ hi ẽ ĩmo cogniti eſtis a đo .i. a ſuo munꝺe
cognitoꝛes ſuos uos fecit. hoc g̃ie locõiſ
frequent̃ utitur ſcptura. Vñ ipſo ait uir
ppheꝰ. Sic in ſcõ apparui t. u uidẽ utiq
tẽ. t. i. uidiſti me ut uidẽ te. apparui t u
uidẽ nõ dixẽ. apparui t ut uideꝛeſ. ſ; ut
uidẽ ſimile ẽ q ait apl̃e. Hẽ aũ cũ. cog.
dñm. i cog. e. ad đ. Correxẽ u. q dixat ẽ ait.
ĩmo cog. e. a. đ. u ꝓ hꝫ intelligam. ñ hꝫ q̃
nob ee tribuendum q cognoſcam dñm ſ; illi
mũe tribuam eum dr. Cognoſcit noſ đs.
ſic ẽ intlligendũ. i. cognicionẽ ſui uob pbet.
Hõ u. uob ẽ. q nouimuſ eũ. Ab etno q̃ no
uit q̃ſ tc̃ apl̃e cognitoſ dic̃. ſ; tc̃ cognoſcere
dr. qm̃ ut cognoſcamur fac̃. ſic̃ dr requieſce
cũ ei mũe requieſcam. Hõ u. tc̃ eoſ cognoũat
đs ꝓcognitoſ utiq ãn ꝯſtitucionẽ mundi.
ſ; tc̃ ipi cũ illi mũe. ñ ſuo mito. t ſua fact
tate cognoũat. ⁊ iõ maluit ꝓpice loq. u tc̃
ab illoſ cognitoſ dr̃et. cũ eiſ cognoſcendo ſe
ꝓbeat. ⁊ ubũ corrigẽ. qi hꝫ mihi recte dixit.
q ꝓpe dixat q̃ ſine. u hꝫ ſibi arrogarẽt. ſe
potuiſſe q eiſ poſſe ille donauat. cũ inquã
cognouiſti dñm quom ẽ ultimum a ſuo. ad de
mũta .i. adlegẽ mucialem. ad etnum đi. etna.
dico infirma ⁊ egena. lex dr infirma q
ꝓfecte ñ ualuiſſet. ⁊ gena. qi q̃tũ unuſt ñ
ꝓ ſe. ſ; reſpectu gr̃e facit ad ultimum dico. tũ
ut ait ad ſionẽ. S; nũq̃ ait ad ſionẽ gala
te ubi legẽ ſeruauerãt. nõ utiq; qi gentiles
erant. ⁊ ſuperſticioſi ydolatre ꝺſeruierãt. uõ
& dic̃ tũ qi legiſ obſeruãtia cui tc̃ deſeꝛui
erãt. erat pecc̃m pene par ſeruituti ydolo
cui ãn ad ſionẽ uacauãt. Vñ ſubdit. ⁊ b;
⁊ ẽ. qi. qm̃ ad ultimum adelemta. quib; đnuo
ſeruire uultis: iõ dic̃ đnuo. ut oſtendat q
ñ diſtat in lex ꝓ xp̃m ab antiq̃ ydolatia. Dieſ
qi uultis ſeruire elementis: ⁊ ue. q iã obſerua
tis dieſ uacuo ritu. ut ſabbata ⁊ đecimã miſ
pmi. uſq; ad xmã. qua agnuſ imolabat.
⁊ aqrta đecima. uſq; ad xv. pmã cuiſdã
miſis qñ azyma comedebant. Vñ ⁊ ſepta

(c) 2006 Ministerio de Cultura

manas quas rnu uocauit p̄ azimā cōputāt
dies ifrahelitici pentecostes seruāt. ñn ⁊ cla
gre nubarū p̄mo die mīs. vij. deinc ⁊ cēt
ū ūs explacionē ⁊ ieiuniū ⁊ in xv. cenop
hegia ⁊ inses observamus. ut neomenias.
mises ⁊ cultores. qi p̄mū ⁊ vij. mīsē. obser
uāt. ⁊ tpa ut tempus egressionis ē egipto
tpa ⁊ colebāt. qui p annos singulos. thyrsoli
mā uenerabāt. putantes se impie dñu peep
tū. discētes tb; tpib' annis die festū agens
in ⁊ apparebut masculinū tuū in cōspectu di
ui ⁊ annos septimos. Luce cap. h d. vij. re
missionis anno ⁊ dq̄nagesimo. qui ab ultis
iubile' dr. q uidi aliqn suo ordine seruāe
nequiuerūt. captiuitate ptis. q soluta p eo.
septimū annū. vij. Septimo septime deadis
a. septim. qui sequit septuagesim. s. septua
gesim. vij. t septu. q p̄cedit septimā deade
s. lxx vij. deadis coluerūt. qui pot milligi. t
sexagesim'. vij. ann' quo multa ē ets acce
rario licencia redeuntis de babilonia. ūn
cōpletis annis. l xx. reuerūt t potū. l xx.
vij. quē reuisi mihrim: p q̄gro. qui iubilēs
dr observarūt.

Timeo ne forte sine causa labo rauerim in uobis. ¶ Store sic̄ ego. q̄ ego sic̄ uos.

Timeo. qī. h tam facitis pei ūt timeo .s. ne forte laborauī. in ub sine cā. i. inuti lit. q ē. file cē plene suscepitis. ac si dicat. Vīam le uitatē timeo ñ aliud t ita q̄m ūm ū h d errore gentiliū intelligam. In eo n. q die cōuitium ūm ad infirma ⁊ e. e. nō ēcūctis. s; gentib' loqr. quib; hāc scribit epla. ñ ad circūcisionē. t ad legē die eos reuti. in qua nūq̄ fuāt s; ad infirma ⁊ egena elta. q̄b' rursus. ut anna seruire uolūt. q d gentib; intelige cognō. Vulgarissim' n. ē. errori is te gentilū. ut id in agendis reb; t in expectandis euētis utte. negociorū suorū. ab astrologis ⁊ chaldeis notatos dies ⁊ mēses ⁊ annos ⁊ tpa observēt q̄s redarguit dicēs. Nē a. ē cog. d. q. ⁊ e. adm ⁊ e. ele. q̄b; d. s. inutes. i. ad fictiosas tpū observacioēs. Manifestū n. ē uolumina tpm p elemēta h' mūdi h ē celū ⁊ tra ⁊ mot' atq; ordinē li d eū admi

nistrari que infirma appellat ex eo q̄ī firma ⁊ unstabili spe uarianē. Egena ū ac q egēt suma ⁊ stabili spe ēntoris. ut possint ee quom fuit. Vt egeni elemēta di cit. ac q sui inuicē egēt. ad regendū mū dū. Dies q̄ ue seruire uultis. q dies ob. ⁊ mēses ⁊ a. dies obseruabāt. qui dīt. h die. nō ē aliq̄d mentiendo. Menses aūt ac tunt q̄ cursui lune p seruitutes dīt. Tali lu na n ē aliq̄d incohando. Tēpa ū. cū dīt. cō. ē mutū ūs. Annos ū ē dīt. Nouus ann' ē tēte fuit ianuary. ñ licet li: t illis face. s; nulla debz ee suspecta harū rerū. q̄ pspe pot cedē. q̄ q̄d simplr sub di ducione fit. Et nota q duplr erāt subūsi galathe ut ad legē ⁊ p̄stinos errores cōuertent. C ali gat lector mā uol; sententiā dū in itelli gat ad tantū pcm aīe p̄uie superstitiosa' tpum observacias. ū huic loco subiecerit apte. Timeo ⁊ c. q̄ h ita facitis. s; Dei timeo .s. ne forte .s. e. la in uob. Sr queda que leuis sima putarent. n mysteriis ōmonstrarēt oppinione gñosa. Ks n. dicentē fatue fri suo. reū gehenne putaret. n ūtas h dret. Simr dies observare ⁊ tēpa. nō putaret ado gūe. n apte dret. timeo ne. si. ea. la. m. u. h ar observāt. qui ens dieb; t mēsibus. t annis. uolūt. t nolūt aliq̄d inchoare. q̄ fausta. t infausta sīt tpa. Non naq; ista observem ne ab apto ista audiam. Timeo ⁊ c. Cos n. elpat qui astrologos secunt. di centes ñ p̄fici sear. q luna sic fertur. t p̄fi ciscar. ut p ipa eedāt. q ita se hīt pōito sibi. Aga h mense cometū. q illa ag mēse. non plātabo h anno uineā. q bisext' ē. mles culpant nō q̄ natāt elemētor effect' infidū ordinatissima diuisione nouunt. ut. s. rē pestate. nō naufgēt. aut ūpno seminēt. d quib; eū cōdentur dieru ē ingeniū sīt in signis ⁊ q̄ntib' ⁊ diebz ⁊ ānis. Store q̄ timeo. ne sine cā laborauim in ub. s; estote sic̄ ego sum. q̄ legē dimisi ⁊ obtus ee. q ego fui oli Ilegē sic̄ uos in multis ee ⁊ dimisi. ñ sīn rōe. t ita. sic̄ ⁊ ego. q ⁊ ego sic̄ uos. hō sū. q d er rore correct sū. ita ⁊ uos potestis corrigi. t ita estote. sic̄. e. q ⁊ ego. q legē hūi sum in sīn legē sic̄ uos. Cū n. unde nat' sī. ā illa car nalia spūalī diuocacioē cōtempno.

Fr̄s obsecro uos

Frs aspe correctos

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mch me lesistis. Sentis aũt quia p infirmitatem carnis euãgliʒaui uob iã pdẽ ⁊ tẽptacionem uã̃ in carne mã nõ spuistis. neq; respuistis si; sicẽ angłm dei exce pistis me sicẽ xm ihm.

galathas recãt apte. p bñe gestu p alpa. apponens suauꝫ amore salutaris medici. qui de bet sẽ sicẽ ego. q o fris. ego obsecro uos ih obsecro ⁊ secure. obsecrare possum. utq; mitto dilecto. q mch me lesistis ⁊ ita ñ pe nes uos immiciciaꝫ meaꝝ ẽ cã. h dicendo excusat se. quia pseudo dicãt paulũ galathis immicũ. nec uoluisse eos docẽ que in aliis eccliis predicabat. hãc calũpniã diluẽs apte immicicie causam submouet cũ ait. mch. m̃le. Sentis aũt qi ñ me lesistis. si; pocius honorifice me recepistis cũ cãm spnẽdo hũiliꝫ. h ẽ q ait. Sentis aũt q p infirmitatẽ carnis mee. q caro mea afflicta erat. euãgliʒaui uob iã pdẽ. ⁊ p tãto ẽ pene nõ spuistis me. Vñ subdit ⁊ ñ spuistis tẽptacionem meam. carnalem. i. me tribulatã. p q diabolus uos tẽptabat ne crederetis. Tẽptacio ẽ. fuit cũ in tribulacione sc carnẽ patẽs apte. ut ammone de seruarẽt eũ. an carnaliter amplexarent. Opor tune ne ac dicant hoc eos recole carnaliter suã. ne tãq; immiẽ illũ oppugnãt dicẽs. Sentis aũt q p infirmi. e. i. cũ pateꝫ p persecutionẽ. eũ. uolã. p. ꝛ. u. in. carnem. i. tribulationẽ q̃ pacior in carne. qua uidẽt qualis etiã nõ spuistis. nã q̃ uilẽ neq; respuistis ut nõ suscepetis cõtrã pectꝰ meu. Distingue ut illa diuisionẽ. nõ spuistis. s. p diuisionẽ. ut uide uidor uob eẽm ñ respuistis. cõtuisionem. ut ob hoc aliꝫ abhorreretis. si; excepistis me sicẽ. ait. di. i. ac si angłs dei uenisset. ⁊ me angłm dei ee ediceretis. imo ut pl̃ dicã. sicẽ ihm xm. ac si ipe ẽ uenisset q̃ i apto loquebat. ⁊ ideo uenerat ad illos.

Ubi est g beatitudo ura. Testimoniũ enĩ phibeo uob. qꝫ si fieri potuisset. octos uos eruisetis. ⁊ dedissetis. m. s. aduersitatẽ mee pcõis. ⁊ ideo pluꝰ ꝺ uob dolendo ẽ. Hoc q ait. si fieri potuisset. nõne illud fieri potuisset. q apte ait. ñ pot fieri. q uisse ñ fuit. sic ⁊ ob hanc causam possem me excusare. ⁊ dicere sic ad loth. Hoc tñ potest fieri. q uisse dubio potuit p pcẽtia. si; ñ potuit p uiciã.

Ergo immicꝰ fct su ub uꝝ dicẽs ub. Emulãt uos ñ bene. si; excludere uos uolũt. ut illos emulemini. Bonũ ãt emulammi bono sẽp ⁊ ñ tãtũ cũ p sens su apd uos.

Ubi ẽ g. admirans. op eoꝝ spũale cõmodum ut hi uraciẽ tes mei mo rẽ carnalẽ nõ deseruãt. ⁊ q mutari erãt in deꝰ. mere par est hi nec ego ñ su uob immicꝰ uꝝ dicens uob. si; si fallem putarer amicꝰ. q a n. nemo se argui uult errare. ñ ub immicꝰ uidor uisse

Ergo q̃. cũ hi sint ẽ g̃ scribile. q ego fct su ub immicꝰ uꝝ dicens uob. q̃ p hi uidor ut immicꝰ qui uꝝ deos. si; si fallem putarer amicꝰ. q a n. nemo se argui uult errare. ñ ub immicꝰ uidor uisse

(c) 2006 Ministerio de Cultura

.i. nō utilit̄. ⁊ mulāt̄ n. ñ bñe: q ñ tā cupi
unt eos ee meliores. q̄ uolūt facē peiores.
⁊ retrorsū retrahere eniłone pūsa. uñ subd.
si; uolūt uos exclude a fide ad legē. t ad di
lectione mea. ut illos emulemini. .i. imi
temini ī legalib;. bon aūt. q̄ illi uolūt ut
ipsos emulemini. si; uos emulemini. .i. dili
gite: ⁊ imitamini. bon hōnē. nec ⁊ h̄ modi.
⁊ h̄ in bono. .i. pp̄ hoc diligite: q in eo ē utilis
⁊ bōa opacio nō p alīa re: ⁊ h̄ facite sēp ut
pseuerāt gēdu ad finē bom opis puenatis.
Vule n. ut ipm semp imitent uñ subdit.
⁊ ñ tm q̄ emulamini bonū. s. me ⁊ h̄ modi.
⁊ ñ tm cū pūsēs filii apd uos. si; pleniare in
acceptis. magē emulādo me: cū absēs fui.

Filioli mei q̄s t̄ñ parturio donec formet̄ x̄ in uob. Velle ee aut ap uos ⁊ mutarem uocē meā. q̄m cōfundor in uob. Dicite q̄ sub le ge uultis ee legē ñ legistis?

Filioli. hinc it mei pt ostēdē ex ipsa le ge. q̄re ñ sit tenēda. q̄ me imitamini: ⁊ debe tis: q nos estis mei nō dico si ly si filioli. q̄ m di minuti estis: ⁊ pfec tionis gēh ꝺ unige nīs. quos nim fiē pul. parturio. .i. ē labore ⁊ dolore ad lucē fidei gīe. don ē q dōr ipsis formetur in uob. ut .s. receptam similitudinē ei⁹ q̄ uno uerbo potuisset. p pauc⁹ ē ofidere: q labor sit ī pdicōib⁹ patr̄ q̄ risus ac dolorib; aīaī ī fid ⁊ ꝺisciplī one recta parturiūt. uñ apls ex pē ma tris loquēs ait. q̄s nim par. t mī ī fide illos genuerat ī baptō. si; p̄ea ꝺformari se p pseu do ⁊ īfirmi fei. nē ē dolore reformat eos uñ addit. don formet̄ x̄ ī uob. Concepte tes n. fidē: sensū ñ amittentes: formatē xpm ī aīs suis negāt hīre. formatē n. x̄ i corde ꝺeuotū ē ill sacrāmta gīe: pandūt. ⁊ ea q̄ obscura uidebant̄ p spiritū fiūt. t ita don f. x̄. ī uo. .i. formosus alūs p uos apparear. ⁊ hī ē gūs⁹ dictū q̄ si dicēt eos reforma ri i x̄. q̄ nescio quo pacto tribul⁹ ilo num audientiū auribus. Ille aūt q̄ bla ꝺis m ūb usus sū dicēs fr̄s ⁊ filios si; ille ee apd uos. ut duplici gne ostendatur. ⁊ ꝺerrore suo ⁊ ꝺ rubore apli. sō aūt. ille ee apd uos. ⁊ mu. uo. m. ī mutatione. ī digna ūb dicerē q̄ uolo scīberē ne pma neat apd uos. sō ille mutare uocem q̄m ostendo ī ūb. .i. apd alios erubesco p uob. Sciens apls maiorē num hīre sermonē. q̄ ad pfectos fr̄s: cui⁹ uocē aplica uocē huius cōphēsam ipsencia cōmutare. Septa n. diuina ꝺificat lecta. si; mlto plus pōt: si ꝺ hūus mutantur imuocē. magnā siquidē uī hr̄ una uox ꝺ auctoris sui ore resonās q̄ ea remūcia cōe pfertur ⁊ distinguit. qua in hōis cord̄ gnata ē. Itaq; sensus q̄ ostendo ī ūb ille hūanū uocē p̄ sens ꝺ meo ore pferre. ī uos soluto seuerio⁹ ipe corrupēre. q̄ epla ñ pōt uocē obtur gentis exp̄me. nō ualet trascentis reso nare clamorē. ⁊ dolorē pectoris aperīb⁹ explicare. ñ h abeo q̄ppe fructus q̄s solēt ꝺ discipl̄is hīre doctores. ⁊ huī ea mentū ē sēm doctīne. sta ut cū threma dicā. ñ p fuit ni q̄spiā. Vt ne nōpaciar uos pure. ⁊ errare ꝑpetuo. execrantē loq̄r uob. dicī te mī ⁊ ē. t alīr pōt legi. h hūtis eos mātē sensu. filioli. q̄ ñ solum suppositis pbat̄ lex ee diuitenda si; ⁊ mercantē ipi legē h ostendit. o filioli mī dicēs. .i. resp̄ndete m̄ usq; hac n. pena sententia ⁊ nīponitur illis. q̄s nim. p. d. f. x̄. i. u. t. a. e. a. nos: imu. no. m. q. ꝺ f. imu. ñ mutat sensus h oz ūbor. Vos inq̄ o filioli qui uultis ee carnalis sublege dicēte m̄. .i. respondete. legē legistis ann̄: q̄ eis ꝺ eh gāt. pbantur stulti. sin legat̄ūt. ñ ꝺbēt re cipe q nesciunt. Si legerūt ipa pbat le ditatē. q sin intelligūt stulti sūt. io eos interrogat ducēs. legē ñ legistis: q̄ legē tis q̄ si; ñ intellexistis.

Scriptū ē enim. q̄m abrahā duos filios hūit. unū Scriptū ē enim. q̄ ꝺo quero ā legis legē. q in ea q̄ꝺam sēptū ē. q si attenditis: nūq̄ adeā recēsetis. Sēptū ē n. ī geneli

(c) 2006 Ministerio de Cultura

de ancilla ⁊ unū de liba. S; q̄ de ancilla sc̄m c arnē natus ē. q̄ aut de liba p̄ re pmissionē que sūt p allegoriā dicta. hec eñi sūt duo testam ta.

gīn habḥā .y. filios habuit. hīs maclē ⁊ ỳsaac. ūm ō ancilla a gu ar .ſ. hismael ⁊ unū ō liba sarra .ſ. ỳsaac. ſ; qui ō ancilla fuit ſ carnē natꝰ ē. i. p̄ missum miraclm ſ; lege. ñ. natus ē. añēō q aut. sēpāt ē. q. a. du. ſ. h. cū plēs hūit ꝓ mortem n. sarre. ō alia uxore. ſ. cetura: alios genuit q̄ ñ p̄uēret ad hāc sigēōē. ⁊ iō mīti legētes aplm. lib ār geneleos ignorātes putāt solos. y. filios habḥā hūisse. ſ; hos solos cōmemorat apls. q ō hīs duob⁹ sēptura specialr singla exeq̄r. innuēs alios eḡgiū mihīs p̄figurari. ſr añēō q subdit. unū ō ancilla ⁊ u. ō. l. ñ n. h̄ fruſt dicīt. Vēq; q̄ ō habrahā natꝰ ē ſ; duīsa opacione. q̄ q̄ ō ancilla. ſ. carnis natā natꝰ ē. q̄ uñēcla ō sene solet accipe q̄ aut ō liba. nō fīu carnis. ú uetula ⁊ sīl ō uetulo accipet. ſ; p opacionē dī qui p̄mīsit. Illū ḡ genuit ostendit ꝓfuturo nām. Illū ú dāt p̄missio sigēāt grām. Ibi humanꝰ usus ostendr. h̄ diuinū bñficiū mādat. fla r ē ḡ hismael sic̄ nascunt alij hoīes ereō mixtiōe utiq; sex. usitata lege natē. Ido dictū ē. ſ. carnē. ñ q ista bñficia dī nō sūt. aut nō ita opatur dūs. ē optifex sapīa attingēs ut sēptuim ē. a fine usq; ad finem ſ. ⁊. dis. o. l. ſ; ú sigeamꝰ fuāt donū dei. q̄ debitū hoīb⁹ gratis grā largiret. sic optuit dari filiū. q̄ admodū natē. ñ debebatur ex ēsib⁹. h̄ at q̄us ad hūāa ta fuunt. in q ſ hūā ad ſriorē ostensionē ñ ualſ subs que sūt dicta p allegoriā. i. p aliū intellectū. allegoria u. dr. cū aliud alicui uidr sonare in ūb. ⁊ aliud intellectu ſignificare sic̄ h̄. habrahā. u. ē dūs natꝰ

qui ē patꝰ mīrarū gētiū. sic n. intꝑtatur. h̄ nom abyrahā. aba. n. patꝰ. hā. mīrarū subaudīt gētiū. r. intꝑponit cā euphonie. ſm dr abrahā. qī habaā. i. patꝰ mīrarū gētiū q̄ intelligitur dūs patꝰ. liba aūt ⁊ ancilla signāt. u. testamēta. ūm subs. h̄ n. ſ. ancilla. ⁊ liba: ſr. i. signāt duo. r. liba: signat nouū. r. dāt oīb; p̄ xp̄m nouā grām. Agar. uel. r. ſm itē. r. gīnuit dūs ō filiū q̄ seruīret. ſ; mutati. r. gīnati sūt mīi. seruū. u more pene. ⁊ p̄missiōe tēp alīū seruiebāt. ⁊ h̄ ē q̄ aut. q̄ ō ancilla fuit. ſ. mīi. ⁊ oī seruū peccī: natꝰ ē. ſ. carnē que ⁊ penas horret: ⁊ dulcia amat. q̄ illi metu pene ⁊ a more tēp aliū seruiebāt. gra ū. nouī. r. parit libos qui ex dilectione seruiāt ñ ī carnis ſ; ope dī. ⁊ h̄ ē q̄ aut. q̄ aūt ō liba natꝰ ē. i. lib ex ām ppīs. gra nouī. r. quatus: p re p̄missionē natꝰ ē. i. p ūtutē ⁊ grām repromittentis subtigura ūtutē. q̄s n. impo sibilia ēdet ſ natam ⁊ que suauia sr ip sentit sēpneret ⁊ ñ uisa ſparet: ñ ūtus dī li mi eo oparetur. talr gīnant ex am quasi tp̄ peccārit in ỳsaac. hyſmahel. n. uidet sigēat naturaliē: t eor qui sui peccī sūt ỳsaac ū exanor. q̄ in libtate nascunt. lib u. sūt. q̄ accip remissionē peccor. Ccce positū ē eudēt. q̄d sigēt illa liba legis. undeostendr. lex ñ ētinenda. q̄ in seruitutē gīnabat. ſ; noua que in libtatē parit: ūn adūt.

Unū q̄dē in mōte sina in seruitutē generāt. que ē agar. Sina enim mōs ē arabie. q̄ cōiunct ē ei q̄ nūc ē ihrlm ⁊ seruit cū filiis suis.

Unū q̄dē q̄ ancilla ⁊ liba signīficat. u. testamēta. ⁊ unū q̄dē datū ē in mōte sina q̄ mīrat mādatum. q̄ in alio loco datū ē. .i. in mōte in emunēu: sigēat. q̄d nudi ēē alas gīnt ēent supbi ō mādato. t ip̄i ēent supbi ⁊ tumidi ēē ip̄m mandatū. Ills testamū dico: gīam hoīes inseruitutē. q̄ primore

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ñtū ē agar: i. hgēat ꝑ agar ⁊ recte. Agar
n. mīpretatur alienacio. q bñ ɔueñ. qi ille
rect. alienat hoīes ab hēditate ētna. Sinai
m. qī. Ve testamētū uer gñat in seruitutem
qi sina mōs. i. uet. t. datū immōte sina: ēt
arabia. i. mhumilitate. t maliciose qi af
fligebat hoīes subcarnalib oīb. arabia
n. mīpretatur humiliatas. t afflictio ⁊ ibñ dr
uet. t. datū ē in arabia ñ mīra ꝓmissiōis
ū udi qī filij fuerūt. sc̄; in arabia ū qī seru
⁊ alieni. qi uer. t. ñ filioſ. sc̄; seruoſ ⁊ alienos
pariebat. Sm uer. t. ꝓpō. cui datū ē cōpat
diceſ. q mōs: ꝓ omīa ɔsumet ē qi que nē
ē ierm ⁊ similit. i. uet. t. in illo mōte datū:
ꝓ oīa ɔsumetū ē: ⁊ simile ei ierm que nē
ē. i. udaico ꝓpō. q nē ē ei qui trena dilig.
⁊ ꝓ tpālib seruit. t seruit sub pecco. ē filij
ſuos h ē synagoga que sub pecco gñat filios.
Tot q ꝓpō mat ē singli aūt sūt filij. t filij
ſt plūres. q oīs timore pene seruūt. ⁊ ido
uet. t. dr ē ɔsumetū ⁊ simile illi ꝓpō. qi ſē
ue. t. penas minabatur ⁊ tpālia ꝓmittebat.
ita ut ꝓpō timore pene ⁊ amore tpāliū
seruiebat. Ecce p hāc oīa patet. q uet lex ñ ē
tenēda. sc̄; noua que surſū ē que liba ē. i. ad
superna nos mittit. ⁊ libos facit. que data ē
eccle. que surſū ē ⁊ liba. ūñ subdit.

Illa aūt que sur
sum ē ierm. li
ba ē que ē mat
ñra. Sc̄ptū ē enī.
Letare sterilis in
nō paris erūpe
⁊ clama que nō
parturis quia mul
ti filij deserte ma
gis quā ei que
hāt uirum.

Illa aūt
qī dicat. h
i. synago
ga timore.
t sub pecco
seruit: sc̄;
illa ierm
que surſū
ē. i. eccla
ō gentibus
congregata.
que cū do
gaudet i
spe liba ē
qi diligit
⁊ ex amo
re seruit
que ē ma
ter nīra
. i. credentiū. quia
singli ubo ⁊ exem
plo ei instituta ex carnalite seruūt. q aūt

subdēſ. Sc̄ptum ē n. qī ue: liba ē ⁊ mat
qz sc̄ptum ē. in ysaia. letare ste. q. ñ. p. e.
⁊ e. q. ñ. p. qz m. filij ⁊c. exhis ūb mō
stratur. ⁊ liba ⁊ mat. letari ⁊ erūpe ⁊ cla
mare: ꝓtinēt ad libtatē. qi nāt filios h
ꝓtinet admatrē. ysaias aspiciēſ temp
ꝑ. ecclam gentium ānt sterilē: ñ fecū
sam. alloqr dicēſ. o. eccla gentiū sterilis q
ꝓpter legis. h ūtute miraculi. partus qz illo
ꝓpe qī multos gñant q ī ñ parturis qz neq;
tūc conatū hūt letari incorō. erūpe.
i. letitia ñtis exē ostende ⁊ clama. i.
gaudiū tuū alios ꝓuoca. qz magē multi. i.
plures sūt filij tui oīb hēsibus. parui q. ñ di
lectiōe sponsi. q ei. i. synagoge. que hāt
uirum. i. legē. ad gñandū. i. que carnaliter
gñat sub lege. Vnū q ippe hūt synagoga.
legē ⁊ ferosa q̄dā sunt in libis. Sed ū
eccla. sūt uno ō. sūt ullo spōsi sermonis al
loquio diu uacant īdulgere. sc̄; ꝑq accep illa
libellū repudij ⁊ oīa ornamēta uiri in ido
la ūtute ornamētū. tē matrē ꝓpe cingūlo pu
trescente. aliū lūb sinus balteū. aliud ē gē
ub lumbare texerunt. que stātū ut ē uno
ɔuncta: accep ⁊ pepit: ūñ in ysaia: dūs
exclamat. dilata locū tabnacli tui ⁊ pē
de fumicios tuos ⁊ ē ⁊ nē. sic gens nata sunt.
Synagoga ē q hāt uirū. i. legē. Sterta ū ⁊
unga ⁊ sūt ulla leg potestate uniēſ. gētiū
mīstratio ē q filius erat nūc legitimi ubi
t uiri ꝓfectus gñē. Sterilis n. erat. in oīb
gētib eccla: ang ille fer q enim o. pariet.
hī aūt ꝗdā inualescentes: ad antiq sara refer.
hī ō antiq sara: sic fluc dicit ysaias q nūc
aūt ꝓpe obiectus. t p ierm intelligit hī: sup
na ciuitas celestis cuius. Supna ē n. sēm
ciuitas. hec ī quib; dā q̄s hī parit adhuc ꝓ
gñat. donec regnū cel ipse aduentet. qñ egre
gata ē ōs in sinus aspib; resurgēte ō hac
ꝙ dicē. Illa. a. ie. q. ē. s. i. ē dño gaud. liba
ē. a pecco ⁊ pena peccati. q ē m. nīra. Ciui
tas celestis mat nīa dr. qz ad eā uocatūr.
⁊ io celestis dr. qz celū ei ē sedes. ⁊ q̄s gnat
ibi erūt ē ea. Ve mat ē. Sc̄ptū ē n. leta.
re. q. n. p. e. ⁊ c. q. ñ. p. Celestis ierm dr
tertia. qz ñ parit ſ carnē. ñ parturit. i. ñ
dolores patit. sc̄; gñat spūaliter sine passiōe
clamat in leticia q plures hī filios. q q hī
uirū. i. synagoga que carnaliter gñat. ūñ;
subdō. qz mat. multi sūt filij tui deserte.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aquo: ab aīa qui ō̄ serta uera securis ē mea
te q̄ ei⁹ que lr̄e uerū .i. synagoge. Qui to
n. fuit plen ꝥam: iudis. qi ꝥam sr̄ḡlis fuit
numiū iudoꝝ. Scrm̄ g̊ dicta ē qi ūgo ē q̄
n̄ carnaliꝝ gnat filios. s; pmissā fide spūaliꝝ.
que n̄ parturire dr. Que n. parturit. dolo
res patit. h exclamat. in leticia saluis hu
mane ihrlm ū trena. iō uerū hūsse dicta
ē. qz carnaliꝝ gnabat. Parit aūt cuiꝰ tre
ne cuncteris pecō uciata n̄. celestis ū et
uncteris cuiꝰ: parit a pecō nām libans
gr̄a q̄ figeratū ē in duob⁹ filijs habraham. qz
un⁹ ō ancilla f carnē nat⁹ ē. Alē ō liba: nō
f nām s; pr̄epmissionē. Hegar n. n. filios
tali cōmixtioni. qlis ee potat habē -i sare
in illa etate -i mulieris accedēte filiatē
q̄ n̄ tē parere potuit. qn̄ n̄ etas fecūdita
ti. s; etati: fecunditas ōferr. q ū nate sic
affecte fructꝰ pr̄eritatis n̄ ōbebat̄ figeat
q n̄ hūan gnis pecō uciata: i iō uere
dāpnata: nich ue felicitatis impr̄erū me
batur. Isaac p repmissionē natus. n̄ p gna
cionē figerat filios gr̄e cuiꝰ cuncteris libe
rcios pacis etne: qi hi n̄ p gnacionē. s;
p regnacionē futurā erat. iō tē impata ē
ēcūcisio: qn̄ ō̄sara p missus ē filiꝰ. ēcūcisio
n. figerat naturā exuta uetustate noua
tā: q oīs filios -i seruos. unacios: epti
cos arcūcidi ubꝫ: ad oīs pt̄ā gr̄am p
tūe restatur. Octauus aūt ꝝ. figerat. qui
p̄ salbm resurrexē. Parentū mutant -i no
mina. oia resonāt nouitatē: i inueti. r. ob
umbrat̄ nouū: i innouo reuelat̄ uetus.

Nos aūt secm fr̄m ysaac pmissionis filij sumus. s; q̄ m tūc q̄ secm c arnē nat⁹ fuerat. psequebat̄ eum q̄ secm spm. ita -i nunc.

Nos aūt qi duo sūt filij habē. alē f. carnē. alē p repmissionem nat⁹. Nos aūt frēs s. fi. rep. i. p gr̄am gnita f. isaac. i. ad similitudinē ysaac. Isaac int̄pr̄at risus. quo figerant illi. qui in leticia seruūt. n̄ exercicia [illegible]

q̄m qi nos sum⁹ filij f. ysaac. s; q̄m tē ills q̄ f
car. n. cār. p. e. q. f. spm. nat⁹ erat. i. ismael.
psequebatur ysaac -t -i esau. iacob. ita -i nē
s. qui f carnē nati sūt: psequent eos q f spm
nati sūt. Q' sunt f carnē nati? dilectores mū
di. amatores seli. Q' tē f spm nati? amatores
regni celoꝝ. dilectores xp̄i. ds̄iderantes uitā
etnā gr̄is colentes dm. Iudei -i sūt f carnē
nati qui psecunt nos. qui sum⁹ f spm qi legē
f spm n̄ f carnē custodim⁹. p hi g̊ q patim⁹
pbamur filij pmissionis.

Sed qd dicit scr̄a: Eice ancillā -i filiū ei⁹. Hō enī heres e rit filiꝰ ancille cū fi lio libe. Itaq; frēs iā n̄ sum⁹ ancille filij s; libe. Qua libtate xp̄s nos liberauit.

Sed quid qi patimur ab illis fiē ysaac ab ismael. s; n̄ ē equum. qd̄ n. dicē. refert scr̄a dixisse sarrā:

Eece eice ancillā -i f. ei⁹. Hō puto nos inuenire
posse ū hismael psecutus fuerit ysaac. s;
tn̄ illos qd̄ cū filius egiptie luder cū ysaac
indignata sit sara. unde pueros simul lude
re: -i dix̄ eice ancillā -i c. Q' d ē hic? q' d enī
mali fecerit hismahel puero ysaac. q lu
debat cū illo? s; illa lusio illusio erat. illa
lusio deceptionē figebat. illū lusum sara
intellexit. -i apte uocauit psecutionē. q lu
sus maioris ad minorē illusio ē -i deceptio.
q scies se hīc alia negocia que intendit
simulat q̄si puō. i. infirmo. ludēs cū illo.
-i fraudes facit. sic -i in plus psecut? q
nos illudendo seducēt. -i sic sara intellexit
ludū istū. ita -i ecclia intelligit ludū istū
psecutionē. s; q dix̄ sara? eice: an -i fi. q.
ita q̄ primēt ad agar. -i hismael. i. lex -i
udi. eiecti sūt abeccla -i a gr̄a patis. nō
heredi -i filij eoꝝ ōs -i qui in ecclam tre
nā felicitatē q̄r a dño ad huc ad hisma
el primēt. Ipsi sūt? q̄ cōtēdeūt spūalib⁹
psecutoribus -i detrahūt illis -i hīc labia im

uuebat.i. qui ꝓtinēt ad ysaac int̄ eos uu
uunt. q̄ ꝓtinēt ad ysmael. ſti furſū uolūt
aſcendē. illi d̄ orſum uolūt trahere. iſti no
lare uolūt ad dm̄. illi conantur pennas e
uellē. ⁊ ſic̄ iſti ꝓtinēt ad ismael. ad. u. r. nta
⁊ antiq̄ uetꝰ. r. ministri: gram q̄ retes fi
li ꝓmiſſionis ſūt ꝓtinētes. ad nouū. r. d̄;
hoc q̄ dicit. eice ancillā. q̄n erit. h̄ erit ē
area uentilabit̄. un̄ subdit. ꝓ nō n. hes erit
filꝰ. ā. ē. fi. h. i. mali ē bonus iudei ē xanis.
sic̄ n. in oꝛatione ſūt dissimiles: nta erūt
⁊ ifinito ī retributōne. ſtaq; q̄: q̄ parum a u
detis: ⁊ ab alijs malis. sic̄ ysaac ab ysmaele.
staq; firs mei. n. su. fi. an. q̄ nō sum̄ ser
ui pecci ꝑ legis: ſ; libe. s. ihrlm celestis q̄
ē ꝑs nouus regni celoꝝ: ñ alio m̄ sum̄
filij libe. ſ; ꝓ eam libertatem. q̄ libravit. i.
ꝓ q̄ libertatem x̄s nos liberauit. qui immu
nis a peccō ex dilectione obediēs fuit lib
tas ꝝ qua liberati sum̄ a x̄o: ē peccoꝝ rem
issio: ⁊ fit ꝓdilectionē oparntis iustificō.

State ⁊ nolite i terū iugo ſeruꝰ tutis cōtineri.

Statte q̄. ad ꝙd̄ debet lex cessare huc usq; ostendit. ⁊ similitudine ꝙfuetudinis humane. ⁊ legis ipi auctoꝛitate. nē galathas hortatur. ne se iugo legis ulmt subiecere. ⁊ tꝛet pcli cōminacōe. Qui ⁊ qi ꝑ. r. libi etis: q̄ sta te. i. firma fidē fixo pede pmanete i lib tate: ⁊ nolite itꝝ iugo seruitutis. i. le ge que in seruitutē gat. ⁊ add. iterū ni q̄ ꝓsl galathe legem custodierit. ſ; dū circūcisionis: ⁊ legaliū obseruacionum iugo se subiciebāt. q̄ ad eos dē reuertebāt cultus quib̄ in ydolatria ant̄ seruiebāt. qua nō ē leuior h̄ leg seruꝰ q̄ idolatre.

Ecce ego paulus dico uobis q̄m si circūcidemini x̄s uob nichꝑ oderit.

Ecce q̄ nolite cō tineri iu go seruitutis nec saltē circūcisione. q̄ ecce ego paulus qui sum note auctoꝛitatis. dico uob q̄ si circūcidemini

circũcidi. Hẽ aũt lege fidi succedente
nich ꝓderit fidei. adẽta circũcisio ſi; o
berit. maiꝰ n. malũ ẽ exlibo fieri ſernũ.

Testificor autem rursum omni homini circumcidenti se. qm̃ debitor ẽ unuꝫ se legis faciẽde.

| q̃ naſci.

Testificor aũtẽ qi. ſi er cumcida mini nichil pũt uob xpſ. ñ hi ſolũ malũ ub erit. ſi; ⁊ teſtificor rurſum. ſic olim aũt fidẽ qi hoi. uso ⁊ gentili circũcidenti ſe. pro mda uſticia qm̃ debitor ẽ unuerſe legi fa. i. ex debito oia legalia deber imple q exigit circũcisio. V. n. bapꝰ ſuam ſic circũcisio ſuã exigit uſtificacionẽ. hi aũt io aut. ut ⁊ terrore tam innumerabiliũ obſeruacionũ q in lege ſepte ſũt. ne oſ imple cogerentur. q nec ipſi udi ñ patres imple potuerũt ſic petrus aut abſtinuerũt ab hiſ: quib eos aliqui ſubiecere cupiebant.

Euacuati estis a xpo. qui in lege uſtificamini. a gra excidiſti.

Euacuati aũtẽ qi ue xpſ ño poſſit uobis. q uos q ex pꝰ eratis plen: ⁊ uacuati eſtis a xo. i. ut nullꝰ x. uos dico qui in lege uſtificamini. i. ꝯtius uſtificari. aliꝰ n. ño noceret circũcisio. Euacuati eſtis dico: ⁊ excidiſtis a gra. ſtatua i. indigni eſtis beatitudine etna. Vt excidi a g. iã habita. i. grãm amiſiſtis. Qui n. in lege uſtificari uult pꝰ fidẽ: amittit grãm. q ad hi uenit donũ ⁊ gra. ut ceſſante legis hone uſtificet eventꝰ. q qui reducit. hec ꝓbat.

Nos aut spu ex fide spe uſticie

Nos n. qi qui in lege cõſis. amittit grãm. q

exp̃rio pot̃ uidei. q nos expectamus

ex. f. l. i. uſticiã er
spẽ. i. eternã beatitudinẽ. ⁊ spẽ uſticie. .i. quã spat uſticia. ſ. uram eternã. Vt spẽ uſtiei. i. qua spatur ipa uſticia. fides. n. eluriens ⁊ ſciens uſticiã. spat mea renouari ⁊ ꝓfice. ⁊ spes uſticie h. ẽ ex quo spatur ipa uſticia. Expectam⁹ dico: ⁊ hi facim⁹ spu. i. ꝑ spm ſem. qui ñ fallit. hi dicit ne putemur

| falli.

expectamus.

Nam in xo ihu. neq; circũcisio aliquid ualet. neq; ꝓpucium. ſi; fides que ꝑdilectionẽ opatur.

Nam. i. qi. Recte dico ex fide ẽ uſticiã q ño ẽ ex alio. ſ; am hiſ qui ſũt in xo ihu. n. c. u. n. ꝑ.

Equatur ꝓpucio circũcisio. hiſ. n. qui in xpo uolũt uiuere: uirtutes appetende ſunt. ⁊ uicia fugienda. media uero que nec uirtutes ⁊ uicia ſũt ñ fugienda ſũt. ñ appetenda ſũt. ut circũcisio ⁊ ꝓpucium. que nichil ualẽt in x. ſ; fides ño utiq; ociosa q fides ſine opibus ño ſaluat. ſ; que opatur ꝑ caritatẽ di ⁊ pximi. Opus fidei ipſa dilectio ẽ. ſine dilectione fides manifeſte fides cũ dilectione ẽ uana. i. fides ſin dilectione dmonis ẽ. nã ⁊ dmones credũt ⁊ cõtremiſcũt. qui aũt ño credũt tardiores ſũt ⁊ peiores q dmones. Sz multi nũc utq; qui ẽdat ipm ee xpm. an ẽdat i. x. Hã ipm ee xpm dmones crediderunt. ñ mi in xpm credidit. Ille n. ẽd ſt i xpm. qui spat in xpm ⁊ diligit xpm.

Currebatis bene quis impedivit uos ueritati non obedire

Currebatis. hic laudat galathas: ⁊ eos ꝑ quos inducti ſunt ut uidea ꝯtendere uel lẽt utrumꝑ ad illis ofen derant mo ner. Si fi del opꝰ

Nemini offendas.

persuasio non ex eo q uocat uos. Modicum fermentum totam

p dilectionē ualer. ⁊ hꝫ olim fuit in uob. qꝫ olim currebatꝭ p opa fibi pficiendo. ⁊ hꝫ bñe qꝫ ex dilectione faciebatꝭ. g̊ qꝫ uoꝭ faci naut. ⁊ impediut. nō obedire inuitꝫ. q ubꝫ le ingerit. ⁊ exercitū illoꝝ in opa fibi. bonū fu iſſe reſtauit. ſ; nequicia maloꝝ impediuoſ ñ ſuū curſū efficacia pfectionis oſummarēt. Vñ. ut nihi eoꝝ ēdāt. hortatur ſubdēſ. ſ; uoꝭ nemini illoꝝ ꝺmcepſ ꝺſentiriſ ſal tim eoꝭ audiendo qui opa legiſ ſeruāda ſu adēr. euāgelice uitam obedire nō ſinēteſ. p ſuaſio. n. qꝫ. iō ne ꝺſentiriſ. qꝫ pſuaſio hꝫ qꝫ uolūt uoꝭ mutare ſubiugo legiſ. nō ē ex eo. ſ. ꝺo. qui uocauit uoꝭ aduntā. ſ; ex dya bolo. ſdō ⁊ ne ꝺſentiriſ. q modicū fermē tū. i. illi pauci ⁊ acidi qꝫ ad illoꝭ uenieba. ut iſta ſuaderent. ⁊ mo. fa. i. h pſuaſio. ⁊ mo. fe. i. h circūciſio. ⁊ pauca legiſ. corrūp totā maſ. i. ꝺgregatione fidēliū ⁊ uitiū. Senſ traq; ē iſte. Ne paruuſ pauceꝝ hoīū in ſidiaſ ꝺrēpnendaſ. ú u. ſermilla reſ parua ē. ⁊ pene dū cernitur ñ uidr. ſ; ſi fomitem ꝺpenderit. ⁊ nutrita ſui mouerit mena. urbeſ latiſſimaſ. ſaltuſ. regioneſq; ꝺtim. ⁊ hē fermētū reſ modica uidr ⁊ nichi. ſ; cū farina ꝺſpſū totā maſſā ſuo ugore corrupit in illi uī trāſit oīe q mundū ē. ita ⁊ doctrina pūſa ab uno mendaciſ. uix. duoꝭ. aud treſ. pmū mouendo rep it auditoreſ. ſ; paulatī ut cancer ſerp in corpe. ⁊ uitia uulgare pūbū unuſ ſcabieſ pecudiſ. totū maculat gregē. ſic ⁊ cuncta ſtatim ú apparuit. exungue da ē ⁊ fermētū amaſſe uicinia ſemouē dū. ⁊ ſcabioſum aīal a cauſ ouiū repel lendū. hec erat uoꝭ.

Ego cōfido in uob in dño qꝺ nichi aliud ſapietis. Qui aūt ꝛbat uoꝭ. portabit iudiciū quicūq; eſt ille. Ergo ſtido in uob quia olim bonu fuiſtiſ. ñ ſimplr dico uob. ſ; addo in dño. ſ. op anter. Confido mq̄ qꝫ nichil aliud ſa. q̄ qꝺ docui. ſdō die ſe ſtēdo ꝺ hiſ. qꝫ nō ſubito

ſ; ꝺcumuēti erabāt. ⁊ iō oſtenſa m ua uia. facile ꝺnt eoſ reuerti. Qui aūt qi uob ſtido. ſ; ille qui ſurbat noſ. qi puriſ fontē nullꝰ uri. ut. ſ. murmur ꝺ dine. ꝺ ſpualibꝰ ſuiſ carnaleſ. portabit iudiciū. i. dāpnationū ſuſtinebꝭ quicūq; ē ille. ⁊ ſi carne ſit filiꝰ habrahe. p nullo parcetur ei occulte inquuit petꝰ latēt qui ſupꝫ infacie reſtitiſſe ſēptur. qꝫ nō recto pede incesſerit ad euāgliū ueritatē. ſ; ñ tam pceat maledicto. ꝺ eccle pncipe loqrēr nec petrꝰ dixiſ. ú portaret iudiciū eccle ſurbare. ex quo arbitrāꝭ ē. ꝺ alo qdā dici. qui ⁊ eū aplīſ fuāt. ⁊ ꝺ iuda ueniat. ⁊ expharieis crediāt. ⁊ ꝺcipi magꝰ ſit apꝺ galathas eſtimat. ú portet iudiciū eccle ſurbare. Sic ū. qui errantē ad ueritatē reuocare ꝺtendit remunerandꝰ ē. ita ⁊ qui rectū incedentē ñ flectū inclinū dapnationē ꝺſequitur.

Ego aūt. qꝫ ille portabit iudi ciū qui cō turbat uoꝭ. Ego aūt. nō ſturbo uoꝭ ꝺ fiſ pdicando legalia. qꝫ ſi circumciſionem pdico adhuc. ut olim feci. ⁊ ut m imponitur. intelligendū ē. ū. q imponebat ei a pſeudo ifrā ſeruitutē galathis p ſuadere uolentib. q alibi circūciſionē pdicaret. ſ; ñ eiſ facile apire ſentāciam ſuā uolebat. ſi ꝑ. q. ſi ago. qꝺ adhuc p ſecutionē. pa. Nulla alia ea pacior a iudiſ. Per ſecutiones. ū. ebrimal a iudiſ ſuſtinuit. eo q ēdentes ꝺ gentib docet ñ debe ecūcidi. ⁊ ſi ea pdico. q euacuatū ē ſcandalū crucis. Nō irascuntur iudi ꝺ cruce. ſi aſſero circūciſionē in ficare. Scandalū erat iudiſ pdicō ecclie. q ſalbim. ⁊ ecūciſionē euacuabat. ſi ñ amittet ecūciſionē. ñ eiſ cōt ſcāda lū. ⁊ pacifici cēnt ei.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Ꝑpositum eius q̄
oīa opat̄ scō
cōsiliū uolūtatis
sue. ut simus ī
laude gle eius.
qu ante spaum
mus in xp̄o.

mutasse me
lr alys. of
tenent eos
tra grās uo
catos non
minus hīe
fuerunt
alij diēs
in quo ꝑ
.i. p q̄. x̄.
⁊ nos aplī
ut nos alij
sum̄ uoca

ꝓ ꝓuīcōe grā.
⁊ hī nō mīus. s; sorte. i. diuina electione.
Sors n. dr di grā qua salui facti sumus
que benedict sors. q hoīs nō ē electio. s;
uoluntas di. q nllam mīta nra īuenit s;
sorte uoluntatis sue nos ad salutē uocauit.
q uolut nō q dignī fuim̄. h ē sors ūn tu
nica illa oīm dīr rexta q carnalē figē sor
te fr̄ eā missa puenit. q di grā carnalis
mīspratē nō meruit. uocati sum̄ nos dico
p̄ ꝑdestinati. i. p grām ꝑpaā ⁊ electi. ⁊ hī
n ſ. mīta. s; ſ ꝓpositū ei. qui ī inaplis op
atur oīa ī utile bonū. ſpe g ū ēde incipi
am̄ opatur. n n. q ēdimus s; ū ēdamus
eleg nos. dico eleg nos. ⁊ opat oīa ⁊ hī scōm
ꝓpositū uoluntatis sue. i. ſ. uolūtatē suā q ē
ex rōe qī dret. qre nos mag eleg ad offm
ꝓcōris ſ aplat̄ nescim̄. s; ūm cōsilio fec. n
tame. ⁊ ad hoc nos eleg. ut sim̄ in laude
gle ei. i. ut p nos alij laudēt gām ei. ut ex
emplo nr̄o nemo iā gle in hoīe uerū ē n.
q aut. nō nos me elegist. s. e. e. u. laus ait
gle di ē ē multis adquirunt ad fidē. sic gla
medici ē ē mlti nos curat. sim̄ mq in laudem
nos aplī. qu ante omīs alios quib; ꝛ ꝑcepit.
⁊ q p eū conūsi sūt. spauim̄ in x̄o. ⁊ io tales
ē debemus p q̄s alij laudent.

fide. ⁊ nos ephesij etiā. Cum audiuisseris. i. p hī
q audiuistis ⁊ postq̄ audiuistis. nō ante cū. n.
⁊ cām notat hic ⁊ rēp̄ cū audiuisseris dico u
bum ueritatis. s. euāgliū salutis uīre q salu
tem annunciat. ⁊ ad salutem uocat. ſ neque ꝛ
. i. īo operatione. ⁊ nos ēdem ſ signati estis. i. di
uisi a grege diabli. ſ. sigē. e. imagine ei re
formati in uob. ūn sigēatum ē hūp nos lum̄.
uu. tui. d̄. ⁊ hī spū scō ymissionis. i. p spm scm q
ꝓmissus erat. ſ q ꝓmittit hereditatē. ⁊ ē arra

ei ūn subd̄.
qm ē pign̄
hereditatis
nr̄e diffusa
n. carnalis
in cordibus
nr̄is. p spm
scm qui da
tus ē nobis
si diffusa ē
in carnis. ee
ee iā exq̄

:signati estis spū
promissionis scō: q̄
est pignus here
ditatis nr̄e in re
demptionem adq̄
sitionis in laude
gle ipsius.

rulo eēq; pignore dānbu
lat dō nobis. ⁊ sic
pignus accepim̄ quidā in ecclesi. melī hīt ar
rham. eandē quippe rē mūtes dicere uoluerūt
mīt ē ūn aliq̄d in loquendi usu mīt arrā ⁊ pign̄.
lign̄ n. qm dat̄. soluto eo p quo ponitur auferēt.
Arra ū ē. ē d ꝓ ꝑte dat̄ aliq̄d q nō ē auferē
dū. s; cōpl endū. dr g caritatē in dē tanq̄ pign̄
dedit. p spm qui dat̄ ē repmissa reddim. aufe
rend ē a nob pign̄. Absit. s; hī q dedit impleb
it melī hīt arra q pignus. Dat nob spm ad
hī unq;. s. in redēptionē adquisitionis. i. ad hī:
ut sanguine ei redēpti a uane mutatione. ut ultra
n dēnetur nob immice adq̄rant dīm. ⁊ adq̄rant
dō. ad hī. u. redeant ī hāt. nō ut ꝓdat nos. ⁊ in
laudē gle ipsi. qī ⁊ ad hī dedit nob spm. ut lau
detur ipse dns.

Ꝓpter
enumera
tas bñficijs
huius gñis. ⁊
aplis. ⁊ ephe
sijs collatis
q̄o bñficijs
ephesius
datis sen
tiat aplūs.
subd̄. s. q̄s

In quo ⁊ uos cū
audissetis uerbū
ueritatis euāgliū
salutis uīre
in quo ⁊ ēdētes:

In quo
⁊ ē. expo
sitis hijs q̄
aplis collā
ta fuit in
uenit ad
ea q dedit
ephijs qī
spauim̄
in x̄o ī q̄ x̄
. i. in cui

Ꝓpter ego audi
ens fidē uīram q̄
ē in dño ihu. ⁊ di
lectionē in oēs scōs
nō cesso grās agēs

puobꝰ. memoꝛ
am uꝝ facienſ ī
oꝛacionib⁹ meis.

ſ; ulr̄ ten
dār. qī eū
audiuiſſe
ris eugim
ēdixiſtiſ
ꝑtēa ⁊ ego
audiens ſiue uꝝam. q̄ ē mꝫ thu .i. q̄ m xp̄m
ēdixiſtiſ. ſūm admixtione legꝫ ⁊ dilectionē uꝝā
.i. opa caritatiſ oſtensa mōſ ſcōſ nō ceſſo agēs
puob gr̄aſ dō. qī bñe nouī quat eſtiſ ⁊ iñ nō
nol. ſ; dm̄ laudo. qui hī fec̄ ei. n. qui fecit a
guntur gr̄e. iō añ. nō ceſſo p nob. g. a. ſ. ꝺ
habitiſ bonū. ego dico ⁊ faciens me uꝝ. in
oꝛonib; meis. quib; oꝛo dñe. ultroꝛa ub im
ploꝛāſ uñ ꝛgrue ꝓiā datuſ ꝑmittitur gr̄aꝝ
actio reddenda cum fecerit. hī añt in oꝛoib⁹
meis peto.

Ut ds dñi nꝝi ihu
x̄ pater gl̄e det
uob ſp̄m ſapiēcie
⁊ reuelacioñis. in
agnicionē ei⁹: illu
minatoſ hꝫe ocu
loſ coꝛdis uꝝi.

Ut ds dñi nꝝi. i. x̄ ⁊ pr gl̄e .i. det ⁊ c̄. Distingue ds. pr. ⁊ ds x̄ ē ⁊ pat̄. ſ; ds x̄ ē ſcm̄ humanitatē. i. q x̄ ē homo ⁊ natuſ ex feīa. uñ ipſo dic̄. ꝺuenire matriſ mee ds miſ eſtu. ostendēſ patrē ee dñi ſui. q hoō factuſ ē. hō n. de uētre matiſ nat⁹ ⁊ ſ homīē ꝺ uirgine nat⁹ ē ds. ú nō ſolum pat̄ illi ēnt qui eū ꝺ ſe ipō gnāt. ſ; ⁊ ei⁹ dñs eēt. q̄ ꝺuenire matiſ hoīnē cauit. qui g̃ ē pr̄ filio ereꝺo ſuo. de uentre matriſ ds ei⁹ ē. nō ꝺ ſuo. ⁊ ūm dñs ipſe añt. alcendo. a. p. m. ⁊ p. u. ꝺ. m. ⁊ ꝺ. u. hī g̃ ono ut dē: x̄ ⁊ pr̄ det uob ea que ſequuntur. q̄ adimpetrandō illa nō obtendo mīta ſ; q dñs ⁊ pr̄ x̄ ē. hī mq̄ p̄ceꝛ. ut det uob̄. ⁊ ſi tam ſapientes eſtiſ. ſp̄m ſapientie ⁊ reuelacōniſ magnetiſē ei⁹. i. ſp̄m ſcm̄ qui det uob ſapiam ꝺ celeſtib; pleni quā m habetiſ. nta ut nō obſcure. ſ; clare. ⁊ ſine uelo eū agnoſcatiſ. ſ. det. i. faciat. Illuminatoſ oculoſ coꝛdiſ. uꝝi. i. rōnīſ que ē imago ꝺi. in qua renouariſ magnetione ꝺi. in imagine g̃ ſua agnoſce auctorē ei⁹ qui coꝛpa

ſenſu dñm attingi. ſ; ocliſ mītiſ ipm cognoſcere. ⁊ auribꝰ mītiſ ipm audire. incepe ú diuſa mbra ſūt. alibi audiſ. alibi uideſ. in coꝛde aūt tuo ú diuerſa mbra nō inueniūt. ibi audiſ. ú uideſ. ad hī illuminet oculoſ.

Ut ſciatiſ que ſit
ſpeſ uocacionis
eius. que diuicie
hereditatiſ ei⁹ in
ſcīis. ⁊ que ſit ſū
mineſ magnitu
do uirtutiſ eius ī
noſ qui ꝺimus.
ſcm̄ operacionē
potencie uirtutiſ
eius quā operatꝰ
ē in xp̄o.

Ut ſciatiſ plenī q̄m q̄. i. quāta ſit ſpeſ uocacionis ei⁹ .i. reſ ſperata ad q̄ uocat ēdentiſ hī dic̄ ut pp̄e hoc eſt ſint q̄ eū plene ſcierīt q fructuſ ē ēdeneiū ꝑpetuoꝛeſ ſient ēca exceſlendā religionē. dīm q̄d no mine ſpei intellexēt. apt ſubdēſ ⁊ ſciatiſ q̄ ſint diuicie ⁊ c̄. hī ē ſpeſ ſp̄e. n. accipit. rē ſperata. t nta. ut ſpeſ pp̄a accipiatur ⁊ ē ú ſci. q̄. ſ. ſp̄. u. ei⁹. i. quātum ual ſpeſ ure eīne. ad q̄ uocat. ⁊ ſciatiſ q̄ ſit abundantia pleciō eius ſpei q nta ait: ⁊ que ſit diuicie gl̄e hereditatiſ eius. i. gl̄oſe hereditatiſ. ſ. eīne hereditatis que dr hereditas q firmiū habebitur. que erit inſcīis ōib; cōunit. ⁊ ſcīatiſ ⁊ que ſit ſupemineſ magnitudo gl̄ie ſūte nīnoſ aplōſ. i. qō noſ apli p̄ alijſ habebimuſ gl̄iam. nō ut ſtultiſ. ⁊ beatiſ ſi; tenda tiſ ad illō mai⁹ q habebim⁹. qōdā u. in ēnitum gl̄e habebūt ſūmu doctoꝛeſ ulī illō q cōunit omīs habebīt. habebīt u. omīs eundē ornatū. ſ; differet ſtella a ſtella in claritate ⁊ erūt diuſe mānſiones in domo patriſ. ⁊ inter alioſ clariꝰ fulgentes apli alci⁹ ſedebūt. ūm in tabnaculo dñi ſup mensā fēa ē coꝛona in tra ſit. altra digitiſ. iiij. opiens totā mēſā ⁊ ſup eā altā coꝛona aureola. p coꝛonam altam digitiſ. iiij. q mensā opiebat gl̄a uite eterne ſignatur q omīs electi fruentē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

que m.iiij.libris euangliij digito dei.i. spū scō septis annunciatur.⁊ erat i ara sit p diuisitate mitoz. corona aurcola sup illā ē pfectio remuneracionis eozū qui in doctoribꝰ excellūt.ido apls ait. q̄ sūt sīr.mag.gle imnos que magnudo ē iusti q̄.i. iustitie di vanda nob.q ēdidi mus.de illa beatitudine.⁊ opacionē porā cie iustitis eius q̄ opatus ē in x̄o.i.⁊.q potenā opatus ē in xpo.ē mbra sumꝰ.⁊ ido ea dē cū illo nos cōmunis habituros.opatus ē i quā in x̄o.ita.⁊.

Suscitans eum a mortuis ⁊ cōstituens ad dexteram suā in celestibꝰ sup omnē pncipatū.⁊ potestatē.⁊ uirtutē.et dnacionē.⁊ oē nom̄ qd nominatur nō solū in hj scło sj; ⁊ in futuro.

Suscitans illū amoz tuis ⁊ constituēs illū ad dexteram suā.i. in eterna beatitudine. nō eos audiam. q negāt ad dexteram patris sedē filium dicētes. nūqd dās pat̄ hīr latus sedēt. ⁊ simūl. sic carpa nec nos hj d̄ do sentimꝰ. nulla .n. forma corpis d̄f finit ⁊ cōcludit̄ur. sj dextā di ē baturus do etna que scīs datur. sic finit̄ ei dr miseria ꝑpetua que impijs datur.⁊ ē.sūt. .u. ad dex. suā.i. ostendens hoiē x̄o eternalē batū in celestibꝰ.i. in celo. ⁊ exēplū u. gle sēcy ostitit in resurrectiōe saluatoris. ut in ea cognoscāt fideles. qd eis pmus fūt ē simili. u. in. extollent̄ sup celos. ē x̄o sic ipse dic̄. Cat̄ nolo ut ú ego sūo.⁊ hi mecū sint. qz ⁊ corp̄ x̄i q ē ecclā in ipsa dextra.i. in ipsa beatitudine eīr q̄uis. u. corp̄ nr̄m nōdū ibi sit. tn ibi sit spes nr̄a ido ⁊ dns p resurrectionē ostit in celestibus; ut in dextā partē mittarēt recta q̄ ⁊ dix̄ se in iudicio agnos ad dextā edos adsumēdā ē positū ⁊ ita ost.i. stabilit̄ statuēs illū.s. hoiē x̄e. ap.d.su.i. in sede iudiciaria in potestate iudicādi. qn. oīe iudiciū dedit pr filio.i. ad dexteram di sedē dr qī iudex. uīn aīt iudeis. am iudicabit.f. hoīs sedētē ad dexterā ūtutis di ⁊ ē. ⁊ ostituens illū inceleſtibꝰ ⁊ sup oīe pncipatū ⁊ potestatē.⁊ uirtutem.⁊ dnacionē.i. sup dignitatē hoz ordinū angloz.⁊ nō solū sup hoīs. uij. sj; ⁊ sup oīe nom̄ q nominat̄ n solū in hoc scło sj ⁊ in futuro.i. sup oīe nōinabile. q ⁊ ita sentiunt ⁊ in futuro scientur. si dicē ꝑ incarnationē filij di ut ⁊ fēl hō. sup oīes celos ēe dicatur.⁊ sup omnē creaturā hūc nom̄ di p niam. nō p adopcionē. & ne uideatur p ēe oīm creaturē dignitate tm ⁊ nō potestate

subd.

Et omia subiecit sub pedib̄ ei⁹ et ipsum posuit ca put sup̄a omnē que ē corp⁹ ipsi⁹ ⁊ plenitudo ei⁹. qui omia i omib⁹ adimpletur.

Et omia q̄ nō solū pē omiū dignitate. sj; ⁊ sub eis ⁊.i. q̄ oia subiecit dr̄ pr. sub pedib; ei⁹.i. subiecit ei plene. ut p pedes plena subiectio notetur. que oia merito sūt ei subiecta q̄ p eū facta sūt. ⁊ sub.p.ei⁹.i. sub humanitate ei⁹ que signatur p pedes. q̄ sic pes ei⁹ inferior pars corpis. ita inf̄ior natā humanitas quam q̄ ⁊ agit ad horā.⁊ ipi hoi x̄o oīa subsūt.⁊ ipsum. p̄q̄ cōmendauit dignitatē x̄i reddit ad nos. ostendens ei dignitatē ad nos ꝑtinere. q̄ ita exaltauit dr̄ xp̄m ⁊ hūc ei exaltacio ad nos ꝑtinet. q ipse tot ē cap̄ ⁊ nos corpus ei⁹.⁊ hūc ē q aut q̄ hūc qd dix̄ de x̄o ad nos ꝑtinet.⁊ .i. q ipm qui ado altus ē dedit dr̄ capī. in quo sūt omes spūat sensus eccl̄ie .s. dona gr̄e. Illū inq̄t dedit ēe capī sup oēm ecclām que in celo ⁊ intra ē. dū confitent hūc ēe ꝑ quē fēi sūt. subiecumt̄. n. illi q̄ capitis ex quo trāhūt originē. ab ipo aūt fēi sunt ⁊ ditant̄.⁊ ita ⁊ dnatē cap̄ ē eccl̄ie ⁊ quā dedit ei ēe capī. illū aīt oīa gignēdo.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ē ī ꝑ̄e dr̄ cap̄ ꝫ humanitatē ꝫ q̄ cōiū
gitur ei eccla. ⁊ ñ ⁊ gr̄a nam in eo pleni
tudo gr̄e fuit. ꝺ cui⁹ plenitudine nos accepi
mus. nullūq; mai⁹ donū p̄ire ds̄ posset
hōib;. q̄ ut uerbū suū p qđ ꝺoꝺit oīa face
ret ut cap̄ꝺ. ⁊ illos ei ranq̄ m̄bra ꝺaptaret
ut eēt filio ꝺi. ⁊ filius hoīs unus ds̄ ē patre
un⁹ hꝺ ē hoīb;. Sequr̄. q̄ eccla ē caput illi⁹
.i. unita ei gr̄a. ⁊ natura ⁊ plenitudo ei⁹. ſ. i
ptes eū. ut hāt m̄bra oīa. ⁊ ide ē plenitudo
ei⁹ qi ip̄e ē qui adimpletur p ꝺos. ē n. regres
si ad ꝓfessionē flectunt genu ꝺ adimplet.
dico. tñ ēnt oīa moīb; hic ⁊ in futuro. qi m̄b̄
nich ꝺ ꝓferūt. ſ; ip̄e oīa m̄bra. qui ido dr̄
ē oīa in oīb; qi oīa ab ip̄o suū mens ē ut
unus suū. q̄ suū.

Et uos cum ēctis
mortu⁹ delictis.
⁊ peccatis ur̄is.
in quib⁹ aliquan
do ambulastis
ſcm ſcm mū
di. hui⁹ ſcm p̄n
cip̄ē potestatis
aeris hui⁹. ſp̄s q̄
nūc op̄atur in
filios delictis ⁊
pēcatis diffidē
cie.

Et uos ꝫ
cōmemorat
p̄ora. ſ. q̄les
fuerīt gr̄a
fiē. ⁊ qꝺ
in p gr̄am
tēi suē. ut
in bonis q̄
nē hāt hu
milientur
⁊ ērūi sit
q̄ si minꝰ
est ꝫ data
fuit magis
amicꝰ ꝺa
buntur q̄
aplꝰ obtat
qī ꝺicat. ꝺ
ē cap̄ oīs
eccle. ⁊ ūrīm.
q̄ uos con
unificauī.
cū. i. quā
uis nos ex
tis mortuꝰ.
ꝺ. p. ⁊ ē. Vt ita ꝺtinua. ut a sup
ioꝰ sumas ubū. q subintelli
gitur. qī nos q̄ ēꝺimus hmōi ſp̄e here
ditatis. ⁊ uos. ſ. ēꝺitis ds̄ aūt ꝺuunfi
cauit uos. cū. i. q̄uis prius ēēt is mor. ⁊ ē.
Vt ita ꝺtinua. ds̄ fuscitauit ihm. ⁊ uos
.ſ. fuscitabit. cū. i. q̄uis ēēt olim ante
fiꝺe. mortuꝰ. ſ. ñ ī senciēt malo urā.
mortui dico ꝺlictis. ſ. ꝺmittendo q̄ u
bentur. ⁊ pecēt uīis. ſ. agendo phibita ī

quib⁹ ꝺelictis ⁊ pcc̄is. aliq̄n. ſ. añ fiꝺē
longo usu ambulastis ꝺe alio ad aliuꝺ
declinantes. ambulastis dico. ꝫ ſcm
oūlacionē ⁊ ip̄e huius mūꝺi. ē ip̄es nos
allicit. ⁊ ſcm p̄ncip̄ē ſp̄s. i. ſp̄uum. po
nitur. n. anglorū genꝰ ꝓt ah. Ille ē
beelzebub. qui ē p̄ncep̄s malignoꝝ ſp̄uū
⁊ mtransitiue ſcm alia lra. que ē
ꝫ p̄ncip̄ē ſpm. p̄ncip̄ē dico potestatis aeris
hui⁹. i. qui hꝫ potestatē. in ꝫ aere caligi
noso. nō eū hoīb; inmūdo. qui ad ista ca
ligīosa ꝺ apparatu supnoꝝ angloꝝ cum
angelis apostatis lapsus ē tāq̄ ad carcerē
caliginosus n. aer ubernus ē ꝺmonū usq;
aꝺuentū añi in canonica apta ꝺr̄ carceꝛib;
caligis urberni retrusus mundicie seruari
punient. Spm g errorꝰ ducē p̄ncip̄ē aeris.
q̄ in hoc aere ꝺnatur. hāc n. partē sibi u
surpauit ꝺ excecandā ꝺnacionē. ⁊ q̄ ma uici
nu suū nob ⁊ ſp̄s inuisibiles magꝰ suū mūꝺi
qui p̄ncep̄s nē ⁊ adhuc opatur q̄ū ds̄ finit
filios diffidēcie. i. m eos qui diffidūt ꝺ eum
⁊ ꝺ quoꝝ salute nos diffidimus. ⁊ ꝺo erepti
ei sūt gr̄a. ereptus ꝺ qui mittit in ꝺomū
fortis intus ꝺnatu g humanā hitis ⁊ ꝓ ipm
alligatur. i. ei cohercuit ⁊ cohibuit potes
tatē. potestatis sue fractoꝛib; unctis. ⁊ sic
erpuit uasa ei⁹ quoq; ꝓꝺestinauit erripe.
arbitrū eoꝝ ab eius liberāli potestate ut
illo ñ impedirēt ꝺēar inditum liba uolūta
te. pñ hoc op⁹ gr̄e q̄ arruit ſcds adā. ñ ñ
q̄ corrup̄ p̄m⁹ adā filios ār diffidēcie regit
p̄ncep̄s tne. i. diabolꝰ ad arbitrū suū. qꝺ nec
ip̄e hꝫ libū ad bñfaciendū ſ; minaxia malu
uolencia ꝺ sectib; obnuratū. uñ nemo sañ
fiꝺei erit. ⁊ ꝺne hos apostatas angelos adp̄ti
mā pietatē correcta aliq̄n uoluntate cō
uerti. qꝺ ār op̄atur ī p̄ncep̄s in filios dif
fidencie ñ opa sua mala. ⁊ imꝑmit ma
lignitatē; ip̄am diffidencie ⁊ infidelitatem
q̄ ſ ꝺ minuer fiꝺei p q̄ scit eos posse mun
dari. huq̄ g obstinationē. cū ds̄ pñq; face
ds̄. nō instigando. ⁊ inspirando ſ; ꝺserē
do fac̄. à illo. i. ſp̄s malignus operatur in
filios diffidencie qꝺ ds̄ ꝺbitē uitaq; p
mittit. Sequr̄.

In quib⁹ ⁊ nos
aliquando cōu

In quib⁹
pecēt ⁊ nos
oēs uiuim⁹
ſ. ut gētes
aliq̄n ꝺ̄sari

(c) 2006 Ministerio de Cultura

tan tum̄ in de
fideriſ carniſ
ire facientes
uoluntatē car
nis ⁊ cogitaci
onum.· ⁊ era
mꝰ nata filij i
re.· ſic ⁊ ceᷓt.

ſum̄ agᷓ
tes uitā
nrām in
deliderijſ
carniſ nr̄e
.i. in mal
ſempiſcē
eiuſ que
re carne
ſūt.· ⁊ ſi
facientes
actu uo
luntates
carniſ.i.
ea in qui
buſ caro

delectatur. ut ē luxuria ⁊ hui⁹modi.· tue
lumtē cogitacionū ⁊ mentiū.i.ea in
quib⁹ caro nō delectatur. ſi aīa cogitat
ut ſē hereſe prauitates.· alia huiuſmodi
⁊ eramꝰ nos udi ſic ⁊ ceᷓt.i. gentiles. fi
lij ire.i. debitores ecē pene. ⁊ hꝫ ñ.i. ꝑ
tres. adā. ſ. et euā.i. ꝑ peccm originale
ab eis trauectū. eccitas ñ. impio hoīe
ꝑ peccm cōtigit. ꝺ quo oēs originē duxim⁹
nō ſolū mortis ſi; ⁊ iniquitatis. iō apls ait.
eramꝰ na. fi. ire.i. filij undicte filij pene
filij gehenne. quoꝝ ñ ꝙ peccāte primo
hoīe uicti ꝑ ñ moleuit. detinebatur ꝑ uſ
ta dāpnacione gnis humanū. ⁊ erāt oēs
filij ire. ꝺ q̄ ira dñi diē. q̄ nō edit ut filiū.
nō hr̄ uitā. ſi; ira dei manet ſup eū. nō aut
uenit. ſi; manet ē hec q̄ppe ira omnis hō
nascitur. ꝑā ē illa ira. ē qua omnis nati ſu
mꝰ cū nascendo helimꝰ ira ꝺ ꝓpagine ui
quitatis. ꝺ massa peccī. ⁊ nota qꝺ ipſa iuſ
ac ꝓpe ñ hoīs dr̄. quat ſūt uicio primi
contra. translato aūt ubo unū. ut nūm
dicam⁹ ⁊ quat hō nascit. ſ. q̄ locucionē dr̄
hic eramꝰ. ñ. ſ.i. ſic̄ ⁊ ē. Ac ñ dicat. ē hec
ꝓpheta fūt in nob ſic̄ in gentib⁹. nō deſpet
gentil. q̄n par udis fiat. q ⁊ nos ſic̄ illi
eramꝰ filij ire. in hac ira cū eēnt hoīes
ꝑ originale peccm uitio gnis ⁊ pniciosi
q̄ꝺ materia. t ꝑtā inſup addidāt nec̄a
rius erat mediator.i. reconciliator q̄ hāc
ira ſinglis ſacrificij oblacione placaret.
unde ſubdit.

Ds autē qui

duos ē in mica.
ꝓt nimiā cari
tatē ſuā. qua di
lexit nos.· ⁊ nos
cum cēmꝰ mortu
i peccatis. cōui
uificauit x̄o. cuiꝰ
gra ſalui facti
ſumꝰ. ⁊ cōreſuſci
tauit. ⁊ cōſedere
fec̄ in celeſtib⁹ in
x̄o ihu.· ut oſten
deret inſeclis ſup
uenientib⁹ habū
dantes diuicias
gre ſue in bon
tate ſup nos in
xp̄o ihu.

tui. dꝫ in
cōmuni
emur nos
dꝫ nr̄e ⁊
ne aliud
⁊ hꝫ ē dꝫ
amr̄. Qui
duos ē in
mica. q
actualia
⁊ originalia
ha dimit
tit. ip mq̄
nō ꝓpter
meritum
ur̄m ſi ipſi
mimicos
carnalē
ſuā qua
dilexit
nos. ſ. in
peos ⁊ gē
tes nō in
ꝓq̄. uſq̄
ſumꝰ ſi
⁊ cū cēmꝰ
mortui
peccīs cō
uiuificā
uit nos ix̄o.
.i. ſimili
x̄o. q ſic̄
xp̄m a
uemitate

pene. ita nos a uecuſtate
culpe mundauit. t ſeᷓ.
aliam latinam ꝙuiuificauit nos. ſ. udos. ⁊ hꝫ
in x̄o.i. ꝑ x̄o gram ⁊ ſ. hꝫ ita n. cū ſuprenib⁹
uigit̄ littera. ibi. Dꝰ aūt qui nos alicꝙi ma
le ꝙſati ſumꝰ. ſi; dꝰ qui duos ē ⁊ c̄. cōuiuifi
cauit nos udos in x̄o.i. ꝑ gram x̄o. ⁊ ſic̄ nos
ſimul ⁊ nos gentiles cōuiuificauit. ⁊ hꝫ c̄ q
ſubdit. Cuius ꝺ gra. ⁊ nos gentiles eſtis
ſaluati. ſic̄ ⁊ nos udi. ⁊ utrosq; ē reſuſcita
uit.i. ē x̄o. ita ſuſcitauit ſpe ranq̄ ꝑfectū
emuneret. q futurū ē qi ſpe certa ꝙ fu
turū ē. ita tenem⁹ iō ita uiuit ꝑfm ſic lo
quitur. uñ ⁊ ſubdit. Et adhuc hec. ut udi
cet nos ⁊ nos in celeſtib⁹ nō mimur ſi; ſuſci
tati cōpetat fem. qꝺ futurū ēe ñ dubitat.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

certe n. mcelestib⁹ x̊o iã sedet. nõdũ aũr nosl.s; spe ẽra veneri⁹. fcẽ dico. p hĩ q sum⁹ in x̊o ihu .i. infide x̊-ri-ẽ. qĩ ita h̃ in spe fcẽ ut imre capiẽt in die iudicij q ita dic̃. ut extendet imre in celis supuenientib⁹ .i. in die iudicij. habũ. diui. grẽ. suę .i habũ dancia dona grẽ infuturo .n. scis appare bit domũ di in remuneracõe euenciũ q octs nõ mdit. ñ auris audiuit. z hr sũt habundantes diuicie. ut nĩ dẽt qñ mẽs mucstigare nõ pot. t ita ut dep̃sentia accipiatur sic. qĩ ido cõmunicamur nos p⁹ mor tuos ũ. vs. in celis sr .i. positis nr̃is. ha. di grẽ suę .i. habundantia dona grẽ. q hic largitur. Deũ utrãq; sentenciam plectere simũ qĩ diuicias. dico datis. nob hic t in futuro nõ minus nr̃is s; in bonitate di. diuicias dico existentes sup nos .i. p⁹ habundãtes q digni sum⁹. t existentes hĩ nos .i. sup intellectus nr̃os. qz plene capere nequim⁹. datis dico in x̊o ihu .i. p xp̃m. ri benedicti in bonitate.

Grã eñ sumus saluati p fidem. ri hoc nõ ex nobis. Di eñ donũ ẽ. nõ ex op̃ib⁹. ut nequis gliet̃ur

Grã eñ pmia .i. gratuita di uolũtate saluati estis p fidẽ qz cooptat fidei bone di uolũtati ri hĩ .i. fides nõ ex uob .i. ex nr̃is n nr̃e qz di donũ ẽ pure nõ parti ex op̃ib⁹. ita ut neq̃s .i. nemo gliet̃ur .i. extollatur ex op̃ib⁹. hõ hoc ĩo dicit qz opa bona pia cognitione fcã frutentur. ẽ d̃s reddat eisq; f opa eor̃ sicq; gla omĩ cooptanti bonum s; qz opa exgĩa. nõ ex op̃ib⁹ gĩa. bonũ ẽ g̃ hõi ut de uiris⁹ libi arbitrij sui nõ plumat. qz ille qui putauit sĩ ei aduersus se posse custodire. q dicit pfect⁹ i longũq. ri uuiẽs pdige cõsupsit cuncta ri miseria antiqua ri inse reuisit dixit. surgã ri ibo ad patrẽ meũ. q cogitacõnẽ bonã nõ hr̃et ñ ri ipsã inocculto patrẽ miscdissim⁹ inspirasset. ĩo recte dic̃t ri li nõ exuo. s; donũ di ẽ. nõ exuo. ne forte ducas pmeritũ. ri nõ acceperis. nõ potes te pmerendo accepisse qui nõ pmeritis ni acceptisset. grã pcessit meritũ tuũ. nõ grã ex merito sed merita grã. nã si grã ex merito exp̃isset nõ gratis accepisti. ita meritũ pcedit grã in bonis di sequit̃ merita nr̃a. ex nequis alter inuel hget pp arrogãtes-i suã iusticiã sibi ri ere nolentes plani⁹ aptr subdũtes.

I pfi⁹ eñ facta sumus creati in x̊o in op̃ib⁹ bonis que pparauit ds ut in illis ambularemus. .i. op⁹ di. vt ita. nos su. ea. f. .i. p feturã xpi⁹. .i. p opacionẽ di in x̊o ihu .i. in fidẽ x̊-ri in op̃ib⁹ bonis. t ita nos sumus fac. ip. nos dico capti in x̊o ihu .i. p x̊. ihm. in o. b. hõ utiq; illa ẽacione qua hoĩnes ficta sum⁹. s; ea d̃ q̃ ille dicebat. qui iã utiq; hõ erat. Cui mũdũ ea in me dẽ-ri-ẽ. hac ẽacione formam̃ ri eam̃ in op̃ib⁹ bonis q d̃s pparauit añq̃ adea surgẽ posset⁹ pparauit. dico ut in illi ambulem⁹ pficiendo. nõ ut ofili gĩe dem⁹ ociosi sumus in his ubis apte monstrat apls ipam di pdestinacionẽ electiq; effectũ .i. grãm que apponitur. aut n. Creati sum⁹ in fide ri op̃ib⁹ ri hĩ ẽ gĩa. qs aũt sequit̃ que pparauit. hĩ ẽ pdestinacio qz pdestinacio ẽ gĩe ppacio. grã ũ ẽ ipa donacio que ẽ ipsi⁹ pdestinationis effect⁹. que pdestinacio sine plcia nõ pot ee. pot aũt ee sin̄ pdestinacione plcia. pdestinacione appe d̃s ea plcuit. que fiũt ip facturus. plcere aũ potes ẽ. ri que ipe nõ facit. sic quecq; pecca qi ri si sit quedã q nõ pecca sunt ut sit ri pene peccor. un dictum ẽ tra didit eos ds in reprobum sensũ ri ẽ. non ibi peccatũ di ẽ si; iudicium. pdestinacio g̃ di in bono ẽ cuiusq; effectus bonus ẽ. ille utiq; operatur hominẽ bonum ri eus vocat quod incõmutabiliter bonus est. semp̃q; ab illo fieri ri pfici debemus et inhereres.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Propter qđ mei mores estote qđ aliquando uos qui eratis gentes in carne q̃ dicebamini p̃ puciũ ab ea que dicitur in carne circũcisio manufacta q̃ eratis in illo tẽ pore sine x̃o alieni ti a conuersacioẽ israel ⁊ hospites testamentoꝝ p̃ missionis spẽ nõ habentes ⁊ sine đo in hoc mundo.

Propter qđ contristar sine uideos ⁊ gentes. ostendens q̃ utrique erant sub peccato. ñ ostendit gentes fuisse indigniores ⁊ impia in deũ. ppes sal. ut in equalis uideres magis sit obnoxius gr̃e di. q̃ poterat bona hẽus ado ꝓpter qđ. i. q̃ hẽrus. ⁊ ut seruus oia ee a gr̃a di memores estote ut magis gr̃ificet qđ uos ephisi aliq̃n. i. an ꝺubio nẽ erant gẽtes. i. q̃ gr̃a. s. ne tores peccatores ꝺ gẽtes mearne. i. mearna libus. qui dicebamini ꝓpucũ. i. immũ dicta. ⁊ hi ab ea circũcisione. que nõ ee ſ; ꝺr circũcisio q̃ facta ẽ manu humana. nõ ado mearne nõ imꝑu ⁊ memores estote qꝺ uos qui nẽ tales estis. eratis illo tpe malo. s. sin̄ x̃o. i. sine p̃ missione ꝺ. que tẽ fiebat uobis eratis ⁊ alienati a conuersacione ih̃l quib;. s. ñ erubescit uobi. ⁊ si aliq̃n legẽ ⁊ ꝓphas re cepistis dicebamini. ⁊ eratis hospites testamentoꝝ. i. aduenticii. hospes ꝺr q̃ hostiũ pes eo qđ ẽ suscipiebatur i domũ ponebat dñs dom̃. ⁊ qui suscipiebat pedem sup̃ hostiũ ⁊ datis deest iurabat qđ practi cus eet in gressus. eratis ⁊ nõ habetis spẽ p̃ missionis facte filijs habrahe. ut ꝺ etna hedriace. ⁊ sin̄ đo. i. sañ ꝺi noticia eratis in hoc mundo tã malo.

Nunc aũt in xp̃o ihu uos qui aliq̃n eratis longe. facti estis ꝓpe. in sanguine xp̃i.

Nunc aũt. i. in hoc tpa gr̃e. uos qui aliq̃n eratis longe ado ⁊ ab itis nõ loco s; mto. ⁊ q̃ ueare conuersacionis q̃nis eet longe tñ facti estis ꝓpe ꝺo ⁊ nõ mearnalib; s; spualib; uidis ⁊ hi in x̃o ih̃u. i. ꝑ xp̃m. ⁊ nõ quoq̃m ꝑ x̃m. s; in sanguine x̃i. i. ꝑ sanguinẽ eius. in quib; dñs eodem; repitur sepiũ ee. qui ibi uos qui gentes eratis. ⁊ hoc suspensiue legi usq; ibi. ꝓ hẽ aũt eos tñ manentes sen sit. hoc modo. memo est. qđ. u. ali. e. gẽs. ⁊ ẽ. qui erat. ⁊ ẽ. ꝓ hẽ. uos. q. a. e. lon. fac. e. ꝑ. nõ ꝑ uos. s; in x̃o ihu. i. ꝑ xp̃m ih̃m. ⁊ ꝑ ip̃m. nõ q̃q̃m s; in sanguine x̃i. ⁊ recte dico in xp̃o.

Ipse ẽ enim pax nr̃a qui fecit utraq; unũ. ⁊ medium parietẽ macherie soluens inimicitiã in carne sua.

Ipse ẽ enim pax nr̃a inter nos ip sos. s. inde os ⁊ gẽtes ⁊ ad dñm q ⁊ duos ꝓpos inter se pacifi cauit. ⁊ do recon ciliauit unũ sibimet. q̃ facit utraq;. i. utr̃q; ꝓpm unũ in se ⁊ deo in uno corꝑe suo ꝑ crucem. ꝺr ꝓpe ẽ. n. lapis angularis inquo duo ꝓpi tanq̃ parietes ꝺ diuso angulo uehementes sibimet q̃ pacti oculo copulant. quos ꝑ hi ununtur q̃ sequit. ⁊ x. i. qui ẽ soluens medium parie tem macerie. i. obstaculum qđ erat in ter illos duos ꝓpos. hic exlege. in exidolatria soluit. remouit legẽ audeis ⁊ idolatriam a gentib; qui pariet ꝺr macerie. q̃ nõ erat stabilis neq; robusta. ẽ. n. macerie.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Legē mandatorū decētis macuās ut duos condat in semetipsum: in unū nouū hominē faciēs pacem. ut reconciliet ambos. in uno corpore deo p crucē: interficiens inimicicias in semetipso. & ueniēs euāgelizauit pacē uobis qui longe fuistis & pacē his q̄ prope. q̄m p ipsū habemus accessum ambo in uno spū ad patrem.

Legē hic exponit paries ē. q̄ū ad partem iudeor. q̄ ipse dico euacuans legē ueterē q̄tum ad ea que mādabat. i. ad carnalēs obseruantias q̄ tū adu tatē q̄ p̄ figurabat. euacuans dico dēs .i. p̄ceptis euāgelij. que ex rōe fuit. do euacuauit ut duos ppls p̄s diuersos p legem condat in semetipo .i. unigat unus eus ipse dico faciēs pacē destruens inimicicias. inimico uo hoīe .i. mse solo aquo nō aliū ē nouitas. & nē iō euacuat. ut reconciliet ambos do populos inimico corpe ecclē. q̄ sublata inimicicia & lege euacuatione. fieret pacē int̄ ipsos. & ambos reconciliet do pat̄. per hoc ar reconciliat do. q̄ peccatis se obtulit. & p euāgliū illuminauit. q̄ duo sequent̄ ostēdit subdēs. ipe dico inimicicias inse metipo. inimicicia que erat int̄ dm & homines. i. peccā dimisit. inse ut nō alr inimicicias inimicicia q̄ p crucē. i. p mortē oīb; u. p fecit mors saluatoris. & ueniens .i. p assūpta humanitate apparens euāgelizauit & si nō in sua p̄. si; in apīis ub; gentilib; pacē ad dm fieri p se uob dico. qui longe fuistis ado q̄ ydolatre. & sin lege erat. no u. regione a do longe ē q̄sq;. si; affectu amas dm. ppe es. ostis dm. longe es. & eidē pacē annuncia ut his qui ppe erat. i. iudeis. q̄ unū dm colebat & lege a do acceperat. q̄m q̄ annū ciauit pacē & ī fecit. & q̄ focarit. effectus indicat. q̄m ambo hns accessum .i. facultatē accedendi ad patrē & hī in uno spū .i. eundē spm. qui p x̄m oīb; dat & q̄ gētes hāt accessū ad patrē.

Ergo iam nō estis hospites & aduene si; estis ciues scoz & domestici dī. sup edificati sr̄ fundatis apīoz et ppharū.

Ergo uos gentiles. ia. s. a xpi fide. nō estis hospites .i. in dignores in fide iudeis ē oīt̄ recepti in lege. & aduene .i. extranei. ado si; estis ciues scoz. nō carnalis ciuit. i. eusd urbis & dignitatis. in domo dī ē scīs. & do .i. familiares dī. quib; s. archana reuelat. q̄ de babilonia translati estis ad isti duas q̄ppe ciuitates inuito mūdo facuit duo amores. Jhrlm fuē amor dī. babiloniā amor scī. Jnīroget se q̄sq; q̄d amet. & inueniet ūm sit eius. uos dico sitis edificati .i. inniti. & de bono inmeli pueri. sup̄ fundamentū apīoz & ppharū .i. sup. x̄m. qui ē fundamentum p̄ter q̄ nemo aliud pot̄ ponē. vnde ūi & apli & ppte fundamenta. ūm fundamenta ei inmontib; scīs. si; x̄s ē p̄mū. & maximū fundamentū. q̄ fuē apte dr̄ scs scoz sic figurata fundamenteū fundamentoz. sic & sacramenta

cogruel. ẋ ẽ tẽt lẽaz. ſi gregẽ ſubditũ cogruel. ẋ ẽ paſtor paſtoz. ſi fabricã cogruel. ẋ ẽ fundaãtũ fundaãtoz. t ſũ fundaãtũ. .i. doctrinã apl̃oz. ⁊ ꝓphaꝝ. .i. ſup nouũ teſtamẽtũ. ⁊ uerus. q. q̃ ꝙ apli ꝓuiderũt ꝓphe futurũ ꝓuiderũt. ⁊ ne apli t ꝓphe inquib⁹ ſũdam eſt cuitaſ dñi reuerent ſe inſe ſubd̃.

Ipſo ſũmo angulari lapide xp̃o ihu. In quo oẽs edificacio conſtructa creſcit intẽplũ ſcm̃ i dño. In quo et uos coedificamini habitaculũ dei i ſpu.

ꝓſo ſũmo angulari lapide exiſtente ẋ ihu. xp̃o. .i. totum munitur ꝓmo fundam̃to in quo oẽs ſta cõpagel uncũbit. ut nus quã cadat q fundam̃tum in ſũmo ẽ non inuno ut in cappali fabrica. q̃ fundam̃tum ⁊ lapis angularis ẋ ẽ. ⁊ ab imo ſurgens ſũmitatẽ tenet. qu dr. lapis ꝓpr̃ firmitatẽ q firmit ſuſtinet. ⁊ ſummi. q. cõſũmat. ⁊ angularis. q. duos parietes deducto uenienteſ undiq̃. .ſ. ⁊ gentiũ huĩ cõpagin at. uñi ſubdr. In quo ẋ. .i. ꝓ q̃ ẋ. oẽs edificacio tã d iudeis. ſ. q̃ de gentibus ẽſtructa inſide ẽſcit ꝓ augmtũ ũtutũ. nemo enĩ tã ꝓfect⁹ ẽ qui nõ poſſit eſſe. creſcit dico. intemplum. .i. uſq; quo ſit templum dñi ſcm̃ remocione uicioz. ⁊ hĩ i dño. .i. mopacione dñi. In quo. .i. ꝓ q̃ ẋ. ⁊ u. eſſe ſic ut alii coedificamini ad ſimilitudinẽ alioz̃ edificamini habitac. d. ut ſitis habitacl̃m dei ⁊ hĩ in ſpũ ſ. cooperante.

Huius rei gr̃a ego paulus uinctus ſum ihu ẋ pro vob gentiũ.

huius rei offense q ꝓ xp̃m facta eſt pax ⁊ reconciliacio. hic exponit. ꝓ q̃ ipſi

ſi tamen audiſtis diſpenſacionẽ gr̃e dei. que data ẽ mihi in uobis.

ſũt coedificati. q. dñs .ſ. reuelauit paulo ſalutem ad gẽtes ꝓmere. ⁊ miſit eũ ꝓdicare. ⁊ hoc ꝓ eis. ut magis ſint de gr̃a abundantio. aũt incepit diceſ. huius rei gr̃a. .i. ꝓhac re gr̃a mihi. ut uos coedificeamini t ꝓ gr̃a dei implenda in hac re. Ego paulus qui tũc ſũ. ſũ mihi rome uinctus ẋ ihu. .i. ꝓ ẋ ihu. ⁊ ꝓ uob gentib⁹. .ſ. q. gentib⁹ ꝓdicau ubi ſalutem. ꝓ uob dico. ſi tñ audiſtis. .i. intelligitis xp̃ianis diſpenſacionẽ ẋ que data ẽ mihi i uob. .i. aplatum diſpenſauit mihi a do. qui fecit q̃re me adhi officiũ dicẽs. t hi unde eos ſcire q. dei iudicio a ẋ miſſus ẽ ꝓ gentib⁹ mittitur gr̃e dei. t ſi audiſtis gr̃ã dei. q̃ data ẽ mihi in uob. .i. aplatũ. ꝓ q̃ diuiſis diuiſa penſanti q̃ patet me ꝓ uinctũ ee. ſi ſcitis me ee aplm uriq; nemo ignorat. ⁊ eũ ꝓ aplatu uinctus ſum. tũ. .i. maxime ꝓ uob.

Quoniam q̃. data ẽ mihi diſpenſacio in uos. q. mihi intima tum ẽ diuinũ oeconomiũ. ⁊ hi ẽ quoniã ſ. reuelacionẽ. .i. non obſcure. ſi apte notũ factũ ẽ mihi a do ſacramentum. .i. eccliã dei. ſicut ſuꝑ ꝓſcripſi i breui. .i. i breuitate dicẽdi. ipſe ẽ pax urã ibi nãq; mihi ſermoz ſibi reuelatoz ſumã ꝓmo dico ſermone ꝓſtringẽdo.

Omnem ſcm̃ reuelacionem nomen mihi factum ẽ ſacramentũ. ſicut ſuꝑa ſcripſi in breui. ꝓ ut poteſtis legẽdo intelligere prudenciã meam i miſterio ẋ q̃ aliis generacionib⁹ nõ ẽ agnitũ filiis hominũ ſicut nunc reuelatũ ẽ ſcis

(c) 2006 Ministerio de Cultura

apli eius ⁊ ppīn
in spū. ee gentes
cohered es. ⁊ cōcor
pales. ⁊ cōparticī
pes pmissionis
in x̄e ihu. p euan
gliū cui⁹ factus
sum minist. scd.
donū gr̄e di. q̄
data e m̄ scōm
opacionē uirtu
tis eius.

nō rā meā
q̄ noueram
p̄ferens q̄
ostendens
ex modico
q̄d tacere
uñ fuerit
breuiat q̄.
⁊ h̄ bī sēp
h ñr apte
q̄ potes
tis attende
legentes.
intelligere
q̄d. i. pru
denciam
meā. i. sci
enciā. mag
nosscendo
mistīo x̄.
a. cognos
cendo hī
ocelto. quo genti saluā
de fār p xp̄m q̄ missi
um nō ē agnitum alīs gr̄acionib⁹ p̄tis
s. quib⁹ lib⁹ filīs hominū. i. rōnabiliū
ra plene sicut nē. ⁊ ra alīs. ge. i. alīs
tpib⁹ nō ē. ag̃. n. filīs. h. ra plene sicut
i. q̄ plene nē eū impli uōr. reuelatū ē
mīsēu. i. p spīm. scīl apīis ei⁹ ⁊ pphīs nouis
qui interpretantur sēptas q̄ explanāt le
gē. Erant⁹ d̄ ipse p̄sentiū oli ēgētibus
q̄ uocand⁹ erāt. ⁊ future participes don
di. hī. n. legerunt in multis sēpture locis
si hī latuit eos q̄ hāc lege p tēp ē cēr itt
salus. s. sūa circumcisione ⁊ sabbatis ⁊ nou
meniis. ⁊ huiⁿmodi. hī ē aūt mīstīū q̄ re
uelatū ē. s. gētes ee cohedes inhaturo i
patria celesti. ⁊ cōcorpales m̄i in ecclia
cum uideis. ⁊ eū participes eius pmissio
nis ei⁹ di q̄ ad eos ut ad uideos primer
pmissio ado fēa abrahe debebatur. ⁊ ē
cōpacione. ⁊ hī uerū scīm ē. in x̄. i. p. x̄.
i. p incarnacionē x̄. ⁊ p euangliū. i. p
meā p̄dicōnē. nō u. pdē incarnacio ni
p̄dīr cui⁹ euangliū ego sum fēs minis
nō u. meū si di. ⁊ ra m̄i itte gr̄e redden
dū si de. fēs sum minister dico. nō me
is merētis. si. p donū gr̄e di q̄e data
ē mi. scōm opacionē uirtutis ei⁹ magna

n. uirt⁹ ei⁹ i. q̄ fec. q p̄sentia fuit apls
h n. ē ut q̄libet miraclm. t ra hī ē eccl
ra di. s. gentes ee cohe. ⁊ cū corpales ⁊
cōparticipes. p. ei. s. di patris. q donū dī de
dit gentib⁹ in x̄. i. p. x̄. ⁊ hoc p opa uir
tutis ei⁹. i. p hoc q̄ potent⁹ opatus ē. sus
citando xp̄m a mortr q cognitū ē p eam
gīam. i. p meā p̄dicationē. cui⁹ fēs sum.
⁊ c. qne nō mutantur p p̄dicationē sua
asserit cognitum ee donum di. q di dat
gentib⁹ iuxta opacionē uirtutis sue. opa
tio uirtutis eius ē. q suscitauit ihm xp̄m
a mortuis. duecta morte in quo oīs salus
fluit sine op⁹ legis. h⁹ aūt gr̄e magnitu
dinē cū sua cōpatis paruitate repetit.

Michi omīū sc̄or
minimo data ē
gr̄a hec ingēti
bus christi euāgliz are
incōphensibiles
diuicias x̄. ⁊ illu
minare omnes.
quę sit dispen
sacio sacramēti
a scīis absc̄ondi
ti in do qui oīa
creauit.

Michi mihi
omīū sc̄or
minimo.
humiliat
se ē se mi
nimū dic. i. inq. di. s. pp̄ris
humilior
ē. nā tāta
gr̄am sibi
data dicit
ur donū
p̄tis scīs
ignotum
asserat sibi
cōcessu ma
nifestare
gentibus
mihi mihi mi
nimo da
ta ē h. i. mihi
magna gr̄a
-s. ingentib⁹. i. inter
gentes euangliz are
inuestigabiles diuicias x̄. i. multa do
na x̄. que p̄sus intelligi nō possūt. ⁊ il
luminare p p̄dicōnem ⁊ miracla. qi
q̄da declaracione of ee uolentes d hac
re. s. ut intelligāt. que sit dispensacio sa
cramēti. i. q̄ mirabit. ⁊ exq̄ra dilectione
sit fēa adimplecio archane redēpcionis.
h sunt diuicie inuestigabiles idē. n.
applicat mi sacīmeū. q. sup diuicias scīp.
si inuestigabit sūt itt diuicie q̄m apls
cas euangliz auit. ⁊ iam inuestigabit

(c) 2006 Ministerio de Cultura

rel ē que nō pot cōphendi. ad qđ dr. qm̄ sua ñ uuestigabit suū. s; p grām ⁊ reuelacionem sēlīpl uestigabit suū fidelibꝫ. mystꝫ dico absconditū a sēlis. i. celatū ab omniū sēlorꝫ cāturis ⁊ existentis in dō. i. in sola notitia dī qui oīa cāuit.

Ut innotescat principib⁹ ⁊ potestatibus in celestib⁹ ꝑ ecclām multiformis sapientia dī. ⁊ scd̄m ꝓfinitionē sēlorꝫ q̄m fecit in x̄o ihū dn̄o nr̄o. in quo habemus fiduciam ⁊ accessū in confidencia ꝑ fidem eius.

1

Ut innotescant] qm̄ datum ē m̄ euāgelizare ⁊ illuminare. ⁊ uocare q̄m hoc ē q̄ ꝑ hoc aliquo ac ēū angelis qui multa secta ī hīs discernūt ⁊ hī ē q̄ aīt. euangelizare dico ita ut mīt reformis sapiētia dī ꝑ reparacione hoīs mundū in notescat ꝑ ecclām que dona dī recipit. i. ꝑ apłos in ecclā ꝓdicantes ꝓncipib; ⁊ potestatib; i. duc̄ibus omniū angelorꝫ. qui sūt in celestib; i. in celo ū ⁊ nos erunt. Dic̄ nāq; datus ut x̄e ecclie dignitates supēmemorantū misteriū ad plenū nō intellexisse. donec cōpleta ē passio x̄i. ⁊ apłorꝫ ꝓdicō ꝑ gr̄am dilatata ūm in ỹsaia angli admirantes dixerūt. qs ē iste qui uenit de edom. ⁊ in pso. Qs est iste rex gl̄ie. s. nō solū ꝑ patriarchas ⁊ prophetas. s; ⁊ potestatib⁹ celestib⁹ multiformis sapiencia ꝑ ecclām ē reuelata que recte dicta ē multiformis. ⁊ in greco mīt n uaria. s. nō solū uaria s; mīta uarietate distincta uideam⁹ quom̄ sūt multiformis. Immensꝫ ē x̄s. s; cōcipit. nag̃ ifās in p̄sepio s; anglis laudat̄ in celo. herodes p̄sequit̄. s; magi adorāt. ignorāt pharisei. s; stella ⁊monstrat baptizat̄ a seruo s; uox tonantis p̄ius audit̄. in ether pau s; spōnse ad passionem uenit uult transferri calicē s; petrū qui calicē timebat accipere. quo hac ūitate distincti⁹ multiformis ꝑ dr dī sapia qi multiplex multas spēs creaturas habens. quā principes ⁊ potestates ꝑ ecclām agnouerūt. Et ea que sit dispensacio sacramēti. hoc nō murmurat. sacramēti dico. absconditi a sēlis. nō in sēlis. s; in deo qui oīa creauit. hīt n. dꝫ in se ipso absconditas quoꝫ dā fontꝫ cās quas reb⁹ ordinis nō inseruit easq; implet. nō illo ope prudentie quo nīs subsistunt ut sūt. s; eo q̄ aptas administrat ut uolunt quas ut uolunt creditur. i. ē ⁊ gr̄a ꝑ q̄m salui fiūt peccatores. nō n. ꝑ ūm uicio depuatā s; ꝑ dī gr̄am hoīe restaurat. Ppter ea misteriū gr̄e hui⁹ absconditū dixit nō immūdo in quo sūt absconditi rōnes cās omniū rerū quas natr fiūt. sic absconditus erat leui nimbus abrahe qñ de circumcisus ē. s; in dō in q̄ sūt absconditi eāe eoꝫ que ꝑ gr̄am fiūt. sui eoꝫ q̄ ad hanc siderandā mirabilē nī natr fiunt. in q de esse uīe documentis mulier fca ē. ⁊ in lo cū coste nō costa s; caro suppleta ē. nō hūt hī ꝓma rerū ordinis. ut femina si eo sic fieret. s; cōtra hīt. q sic fieri pos s; ne cē cās quas uoluntate instituit. mutabili uolūtate aliqd faceret. hoc q; absconditū erat in dō. qđ fieret sic cāe omniū que ad ipsi⁹ ē aduentū ꝓmuncia dī uīrtutū n ꝓter usitatū. n. cursū nam natr fca sūt in dō sūt que ministrantib⁹ angelis fca ē eorum. un subdit ut inno. qi dico absconditū a sēlis in dō. ita tam ut sapia dr innob a sēlis. s. a ꝓncipio sēlorꝫ ꝓn. ⁊ po. que sūt in celestib;. nō tame indiget dꝫ nunciꝫ. ꝑ istoꝫ seiam. s. ut hī uisi oza ab eis discat. qui stabilit ⁊ incōmutabiliter nouit oīa. hīt aūt mūcios ꝑ nos ⁊ ꝑ ipsos. qi eis bonū ē dō adherere. ut cum de inferioīb; ꝓsulāt ⁊ uelit ei⁹ obediāt nō latuit eos misteriū regni celoꝝ. q ꝓpter quo ipe reuelatū ē ꝑ salute nr̄a. quo ꝑ hanc ꝑegrinacione labant. eoꝝ cetui cōsulit. Sic g̃ fuit hī absconditū a sēlis mdō. ut tñ in no. ꝓn. ⁊ ꝑ in celos. sa. dī qi ibi primitus ecclā fuit. q ꝑ resurrēcōne

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¬ ista eccla congreganda ē. ut sīm equal an
gl̄is vi. ill̄ g a sctis immorat. qr oīs ēxtra
nō aīr scta ꝑ q fēa sūr scta nīn ꝑfecta sa
pientie aīr scta fundant me. adār p eccla
multi. sm ¬ ē ordo uerboꝝ. data ē in grā.
.s. illu. oīs p ecclam. .i. in eccla de hac re q̄
scr. dis sacra. abscondm. a. s. indō. q. dicit
dico ra mī. ut sa. di. ino. ꝑsr po. mee. que
sapīa ē multiformis nō in suu nā. sz ꝑ ꝑfin
cionē sctoꝝ. que n. in sui ñ simplex ē. .s.
ea que agunt in scto que dr ꝑfinunt. .i. ꝑ
ordinant. ē multiformis cum habeāt mul
tiformit̄. ¬ ne uideāt sibi cōtrarie ipōi
sententeiss sacre pagine doctores: ra pot
dīminari q dicti ē. ut ill qui maiorīs dig
nitatis fuit ¬ p quoꝝ ministriū illa mūdia
ra fuit. cognita fuīt exparte ut pote fa
miliarib; ¬ minoris. ill qui ī minoris dig
nitatis fuit icognita ēent. quā ꝑfinicio
nē fecit dr pater. .i. ꝑordinauit cōplendā
in xpō t fecit. .i. cōpleuit in x̄e thu dño. n̄.
.i. ꝑ xpm in quo xpō cū p eū impleuit.
hmōi fiduciā hr tribulacionem. t fiduciā
.i. certitudinē fuit habitatis. ¬ accessū intro
ipsa. ad patrē. ¬ hī mēhidenciā. .i. miro.
cōfidencie habere ꝑfidē ei.

Propter qō peto. ne deficiatis ī tribulacionib̄ meis ꝑ uobis que est gla mea.

Propter qō. .i. qr
hīs accss
sum ¬ alia
bona que
sup̄ dicta
sunt. peto
ne deficia
tis a fide
¬ bona op
acione in
tribulacionib; meis. .i. ꝑ tribulacionem
meas que sūt pro uobis ꝑhantes que ē
gla mea si uos stetis in eis ¬ nō deficietis.

Huius rei grā flecto genua mea ad patrē dn̄i mei thu x̄i: ex quo oīs

Huius rei
qr uos pe
to ut non
deficiatis.
¬ iō suppli
co do pr
ut grā co
operet uob
¬ hoc ē qđ
aut. huius
flec. ¬ .e.

patrīatus īcelis ¬ intra nomi natur ut det uobis secm di uicias gle sue uirtutem: cor roborari ꝑ spm eius in interi orem hominē ha bitare xpm ꝑ fidem in cor dib̄ uris.

Amens qđ
dicens peto
ne deft. offēd
cor hīre ꝑpe
uoluntatis
arbitrium.
sz ne illud
sufficere pu
tēt addit.
huius rei. g.
fl. g. m. .i.
humilio sen
sum meus
mee. t exti
ora corpis
genua flec
to ad patrē
dn̄i nr̄i thu
x̄i. nigro hīr
mīn adpatrē
qđ aīr i lati
nis codicib̄
additū ē dn̄i nr̄i.
thu x̄i. hīc ouenit
qr erabat ut mitto eī obtinearm̄ eius ꝑpe
¬ naturāle pr ē. nob aīr adoptiue. Sequit̄
ex quo dr patre. oīs patrīatus in celo ¬ intra
nominat̄. .i. ex eius dispone fit nob patres. ¬
in celis angli nob prudentes. ¬ intra plati.
ex hora q nō aīr ē patrīatus sz nominat̄. qr
ī hō ī anglis hoc ē pat̄ ut dr qui ē pr oīm
ēationē. ¬ fideliū recreatione. quos adopta
uit in filios. hic n. dr qui solus hoc ē. ¬ sol
hoc bon ē ēntie ¬ bonitatis sue nom ceteris
impnit ut ipa qi cē ¬ bona dicant̄. ita ¬
ipse qui solus pat̄ ē omīū rerū ēationē. ¬ fi
deliū regnatione patrīatus nom ceteris ded.
t nōiat̄. .i. nōiabit ē ab illo. n. qui ē pat̄ oīm
¬ anglī in celo ¬ hoīes intra accepīt. ut
patres alios uocaret̄. ¬ nota qr ipse x̄e dr
unigenit̄ ꝑ nām: adopcionis bñficio pa
trem se cē sigē dicēs. filii dimittunt̄ vbi
pecca ma ¬ nte. filioli mei adhuc modicū
.u. s. simīr ¬ ipse sēs. ꝑ quē uelut adoptant̄
in filios. hō aīr dr pr. t ñ. t auctoritate
exempli. t rone bñficij. Ad patrē g. x̄e flec
to genua mea ut det uob. .s. dr. gle sue. .i.
s. copiā maiestatis sue. uirtutē. .i. potentiā.
.i. det uob ut nō deficiatis. in. n. .i. euīnte
erit nō deficē. .s. det uob corroborari īrīm

(c) 2006 Ministerio de Cultura

hoīe.i. det uob ututē qua fitis roborati in mīoꝛi hoīe qui abostolis nō potē cōtingi. ⁊ hī p ſpm ei.i. p ſpm ſcm. ⁊ p̄ det .v. p fidem habitare in cordib⁹ uīis. q ad hoc pficit. ut ſecuri d auxilio ei fitis du fidē habitat in uob. ut cū fide hmōi ipm habere uidam. fidei. in nob ē in nob. fidei tua ē x̄. x̄ē in cordē uo. nō ſm ea. cū dixit det uob ututē audiat. ⁊ det x̄ habitare in uob ſit. u. aliq̄n fuerūt heretici in q̄b⁹ x̄. non habitat.

In caritate radicati ⁊ fundati. ut possitis cōphendere cū omnib⁹ scīs que sit latitudo. ⁊ longitudo sublimitas ⁊ profunditas.

Incarita te radi cati ⁊ fundati. ut possitis cōphendere cū omnib⁹ scīs que sit latitudo. ⁊ longitudo sublimitas ⁊ profundi tas. ⁊ fundati. ad similitudinē domus. q̄ meis ſpūs scī habitat. possitis cōphendere ⁊ p fidē in illigē. cū oīb⁹ scīs. i. sē oēs scī. h ē cōis vie celestiq; rei publice. hi nō sua querūt. ſi que x̄ ſūt. i. nō cōmoda p̄pria ſectant. ſi in eōe ut ſalus omiū ē ꝛsulūt. q̄d possitis cōphendere. que ſit. i. quāta ee debet latitudo caritatis. que debet usq; ad inimicos extendi. ⁊ ē ꝓlixitate bñe operi. q̄ q̄ tristis dat pour q̄d dat. op⁹ g ē latitudine caritatis ne pcat q̄cq̄d boni facit. ſi q̄ habundare inquirate refrigescet caritas multoꝝ. op⁹ ē longitudine un habeat ⁊ que ſit longitudo caritatis h ē pſeuerandi longanimitas. ut quodā in ſtando pſeuerāt. un qui pſeuerauit usq; in finē. ſ. erit. ⁊ que ſit ſublimitas caritatis. h ē q̄ ſurſū cor dirigitur. ut dē impīmiū expectetur. nā ſi bñe operat ⁊ inimicos. ⁊ ꝓximū ſuū. hc latitudi nē. ⁊ ſi in hīs usq; in finē pſeuerat. hc longitudinē. ſi ſi ōia h nō pp mercedē ſupnā facit altitudinē nō hc. ⁊ illa iā in longitudine erit in latitudo. Hā hīc altitudinē ē cogitare dīm amare dīm ⁊ gīus amare. ipm autē ē ipm exonerare ꝓximo ipm ꝓmū ſpirare. nō aliud ab ipſo q̄ ipm expectare. ſi amat gīus ama. ſi sic amat. ipſe ſit meed q̄ amat. ⁊ q̄ ſit profundū carnalis. i. posſitis intelligere eccliī dī sapiēū. q̄re ibi dat illi nō dat de profundo. u. iudicia dī que ꝓferuntur cōte plariq; nequīnt. pccēt oē q̄ possum⁹ q̄ possum⁹ iudo. un possi nō iudo. ⁊ q̄ non ee adō q̄re ait illi. ⁊ nō illi det multū ē ad me abyſſus ⁊ profundū. nec g ipa caritas in bonis opib⁹ excetur. ad subuenienduī alios. ⁊ usq; ad inimicos porrigitur. ⁊ hī latitudo ē. nec id quanimitate aduersa tolat. ⁊ in eo q̄ nacit tenuit ꝓficiat. ⁊ h longitudo ē. h ait totū ip apprehendā uitā eternā fac̄ q̄ illi p̄mit tit in excelso. ⁊ h altitudo ē exister uero ex eccliō ista caritas. ⁊ hī ē profundū. profundū. u. ē uoluntas dī cui cāe non inuestigant ee grā sum salu facti. nō exopib⁹ iustitie q̄ fecim⁹ nos. ſi ſ. ei miam. uoluntarie q̄pe. ge. no. u. ūtatis. ⁊ h uoluntas ei in abdito ē ē ſcēn ꝓfūditatē quodā aplūs expauescēs clamat. O altitudo .di. sa ⁊ sci. dī. hī ē ꝓfund. Altitudo u. cōe nom ē excelso. ⁊ ꝓfundo. ſi cū in excelso dī sublimitatis eminentia coīuat. cū ait in ꝓfundo difficultatē inuestigōis ⁊ cognoſ ⁊ sciens q̄ in hīs ūb figūa ⁊ mīstiū crucis ostendit. q.n. q̄ uolunt mereri ee nō fruſtē g mā ius tale g elegit in quo latitudīs h⁹ ⁊ lōgitu dinis. ⁊ altitudinis. ⁊ ꝓfunditatis magīt ⁊ ex ſtetit. q̄ dixit. tolle crucē tuā ⁊ ſequere me. tollitur crux cū ſpū fēa carnis mortifi catur q̄ppu g cupiscit cop⁹ pecēi q̄ppu ex tioi hoīs corrumpitur. ut interius renouetur de die in die. ipſ g crucis. Incuit g potius tare cāt mori. ⁊ nō mori. ⁊ sic ⁊ he mori nō frustra crucē elegit. ut te huic mūdo crucifi gēt. Hā lignū ē merucē trāſiūm lignū ū figunt manus. q̄ ad bona opa ꝓmet. q̄ ibi extenduīt manus. longitudo. u. ē in ea. ꝑ. hgi que ab ipſo transiūso ad trā tenuit. ⁊ ab ipō ligno usq; ad trā aſpera ē. ibi cop⁹ crucifigi tur. ⁊ quodā ſtat ⁊ ipſa ſtacio pſeuerancia figitur. Altitudo aūt. in illo ligno ē q̄ ab eō transiūso. ſurſūſuersū ad cap emittet ꝓ q̄ ſig nificat ſupioꝝ expectō. profundū ū ē in ea parte ligni. que nō apparet. que fixa terre occultatur. un totū illō ſurgit. q̄ ꝓfunditatē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

figere grauitre gre. mqua mlem ingemia
conterunt id uestigare conanda. hi g ubi
apli sic intelligi soleo. ero ut possint intelli
gere. que sit lat. caritatis. longit. i. q
sit misterii crucis. sacrito. n. crucis hoc
ubor intellectus coaptatur. ut sit sensus q
sit lat. inopib caritatis que extenditur usq;
ad inimicos diligendos. hoc fecit. qui eam
primicis. q ostensum meruit sua fuit. q
in latu mlsa e a dextra infinitra. u manu
fixe p quas opa figeamur que in ylarita
te debet e. que longit caritatis. s. qt usq;
infinite durare debet un dr dex. cu dile
xisset suos usq; infine dilexo eos. q figeatu
e p longitudine crucis a fursu usq; deorsu.
que sublimitas caritatis. i. quo tendo ea
ritas. s. ad etnam beatitudine. que notatur
p patte crucis sup positu. que profundu ca
ritatis. q uou portat ut pars crucis fixa
terra. s. inabscondito q no uidet. i. mica
di que occultos di iudicio puenit. p q cari
tas inuob e longa. lata. alta. excelsa
ta. u. di uoluntate uocatur ho adprici
pacione tate gre. alo hc. t alo aler hc.
t profundu caritatis sit ecclastica sacrim
ta. que sut profunda. inuestigabilia. et
sit fundamentu caritatis sine quib no
valet caritas. intelligentia. g misterii
crucis. mundo crucifigamur gretedetes
mali in latitudine bonop opum. longi
tudine usq; infine pseueratis atq; ha
bentes cu fursu ue e. rouq; li no nob
si illi mie tribuentes e profunda iudicia
oem scientiame fangte. Sequit.

Scire etiã sup eminentẽ scien cie caritatẽ x ut impleamini oẽm plenitudinẽ di.

Scire qi
dio u pos
sus i sci
re ex par
te. ut uni
uersam ca
ritatẽ x
qua nos
dilexit q
nra supat
sup eminẽtẽ scie. huã
ne. i. que sit eminet
excedit sciam humam. q plene scirt ñ p.
quãta nos caritate dilexerit. t ita. scire
caritatẽ. scie. x. i. que habet cũ scia x. ee
supe. alq caritatem. caritas. u. scie x. i. que
habeẽ eum plena scia sup eminet alq ca
ritatem. q qro melius intelligetur ds tãto
plus diligitur. io ero uol scire istm. ut p
has sciat impleamini bono. eudo. in om
nẽ plenitudinẽ di ut hic ultimu postea ba
nitionis hanc plenitudinẽ hanc plenitu
dinẽ di quada in hac uita sic intellexerit.
ut putaret nos. hi idem futuros q ds e. de
cernes. si aliqd minus q ds habebimus. i mi
neres erimus. quom implebim in omnem
plenitudinẽ di. s. si qm implebim. p teo
rimus equales. detestandus est error iste. ñ
. u. sic implebimur. ut sit. i. ipsi plen ds.
si ut ptecte sit plenitudo. t ita ero. ut
possit. eop. q. si. ia. lo. s. p. di. i. immensu
. immensurabile cognoscere dm. omia ex
cedente manifestare ut nullus sue. eu aut
hi dicit sigt. q sic in spa. tata e logitudo.
qta latitudo. tata altitudo. qta profundu.
ita. i. ho omia equalia sut immensitate
infinitatis. imo unum. i. ho prius. i. e sen
sus. que latit. sit. i. e. i. que sut mistrat.
di omia precedens. implens no in ers clausa
hi omia me se hns. ut solus possit. et
nullus habitur scire. i. e. post ministratẽ pa
tris multo ms scire caritatẽ x ee sup scia
hominu. i. hi e. possint. i. sci. caritatem. x. ee. sit.
e. scic. hic. nemo. n. p. caritatem ei magnitudinẽ colligere. s. q. ds sci e ho q nisi
p impius. dns p seruus. gratia p natura.
morit. i. e. huiusmodi. io uolo uos scire si
ta. ut impleat. i. o. p. di. i. ut cõfessione
. gratiarum actione fides patris nra. filio ho
nostro exhibeatis. ut sit plena duumuratus
psessio in uob. q te michil dee x ano cu
patre. filio sic cognoscit. Alit no e integra
gra psessio diuina. q sicut in solo pa
tre integra e nec in solo filio plena.

Si autem qui potens e omia facere sup habundanter quam petimus aut intelligimus secun

Si autem. qui
hec ero uob
si autem sit
gta. qui pot
facere. hi
e q aut. si
autem q pot
omia. s. i. eo
plene in uob
sup habun
dant q pe
timus aut in.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uirtutē que o
patur in nobi
ipsi gla i eccla
⁊ in xp̃o ihu. in
oīs generaci
onēs scli sclorz
am.

.i. plusquā
nos peccare
seuam. aut
plumam
do dicer.
petim aut
intelligi
mus qz
plus intel
ligimus
q̃ petim.
por h in
nob fiē iam facie in nob aplis.
ex inquā ipsi .i. soli. nō hoīm
qui nich qz sc por. sic gla p hm q facer.
in eccla ⁊ in xp̃o ihu. i. p hm gr̃oliss appa
reat. nō solum in plenu. li ⁊ in oīs gna
cionēs scli sclorz. ⁊ nra lege intā. Ei aut
q. po. o. ista q pcto. fa. .i. cōplc. potēs ē
deus .s. ihu. q. o. in nob. hoīb; bona op
atur dico. sup ba. q petim aut mith. po
tēs ē enī dō h facē sēm abūdāte. quē opaē
in qua sūt quedā que nemo peteret. aut
intelligeret. ut scīt dr̃ hō fieret. ⁊ p hoīb
misereatur. ⁊ h modi alia q inquā ipsi sit
gla in eccla ⁊ in xp̃o ihu. h nō mutentur
sit gla deo. in oīs gnacionēs. s. l. .i. scli
ōa scla cōmenda. aīn.

Obsecro aūt uos fr̃s. ego uinct⁹ in dño: ut dig ne ambulets uocacione qua uocati estis: cū oīa humilitate ⁊ mansuetudine: cū patiē cia subportan tes inuicem in caritate

Obsecro haerenus ostendit oīa gr̃e dī tri buenda. hic admo net usq; infinē ⁊ p̃sc cōit oīs. post p singlos ordinet. qī qz dr̃s por oīa facere. t ut ei sit aub gla. Itaq; obsecro uos ego. p. tunc nos cui cō patiendō ē. uinct⁹ sollicīti seruare unitatē spūs in unculo pacis.

duco in dño .i. pp dñm ut ambu letis d bo no immeri pfitendo. digne uocacione qua uocati estis. .i. ita ā bidetis ut conuenit mee pdicacioni uīa ambulacio. nra. s. cū omni humilitate. s. inīon ⁊ extion. ⁊ cum mansuetudine ut nr̃a tabilis sitis. ⁊ cū patiā. aduersor̃ sub portantes inuicē uos. li a fr̃e exigit mo lestia. t alr alīs onera portare. ⁊ h nō fie te nō p̃tereo comodo s; incarnate. Ipsa ē n. actio recta mīnis. que oclos semp hr̃ ad dñm tal actio nec frangitur negocio. n frigida ē ocio. n turbulenta ē. n marcida. n audax. n fugax. n pcps. n tacens. ita g ambulate. ⁊ sitis sollicīti. .i. studiosi. cau ti. atenti. seruare ut sacrū sciī. unitatē spūs. .i. unitatē eccliasticā. quā facit spūs scōs. scīt ut unū corp⁹ sitis ope spūs sci. nos dico degentes munere pa. .i. pacē seruātes que dr̃ uinculum qz pax ista ē nutritiua spūs alis unitatis. h aūt pax ē. si bona uīa in uicē dirigamus. si pecca que sūt dāpna nrōrum. aut cū spe salutis emergendor̃. eruditari nō possūt. uīa ad meliam uita mā tenamus. si ⁊ pfectionis opa q nō fieri. ⁊ nō fieri licet. ne infirmi scanda lizentur. nō facere dispensam⁹ ⁊ hmodi.

Unum corp⁹ ⁊ unus spūs: sic uocati estis in una spe uocationis uīe.

Unū. li debetis ser uare unitatē spūs. nra ut sitis unū corp⁹ subseruiē do primo ⁊ unus spūs ē dō is uolendo. t unus spūs cū fr̃ib⁹. cū quib⁹ nō uelle. ⁊ nō nolle debetis. t nra. debetis ser uare unitatē spūs. qī unū corp⁹ nē debetis multor̃ adunacione mbror̃ ⁊ potestis qō unus spūs. s. habitat in uob. quo unū corp⁹ efficimur. Unū. n. corp⁹ efficim̃ spūs sociatatē q̃ facit spūs scī. non sin̄ patre ⁊ filio. Ecclā utiq; accep̄ h domū ut in spū scō fiat remissio peccator̃ q̄ remissionē ē inter facias. pric in ad spm sem audiēr.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ponere. ipse.n. ē hīs adoptionis filios
ipe ē pat̄ filij mei. ⁊ cōiunxio. ad ipm
ꝺ ponet locutꝰ qua dicimur unū corp̄
unici filij ei. hīc.n. unū corp̄ hoīs mēbris
stor mēbris: ⁊ negetur oīa mēbra una ala.
fieri ī ecclo in uidet. in aure ut audiat.
⁊ sic in eccl̄. ns hīs sol mēbra corpis x̄ q
ē eccl̄a. unit ⁊ negetur. ⁊ sic humanū cor
pis membrū ꝑfectū forma ꝺ q cognoscit.
reuniet. ⁊ nequaq̄ hīs facit quo ꝑ unitatē
unit. sic quicūq; a ꝑfecta unitate pacis ꝺi
uisus ē. sacramentum ꝺ tāq̄ formam re
tinet ⁊ spūs ꝑ unitatē nō unit. frustra
ꝺ fides deforma gl̄atur. ⁊ in cui spūm uocat
ꝓpt̄ hanc societatē. ubi iquol primū ue
nit. linguis omiū gentiū suū locum. q; p lin
gl̄a cōsecratis humanū gen⁹ signat. ⁊ sic p lin
gas gentiū figurabatur. ubi societas mē
brox. x̄ funera omiūb⁹ gentiūb⁹ ut q̄uis nō
nisi ille apparebat accepisse spūm sēm q̄ lo
quebantur omiū gentiū linguis. ita nē ille se
agnoscat accepisse spūm. s. qui mutatere ec
clesie obstitit que loquitur linguis omiū. Sic
⁊ c. qī un debetis ee unū corp̄ hīc uocati esse
xpi. s. in unā spē. uocā. uīre. i. ad unā rē
spatā. qne ē effect⁹ uocationis.

Unus dns. una fides. unū bap tisma. Vn⁹ ds ⁊ pat̄ omnium qui sup omnes et p omnia. ⁊ in oi bus nobis.

Unus ds. qī debetis seruare u
nitatē. qn
nnos ē.
un⁹ dns.
nō trel. p
quox. di
uersis ut
lumnatib⁹
uos optare
discordare
⁊ una fides
de ds. recole qi fi
des dr. ⁊ id qđ ere
dit. ⁊ id que cōr. Si ḡ fides h̄ accipit. pro
q cōr. h̄ ē sensus. una ē fides. i. nō ubi uni
uersi cōe. ⁊ eos in operari. qp unū ⁊ idē ē q cō
dit a cunctis fidelib⁹. un fides catholica di
cit. i. unius alis. t accipit h̄ fides q̄ cōr. a
liud. n. ea sūt que cōunit. ⁊ aliud fides q̄
credit. Illa q̄pe in rebꝰ sūt q̄t ea. t fuerit.
t futura ea credimus. h̄ aūt in aīo cōmunis
ē. ei nīn ofrenda cōis ē. q̄ius sit ⁊ in alijs. ī
ipsa ſ; sunt. una ē ḡ fides. nō uno ſ; gīne

qui sunt in omnib⁹. quē admod⁹ idē uolentiū
dr uoluntas una. ⁊ duox humillimox fu
ere una. Sequr. x unū baptia. equale a q̄
cunq; dicit. h̄ pt̄ nīm. ⁊ ideo ē unū dg
i. cōtra omiū ⁊ pr. pugnando. ⁊ gubnādo.
⁊ iō nemo pot alū se ꝓterre. qđ dg ē
fr̄ omis cōmune. i. ꝓcedit omis ex natura.
qī cunct dignitatis nos inuitē. ⁊ p oīa
diffidit. q uq; ē. ⁊ iō nemo. ē nullq̄ pot
sic cuncta. ⁊ in omib⁹ nob ē p gr̄am. qui
unitatē seruant. ⁊ nota nō singlarit ac
aliq̄ pa. ſ; ē oīb; cōe. i. dimittatis h̄ sicq
pr. nisi ea illā que ꝓcessit expēdā. t pot ſ;
lege. ma ut sint distincte pōnunt. Ru ⁊ ē.
qī un⁹ ē ds. ⁊ pat̄ ē sūt ūq; trel ꝓsōe. pat ⁊
filī ⁊ spūs. ſ; h̄ ē. q. ſ. pat̄ ē sup oēs. q nulli
deer q ē. ⁊ ol exterat excellit. ⁊ filī ē p oīa
p q̄ reparatē oīa nīa opa sūt ⁊ p ipm oīa
facta. ⁊ spūs. ſ. ē omib; nob sanctis; p gr̄am
⁊ omib; exterat pōnat. ūn spūs. dīn. n. ē.

Unicuiq; autē nr̄m data est gr̄a secm mē suram donacio nis x̄pi. qđ dicit. Ascendēs in altū captiuā duxit captiuitatē dedit do na hominib⁹.

Unicuiq; nīt monuit seruare nu
mer. qua dr
unum
corp̄. ⁊ ne u
nusq̄ talis
subiectionis.
subuer dat
ta ē ds
ut omnib⁹
q nō ē con
trariū ꝓsic
re uocauit.
g. n. diuisa
dona sunt
in hoīb⁹. nō
officia una
tm si facit.
qī unū corp⁹
ē debent. unicuiq; aūt nr̄m diuisa data
gr̄a. i. gratuitū donū secm mensurā dona
tionis x̄i. i. secm qđ datoꝛ x̄ mensurat. a
liq h̄. alq illis x̄ cui mensurā nō dedit
ds. qn gr̄a plen⁹ ē. ad mensurā dat hoīb⁹
mensura ē dō qđā diuinq;. aliud. n. hīe
nīl aliud ifra. ⁊ qđ hīc ifra nō hīe alle. Ipse
aūt. s. ampbanūs q ē hō dat diuisa dona
dūs spūs. s. ipse. ascendēs. qī uq x̄ ⁊ hōiē
dat nīl ꝓpria dñe. qī ē ascendēs celum.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Utinam ⁊ abscidantur qui uos cõturbãt. Vos enĩ in libertatem uocati estis frẽs. tãtũ ne libertatẽ in occasionẽ carnis detis. sed per charitatẽ spũs seruite inuicem.

Utinam ãĩ ipsi nos ẽturbãt. ⁊ utinam ab scidant qui uos cõ ẽturbãt. hĩ nõ tam furenter in aduersa uos quã dilectionis in ecclam dñi ũba sunt. sed nõ. tã male. dyr est q̃ cauit p se. Sub spẽ nãq; maledictionis: elegantissimo ambiguo usus: bonũ est obtare eũ deum. Vt. ⁊ abscidat. q. u. c. ñ tm ẽcũcidant. sed abscidant. id est castrent. ut sint spadones ꝓpter regnũ celorũ: uel nãt carnalia seminare. Sũt n. quidã spadones ꝓpter regnũ celorũ. Vt ita. Sic uos ẽturbãt. sed utinã. q. u. cõ. abscidat. ñ carnalit sed uirtutibus proficiãt. ut in uob & alijs michi proficiãt. nõ solũ ẽcũcisi. sed ⁊ abscisi. id nullã occasionem potentiã gnandi hãnt: ⁊ mitto hoc opto ne uos redigant in seruitutẽ legis. Vos enĩ frẽs uocati estis ad libertatẽ ut ñ in mores sed amore seruiatis: ⁊ qui prius peccatis obnoxij eratis: dei gratiam accipientes liberi sitis: ⁊ cũ hoc sit si tm necessariũ ẽ. ne detis libertatẽ in occasionẽ carnis. i. ne libertate abutamini ut qui libidini estis: ⁊ meretricij legis nõ meminerit uob. ideo delicia carnis sequamini. qui tũc erunt serui: ⁊ ẽ sensus. cauete ne auditu noĩe libertatis. impune ut peccandi ẽ arbitremini. sed per caritatẽ spũs. que peccatum uos in spũ sanctũ. seruite inuicem qui tũc libidini erunt. Nota qui nõ ꝓ affectum carnis caritas ẽ habenda sed ꝓ spm. ut subiecti sint inuicem.

Omnis enim lex in uno sermone ipletur: Diliges

pximũ tuũ sicut te ipsũ. Quod si inuicem mordetis ⁊ comeditis. uidete ne ab inuicem cõsumamini.

.i. munus p̃ cepto carnis. qui q. alio p̃ceptũ seruat: ñ mala agit: ⁊ q̃ũ pot̃ bona facit. In quo p̃cepto implet̃. mitto. dilges pximũ. t. s. te. ip. hoc ꝑceptum ẽ in leuitico. in quo recte dñe impli legem unusquisq. ẽ tũ duo sũt caritatis ꝑcepta. in quib̃ tota lex pendet ⁊ ꝓphe. qui dilectio dei in dilectione pximi cõtinetur. ⁊ ideo in hoc ꝑcepto: ꝑfectio salutis. qui sine pximo ñ diligit deũ. q. d. nõ diligit pximũ q̃ uidet. dñm q. ñ. u. q. ꝑ. d: sic diligit pximũ. i. omnẽ hoĩnẽ tãq̃ se ipsũ quis pot̃ nisi dñm diligat ẽ ꝑcepto ⁊ dono dilectionẽ pximi possit implere: & cũ inimiq; ꝑceptũ ita sit: ut ne utrũ possit teneri sine alio: unũ eorũ cõmemorare sufficiẽ ⁊ nota q. aut. sicut ipm sic se nõ pot̃ pximũ diligere. qui ñ diligit se. Se aũt nõ diligit. qui diligit iniq̃tatẽ. Qui aũt diligit. im. o. a. s. Nota ⁊ q. aut. omnis lex. Nam ⁊ illa que admonet̃ prinẽt bonos: ⁊ illa que inducũtur sũt. ẽ bñe a libris intelligunt̃ ñ carnaliter obseruant̃ a seruis ac caritatẽ refe rant̃: necẽ ẽ. Nõ si qui in dilectionẽ pximi lex impleat. q. si inuicem. m. i. malignãq; detrahunt: ⁊ cõ mordent. i. totũ deuorant sibi a uirtutibus. ex inuidia. Et ẽminamini. ẽmina uob inuicem ponẽtes: uidete ne ab inuicem cõsu Scissa ꝓ ne religionis ꝓuinã gratiam uanãq; uictoriã unitate. occone carnalis. hi unũ eorũ retigit. q. dissensio inimica ẽ dilectionis. hi enĩ maxime unio stationis ⁊ inuidie ꝓtiosa inter eos surgia nutrieba. quib̃ obumbratur societas ⁊ una.

Dico aũt in sp̃u ambulate: ⁊ desi dia carnis nõ ꝑficietis.

Dico aũt sc̃ta a lege factorũ eos phibuit. inq̃ sunt ꝑcepta carnalia: nec ĩ ut a uicijs carnis se cõtineat ꝑcip: ⁊ ostendit q̃ sufficiens ẽ fides sine lege. q. ꝑ eam uincit carnẽ: ⁊ eius opa: ⁊ secundum spm. q. d. ne de tis libertatẽ in occonẽ carnis. Sed per caritatẽ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ſpſ ſeruire. ꝯ aũr dico posse eẽ uob in x̃
.i. p fidẽ x̃. ⁊ nũq; alr. inqua fide ambulare
.i. pficere. bñe opando. ⁊ ꝯ. ſpũ .i. rõe t po
tius ſpũ ſeo. Non u. pot ſpſ hoĩ ſ ꝑ ſe. ⁊ cõ
ꝯ̃ria carni. i. delectacionel. quas caro
fugit. nõ pficietis ñ aũr nõ fecerius t nõ
hũrtis. qz ea nõ ꝯre nõ possunt. ſi nõ pfi
cietis. i. nõ opa eoz̃ ꝺsensu uoluntatis im
plebitis.

Caro enim cõcu piscit aduersus ſpm: ſpſ aũt ad uersus carnem.

Caro enim t aũr qz dico uos nõ pficietis. ꝯ ſi ſpũ eſ
qz caro. Vt ira ꝺmnua. ſõo ira agite. qz grauis
pugna ẽ. ⁊ ꝯ ẽ qꝺ aũr. Caro u. cõcu. qz ſẽp
noua in ꝯ existens: aduersus ſpm ꝯ i bõis
manifestũ ẽ. unquꝺ ẽ ſpſ ꝺi. ſpſ aũt qz ſi;
nõ ẽ ꝺiffidendũ. qz ſpſ i. caro gra ꝺi ad
uersa ꝺcupiscit. aduersus carnẽ. Videte
quale bellum ꝓponit quale riuam ꝯ intra
te ipm sentiat. nec enĩ nullũ ẽ uicii cũ caro
ꝺcupiscit aduersus spm. cui uicio ũr ꝺtraria
ẽ. cum spſ ꝺcupiscit aduersus carnẽ. caro ãt
dicta ẽ ꝺcupiscere. qz ꝯ ipam ag aia
sic ꝺr aures audire. ⁊ occlo unde cũ pot
aia ⁊ p aurẽ audiat. ⁊ p oclm uꝺat. caro
u. mely in paam ꝺcupiscit. ſi; ꝺcupiscẽ ꝺr
cũ aia carnali ꝺcupiscẽtia ſpũ reluc
tatur. carnẽ g ꝺcupiscentẽ dicit: carna
lẽ delectacõnẽ q̃ ꝺ carne ⁊ a carne spſ ꝯ
aduersus delectacionẽ q̃ solus ꝯ. Ipsius ãt
carnal ꝺcupiscentiã. nõ ẽ maa sola.
neq; in carne sola. ⁊ utroq; u. fit. qz sine
utroq; delectacõ nulla sentitur.

Hec enĩ sibi inuicẽ aduersantur. ut ñ quecũq; uultis ꝺ la faciatis.

Hec enĩ qz ꝯ ⁊ cõtra
se ꝺcupis
cũt. qz usq;
adeo ꝯ si
bi inuicẽ
aduꝺ. ut ñ
quecumq; b. t m. uul
tis. i. f. i. facere p
mutamum ⁊ melion in hac pugna cõcedẽ
dum ẽ spũ quo uolumus bona ⁊ si oĩa
non perficiamus. Volumus enim ut nul
le sint concupiscentie. si; hoc non pficiam.

Qꝺ si spũ ducimi ni: non estis sub lege.

Qꝺ si qñ
hec duo
oppugnãt.
qꝺ si spũ
seo gubernatore recte spſ
uiri ducimini. ꝯ duo ne deſuꝺ
sint impugna. si unq; ꝯ ẽ: nõ estis sub le
ge que errantib; ⁊ male agentib; posita
est. qui aũr ducẽ hñt spm seĩm nõ errat.
Attendõ qꝺ aũr. Si spũ ducimini; i. e. ex quo
apparet eũ spm seĩm nõ hre: qui sub lege
ẽ nõ ꝺspensatiue ⁊ ue ut ꝯ intelligitis. ma
gna undr in ꝯsto qꝺ sit eẽ sub lege. sic q̃
uomoꝺ aplõ culpat. hoc ꝺpnabit ꝺcit
ẽe sub lege quos lex tã reos: nõ implẽtes
legẽ. dũ nescientes grãm superba elõne de
se ꝓsumũt. Sub lege ẽ: qui timore supplı
cij q lex minatur nõ amore uirtutis a ma
lo ope abstinet reus uoluntate. nõdũ lib
ñ a uoluntate peccandi. qz uellet si pos
set nõ eẽ q timeat. ut libe facer q occlte
ꝺsidat. ⁊ ẽ sensus. si spũ. ꝺu. ꝯ cõmodi hns
qꝺ nõ estis sub lege que amore mouet ñ
amore tribuit. ⁊ uoco ꝯ pfectã eligẽda
ẽ. qua libamur a lege

Manifesta aũt sũ opa carnis. Que sũt fornicacio. immundicia. ĩ pudicicia. luxu ria. idolor seruitus. ueneficia. inimicicie. con tenciones. emu lationes. ire. ri xe. ꝺssensiones. secte. inuidie.

Manifes
ta. o. car.
meipit ẽ
numerare
ut intelli
gãt se si ad
opandum.
ista ꝺfidus.
carnis eo
sentiunt.
cũ ducit car
ne ñ spũ.
qñ ꝯ sibi
aduersãt.
opa aũt
carnis ma
nifesta sũ
. i. p se apa
rent ma
la: que sũ
fornicõ.
opus. ſ. lu
xurie. in
mundicia.
⁊ si ñ ope
impleatur. t que ẽ eẽ. nãm. ĩpudicicia.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

data fuit. ⁊ distinguit duas di ꝑordinationes ⁊ earū effectus. quarū altera ē de ꝑsenti ad iustificationē. altera ō futuro ad coronam. ñ dr deus. qui una hr di ꝑdestinacio que ē ipse ds. sz qz ō duo ob; ē ipsa di ētia ꝑordinacio. s. ō iustificia in ꝑsenti: ⁊ de gla in futuro. ds enī ān mundi cōstitucionē. cū nullo ⁊ quo meruerat ꝑordinauit. qō intempi gre? aliquos a ꝑditis separaret ⁊ iustos ⁊ immaculatos faceret. ꝓordinauit ⁊ q ⁊ illos iustos. ad beatitudinē ētnā ꝓduceret. hanc ꝑordinationū altam hic implet q ista facit: altam in futuro implebit. qui erit omnium ꝓfectio. aqua ꝓsummacioe ois. incipit ostendi ꝑms effectus ei. ⁊ utens ꝑtu to ꝓfuturo. ꝓ rei ēnitudine fuit. ē aut. q ds benedixit. i. benedicet nos nris mitis maledictos. i. in futuro exaltabit tando immortalitatē. uñ subdit. in oi benedictione spūali. i. exaltab oīmoda exaltatione ⁊ ꝓfectā que tota erit spūal ⁊ incorp ib?. que tē hēbit nām spūs qz erit agilis ⁊ habilis. cibo nō egestia. que spūi natā lia fuit. benedictione dico habita. in celestib?. i. in celo. ⁊ hoc fiet in x̄. i. ante x̄. hic ꝑ posuit effectus sedē ꝑordinationis. s. q erit ō futuro. hoc ponit ꝑma ꝑordinationē. q est ō ꝑsenti. tangēs effectus ei qui benedicet nos in futuro. q ⁊ si nūc ex mutata tū gratis erit hic ⁊ prima ꝑordinatio gē tuita ē qz mutata q ꝑcedit futurā utram ex gra fuit. ⁊ dona di hic coronat. u. ñ ih ds dona sua ñ que ex nob fuit mutata ⁊ hoc ē q aut. ista gratis. hoc faciet. hic gratis nos ꝓ legit ꝑdestinādo. ⁊ hoc i xpo. i. ꝓ ipsum xpm. elegit dico ān mundi cōstitucionē. i. ān q ētnā. neqs g̃ posset aliqs cū do sue se ētnas. ⁊ tē aliqd meritū se. iuxta errorē illoz. q ān h meritū dr fuisse q̄dam ālas tēas. ⁊ io. tē fuisse electas. si aptr ostendit hoc falsum ē dicēs. elegit nos ān mū di cōstitucionē. quom aut dicet eos. q nō vñ erāt in ꝑdestinando? Elegit g ꝑdestinans nos. ⁊ hic tē nō elegit eos. q tē sci ētnā. ita ñ io. q sci futuri ētnā. s. quos elegit nos ad hoc ut intpr gre ētnā sci ꝓ bona opa. ñ g̃ q futuri eramus elegit: s. ut essemus sci. io q̄ppe tales futuri eramus. an elegit ipse predestinās. ut tales per

gram ētnā ei. ds; pelagian? iuxta resultās aut ꝓcedebat ds. q ētnā futuri sci. ⁊ immaculati. ꝓ libum voluntatis arbitriū. ⁊ io eos in hac ꝓscia qualēs futuros ē ꝓcessuros elegit. elegit inquit ān q ētnā. ꝑdestinās filios. quos futuros scios prescium nō fecit nec se futuri sz ipsos facituros ē ꝓuidit. q ostitat aplc dicens. ut ētnā sci inuentos ⁊ immaculatos a malis. a cmune. ⁊ hoc in conspectu eius. nō hoīnū. i. intus ū ipse cōspicit. ñ extra ū hoīes uident. t meō spectu eius. i. ut eū ostpiam? ⁊ hi nō facit ipe nisi nris. si; meritate sua. amor u. di hi facit. t ita dico. ut ētnā sci ⁊ immaculati ⁊ hi in caritate. i. ꝓ caritatē mā q dm diligimus. ꝓ. n. hic. intelligi. t ō caritate di qua diligit hoīes. t de caritate ipsoz qua diligūt dm.

Qui ꝑdestinauit nos inadoptionē filiorum ꝓ ihm. x̄. in ipsum secm ꝓpositū uoluntatis sue. in laudē gle gre sue. in qua gratificauit nos in dilecto filio suo.

Qui ꝑdestinauit nos. i. gra sola ꝓelegit. i. uoluntate gratuita. in adoptionē filioz. i. ad bona que filij habituri sunt. filij aut ex ere ventes ueā ⁊ hi ē q subdit. ꝓ ihm. qz q filij sunt. hi nō ē ꝓ nisi eos. si; ꝓ ihm xpm ꝑdestinauit nos dico. uenturos in ipsū. i. eos habituros ē x̄. predestinauit dico nō nro placito. si; ꝓpositū uoluntatis sue. i. s. bonā uoluntatem suā. longe aut q implet in nobis ꝑdestinatio. habitum. t omnib? palam ꝓpositā. ⁊ ostensam ꝑdestinauit nos dico ⁊ sanctificauit. ⁊ hi in laudē gle gre sue. i. ut laudem? gl̄osā gr̄am. qz gla gratis ē

Qui ꝑdestinauit. Posita ꝑdestinatione que ꝓtinet ad iustificationē ⁊ sanctitatē unde ꝑsentis. ponit hic alia ꝑfectio ꝓ tinens ad utrā ētnā. ē effectus. sup̄ notatū. qui elegit nos. ut hi ētnā sci ipse utiq; qui

(c) 2006 Ministerio de Cultura

.i. gratos nos sibi fecit. hꝭ normam effectꝰ pri me ꝓpositi que ꝑmet nouissimā gratu ficauit dilecto filio suo dicꝰ. ꝑ quo nos diligit. dilectū. n. unigenitum suū. ꝙ ille ꝙs diligit. et quib⁹ uult filius omina bona largiuꝛ.

In quo habemus redēpcionē ꝑ sanguinem ei⁹ ⁊ remissionē peccatoꝝ secm diuicias gr̄e sue.

In quo. Ecce hꝭ ostēdit ꝑ q̄ facta sumus gr̄a dicens. In quo filio hꝭ redēpcionē ut possimus reuti a captiuitate qua seruiebam⁹ diabolo. uenundati sub peccato hꝭ in q̄ ꝓsanguinē ei⁹ qui nr̄e redēpcionis ē pciū. ⁊ hꝭ remissionē peccatoꝝ in bapt̄o. Duplicē gr̄am obtinuit. q. ⁊ redemit. ⁊ pecca nr̄a nō imputauit. ⁊ hꝭ ꝓstitit nob. s. diuicias gr̄e sue. .i. s. diuitē ⁊ copiosam gr̄ā suā. q. oīa dimittit. ⁊ totū ius immici dest

Que sup habūdauit in nb: omī sapiencia ⁊ pru dencia: in notū ns facere sacm̄tum uoluntatis sue: secm bene placi tū ei⁹. qđ ꝓposuit i eo dispēsacionē. plenitudinis tēp⁹ um restaurare oīa i x̄o q̄ in celis ⁊ q̄ i tra sūt in ipso.

Que sup ha. hactenus egꝰ de his que to ti humāo gn̄i colla ta sūt in agr̄o hꝭ que singla riter aplis dedit. q̄ dico diuicias gr̄e. que gr̄a ē in oīb⁹ habundas ser fidelib⁹ in nob aplis sup habūdauit. .i. plus q̄ in alijs habūdauit. ut ubi gr̄a in hꝭ. s. in oī sapiā.

ueneia ꝑpalū. in oī dico. ita ut notū face ret nobis sacm̄tū uoluntatis sue .i. uolū tatē suā sacram alijs. .i. illō q̄ secreta uolū tata face uolebat. ⁊ q. illō sic supponit. s. i staurare eā ⁊ hꝭ nō meruit nr̄i. s; s. bñe placitum ei⁹. .i. s bonam uoluntatē suā. nō s mālam que bona ee nō posset. n ipse s bo nā uoluntatē suā. ut bona fieret subueniret. q. bonū placitū. ⁊ sacm̄tū ꝓposuit. .i. longe ante q̄ fieret posuit. ⁊ oīb; palā obtulit. illō dico implēdō meo filio. s. nō in alio. .i. in x̄o. ⁊ n in alio ꝑpe implendō. si; inscīpensacione plenitudinis tēpm. .i. implenitudinē ꝑpe. dispē sati. adō. .i. in hꝭ ꝑpe gr̄e. quo implere q̄ cēt̄is reb⁹; ꝓmissa ⁊ ꝑfigurata sūt omnia puidē cia rōnabilr̄ dispensauit. si n. permisit ignaꝝ ei⁹ hoies nō ꝑdocti. nō recipere xpm. ⁊ n ꝑ ō natalē ⁊ doctrinā legē ei⁹ iuxta. supbi parupenderēt x̄ aduentū. ille g̃ q̄rat. cur in hꝭ ꝑpe potiꝰ q̄ in alio uolūt implē secre tū uoluntatis. s. instaurare. .i. ad ꝑmū statū reducere. oīa ꝑ peccm destructa. ⁊ que ince lis sūt. .i. angelos. ⁊ que intrīs sūt. .i. hoies. ū q̄ ꝑ angelis mortuus ē x̄. s; ideo ⁊ ꝑ angelis sit. q̄ deꝰ hoīm ꝑ eius mortē redimatur. ⁊ liberatur a malo. q. ē eis q̄dām redit in gr̄ā. ꝑ mūmeciā q̄s mr̄ hoies ⁊ seos angelos. peccā fecerūt. ⁊ ex ipa hoīm redēptione rume illi⁹ angelice ruinā reparatur. ⁊ utiq; nolūnt angli sci docti ꝺ deo ē ūtatis ecīa rēplacionis beati sūt. quāti numꝰ supple mēti ōgnie humano integrat illi⁹ cuitatis expectet. Instaurantur aūt q̄ in ceł sunt ē ꝺ q̄s mos eccie in angelis redimur ex ho minib;. Instaurant aūt q̄ intrīs sūt. ē ipsi hoines qui ꝑdestinati sūt in celestia uitā. a cor ruptionis uetustate renouantur. ⁊ ē sensus uolut instaurare. .i. supple que in ceł sūt. .i. num angelor̄ diminutū imple. ⁊ que i trīs .i. hoines. qui ꝑ peccatū ꝺpuati erāt. renouare. ⁊ qui in ceł sūt. .i. aiaꝝ scor̄ q̄ iā sūt i celis. ⁊ que intr̄. .i. scos qui adhuc in trā sūt. ⁊ hꝭ in ipō. .i. ꝑ ipm x̄m. x̄. n. aduentū salus ē ⁊ scis qui iā cū x̄o sūt. ⁊ illis qui adhuc fuit sūt.

In quo etiā sor te uocati sumus ꝑdestinati scm

In quo ⁊ ē. ne apli in quibus habundat gr̄a uidem

loco ⁊ dignitate. captiuā duxit capē. i. eos q̄ diabol⁹ captiuauerat a pavlo. ⁊ p̄os mūdi ⁊ inferni fecāt. ītīm captiuos fecit ē. dū ad celum reducuntur. ipsos unq; hoīes appellauit captiuitatē. q̄ captiui tenebantur sub diabolo. sic̄ miles eū dr̄ militāre q̄ militāt. eandēq; captiuitatē a x̄o captiuatā dic̄. ut sit captiuitas felix. possunt n. hoīes ad bonū capi. ūm petro dictū ē ex hoc iam eris hoīes capiens. captiuam ḡ ducuntur q̄ capti ⁊ capti. q̄ subiugant. subiene iugū missi. liberati a peccō. seruū fēi facta. ⁊ dedit hoīb⁹ r̄osabilib⁹ dona. i. spīm scīm. sc̄o tissimū ē dīm ītm ē post resurrectionem ascendisse ī celū dedisse spīm scīm quo ipleti ē dentes. loquebāntur oīb; linguis. ipse tm legit ita. accepit dona i hoīb⁹. sic. n. plures hīnt. codices ⁊ maxē grēci. ⁊ ex hebreo sic inuenitur hīnse. dona aūt dixit apl⁹ sic̄ ppha. nō do nū. si; cū ppha dixit accepisti in hoīb⁹. paul⁹ aptica auctoritate maluit dīre dedit hoīb;. ut ex utroq; ubo uno ppheo alio apheo. q̄ utroq; ē diuini sermonis auctoritas. sensus plenissim⁹ reddit̄. utrūq;. n. uū ē. ⁊ q̄ dedit hoīb⁹. ⁊ q̄ accep̄ in hoīb⁹ dedit hoīb⁹. tāq̄ cap̄ mbrīs suis accep̄ in hoīb;. ⁊ ipe unq; ī mbīs suis. ipe ḡ ē ⁊ dedit de celo. ⁊ accep̄ ī tra. de uit q̄ dr̄ cū patre. sed q̄ dat. accep̄ q̄ ipe ī ss ē in ecclā tq̄ accipit. si ē in hoīb; accipe. sic monent q̄ aūt. dona nō donū cui ⁊ concordat ppha. peculiubio spūs. s. donū dī ē. ō quo dīs aūt. mulier samaritane si scires donū dī ⁊ ē. si; ō ptr dona ambo dixerūt. q̄ p donū q̄ ē spūs scī multa dona. q̄ sunt quib;q; ppa dantur. nō. n. singli quiq; hīnt oīa. si; in alia. alij alia. ḡtuis spūm donū. a quo unicuiq; pa dunduntē ire hānt. i. spūm scīm ūm alibi. oīa h mēt operatur unus ⁊ idem spūs distribuēs singlis prout uult. ut una aīa in oīb; mēbris ag oīa.

Qō aūt ascendit nisi quia ⁊ descendit primū in inferiores partes terre. Qui descendit ipse ē et qui ascendit sup oēs celos ⁊ qui ascēdit ut adimpleret omīa.

Quod aūt plenit̄ supioē ppheē nē. s. q. x̄. f hōnem dat q; ppheta dicit q̄ ascendēs dedit. dīc ppha ascēdens si; qō ē ni q̄ ascendit. i. q̄ ascendisse dr̄. n q̄ ⁊ primū descēdit respectu ē dicit ascendit. descendit dico ūm fm̄ scīm par tes ītas. i. ad inferos. cui⁹ pbō ūmis si ē quia dicit captiuitatē. q̄ in tartarū. l ꝛ sententia. n. tenebant̄ apd inferos q̄ sentēcia saluatorē recte nō potuit. q̄ sine peccō fuit. ⁊ ē ordo ybacionis tal. ppha dic̄. q̄ ascendens dedit. ⁊ ascendē dixit respectu descensionis. ⁊ ita intuit q̄ ⁊ descendēs dedit. ⁊ stat q̄ f. humanitatē ascendit ⁊ descendēs. ḡ f. humanitatē dedit. f dīuitatē que ubiq; ē ñ ascendit loco ñ descendit. si; f ām ad inferos descendē. sed corp⁹ ⁊ ām adeūnq; ascendit. ⁊ ita f humanitatē dedit. Caue. q̄m intelligas x̄m. f. humanitatē dedisse. ne sit cōtrariū ptexte auctoritati. ubi. q̄ secūm q̄ dō dat. ita ḡ distingue dat f. humanitatē. i. hō ipe ē dat. nō ūm creo ē hō. si; q̄ dō. qui des qī. ⁊ quia ita intuit uba ppe ḡ ipse qui descendit ē ⁊ qui ascendit. i. idē ē qui descendit ad inferos. ⁊ qui ascendit sup omnes celos. Vt ita ab ullo loco dō aūt. qī ē ascendēs q̄ ē f humanitatē dedit dona si; qō ē dō humanitas ascendit. i. quom humanitas ascendē potuit ni q̄ ⁊ diuitas primū des. inferiores pres tē. que sūt ære inferiores. ut humane nāe uiderent. descendē ē diuinitas nō locali. si; per unionē. ⁊ q̄ dixerat humanitas. ⁊ diuitas descēdit. ne iō uideant duo subdit. qui descendit. dō. ⁊ qui ascē. sc̄ omnes. ee. i. hō. ipse ē ē. i. una ⁊ eadē pa ē ūn dīs. nemo ascendit in celum. ni qui. des. dō ee. ⁊ ē. ascendō dico ut adimpleret omīa. que ā se intlege ⁊ ppheē erāt ptexta. t impleret omīa donis suis.

Et ipse dedit quosdam quidē apl⁹ quosdā aūt ppheas alios aūt euāgelistas

Et ita. impleuit qō ipse dedit quosdam ē apl⁹ s. uicarios ptexationis sue. quosdā ppheas ī q̄ de futuris ppharūt. ⁊ pocul sēpturentum

alios aũt pasto
res ⁊ doctores
adconsumacio
nẽ scõz. in op̃
ministerij ine
dificacionẽ cor
pis xp̃i.

mtp̃tes. in
nouo. n. res
tamto ꝑphe
dñr expla
nare scp
turarũ. ẽ
fuiunt q̃da
mp̃modo
tñci fuĩa
ꝓcentes
sic̃ agabus
septẽq; fi
lie philippi. alios ũ
euangelistas. ut fuer̃
marchus. lucas ⁊ vij. diaconi sub apl̃is.
euãgliste. n. diaconi sũt. ⁊ sub apl̃is qz
si non sint sacerdotes m̃ euãgliz̃are ꝑsũt
alios aũt pastores ⁊ doctores ut epi qui
uerbo ⁊ ⁊ exemplo docere debẽt. ⁊ io eo
uexit quos tãq; unũ aliq̃d. ij. nobꝫ cõplerẽ
t ut intelligent pastores ad offm suum p
tinere doctrinã. pastor n. nõ ẽ. n habeat
doctrinã. qua paseat gregẽ. Ecce quoñ
alius plus alius minꝰ dedit. hoibꝫ dat nõn
surã. Spẽ ũ nõ admensurã accep̃. hos aũt
deꝰ mopꝫ ministerij. ut. s. quisq; posset ple
ne face opꝰ ministracionis ꝙ creditu. sit. n
nus oĩa nõ ꝑficere agẽt singla. ⁊ hoc minꝰ
terũ erat necẽarium ad cõsũmacionẽ scõz
. i. ut cõsummẽt eos qui iam sci sũt in edi
ficacionẽ corpis xp̃i. i. ut edificẽt eos iam
pus xp̃i qui adhuc alieni sunt.

Donec occurra
mꝰ omnes in unitate fidei ⁊ ag
nicionis filij dei.
in uirum ꝑfec
tum. in mensu
ram etatis ple
nitudinis. xp̃i.

donec
⁊ ẽ. q̃si tã
diu dura
bit ẽ pla
cito ⁊ ordi
nacio de
nec in di
e iudicij
nos omnes
qui sum⁹
in unitate
fidei. i. in
una ⁊ nõ
dissẽpanti
bus. ⁊ in unu
itate agni
cionis filij
dei. i. in unũ ⁊ nõ differenti agnicõne filij
dei. ⁊ in unitate. agi. fi. dei. i. in utrutibus

quib⁹ agnoleit̃ filiꝰ dei ee in nob. ⁊ quib⁹ ag
nosetur eũ in futuro. don̄ inq̃ nos oĩes
occurramꝰ nob in unitate ꝺ diuisis partibus
mundi. ⁊ ip̃i capiti xp̃o. q̃ velocio currentes
ad gaudiũ. ⁊ donec ita fiat durabit placi
tũ ꝑ. ⁊ ita nõ ẽ g̃ut̃ ferenda. nos dico.
ꝑficientes. ⁊ excrescentes in unũ ꝑfectũ
⁊ immensurã plenitudinis xp̃i. i. in tãtã etatis
crementũ
centes. ut unusq̃sq; sit ꝑfect⁹ uir. omnis
nũr dicẽ. prehendos in unũ nõ seorsu sz ꝑ
fectione ũnitis. sz. n. paruuli sũt utrib⁹
corpis ⁊ ãi. ⁊ sit unusquisq; habẽs eandẽ
etatẽ in qua etate. xp̃s hũit plenitudinẽ
annoz ⁊ corpis. in qua de hoc mundo exi
uit. que ẽ mensura ⁊ meta etatis. ultra
q̃ n̄ accrescit aliq̃d hoi naturaliter. omnis. n.
in eadẽ etate resurgẽt in qua xp̃s mortuus
ẽ. ⁊ resurrexit. cuicumq; etatis mortui fuit.
⁊ nõie uult cõprehendunt ⁊ mulieres ẽ aut.
in unũ ꝑfectum. ⁊ q̃ in eadẽ etate ꝺs resur
gẽt qua xp̃s mortuus ẽ. io conuenienter n̄ aut.
in mensurã corpis. ⁊ stare sz etatis q̃ uis
quisq; suam recipiet mensurã corpis. q̃
ut hũit inuuenture. ⁊ si senex obiit.
⁊ iuuẽ habitur. si añ ẽ defuctus. Etas ũ
erit illa ad q̃ puenit xp̃s. i. iuuenil. ut
circa trigintã annos nõ ẽ fas dicere. qõ
inresurrectiõe accidat corpi magnitudo
q̃ nõ hũit. n maiora corpa redigenda sit.
nomodo in dnici corpis ꝑtes. n. multũ de
illt corpib⁹ ẽ n̄ futurus sit capillus siẽ dñs
aie. ⁊ hec capillus de capite uiro ꝑibit.
⁊ licbit. n. detractũ quolibet in ꝺ corpe hu
mano futurũ ẽ. ita. n. illa maties modis
cabit. ut aliq̃d exea nõ pereat. ⁊ qd alicui
defuit ill supleat. q̃ de melilo fec̃ q̃ uolu
it. ⁊ liq̃d imparte aliq̃ enormit̃ habunda
uit. ꝑ totũ sparget̃ur. Indecẽz q̃ppe ibi mi
chil erit. si; q̃cq̃d futurũ deceb. resurgẽt
g̃ scoz corpa sine ullo uicio. sine ulla de
formitate. neq; illa ꝓna maties que dis
cedente ãia sit cadauꝝ. ita resurrectione
repabit. ut ea que dilabunt̃ q̃uis ad corp⁹
redeãt in dispsa sũt. ad eadẽ q̃; corpis
partes. q̃ sũt redire necẽ sit. Ahoquin
capill ⁊ ungub⁹ immodata. ⁊ indecẽs mag
nitudo redderet̃. Vt alr ꝓ intelligi.
turũ ꝑfectũ appellat. xp̃s. cũ oĩ corpe suo
q̃ nõ erit ꝑfectũ. quousq; omnes electi eõ
plentur. Cõpleto aũt numo electoz.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

fiet qđ hic dr. đon occur. capm ē. i unū. pfect. i. ita qđ nos omīs. l. cap ⁊ mbra simus unus pfect⁹ unū cui mel ⁊ mel post addendō sit. nō pfect⁹. qz tē pficiemus. m. m. c. p. x̄. qz tē erit mensura ⁊ meta etatis. meta ut mel post addatur nūo t utriq; mensura. qz nunc erit plenus ē omīs hīs. qui in plngtos ereser ⁊ omīs meo erunt immortales ⁊ beati cū eo. ⁊ tē nō erit necā placeo. si; usq; ad illō tp̄s hos ꝓceros ministros dicit. ad hoc utiq;

Ut jam nō simus paruuli fluctuantes ⁊ circumferamur omni uento doctrine in nequicia hominū in astucia ad circumuencionē erroris.

Ut iam fiē olim. nō fi. p. sē fiu. ⁊ fluctuantes. i. nutabamur nra debilitate. et nō circūferamur acto urgēte. omni ventu doctrine. i. pūi doctrina. Doctrina prauoz ē qī uentus ⁊ tēpestas. Doctrine dico facte in nequicia hominū p qua cecati sūt ⁊ in te malitia. i. p homines malicios. ⁊ ad simpliciū decepcionē astutos. quoz doctīa fit ad circūuencionē erroris. ut sub ꝓtextu utilitatis magē decipiat trahēs adversos

Veritatē aut̄ facientes i caritate: crescamus in illo p omnia. q ē cap̄ x̄: ex quo totū corpus cō

Veritatē. aut. qī nō tales simꝰ si; poculis facientes actu uera tē. i. bonā scām doctrinā ⁊ si in caritate. i. nō ficte. t extimore. crescam⁹ affectione fidei. p omnia. i. in omni spūali

pactū. conexū p omnē uīctu rā subministrōnis. scām opacionē in mensu rā uni cuiq; mbri. augmentum corpis facit in edificacionē sui in caritate.

dono ⁊ hi in illo. i. illo qui ante ē caput nrm. i. nob. qui dēs ⁊ xp̄s. i. rege potens. xp̄s. n. dr. unct⁹ ⁊ inuct⁹ tes tanto regis ungebant. duco in illo ⁊ hinc exi. i. p quem totum corp⁹. i. eccla ē cōpactum p fidē ⁊ conexum unctis caritatis. in subest p omnē iunctura subministrōnis. i. p fidē ⁊ caritatē. que cōiungit ⁊ facit membra sibi inuicē subministrare subministrōnis dico: exhibere nō solū uoluntate. si; ⁊ f. operationē scām. m. i. iuxta mensurā unius cuiq; mēbri. i. f q unūq; q; mbrū pot operari p gram sibi datam. ⁊ hic p x̄ corp⁹ est cōpactū ⁊ conexū. qui pē facit augmentum corpis. i. augmentat illos. q iā sūt corp⁹. ipe dico tendēs medificacionē sui. qz illos qui nō sūt corp⁹ edificat in sua cognitē. ⁊ sua societatē. ⁊ hī totū fac̄ in caritate. i. ex dilectione. quo vacuo erit in iura etatis.

Hoc ḡ dico ⁊ testificor in dño. ut iā nō ambuletis sicut gētes ambulant in uanitate sensus sui tenebrati: obscuratū hītes

Hoc ḡ. si admonet ephesios ut caueāt sibi a cōsuetudine mine antiq; gentilitatis. qī qz dēs ē tot auxilia dedit ad custodiam unitatis. ⁊ qz crescere potestis. ⁊ ei occurrere tis: ḡ dico ñ obsecro

(c) 2006 Ministerio de Cultura

intellectum a
uenatu a uita
di pignoratã
que est in illis
ppr cecitatẽ cor
dis ipsoꝝ.

ue supius
s; dico-trs
rsion in
dñe.i. per
pio sub rel
tumemo
dñm hoc.s.
ut iã-s.a
ñpz fidẽ nõ
habulorus
.i.uiuntis.sic gẽtes
ambulãt in uanitate

te sensus sui. quia tenebrosa amãt que
sensualitas fugiẽt. hñtes intellectũ natãle
obscuratũ atenebrs.i. nõ parũ obscurum.
ꝛ iõ mr̃ mirũ ẽ: si in uanitate ambulare
q̃ de uob. q estis illuminati.ꝛ spẽ uere hẽtes.
Omis qui intelligit. quadã luce intrĩce illustr̃
atur. Est g̃ quedã lux mr̃ q̃ nõ hñt qui nõ in
telligunt gentiles dico: alienati uita dei.i.
sine spe immortalitatis. Vt uita dei.i. a deo
qui ẽ uita uera. qi deꝰ deseruit eos. Due q̃ppe
sũt uite. una eapis alta aĩe.ꝛ sic una eapis
ẽ aia. sic aĩe una ẽ deꝰ. quo in si aĩa deserat
mautr̃ eapꝰ. sic aĩa mautr̃ si deseruit deꝰ. Anĩa
recedẽs a luce ueritatis q̃tomagꝝ q̃rit q̃d iueni
at eor̃ ueritatẽ. tanto plus repellit̃ a lumine
uitatis ꝛ intenebrosa demgnur. Alienati
dico pignorantiã.i. qi ignorãt uitã dei. q̃
ignorantia ẽ pmanens illis pp cecitatẽ. t
duritiã.c.i. qi porosi octos eorꝝ clauserũt.

illũ audistis.ꝛ i
ipso edocti es
tis. sic ẽ ueritas
in ihu. deponẽ
tes secm pristinã
cõuersationẽ ue
terẽ hominem
qui corrũpitur
secm desideria
erroris.

immediata
est ut nuch
cio q immu
du sit pro-
miserit.ꝛ
ly in uanita
tia.i. mue
hemti.ꝛ in
sactabih de
fidio. qi nũq̃
luxuriando
saturantur
quoꝝ uolup
tatis ut
mine carẽt.
ut ꝛ ultra
cõcessos nup
ciarũ finꝰ
turpitudinẽ operiat. Vt
siẽ aly dicũt.ꝛ anarcie
t in anarcia.ꝛ accipit̃ q̃ se de alio uicio.
ut sit sensus. ẽdi seme.i.e.c.i.m.ꝛ tra
diderũt se anarcie t ira. ipsi duos degen
tes ira ambulãt: uos aũt nõ diuicistis ẽ
ra. eẽ imitandũ. si in illũ audistis.i. ei
ꝓdicatione intellexistis. t eũ mr̃ loquẽ
tẽ audistis.ꝛ in illo edocti estis.i. si illũ
ira audistis. q in illo uitatẽ edocti sitis.
sic ueritas ẽ in ihu. hi iõ dicit. qi sũt qda
in ecclia. qui sub nõia x̃i nõ secunt x̃i ueri
tẽ q̃ docuit. s. hãc ꝺponere.i. ut ꝺponat
tis uos ꝛ ẽ. Vt. sed aliã alr̃ qi hec ẽ ueritas
q̃ docuit. ut deponatis uos ꝛ iõ deponite
uos. nõ sed subam corpis ꝛ aie. si; sedm
pristinã conuersationẽ. s. deponite ueterẽ ho
minẽ qui corrũpitur ꝛ si delectetur. cor
rũpitur dico. s. desidia que sit erroris
.i. ab errore uenuit. t ad errorẽ ducit. nõ
nulli putãt q uer hõ corp sit.ꝛ nonnulli aĩa
si; corpus. ceteꝝ hõ ẽ aĩa intior.ꝛ interiꝰ
agitur h uerissimꝰ.ꝛ nouissimꝰ. ẽ g̃ dicẽ. ꝺpo
nite uos ꝛ ẽ. ñ h ubi ut corp deponatur.
si; ut uita in melr̃ mutetur. hõ magꝝ intior
si uicia pristina sequit̃. uer dr̃. si aũt in no
uitate uite ambulẽt. alienꝰ a uita dei errore
nouus dr̃ eo g̃ corrũpitur. quo uetustate.
nõ aut. depo.u.h.i. uetustatẽ q̃ hõ intior fit uer
ꝛ corrupitur. ũn addit. qui ꝛ si delectetur
in corrũpit̃. s.i. pdi. erro. h ẽ ueritas.
hãc g̃ ueritatẽ q̃m uos dr̃ deponite.

Ou despuentes
semetipsos tra
dixerunt unp
udicicie. mpa
cionẽ immun
dicie ꝛ omis a
uaricie. Vos aũt
nõ ita didicis
tis xpm. si tñ

Qui ꝛ p
sua turpi
tudine ꝑ
partes de
fuit uita.
t indolum.
at. l. que
ergo ita
bitur.i. de
pecẽtis nõ
dolentes se
metipsos
tradiderũt
uoluptatẽ
ad malitiã
ã libam
impudici
ce.i. form
eiecum.ꝛ dem tradiderũt se inpacionẽ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Renouamini ãt
spũ mentis uẽre
ẏ induite no
uum hominẽ
qui scdm dm̃
creatus est in
ustitia ⁊ sc̃i
tate ũitatis.

Renouamini aũt spũ mentis uẽre. .i. p spm scm qui ducit nouem, ut spũ mis uẽ .i. mente spũ ali. ⁊ spũ mis uẽ .i. spũ qui ẽ mẽs. qsẽs ⁊ ro. ⁊ intelligẽa. ⁊ a quo alio uocabulo comode appellatur imago di ẽ. qua pẽ hõ ceũs aĩalib' q ẽa ta in agnicione di pq̃ pecco defipuit ut eaõ renouatur. ut melior illa imago ab illo reformari a quo formata ẽ. non .n. reformare se qũam poẽ siẽ potuit deformare. que in ipsa agnicione di ẽa ta ẽ aũ q̃ delicto uetustasc̃et. si p' pcm lapsum in eadẽ reformatur. sanus q̃ of tendr. ut sit hõ carus ad imaginẽ di. .s. nõ mcorpis luminis. si forma q̃dam intelligibilis mis illuminate. ẽ q̃ dic spũ. m. u. nõ ibi unus res intelligi uolunt qĩ aliũ sit mis alius ipsi mẽs. si qs mis ipsi ẽ. simile dictũ ẽ in expositione corpis carnis. .i. carnis que corp ẽ. Sequit. Et induite nouum hominẽ. .i. assumite sibi inuisibilẽ nou hois. .i. ẽ ỏ quo alibi. Induimini dñm ihm. xm. quo ie induitur. q̃cũq; ei mentis informacione reformatur. xm. induitur. qui ptidẽ in x renascitur. uetus emulus q̃ tradidit x qui nouus hõ. .s. x ẽ carus ⁊ dñs. .i. nõ humana ñ si di potentia. Conceptus. u. muto uirginali opere spũ sci de semine mulieris. sine semine uiri. si nouũ fuit. uñ ihermanus nouũ faciet dns sup tram mulier circũdabit uirũ gmo uti sui. carus ẽ dico. mustricia. .s. meorum opacione ⁊ scitate p fecta ũitatis nõ ypocrisis q̃ iust ẽ o mutuũ oĩb; bona pstando. ⁊ ie sc̃s ẽ. ut sit ⁊ sc̃tas ipsa sic iustricia ⁊ ũitas. ⁊ ita qui .k. dñm. qĩ renouamini spũ. qui spũs creat ẽ scdm dm̃. .i. ad imaginẽ di. mutuus. ut si peccando iustricia ⁊ sc̃itate amisit ũitatis pt̃ qũ ỹ imago ỏ formis ⁊ deo lor fca ẽ si; forma recipit cum reformat, ⁊ renouatur.

Propter qđ de
ponentes om̃e
mendacium lo
quimini ũitatẽ
unusq̃sq; cũ p
ximo suo. q̃m
sum' inuicem
membra.

Propter qđ execuntur partes uitis hois. ⁊ noui pt̃ qđ. .s. q hõ uetus ẽ ponendus. ⁊ nouus induendus. uos deponẽtes mendaciũ qđ ẽ pars uetustatis. loquimini ũitatẽ. que ẽ pars nouitatis. unusq̃sq; cum pximo suo. .i. cũ quo uis hoĩe. ⁊ cũ gentili. ⁊ iudeo. q omis hõ pximus ẽ cõdicione pme naturalis. ⁊ spe cõsionis. omis hõ aliq̃ sit eam debet primum pximus. nõ .n. notis qualis sit futur apo dm̃ sed te qui m iudeus ẽ. ⁊ paganus. ⁊ hereticus. p misdiam di ita conuertetur ad dm̃. ut mt scds recumbet. q̃m ⁊c. qi decet loqui ũitatẽ. q̃m sumus membra alt' alti' inuicẽ subleuamendo. Deũ multas uetes hoĩs aquib' decertatur. ⁊ econtr multas nou adquas attatur. Partes enumeran

Irascimini. ⁊
nolite peccare.
Sol nõ occidat
sup iracundiã
uã. Nolite
locũ dare dia
bolo. Qui fura
batur iã nõ fu
retur. magis

Irascimini. ⁊ nolite pc̃are. diss. irascimini. ⁊ nolite p. qĩ mutus tolo qđ uirari nõ. p. s; đ ira ne ueniant ad actũ peccati. si ẽ sur gat mot' ãi qui iã pt̃ penam peccati nõ est uiposes tate mã. saltẽ nõ ei consentiat

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aũt laboret op
ando manubꝰ
suos qꝫ bonũ ẽ
ut habeat ũn
tribuat necessi
tatẽ patienti.
omꝰ sermo
malus de ore
uro nõ proce
dat.

rõ ꝓmittit
ꝑ aplꝰ nos
ei qõ hũa
rẽptõ. si ꝑ
habet unam
ad effectũ
duce. t nra.
nraleinmu
cẽ peccan
tes. q ẽ na
turalis mo
nus ãi. qõ
solet ad ꝑ
fectũ ꝓ
nere deli
quentium
ĩõ nraleen
dum ẽ du
ens ostendens hãc nrã cẽ bo
nã si; monet ne movũ exem
plo peccent. subdẽs -i nolite peccare. alpi
arguendo -i hortando peccatorẽ. vñ sa
lomon noli ee nimis iustus. qi ẽ qui ꝓ
iustitia sua. temperanda g ẽ iustitia ĩ
imitetur dñm. qui sufferit mꝫs. ut aliq
ex eis corrigãt. -i sol nõ occ. sup. ur. nrã.
.i. ipsa ira nõ duret usq; ad occasũ sol. In
telligꝫ simplr. ꝑ -i secm rẽp. qi si ex ipa
infirmitate q̃ portam. surrepit vano
ira. nõ debet diu teneri. -i fieri ꝓiama
cienda ẽ exemplo aliq̃ occidat lux ista in
sibilis. ne deseratur lux mundi. Vult g
aplꝰ. ut ira nõ duret. qi si duraverit datur
occõ diabolo. Irat. n. male cogitat. -i sic
se diabolo inserit. ut malat pagat. ũn
subdit. nolite -i ẽ. t ira melius. sol. i. splen
dor rõis. t xps nõ occ. fr. i. ur. i. nõ ꝓ nrã.
qi ꝓ morte. i. rõnem obscurentur nobis.
Vñ. n. sol iustitie. -i ĩtantis ẽ ẽ. ẽ ĩtantis
ãa illustratõ. eũ in hoie habitat ꝑ fidẽ
aut rõ. sol nõ oc. s. i. u. i. cauete. ne xps
qui ẽ sol iustitie ꝑ iracundiã mẽte nrã
deserat. qui eũ ira nunq̃ habitat. -i siquis
-i irritat. q ẽ tẽptacio diabli. nolite. i.
d. d. i. ꝑseuerando in ira. t ira. ut -i de
bona ira intelligatur. Iraleei. nob ipsis de
ꝓximis peccatis. qõ ẽ penitere. -i nõ pecce
.i. ultimus. peccare desinite. qi nolo nos
iraslci. ut nõ peccetis. ut ãte nõ peccetis.
quib hetis iraslci in nob. qõ ẽ hõ penitentis.

in hõ irascẽs sibi ut accipiat uenã. s se
ipso exigit penã. -i ẽ sanctus. Iraleinmu
ino. p. i. indignamini uob ipsis tãta ne
hemencia ut peccare desistatis. qi sic
hãc irã. nõ occidit sol iustucie si; poterit
illi irradiat. Vñ subdit. sol nõ. oc. sic. i. u.
-i nolite. lg. intrandi ad nos. dare. d.
ꝓmalã cupiditatẽ. t timorẽ. due n. sũt
portte p quas diabolus intrat. s. cupidi
tas -i timor. si cupis aliqd ĩtrenũ hac in
trat diabolus. si timeis aliqd ĩtrenũ. -i hac
intrat. eisdẽ incõtrario usu. dõ intrat.
si. n. cupis. regnũ celoꝝ. -i timeis ignẽ ge
henne apis ualuas ẽpo. -i ẽ intrat. illi
g sũt claudende. ista aperiende. seqr. qui
furabatur. q nõ ẽ parũ ueteris hoĩnis
ia nõ furetur. i. nõ aliquo dolo qd aufe
rat. magis. n. Laboret unusqisq; operando.
nõ solum ꝓ seruos. si; -i manib; suis. op
ando dico nõ prava opa lucri. si; qõ bo
nũ ẽ ut hãc nõ tm ũn ũn unat. si; -i ũn
tribuat. ne. p. ois -i sermo malus nõ ꝓ
cedat ex ore uro. -i si fuit unde cõceptus.
indi nãq; seruo omia bona debẽt udi.
n exaliqua parte puniat ei deb ma
leficium.

Sed siqs bonus ad edificacionẽ fidei. ut det gra ciã audientib. -i nolite cõtris tare spm sem.

Sed siqs
qi malus
sermo nõ
debet pce
dere de ore.
si; n bonus
sermo in
utilitatẽ dice
dus ẽ -i hi
ẽ q ait. si;
siquis ser
mo bonus ẽ ualens ad edi. f. ira eque.
-i ẽ cum spectre peccat. ut det grãm. i. ut
sit gratus audientib. -i nolite cõtristari
ꝓ inobedientiã spm sem. i. ꝓ ira nra
tis. q ẽ spm. s. contristare gratu adus. Hã
spis sci subdit. q ẽ qcqd ipse ẽ. nõ potẽ cõ
tristari. eũ ipsa sit etna -i mõ mutabit
bntudo. si; quoda locutiõis ẽpi usus est
aplꝰ. quo ea que nõ accidũt dõ tñ illi
accidãt loquunt figuratis eũ facere
ut nob accidãt. Hõ g tenẽd ẽ aliqd tale
accidere spũi scõ. qui mse immutabil ẽ.
si; in scis habitat. ut eos impleat caritate.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

q̄ facit eos gaudere ꝺ̄pfectib⁹ alios.⁊ triſtari de lapſib⁹.t pcc̄atis eoꝝ ꝺ̄ quoꝝ fide⁊ pietate gaudebant.q̄ triſticia lau dabit ē qⁱ nemo euacuauit q̄ triſtitiā ſp̄s ſc̄i.⁊ ō ꝺ̄r triſtari qⁱ h facit in ſuis cui dono tā boni ſumꝰ.ut eos mel rificēt mali.⁊ hȳ maxīe quos vōl fuiſſe t nouerūt t ꝺ̄derunt.hoc loquendo ſm ꝺ̄r ꝺ̄s ſcire q̄n nos ſcire facē⁊ rei eleere abopib⁹ que valde bona fece rat qⁱ nos facit requieſcere.eū boā fecerimꝰ.t nta.no.ꝺ.ſ.ſ.ꝺ̄i.⁊.a nobis p mala opa fugare.ē bñe agimus gau ꝺet inbonis ſp̄s.ſ.ꝺatus nobis uidem monita ſua pficere utilitatib⁹ nr̄is. Gaud⁹ ḡ.⁊. habeamus manet in nobis ſi deco placeam⁹.alr triſtamur.⁊.ſſerim⁹ nos.nō.n.ſic triſtamur ut paciamur eū impatibil ſit.ſi triſtari ꝺr qⁱ a nob re cedit ſic̄ contriſtamur hō.ē a ꝓpa domo expellit.q̄ ſibi edificauit.ita ſp̄s ſc̄s triſtari ꝺr.eū de hoīe q̄ ſibi mūdatur in bapt̄o p ꝑua opa eicitur.

rare.qⁱ peierādo falſe rei adhibit̄ teſtis ꝺ̄.blaſphemādo ꝺ̄ ip̄o vō falſa ꝺ̄r.h mq̄ omia tollamur a nob qⁱ p̄ncipē poſ ſūr pare.t p̄rare n amoueamur.h.n.ſi fiant accedentib⁹ eāſ m̄ nēpanda ſunt.⁊ qⁱ ill⁹ p̄ſis porār malū meaue retinem.aos tollamur dico eū oī malicia eorꝺ

In quo ſignati eſtis in die re dempcionis. Omis amaritu do ⁊ ira ⁊ indi gnacio.⁊ clam or ⁊ blaſphemi a.tollatur a uob cum oī malicia

In quo ⁊ c. qⁱ no luit cōtriſtare ſp̄m ſ. q. non ꝺebetis qⁱ ipſe eſt. in quo.i. eui⁹ gr̄a nos eſtis ſignati. qⁱ cera ſigillo ei⁹ imagi ne nobis mp̄ſſa .i. forma t eſtis ſig nati.i.ꝺilecti amat.⁊ h mode redep. .i. bapt̄i. omis ⁊ amaritudo meretrix t facitis mordacib⁹.⁊ ira.ſ. ſubit⁹ furor. ⁊ indignatio. que ē ſumm̄ ſublimatur. h ꝺ ira uenit.⁊ clamor.i. cōtencio q̄ uenit de indignacione.⁊ ē uox. qⁱ in ſana.⁊ blaſphemia que fit mdm.t in ſc̄os. blaſphemia ē p q̄ ꝺ ꝺ̄ ip̄o falſa ꝺ̄r.⁊ ō peius ē blaſphemare q̄ pec

ſtote aūt inuicē benigni miſeri cordes. donātes inuicē ſic̄ ⁊ ds in x̄o donauit ⁊ nob.eſtote ḡ i mitatores dei ſi cut filij kariſſi mi.⁊ ambulate ꝺilectione ſic̄ ⁊ x̄s ꝺilexit nos ⁊ tradidit ſemet ipſum p nob ob lacionem.⁊ hoſti ā ꝺo. in odorem ſuauitatis.

Eſtote ⁊ p̄tes nou hoīs h oſtenduīt. qⁱ illa tollā mur a nob eſtote aūt inuicē be nigni.i.de facultatib⁹ uīs largi. ⁊ miſeꝺes affectu.⁊ cō paſſiōe mutui.⁊ ſi n̄ ē ꝺo veri ⁊ ꝺonātes inuicē m nos cōmiſ ſa.ſ.ſi alr in alterum peccet cō donate.a hoc⁹ ds repetit re miſſa.ſi .n. in hȳs cōtēptus fuit ſine ꝺubio vt vocabit ſentēciā. ꝓ q̄ miam ꝺebat ſic̄ in euāgelio ōneq̄ ſeruo legī.qui eō ſeruū ſuū impi⁹ reprehenſus ē.cōꝺonātes inuicē dico.ſic̄ ⁊ ds in x̄o.i. p x̄m. donauit ⁊ qⁱ ds donauit.eſtote ḡ imitat. ores. inuicē uob cōꝺonādo.⁊ n̄ erubſ ſic̄ filij ſcī⁹.⁊ nō ſolum cōꝺonentis.ſ.⁊ ambulate opum exhibicione in ꝺilectione ponere⁊ ⁊ nāſ p fīlib⁹ ſi op⁹ ē.⁊ hoc in karitate.ſic̄ x̄s ꝺilexit nos.⁊ tradidit ſe.p no.ꝺ.o. dū imutatus ē ſpuis colaphis.⁊ hmōi. ⁊ hoſtiam ꝺo oblatus ē in cruce.⁊ illa

(c) 2006 Ministerio de Cultura

hostia nō figuraliṫ sic legiṫ sacrificia. si; de
ē dō in odorē suauitatis. Vbo aliud leg. q
hꝫ ē de quo dicebatur in lege. nō. n. ꝑ sed
le hostie dicebaṁ offerri modorē suauiṫ.
si; q illā figurabāṫ q de offert modorē sua
uitatis. q ꝑ iustitia ē occisus. q̄ execrabatur.
⁊ usq; admodū ꝺseruabatur. si; si ꝺ meas dō
fuit suauis odor. ⁊ mortē ei; libēṫ accep. ꝓ nō
⁊ peccauerūṫ qui illū crucifixerūṫ. si; nō ē
ita. q inuiste iustū occidūṫ q patr ⁊ sua uo
luntate oblatus ē sic ⁊ iudas quid hꝫ in peccā
tradendo xpm? i. n. se tradet ꝺ nō eum
tradet iudas. tradid iudas. ꝺ. tradidit se ꝺ
si; ille agebat negociū sue uendicionis. iste
nre redēpcionis. ido ille impie deliq̄d. hic
misericordiṫ egit.

Fornicacio aiīt ⁊ omīs immūdi cia aud auaric cia: ſ nomine tur inuob: sic decet scos. Aud turpitudo aud stultiloquium aud scurilitas ꝙ adrē nō ꝑtinet si; magꝭ gr̄aruꝫ actio.

Hoc aiīt quē ē cum libus auro ⁊ oīs immū dicia. s. ut cōtinentia ꝑtinēt ad libidinem quocūq; ꝑ fiat. ā a. a. immoda ta cupidi tas hūdi nō noīet i uob. i. nec ī suspicio sit in uob ꝑbabil. sic decet scos aud turpi tudo inoscu lis ⁊ in ā plcyibus. aud stultiloq;. ut blanda uerba. aud scurilitas. q̄ a stultis curialibus dr. i. ioculartas q̄ risū solet mouē. que ad rē. i. ad utilitatē nō ꝑ tinet q̄uis magno labore agatur. si; ma gis nominentur in uob actio gr̄aruꝫ nec de bent illa nominari.

Hec eñ sentore intelligentes qō

Hec eñ sentore mis rōnem ⁊ ī intel ligētes qō

omīs fornicator aud impudicus aud auar? qd ē ydolor seruit nō habet hereditatem i regno xpi ⁊ dei.

mū. nō. hr he. i regō ⁊ dei. i. i regno celor q ē patris ⁊ filij. Q; attendendō ē qd dicit aud auar? adūx. q ydolor ser uitus equat auaricia ydolatrie. q illū auarū sigē ē ꝺ mūm ē. ⁊ iō auaricia equata ē ydola trie q sic ydolatria ꝺi honorificentia usurpat ⁊ sibi uendicat. ita auar? rei ꝺi q̄s uult seruire indigentib? usurpat. sibi ⁊ dōt. Vt auar? hic accipit adulter. q sibi usurpat rei alienas. i. alienā uxorē.

Nemo uos seduc at manib? ubs ꝓpt hec eñ uenit ira dei i filios diffidentie. Nolite ergo effici participes eor. Erat enī aliqñ tenebre. nūc autē lux i dño. ut filij lucis ambulate. fructus autē lucis ē i oi bonitate ⁊ iusticia ⁊ ueritate ꝓbantes quid sit beneplacitum deo.

Nemo q̄ dico qd ra les nō ha bebiṫ reg mū si ⁊ cē ij qd docco nemo uos seducat. ꝓmittentes impunita tē ex mise ricordia ds. ⁊ ꝑcauē naturalia. seducat di co manib? uerbis ei; eor rōes sūt manu ūba. a fruc tu uacua. ad supplicia tribuenda. ꝓpt hec eñ. .s. manu ūba. ⁊ ꝓpt hꝫ. s. fornu cationē ⁊

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ata ꝑdem uita uenit ira dī in filios diffidentie. i. diaboli de quib⁹ diffidim⁹. t qui diffidūt d uita etna. nolite ḡ effici. p. i. similes eor. imitando opa eor. qua fine mitis socij inope eritis. t impena. n debetis ee. eritis. n. alqñ tenebre. i. pigritia ciā peccātes. t filij diaboli ꝓncipis. t tenebrarū. t iō nō mitū. si te ḥ mala in nobis erāt. nē aūt lux estis in dño. i. ex discretione hūc opantes. t iustificam ꝑ fidē et bapt̄. t filij dī ꝑ adoptionē q ē ata lux. t ḥ in dño nō mutēb. tenebre q fuistis ī ub. nē aūt lux estis in dño. q illuminat. o. he. u. in hē mūdū. iō nō addiū in dño. cū aut fuistis. re. s; cū aut. nē aūt lux. t qi lux estis in dño. iō ambulate bonor. opū gressu. ut filij lucis. i. uuute ū filij dī. s. sēe. t immaculate. ḥ. n. fructꝰ lucis ē. i. ḥ sūt opa lucis. s. uuie. in oī bonitate. ut boni ī nob sint. t iustitia ut ꝓxīs qđ nos ē faciat. t ūitate ut ita loquamur. t bonitatē ꝑ partes exponit. iustitia eī t ūitas sūt partes bonitatis. t ē sensus. in oī bonitate. t ꝑ. i. iustitia t ūitate. ut. s. iuste uiuatis t uera loqmini. pbātes. qi ambulate dico ꝑꝰ pbantes. t rōne discernētes. q sit bne placentū dō.

Et nolite cōmunicare op⁹ infructuosis tenebrarū: magis aūt redarguite.

Et nolite qi ita opa urā sint cui⁹ spectata. ū bne placeāt dō. t not qi ut filij lucis ambulate. t nolite. cō. op⁹ infructuosis. t tenebrosor. s. malor hoīū. i. a mat corde semp diuisum gaudiū. ad rēp⁹ eaute corpe copulamus. tolute paleā intima. tolute i area q. n. tolentis in horreo nō habebunt. nem et uestimentū. qui diuidet bos a malis. cruq; corpat sepacio q debent spiuat pcede iō aut. nolite. cō. op⁹. infm. i. mat. ū cū bonis sit pars malor. mag aū. t re. i. nō sitis negligentes incorrigedis uris. ad. eurā. s. urām. quoq; ꝓncipib⁹. tm leni aio. ut alibi aut. apls. h agite ū foris tribulit ꝓsonet merepacio. t utꝰ le

mitatis teneat dilectō. amōde q duo communicāt. ut. s. nō cōicēt silenciendo. t redarguant. his. n. duob; modis nō te maculat mal⁹. s. si nō silentis. t redarguis utriq; cō placetis ē apls dicēs. Nolite. co. i. nolite cō sentire. laudare aprbare. t qz parū ē n cō sentire. add. mag aūt. arg. i. reprehendite corripite. cohercete. t ē sensus. nō sitis silentes mal aprbando. neq; negligētes n arguendo. neq; supbientes insultant arguēdo.

Oue aūt occulto abipsis fiunt turpe ē t dicē. Oīa aūt q arguunt alumne manifestāt. Oīne enī qđ manifestatur lum ē. Propt qđ dic. Surge qui dormis. t exurge a mortuis. t illuminab t x.

Oue aūt qi uico nō cōmunicare neq; debem⁹ aūt. i. qi ipe ē nō solum face si; t dicere q ab ip⁹ fiunt in occlto loq. i. nō palā si; occlte. t ī hoc apparet q turpia sūt. t in occlto. i. in cogitatione. Oīa. n. t aūt qi turpe ē. dic q fiunt si; tu redarguenda sūt qz sic manifestant ꝑ

sepe ꝑ cōfessionē. t penitētiā. t ḥ ē. oīa aūt que arguunt alumni. i. a bonis. t seis hoīb⁹ qui sūt filij lucis. sepe manifestant. ꝑ confessionē. t penitētiā. t iō redarguendo ē. dē enī malū. q sic mani. s. ꝑ cōfessionē. t penitētiā lum ē. i. in lum reuertitur. qi bonū ē ut ꝑ cōfessionē. t penitētiā peccm manifestetur. t lum ē. i. ambiguū nō ē. n ꝑt excusari. q palā dictū ē. t ita. omia. n. qi iō redarguitur. qi omia que. ar. a. lu. i. illi mali cū arguuntur a seis mani. s ipis q mali sūt. n. s. t alis uident peccatores. cū obmurmurant. t iō arguendi sūt. qi sic incipiūt ee lum un subdit. dē aūt t. n. q ma. i. malus cū sibi innotescit ee malus. lum ē. i. ꝑ penitētiā incipit aliis ad bonū. ꝓpt qđ. s.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

q̄ fit lum̄. dic̄ sp̄s. s. p me o tu qui dormis
.i. qui torpes in peccatis uiendo. ⁊ neglis re
in peccatis ee. obtr di surge p reflionē.
⁊ evurge p satisfactionē a mortuis. i. ab tu
tura dampnacione. ⁊ illuminab t̄. hic p fi
dē ⁊ spē. ⁊ infinuro p spēm x̄e. qui e sol i
tiene. ⁊ q̄ pōt redarguere.

Videte itaq; fr̄s quom̄ caute am
buletis. nō qua
si insipientes. s;
ut sapientes re
dimentes tem̄p̄
q̄m dies mali ſt̄.

Videte itaq; fr̄s quom̄. i. quo modo
mine. caute. am. ui
uendo. ⁊ redargu
endo. nō
q̄ insipi
entes. i. i
diseren.
si ut sapi
entes. s. in
omib̄ pu
dentes. uos dico redimentes tēp̄. i. p̄parate
uob opuniratem seruiendi dō. ⁊ uacādi di
uinis. q̄ necēe ē. q̄m dies mali sunt. i. ho
die sunt mali hoies. dies mali dr̄ p duab̄
reb̄. s. malicia. ⁊ miseria hoīū. cetīm dies
ūri q̄tum p̄tinet ad spaciū horarū ordi
nati sūt. ducūt. n. uices. agūt rēpa.
oriunt. n. sol ⁊ occid. transeūt tempa
cui molesta sunt rēpa si hoies ꝺ nō sūt
molesti. ſ dr̄ g̃ mali dies ut dixi p̄t
malicia hoīū ⁊ miseria. s; miseria ho
minis cōis ē. nō debet malicia ee cōis.
Lequus. n. lapsus ē adā ⁊ ō paradiso expul
sus. nuq̄ fuerūt dies i mali q̄ offēdit
puer q̄ natus ē. q̄ aplo; tmi incip̄ i vide
pōt. frāi nat̄ plorat p̄pha sue calami
tatis. lacrime. n. sūt tristes miserie. nō
dū loq̄t ⁊ iā p̄phat. ꝺo. In labore se fue
ū. t timore ⁊ si ultus fuerit ēre time
dus tēptacionib̄ posit̄ semp timebit. redi
mam̄ g̃ tēp̄. q̄ ē temp̄ redimic. ille temp̄
redimit. qui ponit. i. dat de suo ut uacet
dō nō hnb;. q̄ dat nūmū p uinea. dat enī
nūmū. ⁊ emit panē t unū. t aliq̄ aliud
dat ⁊ accipit. aliq̄ amittit aliq̄ adquirit.
si g̃ ponit nūmos. ut emat t aliq̄. sic ponit
de tuo ut emat t quietē. h ē xp̄s redimc.
Vñ dic̄ aut. Suq̄s unlt iudicio tecū trāde.
⁊ munica tolle. di. a. ⁊ palliū. ut habeas

quietū cor. ne p dat tēp̄ uacādi dō tuo. a q̄
uult te auocare dāpno ⁊ hrib̄. t nra fragi
re. t. i. q. mm̄ fecistis i uno tp̄ restituere
ui nō dimidiātes dies. q̄s impij nō dimi
diāt. Alij n. dimidiāt alij implēt dies.
alij n incipiūt. i. alij moriuntur i egipto
alij in deserto. alij intra sēa. n mirum si
min̄ fecistis. q̄m mali fr̄ dies. i. in hac uita multa occurrunt impedimenta. n possūt
omia agi p libitu.

Propter ea nolite fi
eri imp̄dētes. s; i
telligentes q̄ sit
uolūtas dī. Et
nolite inebriari
uino. in q̄ ē lux
uria. s; implea
mini sp̄u sc̄o.
loquētes uobis
met ipsis. in psal
mis ⁊ ymnis ⁊
cānticis spālib̄.
cantātes ⁊ psallē
tes in cordib̄ uris
dño. gīas agētes
sēp p omnib̄ in no
mine dñi nri
ihu x̄i. dō ⁊ pat̄
subiecti inuicē
in timore dī.

Propter ea. s. quia dies
sunt mali
nolite fieri
imprudentes
.i. meo iudi
o. si possitis
estote. uel
ligentes q̄
sit uo. dī. b.
.i. dō place
at. querite
eu placet
ur omia
pud. ⁊ eu
modestia
agantur.
nich p turr
bare. ⁊ eu
strepitu. ⁊
uos qui hu
ie prudē
cie opam
datis. noli
te inebri
ari uino.
nichil. n. e
q̄ minus dō
ueniat ꝺos
arguenti
quam me
briari ui
no in quo
e luxuria
.i. ex quo
potest ma
lus motus.
un̄ tollitur
auctoritas
arguendi.
Sobrius. n.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

possunt sine fiducia arguendi. q̃ bona cõ
usacio ꝓxĩe inciuit delinquẽdi. iõ rẽpãs
ẽ animo. ⁊ ebriosꝰ emenda q̃ uenit ẽtu
mis uino citꝰ delpumat mlibidinẽ. iõ
nobis replẽ uino. sĩ impleamur spũ sẽõ.
.i. donis spũs sẽi loquentes q̃ ii in potiꝰ
spũ sẽõ implẽ. si uos estis loquẽtes uobis
met ipsis. .i. si uos intelligentis. ⁊ inuos ipos
inuicẽ instruitis. de his que dicunt in psal.
q̃s ad bonã operationẽ amonẽt. ⁊ ymnis.
qui de laudib; dei agũt. ⁊ canticis. q̃ ó ẽt
no gaudio sũt. ⁊ iõ spualiꝰ intelligẽda sũt
q̃ spualia sũt que docent. ⁊ ope ĩ im
plenda sũt uñ subd. cãtantes q̃ debe
tis loqui uob. .i. instruere uos ó his. ⁊ p̃
locucionẽ hoꝝ estote ipõ actu cãtantes
.i. dñm laudãtes. ⁊ ó cũis exultantes sic
hymnꝰ ⁊ canticũ docet. ⁊ psallentes bõo
ope ut. p̃s. docet. ⁊ li inuicẽ uobis. .i.
spontanea uoluntate. ⁊ li deũ facite dñõ
.i. adonorẽ dñi. ⁊ estote grãtes. semp agẽtes
p omib; donis. t pomib; .s. ꝓpis ⁊ adiũ
tõ. ⁊ pat̃. .i. do patri. qui dr ẽ eando. ⁊
q̃ p̃r ẽ x̃i. nacione etna ⁊ nob adopcionis
gra. ⁊ li inualtando nõe dñi nri ihu x̃i
p q̃ nos adoptauit qui est filꝰ ei ꝓprius.
p quẽ cognouim eũ. ⁊ estote omes subiec
ti inuicem nõ solum nudimodos prelati
si, ⁊ plati subditis in caritate eis seruu
endo. ⁊ humilr curã gendo. Nã si dig
nitas ẽ maioꝝ administratoria in ẽt.
Vñ apls omium me seruũ feci. ẽ g̃ ma
ioꝝ salus ẽ dignitas seruire. sic mi
noꝝ ẽ humilr obedire. h ãt in maioꝝ
q̃ minoꝝ ordinata subiectio debet ee
manifo ymoꝝ x̃o q̃ humilitatẽ mãdatur.

Mulieres uris sui
is subiecte sint.
sic dño. qm uir
capo ẽ mulieris.
sic x̃s capo ẽ eccle
ipse saluator cor
pis ei. S; sic eccla

Mulieres] hue usq; cõit ō mo
rib egit. nẽ quedã
singlis et
omib sua
det. qũ hue
usq; cõit
monui. s;
p̃ter cõia
spalit di
co ii mu
lieres suis

subiecta ẽ x̃o. ita
⁊ mulieres uris
suis in oĩbus.

suis subdi
te sint sic
dño. .i. in
ea simpli
citate qua
dño subiec
te sũt. sic sarra subiecta erat uiro que
dñm uocabat habraam. ⁊ bñe utiq; de
bent ee subiecte. q̃m uir ẽ cap̃ mulieris
.i. rector ⁊ auctor. a quo mulier sumpsit
initiũ. sic x̃s ẽ cap̃ eccle. qui ẽ rector et
auctor eccle. ⁊ q̃d plus ẽ ipse x̃s. ⁊ ẽ salua
tor corpis ei. x̃s. .i. eccle. q̃ nõ ẽ uir mu
lieri. si uir qui x̃s ẽ saluator eccle q̃ nõ est
uir mulieri. si ẽ uir ecclia subdita est x̃o. ita
⁊ mulieres sunt subiecte uiris suis in oĩb
que nõ sunt ee dñi. nos aũt.

Uiri diligite ux
ores uras sic ⁊ x̃s
ecclam dilexit.
⁊ semet ipsum
tradidit p ea. ut
ut illam sctificа
ret. mundans la
uacro aque in
uerbo uite. ut
exhibet ipse sibi
gloriosam ecclam
nõ habẽtẽ macu
lam aut rugã.
aut aliq̃d eiusmõi.
s; ut sit scа ⁊ in
maculata.

Uiri diligite .u.u.
quar capo
est. sicut
⁊ x̃s dilexit
ecclam ei
capo ẽ. ⁊ a
do dilexit
q̃ tradidit
semet ipm
p ea ita ⁊
nos pure
bus uiris
facite si o
pus sit ita
dicit dico
ut sctifica
ret illam
iustificia bo
nis ut. p̃
mundans ea
a peccatis
⁊ hoc laua
cro aq; sci
ficare in
uerbo uite
.i. q̃ datur
ita. q̃ ac
cedente ad
eccliam fit
sacrimentum
quo scificatur hõ
accipit uita eterna
q̃ utiq; adhĩ fecit x̃s. ut ipse p hoc sibi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

infirō. ecclām gl̄oſam .ſ. in aīo ⁊ corpe
rimlantē gēna ſtola decoram. eccliam
dico. nō hūrem nē t̄ nē macu .i. aliqē ō
mnale pecēm. neq; rugam .i. pecēm m
ortale mr̄ latens. ſiē ē doluſ. duplicitaſ
u. ruga dr̄. ⁊ ē ſenſuſ nō hīmē .ma .n.r.
.i. mundā ⁊ ſimpliceē. t nō hz .m.n.r. qz
pactionē bonā munda ē a macla ⁊ per
ſpē tenſa adſpiora. pīn neſtrī ei⁹ inmō
te tāg nyr de albatā effulſit. que ſignu
ficabat eccl̄am ōi macla peccati mūdatā
que p̄ē in lignō erucis extenſionē extēla
ē a ruga ⁊ delitio ad celeſtia. ſeq̄r. aut
nō hūrem. alī. hīmōi .i. pecēm aliqē p q
ſit dāpnabit. ſ; ú qī dico. ut exhibeat ḡ
eccl̄am. nō .hm. ma .ne. ru. ſ; pocuſ talē.
ut ſit ſcā. h p opa bona ⁊ immaculata
in abſtinentia mali. t ō futuro. ut t̄ ſit
ſcā p glām qua fruetur ⁊ immaculata
p carnipcionīſ remocionē. ſiē ḡ ē fuit
ſanḡinem ut lauaret maculam eccl̄e ⁊
extenſit ſe in cruce. ut tollet rugā ſic ut
vi ſi op⁹ ē debēt mon p ſaluanoſ uxou
b⁹ ⁊ ubo unte eaſ inſtruere ut exhibeant
eaſ ō. ſ. rem.

**Ita ⁊ uri debēt diligē uxores ſu
as. ut corpa ſua: qz q ſuā uxorē di
ligit: ſe ipſū di
ligit. Nemo enī
ūq̄ carnē ſuā o
dio hūit: ſ; nutrit
⁊ fouet eā ſiē ⁊ ē.
eccl̄a qz mb̄ ſum⁹
corpſ ei⁹: de car
ne ei⁹ ⁊ de oſſib⁹ ei⁹.**

Ita ⁊ debent uri
āt .u. ſ. ú.
cor ſua .i.
ſe ipōſ. qz
ambo u
na caro
ſūt. ⁊ mu
ier poſ
cio corpis
uri ē. ⁊
venedixi
i diligāt
uxores ſiē
corpa ſua.
qz qui di
ligit. u. ſ.
di .ſe. ipm
qz uxor
corp⁹ uri
ē. ⁊ uir ea
p̄ō uxou⁹
ē. nemo
.n. qī ue
deber di

lḡe uxorē ſuā uir q ſua caro ē nemo .n.

unq̄ carnē ſuā hodio hūit qz ⁊ ſi ſeſ macāt
carnē ſuā nō odit eā .ſ; pacēm q. mea ē.
q⁹ ḡ manuit cē ſm corpe n corp⁹ ſ; corrup
cioēſ ei⁹ ⁊ pōd⁹ odit. n itaq; nullū corp⁹ ſ; i
corruptī ⁊ celerrimū corp⁹ mutr hīre. q⁹
ḡ ōtinentia quadā ⁊ laboūb⁹ p ſeq̄r corp⁹
ſuū nō ro agit. ú nō hāt corpuſ ſ; ú hūit
ſubrugatū ⁊ p̄atū ad opa neccia. nemo
odit carnē ſuam dico. ſ; nutrit eā cibo
⁊ potu ⁊ fouet eā. mouūtuſ. ita ⁊ uxorē
ſuam nō debet odio hīre ſ; forte qz caro
ei⁹ ē ⁊ ō corpe ei⁹ fca ſiē qī ita diligat et
nutriat ut uxorē ſuam. ſiē ⁊ ē diligit ⁊
nutrit eccl̄am ut carnē ſuam. ⁊ ē ſenſuſ
ita debet uir facere ō uxore q̄ē caro ei⁹.
qz ſic ⁊ ē nutrit eccl̄am ut carnē ſuā
cibo corpis ſui. ⁊ fouet eā ſpūalib⁹ in du
ctruſ p̄ceptoꝝ nutritū ⁊ bonaꝝ opū
⁊ bn ē diligit eccl̄am ⁊ nutrit ut carnē
ſuam qz corp⁹ eius. ē. ⁊ humil corpis ſum⁹
mbra oīſ ſocieſ ⁊ alij de carne ei⁹ ſūt
.i. infirmi. qui mingent ſuſtentari fo
rib; ut caro ſuſtentatur oſſib; ⁊ alij de
oſſib⁹ ei⁹ .i. p̄fecti ⁊ fortes in eccl̄ia rei figā
adā qui erat forma futuri. eū ō coſta
ſua mulierē factā uidiſſi; ingeneſim dic.
ii os ō oſſib; meis ⁊ caro ō carne mea.
ſic .n. eua ō adā fca trahē ab eo carnē ⁊
oſſa tra ⁊ noſ a ē inſtituti alij ſum⁹ ut
oſſa .ſ. robuſti. alij ut caro .ſ. infirmi ⁊
ō aīt. ex carne ei⁹ .i. infirmi ſum⁹ .i. a
ſimili infirmitatis ei⁹ q̄ hūit in hoīne.

**Propter hoc re
linquet homo
patrē ⁊ matrē
ſuā ⁊ adherebit
uxori ſue ⁊ erūt
duo i carne uñ.**

Propt̄ hi
oſtendens
ſ. quātum
dilexit ē
eccl̄am ē
ſepeli in
geneſi. re
linquet ē
hō patrē
⁊ matrē
formam
ſerui acci
piendo. nō .n. hi uō dic̄. qz deſeruerit ⁊ re
ceſſerit a patre. ſ; qz nō in ea forma ap
paruerit hoīb⁹ in qua equat ē patri. ⁊
matrē ſuā .i. ſinagogā. ō q̄ ſ carnē aūt
ē. ⁊ adherebit uxori .ſ. .i. ſociab⁹ ſe eccle.
⁊ duo. ſ. ē ⁊ eccl̄a erunt in carne una.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

.i. muna uoluntate. ⁊ una utiq; ſit caro
ē ⁊ eccl̃a. q̃ qui dō erat ap̃o dm̃ patr̃ē
p q̄ ⁊ fēn ſumuſ factuſ ē p carnē particeps
m̃. ut illi⁹ capitiſ corp⁹ cēmuſ. ⁊ utiq; ſi cap̃
ē hr corp⁹. Corp⁹ aũ ei⁹ ē ſcā eccl̃a. q̄ ⁊ cō
ux eiuſ ē eu dic̃ ap̃le. Voſ aũt eſtiſ corp⁹
x̄ ⁊ mbra. utr⁹ uaq; x̄ ē cap̃ ⁊ corp⁹ rāq̃
integ̃ uir. q̄ ⁊ femina ō uiro fca ē. ⁊ ad
uirum ptinet. ita ⁊ x̄ ut cēm unū ō il
lo capō m̃m ee uoluit accipiendo car
nāt. ex nob in qua moreretur p nob. dor
mit adā ut fiat eua. moritur x̄ ut fiat
eccl̃a. dormienti ade fit eua ō late. mor
tuo xpo. lancea pcutitur latuſ. ut pfluāt
ſacramenta. quibuſ formetur eccl̃a. relic
q̃d ō x̄ ē patr̃ē. q̄ nō in eadē dignitate ap
paruit hōib⁹ in qua ē ap̃o patrem. ⁊ ſcien
dū q̄ hȳ ūba p̃ma hōiſ fuiſſe geneſiſ ſēp
tura teſtatur. x̄. u. in euangl̃io dī ee uer
ba declarat dicens. hō logitur q̄ qui fec̃
ab initio maſculū ⁊ femina fecit eos. ⁊
dixit. ꝓ hȳ relinq̃t hō. p. ⁊ ma. ut ſciat⁹ p
extaſim ſopor⁹ que p̃cepit in adā in qua
anglice curie nūcupat ingreſſuſ in ſcuariū
ō ut intelligeret nouella. hȳ aũt eū dimit
tus cāq̃ p̃tam dic̃ potuiſſet. ⁊ ut oſtēderet
q̃d in hiſ ūbiſ quereremꝰ. ut nō diceret⁹
nūc⁹ aliq̃d nuſi dic̃ uideam⁹ ſubort⁹ et
exponit.

Sacr̃m hȳ mag
nū ē. ego aũt
dico in x̄ ⁊ in
eccl̃a. Sacrm̃
tū hȳ mag
nū ē. ⁊ ne
aliquiſ pu
taret i u
ro ee ⁊ in
x̄o. ſi
utriq; natural⁹ ſeruſ copu
lationē coniugale. q̄ minꝰ
addit. Ego dico in x̄ ⁊ in eccl̃a. ſ. hȳ ꝑ q̄ qō
in x̄ ⁊ in eccl̃a accip̃. q dicit ē. nō ia duo
ſ; una caro ſūt. ⁊ quom̃ ſponſuſ ⁊ ſponſa
dic̃nt. hic cap̃ ⁊ corp⁹. hinc ꝑ ducam cap̃ ⁊
corp⁹ ſuū ſponſuſ ⁊ ſponſa unū intelligo
re. fm. n. ex duab⁹ q̄ una q̄dā pa. ſ. ex
capite ⁊ corpe. ⁊ ex ſponſo ⁊ ſpōſa. q̄ um
tatē mirabilem ⁊ excellentē ōnōdat. ỹ ſai
as in quo x̄. loquēſ ait. hic ſpōſo in alle
gauit mirabilē. ⁊ hic ſpōſā ornauit me ut
nam⁹. hȳ ſpūal⁹ unitatiſ hui⁹m̃i ſunt a
lia qō mgeneſi ō unione cōiugij ad lit
tam dr. Vñ ⁊ q hȳ dr adhēā pōt accipi.

hic. q̄ q uir dilig̃ uxorē ſuā ſ̄ hȳ. i. ſ̄ hāc
dilectionē. relinq̃t hō. p. ⁊ m. ſ. ⁊ adh̃. u. ſ.
ſua ad lit̃ā ſepe fer. ⁊ erūt duo in carne. u. i.
mearnah comete. ſ. q̄n ſunt miſcent carna
li ounctione. li moy ſel ad lit̃ā ō unione eō
rugi dic̃. q ē ſignum magne rei. ſ. ſignū
ounctionis x̄ ⁊ eccl̃e. Vñ ſubdit ſacm̃tū hȳ
magnū ē. ego dico in x̄ ⁊ in eccl̃a. i. ſuggat
apūla ſigō ē ſpūal⁹ unitatiſ x̄ ⁊ eccl̃e.

Verūtam̃ ⁊ uoſ ſing̃li unuſq̃ſq; ſuam uxorem ſic̃ ſe ipſum di ligat uxor aũt timeat uirū.

Verūtam̃ q̄. ⁊ ſi hoc nō ſoluꝫ ad litt̃am dr. ſ; ē ſig nū aliud⁹ rei. uerūm ⁊ uoſ ſing̃li. ſ. unuſq̃ſq; uir ſcōm lit̃am di ligat uxo. ſuā. ſic̃ ſe ipm. ſequenſ moralitatē ystruc uxor aũt nō ſolum diligat. ſ; ⁊ timeat uirū. i. ſubdita ſit uiro. uoſ aũt.

Filij ob̃audite parēnb⁹ ur̃is in dño. hȳ. h. ē it̃ū honora patrem tuū ⁊ matr̃ē qō ē p̃mū mād̃tū in p̃miſſione ut bene ſit t ⁊ ſis longeuꝰ ſup t̃rā. & patres nolite ad ira cū dic̃ puocare filios uros. ſ; edu

Filij obe dite q̄q; ſubdit⁹ pa rentib⁹ ur̃is carnalib; ⁊ hȳ in dño .i. ſcōm fi de ⁊ unitatem dñi ⁊ debitiſ hȳ facere. hȳ. h. ſubau ē qō ꝓpter hoc ſit legiſ ē ut ſua dōs ꝑp hoc ſit dicent⁹. hec. p. ⁊ m. honorare patr̃ē ē ei reuerentiā ex hibere ⁊ me oſſaria ſubminiſtre.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cate illos indis
ciplinam ⁊ cor
reptione dñi.

q. mā. ē. p. inter mā
data que
ad hoīnē
pinēta
cepta sūt
tuleā tabula. Ad duo nāq; pcepta cari
tatis. s. dilectionis dī ⁊ proxi primer de
calogo. ad pmū pceptū. s. dilectois dī tres
corde primerit. i. tria mandata qb; dr tri
tatis ē. ad alterū ū pceptum. s. proxi.
vij. corde. i. vij. mandata. ⁊ illa tria ad
dñm pinēta inpmat ala. vij. ad proxi
m in seda tabula scripta erāt. Inter que hoc
nitro pmū ē. qz sic oīs principatr. principū
ē hōis. sic pāt sēdario ē mandati ad dr p
missio. q. nō ē in aliis. Vñ subdit ⁊ hoc ē man
datū. inpmis. hac ur in pīsenti vīa sit ē
mearnalib; ⁊ spūalib; ⁊ sic longe. i etna
turn fundat. sup ira inuentum ⁊ nos
patres. no. pec. s. nros ad tracūdiā qi sic
legē nō custodiēt. in ira. s. nemo agnosc
quo sit utile. si; educatr illos. dū pueri
sūt ne legē trēpnāt. in disciplina ubez
⁊ correptiōe ubum. ū pficiāt in vob; ōīm
nos autē.

Seruu obedire do
minis carnalib
cū timore ⁊ tre
more. i simplicita
te cordis uri sic x̄o
nō .ad oculū ser
uientes qi hoīnib;
placeatis. s. ut ser
ui x̄i facientes uo
lūtatē dei ex aīo
cū bona uoluntate
seruientes. sic dño

Seruu o
bedire d.
nō solum
spūalibus
⁊ bonis.
si ⁊ car
nalibus.
seruitus
cēp; cupe
catis pna
n. seruitu
tis cā pec
catū ēst.
ut hō hōi
ercendi
urneulo
subderet
qđ nō fuit
nisi do u
dicentre
apō q. nō
ē iniqtas.
⁊ nouer
diuersas
penas me

⁊ n hoīb. Scientes
qm unūqsq; qđc
q; fecerit bonū
h percipiet a dño.
siue seruus siue
lib. Ex uos dñi
cadē facite. seruū
remittentes minas
scientes qz et illoz
⁊ ur dns ē i celis
⁊ psonarū accep
cio nō ē apud
dm.

uitis distri
buere dim
quētum.
Obedire iq
cū timore
i. cū reue
rentia q⁊
filij facitr.
⁊ tremore.
q. seruor
est ⁊ hoc i
simplicita
te. i. ut
sic ostendi
tis gerra
fie sit ⁊ in
uoluntate
ura. ū sin
poteris a
dns ubi fi
eri. libe ser
uatis. libā
n. qdāmodo
fac seruitu
te qm seruit nō timore subdo
lo. sz fiducia dilectionis. donec
transeat iniquitas ⁊ oīs euacuet potes
tas. Ita simplicit obedire sic obedirentis
d. qz ipe si pcepit ad consuetudinē humu
litatis. obedire dico nō seruientes ad oc.
. s. dū uidmus. qđ hō. pla. i. sic illi faci
unt. qui querūt hoīb; placere si; ā ser
ui x̄i. cū n. ē subtrac seruis nō hoī. si; ē
seruis. s. facien. uo. dī. ex aīo. ut seruos
dicat. ei bona ū. f. dns uris. sic dño. i.
tra ut in eo pareris uos seruire dō ⁊ nō
hoīb; mn. uos dico seruentes. q. u. q. bo. fe.
hō. per. a dño. sui ut fr. sui seruis. nō n.
minus recipiet seruus q; ut. ⁊ uos dñi fa
cite illi. s. seruis uris. eadē. i. simulta i bo
na uolūtate seruentes illi. Si qnq; pec
catis. nō solū ubis. si ⁊ minis. sci. q. al
ter. dns ⁊ ur in celis ē ci qi nō ē psonar
ac. a. p. dns n. unius uidex cās discernit
nō psonas. ideo unq; mensura ds mensura
uertit remedietur ei.

De cetero fris cō
fortamini i dño

Decetero p
spūalia p
cepta qui
bus admo
nuit figlos

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¬ inportunitas ui
tutis eius. Indu
te uos armatu
ra ut possitis sta
re aduersus in
sidias diaboli.

admonet. i
cōmunis ad
monet ōs
q̄ hinc us
q; uos iu
ua uerbo
¬ op̄e ¬ iā
de cētō. i.
deinceps.
in futuro
in reliquo
tp̄o. o fr̄s
in fide ¬ dilectione. exortamur cōt bel
lum diaboli in dñō. i. in auxilio dñi. ¬
inportunitas uirtutis ei. q. ipse dat potē
tiam ¬ iturē pugnare uolentib⁹ ¬ uiriq;
ita debetis exortari. induite. u. ar. dī. i.
induitel. ut possitis stare ¬ firmi aduersus
insidias diaboli. qui ex occulto molit ma
la ¬ necēa ē ut fiatis.

mundi. nō n. regunt mūdū q. ōstat exce
lo ¬ tra s; mūdū peccatores dicit. ō q alibi
¬ mund⁹ eū nō cognouit. talē mūdū illi
regunt. ar q̄s hūmōi p̄uersas inuitationes.
q ¬ q patimur homines inportunos illi fa
ciunt. infligāt. u. ¬ inflammāt cos ¬ tanq
uasa ira mouēt. ¬ illud organa tanguīt
cōt q̄s. t cos hūmōi occultā luctā ad q. nos ar
mat aplūs ¬ ne putarentur demones hūc
uisibilem mundum rege subd. q. mūdi no
mine intellexit. s. tenebrarum rectores. i.
peccator. harū. s. tam malarum. i. rectores
sūt eor q̄s p̄cipiāt intenebrosa opa. q̄
nō dinantur dimones mūdo. qui ostat ex
celo ¬ tra. s; peccatorib⁹ ¬ adhuc specialius
dīminat. s; cōt spūalia nequicie. i. cē spu
ales ¬ neq hostes. q̄ timidi sūt hostes. cōt
quos bellum hūmōi. q spūales. ¬ inuisibiles
sunt. ¬ neq. ¬ nō p parua re pugnāt no
bcū. s. in celestib⁹. i. p celestib⁹. s. p celesti he
reditate tollenda. t celestia dē uirtutes in
quib⁹ pugnā patimur dimonū. ¬ ē. luctā
ē nobis cōt neq hūmōi. quor etiā patrim⁹
celestib⁹. i. in uirtutib⁹. t celestia dē hūc
aerem caliginosū. ¬ ē sensus ē nob colluc.
adu. sp. ne. i. cē spūs neq. qui spūs neq sūt
in celestib⁹. i. in hūmōi inferiori aere. Vn dīr
auct ecli adūsus tales nob ē colluctatio. q
sūt rectores tenebrarū. q. quom cos q lux
sūt ⁊ gubnat ¬ regit sic cos q tenebre sūt
ad oīne malū diabolus p̄cipitat ¬ infligat.
Vl g nos extra aplūs. ut nō cōt malū hoīē
imo p illo s; cōt diabolū qui cū illo opat ¬
in illo ozem⁹ ¬ q̄cq⁹ possim⁹ faciam⁹. ut dia
bolus expellatur ¬ angli ei⁹ ¬ hoīes liberē.
spūs enī demones q̄ equites pugnāt in equis
hōib⁹ equites g occidam⁹ ¬ equos possidem⁹.
g bellū gerim⁹ aduersus rectores tenebrarū
. i. infideliū. Vl unū plus ē. aliud ē autē: eu
q; ille ipse ¬ li gūe bellū ē. ¬ molestū mq q̄s
quis uictor extiterit. illos q̄s nō uider in
imicos. i. principes mundi semp superabit.
¬ si illos uicerim⁹ qui sūt principes malicie
¬ q̄r influentia uicia carnis cōt ¬ hos sequūt ut
facile superare possim⁹ ōs ministros illor. Sup
ad. u. pncipe facile exercit⁹ fugat. sic ex libro
udrich ostendit. ubi narrat q oloferne pncipe
malicie inepto ministro exercitū ifugā uersa
¬ a mūdis facile ē superatū. Vt ar uice uincam⁹
spūal armata q̄ docebat aplūs assumenda ē. Vn subd.

Qua nō ē nobis
colluctatio aduʼ
sus carnē ¬ san
guinē. s; aduʼsus
pncipes ¬ potes
tates aduersus
mundi rectores te
nebrarū harū
cōt spūalia neqci
a in celestibus.

est nob collu.
qui uicinū
ē bellum.
¬ deppe. ¬
nō est ad
uersus car
nē. ¬ san.
guin. i. nō
cōt hoīes
qui uisi
biles sūt.
¬ fragiles
t cōt uici
a tūn que
sunt ex
carne. ¬
sanguine
s; aduʼsus
pn. i. de
mones. q
pncipātur alios ¬ potestates. i. cē eos q ¬
sup hos possint. qui alios pstunt. Certū ē
-n. q. exempla faciūt dī auctore diabolo
arrogantē sibi p se sibi p ministros suos ē
altitudo gīdit ē. dico q colluctatō ē nob
aduʼsus demones. qui utiq; timidi sūt. q.
mūdanos regunt. Vn: exponendo q di
xerat subdit. s. aduʼsus rectores mundi
. i. aduʼsus diabolū ¬ angelos ei⁹. q̄s recto
res mundi dic. q. ipsi regūt dilectores

Propt̃ea accipite armatã dñi. ut possitis resistere in die malo .7 omn̄ib⁹ pfecti stare.

Propter ea .7c. qñ qs tales hostes hñt .7 de tanta re ppt̃ea accipite cẽ eos ar. dñi. i. q̃ dr̃ suos arm̃at iõ accipite. ú possitis resistere malis .7 spũalib; nequeciss. in die malo .i. in hac uita. ú ẽ tempꝰ. alr. n. ñ posse tis resistere ñ habita armatura mi tu tñ. .7 ut pfecti imi tumb⁹ possitis stare i omn̄ib; .s. pfpis. t adũlis. .7 quia arm̃ata dñi necessaria ẽ

State succincti lumbos uros in ueritate .7 induti loricã iustic̃ie .7 calciati pedes in ꝓparacõe euangelij pacis. In omnib⁹ sumentes scutum fidei. in q̃ possitis oia tela nequissimi ignea extinguere. .7 galeam salutis assumite. .7 gladiũ spũs q̃ ẽ uerbũ dñi.

State .i. uiriliter quo cient̃ pugnam sucinctu .i. uros. i. carnales cõcupiscẽcias eius eiglo castitatis frenãtes. .7 h̃ nõ sinunt laniare. h̃ munite ut ũe pp̃e. ligetis ã refrenetis que i lumbis maxime uigent .7 incarnatis .i. p carnalitatem .7 estote accincti .i. ut ea sitis ꝑta ad p̃ dicandũ euangl̃iũ .7 ad cõplendũ p̃ceptũ eũ gl̃ij dico pacis. .s. qđ muniat pacẽ nr̃ dñi .7 hoiel. calciamenta h̃ uirtutũ debet h̃ abẽ p̃uicatoꝝ. ne ille qui p̃cedat pede nr̃os ira tangat .i. p̃turbet. facias. hac figr̃ãe marcꝰ dicit aplõs sandalis t soleis calciari. ut .s. neq; pes sit rect⁹. neq; manꝰ ad ira .i. nec occ tetur euangl̃iũ nec p̃turbet. commoueat mittat uos in omnib;. uos dico in omnib⁹ plus sumites scutũ fidei .i. fidẽ rerũ qs nõ uidemus q ñ ex cipit munico; tela .7 repellit q̃ scutum. fidei .s. scutũ ẽ. sub quo iusticia que uitia tranffigi nõ sinit tuta ẽ sub munimine oi um uitiorũ. qđ p̃tendit ait oia arma q̃ hostis impugnat diabolus. un p̃ma petit capũ dubia sub forte duelli pugnatia fuit. hãc g̃ samite ut scutũ. in quo possitis. omnia tela .i. astutus nequissimi diaboli tela dico ignea. q̃ de uicio uitiorũ mentiũr. .7 assumite. galeã salutis spẽ supne salutis gaudẽ tes. galea .s. ẽ salus etna. cui memoria .7 spes nitẽ inhiant. ne deficiat. .7 talib⁹ armis spũlẽ dicit .s. spũalib⁹ .7 insuperabilib⁹ armis hostis nõ cedatis ad ipm̃ ú hostẽ ferendo .7 fugando assumite. .7 gladiũ spũs .i. q̃ dat spũs scẽs q̃ ẽ uerbum dñi ẽ .s. uerbũ gladij bis accipit. docens ꝺ tempalib⁹ .7 etnis. in hoc ꝺsolacionẽ inue ri. utroq; p̃fectionẽ. in nouo .7. p̃mittẽs q̃ .s. ꝓphr nob̃ p̃missũ ẽ ad una partẽ gladij. q ú insimpariũ ad altam par gladij p̃tinet. Iam .7 in duo testamenta dñr. qi uetus tre na p̃mittit. nouũ etna. ꝺ h̃ gladio dñs ait. Non uenj mittere pacẽ si gladiũ. sine gla dio uenit acutũ ẽ. qi eũ q̃ ferit animo duplex .7 qi h̃ armaturã nõ ẽ in a gr̃a. subeat.

Per omnẽ oronẽ .7 obsecracionem oãtes oi tẽpe in spũ .7 in ipso uigilantes in omni instãcia .7 obsecracione p oĩb⁹ scis

Per omnẽ .7c. qi stare in bello .7 in eo fixi oã tes p omnẽ oro. .7 obsec. p oã. que oranda sunt sin̄ ambitiõe .7 p omnia q̃ eũ agunt racionem peremda fr̃ oantes dñi eo nõ oret⁹. .s. oi tẽpe. .7 nõ uberem⁹ .s. in spũ. .i.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cõmunicacione
uŕa in euãgłio.
a ṕma die usq;
nũc. cõfidẽs hj
ipm. quia qui ce
pit in uobis op
bonũ pficiet
usq; in diem x̀
ihu.

memoria
uŕi. i. q̃
ciet me
mor uŕi
f. q uniq;
sum in
cunctis
oronibus
meis. ha
bens sẽp
cõgruũ
tẽpibus
gr̃as ago
dico pro
ob̃ uob̃
s. plenus
¬ subditis. ¬ hoc eũ gaudio n̄
tristus s̀ culpa uŕa ego dico
facientes. dep̃. i. depeccantes ut stetis. gaudio
dico habito. sup. i. s̀ cõiectione uŕa q̃ ẽ
in euangłio x̀. i. qr uos cõiectatis in
fide. ¬ in opŕib; euangłij. t uŕa cõia fe
cistis in euangłio exaltando. ¬ hj a ṕmo
die ad̃tionis uŕe usq; nc̃ ¬ io am magis
stando ẽ. cõfidẽs qm̄ dep̃cor ut stetis. ¬ fiu
cõfidẽs. i. confido. hoc ipm̄ fieri a uob qd̃
p̃cor ¬ nõ aliud undere ne frustra. confido
dico nõ in uob s; in dõ. quia ds q̃ opãs
cepit in uobis opus bonũ. coopãs pficiet.
Coopando. n. ds in nob pficit. q̃ opando
meipm̄ qi ipe ut uelim. ¬ operatur meipm̄ qui
qui uolentib̃ cooptat pficiẽs. ut uelim
aut. operatur. eũ aut uolum. ¬ sic uolu
m ut faciam. nob cooperatur. m̄ sin illo
t operante ut uelim. t cooperante eũ uolu
mus. ad bona pretamus opa. nich ualem
pficiet dico. usq; in diem ihu x̀. i. usq;
ad cõunẽ diẽ iudicij.

Sic ẽ. i. ita gñs
ago ¬ de
precor ¬
confido de
uob. sic̃
ustum ẽ
m hj sen
tire p. o.
.u. i. sic i
tũ ẽ me
ta uelle
s uobis.

Sic ẽ m ustũ hj
sentire p omñib̃
uobis. eo qd̃ ha
beã uos ĩ corde
¬ in uinculis meis
¬ in defensione

¬ cõfirmacione
euangłij socios
gaudij mei omñs
uos ẽe.

aliud. n.
nõ debui
sentire s̀
tam bonus
¬ exponit
cãm eo q̃
habeam uos nõ insolitus la
bijs. hj in corde. i. in intimo
affectu caritatis. qua dñs uos
rel in futuro ẽe socios. ut in futuro sitis so
cij gaudij mei. i. remuneracionis uite eter
ne. ¬ hj pelido dñ labore. ¬ inuinctis. m. i.
inde. eu. ee. impugnatores. ¬ firmacionẽ
infirmor̄ in doctrina euangłij. ¬ ẽ sensus
meus uŕi sũ. ¬ bonũ uob delido. sine sim
uinctus. sciens uos quoq; uinctos ee. siu sim
defendẽs euãgłiu. q̃ ¬ uos facitis. siue eo
firmẽ infirmos in euãgłio.

Testis enim m ẽ ds
quom cupiã oñs
uos in uisceribus
x̀ ihu. ¬ hoc oro
ut caritas uŕa
magis ac magis
habũdet. in sci
entia ¬ in omni
sẽsu. ut probetis p
ciora. ¬ sitis sin
ceres. ¬ sine offẽ
sa in diẽ x̀. reple
ti fructu iustitie
p ihm. x̀. i głiam
¬ laudẽ dei.

Testis. n.
¬ c. qi io.
p omnibus
p̃cor qua
cupio uos
ee in uisce
ribus x̀. s.
ut a x̀ di
ligamini
qi et uisca.
¬ in m rel
nis ẽ ds. ¬
hj ẽ qd̃ aut.
testis n in
ẽ ds qm
. i. qro affec
tu cupiã
uos omnes.
in uisceribus
ihu. x̀. i.
in intimo
amore x̀.
ut ab eo p
fecte di
ligamini
t eo affec
tu diliga
tis dñm ¬
p
ni
mum. quo x̀.
qui aiam suã posuit. t referuntur ad illũ
qd̃ sup̃ dixit cum ait se desiderare illos

socios eē gaudij.¬ determinat ꝯ quoꝺ delib⁹ .s. nō humana cupiditate nō carnis affectu sꝫ x̄ amore.¬ ꝯ ē q̄ aut. testis ē eū m̄ ds q̄n eu.u. oīs eē participes gaudij mei eīm eu piā dico. nō carnali affectu. sꝫ mu. ı. x̄. ı. a more x̄. Dicit se debēre amore x̄. nō humano ut eos participes hāt in dño.¬ ꝯ ¬ ꝯro ut. ca. u. nia. a. ma. ha. ı. crescat.¬ ꝯ in scīa.¬ ōi sensu .s. ut sciāt inquib; dīm ¬ pxi mū diligē debeāt.¬ eū scierīt hāīt sensū .ı. memoriā.¬ aiadūsionē mōꝺ reb⁹.¬ ita habundet. ı. in tm crescat carnalis inscīa. ut ꝓbetis. ı. ꝓbare ¬ discernē sciatis. nō solū q̄ sint bona ñ q̄ mala. sꝫ ¬ int̄ boā que sint pociora. ut ꝑ ꝓbōnē.¬ discretionē sitis sinceri in uob. ı. sīn opib⁹ corruptionis.¬ q̄tū ad pxi mū. sīn offensa.¬ ꝯ pseuerāt usq; in diē xp̄i. ı. usq; ad finē uite.¬ q. nō sufficit abstinere a malo ñ fiat q̄ bonū ē ad̄t repleti. q̄ ¬ nō solū sitis sine mal. sꝫ ¬ sitis repleti fructu iustitie. ı. boīs opib⁹. que sūt fructꝰ iustitie. que ē abūdās. repleti dico nō urrib⁹ urīs sꝫ ꝑ ihm. x̄. nos dico. ꝑ ꝯ transitū mglam ¬ laudē dī. ı. mglam eternā. Vñ laudetis dīm. t ita repleti. q̄ ita ut habundet caritas urā ¬ sinceritas. ut ꝓ ꝯ sitis repleti. ꝯ ¬ infinito. fructu. ı. nicō iustitie.¬ ꝯ ꝑ ihm. x̄.¬ ad hoc sitis repleti ut sitis mglam ¬ laudē dī. ı. ut sitis glā ¬ laus dī. ut ꝓbet. s. dicat. mirabilis ds in scīs suis.

Scire aīt uos uolo frēs. quia que circa me sūt magis adꝓfectū euāgly uenerunt. ita ut uincta mea manifesta fierēt in x̄. in oī ꝓtorio ¬ in ceteris omīb⁹.

Sive aīt hactenus cōīt locutus ē ostendens suā ḡ illos ea mentem. sīn ponit specialiter ea q̄ tolerā nā suadebant.¬ q. supi⁹ dixerat se cupere hos participes gaudij sui ꝯ q̄ꝺ ꝓficerēt predicō ei insinuat eis q̄ carīs. q̄ pro ḡ agō. ꝑeo. cōfido. uos aūt. o frēs uolo scire q. dixi uos socios gaudij mei. ꝯ .s. q. ea que circa me sē .ı. ḡtior undiq; me circūdāt habundātia passionū. t ꝯ aut. circa me q. nō admitti ea ꝓtingunt. magis uenerūt adꝓfectum euangly q̄ ad detrimentū. ut mali intēdūt. adꝓfectū uenerūt dico. ita ut. ui. mā. ma. fi. m. x̄. ı. malitas unctionis meis apparet in x̄. q. ꝑ unctā plus annunciatur. t. ui. .m. fi. m. x̄. ı. ꝑ. x̄. ı. manifestū fierēt q. unctā m. eēnt. in x̄. ı. ꝑ x̄. qꝺ ꝑ eū eēm uict⁹. nō ꝑ aliq̄ ēmine. paret nō eē sedulus falsi tatis. q. unctā nusta undicta ꝓcellat. sꝫ q̄ꝺam uitatis ueritē q̄ sustinenda sonuꝺo magnificat manifesta fierēt dico in oīm ꝓtorio. ū maiores uenūt.¬ meretis oīb⁹ locis. cum. m. aplis nōe uict⁹ retrusus cēt morcare in domo impatris.¬ docēt euangliū.¬ infirmos curaret utraq; manꝺcta paterēt. mīa ꝑ eū cōdūt. in tm. ut domū ꝓsecutus ecclam faceret redēptus.¬ tē manifestū ē inꝑtorio.¬ in oīb⁹ alijs locis .ı. impatris oīb⁹q; cōsulib⁹¬ ꝓncipib⁹.¬ minoꝛib⁹. ꝑ. x̄ illū talā sustinere. ita ꝓfuerī in euāgliō ea que sustineo

Ut plures ex fratribus in dño cōfidentes uinculis meis habūdātiꝰ audērēt sine timore ūbū dei loqui.

Et plēs e fratrib⁹ nō mse. sꝫ mētio cō fiderēs uinculis meis .ı. detētione uincloꝝ meoꝝ habundanti q̄ aūt auderēt cōt impugnā

ues loqui ūbū dī sīn timore. q̄ in eo exēplo audentes fidentē ꝓcurare. ita dicētes. si uinct⁹ loqr. ē nō pot⁹ nos⁹ stantia. n. multos ānauit ut nō timent euāgliz̄are. Alij aūt quādiuisi a ꝓnib⁹. q. mali sūt. ꝓcēat d. x̄.¬ ꝯ facūt ꝑ inuidiā.¬ ctēptionē. ı. q. uidēt mū aptat⁹ gle.¬ stendī habe.

Quidā eīm ꝑ inuidiā.¬ cōtē

Quidā aūt ab his diuersi. q. sūt boni

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cionem. quidã
aũt ⁊ ꝓꝑ bonã
uolũtatẽ xp̃m
p̃dicant: quidã
aũt ex caritate
scientes qm̃ in
defensione euã
gly positus sũ.
Quidã aũt ex
contemnoẽ. x.
adnuntiãt nõ
sincẽ existimã
tes p̃sturã se su
scitare uiculus
meus

p̃dicãt. x.
⁊ li ꝓꝑ bo
nam. uo.
s. ut alos
saluẽt. p
dilectione
di ⁊ proxi.
⁊ exemplo
mee bone
uoluntatis
quidã nõ
dubi ab hꝭ
⁊ hij boni
sũt p̃dicãt
xp̃m. ⁊ hij
excarita
te ꝓuocã
ad aplm.
ut uicẽ eoꝝ
ũceri supple
rẽt scien
tes qm̃ po
situs sum
unctis. in
defensione
i. posses
sione euã
gly. ⁊ po
situs. i. firmus ⁊ stabilis sum
inde. e. quidã aũt ab his di
uersi quia mali. annũciãt. x. ex. i. ex p
uano odio. q aliqm̃ mecũ cõtendẽt ⁊ obstru
ri sũt. ⁊ ne uidentur correcti add. nõ sin
cẽ. i. nõ puro aĩo. s; existimãtes se suscꝫ
p̃s. um. in. i. existimãtes hij. ut sicꝫ spẽcti
one eos accuser. imme auctorẽ eoꝝ uidẽrẽt
astucia ꝙ simulatione sibi. x. annũciabãt
ut posset sedicioẽs excitare apto qĩ auc
tore. qui mitos aggrauauerat suo collegio
lece. uq. spes doctorũ distinxẽ. duas bonorũ
⁊ duas malorũ q omis annũciãt. x. s; nõ o
dẽ aĩo. mali u. nõ simplici. ñ uaci aĩo. x.
nuntiabãt. boni ũ puro aĩo. ⁊ fid sincẽa. os
tñ euãglio p̃dicebãt. Vñ malos tolandos
diẽ subdens.

Quid enĩ dũ oĩ
m̃ siue p occa

Quid. u.
qĩ nõ solũ
ego ⁊ alij
ũ doctores labo
ramus ad p̃fectum euanglij. s; ⁊ mali q

sionẽ suã p̃ueri
tatẽ xp̃e annũ
cietur. ⁊ in hoc
gaudeo s; ⁊ ga
udebo.

nõ bono a
nimo p̃di
cãt sũt ad
p̃fectum.
⁊ ido tolan
di. q̃d. n. re
fert qua ĩ
tentioe p̃
dicent. dum oĩ m̃. suã p occonẽ
ĩtendã. ut mali suã puerita
tem. i. ũ aĩo ut boni faciũt. x. i. ueritas x
nõ falsitas annuncietur. Veritatẽ q̃pe annũ
ciabãt quidã ĩ si nõ usitate. i. ũ animo. ĩte
ntis. n. cupiditatib̃ studentes regnũ celoꝝ an
nuntiabãt. hinc s mihĩ ũtilitatẽ. si nõ impe
ditor esse cessabo. q sũt unles eis quos instruo
dñs. Vñ aut. que dicũt facite. opa aũt illo
rum nolite face. Evocẽone enĩ euangliz̃ãt.
q̃rentes ab hoib̃ cõmoda. t pecuniaria. t ho
noꝝ. t laudis. huãe. quolib̃ m̃ uolentes ac
cipe. munia. nõ tã saluti eis q̃rentes eui
annũciãt. q cõmodũ suũ. qui ũ audit salu
tẽ ab eo qui nõ bñ sat. si in illũ ẽdit quẽ
ille annũciat: qui annũciat: habebit de
trimẽtũ. cui annuntiatur habebit luerũ.
q ãnũciat euãglm. s. rẽ rectã. si; nõ rec
te. ⁊ ido nõ ẽ rectus. qđ annuntiat q̃ rectũ.
ẽ si; q annũciat. nõ ẽ rect. q̃re: q aliud q̃rit
in eccla: nõ dñm q̃rit. si dñm q̃reret: castus eet
q̃sq̃s ado p̃ dñm aliqd q̃rit: nõ caste dñm q
rit. tres inuenim̃ pas. si dñs uba in euãglio
inuestigam̃. pastus. mercennarius. furis. pas
tor ũtatẽ annũciat. mercennarius ũ occide
ũtatẽ ãmũat. aliud q̃rens. scz ⁊ ille x annũ
ciat. ⁊ ill. fur ⁊ latro ũtatẽ negat ⁊ tollit.
diligendo ꝙ pastu. tolendo ẽ mercennarius. ca
uendo ẽ latro. ido aplꝰ nõ phibz mercenarios
si; pmittit. qz ⁊ ipi utiles ad aliqua. ⁊ ĩ hij
gau. nẽ qz x annuntiat. p occonẽ. nõ solũ
p ũtatẽ. i. de hij nẽ gaudeo. qz ũtas x. p̃t.
que cũq; sit p̃dicantiũ intẽ. ⁊ nõ solũ mũe.
si; ⁊ p gaudeo. s. in futo. t ita sup dixit ibu
lationes suas ee ad p̃fectũ euãglij. hic dicit
sibi ee ad gaudium. qi nõ solum alios ẽ pro
fectus de malis meis. si; ⁊ in ẽ gaudium. et
hoc ẽ qđ ait. ⁊ in hoc gau. s. qđ tribulatio
nes pro xp̃o sustineo. si; ⁊ gaudeo. i. gau.
de malis meis. ut de profectu euãglij. qz
inde in salus ẽ. ⁊ hoc ẽ qđ ait.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Scio enī quia ḥ
m̄ proueniet ī
salutē ꝑ uīā in
oratione¯ ¬ sub
ministracionē
spē thu x̄ sedm
expectacionem
¬ spē meā quia
īnullo cōfūdar
s; in omīb' fidu
cia habeā sic sē
per ¬ nc magī
ficabitur x̄ in
corpe meo. siu
ꝑ uitā siu ꝑ mor
tem.

Scio.n. q hoc.s. pati ꝑ x̄. t euangliu er mīa p̄di cacione ꝑ feet ꝑuic m̄ in fructo insalutē emā q q illi parāt ad mortē puenier ad salutē. puenier dico nō solum meo mitto. s; ¬ p oionē urām. i. aduuuātre me oione urā. ¬ p sub um sp̄s thu x̄. i. p sp̄m. s. qui subr' me q̄ ru trurum sic colup na fulfit. i. auxiliū p̄bentre ¬ subministrantre sp̄u seo m puenier dico m̄ insalutē. que salus erit sedm expectacionē ¬ spem meā. i. erit tā ta q̄tā salutē expecto. ¬ mp̄sentī spo. ¬ li firmit̄ spo. q̄ immullo statu. s. ꝓsp̄itatis. t aduersitatis ꝛfundar ut aliquo modo cedā a p̄dicōne. in nullo le dicit cōfundi. quia spes ꝑmissionis magna ē. ¬ rel uā. ¬ honesta. nō cōfundar dico. s; mō fiducia q̄ sic semꝑ. a tp̄i ꝛsolationis fuit. ita ¬ nc ē dū in unctis labore. x̄. i. fama ¬ gla x̄. magnū. apd gr̄s incorpi mō q fragilis ē. magnificabitur dico siū ꝑuitatē qua m̄ concepta eū p̄dicabo. siū ꝑ mortē. qua ꝑseuerandi in eo ¬ ꝑ eo moriendi formā dabo. ¬ ē sensus. magnificabo. x̄ si uīo docendo. si moriar relinquendo exemplū.

Michi enī uīre

magnificabo. q x̄ ē m̄. uī. q ei cā magis uiuo. ut eū magnificē. nō ob aliud. per mortem meā magnificabitur ¬ recte q̄. mori ē m̄ lucrū. i. x̄ mors mea ꝑmium ē. t ip̄m mori ē m̄ lucrū. q̄ ꝑ mortem ab his miseris libatur. ¬ ad beatitudinē transit. ¬ ꝑ mortē multos lucrat̄ dō. q si q̄ x̄ ē ē m̄ uīre. ut eū magnificē. q si ē .s. si m̄ ē. hic fructus opis. i. tā dignus fructus d mō ope. s. magnificare xp̄m. q op' facio dum m̄ datur uīre mearnę. si in quā hoc ē tē. ecce ignorō. i. nescio. q̄d e lignum. ne dū petā. s. mori. an uīre. q̄ n hic fructus eēt. nō ē dubiū. quin mori eligem. i. x̄ habem ꝑmiū. ¬ ideo ne dubitre us uos philippenses mori ꝑ x̄. t ita m̄ eli q̄ mitto x̄ magnificō. siue uita siū morte q x̄ ē m̄ uīre. i. ē m̄ uita. ¬ h ¬ infuturo. hic ꝑfid ¬ spē. infuturo ꝑ spem. ꝑ hanc uita mortale corp' tradit. ut ip̄m immortale meritū recipiat. Vn subdit. ¬ mori ꝑ x̄ ē m̄ lucrū q si. q̄ xp̄s ē uita hic. ¬ infuturo q uniq; ē ꝑ bona opa. q. i. s; si uīre. i. bene operari m̄ carnę q̄d meritū uidet. eū i carne non habitet i peccīm ē m̄. hic fructus opis. i. m̄ tā fructuosū opus. ꝑ. q. s. x̄ sit michi uita. hic ¬ infuturo. ecce. ꝙ. ig. q̄d eligā. mori. s. an uiuere.

Quarto enī ex
duob' desiderīū
habēs dissolu
¬ ēe cū x̄. mul
to magis melius
pmanē aūt i car

Quarto .n. ¬ autē q̄ nō solū ignoro q̄d eligam de duob'. s; ¬ coarto e duobus t ita uīre ideo ignoro q̄ coarctor e. duc. i. ex desidio dissoluendi. ¬ necessitatre uīendi. nō

(c) 2006 Ministerio de Cultura

carne neceſſa
riũ ẽ ꝓp̃ uoſ.

.n. nn diſ
tinguẽd
ẽ ut dicat
cohar. ⁊
poſtea ſequit̃. ẽ. duo. deſideriũ hñs. ſ. diſ
ſoluendi. ⁊ mecarne manendi. q̃ ex ipſo
textu ſermonis diiudicatur q̃m ſequit̃
diſſolui ⁊ eſſe cũ x̃o. multo meliuſ ẽ. appa
ret. n. eũ ei⁹ qđ obtinuum ẽ dñe ſe hire
concupiſcentiam. ut cũ ex duob; cõpel
latur altĕruſ uñ hãr concupiſcentiã alĕr
neceſſarĕ. ſic ꝯ diſtinguend ẽ cohareo. tẽ
pellor e duob; deñ ſeq̃r ego duco deſide
rium ⁊ concupiſcentiã hñs diſſolui. ab hiſ
miſeruſ. quib; q̃ cõpedib; uinctuſ ſũ. ⁊ eũ
x̃o eſſe ꝑſentialiter. ⁊ q̃ quereretur quare
huiuſ rei hãr potiꝰ concupiſcentiã: ſubdũ. q̃
multomagꝭ meliꝰ ẽ. quãtũ ad me ⁊ q̃ ĩm
quereretur. cur ꝯ e duobꝰ cõpitis: ſubdũ.
q̃ ẽ manendi neceſſe ſ. dicens. manere nũc
mecarne neceſſariũ eſt ꝓp̃ uoſ. nõ ꝓp̃ me. q̃
illũ ẽ meliꝰ m̃. hĩ ẽ neceſſariũ uob. iõ illũ eli
gio. hĩ nõ recuſo. ſunt quidã hoĩes ĩpſe
ti qui cũ pacĩa moriunt̃. ⁊ ſunt quidã p
fecti qui cũ pacĩa uiuũt. qui adhuc dñi
dicunt utrũ ĩmm cũ illi uelit diem mo
riẽdi. pacient̃ uolat mortẽ. ſ. uelut̃ aduſuſ
ſe ut ſequatur uoluntatẽ dei. hĩ potiꝰ agit
aĩo qđ elegit dñs. nõ qđ eligit uoluntaſ
humana. ⁊ ex deſidio ut̃e ꝑſentiſ fit luc
ta cũ morte. ⁊ adhibet paciam. ⁊ fortitu
dinẽ. ut ſepe aĩe moriantur. ſine pacie
moriunt. qui ũ deſidĕt ſic apls diſſolui
⁊ eſſe cũ x̃o. nõ pacient̃ moriunt. ſ; pacie
uiunt. delectabiliter moriunt. und aplm pa
cient̃ uiuẽtẽ. i. cũ patientia. ĥ nõ ama
re utrã. ſ; uolare uñ aut. eſt. ⁊ eũ. cũ x̃o.
multo magis. me. ẽ. Tedium. n. illi erat manere
in carne. ⁊ ex duob; patiebat̃ angustiã. ſed
unum optimũ ducebat. Vñ paſſioni appro
pinquãſ uehemẽt exultabat. ⁊ glãbatur
dicens bonũ certamẽ certaui. Reliquo re
poſita ẽ mi corona iuſticie. ⁊ c. ⁊ poſt diſ
tinguit ita. cohar. n. deſiderĭũ. h. e. du. q̃re.
q̃ diſſolui ⁊ eſſe cũ x̃o multo magis. me. ẽ. ſi
pmane mecarne. ne. ẽ ꝓp̃ uoſ.

Et hoc cõfidẽs
ſcio qm maneo.

Et ego
confidens ĩ
hoc. ſ. q.
neceſſarium
ẽ me ma

nere ꝓ uoſ.
Scio q̃ ma
neq ⁊ ẽ. ac
ce ſcienſ.
meliꝰ ẽſſe diſ
ſolui. ⁊ eſſe
cũ x̃o. ſ; ne
ceſſarium
ẽſſe ut ma
nerem in
carne ꝓ
inſtructi
onẽ eccleſiẽ
⁊ ꝓfectum

⁊ ꝑmanebo oĩb⁹
uob ad ꝓfectum
uram ⁊ gaudium
fidei. ut gratula
ci⁹ uã habũdet
in x̃o ihu in me ꝑ
meũ aduentum
itĩm ad uos.

fidelium. non q̃ ꝑ
meliuſ ẽ eligẽ. ſ;
q̃ multuſ expedit. oſtendẽs q̃ꝑ affectum
hãr circa eos. hĩ ſecuturſ q̃ placẽt eiſ ꝑ ea
mansurũ q̃ omĩb; an poſtea. ⁊ tra. ⁊ ego ſcio
nõ dubie. ſ; cõfido in mĩa dñi hĩ, ſ. q̃ mane
bo ⁊ nõ parum q̃dẽ ſ; diu ꝑmanebo omĩb⁹
uob maioribus ⁊ minoribus. ſ; ad ꝓfectũ uram
ut creſcatis ꝑ bona. ⁊ ad gaudium fidei. ut.
ſ. de fide uã gaudeam⁹ ⁊ ũ uos de fide gau
deatis in ea ꝓficientes. q̃ nõ ẽ ñ ũ ẽ mũda
ſcia. ⁊ ita gaudentis. ⁊ ꝓficiatis. ut gratu
lãs. ha. in xpo ihu. qui bene fecit uob. q̃
me uob in ſolũ reddidit ⁊ libẽtiũ amicis
ita ut habundanter gratias agatis ẽ cũ gau
dio ĩmmẽ. i. ꝓme ſeruato uob. ſ. ꝓ meũ
aduentũ meũ iterũ futurũ. ad uos cõfirmãdos
⁊ uenturum unq; ad uos.

Tantũ digne in
euangelio x̃i con
uerſamini ut ſi
ue cũ uenero ⁊
uidero uos ſiue
abſens. audiam
de uob quia ſta
tis uno ſpũ una
animes. cõlaborãtes

Tantũ
in uerſa
mini euã
gelio x̃i. i.
diſcipluna.
dñica q̃
ſit mirum
uirũ. dabĭ
ñi uita ad
opus uirũ.
⁊ ita dig
ne. ut ſiue
cũ uenero.
⁊ uidẽ uos
ſiue cũ ab
ſens fuero
audiam
de uobis
ĥ. ſ. quia

(c) 2006 Ministerio de Cultura

fidei euāgelij. ¬ in
nullo ꝛreamini ab
aduersarijs que ē
illis causa pdicti
onis. uob aūt ē
salutis. ¬ hoc a do.
qua uob datū
est p xm. nō solū
ut in eo credatis
sed ut etiā p illo
paciamini. eū
dē certamē ha
bentes. qualem
¬ uidistis in me
¬ nūc audistis de
me.

Si qua ergo cōsolatio in xpo. si qd
solatiū caritatis
si q̄ societas spūs
si qua uiscera mi
serationi simplete gaudium
meū. ut eādē sa
piatis. eādē ca
ritatē habētes.
unanimes id ipsum sentientes.
Nichil pcōtētionē. neq; puna
nē glām agētes
sed in humilitate
ānis superiores
sibi inuicē ar
bitrantes.

Si qua ergo cōsolatio in xpo. si qd solatiū caritatis ē uob. i. si uel si q̄ societas spūs ē uob. i. si uultis hāc unionē. q̄ facit spūs sēs in oīb; fidelib;. pp̄ hāc societatem illi uiquib; uenit. p̄mittit spūs sēs linguis oīb; gentiū ꝛr locuti ¬ si q̄ uisce. m. sūt. u. i. si placet uobis ē in uob ē q̄ peccat misericordia. implete gaudiū meū. gaudiū sūi q̄ ē fidē uīa ¬ implete gaudiū ut cōstāt paciamini. ⁊ ē alia hūana. si q̄ ergo exortacio ē in xo. i. si ulla ē exortacio spei in xo.

ap̃o uos qua nos mutuĕ ꝛsolam̃.⁊ si qua sola caritatis. eoꝝ ẽ uob.⁊ si qua societas ſpꝰ sc̃i ẽ uob. p q̃ ungimur muno corpe. ⁊ siqua sũt uiscera mĩe.i. affect⁹ pietat⁹ erg̃ me.i. si un̄ nõ uro sum sic uos ĩ meo imple. gau. 92. nĕ ulla uie sũt. si hꝫ sit hꝫ que supra enũat. nĕ ad pbanda sigĕat. si ista que subĕ mandat sunt seruata. in quib⁹ nõ uidentur pbari. si nõ sit q subeat. ſ. si nõ impleãt gaudiũ.⁊ ecta seruĕt. Implete gaudiũ dico.ita ut nõ m̃ paciamini. sꝫ ut ꝛõ sapiatis nõ diuisa urtide. hinc ſ eandem caritatẽ ad oĩ unanimes uni⁹ uolũtatis. ip ipm. sen. ut mala cuiq; sit omiũ mich a gentes p ostentionẽ ut alr alq ostendat ppꝛi. Nota quosda ostentiosos fuisse int eos. t mich p ostn̄. ut ⁊ si bona dnt. nõ ostentio sus ubis loquat̃.⁊ mich agentes. pmanem glam.i. ppr̃ famã sci. que in anis ẽ. sic eos ostrug̃. ut sibꝫ nõ custodierit. ñ imꝑuietus pbari uidantur. ut q in illis nolũt se ipba uos uidi. ista quoq; seruĕt ut pfecti sint. sin dubio. n. erãt aliq int eos dissentientes iqui en. manus gle eã cõtrariantes. pacẽ eccle rũ pẽtes. seqr. sꝫ inhumili. sitis degẽtes. ꝛ de nob humilia sentiatis.⁊ sint arbitrantes in cordib⁹ suis diiudicãtes alios sibi ẽ superiores .i. dignores apꝛ dñm.⁊ hꝫ unusqĩ. alr. ſ. alĩũ reputet dignioꝛ. nõ hꝫ ita debem⁹ estima re. ut nos estimare singam⁹. sꝫ ue ex istis memus posse aliq̃d ee occultũ in alio quo nob superior sit.⁊ si bonũ nr̃m quo illo su periores uidemur ẽ. nõ sit occultũ. Non

Non que sua sĕ singli cõsidãtes sꝫ ea que aliox

que sua. hic docet quom uĕt stem one⁊ in anĕ glam ⁊ quom arbitrent alios superiores. ſ. si eo sidauerĩt bona sua nõ sꝫ aliox. qĩ ut hꝫ pdicta faciãt. nõ sit cõsidãtes singli que sua sũt bona t honera sꝫ ea que aliox sĕ Illa.n. pdicta possũt illi facẽ q nõ sua tm attendũt: sꝫ que aliox sũt. ut ꝛ qui p alios tanta tuit. neq; ulla ꝛ officiosũ istud ob sequium facit libenĕ impendit: nisi eũ cognamus quanta pro nobis pulit de minus. unde admonem̃ subdit.

Hoc enĩ sentite in uob qđ ⁊ in xp̃o ihu.

Hec n. sentire qĩ ad pacien nam⁊ hu militatẽ uos in uro. ⁊ ut q̃ratis que alioꝝ sunt. nõ ũra.⁊ ut hꝫ seruent. exemplũ ꝛ. assumunt. hꝫ n. senti.i. debetis sentire in ub ut expĩto cognoscatur ẽe in ob. q ⁊ in ꝛ ihu fuit. ut sic ꝛ nõ attendat que sua sunt. sꝫ nr̃a in eo q carnẽ assũpsit.⁊ sin̄ peccato eũ eĕt. peccata nr̃a suscep̃ nr̃a ⁊ nos ipsi ad ei⁹ imitacionẽ imutẽ bona nr̃a portem⁹.

Qui cũ informa di eĕt nõ rapi nã arbitratus ẽ eĕ se equalẽ deo.

Qui cum informa⁊ ꝛ. hic ostendit in quo xp̃m imitari debe amus. ſ. i humilita te. ſꝫ aliq̃ humilitatẽ ꝛ ostendat. ꝑmittit alia ꝺ ꝛ. ut hꝫ i quib; locus ẽ abiectionis nõ dedignẽtur humiliari. cui ꝛ a ꝺo alr. in humiliatus sit. ei⁹ altitudinẽ ostendit dicẽs. qui ꝛ cũ ñ dico accepisset. ſ. eĕt informa ꝺi pris. i. in plena ẽntia⁊ equalitate patris. arbri. e. i. certissime sciuit. se equalẽ ẽe ꝺo. patri. ñ faciens rapi. i. nõ usurpando. q suũ non eĕt. ut diabolus fec̃.⁊ ꝑm⁹ hoc. ſꝫ ꝛ non usurpauit. equalitatẽ ꝺi patris. qi ue erat equal p nãm in ea erat equalitate. inq̃⁊ nat⁹ erat. erat n. ꝛ equal ꝺo patri. natus nõ fac̃. in nõ erat rapina illi. q. ñ. erat equal illi: aquo genit⁹ ẽ. t nõ arbi. se eĕ e qualẽ ꝺo sedm humanitate. ſ. q eĕt rapi nã facẽ. i. nõ suũ ꝑsumere.

Sed semetipsum exinanuit formã serui accipiẽs in similitudine hoiũ factꝰ.⁊ habitu ĩuẽt⁹ ut homo.

Sed se ipm. Ostẽ sa altitudi ne subdit. de humili tate. quasi equal erat ꝺo patri. ſꝫ quãuis erat i forꝫ ma pris. manens unq; qđ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

erat. exinanuit. semetipsū. quoīm: non
subam euacuans. nō formā dī mutans.
sī formā serui accipiēs. nō formā dī amit
tens. forma serui accessit. nō forma dei
discessit. exinanisse se g̃ ē. ab inuisibilita
te sue magnitudine se uisibilem uermi
tudē. p formā serui sibi suscepta. qī eñ
dignitate se exuit. dū formā serui sibi. uni
uit forma dī. ⁊ ne putaret formā serui in
eo. s. ꝺ fieri immortalē. addit. fēs ē. f. for
mā serui qui erat mfēs ꝺ formā dī. facꝰ
mq̃. infimu. h. f. i. passibil. ⁊ mortal. ut alꝰ
homiēs. p hī g̃ q hoō factꝰ ē. ⁊ infimilitudiē
hoīū se exinanuit. ipe ē ꝺ. ⁊ factus ⁊ fēs.
Vis factorē omia p ipm fca sūt. nuꝺ fem. i
simul. h. f. Vidim⁹ g̃ thm. x. ⁊ dīn ⁊ homuñ.
⁊ factorē rerū. ⁊ factū imreb⁹ ⁊ creatorē hoīs
⁊ creatum hoīnē. ds ꝺ equal ē pri. tant⁹ ē q̃
tus ē ille. tal ē qlis ē ille. hī ē qꝺ ille. ñ hic
ē qu ille. qz ille pat̃. hic filꝰ. s; hī ē qꝺ ill
qz ille ds. ⁊ ill. ille omipl. ⁊ ille. ille immu
tabil. ⁊ ille. iō nō rapina erat equal ꝺo. qz
nata erat. sic ē natus. ⁊ semp nat⁹. ⁊ natus
⁊ sēp nat⁹. ⁊ sic sēp nat⁹. ita sēp equal. nō
traq; inequalē genuit. ⁊ inequalitatē iā
nato addit⁹. s; gignendo eā dedit. qz eqlē
nō imparē genuit. ⁊ nō g̃ minuo sēpara
utrūq; diē. s. ⁊ equalē pri filiū. ⁊ maiorem
patrē filio. illꝰ ip̃t formā dī. hī ip̃t for
mā serui ip̃t quā nō tñ patre sī ⁊ se
ipso. ⁊ spū scō minuit fēs ē. ⁊ ī minorat⁹
est paulomin⁹ ab angelis. g̃ ⁊ hō factꝰ
ē. ⁊ pmanens ds hō. n. assūptus ē a ꝺo
nō in hoīe assūptus ē ds. iō valde ratio
nabilr. ⁊ p̃re minorē hō ē. ⁊ patri eqlis
ē idē ipse ds. xp̃s. n. dī filius ⁊ dꝰ ē. ⁊ hō
dꝰ ab eñno. hoc. in scto. dc. qz dī ubi
hō: qz mutatus p̃ accessit ubo aīa ra
tional ⁊ caro. cū. n. cēt unic⁹ dī filiꝰ nō
gra. s; ñ. ut cēt ⁊ plen⁹ g̃. factꝰ ē ⁊ hoīs
filiꝰ. unꝰ dī filiꝰ. idq; hoīs filiꝰ. nō duo filij
dī. ds ⁊ hoc. s; unꝰ dī filiꝰ. ds sine immo
hō acto immo. sic. n. nō augetur. nūs p
sonarū. cū caro accedit aīe. ut sit unus
hō. sic nō augetur nūs plonar̃. ē hō acces
sit ubo. ut sit unꝰ ē. Legī traq; ds hoc
ut intelligam⁹ huiꝰ p̃e singlaritatē. ut
nō suspicem⁹ in carnem mutatā deitatē.
ñ. n. illa suscepcione altrū eor in altrum
nūsū. ⁊ mutatū ē. ñ duumitas quippe ī
catura mutata ē. ut desisteret eē duum
tas. ñ catura indiuiditē mutata ē. ut
desisteret eē ñ. ⁊ habitu qī fēs ē similitu
dinē hoīnū ⁊ ī suo habitu. i. sua cō
uersatiōe. inuentus ē alicui uolenti expiri
ut alꝰ hō. q; bīb. comedꝰ. sēꝰ. ⁊ ē. huiꝰ modi. t
na habit⁹ in carne dr. que ut hēt accedit. ve
ritatē hī mīt ē. qz quedā eor. que accedunt
ut habitū faciāt. nō mutantur. s; ipa mu
tāt. in se integr ⁊ in cōcussa manentia. sic
sapia accedens hōi nō ipa mutatur. s; hōiē
mutat. q̃ de stulto sapientē facit. quedam
ū sic accedūt. ut mutēt ⁊ mutentur. ut ci
bus qui animanti spem suā incorp⁹at. ⁊
exilientē atq; langoiē in robur. atq; valē
tiam cōmutat. Tertiū g̃ ē eū ea que accedūt.
ñ mutāt ea quib; accedūt. ñ ab eis ipa mu
tant. sic anulus polit⁹ indigito. q g̃ rarū
sime reputat. qrtū g̃ ē eū ea que accedūt
mutantur ñ sua natura. s; quodāmō for
matur. ⁊ alam spem ⁊ formā accipiunt.
ut ē uestis. que detecta. atq; deposita. nō
hꝫ eā formā q̃ sumit induta. Induta. n.
mbris accip formā. q̃ nō habebat exuta. q
g̃ ingruit huic cōpatioi. ds. n. filiꝰ semetip
sum exinanuit. nō formā suā mutās. s;
formā serui accipiēs. neq; assūsus aut trans
mutat⁹ in hoīnē. amissa incōmutabili sta
bilitate. ⁊ insi. f. h. e. ipse susceptus ūus ho
minē suscipiendo. hic. n. similitudo ūra
tē exp̃mit. ⁊ ha. muē. ē. ú hō. i. habēdo
hominem inuent⁹ ē ut hō. tale ē qlē ⁊ illꝰ.
qī ungenti a patre. unctatē. n. exp̃mit
habitus aūt ille nō ē exp̃mo gne. nō enī
manēs inse natura hoīs. naturā dī mu
tauit. ñ ex scdo. ñ n. mutauit hō dīn. ⁊
mutatus ē ab illo. ñ exterio. nō n. sic assūp
tus ē hō. ut ñ ip̃e mutaret dīn. ñ ab illo
mutaret. s; post exq̃rtio sic. n. assumptus ē
ut cōmutaret ineffabilr. ⁊ excellentiꝰ. atq;
inuentꝰ q̃ uestis. eū ab hoīe mouit. nōe g̃
habit⁹ sanus sigeauit q̃tē dixit. insimi. ho. f.
qz nō transfiguratione in hoīnē. s; habitu
factꝰ ē. ē mouitus ē hoīne. q̃ sibi unienti q̃
dāmq; atq; alienanti. immortalitatē cōmu
nicaret. ñ g̃ oport intelligi muta
tū ee ubū suscepcione hoīs. sic ñ mbra
uestre mouta mutant. q̃us illa suscepcio
ineffabilr suscepti suscipiēti copularet
habit⁹ g̃ ē suscepcio hoīs. qī uestis q̃ nō

(c) 2006 Ministerio de Cultura

murar q̄ uestituit. seq̄r. ad cōmendacionē ma
iorē humilitatis ꝛ aur. ꝛ ī.

Humiliauit se metipsum fac tus obediens usq; ad mortem: mortē aūt cru cis.

Humiliauit se ipsum. tā alterū fac tus obedi ens patri nō solum sustinēdo cōtraria ꝛ opproba ria ꝛ usq; ad mortē quārta humilitas. humiliauit se ℞ usq; ad incarna tionē. usq; ad mortalitatis humane participationē. usq; ad diaboli temptacionē usq; ad pīe irrisionē. usq; ad sputa ꝛ uincla. ꝛ alapas ꝛ flagella. usq; ad mortē. ꝛ supa rum ē hī aliquid ꝑgue mortis addendū ē. mortē aūt nō q̄liber. sī crucis. que ignominiosior ē. Ecce hūs humilitatis exemplum. fr̄es mei carissimi. Ad q̄ mutumelias hō. o pessimi mortalia. q̄ rendis. o superbe tumida q̄d inflaris. p̄cepsit tuus humilis est. ꝛ tu superb⁹. cap̄. humile. ꝛ mībrū superbū.

Propt̄ q̄d ꝛ ds exaltauit illū ꝛ donauit illi nom̄: q̄d ē sup omne nom̄. ut unnomine ihu omne genu flec tatur: celestiū t̄restriū ꝛ infer norū. & oīs lin gua cōfiteatur quia dns ihs ℞

Propter q̄d. ostendit humilitatē ℞ que ipsa fuit ma xime apparuit. nē meip̄ d clarifica re. sc. f. hoīē q̄ ab eius re surrōne fuit sic ex otiū. ut n. ℞ re surrectione gl̄ia careret. pus humiliat⁹ ē pas sione. hu

i gla ē dī patis. staq; kēm mei sic sep obedistis nō ut ꝓsentia m ea tm s; ut mul tomag nē iabsē tia mei. cū metu ꝛ tremore. uīa salutē opamini.

liauit se ꝑ mū. s; totum hī fac tū ē i forīm serui. in forma. n. dī semp fuit ꝛ erit clarificat. q̄d g ꝙquantum humiliat meam hic ostendit. ut magis hāc appetē mus calcata iacentia. q̄ ꝑ q̄d. s. quia tā humilr ℞ passus ē mendo. ꝛ vs pater exaltauit illū dando immortalitatē ꝛ impassibilitatē. exaltauit g illū. f. humanā naturā. que gloriosa facta ē in resurrectione. in quo ī ꝛ dīa natā poterit dici exaltata. f ostensionē. q̄ coepit seire q̄d erat. sic in assūptione infirmitatis dr evacuata q̄ nō apparuit q̄d erat. seq̄r. ꝛ donauit ꝑ grām illi hoī ℞. nom̄ q ēst oē nom̄. i. honorificentiā. s. q nocatur ds. ī ꝛ ān resurrectionē hūr. s; p resurrectionē. q erat meudēn positū ē. ut fieret demones ꝛ hōes ꝛ rē res dr fl. q̄n mo riet. q g acceptat a cōceptione dr ei donatū post resurrectionē ꝑ manifestationē. s; q̄r. eni donauit. uri hoī quod hoī donauit nom̄. q̄d ē sup oē nom̄. nō dō. neq;. n. ē nfa dī cer. ñ excelsius erat: aus nō ei flectebāt genua. celestia t̄rena ꝛ infera: si; eū dr ꝑ q illū ex. satis apparet. ꝑ q̄d exaltauit. s. ꝑ hobedi entiā usq; ad mortē crucis. in qua g forma ℞ crucifix⁹ ē: ipa exaltata ē. ipi donatū ē nom̄. q ē sup oē nom̄. ut cū ipsa forma serui: nominetur imagine dī fili⁹. li g illi donatū ē. ut hoī. f que fili⁹ fuer ē hobediēs usq; ad mortē. q̄d ia habebat. ut ipe dī fili⁹. ds ꝙ dō. ē nat⁹ equat pat. nūq. n. anq̄ resurget. imo an ꝛ q̄ hō fieret. nō erat alt dī fili⁹. dī ubū. ds apo dm: Donauit g f hominē ℞ f carnē mortuo. resurgēn. ascendentē. ut in noīe. ihu. o. ge.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

fice. ee. ē. ⁊ inf. i. impio ei subiec fiream. angli hoiel. dmonel. Sed. n. x adḡtā pat̄s p̄ resurrectionē. ⁊ ascensionē. facti ē hꝫ iā. ñ uidem. s; dum. ⁊ legim. vñ. ⁊ in eo ipō qđ erat fili dī x. fact ē dñs dī. ſllō. n. q natū ē ge dī. im honoratū ē. ut ēet dñs dī. ḡ incarne q̄ accep̄. in qua mortuus ē. mq̄ ⁊ ascendō ⁊ sed ad dexterā pat̄s. in eadē ip̄a. sic honorata. sic ḡrificata. ⁊ inceleste habitū mutata. ⁊ fili est dd. ⁊ dñs ē dī. q ē ⁊ dñs celestiū terrestriū ⁊ infernoꝝ. ⁊ ita. quibꝫdā uidr hoi donatū ēe nñ. qđ ē sup oē nom q nullo gne q nulla rōne conuenit. hꝫ ē. n. donū patris. s. ee filiū. ⁊ nom ei⁹ sr oē nom ē. hꝫ ē dns ee. qđ nō p solā appellationē. s; p naturam. ⁊ ē sup oē nñ. hꝫ nom. hoi nō ē datū. li. n. x. q hō erat. hꝫ nom accep. te ipe di filio dr sibi dedit hꝫ nom. qr ḡ pr sibi dr dedisse. qđ dubitas filiꝫ hoi potuit p̄stare. s; fortē dicetur qꝫ a dō pre suo oia. ido ipe dr dedisse. hoc ḡ a patre oia. qre nō dicatur eidē a filio suo. p ḡnationē dedisse. cū sibi equalē genuit. sr donatū. illi ligē. qui se exinanuit. qui formā serui accepit. s; nūqđ potuit se exinanisse hō ref infirma. nūqđ infirmū dī erat. an incarnationē. q sinō erat. nō accep̄ formā serui. ⁊ se exinanuit. qꝫ qui erat informis dī. se exinanuit for. f. ac. ḡ hoi nō ē donatū nom dī. s; ei qui ē equal pat̄. qui se exinanuit ē omia a pre suo. illi donauit dns pat̄ nom. q ē sr omē nom. i. ē dīm p nām. qñ ab eo plenus ds natus ē. q ḡ dicit apte. pter q ⁊ dns exal. ui ⁊ donauit. il. nom. qꝫ p crucē manifestat qđ a pre cū ḡharetur accep̄. nō. n. te nec pit. ē a ēatura cepit seruꝫ illi⁹ maiestas il li⁹ dīat. p crucē ⁊ resurrectionē. reuelata ē hoibꝫ scḡr. ut in nōie ihu. o. g. f. c. ⁊ c. ⁊ i. hic apit. cui sit donatū nom dī. cui oīs ēatura flectat genu. i. dō. s; forte dr. q hō adoptione ds ēet ⁊ hic ex parte dr uerus. ⁊ ex parte adoptiuus erit. Adoptiuo aūt dō. nō flectit genu. ēatā. s; ū nō ēatē. Cōstat aūt. x. ūum dīm ēe. cui flectitur genu. ñ adoptiuū. Scḡr. ⁊ tandē in fine oīs lingꝫ bonoꝝ ⁊ malorꝝ cōfitebit. sponte. t inuite qꝫ dns ihc x in gla ē dī patris. i. equat pat̄. qđ hic quidā negant. quom̄ potē fieri. ú hō sit in gla dī patris. ⁊ ḡ adoptiuꝰ dr filiꝰ sit hō. in gla dī pat̄s. nō potē ēe. Nam hꝫ ei cōpetit qui natꝰ ē ds dō. qꝫ in gla dī prīs ē ēe. nichil differre ab eo. ut una gla sit patris ⁊ filij p quem subeam ⁊ iurisdictionem. Caue qlit intelligas iurisdictionē illustrū. ambr. ⁊ auō. uba. p̄missa. ne sibi ēēre uidēntur. Sento ḡ. qꝫ ē donatio naturalis. ⁊ ē donatio ḡtuita. naturali donatione. dedit nom̄ p̄r sup oē nom̄ dō filio. nō hoi. i. x. f. qđ ds. nō. f. q hō. nec fuit aliud dare. q̄ sibi equalem ḡnare. ḡtuita ú donatione dedit hoi. ē. nō dō. q nō x in q̄tū dr. s; in q̄tū hō p ḡrā accep̄ nom dī. ñ p ḡrām adoptionis. s; per ḡrām unionis. ut nō sit adoptiuus dr s; uerꝰ. cui flectitur oē genu. ⁊ c. qī qꝫ x humil ita p obedientiā ē exaltatus. ⁊ c. fīl mī in fide ⁊ dilectione sic semp obedistis dño ⁊ mihi. ita nē obedite mihi. ñ in p̄sentia mei tm̄ seruietis. s; multomagis. nē in ab. mea. qꝫ nē mun⁹ subuenio uobis. ⁊ opamini. i. opib⁹ meamini. ⁊ p̄pate uīrā saluti. i. uitā eternā. ⁊ hꝫ cū metu ai. ⁊ tre more expis. i. ē magno. ⁊ manifesto timore nō p̄sumptuose. t cū metu. i. ē humilitate. i. nō superbe. qꝫ q timet semp humil ē. ne cadat. ⁊ tremore manifesto.

O ss ē enī qui op atur in uob. et uelle ⁊ pficere pbona sua uo luntate.

O ss enī qui iō timēd. ē qꝫ nō ugs s; ds opat ⁊ hꝫ ē. Dns n. ē. qui opatur in uob. ⁊ uelle bonum q uul ⁊ pficē bonum q uul nis. ⁊ hꝫ pbona uolun tate sua. nō p̄mius suis. Hoc ḡ uolun s; dr opatur in nob ⁊ uelle. nos opam. s; dr opatur in nob ⁊ opari. hꝫ nob ex pedit ⁊ credē ⁊ dicere. qꝫ piū ē ⁊ dīc ut sit humil confessio. ⁊ detur totā deo p̄pū. n. arbitriū ñ gra dī uincimur. in ipsa bona uolūtis in hoie ēe potē.

O mia aūt facite sin murmura cioib⁹ ⁊ hesitacionib⁹ ut sitis sin

O mia aūt adiungit hic pacē tiam humilitatis. qī nō solū cū metu operemini. s; ⁊ oia facite sin mur. i. nō negligenter.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

querela ¬ simpliceſ ſic̃ filij di. ſin̄ reprehenſioe in medio nacionis p̃u̇e ¬ puerſe inter quoſ lucetiſ ſic̃ luminaria in mundo.

¬ inde uorte. ¬ ſin̄ hesitacioe ut nō heſitetiſ pau ꝓ ꝙ. ſi, ꝓm ꝓ ꝙ ita omīa faciat ut ſitiſ ſin̄ querela q̄m̄ ad ꝓximū. ut. ſ. ꝓxim⁹ nō poſſit ꝺ uob eam queri ¬ q̄m̄ ad uoſ ſtiſ ſimpliceſ nō duplices eſ. ut qui duob; dn̄is ſeruire uolūt ee qꝺ dictū ē. nō poteſtiſ ꝺo ſeruire. ¬ mamone. ſimpliceſ dico ſic̃ filij ꝺi. ſic. ſ. ꝺ⁹ ſimpleꝛ e. ita filij ꝺi puro. ¬ ſimplici corꝺe ꝺebent ī cede ¬ ī q̄m ad exēplū. eſtote. ſin̄ rep̄. ut nō ſit muob q. pateat reprehenſiōi. ꝛ ꝺ ꝺo exēplū q. eſtiſ inmedio nacio. p̃ue ꝓ opa ¬ p̃uſe ꝓ ꝺiuſas ſectas. i. maloꝝ qui rectū oꝛꝺinem ꝺp̃uant. ¬ ꝓuūt. qui ꝺn̄r nacio q. nacio re nan. ex aqua ex ſpū. ſ. inꝝ q̄ſ lucetiſ. i. lucere ꝺebetiſ doctrina ¬ unā. i. ad ꝙ eſtiſ cōſtituti. ut lucentiſ. ¬ ꝺ ꝺecet uoſ ee ſin̄ reprehenſione. lucetiſ ꝺico. ſic̃ luminaria mūꝺo fixa lucēt in mundo. ſic ¬ uoſ ſol mūꝺi eſtiſ q̄ſ illumi nat lux uera. ¬ ꝙ ꝺ eſtiſ.

Uerbū uite cōtinē tes ad gl̄am meā in ꝺie x̄. q. nō ī uacuū cucurri neq; inuacuum laboraui. ſ; ſi ¬ ī molor ſup̃ ſac̄fi tiū ¬ obſequiū fidei ur̄e gaudo

Q ontinē tes uerbum uite. ꝺē q. eſtiſ uita euāgly ſic̃ illa cō tine dn̄r nōnē unte aīat. lumi naribꝰ be ne ſeſ ꝺ ꝓpar. ſic. n. ſtellaſ ce li nō ceſſāt gnare noxi: ſic mites fideliū adherētes ſ̄ celo facere ſcripture nō obſcurāt mundanā iniquitaſ.

¬ cōgratulor oīb⁹ uob. ſꝺ ipſū aūt ¬ uoſ gaudete. ¬ cōgratulamini michi. liquār. ñ tardauit. nta lēi q̄m ꝺuerſacio in celiſ ē ꝓ mala munꝺi que deſpiciunt. ¬ falſa que cōfigāt in ipſoſ lucē ubi ¬ unte exemplū nullo modo unterpolāt. ſcā facte ut ꝺixi. q. uniq; eiꝰ ad gl̄am meā. ne ꝺū uram futurā in ꝺie x̄. i. q̄n uꝺebitur x̄. ¬ ue gl̄am habebo. q. nō inua. mī. i. nō ſin̄ fructu cucurri. infacile ꝺiſiſ. neq; inuacuū laboraui. inꝺifficiluſ ꝺiſiſ ¬ nō ſolū tē habebo gl̄am. ſ; ī m̄ gau ꝺio mō inmīte mēta q. in manet in celiſ. ¬ cōgratulor. i. grās ago omīb; uob. ¬ ſi im molor ſup ſac̄ficiū. fi. uī. q̄ ita obtuli ꝺo fi ꝺē. ¬ opa ura. ſ; ī ſi ꝓ uob upe offeror. gaudo ita ¬ uoſ ſi ꝓme immolamini gaudete. ¬ ꝙ ē qꝺ ſubiūt. ꝓ. ꝙ ipm aūt ¬ uoſ gaudete. ¬ cgratulamini in. i. grās agite.

Spo aūt ī dn̄o ihu thimotheū cito me mittē ad uoſ ut ego bono aīo ſim cognitiſ q̄ ec̄q uoſ ſt̄. Hemine. h. abeo tā unanimē q̄ ſinc̄a affectione puob ſollicit⁹ ſit. Ꝺs em̄ ſua queꝝ nō que ſt̄ x̄ ihu.

Spo aūt. q̄ non ſolum lucētiſ hoc moneo. ſ; ¬ ſpo in dn̄o ihu. i. ꝓ mea ihu thimo thim me. mittē ad uoſ ¬ ꝙ cito aꝺo neceſſe ē ut nemiat. ¬ aꝺo aūt ē g. uoſ mittere dico. ut ¬ ego bono aīo ſim cognitiſ. hiſ q̄ circa uoſ ſt̄ ſic uoſ eritiſ bono aīo cognitiſ. hiſ que circa me ſt̄. iō illū ¬ n aliū uolo mittē. h. i. q. nemine ꝙ nē tam unanimē. i. qui ita ꝺeceꝺet uolūtati mee.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

in hoc negocio. qui ntā sine affectione p uob sollicitus sit hi.n. tpā multi ē apto mcennary erāt. filij ū t pastores nulli in thymoth⁹.⁊ uc oīs u. alij quer in nob que sūa sūt. nō que ihu x̄. negligētes.n. erāt ꝺ disciplina.⁊ solicitione frm. nō.n. duoto āio p̄dicabāt. s; pp pa luc. hy fr mcennary qui sūt rolandi. q eās hēt i ore que ⁊ pastores qui utiq; sūt diligen ti. fures ū ⁊ latrones q occidūt sūt cauendi.

Expīm tū aūt ei cognoscere. qm sic pat filiꝰ. mecū seruuit i eūgtio. hc g spo me mit tere aduos. mox ut uiꝺo que circa me sūt. cofido aūt in dño qm ⁊ ip se ueniā aduos ci to. Necessariū aūt existimaui epaf dictū fr̄m ⁊ coop atorē. ⁊ cōmilito nē meū. ur̄m aūt apt̄m ⁊ ministrū necitatis mee. mitte aduos qm qdē oīs uos de siꝺabat ⁊ mest⁹

Expīm tum aūt qī hunc miram aduos. uos aūt cognō. i uita ⁊ doc trina. ex puhtam eius. i. ipsum qm exp ti sumus ⁊ bonū cognom mus qm ipse obe diens in sc̄o filius pat me eū seruu uit dō in euangio m quo po tui expi ri eum ⁊ qi exp tus sum. hc g spo m. mit. ad uos. mox ut uiꝺam quē exi tū sit ha bitura q circa me fr̄ cofi. aūt in dño qm

erat ꝓpter qꝺ audieratis illū infirmatum.

⁊ ipse ctm ueniā ad uos. h ma nifesta fr. quia ꝓpter gnus ut mobscuris umeren. frm aūt existi mau nec̄m fecerit. aduos epatrodtū frm meū in fide. ⁊ coopa in predicone ⁊ eo. in aduersis. urm aūt apt̄m. i. doc torem ⁊ ministrum necessitatis mee q in ministrauit necēa. ⁊ iō merito uolui. sūt ⁊ alie cāe. s. qm quos ꝺsid̄abat unde oīs uos ⁊ mestus erat nō de se s; de uob p eo dolentib;. ⁊ hi ē qꝺ subdit. quia. qꝺ. audi. eū infirmat. i. debatum in ministratione. vñ dolebant.

Nam ⁊ infirma tus ē usq; admor tem. si ds mis tus ē ei. Nō solū aūt ei. uerū ⁊ m. ne tristiciā sup tristiciam habeam.

Nam ⁊ ē. qī quis diceret cur mest⁹ erat qi audie rant eū posse mori de capi. Rndet. q uis non solū fama s;⁊ infir mans ē. ⁊ ita con firmaret audito eo magis ac magis ⁊ dolor augeretur. ñ ctm ad uos iret. ⁊ hi ē qꝺ subdit. Ita ⁊ infirma tus ē nō usq; exhibitione. si egritudi ne. ⁊ hi usq; admortē. i. mortis pricm. si ds ē miserit ei sanādo eū. nō solum aūt eius. sed ⁊ mei. ⁊ ūri. quibꝰ eū seruauit. ne hi mi. ne hrem tristiciā ꝺ morte sup tristiciā. deinfirmitate. que nocebat uob. ⁊ qꝺ ds miserit ē ei ⁊ ūri.

Festinanti⁹ g mi si illum. ut uiso eo. itm g.laude atis. ⁊ ego sine

g festi quam cēt ꝓpositū mi si illū ad uos ut u se eū itm gaudeatis p ē absentia tristari uos

nou. ⁊ ego sum sin tristicia q habebā ꝺ ub

(c) 2006 Ministerio de Cultura

trifticia ſi. ℞cipite itaq; illū cū oī gaudio i dño ⁊ huiſmodi ē honore habe tote. qm̄ ꝑt̄ : op' di uſq; ad mortē̄ acceſſit. ttens aīam ſuam ut īplet id qđ uob deerat erg̃ meū obſequium.

tristibus. qz mihi e um. ita ℞cipite illū eum oñi gaudio ut p bona opa ostendatis uos gaudē s eo gaudio dico q ſtr i dño .i. q ſtr ſpuale. ⁊ illū qui ē moi ē. cū oñi honore habetote. Absoluta ſt h n egēr inēptiaeio ne ⁊ debe as qm̄ ꝑ opus ẋ̄.i. ut op' faceremꝰ op ẋ̄ docuit ⁊ fec̄. q ue nit ministrare ī ministrari. accessit usq; admoꝝ .i. ad pcm̄ mortis. n coact'. ſ; ex deliberacione uoluntaria. tradēs aīam .i. uitā ſuā. ut im. is. q excuſ ē erat. g. me. ob rem quippe desistis. ſ; qui ferret ſ ub ē eā.

Ceterū fr̄s gaudete in dño. e adē uob scribere n quidē nō pigrū uob autē necessarium.

Ceterū huc usq; contr tribulacioēs maxīe ex hortatus ē. ſ ceterū eos contr pseudo a ꝓphs monet ne legalia ab eis recipiāt. ſ; solā fidē ẋ̄ sufficere credāt. ⁊ incipit h age ſ emendare fidei. qī ſ tota ita ⁊ quibdā alijs. huc usq; monui de cetero .i. de incepl. o fr̄s mei in fide dico uob gaudere in dño .i. gaudiū omis boni habeatis in dño nō mentalib' obseruantiens. ⁊ h q̄dē pl̄ens dixi uob ſ; eadē scribe uolo. que pl̄ens dixi. ſ. ut in dño tm̄ gaudeatis. in q̄dē absens. nō ē pigrū. uob aut̄ necessarium contr instantes pseudo iō dicit necessariū scribe que pl̄ens dixerat. qz scriptura diuturn' manquam prolacio.

Videte canes. uidete malos operarios. uidete concisionem.

videte ⁊ ut in dño gaudeatis. uidete .i. cognoscite illos ee canes ⁊ rone. ſi cōsuetudine cōtr inſolita utrunq; latratis. h ē. n. canum natura. ut quib; hinc ꝺsuetudi nē suū bonū suū malū fit nō ad eos latrāt. in solitoꝝ aut̄ ꝓsentis uitā innocentiū irritāt. Bene g̃ canib; cōpar quia sic̄ canes mag̃ cō suetudinē sequūtur qm̄ rōē. ita pseudo apli ꝺsuetudines leg̃ tenēt ⁊ cōtr ueritatē irrōna bilit̄ latrāt. ⁊ mordēt. ⁊ uidete .i. cognoscite illos ee malos operarios. malū operis suū qui errorē gentilitatis supserūt gnōsco semini euā gelij. quib; fruſtra enecāt. ⁊ uidete .i. cognoscite illos ee nō dico circūcisionē. ſ; ꝺcisionē. ꝺsci-ſi suū. qui a ẋ̄ desci suū. ⁊ alios cedūt. i. separant.

Nos enī sum' circūcisio qui ſpū deo seruim' ⁊ gl̃iam in ẋ̄ ihu. ⁊ nō in carne fiduciam habēs cōfidentes quāq̄ ego habeā cōfidentiam in carne.

Nos enī qī bene hos nomino ꝺcisionem. ⁊ nō circumcisionem. uos enim fideles tm̄ sum' circūcisio ꝺcendi ſ. n. circūcidim̄ eos sum̄.i. am putata erroris nebula aspiciamꝰ. ⁊ cognoscamꝰ dnm̄ capture. nos. n. inq̄. qui .ſ. ea seruimus future que gr̃ce dr̄ latria. seruimus dō ⁊ h nō carne. ſ; ſpū. i. rōne ab oīb; expedita. qz ſpūs reg̃. caro domatur. carne n. seruit dō qui de reb' carnalib' ſpat se placē dō. ē ut ⁊ ipa caro ad bona opa ſpūi subdat. ſpūs seruum' dō qui carnē domam'. ut ſpūs obtē pet dō. ſpūs n. rear. cum rem̄ a sua hu nos

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sinō regē. Jnnō nīlis exēplarib⁹ muenimus
nra sēptū. qui spū dō seruit. ⁊ p hī nota spm
sēm dm̄ eē cui latria exhibenda. sc̄a ē. n. seruit⁹ q̄ p carita
tē ubm̄ seruire inuicē. que gr̄ce dr̄ dulia. Jn
plib⁹ ⁊ codicib; latinis. Jn greis ū oīb; ⁊ pene oīb⁹
reppitur na sēptū. qui spū dño serui. Anēdō ⁊
ē. nō dixit nos. hmōi circūcisionē. s; nos sum⁹ circūci
sio. sic accipe. hī uolunt sigēare apls. ꝓlos sumus
ustricia. Circūcisio. n. ustricia ē. magr̄ aūt dm̄
dat qō dicē dicendo nos eē circūcisionē. i. usticiam
q̄ dicendo eē circūcisos. i. ustos. si m̄ ut cū ustriciā
dicē eē. ustos uocabim⁹. Sequr̄ ⁊ glamat ī x̄o ihu
q nra gla x̄o m̄ ē. ⁊ hmōi. hī. nō sumus. i. spē sa
lutis. mearne. i. mearnali circūcisione. ⁊ in gr̄e
ne respexit quoīdā mearne fidentes. ipi erāt
q̄ dr̄ carnis circūcisione. ⁊ aliis carnalib⁹ obseruātijs
mōi ⁊ degne glabant. ⁊ ne uidear apls. nō
posse fidē in carne ⁊ rēpnere. q nō hī subō.
q̄ q̄ ego ha. i. hīre possim. ꝓfidentiā in carne si
qua eēt. ⁊ ūc possum. qp̄ ⁊ plus alius. ⁊ hī ē qō

Siquid aliud uidetur cōfidere in carne. ego magis circumcisus octaua die. ex gnē isrl. de tribu bēiamin. ebreus ex hebreis. sēm legē pharisēus. s. emulacionē psequēs ecclam dī secm usticiā q̄ in lege ē cōuersat⁹ sine querela.

subō. Siquis aliꝰ
a me qui
uos decip
uidr̄ fidē
in carne
q̄ in ust⁹
sit ego ma
gis uidr̄
debe fidē
q̄ illi pseu
do q ego
sum circum
cisus octa
ua die a
natiuitate
mea. q̄ ī
maior cir
cūcisus sū
si; habeo. circū
cisionē
octauū di
ei ut lex
moy. si p
cepit hoī
nem. s. circumcidi octauo
die cui cello pet
ro innuens q p̄ temp⁹. vij. dierū ī octauo. i.

in etno die a x̄o petr̄ pfecte circūcidēm aboī
corruptione pene ⁊ culpe. ⁊ sum exgne isrl.
i. nō prosel⁹. nō aduena ad pr̄lm dī. s; a pa
rentib; nat⁹ udeus. ⁊ sū nō de uliori tribu.
s; de tribu beniamī. que nō fuit excōcubinis
que trib⁹ adhesit uō nō recedēs a tēplo qn̄
separio fcā ē in seruo salomonis. tē. n. tribus
iuda que erat regia ⁊ trib⁹ beniamī. ⁊ tbus
leui que erat sacerdotal remanserūt simul nō re
cedentes ab ihrlm ⁊ a tēplo. ⁊ ego natus ex
hebreis parentib;. sum hebreus qui nō denu
i a gente mea. Nota q hebrei dicūt. p a
brael. mutata tm̄a ab abraha. Vñ origo tra
hitur. nō abeber. hī aūt aug. tra retractat
dicēs. q dīus exhabraā cepisse gētē hebreoꝝ.
ē q̄ ⁊ hoc ēdēle. ut hebrei fiat abrahei dicn
tē uideāt. s; ex illo ueri⁹ intelligunt appellari.
qui uocabat heber tam̄ ebrei ⁊ seruū. ꝓ legē.
in qua eggr⁹ eām pharisēus. i. nō rēpublī
plebi amixt⁹. si; nobiliter ab aliis segregat⁹
atq; p̄marī. p̄marius. n. quidā erāt ⁊ qui ad
nobilitatē iudaicā seggrari. nō rēpublī ple
bi cōmixti. qui dicebant pharisei. nā dr̄ hī
ubū qui segregacionē mīptari. qui sic latē e
gregi⁹ dr̄ qui a grege sepat⁹. ⁊ sm ꝓ. emulatio
nē. i. dilectionē legis psequens ecclam dī. qe
qō. n. erat. q legi mee aduersariū uidereꝝ.
impacienter ferebā. acriter insequebar. hī apō
udeos erat nobilis. si; apō xpm quernur
humilis. nō. i. iste saul⁹ a saule ē erat peera
stulta dicebatur. hic aūt paulus. i. modicē dr̄.
⁊ ꝓ ustricia nō uam si; que mlege ē que ma
nus cōpmit. nō animū. que timere. nō amare
facit seruire. accusatus sum sm̄ querela. i.
sm̄ clamore d̄ me fcō. ⁊ nota qō hic dicit
se ꝓ ustricia legis accusatū. sō m̄ alibi ait.
Jnquib; ⁊ nos aliqn̄ ambulauim⁹ in desid⁹
carnis. facientes uoluptates carnis. ⁊ eram⁹
nata filii ire. tal ustus ꝓ legē erat. malū
erat talē sectari ustriciā. ⁊ q. in eo fuit sm̄
querela. hī de illo magnā faciebat q̄relā

Sed que in fuerūt lucra. hec arbitratus sū ppt xpm detrīenta.

Sed ⁊ ē.
qī hī omia
p̄dicta ha
bui. si; que
in fuerūt
ante xpm
luce ut fig
mum ueri
tatis. hī arbitrat⁹ sum. si post ueritatem

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sequerer ee detrimta. s. qcqd bonu e ꝺrena. ⁊ hi ppr. xm. s. ne aduentu x̄e ostendem t nodu ee factum t superfluu. Inania. n. h eia erat ⁊ impedimta. ne accederetur ad gra.

Uerũptam ⁊ ex ultimo detrim tum omia esse ppr emnẽte scia tia dñi nri thu x̄. ppr que omia detrimta feci ⁊ arbitror ut stercora. ut xpm lucrifaciam ⁊ inueniar in illo.

Certũtmn qi nõ solu ppr xm habendu. ta arbitrataꝫ su uerum tamn. i. s; ⁊ si ipsu no possem assequi. etiamo oia detrimta ee ppr hi solu s. ppr scia thu x̄. dñi mi. i. qua de thu x̄ hmoi emnẽte ceteris scientiis. t que emner in eo plusq̃ in aliis. t ad eundẽ sensum p̄ hi lra ungi eu pot usu qi hi oia potecta legis habo. Yeruntamn. i. s; tu nõ partum. s; oia etiamo ee detrimenta ⁊ hi ppr emnẽ. scia. dñi mi. hi nõ mutantur ppr q. x̄. honorandu. i. ppr thu x̄ dulcedinem ⁊ honorẽ nõ solu etiamo. ea detrimta. s; ⁊ feci docendo ⁊ ꝓmouẽdo inuendo. ut alis appareret omia ee detrimtu ⁊ qꝺ plus e arbitror illa legalia ee detrimtu bona. s; ⁊ ut stercora q̃ in quantũ ad obseruantiam ⁊ hoc ꝺo. ut ultimo x̄. lucrifaciã. i. x̄. hãm ꝓmiũ. ⁊ hi inuenar alicui rõabiliter amendẽ membrũ in illo capite. i. sim membrũ illi⁹ et caritate coplat⁹. qꝺ aliter necit si n illa etiamẽ ut stercora. Cum aut pot ee in illo ut membrũ: subsit. inuenar dico.

Non habẽs meã iustitiã que ex lege ẽ. s; illã q̃ ex fide ẽ x̄. q̃ ex ꝺo ẽ iustitia i fide. ad agnoscendũ illũ. ⁊ virtutẽ resurrectionis ei⁹ ⁊ societatẽ passionũ uli⁹ cõfigurata morti ei⁹. si quo mo occurrã ad resurrectionẽ q̃ ẽ ex mortuis. Hoc qꝺ ita accepm. aud ita pfectus sim.

Non habẽs meã iustitiã que ex lege ẽ. s; illã q̃ ex fide ẽ x̄. q̃ ex ꝺo ẽ iustitia i fide. ad agnoscendũ illũ. ⁊ virtutẽ resurrectionis ei⁹ ⁊ societatẽ passionũ uli⁹ cõfigurata morti ei⁹. si quo mo occurrã ad resurrectionẽ q̃ ẽ ex mortuis. Hoc qꝺ ita accepm. aud ita pfectus sim.

Non hmoi meam iustitiam q̃ ex lege ẽ illa ẽ iustitia q̃ qs penas tum

nõ amat iustitiam qs s. n. ti muerit. ⁊ suis urib; legẽ impie puniuit ⁊ fecerit q̃ uby lex ñ amando ꝓ tia. s; n mendo pena. fit q̃ ⁊ iustitia que ex lege ẽ iust⁹ de q̃ iustitia alibi dr. suam uolentes ostituere iustitiam iustitie ꝺi a. gr̃e nõ sunt sub iecti. s; si ex lege iustitia ẽ quo ñ uaẽ. Hmoꝺo tu t imposuisti legẽ. ꝺo legẽ dedit ⁊ imposuit. ꝺo te legi sue obtẽpare p̃cep. s; ⁊ tua ẽ. q. de lege. p̃sumis tua uoluntate te legẽ impie posse es nmãs. ⁊ q. manub; illa legalia oparis. n hmoi mea dico. s; illa iustitia. q̃ ex fide ꝺ ẽ q̃ impetrat ꝺo. que tollit timorẽ ⁊ dat amorẽ q̃ ds solus opat̃ in nob. Quis ꝺ. nisi cẽ q̃ homẽ ee si g̃ homẽ te fec ds. ⁊ iustũ te fac q. melꝰ ẽ nõ tuere. s; sine te te fec, nõ. n. absq; iustitia aliq̃ sensu. ut te faceret. q̃ g̃ fecit te sine te. nõ te iustificat sin te. facit ut nesciẽte. iustificat uolẽte. ⁊ cũ iustitia ita sit ex fide q̃ ds g̃ op⁹ ẽ lege. hoc tollentia ẽ secm legalia ũbra figurãt. q̃ iustitia ex fide ẽ ex ꝺo in ex nob. ⁊ si fides sit ura. ⁊ iustitia h ẽ. s. ens infid sic. n. ex fide nata ẽ. ita existẽs in ẽt in infid. deiñ subꝺ. cõmendatione sui p mita q̃ fac. fac. n. ⁊ in ala uita dñm cognoscẽ pfecte q̃ h ꝺr fid. ⁊ hãc resurrectionẽ dñi. que nra resurrectio ẽ actus ⁊ efficacia resurrectionis x̄. ⁊ in hac una hãc societatẽ x̄ imitacionẽ ꝺo. Hic n. infid nequa cũ

¬ cõfigãtionẽ mortis. i. s. moriam. p x̃o si op
ẽ siẽ ipse p nob. ¬ hꝫ ẽ qđ aut fiđ dico ualemꝰ
ad cognoscendũ illũ pfecta in fidẽ. hꝫ uidr dre.
đ fide nõ hñte tpꝰ opandi. q tñ ad hꝫ ualet. ¬
ualente ad ututẽ resurrectionis ei. i. ad mrãm
resurrõnẽ efficiendã q ẽ utus. ¬ effect resurrõ
nis x̃i. ¬ in hac uita ualet ad societatẽ passionũ
illi. i. ad hꝫ ut socij x̃i simꝰ inpacientes que so
cietas ẽ excarnate. hꝫ dicẽ đ fide hñte tempꝰ
opandi. Inuenuar in illo ego dico cõfigat mor
ti ei. ut. s. moriar p illo. si op sit imitatoꝛ mor
tis ¬ passionis ei. t ita rñi. infiđ ad cog. ill. qĩ.
qui in lege putat se iustificari. nõ agnoscit
xpm. sꝫ ego uolo iustificari iustitia. que ẽ
ex fiđ q ẽ ex đo. q ẽ in fide ad đd ad cog. i. ut
ego agnoscã illũ. s. cur nat cur passus ¬ ad
cog. ut. re. ei. i. ut agnoscã. que ẽ uirtus
resurrõnis siue. s. iustificatio eorumdũ. ex
illi. n. resurrõe iustificatũ. tãq a petra è
cumendamur resurrex. n. pter iustifica
cionẽ mrãm. i. ut iustos nos faciat. ¬ agnos
so. pa. ei. i. fructũ qui uenit ex societate
passionum ei. Illã g nosci bñe qui p eã
ad celi gaudia puenirꝫ erit ego dico. com.
mea. eus. hꝫ non mutatur. si quom qĩ đro
iustificari ex fide. ¬ cõfigari morti è ego
dico. temptãs si quom hoc idõ dicẽ. qi diffi
cile ẽ. occurrã đo. retribuẽs ei q in retri
but. s. passionis calicẽ. Vñ ppha. Ad ret
buam dño. ¬ c. ego dico p hoc uenturꝰ
ad resurrectionẽ iã. ¬ gloriam. t tẽptans
si quom sic. inquit a è inuidio. q sciꝰ
ẽ tñ p se uenturꝰ ad re. uerã. que ẽ nõ
ut mortuos. sꝫ longe eo mortuos qr hoc
õnis resurgant in die iudicij soli tñ iusti
glose mirantur. ¬ occurrẽt dño. una
ex deportan ab anglis. mirpꝫ ũ manebt
mãra quousq; perpiant tribulem sẽtẽtiam
inimicis ¬ ne uideatur sic fluũ nisi in se pa
ti eũ fiđẽ. ¬ ita bona hãt. subdit. Hõ qđ
qĩ mirꝫ p illa gla tñ laboro. q nõ dico.
q iã accepim. aliqđ gle. qi liqđ gle accepi.
nich ẽ adoptionẽ fuite. Aut liqđ iã accepi
đ cognicione x̃i. nõ dico q in illa pfect sim.
¬ si ita ẽ đ me qđ đ alijs. hꝫ dicẽ de se ne illi
qs in hac epla laudat. ¬ maꝫ fiđ ¬ deuocio
ne se gaudẽ restaurat. ut hoies inflacione
extollant. sꝫ laborẽt addere. ut ipse facit
q tant ẽ. Si. n. ipse qui tanta ẽ potuit digni

qđmag. hꝫ laborand ꝫ ee intelligẽ debent
ut iustificationũ mita ac pfectionis in eta
adipiscent. Nemo g fideliũ ¬ si mltũ p
fecerit dicat sufficẽ m. qui n. hꝫ dre hoc ti
ma añ finẽ quẽ currẽs intuebat aplꝰ ¬ de
sua inpfectione cõtrebatur ald in se tuẽs
ald alibi quereꝰ. p fidẽ. n. ambulabat non
p spẽ. t ita qĩ iõ nẽpto. si quom occurram
ad resurrectionẽ. qi nõ ẽ nerũ. q iã accep
ututẽ resurrectionis. ã q iã pfect si meog
nicione đi

Sequor aũt. si cõprehendã in quo ¬ cõphensꝰ a xpõ ihu.

Sequor
aut qĩ nõ
accepi. n
pfect sũ
sꝫ seqr nõ
passib eor
pis sꝫ mtis
affectib; ¬ ute mo
rib; ut possim ee
pfectus iustitie possessor. qui recto itine
de die in diẽ spuali renouatione proficiens
iã pfect sũ eundẽ iustitie uiatoꝛ. pfect
. n. erat uiatoꝛ. si nõdũ ipse in itinis puẽtioe
puentoꝛ. iõ aut. pseqr proficiendo tempãs
si quom apphendam. i. si aliqm potio pfee
agnoscere. ut. qui ẽ suma beatitudo eccie qm
ẽ fides que tã gnđ potuit cõphendã dico in
eo in agnicionis. in quo ¬ cõphensus sum
a x̃o ihu. ut. s. uidam eũ siẽ est. siẽ ipse me
uus. siẽ sũ. t ita apphendã. dico nõ meo mi
to. sꝫ in eo in q ¬ cõsũ. a dño ihu. i. p mrãm
đi p q a pscma đi requisiꝰ inuẽt sũ. t
ita quasi apphendã dico. in eo in uidendo. i
quo ¬ nõ cõphensus sũ. a dño ihu. ut. su
mdã eũ. in ea claritate in qua appꝛayuit
in in una qm me cõphendit.

Frs. ego me nõ arbitror cõphẽdisse. adhuc autẽ que quidẽ ret sum obliuiscens. ad ea ũ que sunt ꝓra extendens

Frs ¬ ẽ.
sũdo qđ di
xerat eum
dentꝰ apte.
¬ qđ illud
sit qđ nõ
dũ cõphẽ
dit. sꝫ seqr
ut cõphen
dat determi
nat ¬ qĩ
muranturꝰ
ille qđ di
cit eũ aut
nõ accepit

(c) 2006 Ministerio de Cultura

me ipsū ad dest
tinatū psequor
ad brauuum su
pne uocacionis
dei in x̄ ihu.

nō pfect⁹ sum aut. fīr̄ qī rec te dico se quor. ut compḡhen dā qī ego qui me me uus nouī q̄uos t alīj. nō arbi tror me. aprehendisse q̄ deq̄ alij putēt de me. nō ar. me. cōphendisse. unū s. multa q̄ hēo unū aut̄ nōdū habo. hȳ ūn ⁊ una dicit ip̄so. vñ unā peciit a dño. ⁊ qī dice nt. q̄d q̄ agis apte. nōdū apphendisti non dū pfecist es. quid q̄ agis. q̄d m̄ untrand̄ ꝓponis. inq̄d que quidē retro sūt ⁊ tra. nō ar. me. cō. hic distingue. nō cōphendi unū aut̄. d̄ me ut̄ asserv. q ego obliuiscēs ea q̄ que retro sunt ad ea uero que sūt ꝓra. ex te me. ip. psequor ⁊ c. ⁊ tra ab illo loco fīr̄ qī non comprehendi ⁊ ūe qr o fīr̄. n. ar. cō. sȳ psequor. nō utiq; tra ⁊ duo sȳ unu sūmū bonū. q ē ūe unū inquo sūt oīa bōa. hȳ ē ull⁹ d̄ quo philipp⁹ ait. Dñe ostend̄ nobis patrē. ⁊ sufficit nob̄ psecȳ dico q̄tr. hȳ m̄ obliu. q̄. i. dans obliuionu que ret̄ sūt. i. tre na que reliq̄. Ad ea ū que sūt ꝓra. i. ad ce lestia que ꝓra sūt. extendēs me ip̄m tra intentione. ⁊ d̄sidio. nōdū habui rei. Ex tendebat. n. se ad celestia. s. intētiōe n̄ s. puentionē. nō s. apphensionē sic ⁊ nos. nō relabamur amore. ūn ia transiliamus n̄ remaneam⁹ in ill⁹ inque ia uenum⁹ curram⁹ intendam⁹. miia. n. sum⁹ nō ret̄ respicia mus. sȳ inattenta extendam⁹ intentiōe ⁊ d̄sidio. Vtra n. ean bonū sēm desidium ē. q aut̄ d̄sidat. nōdū uides. sȳ desidando capax effic̄s. ut cū uenit qō uidat imple ar⁹. sic̄. n. si ull⁹ alīq̄ simū. imple ⁊ nostū q̄ magnū qō dabit extendit simū. ⁊ facet. ⁊ ut⁹. ⁊ alic⁹ rei. ⁊ extendēdo facit capacionē. sic d̄ differendo rē extend̄ d̄sidium. d̄si dando extend̄ aiū. extendēdo facit capacē desidemus g̃ q̄ implēdi sum⁹. hȳ ē uita nr̄a ut desidando exeram⁹. tantū aut̄ nos exe sem⁹ d̄sidium. q̄tū desidia nr̄a ampurauit m̄ ab amore sci. ō dic̄ obliui. q̄re sūt. i. cuncta tp̄alia ⁊ extendēs me ad ea que sūt ꝓra. i. appetēs etna extensio. n. ē. illa appetitio etnor̄ ⁊ tra obliq̄ quere sūt. i. mitta iam p̄tita ꝓra. s. aeta. nō q̄ mala sūt sȳ q̄ parua sūt ad mitti collocandū. sȳ. ad pociora extensus ē ut pficiar semp mmeli⁹. vñ subd̄. Ad ea ū que sūt ꝓra me. q̄. ex. i. ad futa merita a quib; si cessaret ⁊ poteret p̄tita. ⁊ tra obliq̄ que sūt re. i. ꝓra mala. ad ea ū q̄ sūt prioza. me ip̄m extendēs. i. ad pmissa bona. p̄tita. n. mala p̄ tergum oport⁹ ponē ut in ea que nob̄ pmittunt intendamus q̄ n̄ exp̄ita unta n̄ presenti delectari debem⁹ reuocand⁹ ē animū. a recedam⁹ eū quadā delectacione p̄tis malis ⁊ eū quadā cōcu pisc̄nia fruendi ne redeam⁹ cord̄ megiptū. vtā ū p̄tam malam obliuiscere si re delectāt aliq̄n uanitas nō te in delectet. psc q̄r dico eo usq; dom uemā ad destinatū p mū. s. ad brauuū. i. ad p̄miū q̄ in ē destina tū ⁊ pmissū a dō. ⁊ ad q̄ ꝓposui me curre re brauuū dico supne uocationis dei i x̄ ihu. i. etne uite ad q̄ insupnis dandā uocauit me ds p filiū suū x̄m. ihm. ⁊ uō res digna ē ⁊ etna.

Quicūq; g̃ pfec ti sumus hoc sē tiamus. ⁊ siq̄d a liud sapitis ⁊ hȳ uob ds reuelabit.

Quicēq; g̃. qī ⁊ qr ego tra etn. ⁊ tra d̄ me senecio. s. qd adhuc inpfectus sum g̃ ⁊ nos phili pensel hȳ sentire. sese annumerat eis dicēs. Quicēq; g̃ sum⁹ pfecti esoies ⁊ uatores cō patione alior̄. hȳ semiam⁹ q̄ inpfecti sum⁹ cōpacione futuri. ⁊ nota qd̄ ait. q̄tq̄ pfecti sum⁹. ⁊ ē. qī dicēt nō loquor inpfecti bus adhuc nō uato loqui sapiam q̄ adhuc lacte potam⁹. nō solido cibo pascumur. sȳ ill⁹ dico qui ia uident ēe pfecti. q̄ māducāt solidū cibū. qui intelligunt eq̄tatē ubi cū patre. s; nō sic uidēt adhuc q̄m uidē dū ē facie ad faciem. Certa. n. fides ū cēq; incheat cognitionē. Cogitio. n. ēta nō p ficitur. ū post hāc uitā. cū uidēm⁹ facie ad faciē. hȳ g̃ sapiam⁹ ut notiam⁹ ⁊ tuitionē ēe affectū ūa querendi. q̄ incognita p cog nitis plumēdi. sic g̃ q̄ram⁹ tāq̄ inuentū. ⁊ sic inueniam⁹ tāq̄ quesitū. d̄ dendis nulla infidelitate dubitem⁹. d̄ intelligendis nulla

(c) 2006 Ministerio de Cultura

teminare affirmem. In th auctoritas ē tenenda. in his ūtas exquirenda. & sciend q ustica a qua ustus gñō uuit. ñ ūa ustica ē. q licet nō mīnīt. in aliquib; ustis p huiusmōi capacitate pfecta dicat. parua tñ ē ad illā magnā q̄ cop equalitas angloz. q̄ qui nōdū habebat. & ꝑ illā q̄ tā inerat pfectū & ꝑfectā q̄ adhuc deerat inpfectū se ē dicebat. minor ista ustica fac mītū. maior illa pmīū. ideo qu ista nō seq̄r. illā nō assequ. Vñ aut ꝑ quot pfecti sumus. tot ihc pficiam. quo pfecte adhuc currimus. ut cum uenit q̄ pfectū ē destruat q̄ exparte ē. i. tā nō exparte sit. si extoto. qui fidi & spes rel ipsa que uideatur succedat. Caritas ū que in his maior ē ñ aufe retur. si augebit. & implebit. in qua plenitudine illō p̄ceptū caritatis implebit. Diliges dñm. dñm .v. ex. w. co. tu. & ex. to. ū. tu. & ē. Hā eū adhuc ē aliq̄d carnal concupiscentie. ñ oī m extota aīa diligit ds. Caro. n. nō dr eō cupiscē. ñ qi carnaliter aīa cōcupiscit. tē ū e rit ust sin omī peccō. qi nulla lex erit imbis que repugnet legi mītis. tē p̄fus toto corde tota anima. tota mēte diliget dñm. q ē summū p̄ceptū. Cur g nō ꝑpetur hoi ista pfectio quāus eā in hac uita nemo hāt. nō ut recte currit. si quo errēdo ē nesciat. q̄m aut sciret si nullis p̄ceptis ostendet. scīr. Ex sicd qi. ita sentire. ut dixi. & si hi fecerint. hi dabit uob ds qd sicd alit in sapit q̄ sapiendo sit unusq qi p speciem uidet in. & hi reuelabit uob ds. qi clare faciet cognosce. & se & alia cia que in obscure uidet. Vt ita. qi ita. sentire ut dixi. & sicd ali. sa. i. inpfecte de do. & de aliis. hi q in alit sapit. & de do. & de omīb. i. hāc inpfectā cognitionē ub ds ꝑ spm sēm reuelauit. t ita qi ita sentire ut dixi. & sicd. a. sa. q̄ sapiendo sit. ut paruuli sensu a. si pfectā & cognitionē uos hēre putant. si sumserit uob q aliq̄d magnū sitis. & hi ide male uos sape p mīcam suam. uob reuelab ds sumit. & aliis erroribus. p bona uita uos lib abit. ñ tñ būū etnū dabit. hi mq̄ faciet si humilit sapietis. & uob senserit. q. n. ī pace catholica pmanet. sicd alit sap. quā optet ds humili reuelabit. si aut illud superbis defendo & pnaciter astruet contra pacem eccle ds abiect. qua superbis ds resistit. humilibus dat graciam.

Veruntam ad q̄ puenimus. ut idem sapiamus & ut in ead̄ permaneamus regulam.

Uerūptā qi ñ inpfecta sumus. in alt sapim. h tñ necesse ē ut ex. id̄e de illo sapiamus. eid̄o ad qd̄ puenimus fid & scientia & ope cōpleamus. Vñ subd & in eade regula .i. rectitudine uiuēdi pmaneam. & sic reuelabit ds. q alt sapimus t ita ab illo loco. & sicd qi ita sentit ut dixi. & sicd alit sa. i. si qd melius ad cultū dī pertinuit. hoc do nāt dī cē sciat. qi h uob ds reuelabit sine q̄ ꝑsūpto in errorem subdit. Verūtam qi & si alit sapiatis. uūtam teneamus. id ad qd p ue. ū. s. id̄e sapiam. & in eade re. fide & doctrine & uite pmaneam. h ē in ex̄e regulam discipline sape si qd cōe sit. & modestū meu anglica utitate. & in his. s. fid. & regla uiuēdi.

Imitatores mei estote fr̄s. & obseruate eos qui ita ambulāt. sicut habetis formā nr̄am.

Imitatores mei estote fr̄s in fid. & dilectione ut sic ego coo. opor. doceo. ita & uos faciatis. & si me ꝑfectum nō habetis. obseruate. i. diligenter inspicite. & imitamini eos qui ita. ā. s. s. to. nr̄am. i. imaginē uite nr̄e .s. qui ita edit uiuit. & docet sic ego. i. m similes imitatum. Vult ulos ē sollicitos ne ꝑuos hoīnū sublimitate capiant. & notet quēq; q̄lit uiuāt. & doceat. ut his uigāt. in quib; magist suu sensū agnoūunt.

Multi enī ambulāt q̄s sepe dicebam uobis. Nūc aut & flēs dico.

Multi n. & e. qi bene dico. ut eos obseruetis qui ita ambulāt. multi n. sūt q̄ alit ambulant nec sequētes nobeū d legis abolitione.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

meam in carne. ut consolent̄ corda ipsor̄.

Instruct in carnitate ⁊ in omīs diuicias plenitudinis intellectus in agnicione mysterij di patris ⁊ dn̄i nr̄i ihu x̄. in quo sūt oēs thesauri sapiē tie ⁊ scientie ab scondti.

fieri. ⁊ recte ait. p uob. ꝓ nō n. minus p hīs quos nō uidit sollicitus erat. q̄ p hīs quib; p̄sens ꝓcauit. ñ minori affectu dilegebat eos. quos nō uidat q̄ ceteros apō quos erat. ⁊ nō solū p uob. sed ⁊ p hīs qui fūt tao. q ⁊ hȳ a pseudo aplis puenti erāt. ⁊ p hīs adiacentib; uob. quicūq; nō uidūt faciem meā in carne. ⁊ ſ scientiā audierunt. ⁊ ad ꝯ intendo. ut ip̄i ꝯsolent̄ uobē cor ip. i. ꝯsolentur corda sua ipsi dico.

Instruct in carnitate q̄ dr̄ ad nos hūt q̄ p nob filium tradidit ꝯ sic dr̄ p se i hac miseria ꝯsolari. q mō ꝓpō calamitatū sīe ma. p hūi uitatē ad patā posse redire. Vi cio; oīq; omīū cā sībia est. Ad hanc ꝯuincendam atq; auferendā talis medicina cōtr̄ uenit. ad helarū hoīē p superbiā. dr̄ humilis descendit p mām. grām clarā manifestand ꝯmodans in ipso hoīe q̄ tāta ꝓparationibus suis caritate suscepit. neq; n. ipe i ea ubo dr̄ ꝯiunct̄. ut ipa ꝯuersiōe unⁱ filiⁱ dr̄. ⁊ dē ipse unⁱ filiⁱ hoīs fieret ꝓcedentib; siue nolūtatis mitis fec. unū. n. illū dē optebant. ēnt aūt plures. si ꝯ fieri posset nō p dⁱ ū. donū ſ; p hoīs libū arbitriū. ꝯ g̃ ꝓcipue ut ad humilitatē ꝯmodar̄. sequr ⁊ instruct in agnicione dⁱ. Instruct dico p ꝯ rectitudo. m ōs diuicias. ple. intel. i. m ōs copias intellect plenū. ut ꝓfecte d diuinis ⁊ humanis intellectū habet. ut d aīa ⁊ firmis spīb. Alr. n. adoꝛ

nicionē dⁱ nemo ascendit. ō dic diuicias. ut d oīb hābt intellectū ⁊ add plenitudīs ut d oīb plene intellectū hābt. duo instruct in agnicioē di ñ duo ḡrā adopa. ſ; in agnicioē mitis dⁱ ut sciat ſ. q ē secrū. ⁊ apauct cognitū d ēntia dⁱ. di duo p̄ris thu x̄. ut sciatis. ſ. q alia p p̄r ē a filio. q̄l unū ⁊ idē sit subia ē illo ad q̄ cognicionem strenuus ad x̄. ñ. recurrit. q ipe ē. i q̄ sūt oēs thesauri. i. oēs copie sapientie d diuinis ⁊ scientie d humanis ſ; absondit ⁊ ō. nemo nemini si ꝯ ostis ⁊ eas nō d̄ inuenistis. q nō oīb pat̄ n hīs qui pulsāt. ⁊ aliis nō mutatis ita pot legi. illud ꝯsolent̄ corda sua. dico. instruct in carnē ⁊ mōs diuicias. ata lra. plenitudīe. ad q̄d adcognoscendū mⁱ. dⁱ. q ē x̄. ata lra. ubū caro fēm. p q humiliatū superbi redimūt. ⁊ cū lego ubū caro fēm ē. ubo intelligo ubū filiū dⁱ. In carne agnosco uū hoīs filiū ⁊ utrūq; sunt una p sona ī dīm ⁊ hoīē mirabit grē largitate cōmercū. ⁊ ō ubū. e. f. q̄d ē x̄ the habthesaurus. sapiēne ⁊ scie. Vñ subd. In q̄ sūt oēs thesauri. sapi ⁊ scī. ab. h duo mīt se ita distāt. ut sapientia de diuinis. scientia d humanis ac cipiatur. utrūq; agnosco in x̄. ⁊ sapientiā in eo q ē ubū. apō dīm ⁊ scientiā in eo q hō nobcū ē oīa. n. q p nob ubū caro fēm tpaliter fec ⁊ pro lis adsciam ꝓmēr. q mīr ubū ē sīm tpre ⁊ loco pīm coeternū ⁊ uq; totū ad sapiam refert. Scia g mea x̄ ē. Sapientia quoq; mea id x̄ ē. Vñ plenū grē ⁊ ueritatis. Alr totū secm alia lectionem q ē ut cōsolationē accipiāt corda eor. cū fuerint instructi in carn. in oēs. di. ple. intellect. Ad agnicionē mⁱ dⁱ in x̄. In quo ⁊ ē. Vult aplus animos eor fouere in caritate. ⁊ ut ꝓmpti fiant p eplam agnicionē accipe sacīm dⁱ in x̄. Ad uertentes hās dē sapientie ⁊ scientie diuicias. si agnoscant x̄ in dīctatis sue plenitudinē ad oīa d ⁊ ē cord. ad ꝯ tendo. u cor. e. d. ac. q̄d erit cū fuerint instructi in caritat dⁱ ⁊ pximi. ⁊ cū fuerint instructi. ad. ag. m. dⁱ in xp̄o. i. in agnicione x̄. in q ē oīe mīstiū. Oīe. n. mīstiū sacīm dⁱ ē in x̄. ut q cū cognoscit oīū noticiā hīe uidat. Vñ addit. ipsi dico p ꝯ rectitudinem in oēs di. ple. intellectus. Diuicie. n. sapientie ⁊ scie sunt. si x̄ agnoscantur. q oīū potentiarū ut in eo ē. ex ipso. n. hūt oēs q̄ ⁊ capō oīū dr̄. ut p ipm oēs subsistē uideant. Vñ recte dr̄. In quo sūt oēs thesauri. sa. ⁊ ſ. ab. Oēs. n. rē. scientie uel ꝯtature. supne ⁊ trene i eo ē. qui ē caput ⁊ auctor

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qui hũe nouit nisi ut̃ querat. ñ sapiam ñ uirtutẽ. q; agnouit eũ in quo pfecta uirt̃ ẽ pfectaq; sapia ⁊ qeqe alibi qr. hi pfecte muenit̃. Nam qo sapienti salomone. qo prudenti daniele. quib; io pceti sapiam dedit. ut in daniele ⁊ salomone ostendẽ infidelib; se auertisse ee sapientie roci. q; infideles nõ putãt. qi nõ legũt in euãgliis ⁊ pphis. astrologiã. geometriã. ⁊ alia huiusmodi. que ido despecta fuit a nris qi nisi ad salutẽ pertinẽt. si; magis inuitat in errorẽ ⁊ ado reuocãt ut dũ in his studet disputacionib; curiosis aie sue nõ agãt qui ũ xpm agnouit thesaurũ sapiẽtie ⁊ scie inuenit. qi id nouit qs utile est.

Hoc autẽ dico ut nemo uos decipiat in subtilitate uerborũ. Nam ⁊ si corpe absens sum. si; spũ uobiscum sum. gaudens ⁊ uidẽs ordinem uestrum et firmamentũ eius que in xpo est fidei uestre. ⁊ firmamentũ dei uiue

Hoc autẽ dico. Commota sua mistica dignitate monet eos ne malorũ colloquiis ⁊ astucia inquinentur sensus eorũ recedãt a xpo qui solo. ut sinis instruens. hoc autẽ dicit nõ solũ ideo tendatis. que nõ habetis. si; ut nemo quẽcũq; sapiens. uos decipiat. Subtilitate. ut uidr. que subtilitas nõ est in sermonum .i. in ub qi sapiẽtes mũdi arte quada ⁊ minutis disputationũ uersutie gestiũt aias simplicium ut rõne mundanarũ rerũ abstracti ant eos a spe que xpo est. Nam qi ne decipiant dico ⁊ recte. uido. n. spũ q apud uos gitur. ⁊ hi est q. aut. Nam ⁊ si absens corpe absens sum. i. in uobiscu spũ sum sic ⁊ spes

sirũ. ut accepistis sub noie eius q̃ ñ mãdauit ipse. q̃tomag apls ea que dixit potat in spũ uide. maiora n. gr̃a fuit in apls q̃ in ipsis. io ait spũ uo. sũ. sens n. datũ est in spũ uide remota. g; sibi caueant illorũquor; astus magistrũ nõ latẽt. unde ũ sum dico gaudens. ⁊ uidens. i. qi uideo ordinẽ uestrũ. i. quom unusquisq; uestrũ q̃ ordinẽ suũ uiuit ⁊ uidet firmamentũ. i. stabilitatẽ ei fidei uestre que in xpo est nõ in lege pmptoriet p hi aot fuit ecia euangliũ quia gaudere dicit in dispõe eos ad fidei ⁊ firmitatẽ. ut scientes uim placentur do in eo fierẽt firmiores ⁊ quotidiano fortis.

Sicut g; accepistis xpm ihm dnm. in ipso ambulate. radicati ⁊ superedificati in ipso ⁊ confirmati in fide. sicut ⁊ didicistis. abundantes in illo in gratiarũ actione.

Sicut g; fidei fundamenta accepistis bona. n. fuit ei accepto. Accepistis in qua dnm nrm ihm xm. ita ambulate. i. pficite. non extra eũ. si; in ipo. Ambulate dico uos manuesti radicati i ac tua uita ut arbor ad fructificandũ ⁊ manifesti uos. qui me contẽplacionis estis sup alios edificati ⁊ hoc in ipso. i. in contẽplũ di. uñ. s. aliis loquatur. ⁊ ambulate in gratiarũ actione confirmati in fide. Ambulate dico. sicut didicistis. i. in qua recepistis ⁊ didicistis cognicione. ⁊ habetis mã tiam gratiarũ. uos dico. habũdãtes donis in illo qui solus dat mentum ⁊ in hac ambulacione.

Uidete ne quis uos decipiat p philosophiã ⁊ inanem fallaciam

Uidete ne quis uos decipiat per philosophiã. tirẽ nã p quã solent se ouer. qui cupiũt uocari pdẽtes

(c) 2006 Ministerio de Cultura

scām tradicio
nē hominū. f.
elemta mundi
⁊ nō scām. x.

mmūdo. ⁊
cavē fugē.
subdēs. ⁊ p
manē fal
laciā. tre
na. u. ꝑphia
argumēts
⁊ subtilita
te minutiarū opponitur. ⁊ decipit dū ui
similibus causis ⁊ cōmētricis reb; nichil
tū uū estimatur. q. conspicitur. ⁊ mūdr
in elementis. que trena ꝑphia ē. f. tra. ho
minū. agentiū. f. ele. m. ⁊ nō f. ve. in aliq
parte. i. nō ē adō ordinata si ab hoīb tradi
ta. Tradiderūt hoīes. u. phi. quos hoīes no
cat. dm nō posse fieri creaturā. hoīnem
nō posse nasci exūgine. t mortuū reuuē
uiuerātes ētra. i. hās creatas uisibiles. i
quib; excōmixtione sensus aīalia gnant.
⁊ quomoriūtur. nō tm uiuit. iō monet ca
uere traditionē. trā. t manē ⁊ fallacem
phiam. nō adō ordinā. si; inbecillitate
rōcinationis humane que potentiā di
intra oīem suā cohortat. nō ah ēdem
facē t posse. q. carnalis rō suader. que
iō cauenda ē. quia mūdi cultrix ē. n dī
⁊ a ē retralit. in quo ꝓfecto diuinita
tis ē. q. omīa hī que pī. t dum ait.
f. ele. illos tangit qui qī prudentē ydo
la exponūt dicentes. Juno ē aer. neptu
nus ē mare. rō eū dicēt f. phi. ⁊ ma.
fallam. addit. f. ele. mūdi. qī admonēs
nō quales eūq; adoratores simulacrorū.
si; qī doctores impatores signorū cauē
dos ē. t fallam appellat qō de lege dnt
pseudo ꝓdicatores. ⁊ illa dicunt manus
q in hac falsitate nulla ē utilitas. qō
solet ē aliqn infelix. philosophiam di
cit eā. quib; ꝓbare uolunt. q. asserūt.
⁊ ē sensus uidete nequis uos decipiat tra
hendo ad legis obser. p philo. i. p rōes sci
tas adꝓbandū. t inꝓbandū qō de lege dr.
t p manem falla. s. p illō qō ꝓbatur ne
quis decipiat deus agens. f. tra. ho. i. le
galia. post exhibitam. u. uitatē. lex nō
ē traditio dī si; hoīnū. ⁊ agēs. secm ele
mēta mundi. i. secm literalē sensū. qō ⁊
demundanus est. ⁊ nō secm xpm. i. secm
ueritatem spūalis intelligentie. uere n
secm xpm.

Quia in ipso ha
bitat omis pleni
tudo diuinitatis
corpaliter. ⁊ estis
in illo repleti. q
ē capo omis pn
cipatus ⁊ potes
tatis.

Quia ipō
ē. habi. p.
di. omis. i.
oīum in
habitādi.
ue ⁊ ꝓso
natr sūr
ei unita.
qđ nō ē
in aliqua
creatura
dr. n. ubiq;
presēs ē
tonus nec
tū ē ubiq; habitans. s; in
templo suo tm ⁊ capitur
habitans ab alis ampliꝰ. alis minus.
s; de solo capite nrō dr. quia in ipso. ha.
ple. di. ⁊ hī corpaliter nō rōe dicit. q. corpe
sit dr. s; uerbo translato usus ē. q. in
templo manu facto olim nō corpaliter. s;
umbraliter habitauit. i. ꝓfigurantibus
signis omis. u. ille observantie futuror
umbre fuerūt. ꝓ hō g. q. diuinitas corp
sit. s; ꝓpter umbrarū legaliū figurā dr
corpaliter. i. cōpletiue. q. in illo implent
omīa ut quodām sit corp. ⁊ implecio ū
brarū legis. i. figēnū illa ipsa sit uitas.
sic g. ille figē translatiue nō ꝓpe dicte
sūt umbre. nta eū ait plenitudinē diui
nitatis habitare in ē corpaliter. translato
ubo usus ē qui ū dicit carnales observā
cias nec cias dicit xpm non ee corp umbra
rum. nec dm ad oīa ee sufficiēte.
t ēte die rōe corpaliter. quia in ē corpe q
assūpsit de uirgine tanq in templo ha
bitat dr. Quid g ē int caput. ⁊ membra
cetera que ⁊ templū ei sunt. q. in capite
nrō habitat omis plenitudo diuinitatis.
Jta q oīa gra plenus ē si; nō ita habitat
in sēis. sic ⁊ in nrō corpe in ē sensus sin
gulis membris. si; nō quātū in capite. Jbi
n. ut usus ē. ⁊ olfactus. ⁊ gustatus ⁊ tactus.
Jn cetis aut ē solus tact. Jta in ē habitat
omis plenitudo diuinitatis. q. ille ē cap
inquo sūt omis sensus. Jn sēis ū qī solus
tactus ē. quib dat ē spūs admensurā ꝓpcia
ē alib quo int sit plane int illō caput.
⁊ cuilib membri excellentiā. q. singla
ri quadā suscepcione hoīs fit ē ille hō

(c) 2006 Ministerio de Cultura

una ꝑ. cum ꝺ nullo alioꝝ ſcōꝝ dici potuit ꝑ poꝰ ꝑ poſſit. ubū. c. f. ē. nullius ſcōꝝ q̄ liber preſentia gr̄e ungenuti nom̄ accepit. ut qꝺ ē ipm̄ ubum añ ſcīa. hꝫ ſimul cū aſſūpto hoīe ꝺr̄etur ⁊ ē ſūma intelligēcie talis. In ipo. hꝫa. o. p. ꝺi. coꝝ. i. uacuerter ⁊ ſolis. ſeq̄r. ⁊ eccl̄ſ q̄ habitat omīs plenitudo ꝺiuinitatis corꝑaliter. ⁊ in illo qui ita plenꝰ ē. uos eccl̄ſ repleti ꝺomꝰ ſpūſ ſcī qꝺ nō ſunt ipſa. ecta. in ꝺomꝰ. n. ſpūſ ſcūſ habitat q̄ ꝺ leniter ꝯcedi nō potuit q̄ indignū erat i corꝑeū ⁊ inuiſibile habitare in ſuba uiſibili ⁊ inſenſibili. ꝺudiant g̃ ⁊ ſeneiāt culturel e lenitoꝝ. ⁊ ꝺār i x̄e. ⁊ ut fiāt maioꝛeſ coꝝ. q̄ſ nē ꝯluunt iō ait. inul. ne. e. qui ꝺomꝰ i x̄e hominepleneitudinē habitare qꝺ negantel cōt xp̄m ſuū. qui ē capꝺ nō m̄ hoīnū. ſi; ⁊ omīs p̄ncipat⁹ ⁊ potestat⁹ mgtice ⁊ uos ē⁹ reple poſt. qui ſupnos ciuel repler.

In quo ⁊ circūci ſi eccl̄ſ circūciſi one nō manufac ta. ⁊ in expoliaci one corpis carnꝭ ſ; in circūciſioē xp̄i ihu.

In quo monuit ne ꝑ philoſophiam a x̄e recedant. nē monet ne a pleudo apl̄is ſed ueri. ceri monial⁹ legis ſuſcipiant q̄ eccl̄ſ repleti in illo inq̄ nō ſolū repleti eccl̄ſ. ſꝫ eccl̄ſ circumciſi. i. purificati ab errore ⁊ mundo circūciſi dico ꝯcūciſione ꝯcūciſione nō manufacta. i. ope humano. uel ꝺico manēteſ. in expoli. coꝝ. car. i. expoliati a corꝑe ſcōm qꝺ erat carnis. i. ſubtū carnū. i. carni ſeruiēſ deliciſ. ſi; in fem ē ſpūſ. i. ſpuale. ſpūi ſeruiendo. i. iſpū eccl̄ſ ſeruientes. nō in carne a tyrēnis ad celeſtia. ab humanis ad ꝺiuina. ab errore aduitatē cōuſi. t ita eccl̄ſ ꝯcūciſi. c. n. f. m. ſic fiebat legalis circumciſio nō fca. in expoliati. carnis. Alia lra. carnis. qi. i. ſ. in carnali ꝯcūciſione mich ſit. in qꝺ cuel auferetur. in eoꝺ ſenſu p̄ lege lra nra ſic nō. manu. in expoli. car. coꝝ. i. corpis q̄ ē caro. nō g̃ duas reſ intelligi uoluit. qi aliud ſit caro. aliud corpus carnis. ſi qi corꝑ mitarū rerū nom̄ ē. quarū nulla caro ē. q̄ nō oē corꝑ caro ē. nō inq̄ talī ꝯcumciſione circūcīſi eccl̄ſ. ſi; mente. ihu. x̄e. i. ꝯcumciſioē ſpūali ú oīa uitia a putata ſiūt. qꝺ ſoluis. x̄e. facē.

Conſepulti ei in baptiſmo. in q̄ ⁊ reſurrexiſtis ꝑ fidē operacionis ꝺi. qui ſuſcitauit eū a mortuis. Et uos cū ēē mortui ī delictis ⁊ p̄pucio carnis ure conuiuificauit cū illo.

Conſepulti. in baptiſmo. ſtem hoc in x̄e conſecuti eccl̄ſ. q̄ ei ſ; ſepulti ei. in bap. ſi. adſum ſtitudinem ſepulture eius bapti ſmi. ſ. ut ſi nō uideantur qꝺ fuerunt. ſ. uetuſ pec catores. ſi; noui eccl̄ſ ſic x̄e inſe pulē poſit⁹ nō uiꝺeāt in q̄ x̄e. ⁊ ire ſurrexiſtis in nouitatē uite ambulando. ⁊ hꝫ nō ꝑ aliud ſi; ꝑ fidē operationis ꝺi. i. q̄ ꝺs operatur meis. t ꝑ ſi. op. ꝺi. i. ꝑ fidē ē quo creꝺūt. q̄ exēplo eius ſuſcitabit illos. Vñ ſubꝺ. qui ſuſci. illū. i. x̄e. a mortuis. hꝫ p̄mittit adꝺbandū q̄ reſurgēt illi ⁊ immortales. Vñ ſubꝺ. ⁊ ꝑ hꝫ uos ⁊ gentes ſā ꝯtitudine ſpei. cōuiuificauit. i. ſ. corꝑ ⁊ aiam cōuiuificauit eū illo. x̄e. i. ad ſimilitudinē ei⁹. cōuiuificauit ꝺico uel eū. i. q̄uis p̄ peccatis mortui indelictis. i. no ſenciē tes mala uita. delicta ꝺic. q̄ delinq̄untur legē ⁊ mortui in p̄pucio carnis ure. i. in originali peccato. q̄ ſigurat p̄pucium. t ꝑ pucium uocat ꝺicta carnalia. ⁊ ponit ꝑ pucium ꝑ eo q̄ ſigurat. i. ꝺicta carnalia. a quib⁹ expoliandi ſumus. ꝺ mortuos uiuificauit ꝺico.

Donans ub oīa delicta. delens qꝺ aduſū nos

Dondo nans uob gr̄a ſ oīa delicta ⁊ originalia. ⁊ ſup ad dita. qꝺ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

eadē passuſ ē.⁊ apli dñm sequētes ꝓsecutoēs passi sūt. gaudētes qz digni habiti sūt pro nōie dñi ꝛumeliaſ pati. uos dico exceptē tes úbū di in tribulacioē. mt. mia. ſ.⁊ ūra qz tribulacio nō fecit nos dimittē úbū excepiētes dico. cū gaudio spūſ. ſ. qđ. ſ. fecit in uob spūſ scī. Imitatores nri facti estiſ. ut sitis forma. i. exēplū ꝛfessionuſ⁊ doctine oīb⁹ credentib⁹ qui fr̄ in macedonia. ⁊ achaia. qui exemplo nr̄o nō timent ꝛfiteri⁊ ue forma facti estiſ om̄ib⁹.

A uob ār diffamatuſ ē sermo domini. nō solum in macedonia⁊ machaia: sḳ i oi loco fides ūra qđ ē ad dm̄ pfecta ē: ita ut n̄ sit ūb necēe loq̄ qcq̄ hū. H. de nb ad nūciār qlē ītrā tū abuim⁹ ad nos⁊ qm̄ ꝟusi estiſ ad dm̄ a simulacſ seruire do uuo⁊ ů.⁊ exp ectare filiū ei⁹ de cel. qđ scitaū exmortuus ihm

A uobiſ ār diffamatuſ ē. i. diuulgatuſ ē sermo dñi. i. ab exēplo pacientie ūre hī pceſſit. qđ alij úbū dñi apte ꝓdicant diuulgāt ē dico. qz n̄ solū i macha. ⁊ macha sḳ in oi loco. adiacē ti uob⁊ uemo n̄ solū sermo sḳ fides nr̄a. i. pfectio fidei pfecta ē. i. ꝓfecit. que fides ē ad dm̄ tātū. ut ē imartirib⁹ q n̄ fides esset. mū⁹ pfectus. q⁊ que mundi sūt cognāt ꝓcessit dico.

q eripuit nos ab ira uenīa.

ad alos intrandos. ipi eīm de uob. i. ad cōmendacōnē fidei ūre annūciāt qualem introitū habuim⁹ ad uos. i. q̄ afflicti fuerim⁹ qm uenim⁹ ad uos⁊ quom. i. q̄ uehemēter ꝟusi tm estiſ. licet nos afflicti fuerimuſ ꝟusi dico ad dm̄ assimulacſ. i. aduēta tē. assimulacioē. ad unū a multis. ꝟusi estiſ dico. seruire do uuo⁊ ů⁊ seruiēdo expectare filiū ei⁹ uenturū ē cel. i. a dō ꝟusi estiſ ut seruiamus do ra pure ut ꝟuenit seruire uuo⁊ ů q̄ mutare ē dē⁊ uult eīa hē.⁊ in hac seruitute expectetis unde filiū di qm uenet.⁊ nō aliud ꝛsideretis dari ūb q̄ unde ipm ꝟ diuinitatē q̄ malu nō unde būr. Vñ die septuaa. tollitur ipi⁹ ne uocat filiū di. q̄ filium. suscitauit pr̄. exmortuus. ipm dico ꝓ hī fem suſ dm̄⁊ thm. i. regē⁊ saluatoē suoz. qui filiū eripuit nos ab ira uenīa. qz⁊ inbaptismo dimisit pecēm⁊ īm fuco habebit apena eīa.

Nam ipi scitis fr̄es introitum nr̄m ad uos qz inanis fuit. sḳ aīa passi mt ta⁊ ꝛumelijs affecti sic scitis in philippis q̄ fiducia hūm⁹ i dño nr̄o loq̄ aduos. euāgliū di i mt ta sollicitudine.

Nā ipsi. hic ꝺ laboribꝰ cōmemorat qđ dico qlē introitū habuerimuſ. ⁊ eiꝰ qualitatē n̄ expono. qz nō ē necēe. nā uos ipi o fr̄es scitis introitū nr̄m ad uos. hī de illo scitis qz nō fuit inanis. i. facit non fuit inp spūaliter scita ri que ina nis fuit. sḳ fuit inmultē sol. ꝓ aduersis que sustinuim⁹⁊ ꝓpea hūm⁹ fiducia. nō i nb qui fragiles sum⁹. sḳ in dō. n. l. ad uos eua. di. sic⁊ uos facitis. cōfidite in dō. ſ. nō in

(c) 2006 Ministerio de Cultura

multa ⁊ cõtumelijs affectu inphilipp. sic̃ scr
ns. Cece añq; uenirem⁹ ad uos. ⁊ post pas
si sum⁹. ut nõ liceat sfide in uob. ⁊ nra cẽt
labor nr manus. hãc añt pssura q; nẽ
memorat passus ẽ in philippis. ꝓt spm
phitonẽ quem a puella ei ecerat. t ita hoc
ō introitu meo sensus. q nõ fuit manus. i.
ꝓt nulla mala cessam loqui ubũ di. q ẽ
signũ suarũ ⁊ fidelis ꝓdicatoris. s. si in
pssura ẽ. ubũ di loqui nõ timeat. Jnanis
. n. ẽ. ille qui ꝓpter psentis formidinẽ patiẽ
ꝓdicandi. nõ fuit manus dicẽ. s; licet añ
cẽm⁹ passi ⁊ eõ. af. m. phi. si. sci. ⁊. añ. uos
in multis sol. i. multum sollicitos. nõ ni
extimuimus. s; a. fi. id. n. lo. a. ue. c. di
t hec ō se relata. ⁊ ꝓ illoꝝ bñ cepta mo
net illos ꝓmanere inpacientia.

Exhortacio enim
nra ñ ẽ de errore
neq; de immũdicia
neq; in dolo s; sic̃
ꝓbati sum⁹ a deo
ut ꝯdẽ nb eugliũ
nra loqm̃. ñ q̃si
hoĩb⁹ placẽtes. s;
do q; ꝓbat corda
nra.

Exhortacio. n. hi
cõtra pseudo apłos
udr̃ mei
ꝓe cõme
morans
ō euãglij
utrare. ō
mde de
sua int̃
eos pru
denti cõ
uersacione.
q̃ mrto
fi. hũm̃
in do. q
exhorta
cio nra. i. ꝓdicatio. qua ex
hortamur alios nõ ẽ de erro
re. i. ō mendacio. s; ō uitiate. neq; ō im
mundi. sic̃ fũt carnales obseruantie ꝑ
. x. t usus mulierũ. ⁊ quoꝝdã alioꝝ q
quidã ꝓdicabãt neq; in dolo. i. in frau
de ⁊ astucia ipoc̃li. ĩ uitras ẽ q̃nq; ĩ do
lo. q̃n. s. nõ amore ueritatis. ⁊ utilitate au
ditoꝝ ꝓdicatur. s; ut gla. t ultiꝰ lucrũ
adquirat̃. nõ in dolo s; potiꝰ ita ue. ⁊ pu
ra intentione loquimur sic̃ ꝓbati ⁊ e
lecti sum⁹ a do. ad hoc ut ꝯderemur nob
q̃ fidelib⁹ euangliũ loquimur dico. ñ
q̃ pla. ho. i. placere querẽtes qi nec spẽ
querẽtes hũm. s. placẽtes do. q ꝓbat.

enda nra. i. ꝓbata facit ut ꝺ nõ hoĩbus
placeam⁹. q. ñ ipe operetur in nob. ut ara
nequim⁹. q̃s. n. ut res nocendi hãt hu
mane glie amor nõ sentit. ñ qui ei bel
lũ indixit. tñ qꝫ ⁊ si cuiq; ẽ laudẽ ñ eu
pe dũ negatur difficile ẽ tñ ea nõ delec
tari ẽ offert. ⁊ ue nõ querim⁹ hoĩb⁹ placẽ.

Neq; eñ aliqñ fu
imus in sermone
adulacionis sic̃ scr
tis neq; in occasione
auaritie ds testis
ẽ. ñ q̃rẽtes ab ho
minib⁹ glam. ne
q; a uob neq; ab
alijs. cũ possem⁹
ub honi ẽe ut x̃i
apli. s; facti sum⁹
ut paruuli in me
dio ur̃m. tãquã
si nutrix foueat
filios suos.

Nec aliqñ fu. inser. adu. ꝑ q. alij placẽt hominib; sic̃ scrts ⁊ ue non ẽ in dolo ꝓdicatio uĩra. q neq; in occasione auaricie nõ dico in auaritia. s; ñ fec. ñ dixi in quo cẽt occasio auaricie. ⁊ mde testis ẽ in ds qui nouit corda. li .n. nõ ntra patet ñq; n. sumus querentes glam ab hoĩb⁹. nec ab uo. nec ab alijs. s; ad̃ tamen. mli tangit pseudo apłos qui se potiꝰ q̃ di doctrinã cõmendari uolebant. Apls añ qui glam nõ ad ꝑsens s; in futo querebat se humilẽ faciebat. ut di ꝓdi cacio exaltaretur. Cum possem⁹ qi dico q nõ in occõne auaricie ꝓdicaum⁹. eũ . i. q̃us possem⁹ qd̃ nõ pseudo ee nob ho nem. ut nob ministraretis necc̃ia posse mus dico. ut ẽ apli. Jntantũ gñat pseu do eam ut se abnuere dicat eũ liceret illi subsidia reqrere adcõprimẽdũ illos q̃ bus nec facultas erat nec pudor poscẽdi. Aplice añ potestatis debitũ onus uocat

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝑ̄ pleudo aplos qui illis indebite usur
pantes importune aplebꝫ exigebāt. s;
facta sumus. q̄ nichꝫ horꝫ querim⁹. s; po
tius facti sum⁹ paruuli .i. humiles ī me
dio urm̄ .i. cōtē ad ōs uos: ⁊ hꝫ pbō: ⁊ nta
solliciter fecim⁹. tāq̄ si mutrix fouear filios
suos nō alienos. Alienos.n. q̄nq; nutrit.
mulier ꝓmercede. nō examore. ꝑpos ū
ex dilectione. ido cōgrue. tā. s. mu. fo. fi.
s. ſn hꝫ .n. notāt labor ⁊ humiliacio ⁊ di
lectio nō q̄ ꝓmercede fit. hꝫ aūt ad in
telligendā caritatē suā g̃ eos se dixisse
figurat dicens.

Ita desiderantes uos
cupide uob uole
bam⁹ tradere uob
nō solū euāgm
dei. s; etiā aias
nras qm̄ karꝰ
nob facti estis.
Memores.n. estis
fis laboꝝ nroꝝ
⁊ fatigacionis.
nocte ac die o
pantes. neq̄ urm
grauarem⁹ pdica
um⁹ ub euāgli
um dei.

Ita nos
uirtute la
bore nro
desiderantes
nō una s;
salutem
cupide uo
lebamus
tr. uo. nō.
so. euā. dei.
s; ī aias
nras ꝑ as
sertione
euāgliꝫ
hꝫ ido qm̄
karꝰ nob
facti estis
fidē ꝛ re
cipientes
⁊ bñ nos
nob appli
cando. ⁊
recte di
co q. fēi
sum⁹ par
uuli. ut
nutrix me
mores.n.
estis. s. fr̄e
la. n. ⁊ fa. hꝫ addidit q
ē labor sīn fatigatiōe.
⁊ recte dixi fatigationis: ⁊ laboris q ꝑdi
cauim⁹ uob euāgm dei opantes manibus
nris noctē ⁊ die. ne q̄ urm̄ grauē. accī
piendo aliq̄d ab eo hꝫ ī faciebat. ut pseu
do repelleret apīdicatione.

Vos.n. testes estis
⁊ deus: quā sce ⁊
iuste ⁊ sin̄ q̄rela
uob qui credidi
tis fium⁹. sic sci
tis. q̄lr unūq̄q;
urm̄ tāq̄ pat fi
uos suos depcā
tes uos ⁊ cōsolā
tes testificati su
m⁹ ut ābularetis
digne do. q̄ uo
cauit uos ī suū
regnū ⁊ glam.

nos hūm⁹
g̃ uos. sic
ī p⁹ iuisio
nē. uos.n.
testes estis
⁊ ds. quā
sce q̄tum
ad uos. ex
iuste ad p
ximū faci
endo debi
ta. ⁊ sine
que. s. nō
faciendo ī
debita.
Assumus
uob qui ⁊
ere. q̄ndo
adhuc erāt
educandi.
⁊ nta hec
sertis. sic
sertis hoc
aliud. s.
qualr nos
depcantes
uos. s. uñ q̄q; urm̄ depcantes dico tāq̄
pat filios suos. i. tanto affectu q̄to pat
filios ⁊ cōsolantes uos siq̄s urm̄ d pcco
t d alio desolat⁹ erat. testificē. sum⁹. i. subtes
timonio scōz admiramur. ut ambula
retis pficiendo digne do sequentes in
opibus uoluntatē ei⁹ q. utiq; debetis. q. ipe
est qui uocauit uocatione que ē sedm ꝓpo
situm uos cū cētis aduh in suū regnū et
glam. ut cētis deregno suo q̄s hic regeret
⁊ p̄ ingta coronaret.

Ido ⁊ nos gr̃as a
gim⁹ do sin̄ int
missioē q̄m cū
accepissetis a nb
ubū auditꝰ di
acceptastis n̄ ut hꝫ

Ido. s. q.
uos uoca
uit. ⁊ nos
nō solum
uos gr̃as
agimus
dō. q. hoc
fecit do.
Agimus
dico. sin̄
intermissio
ne uocauī
dico ⁊ hꝫ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ut ubu hoim. s; sic e ue ubu dei. qu opat in ub qu credidistis.

pstis. qz ta aut. qm cu acceptis tis a nobis ubu audi tis di. i. cu acceptis tis solo au ditu ubum qz de deo e. t uer. au. di. i. qz audiuimus ado loquente in uob. t inquo audir dr. cu inqua acceptisteris. acceptisteris illo no ut uerbu hoim. s. qi asapientib; eet. si sic ubu di ut ue e. tota n. dulectioe receptum ubu di ut pbaret, se intellexisse di ee doctna. qui do opat mnob. cotidie bona opa. qui edidistis uenturi ptide in id ipsu qz credidistis.

Vos enim imitatores facti estis frm ecclaru di que sut in iudea in x ihu: qua eade passi estis a cotribulib; uris sic et ipi a iudeis. q et dnm occidere rut ihm et pphas et nos psecuti st. et do no placet et omib; hoib; adusant. phibentes nos gentib; loqui ut salue fiant. ut

Dos enim multa dixit contra pseudo. h monet ne p sua ut aplos et bulatioe moueant. qi in uob opat et hs effectus indicat. Vos aut o frs fei estis imi ecclarum di que st in iudea gdificate in x ihu. .i. imfide et instructioe ipsi x. sm mutatores fei estis. hs. utiq; q eade passi estis et uos a cotribulib; urs sic et ipi qui

implet pecca sua semp.

ado aspsi fuerut q ip sum dnm ihm occidrut et nos. aplos x. p secuti sunt tanq aspsos et nos sustinere debetis psecuti nos dico in quo putet se obsoci placet do. et tm do no placet et oib; hoib;. i. saluti hoim. adusant phm. nos loq gentib; ut salue fiant. ideo h faciunt u sep implet pecca sua. i. ut impeccatis pmane do ipsa pecca sua et parentu cosumet. s. illo qui insordib; e sordescat adhuc et iundicta pecis suis et parentu debita in se puocent xl. q annos p passione dni dedit ds iudeis adpenitetia. ih transactis eu nollet edere copleta sut pecca eor. Vn dns dixe eis. Impleta mensuras prm uros. qn aut h dixit aps. stabat ihs im. nou erat ipleta pecca. si copleta sut uemetib; romanis. Vn subdit.

Preuenit ira di sup illos usq; in finem.

Peruenit. ipi qd impleuit pecca effectus indicat. qz puenit ira di. i. iundicta di sr illos. s. opmes eos usq; infine. ira di e aduenit romanor. qdo pdti sr gladio. fame pestilencia. captiuitate que ira durat est captiuis usq; infine soli. qz semp erut captiui. t sic quida codices hnt. puenit ira di. i. iudicta di. an uenit in hs seto sr illos que durabit usq; infine que io dr puenire qz iudicta futuri iudicij in qua illi etnaliter punient puenit h tepal pena et p seqr. etna ut iundicta mation ant. q ds punit eos ex ecclesiastico. qi io implet. i. sumat pecca. qz puenit ira. s. iundicta ecclastis. sr illos. s. opmes illos ut exeecet. et hs usq; infine. usq; ad etna pna. t usq; infine sch. qz infine sch cotinentur iudi. qn abrahe reuertetur ad pueros expectantes e asino.

Nos aut frs de solati a ub ad tps hore a spectu no cord. ha

Nos aut hic comonet q to affectu eos desiderat ut ide. qi uos multa passi estis. nos aut o frs desolati a uob. i. causa ura

(c) 2006 Ministerio de Cultura

quia ꝓmagnus bonus magne gr̃e agendo
sunt. mde debemus agere gr̃as qm̃ floes urã
sup ereseit .i. sup hoc q olim fuit ereseit
magꝝ ac magꝝ non decreseit inr̃ tribulacoñib⁹
¬ caritas unusquisq; utr̃m habundat unos
unuicẽ. ut .s. ¬ qui diligr̃ diligat alios ¬ mu
tuis obsequijs caritatem ostendat. eser dico.

Ita ut ¬ nos ipsi in uob gliemur in ecclijs di. ꝑpacientia uŕa ¬ fide de un oñib⁹ ꝑsecucionib⁹ uŕis ¬ tribulacionibus quas sustinetis ī exẽplũ iusti iudicis di. ut dignu abeãmini regno di. ꝓ quo ¬ patimur. Si tam̃ iustũ ẽ apd dm̃ retribuere re tribucionẽ hjs q uos tribulãt. ¬ ub q tbulamini re qem nobcũ.

Ita. i. intantũ ereseit ut nos ipsi a ꝑsi qui n de paruo glamur in uob. i. de uob glo riaremur in eccljs di quibus de ub da mus exem plũ. Vide re g ne si tis exem plum defec tus d ub glamur dico ¬ ma xime ꝑpa cientia uŕa ¬ fide seruata ī oñibus ꝑ secutionib; uŕis. que sunt d loco adloeum. ¬ tbulacionib⁹ uŕis .i. tolerãtis q̃s tbulacionel ¬ psecutiõs sustinetis ī exẽplũ iusti iudicij di. i. que tribulaciõs ostendit. q̃d inuidio futuro pacientib⁹ ¬ inferẽtib; sit dandũ. si .n. tam seue punit dns peccã ī penitẽtib; q̃d faciet indurat⁹? io dicit pressura ī tor exemplũ ẽ iusti iudicij di. ut dign

qd̃ nõ pareet impijs tãq̃ sarmẽtis ꝑcisis aeõbus tionẽ qui nõ pareet iustis ꝑ ꝑficiendã ꝑgacõnẽ. Vñ petr⁹ ait. Si minũ a uob q̃s finis erit q̃ ñ ere dũt ¬ si iuste iustus saluabitur. peccẽtor ¬ impi ũ parebũt. Sustinetis dico. io ut dignu habeami ni. i. inr̃ alios glosi inregno di. i. metina beatitudie. t impleti eccla q̃ h̃ regit. ¬ io dr̃ regnũ di ꝓ q̃ .s. ut dignu sitis. nõ solum opamini bona s; ¬ ꝑ pa timini mala. iusti uidiej dico s; tñ iustũ ẽ ¬ ẽ. qd̃ ostat eẽ. Non .n. ponitur s; sim̃ pdubitacio ne. s; ꝑ affirmacione. qi dret qm̃ iustũ ẽ. unde aliꝰ inꝛpres ait. Siquidẽ iustum ẽ qi bene dico iusti iudicij. siquidẽ iustũ ẽ apd dm̃ .i. insimplici ¬ pura natura iusticie retri buere retribucionẽ his qui uos tribulãt ¬ ub qui tribulamini requiẽ nobcũ. i. eq̃ lem nob. q̃d. n. iusti⁹ q̃ ut qui insecto bonos ꝺpmũt ¬ ꝑsecucionibus affligunt. infesto candẽ paciantur que faciunt. illi aũt sũt inrequie qui magnã tribulacionẽ passi sũt ꝓ regno eius. t ita quas fuit ¬ agit ꝺ iudicio ꝑsenti. quo finit ꝺs malos affligẽ bonos ¬ ꝑpari. bonos ũ facit aduersa pati. qi glamur ꝓpacientia tbulacionũ q̃s sustĩ. ineę. i. iudicij di. i. io glamur quia sustĩ netis ita ut sitis exemplũ ¬ documẽtũ aliis qs iuste iudicat ds dũ suos ꝑmittit affligi ¬ ma los ꝑpari. videt. n. uos exmat immeliꝰ ꝑfice illos exꝑpis discipl⁹ eẽ. ¬ ita eis estis in exẽplo. ne fatigemur dum corripiuntur a dõ. qu flagellat omnẽ filium q̃ recipit apd q̃ ẽ ius tum ut incipiat a domo eius iudiciũ. Vñ petr⁹ ait. Tempꝰ ẽ ut incipiat iudiciũ a domo di. ut dig. ha. inrr. di. ꝓ quo ¬ pa. h̃ nõ mu tatur. Si tñ qi iusti iudicij dico. q ¬ respec tu ꝑsentiũ iudi ꝑ dum boni meliores mali effi cuntr diores tñ hac ꝺdicione dico ita. si iustũ ẽ. a. d. r. re. his. q. u. ¬ t. ¬ u. q̃. t. re. uo. qi ius tum appareat iudicij q impsenti iudicat ds si attendatur iudiciũ futurũ ũ manifeste ob⁹ pareat iusticia. Dum redder singlis. s. mita. ꝓ q ¬ ꝑsentia iusta eẽ ꝓbant finaliter. s. si iustũ ẽ vari his penã uob requiẽ. siqs. n. finẽ hũc attendat. non minuitũ die eẽ bonos purgari. malos sordescẽtiẽ utiq; exuuia sua meruere. Simile huic dicit dauid. Existimabam ut eo. hoc. la. ẽ. an. me. do. inrr̃. in. sanc. di ¬ in. in. eoz. s; tam̃ ¬ exꝑsentibus uideri pot̃. Vnde subdit. Verumtam̃ ꝓter dolos. p. e.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

In reuelacione dñi ihu ꝺ celo. cũ angelis uirtutis eius iflãmatis igne. ꝺantis ui dictam in his q̃ nõ nouerũt dñm ⁊ qui nõ obediũt euangelio dñi nr̃i ihu xp̃i.

In reuelacione ꝯ incipit ostendere. quã horribilis ⁊ tribulacio sit. ⁊ q̃ locum ꝺa reiectionis futura sit. q̃ uis nõ ẽ illis ꝺare penã uobis requiem. qꝫ utiq; fiet in reuelacione .i. in manifestacione. dñi ihu uenientis de celo. adunatum cum angelis uirtutis eius .i. quoꝝ nunctio uirtus ei apparebit dum bonos eligent malos ꝺanat mundet. ⁊ tũc gra his. terror sit erit. dñs ihs dico uenientis. in f. i. nõ qꝫ flãma sit ẽ cumbatus. sꝫ p effectum quia inimicos exuret. Vt deo diẽ inflam. ig. quia ignis erit immũdo qui p̃cedet eũ tantum spacium aeris occupans quantũ occupauit aq̃ undulanto. qui ardebit tram. ⁊ crassitudinẽ aeris. ⁊ purgabit electos. dñi ihu dico ꝺamnis. i. inferentis in dictã his qui nõ nouerunt dñm. i. qui fide nõ receperunt. ut pagani. ⁊ his qui nõ obediunt euãgelio eu eẽt obediendũ. q ẽ dñi. n. i. x̃i. qui nõ exequuntur que receperũt. ut hereti ⁊ falsi x̃ani. Aly. n. sũt qui nesciunt legem aly qui sciunt sꝫ inde aggrauat. penas eoꝝ subtrahens.

Qui penas ꝺabũt nunctiu etnas. a facie dñi et a gla uirtutis ei. cũ uenerit glificari

Qui u triq; .s. ne scientes ⁊ scientes ꝺabunt penas. i. his tnebunt dare. n. ponitur alicui p sustinere

in sctis suis. ⁊ ad mirabilis fieri. in omnib; qui crediderũt. quia creditũ ẽ testimoniũ nr̃m sup uos in die illo.

ꝺare penas qui grauas dabunt penas dico nõ corpis ⁊ ãi dicte lucis ẽ immunabiles sꝫ etnas in uirtu. qui semp sentient pene tñ penalis officiant. ipsi dico tũc remoti a facie dñi ⁊ agla uirtutis ei. ne. s. eũ uident ⁊ gla quã uirtus suadabit scis ⁊ h̃ p̃dicta fient. cum uenerit x̃s. glificari in sctis suis. in. a. eos glificabit. qui gliosus ei apparebit. Ecce q ẽ gla scoꝝ ⁊ ei uenerit admirabit fi in omnib; ⁊ in minoribus q̃ credidit ⁊ si tempꝰ expandi non habuerit. ipse. u. clarus ⁊ mirabilis iudebit incredentib; se ueris nõ apparebit incredulis eũ eos penis etnis exhortabit. ⁊ ẽ hoc uerbum sensus. Venet punire malos ⁊ glificare bonos. qui edm̃ qui ideo ut tribulatis dabit requiẽ nobeũ. qui testimoniũ nr̃m. .i. de die illo reuelacionis dñi edm̃ ẽ. i. qꝫ dixim̃ edidistis de die illo iudicij ⁊ gla bono ⁊ pena malo. ⁊ tr. n. c. e. i. d. i. .i. propter illũ diẽ. ut te libenum. edm̃ ẽ dico: qui est sup uos. i. sup humanũ sensũ. ⁊ edm̃ ẽ. tta q. sup uos. i. uob dñs nõ ꝺrentib; rõnẽ.

In quo ⁊ sep p ub oram ut dignetur uos uocacione sua ds nr̃ ⁊ impleat omnẽ uolũtatẽ bonitatis ⁊ op fidei in uirtute. ut

In quo ⁊ ordo habet ẽ mq̃ die ut dignet uos uocatione sua ds nr̃. i. ꝺ dignos uos uocet ds quos uocauit ad regnũ p gram. oram ⁊ sep p ub. Vti ta unquo .i. p ẽ pcto

(c) 2006 Ministerio de Cultura

clarificetur no
mẽ dñi nr̃i ihu x̃
muob: ⁊ uos in
illo. scdm gr̃am
dñi nr̃i ihu x̃.

illi⁹ dicꝫ p
icto semp
ẽ orandū.
⁊ oramus
ut dignet̃
u.u.s. dꝫ
mr̃ hꝫ non
mutaretur
⁊ hꝫ oram⁹
ut hꝫ in
tum impleat omnẽ uoluntatẽ bonitatis. i. ut plene faciat uos uelle oñe bonū ⁊ impleat muob op⁹ fidei. i. confessionẽ. que ꝑ ẽ opus fidei impleat muob dico ⁊ hꝫ munitate ostantie ut s. det ostanciã qua habita a cõfessione nullo m̃ flectu possit. ⁊ op⁹ fi. ẽ omne bonū qꝫ fides exigit. & ẽ impleat muob op⁹ fidi. i. omia bona sine quib; fides mea ẽ ⁊ hꝫ munitate pleuantie. ut. s. det uob pleuantiã usq; ut finẽ ꝛa impleat. ut clarificetur muob in hac uita nom̃ dñi. n. i. x̃. celebri fama ⁊ honore ⁊ uos in eo clarificemini illo ⁊ hꝫ nõ s. mea ura. sꝫ s. gr̃am. d. n. i. x̃. i. plusq̃ dign⁹ fuit ⁊ sicut homo x̃. clarificatus ẽ.

Rogam⁹ aũt uos
frs ꝑ aduentum
dñi nr̃i ihu xp̃i
⁊ nr̃e cõgregaci
onis in ipsũ. ut
nõ cito moueā
mini a uro sẽsu
neq; ⁊treamini.
neq; p spm. neq;
p sermonẽ neq;
p epiam tãq̃ ꝑ
uos missã quasi

Rogamus aũt. hinc usq; dixẽ se ꝑtis gr̃as agere ⁊ orare. hic determinat de die iudicij obscuratis eos ne leuiter ⁊ facile ꝺ aduentu dñi qui immineat opinionẽ recipiant ⁊ ⁊treant. qui nõ solũ oramus p uob. s; ⁊ rogamus uos o frs. p aduentũ d. n. i. x̃.

aduentũ. i. si uultis ut plus ub aduent⁹

x̃ futurus ⁊ p aduẽ
tum m̃e congregationis. s. omiũ scoz. i. si uultis ee mnia cõgregatione congrega
tionis dico uenture ⁊ tendentis in diem. i. ad x̃. ut ad corpus congregẽt aquile. ⁊ in diem. i. mẽdentitatẽ. ut mente ⁊ corpe uiuamus qui m̃ induisti tendim? Quo rogam⁹ ut non cito moueamini a sensu uro. i. a puro intellectu qui nec parũ ⁊ imbecillis. Sic. n. moueamini cito ẽ qꝫ nisi ub inferatur ⁊ dñi durer qꝫ tẽp⁹ ꝑpe ẽ. neq; ⁊treamini qi ꝑuicino ꝑicto. i. qi in fiet dies dñi. nõ ⁊treamini dico neq; p spm malignũ. s. si malignus spūs qi angls lucis apparens mutatione hꝫ uob pluadat. Vt sci⁹ dicat se p spm sem reuelatem hꝫ cognouisse q dies iudicij imminet. nolite ei credẽ neq; ter ⁊treamini plerumq̃ aliq̃ pseudo apli qui hꝫ exponat descripturis. neq; p epiam tanquã p nos. i. sub nomine missam. Solent. n. ⁊ggi fatores ut fallant sub noĩe clari alicui uiri e piam fingẽ ut auctoritas nõis possit cõmẽdare q p se spm recipi nõ possunt. Ad pligla:

nter dies dñi. x̃ futurus ⁊ p aduẽ tum m̃e congregationis. s. omiũ scoz. i. si uultis ee mnia cõgregatione congrega cionis dico uenture ⁊ tendentis in diem. i. ad x̃. ut ad corpus congregẽt aquile. ⁊ in diem. i. mẽdentitatẽ. ut mente ⁊ corpe uiuamus qui m̃ induisti tendim? Quo rogam⁹ ut non cito moueamini a sensu uro. i. a puro intellectu qui nec parũ ⁊ imbecillis. Sic. n. moueamini cito ẽ qꝫ nisi ub inferatur ⁊ dñi durer qꝫ tẽp⁹ ꝑpe ẽ. neq; ⁊treamini qi ꝑuicino ꝑicto. i. qi in fiet dies dñi. nõ ⁊treamini dico neq; p spm malignũ. s. si malignus spūs qi angls lucis apparens mutatione hꝫ uob pluadat. Vt sci⁹ dicat se p spm sem reuelatem hꝫ cognouisse q dies iudicij imminet. nolite ei credẽ neq; ter ⁊treamini plerumq̃ aliq̃ pseudo apli qui hꝫ exponat descripturis. neq; p epiam tanquã p nos. i. sub nomine missam. Solent. n. ⁊ggi fatores ut fallant sub noĩe clari alicui uiri e piam fingẽ ut auctoritas nõis possit cõmẽdare q p se spm recipi nõ possunt. Ad pligla:

Nequis uos seduc
at ullo m̃. Qm̃ ni
uenerit discessio
ꝑmũ ⁊ reuelatus
fuerit homo pec
cati filius ꝑditi
onis qui aduers
atur ⁊ extollitur
sꝑ oẽ qꝫ dr̃ ds. au
qꝫ colit̃ ita ut in
tẽplo dei sedeat ostẽ
dens se tãq̃ sit ds.

Nequis seduca
t uos ullo m̃. a
uo ⁊ a pre
dicti⁹ refutiens
uos qi in
fiet dies
dñi. non
quin uelit
ee patos
ut hñnt
succinctos
lumbos ⁊
lucernas
ardentes
in manib⁹
expectãtes
qñ reuer
tatur dñs
a nupcijs.
In quo. n.
qñq; inue
nit suos

nouissim⁹ dies. in hoc tñ cõphendet mũdi nouissimus dies. qi quasi in die isto quisq; moritur. tal in die illo iudicabitur. et ideo

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ugulare debet omis xam. ne impatu illum
inueniat dñu aduentus. impatum aut illu
inuenier dies ille quē impatu inuenerit u
te hui utiq; dies. io nō aut ne tīreamini.
t seducamini. sz addidit qī uister dies dr. hi
ō dicit ne ipsa pturbacione dum incauti
inuenirentur possent seduci ad adorandum
diabolum. qui hec ō agebat ut sub nomine xi
apparēt faceret se adorari. qō ut nō posset fa
cere impudentissimū sathanas uanis. signa ad
uentus dñi aptis pscribit. quia non pus uenier
dñs quā regnū romani defectio fiat. appa
reat antix. hi ē qd subdit. qm nisi qī quidā
uoluit uos seducere qī unster dies dñi. qm nō
uenier dñs adiudicū. n pmū uenerit discessio
. i. n pus gentes a romano discedant impio. nō
qō finem p ueniat dñs. occulte loqr de destruc
tione romani impij. ne forte si apte hi diceret
irritaret eos ad psecucionē ecce. t hi dē s spu
ali impio romane ecce. t de discessione a fi
de. i ē sensus. qō uenier dñs adiudicū. n pus
u. d. ecclarū a spuali obedientia romane ecce
t hominū a fide. quidā codices hñt. n uenit re
fuga pmū qd nulli dubiū ē d antix eū dixisse
quē refugam uocat utiq; a dño do. sic. u. hi d oīb
impijs mitto dici potest. qromagd dicto q. i dese
bens subdit. n reuelatus. i. manifestat fuit ē
spes iam peccatr hoīs. nō dr. totus peccī seruus
t fes. i. antix qui ē i filiꝰ pdicacionis. i. diabo
li qui pdit hoies p quē pdicio uenit mundū
cui filius pdicionis dr antix nō p naturā sz;
punitionē. t filiꝰ pdi. q. ipe pdendo ē. i. alios pdes
qui adulatur. ē membris ei. un antix dr extol
lendo. i. efferre se sup omē qd dr dz. t falsa op
mone ut dij gentiū. t benficij gra aū qō colitur
ut dō imitas. extollitur dico ita ut sedeat in tē
plo dī. i. mecclā. t intēplo aromanus destructo
q uidi tē redificabunt. hasetur qdē antix in
babilone de tribu dan ypocta q iacob air. fiat
dan coluber in uia. t cerastes insemita. i. ē uenit
ihrosolimā circūcidet se diceꝰ uidis. ego fui
ē uob promissus. tē cōfluent ad eū omis undi
. i. recedificabitur tēplū aromanis ui destructū
solebtq; ibi dieꝰ se ē dñs. Et ita. nō nullū in
ipm principē tm. si; unusquisq corpꝰ ei. i. ad eū p
tinētē hominū multitudinē simul cū ipso prin
cipe suo hi loco intelligi uolūt recteq; dici pu
tant sic. i. ingeo ē ū intēplo. si; intēplū dī sede
at. i. qī ipe cū suis tēplum sit dī q ē ecclia
sic dr. Sedy in templo. i. ut amicꝰ. Sedet dico

ostendens se tanq sit dz. Nam sic in xo omis
plenitudo diuinitatis habitauit. ita in anti
xo plenitudo malicie. i omis iniquitatis ha
bitabit. qi impio erit capō omiū malox
diabolus. qui ē rex sup omis filios superbie.

Non retinetis qō cū adhuc eem a pud uos hec di ceba. t nc qd de tineat scitis ut reueletur i suo tempore.

Nonne. i. ē. qī ita de
betis credē
ut scribo
uob. qz oī
uob uē di
xi. hi ē q
dixit sub
introgacione
nōne retine
tis. q hi eadē
que nē ub
mepta scribo cū oēm apō
uos. pleni sermone di
ceba nobis de aduentu antix. i. deche udicij.
. i q qī hi retinetis. i. qd nē detineat antix.
. i. qō sit in mora ei que sit cā dilacionis eius.
qr nouū ueniat sensus. s. qz nouū ē discessio
detineat dico. ita tm ut reueletur. i. manifes
tus fiat in tēpu suo. i. sibi congruo. i a do dis
posito. s. pq. sed fuit discessio. i. ido recte aut
suo tpi. Completa in. accessione aromanū i
pium. i. aromane ecclie obedientiā aduersa
discessio abutroq; impio qua impleta aduer
sus ille iniquus. i. antix. i. impletu tēpe nūc quo
plenitudo gentiū intrat ad fidē reuelabit
discessio a fide qū refrigescet caritas multox
. i habundabit iniquitas. i. tē uenet antix. i
sic instabit diei dñi.

Nam misteriū iam operatur iniquitatis tantū ut qui tenet nc teneat. donec de medio fiat.

Nam mis
teriū qī
de iniqui
tatis reue
labitur in
suo tēpo.
qz ita nō i
suo. misteriū
iniquitatis
. i. secreta
iniquitatis
operatur. i. mala. i fieri. qui
sunt in ecclia. qī iam in ipis
initijs accessionis inuenit iniquitas. si; misteri
um. i. pietatis nōie palliata. ut uelint hi
ministri xi. cū sit pseudo. t ita. De reuelabit.
nā diabolus. ita. o. in. mō. misteriū xpi. i anne

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dr occultū ⁊ seētū. mistiū ḡ iniquitatis appellat mēfectionē seōy ⁊ pfecōnē q̄ inferebat nero ⁊ pncipes ei⁹ fidelib; xp̄i. quoy ia fem q̄ amx̄e mbatur qō io appellat mistium qi ia tē diabol⁹ occulte p neronē ⁊ alos opabatur occidendo martires sic tē apte opatur ē p antix̄m mficiendo heliam ⁊ enoch aliosq; plures. Istud mistiū mḡtatis cepit ē a nerone q̄ usti gantre p̄re suo diabolo zelo idoloy mīfecit aplos ⁊ sūt nero ⁊ alij umbra futuri. s. amx̄i. sic abel ⁊ daud fuerūt figa xp̄i. Tamē ⁊ c. qi illos sere dixit qd detineat. hi apte nō exponit. ⁊ io nos qui nescim⁹ qō illi scribāt puenire eū labore ad id qō sentit apte cupim⁹. ñ valemus. p̄ser q̄ ⁊ illa que adduxit huc sensū faciunt obscurionē. Qi ē. n. ia mistiū opat unq̄. tm ut q̄ tenet nē teneat dom̄ de medio fiat. Ego prs q̄ dixit me fateat ignorare. suspicioēs tm hoi num qs legē t audire potuit. nō tacebo. qđa suspicant hi o impio dictū fuisse romano ⁊ io apt̄m nō ado apte sibe uoluisse. ne calūpniam meurreret qō romano impio male optauerit. cū sparetur etnum. ut hi qō dixit iam. n. m. op. m. neronē uolunt intelligi ē ia fcā fut amx̄e uidebant. Vn nō illi ipm resurrectū ⁊ futū amtix̄m suspicant. Alij ū ñ ocsum putāt. s; poci⁹ subtractū. ut putaretur ocsus ⁊ unū ocsum multor ipi⁹ etatis inqua fuit: cum crederetur extinct⁹. dom̄ suo tēpe revelet ⁊ resumatur in regnū. s; mltū mira m̄ ē hi opinatū tanta p̄sūptio. illō tm q. aut. Vt q̄ tenet ⁊ c. hō absurde de romano impio dcitur dictū dom̄ tollatur. ut sit sensus tm hi restat aliq̄ revelet ur unquis ille. Vt q̄ te. nē. romanū impium: teneat. i. q̄n imp̄at: imper do. de. me fiat. .i. ō medio mundi tollatur illa potestas. q̄ oīs undiq; romani q̄ ad capō cōfluebāt. tna. tātū hi restat. ut q̄ nē tenet fiem: teneat dom̄ ipsa ō medio. s. i. dom̄ ipa refrigescat. t tna tm hi restat. ut. q. .i. detinet illū. s. accessio adfi dē. te. i. detineat do. de. me. s. io ē dom̄ ipa tol latur de medio. Vt tna. tm hi restat. ut q. te. n. .i. detinet illū. s. mḡtas. que nō ecclia ē: te. i. detineat. do. ipa. unquitas que in ē mistica: fiat ō me. i. qi aliqō ō cōmunib⁹. ut nō erubes cat hō adulterari furari ⁊ alia hui⁹modi facē. sic ñ ambulare t loqui. t tna. Iuda putāt hi eē dictū de malis ⁊ ficte q̄ sūt in ecclia tā diu do nec puenīt ad tm numū q̄ amx̄e magnū faciat ip̄m ⁊ hi dix eē mistiū unḡtatis q uoī

ē occultū ⁊ de hi dictū ēe. qđ nē detineat sentis. ⁊ ē aut ut q. t. n. dūr aplm homines fidelis ut in fide q̄ tenēt teneāt pseuent dom̄ exeat ō medio ecclie mistiū unḡtatis. q. nūc occultū ē ⁊ ē sens. tm hi sup ē agendū. ut qui tenet nē. fiat teneat. .i. furtim mea pseuet. dom̄ mistiū iniquitatis de medio fi. i. donec qui in in ecclia fieri sūt. abe adē manifeste recedāt. de qualib⁹ iohs ait. ex nob exierūt si; ex nob nō erāt. sic ḡ ān finē exi erūt multi heretici ō medio ecclie. Ita tē apte ui ō exibunt omīs qui nō ad xp̄m si; ad illū antix̄pm nouissimū pnebūt. t ita. tm hi restat. ut qui te. n. i. detinet illū. s. discessio q̄ nōdū fca ē. teneat. i. detineat. dom̄ ipa discessio. fi. d. m. i. manifeste appareat.

Et tc̄ reuelabitur ille iniquus filius iniquitatis q̄ dns ihs. interficiet spu oris sui. ⁊ destruet illustracioē aduentus sui: eū ē ē aduentū secm op acionē sathane: in omni uirtute. et signis ⁊ prodigiis mēdacij. ⁊ in oī seductione iniq̄tatis his q̄ pent. eo q̄ caritatē ueritatis nō receperūt ut salui fierent.

Et tc̄. s. iam revelata discessione ad⁹ u ⁊ refrigerata multoy caritate ex habundā cia iniqui tatis qi para rata sibi sebo: revelabit. .i. manifestabit ille iniquus. s. amx̄ q ñ m ñ tē ē timend⁹. qi sequit quē dns ihs ē mfi ciet spu o ris sui. .i. ū nite sps sei qui dr sps oris sui quia abeo p̄cedit. t mficiet eū. s. o. s. i. p̄cepto et virtute. s. potentia uisionis sue sui p se occidit sui p micha elem. occideret aut ut doctores tradunt in

5. 2. q. c.

monte oliuet in papilione ⁊ in solio suo ⁊ in loco contra quē dñs ascendit ad celos. illo ait nō fecto nō stati uenret x̄e. s; ut exlibro danı et intelligt. concedent electis aduentum dies. xl. v. quātū dñs p̄uentus sit ignorat pnt. ⁊ quom tenebre. solis fugantur plētia ta ⁊ dñs destruet eū. s. antix̄. cū oīb⁹ inbris suis dicens. fte maledicti in ignē etnū. destruet dns illustracione aduentus sui ⁊. melaro aduentus. ē antix̄ aduentus ē. secm opacionē sathane. q̄ diabolo instigante ⁊ cooperante qui illū possidebit totū facient nō tam sine sensu. ut frenetici qui culpā nō hnt q̄ mali. ita si uexarentur a diabolo tāq̄ frenetici nō ei imputaretur q̄cq̄d ag̃et. ⁊ ali⁹ aduentꝰ erit motū uirtute humane potestatis ⁊ diuinarū. ⁊ signis mendacib; ⁊ pdigiis mendacib; s; mēdacib; quia p magicā artem nō uerā faciet illa ⁊ p fantasticā deludet hoīes sic simon magꝰ deludit illum qui putabat eū decipere. arietē decollauit p eo ⁊ ideo ī mendacia dicit. quia mendacium confirmāt. ⁊ alii ē dñs. ambigi ꝯ solet utrū t ista dicta sint mēdatia. q̄ nō uera ut uidēt si fantastica erāt. ⁊. q̄ mortales sensus p fantasmata decipiant ē. ut qd nō facit facere uideatur. t ideo q̄ ⁊ si uera sit di pmissione admendatū trahāt. Luc. u. solebatur sathanas ⁊ p illū antix̄ in omī sua ī ueritate mirabili. quidē si mendacit operabit. ⁊ ei⁹ aduentꝰ illius in omī seductione inquitatis hīs qui pereunt quia inimis ⁊ blandiciis. ⁊ omīb; aliis modis seducet eos qui p dictis damnati sunt q̄. ⁊. ideo. q nō receperunt caritatē ueritatis. ⁊. x̄e inquo implent p missa omia. ⁊. ideo quia nō recepit x̄e. qui caritatē omīb; offert ⁊ unitatē impleuit. nō receperunt caritatē dico. ut salui fierēt. ⁊. q̄ saluarēt

Et ideo mittet illis ds opacionē erroris ut ēdāt mendacio. ut iudicent omnes qui nō credi derint ueritati.

precepta.

Et ideo .s. quia nō receperunt ueritatem. mittet illis ds. ⁊. p mittet uenire ad nos opacionē erroris. ⁊. eum qui est ipsa malicia. q̄ ē pater omnis malicie

s; conseserint in quitati.

⁊ inquietum ut ēdant in uacio. s. q̄ antix̄ sit ds. ut omnes qui nō credederunt unitati. ⁊. x̄e qui ue ds ē. s; consenserint inquitati antix̄ apte iudicentur qui mirum occulte iudicant. Vñ aut. mittet illis ds ⁊ c. q̄ ds diabolū ista p mittet facē iusto ipē iudicio. quis faciat. ille iniquo malignoq; consilio. unde iudicati. seducentur. ⁊ seducti. iudicabunt. s; iudicati iudicio ds occulte iusto ⁊ iuste occulto seducentur. seducti aut iudicabīt nouissimo manifestoq; iudicio p x̄m. iustissime iudicandi. iustissime iudicandi.

Nos aut debem⁹ gras agere ds semp p uob fres dilecti a ds qs elegerit nos ds p mutuas in salutē in sctificatiōe spūs. ⁊ fide unitatis. inq̄ et uocauit uos p euāgliū nr̄m. i adquisitionē glie dñi nr̄i ihu x̄i.

Nos aut qui de iudi tu fieri. uos aut uenisti ad salutem. q̄ recepistis ueritatem. Vñ gras agim⁹ deo. ⁊ li ē q. dic. Nos aut o. fres dilecti ad⁹ debem⁹ agere gras ds semp p uob eo q̄ ab eterno elegit nos ⁊ uos p mutuas fidei. ut. s. non impiculoso tpe ultimo. s; in p mutua ecclia edemus inuicē. atq; fidē habemus. elegit dico in salutem etnam t elegit nos a pl⁹ p mittit omīū edentū q̄ apli p mutuas edidit. ⁊ li in sta oīū gentiū nos ⁊ uos dico positos in sctificatione spūs sci. qui spūs scī in bapt⁹ sctificat. ⁊ in fide unitatis. ⁊. x̄e. p q̄d aut ad fidē uenerit subdit dicens inquā fidē sic gratis elegit uos ab eterno. ita ⁊ gratis uocauit uos aduersos p euangliū nr̄m. uocauit dico in adquisitionē glie dñi nr̄i. ⁊. x̄e. ⁊. ut p fidē queratis glām q̄ hīt x̄e. t inadq̄. g. d. n. ⁊. x̄e. ⁊. ut sitis adquisitio in qua xp̄s glificetur.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Itaq; fr̃s state
¬ tenete tradi
ciones quas di
dicstis: siu per
sermonẽ siue p
epstam nr̃am.

Itaq;¬c.
q hec bo
na sit ub.
¬ nõ istar
dies dñi.
Itaq; fr̃s
state mm
mobiles ĩ
fide.¬ ut
stetis tenẽ
te traditi
ones quas
a nobis didicistis usq; ad intellectum siue
p sermonẽ pslentem. siu p epstam nr̃am.

Ipse aut dñs nr̃
ihc xp̃c ¬ ds nr̃
pat̃ qui dilexit
nos ¬ dedit con
solacionẽ etnã ¬
spe bonã ĩ gr̃am
exhortet̃ corda
ur̃a. ¬ cõfirmet
in omi ope ¬ ser
mone bono.

Ipse aut
qi ego mo
neo uos s;
ipe dñs nr̃
.i. x̃c ¬ ds
pat̃ eius
¬ nr̃. qui
dr ds po
tentia q̃
erat est
unus sor.
¬ pat̃ affec
tu. i. dul
cedine ea
ritatis q̃
dilexẽ nos
dando fi
lium suum
pro nob. Vñ subd̃.
et dedit cõsolacionem etnã. i. xp̃m qui ẽ cõsolo nob cont̃
miseriã hui⁹ sẽti ¬ infuturo. ℓ de. co. e. pro
mittendo regnũ celor ¬ dedit spe bonã.
.s. q de exilio illo ad patriã uenient ¬ hoc
in gr̃a. i. p gr̃am qua dedit spam etiam
Vt ℏ omia dedit nõ imito mro s; ĩ gr̃a sua.
Ipe mq̃ qui ita tot fec exhortetur corda. u.
.i. uoluntates ¬ cõfirmet cõt impugnatores
in omi ope ¬ sermone bono. ¬

Deceto
o fr̃s ora
te p nobis
ut sermo
dñi. i. euan
gliũ q de
us nobis.

Deceto fr̃s orate
p nob ut sermo
dñi currat ¬ cla
℔ cõ de dõ agit ut currat suũ immediatum ac

rificet sic ¬ apud
¬ ut libem̃ ab im
portunis ¬ malis
homib⁹ nõ. H. oiũ
est fides.

Omis gẽtes
ut multi
uelocit cõ
uertantur
¬ clarificet̃
.i. clar⁹ ¬ in
telligibilis
fiat hoib;.
currat dicos sic ¬ apd uos
cucurrit. exandum ee
hortamur. ut dignetur ds doctinã suã infa
gabili cursu dirigẽ. ¬ transfunde p ora a
plor⁹ maures audientiũ ¬ ab auris; adeor
da. ¬ ut cõpesceret ¬ sedaret malor⁹ hoiũ.
seductiones. Vñ subdit. ¬ ut libemur ab hoib⁹
.s. a pseudo ne mros seducant. ℓ nob insidias
tendant importunis. i. impbis disputando.
¬ malis quia falsa predicant. ℓ lib. ab impor.
hoib. i. infidelib; qui resistunt uerbo ueritatis
h fiunt. importuni quidẽ ¬ mali. s. qui p sẽtiũ
tur fideles. ideo dicos libemur. n. i. quia non
omiũ ẽ fides. i. nõdũ omis acceperunt fidẽ p me
qui acceptari sũt. Vt ita. Ve importuni sunt
¬ mali. nõ n. illor⁹ omiũ ẽ fides. i. omis. impor
tuni nõ hñt fidẽ. qi eor⁹ nullus fidẽ hr̃t: sed
ẽ error q tenent. si uos q habetis fidẽ cõfir
mabit ds. Vñ subdit. fidelis aut. ℓ ita. ℏ nõ n.
Qi io orat uos orare ut sermo dñi currat. ¬ cla
rificetur. qi ñ ¬ nob orantib;. o. e. si. i. omis fr̃
erecturi. si; m̃ peccatum munita etnã pdesti
nata in adopcione filior⁹. Ido aut p oiones ẽ
dentiũ nouũ erectes erede fac̃. ut ostendat
qi ipe facit. Plemo. n. tã impius tam inge
nio tardꝰ q nõ uidat dñm facere q rogari se
peccit ut faciat. ¬ sciendo qi posse hñe fidem.
sic posse hñe caritatẽ. ñ ẽ hoiũ. hñe aut fi
dẽ sic hñe caritatẽ. gr̃a ẽ fideliũ. si; cũ uolũ
tas credendi aliis ipatur. aliis nõ ipatur
a dño. discernendo ẽ q ueniat de misericia
ei ¬ qd de iudicio. Inuestigabiles q sũt ¬ mia qua gra
tis libat ¬ uitas qua iuste iudicat.

Fidelis aut
ẽ. qi orare
ut libem̃
ds aut q
fidelis ẽ.
.i. uerus ĩ
promissis ẽo

Fidelis aut ds ẽ
qui cõfirmabit
uos ¬ custodiet
a malo cõfidim̃

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aũt de uob i dño
qñ que ꝑcipiñ
¬ facturſ ¬ facietiſ.
Dñſ aũt dirigat
corda uſa in ca
ritate dei ¬ paci
entia x̄.

uoſ ne im
ponam de
expiant ¬
amalo cuſ
todiet uoſ.
Confidim⁹
aũt qñ ꝯ
omĩa uob
dxim⁹ ñ
puto fruſ
tra ſi; con
fidimuſ de
uob. o fr̄ſ in dño qui ī ub
opabr. qñ quecumq; ꝑci
pimuſ uob ¬ facturſ ¬ facietiſ. ut aũt ꝯ ſit dñſ
dirigat corda uſa. i. uoluntatesſ. i. fidꝫ tantum
muſ in uob ẽ auferat. Voluntatesſ deo dirigat.
ut exiſtant in carnate dñi. ſ. q̃ dꝫ dat ⁊ dñs
dirigatſ ¬ patientia x̄. ſ. ut pacẽtesſ ſimuſ ſic ¬
x̄ furt.

Denunciam⁹ aũt
uob fr̄ſ in nomine
dñi nr̄i ihu x̄. ut
ſubtrahatiſ uoſ
ab omni fr̄e ābu
late mordinate.
¬ nō ſecm̃ tradi
onẽ quã accepũt
a nob.

denunciamuſ aũt
uob. o. fr̄ſ
in nomiñ. d. n. i. x̄. i. ꝑ ihu x̄
auctoritatẽ. ꝑcipimuſ. ⁊ in honore x̄. qz ho
nor x̄ ẽ ſi malnda ouſ excludꝫ. ut ſubtra
hatiſ uoſ ab omi fr̄e ambulãte inordinate
. i. nō cõmunicetiſ eiſ qui ambulãt inordina
te. i. aliter. q̃ n ordo exigit. ¬ ambulã nō. ſ.
traditionẽ q̃ acceperunt a nob. i. nō. ſ. doctr
nã quã tradim⁹ eiſ.

Denunci
amuſ aũt
Incipit hic
uecurioſis
¬ ocioſis.
monẽſ bo
noſ ut eoſ
corripiãt.
qñ q̃ ꝑcipi
muſ facie
reſ ſi; q̃ no
luerit facẽ.
ꝓcõmuni
cetur. ¬ hꝫ
ẽ qđ dicit

Ipſi. ii. ſettiſ quẽad
modũ opteat imi
tari noſ. quẽ nõ

Ipſi. ii. qñ idõ de
beruſ uoſ
ſubtrahe
re q uoſ
ipſi ſeruſ

ingẽti fiumꝰ int
uoſ. neq; gratiſ
panẽ manducа
umꝰ ab aliq̃. ſi;
in oñi labore ¬
fatigacione. noc
te ¬ die opãtesſ
ne quẽ urm gra
uaremuſ. nõ qñ
nõ hꝫumꝰ potes
tatẽ. ſi; ut noſme
ipſoſ formã da
remꝰ ub admitã
dñi noſ.

. i. inquibuſ
opteat uoſ
imitari noſ
¬ cum illi ꝯ
nõ faciant:
debetiſ uita
re eoſ. ¬ ne
optet imi
tari noſ qz
boni ſumuſ.
q uia aut.
qñ nõ mq̃
eri ſumuſ.
mẽ uoſ. neq;
gratiſ. i. ẽn
labore ꝓpo
manducа
umꝰ panẽ
ſuptũ ab a
liquo ⁊ ita.
Ipi. ii. qñ ue
nõ ambu
lant ſcm
traditionẽ
mam. ipſi
. ii. ſci. q. d.
. u. i. noſ. i. quoñ me hñ.
inquo mutandꝰ ſum q
m illiſ nõ uidetiſ. qñ nõ ẽ opuſ ut exponã
ub eã traditionẽ qi eã ſentiſ. ſ. qñ. i. q̃ n
inqui. fu. inẽ. u. ut illi qui aliena nego
cia curãt uagantesſ hac ¬ illac. na q̃. m.
pa. ſuptũ ab aliquo. ſ; ſumuſ in labore.
cõr grauiſ. ¬ fatigacionẽ qñ ille labor fuit
uſq; ad fatigacionẽ. uoſ dico dñe ¬ noctꝫ
opantesſ. contr hꝫ qđ ſupdixit. ab aliq̃ opan
tesſ ne quẽ urm gra. ¬ nequiſ diceret eum
iõ nõ accepiſſe. qz nõ hñt poteſtatẽ ſubõ.
nõ iõ nõ acceꝑim⁹. qñ nõ hũm⁹ poteſtatẽ
accipiendi. rẽ ita multoꝝ debent uiue
de labore ſuo qui nõ hñt hãc poteſtatem.
nõ idõ mq̃ nõ acceꝑim⁹. ſ; iõ ut daremuſ
noſ medipſoſ formam uob admitãs noſ.
. i. ut uoſ mutaremuſ noſ ¬ ocuꝫ dimittꝫ
tiſ. Ecce p alia eã hñc q̃ apd cozinthios ab
ſtinuit. hñc. n. p exẽplo dando abſtinuit. i.
p repellentiſ pſeudo. & notandꝰ qz nõ ſo
lũ ub docebat ſ; hortatꝫ ¬ factiſ. Ipoſ. n.
magiſtri ẽ ea que ub docet: opib⁹ exple.
¬ ſ. u. manifeſtꝫ ub cõ nõ ꝓficiuntur que

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Scimus aũt qp bona ẽ lex. ſicſ ea legitime u tatur: ſcientes hoc qua uſto lex nõ ẽ poſita ſ; muſtis. ⁊ nõ ſubditis. impijs ⁊ peccatoribus ſceleratis ⁊ con taminatis patricidijs. matricidijs homicidijs. fornicarijs masculorũ cõcubitoribus plagiarijs mẽdacibus. periuris ⁊ ſiq̃d aliud ſane doctrine aduerſatur: que ẽ ſ. euãgelio ũ gℓie bti dei qd̃ cõmittũ ẽ mihi.

Scimuſ aũt. qm̃ illi nõ intelligunt: noſ aũt intelligim̃. nam ut ly in aliquo oſtẽdatur. Scimuſ qua lex bona ẽ ſ eoſ ũ q carnaliter. nõ intelligunt. nõ eſt bona. qz bona tm̃ ẽ. ſiq̃s uſtus ut muſtus aĩt: uta ſ ea legitime. i. ſpualiter ſic ipa docz. ut. ſ. p eã agnoſcat malum. ⁊ querat medicum. legitime ĩ utitur: qui ſcit eã ad tempꝰ data. et ſub x̃o deſerit. nã uſtis p remiſſionẽ nõ ẽ opꝰ lege. aqua libi ſunt p x̃m. ⁊ ne uerũ uideatur eã induxerit: ſubdit tm̃ ſciẽtes ⁊ hoc. q nõ illi ſciunt. ſ. qz nõ ẽ lex uſto poſita. i. ĩpoſitum. ut ſupra illum ſit ut ei dicatur. ſn illa. n. ẽ voc ⁊ eũ

quia amicꝰ uſticie. ẽ immicꝰ ẽ. qui pene ut moꝛe nõ peccat: ſe ue uiuer peccare. ſ nõ ẽ uſto poſ. i. data p uſto. qz nõ ex ea uſtus ẽ: ſ; ex fide. ⁊ eũ uſtus ſit ex fide. qꝺ ei ne ceſſaria ẽ lex: ſ; ꝺ̃o data ẽ. ut ſ reũ punirer: ſ peccare uolentẽ cohercereꝛ. uiſtꝰ tm̃. ⁊ ſi ea nõ egeꝛ: unꝰ ut ſic eẽt in actu ritate ahiſ. ⁊ futura attestaretur factis q m̃ aũt bona ẽ lex ſi nõ uſto ẽ poſita: ſ; ſciendũ qz iam uſtus nõ egeꝛ pedagogo. ſ; muſtꝰ: ut fiat uſtus: ⁊ lege legitime utẽ di multiplex ẽ modꝰ. ut ſ. aliud: uſtꝰ. ⁊ ſ. aliud muſtꝰ recte dicatur: legitime uti lege. muſtꝰ. n. lege utitur legitime: eũ intelligens qr̃ ſit data: cuiꝰ ſcientia tanquã pedagogo pducit ad gr̃am. p q uſtus fiat. uſtus ũ ⁊ ea legitime utitur: ẽ eã tendo impoñ iuſtis. ut eũ in ipis cognitione ſcupiſcentie motꝰ incentiuo phibitionis. ⁊ cumulo ꝓhibitionis augẽt: ſfugiãt ad uſtificantẽ gr̃am. ⁊ p eã ſuauitate uſticie delectati: penã iuſte minãtis euadant. ita ut nõ ſint contraria ĩ ſe repugnant ſ; duo. ſ. q lex bona ẽ eaq; legitime utitur uſtus. ⁊ tm̃ uſto poſita nõ ẽ: qz nõ ex ea uſtificat ẽ: ſ; ex lege fides. nõ ẽ impoſita uſto dico: ſ; muſtis. q. ꝺ. n. legẽ agunt. ⁊ nõ ſubditis ꝺo. eũ bñ mouentur a rone. qui aũt ſunt muſti ⁊ nõ ſubditi: p partes exponit. ſubdẽs. ſ. impijs: cõtra dm̃ ⁊ peccatoribus: in ſe. ⁊ impiissimum. ⁊ ſceleratis qui buſ ſceluſ p ſe placet. ⁊ contaminatis q ut fauore aliquo ut timoꝛe ꝺſcendit. ⁊ peccata i ſe. ⁊ cõtra. impiũ. patricidijs ⁊ matricidijs. qz lex n̄ in hijs obſoleuerat: licitis ẽ reformata eſt cohercendis. ⁊ homicidijs. ⁊ fornicarijs. ⁊ maſculorũ cubitoribus plagiarijs qui plagas cuiuſlibꝫ gñis inferunt pueris. mendacibus periurijs. ⁊ ſiq̃d aliud ẽ q ad uſatur ſane doctrine. ſ. moꝛali. ⁊ legi naturali. que ſana doctrina ẽ. Hõ ꝛr̃ ſi; ſcm̃ euangliũ oĩs. n. uitas cõcordat euãgelio. euãgliũ dico gℓie bti ꝺi. i. q ponitur. ⁊ dat gr̃am ꝺi. qꝺ euãgliũ ĉdituꝫ ẽ m̃. ut ſupra.

Gr̃as ago ei q̃ me cõfortauit in x̃o ihu dño nr̃o

Gr̃as ago. me oſtendit mala fuiſſe ſibi ĩ lege. boa

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qua fidelē me existimaūt. ponēs immunitio. qui p̄ fiu blasphemus ⁊ psecutor. ⁊ contumelios⁹ s; mi sectiam cōsecut⁹ fiī: qua ignoras feci īcredulita te.

.s. q fidelis ē: ⁊ positus immunitio. iūn fortis ē. qī dominū ē. in euāglio. Vñ: grās ago ei qui me cōfortauit. i. q mentē meā roborauit. que prius impossibile putabat cē: q d̄ dū posset stare. ⁊ gemina nativitate: ⁊ resurrōe: ⁊ spe p̄dicabatur. s; corroborauit me a dō. ut hec credā: ⁊ ut n̄ mors ē una separet me a xp̄o. cōfortauit dico: mihi. d. n. mō grās ago: q ēta p̄senia existimauit. i. p̄uidit me fidelē. impō eī sublege fuissem infidel. spe dico: ponens me: immunitio p̄dicādi euāgliū. s; utr hec fuerūt in p legē: nō. q ego qui p̄. s. dū eēm sublege. fui blasphemus in dm̄ⁿ: ⁊ psecutor ecōz: ⁊ cōtumelios⁹ spreheniss inferens stumachā. s; cōsecutus sum miām. i. remissionē. p dī miam. nō p̄ma mea. d eo. s. q ignoranter feci. i. de peccato q ignoranter amisi. Vt ita. ut causa noretur. qī miam obtinuī eo facili⁹ q. s. f. Consecutus miam dī: ⁊ q scīēt peccāt ut dō. ⁊ q ignorāt. q facili⁹ ignosceretur. Ego dico. immeredulitatē dū sub lege erā. sub lege. ignorātia erat: ⁊ iō meredulitas. m eōr. s. fidei ⁊ cognicio ūtatis. Ecce patet q nō ex levitate dimisit p̄ora.

Supha bundauit aūt. qī nō solū miā remissiōis obtinuit sum. s; fidē ⁊ dilectionē et

Supabundauit aūt gr̄a dn̄i n̄ri cū fide ⁊ dilectione que ē ī. x̄. thu.

gr̄am duplex donor: ⁊ hꝫ ē q dicit. Supabundauit aūt gr̄a dn̄i. n. i. x̄. qi dona di

fidei: ⁊ dilectionis. nō. n. sine fide ⁊ dilectione miam obtinuit ē: q nulli datur remissio peccatorū sine fide ⁊ dilectione. sr̄ habit. a dō q maiora bona fuerunt: q olim mala. ⁊ ita. sup ha. gr̄a. d. n. i. x̄. cū. i. infidē ⁊ di. que ē in x̄. ie. nō intelligit. i. q nō solum peccata dimisit: s; ī fidem ⁊ dilectionē dedit. de quib⁹ nulli ē ambiguū. q x̄ ihc venit in hūc mundū. tā miserum qī passibil eū alijs. ad q̄d: salvos facere peccatores. quoscūq; ī parvulos. q ⁊ si a baptizatis nati sunt: carne tm̄ nati sunt: nō spū. nō eo quo renovantur. nulla ēa venienti fuit x̄ dño. n̄ peccatores salvos face. tollē morbos. tollē vulnera: ⁊ nulla ēa medicine. si venit de celo magnus medicus: magn⁹ p totū orbē ītre iacebat egrotus. gr̄ humanū ē q totū pierat. ex quo peccauit unus: in quo erat totī. s; ueī unus sīn peccato: q salvos facēt a peccō. venit. n. filius hoīs querere ⁊ salvare: q pierat. ⁊ venit p q homo erat. nā p q d⁹ erat: sēp hꝫ erat. qui dixit celū ⁊ tra ego implebo. g ⁊ immūdo erat: ⁊ venit. hic erat p diuinā maiestatē. venit p humanā infirmitatē. q̄r venit peccatores salvos facē. nō eī de celo adtrā misit nr̄a. s; peccā nr̄a traxerunt. Vñ: i vocatiō nōīs ei⁹ dicit. q̄r: David. spe. n. sal. fa. po. fu. ūn⁹ a peccatis. e. Hūc ad istū pp. primēt parvuli: primēt plane. sic ēnte eī ista fide parvulos ad gr̄am x̄ portare. q̄d in christ. Samuel ē: nō hꝫ utrum. q̄r cū illo ēt adulteri. si nō hꝫ utrū: si sanctē ēt: nō clamaret ihc. Sinite parvulos venire a. m. qui venit pec. sal. fa. ⁊.

Ego egens

Fidet sermo ⁊ oī acceptiōe dignus. q xp̄s ihs venit in hūc mūdū peccatores salvos facē. quor⁹ p̄m⁹ ego sū. S; idō miam cōsecutus sū. ut ī me

Sermo ihc ē fidei .i. veris ⁊ dignus acceptione. i. acceptabit. q utik ē. ⁊ nō una tm̄. s; omn. q hic ⁊ in futuro. salvat corp⁹ ⁊ aiam. s; corp⁹ in futuro. a. aiam hic ⁊ in futuro. t ideo ihc ē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝑmꝰ ostendet xc̃ omnẽ paciẽtiã ad informacionẽ eorũ q̃ credẽti sr̃ illi in uitã etnã.

humanꝰ. Alia littꝛa. ut nõ dicam duum nusq. quia si homo q̃ hospicio suscepit hominẽ humanus dr. q̃ homagꝰ humanꝰ ẽ qui seipsum hominẽ suscepit. ⁊ ꝑmo sacrũm huꝰ sermo q̃nus sit duumus. recte tñ dr ẽ humanꝰ. sicut mg̃r ⁊ humanꝰ sermo ẽ iste. s. q̃ xc̃s uenit in hũc. m. sal. fac. Quoꝝ. i. inter q̃s ego q̃ in lege fuerã. sum ꝑmus. i. maximꝰ. peior. n. sum oĩb. q̃ plecuitor quo nõ fuerat peior. nemo. n. acrior mr̃ plecutor. el. q̃ nemo peior mr̃ peccor. el. ꝑmꝰ q̃ erat: nõ ordine tp̃us. sꝫ magnitudine mi quitatis. sꝫ iõ miam plecutus sum. ut xc̃s ostendat mihi ꝑmo. i. maximo peccori. ⁊ ꝑmũ. i. maxime ostẽdat mihi. ⁊ ꝑmũ. i. ãn ẽt mihi. q̃ in aliis plecutoribꝫ. qd. hoc. i. plecrã paciẽtiã q̃ ñ sustinuit ⁊ imposterum nullã reseruat irã. sic impius q̃s dum patitur. ostendat dico: ad informacionẽ eoꝝ qui credẽti sũt illi. i. ut mei exẽpli fiducia ꝑbita nulli desper ꝺ immanitate sceleris qui credat illi. qꝺ. n. faceret amico qui hoc fecit inimico? credẽti sũt dico rendẽtes inuitã etnã. i. ut hãc uitã etnã.

Regi aũt scloꝝ immortali. inuisibili: soli dõ honor ⁊ gla in scla scloꝝ aꝺn̄.

Regi aũt q̃ ꝑ dicta tẽt nob ds. sꝫ ꝑchetus sit honor a creaturis. ⁊ gla in ecclia. aut regi scloꝝ. i. immutabili immortali. i. immutabili. inuisibili. i. inꝑhensibili. soli dõ. qui solus ẽ ds. ⁊ solus erat. q̃ ꝺ ipsa trinitate intelligitur. nõ ꝺ solo patre. ut quidã dixit. q̃ nõ aut. soli pri. sꝫ soli dõ. unus. n. ⁊ solus ds a nob ꝺicatur ipa trinitas. ⁊ unigenitus q̃pe f. q̃s ẽ ds apꝺ pr̃em. ⁊ spūs scūs in sua n̄ ẽ immortal ⁊ inuisibilis: nota q̃ ꝺ dõ solo qui ẽ ipsa trinitas. nõ ẽ dictũ soli inuisibili. cũ sint ꝫ quidã creaturę inuisibiles ⁊ o

inuisibili soli ds. q̃ sũt alij falsi inuisibiles. ⁊ iõ dictũ ẽ. inu. so. ds. ẽ n. queda ĉatã inuisibilis. nõ tñ ds nob ẽ. ⁊ iõ dictũ ẽ. inu. so. dõ. ut sit ordo sit honor ⁊ gla. in. u. so. dõ. i. q̃ ẽ ds inuisibil. nõ qui solus ẽ inuisibil. ⁊ inuisibil ẽ ds. ab hõibus n̄ ꝑ illꝺ. dñs nemo. u. ũq̃. q ꝺ ipsa suba sũma sũmeq; duina ⁊ cõmutabilis: ú pr̃ ⁊ fi. ⁊ spūs scūs. unꝰ ⁊ solꝰ ẽ ds p fidẽ intellr. uisionẽ aũt ille pribus exhibite p creaturã cõmutabil dõ immutabili subonã fcẽ sũt: nõ ꝑpe hoc ẽ. sꝫ figuratẽ. hoc preterũ cautis ⁊ cẽptibus opus. uidetur. n. ds cum uultr ⁊ hoc uultr: nõ sicut ẽ. sꝫ q̃li spẽ uultr apparere. inferiora aũt uidebat eũ filij hoc ẽ in scam ĉitatẽ. que ẽ unꝰ ⁊ unus ds immortal ⁊ inuisibil in suba sua. pat ꝫ ⁊ filius: ⁊ spūs scūs. unus ds ẽ: ⁊ rex scloꝝ. sũ. s. ꝑtitoꝝ. ꝑsentiũ ⁊ futuroꝝ. homo ú assũptus a uerbo. ex eo tp̃i rex ẽ futuroꝝ. ex eo assũptus a filio. nã pteritoꝝ scloꝝ nõ fuit rex ille hõ: quia nõ erat. Sit honor inquã ⁊ gla inscla scloꝝ aĩn.

Hoc ꝑceptũ comꝺo t̃ filio thymothee scõm ꝑcedẽtes in te ꝓphetas. ut milites in illis boã militia: habens bonã ⁊ scientiã. ⁊ fidẽ. quã quidã repellẽtes ĉca fidẽ naufragauer. ex quibꝰ ẽ ymeneꝰ ⁊ alexãder q̃s tradidi satane ut

Hoc ꝑceptum positꝰ monstrauit que ⁊ q̃lia sint bñficia a pr̃is ⁊ xc̃. ꝫ peccatoꝝ: quoꝝ ꝑtim imbuat disciplina ecclastica ostendit. q̃ q. omis salꝰ ẽ ex xc̃. nõ ex lege: iõ o thymothee t̃ q̃ mitto ad bellũ hoc ꝑceptum cõmꝺo q̃ ñ liceat t̃ dissimulare cõmꝺo dico scõm ꝑcedentes in te ꝓphetas. i. scõm

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝑpharū que unꝛ fiuꝛ aūq; ordinatꝛ ecl̄ epl̄t. ſi. qđ ſipſ ſcl̄ offendꝛ in đ re. Ad ꝓcipio: ut mihi ſ̄ acꝛu. milliſ ꝑphis exponendiſ⁊ ope implēdis bonā. i. utilē multis ꝓficuā. i. ſluctudinē docendo te ⁊ alios: ꝓficiendo ope: qđ ꝑoicat ore. qui bñ poteſt hoc facē. tu dico hñs fidē rectā ⁊ bonā ſcīam ne doceſ erubeſcat: male unꝛ ſcīuſ. ſ rubeſcibit ē.n. aliud agē: ⁊ aliū ꝑdicare. q; ſcīam bonā. quidā ſlagricuſ. repellētes naufragauerūt alios ī ſecū ingentes. circa fidē. ſ. ꝑpe. ſi nō mīa. fidē ꝑdiderunt. naufragium dr: nauis fractio⁊ ſiē ille ſubā ſuā ꝑdit qui naufragū patit⁊. miſit ipe ꝑtr: ita qui bonā conſciam repellit. fidi ue ritatē ꝑdit⁊ miſit ꝑcā ēmalit. exquibus .ſ. pſeudo doctꝛib. qui fidē ꝑdidūt ē ītemte ⁊ alexād. nomina ꝑpa ponit. ut nicham bi guū reſtat ḡſ tradidi ſathanę. i. utiq; ex cōmunicau-ſie ⁊ tu excōmunica⁊ nota q; aut ita. ſa. q; illo adcorrepcionē hominū utebat ipſa poteſtas aphica. ꝓuaricatoꝛes. n. ag̃lici ꝓcepe ſuo diabolo recte dr̄ peuratoꝛes ut actoꝛes duume puidemie⁊ diabolus magiſtrat hui mūdi dr̄. ſi magiſtrat ſubtrāto impatore nō facit ī q̄tum illi ꝓmittit⁊ peuratoꝛes ac toꝛesq; hui mūdi mch faciūt: ī q̄tū chriſti nit. iō aut. ī. ſa. ut ꝑ hī. dñi. nō. blaſ. ut hī in excludat a ſathana regnū ſathane. nīa. n. ēatura ē ſiū que mutare maner dat̄ ḡlam đo. ſiū q; mutare nō ſtetit q̄rēs ḡlam ſuā. q; uelit nolit: duume puidēte nō ſeruat. ſi; uolēs facē cū ea q; bonū ē. đ illa ū que hī nō uult: ſit ſi; quo aūo ipa facē. q; neq; hbam uoluntatem rōnabili ēature đs negauit⁊ tm poteſtatē qua mutatos uſte ordinat: ꝺ remittit.

Obſecro ḡ ꝓmo omīū fieri obſecrationes. orationes poſtulationes. gratiarū actiones. ꝓ omib; hoīb;. ꝓ regibus ⁊ oībus qui in ſublimitate ſunt. ut quietā ⁊ trāq;llā uitā agam; ī oī pietate ⁊ caſtitate.

Obſec ḡ. hactenꝰ egit. ꝺ pſeudo a ꝑſis hc de oīonib;. atq; thimothy hec uerba dirigens: in illo oīa eccle formā tradidit q; m debeat ſollēpnia miſſarum celebrare. ⁊ p oīb; ſup plicare. qī. q; ē uenit ſaluare pec catoꝛes. et q; in hoc militare debem: ḡ doce orare. ut impetrē qđ faciendo ē. ⁊ hī ē q; aut. Obſec ḡ t exhortare ḡ ꝓmo omīū. i. aūt omīa fieri obſecrationes t pcōnes oīones poſtulationes. t ītrpellationes gratiarū actiones. ordo miſſe hic oſtenditꝛ qđ ē ſpeciale gr̄ oīonis. obſecrationes ut pcōnes ſunt omīa illa que ſunt uē. ⁊ ante obſecrationē. i. eq̄đ precedit immiſſarum ſollēpnis. uſq; ad illum locū ū merē ſacerdos obſecrare miſteria corpis ⁊ ſanguinis dñi. Obſecrationes ḡ t pcōnes accipimus q̄ſ facim; incelebratione ſacramētoꝝ aīaq; illis qđ ē in dñi mēſa: incipiat bñdicere. Oratōes ſūt quas ſundit ſacdos in ipſa obſecratione eu chariſtie. i. cū bñdicit⁊ ſēſificatur q; ē in dñi mſa. poſtulationes. t ītrpellationes ſunt: cum ꝑpe ab epo bñdicitur qui ſup eū inuocat nomē dñi. q; rectum ē reuerti. r. p moyſen. n. dicit dñs ſacerdotib;. inuocabit nomē meū ſup filios iſrl⁊ ego bñdicam eos. Et poſtulationes ſūt q̄n q̄ ꝓ bno aliq̄d poſtulatur. ut qđ hic ſ̄ur:

(c) 2006 Ministerio de Cultura

que tortum deludit. qñ tortum fit adō. ut bñ dicam dño. t obsecraciones fūt: adurtacio nes pro illb difficilib. ut p dūsione impy. t premouēdis malis. Oraciones fūt: ut qñ tā sibi ipsis utiles: q bona optantur. postulaci ones fūt: ut qñ tā utiles gīa celestis ornatur. Grārum actiones fūt: ō oīb. ñ mq fieri ob secro. p oīb hoīb gñāliter ut sequamur clā ciam dī qua uult. i. dūlit. q hortatur: oīs hominis saluos fieri: q in cognitionē ūritatis uenire. Hoc enī bonū est. q acceptū coram saluatori nro deo qui uult oīs homines saluos fieri. q ad agnicionem ueritatis uenire.

Hoc bonū .n. q ē. qñ ip̄o moneo ora re p oīb. q hoc. s. p oīb orare ē bonū. i. utile eccie. q acceptū .i. gratum ona dō cū mbra xpi ex oī gīe hominum fiet colligenda. q ut despacionē tollaret: adit. saluatore nro qui uult oīs hoīes. fieq nos saluos fieri. q uenire ad agnicionem ūritatis. i. x̄. qui ē uia ūritas. q uita. si dīs qui oīpotēs dr oīs hoīes uult saluos fieri cur nō implet ḥ ei uolūtas: si in hac loq̄one: sensus. q con dicio latet. Vñ petr ait. oīs scriptura: undiq̄ utq̄ p̄acōne. Vult g dīs oīs sal. fieri. s; si accedāt ad eū. nō. n. sic uult: ut uolentes saluē s; uult eos saluari. si q ipi uelit. dr: nō nullū excep̄ a salutari: et cognicionē. Vt ita eū legatur. qui uult oīs hoīes saluos fieri q̄ uis certū sit nīb nō oīs saluos fieri. nō tm io debem omnipotentissime dī uolūtati aliq̄d de rogare. nō. n. ē omnīs credēdū aliq̄ uoluisse fieri: q fem nō sit. s; ita intelligē debem q sēptū ē. uult. o. ho. sa. fi. i. nullus sit saluus ni q uult. nō q nullus hoīm sit ni q saluum fi uelit. s; q nullus saluus fiat: ni q uelit. q nō rogandus ē: ut uelit. q necesse ē fi: si ipe uelit. sic q intelligim q ullo. q illumi nat. o. h. nō q oīs illuminet. s; q nullus illu minatur: ni a dō. q ullo fidē intellt oīs in ē unificat. q sui eo nulli unificant. t ita q uult oīs hoī. sal. fi. ni q nullo hoīm cēt q sal uū fi nollet. qui ūritas miraclos facē no luit apō eos quos dic actos fuisse penitēcia: si fecissent. s; ut oīs hoies ōe g hoīm mīam. p qualēq; differēcias distribuā. q ē sensus. uult oīs hoī. sal. fi. i. ō oi gīe hoīm. q uidos. gētes. reges. potentes. diuites. paupes. doctos. indoctos. q siqd differāt aliud ē: in oīb collī gīt eccia. Sto loq̄ons in: dīs usus ē ut aut phariseis decimaris mīa. q ruta. q oē hol. i. oē holum ceteri nō. q. e.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dum in ēde nō cogamur aliq̄ omīpotēte uo/
luisse ſi fēmq; nō ee. quia omīpotēs uelle in/
anū nō pōt q̄eq; uolūt eēnte fue uolūtate. t/
ta nulte p mīam. i. ſiluit. horrmur ⁊ rub⁹. ōſ. ho.
ſa. fi⁹ ⁊ ſi reprbet q̄ſdā puſtrcū ⁊ ne q̄ſ putaret
bona unta ⁊ cultu uni⁹ di ſalutē ee ſiñ p̄cipa/
cōne. i. ſiñ fide unitatis eccle. ⁊ corp⁹ ⁊ ſanḡuis

Unus ē eñ ds u nus ⁊ mediator dei ⁊ hominum homo x̄ ihs. Qui dedit redēpcio nē semetipsum pro omībus

Unus in quid dr. ynus me diator ⁊ ē. Vt oīs ho mines sal uari nūq̄ fiat. ni p mediatorē nō dīm u bum q̄ semp erat. ſ; carnē fcm. Iuliste hūe. ⁊ unge fic. Vnus. n. qi hc oīs hoīes unit saluos fieri. quia un⁹ ē dr eātor omniū. ſ. sēa trinit. ⁊ unus ē mediator dī ⁊ hoīnū. i. adcōplendū pacē qi medi⁹ arbitē. ſ. x̄. ihe p omīb; fct hō. ut fic eēt mediator. nō. n. alit q̄ p hōnū me diat. hī ē arbit ille. quē iob deſiderat dicens. Vtinā eēt nob arbit. Mediator aūt nit dīm. ⁊ hoīes. oportebat ut aret aliq̄d ſumle dō. ⁊ aliq̄ ſimile hōib⁹. ne p oīa dō ſimil. lōge eēt ab hōib⁹. a p oīa hōib⁹ ſimil. lōge eēt a dō. atq; ita mediator nō eēt. Vertge itaq; media tor x̄. int mortales pecōres. ⁊ immortalem uſtū. apparuit mortal cū hōib⁹ uit⁹. cū dō. iō x̄ mediator dī ⁊ hōnū dicit⁹ ē. qi inter dīm immortalē ⁊ hōiē mortalē. ē dr hō recō ciliauit hoīē dō. in tīm mediatorē. in q̄tū hō ē. in q̄tū nō ubi nō mechuit ē. qi equit dō. ⁊ dr apo dīm. ⁊ ſimil un⁹ dr. hui medij. ba ta mortalitat⁹ inuenemo uocat. q̄ neq; nō fi mortalē eprebat. neq; p mane morta lē. mortal q̄pe fct ē. nō infirmata ubi di uinitate. ſ; carnis ſuſcepta infirmitate. bo nu aūt angli int miſeros mortales. ⁊ ba tū immortalem. medij eē nō poſſit. qi ita fūt ipi bati. ⁊ immortales ēdo. ut nō mortales ſint t miſeri cū hōib⁹. malu aūt angli q̄dam me dij fūt. qi immortales ſint ē dō. miſeri ē hōib⁹

Vnus ſ. x̄. Vnus in quid dr. ynus me diator ⁊ ē. Vt oīs ho mines sal uari nūq̄ fiat. ni p mediatorē nō dīm u bum q̄ semp erat. ſ; carnē fcm. Iuliste hūe. ⁊ unge fic. Vnus. n. qi hc oīs hoīes unit saluos fieri. quia un⁹ ē dr eātor omniū. ſ. sēa trinit. ⁊ unus ē mediator dī ⁊ hoīnū. i. adcōplendū pacē qi medi⁹ arbitē. ſ. x̄. ihe p omīb; fct hō. ut fic eēt mediator. nō. n. alit q̄ p hōnū me diat. hī ē arbit ille. quē iob deſiderat dicens. Vtinā eēt nob arbit. Mediator aūt nit dīm. ⁊ hoīes. oportebat ut aret aliq̄d ſumle dō. ⁊ aliq̄ ſimile hōib⁹. ne p oīa dō ſimil. lōge eēt ab hōib⁹. a p oīa hōib⁹ ſimil. lōge eēt a dō. atq; ita mediator nō eēt. Vertge itaq; media tor x̄. int mortales pecōres. ⁊ immortalem uſtū. apparuit mortal cū hōib⁹ uit⁹. cū dō. iō x̄ mediator dī ⁊ hōnū dicit⁹ ē. qi inter dīm immortalē ⁊ hōiē mortalē. ē dr hō recō ciliauit hoīē dō. in tīm mediatorē. in q̄tū hō ē. in q̄tū nō ubi nō mechuit ē. qi equit dō. ⁊ dr apo dīm. ⁊ ſimil un⁹ dr. hui medij. ba ta mortalitat⁹ inuenemo uocat. q̄ neq; nō fi mortalē eprebat. neq; p mane morta lē. mortal q̄pe fct ē. nō infirmata ubi di uinitate. ſ; carnis ſuſcepta infirmitate. bo nu aūt angli int miſeros mortales. ⁊ ba tū immortalem. medij eē nō poſſit. qi ita fūt ipi bati. ⁊ immortales ēdo. ut nō mortales ſint t miſeri cū hōib⁹. malu aūt angli q̄dam me dij fūt. qi immortales ſint ē dō. miſeri ē hōib⁹ immortalitatē nō ſinat tranſire. ē intrari ē mediator bonus. qui ⁊ mortal ee ad tēp⁹ uoluit. ⁊ baptiſ mortalitate p fidē ponit. q̄ nō ſe intpoſuit. ut ad beatam immortalitatē tranſire nō ſineret. ſ; ad hī ſe intpoſuit bap⁹ ⁊ mortal. ut mortalitate tranſacta. eternā tuis. immortalē. ⁊ exemplaris. baptiſ faceret. Aliu ē g̃ medi⁹ malus q̄ ſepat amicos. Alius bonus. q̄ reconciliat inimicos. i. x̄. q̄ dedit ſemetipm p nob redēpcionē. in hoc inuocat⁹ ēt uelle ſaluare. dedit deo. p oīb; nul li ex̄cepto qui uelit.

Cuius teſtimoniū tēpib⁹ ſuis cōfirmati ē. in q̄ poſitus ſū. ego p dicator ⁊ apl⁹. Veritatē dico ⁊ nō mēcior doctor gētiū in fide ⁊ ueritate

Cui⁹ rei teſtimoniū tp̄ib⁹ ſuis cōfirmati ē. i. h rei teſtib; approbata eſt. ſ. anglis et apl⁹. t tm cui⁹ rei. teſtis. item. ſū. cōfir. ē. i. cui⁹ rei ⁊ teſtes p̄cl ferūt. ſ. p phe. ⁊ con grue tp̄ porū cōpletū ē. in quo. i. in q̄ re p̄dicanda poſitus ſū ego adō p̄dicator ⁊ apl⁹. q̄ plus ē p̄dicator. n. nomē ē actus. apl⁹ aūt nomē dignitatis. ⁊ in hīs. ſ. q̄d x̄ dedit ſe. ⁊ q̄d ego ſū apl⁹. Veritatē dico ⁊ nō mencior in aliqua par te. ē credi optat. q̄d ego ſū doctor gētiū in fide ⁊ veritate p̄ceptor dī q̄ fidē doce bat. ⁊ veritate. i. p̄cepta dī ua. t veritatē ſu tura que ē rel ⁊ merces fidei q̄ris inedē. fidel p̄cedat. ēdm. n. ut cognoſcam. non cognoſcēm. ut ēdam. Quid. n. ē fidel ni ēde q̄d nō uidet. fidel g̃ ē q̄d nō uidet ēdere. uerital q̄d credidit unde.

Volo g̃ uiros ora re in oī loco. leuātes puras

Volo g̃. q̄i quia ſū doctor gē tiū. t quia bonū ē ora re. Volo g̃ uos. u. ora. in oī lo

¬ disceptacioē. Simili ¬ mulieres in habitu ornato. cū uerecūdia ¬ sobrietate ornātes se nō in torti\s crinibus aud auro. aud margaritis. ut ueste p̄ciosa. s; qd decet mulieres p̄mittentes pietatē p opa bona. ꝯ mulier in silencio discat. cū oi subiectioē Docere aūt mulieri nō p̄mitto. neq; dñari in uirū s; ee in silencio.

sine nō solū in eccl̄a. nō dep̄ihendi adtendrena s; le uantes ad etna puras manus. i. bonū affectū cordis. qui dīm a mat. ¬ hoc fuū trā. i. odio alic. ¬ disceptacione. i. hesitacione ú ē. n. tēpestas ire. t hesitacio: n placer dō. distingue ra ē adp̄ximū. disceptacio ad dīm. si mulier ¬ mulieres uolo ut dicēt. ¬ manus leuent sine ira ¬ disceptacione excl̄tantes in habitu ornato. i. religiōe cār ornāte eas. mulieres dico ornātes se. aliꝰ ut tumb' cū uerecundia uultus. ut nō sint ante frōtis. ut meretrices. ¬ sobrietate mētis. ¬ nō ornantes se crinib' tortis. i. crispis. ¬ nō ornātes se. aud auro aud margaritis. t ueste p̄ciosa. t ita nō ornantes se mē. ita. a. a. aud. aur. ut crinib' ꝟ intorta sit. t nō ornātes se. uel. p̄. ut his oīb' ultr̄ p̄ sue modulū ¬ quales decēs ornatus mulieres

ducant. s; quia p omia bona opa sit p̄mittentes ¬ moderates. qr̄ pietatē ad qd decet mulieres. t nā. sine ornamentis semp̄ omia opa bona qd decet mulieres p̄mittentes pie. que. n. nult auduri melinare se ꝟb' āmota a se pompa. ut mām dī placeat. habitus. n. superbus nec impetrat nec recta de se fac̄ credi. ¶ mulier. ¬ c̄. quando offm dic̄. uenere ois ¬ exponit ¬ quale ¬ p quibus ¬ qr̄. ¬ qd unq; quandū sit. nē dicit q docēdi offm solis uiris uenat ¬ quales ad illud debēt admari: dīmunat. qi agere cū uiris e cōe mulieribꝰ. s; nō loqui. quia mulier uhlencio. s. nil intrōgans discat q ignorat cū oīa subiectione. s. nō erecta ¬ huīmi docē aūt uirū in eccl̄ia mulieri nō p̄mitto. si. n. loquitur: mag̃ irritat ad luxuriā. ¬ irritatur. neq; p̄mitto mulieri dñari alq̄ prelacione spūali uirū ¬ in suo sexu s; ee in silencio ut nō defabuletur cū ueina. esse n solum habitū humilē ¬ honestū hīre mulierē docet. ūm docendi auctoritatē ei negant: ¬ subiectionē uiro debēt. ut tā habitu quā obsequijs sub potestate sit uiri. ex quo trahit originem.

Adā eni p̄mꝰ fo\mat' ē: deinde eua. & adā nō ē seductus: mulier aūt seducta in p̄uaricatioē fuit. Saluabit aūt p̄filioꝝ gēnacio nē: si p̄māserit in fide ¬ dilectione. ¬ sc̄ificōe ē sobietate. fiosus sino.

dā. n. cur mulier subiecta fit: eām reddit. qi. s. prior ē facta. ¬ posfuit in culpa. qī nō p̄mitto. mulieri dñari in uirū. s; p̄cipio subiici ¬ hordinationis ostendit. s. q mulier uiro subsit. Adam. n. p̄ mū formatꝰ est. deinde euā. et

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mulier aũr seducta consensu fuit utro unpua
ricatione .i. fcē utrũ puaricari actu. ꝟ si do
minaretur facili⁹ seducẽtur. Nota q aut. adã
nõ ẽ seduct⁹. cũ eũ puaricatorẽ apls dicat. In
similitudinẽ puaricatiõis ade seducti tñ nõ
negat. Vñ ⁊ rogat⁹ nõ aut. mulier seduxỏ
me. s; dedit mi ⁊ comedi. mulier ũ aut. ser
pens seduxẽ me. hãc aũr seductionẽ ꝓpe ap
pellauit apls p q ro q suadebatur cum fal
su ẽet. uũ putauit ẽ. s. q ds ro ugnũ illõ tãge
phibuerit. q sciebat eos si tetigissent hẽ dos
fitos tanq̃ eis dnuitatẽ minu⁹ qu eos ho
mines fecerat s; ⁊ si utrũ ꝑ aliq̃ mtis elacionẽ
que dñm mtinoz seruatorẽ late nõ potuit. sol
lertauit aliq̃ expiẽdi cupiditas. cũ mulierẽ
uid⁹ acepta illa esca nõ ẽe mortuam nõ tñ
eũ arbitror si iã spũali mite pdit⁹ erat ullo
mi dixisse q diabolus fugiebat. ro aut. Adã
nõ ẽ se. por. s. nec ineo in quo mulier ut. s.
illõ ẽdet ẽe uũ erimus hẽ dy. s; putauit utiq;
posse fi. ut ⁊ uxeon morẽ gereret. ⁊ p pennẽ
eiã uenia hꝫet. mn̄ g pecauit. qui d pe
nitentia ⁊ di mia cogitauit. p q. ꝛ mulier se
ducta manducauit eiq; dedit ut simt ẽdẽt
noluitq; eã ristare. q̃ ẽdebat sin suo solacio cõ
tabescere. ⁊ a se alienatã oio mitre nõ q̃dẽ car
nali uet⁹ concupiscentia. q̃ nõ du senserat. s; a
micabili quadã bñuolentia q̃ ptinq; fit ut
ostendat ds. ne offendat amic⁹ q eũ facẽ nõ
debuisse diuine sentẽtie iustus exitus indi
cauit. g⁹ alo in q̃dã ⁊ ꝑe decept⁹ ẽ inexpt⁹
n. diuine scientie meo potuit falli ut uen
ale ẽdet ẽe cõmissum. s; dolo illo serpẽtino
quo mulier seducta ẽ ritto in illũ arbitror
potuisse seduci. Saluabit aũt. qi in ecclia n
debet mulier docẽ. s; tñ saluabit p filioz
gnatio. si. p. m. f. i. augmtũ saluti int. si filii
os gnat do cotidie instruendo. ut maneat
in fide ⁊ dilectione di ⁊ pximi. ⁊ scificatio
ne q̃ in baptismo pcepit eũ sobietate .i. cũ
pudicia cẽ castis uicioz. t na. sal. aũt qi ⁊
si mulier fuit causa peccati tñ saluabit nõ
solũ ugo ⁊ manent. s; ⁊ nupta ⁊ si ab ope
nupciarũ nũq̃ cessant. s; p gnatiõnẽ filioz
mercdẽt. ab hoc mundo exierit. saluabit dico
si tñ pmanserit. m. fi. ⁊ di. ⁊ sci. ut pr̃ ꝑ
utrũ altrum nõ cognoscat. cũ sobri. i. tẽp
antia. ut ꝑ ⁊ utro tẽperate utatur. t na
sal. aũ ⁊ c. Vidr exhis uerb obẽe mulieri

pmanẽ nolunt. s; alibi dicẽ apls bacior ẽt
sũ ugo sũ uidua si sic pmanserit. Vnde p
intelligi. eũ aut. sal. mu. p. g. fi. occulte rei
misterium figurasse. s; filij mulieris sũt bona
opa carnis que maxime mostrat ecclie frequẽ
tari solẽt. opa ũ mĩe nich pfũt sũ pagano
sũ uidis. q̃ x nõ cognt. sũ quibẽq; hereti
sũ scismatici ũ fidei ⁊ dilectio ⁊ soba scẽti
catio nõ inuenitur. ⁊ io addidit. si pmanse
rint alioqn si ad ultimam acceptatur eis ma
ne ẽ q aut. sal. mu. pge. fi. nõne mag ⁊ cõ
tines? nõne mag uirgo dic? s; mulier? tipus
ẽ carnis. adã? rõis qu pennis uirtutũ uolat
ad dñm. ut passer ad domũ. Vñ ꝓpha passer
inuenit. s. do. ⁊ .tu. n. s. ũ. re. p. s. Passer est
rõ. turtur ẽ caro que gnat filios. i. opa bo
na que tñ nõ pfunt paganis ⁊ hui⁹modi. n
tamũ infide ⁊ dilectione. ꝟ ẽ turt⁹ q̃ pullos
ponit in nido. nõ abiert illos. ueũq;. i. bo
na opa facẽ. s; in nido. i. in unitate ecclie in
fide catholica. ꝟ ẽ que ꝓmo seducit ⁊ seduẽ
tur rũ. qi pcarnẽ seducitur rõ. sic p euã se
ductus est adã. s; tñ sal. caro p tipualem
gnacionẽ filioz. i. bonoz ⁊ opm si tñ filij
i. opa pmanserit. infi ⁊ di. ⁊ sci. ⁊ c. so. fidei
i. ueritus sermo ẽ iste q̃ dixi ⁊ q̃ dictus sũ.

Siquis epatum desiderat bonũ opus desiderat.

Siquis ⁊ c
dixit qõ
uir pot p
ce ⁊ doctr
q̃s ⁊ c. qui
ꝺ̃ꝺ opa
ri. ⁊ poẽ mulieris nõ supbe dnari s; q̃ scit
intrephensibit ⁊ ꝟ ẽ qõ aut. Siquis desiderat
epatum bonũ op⁹ ꝺ̃ꝺat. opus ue. nõ dig
nitatẽ. laborẽ. nõ delicias. nõ crescere fal
tigio. s; humilitate descendẽ ut fiat seruus
⁊ minist⁹ hominũ ꝓpt. xm. ut ⁊ mansuetus rache
le ꝺ̃cta facie. s; nõ relicta cũ iacob intr⁹
aduiam occidis hpam ⁊ d̃mõte cũ moyse
descendat ad campos. i. ꝺ̃cio otẽplonis ad
laborẽ actionis. nõ. n. sic ẽe q̃s; debet oci
osus. ut in eode ocio utilitatẽ nõ cogitet
pximi. ⁊ sic actuosus ut cõtẽplationem
nõ requirat dñi mocio nõ mercs uacatio
delectare nos deb⁹. s; uel inquisitio t in
uentio ũitatis ut in ea q̃s; pficiat. ⁊ qõ
inueniri altri nõ inuideat macriõe ũ nõ
amand⁹ ẽ honor in hac una sũ potentia.
(c) 2006 Ministerio de Cultura

honorē t̄ potētiā fit ſi recte ⁊ utilit̄ fit. ſ. ū
utilit̄ adſalutē ſubtrax. ꝺ an. Qui ep̄. v. bo
ū. Exponē uolunt q̄ fit ep̄at⁹ q̄ nom̄ ē epi
nō honorif. ḡeū. n. ē. ⁊ in ꝺuerū uocabulum
q̄ ille qui p̄ficitur ill quib⁹ p̄ficit̄ ſ̄ intē
tit ēam cor. ſ. ḡenſ. ſcopoſ. n. intēcio ē. in
epi laude ſ̄ intendēſ. ō̄r. ut intelligat ſe
nō ee epm. qui p̄ee dilēe nō pōe. ep̄atus
n. ē ſup ſuam ⁊ alior. untā. intencio. ſtraq;
a ſtudio cognoſcendi utilit̄ſ. nemo phibet.
q̄ ad laudabile pfect oeiū. locuſ uero ſit
ſin quo pplꝰ regi nō pot. ⁊ ſi ita teneatur
⁊ adminiſtretur ut dec. in mōeēt appetitus.
ꝺ oeiū ſem. querit caritat⁹ utilit⁹. negoci
ū utilit̄. ſuſcip nec̄itat⁹ caritatiſ. q̄ ſarcinā
ſi null⁹ imponit. pcipiende atq; intuendū
uacans ē. utili. ſi aūt imponit. ſuſcipi
enda ē pp̄ caritatiſ nec̄itatē. ſ; ñ ſic ōſeren
da ē delectacio utilit⁹. ne ſubtr̄hatur ipa ſu
auitaſ. ⁊ opp̄mat ita nec̄itat⁹. quat aūt epi
debeat ee. deſcribit dicens.

**Oportet ḡ epm ir
reprehenſibilē ee.
unius uxoris uirū.
ſobriū pruden
tē ornatū pudi
cū hoſpitalē doc
torē. Nō uinolē
tū nō percuſſorem
ſ; modeſtū nō li
tigioſū nō cupi
dū. ſue domui
bñ p̄poſitū. filios
hītes ſubditos.
cū oī caſtitate.**

Oportet qī epus ē. qꝺ quis inpa tu ōſidat. ut ꝺ bñe opari ꝓpit. oportet epm .i. eū qui e hḡ ordinā dus. irre prehenſibi lem ee. ſꝺ .n. ē qꝺ ad uitū aut. ſiñ ēmine ee. reſpe ne ee ñm ē. ut aliquis fit. ſiñ pec cato ſ; hī ita ualt intelli intel. .i. nō obno xiū reprehenſioni. ut talis e hgāt. cōp actione ē. ceū gr̄co dicantur. uniꝰ uxoris uirū .i. monogamū

p̄ baptiſmū ſi. n. añ baptm. hūt ſuggā que obierit. nō ei imputant. cui prſus nouo. nec ſtup̄. ñ ata. que añ fuer̄. obſūt. Sobriū nā iminuſt rēpſ. phibent unū. ⁊ ſiccā ñ bibere. ne ebetate grauentur corꝺa eor. ⁊ ut ſēp uigeat ſenſus ⁊ tenuis ſit. Prudentē in omib; agendis. ꝺ diē. ō̄r eoſ q̄ ſub noīe ſimplicitatiſ. excuſāt ſtulticiam ſacꝺotū. ematū uirtutib⁹. t̄ motu. ⁊ meſtu. ⁊ habitu. ⁊ ſermōe cōi. pudicū. .i. uerecūꝺū. hoſpitalē. ſ. qui in hoc añ ſtuꝺent. ꝺoctorē ē. ſ. qui h̄t grām docendi. q̄ innocēſ ablq; ſermone ꝺiſcretio. q̄ exēplo pꝺē. ñ ſilemo nocet. Nam latrant canes. ⁊ baculo. lupi arcē
ñ ſūt. Vñ. ḡ maledicentiſ canis. nō ualēſ latrare.
nō inſolentē. qui h̄ frequēt agat. q̄ uent⁹ eſtuāſ
mero. ceteꝝ deſpumat inhibitionē. Hoc ebetate
nudant femora ſua. loth q̄ ſodoma nō uicit.
uina uicerūt. nō percuſſorē. .i. ira irraſcibilem.
⁊ pturbatā ſenſus. ut pculeat. qui debz ee
pacient. ut eī ſequant. qui poſunt dorſū ad
flagellū. .i. ee. Sꝺ modeſtū. qui modū ai ſeruet.
Nō litigioſū. ſ. qui h̄ face ſoleat. mich. n. impu
dens eſt. arrogantia ruſticoꝝ. qui garruli
tatē. auctoritatē putāt. ⁊ pati ad litē. inſub
iectos tumulte intonāt. nō cupidū ut apli. qui
mich pē uictū ⁊ ueſtitū q̄rebāt. morbo cupidi
tatiſ. pene oēs laborāt. ꝺ. Ꝓcipit epm nō ee
cupidum. q̄ facile auſto ꝺuraret. ꝺomui ſuę
.i. familie. bñ ꝓpoſitū. nō ut opus augeat. t̄ hui⁹
modi ata faciat. ſ; ut q̄ pp̄ p̄ceptur⁹ ē. p̄ a do
meſtic⁹ exigat. hoc. ſ. filios hītē bñ ſubditos in
omī caſtitate. ne imitent filios heli qui iuxta
bulo rēpſ. eī mulieribꝰ dormiebāt. ⁊ religionē
pꝺā puniēbāt. q. in oculis erat. inſuaſ ꝺuciaſ con
iuxerūt.

**Siquis aūt domui
ſue pē neſcit q̄
m eccle ḋi dili
gētiā adibebit.
nōne ophitū ne
inſuꝑbiā elatus.
inuidiū incꝺ
ꝺiabli. Inue**

Siquis nē qī opter do mui ſue p̄ poſitū bñ. Siqs aūt neſcit pē domui ſue minori de qua ⁊ fa miliarior ea ſibi ē. q̄m habeb diligētiā eccle ḋi.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aūt ullū ⁊ teſtum onuum habe bo nū. ab hiſ q̄ foꝛ ſūt: ut nō in ob pbriū incidat. ⁊ laqueū diabo li. Diaconeſ ſimi lit pudicoſ nō bi linguеſ: nō mt to uino deditoſ nō turpe lucrū ſectātеſ: haben teſ miſteriū fidi incōſcietia pura & hi g̊ pbentur pmū. ⁊ ſic miniſ trent.

ut ſit aut nō neophi tum ſuppoſit. ne elatuſ i ſupbiam ꝓ ceteris dignu ozem ſe putans: nouitate poteſtatiſ miſia tuſ. q̄ eo indigeat religio: incidat in uin uinū diaboli. i. ruat ꝓ arrogātiā: ſic di aboluſ. neſcit. u. momentaneuſ facdos: humilitatē: ⁊ modoſ ꝓ parū t ſe ipm ornē. nō ieiunauit. nō fleuit. nō ſe coꝛrexit. nō pauꝑibuſ erꝛogauit. arrogantiā: que ē ruina diabli incidūt. qui pūcto hoꝛe nerdū diſcipli: fuit magiſtri. oꝑi. à. ū teſtu. hīre. bo. nō ſolū a fidelib;: ſ; ⁊ ab hiſ qui foꝛis ſūt. i. ab infidelib. ꝫ clauſala cōgruit ꝓcepto. ſ. irrephenſibile eū ee oꝑtet: non ſolū a domeſticiſ: ſ; ⁊ ab alie niſ. ſ. iudiſ. gentib. ꝫ reticſ. ut q̄ religio ni deꝛahūt ei ut te deꝛahe nō audāt. Et

in ob. i. meōtepū. apō fidelеſ. ⁊ infideleſ: ſic intelligit: in laqueum diaboli. i. in hoduū ⁊ ſi alioſ diaboli laqueoſ diaconeſ ⁊ cē. hic deſcri bit qualeſ debeāt ee: diaconeſ. ꝺ ꝓbriſ: ta de uiꝝ. ſ; nomine epi: eoſ cōphendit n. n. epōſ ꝑ ꝓbriſ accipet: nō ꝺ eiſ diminuēt. deſ cendenſ: ad diaconeſ ꝺ quib⁹ ait. diaconoſ oꝑtet ee: pudicoſ. nō bilinguеſ ut qui ſemi nāt diſcordiam. nō multo uino deditoſ. i. e briioſoſ. nō turpe lucrū. ſāc. i. ut qui frequ hoc agunt turpe lucrū ē emere. ⁊ pluꝛes uende. Turpe ē. n. hoc ꝓfeſſioni ⁊ ſtude q̄ſ tib⁹ hīneſ miſteriū fidei. ſ. ut ſciāt: q. ꝺ fide aliq̄ ē oculeū. Illoſ dico manēteſ in ſcientia pura ⁊ hi hīt ꝓbentur ꝓmū. qz nec ſiꝑficē ant hi: ſ; aut. ⁊ hi. in hoc minuit: ⁊ epōſ ee ꝓbandoſ: ⁊ ſic. i. taleſ inuenti. ſ.

Nullū enim ha bentеſ. ꝺmulieres ſimilit pudicaſ nō detrahētеſ ſobriaſ fideleſ i omib⁹

Nullum enim hīntеſ miniſtrēt. mulieres loquеſ de diaconiſ: miſerit ꝺ mulierib⁹ ordinādoꝝ docēſ: qua leſ debeāt ee ait. g̊ mulie reſ ordinandoꝝ. ſimilit oꝑtet pudicaſ mente ⁊ coꝛpe. nō detrahētеſ ut ſepe faciunt mulieres. ſobriaſ. fideleſ in omib⁹: dictiſ ⁊ factiſ. qz ſi male ſūt: in ri eiſ regendiſ neceſſariꝫ: nō ſūt tollēdi. ex nota. q̄ ē ſem ꝑtiꝑ cari epm ⁊ diaco nū: utiq; plebē non deſparē uult ee uixē te: q. dñſ ait. Sei eſtote q̄m ego ſeſ fū. ioq; ⁊ mulieres que mundiſſimo gtu ſūt uult ee ſūt ēmune. ut mūda ſit eccla ſ; castrigē oēēoe hoꝝ ubiꝝ. qz. ſ. ū ꝺ diaconiſ agit: ꝺ mulieribꝫ loq̄r. dūt diaconaſ debe ordina ri. q. ee auctoritatē ē.

Diaconeſ ſit uni uxoꝛiſ uiri. q̄ filiiſ ſuiſ bene ꝑſit ⁊ ſuis dom⁹

Diaconeſ ꝓ impoſi cionē ꝺ mu lieribꝫ: nam ꝺ diaconiſ dicē. diaco neſ ⁊ ſint uiri uni⁹ uxoriſ q̄

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Qui cū bene mi
nistrauerīt gr̃dū
bonū ś adquirēt
¬multā fiduciā
in fide que ē ī x̊
ihu.

hec t scribo. spāl
uenire me ante
cito. Si aūt tar
dauero: ut scias
quom̄ oporteat te
in domo dei cō
uersari. que ē ec
clia dei uiui: co
lūpna ¬ firma
mentū ueritatis.

Et cū manifes
te magnū ē pi
etatis sacr̃mtū

ē sēda q
hīne p̄sint
filyś suis
¬ domib;
suis. i. fa
milyś. q
talēs: be
ne minis
trabunt
mercēdia.

as uniq; magnū ē: qui.n. bñe
mini. adquirūt sibi gr̃dū dig
nore. ſ. ut ep̄i fiant. bonū ſ. utilē sibi ¬
aliis hoīb; ¬ multā fiduciam. eccīe gtie: ¬
hoc: in fide. i. p fidē: que ē in x̊ ihu.

hec t scribo fili tim
mothee:
spans me
cito. uc. a.
re. qī ¬ si
spo me ci
to uenire
ad te: nī
h scribo
ad̄o sime
ne necēia.
Si aūt tar
dauero:
scribo hoc:
ut scias
quom̄ op
teat te cō
uersari. ſ.
dūsitates

singlor. in domo dei. io caute ī ea agēd
ē. q domus dei ē. q ē eccīa. ſ. mitor. cōuo
cacio ad unū dei cultū. tanto cautus agēd
ē in ea: q multi ibi sūt. Eccīa dico: di ui
ui ¬ ra in illis ē urra. Que ē colūpna ¬ urra
tis. ſ. mse bene sustinens ¬ tenē. ne corru
at licet tribuletur. & firmamētū. i. fulci
mētū. tam nutantib; ¬ ruīs. q pax: q p
x̊ tot sustinet.

Et mecia
ē sacr̃mtū
. i. x̊. ſ. dei
tūtē occul
tus. Sacr̃m
tum. n. dr̃
nos eccīa

qđ manifestū ē
in carne iustifica
tum ē in spū ap
paruit angl̃is. p̄
dicatū ē gentib⁹
creditū ē in mū
do. assūptum ē
in gla.

os ē: missi
um. Sacr̃m
tū g̃ h̄ appel
latur ubi
patis. q in
nata dum
natus. in
qua patri
ē equalis:
inuisibile
manet. ¬
h̄ sacr̃mtū:
ē ea pieta
tis. i. vere
sēe religionis ¬ ue culture.
¬ io caute seruāda ē eccīa.
de hoc sacramēto: ē magnū q magnitudinis
el nō ē finis. ¬ manifeste magnū q apparuit
p p̄dicatiōnē ¬ p multa miracla. q sacramēti.
¬ si sit inuisibile in se: manifestatū ē eccīe.
ne g̃ fidei negligens p qua tm̄ fecit. manifestatū dico: incarne assūpta. Sacr̃mtū dico
ē x̊: incarne dicē manifestatū. nat̄. n. hō filius
dei. q inscrutabilis erat apud dm̄: ope ¬ p̄dicatione: declarauit se esse ¬ ē sensus ma. ē.
in car. i. opib⁹ ¬ uisure. incarne ostendit: clamat quis cēt: q erat in carne ¬ iustificatū ē
in spū. i. sc̄s ¬ iust⁹ ē ostensus q spū sco cōcepit
ē. Vñ ¬ appa. anglis. q oculis p̄fecerūt q h̄ sacr̃m
ē. Hō. n. uidet tm̄ immortalem anglis q abscō
ditū ē. Vñ ¬ hic eis apparet cū effigiē. aut; p
palatium. io dr̃ apparuisse anglis hō x̊. non
in forma humilitatis sī in potestate. q. n.
p̄us humil⁹ uisus p carnē. demum̄ morte
immaiestate apparuit. q natus ut hō: nō e
rat tm̄ homo. ut agnoscentes angli misteriū.
q p̄ latent: incarne declaratum genu illi
flectentes. qī grās agant. q ut caro ē dicere
tur. & p̄dicatū ē: gentib⁹ esse nē magnū.
& credit̄ ē manēs: immūdo. ut p̄fidia mūdi:
nemā erroris mereri nō possit. sic dns dicit
d mūdis. Si nō uenisse ¬ locutus eis nō fuis
sē. pec. nā. ha. nē ar excusa. nō hīnt de pecca
¬ assūpti ō hac mortalitate: in gla. ut
sit sup omnē creaturā. hūs. no: q ē sr̃. ōe. no.
cui flectitur omne genu.

Spūs aūt
que sibi
spūs sēs re
uelauerit

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uſſimuſ tēpibuſ diſcedēt quidā a fide adtēdentes ſpīb⁹ erroꝛuſ ⁊ doctrinaſ demonioꝝ in ypocriſi loquētium mendaciū: ⁊ cauteriatā hīntiū ſuā cōſcientiā. phibentiū nubere. abſtinētiū a cibis q̄s ds creauit: ad percipiēdū cū gr̄iarum actiōe fidelib⁹ ⁊ his qui cognouerūt ueritatē: q̄ oīs c̄at a ds bona ⁊ nichil reiciēdū q̄d c̄ gr̄iarū actiōe percipit. Sc̄ificat enim p uerbū ds ⁊ oratiōnē.

aduſtione ⁊ cauteriatā ecclie nō tacet di cenſ futoſ peſtifere doctrine uroſ. ut p̄monita eccla. ſit ſollicita: ne abhuiꝰ modi hoīb⁹ ꝯcūuen. uat. q̄ ita dig na ē dom⁹ di: ſi ſpl. ſ. manifeſte dicit in m corde. q̄ i nouiſſimis tēpib⁹. cōꝛ que in amplū uigilā dū ē: q̄dā ſ. notabileſ diſcedent a fide. ūn: ſup in uen ir diſceſſio p̄mū: ⁊ io curā dom⁹ di ne de ponat. eū ſit a dō ſub limuſ. ut ſupdictū ē. diſcedēt quidā dico attēdentes q̄ ꝯtra ſpīb; erro. q in aliſ: maligni ſpl loquūt ex doctrinaſ nō quidē hoīnū: ſi; dēmo nioꝝ. i. hoīnū demonia hīntiū. hoīnū dico: loquentiū mendaciū in y ⁊ hīntiū ſuā ſcīam. cauteriatā. i. corruptā p̄ ua cogitacione. ⁊ aduſtā ygne male accepti centie. ⁊ ſigno mendacij aptē notabilē. ut oīs cauēāt. ē. n. cauteriū. t cautre: ferrū. a cauē do dictū. quo corrūpit. ⁊ uritur cutis. ⁊ ut dēmulceſ mendacijſ que in ypocriſi locuti ſūt aliq̄ exemplū cauſa ponantur: ſubdit. phibentiū nubē. i. nupciaſ celebrare. quaſ dicēt ee uſtimitaſ: a male anentie. ⁊ pcipientiū. abſtinē acibis q̄ immundi. nō cauſa caſtigacionis corpis: ſi; ut uidēntur abſtinētes. ⁊ boni q̄ſ cibos nō ut illi mēcuntur p̄ncipaliter ſenebrarū cauerūt: ſi; dſ creauit. hī doctrina di ē. illa: demoniox ē. creauit dico: ad percipiendū cū gr̄iarū actiōe. i. ut hō ppt̄ q̄ oīa creata ſūt: percipet. ⁊ inde: grās agerēt. creauit adpcipiendū dico. fidelib⁹ ⁊ his qui no uerūt ueritatē. i. his qui bñe credūt de cibis: ⁊ q̄q̄ credūt: intelligūt. qđ nō dī. Vnitātē dico: hāc. ſ. q̄ omīs creatā di bona ē. i. in ſuo. n. ⁊ nich reiciendū ē: q̄ percipit. i. ſolet percipi cū actiōe gr̄iarū. Teſtamento ueteri: ū cibi quidam carnū phibent. nō ē ita iſta ſentētia ibi. n. qđā aīa lia: dicta fuerūt immūda. nō. n. ſi; figurate. ut ubi gr̄a. ſi ō porco ⁊ agno requiratur: utriq; n ē mundū. q̄ oīs creatura di: bona ē. Dia q̄ppe q̄ ūtr ſūt ordine ſuo bona ſūt. quadā tn ſignificatōe. mundꝰ agnuſ ⁊ porcuſ immundus dr. ⁊ ne mich reiciend ē. ſcīficatur. n. cibus. ne diabolꝰ p̄ eū noceat. i. ſcē ſit eis. ⁊ ſalubris. nō noxius aīe t corpi. p ubū di. i. p filiū. p q̄ creauit pat. ⁊ oīonē. Verbum. n. ſcīficat. oīo: impetrat. diabolꝰ li: p cibū tēptat.

Hec ꝓponēſ fr̄ib⁹ bonus eris mini⁹ t x̄pi ihu nutrit⁹ uerb fidei ⁊ bone doctrine q̄m adſecutus es. Inepta aūt ⁊ anilēſ fabulas deuita.

Hec q̄ dixi de creatura ⁊ dnupcijſ ꝓponit. i. ante ponēſ t ꝓponit. i. publice ponēſ. fr̄ib⁹ bonus eris re: ⁊ opinione. minist⁹ x̄pi ihu qui bñe potes hī facere. ut dico: enutritus ab aliis ūb fidei

¶ bone doctꝛę.⁊ immoub⁹. quā ⁊ tuo studio. ꝺ secutus es. abutꝛ fama. ⁊ ꝓpone. ineptas aũt fabulas.⁊ ú nec apparuꝺo ē.⁊ inanes. que sunt. ſ. sine fructu.¬ si ita nō uocatur ē rō. ut inte galabul⁹.⁊ anles. ſ. quas solēt anus narrare iuuenib⁹.⁊ ſuera ¬ q nō sufficiē illa uitare. ú ꝺa ꝛfirmet.⁊ ꝺcit.

Exercet aũt q̄ illa ꝓpone fr̄ibus.⁊ exerce te ipm ad pietatē. ſ. ad cultū ¬ religionem omīpotētis ¬ ad opa mīe. ¶ā ¬ ē. q̄ ido pietate moneo. q exercitatio maxime fatigat ieunando uigilando. abstinendo. que fr̄ena carnis.⁊ admodicū utilis ē. ñ huic addatur pietas. ad ℔.n. tantū ualet. ut quedā faciat utilia uicia. quib⁹ utilitas careat pena. ille debita. ſz nō oīa. Pietas aũt que opat bona fr̄ib⁹ ualet ad promerendū dm. oīa. n. ſuma ꝺiscipline xp̄ianis. utilia ¬ pietate ē. quā aliquis sequat. ſi lubricū carnis patitur. sin ꝺubio uacillabit. nō tñ peribit. Quia aũt solū exercitiū corpis hūt sepe penas pacis. Hoc ex ꝓbis ꝺs datur intelligi. q uigilis ¬ ieunus.⁊ opib⁹ ꝺi timothe exercebat se. nō ad⁹ mentē. opib⁹ mīe. Pietas aũt q̄ exercitio corpis parū utilis ē. ſz pietas. q. ſ. aliqs saluari omīum studet. ē utilis ad omīa. mḷ. ſ. q ē hñs. i. q hz pietas ꝓmissionē uite. que nūc ē. ut hic bonus habundet spālib⁹.⁊ cōpalibus sufficientia hār.¬ futꝛe. ut ufuto uita hāc eā nā. uñ dns meus ihc dicit. Accipiet in hoc seculo septies. tm. i. multiplicone nē ꝺuciat.¬ glie.¬ ifuto seculo. uitā etnā. nā. n. nos ꝺserit.⁊ mutuis nec auris sic ipe aut. Primū q̄rite regnū ꝺi.⁊ hec oīa adicient. ub. ſdo aut. hñs ꝓmissionē uite q nē ē.¬ futꝛi. i. hñs hic ꝺuciat.⁊ glam ¬ ufuto uitā etnā. Vñ salomō meantibus. Ieua ei⁹ ſub ea. me.⁊ ꝺe. il. am. me. Vñ ¬ alibi ꝺicit sam

ternia. uē dicē. ſndgenta ei⁹. annu uite.¬ mīnus tra eum. ꝺuucite ¬ honor.

Fidelis sermo ¬ oī acceptione dign⁹ hoc eñ laboꝛam⁹ ¬ maledicim⁹ qꝛ sp̄am⁹ in dm uiu. q ē saluatoꝛ oīum hoīnū maxime fidelium.

Fidelis q̄ pietas hr̄ p missionem uite huius ¬ futꝛe.¬ iste sermo ꝺs pietate. ē fidel. i. uerax.¬ oī acceptione dign⁹ q uitā ē. & imme ostendo. ſn ℔.n. intendēs q pietas habet ꝓmissionē uite huius ¬ futꝛe. laboꝛamus ¬ maledicimur. i. opꝓbria patimur. ſ. q sp̄am⁹ in dm uiuum. i. sicut ꝺs ꝓmisit qui dat uitā. qui ē saluator oīum hoīnū. Cū uniꝛsa. n. saluat carnalesqꝛ pal⁹ salute. qui solē. sū. ouri: fac. fr̄. bo.¬ ma. saluatoꝛ ē oīum ꝺico.¬ maxime fidelium quos saluat hic:¬ in futuro. ſ. corp⁹¬ aiam.

Precipe hec ¬ doce. nemo ꝺesꝑnat ſ; exemplum esto fidelium. in uꝛbo in cōuꝛsacōe in caritate in fiꝺe in castitate.

Precipe q̄ fabulas deuita exercete ꝺpietatē.¬ ꝓcipe sic⁹ ℔ ſ. ut fabulas uitēt.¬ se exerceāt:¬ doce nescientes ut si milit faciāt. & ℔ ita mate fac:⁊ qꝛ nemo ꝺesꝑnat ad ho.

.t. ſ; exto. ex. fidelū. ú uitēt tua ꝺ uꝛsacōe exēplo tui pficiāt. esto. ex. dico. i uꝛbo ú tuo exēplo caute loq̄r.¬ in uꝛsacōe honesta:⁊ mē alos. in caritate ꝺi.¬ ꝓximi. i fiꝺe.¬ castꝛ. mīus¬ corpis. Non⁹ eū ú pfect⁹ ei⁹ p oīa exēplū eēt alīs. ú mado lescere uidet murabit.¬ gnis ꝺisciplina ú act⁹ ei⁹ excusarēt etatē.¬ n qi iuuenis. ſ; qi senior hret.¬ erubesceret maiores natu: si n se exhibēt uꝛ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Dum uenio attendere lectioni & exhortacioni doctrine. Noli negligere gr̃am que in te ē. que data ē t p ꝓphiā ē impositioē manuum pbrij.

Dum uenio] attendō lectōi ꝯ sēp tural⁹ mittit gal⁹ & post lectionem attēde exhortacioi iam nosse numꝰ & doctrine nesci entiū. qō debes⁹ q ad hꝰ ostitutus es⁹. et noli. n. g̃. ep̃atus⁹. que in te ē que t data ē p ꝓphiam .i. sēcz electionē. inqua ep̃us⁹ uidet dīe quat⁹ futurus sit. Prophia g̃ ē. qui eiꝰ q̄ docta futurus ido neus⁹. ne g̃ faciat eam irritā. ne inobediēs sis⁹ his quib⁹ eap̃ inclinastu. Vt ꝓphiā hic uocat⁹ inspiracōnē sp̃s. sci. p quam p̃scie bat ad ō hoc & ō cet⁹⁹. ēt acturus⁹. io⁹ ait. que data ē t. p. ꝓphi. qua ꝓphie sp̃u reuelante agnouit apls⁹. unorem uiguū ēē ep̃alu honore. Data ē ꝓphiam dico⁹ cum impōne manuū pbrū. p presbitez. singulare. pro plurali⁹ posuit. q minus⁹ trib⁹ ēt nō posset. & uocat presbitū ep̃m. t io singlariē dicit pbr⁹⁹ q un⁹ imponit manū⁹. cet⁹⁹ assencie tib⁹. Manus⁹. u. impōnis sūr quib⁹ addūtur ūba mistica. qb⁹ confirma⁹ ad hꝰ op⁹ electꝰ auc toritatē accipiens⁹ gr̃a sua tribue. ū auxiliet uice dn̄i⁹. sacrificia dō offerre. Vt f. alā. l. cū impo. ma. pbrij. q pbrūū ē causa⁹ ē manus imponāt. t q impōo manuū⁹ dat pbrūū ordinato. &

Hec medita re in his esto ut p̃fectꝰ tuus⁹ manifestus sit oīb⁹. attēde t & doctrine. insta i

Hec] predicta ad offi cium tuū pertinentia⁹ meditare q ad hoc electus es⁹ & in his es to .i. hꝰ ere quere assi duo actu. ius. s. ut

ꝓfl manifes tus sit oīb⁹ .i. ut nullꝰ ignorer te oīnibus ꝙ facere. et ut ꝓficias⁹: attēde. nō dico doct ne⁹: & tibi ſ; t & doct ne. i. ꝓmū quatr uuas⁹ & deiñ q̄tr doceas⁹. ꝑ insta in ill. que t & alij ualēt. hoc .n. facies⁹ & te ipm. saluū facies & eos⁹ qui audiunt. Seniorē q̄ & si instandū sit⁹ tam cū obsecratione. & quatr⁹ dicam seniorē. s. etate. t moꝛib⁹⁹ ne mēpauū ꝙ etatis honoꝛe. ne indigne ferens⁹. se iuniorē corrigendum. magꝭ exasperetur q̄ ꝓficiat. si; obsecē ut patrē. ut facilꝭ suscipiat admonicionē. pot .n. cōmonit⁹ uereri⁹ ne ꝑna corripiat. qō turpe ē seniorē. Seniorē tñ stultus⁹. ut ait. .cō⁹: uchemēt⁹ ē mēpand⁹. Iuuenes obsecra ut fr̃es⁹. s. cū affectu dilectionis⁹. ut uidēt⁹ amoris ea se cōmoni⁹: facilꝭ se corrigant. Anus⁹ ut matres⁹. ut eū mutu sermōe doce antur & sic honorifice ꝓficiāt. Iuuenculas ut sorores⁹. ut ꝓmpte possit. bone disciplinē suscipe disciplinā & hꝰ fac⁹: in oī castitate ut nec⁹ mitus⁹ cont̄ eas⁹ fiat⁹ malloquio uenenatū⁹: recte iuuenis⁹ de castitate mo net⁹. uiduasque tñ ue uidue fac⁹. i. sic a uiuo ita amundi amore destituat⁹: honora. sup̄ib⁹ eccie sustentādo. & solacijs fouendo

Si qua uit uidua filios aut nepotes hꝰ. discat ꝓmum domū suā bene

Si qua] uit q̄ uerax uiduas honora nō tñ oīs uerax

regere ⁊ mitu
am uc̃ē redde
parẽtib⁹. hoc.n.
acceptū ē coz̃
dō.

Que aūt uidua
uere ē ⁊ desola
ta spet in dño
⁊ instet obsecc̃i
onib⁹ ⁊ oracioī
b⁹ nocte ⁊ die.

Namq; indelus ē.
uuens mortua ē

ſi pot⁹ ſi
qua uera
uidua hr̃
filioſ. nuꝰ
nepotes.
.p.diſ.re.
domum
ſuã in q̃
pbabr̃. ur tc̃ demũ digna ſit
uidua eccle maneipari. ꝑire
.n. debẽt merita. ur debitus honoz tri
bui uidat̃. ⁊ mutuã. u. red. pa. qui eam
aluerunt. ſo debet hoc facere: ẽñ. i.
q̃ hoc. ſ. paruulos regẽ. nõ ſolũ in eccla
ſeruire. acceptũ ẽ coram dō.

Que aūt
q̃ que hr̃
filioſ ullos
regat: q̃
aūt uera
uidua ẽ
⁊ deſola
ta. i. nõ
habens
domum:
ſpet. i. ſp̃
pare de
ber i dō.
.i. recipi debet in eccla. ⁊ inſtet. i. inſta
re debet. obſecracionib⁹: que ſũt pdẽp
cione bonoz. nocte ac die. nã ſi aūr fa
cer: mortua ẽ. Vñ. ſ. hã ⁊ c. ⁊ debet cẽ in
reꝓhenſibil. in ⁊ addit. ⁊ hĩ ꝑcipe ⁊ c. t
ta. Que aūt. Vidua filioſ t neposes hñt.
nõ facile admittẽda adſtipendia eccle:
docent. q. ſi pie. ⁊ ſollicite domũ ſuã gu
bnant: uſtũ ẽ ⁊ necc̃e: ut ſuis pximis
ei necc̃aria miniſtret. Si u deſolata ẽ. ⁊ ua
uidua: ſuſcipi debet in eccla. que aūt
ua uidua ſit. deſcribit. ⁊ ẽ hic diffinicio.
ue uidue. q̃ ueram uiduã ſuſcipe: hec
aūt uera ẽ. que uera. u. ẽ. ⁊ deſo. ſpat. in.
dō. ⁊ inſtat. ob. ⁊ o. n. ac. die. ua uidua et
deſolata. t a ſuis cõtẽpta: ſpat in dō. uidẽs
.n. ſe exnulla ꝑte hñre ſuffragiũ: toto ẽ
animo duota dō ō quo ſolo: ſpat auxi
liũ urte ⁊ ſalutis.

Nam
⁊ ẽ. q̃
illa q̃
ſpat

ſtat ue u
dua ẽ: nã
alia nõ: ⁊ ſ
ẽ q. aut. Hã
que indeleus hui⁹ mũdi ẽ mues
cõi uita mortua ẽ in aĩa. uiduam
ralẽ ẽe debe ſigeat: ut oſtendat ſe iõ ſed̃as
nupcias ꝛep̃ſiſſe ut inſt . Diſcipline dñice.
ſi. n. ſub nomine uidue deleicis. t luxurie uac
cer: uuens mortua hñda ẽ. q. genus impos
ture ẽ. honorẽ uidue hñre uelle. ⁊ nõ obſeq̃
dō. aliud agẽ. ⁊ aliud ꝓfiti. cũ ꝓfiteatur re
ligionẽ. ⁊ hĩſ uidue. ꝑcipe. hoc ut nõ ſint
indelicis. ⁊ ut ſint irreꝓ. q. nõ ẽ eis occõ
mundi tanta diligentia actuũ. t mor uu
duam uult hñre: ut reꝓhendi nõ poſſit. a
mota. n. a mundana ſpe conſolacionis ⁊ cor
ꝓis. curandi officio: ad dñm ſe cõtulit. ut ꝓ
babilem agat uitã. Sublatis. n. occonibus
que aditus ſolẽt apere peccatis. pot̃ bona
cõſolacio meis lumis ꝓmanere.

Siquis aūt ſuoz
⁊ maxime dom
eſticoz curã nõ
hñt. fidẽ negauit.
⁊ ẽ infideli de
terioz.

Siquis aūt
q̃ uera ui
dua. ſi do
mũ hñt eã
regat. ſi aūt
hoc negle
xẽ. infideli de
tior ẽ. ⁊ h
ẽ q. aut.
ſiquis aūt
nõ hñt curã
ſuoz ⁊ maxime domeſticoz
ut ſũt patres ⁊ filii. ⁊ huiꝰmodi.
fidẽ denegauit opib⁹ ⁊ ſi nõ uiu. q. ꝓxmũ
nõ diligit. ⁊ ẽ deteriori infideli. q. hic nõdum
inuitẽ nouit. t ꝓmittit. ⁊ nota q. aut. domeſ
ticoz. q. tã domeſtici eq; ſũt. ut parẽtes filiis.
t parentib⁹ filii: iõ ipe magiſtr̃ ſcoz. inſinuat:
q. apiis filiis cura impendenda ẽ parentib⁹:
de ſe ipo exemplũ oſtituit: q̃n de cruce ma
trẽ ioh̃i cõmendauit ⁊ alẽm poſt ſe quo dam
filiũ ei ꝓmiſit.

Uidua eligat̃ nõ
min⁹. xl. annoz
que fuit unius

Uidua ut
dictum ẽ.
uera. ⁊ de
ſolata eli
gatur que
eccle paſ
catur ab
monus ⁊

(c) 2006 Ministerio de Cultura

bonis testimoni ũ habens si filios educauit. si hos pcio recep. si scõ rũ pedes lauit. si tribulacionem pacientib' submu nistrauit. si oẽ opus bonũ secu ta ẽ.

Adolescencio3es aũt uduas de uxa. Cũm enim luxuriate fuerĩt. in x̃ nube uolũt. habẽtes dãpna cionẽ. qua pri mã fidẽ irritam fecerũt. simul

sit. s. non min' quã .l.xe. annos in qua eta te. extinc tus ẽ fome' libidinis. q̃ fuit uxor uni' uiri. ꝓp ꝑ dictum sa cramẽtũ in opib' bonis testi. hñs. si filios edu cauit sic hos pcio recep paupes. si lauerit pedes scõrum ꝑoratoꝝ. quos re suscipe pcu losũ erat. faciant' hi muiẽ humiles. q̃ humilit exaltat fecit. qd agna ẽ. n. inh dñdacio humi litatis. q̃ facuit hoc sibi muiẽ fit. etiã ipso ope insibili. q̃ manu nõ facuit. corde faci unt. multo aũt mel' ẽ. ut. q̃ manib' fiat. ñ dedigneatur q̃ x̃. fecit. face xp̃i. Qui. n. ad pedes fris inclinatur. ei mente t exercitatur. t si iam merat. cõfirmatur humilitatis affectus. q̃ si sub mun. pacientib' tribulacõnẽ meq̃rere t hui' modi. ꝙ ꝓ singla. Sic oĩa opus bonũ subsecuta ẽ humilit.

Adolescẽ aũt uduas quarum sang' fer uet. dura .i. uota cas titatis eaꝝ. nõ usq; ado euas. ut eas ecclie alimonijs sustentã eas susci pias. ꝑh uet adoles cẽtula su uas in hac susci pi ꝓfessio

aũt ociose discunt circũire domos. Nõ solũ aũt ociose sed uerbose. q̃ curiose. loq̃ntes q̃ nõ oportet. cũ indecenter egerint uxam. in x̃ nõ dico nubẽt. si nube uolunt qi tẽ nõ sit pecem. nube. ipse dico hmõi dãpnacionem. pro fracta fidẽ uota. m̃ subeat. q̃ ꝓmã fidem .i. uotũ. t nuptio uolato bapti fidẽ. s. q̃m unbapt̃ ꝓfessi sũt irritam fecerũt. uolẽdo ĩ nube. Sed ne dugali q̃ppe uicio si pudicicia seruatur. nõ timetur dãpnacio. si; mu dualis continentia. ĩ uirginalis excellentia. uirt' muneris amplioris expectatur. q̃ ex pecunia ĩ electa. ĩ uota oblata. ĩa nõ solum expedire nupcias. si; ĩ si nõ nubatur. nube uelle dãpnabile ẽ. Venientib'. n. uirginita tẽ. t uiduitatẽ. nõ solum nube. si; ĩ uelle dãpnabile ẽ. q̃ ut demonstraret apls. nõ ait. eũ. n. deuix. in x̃ nubũt. si; nube uolũt hmõi inquit dãpnacionẽ. ĩ q̃r. subdit. qa ꝑ. fidẽ. ir. fe. ĩ si nõ nubendo. nõ uolendo. ut uoluntatẽ q̃ appono excidit. apparear ee dãpnata suã sequat' suã desit nuptie. dãpnatur. n. ꝓpositu fraus. dapnatur frac tu uoti fidei. dãpnãtur tales. qui primẽ ꝓmam fidẽ irritã fecerũt. ĩ omis hui' mõi similes sũt uxoꝝ loth. que ret' aspexit. Sunt aũt. q̃ nõ solũ retro aspiciũt. si; simt cũ ꝓpositi malis. ĩ ociose discũt. i. de. nõ so. ociose. si; ĩ ubose. ĩ curiose. id. q̃. nõ. pp. s. turpia. religiosa nocentia. ne

Nolo g̃ uxores nube. filios pa re. matres fami lias ee nullam

ergo hec mala eligant. uolo uxores uduas nube. qd bonũ ẽ. ĩ filios pro creare. ĩ hi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

occone dare ad uersario male dicti gra. Jam eñi. qđa ꝺ uise ſt retrorſũ poſt ſathanat.

bonũ eſt. ⁊ qr hoc dixerit: pandit ſub denſ. ⁊ ſic nullã occaſionem maledicen .i. maledi cendi. da re aduſario. i. fideli qđ ẽ ei in gra. i. qđ aduſario grum ẽ ꝺ nob. n. male loqui ei grum ẽ. ⁊ nõ ſiñ cã uolo ita: tã. n. quedã taleſ. p uotũ ꝺ uiſe ſiñt retro. poſt ſatha. i. abſcellẽti illo uduat. ⁊ uirginat caſti tatiſ ꝓpoſito: inp̃ioꝛa reſpiciendo. eccidũt. ⁊ intereũt. ⁊ iõ huiꝰ modi nõ ſt recipiẽde.

Siqſ habet ux uel duas ſubminiſ tret illiſ. ⁊ non grauetur eccla ut hiſ que uere uidue ſt ſufficiat. .

Set ſiqſ habet ux uduas ſ uuenes in domo ſua: ſub miniſtret illꝫ que ne ceſſaria ſiñt. & nõ gũet eccla qñ ſi aliũ de nõ hñt eccla daret ei. ñ tñ recipent in eccla. Hõ gũetur dico eccla: ut hiſ que ue uere ſiñt ſufficiat illud. qđ hñt eccla.

Qui bene p̃ſũt pbri. duplici hoꝛe digni habeãt maxime q laboꝛãt in uꝝbo ⁊ doctina. Dic. H. ſcꝑtura. Hõ infrenabꝫ

Qui ben̄ de honoꝛe p̃bꝛoꝝ hꝫ agit. qñ illõ q ꝺ uxi ꝺ uduꝰ obſeruat. ⁊ hꝫ ⁊ p̃ce pe ꝺ pbꝰ ut pbi q bñe p̃ſũt doctina ⁊ uꝝa dig ni hãtur aſubtꝛaꝰ duplici honoꝛe

os bouꝰ tritu rãtiſ: ⁊ digniꝰ ẽ opari mercede ſua.

ur. ſ. ſpũa liter eiſ obediãt. ⁊ ex doꝛa mu niſtrẽt bo ni. n. diſ penſatoꝛeſ ⁊ fideleſ. non ſolũ honoꝛe ſublimu. p uenire debẽt. ſ; ⁊ ẽreno. ut nõ contriſtentur in digñia ſũpauũ ⁊ gaudeãt obediẽtia ſpũaluꝫ. Jnſtanciꝰ fit. n. ſi nõ humiliet ur inopia. ⁊ ereſcet in illo auctoꝛitaſ. cũ uiuet ſe ⁊ inꝑſenti: laboꝛiſ ſui fructũ peꝛcipe. nõ ut habundẽt: ſ; ut nõ ꝺficiat. Tanta inceſſ debet ẽe euangliam regnũ ꝺi: ut nec contriſtetur. nec extollatur. neceſſaꝛiꝰ ꝙ ẽ: accipe ũn uiu rur. carnaliꝰ ẽ ꝓbe. nõ tñ uenale ẽ: euangliu ut phiſ ꝓdicet. ſ; ꝙ etiaꝫ ſi. n. ſic uendit. mag nam rem. uili uendit. Accipiãt ꝙ ſuſtenta cionẽ neceſſaꝛiꝰ a ꝓpto inceſſ diſpenſacõiſ. a dño. Hõ. n. apto redꝺit qi inceſſ illiſ. qui ſibi i caritate ſeruiũt euangli. ſi etiã ſtipendium datur. quo ut poſſit laboꝛare: paſcantur. ⁊ illis duplice honoꝛ exhibend ẽ quidẽ ꝺiꝰ ſacꝺotib;. ſ; maxime hiſ qui laboꝛãt in uꝝbo .i. in exhoꝛtacione ſcientiꝫ. ⁊ doctina neſcientiꝫ. ꝺñm ꝺ exteꝛioꝛ honoꝛe: ꝓbat auctoꝛitate ſcꝑte ſubdẽs dic. n. ſcꝑta. Hõ alligaꝫ ⁊ infrenab os bouꝫ teꝛenti. ſ. ꝓdicatoꝛib;. i. ꝓdicatoꝛi nõ phibenti ſume neceſſa. ⁊ ut dñs euãgio dic. digniꝰ ẽ opariꝰ mercede ſua. uñ: uideſ repoꝛ in laboꝛe.

Aduſuſ pbrm ac cuſacõẽ noli ꝛe cipe. i. ſub duo bꝰ aut tꝛibꝰ teſtib. peccantes coram omib arguе ut ceti timoꝛẽ hãnt. Teſtoꝛ coꝝ dõ ⁊ xꝝ ihu ⁊ electis

Aduſuſ ꝓbrm noli accipe ac cuſacionẽ i. ſubduo buſ aut i buſ teſti buſ duo. ſufficiunt: ſi nõ ꝓba ti ſiñt. hoc iõ dic. qi nõ facile accuſãda ẽ ꝓ: tam alti ordinꝫ. cũ ſit nece i. peccan tes ſiñt.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

angtis ei⁹ ut hec custodiat sin̄ p̄ iudicio. nich faciens malia par tē declinando.

hoc testi monio .s. duoꝝ .t triū omne tos peccaꝝ se. t peccā tes qui ma nifesti sūt argue co ram oīb; ut ⁊ ceteri .s. pbū. t timorē hāeāt. xc. dñm ⁊ paulū seruum ei⁹ audiam⁹. Dñs dicit in euangelio. Si peccauerit in te frē. t. co. ip. tē. t. ⁊ ip. so. aplo dicē. peccātes co. om. ar. Contra ūlia uidr. aplo suo comūi loquis eē uidr dñs s; nō ē ita ⁊ in illo ipse loquit ē. & g utrūq; dixit unū ore suo. Alia n̄ ore pēonis sui. Vum ē g. aliq̄n illd eē faciendū. Aliq̄n illd. s; discernere debem⁹. q̄n illd. ⁊ q̄n istud. Aliq̄n. u. debes corripe inter te ⁊ ip̄m. ut dñs in euangelio ait. Aliq̄n coram oīb; ut ceteri timeāt illd ⁊ si aliq̄n illd fecerim⁹ secundā scripturarū tenebimus atq; in faciendo nō errabim⁹. s; die m̄ aliq̄s q̄n faciā illud. q̄n illd? Immendire ⁊ uidete. qd q̄n facere debeam⁹. s; utrum facere pigri nō simus. q̄n inte peccaut? qd ē qd inte peccaut? tu scis qd peccaut. q̄n g inte peccaut. i. q̄n tu scis q peccaut. tē argue eū secreto. ne in publico eū arguer is. nō sis corrector s; potius. ut iustus ioseph d̄ maria fecit. solus suspicans adultē um. q̄n aūt peccatur palam arguendum. ē ut aūt pbr nō accusetur. testes coram d̄o pre ⁊ dño tuo. qui iudicabit ⁊ angtis ei⁹ electis adsi. ut sepeut bonos amat. ut h custodi as que p̄cepit. ⁊ que sequunt. ⁊ sin̄ iudi cio. i. p̄examinacōne mihi faciens a iustitia declinando i ala p̄te. q̄ aūt aliq̄o faciat p̄ examina .i. ab examinacōne nō delines i aliud q̄ examinacō inuenit ⁊ p̄ h oīa.

Manus cito nemi ni iposueris. ne q; cōmunicaueris peccatis alieni⁹ te ipsū castū custodi

manus nemini cito ipo sueris .i. nō cito or dines s; sepe pba. ⁊ si sapiēs ⁊ sureli

uideat. ⁊ si meōlibet ordinas. neq; com municaueris alienis peccatis alienis que p̄ ordinacōnē fac̄. firmissima utat hī hr. qs n̄ alienioē intelligēda ē omnino pec catoꝝ quā utrat aplis qua q̄s peccatis cō municat si ea palpat. ⁊ eū possit corrige ⁊ corripe negligat. ⁊ te ipsum qu alios iu dicas castū custodi.

Noli adhuc aq̄ bibe s; uino mo dico utere ppt stomachū tuū. ⁊ frequētes in firmitates tuas

Noli q ō castitate monuit. hac occone immodatā abstinētiā phib. q̄n ipe mouerat. q̄ dico ut te castum custodias n̄ noli ad huc sic p̄? sic.n. nō noscet castitatē. mere dico. ppt tuū stoma chum u sedes ē egritudinis. ⁊ frequētes infir mitates. s. ipsos accessus nue spūale alii um ei dat ut se ipm salubri regat doctri na prudēt .n. ds sibi seruū uult nō ut numerate debiles fiāt. ⁊ p̄ medicoꝝ suf fragia requirāt tēpandū ē.n. ut si fieri p̄ cepti obsequiū gradati puchatur poci q̄ in obstinatiam minuatur

Quoꝝdā homin um manifesta sūt p̄cedentia adiu dicatiū q̄doq; autē ⁊ subsequētia. Si milia ⁊ facta: bona manifesta sint ⁊ que alia sese hinc absco dī nō possunt.

Quandoq; qi diuerat sūi iudi cio nichil faciat de terminat iu diciū sit necessa rium ⁊ ui nō. uidētes bona ⁊ ma la manifesta ⁊ occul ta. q̄ ideo opus est examina cione. qr sic quedā sūt mani festa que nō oportet

(c) 2006 Ministerio de Cultura

examinari: ita quedã sũt occulta de qb⁹ sũi p̃ examinacione nõ pot fieri iudicii ũ ⁊ hȳ ẽ qđ ait. Quoꝛdã hoc ⁊ ẽ. t ita cõtinua. iõ bibe unũ. qi ⁊ si mox nõ ei⁹ ruerit tua bona intencio. nõ tñ potũt abscondi siẽ unmal ẽ. nã quoꝛdã hoĩũ pec. na. sũt. qdanfesta dicit ea. ꝺ quib; clarũ ẽ quo nõ fiant ⁊ hȳ sũt p̃cedentia aduꝺicium. qi si ista sequuntur iudicii. nõ ẽ temꝛariũ. quoꝛdã aũt peccata ⁊ sub sequãtur t subsequũtur aduꝺicii. Sub secunꝺ illa que occulta sũt. qi nec ipsa latebũt suo tpe. s; palã fiant in die iudicii. sic ⁊ ꝺ bonus fẽs intelligendũ ẽ ũn sub ungit. Similr ⁊ fẽa bona. quedã manifesta sũt ⁊ nõ ẽ op⁹ pbari. ⁊ illa bona q̃ alr se hñt. i. nõ sunt nota. nõ possũt abscondi suo tpe ꝺ manifestus q̃ iudicem⁹. occulta ũ ꝺi iudicio relinquam⁹. qi ⁊ ipsa abscondi nõ possũt sũi bona sũi mala sũt ẽ tps aduenerit. quo manifestent. t ita ⁊ agit tñ ꝺ ps̃enti iudicio hominũ qđ dr discussio. qi iõ opus ẽ examinacõe qi siẽ quedã fẽa sunt manifesta: ita quedã occulta. ⁊ hȳ ẽ q. diẽ. quoꝛdam ho. ma. p. sũt ⁊ hȳ nõ sũt pbandi p̃ce aduꝺi. i. añ nota. q̃ uenãnt addiscu sionẽ. quorũ aũt pecc̃a spẽ religionis tecta. ⁊ subsecuntur iudicii qi p̃cussi onẽ apparẽt. similr aũt ⁊ fẽa. bona qdã ma. sũt. ⁊ nõ ẽ op⁹ pbari ⁊ illa bona q alr se hñt. i. nõ sunt nota. absco. nõ pos. in discussione. ⁊ hȳ pbanda sũt.

Quicũq; sũt sub
iugo seruu dños
suos oñi honore
dignos arbitrẽ
tur ne nom dñi
⁊ doctrina blas
phemẽt. Q' aũt
fideles hñt dños

nõ cõtẽpnãt qr
frs sũt. s; magr
seruãt. qr fideles
sũt ⁊ dilecti: q
bñficij participes
sũt.

omi honore bene seruiendo eis. Secundum ẽ quosdã p̃cauere cõmunẽ omnib⁹ in ꝺe ee sub tatẽ q de spuali libratre. utriq; uñ. nõ de carnali. ut intelligebãt illi. iõ contra eos loquitur hic apls iubens seruos dñis suis subditos ee. nõ g exigant seruitia eam. qđ ꝺ hebreis dr. vi. vi. annis seruiant. ⁊ gratis dimittantur. libi. q mistico. ⁊ qr hoc p̃cipiat apls subdit ne blas phemetur nom dñi qi aliena inuadẽtes ⁊ doctrinã ecclãa qi inuenta. ⁊ cõtra leges p̃cipit. s; poci⁹ p obsequia seruor fideliũ. dñi infideles cõuertant. Qui aũt bene fideles. do. nõ. cõtem. eos ideo qi frs sũt. i. in ee pares s; magr seruãt. qi. fi. sũt. ⁊ dilecti ado qui dñi sũt participes seruor ps̃entis t futuri.

Hec doce ⁊ exhoꝛ
tare. Siqs aũt a
lr docet. ⁊ nõ ad
quiescit sanis ser
monib⁹ dñi nri
ihu x̃i. ⁊ ei q scdm
pietatẽ ẽ doctri
ne. superb⁹ aũt ni
chil sciens. s; lan
guẽs circa qstiones
⁊ pugnas uboꝛũ
exq̃b⁹ oriunt in

hec ꝺ seruis doce nescientes ⁊ exhoꝛta re scientes siquis aũt alr docet s. ut sunt omis libi. ⁊ nõ adq̃ escit sanis sermo dñi nri. ie. x̃i. dum ei obiectum. m ẽ. diuisse. Reddite cesari q̃ sũt cesaris. ⁊ ntẽ dul cite quam mitis sum ⁊ humilis corde. ⁊ n adquiesc

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uidie contẽtiões. blaphemie. ſuſpi
ciones male. cõ
fictiones hoĩũ
mẽte corruptoꝝ
⁊ qui ũtate pri
uati ſũt: exiſti
mantiũ queſtũ
ee pietatẽ diſce
de abhuiꝰ modi.

nõ facit o
riosã ꝯani
tatẽ. uiſte
tat ẽ ſuꝑbꝰ
ſuꝑbia nõ
rõ dueˢ eũ
⁊ iõ elatꝰ
ẽ nõ paciẽs
ſe umei.
quippe eũ
offuocẽ
querendõ
in cõfictũ
prumptꝰ.
q a man
ſuetis et
bonis uita
tur. ⁊ eſt
mich ſciẽs
ꝺ hꝰ que
ũtas habet. ⁊ nõ ẽ efficax. ſ; languẽs ẽca
gõnes ⁊ pugnas ũboꝝ. i. exumpetiũ adſol
uendum ſ; ſemꝑ circa. Vñ recte ait. languẽs nõ eũ
recuſando fideˢ penitꝰ moritur. nec adũta
tis ſciam conualeſcit ſ; qñ repetitis acceſſi
onib;. languet circa queſtiones ⁊ pugnas
ũboꝝ. Qõ. n. erat an aliqs cẽt ſeruus cum
ol exeſdẽ patrib; eẽnt orti ⁊ oĩs ẽ redem.
ſtẽ ũboꝝ pugne uidebanꝰ qꝝ die dñs ſi fi
liꝰ uos liberauerit ue libi erunt. h. n. ũba ui
dentur repugnare ũb apti. ſ; ſenſus cõcor
dat ſequitur. Exquib;. ſ. pugnis ⁊ gõnibus
ouuntur mundie ⁊ ſtencionesˢ. qui ſeruos
hñt inuidẽt. ⁊ ſtenduꝝ. ⁊ blaſphemie in
dñm. qꝝ alieñ tollit ſ ⁊ ſuſpicõnes malꝫ qñ
hãc libtatẽ fecerumꝰ ad lucrũ. ⁊ cõfictacõ
nes pleudo ꝓdicatoꝝ cõt ahos. ſ. hominũ
mẽte corruptoꝝ. quoꝝ. ſ. rõ. corupta ẽ. ⁊
qui ꝓuati ſũt. a ũtate. i. a uia rerũ cognicõ
ne ⁊ ſcripturarũ intelligentia hominũ dico.
exiſtumantiũ qſtũ ee pietatẽ. i. q iõ opꝰ ẽ pi
etatis faciũt. i. ꝓdicãt ut lucrũ tẽpale abau
ctoritꝰ accipiant quia ꝑ qſtu ꝓdicãt non ꝑ
futuris.

Qui nich eũ intuli
mꝰ in hũc mun
dũ: uel ũptam
qꝝ nec auferre
qꝺ poſſumuſ.

ẽ qſtꝰ maꝝ.
ſ. cõtẽ. pie
tas eũ ſuffi
cientia qꝝ
hꝫ ille. eui
ſua parua
ſufficeunt
qñ homo
nõ plusquã
neceſſe ẽ
ꝺiſdat ſñre. qꝺ decet mich ẽ in naſcẽdo in
tulimꝰ in hũc mũdũ aut dubiũ. i. ñ ẽ du
biumˢ ẽ qꝝ nec moriendo poſſumꝰ auferre
qꝺ. i. aliqꝺ ꝺ mundo. Vñ iob. Nudus exiui
ẽ utẽo matris mee nudꝰ reuertar illuc.

Habẽtes aũt ali
mẽta ⁊ quib; tẽga
mur. his cõtenti ſi
mus. Nam qui uo
lũt diuites fie
ri incidũt in
tacionẽ ⁊ laqũ
diaboli ⁊ deſi
ria multa inuti
lia ⁊ nociua. q
mergũt homines
interitũ ⁊ ꝑditio
ne. Radix enim
oĩũ malorꝝ ẽ cu
piditas quã qꝺã
ad petẽtes erraue
runt a fide ⁊ in

Habẽtes aũt qñ
⁊ ſi nichil
intulimus
t ablaturi
ſumus. non
tñ oio abi
cienda ſũt
hec tẽpalia
ſ; habẽtes
alimenta ⁊
indumenta.
quib; te
gamur
his contenti
ſumus quia
qui ultra
tenent ma
lũ inueniũt.
Vñ ſubdit.
nã q uolũt
diuites fi.
nõ dico
qui ſunt
diuites. ſ;
qui uolũt
ee merdũt
untem ⁊ i
laqueo di
aboli ipo
acti. nõ
ẽ. n. ge
mus mali
q nõ ex

Qui aũt queſtum
magnum pietas
cũ ſufficientia.

Qui aũt
qñ putãt
q pietas
ſit queſt.
ſ; pietas ẽ
longe ali

(c) 2006 Ministerio de Cultura

60

seruerit se dolorib' multis. omiū malorū ⁊ nota q hoc dr hīs qui uolunt diuites ee ⁊ nō sūt. ne delidem. ſſt aūt qui nā diuites sūt aliō dr inseqnta. s. nō supbe sape. ⁊ dare paupib' ⁊ addit. ⁊ mendūt indelidia multa que diuicie mutuunt. m. ⁊ ug. q peiusl ē. ⁊ quom noscent ostendūt. subdens. que delidia mergunt. homes mundū corpm ⁊ pecuniē amrū. Radix. n. omiū malorū. gnat ē cupiditas plus habēdi q̄ oportet. ⁊ diabolus cecidit. ⁊ pmu homes aliqu ub' hīt. Radix omiū malorū ē auaricia qur ꝑpe ē amor pecunie. vñ ⁊ migro hīt philargiria. Si g̈ in libro hīt auaricia. qur ꝑpe ē amor pecunie. cū radix oīū malorū dicat. ſpes ponit ꝑ gnē. q ē cupiditas alibi dic̄ scptura q supia est omis peccati initiū. hinc ū dr q auaricia sū cupiditas. ē radix omiū malorū. q nō uidēt uenire. Sciendū ū utrq; uc ductū ee si peccatorū gna attēdātur nl lū. n. grē ē peccati q aliq̄n nō puenīat exsupbia nullū q aliq̄n nō puenīat execu pientie. sic supbus ⁊ aliq̄s qui exsupbia fit cupidus. ē hō eiū q nō eet amator pecunie ⁊ ē q nō amaret se excellere ⁊ ꝑ hoc putaret se excellentiorem ee. ⁊ ē q nō amaret se excellere ⁊ ꝑ hoc putaret maiores diuicias hīre. sequitur. q̄ cupiditatē quidā appetētes. Qui. n. pecuniā appetit. cupe appetit. errauer a fide. ⁊ deserētes. ⁊ inseruerūt se dolorib' multis hī stat inauaris. q tāto plēs sollicitudinum cruciatus sustinēt quo ampli⁹ dsiderant. ⁊ que habita transeūt. ⁊ q̄ hīre nō possūt.

Tu aūt homo dei hec fuge. sectare ū iusticiā. pietatē. fidē. caritatē paciencia māsuetudinē. Certa bon̄ cont[illegible]

Tu aūt o timothee qz hō es. i. rōnal ⁊ qz dei es. i. fis. hec ⁊ ita. tu aūt ⁊ si hō es dei qz dei es fuge ꝯ. sic ihl. q. tā aspā tam pruciosū

adphende uitam etnā in qua uocatus es. ⁊ cōfessus es bonā cfessionem cor̄ multis testib'. Precipio ⁊ cor̄ deo q uiuificat oīa. ⁊ xp̄m ihū q̄ testimoniū reddidit sub poncio pilato bonā confessionē. ut seruet mādatū sine macula ireprēsibile usq; i aduētū dn̄i nr̄i ihu xp̄i qm̄ suis tp̄ib' ostēdet. beat⁹ ⁊ sol⁹ potēs. rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū q̄ sol⁹ hīt imortalitatē. luce habitā' inaccessibilē.

ecclastic⁹ maxime qui subtrahit mē tenet locū. dum eius huius sēti studet. qui nō solū ꝯ ipsi sz ⁊ ceteris obē quib⁹ dat cōtrā formā sectare ꝯ iusticiā. faciendo unicuiq; q us exigit. q nō cupid⁹ facit pietatē ut e gēra cōdescendat. q nō cupid⁹ fidē uerā qua uidet fidē d̄ deo hīt. ⁊ n cap̄ immisery⁹ si duel ⁊ plurīs et e mūd⁹ q̄ ōs carnatam vi ⁊ pxmu qua penit⁹ caret cupi d⁹ pacientiā mā. quib; caret cupi d⁹ qz ⁊ n pacientē fert ad uisa. ⁊ aliis ē māsuet⁹ ēra qz utre hoc hīe. ꝑ aliis ātr. ēra ērām qz alii uue ēra ērām dico bonū. s. q pōt aliis qz tale ērām ēra q ut plīt aliis eū discretione sēm ērām dico fidē. s. q pfid fit ⁊ p oīb' hīs

q debeſ q; meã uocaꝛ eſ nõ aliud ⁊ hꝫ ẽ qꝺ ſubdit. unqua hndã uocamuſ eſ ⁊ ī. cõ q; eõ feſtuſ eſ iam coꝛam multis teſtib⁹. t mꝛdina cõne. t inꝑuocacõne bonã ꝛfeſſionẽ. i. illꝺ q; fiꝛeſ exigit. ꝑcipio t ꝑcepta dat rectoꝛi eccle magna uigilantia atq; ꝓuidentia. In timotheo. ii. omũb; ſucceſſoꝛib; ꝓſpectoꝛ loq̃t apls. qi nõ ſolum exhoꝛtoꝛ ſ; ⁊ ꝑcipio t. co. dõ. pꝛe. qui uiuificat omĩa. in quib⁹ una ẽ. ita ⁊ te. ⁊ coꝛã ihu x̃e. ut eũ imitꝛis q ẽ cẽt ſub pontio pilato reddidit teſtimoniũ. ſ. bonã ꝛfeſſionem. i. imminẽte morte nõ negauit initatem. ſ. q dixeꝛat affirmauit. ſ. ſe ẽe filiũ dĩ. que fuit bona ⁊ honeſta ꝛfeſſio ꝑcipio inq̃t ut ſeruet mandatũ. i. q t dñs ⁊ ego mandauim⁹. q ẽ ſine macla ⁊ irrepꝛhenſibile q; lex dñi ẽ immaculata. nec ⁊ habit ẽ repꝛhendi ſeruet dico uſq; maduentũ. dñi nꝛi. i. x̃i. i. doñ aduenerat x̃e x̃ in moꝛte q̃e aduentũ x̃e ſuũ. i. ogruit ꝛepib⁹ offendet ſeꝛ quib; q; beatus ⁊ ſolus potens. hoc nõ de patre ũ intelligendũ ẽ. ſi dõ qui ẽ ipſa tri
mal q̃eeq;. n. pateꝛ fac. hꝫ ⁊ filiꝰ simꝫ fac. ⁊ ſpꝰ ſcꝰ dñs g̃ trinus intellꝛ eũ aut beatus ⁊ ſolus potens. ſolus. n. ipſe bat ẽ ⁊ potẽs ipſe q ⁊ ſuos faciet beatos ⁊ potentes ⁊ regeꝛ ſiu et dños impioꝝ. Vñ ſubdit. rex regũ ⁊ dñs dñantiũ. qui ſolus ꝑ natã hꝫ immoꝛtali tatẽ ⁊ dabit ſuis ꝑ gꝛãm ⁊ habeat lucẽ ꝑ ſimile hꝫ dicẽ. i. ipſe ẽ lux. cui ſui particeps eꝛũt. lucẽ dico. inacceſſi q; nullus adeũ exſe aceꝺ ſ; eũ datur dono ei q intellige bat ꝓpha dicens. Accedite adeũ ⁊ illumi. ⁊ ꝛa inacceſſibil ẽ lux illa q; ipſe ẽ.

. i. immutabilitatẽ

O uẽ uidit nullus hominũ. ſ; ñ uide poſt cui ẽ honoꝛ ⁊ impiũ inſeꝛit nũ aõ.

Quẽ ne mo hõim uidit exſe. ſ; dꝰ tẽ uider. eũ deluce ager. nũc ꝙ ipſo dõ locaꝛ. q; uꝺe ẽ ipſe ⁊ lux. ſ; nec uide poſt hõ in hac uita. poſt aũt uidebit nicꝰ hꝫ dictum ẽ q ñ ꝺuenat trinitati. q; ſ; unitati trinitas ẽ unus dꝰ bat⁹ ⁊ ſolus potẽs rex regũ ⁊ dñs dñantiũ. qui ſolus hꝫ immoꝛtalitatẽ. q; ſolus ꝙ naturam ẽ immutabil⁹ cui ñ cuiqua

ũſacioẽ mutari ñ potuit ñ potit aliq̃ immeõe peccare cuiq; ñ eatẽ ꝛonali paratur ut peccare nõ poſſit nõ hꝫ ꝓpe ñ ſ; dĩ gꝛe. Soluſ g dꝰ habꝫ immoꝛtalitatẽ ⁊ hec habeat in hac. q. n. hꝫ. u. ſ; ñ uide poſt. ñ in ſepatũ filiũ oꝛtet intelligi. qi filiꝰ unita e tim ẽ eũ pꝛe. ⁊ ſo hic recte intelligit quẽ ſ naturam qua dꝰ ẽ nemo uidit. ñ uide ꝑ. ſ; potit aliqñ ſi ꝺ ill ẽ ꝺ quib; dꝛ. beati mũ do coꝛde. q. ip. d. ui. Sequit cui dõ. i. patꝛi ⁊ filio ⁊ ſpũi ſcõ. ẽ honoꝛ a ẽaturis ⁊ gla inſe ⁊ impiũ q; omĩa potẽ. ⁊ hꝫ ⁊ ſuis dabit ⁊ hꝫ inſeꝛitum aĩ.

O uotib⁹ ſuꝑ
egit ꝺ hiſ qui nolunt
duuteſ ſi
dicẽſ eoſ ī
eiꝺe intẽp
tacione. ⁊
laqueũ di
aboli. hic
agit ꝺ hiſ.
qui duuteſ
ſiũt. monẽs
nõ ſpare
mdiuicyſ
⁊ q; diuit
mala uem
re ꝙcupi
ditate. ⁊ cõ
tra ſtatũ
ne uideãt
duuteſ oĩo
abiecti. ꝺ
ũminat q̃
licet cupi
di meiꝺãt
in laqueũ
diaboli. ñ
nõ ſiũt pe
nituſ abi
ciendi di
uteſ. ſ;
poſt ꝑ
pe duuteſ
hui⁹ ſeꝛi
q; ſiũt ⁊

Ouotib⁹ hui⁹ ſeꝛi ꝑcipe nõ ſubli me ſape neq; ſpare innẽto duuetaꝝ ſ; in dño. qui ꝑſtat nob oĩa habũ de adfruendũ. bene agẽ. duu teſ fieri inopib⁹ bonis facile tri buere. cõmuni care theſauꝛi ſare ſibi fiꝺa ñtũ bonũ ifu turũ. ut adpre hendãt ueram uitã.

ſpualeſ duuteſ. i. in hiſ qui in hoc ſeꝛo habũdãt

(c) 2006 Ministerio de Cultura

uo.
⁊ oppo.
ſi nomm.
Quã quida
mutẽtes ćca t.
excidunt. bra
tecũ ago. nẽ ũ ẽ ẏpo.
uox hr̃ ſe ao.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ego dico. dcipiē ī.1. hm̄ recordacōnem ei⁹ fidei que inte ē nō ficte.1. nō mucmticta. t fragit que ī cōmoneat te. ē ī infemuiᵒ fuit fimia. vñ lecīr. que fidel habitauit pmū in auia tua loide ⁊ matre tua eunice. parentū ei⁹ sine ītatē fidei memoiat. ut fotcioiē hē faceret. ēuis sū aūr q inte habitat eadē fidel. ⁊ nō feruebat. Propt̄ quam cām commōdata fiō illi⁹ ad eā sūm ti/more ⁊ rubescētia pōcandā exhortat qm̄ pp cām s. q fidē habeus. ⁊ fuistu talis ⁊ tā boni patres tui fuerūt. admoneo te ut re suscites gram dī .s. eqalem

Propt̄ quā cām moneo te. ut re/suscites gram di que ē inte. p ī/positionē manuū meaꝝ. Hō .ħ. dedit nob dᵘs spm timoꝛis ⁊; uirtutis ⁊ dilec/tionis ⁊ sobietatis.

q̄ sopitā. adō t collatā. que ē inte p im positionē manuū mārij. que te in obe dire admonet. nō. ħ. q̄ admoneo ut resu scites gram dī. q utiq; potes. dᵘs. ħ. de dit spm uirtutis ⁊ dilectionis. ⁊ hꝫ ē qō ait. nōb. ħ. dedit. nob t ut m̄ spm timo ris quo turbatus. petr⁹ negabat. x̄. huc ħ. poeuis uolunt auferri a nob eū dix̄. nolite timere eos qui occidūt corpus. h⁹ timoris nō accepimus spm s; illius deq dīs ait. eū timete qui pot̄ aiam ⁊ cor/p⁹ pde inge. spūs. ħ. scs dat timoꝛē. non mundi. s; dī. qui pot̄ pde corp⁹ in ge. nō dedit. inq spm timoris. s; uirtutis. s. fo/titudinis cōtra aduīsa que timoꝛē pellat. q̄ uenit ex dilectione dī. ⁊ pximi de q̄ add. ⁊ dilectionis q̄ sobrietas p̄cedit ve qua subdit. ⁊ sobrietatis. ī. discretionis. ecce assūmo bono. ī. a uirtute ad unum descendit. ī. ad sobrietatē

Nolu itaq; erubes/cere testimo/nū x̄ ihu. d. nr̄i. neq; me uinctū ei⁹. s; collabora eu/angelio secm uirtutē dī q̄ nos liberauit. ⁊ uocauit uo/catione sua scā. nō secm opa nr̄a. s; secm ꝓpositū suū ⁊ gram. q̄ data ē nob ī x̄ ihu ante tpa secularia. manifesta ē aūt nūc p illu/minationem saluatoris n̄i ihu x̄ q̄ dest/ruxit q̄dē mor/tē illuminauit

Nolu ita q̄ prius

nō time ad q̄ ualet uirtus. hic monet n̄ erubescē ad q̄ ualet dilectio. ⁊ discretio q̄ q̄ dedit spm dilec tionis. ⁊ discretionis. Nolu itaq; erubes/cere testimoniū dn̄i nr̄i ihu x̄. ī. nō e rubescas testari hoīb⁹ dnm̄ ee cruci fixū q̄ surrexit. constantiam hm̄dī docet ñ impfectione erubescēdā. nō em. im erubescat mea q̄ si hō uisus ē. x̄. gestis m̄i apparuit dē. ⁊ si crucifixus ē. resurrexit m̄i a mortuis. ⁊ multis uidentib; suscipiē te eū nube i celū ascendō. u g impu tabatur imbecilli tas. ubi apparet po tentia. neq; erubes cas me uinctū ꝓ dicione euangly ei⁹ q̄ n̄ in hꝫ rubor ē s; collabora m̄i i pōcando euangelio cruces t collabora mecū quā. ī. ad ho norē euāgly q̄ po tes. t uirtutē dī ⁊ debes q̄ ipe ē qui libauit nos pcio sā guinis sui. Vicem g reddē libauit uenit ē bīficus. cū dign̄ respondē nō ualem⁹ t logō nē ei⁹ fiducie. ⁊ in stantē agamus se cur̄. ⁊ uocatū nos uocatiōne sctā. ī. ē solu uem entri ⁊ scā. q̄ ad

(c) 2006 Ministerio de Cultura

incorruptionem p euāgliū. dico ꝙ fc opa nr̄a fi: f. fuū. ⁊ gr̄ām .i. f. q d ꝙ gr̄ām ꝓuidar que gr̄a data ē nob in x̄o ihu .i. ꝓfusa ē da ri nob p xp̄m añ tempa. sc. mam. ē añr nē incōpletione. ꝙ illu. sa. n. i. x̄. i. ꝓdica cōnē ꝯ illuminante audītoꝛ. sc. q̄ u fir gr̄a apīt subōsl q x̄. destruxit quōē mor tem utrāq;. s. aīc ⁊ corpis. ⁊ hꝰ ē illa gr̄a .s. destructio mortis. ⁊ cō mors nō ē tm̄a p hoc x̄. Illuminauit nūt .i. iluce posuit. uitam ⁊ incorrupcōnē .i. utā incorrupti bilē. ⁊ hꝰ p euangliū .i. p ꝓfectionē euāgliy. ecce q̄ necessarium est euāgliū.

In quo. s. euangliō ego positus sum qī imo bilis ꝓfecta tor. nom. act⁹ ⁊ aplo hmōi aplicā poteſtatem. ⁊ magiſtr̄ gentiū. s. cotidie do cēs gentes ob q̄ cām .s. qz pdico ⁊ hꝰ pacior que in re me fustane o. si nō cō fundor .i. deficio. ⁊ erubesco. secur⁹ qz ꝙ tribulacōnib; magna et pmissa uideſ ē. nō cōfundēr. si gl̄iatur inpraſſurisl q aūt hꝰ spectēt apīt. i ū me. formā hmōi. ⁊ c. sc. io. m. qī io nō cōfūdor qz sc. q ꝙ ēēt ille ēqui ēdidi .i. eui mā cōmisi .s. x̄o ⁊ cōtulsū qz potēs ē seruare depositū meū .i. salutē meā. q̄ ego ei cōmisi. s. ī spe ⁊ fide illi⁹ collocaui in illū diē. s. uidi eui spe ⁊ magnificētia saluatoꝛis securus sē qz q cōmoꝛat illi. mutuo ē. illi aūt cōmē dat salutē suā. ut ꝙ illo hꝰ paciēs salutem inueniat penes illū eū cepit iudicare. ut pmiēs ihīsle ihū dignū etna uita pmieret. ⁊ potēs ē for. ꝙ me .i. euāgliū q̄ in cōmisi ⁊

Formā habete sa noꝝ uerboꝝ. q̄ a me audisti in fide ⁊ dilectiōe in x̄o ihu. Bonū depositū custo di ꝙ spm scm q̄ habitat in nobis.

Formā hꝰ ostendit q̄ ꝯ se ꝓdicta spectēt. q̄ ita laboꝛo. ⁊ iniusto offi cio in ecclīa fungor. ⁊ tu hmōi formā sanoꝝ uboꝛū que a me audisti. habēs dico in fide ⁊ dilectiōe q ē. i. xpo ihu .i. sic x̄o instituit. hꝰ inq̄ hmōi ꝙ que po tes custodire. custodi diligenti exercitatione. bonū depositū .i. officiū in ministriū q̄ potēs ꝙ spm scm. qui ha. i ub. s. intr. ut imme. q̄uoā libri hmōi formā habē s hꝰ ita annua uicā q̄ collaboꝛa euāgliō q̄ ut recte faciat. habe formam sanoꝝ uerboꝝ ⁊ c. nō mutatur sententia. ⁊ custo di bonū depositū. i hꝰ mutat̄ sensus. sectr.

Scis enī hoc qō auerterūt se a me omnes q̄ in asia sūt ex quib⁹ ē phylenus ⁊ hermogenes.

Scis hoc q̄ io op⁹ est ut custodias q̄ tu scis hꝰ q omnes ubiq; qui nūc sūt a me .i. qui recesserūt a me ih. Et in asia ex quib; ē phylenus ⁊ hermogenes a quib; ē maxime cauē dū ē. hꝰ q̄s memoret fallacia. ple ni erāt simulatre. n. fuerūt eū apīo ut audisce rēt. uñ illi exūpniam

Det mīam dñs onesiforo domui q̄ sepe me refrigerauit. ⁊ catenā meā nō erubuit. Sꝫ cū ro mā uenisset

uel scio cui credi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sollicite me que
siuit ⁊ inuenit.
Det illi inuenire
dñs mĩã a dño
ĩ illo die. ⁊ ꝗta
in ephesi minis
trauit. tu melĩ
nosti.

Tu ḡ fili mi cõ
fortare in gr̃a
que ē in x̄ ihu.
⁊ que audisti
ame p mltos tes
tes. hec cõmda
fidelib' homib'.
qui. qui idonei
erũt ⁊ alios do
ce. Labora sic
bon' miles x̄.

ser̃it ab
eo. det ⁊c.
qĩ illi recef
ser̃it ame
n; dñs det
mĩam. ꝙ.
i. familie
one sepho
ri affiam
ꝙ sepe me
refrigerit
ministrã
do. in ne
cessaria
hẽ mutare tu. ⁊ cathenam
meã nõ erubuit sic hy q
recesserũt ame. s; cũ uenisset romam sol
licite me quesiuit ut ei licet ame igre
di. ⁊ inuenit me. ⁊ rta. det ill dñs pater
inuenire mĩam a dño. i. a filio illo i die
iudicij. ⁊ nõ solũ rome. s; ⁊ epheso. mul
ta ministrauit in. ⁊ ꝗta tu qui adesse nos
ti melĩ alĩs plĩb'. t melĩ quã hec.

Tu ḡ qĩ
qr illi sũt
aduisi ⁊ ex
emplũ hel
lilus one
sophoru tu
i. ḡ. fidei
⁊ sapie in
re seruan
da ⁊ alis
ãnuncia
da. q̃ da
ta ē in x̄.
ihu. ⁊ ĩ eo
aduersor es
strue. Vñ
subdit. ⁊
que audis
ti ame p
firmata
p multos
testes. s.

ꝑbas. h cõmda hoĩb; fi. i. sane fidei q̃ ydo
nei erũt. uita ⁊ sõa ⁊ facundia ⁊ alios do
cere. ill. n. deb; cõmitti poicacõ qui ap
ti sũt illi officio ⁊ tu ipe labora mpdicã
do enãgelio cõt hostes fidei. s. [illegible]

les x̄. si ãt bon' miles ee uis. nõ implicef se
sẽcularib; negociis. ꝙ

Nemo militans
deo: implicat se
secularibus nego
cijs. ut ei place
at cui se pbauit.

Nam ⁊ qui ĉtat
agone: nõ co
ronabitur ni le
gitime certauc
rit. Laborãtẽ a
gricolã oportet p
mi de fructib'
accipe.

Nemo in
spualibus
militãs dẽo
qui nõ pot
duuisi du
ob; cõtrarijs
seruijs sue
nemo pot
duob; dñs
seruire. im
plicat se se
cularib' negociis. quib; lib;. t spãlr negoti
i appellat secãre. ut qĩ mercatũ faciens
ĝlẽ spualib; carnalia querat. ⁊ hic ē dif
finicio boni militis. Vt ḡ sit bon' milel. ñ
implicet se sẽcularibus negociis. h ĩo dic apls
scribẽs timotho ne forte cũ indigẽt timo
the'. ⁊ nolet uictu cotidiano ab eis sustẽ
tari. quib; euangliũ ministrabat. ñ in
ope corpalĩ labore posset aliqua sibi nego
cia querẽt quib; ãi cuis meritio implica
retur nã ⁊ illa negocia sũt sẽcularia. cum
ãim' occupatur colligende cura pecunie
sine labore corpis. ut facilẽ negociatores
⁊ huj modi cura. n. nõ manib; opantur
iõq;. ipm ãimũ suũ occupãt hmõi sollici
tudine. q ne ibe facẽt qr infirm' labora
re nõ potãt. phiber dicẽs. nemo. in. i. d.
mi. s. s. ne ut placeat ei. s. dõ. cui se pbauit.
. i. duxit. ⁊ ꝓterita melectione pbabilem
ostendit.

Nam ⁊ qui. qi nõ collabora
siẽ mules. t ĩo se nemo
implicet secularibus ne
gocijs qr alr nõ dat
corona ni le
gitime mu
leret. ut in
agone sit.
nã ille qui
ĉtat mago
ne quolib; nõ coronabitur
ni legitime certauit. i. p
ut expetit lex agonis. q nemo pot ni ab

(c) 2006 Ministerio de Cultura

abſtineat.¬ qñ ille quereret. Vñ g̃ uua ſ' cũ
fode non poſſum.¬ mõdicare cõfundar ſ' ſubõ.
laborare agr̃ colam qñ ¬ ſi nõ mplicet te ſe
cularib' negocijſ ẽ tñ uñ poteſ uuie q̃ oꝑter
la. agr̃. ⁊ tta cõtinua. dico labora.¬ quãuſ tta
moneã te laborare. nõ tñ uſuaſ de ope tuo.
q̃ infirmuſ eſ¬ minuſ ſufficiẽs ũbo dñi. q̃ oꝑter
la. agr̃. ſ. p̃dicatiõẽ. qui in ag̃ eccle hgone ubi
dñs excolit eccla auditoꝝ. p̃mũ pcipe. i. ſume
ẽſtructib'. i. neceſſaria ab audritoꝝ; q̃ digñ ẽ ope
rius mercede ſua. ut agro. ⁊ uuitor primos
fructꝰ laboris ſui deguſtat ĩ apls. p̃mũ u
bet eũ ſume. qui p̃mus ẽ¬ ſic ceteꝝ diſtribue
re. p̃mum debet ille ſuam necẽtatẽ implere.
ec hꝝ que accip¬ p' alijs. de hꝝ que ſĩ' ſũt
mniſtrare. caſtũ eraq; euãgliſtã nõ ab hoc
euangliʒantẽ. ut euãglm uendat. ſecurum
facit.¬ uult ut intelligat. q̃ neceꝛia ſibi ſume
licet ab eꝛs inquib; dõ miſerat.¬ q̃ſ tãq̃ cultor
uineã gr̃cet. ⁊ tãq̃ gregẽ paſcat. nõ ẽ mẽdi
catꝰ ſi; poteſtaſ. chymochꝰ aũt tanta abſtinẽ
cia fuit q̃ alicuiꝰ ſe cõparãs exẽplo pauli no
lebat õ labore manuũ uiue cũ dñs decuerit.
ut qui euangliʒm annunciat de euãglio uiuat.

Intelligę quę di
co. Dabit eũ ⁊
dñs in oñib' in
tellectũ. memor
eſto dñm ihm
reſurrexiſſe a
mortuis. ex ſem
me. dñi. ſecm e
uãglm meũ in
quo laboro uſq;
aduincta. qñ ma
le opãs. ſi; ubum

Intelligę q̃ di
co ut accipiaſ neceſ
ſaria a
ſubditis.
¬ in hoc
ſi uideor
cõtraria
¬ cõſ hoc
q̃ ego ipe
facio di
cere. in
telligę. que
dico. i. diſ
cerne q̃d
q̃r dr. io
.n. dico.
ut accipi
as q̃ tu
infirm'
es io ego
abſtineo
q̃ in de
acceptio

lum ẽ. Intelligę que dico q̃ poteſ. dabit
⁊. n. dñs in oñib;. Non ſolum in hꝝſ intel
lectũ memor q̃ ẽtaſ legrame coronabr.
¬ in legrame ẽtaſ. memoꝛeſto dñm. n.
ihm. x̃. re. amoꝛtuuſ natũ. ex ſemine dr̃.
.i. ẽ pmene dr̃.¬ hꝝ ſ euãglm meũ. i. ſecm
p̃dicacionẽ meã.¬ ſi p̃ſi negẽt. hꝝ nõ ꝓꝑ
timothym. ſ; ꝓꝑ hereticoſ memoꝛat. q̃ſ pre
uideſ futuroſ.¬ iſta negaturoſ. in quo euã
glio p̃dicando laboꝛo uſq; aduncta ſic¬ tu
facias ego dico habẽt. q̃ñ male opat. hꝝ cõ
tumeliã notat. que ingerebatur. ſ; uer. d.
nõ. ẽ. al. imme.¬ ſi corp'. i. licet ego ſim al
ligatuſ corpe. tñ ubũ dei nõ ẽ alligatũ. q̃
¬ ſermone p̃ſentet.¬ hũſ abſentet docꝛe
re non ceſſo.¬

Ideo omnia ſuſti
neo ꝓꝑ electoſ
ut ⁊ ipſi ſalutẽ
conſequantur. q̃ ẽ
in x̃o ihu. cum
gla celeſti. fide
liſ ſermo. Nã ſi
mortui ſumus
⁊ cõuiuem'. ſi
ſuſtinem'.¬ cõ
regnabim'. Si
negauim'.¬ ille
negabit nos. Si
nõ ẽdim'.¬ ille
fidelis ꝑmanet.
negare ſe ipm
nõ pot.

Ideo. i. ꝙ
euangło. ⁊
q̃ memor
ſum x̃i re
ſurrexiſſe.
ſuſtineo oĩa
incõmoda
maxẽ ꝓꝑ
electos¬ ſi
omñb; non
ꝑſim. ut¬
ipſi. mecũ
conſequãt
hic ſalutẽ
anime. que
ẽ in x̃o ihu.
.i. ꝓꝑ xpm
prestatur.
¬ hꝝ cũ gla
celeſti. que
poſt uitã
dabr̃ hãc
q̃ hic cõ
ſequantur
ſalutẽ uſ
q̃ ad cõſu.
¬ ꝓ hanc
uitã. gl̃am
celeſtem.¬
fidelis. i.
uerus ſer
mo ẽ iſte. ſ.
q̃ cõſequũ
tur electi ſalutem
¬ gl̃am¬ ũe. nã

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¬ mortui mundo lic̄. ꝟ. ueri hominu ¬ iusti
nentes. i. mꝰes cōsequentur salutē. ¬ hꝫ ē q
dr. nā si nos sumus cōmortui. i. si nos su
mus mortui mūdo. t peccatis in bapt̄. sic
ꝟ ueri hōies utiq; ¬ cōuiuem⁹. i. cū illo uiue
mus uitā uitā. ¬ si sustinem⁹ p ꝟ tribula
ciones ¬ passiones. ¬ cōregnabimus ē illo
uitā beatitudine. t ita. fidelis sermo nā
si. ita ordina luctam. ¬ cōtinua qī. ut iusti
ueras esto memor xp̄m resurrexisse. nam
si cōmortui sum⁹ ꝟ. in ipsa morte. ¬ cui. ¬
si iusti. in ipa passione. ¬ cōreg in gla eiꝰ
eo. ¬ iste sermo fidelis ē ¬ si negabim⁹ eū
coram hōib⁹. ¬ ipse negabit nos coā p̄re
dicens. nescio uos. hoc ē cōtium illi q ipe
dr. qui me confessus fuer coā hōib⁹ xi. ¬
ego. e. e. p. m. ¬ si nos nō credam⁹ q punie
at malos. stulte xisti ꝟ ei⁹ mia. ille mi. s. ꝟ
manet fidel in dictis suis ¬ in eo ¬ q dix
rit q nō dixit cōdēpnabr̄. ¬ ide fidelis ē
qī nō pot̄ negare se ipm qui ē iustus q fa
cere si dicta sua nō implet̄. hꝫ aut q se
ipm negare nō pot̄. i. aut ē uoluntatis di
uine. hic qō q̄dā nō possūt credē culpa ē
uoluntatis humane.

Hec cōmone tes
tificās coā chō.
Noli ubis cōtē
dere. Huic utile
ē. i adsubsio
nē audientium.

Hec aut
p̄tracta. s.
ut pareas
mis ¬ c. cō
moneo te
t ē alia
hmōi hec cō
mone. Atos
t cōmissos
testificans
coā dō. i.
testem dm
inuocans.
noli qī hoc fac. s; noli cōtendere ubis. adu
chilū. n. utile ē i adsubsionē audientiū
stultio nul pot̄ i subue audientes. dū uer
bosus par. t superior uidetur catholico. cō
tentio minus stabilitatis ghat scrupulū.
Solēt. n. incōtentione talia opinioni ei
mato maluolentie. argumto. ut mouea
mur aios insipientiū frm. i pot̄ ee qn con
tentio extorqueat aliq t dicat cōt cōsci
entiā. ut untus manum ponat. ¬ fortis uictor
accedat. nemo. n. patitur se uinci lic; sciat
uera ee que audit. cotto g inter di seruos
ee debet nō altercio

Sollicite cura
te ipsū pbabilē
exhibe ḋo. ope
riū mcōfusibilē
recte tractantē
uerbū ueritatis.

Sollicite aī
cura te ipm
exhibe ḋo hꝫ
ꝟ te pba
bilem. i. pba
tum ¬ laudа
bilē in con
spectu tuo
hoc ꝟ. pri
mū operariū
in operibus ui
te agendis
mcōfusibilē. s. qui nō erubescat aliquē t nō
deficiat recte tractantē uerbum ueritatis. s.
f. cōperemiā singlos. ut alios spūalia. lac
distribuat parulis.

Prophana aūt ¬
uaniloquia de
uita. Multū enī
proficiūt ad impie
tatē. ¬ sermo eo
rū ut cancer ser
pit. ex quibus ē
hymeneꝰ ¬ phi
letꝰ. q̄ a ueritate ex
ciderūt dicētes
resurrectionem
ee iā factā. ¬ sub
uerterūt quo
dā fidem.

Prophana
aūt uerba
ut heles ¬
maniloqui
a. s. que sin̄
fructu sūt
¬ finē ita
male sunt
dicta quia
aliquib; no
cent. Vnde
subdit. mul
tum. n. pfi
ciunt. i. ef
ficacia sūt
ad impietatē
. i. cōt ecclām
di ¬ sermo
eoꝝ. i. he
reticoꝝ. ut
cancer ser
pit. i. a par
uulo admа
uis paula
tim tendit q
sana sūt ad
rūpēdo. ¬ i
ad impietatē trahēdo
ex quibꝰ ē hymeneus
¬ philetus. hoꝝ pditio noīa ut ab aliis spū
alit̄ caueat. q̄s ¬ pphanos ¬ impios ōstignat.
¬ errātes a ueritate. Vñ subdit. qui exciderūt
a ueritate in qua olim fuerūt. ꝟdicq; adhuc
est ēdr. Vñ ¬ magis nocey sūt si, ab ea deue

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nō ſpetur alia q̄ dicebāt eccōe ubor̄ alor̄ q̄
meuāgio ornentur.ſ.multa ſcōr̄ corpa q̄
dor. ſur.⁊ negabāt reſ urōe ḡialē que ad
huc fut̄a ē.ſ.i. ut dereſurrōē aīe acciprat.
duc.n. ſūt reſurrōeſ. ꝑma ē que fit aīa p
fidē. q̄n qui mortuus erat infidelitate.⁊ ī
peccatis: ꝑfidē ⁊ baptiſmū mundificatur. Vn.
qui ēbidit mme transibit d̄ morte ad uitam.
Alia erit corpm que erit in die iudicij.d̄ illa
reſurrōe que fit in aīa ꝑfidē.loq̄r hȳ apls.
ē aut dicēret reſ.mētiū ia ēe fēam in baptiſ
mo.⁊ infide.⁊ nullā corpm reſurrōnē futurā
oīno.n. secte que aliquā religionē ꝑmittūt.
cōcedēt reſurrōnē mētiū infide. dn.n. ñ ui
dentur audiendi. uolētes ḡ credi sibi d̄s ⁊
instituerūt alic̄ falsē religionis secta negā
re ista reſurrōnē mētiū nō potuerūt omīs
d̄ illa cōsenserūt ſ̄ corpm reſurrōnē multi
negauerūt. sic̄ ista q̄s nominat apls ⁊ sub
uertertūt fidē. quor̄dā mag⁊ io uirādi sūt.

Set firmū fundamētū dī stat. hȳs signaculum hȳ. Cognouit dn̄s q̄ sūt ei⁹.⁊ discedat ab iniq̄tate omīs q̄ nominat nomen dn̄i. In magna aūt domo ñ solū sūt uasa aurea ⁊ argētea ſ; ⁊ lignea ⁊ fictilia. ⁊ q̄dā q̄dē in honorē quedā aūt ī cōtumeliā.

Set io ñ
ꝑ eis despā
dum ē. q̄z
firmū stat
fundō dī.i.
illi q̄s ds
elegit.⁊ ī
mobilit in
fide fundā
ur. qui ꝑ
ur.: in nō
erat. fun
damentum
dico hȳs
hoc signa
culū.i. ha
bens hoc
in signum.
amicis ⁊ ni
micis.
amicis: ut
accedant.
inimicis:
ut ⁊rnu fu
giāt ⁊ hȳs
signū hoc
.i. hȳ hr̄e in
ti inp̄lū.ſ.
q̄ dn̄s nouit qui sūt eius.i. amat ⁊ defendit.

ꝑcepit fideos ēe cōformes ymaginis filij sui
p̄destinauit uocauit. iustificauit. glificauit.
Animus ralium ouis deliciis. fons signat. pu
te aq̄ uiue. paradisus eū pomor̄ fructib⁹. ex hȳ
nūs q̄dā sp̄ualit̄ uiuūt.⁊ sup eminētē uiam
carnalis ingrediuntur. quidā ū adhuc car
nales ꝓfectus suos instanter exeēr.⁊ ut cibo
sp̄uali fiant idonei seōr̄ mystior̄ lacte
nutriuntur ⁊ q̄ in p̄uis moribus ꝓfari ī iu
dicio. manifesta sunt in dī timore uitā ⁊
regulam fidei diligenter exquisitā firmiter tenēt.
⁊ si ab ea deuiēt: cito auctoritate corriguntur
catholica. q̄us mei ubis p sensu carnali ua
rius adhuc fantasmatū conc̄urs⁹ fluctuāt
sūt ī exeo nullo quidā qui adhuc neq̄ter
uidēt. neq̄ in celis. t ingeniū supplicij
onib; iacēt.⁊ in ī alic nouit dn̄s qui sit ei.
nā in illa ineffabili ꝑcia di. multi qui forsit
uidēt meus sūt.⁊ multi qui mr̄ uidētur.
forsit sūt ex illis ḡ omīb; qui ut.i. dicā in
truiscent.⁊ inoccultro unus sūt.i. q̄s nouit
dn̄s nemo inetiam dāpnacionē sequentur.
quia nouit dn̄s qui sunt eius. nōdū apparu
it uocatiū ſ; iam fēm innotuit. dī nouit
qui ꝑmanebit adcoronā.⁊ qui ad flammā
nouit ertiū ⁊ palea. d̄m aliam partē
signacli ponit de libro ysaie dicens.⁊ dis
cedat ab iniquitate.⁊ si nō ab iniquis hoīb⁹
quib; admixtus ē corpe. Omīs q̄ uocat
t inuocat nom̄ dn̄i.⁊ nota q̄ aut. discedit
ysaias.n. mouens in hoc libru arbitrium
.i. admoner discede ab iniquitate dicens
discedat.⁊ c.⁊ p̄ duo.ſ. q̄d homo libo ar
bitrio discedit ab iniquitate.⁊ q̄d ds pre
sertim mundi apparet hostib;⁊ amicis
q̄ ipse sit dī. hoc ē signaculum. sequit. in magna
aūt q̄ quidā sūt subusti. quidā sūt signati.
⁊ nō murū q̄ ꝓmando.i. ecclia sunt.
in. nō solū uasa aurea ⁊ ar.ſ. boni dī dis
pensatiōes recipientes ſ;⁊ lignea.⁊ fictilia
.i. mali que⁊ si ad contumeliam sūt ñ u
tilia sūt honestis ad purgacōnē. Vñ subdit.
⁊ quedā quidē sūt in honorē.ſ. boni q̄
purgantur ꝑ malos. quedā aūt in cōtu
meliā.ſ. mali qui sūt purgamentū bonor̄.
Sic.n. uasa lignea.⁊ fictilia ualent. ut pur
gent argentea⁊ aurea: sic mali ꝓsunt
ad ꝓfectū bonor̄. Magna ḡ domus est
ecclia. in qua sūt uasa. au.⁊ ar.i. boni⁊

(c) 2006 Ministerio de Cultura

unitate ẽcliẽti. meaṽ ẽõne sacrariũ de
gentes. ⁊ uasa lignea. ⁊ fic. i. sui qui ita sũt
in domo ut nõ sint in cõpage dom̃. nec ĩsoci
etate pacifica. ⁊ ñ adhuc corpe simt sũt eũ
bonis. sed añ tẽp̃ ultime sepationis. ntlom̃
ip̃ omissionẽ malor̃ recedend̃ ẽ ab unitate
ecle. ut añ uentilationẽ arce sint se ẽtieũ
⁊ zizania. gña ⁊ palee q̃ cõcedit dñs apls
zizania primos separe. Q̃s g̃ hj audeat. ecce
puasa aurea. ⁊ argentea intelligunt bon. ⁊ e
lecti ⁊ ipi uẽ sũt uasa in honorẽ. q̃ ad hono
rẽ ⁊ gl̃am patre celestis sublevantur. puasa lig
nea ⁊ fict. intelliguntur fict. ⁊ reprobi. ⁊ ipi i
uẽ sũt uasa in rume. q̃ demerguntur in supplicii
eũ dampnonis. ⁊ puasa aurea ⁊ ar. intelligũ
tur ois bonis. siũ qui ad temp̃ boni sũt siũ pseu
dntes. puasa lignea ⁊ fic. intelliguntur omnes
mali. siũ qui adtemp̃ sũt mali. siũ primates.
⁊ ō utiq; quedã sũt in honorẽ q̃ ō bonis. ⁊ ō ma
lis quidã sunt electi ad gl̃am. ⁊ similr ō utiq;
quedã sũt in cõtumeliam q̃ ⁊ ō bonis ⁊ ō ma
lis quidã sunt reprobi.

Sicut g̃ emũdauit se abistis erit
uas in honorẽ
scificatũ ⁊ utile
dño ad oẽ opus
bonũ patũ. Juue
nilia aũt desid
ia fuge. Sectare
ũ iustitiã. fidem.
castitatẽ. pacem.
cũ his q̃ inuocãt
dñm ō corde puro.
Stultas aũt ⁊ sin
disciplina cõnes

Sicut g̃ q̃
quedã sunt
in honore
quedã in
cõtumeliã
⁊ q̃ alĩm
hor̃ est.
sic quis g̃ ab
stitis que sc̃
in contume
liã emun
dauit se re
cedendo
ab inmũditie
eor̃ nõ ab
ois. erit uas
in honorẽ
scificatum
dño. ⁊ opib̃.
t scificatũ
i. mũdum
⁊ utile ad
quirendos
alos dño
⁊ ad omẽ
opus bonũ
patũ q̃ ñ
pt̃ ip̃ hi

deuita. scies q̃ giant liues.

corpe. Juue
nilia aũt q̃
alior̃ ip̃ha
na ⁊ uaniloqua de
uita. inte aũr iuuenilia ỹdia fuge. s. luxuri
ã. inmũdiciã. ⁊ alia hui⁹ modi. sectare ũ iusti
ciã. mudicio fidẽ uã caritatẽ
pacẽ. i. quietẽ cũ his qui inuocant dñm ỹ cor
de puro. i. cũ fidelib; ⁊ ita. cũ his q̃ ỹ omnia
sectare cũ his. i. sic hy. q̃ in. d. d. cor. pu. i.
pura side ỹ sectare. stultas aũr q̃nes. i. inu
tiles. ⁊ que disciplina sine sũt. i. inquib̃ nõ ẽ
puentus scie. ⁊ sinõ stulte sine q̃nta. nõ omis
q̃nes sũt utiãõ sȳ inutiles. ⁊ sine disciplina ō
uita dico: scient q̃ giãt liues. ñ edificõnẽ.

Seruũ aũt dñi ñ
oportet litigare. sȳ
mansuetũ ẽe ad
omis. docibilẽ pa
cientẽ cũ modesti
a corripientẽ eos
qui resistũt ueri
ti. neq̃n det il
lis ds penitẽciã
ad cognoscẽdã ue
ritatẽ. ⁊ resipiscãt
a diabli laqueis.
A quo captiui te
nẽt ad ipsi⁹ uolũ
tatẽ.

Seruũ aũt
dñi nõ oport
litigare. i. nõ
pus inibus
expendẽ. sa
tis obstrepẽt
cõtradicentes.
ne g̃ seruus
dñi ẽ obstre
pat studio
altercandi ⁊ cõ
tendẽdi. Vñ
aut. seruũ dñi
nõ op. li. sȳ
mã. ẽt true
tabilẽ ad oĩs
⁊ malos ut
attrahat eos
docibilẽ. s.
q̃ facile do
ceat. t doce
atur si opus
ẽ in aliquo.
pacientem
que liber ad
ipsa ẽmoues
tiã. i. mitis
lenitate. cor
ripientẽ eos qui resistũt ueritati q̃
ñ ẽ cessand̃ a correpcione erroris
alt̃i. ecce patet. q̃ ñ d̃ẽ uolunt nos frm̃ cor
reptione. ñ stude ẽramus. multi. n. hoĩes
cũ a sõpno excitantur: litigare uolũt. aud

.i. ut aliqñ det ⁊c. ⁊ tñ ualet correctio ne qñ. i. si aliqñ ꝺ̄s det ill penã. alr nõ ꝑdẽ correctio ñ supnus medicꝰ respiceret ibi ñ faceret ut peccata sua q̃q; penitreat. q̃ penitẽcia pudore ⁊ timore displicendi aliꝭ imẽdum ꝓcurãt. dum plus de lectat hõmẽ alioꝝ existimacõe. q̃ iustitia. qua se quisq; humiliat penitẽdo. ſdõq; nõ solũ ẽ ag̃ penitẽcia. ũum ⁊ ut agatur. ẽt mĩa ne cessaria. Vt. n. perꝑ fleatur amare. respexit eũ dñs. ⁊ ĩo apls hñc dicẽ. det ill ꝺ̄s pen. ad cognoſ. ũitatẽ quã in impugnãt. ⁊ ea cogni ta resipiscãt a laqueis diaboli. i. recedãt ab erroribꝫ diaboli quibꝰ illaqueati tenent̃ ⁊ rede ant ad bonũ ut sapiãt ũitatẽ. Nam resipe ẽ qĩ respe aque. ſ. diabolo. nõ ĩm liguntur. ſ; ĩ captiui tenentur qĩ exẽ patã ad ipsiꝰ no luntatẽ exequendã.

Hoc aũt sento qꝺ inouissimꝰ die bꝰ instabũt tẽpa pictosa. ⁊ erũt hõ mines se ipsos a mãtes. Cupidi. ela ti. supbi. blasphe mi. patẽtibꝰ. inobe dientes ingti scele ti sin affectione sin pace. ẽmma torẽs. icõtinẽtes. in mites. sin benigni tate pditores pr̃ ui tumidi uolup tatũ amatores ma

Hoc aũt qĩ dixi p phana et stultiloquia ꝺ̄ni ta. ad ipa aũt uta da sento q mno. diebꝰ instabunt tẽpa scis p riculosa. ⁊ seua ħ ẽ cã pricul ⁊. i. quia exẽ hoies erũt amã tes seipsos nõ dñm ut petr. qui interrogat a dño. ⁊ pfessus ẽ se eũ dili gere dicẽs tu scis q amo tẽ. vñ ⁊ ei dñs ouet pascẽdas erecludit qi in pas cendis o uibꝰ ua

gisq; ẽt. hñtes q̃ spẽs pietatis. ũtu tẽ aũt ei⁹ abnegã tes. ⁊ hos deuita. Exhis. h. sũt qui penetrãt domos ⁊ captuas ducũt mulierculas hoñ atas peccatis. Q̃ ducunt̃ uariis ꝺ̄ sideriis sẽp dicẽ tes ⁊ nũq̃ ad scie tiã ũitatis pue nientes.

que ẽ sũt. Ex eo aũtẽ qꝺ se ipsos nõ dñm amãt. qĩ ex radice ħ que sequũ tur mala o riuntur. s. q̃ erãt cu pidi peccu nie. elati ad dñium. supbi. de honoribus sibi impen sis a subiec tis. blas. i dñm. p ħeles. nõ obediẽtes paren. car nalib⁹ ⁊ spũ alib⁹ ingra ti ꝺ̄ bonis. ut q̃ eorũ gentib⁹ ma la p bonis reddãt. scelest. in gũ bus pperandis ut qñ modũ peccati trascendãt. s. suas ⁊ aĩas alioꝝ inficiẽt tes. sin affectionẽ ad aliq̃ fin̄ qua sũt nõ eõ paciendo infirmis. sin pace. i. inq̃etãtes alios. ẽmmatq. i. ẽmina aliis imponẽtes. ⁊ ꝓtracq̃ famã seq̃ conãtes maculare. intinẽtes gu le ⁊ libidinis. nõ refrenãdo malas cupiditates immites. i. crudeles exẽcendo inte s. sin benigni tatẽ. i. largitatẽ ꝺ̄ nesciũt subuenire aliis. ponentes scẽtoq̃ alti⁹ ꝺ̄ indicãt inimicis pri cũ que occulta nouit. ꝓcũ ⁊ pcaces habi tu. ⁊ ũb putorẽ nõ seruientes. s; humanam ũerecũdiã imũecũde agitãtes. tumidi inflati cord̃. cęci. s. nõ intelligẽtes q̃ locuntur neq; ꝺ̄ quibꝰ agũt. uoluptatũ quarũlibꝫ amatores magq̃ ꝺ̄. i. carnales letitias spũalib⁹ ꝓponẽ tes. hñtes qꝺ̄ spẽm pietatis. i. religionis q eaꝺ̄ sacrãta hñt cũ pfs. ⁊ ꝺ̄ pietatis sũt uim tutẽ aũt ei⁹ pietatis. i. carnaliẽ abnegantes facti. ũtus pietatis ẽ carnal⁹ corde puro ⁊ ꝺ̄scia bona ⁊ fide nõ ficta. ħ ẽ ũtus q̃ ni chil uincit. nullus fluctus sch. nulla flumi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ē ur mors dilecto. sic.n. mors qñ uenit resistu
ei nō pōt: sic cē uolentiā caritatis nich pōt
mūd' ecōtio data ē subitudo. Cñ g mors adau
ferend' uolentissima ē. sic ⁊ caritas adsaluā
dū uolenta. t ⁊ alā lectam ut̄utē aut enis
.i. rē pietatis abnē. idē sensus. ⁊ hos talis ḡuta
ecce qre incep̄ dnouissimis rēpib'. Ex hic.n. qi
bñdico ut talis dūtes. qp iā hoz pnūcy qdā
sunt plures à ufine futi sūt ⁊ hj ē q aut. exhi'
n. sunt. qui penetrāt domos ad lectam. sngre
diebantur. n. in domos mulierum ⁊ decipiebāt
eas. Vñ subdit. ⁊ captiuas ducūt. i. subdol. ⁊ u
sutis ūb seducūt mulierculas ꝑsus ⁊ p eas uiros
earū ut diabolus p' euā seduxit: ⁊ pēa adam.
t pene do. i. rmanent ꝑpetuē cuiq; ⁊ qs inde
os inuenunt: captiuos ducūt. Vñ: subd'. ⁊ mu.
du. cap. i. uiros seduentibus qi mulieres seduct
mulierculas dico honatas peccatis ⁊ io erāt.
digne seduci. Vñ subd'. que seducunt uarijs
dsiderijs qi semp noua. dsiderant. furnos seducere
nō possūt. ꝙ equib' dsiderijs sūt. sep discētes ⁊ nu
q ad sciam ueritatis puenientes qi semp ambu
lant. ⁊ nūq ad uiā puenūt. Hos aut sep ambu
lem' unita dñi ne ueniam' q duc' uita. nq in
illa remaneam'. dñi ꝓducat ut maneamus.
atq;. ī. ⁊ querendo tendim'. ⁊ inuendo
ad aliq ꝓuenim'.

Quēadmodū aut iānes ⁊ mābres restiterūt moy
si. ita ⁊ hi resistūt
ueritati homines
corrupti mente.
reꝓbi ēca fidem
s; ultra nō ꝓficient.

Quēadmodum aut. qi tales seducunt. ueritatem aut semp resistunt. ⁊ hj ē q aut. Quēadmō aut iānes. ⁊ mābres resisterūt mo. i. ⁊ hy resis. ultra. Jannes ⁊ mābres. ij. fuer fuerūt magi pharaonis. hoz nomina nō inuen apls in duobus libris s; in apocryphis ꝺ quib' hj sumūr. hy aut restiterūt moysi usq; ad tertiū signū. quo ꝺfecerūt. di centes. digit' dei ē hic. ⁊ sic illi restiterunt moysi. i. ⁊ hy. s. hereci. restiterūt ueritati homines corrupti mente. reꝓbi ēca fidem s; ultra nō ꝓficient. probi opib'. semp existentis ēca fidē ⁊ nuq infide. s; ultra. s. p' hanc plentia nō ꝓficiēt se ducendo. qp imbu ꝺficiēt supari a catholicis.

Insipientia enī
eoz manifesta
erit omīb'. sic et
illoz fuit. Tu aut
assecutus es meā
doctinā. institu
cionē ꝓpositū fi
dē. lōganimitatē
caritatē. dilecti
onē paciētiā pse
cucionē. passiōes
qlia in mihi sūt
antiochie. yconie.
lustris qles psecu
ciones sustinui. ⁊
exōib' me eripu
it ds.

Insipientia. n. eoz que m putantur sapientia ꝺlib' erit manifa. p bonos p sertū p iohm aplm p quē mosia destruendos hēnos pdi cit. hj. manifesta erit dico. sic ⁊ illoz magoz fuit manifesta p moysen. nota q aū mositas hereticoz sep inquietā ē qs magoz pharaonis hre conatū declarat hj apls. eo pans est magi pharaonis. qs iheremias poici auicule insipiens cōpat dicēs. clamauit p dix. congregauit que nō peperit fecit diuicias n ē iudicio in medio dierū ei ꝺuinq eū. ⁊ innouissimus suus erit insipiens. poyx. nimis stercosū aial ē. sunt ⁊ hereci sūt stercosi. Qui nō amāt disputare. s; qm sapare impudentissima ꝓuicia. ⁊ sic ꝓdix clamat ⁊ congregat que n peperit. i. ⁊ hereticus xanos. qs iam p xm euāglm natos inuenit. ⁊ illos diuicias suas fidē. nō sane ē iudicio. s; ē remittate medicinata nō. n. utilis i ecc uā ⁊ salubrē. ⁊ qdam gēmanā atq; radicalē xanā societatē. uñ ruptos sepauit qs ad suas diuicias. [illegible] congregauit. ij pea derelinquit.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

tentacionē excellētis sapiēne seducebat: erit insipiens. i. apparebit insipiēs eis: quib⁹ ꝑ sapiens erat. tē erit insipiēs ē apparebit q̄ ōmēcia ei⁹ nocua erit oīb; u̇ h̄ dr̄. si; ulr̄ nō ꝑfi. misi. cuna. c. oīb; q̄ illi cōtradicūt ueritati tu aūt asse. es. me. doc. i. hs scientiā ꝑmeā doctriā. ⁊ iō potes illi resistere. ⁊ī institucionē bonoꝝ opm. ⁊ ꝓpositū meū q̄ tendis quo ego. ⁊ fidē inuisibiliuum. ⁊ longanimitatē meā expectacōne ꝑmissoꝝ. ⁊ dilectionē eā ⁊ ꝓximi. ⁊ pacientiam de aduersis ⁊ ꝑsc. de loco ad loc ⁊ passioēs eorū eoꝝ qualia q̄ tales sūt in illarū tribulacōēs ⁊ ꝑsecucōnes q̄na tormenta in fra sūt annoche meonie lustris. ⁊ q̄les ꝑsecucioēs sustinui ex oīb; q̄ ego sustinui tribulacōēs ⁊ ꝑsecucionēs ex omīb⁹ eripuit me dñs. lic⁊ re eruet. ñ ego solus pacior.

Sed ⁊ oēs qui uolūt pie uiuere in x̄o ihu: ꝑsecucionē patient. ymaginātes homines ⁊ se ductores ꝑficientes in peiꝰ. errātes ⁊ in errorē mittētes.

Sed ⁊ oēs qui uolūt pie. i. religiose ac pie iuste uiuere in x̄o. qui uenit pati ꝑsecutionē ex meorū. t corpe. a diabolo. t amat hoīb⁹. t a suis cō cupiscētiis. t ꝑ dolore peccatū. ꝑsecucionē si semp fit. si; maxime ꝓmo tēpe eccle. ⁊ sic oēs qui pie uiuere uolūt ꝑsecutionē patiuntur. ī. necesse ē ⁊ t si pie uiuē uis pie uiuere ille in x̄o qui dicit. Quis infirmatur ⁊ ego nō infirmor? Quis scandalizat ⁊ ego nō uror? Alioꝝ infirmitates. ⁊ scandala sūt ꝑsecucionis. Vō. n. sic ꝑsequit uita bonoꝝ. q̄ uita uniquoꝝ? nō in eum cogit imitari q̄ displicet si; ī cogit dolere q̄ uidet. q̄ cōtra pio uiuenti impie. ⁊ si nō obligat ꝛsentiētē crucior tñ senciētē. Vñ uidi puericamet ⁊ rabelecebam. h̄ ē ꝑsecutio quā patiuntur oēs pii ꝑ applicam sententiam. mali nē hoīes q̄ boni patiūt. si; hoīes mali in se. ⁊ seductores a [illegible]

ipō actu quales sūt illi qui timent hos lede. cora quib; locuntur nō solū nō impedit se aduminentes reprobes si; ī ꝓmittit felicitatē. h̄ sch q̄ dēs in secto nō ꝓmisit. ille ꝑdicit labores sup labores usq; in finē uentos illi scto. tu ꝓspa. ille adcōfortans cor tuū ue nit pati. mori. spuūs hniri. spinis coronari opprobria bibe. ligno xfigi. omia hec ille uult pte. tu mecū ꝑ illo. si; pte ille confortans infirmū. ut eū cōdūc nō sper ꝑspa hui⁹ sch aut filii. accedēs adseruituꝝ tu in usti ⁊ ti. ⁊ ꝓpa aiam tuā adtēp.

Tu ů ꝓmane in hys que dixisti. ⁊ cōcita sūt t. scient a quo dixi eis. ⁊ q̄ abundancia sacras litteras nosti que te possūt instruere ad salutē ꝑ fidē q̄ ē in x̄o ihu.

Tu ů q̄ malis exemplū ⁊ merrorē nutrīt. tu ů ꝓmane firmus in hys que dixisti adō. t ame ⁊ cōcita sūt tibi ut fideli dispensatori ut alijs annuncies ꝓmane dico. sciēs. i. memorē retinens. a quo. i. a quam ů doctore. s. ame dixisti. ⁊ iō nō debet uenire t in dubiū. ⁊ iō ⁊ ꝓmane. qa tibi fama tua ꝓsti sacras litteras legis ⁊ ꝓ pharū. ecce facultas que iure spuatur utrel lecte possūt te instruere ad salutē obtinēdam. ꝑ fidē quā. ipe docet. que fides ē in x̄o ihu multū poēt significat. uetus. t. hre noticiā. ů. x̄o. ꝑsona ⁊ incarnacō insinuat que: ad salutē hominū ualet.

Omīs aūt sēptā duunt inspirata: utile ē ad docendū. ad arguendū. ad corripiendū. ad erudiendū

Omīs n. qui sēptare ne ualent ad salutē q̄ ualēt ad eas salutis q̄s. n. sēptā cui⁹ auctor ē ds inspirata. aliqui ꝑ uiuit ꝑ spm sctm. utilis ē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dium. aderudiē
dū inuſticia ut
pfect' ſit homo
di ad oē opuſ bo
nū inſtructus.

ad docēdū neſcientes adarguēdū .i. ad cōuincendū de malo negligentes. ad corripiendū .i. ad increpād durē mmalo ꝓſistentes. aderudiēdō pentes ⁊ incipientes diſcere. aderudiendō dico. ⁊ ſi ꝯuſticiā ⁊ inuſti .i. ut uſtū faciat. i. ut hō di inſtruct' ad oīe opuſ bonū ſit pfect' execucione. ⁊ qi ſic potest.

Teſtificor coā dō
⁊ xp̄m ihm qui u
dicaturuſ ē uuos
⁊ mortuos. ⁊ p ad
uentū ipſi⁹. ⁊ reg
nū eius. p̄dica u
bū mſta oportune.
imptune argue.
obſecra. increpa
in oīi paciētia
⁊ doctrina.

Teſtificor .i. ad uuo coā dō. i. teſtedō p̄re. ⁊ xp̄o ihu qui uidicaturuſ ē uuos. ſ. uos q uuu reptentur. qui reſi dui erūt uiuētibus ⁊ mortuos. ſ. eos qui mor tui reprehendentur. Vt uuos .i. uſtos ⁊ mos. .i. malos ⁊ p ipſi⁹ aduentū ꝓcē eu dñes gentes age t futuru. qu ꝛmend⁹ ē ⁊ p regnū ei⁹ etnū. i. ut tu cōregnes etnaliter p̄dica ubū ⁊ inſta. ſ. inſtanter p̄dica. i. ſ. opportune q̄ui ad eos quib; placet. ⁊ imptune nolentib⁹ tu q̄ opportune agis. ſ; imptun? uidis ei qui libenter nō audit. q nī alequ ei p̄dē. tu q̄ ſcies hī illi ē optimū. q ei uidetur ꝓptimū. dilectione ē curāq; ſanitatis ei⁹ animo teneas manſuete ⁊ modeſte. Multa. u. q̄ui purbacionē a medico uidentur abcedē paulati. ⁊ ubi

et eū ſcptura dicat immultiloquio nō effugiet peccatū. ⁊ nō ē dicendū iſtū mltū ee locutū. ⁊ ſi apls dicat mſta opportune. imprime urbā ⁊ loquio. n. nō ē multū q ē neceſſarium. ⁊ argue de peccatis negligentes. t ita pōt diſtingui mſta opportune imp. ar. ꝺ in ceta cō reprehenduntur. obſecra .i. aduna uolentes. increpa aſpis ubis ꝓſistentes. ⁊ hī in oīi paciētia repugnantiū ⁊ doctrinā accipientiū. i. ita ut pacienter ſuſtineas repugnātes ⁊ docceas accipientes. ⁊ nota qi hunc modū ꝓ ſuadet apls paciemiā. nō nimis pacien ti ꝓſuadet impium.

Erit enī tp̄s cum
ſanā doctrinā
nō ſuſtinebunt
ſ; ad ſua deſideria
coaceruabūt ſ
magiſtros. pruri
entes auribus. ⁊ a
uitate quidē au
ditū auertēt. ad
fabulas cō
uertentur.

Erit enī qī nō eſt neceſſe. ſ. ut p̄dicet. erit. n. tp̄s enī multi nō. ſu. ſa. doctrinā. .i. nō ſuſtinebunt ſalutem audire qī honus ſit etc. ſ; coacēuabūt ſibi mltos magiſtros. ſ. deſideria ſua .i. qui ea doceant que uolūt. ꝓphia ē ſcī apli q ꝓdicit futoꝝ indoctrina p̄cipit ee inſtandum. ut cōt hoc q futurū erat ꝓpetur eccta taleſ. n. dicē. futuros qui p deſideriū ſuū doceri uelūt ut a magiſtris oſtantib; ⁊ uacib;. ad hos conuertent. Qui hī illos docēt que libenter audiāt q uitas ill aſpa uidebīt ut relicta uera doctrina fabulis uacēt. ipi dico prurientes auribus deſidio audiendi. nō tñ bona. ⁊ a uitate quidē q ē aſpa eis auertūt. Ad fabulas aūt cōuertentur quas docēt magiſt qſi t coacuant. hoc magiſtros. ſa lomō uult intelligi. ꝓmulierē. ꝺ q aīa. mulier inſipiens ⁊ audax. inopſ panis

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ħ.ñ. mulier uanitas ē impioz. que ē sit in opi panis. ꝓmittit panē. i. eū sit ignara uanitatis ꝓmittit scīam ueritatis. q̄ ipsa deuitacione ōndat. ⁊ q̄ ēēd. ut libentius audiantur ē phibita furanter sectari sapiam. ħ.ñ. occtācio facit q̄ prurīti in auribꝫ spūalit fornicātib⁹ hīe prurītu libidinis corrūpitur i carne ⁊ integritas castitatis. ñ. ñefarij doctores tpā occtacione ꝺdunt sua uenena curiosi ut ī ō existimēt eos dīce aliq̄d magnū. q̄ habēt secrētū ⁊ suauē hauriāt inhipientiā quā putāt scīam dulcedīq; audiāt que palā in eccīa dici ēdīq; phibentur. mulier illa ꝑp illicita atq; punienda secreta nō solum in sipiens. irū ⁊ audax ñcupatur. Subiano .ñ. uocabulo ecclesiast hēses ꝺdicit. nefandas fabulas finx̄ ⁊ uanā tales quales intheatris ēantant suū mistica securrilitate ridentē. ⁊ nō tales quales aduīsus dñm fingē potuisse illam dolemus insipientiā. ⁊ miramur audaciam.

Tu ů ugila ī oīb⁹ labora. opus fac euāgliste. mīsterū tuū imple. sobriꝰ esto.

Tu ů q̄ ita sis turū ē ut dixi tu ů dū tempꝰ habes ui gila ī disciplina ecclastica insēpturis ex planandis. ⁊ in oīb⁹. .i. in oīs modis hōibus docendis. labora ⁊ opꝰ fac euangliste. .i. q. ore p̄dicas. hoc ope testare. ut retorqueatur os turturis adas sellas ⁊ sīt mala punica ⁊ ñcūabula in extremis hanis iacētine tunice. opꝰ fac di co. intīn ut impleas mīsteriū. Vñ addit. mīsteriū tuū. epā. s. imple scīa uera ⁊ doctrina. ⁊ ut impleas. sobrius esto. .i. in oīb⁹ modꝰ serua p q̄d imple potis. q. ħ ut tēp ar ōs alas. ħ ō maxe dicit ne se nimis affligēt ꝑ ꝑdicē ꝑceptū.

Ego aūt iā delibor ⁊ tps resolutionis mee instat.

Ego. ñ. q̄ ugila labora ⁊ sic ut oportet facē ideo q̄ ego iā delibor. .i. meipso offerri ꝺo gīa hostia. libare dicim⁹ ēgustare ⁊ fundo. ⁊ immolare ī ēsperit ñ. suā delibacionē appellat. ꝺo. ñ. immolatur. qui ꝑ iustitia eī patitur. Vñ addit. ⁊ tēpus mee resolucōnis. .i. mortis instar. .i. ꝑe ē. ⁊ q̄ aliq̄s q̄reret. Vñ h̄ scīs. respondet. eccē. quia dī ꝑuenīēte gīa.

Bonū certamē certaui. cursū cōsumaui. fidem seruaui. In reliq̄o reposita ē mihi corona iustitie quā reddet mihi dñs in illa die iust⁹ iudex. Nō solū aūt mihi. sed ⁊ his qui diligūt aduentū eius.

Bonum certamē certaui. haectenꝰ. .i. expleui q̄ debui ⁊ cursum cōsum. .i. finiuit locum ecclam. t. i. anima q̄ in ꝑximo sum mīsterius. si bonū certa. cōtra repellas q̄ si exēplū ī reliquo. ⁊ cursū mea ꝑicationis qua cucurri. ū facilꝰ transimus erat. ⁊ consūmaui finē locata eccīa ⁊ in oīb⁹ aduīsis. fidem que ē capī xiane religionis. seruauī que nō ꝑ hīri. ni ꝺo miserante. q̄ ꝺi donū ē. Vñ alibi ait. ꝙsecutus sū. nō q̄ fidelis erā. si ut fidelis ēem. Aptiꝰ ꝙ inuenium⁹ sine ull⁹ meritis bonis. imo ē multas mutis mal ꝺi gīam ꝙsecutī reddimus bona ꝑ mal. qui sua tā ꝑniciē passione bona mutata sua cōmendat. ꝑq̄ ꝙsecꝰ corona q̄ ꝑ mala mīta. ⁊ ꝙsecutus ē gīam. que ñ ꝑius gratuito donaretur. ⁊ corona debita nō redderetur. nō ꝙ mīta sua tāq̄ ipsi⁹ sūt. .i. ex ipō et cōparata. si dona ꝺi sūt. Attende q̄ ait. cer. cer. ē. cō. quoꝺ potuit h̄ dīce cū adhuc restabat ipī passioīs. q̄ iam impendē dixerat. tā magna cōfluctacio. tā molestū. tā gīde ēram. adē cōsumādū cursū adhuc illō ꝺerat ut erat futurus acer ⁊ crudelis inimic⁹. si h̄ dīc nō replena. si spe firma. q̄ deuotiosa futi ēramus

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qui sibi passionē. iā imminē reuelauerat ¬ iō
qđ futurū cē p̄supsit. tāq; fēm fuerit indi
cauit. h; g totū nos fuisse tē dñs adhuc
p̄ficiēd. qñ de di promissioē p̄fodēs totū .i.
diceb̄at tanq; fuisse effectū. Vñ ¬ ōp̄mio
secur? aduigit. ¬ in reliq. .i. ifuto. corona
iustic̄ie reposita ē in q̄ .s. nullus auferat.
idē t̄ spare potes. quā reddet ih dñs i
die illa. qi ipe ē iustus iudex utiq; iustus
retribuendo bona p bonis. qi p̄ misericors
retribuit bona p malis. ¬ ipa tñ iustic̄ia
qua retribuuntur p bonis bona nō ē sine
mia ¬ nota q aut. reddet. Sn.n. fides grā ē
¬ uita etna qi meres ē fidi. Vidr qđ dr uitā
etnā tanq; dbtā reddē. cui debtā. fideli qi
p̄muit illam p fidē. s; qi fides grā ē ¬ uita etna
ē grā p grā. reddet m dico. nō solū autē m
s; ¬ his qui di aduē. eis. qđ alit timēt aduētū
ei. qi ibi dāpnandi sunt. bonū ū diligunt.
qi ibi saluādi sūt.

festina autē qī qi
instat tāp̄
resolucōis.
festina ens
uenire ad
me ¬ ī iō
q; quos
mecū hīre
soleba m
nō habeo
pemansu.
ppū nom
est me de
relinq.
tpr adu.
diligens
h; selm ¬
habuit thc
crescens
habuit in
galathia
missus a
me unus
nistiū. Ti
tus habuit
indalma
tiā. missus
ame. lu
cas ē mecū
sol? marc

festina uenire ad me ens. demas .H. me dereliq̄ diligens h; sclm ¬ abiit. ithessalo nicā. crescēs i gala ciā. Titus indal maciā. Lucas ē mecū sol? marc assume ¬ adduc tecū. ē.H. m util i mistiū. Tic ār misi epheū. pe nulā quā reliq tade apō carpū.

assume ¬ adduc tecū. ē.H. m utl inmnistiū tme aut mu si epheum

uenies affer tec ¬ libros maxime aūt membranas.

penulā. q̄ reliqui tade apō carpū uenies affer tec ¬ libros quos ibi dimisi maxe mbra nas. i ibi scribā eptas meas. h; penula. f amo nē data fuit p̄ripauli i insigne a romanis. qñ susceptus ē in socū ¬ cuie romanū. Vñ. ¬ paulus se cuiē romanū appellat. penula .n. uestis erat hilaris q̄ induebant ēsules romani ingdientes curiā ō qua si queratur. Vñ apto accidit. respondo romanos hanc hūisse cōsuetudinē. qñ monarchiā totī orbis sibi acquirebāt. ut quecūq; gens cū pace ¬ cōcordi eis occurrisset. darēt eis libertatē in tm ut fīs illoz dicentur cuesq; romani ap pellarent. dabantq; potestatem edificandi curiā. ¬ hmōi cōsules sic ¬ ipsi habebāt. Later pauli g degiscbalo opido udce. Vñ natus fuit translatus in thartsū cicilie quodā tp̄e uementib; romanus p ciciliā occurrit eis ipe ē alijs thartsensib. ut pacē nobis excepīnt; cos cū pace. tē romanu accesserūt eis. pacta ibiq; pat pauli penulā accepit. p cui? merite obtemperatione ei? hāc uestē paulus s; retinu it. t penulā h; uolum leg dic. Vñ ier art. Volum repheo q paulus uxta ysoā penulā uocat.

Alexander erari' multa mala m ostēdit. reddet illi dñs s opaci? quē ¬ tu deuita. valde .H. restitit ūb mei. Inpma eū defensione nemo m affuit s; oēs me

Alexander qī illi relin querit me alexander aūt erari? .i. fab t eus tos erarij multa m ma la ostendit. .i. fecit athe nis. Iste ē alexander q̄ superuenit reuersum ad postasiam qui fab' ea bat e

(c) 2006 Ministerio de Cultura

diane. apō ath nasi ⁊ omīs cōr aplm ꝺmouit. Vñ subō. Reddet ei dñs sēm opa ei nē aut reddat. si; reddet q ubū pnūciacionis ē nō ut peantis. indicat. n. nō optat. q ⁊ tu deuita ual de. n. restituit ub nīl. ⁊ mpma mea defensiōe .i. qn pmo cepi defende euāglm cōtra illū. ne mo m affuit. aduersi. p hi q. dic mpma innu it se sepe agressu cōr illū. t pfluram ⁊ tbu lacionē sibi illatā defensionē appellat tbula cio. n. scanis defensio ē. qi defende eos mdicu uiey. neme m affuit dico. si; os nī dereliquerit me. nō ill inpugnet. qi hoīs ē time. nota qi nō erat palexandro qui mundenua firmitatē oppugnando peccauat. si; phs qui nō obrup aut amouē. si; timore occubuerūt. aut ut eis ignoscatur. multū. n. ē inter eos q hi m ⁊ eos q illo m peccār.

Dns aut astitit m ⁊ cōfortauit me ut p me pdicatio īpleat. ⁊ audiat oes gētes. ⁊ liberatus sū ꝺ ore leonis. Liberauit me dns ab oi ope ma lo ⁊ saluū faciet ī regnū suū celes te cui sit gla in scla scloꝝ aō.

Dns aut astitit mi ⁊ cōfortauit me. qō phs hōib; rectis sil. confortauit me dicit. ut p me pdicō impleatur ⁊ audiāt oes gentes qi liberatus sum etiā ꝺ ore leonis .i. neronis. ꝺ cui ma nib liberat ē a dño qn uenit ro mā adduc tus ab his q̄ p erant uidē ob hi qi celebrē appellant. nā cū uenissē romā duobus ānis māsit ī liba custodia ⁊ p ī ēuisuit ad alas nationes. q erāt ī ecclesia rome. Vt ōma nu leonis. i. diabolū qui tūc aut per tāq̄ leo rugiens. c. q. q ꝺuorare. q ē n pōt a iustitia mouere aplm. t ꝺuta uult tollere. ne aliis ꝺdes set. q qi n pōt. insultat ei aplō ducēs. liba uit me ⁊ dns ab oi ope malo. ⁊ saluū me fa ciet ducēs in regnū suū celeste cui ē sp̄are

lucet. cui ē gla in scla scloꝝ aō.

Salutа pscam ⁊ aq̄lā ⁊ hōnesip hoꝛi domū. Cra tus remānsit cor ti. tphimū aūt reliq̄ infirmū mi leti. festina aūt hyemē uenire. Salutāt te eobo lus ⁊ prudēs. ⁊ lin ⁊ claudia ⁊ frēs oēs. Dns ihs cū spū tuo. Gra nobcū aō.

Salutа pscam ⁊ aquilam. Aquila uir erat ps ce ap hos hospita bat aplos. ⁊ ho nesiphoꝛi domū. i. fa milia. Cras tus remans sit corinthi trophimū aūt reliqu infir. mile to. hos tam nominat. ut uenīes p eos ostenat. festina ante hyemē ue nire. pp im bres ⁊ frigo ra admoner ut autūpno ueniret. Sa lutat te eobulus ⁊ prudēs ⁊ linus. ⁊ claudia. ⁊ frēs omēs p salutacionē frīm ipe salutat qi subscribens hi m dns ihs sit cū spū tuo. ⁊ caue ne amouet uaslearis si; pocius gra sit nobcū. i. maneat. aō. i. fiat t ita sit que optamus dicti.

nra uideo

(c) 2006 Ministerio de Cultura

luć cupidū. sed hoſpitalē. benig nū sobriū iustū sēm cōnētem āplectētē eū q̄ sēm doctrinā ē. fidelē sermo nē ut potēſ sit exhortari īdoc trina sana. ⁊ eos q̄ cōtrheūt ar guere.

pcuſſorem .i. nō alio rū mētes alr q̄ opꝑ ter loquē do peccāt tē. ⁊ adhr tā nō fe rocē. non crudelem. nō cupidū. turpis luć .i. sclarus. ſi hoſpita lē. benig nū. sobriū. iustū. ꝑ xmo. sēm do cōtinē tē se ab ulcuſ. i. ab ira ſr bia. ⁊ ecūſ amplectētē. amore eū sermonē q̄. ē sēm doct. ſi. i. uacē i h hāt. ut potēſ ſit uita. ⁊ scia exhortari scientes. ꝓ doctina sua ⁊ redarguere eos q̄ cōt. dī uitam obloqn do ⁊ male uuēdo. Cōtradictores. n. ñ in uno ſn intelligēdi ſūt. pauciſſimi q̄ppe nō cōtrhi eūt: loqndo. ſi mihi maledicendo. q̄ſ. n. audꝫ apriſſime loqdo cōt dice uitam nō cōtrheūt mihi lingua ſi uita q̄ſ redarguere magi op ē. gnoſ sarcina. cuius ardoris.

Sūt enī mihi ī o bedientes. uanī loqo ⁊ seducto res maxe aūt q̄ de ecūcisione ſt. q̄ſ oꝑtet redar guei q̄ uniuſal domoſ subuītīt

Sūt enī q̄ bene dicti eos q̄ cōtrheunt ſūt. n. ieiu nia ⁊ mo bedientes inſe. ⁊ua niloquia: ad alios. ⁊ seducto res ecūue mentibus ⁊ ecūq; gnus fra dib. maxe q̄ cōcisione ſūt. i. ꝺ uōrs q̄ ſub noīe x̄ꝭ u

docētes que nō oꝑtet. ꝓfis lucri gr̄a

dauzare do cebāt. rema n. u. in x̄ nō puri erant

x̄ianī q̄ prim legē partī x̄. uenari uolebāt. ꝺ quib⁹ subdit q̄ſ oꝑtet ar gui. ꝺō q̄ ipſi ſūt. qui subuertūt domoſ uni uſaſ. i. totā familiā docētes que nō oꝑtet. ⁊ h faciūt. gr̄a turpis luć. ſ. rene rei. i. ꝓfe mſ acquirendi. ⁊ gr̄a tur. lu. i. ut faciant ꝓ ſeipſos hē dn̄s dē. scrib ⁊ pharisei ecclīam mare. ⁊ aridā ut faciatis un̄ ꝓselite.

Dixit quidā ex ill ꝓꝑ eoꝝ ꝓpha. Cretheneſ sēp mendaces male beſtie uent pig. Teſtimonium hoc uerū ē.

Dixe q̄ ue tales sē. hē dixē q̄dā ex illis qui eos nouerat. ſīte fuit e pymmeni uel crethē ſis. meminit libri hoc inuenitur qui homo mē ꝓphas di non in

uenit. ñ ei⁹ ꝓpha ad illa eloquia di pertēt que uidis fuit cōtra. ⁊ ꝺō nom ei⁹. nō cōme morauit apls hē solet cōmemorare ꝓphas di dicēs. hē ⁊ alī dē ⁊ ysaias ⁊ ē tacitis nomib⁹ alloꝝ dē. hē sēptū ē ⁊ ea sēpta intelligi ī q̄ ē auctoritas di. hō aūt in eruditꝰ cauis rabiosus uerritatē oblatrans ausus ē dicē. ritū de ꝓphis uideoꝝ fuiſſe. ꝺ quo aūt apls dixe quidā exiit ꝓpha q̄ uīa dixē. ⁊ li poe ta dixe ꝓpha dicto illoꝝ. nō di ⁊ ꝓꝑ illoꝝ. q̄ eaꝝ ñ. bñ apuit. q̄ unq; ad hoc dictū ē ne di ꝓpha. putaretur ñ g uideꝝ si era tensiū ꝓpha ꝓpus. erat quip thō cretenſes sep ſūt mendaces ⁊ male beſtie. i. sanguīe sitientes ⁊ uentis pig. i. gulosi. ⁊ ꝺō pig. ⁊ ne minus credas ei q̄ gētil erat. ei⁹ uba cōmorat apls dicēs testimoniū h uū q̄. Sciendū q̄ licet di uine auctoritati un̄ uoluerit q̄ uīa inue nit testimoniū sume. sic ⁊ apls ut legit in actibus aplorꝝ ē loquerent athmensi bꝰ aut ꝺō ꝺo in illo uuum⁹. ⁊ mouem ⁊ sum⁹. sic ⁊ quidā seruos dixerūt. ⁊ ꝺ athmensis are inſpectione aut. Inuenī arā in q̄ scptū ē ꝺ ignoto ꝺō. Ita diuina auctoritas unūq;

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aſſumit q̃ neceſſiũ muenit. ſ; nõ omĩa. ſ̃doq; omĩa que ei ſcẽpta ſũ accepiẽda ꝛfirmat. Vñ in lege p̃cepẽ ẽ udẽſ. Vt ſi mancipiũ gentile emerẽt. ei⁹ pili radentur. ⁊ ũgũ mẽmbra abſcident. ꝺñs aduſus domeſticos aſſumẽt. ſm uanũ atq; ſuperfluũ gentiliũ ſuperſtic̃onib⁹ ⁊ poetarũ ſentencijs abraſis ⁊ docilis. q̃ puriꝰ reptũ fuit adminiſtrium dom⁹ ꝺi aſſumẽ ẽ ſcẽpt.

Quã ob cauſã inẽ pa illoſ dure ut ſanu ſit infide. ñ intendẽtes udai cis fabulis. ⁊ mã datis hoĩnũ aduſanciũ ſe aũtant.

Quã ob cãm. Qñ docẽt qꝺ nõ optet. Quã ob cauſã inẽpa illoſ non ut ſolet mollit ſ; dure ꝙ ut ſanu ſit infide. i. ut recte ẽdãt. nõ intendentes udaicis fabulis lenit obſeruãcie. mq̃ nemo uſtificat̃ ap̃ ꝺm. ⁊ mãdatis hoĩnũ q̃ mãdata legis p̃ manifeſtã uitatẽ iã hoĩnũ ⁊ nõ ꝺi mãdata ſũt. hoĩnũ dico aduſanũ ⁊ aduãrenũ ſe aũtanꝫ ſpũalis intelligẽtie. Qcqd. n. aduſũ ũtutem opponit̃ humana inuẽcio ẽ. ſ̃ mãdata hoĩnũ ⁊ fabulas appellat q̃ narrãt. quia neſcientes uim ſcripturarũ ⁊ uticra uboꝝ legẽ colorẽ ſequũt̃ nõ ſapore pũtãt eñ numq̃ recedentẽ ee ab his que moyſes ꝛtradit ut pura. ⁊ eſcarũ diſtra ꝺn ſubdit.

Omĩa mũda mũ dis conq̃natus aũt ⁊ infidelib⁹ nich mũdũ. ſ; inq̃nate ſũt eoꝝ ⁊ mens ⁊ cõſcie cia. cõfitent̃ ſe noſſe ꝺm factis

Omĩa. n. qñ ue aũtãt ſe aũtare. q̃ omĩa humanis uſi b⁹ ceſſa munda ſũt mundis. ſ. illi qui fide bona ſum mũt ⁊ nichil ſũt ꝺ ipſi negãt. ſ̃ q̃ in lege quedã mo yſes plnibu

aiũt negãt ẽ ſit abhominati. ⁊ inẽdibiles. ⁊ ad omne opus bon repbi.

ũt ⁊ abnmũdis mũda dicẽt. ſ; aũt non ſ̃ naturaliſ ꝙl ꝺs ẽ aut intelligi uolũt ſ; ſcom ſignificacionẽ ſ. Omĩa g̃ munda ſũt mundis. ſ. naturã. in qua creata ſũt. Vñ in geneſi. Vidit ꝺs cuncta que fecerat. ⁊ .e. u. b. ſ. ſignificãs tñ quedã immũda eſſe uideſ ñ nob omĩa apta ſũt ꝓpter ſalutẽ corpis. t ꝓpter conſuetudinẽ humane ſocietatis. ẽ g̃ cuiq; ſua reddit̃ ⁊ naturalẽ ordinẽ ſeruãt. omĩa mũda ſũt mundis. Contaminatis aũt ꝓpter peccã ⁊ infidelib⁹. ſ. qui nõ ẽdũt in ꝺm. t indo. nichil mũdũ ẽ q̃ nõ ſũt digni ꝺni ꝺi. ſ; ⁊ mẽs .i. intellectus. ⁊ cõſcientia eor inq̃nata ſũt qñ nõ credibo ẽ inquinacio eor ſ; ⁊ ꝙ malo intellectu. ⁊ cõſcia peccatoꝝ ⁊ in mens ⁊ cõſcientia eor inquinate ſũt. q̃ cõfitẽt ore ũb ſe noſſe ꝺm ſcil aũt negant. Vt. n. ioh⁹ ait. Qui dicẽ ſe noſſe ꝺm ⁊ mandata ei⁹ nõ cuſtodit. mendax ẽ. Si negacio ñ tm lingue ſit ſ; ⁊ ſcis ẽt multos inuenimus antichriſt. qui cõfitent̃. xp̃m ⁊ moribꝰ diſſentiunt abeo. qñq; ſacris negant xp̃m. antichriſt ẽ. tales ſũt ꝺs mali catholici. qui ñ uerbis ſ; ſcis negant. ⁊ uolunt ẽ q̃ ẽ tãq̃ ꝺ fide ſecuri. adiungite fiꝺi recte uitam rectã ut xp̃m cõfiteamini ⁊ ũb ũa docẽdo ⁊ ſcis. bñ uiuẽdo. ſ̃ ũa ſi ꝛfitemini ũbis ⁊ ñ ſcis. fides ſalui mouẽ ꝓpe fides ẽ ꝺmonioꝝ. ẽ ſit q̃ ꝛfitent̃ ſe noſſe ꝺm cũ tñ ſit abhomina biles. i. ꝺo odibiles ⁊ inẽdibiles. i. ñ habiles ꝺne. ⁊ ad omne op⁹ bonũ repbi. i. ꝺo repbari. ut ñ hãnt grãm ad bene opandum.

Tu aũt loquere qꝺ decet ſanam doctinã. Senes ut ſobrij ſint. pu dici pruꝺẽtes

Tu aũt qñ illi docent. q̃ nõ oꝑtet tu aũt loq̃re ea. que decẽt ſanã doctrinam. i. doctinam ſane fiꝺi. h ſũt que ad bonos mores pertinẽt. ſ. horrare. ſenes ut

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sam unfide in dilectione. pa cięcia. An̄ similr in habitu seō. Hō ęmunatęs ñ ui no mito seruę tes. bene docē tes adolescētu las ut p̄dentiā doceāt. ut uiros suos amēt. fili os suos diligāt. prudētes. castas sobrias domus curā hȳtes. Be nignas subditas uiris suis. ut ñ blasphemetur uerbū dei.

sobrij sint pudicę ne luxurient prudentes prudentes fidē nectia. sam unfidē .s. ut hānt fidē inte grā similr ut sam in dilectione dī ⁊ pximu in ordine ꝓpo carita tis ⁊ sint sam impa cięntia rep tacionum ⁊ tribulacō nū hortā re ⁊ an̄ simlr ee in habitu seō. ut .s. earū mors sus. mor. uulg. ser mo p̄ferat sēritatem. ñ ęmunā tes .i. ęmu na alijs imponē tes. q. so lēt facę adolescentule. nō multo uino seruientes. Solēt. n. ee quedā q̄ corpis fri gescente luxuria uino se p libidine vedūt. bñ docētes ñ q̄ publice uiros. Sz puarte ad olescētulas. i. m̄ ut doceāt ipas adolescen tulas. prudētiā .s. ut amēt uiros suos. Vt i distingue. bñ dc. nta ut p̄. do. hȳ distīgue dem̄ secm̄. adolescentulas hortare ut uiros suos ꝗs carnali affectu naturalr diligūt. ament ⁊ pudica dilectione. u. s. ē pudo re uiris debitū pon̄ reddāt. q̄ exigant. ⁊ filios suos diligāt nō m̄ carnali ⁊ spu ali amore doceāt ⁊ eas ee p̄dentes mites

intelligentia castas corpis cōtinētia. sobrias mētbo. ⁊ pcu dom̄ sue curā hītes benignas subiectas uiris suis ut ñ dumciis ⁊ nobilita te pfiate uiris suis impare debēt subiecte sīt uiris suis dico i ut uerbū dī. i. doctrina euangelica nō blasphemetur si hñe uiros ifide les quib; ꝓpter ꝓpē timorē dī obsequi debēt ⁊ cōgaudere ut hoc udētes iblasphement nom̄ dñi. ⁊ p̄ hoc referri ad senes. ⁊ ad ota superiora. qui hortare senes. ⁊ an̄. ⁊ ad oles cētulas. ut i se hānt ut dixi q̄ debēt facere io ut nō blasphe. no. r. q̄ sit si male se hñt.

Iuuenes similr hortare ut sobri sint. In omib; te ip su ꝑbe exēplum bonoꝝ opm. In doctrina. in in tegritate ingruita te. Verbū sanū. ⁊ irrephensibile ut his qui ex aduso ē ueatur. nichil hñs malum dicere de nob.

Iuue. seqr. nes similr hortare ut sobrij sint. q. iuuenē soler modū egredi. immo ꝓmpti us soler ee ad lapsum io salubri b̄ regula eius ꝓuenit ubetur. ut infrena ta dimiss legib; gubernetur q̄ ut facilius sit magist̄ uib; formā ee. subdes ⁊ in omib; ꝑbe te ipm exēplū bonoꝝ opm ur. s. q. doc. ut ostendat fēis ut hy qui ꝓpham sūt. ⁊ mmici fidei erubescāt: ude tes q. q. docēt ut ua ee ꝑhat fēis. alr pas tor occidō oues q̄n̄ mse ē ⁊ si ille uuuunt. Mali. n. pastores nō parcūt ouib; q̄ ñ m languētes ⁊ errantes nō curāt si; ⁊ fame ⁊ punguel necāt. q̄n̄ in ipis ē. ⁊ si ille u uunt d̄ mia dī uuūt. m̄ q̄n̄ ad pastores malos ꝓuenit: occidūt. quo mls male uuē do malū exēplū ꝑbendo. Attendes. n. ouis ꝓpositū suū male uuētē octos aregit dñs declinātē. ⁊ in hoīnē intendētē meiꝰ duce

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aꝑo ſc. ſi ꝓpoſit⁹ me⁹ ſic uiuit. ego q̄ ſū q̄ n̄ faciā q̄ ille facit. ⁊ oīs ⁊ q̄ male uiuit in cōſpectu illoꝝ quib⁹ ꝓpoſit⁹ ē q̄ſ in ꝑpō ē occidit eos ĩo ſeruo d̄i emnēti. in mbris ſūmu paſtoꝝ dicit̄ ē. ſn oīb⁹. ꝑte. exēplo. ſ. in doctrina recta. munegritate uite ⁊ corpis. in ḡuitate ne leuis ſit ſi; autemitie⁹ ⁊ ubū suū ſit ſanū ⁊ inreꝓhēſibile q̄ n̄ ualeat reꝓhendi loco dicti ⁊ cēſe ut hīs qui exadūſo ē. i. qui nob ē cōtrar. inuenit. ⁊ ꝓcatur. nichil hīs maliū dīre. d nob.

Seruos d̄n⁹ ſuus ſubditos ee. ĩ oīb⁹ placētes nō cōtradicētes nō fraudātes. ſ; in oīb⁹ fidē bonā oſtendentes ut doctrinā ſaluatoris d̄i n̄ri ornēt ĩ oīb⁹.

Seruos ⁊ hortare ſubditos ee d̄n⁹ ſuos quib⁹ lib⁊ cam bonis q̄ malis ſubditos dico ĩ oīb⁹ que non ſūt cōtra dm ⁊ placentes ⁊ non cōtradicentes. ĩ oīb⁹ in poteſt placere ſine murmuratiōe eū dm et aliq̄d ſuſ ferunt. nec fraudantes aliq̄d de debito ſeruitutis. ſ; in oīb⁹ ⁊ munus fidē bonā oſtendentes ut doctrinā ſaluatoris ĥ referāt ad omia ꝑdicta. ſ. ad ſenes ⁊ an⁹ ⁊ ſeruos ⁊ ē. q̄ hortare oīs ꝑdictos. ū. ĩ. ſe hāre ū ꝑceptū ē. ut. ĩ. ornēt in oīb⁹ actionib⁹ ſuis doctrinā ſaluatoris n̄ri dī. bonis opib⁹ ⁊ fide doctrinā die. ornari dīnea. ornamentū enī doctoris ē. ⁊ una honeſta diſciplina.

Apparuit. h. gr̄a di ſaluatoris n̄ri oīb⁹ hoīb⁹ erudiens nos. ut abnegātes impietatē ⁊ ſeculaia deſideria

Apparuit. q̄. oſt monēdi ſūt. ut ornēt q̄ oīb⁹ nat⁹ ē. ex. ĩ illū excludit ⁊ hī ē q̄ art. apparuit. n. pcarnē gr̄a di ſaluatoris

ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie uiuam⁹ in hoc ſeculo. expectātes beatā ſpē ⁊ aduentū glie magni di ⁊ ſaluatoris n̄ri ihu x̄.

n̄ri. i. d̄i ⁊ ſaluatoris n̄ri. ſ. di filii. ⁊ ſi inuiſibilis ſit in forma di tn apparuit ꝑ gr̄am in forma ſeruꝰ ⁊ hī oīb⁹ hoīb⁹. i. ad utilitatem omīs gn̄is hoīnū ſn quo nō ꝑfunct⁹; nob naſci erudiens nos exēplo uite ⁊ doctrina in quo eū. ſeq̄ debem⁹. ſ. ut e ruditas. eruditēs nos dico ad hoc ut nos abnegātes. i. fugiētes. impietatē uane cul te ⁊ ignorātiā ⁊ ſeculaia dē. que amōdi huic ꝓpe ſuggḡuntur ſobrie in nobis ⁊ iuſte ad ꝓximū ⁊ pie ad dm uiuam⁹ in hoc ſeculo. tā fragili nos dico expectātes ut dm ⁊ ſollicite. beatā ſpē. i. gl̄am etnā ⁊ aduentū ⁊ manifeſtatiōnē glie. mag. dī ⁊ ſal. n. i. x̄. qui n̄ infirmitate ſua ꝓpria ſ; in gl̄a ⁊ poteſtate uenturꝰ ꝓmia dabit⁹ ſedm uita.

Qui dedit ſemetipſū ꝓ nob ut nos redimeret ab oī iniq̄ta te ⁊ mūdaret ſibi ꝓpriū accepta bilē ſectatorē bonoꝝ opm. hī loqui ⁊ exhortare ⁊ argue cū oī ĩperio nemo te ꝛēnat.

Qui ihu x̄ mo aduentu ad̄o hu milis fuit q̄ nō ſolū erudiuit. ſ; ⁊ dedit. i. tradidit mortī ſemetipm ꝓ nob ꝓ hī ſecuri ſum⁹ d̄ ſpe dedit dico ad hī ut nos redimeret ꝓſanguine abomī mundicie. ⁊ ouginali q̄ actuali. ⁊ mūdaret in baptō a pena ⁊ a culp.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝑim ſ accepta: ⁊ pculiarē .i. ꝑ̄u ſectatō
rē bonoꝝ opm. ac hȳ redemit noſ x̄ꝝ. ut
pura uitā ſectantēſ. ⁊ repleti opib⁹ bo
nis regnu dī hereditare poſſimuſ. hȳ loq̄re
neſcientib⁹. ⁊ exhortare ſciētēſ. ⁊ arguē ne
gligētēſ. ⁊ rebelleſ. ⁊ hȳ cū oī impio. i. poteſ
tate. qi nā nō aſpe hȳ accipit eū ꝑ ſalute
ſi ſectatur. ī. ē oī ip̄io. ut nemo te ſp̄nat
ꝑ ſimplicitate.

Admone illoꝝ ꝑn
cipib⁹ ⁊ poteſta
tib⁹ ſubditoſ ee
dicto obedire.
ad oē op⁹ bonum
paratoſ ee. Nemiñ
blaſphymare ñ li
tigioſoſ ee. ſ; mo
deſtoſ omē oſtē
dēſ mānſuetudinē
ad oēſ hoieſ.

Admone
qi ⁊ ſi tu
hȳſ imp
um ſp̄ua
le tñ ad
mone illoſ
ſubditoſ
ee ꝑncipi
b⁹. ſ. regi
buſ ⁊ du
cib⁹ ⁊ po
teſtatib⁹
minoribꝰ
⁊ obedi
re dicto
illoꝝ. nō
quidē ad
malū. ſ;
admone
patoſ ee
ad bonū
opuſ. i. obedire ſit
in dño ⁊ admone
nemiñ blaſphemare. ⁊ ſi ꝑmunt ab ill.
qi ammone ut admalū tardi ſit. ⁊ ad
bonū ꝑati ſcientes io q̄ ſingli ꝑſolui op
teat q̄ ſingli ꝑ̄ meſ nō litigioſoſ
ee. ſ; mo. o. uo. a. o. h. bonoſ ⁊ maloſ x̄
anoſ. oīb⁹ hoīb⁹ humileſ unde undi. ſic
.n. poſſūt ꝑfidi adſuetā ſp̄ē uocari.

Eramuſ.H. ⁊ noſ
aliquādo ītelli
ētes ⁊ mēdulī.
errātes ſeruiētes
deſidijſ ⁊ uolup
tatib⁹ uarijſ in
malicia ⁊ inui
dia. agētes odi
biles. odiētes ī
uicē.

Eramuſ
.n. q̄ hȳ ī
debemuſ.
q̄ ⁊ noſ
aliq̄n fu
muſ q̄ ip̄i.
ſic ⁊ ipſi
poterunt
ee q̄ noſ
fum⁹ pcā
dē gram
⁊ hȳ ē q̄ ar
eram⁹. n. ⁊
noſ aliq̄n ī
ſipiētes ⁊ ſi
philoſophi
ēent quedā
mīm. ita tñ
ſapiēcia carebāt. ⁊ eram⁹ ignā
uuli errātes ꝑ mala. ⁊ ſeruiē
tes deſidijſ aī. ⁊ uoluptatib⁹ carnis uarijſ
agētes uitā uītam ī malicia. i. in mala no
cendi uoluptate ⁊ inuidia ꝺ alioꝝ ſucceſſi
b⁹ ⁊ ſi nocē nō licuit. odibiles ꝺo t aliſ hoīb⁹
⁊ inuicē odientes alios.

Cū autē
benignitaſ
⁊ humani
taſ ſalua
toris nr̄i dī
. i. ē benign⁹
⁊ humana
ꝛ⁹ ōſ ſalua
tor nr̄ appa
ruit mun
do ꝑ carnē
t nob ꝑ fidē
nō ex opib⁹
⁊ ē. ut ītā
beng. ⁊ hu
. i. larga mia
⁊ clemtia
dī ſaluato
ris dī. ap. i.
illuxit hoīb⁹
ſaluoſ noſ
fecē. ītā ſpe
future ſa
lutis nō ex
opib; iuſti
que. fe. noſ
q̄ ulla bo
na fecerim⁹.
ſi. f. ſuam
mag. mīam.
ita forſitā.
⁊ ill faciēt.
qui adhuc
mēdulī ſūt ſaluoſ
fecit dico. ꝑ lauā.
regē. i. ꝑ bapriſm. in q̄ depoſito hoīe ue
ti gñatur nouus. ⁊ renouacioīſ ſp̄ſ ſci. q̄
cotidie mag̃ ⁊ mag̃ renouatur ī ſuīs. in

Cū autē benignitaſ ⁊ humanitaſ apparuit ſalua
toris nr̄i dī. nō
ex opib⁹ uſticie
q̄ fecim⁹ noſ ſi. f.
ſuā mīam ſalui
noſ fecē. ꝑ lauacr̄ū
regnacioīſ ⁊ re
nouacioīſ ſp̄ſ ſci
quē effudit ī noſ
habūde ꝑ ihm
x̄m ſaluatorē nr̄m
ut uſtificati gr̄ā
ei ipſi⁹ hedes ſu
mus ſcdm ſpē
uite etne.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

baptismo datū quē spm̄. s. effudit in nos habunde. s. ad remissionē oīm̄ peccatoꝝ ⁊ copiā utriusq̄. ⁊ hꝫ p̄ hoc xp̄m̄. sal. n. ad hoc ut iustificati gr̄a ipsi⁹ hered̄es sum⁹ ītm̄ in p̄sentī uite eterne. ⁊ hꝫ ℔ spē ⁊ si nō dum seōm rē. ⁊ iste.

Fidelis sermo. ⁊ de his te uolo affirmare ut curēt bonis opib⁹ p̄ē qui credūt dō. hec sūt bona ⁊ utilia hoīb⁹. p̄ē mulcis aliis qui cōtr dō t ita uolo te affir. s. eos q̄ cōtr dō. ú. cu. in. o. b. p̄ē. mulcis aliis. t sibi ipsis io uolo. nos de p̄dictis affirmare alos. q̄ hec p̄dicta sunt bona in se ⁊ utilia aliis hominib⁹.

Sermo. s. q̄ ē sal uator ⁊ he del fecit ē fidelis. i. uerax. ⁊ d̄ his p̄dictis uolo te affirmare alos ut curēt in opib⁹ bonis

Stultas aūt q̄stiones ⁊ genealogias. ⁊ cōtentiones ⁊ pugnas legis deuita. sūt. n. mutiles ⁊ uane.

Stultas aūt. q̄si dicat his affirma. stultas aūt q̄stiones ú nec salus nec scia ut ē. ⁊ genealogias. s. origin̄ enumeracioēs ⁊ contentiones q̄s d̄ lege faciunt. ut d̄ cibis quos alij asserūt discernendos. alij nō. ⁊ pugnas legis ut q̄n memēdata scīptura. d̄ anus maturiale. ⁊ d̄ hui⁹modi alta cōtraria t impossibilia sentire uid̄r deuita. n. sūt mutiles. i. sine fructu ⁊ uane. i. falsē ⁊ nō solū hꝫ deuita sed etiā.

Hereticū hoīnē p̄ unā ⁊ secūdam correptionē deuita scies q̄ subuersus

Hereticū hoīnē. p̄ p̄mam ⁊ secūdam correctionē. i. p̄q̄ bis fecerit correctionē d̄ta

ē qui ei⁹modi ē. ⁊ delinq̄s ei⁹ sit p̄p̄o iudicio cō dēpnatus.

heretici sc̄ q̄ p̄ua legis legem impugnāt p̄p̄um ei⁹ sensū astruunt ubi legis ut p̄ uirtutē mtis sue legē auctoritate cōmendēt qui uirtutis sūt q̄ frequenti⁹ correpti ex̄cerbationes ēnt ad malū d̄ uirtute. cur. ecce scies q̄ ei⁹modi ē. i. incorrigibilis subuersus ē. i. p̄ditus ⁊ delinquit q̄ scienter peccat. p̄p̄o iudicio. cōdēpnat⁹ p̄p̄o iudicio se dampnat q̄ erroꝛē laudat ⁊ uirtutē uituperat.

Cum misero ad te archymā ad tichicū: festina ad me uenire nicopolim ibi enim statui hyemare

Cum misero ad te archymā t tichicum. q̄ intim p uisū ere tensib⁹ dū ad me ue neris festina uenire ad me nicopolim. s. statui hyemare ibi dē ut festi net p̄ epistam

yemā legis p tū ⁊ appollo sol licite p̄mitte. ut nich⁹ eis deest.

dicāt aūt ex nr̄is bonis opib⁹ p̄ē ad usus necessarios ut nō sint infructuosi. Salutāt te qui mecū sūt oēs. Saluta

data uenire q̄ uult eū unde ea affert⁹ ⁊ ut plenius affirmet in ecclesia rica disci plina. hyemā legis p tū. hꝫ ibi dicit non q̄ pulcior sit appollo. si; q̄ hui⁹ p̄fessionis filiat in synagoga. ⁊ appollo q̄ p̄fectus e

(c) 2006 Ministerio de Cultura

eos qu nos am
amt ī fide. bra
ti cū omīb' ub
ag̃.

ente. pu
ebti de
illis. s.
que a
ame
ceffar
fiunt eis hāt in suis sicha
nec̄ant aliena ⁊ q̄ quis
ret ūm aūt res erit itt.' Vñ aūt h̄t
q eis admatiē largiamur.' respond
eāt aūt ⁊ nr̄i. i. ereremel. ut alij p̄c̄
ipsis in bonis ep̄is dando ministrīs n
dico. atque lib⁹. s; adiuuf necessarios
ō ut nō fiant infructuosi ⁊ uxta p̄abol
arbouf. que nō hāē fructū bonū ercid
⁊ in ig. mat. ꝛō ub⁹ sūpē dt necessar
dari q̄ dignū erat. ut qui spūalia sēi
nō itt dēnt carnalia. Apollo ep̄s fuit
rinthi qui ip̄m sectionē cōcitatā adu
se a pseudo aplis discesserat. cū xena l
suo aduentū etensem ep̄m s; eccl̄ie ih̄
dauf p̄ epl̄as pauli mandat ttō. ut p̄usq
ueniat nicopolī p̄mittat eos tta sollici
ut nichil immittco itt desit. Salutāt t
omīs mecū sūt ip̄m cōpēdiū sint omīs c
salutatoriel sigē. Salutta eos q̄ nos amant
nō fiete s; in fide. i. fideli affectu dīm gn
ūm omīs salutat diceus. gra dī sit cū omī
uobis ag̃.

am depeāt
apte scribens ei a roma d̄ carce. ⁊ ē intenc
cio aplī implorare ueniā onesimo ap̄ ph
lemonē. Quod talis p̄us salutat illū cū uxo
re ⁊ filio. deū agit gr̄as do d bonis eoy cō
mendauf fidē ⁊ caritatē eoy. p̄cea philemo
nē obsecrat cū ei impare possit; ut honesimo
pareat. ⁊ gr̄as dō agat q̄ talē illū receptt.
ut nō seruū estimet. s; dilectissimū frēm. d
ūm diē. ut paret sibi ospicū spāti ad ip̄m
uenire. Premittit aūt salutacionē dicēs. Pau
lus uocatus ihu x̄i. i. p x̄m ihu. nō dic apte q̄ē
nom dignitatis. s; unde q ē nom humilita
tis. q nō impar s; erat. Cū. n. hic intercessio
p onesimo. Quoq; que humilitatis fr. memo
rat. incipiēs ab inuitia sua ut dignitatē epte
fuc faceret. Die. n. peccī cā uncti ophrūm ē sic
cōor p x̄m ... die uncta sustinere maxīa
gla est. Co. n. tpi uncti odia erat. ō aut pau
unct. i. x̄. qui d debes misereri. nō ee cā
doloris. q erit si unmisereris filiū crucianti.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

in. ut illō expectet impīmiū. hi. n. erat apls.
opacō illuſ ē agnicioē fiat bonitatiſ.a.
tali mīte vpetur. ut infuturo expectet
nū ipm ℞. nō retributionē temporaliū.

audiū. H. mag
ū habu ⁊ cō
lacōnē ī cari
te tua qua
ſca ſcōz req
uert ꝓte fieri.

audium
.n. qī. ſdō hi
ero. q; gau
diū magnū
hū in corde
cōſolacionē
in aduſtſ. in
caritate tua
que nō ſolo
utrautiſ ha
bitu meoꝝ
ugiur. hi; ⁊
ē in ope manifeſta ē. hac. ſ. q; uſca ſcōz.
filij ſcōz. tām. t g̃ te ꝑpenſi ſcōz mīm
ſeetuſ. mrātī ofiat ꝓte digne illoſ re
nentē a ſuiſ laboꝝ; quodām reſpirātes
quieuerūt. ſ. ua ſcōz neceſſitatiꝫ; urenſi
lia miniſtrauit. ⁊ ua ſcōz affect g̃ illū
entiuſ eo ſolatio quieuit ⁊ refrigat ē.

ropt̄ qđ mul
ā fiduciā hm̄ſ
in ℞ ihu impā
di t. qđ ad rem
ꝑtinet. ꝓpt̄ ca
ritatē magiſ
obſecro. cū ſit
taliſ ut paulus
ſenex. nē aīt ⁊
uiet ihu ℞.

Propt̄ qđ.
ſ. q; ſeruiſ
aliꝫ ⁊ ad bñ
faciendū ꝑm
ptuſ eſt: mt
tomagꝫ ſer
uire m̄i de
beſ. ego mt
tā hm̄ſ fidu
ciā. nō dico
poteſtatem
in ℞. ihu. i.
ꝑ ℞. ihm.
impandi t
qđ ꝑtinet
ad rem. i. ad
tuā utilita
tē. nō dico
eōr tua li
cita. qī fidu
ciā habo impandi q t ē inle ⁊ m̄. nō di
co me hīre poteſtatē ipandi t ō hi q he
ē ī hām poteſtatē impādi t. qđ hm̄ſ
mq fiduciā impandi ꝓtur caritatē meā.
t tuā magꝫ obſecro. ē ſit taliſ unta ⁊ emte.
ut ego paulus qui ſenex ſum. ⁊ iō nō im
po t. ſi; obſecro. Vñ ſup ſenioꝝ ne ic̄n

euidēſ fiat mag
nicione oīſ bonū
in ℞ ihu.

tui faciēſ
in oīonib
meiſ. Vñ
aūt grās
agat apt ſubdēſ. Au
dienſ caritatē tuā ⁊ fi
dē. i. ōmōacionē fidi. ⁊ caritatiſ tue. q fidē
⁊ caritatē. hm̄ſ in dn̄o ihu ⁊ in oēſ ſc̄oſ. t in oīb
ſc̄iſ. q mīt credebat ⁊ diligebat. ⁊ ſc̄iſ ēde
bat ⁊ diligebat ⁊ ꝑ opa fidi ⁊ caritatiſ ℞
ſeruiebat ⁊ ſc̄iſ. ut cōmunicō qī fidē hm̄ſ ⁊ ca
ritatē in ℞ ⁊ in ſc̄iſ. nta ut cōmunicō. fidei
tue euidens fiat. i. ut fideſ tua omunicanſ
fidei nr̄e. t q aliꝫ ex fide tua cōmunicaſ:
ēuidens ſit ut ſi mīto cognoſcat oē bonū
ē in te ꝑ. m̄. i. ꝑ omīū bonoꝝ ſufficientiā.
t nta. memor ſum tui. ⁊ grās ago meoꝝ
meiſ habitiſ ō ſi: ut cō. fidi. tui. i. opacio fi
dei qua ſeruiſ ℞. ⁊ ſc̄iſ euidēſ fiat in agni.
oīſ bonū. qđ ē in ℞. ihu. cū cognicōe bonī

(c) 2006 Ministerio de Cultura

250
214

nō solū aūt senex. s; ⁊ nē uīct⁹ x̄ ihu. p q
mag̃ debes moūi.

Obsecro te p mō
filio quē genu
i uinculis one
simo. qui t ali
qñdo inutilis fu
it nē at ⁊ t ⁊ m
utilis. Quē rem
si t. Tu at illum
ut mea uiscera
suscipe. Quē ego
uolueā mecū
detinere ut pte m
ministraret mi
uīculis euāgly.
Sine cōsilio aūt
tuo nich uolui
facere ut ne uelō
ex necessitate bo
nū tuū ēet. s;
uolūtarium.

O bsecro
mg̃re de
filio meo
onesimo.
q̄ magnum
ē ⁊ laudā
bile ñ de
humili.
s; de sub
ūmi utro
si se inch
nat. ⁊ ob
secrat fi
lio mō di
co. q̄ ge
nuj mi fi
de cum
cēm in
uinculis
⁊ iō tene
ri eū di
ligo q̄ t
aliqñ dū
infidelis
erat. fuit
inutilis
tua tollē
do. nē at
util ē. ⁊
t ⁊ mieln
seruiēdo
s. m. ⁊ p
me t ē ē
q̄dq̄d tū
m seruus
fec. q̄ re
misi t. Tu
at suscī
pe. i. reci
pe illum
ut mea

uolui facē. ut bonū tuū. s. q tuus m seruus nē. i.
nō eēt utud exnecessitate. i. eōr uelle tuū. s; uo
luntariū ū tm uelit. ds facit q̄ optat mmō et
uelle ⁊ optari p bona uolūtate

Forsitā. h. iō di
cessit ad horā a
te. ut inētnū ul
lū recipes. iā nō
ut seruū s; pser
uo. carissimum
frem maxime m.
quātomag t ⁊
m carne ⁊ i dño.

Forsitā
. u. iō nō dis
cessit ad ho
ram aut ū
recipes illū
in eternum
. s. hc ⁊ un
fitō. dicen
do forsitā
sententiam
tāpat. hj iō
dicit. q̄ ois
humana sūt
dubia ⁊ po
tuit ala ee
ca. qr sic fi
ds disposue
rit siue p
misertt re
cipes illū dico iā nō am ut seruū s; p seruo
q̄ am erat. frem scin. Vt t alam intam re
cipes illū dico iā ñ am ut seruū s; ut frem ca.
plus sep. frs. n. plusq̄ seruu. carn sūt. illū di
co maxe m carn gro at mag. q̄ am. t q̄ m t ca
rnis ee debet. ⁊ mcarne. s. q̄ seruus tuus ē
⁊ in dño q̄ fidel frs ē. Vt tua frs ē. ⁊ maxe m
magistro tuo frs ē. Onesimꝰ. n. offenso p̄po dño o
fugit ad aplm. ad hj ut oblitatus peccatis utilis
reiteretur in tm ut ñ solū dño tuo equat mmis
fieret. s; ipsi magiſtro frs. & ne philemō q̄ dns
erat ō seruū inflaretur. humiliat illū dicēs
illum frem ei ⁊ mcarne q̄ ex uno adā sum⁹
os ⁊ m dño p fidē ⁊ hj ē subon. gro at. ma. q̄
am t frs ē. ⁊ mcarne p̄dicionē pme naturam
⁊ m dño p fidē. que omnē superbiā amputat. ⁊ q̄

Si g hūt me sociū
suscipe illū sic me.
Si at aliq̄d nocu
it t aud debet hj
m ipūta. Ego pa
ulus scripsi manu

Ergo. i.
iō si hūt. i.
si hre uis
me sociū
suscipe illū
sic me si
u. ñ suscipis
nō es socius.
Si at aliq̄d
nocuit t

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mea. ℓgo redda ur nõ dicã t. qõ ¬ te ipsũ in dbeſ.

hỹ in ipam. Hẽ exeu facionem ommẽ cõ nellit eũ sibi ipsã vũ ẽe diẽ. si t leſit. t deb⁹ aliqđ. te ut magr ẽvatur q diẽ avt. ℓgo paulus sepsi ma nu mã. ego redda t. t hic t infuto. Sed dam t dico. ú nõ dicã t. q nõ in ma. sr̃i te ipm debeſ in adseruẽdum qi mun⁹ ex go ate q̃ debeſ. deũ supponr. adurõ: ẽ ant. ſta o fr̃ ego fruar te in dño. i. gau debo de te in regno di. si feceris q rogo.

Ita fr̃ ego te fruar in dño. refice uiſcera mea in x̃o. cõfidẽs inobedi ẽcia tua sepsi t. sciẽs qm ¬ sup id qõ dico faciẽs. Sumt at ¬ para in hoſpiciũ. Hã ſpo p oõnes uras donari me uob. Salutat te epaſs̃ cõcaptiuus mis in x̃o ihu mac̃ar⁹ tarc̃. ⁊ mas. lucas aduitores mei. Gra dñi nri ihu x̃i cũ ſpũ tuo amẽ.

Quid ẽ illud: ſce ce. refice uiſcera mã. i. filiũ. t affectũ meũ. in dño i. ppt̃ dñm. Deũ blã dimur et dicẽs. Ego ofidẽs in obedien tia tua sepsi t. sciens qz faciet fr̃ id q di co. Promo cat eum sic blan diendo. ut am pliuſ fiat quã postulat̃ abeo. Solet. u. fi eri. ut q̃ de se uel ver bñe sentiri. melioꝛẽ sollicitudinẽ faciat eũ. ¬ ad obediendũ promptiorẽ uenturũ se ad illũ figat: subdẽs. Sumt aũt ¬ para in hoſpitũ. t hỹ pot monere ad ue mam. Jo dico para. Hã ſpo p oõnes uras donari me uob. hỹ diẽ ut magr obediant. solẽt. u. absentes ꝛempni. Salutat te epa phras ꝛcaptiuus mis in x̃o ie. ¬ marc⁹ ¬ aris tarcus ꝛemas ¬ lucas adiutores mũ. Gra dñi nri ihu x̃i cũ ſpũ tuo amẽ.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mẽtitate omia stãt. intẽpie ata accedũt. ata
succedũt. ꝙ.u. possum⁹ increatura muenire co
ẽnũ. cũ mea nuch muenuam⁹ ẽnũ? Si muenis
prẽm ẽnũ incẽatura: ⁊ muenio coẽnũ filuũ.
Si aũt nõ muenis ẽnũ incẽatura: sufficit ad
similitudinẽ ut muenuam⁹ coeuũ. Aliud ẽ enũ
coeuũ. aliud coẽnũ. Coeuos dñs ois. qui eãdẽ
hũc mẽsurã tẽpis. nõ alẽ ab alẽo tẽpe pcedit. a
bos tñ cẽ cepisse dñs; ⁊ sic potum⁹ increaturis i
uenire aliqua coeua. nõ tñ gñans. ⁊ gñatum:
sic mẽtitate gñans coẽnũ unigenitũ. Jncẽa
turis. n. nõ ex eo tẽpe uicip gñatũ: ex eo gñs.
Jncẽatore ia: ñ pcessit genitus genitũ, ñ possit
g cõpari tẽpalia ẽnis. intꝛa collacione. ⁊; tñ p
suũ ex aliqua tenui ⁊ parua similitudine. co
eua coẽnis cpari. Jnueniam⁹ utiq; coeua. nã
d sẽpturis admonemũ ad has similitudines. le
gimus. n. sẽptũ d upa sapiẽtia: cãdor ẽ lucis
etne. ⁊ speculũ ẽ. sin macula dei maiestatis.
Ecce upa sapia dicta ẽ. candor lucis etne: i.
imago piis ⁊ spectin. hic accipiam⁹ similitu
dinẽ. ut inueniam⁹ coetia. ex quib⁹ intelligam⁹
coetna: qꝛ coeua incẽaturis inuenire potuerit;
utẽs nominib⁹ rerũ tẽpalũ. dix cãdor ẽ lucis
etne; ⁊ hic aut. splendor gẽte; coẽtnus ẽ. n. pat
filii? ut coeuus ẽ. splendor ignis. ex q ⁊ ẽ. ignis
n. lucẽ fundit. lux ab igne fundit. qđ. n. a q
existat si queram⁹. s. fulgor ab igne. t ignis
a fulgore: ois aia in respondet. Voluit. n. dñs i
seminari oi aiẽ. mtia intellectus ⁊ sapiẽtie.
Omis g aia respondet. ⁊ nemo dubitat qđ splẽ
dor d igne gerãt: nõ ignis d splendore. Jonam⁹
g igne ortus patrẽ. splendore tã q filiũ: qꝛ iam
placuit sum⁹. nos quoeua qrere incẽaturis. p
que coetna incẽatore astruam⁹, si luẽnã accẽ
de capio. nõ dũ ẽ ibi ignis ñ splendor. mox
aũt ut accendo simul cũ igne. ⁊ splendor gen
nit; da in igne sin splendore. ⁊ credo t patrẽ
fuisse sin filio. dicta ẽ a nob ut potuit tãta
rei dici. illa tñ ineffabilia sit, pot g ee semp
ee gñans. ⁊ sẽp ẽ illo. qui d illo natus ẽ. Ergo
filius dei dr. f. hic splendor gẽte q ei sẽp pat ẽ. qđ
hr d quo sit. ñ. f. hic qđ p⁹ eet pat ⁊ p⁹ea filius.
sẽp. n. pat. semp filius d patre ẽ. sẽp g filius nat.
semp pat pat ẽ. sẽp de illo imago, ecce ñ po
tuistis coetna inuenire incẽatis. ⁊ inuenistis
coeua. quarũ pportione intelligis coẽnium
filiũ. etno gignẽti, q. n. ẽ tẽpali coeuũ. hic ẽ
etno coẽnũ, si attendẽdũ q eũ unigis. s. igne
⁊ splendore sic coeuus ẽ ñ ẽ ẽ

equalitas. qꝛ splendor qui fundit ẽ d igne min⁹
lucet. q upe ignis. hinc g ista similitudine. si;
nõ oĩmoda equalitatẽ. Jdo dic aliqs. tat est
oio filius ad patrẽ. quat ad igne splendor, nõ oio:
si; equalitas omimoda ẽ hic; ex alio. n. ꝓcedẽ
tẽpalũ quo altũ ẽ ex alẽo. ⁊ si nõ coeuũ tñ cõ
substanciale. filius pat ostendit. Nascitur
. n. ho d homine. ⁊ equus d equo. ñ ẽ hoc alẽ alẽ co
euus. qꝛ natus ab eo. d quo natus ẽ tẽpe pcedit. si;
tñ ⁊ ille homo. ⁊ iste ho. ⁊ ille equus. ⁊ iste equus
. i. eidẽ sube sũt. diuisa sit tẽpe. si; nõ sit diuisa na
tura; similẽ ⁊ d do patre. dñs filius ẽ nat⁹. ⁊ ẽ sic
et coẽtnus ẽ ⁊ eidẽ nature. nõ minor eo. qꝛ ẽ dñs
d do. ut ho ex homine nat⁹. eidẽ sube ẽ. ⁊ equus ex
equo. Ecce aliud similitudinis gen: ad ducẽ ẽ. qđ
hic inuenitur: qui laudatur ẽre equalitas tpis
hic laudatur, qđ aũt dee: equalitas tpis. Jn illo
aũt gne similitudinis q ꝺdam⁹ d splendore ignis.
equalitatẽ natẽ nõ inuenis; coeuitatẽ; qđ ibi
laudatur: coeuitas. qđ d ẽ: equalitas natẽ. Conuĩ
ge que laudas: meẽaturis. n. d ẽ aliqđ qđ laudas.
meẽature nich d ee pot. qꝛ q inuenis meẽatura. a
ẽatore artifex pcessit, in primo gne similitudis
. i. mecoeuis inuenis ⁊ laudas coeuitatẽ. p coeuita
te. tribue do coetnitatẽ. ut coẽtn⁹ sit natus ei aq
nat⁹, d alo aũ similitudinis gne tribue do equalita
tẽ natẽ q laudas in homine. deo ee meo qui fee hoi
nẽ; qđ d homine natũ ẽ ho ẽ. ⁊ qđ d do natũ ẽ. nõ u
erit qđ ille d q natum ẽ. tamen g qđ laudabile ẽ
meẽaturis. quib; aliqđ d ẽ. sumit ẽ meẽature. eu
nich d ẽ. Jbi tñ que inuenimus. i. ho ⁊ ho. duo
homines sũt, h ũ: pat ⁊ filius. un⁹ dñs. Jdo apls ait.
qui filius ẽ splendor gẽte. s. patis. i. ex patre ẽ nat⁹
et coẽtn⁹. qꝛ ẽ lumẽ d lumine. patre revelãs. ⁊ ad
ẽ ẽ eo gẽte. i. ẽnte qꝛ unũ ⁊ nẽ ẽ patre ẽ. Later
. n. ẽ gla ⁊ filius. nẽ eũ eo ⁊ eũ nonficãs. ho fuerus:
ut radius solẽ, p splendorẽ. n. ⁊ ꝓmẽtatẽ sclara
ut ẽntie. ⁊ ostendit q nob patrẽ insinuat. ⁊
aias nras illuminat. ⁊ ẽ figũa t caracter subs ei⁹
. s. patis. i. plena ostensio ẽntie patis. i. dimit p
cia ⁊ absolutis. ⁊ unp. ali, p hi. n. qđ dic figura
subs. aptie ostendit. q filius plenalit alẽ ẽ q pat.
ut figũa. ab eo ẽ ẽ figũa diuisa ẽ, si; filius ẽ equalis
pat. qꝛ ñ paru dissimil sic ipse ait. pat maior me ẽ.
⁊ qui uid me. uid ⁊ pa. Adueni q hi nomi
na. s. lumẽ ⁊ gla quiq; ad natã diuinã referũtur.
quiq; ad pam, ⁊ qñ ad pam referunt. in ad pa
trẽ: in ad filiũ referunt, dñs. n. pat ẽ lumẽ.
filius ẽ lumẽ. simul pat ẽ gla. filius ẽ gla. ⁊ hy duo.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

fiē lum ꝺ lumine.⁊ ꝓncipū ꝺ ꝓncipio.⁊ ꝺs de
ꝺe.nō tū duo dy.ſ; unꝰ nō duo ꝓncipia ſ; u
nū.ſplendor; nūr ⁊ figa: fiē ⁊ imago ꝑe ad
ꝓsonā filij referunt.⁊ relaq; dñr. Sequit.

Postaſq; omia uerbo iurtutis ſu e purgacionē pec catoꝝ faciens ſe det ad dexterā maieſtatis in ex celſis.

Postaſq; ſupꝑioꝝ ē qꝫ ꝑ ipm fecit oia. hic ei nē ſumā aue roritatis attribuit. ex eo qꝺ cū ameto ritate cue ra gubnat ⁊ ornet. fiē.n. ab eo ẽata ſūt omia. ita ꝑ eū immuta bilē ꝺseruanē. Creatoꝛis.n. omipotētia: ea ē ſubſtentoꝛ oī ẽanre; que utrus ſi abeſ quecō dere regenꝺis. alqn ceſſaret. ſimt omiū rerū ſpēs ⁊ natura ꝺeꝺet. ſūoq; dñs ait pat̄ ūs usq; nē opat̄ur.⁊ ego opoꝛ illud. Communicatiōnē q̄ dā opis ei. qui ſunt omia ornet arq; admus trat. ostendēs. Jn quo ope.⁊ ſapia ipſius ꝓſeuer ꝺ qua dr. ⁊tingit a fine usq; ad finē fortit.⁊ diſ ot. ſu. Ds g omipſ incōmutabili ẽmutare unā te uolūtate ſep ꝺs. monet ꝓ tpſ ẽatura ſpuale. monet ⁊ ꝓ tpſ locū. ẽatura corpale: ut eo motu. naturaſ quaſ ꝺcidit. ꝺmiſtet. Cū g tale a liquid ag nō debemus opinari ei ſubam qua ds ē. nēpib⁹ locisq; mutabilē. ſū ꝑ tpa⁊ loca mo bilē. cū ſit ipſe⁊ inteꝛ oī re q ipſo ſt oia.⁊ex teꝛ oī re q ipē ē ſt̄ oia.⁊ ex antiquioꝛ oib⁹. qua ipē ē añ oia.⁊ nouioꝛ omib⁹. q ide ipē ē ꝑ oia. .ſ. ꝑ omiū inicia; usq; ei⁹ potestatē cōmodans apli ait.⁊ ipſe filius ē. pcās.i. ornēs⁊ gubnās omia ubo.i. ſolo impio iurtutis fue.i. potencie ⁊ bonitatis fue. qne nō minoꝛ apparet gubnā do. q̄ ẽando. omia.n. ornet bonitate⁊ maie tate ſua. Se nota ꝓsimile dictū ee pcās ia u.u. li.n. dicēdo. facilitatē ornēdi uolut ꝺ ſignare ꝑ metaphoꝛā illoꝝ q̄ ſin ullo labore ubo t digito mouēt aliquid. t efficiūt ita ē molē ẽture magnitudinēq; ſin labore ornā ⁊ gubnat. ſe antēde q ei⁹ li dicat apli x. oia ornē⁊ ſinꝺoꝛe. patrē ꝑ eū omia feciſſe u ait. ꝑ q fec. manq; face ipſe nō poſſ. ſi ei nō poꝛ rexiſſ pat̄ dextram. t mq; aliq instrumtum nōne abipſo fca ſūt: nō g ut ut ad hanc inanit̄ ſuſpicaris. tmq; aliq instrumtū exterr. neq; ꝑ eū pat̄ ds fecisse. tmq; ipe face nō poſſ. ſi; fiē ds pat̄ iudicare pfiliū. q iudicē genuit. ſic ⁊ ds opari pfiliū. q eū ſtat opificē genuiſſe. Si.n. cā ei⁹ pat̄ ē. ſ. q pat̄ ē multo ampliꝰ ꝺ rum cā ē que pfilium fca ꝺclarantur purgacōnē ⁊ c. Loſtq; ostendit ei⁹ excellētiā qua cuncta ẽauit ⁊ gubnat. humiliatis ei⁹ benig nitatē cōmoꝛat hic. Cōmoneꝛ.u. nos. cruciſ. mox ⁊ resurrōnis.⁊ aſcensionis ū nr. ſed⁊ c. li nr qꝺ dicē. ita nos pcās. quos a pecēo pur gat. qi x ē ſplendoꝛ glie.⁊ figura ſubſ. qui ē tal⁊ tam⁹ ſit ē⁊ humanitatē. faciēs purga cōnē pecēoꝝ.i. ſ humanitatē cruciſ passiōis ⁊ moꝛtē ꝑtulit. ꝑ q a pecatis nos purgauit. ſeꝺet. Loſtq; ꝑ naturā⁊ potestatē.⁊ benignita tē xpm ꝺmdauit. cōmoꝛat eū ꝑ dignitatē. qi cruce ſuſtinuit. ut nos a pecatis purgaret. ⁊ ipſe q ita humiliatus ē ſeꝺ.i. quieſcit⁊ regnat ſublimatus. Ad dextā ma.i. adeqtā tatē patriſ. ſublimatus⁊ locatus. nō impꝺi ſo uñ adā excidit. ſi; in excelſis.i. ſup omnia⁊ loco⁊ dignitate. Jn excelſis.n. dicens: nō in lo co cōcludit dm. ſi; ostendit hoīnē ⁊ omib⁹ al ciorē.⁊ omib; eminentiorē. ſiē⁊ ꝑ dextam. nō dm deformauit. ſi; ſimilitudinē honoris ōmō trauit. confessus.n. mch ꝺmonstrat aliud. in honoris equalitatē. Contēplare ſapiā pauli. i mo nō pauli ſapiā. ſi; ſpūs ſci murare grām. nō. u. ſua intelligentiā inte ꝓpa p cauit: ſi; ſpūs ſcī infudit. Attende g: ꝑ qualeſ aplica ſapia eoſ ſubleuat graꝺ.⁊ qualit eoſ ad ipm apiē pietatis adducit. ꝺ ne aiāq; ꝺficerēt.⁊ eoſ obſcuritaſ occuparet. uꝺ quom eoſ reuocau. qnq; u. que ſūt humilitatis eloquit. qnq; ꝺ alcioꝛa insonat. ꝺ ſep in humilib⁹ remanet. ꝺ inexcelſis ꝑdurat. ſ; ultim quib⁹dā gradib;. nē ad alta faſtigia ſubleuāt. nē ad inferioꝛa ꝺclinat. Sic.n. qui infantulū q̄rit ad excel lenciora uult paulatī ſeq; ſubigere: grada ꝺ li fuer abinferioꝛib; ad ſupioꝛa ꝺſcendens: ꝺ in eū ſurſū ꝓuenit obſcuritatib; ac defec tionib; eū fatigari uiꝺet. ꝑ alta ꝺponit eū ad inferioꝛa q̄ respirare aq; aiāq; recāre ua leat. ꝑ nē ē refect⁹ ſūt: ad ata alta ſubuolt. ita ẽa hebreoſ batus fuē apls qſ paulatī ad noticiā ꝺi erigit. nē alta memoꝛās hum lia úq; magiſt⁹ ſui uestigia ꝺsequēs. Nam⁊

(c) 2006 Ministerio de Cultura

suos sublenabat. aliqn eos ad inferiora inbe
cillitatis eoz gra reuocabat. necq eos pinro
pr malea pmanie parte pmittes. ita in hac
tom serie fac apls. hrs alia comemorat dicens
in filio u pp intelligr. filiq qui e sirior ¬ excellē
cior unuisis. Deum ad humana delectone subdes
q ecclie dn ad alia redit dicens p q fec pea ad
alciora oib; gd uenit dicens. qui cu sit splendor
dn humilia loquit purgacio peccoz faciens.
sn ad alia narrando reuertitur. seq ad dcm
nm.m. sequitur.

Tanto melioz an
gelis effectus qn
to differentius
p illi nomen here
ditauit.

Tanto
m. h eop
ar. x. an
gelis ¬ pre
fert eis
implino in
ar paulo
immorat
ab angelis.
hic eis melioz dr ¬
sic illis f huam nam.
ita ¬ hi f duuma dicti ee possi intelligi. n
adderentur. effect p qo aptatur qd hi locit
d eo f carnie na f hoc q pati subt & sub
stanciat agnoleit. no e fact si, nat de eo
g fino usat f huam nam. f q ¬ minoz
fuit angelis passione ¬ minoz hac melioz
¬ gre plenitudie d q ¬ plenitudie ipsi agi
ad mesura accipit. io: aut ¬ ipe & tanto
melioz .i. dignioz angelis e effectus .i. eide
e f hoie fact. quato diff. no .i. differen
cioze honorificentia q ait. s. hereditauit .i.
firmit huit. qn surrexit ¬ ascendit ¬ q
hi possi hire ¬ no p illi: add. p illi. na du
monstrat fuit: differes nom huit. q angli
ministrabat ei. p q immortalis: magis dif
feres q honorabilioz atq; pclariot illi p
omia exstitit. dooq; addit p illi. vt here .i.
huit. nom differ ¬ hi p illi .i. nom ualde dif
feres a noie angelox. hi e nom q e sup omie
s. ds sui filiq q reita dignu e illo quo illi
dr angli .i. nunci. filii. u. nom ppetue
ostendit. no adopcion q n eet ppi filius
n possi qui hi apli amplitudiem honoris asse
rere p ar filiq e d ipo patre genit. si aut
adopcionis gra eet filiq no solu patre s,
¬ angelis: minor eet.

Cui enim dix alu
nom huit. cui. n. angelo

qn angelox filius
mis estu ego hodie
genui te. & rursu.
ego ero illi in patre
¬ ipe erit mi in filiu
u. & cu iterum intro
duc pmogenitum
in orbe tre dicit.
& adorent eum omis
angli di. & ad an
gelos quide dicit.
Qui facit angelos
suos spos ¬ minis
tros suos flamam
ignis.

qui aliqn
n ¬ postq
admittit se
quod alijs
easentibus
h. s. filius
dicit nom.
mis .i. sub
stancialis
n ad opimus.
estu ¬ uere
ait ego hodie
.i. etnaliter
genui te ge
nui dicit
ne nouum
putetur. s.
ne. in uide
tur meipe
hodie dicit.
ne pina ge
nacio uide
tur. q qm
n. possit ¬
ille dici in
telligi q x
f homem
natus e atq;

in etnitate n pinum q eq est.
qui ee dicit n futurii qui nod
sit si, plen tm ait q eq etnu e semp e dum
nus accipitur d sempitna gnatione sapie
tie di. q sibi sinceissima ¬ catholica pdicat.
Ex his g ibi nich aliud manifestatur. n qz ex
ipa eentia patis genitus e. ¬ rursu d eode ysa
ias ait. ex psona patris. Ego ero illi .i. ad ho
noe illi. in patre ¬ ipse erit mi .i. ad honoze
meum. filiu hi ¬ semp e. si ido dr erit qz
ab omib id scietur. in die iudicij. quod
.n. in locucioi die scriptura re ee t fieri eu
innotescit. por tm ¬ f. carne hi accipi dicti.
¬ .n. caro communicat. alcioib sic ¬ diuini
tas humilib coicare digata e. De incarna
cioe g filij hi dr qd ostendr ex eo q dr. Ero
figuram futurii ee. die g de pre ppham.
ego. e. illi. s. hoi de uirgine nascituro inpa.
¬ ipse qui nascetur erit in mis. Vn angls
ad mariam. Qd nascetur ex te scm. uocabi. di.
Ex e nim introduc. Adhuc aue uolentate scp

(c) 2006 Ministerio de Cultura

xpc aduentū suū. carnalē exitū uocat dicens. Exiit qui seminat ⁊ ē.⁊ itē. Ego a pře exiui. ⁊ ueni in mūdū. Paulus ū introitū uocat: ad uētū xpi dicēs. Cū introducit. Assūptio ḡ carnis exitus ⁊ introit⁹ appellat recte utiq; foris.n.ado. sic qui sūt ext regales aulas inumeris colliga ti.⁊ qui hñt apđ regē p culpis aliquib⁹ offen sam qui aūt uoluit istis ueniā impetrare: n pmū ipos in aulā regis induc̄ s; ipe foras egredit ibiq: cū eis loquitur usq; dū eos cor rectos reddat.⁊ dignos efficiat. quo regis uultui pñtari mereantur. sic ⁊ xpc effec. egres sus quippe ad nos.i.carnē sumēs.⁊ collocutus nobcū pcepta regis innotuit ⁊ sic nos a pecca tis emūdans:⁊ ad dm̄ ducēs. in aulā regalem tūc mediator obtinuit introduc̄. Ideo exit⁹ ⁊ itr̄ uocatur carnis sue aduent⁹. De quo dic̄ ⁊ itē um introducit. scriptura.i. itēm introducend⁹ dic̄. id ait. itēm quia sepe dic̄ introducēd int̄ ducit inq̄ pmogenitū patris.i. an oms ca turas genitum d patre & dicatē in orbē tre qi herede in possessiones.⁊ cū introducit: dicit. Vt ita.⁊ ipe pat itēm introducit.p.in or.t. i. uisibilē carne assūpta fecit apparere in mūdo. qui aūt inuisibil erat in mundo.⁊ id ait itēm que assūptio carnis dr exitus a patre.⁊ introductio in hereditate ū iubet adora ri. Vn addit.⁊ cū introduc̄: dic̄. Ex adorent t ita.⁊ itēm dic̄. pat de eod filio. cū introduc̄.p.i. orb.tre.i.cū ostendit filiū suū int.s.usq; ad corda hoīnū ducēdū p fidē qd dic̄.⁊ adorent eū. qui passus ē ⁊ mortuus nō.n.d dō ūbo ista dr̄r. s; de homine suscepto ad horēt inq̄ omis angli dī. scdm humanitatē iubet angli ad horare.xpm. ex quo eum tanto meliorē anglis d monstrat qto seruis dnm ostat eē meliorē. Id & carnē.xpm. iussit a cunctis anglis ad horari di cens. ad horēt eū. o. an. dī. qe iussioni ei⁹ obtem pant.⁊ itēm dic̄ pat d filio h q̄ ad anglos ptī nens. ut sciantur ministri ei⁹. qui filius fac̄ sps celestes anglos.i. legatos suos ⁊ ⁊ flamam ignis.i. seraphin qui sūt d ordine supiori: facit ministros suos. Quauis.n. n uideamus aparicio nē angloꝝ abscōdita ē.n. ab oculis nr̄is.⁊ ē in quadā re publica magna imperatoris dī: tñ eē anglos nouim⁹ ex fide ⁊ multis apparuisse le gim⁹.⁊ tenem⁹. sps aūt sr anglī nec eo sps sūt q anglī d mittunt siūt anglī. angli.n. officii nom ē. n nate. nom nate sps ē. ex eo qd ē. sps

nom offitij miles. hō ḡ: fit miles. nō miles hō. Sic eciā qui erāt sps. eodm a creatore dō faciūt anglos mittendo eos nunciare qd uiserit.⁊ utit omib; ad in mutabile arbitriū sententie sue si ne bonis p ei⁹ grām: siū malis p ppam uoluntatē. ac p h uoluntas dī ē pmi ⁊ sūma cā oīm corpali um spualium.atq; motionū. mch.n. uisibilr fit.⁊ sensibilr q n d interiore inuisibili atq; ineffabili aula summi imperatoris aut iubeat. aut pmittat & ineffabilē iusticiā. Vt ita distinguit ut angli dicant. qui leuia nūciare mittuntur. qui ū mit tuntur ad uindictā dicunt ignis ardēs.i. sera phi.⁊ h ē q ait. fac̄ sps an.s. cū leta ⁊ leuia nun ciant.⁊ ministros.s.facit fla.ig. dū ad execuā uindicte mittit ut in sodoma ⁊ in aliis plib⁹ lo cis.⁊ sic.s. litiam fit in celis sic in eccla figatē fit ū sps.i. spuales. fac̄ anglos suos.i. nuncios ūbi sui.⁊ ministros suos flāmā ignis. qi minis tri eccle ⁊ ignis sūt. dū spu feruēt.⁊ uitia nr̄a urūt. Senū.n. tuū incendit.i. uitia qua curāt. minist dī qui pdicāt ūbū dī.

Ad filiū aut. Tronus tuus ds in sclm scli: uirga equitatis. uirga regni tui. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniqtatē. ppterea unxit te ds ds tuus oleo exultacionis p participib⁹ tuis.

Ad filiū aut. hic p diguitatem sunt ⁊ potestate comdat xpm. qi illud ptinēs. ad anglos h aūt ptinēs ad filiū aut. dns p ppham. o ds filii. thronus tuus.i. regnū. t iudiciū d quo i euāgelio oē iudiciū dedit patr filio.i. regia dignitas. t iudiciaria sedes pman in sclm scli. qe ⁊ sep regnab ⁊ nouissimū iudiciū sep stabit. Vn in euāgelio. Ibūt hi i ignē etnū.⁊ illi in uitā etnā.⁊ mitto pmantrono tuus.⁊.i. qi uirga. reg. tu.i. regnū ⁊ disciplina q bonos regis ⁊ malos punis. ē uirga equitatis.i. regula directa ⁊ inflexibil que alibi dr uga ferrea p quā [illegible] dirimus si ei uelit herere dirige.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dilexisti.dñe. si ō muro pmanet tronꝰ tuus:-q dilexisti exanime iusticiā .i. ōe bonū.-ꝛ eōꝫ. odisti iniquitatē .i. ōe malū. nō simt utraq; t sut. si; alt̄ diligis.-ꝛ amplecteris. alt̄ ū odis.-ꝛ psequeris.-ꝛ ꝓ hēa .s. ut h t ēent .i. ut diligēs iusticiā ꝛ odiēs iniquitatē unx̄ te. Vt. ꝓ hēa .s. q dilexisti iusticiā.-ꝛ odisti iniquitatē. h pmū in t dictū ē.s. ōs ds tuus .s. pat̄ p se nō p ministros. unx̄ te .s. hoiē q dicat̄ nullo indiguit. Nota q repetitur ds. ex magna dilectiōe. t s. aug. alr casus ē uocatiuus alē nōiatiuus ut sic dicat̄ o tu ds fili:- unx̄ te ds tuus .s. pat̄. In latino aūt pu tatur ide casus nōis repetitus si; in gco eudē usum distinctio ē qua alē nōis. alē uōis. in cellr. o tu ds. unxit te ds ds tuus. unct̄ ē ds. ado. qd ē g unct̄ do ado:- x̄. intellige. xps ꝙ dr a chrisma. chrisma .ꝙ. gce lat̄ dr unctio h nom̄ x̄e unctionis nom̄ ē. nec ungebantur. alibi reges ꝛ sacdotes. n in illo regno nde ꝓ h g q dicē eū unctū ēt. regē ꝛ sacdotem sigeat. Vnct̄ ē g:- ds ado.-ꝛ ipe ds ut ungēt homo erat. ita hō erat. ut ds ēet. ita ds erat. ut hō ēe nō dedignaret. ds g unct̄ ē q hō ds. ds quo oio. in n spuali. Vn subdit. unxō dec. oio letic̄ ⁊ exultacionis q nimiris fuit a pcctō. Vn ꝛ oleū hylaris fuit ei. Vnxit g eū ds pat̄. nō uisibili. nō corpali oio si; spu seō q scripta noē oi exultacōis figata ut so let locōe figeat. hac unctiōe filꝰ qui sic hō fct̄ ē ut manet ds. plen̄ erat .i. spu seō. ut i euāgio legit̄. Ihs aūt plen̄ spu seō recūsus ē a iordane. ō addit. ꝓ participib̄ tuis .i. ꝓ oīb̄ sctis. participes .s. cuius fit̄ omn̄ sci. si; ille iu gdarꝰ sct̄ sanz. singlr unctꝰ singlr ē un ds xanu unguit̄.

Et tu inꝓncipio dñe terrā fundasti:-ꝛ opa manuū tuarū sūt celi. Ipsi ꝓ ibūt tu aūt ꝓ manebis.-ꝛ os

Et tu inꝓncipio. Post hūa unaris excellentiā. nūm redit ad ēmta tē filij ds tribꝰdnā utens aue tonare ꝓphe q de filio ad si tuū aut. ita -tus dñe

ut uestimētū ue tasc̄t. & ut ud amictū mutab eos ⁊ mutabūt. Tu aūt idē ipse es ⁊ anni tui n̄ de ficient.

filꝰ di. inꝓn cipio rerū .i. añq̄ res ēent fūdas n tra ad hitā. Ꝙ di cit inꝓncipio. q ēator añ ēatura existit sū ullo tēpo. q. d. nou ēt nitatē aiā. qua p̄cedis oīa que fecisti. qui dixisti. ego sum q sū.-ꝛ celi simt ē tra. sūt opa manuū marū. h tra dicē. qī specialr in eis opatus sit. manꝰ aūt ei ē. ut̄ uisionis .i. potēta uolūtatis qua ut uolunt. hēa sūt oīa. ipi aūt celi .s. aerei. pibūt abeo q sūt dū immutabilit̄ immeliꝰ ēant. Nouissimi .ꝛ. celi qui p diluuiū pierūt sic pe trꝰ ait. igne pibr. gcedit.ꝛ. aq;-ꝛ tota ista capa citate ū auel uolitāt:- occupauit. ac sic utq; celi pierūt. ꝓpriq̄ tris. D cet g:- uī dicit auel celi. nō ē dubiū q̄n diluuio pierēt.-ꝛ igne p tēi sūt. d supioribꝰ aūt cet celoꝝ utiq;-ꝛ ipsi igne pitī sūt. q̄stio ē.-ꝛ discepratio scrupulosioꝝ inꝰ doctos.-ꝛ cur mendū mūdi. nō mendēt seōs di. q. ꝛ. fuit cannꝰ regꝰ tꝰ puerus. h erit ar dēs mundꝰ ultis intentate figēdus. tu aūt qī ce li mutabūtur. tu aūt pmanebis. h dicē ut sic ē nus cē ostendit̄. qd ē añ oīa:- sic ostendatur qd pmanet nō p mutatā.-ꝛ os suū celi aereū. suū tra. uetascent. ū. uestimētū .i. sic humana cor pa longeuitate uetascēt. corpꝰ .ꝛ. humanū qī nes timitū aīe ē. uetascere aūt dr illd q more uest̄ paulatī assumit sic caro hūana. que q̄n mēq; melꝰ immutabit̄. ut celi meliore forma recipi ēt.-ꝛ mutab eos. s. celos. utut amictū ꝓ h sig nificat mutandē celi. un ioēs apocalipsi. Vi di celū nouū ⁊ tra nouā.-ꝛ recte celos amictui cōpat. qd tra cingit. tā facile mutat dō ce los sic amictꝰ extendit̄.-ꝛ plicat̄.-ꝛ ꝓ mutatiō nē sic pmanebit celi. un subdit.-ꝛ mutabunt̄ .i. mutata sic pmanebit. Quia hēa di. ia sub e tinitate stabunt. n ad corruptionē subditam. Tu aūt o fili di ipse ipe es .i. immutabilis ut̄ h q supꝰ dixe. uetascēt -ꝛ anni tui n deficiēt .i. ētmtas tua nō deficiet cōt̄ h q dixe. pibt̄. -ꝛ ē sensus. tu nō mutaris n ōficis q ad filium

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qui sum ⁊ ū. ego dñs ⁊ ñ mutor q tu hereci
ō soli pt̄ assignasti. ut filꝰ in sua suba ēdēt
ēe mutabil. tāq̄ ua suscepit hoīnē ut in hoī
nē uerteret hāc tātā blasphemiā ñ emendabis
in ēdit. in assūptione hōis accessisse filiꝰ q
ñ erat ⁊ ñ decessisse. t de fecisse q erat. Vt mu
tee tonū post legi ⁊ dirigunt ūba ad patrē. i
tū ⁊ filꝰ cōmutatur. qī unctū pt̄ filiū ⁊ tu o
dñe pt̄ a q unctꝰ ē filꝰ in principio. i. p filiū
tuū qui ē principiū ꝙ principio. t. q ipe ait in
euāgio. Ego principiū qui ⁊ loq̄r uob. fundasti
t. i. stabilisti eccīam ppl̄z. i. minores in ec
cīa ⁊ celi. i. maiores ut apli ff. o. m. t. q in eis
specialit opat̄ es pīa eis referendo. ⁊ ipi celi p
ibunt. i. morte destruent. ⁊ q̄d̄ q ex se fuit destru
etur. Tu aūt in illꝰ p manēnb;. i. in iustitia tu
a. ⁊ que in eis operaris p manebūt. ⁊ oēs. i. mino
res ⁊ minores. uē. i. paulatī corrumpentur.
sic uestim̄. i. t uestimētū. i. corpꝰ q aīam. qī er
cūdat. ⁊ mu. t. ue. amictū. i. secm corpꝰ q mu
tab mortalitate ñ tale erit q̄le fuit. ita pi
būt celi ⁊ mutabuntur t corpa ⁊ nō tm t.
corpꝰ si; ⁊ t aīas mutabūtur que tm glosiores
erūt. tu aūt idē ipe es in eis p filiū tuū. i.
immutabili spē erīs in eis. p hī q filio credi
dūnt. ⁊ anni. tu. ñ. dē. in eis. i. etnitas tua.

Ad quē aūt an
gloꝝ dixit ali
qñ. sede adex
tris meis q̄usq;
ponā inimicos
tuos scabellum
pedū tuoꝝ. Nō
ne oēs sūt ad
ministratorii
spūs in ministeriū
missi. ꝓpt̄ eos q̄
hereditatē ca

Ad quem
aūt. scīm
d gīa hu
manitatis
ag̃. q̄i nō
solū ꝓpre
missa ol
uendicatur
ē maior
anglis. s;
⁊ ꝙ hoc
q patet
dixit ei
se. i. uic
tr quies
ce ⁊ uidi
ca. adex
tris meis
. i. in potio
ribꝰ meis
t in scdm
duuntā
tē equal

ptūt salutis.
Propter abū
dantiꝰ optet
obseruare nos
ea que audiui
mꝰ ne forte p
effluam.

lio decliui
offeruntur a
patre sede
deo q̄ad
usq; inimi
cos tuos po
nā q fit eo
rudie dum
aliq̄ uer
tuntur. hi
⁊ si paula
tī agitur.
indefinenter in agitur.
scabell pe. t. i. plene
t subiectos. p hī. n. q air. sca. pe. plenam
subiectionē figerat. t p pedes intelligitur
humanitas x̄e. que ē inferior natura i illo.
⁊ ē sensus. donec. po. i. t. sca. p. t. i. sub hu
manitate tua ut ipam reuerearmur. ⁊ sup
se ea sentiāt. Vt secle quousq; ponā. i. etna
liter. sic etnaliter ponā. inimicos. s. p. t. i. subiec
tos potentie diuinitatis. p pedes. n. stabili
tas etna figeatur ū q̄ uestigijs posuis. ut
tute omipotentie resistit. Ad quē aūt angelorꝝ
dixit hī aliqn̄? nulli hī dixē. q. omēs sūt spūs.
ex officio. administratorii filij missi. acti
alit. immunitatū quoēq;, placet filio tm sep
assistūt ei qui ūq; ē. missi dico ptē eos qui
capiēt hereditatē salutis. ptē hoies. quib
promittit hereditas uite eterne. quibus
licet muneub; impio x̄e seruiūt. ⁊ nōne.
tra ē? ē utiq;. Intellige g̃ q̄uis honor ūb
exhibit ut ad nos sic ad amicos ministros
angelos suos destinet ds. q̄uis. n. multū
interfit inter angelos. ⁊ omēs ꝓximos tm eos.
nob facit qui nre saluti studeut. ptē nos
discurrūt. nob suo fungunt officio.
hī ē op̄ angliē. anglice functionis offici
ū. ut oīa fiāt ꝓsalute ꝓximoꝝ. mag̃ aūt
hī ē op̄ x̄e. q̄ anglis nob superioribꝰ ꝓcedit
ad nrām salutē suū exhibe ministriū. ptēa
p q̄ loeut ē ō filio di multa q ad ei cōmen
dationē ualent hortatur eos quib scribit.
ut diligent aūaduertāt. ⁊ custodiāt ea.
q ꝓ illū annūciata sūt ⁊ ad hī tendit
oīa ꝓmissa. q̄i q x̄e maiorē oīb ꝓphis ⁊
anglis. ptēa oportet nos obseruare abū
dantius. ea q audiuim̄ a filio dicta i euā
gelio q̄ q ō lege t ō aliis a pphis. t ag̃lis
dicta sūt a ministris legis fuerūt nōn

(c) 2006 Ministerio de Cultura

tñ legꝫ obtenuit. q̄ mastructoñ sua q̄ mp̄ / tribus fuē manifestū ꝟ fuē.⁊ q̄ ꝯ q̄re / vet q̄re magꝫ oportet subō. ne forte pessima / m̄.i. etnaliꝫ puniam. stum̄ ꝑ penas mor / tis nasē. effum̄ peccā audendo. pessim̄ / m̄ mona dāpnacone. hīe suad⁊ audiēda / ē ūba x̄ ꝑ penā que ēit negligentib⁹.

Si enī qu ꝑ an / gelos dictus est / sermo factꝰ ē fir / mus⁊ omīs ꝓua / ricatio⁊ inobe / dīa accep̄ uls / tā m̄cedis retri / bucionē q̄m nos / effugiem̄ si tāta / neglex̄im̄ salu / tē.

Si.n.q. puniemur si nō ob seruam⁹ ūba x̄:ꝑ bar ꝑ mi / n⁹.s.ꝑuer / ba que / digna sū / ab āgelis / que sunt / min⁹ dig / na q̄uer / ba xp̄i / qī dico / ne forte / pessima / mus qō / utiq; ēit / m.i. q̄ / sermo dī qu ꝑ angelos dict⁹ ē / admoy sē⁊ ad ceteros. fēs ē firm⁹ / .i. ūls. ut lex ꝑ miracla⁊ nunis⁊ ꝓmissis / ꝯfirmata ē. in q̄ tñ nō erat salus⁊ omīs / ꝓuaricatio q̄ ecōtr uetera facē⁊ inobe / dientia q̄ ē p̄cepta dimittē. accep̄ iusta / rebutionē. s. quātū m̄uit. i. sedm q̄ muit / m̄ced. ut ꝑ qualitate factoꝝ sit qualitas / pene. Attend⁹ singla ūba oīs ꝓuaricatio / diē ut ostendat qō ꝑ singlis peccatis sit / reddenda pena. ac si diceret. nō solum / oīs ꝓuaricatoꝛ punietur. qui mitoꝝ pec / catoꝝ reus ē. sī ꝑ oī ꝓuaricōe. ⁊ inobediē / tiā suā recipiet penā. iustū diē ne putet / pire iusticia: ꝑ miam. q ū aut. retribu. ꝟ / ad pene q̄titatē referrur q̄ equat peccato / ris. q.s. q mai⁹ ⁊ min⁹ ē peccatū: maior / ⁊ minor erit pena. Sō ū aut. m̄ced. ꝟ adq̄ / titatē pene refert. ut qui libidinis igne pe / rit. igne ēcietur. q̄m q̄ī⁊ si sermo angelo⁹ / firm⁹ factꝰ ē⁊ si omīs ꝓuaricatio punitur. / quom nos quib⁹ filiꝰ ipe d⁹ grā ꝑ q̄ ē salus lo / curus ē. effugiem̄ gehennā. si neglexerimus

salutē qō min⁹ ē q̄ ꝓuaricari tantū. i. ideficiē / tē salutē in euāglio facta nō tāta ēar inuen / r. ibi.n. sermo: ꝟ ū salus ē.

Que cū inītū ac / ceptisset enarra / ri ꝑ dnm: ab eis. / qui audierūt in / nos cōfirmata ē. / restāte dō. sig / nis⁊ portētis.⁊ / uariis ītinib⁹⁊ / spūs sci distribu / cionib⁹ scdm suā / uoluntatē.

Que cū⁊c. Ostendō hc inexcusabi / les ēe illos q̄ neglexerūt sa / lutē. i. x̄. ser / monē qui ē / eā. salutis. / q̄ nō effu / giem⁹ si ne / glexerimus / salutē q̄ sal⁹ / cū acceptis / simū ñi eō / strucionis. / q ab eōdo / erat. s; en / narradi⁊ / ꝟ ꝑ dnm / angelos. s. / ꝑ xp̄m uñ / ala edicio sic hꝫ ꝑ / x̄. nō longe post / initū narracōnis. ab eis. s. aplis qui audie / rūt ab ipō oze x̄. ꝯfirmata ē in nos. s. u / dos. q̄m? dō restante auctoritatē aplox ꝑ / que signis minoꝛib⁹ ur ē malos ꝺpellere q / ⁊ medici possūt⁊ portētis maioꝛib⁹ q̄ cōtra / natā fiūt⁊ uariis ītinib⁹ que ñ fiūt p̄ na / turā. ⁊ ꝺ ītinib⁹ aī dic. s. qō cath sē.⁊ hu / miles illi qui p̄dicāt.⁊ certa huī modi hītes. / ⁊ distributionib⁹ spūs sci. qui alīs gīa lin / guaꝝ. alīs alia dona dabat ꝑ ꝟ affluēta / ligeat gīarū q̄ nō erat apō antiq̄s. neq; tā / ta signa neq; tā diuisa prodigia ꝑ q ostendit. / q nō simplr ē eis ēdū. ſ; ꝑ signa⊼ prodigia ioq; / dū ēdum⁹. nō tt ſ; tō nos credē ꝺclarat dis / tribuōnib⁹ dicēs: sci⁹ nō scdm meritū hoīnū. / ſ; scdm suā ipsi⁹ spūs sci uolūtatē. i. ꝑ placitū / suē mīe. Vñ alibi ꝟ oīa operat. unꝰ spūs diuidēs / singlis ꝓut uult.

Nō.n. angli sub / iec ds orbē tre. / futū de q loq̄m.

Non.n. di / xit negligē / tes dignos / ēe pena q̄ / neglexerūt gīa / ꝑ aplos⁊ mi / racla⊼ do /

(c) 2006 Ministerio de Cultura

⁊ suos .p passionē mortis saluare. qī ūe nō
effugiemus si neglexerim⁹ salutē x̄c ē .p sermo
ne angloz nō obseruato punit fm̄ audi. qz
filio subiecē dō orbē ārē. q nō fec̄ anglis. qđ
munistio. ⁊ si multa sunt morbe. omia tm̄ spec
tant adumpiū dī. s; hj. s. ut subiectat̄. sucū ē
ei ō quo loquim̄. i. x̄. ⁊ hj ē qō art. orbē dico
sucū subiectū eidē quo loquim̄. s. x̄. x ita ds̄
nō subiecit anglis s; filio orbem ārē su. ita hj
dic̄ sucū. sic̄ alibi dixit. qui ē forma sucū ō adā
⁊ x̄. loquēs. ⁊ respectu tp̄im adc. sucū f car
nē. m̄ x̄. dic̄. sic ⁊ nē sucū orbē dic̄ qm̄ ad. x̄. fu
tur⁹ q̄ppe erat orbis qm̄ ad filiū dī qui sēp ēat
⁊ ne de alīo orbe disputare intelligēt. addit.
ō quo orbe loquim̄ hj addit. ne int̄ audito
ris errare relinqret dū alī queret orb. huc
ḡ orbem sucū nō anglis s; x̄ subiectū dicit.
qō ⁊ p̄bat auctoritate dī. qui sua qī p̄ria
refert. ut porte admissis diuinis cōsiliis. ū oīa
⁊ sua sī fca f illō qui fecit que sua sunt
s; p̄mittit ō x̄ humiliitate ne p ea dubitetur
ō exaltacōe. ⁊ nō tātū ō humilitate x̄. unum
⁊ tm⁹ glis humani. ostendēs hoīnē p se mise
rū ⁊ abiectū s; p dī gr̄am exaltatū. un subd.

Testatus ē aut inquodam loq̄ ql dicens. qđ ē homo qō memor es ei⁹ aut filⁱ ho minis qm̄ uisitas eū: ꝯ minuisti eū paulomin⁹ ab an gelis gla ⁊ hono re coronasti eū ⁊ cōstituisti eū sup opa manuū

Testatus ē aut qī nō solum ego hoc dico. s; ⁊ hj idem testat ē ql .s. nonus e/ gregi⁹ pphā rum excel/ lentissim⁹ .s. dd mq̄ dā .s. now uob nō ab/ scondito loco sēpē facere mpsō .s. viij. di/ cens. Quis ē homo ē/ uestr mē hoīem ⁊ filiū homīs.

omis aut filⁱ hoīs hō s; nō omis hō filⁱ hoīs
pot intelligi. adā. n. hō fuit. s; nō filⁱ hoīs.
sic hoīes dic̄r qui portāt ei⁹ imaginē. q̄ nō
portāt imaginē x̄pi. filij hoīnū pot⁹ appi
lant̄. ⁊ ill⁹ uer⁹ hō dic̄r iste nouus hō q̄ hj loco
trenus ē. filⁱ aut hoīs celestis. ⁊ ille longe se
unctus ē adō. hic aut p̄sens dō. ⁊ nō illius
memorē tm̄q̄ in longinquo positi hē usitat
q̄ usitat suo. i. gr̄e sue p̄sentia illustrat.
despectuue itaq; aut hōō. s. peccatoz tiren⁹
qō ē q̄m̄ ad hj qō ei⁹ qī longe positi. me
mor es orp̄ialē p̄bendo salutē. qua saluas
hoīes ē unus aut filⁱ hoīs. i. hō spualis
⁊ celestis. qō ē q̄m̄ ad hj qm̄ eū qī infirm̄
usitas p̄sencia gr̄e. ⁊ nō solum homines hi
dignat̄ uisitari. s; ⁊ dī filius. qi munistio
eū. s. dī filiū ⁊ c. Vt ita ut p hominē intelligēt
boni p̄cipue illi. q aut x̄ aduentū fuerūt. p fi
liū hoīs x̄ ⁊ legitur nē cū despectu hj m̄. hō
bonus ac iustus qō ē qī despect⁹ fragil peccā
toz q̄m̄ ad hj qō memor es ei⁹. memor ē dō hoīs:
qm̄ peccā diuinit. q filius hoīs ia surḡ. i.
ambulis ad cap̄ ascendit cū aut filⁱ hoīs. i.
x̄. qui nō ex duob⁹ hoīb⁹ s; ō ūgine nat⁹ ē. filⁱ
mqua hominis qō ē q̄tum ad hj qm̄. u. c. s.
hominē p ipm filiū hoīs qī p̄mediū infirm̄.
Nota ūbor⁹ p̄p̄etas. sup̄ dix̄ memor ū agit ō
iustis qui fuerūt an̄ x̄ aduentū quor⁹ qī me
mor fuit. qm̄ patriarchis ō celo miser⁹. hj aut
ponit usitas ū agit. ō incarnatiōe. cū ūbū
caro. f. ē cū medic⁹ ad infirmos uenit. qui
nutrit qī p filiū hoīs. i. x̄. usitas hominem
⁊ eū tm̄. i. x̄. munistū ⁊ c. Vt ita. ut p hoīnē ⁊
filiū hoīs intelligat̄ x̄ hō ē fuit ds̄ memor
ieōcepcioē donādo immunitatē peccī. ⁊ usita
uit in resurrectioē dando gl̄iam īmortali
tatis. ⁊ leg̃ admiratiue hj m̄. hō x̄ qō ē. s. q̄
magnū qō. ⁊ dignū p hj. q memorē ei⁹ faci
endo eū immunē a peccō. ā. i. filⁱ hoīs. s. ut
ipe x̄. q ē hō ō hoīe. ut ds̄ ō dō. qō ē. s. q̄ excel
lentissim qō p hj. qm̄ usitas eū resuscitādo.
minuisti qī usitasti. x̄. hoīnē ⁊ p hj mduxit
usitari. q minuisti eū p passibile nām mi
norat⁹. n. ē dū se exinanuit formā serui ac
cipiēdo ḡ p ipam infirmitatē carnis q̄ dī
sapiēcia gestare dignata ⁊ passiōis digni
tē recte dr. minuisti eū ab anglis. q mor
tal ⁊ passibil. s; paulomin⁹ q ⁊ si passibil
tm̄ impatabat ab anglis ⁊ q sūt peccō erat. s;
ō ⁊ simultaneō cumulantis coronasti ⁊ c. i.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

unoiq; eiꝰ uocabitur gr̃a inresurrectiõe ⁊ aſcẽ
ſione ⁊ honore meõ ſeſſu patꝛ. Vt gr̃a .i. cla
ritate immortalitatis ⁊ honore qõ ꝯ flectetur
oẽ genu ihũ patꝛ ⁊ cõſtituiſti eũ ut ſtabilẽ ſup o
pa manuũ tuarũ. Ecce poteſtas ꝯ oſtẽdit. ut n.
a dñi ope mich exciꝑ: ita ñ a ꝯ poteſtate. Aũẽ
de.n. q nõ ſumpſit aut ſꝛ opa ſ; addit manu
ũ tuarũ .i. ſꝛ dignitꝛa ⁊ opa .ſ. ſup angℓos ⁊
hoĩes que ꝑexcellentia dꝛ opa manuũ ⁊ nõ
ſolũ ſtructuꝛe ẽ ſꝛ opa ⁊ ũ dignitꝛ ſ; ⁊.

Omnia ſubieciſti ſub pedib' ei'. In eo enim qđ omnia ei ſubiecẽ. nichil dimiſit nõ ſubtũ ei. Cũ aũt q modico q̃ angℓi minoratus ẽ. uidem' ihm ꝓꝑ paſſionẽ mortis gℓa ⁊ honoꝛe coronatũ ut gr̃a dei pro oĩb' guſtaret mortem.

Omnia ſubiecit .ſ.p. 1. poteſtati ei' ⁊ dñio ut adhoꝛtet illũ ⁊ dicatur. poſſ; n. ſupioꝛ ee ⁊ tñ oĩb' nõ dñari. ideo aut. ſubiecit. .ſ. ſ.e. Nulla .n. exceptꝛa erit non ſubiecta eui ꝑmateſt ut ita dicã ſpſ ſubiecit. In eo .n. ⁊ aũt exponunt ſenſu dℓt ꝓhe q impediꝛet ne ſubiſ habuit qi dℓt aut. omnia ſubiecit. in eo aũt qđ ſẽptã ſubiecẽ ei .ſ. .i. ſaba a oſtendꝛe oĩa nichil dimiſit ñ ſubiectũ ei .i. nichil excepꝛ ꝺ oĩb; dũ .n. dicẽ oĩa ñ ꝛe na excipꝛ. ñ celeſtia. Vt ita omnia ſ; intꝛa q hꝛ .q. qi bñdicto eabẽ ꝛe fuꝛũ ſubtm ꝛe. q in eo qđ ſẽptuꝛa .ei ſub .ſ. .i. dicẽ ei ſubta oĩa nichil dimiſit nõ ſubiectũ q. nõ mutat ſententia q̃ eãdẽ ſentẽtiã alia ⁊ intꝛa ofirmat. que ẽ in eo .n. q dicẽ oĩa .ſ. n. di. ñ. ſub ẽ Hẽ aũt qi ſẽptã dicẽ oĩa ſubieciſti .ſ; ñ dum tñ oĩa ſubiecta ſꝛ ei ⁊ iõ ꝛgruẽ ſupꝛoꝛ: oibẽ fuꝛũ ſubiectũ ⁊ hꝛ ẽ q aut. Hẽ aũ ⁊ ſi ſẽptã

Nunc autem ſidum uidem omnia ſubĩcta cl.

uolũtate. que ſubiecẽda ſẽ. coꝛdie .n. aliqua ſubiciũt ei. ſ; nõ oĩ qui ſubiciendi ſũt ſubicient' dõi imu dano. Diſtingue ẽ aut. nich. di. ñ. ſub. hꝛ unuſ la lẽ ſubiectionẽ. ſ. ſiũ uolũtariã ſiũ neceſſariã, dſig nat. ẽ ũ aut. nec dũ. unde ⁊ ẽ. hꝛ nõ uolũtariã ſive lꝛ ẽdentiã meũ. Cũ aũt qi ñdũ uidm' oĩa ſubiecta ei. ſ; tñ par' ꝓꝑhie iã mpleta ẽ. q a uidm' e. ⁊ ẽ. mquo ſtat q̃ cõplebit ala. ⁊ iõ ne doleamꝰ ꝺ ad ulſ. eũ mq̃. q modico. immoꝛat' ẽ q̃ angℓi. uidm' iã thm .i. ſaluatoꝛẽ ⁊ coꝛonat' gℓa ⁊ h. hꝛ utiq; mi to. ſ. ꝓꝑ paſſionẽ nõ q̃libꝛ ſ; mortis. hꝛ iã meꝛ oſtendere ñ ꝑ poteſtia tñ t uirtione ũba ꝛ ẽ au ctoꝛa. ſ; ꝑ dilectionẽ qua nos dilexit ut ꝑ nob moꝛeꝛetur. Vñ adꝛit. ũ gr̃a dei ⁊ ẽ. t ita. lege. uiꝝ. iã. ie. eos. gℓa ⁊ ho. qui. mo. q̃. an. mi. ẽ. nõ ſ; nam humane mꝛis ſ; ꝓꝑ paſſionẽ. m. ꝯmoꝛtalis quã angℓi poſſunt dici hoĩe ꝺa maioꝛis ſũt hoĩs corpe maioꝛis ſũt ⁊ aĩe. ſ; in eo tñ q peccatu ou gnat mutꝛo coꝛꝛuptibile coꝛp' aggꝛauat ꝑtm ani mũ. nata ũ humane mꝛis qualẽ. ẽ aſſũpſit q̃ nullo pecco potuit ꝺꝑuari ſolus maioꝛ ẽ ds. ꝓꝑ qđ g modico q̃ angℓi minoꝛat' dicat'. apud eũ aut ꝑ paſ. m. minoꝛ g angℓis fuit. nõ ꝓꝑ nata hoĩs ſ; ꝓꝑ paſſionẽ mortis nata ũ hoĩs que mꝛe roah ⁊ intellectiuã ẽata ẽtaſ ẽtaſ aneclit ſol' ds ẽ maioꝛ. minoꝛ g angℓis fuit coꝛpe nõ mꝛe. q aũ ẽ uidꝛ nich magnũ ꝺ do patꝛe dici ſi foꝛm ſer uꝰ minoꝛ ẽ q̃ maioꝛes uidentꝛ angℓi ñ recte cogi tas ñ attendis q̃ locũ hãt in reb' nata hũa q̃ odi ta ẽ ad imaginẽ di. eui tñ iniuria fca ñ ẽ eui ꝛ dicebat. paꝛ maioꝛ me ẽ. qui ñ carni fue ſo lũ. ſ; ⁊ intꝛa q̃ gerebat hũane dñm ꝓtm ꝓfere bat q tota ſiñ dubie foꝛm agnoſcit' ſeruꝰ qm tota ſeruꝰ ẽata ẽatoꝛi. ut gr̃a di. qi minoꝛa tꝰ ẽ ab angℓis ⁊ hꝛ iõ. ũ gr̃a dñi .i. ipſe q ẽ gr̃a di. qi gratis dat. t q gratis datꝰ ẽ nob. guſta. moꝛ. Vt ita. ut ſit caſus ablꝰ. hꝛ in. ut gr̃a di .i. ꝑ gr̃a di qi hõ nõ mutꝛ ipſe guſtaret mortẽ ꝓꝑe dꝛ. guſtaret. q amara ẽ moꝛs. t q eam tranſit. huc uaq; utꝛ uallũ in illa faciẽs ofeſti ſurꝛexꝛ. ſic q guſtat hutꝛ ꝯꝑtꝛ gꝛaret deo. ꝑ oĩbus .ſ. ꝓdeſtinatis q ꝑ eꝰ mortẽ redẽpti ſũt ⁊ ſalua ti. t ꝑ oĩb' hoĩb; gnaliꝛ moꝛtuus ẽ. qi oĩb' ꝑcũ ſufficit. ⁊ iõ ꝓꝑe dꝛe ꝑ oĩb' qi ñ ꝑ ficlib; tm. ſ; ꝑmũdo unuſo moꝛtuꝰ ⁊ ſi. n. oſ nõ ꝺount ipſe tñ qđ ſuũ ẽ impleuit.

Docebat eũ ꝓꝑ quẽ omnia ⁊ ꝑ q̃

Docebat .n. qi minoratus ẽ ꝛ. ũ guſtaret mo

(c) 2006 Ministerio de Cultura

omia. q̄ mkto' fi
lios i gl̄a adduxit
at auctorē salu
ti' eoꝝ p passionē
cōsūmare.

erat. Dese
bat n. eū
.s. dīm pa
trē ppr̄ q̄
glificandū
omia fēa
fuit. ⁊ p q̄
auctorem
omīa fuit. q̄ mkto' fili
os. adoptiuos adduxit
at. i. adducēdos p̄fidat inglam eīna ⁊ſumma
re. i. pficere. m gl̄a triumphi. q̄ incepit in re
surrectiōe q̄n immortalitatis gl̄a sublimatus
ē. ⁊ auctū ē in ascensione q̄n ascendit ad dex
tā dī patris ⁊ pficiet in iudicio q̄n ei oīa subiici
entur. ⁊ erit oīa in oīb;. decebat inq̄ ⁊ſumma
re auctorē salutis eoꝝ filioꝝ. i. x̄m. qui ē filio
p nām. ⁊ choeredes erim. qui sum adoptiōe
filii. Vnde q̄tū ē in medio nr̄m. ⁊ ille filius ē. ⁊ nos
filii sum. s;, distat q̄ ille saluat. nos saluam.
ille sēficit. nos sēficiamur. in multis nos sēp
tura. in distinguit. Multos mq̄ filios. h; multis
auctorē salutis eoꝝ. h; desert. Summitte dico.
⁊ h; p passionē mortis. que mors sumāde nre
miserie inuentissim fuit. ac ualde necēia.
q̄ dīr. s. n ꝺ moreretur. hō n redimet. ⁊ nō
redēpt̄ pret q̄ si cēt frustra fēa cēne omīa
cēta. n. hoi seruāt. hō dō nec in aliq̄b; dās gl̄i
ficaretur. ē ad h; oīa fēa sūt. falsa cēt ⁊ pos
timacio. ā filijs adducendis.

Qui n.
sēficat
pbat q̄d
p mīa li
bationē
decuerit
m x̄m pa
tiendo.n.
decuit
q̄d auctor
salutis pa
teret si; n
decuerit.
q̄ ex deo
pendet. ⁊
ē ei subie
ct. nr alij
hoiēs. ⁊ io
conuenit ei

Qui cūi sēficat ⁊
qui sēficant ex
uno oēs ppt̄ q̄ cau
sā n confundit fr̄
eos uocare dicēs.
Nūciabo nom tu
ū frib; meis i me
dio ecclie lauda
bo te. & iterū.

patī. si op̄ tē. ⁊ q̄ op̄ sūt p̄ea decuit ibi. Ra g̃

n̄ decebat. x̄m. pati. qui n. sēficat pdestinatos
. x̄. ⁊ qui sēficāt p eū. i. nos; oēs eque ex uno
deo pdēt. ⁊ fr̄. Ecce ego ⁊ pueri mei quos dedit mihi deus. ex uno. h; intuere q̄tū mē ē. Ille. n. ē ex patre
⁊ diuinē. ut p̄p̄ filii. i. ex ei ēternā genit̄ nos
aūt adoptiui. Propt̄ q̄. ybat q̄ ex uno fr̄ oēs
dicēs. ppt̄ q̄ cām. i. q̄ utriq;. s. cap ⁊ mbra
sūt ex eōd. nō ꝺfundit̄ ⁊ nō erubescit x̄s hos
a pcēo immunis. nocare eos frēs. qui pcēa
uo facti sūt ꝺgenes dicēs in ps̄o. o pat̄ nū
ciabo p resurrectionē nom tuū. i. fāmā et
glam diuinā frib; meis ⁊ ego posit immedi
o eccle. i. toto orbe cēequaq; laudē. dnēde
q̄ ē dign nō erubescit frēs nocare. ostēdit q̄
ei ū nāe ē fr̄nitas nīa. s;, mie ⁊ humilita
tis multe. Qō ū frēs sim ybat. p ꝑhām. ne
putetur nouū ⁊ nīm auctoritate ꝑsue. se ex
deo cē ⁊ pendē ostendit dicēs.

Ego ero fidēs ī
eū. ⁊ rūm. Ecce
ego ⁊ pueri mi
qs m dedit ds.
Qua g̃ ⁊ pueri
cōmunicauerūt
carni ⁊ sāgni. ⁊
ipe similr parti
cipauit eisdē ut
p mortē destrue
ret eū q̄ habebat
mortis ipiū. id ē
diabolū ⁊ liberet
eos q̄ timore mor
tis p totā uitā
obnoxii erāt ſuitutī

Ego x̄.
uel hō. e
ro fidens
⁊ humani
tatē i eū.
.s. dīm pa
trē qs nō
faceret. n ex
deo cēt. ⁊
rūm eandē
substantiōe
ad dīm ⁊ hu
manē nāē
omunitatē
nobcū de
monstrat
dicēs. Ecce
ego ꝑsto
fui seruire.
⁊ pueri
mei. s. aph
⁊ alij fide
les qs m
tāq̄ capiti
mbra inu
mitate na
ture ⁊ gr̄e
dedit dns
⁊ mlj pari
q̄ ex deo
sūt q̄ g̃
⁊ pueri. cō.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¬ ipe. ſi. p. eiꝺē. ꝓbauit q ꝺecuit ꝯ pau
ſi opꝰ eēt. q ār opꝰ fuit: ꝟ ꝺemonſtrat qꝫ pu
eri ꝛmunicauiunt carni ¬ ſāgui. qꝫ ꝛſtat q
ex ꝺo ē ipe ꝛ ſēificāſ ¬ ſēificari ¬ nra ñ ꝺebe
cet eū pau ſi ſit opꝰ. ſ; qꝺ fuit opꝰ pau: ecce
qꝫ pueri. cōi ¬ ꝟ ē qꝺ ait. qꝫ qꝫ ex uno ꝺo ē
ipe ē ſēificatuſ ¬ qꝫ pueri. qui ſēificāti erāt
cōi ē carni ¬ ſanḡ. i. aiē. i. erāt hoīes corrup
tibiles. ꝛſtāteſ excorpe ¬ aīa q ꝑ ſāguinē
accipit ḡ. i. iꝺ ¬ ipe ꝛ ꝑticipauit eiſꝺē. i.
pueriſ. qꝫ fēt ē puer ꝛſtans ex aīa ¬ carne.
vt par eiſꝺē. i. carne ¬ ſāguine. ſ. aīa ¬ ꝟ
ſimilit. i. nra q hō fuit paſſibil ¬ mortal ut
poſſ; mori. ecce una unꝛ firmitaſ ¬ nō fictu
humanitaſ. ū p mortē ſuā ꝺeſtrueret eū q
habebat mortis impiū. i. ꝺiabolū. nuerte
mortiſ. qꝫ peccato ex quo peccauit mors ꝟ. n.
teſtimonio ſancti mōſtratur ¬ i mortē iſtam
ēpti p̄cipe atq; auctore diabolo. i. experi
cato q nil p̄ſuaſit accidiſſe ñ. n. ob aliud
poteſtatē hr̄e mortis ultime ꝺr̄et. vñ ille
qui ſin̄ ullo peccō. t originali. t p̄o mori
obnoxius ꝺix. ecce uen̄ p̄ceps huiꝰ mundi
. i. diaboli. q poteſtatē habebat mortis ¬
in me mich inuenit. ſ. peccī ꝑ qꝫ hoīes
mori foc. mich ḡ inuenit diabolus ut xp̄o
ut moreretur. ſ; uoluntate patris mori
xp̄s uoluit. ñ hūſ cām mortis ꝺ peccato
ſubauctore peccari. ſ; ꝺe hobedientia ¬
uſticia. fuit hobediens uſq; ad mortē.
ꝑ q nos redemit a ſeruitute diaboli. ſu
ciꝺam. ꝺ. ut p̄cipē huiꝰ ſcli. qui ſeduxit
adā ¬ ſeruū foc. ¬ cepit nos tanq; imacu
latos poſſiꝺē ſ; uenit redēptor ¬ uictuſ
ē deceptor ¬ qꝺ fecit redēptor captiua
tos ſuos. retendit ei muſcipulā crucem
ſuā. poſuit ſibi qꝫ eſcā ſanguinē ſuū. ille
aūt ſanguī fudit nō ꝺebitoꝛiſ ꝑ qꝺ uſ
ſus ē reddere debitoꝛes. fudit ſanḡnē
innocentis. ¬ uſſus ē recedē anteceptib;. ll
le q̄ꝑ ſanguinē ſuū ad hoc fudit ut pecca
ta nr̄a ꝺeleret. vñ ḡ diabol⁹ nos tenebat
reū ē ſanḡne redēptoꝛis. ¬ hō. n. tenebat
nos ñ uinculis peccati nr̄i. iſte erāt ca
thene captiuoꝛ. uenit ille alligauit fo
rē uinculis paſſionis ſue. intrauit ī domū
ei⁹. i. menda eoꝝ. ū ipe habitabat ¬ ua
ſa ei⁹ eripuit. nos ſum⁹ uaſa iſta imple
uit ille amaritudine ſua ḡ nr̄o redēp
uaſa ei⁹ ¬ ſua faciēſ. fuit amaritudine ¬ im
pleuit dulcedine. ꝑticipauit ḡ pueriſ. i. fac
tus ē hō paſſibil ¬ mortal: ut ſic uinceret di
abolū ñ. n. ēet: qui diabolū uinceret. nō iuſte
ſi uolēt hō ei tolli uideretur. qui ſe illi ſponte
ſubiecit. ſ; ſi eū hō uincē iuſte hoīē pot. ¬ ut
hō uīcat neceſſe ē ut ꝺs meus ſit qui faciat eū
ſin̄ peccati. ēt. Si. n. p ſe hō ēet. t angel⁹ in
hoīe: facile peccaret eū utrāq; nam p ſe cō
fieri cecidiſſe. fact⁹ ē ḡ ꝺi filius hoīs filiꝰ pas
ſibil ¬ mortal ut p mortē ꝺeſtrueret ꝺiabolū
ꝺeleti peccati. ꝑ que ſub illo captiui eram⁹.
¬ ꝑeandē mortē liberaret eos qui timore mo
tis corpal ꝑpetuꝫ hanc uitā erāt obnoxij. i.
ſubditi ſeruituti diaboli ¬ peccati. ꝟ mirabile
quidā ꝺemonſtrat. qꝫ ꝑ q poteſtatē habebat
diabol⁹. p ꝟ uicit ē. ¬ que fuerāt arma illi fo
ti aduerſū mūdū. p ea illū ꝛ peuſſit. i. q magni
tudinē uirtutis ei. ¬ ſollertie inſinuat. Arma. n.
erat arma. p q uincebat diabolꝰ ¬ p ea uicit ē
a ꝛ. Vñ ero mors tua. o mors ¬ p ea liberati
obnoxios ſeruituti. ſtruere ꝙꝺ bonū opꝰ
mors ꝛ. liberauit eos q timore mortis obnoxij
erāt ſeruituti ſeruiū fiḡt erāt q mortē time
bāt. ¬ ꝺia pacieb̄āt ne morerēt. nē ār ſci
p ꝛ abrogatū trāſiri. irridet eā. Vñ apl⁹ cu
pio diſſolui ¬ eē ē ꝛ. ſñ ¬ bar⁹ iob aut pellem
p pelle. ¬ ꝺia q ꝺe hō ꝺab p aīa ſua ¬ ꝟ eſt
uerſuta fidi. que unq; ꝺiſſuſſet ſi ꝺēret⁹ in
mortalitat⁹ mox ꝺeceſſiſſet. potuit q ꝟ ꝺe
dare ꝺemerib; ut ñ iſti ꝛpetuē corpaliter morē
ſ; ſi ꝟ feciſſet carni q̄ꝺ felicitat⁹ adderetur
minueretur aūt fidi fortitudo. Sic. n. hoīes
mortē iſtā timēt. ut nō ob aliud ſilicet dice
rēt ee ꝛanos. ñ q mori ꝺio nō poſſēt. Ac p
ꝟ nemo ꝑ illā barā uitā. q fictā ē. ad xp̄i
gr̄am feſtinaret. ſ; ꝑ remouendā mortis
moleſtiā. delicati⁹ credēt in ꝛ eēq; fidei en
uis ¬ debilis. q̄ꝺ magnū eēt ēere uidendo.
ñ mori eos qui ēdent. ēdel. n. nō moritur q̄ꝺo
fortis nra ēde ut ſe ſpes moriatur? ſin fine ue
turū. exēplo ꝛ qui p mortē in gr̄a reſurrexit.
¬ barā ſin̄ fin̄ uita uitur dehidem⁹ ḡ uitā ꝛ.
q tenem⁹ pign⁹ mortē ꝛ quo m nob nō ꝺabit
bona ſua. q paſſus ē mala nr̄a? mortis iſtius ī
ſcto iſto maligno. qꝺ habuerat ñ naſci. labo
rare ¬ mori ꝟ ſe memoria regionis nr̄e ad
tales meſt meatus ut deſcēꝺe ꝺigneat⁹ ē. ¬ q
oīs meatus ꝺat ¬ accip. ꝺat q hr̄. ¬ accip q ñ
hr̄ ¬ ſ. multa mēbra ſunt ¬ ſūt. ...

(c) 2006 Ministerio de Cultura

neceſ: ꝙ ꝯ habūdabat. ſ. naſci laborare ⁊ mori: ⁊ ꝙ dicit: renaſci reſurgē ⁊ inēnū regnare ó bone ꝫ̄ creator gr̄aſ agim⁹ qꝝ emiſti noſ. ſāguinē tuū bibim⁹ euāgliū legim⁹. inſtrumēta nr̄m ſeruū tuū ſum⁹ ꝫ̄ creatura tua ſum⁹. feciſti nos redemiſti noſ cū poſ ꝙſ ſeruū ſuū. ꝫ̄ care nr̄ꝑ. dñſ aūt ſeruoſ ſuoſ ⁊ ꝫ̄ cauit ut ēent. ⁊ redemit ꝑ mortē ne ſēp captiui ēent. hic ⁊ mortē ꝑ tauit. i timore mortis fideles uiuēnt. Vt. n. me dic⁹ ñ hñſ neceſſitatē ꝙ egroto ꝑpantur gr̄are. ſ; ill ꝺſulent air. ⁊ ꝺſolant eū. ꝑmum ꝺceꝺ illi ꝺguſtat. ut ꝑſuadeat egro ꝑ illoſ cibos accipe ſic ⁊ dñſ. ē oſ hoīes mortē timēt. ꝑſuadereſ. ut fiducialr ad mortē accedēt. ⁊ ipē grauē mortē nullā mortis hñſ neceſſitatē. Vt ira ⁊ libaret. ⁊ ag ꝺ timore pene quo uidi ſub lege ſeruiebāt. ꝙſ euacuata lege ꝑ gr̄ām a legiſ hoīe ⁊ ſeruili timore libauit qui teſ ē x̄ hō. ut ꝑ mortē deſtrueret diabolum. ⁊ ꝑ eandē mortē legē euacuaret. ⁊ ea euacuata: libaret eoſ. i. uidoſ liberos faceret ꝑ gr̄am. ꝙ timore mortis corpis. ⁊ aīe. ꝑ uerā uitā obnoxij erāt ſeruituti legiſ. i. timore penarū ſerui erāt legiſ qꝝ timore penarum corpis ⁊ aīe. ſeruabāt legē ꝙſ x̄ libauit ⁊ ab inferno. ⁊ augo legiſ.

Nuſq; enī angelos apphendit ſ; ſem abrahe apphēdit. Vñ debuit ꝑ oīa frib⁹ ſimilari ut miſericors fieret ⁊ fidelis pontifex ad dñm. ut repi/ciaret ꝺlicta ꝑpli. ſco. H. in q̄ paſſus ē ipſe tēptatus. poteſt ⁊ eis qui

Nuſq; n. qi parnci/ paut eis. ut hoīes ſerificarent ⁊ libarent. ⁊ recte ꝺa ꝫ apponit qꝝ ſi ñ eēt eoſ libaturus nō eis par/ticiparet qꝺ m angꝰ apparet qꝝ nuſq; appre/hendit an/gꝰ. i. in nulla ſcp/tura legit apphendiſ/ſe angli ñam ut angꝰ redi/meret. ſ; ſ; ſert. ꝙ

tēptant auxiliari.

ſem abrahe .i. carnē de ꝫabrahā ut filioſ ei⁹ ſaluaret. ñ deo aſſūpſit ſ; apphendit qi lōge fugiētē ꝺſequēſ. in quo humane nāe dignitaſ intlligi poſt. ⁊ mia ⁊ gr̄a qua ꝫ fec⁹ ⁊ eam q̄ ꝺ nob hūit fugientē qpe an ipm na tā humanā. ⁊ longe fugientem. lōge. n. eram inſecut⁹ apphendit. ñ angelice nāe ꝫ dignitaſ. ut ꝺſ ei in unā ꝑſonā ꝑiūgēt. ⁊ re ua magnū ⁊ mirabile ⁊ ſtupore plenū ē. carnē nrā ſuſcipiū ſcde ⁊ adorari ab angelis ⁊ archāgelis. ⁊ ꝫ ſepi⁹ ꝙ in mēte uſanſ exceſſū pacior magna ꝺēt humano imaginari. uñ. ſ. qꝝ ſem abrahe apphendit. ꝺebuit ſimulari frib⁹ ꝺlia. ut. ſ. paſſibil. ut mortal eēt. ⁊ ē. hui⁹ modi. in quib⁹ ſimulat⁹ ē frib; ſ. q nat⁹ q educatuſ q ēuit. q paſſus ē ⁊ mortuus. q ſupra patīe ſube figura dict⁹ ē debuit ſimulari dico. iō ut fieret actu miſerendi. miſericors q erat mnatā. ⁊ fidel ſ. nullū falleſ. pōtifex. i. mediator. ipoſ ad dñm ſe ipm offereſ ei inſacrificiū. ut renunciaret. i. ꝫpe uocat⁹ remoueret ꝺlicta ꝑpli. qui bñ poſt ꝫ facē. ſ. in eo. n. in quo paſſus ē ꝫpe. i. miſerion ſuba. ſ. in carne in qua paſſus ē a pilato ⁊ tēptat⁹ a diabolo ut exeruſ alia latra. poteſt ē ⁊ eis qui tēptāt auxiliari. ꝺ incarnato ꝫ die qui incarne quā ſuſcep mitia ſeua paſſus ē. nouit; ꝑ exptm tū q ē iſta tribulacio. ⁊ tēptacio pacientiū. ñ ſic ꝺſ ſolū nouit paſſiones nrās. ſ; ⁊ ſic hō cognouit ꝑ exptm tū. ꝑ ꝫ. ſ. qꝺ tēptat⁹ ē ⁊ paſſus multa nouit cōpati. licꝫ impaſſibil ſit ſcdm q ꝺſ. ⁊ ē ſenſus. ſotēſ ē aūt. ei. au. qui. tēp. i. cū multa alacritate ꝑtendit manū adcōpaciē/ diū tēptanti ꝑfectiq; nouit. ꝺ facē. ſotā qꝺ aut tēptat⁹ tēptat qꝺē ꝺſ. tēptat hō. tēptat diabolus. tēptat ꝺſ ut ꝑbet. diabolus ut decipiat. hō ut ſciat qꝺ neſciet.

Vnde frs ſci uocationis celeſtis/ participes cō ſidate aplm ⁊ pontifice con

Vñ ⁊ ē. ex omib; ſupi⁹ dictis infert. qi qꝝ poteſt ē ⁊ qꝝ ꝑ nō paſſus. ⁊ qꝝ poſt auxiliari. uñ: o uos frs ſci participes uocationis

(c) 2006 Ministerio de Cultura

fessionis nre ihc
su qui fidel e
ei q fecit illum.
Sic ⁊ moyses
i oi domo illi.

hcontatem
hinda e x̄e.
ohoatr du
ugedo ⁊ q̄
pcap opa
vo ihm x̄.
alo.n. non
egem aplm
q̄.s. dr nb
misit. ⁊ po
nifice.s. p q̄ it ad dm. de e ponifex. qui
mediator. ponifice dico: ofessionis nre.s.
q̄ nos ohtemur. t ofessio.i. fidi.s. mq̄ cre
vim. q̄ fidel ⁊ e. h̄ meipit cōpare xe moy
si. sic sup cōpauit eū angelis ⁊ pphis. moy
si ū ita cōpat. ut sit pmoyse fidelis. qp ī suā
s; patis gram q̄fiunt. nō enim mādata absolvit.
moysi g eū oferes ait. qui x̄o fidel e. sed ho
mine: ei.s. do pat qui fec eū ex semine ad.
⁊ carne. fidel e dico. sic ⁊ moyses fidel fu
it. moi.i. mtorta. domo uidoz q̄ dom e
ei.s. patis. t x̄e. nō moysi qp moyses mun
ter fuit nō dns. Vt ita. qui x̄o ihs fidelis
e ei qui fecit ill.s. do pat. nō tm in qda
s; in oi domo uideoz.s. ⁊ gētiū. sic ⁊ mo
yses fidelis fuit in tota in oi domo dico.
eccl.s. patis. t x̄e.

Amplioris em
gle iste. p moy
se digni habit
e qto aplioe
honoe hr do
m qui fabri
cauit illa.

Amphoris
.n. ⁊ e. qi q
x̄e fidelis fu
erit: effec
tus mdicat
qp iste.s.
xps habet
e digni gle
ut moyses
qp ī habet
e digni am
phoris gle
habet e dig
nus gle pmoyse
.i. q̄ moysi. t ha
bet e. dig. am. g. q̄ moysi ipe dico ens p.
moyse immendo. qp plus munt q̄ moysi. ⁊
tanto amphoris gle digni e qto hr ampho
re dom honoe.i. ī domo. t d domo fca ille. q̄
fabcauit illa. ū dns q̄ q̄ dispēsat ī ea ū famul
q̄ d spuali domo intelligd e.s. n d tplo t ta
bnaclo s; d ppto. ⁊ nota q ū dr moysi q̄ e
seruus x̄e ū dns. s; lare h̄ sigcauit. s.n. dom

⁊ nob ulus e dre d seruo. ille e d domo illi.

O mis nāq; dom
fabricat ab aliq.
Q' ait oia crea
uit ds e. ⁊ mo
ysi q̄de fidelis
erat in tota do
mo ei tāq̄ famu
l' ī testimoniū
eoz que dicēda
erat. x̄p̄s ū tāq̄
fili ī domo sua.
q̄ dom sum nos
si fiduciā ⁊ gla
spei usq; ī finē
firmū retineam.

O mis nāq;
qi fabricauit
dico: ⁊ recte
p se. n. nō p
fieri s; ab a
liquo. O mis
nāq; do. fa
bricat ab a
liquo an io
a x̄e: Ve. qp
ds e qui oia
cauit. ⁊ si
omīa. g ⁊
domū. ⁊ h
e qd ait.
Qui ait qi
dom fit ab
aliq̄ qui ait
⁊ domum
⁊ oia cauit
ds e. utriq;
.n. dom: s.
q̄ recte
moysi ⁊ x̄e.
factor e ds.
q̄ ostat oib
pte. ⁊ ita x̄o
qp e ds ⁊ ea
ta p moy
se e. & mo
ysi ostendit x̄e. dignū ampliori gla q̄ moy
si: qp x̄e fabricator e domus: nō moysi. Hic
alia rone ide ostendit. qp x̄e fili moysi famul
e qui ⁊ carnalib carnalia tradebat. x̄e ū spūa
lia qui io ⁊ amplioris gle. t gre dignus e. ⁊ .i. qp
moysi q̄ fidelis erat in tota domo nō sua.
s; ei.s. di patis t x̄e. tāq̄ famulus q n ad
ugit domū hic ille e pa. ⁊ h nō ut gram
daret. s; in testimoniū eoz q̄ dicēda erant.
ide ut testaretur ea q̄ succedebat diei carna
lib. q̄ nouū spūalia cape potāt. x̄e ū fidelis e
tāq̄ fili q̄ hes e in domo e ipo patre sua q̄
dom x̄e sum nos renati. s; fiduciā spei.i. spe
e fiducia. s. nō dubiā. ⁊ gloriam spei.i. gloriam
spe q̄ e d celesti iocunditate. firmū retineam firmā
.i. pdurāte. usq; ad finē uite. qn habebi
e q in spā. ⁊ sic. hic sup e p angelis ⁊ pphis
x̄e. emendatis; in mitis subintrat nos optare

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Quia ppt̃ sic̃ dicit spūs scūs. hodie si uocē ei⁹ audieritis: nolite obdurare corda uŕa. Sic̃ in exacerbacione secm̃ die tẽptacois in deserto. ú tẽptauerũt me patres uŕi probauerũt ⁊ uiderũt opa mea. Q̃dragintа annis ꝓxi ⁊ offensus fui gnationi huic: ⁊ dixi semp errant corde. Ipi ů non cognouerũt uias meas sic̃ iurauí in ira mã si introibũt in reqũ meã.

Quadraginta annis in quibus me oia posse experi sunt. ꝓxi ⁊. s. qui temptauerunt offensus fui ⁊ molestus fui. i. ualde ⁊ implacabilis iratus. Vt proximus adhibendo correctois flagella gnationi. huic. tam male ⁊ di xi d̃ illis semp errant corde. i. ex ꝑua dilectione. qi se rio peccãt. Ipi ů qi ego sic monebã ꝑ ppham. si; licet sic monerem. tamen ipi non cognouerunt uias meas. i. noluerunt cognoscere opera mea et io si introibũt in reqũ meam. s. tre promissionis aposi

ctaco ⁊ ipo ꝓmoýse: hic incipiũt treuere ne sint incredulι x̄ꝑ patr̃ simulitudinẽ. ⁊ p̃ne amittãt requiẽ blandiunt ⁊ p optimatẽ tpus. qi nos sum⁹ dom⁹ di. q̃ ꝓxi. s. qi hi in x̄ꝑ sumus. Videte frs ne forte ⁊c. hue usq; ordo uboz̃ christ⁹. t tale por̃ ee ordo uboz̃. q̃ ꝓxi. s. qi x̄ꝑ sum⁹. nolite. ob. c. uŕa ⁊ ita hi dico: sic̃ die ꝓbat scŕi in dt. Hodie. i. intpze gre q̃ pfect erat dt in spu. si uocẽ ei⁹. s. x̄ꝑ ꝓse loquẽtis audieritis q̃ ue erat. not. o. c. u. Aliqn .h. auditis uocẽ illi⁹ ꝓmoýsen ⁊ obdurastis corda uŕa ꝓ p̃conẽ locutus ẽ. qn obdurastis corda ꝓ se nẽ loquitur. molescãt g̃ corda uŕa. qm̃ p̃conem̃ aũt se mittebat. ipse uenire dignat⁹ ẽ ore hi loq̃tur. qui loq̃batur ꝓ ora ꝓphaŕ. Si g̃ nẽ duri fuistis: in estore molesc. nolite obdurare corda uŕa dico: agentes sic̃ patres uŕi ꝑfecerũt. in exacerbacioe tẽa ꝓ diem. i. in die tẽptacois sce in deserto. i. sic̃ patres uŕi obdurau sũt in die tẽptacois. hoc ẽ uñ d̃ exacerbacoẽ q̃ tẽptacoẽ tẽa ẽ ī deserto ú magr̃ exercuerũt auxilio. ita ⁊ uos in deserto huius mũdi cauete ne tẽptetis dm̃ ne pcatis sic̃ illi in deserto. qui dm̃ tẽptauerunt. recolitis certe frs q̃ ill ꝓbs tẽptauit dm̃. ⁊ acceptit disciplinã. ⁊ rectus sit in deserto tã q̃ ab obtimo scissore frenis legis ⁊ ꝓceptoꝝ nõ desistente ⁊ emendatois ugã q̃ pcussit sũt ꝓ amaricie. Hystoria .h. satis notã ẽ d̃ eo q̃ miserit explorat̃es inde tra ⁊ ẽ audierent ab eis ibi ee inexpugnabiles. ⁊ gigantes fracture uiros. oblti murmuris di tocient⁹ ꝓbate: dixerunt redam⁹ egyptum a dollas carnuũ. Vñ iuraũ dns. q̃ ñ intrarẽt ī tra ꝓmissois. que eet eis requies labor̃. ⁊ sic ol ꝓcesserũt ꝑ duos. s. caleph ⁊ iosue. et sciẽdũ q̃d in hac serie. iu. requies cõmemorat. duas sigãtes ⁊ tciã signatã. una sabbati quo requiescunt dns sedam ī palestina. tciã uã q̃ ẽ in celo d̃ qua hic die loquẽs ad uos ꝓfectas dicẽs hodie q̃. x̄. loquẽtẽ erãt audire. nolite ee duri ꝙ loqr̃i. sic̃ spūs ꝓmonuit loq̃ns in dt. ne similia patrib⁹ nr̃is patiamini q̃ ꝓmoýsẽ uocẽ dñi te audierũt. nos aũt in p̃. x̄. ⁊ hi ẽ q̃ ait. nolite ob. c. u. s. ī. ex. f. d. te. i. de. ú. i. ī quo d̃ serto tẽptauerunt me ꝓbm sciam. s. q̃ ī dt loq̃batur. patres uŕi ꝙ carnẽ uidere ne ꝙ spm. patres nr̃i erãt ꝙ carnẽ. s; si ñ immerito fuerũt patres

q̃ uidũ ⁊c. Vt plurimũ. i. curiosissimus. ea q̃ ve quiescẽt an posset. ⁊ uidũ octis expa mã magne iracois.

Videte frēs ne forte sit in aliq̄ ur̄m cor malū īcredulitatis discedendi a do uiuo. S; adhortamini uosmetipsos p singulos dies donec hodie cognominat̄. ut nō obduretur aliq̄s ex uob fallacia peccati.

Videte .i. q̄ caute ppt̄ mere voluntat̄ patribus uris negata ē ḡ videte. frēs ne forte q̄ facile pōt accidere. frēs in aliquo mīm .i. in aliquo die q̄ de multis nō dubitat quīn pfecti frēs inter eos. frēs in q̄. cor mēdulitatis .i. cor incredulū ut putent .x̄. nō sufficē sūm legē. q ē malū q̄ sic ruit hō immittu peccā. infidelitatis .n. maligna unā pēar. sic aīa in pfidū malor uenīēs adpmit. n hī leue ē. q hī ē discedē ado. hī est .x̄. cōpatare. vñ: subort. hī ē cor discedendi ado uno q̄ aquo qui discedit: uī tū pdit. q in eo solo una ē. cōfr̄. q accedie unā inuenit. s; potī adhortamini in tēpo ūtutū. uos medipsos alr alos. vt una q̄sq; se ipm pfingulos dies don̄. .i. q̄diu cogōminat̄ hodie. .i. dpl gīe. d quo agebat ppha frīr inplo q̄ n mīm in pīnt̄ docētib̄ gīa ad salutē q̄ ipo plente x̄. Sniql.n. pcc ent. usq; q̄ ē hodie: pōt reūri. nemo g desp; dū uiuit. adhortamini dico. ut n obdurē tur q̄s ex uob fallacia diaboli cūte causa peccēi seiatis.n. q diabls fallit eū q̄ obdu ratur. un p̄ cadit in pcēem.

Participes.n. x̄ effecti sum̄. si tn initiū subs eus

mū retineamus dū dr. hodie si uocē ei audieri tis nolite obdu rare cora ura q̄dmodū in il la exacbatione.

et hī ē q̄s an. s arti cipes.n. x̄ .i. hītes par tē eū ipso x̄ inhedi tare effec ti sumus s p gīa qua unti sum et ut mbra capti .ipe ē.n. capd mīm.ri nos mbra ei facti sum̄ participes dico tn hac odicione. si nos usq; adfinem firme retinea mus firmit̄ ut nūquā dēseramus. initium subs ei. .i. fidē q ē initiū bonor p q̄ in nob existit dr̄. p q̄ dificamur. ri dumne subs participamus. ri retineam̄ usq; adfinē di co. s. dum .i. q̄diu dr̄ nob hodie si uocē e. a. n. o. c. u. q̄dmodo sua. s. obdurauer̄t patres. in illa exacbatiōe. hī. s. d pīb. nō dicit ut p patres eor dīcit eos.

Quidā.n. audien tes exacerbauerūt. s; nō unū si q̄ pfecti sūt ab egipto p moysē. Quib̄ ār offensus ē. xl. ānis. Hon ne q̄ peccauer̄t: Quor cadauera pstrata sūt in de serto.

Quidam .n. qui nolue obdurare ur patres in exacba cione ri bn hī dico q quidā illo rū audiē tes uocē dī in deserto. d reque i palestina tra fuerūt exacerba uerūt dm .i. in cdili ri duri fue rūt ri io pierunt hī io dic. ne quis putet factis cē audire d reque. q ri illi os audierūt s; n os puenerē s; q̄dā q̄ n exacbauerūt. d quib; subd. s; n unūsq; .i. n os exacbaue rūt ut caleph ri iosue ri hīs simiter

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ra nos arenebrit unos ⁊ ignoracie ⁊fecm esta
p.x̄. quib⁹ aūt hoc ⁊ſuꝑbiorū.ſ.t exacbāt⁹
t nō. mfensus ē q̄dragīta annis. hūc nūm an
nos tm cōmemorat. qi m hoc nūo notatur
tota uita nra. quadragenari⁹.n. indicat uite
grauē ſclos. ⁊nfensus ḡ dr ill quadḡinta āns
qz uraſcit uite ſue uſq; mfinē percātib⁹ deūs
ſubō respondēt ſue mrogacōi. nōne mfestus
ē. ill qui peccauūt. qi ñ ē dubium. quos ca
uerna ſūs ſepulcra ⁊ſtrata ſūt beſtijs ⁊ auibus
indefecte qi in ⁊ appet ira dī. ⁊ iō impuni
tate nob ñ ⁊mittit⁹ ſi mēduli fuīm⁹.

Quib⁹ aūt uraut nō intrē in requiē ipsi⁹ ñ ill q̄ incduli fuer⁹t. & uidemus q̄ nō potuer⁹t intrē in requiē ipsius ꝓp incdulitatē.

Quib⁹ aūt qi nō ſolū ꝓſtraut incduloſ. ſi; ⁊ uraū qs nō intrēt intre quiē. ⁊ hi ē qb⁹ dicit ſubintro gone. qb⁹ aūt ura tur noīe tur nō intrēt intrequiē ipsi⁹ cīna que ſignabatur p tra ⁊mittionis. ⁊ in ipsa tra ⁊mittois. in ill q. incduli fuīm⁹ dño ⁊mittit⁹. ill utiq; ⁊ nō aliis. ⁊ uidm⁹ qi uraut dūs nō intrē in requiē. ⁊ nra uidm⁹. i. apte ſcm euenisse. q nō potuer⁹t ill intrē intrequiē cīna ſic ñ ita ⁊mittionis. ⁊ hi ꝓp incdulitatē

Timeam⁹ ne forte relicta pollicita cioe intrādi in requiē ei⁹ existimet ex ub aliq⁹ de ex eis ⁊ ub nūcia tū ē q̄dmodo ⁊ illis. S; ñ pfuit ill

Timeam⁹ ḡ. ⁊ qz illi ponderūt requiem ꝓp incredu litatē time amus ḡ qz ſi nō amo re ⁊ amo re hi faci am⁹ time am⁹ inquā ne forte a liq⁹ ex ub existimet ñ uidetis

sermo audit⁹ ñ amixt⁹ fidi exhis q̄ audier. Ingrdi en in requiē q̄ credim⁹ quēad modū dix. Sic uraui in ira mā si introibūt in requiē meā.

relicta pol licitatione intrandi in requiē ei⁹ q̄ ita ⁊ra ꝓmis sionis sigea tur. i. p hi q relinq̄t. ⁊ exēplat ꝓmissio di qua promisit ecclesie ⁊ra re in requiē celestē. ⁊ q̄ in bro deo fecim⁹. que seruata fac nos intra re in requiē ⁊.n. q̄ di co timeam⁹. ⁊ mito qz nō possum⁹ excusari q̄ ꝓdicerūt. ⁊.n. nb ⁊ ē. ⁊ nra ꝓmissa. q̄ dico timeam⁹ neq; ex nob ꝓsit q̄ ad nos ꝓ mittit. ⁊ recte ꝓmisit ad nos. ⁊.n. nb tpr gre nūciatū ē ꝑ ecīa requie ꝓphāu. q̄modo ꝓ sanctu hū nūciatū ē ꝑ tra ⁊ ꝑ celestē ꝓ fidē terre ꝓmissionis. ⁊ ingressum ēdendo. sic ill ꝓdidit nō ēdendo un subsit si ñ ⁊ē. q̄ ill nūciatū ē si ñ ꝓfuit ill sermo ꝓmissus ꝑ requie. audit⁹ tm qz nō fuit admixt⁹ fidi. i. qz nō fuit ēdit⁹. ut sermo ⁊ fides sibi ungerent. nō fuit ēdit⁹ dico. exhis. i. ꝓp hi que audierūt ab explora toribus. i. ꝓp hi que audierūt ab exploratorib⁹ qui mala retulerūt nō ēdidit. ſc̄ḡſſi. n. ſ e gypto ē multa uia ꝓ abulasset. ⁊ multa ui dicia ⁊rit⁹ dī accepisset in egypto. ⁊ inan rub. nemo alibi fecit mādare spectaclo res qui mspice natū ire debent. illi u eū ꝓ texisset. reibi sc̄ pmia ꝙ magos fructuū ⁊ uitq; inexpugnabilū ⁊ fortiū ꝓdarrec ee dicentes quib; audit⁹ obstupuert q̄ eos miserat ñ ēdētes ita dī ꝓmissionē. t nra nō ꝓ fuit ill. ſ.a.n.a.fi. supra ex his. q. au. a dño ꝓmoꝝ se ꝓmittēte ois ⁊rā ꝓmissionis. Ingressum n. q̄ nob nūciatū ē ꝑ requie. ⁊ hi idicat effect⁹ Ingressum n. t nra etate ic ill q̄ ñ ēdit ñ ꝓfuit sermo qi nb q̄ ēdim⁹ ꝓpe. Ingressum n. nos q̄ ēdidim⁹ intrēq̄ ita. nos q̄ ēdidim⁹ ingressum. ꝙ admodū. exoppōto dix. sps. ſ. impio dicebat ꝓ q̄ pars ꝙ q̄ ēdit itbr qd dix. ſ. hi. ſi it. i. re. m. aposiopesis. i. ñ itbr. sic. m. i. i. m. illi. n. ñ ipa

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Et q̄dē opib⁹ abī
structiōē mūdi p
fectus. Dixē enī i
q̄dā loco de die
septima sic. & re
q̄euit ds die sep
tima ab oīb⁹ opib⁹
suis. ⁊ misto rur
sū. si introibūt in re
q̄ē meā. q̄m g̃ sr̃
ē q̄sdā itūre nul
lā. ⁊ hy q̄b⁹ p̄or
b⁹ annūciatū ē
ñ introierūt ꝓp
īcredulitatē. ſtum
tīminat diē q̄ndā
in dā. hodie dicē
do. p̄ tīm tēpus ſi
ē sup̄ dictū ē. ho
die si uocē eī au
dieritis. nolite
obdurare cor da
ura.

Et quidē
q̄ dr̃ear
nūciatum
ee d̄ req̄e
die q̄ño. ſ.
⁊ añ legē
p̄ ꝓfectio
nem opū.
vi. dierū
p requiē
sabbi. ⁊
sub lege
q̄n p terrā
promissiōis.
d̄figurabat.
⁊ in tēpre
gr̃e spūs
scō dicēte
in dā ho
die. ⁊ q̄
nūciatū ē
hodie d̄ re
quie illa
⁊ sic q̄dē
in illi⁹ re
quiei d̄sig
nacōe dr̃
spūs scūs q̄n
nōdū erat
cōplectio
illi⁹ de re
quiei et
figurate
qi ea nitus
ponitus e
rat. mōdā
ſ. egregio
loco scripte
d̄ die. vij.
p q̄ figurat
etna req̄
es. ⁊ requi
euit ds a
noua opa
cioē cessando. die. vij. ab oīb⁹
opib⁹ suis. ut in nō noua ēar
opa ſ. spēm t̄ matiā. ſ; d̄ m̄ tē fēa. ⁊ adsi
militudinē tē factor̄ oparetur requieuit
dies. opib; pfectis d̄ a vocē dicentis. q̄ fec

cepit institui q ipē oīa faē. ꝓhora q opib⁹ pfec
tis q fuit fēs homīe p quo oīa fēa sē. ⁊ ipē ad
dñm glificād fuer⁹ ē req̄euit. d. d. vij. vi. h.
diebus faē dr̃ oīa. mūn. t̄ similitudiē ú p̄ea nu
ch fieret ú d̄ matia ibi fēa. t̄ ad similitudinē
fēor̄. vij. queuit. que figūrat úā requiē ⁊ sic ⁊
vi. erate hoō x̄ nar⁹ ē immūdo ad labōrē. ⁊ vi.
hora diei passus ē. vij. ú die insepulē quieuit.
sic ⁊ nos dū sub opib;. vi. dierū uuum⁹ opam.
ūn q̄euamus quiescem⁹. t̄ eodē sensu ubor̄ ma
nēte ita pot̄ legi. ut sit ibi dixit. h. ⁊ sub unius
gaz. nūciatū ē hy m̄. ⁊ q̄dē qi nūciatū ē d̄ illa.
req̄e dixē. h. spūs scūs i quodā loco. d̄. d. vij. sic. ⁊
requie. d. d. vij. ab. o. e. ſ. nō mutāt hy ⁊ aut̄ē
q hy ag̃ d̄ p̄ma requie q̄ figūrat. ex misto qi
ibi mngit spūs scūs. d̄ ūa requie p figūrā. vij. dier.
⁊ misto rursū loco die spūs. ſ. d̄ eadē requie
uera. p signū ⁊ figūrā requie ītre promissionis
si introibūt in requiē. ſ. in terrā promissionis que
figūrat úā req̄e q̄ mox̄ scūs p̄miserat subfigūra.
⁊ nota q hy ag̃ d̄ sedā requie q figūrat. q̄m q̄
diligēt attendē p̄dicta. ⁊ eadmē sequentiū. Lece
hys. ſ. p die. vij. ⁊ p terrā promissionis req̄es celes
tis figūrata ē ⁊ promissa. ⁊ qi hy ē. q̄ tū t̄ rur
sum. i. subeūdē requiei d̄ signatiue imminat spūs
ſ. ⁊ distinguit dē quēdā quo p̄nuntiata im
pleant̄. i. tpūs gr̃e ag̃gū. ſ. maduentu x̄i. q̄n
cendo in dā. hodie q̄ in dā sunt tpa gr̃e rep̄
sentat ūba patrib; dicta. ⁊ hy post tūn tpūs
requie illa patr⁹ dicta sūt indesinenter. ūn pa
ret ñ d̄ terra promissionis ag. que ia dudū habe
batur. In hoc. n. pareret q ē alia requies de
qua dicit dā hodie q̄ illa ad q̄ iosue duc̄
sic ⁊ c. qi dies d̄ tīminat diē quādā dicēdo
hodie. sic ia. superiorū ē hodie. i. tpe gr̃e
si uo. e. au. sic de audierimus. n. o. e. u. qd
mod̄ fecerūt patres. in illa exacerbatione
⁊ nota q dicendo diē q̄ndā. ⁊ hodie. aggr
dūa requie figūrata. ⁊ q̄n datur q̄uis ob
scure. que p̄. x̄. decimab⁹ promissa ē dari io
tīminat diē introitus. q̄m sup̄ ē. i. restat. p
promissionē. q̄sdā. ſ. egregios introire illā. ſ. re
quiē ētnā que figūratur p̄rā promissionis. ⁊ ñ in
deret introitus quosdā. ñ tīminaret diē dā nēpe
licet ēet sub lege. mēte tñ potuit intēpi gr̃e.
dicēs hodie. ītio nuntiat requiē illo tpe
assumādā. ⁊ q̄ aliqs q̄reret. q op⁹ erat illud
dr̃e. no. o. e. ura. R. subdēs ualō op⁹ erat ⁊
. i. q hy quib⁹ p̄oub⁹ nūciatū ē. nō introierūt

(c) 2006 Ministerio de Cultura

avquā ⁊ nō puenerūt. ⁊ ḣ ꝓ̄ mēdullitatē suā
ſ.t alo eorme ubox por legi. ḣ hēra. qm̄ ꝯ qm̄
ḣ ⁊ illo in ymnſia ē. ⁊ fugēata requieſ celeſtis ꝯ
fr̄ ē. ꝺſl. mm. Allā ⁊ qm̄ ḣ ē: ⁊ qz ḣ nō ſufficeret. aduerſerēt qō illatur ē: addō aluo. ſ. ⁊ hy
⁊ ē. ut exhyſ. y. ceuū neceſſio. inferat ḣ in. qz
⁊ qz ḣ ē. ſ. qm̄ ſup ē quoſdā intrē. ⁊ qz hy qb
p̄ē. a. ē. ñ. int. w. iēdu. iō. rām. ⁊ diem. q. qz
neceſſariū erat. dicēm. m ꝺl. ho. p. rām. repſ. exq
illa dicta ſuꝝ patrib; ⁊ filij ſiꝝ intrā ymnſio
nis intrauiam ut patet q ḣ ē alia requieſ
fiē ⁊ ē. que ñ mutam̄.

Nam ſi ei ſ ihſ req
ē ꝑſtituſſet mūq̄ d
alia loq̄rē p̄ hac
die. ſtaq; reliq̄t
ſabbatiſm̄ ꝓpto ꝺi.
Q' eū igreſſus ē i
reqū ei ⁊ ipſe re
queuit ab opib
ſuis ſic ⁊ a ſuis ꝺs.

nā ſi erſ ⁊ ē. ⁊ nra ſtruta. Ve fr̄ ē quoſdam
introire ſic ꝺl tūmtat. nā ſi erſ. i. filius iſt.
ihſ. i. ioſue q̄ duꝯ intrā ymnſiōſ ꝑſtituſſ;
. i. ipe p̄ram ut dux ducit; reqū uerā. mūq̄
. i. nullo tp̄i. p̄ hac. i. in ſeqm̄ tp̄e loq̄rē ſpūs ſēs.
in ꝺl. ꝺ alia die. i. ꝺ tp̄i gr̄e. qm̄ quo debet da
ri. ⁊ mūq̄ p̄ loq̄rē ꝺ alia. ſ. reqū p̄ tēra ymnſ
dicēdo hanc die q ſuꝑſcript hodie. ſ; locutus
ē ꝺ alia. ſtaq; remanet. i. reſeruat adō ymn
tēre. ꝓpto ꝺi futuro ſabbatiſm̄. i. plene que
ris feriacio. ⁊ iocūditatis ſ̄gerata p ſabbm q̄
requeuit dñs. ⁊ in lege obſeruabat. Hic
. n. ꝓfecte uacabim̄ grā maioꝛe refecta ⁊ ꝺo
plem. ⁊ ſciam̄ ꝓfecte qz ipe ē ꝺs. ibi uacabim̄
⁊ uidebim̄. uidebim̄ ⁊ amabim̄. amabim̄ ⁊ lau
dabim̄. ecce qd erit i fine: ſiñ fine nā ꝺſl alīe
nr finis. i. puenire adregnū ē nō ē finis. ⁊
hic requieſ ꝓfecta ē. q. n. mgſtiuſ ē in re ꝺi. i.
q̄ ꝺs ymittit ⁊ dat ſuis. i. ipe requieuit ab

a ſuis opib̄ queū. ⁊ qz ḣ ē ūa requieſ.

Feſtinem̄ ꝯ ingꝛ
ē ingēdi ꝓ
fō ⁊ bona
opa. i illā
reqū ut ne
ꝺſl. i. ut ñ
aliq̄ ſim̄.
incidat in
idipm exe
plum. iere
dut. i. mea
tē mēdul
lītē in qua
patreſ fue
rūt que ē
ūb exem
plum. un̄
poſ ē i ea
ueam̄. ⁊ in
cidat in id.
ex. ie. i. in
penam ra

Feſtinem̄ ꝯ ingꝛ
di in illā reqū
ut ne in idipſum
q̄ſ incidat inre
dulitatis exēplū.
Vuuſ eū ꝺi eſt
ſermo ⁊ efficax
⁊ penetrabilior oi
gladio ancipiti.
⁊ pingēs uſq; ad
diuiſionē aīe ⁊
ſpūs. lem qualē illi p̄ierecdulitatē me
ruerūt. exemplū aūt ꝺi ut m
tem nrām habeam̄ illic ne ſimilit exei
dam̄. ⁊ ut magꝯ trear. adꝺ. uuuſ n. ē. qm̄
ꝺem̄ feſtinare in illā reqū. ⁊ cauere nb
a pena patrū mēdulor. qz ſermo ꝺi. i.
filij ꝺi q̄ a ſedib̄ regalib; uenit. ē uuuſ q̄
ihoelel mortuū putāt. ſ; ue uuuſ ē. ⁊ nra in
eo uuctuſ. i. q̄ illoſ uidenti. ut uoꝛ ē. ſ.
filij ſi eu q̄ obedit. mortē nō uidebit i
ētnū. ⁊ ē efficax. i. poteſt oē q̄ mlt facē ſal
uādo ⁊ dāpnādo. ⁊ eū ſit poteſt ē. ⁊ ſapient.
⁊. i. q̄ ē penetrabilioꝛ. i. p̄ſpicacioꝛ oi gladio
ancipiti. i. oi ingenio. q̄ ꝺiſcernit carna
lia. ⁊ ſpūalia. i. oi ingenio carnali. ⁊ ſpū
ali ⁊ eſt p̄tingēs. i. extorta ſibi ꝺiſcioē puenies
. i. p̄tingit ſermo ꝺi ingenioē mirabili. uſq;
ad diuiſionē. i. uſq; ad ſeparacionē ⁊ diſcēcionē
aīe. i. ſenſualitatiſ ac ſpūs. i. rōnalitatiſ q̄
cognoſcit ꝺi filij q̄m diuidat ſēſualitatē a rōe.
⁊ ipa eadē a ſe dū plus ꝺedita infimis reb̄
inferior ē. ⁊ ab hys remocam digꝛior ē. ſic ⁊ uid
q̄m ſpūs a ſe ipo diuidat. dū. ⁊ mdū inhiat
ꝺi ꝺia ulia cogitāt. ⁊ inferi celeſtia ſibi dat. ⁊
ītra inferi ꝺ mūdanā rerū agēdi p̄ētat. ⁊ ⁊
q̄m ſpūs. i. rō a ſenſualitate ſeiungit. dū q̄ i

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Cõpagũ q; ⁊ medullarũ ⁊ discrõ cogitacõnũ ⁊ itẽcionũ cordis ⁊ nõ ẽ ulla ẽtura inuisibilis mcõspectu ei⁹. Oĩa aũt nuda ⁊ apta sr̃ oculis ei⁹ ad quẽ nob sermo.

Cõpagũ q; qĩ ⁊ ipe est pũgẽs ⁊ usq; ad discrionẽ cõpagum ⁊ medullarũ cõ pagis dr̃ uũtura ip si⁹ sensus hmanis ⁊ rõis q̃ uer filius dr̃ s. quom unter se cõhereant i aliquo. ⁊ qm̃ hẽ ⁊ illa .i. rõ ⁊ sensualitas i suis differẽtijs inuenãr: dum sñioꝛ differẽtia sensualitatis ostenditur cõuenit ẽ diffr̃ijs rõis. que sr̃. uꝫ. ut ia ostẽsum ẽ. ⁊ mferioꝛ diffr̃a rõis ps̃a ⁊ empyrea: aliqñ ostenditur unsr̃ioꝛ diffr̃e sensualitatis. medulla ũ que unr̃ioꝛ ẽ dr̃ q'cq3 m ũ⁹ ⁊ subtilio⁹ ẽ maĩa ⁊ spũ. q ⁊ uny filio⁹ dr̃. ⁊ unusquisq; dico: nõ unparte ipe ẽ discrẽs cogitacõnũ ⁊ intẽcionũ cordis .i. discrẽns ⁊ cogitacõnes cordis. s. q duisa duisi cogitẽt discrẽns ⁊ intencõnes carũ cogitacõnũ. s. q single rẽdat. ad bonũ ad malũ. ⁊ ut ã pluris dicã. ñ ẽ ulla ẽtura celestis. ⁊ trena inuisibil in cõspectu ei⁹. i. inpsentia dei⁹ ⁊ ita ab illo loco. ⁊ pungẽs ẽ sermo dr̃. usq; ad diuisionẽ aĩe ac spis. i. ad discrẽtionẽ carnaliũ ⁊ spũaliũ peccatoꝝ. aĩa. n. uuum⁹ cũ bestijs. spũ intelligim⁹ ẽ angelis. iõq; p aĩa intelliguntr carnalia pecca. i. q actus corpis fiunt ut luxuria. p spm ut spũalia. i. q sr̃ m ris. ut sr̃bia. discrẽt aũt sermo dr̃ unt carnalia pecca. ⁊ spũalia .i. discrẽt qs qd ag ⁊ i q aĩo uñ subsit. cõpagũ q; ⁊ me ⁊ ẽ. ⁊ ita. ut p aĩam accipiãtur carnales cogitacõnes ⁊ male. p spm spuales cogitacões ⁊ boẽ. ⁊ ẽ selus. pungẽs. ul. ad. d. a. a. s. i. ul q; ad discrẽtionem carnaliũ ⁊ spũaliũ cogitacõnũ. secr. cõpa. q; ⁊ ẽ. ordo uborꝝ tal ẽ. ⁊ ipe discretoꝛ. co. i. ⁊ me. q ipe aptus die subdẽs. co ⁊ m. e. cõpages. n. die ad unionẽ

qm̃ alia aliam seqr̃. medullas dic̃ subtil intrẽ oes carũ. h. n. cogitõ cognõi cõiungit̃. ipse nouit q sit s dñs ⁊ q s sctm. nouit q; q se ingnr intõ carũ. ⁊ nõ ẽ ẽtura ulla inu. i. aspe. eq⁹. hẽ nõ mutat̃. Sequr. oĩa aũ qĩ dico q nulla ẽtia ẽ ei inuisibil. sẽ, potius: oĩa. s. celestia ⁊ trena sr̃ nuda. i. discoopta ⁊ reuelata ⁊ apta. i. manifesta. q ⁊ ex omũ parte plene nsa qntus. i. nullo mõ cius. s. filij dei. ⁊ qĩ a uis dr̃et qd ad nos s omnib; hus: subd. Ad quẽ dñi filiũ: nob ẽ sermo. i. eum oportet nos reddere rõnẽ s opib; ⁊ cogitacõnib; ⁊ intõib⁹ nris.

Habentes g põtificẽ magnũ q penetrauit celos ihm filiũ dei. te neam⁹ spei nr̃e cõfessionẽ. Non enim habem⁹ põtificẽ. q nõ possit cõpati infirmitatib⁹ nris tẽptatũ aũt poĩa plimum ignoue absq; peccato.

h ẽ uel g hic incipit agere de pontifice xpo. ostendens qm̃ sit suf ficiẽs ad oĩa ⁊ quomodo dignior ue ri sacerdote. quẽ ⁊ immutat. ⁊ legẽ que sub il lo ẽ: p melioꝛẽ legẽ suã. ⁊ quom necẽ sit nob aduersi eiã ⁊ salutẽ. qĩ qua talis ẽ sermo dei. g teneamus xp̃m. i. fidẽ cordis ẽ cõfessione oris. ut fides ⁊ sit in hoc. que fides ⁊ cõfessio ẽ eã spei nr̃e. i. future beatitudinis quã speram⁹. ⁊ memor tenie debemus q ipse sermo dei pontifex nob ẽ. qui obtulit se ⁊ qs hõ. ⁊ hoc ẽ qd aut. nos dico. Habem⁹ pontificem. m. s. qui ẽ sr̃ omis põtifices. qui penetrauit. i. penetr̃ intrauit. ut sequi possim⁹ nõ dico sca scoꝝ tẽpli. sẽ, celos que s. ihm filiũ dei. qĩ qui ẽ ⁊ saluator. ⁊ filius dei. hõ. n. qĩ dico teneam⁹. ⁊ tenere debem⁹. q cũ sit potẽs ẽ ⁊ misereat⁹. nr̃am ex pr̃ infirmitatẽ. ⁊ hẽ ẽ q aut tenie debem⁹. q nõ huis nouitiꝛ cui nõ uellit. i. cui

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ñ noūt cōpati .i. cōdescende. ꝑsimile ḣ dic̄. sic̄ medicus infirmo infirmatis;. i. fragilitatib⁹ nr̄is ḣ dic̄ ne ꝓpt̄er⁹ desp̄er q̄ ad ei⁹ pn̄ēt altitudinē. ⁊ ḣ.n. ita sit altus. tm̄ ꝑ cpati ḣ dic̄: ne io q̄ alt⁹ iudat̄ eos abic̄e. Temptatū aūt q̄ nō hūis talē qui nō possit cōpati: ḣ pt⁹ tēptatū a diabolo. ⁊ ab hoīb; q̄ irrisus. ⁊ crucifix⁹ fuit. ⁊ io ꝑ cōpati tēptatū aūt dico ꝑ oīa gña tēptōnū. ⁊ ḣ ꝑsimilitudine carnis peccati. .i. q̄ si nūl ad hūc hoīb⁹ erat .f. carnē. Vt ꝑ simul .i. ut exēplū daret aliis: similia sustinendi ens tm̄ absq; peccō ⁊ io. pōt libare. Ex eo.n. qđ tēptatus ē sert cpati. ex eo ū q̄ sin̄ peccō ē: potēs ē libare. Impossibile ē.n. sere afflictiōes affluentes hoī: qm̄ afflictiōis expūctū nō hūit. ⁊ sensibr̄ omia n̄ sustinuit. ē ū sert. nō solū ꝑ ḣ q̄ dr̄s .f. q̄ oīa noū. sī; ꝑ ḣ q̄ hō ⁊ simulia sustinuit.

Adeam⁹ g cū fiducia adtronū gr̄e. ut mīcdiā conseq̄m̄ ⁊ gr̄ā inueniam⁹ in auxilio opt̄uno.

Adeamus. q̄. q̄ ⁊ q̄ hūis ponit fiē qui p̄ cōpati nr̄. g adeam⁹ fīs intrēmus. ⁊ opē ę fiducia .i. fiducia uē. licet peccatores sim⁹. q̄ cōpatiens ē. nō dico ad tribunal iudicij. sī; adtronū gr̄e ei⁹. i. ad x̄m. in q̄ regnat gr̄a. ut ꝑ eū ꝓsequam⁹ mām. i. remissionē peccōr⁹ ꝓcedentiū. ⁊ d reliq̄ inueniam⁹ gr̄ā in auxilio opt̄uno. i. inueniam⁹ gr̄ā ꝑ q̄ auxiliet⁹. ne recedam⁹ in hac uita. Hē.n. tps ē auxilij. nē ē tps donec⁹ cū p⁹ baptm̄ peccā res ꝑ gr̄am inuenire penitentiam possum. ē aūt talis⁹ fuit clausus. ē intrauerit rex unde discūbentes. ē ad sinū patriarche uenerit. q̄ eo fēi fuim⁹ digni tē mal erit despatiōnis tps. Hē aūt cū adhuc pmaner ago: ⁊ palma pēdet: n̄ ē desp̄andū. sī; ē fiducia .i. sin̄ dubitāe. accedēd. ut ꝑ gr̄am inueniat⁹ auxiliū opt̄unū. ē.n. auxiliū q̄ n̄ ogruit.

Omis nāq; pōtifex exomīb⁹ assūptus ꝓ homīb⁹ cōstituit

Oīs nāq; unde ostendē de tā aplis. q̄ mīcordē ꝓ ē testa

in hīs que sūt ad dm̄. ut offerat dona ⁊ sacrificia ꝓ peccatis. qui cō dole possit hīs q̄ ignorāt. ⁊ errāt. Qm̄ ⁊ ipse circūdatus ē infirmitate. ⁊ ꝓpt̄ea debet quēadmod ⁊ ꝓ ꝓpl̄o. ita ⁊ ꝓ semetipso offerre ꝓ peccatis.

q̄ uer⁹ ḣ nr̄ tē longius a frīoribus instruēt. ⁊ ꝑ semnās q̄s dam racionēs. ⁊ q̄ spūalia nō sic intuebuēt infirmos ut corpalia. incipit io ō hīs dēre uolens ostēdē. n.t. ē melius ue. ⁊ ponit ḣ quedā x̄ cōia. ē sacerdotib⁹ ueteris legis. quedā ū alterā ꝑtinēntia sol⁹ x̄. quedā humiliora. ut tm̄ sacerdotib⁹ conuenientia. q̄ ꝑ eū possum⁹ ꝓsequi gr̄am. ⁊ mām. q̄ a nobis ostendit. Omis nāq; pontifex. f. legē ex hoīb⁹. i. exnumero hoīm assūptus ad aliq̄d dignitatis. ꝑ q̄ ualy alios uiuere. ꝑ hoīb⁹ constituit. ut ꝑ eū impetrēt mām ado constituit dico: in hīs que sūt ad dm̄ ostitutus. s. i mūnib⁹ hostiis. ꝑcib; que ducūt ad dm̄. i. ut offerat dona. s. ꝑmicias ⁊ hui⁹mō. ⁊ sacrificia ꝓ aīa bus ꝑ peccatis. dimittēdis. qui condole. q̄ ex hoīb; sumit. ⁊ tal q̄ possit ꝓficere bonitate. condole hīs qui ignorant. i. ex ignorantia peccāt. ⁊ mīto condole debet: qm̄ ⁊ ipe ut illi circūdat⁹ ē infirmitate peccāi. nō ita x̄. ⁊ io ꝓplus ꝑ uiuere q̄ legat sacerdos q̄ ēcūdatus ē infirmitate. ⁊ ꝓpt̄ea: s. q̄ infirm⁹ ē ut alij q̄dmō. i. q̄ necessitate. ⁊ ꝑ semetipso. similiter alios offerre ⁊ que sūt illa necessitas: apte subdit s. ꝑ peccatis suis ⁊ aliox. q̄ n̄ solū offerre. ut iustus seruet. sī; ut ipe ⁊ alij peccata rel expiantur. ḣ nō ꝓuenit x̄. Xpe.n. n̄ ꝑ suis mībris operat⁹.

Necessē q̄. q̄ ꝑ ḣ tm̄ pōt

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sibi honorē. s; q uocat a dō. tāq aaron; sic ⁊ x̄ nō semetipm clarificauit ut pōtifex fieret: s; q locutus ē ad eū filius mis es tu. ego hodie genui te.

pdēc: sic ⁊ x̄. ꝙ ql q nō sumit sibi honorē ut sibi imputandū sit. s; dō q uocat. s; ille recte sit pontifex: qui uocat adō q recte dicitur. adō uocat tāq aarō. qui indicto urget: ⁊ īdicto e mulcy: electꝰ ē ⁊ mōstratꝰ placē dō. sibi ūb petit cupidos qui nō uocāt s; mgīt se. sic ⁊ x̄ hō nō clarificauit ꝑ suas ututes se metipm. ut sibi sumeret. i. sibi tribueret. ñ clarificauit dico ita ut pōtifex fieret sic ipe ait. ego ñ clarificabo me ipm. s; ille clarificauit eū in bapto ⁊ pōtificem constituit qui alibi locutus ē ad eū. dicēs ip̄so. fi. mis es tu qđ ō dictus erat ei in bapto. ⁊ mera substātialē. qz idē ē cū patre in suba. Clarificat ergo. fili. a pat. cū dix. hodie filius mis deleet i q. m. b. c. que clarificatio longe añ ꝓ ꝑsam pdicta ē in ꝑso. ū ait fili mis es tu. e. ho. g. ꝓ qđ uidet dign ēe x̄. in quo ꝑso ostendit rex ⁊ sacdos.

Quēadmodū ⁊ alo loco dicit. Tu es sacdos in etnū sed ordinē melchisedech. q indiebus carnis sue pces supplicacionesq; adeū qui posset

Quēadmodū qz sic illō locut ē pat de gnosa x̄ naturaliter. qadmodō ⁊ in alio loco ō pōtificatu ei dicit. tu tā dignus es sacdos. s. docēs ⁊ orās ⁊ of

salui illū a mor te face. cū clamore ualido ⁊ lacrimis offerēs. ⁊ exauditus ꝓ sua reuerētia.

ꝑ ordinem melchisedec. .i. ꝑ dignitatē ⁊ rōnē ordinis. .i. sacerdocij. melchisedech q ñ tpalis fuit sēpētā subtrahentē mitium ⁊ finē uite cuius imitatiōē x̄. qui caret initio ⁊ fine. ⁊ sic ille obtulit. in pane ⁊ uino. ⁊ sic mel. sic ⁊ x̄ sub spē panis ⁊ uini corp ⁊ sāguinē suū discipulis tradidit. Sacerdos ergo x̄ nō ꝑ id q natus ē ō patre dr apd dm eternus signēn s; ꝓ carnē assūptam ppr uetustatem ꝙ ꝓnob obtulit ⁊ qm dr quereret. qđ ego pōtifex: subdō. Ecce qui x̄: in diebus carnis. .i. mortalitatis sue obtulit pces sup pcacōnesq; adeū. s. dm: qui posset salui facere illū. qui peabatur a morte. .i. eū re suscitare ⁊ quia hī tpr mortalitatis fcē. qđ g ꝓ faceret: multotiens. has ergo supplicacōnes ⁊ pces obtulit x̄. immūēte passione. qm ora unt phxi. ⁊ totū fecit ꝓ nob nō ꝓ se. qui ñ ti more mortis necco. s; cā mre salutis orauit obtulit pces dico: cū clamore ualido. .i. e mte cōe efficacissima ut qm phxi orabat. ⁊ lacrimis hī ñ in euāgio legit edenō in e ee fem ⁊ ita ꝙ ferēs exaudit ē. qz q qm accep in resurrectiōe ⁊ ascensiōe. ⁊ hī. ꝓ sua reuerētia. .i. sic sua religio mutt. qz amplī omib dm. reuerus ē. hī idō dicit. ut ēt simꝰ: nos sequēmur miam ꝓ eū. ꝓ hī. n. patet. q ꝓ eū possumꝰ cōsequi miam: eū in qm sit advocatus patris. ⁊ pces ⁊ supplicatōnes x̄ dic: accōnē ⁊ uitā x̄ ē oīs accō: sicut ñ ē instructō. ⁊ ad dm oīo. qcirc. n. egit x̄ pces supplicatiōesq; fuit ꝓ hoīb sāguis effusio: clamor fuit ualid. in quo audit ē ꝓ reuerētia passionis. reuentia ei ē. q sin peccato passus ē. ꝓ sola carnature. ꝑ hī. n. ullū ēam de nob ire asserit ⁊ excellētiā carnis eius ostendit.

Et qdē cū ēet filius dicit ex his que passus ē

Et quidē qm exaudit us ē ⁊ mi to. ꝑ q ꝙ cū .i. quāuis ēet filius ꝑ natura

(c) 2006 Ministerio de Cultura

obedientiã ⁊ cõ
sũmatus: factꝰ ẽ
omib⁹ obtẽpantib⁹
sibi causa salutis
etne. appellatꝰ a
do põtifex uxta
ordinẽ melchise
dech ꝺ q̃ nob gñ
dis sermo ⁊ ĩnt̃
ptabulis ad dicẽꝺ.
qm̃ inbecillis fac
ti estis ad audiẽ
dũ.

ꝺirmtis.u
nus ꝺis ẽ
patre.tñ
f.q hõo
ꝺudient.i.
exptus ẽ
obedientiã
ex eis.i.
p ea que
passus ẽ
t ꝺicit
.i.nolum
tarie sus
cepit: ho
bedientiã
ex.ę.i.i
his que pas
sus ẽ usq;
admonẽ
qi nõ so
lũ preces
⁊ supplica
cionẽs ob
tulit.s;ĩ
obeduit patri: exaudit⁹ ẽ.q no
tat subdens.⁊ iõ assumat⁹ ẽ.i.ad
pfectionẽ ducẽ⁹ qm̃ indextam ꝺi collocatus
ẽ.⁊ ipe q̃ assumat⁹ ẽ p obedientiã passionis fac
tus ẽ.sufficiens ẽa salutis etne.i.gñe etne
omib⁹ obtẽpantib⁹.s.tñ.n.ual⁊ ei⁹ passio
q̃ oĩb⁹ sufficit ad salutẽ que salus bñ p̃ p̃ eũ
dẽ: qi ipe ẽ appellat⁹ adꝺ q̃ realr ĩ ostendẽ
ñ mentiur pontifex iuxta ordinẽ melchise
dech ꝺ quo.i.ꝺ q̃ re.s.qm̃ ⁊ ordinẽ melchi
sedech fit sacꝺos⁊ nõ ⁊ ordinẽ aarõ: nobis
faciendꝺ ẽ sermo grandis.i.pfundꝺ⁊ subtil.
⁊ mirabilis nõ habit mirpretatu.ad dicẽ
dũ.i.adexponendꝺ nb. Sermo.n.ꝺ meam
nato filio diffiell ẽ admirabilꝺ.⁊ mirabilis
q̃ mihi in eo fit sacẽnda exponẽda.ꝺ.p̃.s.
dignitate⁊ eminitate⁊ ꝺ rerus⁊ tꝺ mutꝺe.
⁊ ꝺ sacdtio ei⁹⁊ testamti excellẽtia.⁊ nouitate.⁊ ꝺ legis aut; sacrificior⁹ alij⁹ rõis re
pbacõe⁊ de alijs mihis ꝺ q̃bꝫ ut dictu ẽ. nb
gñdis.e.f.⁊ ĩmẽ. ad.ę. nõ habit. admirabilꝺ
dũ nb nõ iõ ij dico. q̃n ego possi mirabilꝺ
si; qm̃ uos fẽi estis imbecilles.i.debiles sen
su. ad audiendꝺ.i.admtelligẽꝺ pfunda mis
teria.t ita. ardua. iõ dico gñdis. qm̃ uos.i.

ufq; admonerem. aqui
dicunt pñ

Et eũ cũ debeat⁹
magist⁹ ẽe p̃ tẽ
p⁹ rursũ indige
tis. ut uos doceã
mini que sit ele
mta exordij ser
monũ ꝺi.⁊ fac
ti estis q̃b⁹ lacte
op⁹ sit nõ solido
cibo.

Et.u. mẽ
sem hic
crepationẽ
ꝺ infirmi
tate eor.
ut alta ꝺ
ꝺe laborẽt
intelligẽ
qi. ne imbe
cilles fac
ti estis:⁊
ti.i. qi qũ
deberent
ẽe magist⁹
alior. p̃ter
tempus.s.
qi prius ub
annũciarũ
ẽ ꝺ x̃o.⁊ exercitu estis in lege
⁊ pphis ab antiquo. indigẽ
tis.ir.s. ut a p̃ncipio cathẽzizaeionis ir̃e.
ut uos doceamini sic pueri quib; p̃ma ele
mta liter̃ ꝺant̃ adlegẽꝺ. q̃ sũ elemta ex
ordij sermonũ ꝺi. Exordiũ sermonũ ꝺi ẽ
simplex doctrina.i.simbolũ fiꝺi. elemta ei⁹
sũt. maxima q̃ firmet ut naturalis passio.
⁊ fẽi estis.i.ad hꝰ reducti. quib; op⁹ fuit lac
tẽ. adsimilitudinẽ infantiũ.i.humili ser
mõe p̃ẽ⁊ solido cibo q̃ firmet cor.i.
doctrina que ẽ ꝺ archanis ꝺi.

Omis eñi q̃ lac
tis ẽ. particeps
exps ẽ sermonꝰ
iustitie. Parꝫ
lus eñi ẽ.

Omis.q̃. qi
iõ nõ ẽ nob
op⁹ solido ci
bo: qi estis
participes
lactis.i.sim
plicis doct
ne. ẽ is.u. q̃
ẽ participeps
lactis qꝺ nos estis.i.ẽ
pars ẽ lac.i. qui lactat
nutrit: exps ẽ sermonis ĩ.i.q̃ iustus⁊ p̃fec
tis fuerit.⁊ hꝰ iõ. n.i. qi parvulus ẽ. ut
nos ĩfiꝺ tenelli estis.⁊ ẽ aptꝰ cõpatio ut
.n. parvulus ñ discernit cibos.⁊ p̃t su
mꝺo noxios. sic indoct⁹ qui ñ ẽ⁊ minor.
ne dũ maior: ualet apphendẽ rõnem.
q̃.u. ñ cap⁹ ubũ. e. fac. ẽ. qm̃ capiet ĩ p̃n
cipio erat ubũ: nitte adhuc parvuli⁊ lac
te nutriendi⁹ pene talia ñ ualẽtib⁹ omis

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ẽdaꝛ ūū ⁊ unelligũt̃ ſciaſq; qđ ãr: onerouſ ẽ. facili⁹ illoſ p̄muꝛ q̄ paſcꝛ. exquo ſit. ut ſpūalel ꝛta carnalib; ñ oīm tꝛaceãr ꝓpt̃ eaꝝ oluꝛã fidẽ q̄ oīb; p̄dicanda ẽ. ñ tñ ſic diſſeãr. ut uolẽtel ea pouce. adintelligẽtiã nõ capa cẽ: facili⁹ faſtidiũt faciãt. mutate ſermonũ. q̄ inſermõe ꝓpꝛi utatr̃.

Perfectoꝝ ãt ẽ ſolu⁹ cib⁹. eoꝝ q̄ p cõſuetudine e xcitatoſ hñt ſẽſ ſuſ ad diſcrecio nẽ bonu ac malu.

Perfectoꝝ qĩ paruuluſ ẽ paꝛticepꝛ lacteſ. ſi; perfectoꝝ ſẽſu ⁊ op̃e: ẽ ſolidus cib;. ð q̄ alibi ait. ſapientiã loquimur inꝛ̃ pfectoſ. quoſ aũt pfectoſ hȳ intelligi uelit: ꝺclarat ſubdẽs. ſ. eoꝝ qui hñt ſenſuſ. i. ĩ telꝛectuſ. ñ in ũaliter aceꝑtoſ: ſ; ĩ exercitatoſ p ꝺſuetudinẽ. i. q̄ ꝺſueti ſũt ſtudio. ⁊ lectiõe ſcꝛipturaꝝ exercitatoſ dico ad diſcꝛetionẽ bonu ac malu inꝛ̃ ſe. ⁊ bonũ animꝰ bono: ⁊ malu animꝰ malo. ecce hȳ oſtendit: q̄ſ ſit ſolu⁹ cib⁹. ſ. ſepare bonũ a malo q̄ pfectoꝝ ẽ. qui hñt ſenſuſ exercitatoſ. qui aũt inualida ⁊ inexercitata mẽte hȳ nõ poſſũt. pfecto in fidẽ quoda lacte teneantr̃. ut ⁊ inuiſibilia que nõ uidẽt. ⁊ intelligibilia que ñ intelligũt ẽdaꝛ. facile ad uanaſ ⁊ ſacꝛilegaſ fabulaſ. ꝓmiſcuẽ ſcie ſeducũt. ut ⁊ bonũ ⁊ malum ñ in corꝑalib⁹ imaginib; cognẽt. ⁊ ipm dm̃ ñ in coꝛpuſ aliqđ: eo exiſtimẽt. ⁊ malũ in ſubã putare nõ poſſũt. ẽ ſit potiuſ ab immutabili ſuba. mutabiliũ ſubaꝝ quida deſcꝛit. qual fecit exmelilo ipſa immutabit ⁊ ſũma ſuba: que ẽ ds. q̄ pfecto q̄ſ ſ nõ ſolum eoꝝ: ũū ⁊ exercitatiſ in exꝛioꝝ ãſentib⁹ intelligẽ. ꝓpꝛi. nou: ñ ẽ ĩa meruẽdũ. ne ſeducatur abeiſ q̄ malũ putãdo ee ſubam. q̄ nõ fec̃ ds: mutabilem ſubam faciũt ipm dm̃. ſic manichei. ⁊ ſi que alie peſtes ita delipiũt.

Qua ꝓpt̃ intimat tonitꝰ inchoatiõ

Qua ꝓpt̃ dicit̃ eſt inꝛ̃patiſ ⁊ onerouſ ſermonẽ. adpfectionẽ ferã eiuſ. nõ rurſuſ iacientes fũ damnatiõ penitẽcie ab opib⁹ moꝛtuiſ ⁊ fidei ad dm̃ ⁊ baptiſmatiũ doctrine ipoſicionuſ q̄; manuũ ac reſurrectioniſ moꝛtuoꝝ. ⁊ iudicij etni. & hoc faciem⁹ ſi q̄dẽ pmiſerit ds.

eo q̄ uelit ſẽp eadẽ ipſa diſcere ñiũ bladiꝛ itꝛ. ſe eſ innumãdo. hoꝛtãſ eoſ adpfectionẽ. q̄. ꝓpt̃ .ſ. q̄ per fectoꝝ ẽ ſolutuſ cib⁹ noſ aũ i timiditel ⁊ remiſſẽ teſ. i. ꝺi mittentel ẽ ĩa aliq̄ſ ſum⁹. ⁊ ſi nõdũ pfecti: ſermõe inchoatiõiſ. i. quo xp̃ſ inchoat ee in nb. ſ. de initiõ fidi. quo rudeſ ſũt eathe ſizandi. ut ẽ ſimbolum fidei. ⁊ dnica oratio. ferammr̃. noſ docẽdo. uoſ audiẽdo ĩ dieo ferã. me ub annũando q̄ nrm̃ poſſumꝰ. meũ re puto. ferã deo. adpfectionẽ ẏ. ſ. intelligentiã. ⁊ opacionẽ bonã. ñ ruꝛſũ iacientes ex ẽ q̄ ferã adpfectionẽ. iaciẽ. fũdm̃. q̄ ꝓ dicit ſermonẽ inchoacõiſ hic appellat fũ damnatiõ eo q̄ ad xp̃ianã religionẽ nouicios ꝓ ponit ⁊ ſi hȳ q̄ pfectoiſ ẽ edificat hoc ee fundamentũ duꝛde in .vi. que ſũt inchoatio. ſ. penitẽcia. fides. baptiſmaꝝ doctꝛina ⁊ impo manuũ ⁊ reſurꝛo. atq; iudicium q̄ noſ dico. iaciẽtes ſ. pe. i. iaciẽtes penitẽtiã q̄ lapidẽ infundamẽto que penitẽcia ẽ: qꝫ. i. ꝺ opꝰ moꝛtuiſ. i. ꝺ peccatiſ t ꝺ hȳ q̄ ꝓpꝛia ei bona opa peccando fecerũt irrita. Moꝛtua. n. opa dicẽ peccata q̄ occidũt aĩaſ. uñ in lege ꝓhibebaꝝ tãgẽ moꝛtuũ. tãgẽ. n. moꝛtuũ. q̄ facit peccatũ t ꝓpꝛia bona: ꝓſequentiſ malũ moꝛtua e

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mich bonu edificat. qd ē ar amouetis opib⁹ pe
nite ñ ab ys que optet mortificari. ut uiua
m⁹ ⁊ iaciētes fundamtū fidi q̄ fr ad dñm. s.
ue ōs partes fidi habāt. ⁊ ñ aliū ponēt ee ī
tuciam. ee ꝯ freerūt q̄ in lege iustitia quert
⁊ fundamtū ī doctrine baptismat. Ut dicat
q̄ ē baptism⁹ in aqua. ī penitētia in sangine
q̄ sic mundat hō a peccatis p penitētiā. t
sangis effusionē. sic p lauacrū bapti. Vnū
tñ ee dr bapta: q̄ una forma ñ itam pot.
una ubi ē cum psonarū opatio. nō g̃ iō dicit.
baptis fieri in penitētia t in sangine: q̄ saēm
tū bāpta celebrentur ñ in aq̄ accedente ubo.
si q̄ in eē baptī suppler effusio sangis p xpi
noīe. ⁊ ī fidel ⁊ penitētia. ibi dū rgrat ubi
ariet necēitis nō cōtēpt⁹ religionis sacīmtum
bapti excludit. iōq; sic intelligēs ē illud ñ
qui renat⁹ fuit ex aqua. ⁊ sl. n. i. t. i. x. c. i.
q̄ ñ fuit renat⁹ ea regenatione qua renascūt
illi qui ex aq̄ ⁊ spu seō nō saluabit. ea ū re
nascūt hoies duplici modis. Alij p penitentiam
alij p effusionē sangis alij p baptīm. iō plr dic
baptāe fundamtū q; impois manuū. q ñ q̄s
edat. q̄ pman⁹ impōnē det spi sēs adremissi
onē pecc̄or ⁊ corroboratione: ñ ē fundatus.
ac fundamtū ī resurrōis mortuor. q ñ q̄s
edat q̄ resurrō x̄e facit resurrectionē mor
tuor. nō hēt fr qō edificet ⁊ fundamtū uide
ri ei etiā q̄ q̄cq̄d ibi statuet: metiū durabit.
q̄ udmtū q̄ nō edit: ñ hēt fundamtū. h illi
q̄s sup̄ arguit apl's. nō intēg edebāt. si. n.
seruet oīa inbapto dimitt⁹ ⁊ p impositionē
manuū spūs. s. dari. tex sr fluceret. ñ pt. x.
alīq̄ q̄reret si seruet p eū resurrectōs mor
tuos ⁊ iudiciū dos. ⁊ iudicādos. ⁊ nota h. vi:
recte dici fundamtū fidē. n. eū qui addoc
trinā ludaroū induceb. demīa oportet p̄mū au
dire: sic ⁊ xp̄anū h seire integre ⁊ nil dubi
tare de istis. sin quib⁹ uera nō adesse negt.
sō q̄cūq; aliās adfidē diuit: p facere penite
re. indīm edere. baptizari in remissionē pec
cator. ⁊ confirmari p impositionē manuū. ac
resurrōnē: ⁊ dicē iudicij pstolari. Hec g̃ oīa:
primū admira neophitor. h oīa ñ posserit
in fundamto. nemo por bn operari ⁊ q̄ h oīa
illa necēia sūt dicē. feram ad perfectionē iacientes
h oīa: sic lapis iacit in fundamto. iacientes de
eo. ñ rursus. i. nō sic olim. s. nō ita negligē
ter. ut ōs. ut sic p⁹ occidūt sic nīm cadāt. ut

ñ m: ia. s. ps. i. ma in iaciam⁹ ut ampli⁹ iacere
ñ sit op⁹. Cece inistis nō solū unā: sy ⁊ aliud
culpat. tum cōmonis ⁊ op⁹ hūmb⁹ fundamtū
obtinere. cetā nō mutant. ⁊ hi faciem⁹. i. ad
perfectionē ferem: sic̄ p̄mitterē dr. i. si in hac
una spatiū penitendi dedit. ne ū q̄s existi
met secūm t reū baptīm p⁹ pcem posse fi.
⁊ lapsos p⁹ pcepeionem sacramtor posse p
baptīm renouari: subdit.

Impossibile ē. H. eos qui semel ſt illuminati gus tauerūt ⁊ donū celeſte. ⁊ parti cipes ſt̄ facti ſp̄s ſci. Gustaue rūt nichomm̄ bonū di ubū. uturesq; ſeli uē turi ⁊ plapsi ſt̄ renouari rursū crucifigētes ſ metipsis filiū di ⁊ ostentui habē tes.

Impossibile ē q̄ dico feramur ad perfectionem. si nemo pu tet p⁹ lapsū peccati. p baptīm seō t tcio posse renouari. t possibile ē eū. nō tm difficile ne q̄s mlt fidet impoſi. ē. i. q̄ eos q̄ semel fuit illi. ptis. ⁊ bap tism ⁊ spūs. s. si p ipsā fidem gustauerūt. i. q̄ suauē gus tū ⁊ iocūdū percepūt. do nū celeſte. i. remissionē peccator in bapto. ⁊ q̄ ⁊ partipes facti sunt

sp̄s sci hūtes gīa linguarū ⁊ alia dona. ⁊ gustauerūt bonū di ubū. i. dominicā ē ⁊ euāgelicā doctrinā. nichil omm̄ q̄ nos t nichil q̄ fci sūt participes. sp̄s. s. uturesq; seli uenti. s. gustauerūt. i. q̄ impassibilitatē ⁊ immortalitatē futā spe gustauerūt ⁊ p⁹ h oīa plapsi sūt. i. gustāt peccādo lapsi sūt: eos inquā q ⁊ h bona hūerunt. ne dū penit⁹ malos: impossibile ē rursus iustitia recuperata. renouari p baptīsmum.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

bapt̄i. ſ; nō excluor penitēnā.⁊ ē ſenſus. īpoſſi
bile ē eoſ motos ad penitētiā q̄ h; accipiūt ſe
mel. ꝟurſus renouari.i.rebapt̄izari.i.ut re
bapt̄izemur p̄ penitentiā. Renouari.n. ē
nouū fieri. nouū aūt facē. lauarē ē. Vn̄ re
nouabr̄. ꝙ aq̄.i.⁊.h; fit mbapt̄o eui⁹ uirtus
ī cruce ꝟ ostat. un̄ subd̄. ꝟurſus cru. qī illos
dico. ſi rebapt̄izent ꝟurſus cru.fi.dī.⁊ oſ.
hą.i.irrisioni.⁊ h; ſimmersis. q̄tū ad ſe
ipſos. nō.n. inde crucifigūt xp̄m. ſ; ſimules
irrisoribus⁊ crucifixoribus. q̄ una mors ꝟ
unū bapt̄a ſacrauit. q̄ ſufficit oīa
pecca ⁊ ſequēta ſi penitentia ō eis agat̄.
hē illa mors ſufficit ad oīa pecca tollenda
q̄ ꝙ nūq̄ bapt̄in. qī illa una mors.⁊ un̄ ex
ea nō ſufficiat bapt̄ſma. nūq̄⁊ morte. ut
ex ea nūq̄ta. fiat nūq̄ta remiſſio. q̄ impoſſi
bile ē. hē.n. impoſſibile ē ſcdo crucifigere
x̄m. nra ſcdo p̄ bapt̄iſmū mou. peccatis. facti
.n. ſum⁹ p̄ bapt̄iſm̄ ſimilitudi mortis
ei⁹⁊ ſepultu ei ſum⁹ p̄ bapt̄in. p̄n̄ q̄ mbapt̄o
ſum⁹ ſimiles morti ei⁹.i. ſepultē. Q̄ui putat
ſcdo bapt̄izari: ſcdo q̄tū ad ſe. x̄m. crucifig.
qō ē eū h;re oſtendimus. ut.n. ſemel mortuus ē
in carne.i. nos mbapt̄o ſemel peccātis mortuos
ñ ſcdo.t tcio. bapt̄ſ.n. nich aliud ē q̄ untio
ei⁹ q̄ bapt̄izat.⁊ reſurrō. Vt ita. ꝟur cru.⁊ re
fert ad h; q̄ p̄dix̄. pla ſt̄. qī impoſſibile ē eos
q̄ ſ̄ bapt̄in gust̄ lapſi sut rebapt̄izari. ꝑt̄
q̄ debēt ſibi caue. ne plabant̄.⁊ i io. qi ſi p̄
labunt̄.⁊ in peccatis iacēt. sut ꝟurſus cru.
⁊ o.h.ſi.dī. ē gr̄am ꝓpnūt.⁊ h; ſibi metipſis
.i. q̄tū ad ſe. in ſe.n. crucifigūt filiū dī.⁊ ostu
mehe h;nt qui gr̄am ei⁹ uilipēdētes. i peccātis
iacēt.⁊ ostendūt hec rō cur ñ deeat p̄n̄ fide
rehcta in peccām cade. nō.n. ult̄ plūt rebap
tizari i remiſſiōe peccōz.⁊ iſt̄ ꝓpnūt⁊ ostēnu
h;nt. dī filiū. ītra n. qī impoſſibile ē p̄ lapſū ali
q̄ rebapt̄izari. q̄ nūq̄ bibe imbrē pōt. i. ꝛ. doc
tina q̄ ꝑpenitentiā fructific.⁊ h; ē q̄ ait. ītra.n.
⁊ ē. pot⁊ alr h; captim mālegi ꝙ dicat̄ impoſſibi
le fore eos q̄ peccauūt: ꝑpenitentiā renouari p̄
hāc uirtutē qī deo q̄ ferimur ad ꝑfectionē. ſi dī
ūderit ubi ſpaciū penitēcie in hac uita.⁊ recte
ſi dixi: nā in ala impoſſibile ē p̄ penitentiā
renouari.⁊ h; ē q̄ ait. impoſſibile ē. n. e. q̄. ſe. ſ.
il⁹⁊ h; que ſequuntur bona hūerūt.⁊ p̄ h; oīa
ꝓlapſi ſt̄ ꝟurſus. ſ. p̄ hāc uitā. ꝟreno. as. i. ꝛe
nu. q̄ licet hic ñ ubi. ō impoſſibile ē eos renoua

ꝟurſum. ee cru. ſib. ſi. dī.⁊ ho. h;. i. q̄ nō poſſunt
efficere ut ualeant ꝙ crucifixer̄. x̄e. ſibi.n. fiant
crucifixores x̄i. ſi carnē ſuā crucifigūt cū uicys
⁊ cupiscentijs q̄ h; licet nō ibi. neq; poſſunt
h;re. x̄m. ostensionē. ut eū mūtēr. in montare uere.

Terra eū ſepe uenientē ſup ſe bibēs imbrē et gnans herbam oportunā illis a quib⁹ colit̄. acci pit benedictionē a dō. ꝓferens aūt ſpinas ac tribulos repba ē.⁊ maledicto ꝓxima. cui⁹ cō ſumacio erit ī cōbuſtionē.

Terra.n. qī ue unā unā impoſſibile ē renouari. q̄ hic tm̄ ꝙ bibit imbrē. ītra n. t una ītm̄. duxtat ſup̄ ferā ad p̄ fectionem ſubdentis.⁊ h; faciemus nē addō.⁊ uis tū ē h; face q̄ ītra. i. mōs audituꝝ. ſ. ꝑficiēs aīa. bibens a ſu mit aīd ītre. imbrē .i. doctrinā ſcām roris celoꝝ. que ſuscipit ītre pluūr celi .i. p̄dicatores ubi ubi tatis imbrē dico ſepe uenientē ad eo ſ̄ ſe. ſepe uenit. q̄ ſi rara ē nō ſuffic. ſi aſſidua uilescit.⁊ imbre irrigata ge nerāt herbam. ſ. fidē.⁊ bona op̄a oportunā. i. cō gruā nō ſolū facientib⁹. ſi;⁊ illi a quib⁹ colitur .i. p̄dicatorib⁹ illoꝝ. q̄ glorificabunt in. qui ſe cultores ītre qui uomere ſpūali arbusta ēmu nis ꝙscindūt.⁊ fal ſe ubi dī. noxia p̄cidunt. Vt illi aq̄. eo. i. ipſis ei⁹dē qui ſe colūt. in bonis op̄ib; mutando. maiores .ſ. illō.⁊ fecerunt fr̄. na. q̄ patres ſuos q̄ ip̄i ī fide genuūt imi tāt̄. ītra mq̄ hbens imbrē.⁊ gnans hbā accep bn̄ a dō. h; augmētū utrūq̄.⁊ ifructō p̄mū. alr in bñdictionē p̄cipet a dō in gnarat lētū fructū. ⁊ nota q̄ in his ūb ſignat illos apl̄s. quib⁹ ſēbit ſepe bibiſſe. p legē⁊ ꝓphas ubū celeſtis doctine. ⁊ n̄ ſic p̄mti ſuunt gmina fidei p̄ferre. ſtrofa

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aũt ꝓferenꝰ unapũ ut uideam̃ ſpinaſ.i. peccata que pungunt ac tribuloſ.i. ḡuoza peccata que acuti⁹ pũgũt.i. mẽſ uetio ſuo ad mala fecũda repba.i. repbata ẽ ado.⁊ ma ledicty.i. dãpnacioi ꝓxima nõdũ meruit in malefactionẽ. ſi ꝓxima ẽ.⁊ adhuc hoet re uti. ⁊ ſtumnacio.i. timoꝛ. ſi pleuat eꝛ in ꝺubitꝰ ong̃ etiã udicy.⁊ meandy.

Confidim⁹ aũt ũ ub dilectiſſimi mehoza ⁊ uicini oza ſaluty. tã ⁊ ſi ita loqm̃. Hõ.ii. inuſtuſ ds. ut obluuſcat̃ opuſ uꝝi ⁊ uꝝe dilec tionuſ. quã oſtẽ diſtiſ i noĩe ip̃i ⁊ minuſtraſtis ſeiſ ⁊ minuſtrati⁹. Cupim⁹ aũt ut nõ q̃q; uꝝm eandẽ oſtẽtare ſollicitu dinẽ ad expleco nẽ ſpei uſq; i finẽ. ut nõ ſegneſ efficia mini uũ imitatoꝛeſ eoꝝ q̃ fiꝺ ⁊ paciẽcia hoꝺeritabũt inmiſſiõꝛ

Confidim⁹ aũt qi ꝺu riẽ uoſ in ẽpu ⁊ terꝛ rm. ſi ꝺo ꝺi lectiſſim ohomuſ ũ ub qꝛ tal affectioiſ eſtiſ meli oza q̃ eõ buſtionẽ ⁊ uicinio ra ſaluty q̃ ſũt ſpi ne.⁊ ẽbuli. tã ⁊ ſi ita loquiñ ꝺure ter rẽꝺo.⁊ in ẽpando. qi nõ ꝺu ciu⁹ hec: puranꝺo uoſ ẽe ta leſ. ſ. ſpi mſ pleno ſ, tamẽꝺo ne taleſ ſitiſ. treo ub. ne ip̃a re ꝺolea tiſ ⁊ notu q aut. eõ fiꝺim⁹ ꝺe ub. qꝛ. n. ꝺ pſenti nõ hꝺr uñ laudet. ꝺ ſpe futu roꝝ eoſ attollit.

p̃tim allhẽ ⁊ recãt aioſ eoꝝ ⁊ eõforter. Amnq̃ eiſ mñtẽ renoeãſ ⁊ facẽ eoſ ꝙſtimare dm̃ ñ oblitũ bonoꝝ que fecerũt uñ ſubꝺ. Hõ.ii. qi ĩo ꝺ ub ꝺiciu⁹. qꝛ olim nũta bona opaꝝ eſtiſ. ꝓ quib; ſi penitetiſ ꝺ maliſ. bñfacẽr ub ꝺo. ſiẽ. ii. ꝓꝛa bõa ꝓſequẽtia mala mortua fue rãt ⁊ irrita fca. ita ip̃a eaꝺẽ ꝓ penitẽtiam ⁊ alia bona ſeqñtia reuiuſcẽt. ⁊ hꝺ ẽ qꝺ aut. Hõ.ii. inuſtuſ ẽ ds ut obluuſcatur opuſ uñi bõi ⁊ ꝺilectioiſ q̃ oſtenꝺiſtiſ. ſ. q̃cq̃ opa illa bona feciſtiſ. ⁊ hꝺ oĩa feciſtiſ inmõie ꝙſi⁹. i. ad honoꝛẽ ꝺi. ⁊ recte ꝺixi opuſ q̃ minuſtraſtiſ oĩ. ⁊ adhuc minuſtratuſ ſeiſ. hꝺ ẽ op⁹. q ꝺixi. ita eñi magna illi reſtificatuſ ẽ. ita. ii. bona ꝺñvat in eſ. ſ. qꝛ oĩa ſua fecerĩt inmuna ſeiſ. Ecce op⁹ ⁊ hꝺ ex ꝺilectioẽ fecerũt inmuna ſeiſ. que informat actioneſ. Ecce alacꝛitaſ. ⁊ hꝺ ad glam ꝺi. Ecce recta ⁊ ꝓꝛa inuẽnio. Ecce ꝺplex bonũ. Cupim⁹ aũt qi. ꝓ p̃tim uoſ laudo. ꝺ fu to aũt bonũ ub cupio ⁊ hꝺ ẽ. Cupim⁹ aũt ut nõ q̃q; uꝝm oſtendam. i. frequenꝰ oſtẽꝺe. uſq; infinẽ urre uꝝe q̃ndẽ ſollicitudinẽ minuſtñ ꝺi ſeiſ. ⁊ hꝺ. Ad expleciõnẽ ſpei. i. ut infinẽ opleatur ĩub. q m̃ ſpiritaſ. mihi dilectionem ḡ illoſ oſtẽꝺit. ⁊ eãꝺ ẽca ſingloſ curã. ꝺimon ſtrat. ⁊ maioꝝ. ii ⁊ minoꝝ ſimiliꝛ curã gꝛe. ⁊ oſ ꝺilexit. ita cupim⁹ uoſ oſtẽtare ſollicitudinẽ. ut ñ ſegneſ efficiamini. in hac ſollicitudine. uũ imitatoꝛeſ eoꝝ. ſ. ſcoꝝ qui ñ ꝓ gñ ⁊ hꝺ fiꝺ ⁊ paciẽtia. i. muto fiꝺi ⁊ paciẽtie hꝺeritabũt. i. hꝺitare poſſiꝺbũt ꝓmiſſioiſ. i. ꝓmiſſã ſe pe bitudinẽ ⁊ q̃ aliquiſ q̃reret an fcẽ ſũt ꝓmiſſioneſ. reſpõꝺet ⁊ fcaſ ẽ ⁊ que ſũt ꝺicẽꝺ.

Abrahe nãq; ꝓ mittẽꝺ ds qm̃ ne minẽ hũit ꝓ q̃ iurauit maioꝛẽ iuraũ ꝓſemet ip̃m ciuitatẽ. H be nedicẽꝺ benedi cã te. ⁊ multipli

Abrahe nãq; ⁊ ꝺ. Scieba placẽ uobiſ ꝓmiſſioneſ p̃m memo rare. uñ in hiſ laudib; exortor eoſ q̃ſ ſup̃ obdu raꝝ exẽ plo ſtruxi ⁊ hꝺ aũ maxime abrahã ele gꝛe. ꝺ filij ſũ ſi ẽẽt. q̃ ⁊ ue fca ẽ ꝓ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cans multiplica bo te. ⁊ sic lōgam mūt ferēs adept̄ ē repmissionēm. hoīes eñ p maio res suu urāt ⁊ oīs cōtrouīsie eoꝝ fi nis. ad cōfirma cionē ē uramē tum.

p semetip̄ sū. ⁊ō p se qm̄ nemi nē inūr maiorem sep̄ q̄ iu rare. iu raunt in q̄ dicens o abrahā ñ h̄ bñdi cens bene dicam te mōnito ineuitum. ⁊ multi plicās. mt. x. in finita bnitudine magnitudine gle. a poliopelis ē. h̄. i. effectio q̄i si nō h̄ fecō. ñ m̄ credat ō aliquo. Vt ira dis tingue. p̄n. bñō. te. s. assidue in his q̄ stelle sūt. ⁊ mt. mt. te. sine fine in his q̄ sē arena. ⁊ sic abrahā ēcuis longanimūt ferēs. i. mē mi ra adūsa dm̄ pacientē expectās. mundō adep t̄ē repmissionē. i. sepe p̄missā bñdictionē .i. eñā beatitudinē. Ecce ta h̄ dic. s. q̄ p̄mis sio fca ē abrahe. ⁊ p̄uraīnū firmata ⁊ in abrahā iā opleta. hoīes. ij. q̄i ō uraunt ōs. q̄ hoīes urāt: urādo. ij. humane cō descendūt infirmitatē ⁊ ō p se cū maiorē nō hūt. ⁊ h̄ ē q̄ ait. ō uraunt dñs p se q̄ hoīes urāt p maiorē sui. i. p dm̄ qui solus ueraꝝ ex se. ⁊ finis oīs controuīsie. i. altercatiois eoꝝ ē. iuramētū ualēs ad cōfir macōnē alt̄ius partis. si at̄ hō. qui mōdaꝝ ē p uraīntū credēt. quāmagꝝ dō eo ēdū ē. qui mīti nō pōt?

In quo habūdan tiꝰ uolēs ds ostē dere pollicitacōnis hedib̄ īmobilita tē cōsilij sui inter

ut p duas res īmo biles. quib̄ īpossi bile ē dm̄ mīti. habemꝰ ualidissimū solatiū habemꝰ q̄ confugim̄ ad tenēdā ppositā spē q̄ sic ancoꝛā habemꝰ anime tu tā. ac firmā. ⁊ in cedētē usq; ad in tiꝛa uelaminis. Vbi p̄cursoꝛ p nb ingꝛessꝰ ihs secm̄ ordinē melchisedech pōtifex fac tus inetnū.

īmobilitatē ofilij sui. q erāt de saluandis p gr̄am e lectis qō recte dr ofilii dei qr uꝝ alii quis nouit p fidē xp̄i saluari ho mines uolens mquā h̄ intēpositū. intēpmissi onem ⁊ im plectionem iusiurādū descendēs cōsuetudini hominum ut ēpos fiē er. Nota q̄ aīt habū dantiꝰ ha bundant̄ .ñ. ostendit p̄ p̄missio nē īmobi litatē filij sui. s̄z ha bundantiꝰ p uraīntū reposita uraīntē dico. ut p duas res īmobiles .i. p̄ p̄missionē ⁊ uraīntē inquib̄ impossibile ē dm̄ mīti. habeam̄ inpectū tēptōnū fortissimū solatiū. s. q m oī aduersitate nos faciat fir tes. uolētes ad horā pati. ut meritū regnem. q m adūlis confugiū adtenēdā spē. ñ p adūlis ōserendā. fugit ille ad spē q̄ spe bitudinis tribulacōes sp̄nit. spē dico. iā ppositā nō in ab hā ⁊ impletā. t ip̄ō. i. oīb̄ oblatā quā spē hūms sic̄ ancoꝛā aīe. Sic̄. ij. ancoꝛa nauī. sic spes tenet aīā. ne mergat in salo huius mūdi. sencia endo inquietū. Si g̃ uidis fluctuare i ma ri isto. noli abrūpi ab ancoꝛa aīq̄ intres portū. fluctuat nauis in ancoꝛa si; nō a longe aīra pcutit. ñ meritū fluctuab. ⁊ si ad tp̄s fluctuet. ancoꝛa g̃ aīe spes ē ūa aīe. q̄ ha. si aīt. si. a. aīe. Iuxta q̄ tribulacōnū

¬ mecedẽtẽ.ı. nos mecedẽ faciẽtẽ. q; introduxit nos inrẽ. s. usq; ad mõtẽ a uelamins. ı. ad interiorẽ ¬ uelatã barbarinẽ. q; nemo uidit sic ẽ in hac uita. ꝙ. ı. neque mõtem p̃cursor ihc inuenit p nob introducendus. ¬ na pater nos posse secꝝ. ad h. u. ipe p̃cucurrit. ut nos secꝝm. quib̃ dr esor. q; nulla culp eũ impedim̃. s. illos. Extrauit ut gigas ad. c. u. ¬ alibi. muua percatoꝝ ñ fecit. ¬ p̃cursor q; añ nos. ¬ p nob cucurrit. ipe dicos. sm̃ pontifex meñm̃. s. ordi. melch. nõ s. aarõ. ũd optet xanos q̃rũ ẽ pontifex ñr̃os ẽc uidis. q̃m distat mr̃. x̃. ¬ aarõ ¬ melch. saẽfrm̃ hic. s. rõabile obsequiũ q; duc in celũ ñ peccudes. t bouis. ñ sanguinẽ. ¬ adipem que s. carnẽ offerũt si; pcis introducẽclũ ẽ rõnabile obsequiũ. q̃o añ ẽ rõabile obsequiũ q; p aiam ¬ s. ihm offert. ut sup̃ uinuis. ips em dr ẽ. ¬ eos q; adorant eũ. in spũ ¬ uitate oportet adorare. Ecce q̃lib saẽfrm̃ placat dr. h q; offeram. illa q̃de diuicias sup̃ ¬ diuitũ. h añ uinuis. illa exinsec. ista. minsec. illa. quibꝫ opam pr. hec añ pauci. q̃to. u. melior ẽ peccoꝝ hõ. tãto h saẽfrm̃ ill. h. u. aiam tuã ulsaẽfrm̃ offerꝫ ubi peccora offerebãt.

Hic em melchisedech rex salẽ sacdos dei sumi fuit. Qui obuiauit ab he regresso a cede regũ. ¬ benedixit ei. cui ¬ decimas omniũ diuisit abrahã. Prim̃ q̃de qui int̃pr̃tat rex iusticie dein aũt ¬ rex salem. quod est rex pacis. sine patre. sin matre. sin genealogia. Neq; initium dierum. neq; finẽ uite hinc. Assimilat aũt filio dei manꝫ sacdos ip̃etuũ.

hic em. ie. int̃ponit multis ꝺ correctoe corꝫ. illũ grandem sermonẽ ꝺ sacdocio x̃ q; supi retigit. ita hic incip exeq̃ ostẽ dẽl q̃m ihc sacdos sit. s. ordi. mel. usq; ibi assimilatus a. filio. dei. qi bñ dico. q; x̃ ẽ sacerdos s. ordi. me. h. u. melchisedec fuit rex

cdos dei sũmi. s. qui ñ p hoiem sed p dñm eo struxit ẽ qui obuiauit habrahe regresso a cede regum sic ingenesi

leg. mi. reges adũsus. v. pugnau unt. eosq; uicerũt. sub. v. uicens lothi degebat ¬ capt ẽ. a. mi. q ẽ audisset abrahã. ẽ. trecentis. x. ¬ viii. unachis p̃secut ẽ eos atq; peussit. reduxitq; lothi ¬ omnẽ substantiam q; ceperant. hinc g habrae rediens occurrit melch ¬ benedixit ei habrae. cui mel. ¬ habraã decimas omniũ. nõ dico dedit. si; dubium q; ꝺ perpetuis donauit. Iudei hebrei istũ melch fuisse sẽ filiũ noe ¬ q̃n habraã natus ẽ trecentos nonagintta annos hũisse. ¬ abrahe ut nepoti obuiasse ¬ panẽ intulisse ¬ benedictionẽ ei ¬ suoꝝ p̃tulisse. ¬ ut sacdotẽ si de decimas accepisse. salẽ u ꝑh dicit fuisse ihrlm. si; fuit opidũ regionis siche. q; ¬ hodie salẽ dr. u ex magnitudine ruinarũ palatiũ melch. ostendit. unꝺ ¬ meuãgto dr. erat ihs baptizans. in enõ uxta salẽ. ¬ iste p̃mũ q̃ꝺ dicit ẽ melch. qõ int̃pr̃tat rex iustitie. melchos. u. t melchi. dr rex. sedech. iust. t iustitia. ũ melchisedech dicit ẽ. ı. rex iustitie. Ꝺ ũ añ. dicit ẽ rex salẽ qõ ẽ rex pacis. salẽ int̃pr̃tat pax. ipe dicit enis. sm̃ pr̃e ¬ sm̃ mat. nõ q; nõ hꝫ. si; q; scꝑtura p̃ꝺ nõ memorat ñfigta x̃. sm̃ genealogia. i. nõ hꝫ p lẽ neq; hꝫ numũ dierũ q; scꝑta dicat. neq; finẽ uitę. Scꝑta in figura x̃ subtrahentur sõ q; hꝫ dr nõ hre q; nõ ẽ scꝑtum illa hũisse in omib aũt hꝫ p̃missis.

Assimilat aũt filio ꝺi manꝫ sacdos ip̃etuũ. Intuea mini aũt quanꝫ sit h. cui ¬ decimas

assimilat ẽ filio ꝺi ¬ quom aute dam dictus ẽ ille melch sedech. Melch dr rex iustitie. h ẽ x̃ qui fuit rex int̃ pacellas

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dedit decipuu habraã patri archa.

mustricia regr. impa ce etna re gre nõ de sinnt. ipe ⁊ ẽ sacdos di sũ nu qui se mara ernerit ob ultr ipe ee obuiaunt habrae regi. a. ee. rg. .i. obuiat. ⁊ occidit dãdo grãm cuiq; fideli. p cedẽ. my. principaliũ uicior. nõi. unusq; oppo sitor. que p. v. sensus subsumrat ⁊ dnantur sic. my. regesi. p. v. uictos. umerũ loth rene bat. ⁊ benedic ei. s. fideli. dando mentẽ fidi ⁊ boni opis. dat ⁊ panẽ ⁊ unũ. .i. corp ⁊ sãguinẽ suũ. quo pastr. a pnis mũdant ⁊ i futurũ sustentant. cui habraã. .i. fideli dat decimas omiũ. .i. omnẽ pfectionẽ suã ei attribuit. sc diligent attend. que secunt. qm xc uenianr. prim q dicit ẽ mel. .i. rex iustic hj ue xc. q iustos facit ⁊ regit. qm ar rex. sa. .i. rex pacis. ⁊ hj ue xc. q pacificau. que mcelo. ⁊ que utra sunt. quis hõ ẽ rex iustic ⁊ pacis n xc. nullus. sc nota qõ rec te p dicit ẽ rex iustic. p. rex pacis. q xc p regit suos hic imustricia. p ufuturo reget eos. inpace etna. upe e etnã sin pa trẽ. f. carnẽ. ⁊ sin matrẽ. f. dinatẽ. ⁊ sine genealogia. q filios carnis hnt. neq; hns mtrũ. neq; finẽ q eternus ẽ pri f dinatẽ. xc. n. oio nõ hnt mtrũ neq; finẽ. ⁊ mhis oib filiatus ẽ hui ⁊ illi. ⁊ si g omis patriarche. ⁊ pphe figa fuit xc melche. ni specialius. q nõ d genie uidet. ut quidã dnt peesse in upum sacdocij xc. qui dr sacdos. f. ordine melch: multis modis q solus rex ⁊ sacdos fuit. ⁊ an circucisionẽ fuerit sacdotio. ut n gls audit. si; nudi a gentib sacdotiũ accipẽt ⁊ nõ fuit unct oleo uisibili. ut moyses intu tur. si; oleo extraconis. ⁊ pirare fidi. nec a nimalia imolaunt. si; panem ⁊ uinũ xc sacdo tiũ dicunt. n ue sin patre ⁊ matre ẽ xc f. duas natas. ⁊ prem hnt. ⁊ matrẽ. si; q igi nesi inducitur subito occurrisse habrae. ⁊ n an. n p genealogia ei. inuenit. t nom. hj ar exẽplo: affirmat apls. q sacdotiũ a aron ⁊ principiũ hnt ⁊ finẽ. si; ecce sacdoti um ⁊ pin ⁊ infinitũ etnũ sit. q n alius peesset. an melch. n p. xc. succed. n olim suc cessit. n infinito succed alic. in omib ar. ñi. fi. di. manet sacdos mor. t inpetuũ. q septa

loqr d sacdotio xc. ma. g. sac. mentiũ. nõ inse. sii xc. .i. sacdotiũ ei mẽ ⁊ mecla durat metiũ. qi n alic ei succedit. ut leuitico. Inuenimni a. Cõmemo rans quib dã. quib assumptr nt di filio. .i. xc. ad huc imorat meditãda dignitate ipi. ⁊ excel lentia sacdocij ei pferẽs eũ ipi habrae pat oiũ. ⁊ omib; leuitis. qi tm fuit melch. inuenimni ar ⁊ gc fetis. qui sit hj. .i. melch. cui habraã patri archa. .i. princeps prim mor. decimas dedit. tãq; minor maior ⁊ hj d pcipuis. hj ẽ pp q supi dix. duxit. Ecce hic melch pfert habrae q uidi excellit. d q gtiam q xc uidi ppone uolũ unt. dicentes. nũqd tu maior es pre mo hab

Et quidẽ de filiis leui sacdotiũ accipientes mandatũ habent decimas sumere a pplo scdm le gẽ id ẽ a fribus suis. qq ⁊ ipi exi erit delumbis habrae.

Et quidem hic pfert cũ leuitis. qi hj in inuenimi quantus sit ⁊ .i. qi alicq quidẽ d filiis leui accipientes sacdotium .i. p hoc qõ accipiunt sacdotium alr. n. non audẽt sumere. non dico sumitr decimas si hmõi mandatũ in lege. sin cui auctoritate. nũq plumẽt. sumne decimas. n ab aliq simo uno t alieno. si; a pplo humili. ⁊ d carnis cõgõe ausero. .i. a fribus suis. unde hi debe sumne dico. n absoluta licentia. si; f. legẽ. nõ alr q pcepit lex. hj a f. nulla legẽ accepit a patriarcha. ẽ eẽt alienigena. ⁊ in hj dignior qq. qi in hj q sumunt decimas plus. q q ⁊ ipi exeruntr. delumbis abrahe. .i. pares sunt in gne. Tanta ẽ qppe sacdocij excellentia. ut ⁊ simi les gie ⁊ eide hnteres p generẽ multo magis digniores sint fribus suis. uñ. habraã patriarchi. mecaneso alienigene decimas nõ dedisset n excel lentior eẽt. unde ⁊ isti leuitici sacdotes decimas

Cui aũt gnatio nõ annumerat

solue. Quis ar qi filij leui

in ers. decimas sūp
sit ab abraham
⁊ hūc qui habe
bat repmissiones
benedix̄. Sine āt
ulla cōtradictio
ne q̄ min⁹ē a
melior bn̄edicit.
& hic q̄dē deci
mas mortales
homiēs accipiūt.

Ibi āt cōtestat
qua uiuit. ⁊ ut
ta dictū sit p a
brahā ⁊ leui. qui
decimas accepit
dematē. Adhuc
eñ i lūbis patris

puinr. s;
mch. cur
gñatio ñ
admittitur
in ers. i. ī
uders qī
q̄ erat ali
enigena
absq; legis
mandato
sua auctoritate sūp
sit dematis
qī excellē
cior. ab
abraham
patriarcha
⁊ benedixit
hūc. s. ha
brahā tā
magnū
qui habebat. i. cui fce sūt. repmissiones gē
tis in suo semine bndicēdar. qī bndix̄ eū
in tēpr maioris dignitatis. bndixit duo.
sin̄ ulla āt ādictione q minus ē bndr ama
ior. Troiū tp⁹ x̄ melioē pmissiōes hītē.
q; hī undr min⁹ q⁹ bndicitur ab aliquo ex
cōi oīm uocio. ⁊ sin̄ ulla cōtradictiōe. ⁊ si
g̃ in acceptiōe dematū cēdr. q nō ō sit ma
ior. q ⁊ filij leui accipiūt a frib⁹. hic tm nō
pot cēdi ⁊ hic qī hī ī m⁹ inuenim⁹ dignu
tatē uel. ⁊. i. q hic q̄dē. i. in sacdocio leui
tico hoiēs morientes accip. dec.

hi aūt
ū agit de
mile sepm
restaurat
i. mee res
tat. t ptes
i. de m
ilis locis
restaurat
s. q uiuit
q⁹ morte
ei⁹ michol
die mfigā
x̄. gebat
n. ripum
vōrtices

excellētia
potestatis.
excellētia
p illi⁹ similitudinē ostendr pmle. n. in q rei
figā peccer. discrim sacdotū x̄ a sac
dotio leui mē x̄ figa dr. q mich uuult ūm
dr x̄. sa. ī. e. f. or. mll. qui se ipm obtulit
nō ex aliq necēsitate. s; exuolūtate ppe po
testatis. ⁊ ut ma. qī hī ī m⁹ dignior ē melch.
quā leui ⁊. i. qi ⁊ leui. i. leuitici⁹ ordo. q a frib⁹
dematis accep. dematē q. i. dematis dcs melch. ⁊
hī p abrahā. qī p mile eam. ut ma dicēr sit
pquēdā. s. tpū. i. figam loquēdi. nō. n. ppe
in sua psona leui dematis dcit. ceūersus sa
cdos mecūersio. Adhuc. n. qī bndixit p ab
hā. adhuc. n. s. qñ abrahā dematis dcit
erat leui in lumbis patris. s. abrahe. qñ melch.
obuiat ⁊ cecīdit ei. s. pri leui. i. habrahe.
⁊ iō meo dematē ē. Sic. n. adā peccante q
milūbis ei⁹ erāt peccauūt. sic abrahā dā
re dematis. q milūbis ei⁹ erāt dematu fuit.
s; hī nō secūs in x̄. licet milūbis abe ⁊ ha
brahe fuerit. q nō s. concupiscētiā carnis
in discendit. ē g leui ⁊ x̄ s carnē cēnt in
lūbis abrahe. qñ dematē ē. iō patrē dei
mam ñ se q s aliq mīm ñ erat i. x̄. q erat
i. leui. s. rōne quippe illā semmariā ibi
fuit leui q rōe p concubitū uenit⁹ erat in ma
trē. s. q rōne nō ibi erat x̄ caro. q⁹ s.
ipā i fuerit maie caro. leui. s. concupis
centiam carnalē. x̄ a. s. sam corpalē
in uenit⁹ erat. ē. n. sit in semine ⁊ nūbit
copulētia. ⁊ mulsibit rō. utrūq; concurrit
ex abrahā. t ī ex ipo adā usq; ad corp⁹ ma
rie. q ⁊ ipm eo in concubitū. ⁊ exortū est x̄
a uisibilē carnis sm̄ de carne ūginis sūptis
rō ū acceptionis ei⁹ ñ a semine uiri. s; lōge
ahr ac dsr uenit. pm̄ s. hī q dōmature accep
⁊ milumbi habē fuit. ille ē g dematē i abra
hā. qui sic fuit milūbis ei⁹. sic milumbis fui
patris. ī ipe abrahā fuit. i. q sic ē nat⁹ de patre
abrahā. sic de suo pre nat⁹ ē abrahā. p legē
. s. mēbris repugnātē legi mētis. ⁊ mutti
bilē concupiscētiā q̄us eā casta ⁊ bona uxa
nupturū nō sinat nate. i. q̄tū ex ea pos
sit gñi substituēdo pspiēe. ille aūt nō i de
mat⁹ē. ⁊ caro ūs ū seruatē uulnus s; matūa
medicamis ēcit. nā ē ipa dematio adptig
andā medicinā uenūt. ills m abrahe

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cauē .n. caro habrahe. t ipi pmu hoīs simul habebat ⁊ uulnꝰ puaricationis. ⁊ medicamīnū uulnis. uulnꝰ puaricōnis. m loge mbroꝝ repugnāte legi mīs. que p omnē m ꝓpagatā carnē seminali rōe qī mīscebīt. medicamīnū a uulnis in eo qꝺ m sui ope ꝺcepit cēciali. m sola m corpali. p duumā ꝺceptiōnis. formacionisq; rōnē ꝺ ugine assūptū ē.

Si g cōsūmatio ꝑsacꝺotiū leuiticū erat ꝑ lis eū sub ipso legē accepit qꝺ adhuc necessariū fuit sēꝺ ordinē melchy dhū surgē sacꝺotē ⁊ n sēꝺ ordinē aarō dici.

Si g ⁊ c. ꝓtulit hactenus sacꝺotiū x q ē f. ordinē mel. leuitico. nē adꝺit .s. q sacꝺotium x leuiticū destruit. quo destructo necessario ⁊ destruit lex. qꝺ sub illo data ē. qī quia x ē. sac. f. or. mt. ⁊ hī sacꝺotiū ꝑē leuitico. g si potest. ꝺ uidet. solue hī si cōsūmatio. i. p finem. erat ꝑ sacꝺotiū leuitic. qꝺ aaron ꝺ leui fuit. qꝺ adhuc p q uenit ꝺcūmaret necessariū fuit. dici a ꝑpha dt. gluum f ritū. ⁊ f tbū sacꝺotem. qui a peccato lbauit. q n illa. surgē. f. or. mt. hī nō dicitur si illo melius eet ⁊ n dici. f. or. aar. m aliq hī addidit. ne utiq; tene puttl. qī si leuitē sacꝺotiū cōsūmabat fruste surgat alī f. or. m. s; surgē alī q i notat.

Translato enim sacꝺotio necesse ē: ut legis translatio fiat.

Translato .n. sacꝺotio ⁊ q alī surgat sub sequēte ꝑ bat. ⁊ ꝑ bū ibi inquo .n. hī dicit. ⁊ ꝑ mīs ibi. et amplius adhuc manifestū ē. ⁊ sic ostat a liū surgē g illo nō cōsūmabat insiste litere. translato .n. cū si leuitico sacꝺotiū

si surgē alī. transferr .n. sacꝺotiū. ⁊ translato sacꝺotio necesse ē. ut ⁊ legis translatio fiat. q .n. sunt ab eoꝺ. ⁊ sub eaꝺē sponsioē. mīq; data fuit. q ꝺ uno dr: necesse ē ut ꝺ alio intelligatur. ⁊ mto translato sacꝺotio cōs ferē lex. ꝓpls .n. accep legē sub ipo sacꝺocio. qꝺ mmanu sacꝺotis ē lex. ⁊ p eum mpler lex. q dr. cōsūmare. t ma poē legi. si g dīc ostenꝺ qꝺ melior eet abraham. ⁊ mīa diffiam ꝓcaute. hī nā meip nou ⁊ uetus .t. diffias dare. qꝺ illꝺ mpfectū ē. hī nē ꝑfem er recta uia puehī ostenꝺēs. q melius ē sacꝺotiū .f. or. mt. leuitico qī q x ē f. or. mte. g respondr o uidee. si cōsū ⁊ ꝑfecto. c. p. sa. lg. qꝺ utiq; debz cē. ꝓpls n. sub. ip. le. ac. qꝺ adhuc .f. dici a ꝓpha. q lū. fut. sa. f. or. m ⁊ nō. f. or. aar. qī non fuit necessariū. translato .n. qī dico q ꝓpter sub sacꝺotio legē accep. si g sacꝺotij transl acto ē: necessario ⁊ legis. nī pōt .n. sacꝺotis sine reatu mto ⁊ lege ⁊ pceptis cē. misi mꝺo g ē a lege ad euāgīm: ⁊ hī ē q arr. translatio. qī. iō ꝺico legē sub sacꝺotio ꝺtā. qꝺ fit nouo. q ritus. s. i. destructo. necesse ē ut. le. si. trās. i. ut ⁊ lex destruatur. q nī ī sub eo. hī translatio sacꝺotij ꝑfigurata fuit in samuele qui eū nō eet ꝺ tribu leuitica. s; ꝺ tribu effraim. electus ē sacꝺotis a dīo. te ꝑbente. filius heli dīo dicēte. qui honorat me. honorabo eū: ⁊ qui me inhonorant erit honorat.

Inquo enī hī dīr de alia tbu ē de qua nullꝰ altario fuit. manifestū ē. n. qꝺ exuda ort sit dns nr. in q tbu nuch ꝺ sacꝺotib moysēs locut ē. ⁊ ad hūc adhuc

Inquo enī ⁊ c. qī uere transferuntur sacꝺotium. ⁊ surgit alī. q nō ē ꝺicē qi ⁊ p ritū ⁊ p tbum. p mū ꝺ tribu ostenꝺ p ea s ritu. qī ue f tbum alī surgit x. n. inquo .i. meritis sūbstratione. hī dīr. s. ut es sacꝺotis ⁊ ꝺ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

manifestū ē. si ꝟ. simulitudinē melchisedec exurgat alius sacdos q̄ nō ꝟ. legē mādati carnalis fēs ē. si; ꝟ. ut turbē unte insolubilis.

ꝑfto fuit altario. i. accessit ad ministeriū altaris. ⁊ ide dicit alia fuit. manifestū ē. n. q̄ dñs nr. i. xp̄s exortus fuit ex tribu. ꝙ ad tribum translatū ē sacdotū. ō sacdotali ad regale. ut ead fit sacdotal ⁊ regal. ut fuit melch. rex ⁊ sacdos. ⁊ munere ministriū. ꝓmū fuit regal. ꝑea fcā ē sacdotal sic xp̄s erat sēp. sacdos ut fēs ē q̄n carnē suscep̄. q̄n sacrificiū obtulit. mq̄ tribu melch ō sacdotib; moyses locut ē ut ō ea aliq̄s eēt sacdos. ⁊ ampli q̄ ꝓtribū adhuc manifestū ē q̄ō unusquisq̄ sacdotum ⁊ surgit alius. ḣ ē. n. sit mea ꝓbatio ꝓ me. q̄ si tb in samuele nata erat nō ad me. ⁊ ide manifestū ē. ḣ. i. q̄ alius sacerdos exurgit. ꝟ. simulitudinē. i. me melch. ut. n. ide paucis ⁊ nimis obtulit abrahe. ma ḣ discipulis in eucḥ spēb carnē ⁊ sanḡie dedit. exurgit alius dico. q̄n alius. nō ē fēs sacdos ꝟ. legē carnal mādati. i. ꝟ. ꝑcepti legis. q̄ lex solū in mandabat. ⁊ ꝓmittebat carnalia. si; ꝟ. ut turbē unte insolubilis. i. ꝟ. ut me q̄ in eo ē. ꝓ q̄ dat unā eternā sue hē placuit dicit. ⁊ ma. nō ē fac. sacdos. ꝟ legē car. mā. i. ꝟ. carnalē intellectū legis: ut facer ꝟ carnales observatias. si; ꝟ. ut. n. in se. i. ꝟ. spūalem intellectū ipsi⁹ legis. q̄ expectates sua hñt eternā. Ecce distat int sacdotiū ⁊ sacdotiū illud carnale. ḣ spāle. illud ꝛpiale. hoc eternū.

Contestat enī q̄n tu es sacdos mei ordinē melch. Repbatio qđ fit ꝑcedēti mādati. ut infirmitatē

Contestatur. n. qđ ꝟ. et. m. sit sacdos ꝓbat auctoritas. Contestat. n. dđ mee ⁊ ē alius int scripturis. q̄ ē sacdos ꝟ. et. mel. si finis ꝓ

eius ⁊ infirmitatē. Aliq enī adperfectū adduxit lex.

q̄n dicē nu es. sa. in et. ꝟ. et. mel. ⁊ na bndixit. ꝟ. ut turbē unte insolubilis.

ꝓpt n. dñs pat unte iurando ō filio. q̄n dicē ō eo. tu es sa. in e. s. et. in. Repbatio quidē ostendit sacdotiū ee translatū exutribu ⁊ rnu. p q̄ ostat legē q̄; ee trāslatū si; q̄ facte ad tollendū legis demonstratiōnē sacdotij trāslatio sufficie ī uidetur. supponit ḣ eam. q̄ omnū hoīnū ais sanis fac si eam rei alic agnouit. ostend. n. q̄r uet. t. sit destruct ē dñs illis dedit. ⁊ nouū substituit q̄. s. xp̄m sui stat illis fuit infirmū. ⁊ ne ꝓfuis inutile. ḣ ar ꝓfic. q̄ ualet ad laudē nou sacdotis. aut. naq; sic repbatio q̄; fit ut sit loc gre ꝑcedentis mādati. i. uetis legis ⁊ bn aut. ꝑcedentis. q̄ aliq̄ deb seq̄. repbatio fit duo. ⁊ ḣ n dico ꝓpt ma ligitatē eius. n ꝓp malicia sic homes infirgeret is imponit. s; ꝓpt infirmitatē q̄ hui⁹ du stetit. q̄ ⁊ si aliq̄ te fec. nō plene iustificau. ⁊ inutilitatē. q̄ m hr. nō solū. n. infirm. si; ⁊ negligenta ē ne si teneat. q̄ ꝑ ad uentū xp̄i. inutile erat si ea. q̄ olim fiebat. ut ḣ ꝑdicet. circūcid. n. ⁊ ē hm ꝑcepta ꝓpter ꝓ testū uet diuinit data sit obligatione futura. q̄ ꝓ xp̄m expirabat implen. quib; aduenientib; remanserit illa. sicut nīn legēda. ad mtel legē ꝓmisse ꝓphe. nō aut necessario faci ētia. q̄ adhuc expectād eet. ut ueniret re uelatio dñi. que hi figurabatur ee uēta. ꝓn ne ꝙq̄ simul ea celebrare uoluit. q̄ ꝑpetuos eniēs eruēt. n erat pfect deducti. ⁊ ba ptus expis. si; ipsi⁹ sepulture ualatur. ⁊ ch. n. q̄ ue infirma fuit te. mch. n. adplete tū adduxit lex. i. nemine iustificatiōe ꝓfec. ⁊ si n. aliq̄ te ꝓfecti fuit. n tm exta. ⁊ ꝓ eā. si; ꝓfectē uenturi.

Introductio ū melioris spei ꝓ qua ad dm ⁊ q̄tū ē nō

Introductio ū q̄ illa repbat. introductio ū fit ꝓpietū pontificem melioris spei. i. melioris legis. ꝓ q̄ spat sta e

(c) 2006 Ministerio de Cultura

aly q̄dē sm̄ ure urād̄o sac̄dotes facti ſt̄. hic aūt ē ure urād̄o p eū q̄ dix̄ ad illū. Juraū dn̄s ⁊ n̄ pe nitebit eū tu es sac̄dos ī etn̄um.

.n. spalbāt tanpalia. hꝫ celū ꝑ q̄ spē ꝓmia muſ addm̄ ⁊ q̄ū ē. nē hꝫ ꝓmet ad om̄ēdatio nē nou sa ēdotal. d̄ē ordinatiōs q̄ntare hic agr̄. q̄ ꝑ multa eum om̄dauum? ⁊ adhuc a liud dico. ⁊ q̄ū ē hꝫ. ſ. q n̄ sm̄ ure urando. ihſ fēs ē sacerdos. aly q̄dē. i. leuitici. q̄ q̄nq; mutādi. sm̄ ure urād̄o fēi sūt sac̄dotes. hꝫ a. ihſ fēs ē sac̄dos ex ure urād̄o fēo ꝑ eū. ſ. dm̄ prem. q dix̄ ad illū. ſ. ad ihm. hꝫ. ſ. dix̄. tu es sa. i et̄. ⁊ q meritū. uraūt dn̄s hꝫ dix̄ ꝓpha. i. meōcussa untate firmaunt. ⁊ nō penitebit eū. ⁊ hꝫ nē dix̄. i. nō mutabit factū.

Intm̄ melioris testam̄ti spōsor fēs ē ihſ. ⁊ aly q̄ ꝑtes fēi ſt̄ sac̄do tes sc̄m legē id ēco qđ morte p hibent̄ ꝑmanē. hic aūt eo qđ ma neat meritū sēpi tnū hꝫ sac̄dotiū. Und ⁊ saluare ī ꝑpetuū pot̄ acce

intm̄. nē. ex laud̄ sa ēdotis. ifert ōm̄dationē legis dicēs. intm̄. i. ꝓ hoc que tā ta ſt̄. ſ. q ex ure u rād̄o fact̄ ē sac̄dos. ⁊ q ꝑ eū approximam? ad dm̄. ē tū ē. q ihſ fēs ē spō sor. i. assertor melio ris testa mēti q̄ sit ueruſ. ut .n. sac̄dotū ē pōtifex leuitico. ⁊ lex ad hāc

ad dm̄ sēp uiuēs. ad intpellād̄ p nob.

q̄ nouū ⁊. q̄ uetuſ. q melioza. i. etia ꝓmittit. uer̄ rēpublica. ⁊ aly hoc rēm in dignor ē ihſ. ⁊ .i. q aly q̄dē. i. leuiticī. ꝓhibes fēi ſt̄ sac̄dotes ſ. legē. ꝑcuret q̄ morte ꝓhibent̄ ꝓmanē in uita. hꝫ aūt. i. ihſ. ex q̄ maneat meritū sēpi ternum hūt sac̄dotium. ⁊ hic ille ꝓmanet. na ⁊ lex q̄ attulit nequa ē ulla remissio. ⁊ ꝑfecta gr̄a. q q uer̄ lex nō potuit. exclusa ē. q aū ꝓmanēs meritū. oīb̄ exponifice q un̄ ē q nō ēet. i ēet immortal. sic integre multi erāt q mortales. unde ſ. q. manēs meternū hūt sac̄dotiū. ⁊ saluare ī ꝑpetuū pot̄. accedēs. ⁊ accedēret. ostēso q p sac̄dotiū destruit. ⁊ lex. ōndat actū ipſi de ꝓmdo ꝑcōrani? oblationē uer̄ sac̄fiq. q. saluare pot̄ impetuū. ꝑe dico. accedēs ad dm̄. n̄ ꝑ alū pontifice nec ꝑ alias hostias. ſ; semet ipſū sac̄dotē ⁊ hostiā. ihc ipe accedit ad dm̄ ꝑ se unā hostiā. ſ. ſ. aliā int̄. pot̄ saluare. q̄ſ. accedentes. a. d. nō ꝑ alios. ſ; ꝑ se. ſ. q ipe ant. nemo uenit ad patrē n̄ ꝑ me. nō pot̄ saluare. q ē semp̄ uiuēs. qđ n̄ aly ad intpellandū p nob rēpsentatiōe sit. ex ea n̄ qua pontifex ē. i. humana q̄ est mutat. intpellat p nob. Tal. n. q̄ dico q ꝑ se ē accedēs ad dm̄. ⁊ mu to ē. u. ſēs mitū. positione uirtutū. ⁊ mēte. innocens manib̄ q̄tū ad ꝓximū. ⁊ im pollut̄ corpe. ꝑ remonem malox. ⁊ n̄ im ē impollutus ſ; ⁊ ſe gregat̄ a pec catorib̄. i. ab oī peccō ut mutſ. quia sēp sm̄ peccō t segregat̄ .a. p. i. a

Tals eū decebat ut nob eēt pōtifex ſēs. innocēs ipollutus. ſegregat̄ a peccatorib̄. ⁊ excelsi or cel fēs q n̄ hūt cotidie neccitatē q̄dmodo sac̄dotes ꝑius ꝑ sui delicti offerre hostias d̄m ꝑ ꝑpo. hꝫ. H. fec

(c) 2006 Ministerio de Cultura

quib; dr̃ſtimꝛ ē.¬ fr̃ſ ē excelſior cet.¬ eccl̃ celeſ
ti ẽcta q̃ eũ oſ angl̃ adorãt.¬ debebat ut tal̃ põ
tifex eẽr nr̃ filijſ. ſeru alioſ põtificeſ hꝫerr. qu
ē tal̃ ſit ꝙ hr̃ condie neceſſarẽ ñ q. aliq̃n egeat.
ſ; hꝫ die ur removeat ab eo q̃ legalib; ſacdotib
ſuen ñ hꝫ neceſſarẽ dico ꝓ ꝓpcientſ ſuſt hoſti
aſ offerre. ſm ꝓ ꝓpo. q̃admodũ ſacdotes. leuitici
q̃ tm rñi fuga fuerũt. q̃ ñ hãc hꝫr neceſſtate
rẽ hãc. hꝫ. n. ꝛ. offerre. fr̃ẽ offendo ſe ipm ñ ꝓ
ſuſt ſ; ꝓ ꝓpõ dicit.¬ hꝫ ſemꝫ q̃ ſuffic ẽ oib; una
oblatio.¬ iõ ñ ē op̃ nr̃am. Ado. n. magnũ ē ſa
ẽficiũ. q̃ heer ũn¬ ſemꝫ oblatũ ſit. ñ ſufficer
adcernitatẽ.

Lex eñi hõiel con
ſtituit ſacdoteſ in
firmitatẽ hñtes.
Sermo aũt uſiu
randi q̃ p̃ legem
ẽ filiũ meñiũ per
fectũ. Capitulũ aũ
ſr̃ ea q̃ dicũt talẽ
hñſ põtificẽ. q̃ cõ
ſedit ĩ dextra ſedis
magnitudis ĩ cel
ſcõꝝ minſt¬ tab
nacli ueri qõ fixit
dſ¬ ñ hõ. Oĩſ eñi
põtifex adoffẽnda
muña¬ hoſtiaſ cõ
ſtituit. Vñ neceẽ ẽ
¬ hẽ habe alq̃d q̃ offerat. ꝛc.

qi leuitici ſacdotes hñt neceſſitatẽ cõdie.¬ nõ ꝛc.¬ recte qꝫ illi infirmi. hꝫ ꝛ ſemel ſuffic ẽ qꝫ ſi ſi ꝓfectus ¬ hꝫ ẽ. lex .u. cõſtituit hõiel ſacdotes hñtes infirmitatẽ peccadi ¬ moriẽdi. ¬ iõ ꝓ ſe offerebat. ſermo aũt uſiurãdi q̃ p̃ legẽ dicit ꝓ dr̃. ſtituit ſacdotẽ du ranrum meñium ipm filiũ grã¬ una te pfectũ. Capitulum qi pauca dixiſſet ꝙ hꝰ põtificis dignitatẽ ꝓbui ntrorꝫ cõplexio ſic dicta eo qꝰ hr̃ totã ſũmã capiat. qi multa ꝙ eo dixi. ſ; ih facio capitlm ſr̃ ea q̃ dr̃. ꝛ. digniꝰ laudẽ ꝛ omneſ q̃ ꝓdicta. talẽ ecce hꝫ meip̃ capitlm¬ finit ĩ dr̃¬ ñ hõ. faciel̃ g̃ capitlm. mr. talẽ hmõſ pon tificẽ q̃ ꝛſedit. ñ dicꝫ ſedit. ſ; ꝛſedit q̃ dr̃ ē. q̃ hõ gigal̃ gemme ſube. In quo dne ñ ſr̃ mu te. ꝛſedit. qi iã dñs ē q̃ q̃ſedit.¬ regnat ſ. na ti dnmtatiſ. ꝓdevta ſedis magnitudinis. ꝛ. meſtrate ſeclõrũ dnatiſ. ſ. di patiſ. q̃ q̃ſe
¬ iudicat.¬ ſ nãtã hũanã locatꝰ inedi. ſ. t ſi
milis celeſ. t ſr̃ tnoſ¬ dñationeſ.¬ i ẽ minſter
ſcõꝝ. q̃ ſeiſ minſtrat ĩ una eãna.¬ hꝰ qui
ſr̃ hic alia bona minſtrat. mi. ſcõꝝ. dico.¬
p. ꝛ. tabnacli ui. qi ñ ē minſtr ũbratilꝰ ſcõꝝ.
ſ; tab. ui. q̃ ē vie ſcõꝝ qbꝫ dat inedo gaudia
eãna.¬ hꝰ gr̃e mũna. minſtr g̃ ē ſcõꝝ hꝰ. t uſu
ro. q̃ tabnaclm. ꝛ. celeſtẽ eccl̃am.¬ ꝓſentẽ fixꝰ
dſ¬ ñ hõ.¬ nota q̃ aut. index. ſe. mag. hꝰ eſt
poteſtatiſ¬ mageſtatiſ diuine mdtiũ. nẽ no
ta q̃ aut. mi. ſcõꝝ. hꝰ mẽ mite¬ amoſ eſt.
q̃ nob impendit. p hꝰ g̃ duo.¬ poteſ¬ miſeri
cors oſtẽdit. Vt ita. ꝛſe indeb. ſe. m. hꝰ ñ mu
tat. ipe dico exiſtiſ inedi. mi. ſcõꝝ. qi ĩ minꝰ
trat glam p ſcã ſcõꝝ fidẽcia¬ minſtr tab.
ui. ꝛ. utiatiſ q̃ tabnaclm uer ꝓſignabat. ſ.
uſtẽcia m ꝓſenti eccla.¬ glam in futra. q̃ utq;
ẽ ui di tabnaclm. fixꝰ dr̃. ut meñiũ p mane
at. umbratile ũ erat ñ fixũ. ſ; portabile.¬
ñ hõ hꝫ addidit qꝫ¬ uer ꝓſuit dr̃. ſ; p mmſ
tru hoiẽ. Oĩſ q. qi. ꝛ. ē minſt.¬ recte. q
oĩs põtifex ſtituit adminiſtrãd.¬ hꝰ ē q̃ aut.
Oĩs q. põtifex ſtituit adoffẽ. muñ. ut panes
¬ thꝫ.¬ hꝰ mõi.¬ hoſtiaſ ꝙ aialꝰ. Vñ. ſ. qi oĩs
ſtituit adoffẽnd. neceẽ ē.¬ hũc. ſ. ꝛ. habe
alq̃d qõ offerat. ſ. carnẽ eẽnb q̃ ꝓ nõ hñt.

Si g̃ eẽt ſup̃ tr̃a.
nec eẽt ſacerdoſ
cũ eẽnt q̃ offer
ret ſcm legem
muña. q̃ exem
plari¬ umbre

Si g̃¬ ꝛ. hui capitulũ intra mũ ꝛtinent ẽ¬ dicta. iõq; caligmẽ in gir. qi dico q̃ neceẽ eſt ꝛ. alq̃ hãc qõ offerat.¬ ẽ neceẽ ſit eũ hãc alq̃d adofferend. ꝛ illoꝝ erat

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sic̃ responsiũ ẽ mo ysi cũ cõsũmaret tabnaclm. Vide inq̃o omia facito sc̃m exẽplar q̃ ẽ t ostẽsiũ ẽ ĩmõte.

t celeste. sĩ ũrã. ẽ q̃ad mearnalib? t p carnalib? offert. si; nõ sĩ ũrã q; si h; eẽt .i. si eẽt sĩ ũrã q̃ dic̃l offert. i. carnale a liq̃ q; si eẽt. tã ꝑ eẽt ꝑ. sacdos. ne dũ pontifex. ũ eẽt sacdos dico cum eẽt multi. qui offerũt munia. l. legẽ. i. sĩ ũrã. ꝛ nra sĩ flue carnalia offẽt ꝑ. si; ne uidemur dic̃l causẽ dignũ offerre nos. q̃ obseruauit exẽplari. i. umbre celes. i. plene. ꝺ. implẽt sic̃ dicũ ẽ moysi. ꝛ na frustra h; sacdotiũ suum dic̃l. q̃d carnale aliq̃d offerret. g̃ celeste ẽ q̃d offert. q̃d. n. tã egrueñ ꝑ hoĩb; offerret q̃ humana caro. ꝛ q̃d tã apti ũmolandi. q̃ caro mortalis. ꝛ q̃d tã mũdũ. ꝑ mũdãlis utiq; mortaliũ q̃ sine ulla ꝺtagione carnal ꝺcupiscẽne caro nata ĩ utero. ꝛ exutꝰ uirginali. ꝛ q̃d tã g̃te offerri. ꝛ suscipi posset q̃ caro sacdotij mri. q. uij. ꝺsideañ. moi sacdio. l. cui offerat̃ a quo offerat̃. q̃d offerat̃ ꝑ quib? offerat̃ idẽ ipe un?. uisq; mecha mo. ꝑ sacrificiũ pacis. reconciliãt nos dõ. unũ cũ illo manẽt. cui offerebat unũ in se facẽt ꝑ quib; offerebat un? ipe eẽt. qui offerebat. t nra. Si g̃ q̃. ꝛ q. oĩs sacdos offert. g̃ si eẽt a liq̃s sĩ ũrã. i. si eẽt aliq̃s ẽremus sacdos qui ꝑsit mũdare humanũ gen?. ñ eẽt aliq̃s sacdos ꝟ. ordinẽ melchisedech. cũ sacris ẽnt qui off. m. ꝟ. le. i. qui offẽnt legalia. si; q̃ illi mortales erãt. ꝛ peccatores si; ro mũdare humanũ gen? nõ ualerẽt. ueñ x̃e qui sufficẽt. Vt na. si g̃ q̃. ꝛ q̃ x̃e ostenꝫ adofferẽd. g̃ t ẽ ẽrem. t celestis sacdos si; ẽrem. ñ qm si eẽt sĩ ũrã. i. si ẽrem eẽt pontifex. ut aaron. ñ eẽt unq; sacdos. mer. ꝟ. or. mt. ñ necẽe foret. cũ eẽt ꝛ ẽ. si; x̃e ẽ sacdos mer mũ. nõ aarõ. aarõ. u. q̃ mortuus ẽ. nõ ẽ sacdos. nõ tã qualis sĩ umbrãtile sacdotium gerẽt. t na. Si g̃ rõ. hic offẽdit. ẽ x̃e se obtulit. q̃ necẽe ẽ xp̃m offerre aliq̃d. g̃ se ipm. ꝛ ue necẽe ẽ ut offerat. q̃. ꝛ si eẽt sup ũrã. q̃ ꝑ ecco toti mũdi digne possꝫ offerri. ñ eẽt tã sacdos offerre dignus. ẽ. i. q̃ uis eẽnt. q. of. m. ꝛ ẽ. ꝛ io munꝺ se obtulit

ñ ꝑ sacdotẽ usũ. ꝛ sem. q̃uis ãt tã usũ. ꝛ sc̃s sacdos [illegible]nis dñi filius. q̃ ñ op? hꝫ ꝑ sacrificiũ sua purgare peccãa. ñ originalia. nec sĩ ũrã tã. t nra. Si g̃. q̃. ꝛ q̃ omis sacdos assumit ad offerẽd. g̃ ꝛ ẽ obnixꝫ cui? rei mro. ꝛ incẽsum ascendit. ꝛ sic approbat si q̃ sic eẽt sĩ ũrã. i. si nõn mirabilis in sc̃a sc̃oꝝ. i. mũdana celi. si eẽt sacdos. i. sui sacdotij rm nõ celebraret. cũ adhuc sup eẽt sacdos ꝺ. aaron. Vñ subdit cũ eẽnt qui offẽnt. mu. ꝺ. le. Restat g̃ ut ipe se offerat. ꝛ sic mereat in mũdana celi scdr. q̃m ꝛ ẽ. eẽnt qui offerãt munia dico qui talem ꝺfert mũꝺ. i. plene seruãt exẽplari. i. figũ ꝛ ꝟ. i. q̃ breuiꝺ mthei ꝟ. celestia dic̃ ecclã ẽ pars ẽ in celi regnãl. pars secunda pegrinãt mãris exemplar ãt ꝛ umbrã dic̃ figuralis. que ꝛ exemplar fuit. ꝛ exẽplũ respectu diuinarũ rerũ. exẽplar ẽ adꝺ similitudinẽ alic̃ fit. exẽplũ q̃ modo nunc hꝫ ꝺs immõte utrãt moysi ostenꝺ. i. ordinẽ celestis curie. quom. l. angli dõ obediunt. laudẽt ꝛ diligant. secꝫ; mucem ꝛ nos diligãt mãris ꝑfectib; studẽt. ꝛ ad hmõi inquibusdã a nobis imitandi fuit. si; q̃ carnal ꝑfl utrãt capi ñ possꝫ. ꝑ cep? dic̃ moysi. ut figuris eam imaginaremur. inquib; puerili ꝑfl emerentul aliq̃n uenirer adutrãt. ꝛ ne res ꝑ ostensa ꝺr exẽplar figurarum uaria se faceret. hñ figure ꝺnt exemplar utrantis. que ꝑfa impleta ẽ sic ille figẽ ꝑfigurauerit. ꝛ hꝫ dicit ꝺseruãt exemplari. i. figuris utrantẽ fieturã. ꝑfigurãtib? ꝛ q̃m exẽplar aliq̃n ẽ utentis. nõ figũ. addit. ꝛ ũbre q̃ illa nõ erãt. in imbre utrantis. ieuũ abiẽa uemẽte x̃e. ꝺseruãt dico. sic̃ responsiũ ẽ mo ysi a dño. cũ assumeret tabnaclm. ñ ẽ ieꝛ. si; cui. q̃ tam multa figũs exꝑssserat. si; cũ ꝑ se ñ posset assumere cõsuluit dñm q̃. ꝛ figuris sic̃ ꝺuenire cũ docuit. q̃d ẽ ei respõsũ ẽ. ꝛ nõ mãꝫ dñs q̃a faciꝫ oĩa duc̃. ꝛ ꝺ structione tabnacli. ꝛ ꝺ facturis que in eo oblatõ eẽnt. facio mq̃. ꝺ. exẽplar. i. utrantẽ. q̃ x̃e ostensum ẽ immõte. q̃ ostendit ei ds̃ ubi immonte q̃d esset facturus.

Nunc ãt melioꝛ tatus ẽ ministriũ q̃nto ⁊ melioꝝ

Nẽ nãꝫ q̃ illi ꝺseruiunt exemplari ⁊ umbre si; michi hr dic̃l mmm. tum. q̃ ⁊ ĩ spualib; mi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

tor ẽ. qꝫ immeli
orũb⁹ repmissioĩb⁹
sancctũ ẽ. Nam
si illud pri⁹a cul
pa uacasset non
utiq; secti locus
inquirerẽtur.

spũalia dar
q nẽ pauet.
cũ ostensũ
sit nõ offẽ
dr tra.⁊
hi ẽ qꝫ ait.
nẽ ait. s.in
hac nouis
sima era
te. ꝓhs sa
nauis ẽ me
li⁹ munditi
um sacdo
tu. q̃ fuit

mueti lege.⁊ tanto utiq; meli⁹. qꝫ ẽ meli
or lex ea⁹ ueti.⁊ hi ẽ qꝫ dic. tanto meli⁹ mi
nistrat. q̃ré ⁊ mel. ꝫ. qr etna ꝓmittit. medi
atorẽ. i. rator medi⁹ inẽ dm ⁊ hoĩnẽ. ecce ia
a sacdotio ⁊ sacrificio transit ad diffiam testa
mtoꝝ ueti. ꝓtarens. no. q test. nouũ sacrmũ
ẽ. i. ꝯfirmatum. ut duret immelioribꝫ repro
missionibꝫ; quã erant ꝓmissiones. ueti. ꝛ. Si. n.
disenumus. ij. testamta. uer⁹⁊ no. nõ fuit eadẽ
sacmenta utroq; in eandẽ ꝓmissa. eadẽ rõ ple
raq; ꝓcepta. discussa. n. ꝓcepta ola fere ead
muemunt in euãgio. moralia utiq; eadem
ut ũ occides ⁊ ẽ ⁊ huiusmodi. cerimonialia nõ
ead sacmta ũ nõ eadẽ. qr illa ꝓmittebãt. hꝫ
dãt saluẽ. Simili ꝓmissa nõ eadẽ. qr ibi ꝓ
mittebant trena: hꝫ celestia. Hã ſ ⁊ ẽ. ꝓbat
q testamtũ ẽ. meli⁹ ẽ ueti. qr illud nõ uacat
a culpa: hꝫ uacat. ſi. n. illud uacaſſet a culp
in daretur ꝛ. ſi; datur ⁊ ita apparet illud fuis
se imꝑfectum. hꝫ ꝓfectũ ⁊ hꝫ ẽ qꝫ ait. Nam si
illud pri⁹ ret. uacaſſet a culpa. i. ꝓfecte mũda
ret hoĩnẽ. i. si inculpabiles essent ei⁹ obserua
tores. nõ utiq; sancti loc⁹. i. optimitas inquire
ret ado qui p⁹ paulatim instrueret ꝓ legem.
⁊ hedificauit ꝓphas. ut p⁹ daret ꝓfectũ testa
mtũ q ꝯsumaret. ⁊ nota q ait. si uacaſſet
a. c. ita. n. hꝫ dicit. qm ipm hãt culpã. qꝫ mo
uetur dũ ꝑcepta sua gra. ⁊ ꝓuaricatores ꝯsta
tat. Si quer⁹ a nob cur nõ eo ritu colam⁹ dñm quo coluerũt eum hebrei ꝓtes. ſ. a
liq dm nob ꝑceptisse ꝓ ꝓtes. no. te. neq; hꝫ conuer⁹. r. ẽ cũ ⁊ nullo id sit añs ꝓtorũ. sic enim
ꝓmittitur ẽ ꝓ ihremiã ꝓphã. Vñ sequitur:

Traupans eũ eos

Dtraupans ſq.
qm si illo ua

dicit. Ecce dies
uenit dic dñs.
⁊ cõsummabo sup
domũ ſrl ⁊ sup
domũ iuda tes
tamtũ nouũ nõ
s. testamtũ q fe
ci ꝓtrib⁹ eor in
die q̃ apphẽdi ma
nũ eor ut edu
cerẽ eos de tra e
gipti qm ipi n
ꝓmanserũt in testa
mto. ⁊ ego negle
xi eos dic dñs. Qa
hꝫ ẽ testamtũ q
dispona domui
ſrl. p⁹ dies illos di
cit dñs. dando le
ges meas in mẽte
eor ⁊ in corda illo
rũ sup sẽbã eas. ⁊
ero eis in dm ⁊ ipi
erũt mi in ꝓplm.

ihremias. n.
ymnpas eos
q in lege erãt.
dic. ecce dies
uenit. i. pau
latim appropi
quat tps. de.
dies uocat.
qr pulsis tene
bris ipe que
illuminat om
nẽ hoĩnẽ. ue.
in hẽ mudũ.
immũdo appa
ruit. dic dñs
⁊ ſsummabo. i.
ſsumant ea
bo. ⁊ implebo.
test. n. in quo
fir. q ꝓmissũ
ẽ abrahe. cõ
sumabo mq̃
ſr domum
ſsrl ⁊ ſr domũ
iuda. i. sup
iudeos. qui in
duo regna
diuisi fuit
p⁹ salomonẽ
ſr qr dic se
ſsummatũ. te.
no. ſ. ut dice
ret ⁊ ipi ei obe
diãt. nõ ꝛ. qi
ſsummabo. r. n.
duco q ñ sit
f. r. q fec⁹ ds
ꝑtrib⁹ eor. i.
q nõ sit de
terens sic illis
uet⁹. ſ. lex da
ta immonte
sina. ⁊ qua
quib⁹dã pa
trib⁹. spuale. ꝛ.
fecat ut ha
brahã dete
minat addes

in die ⁊ ẽ. qi nõ erit testamtũ q dabo ꝛ illis tes

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qi p̄se ð lecto surge nō ualemū. t qi nutrix par
uuloꝝ. ut educerē eos ð t̄ra. e. i. nō erit s legē
que p9 exitū ð egipto. data ē. q eni an legem
abrahe dixi. s. in semine tuo bñdicent oēs gētes
illō cōpleuit in euangelio. illa eni spūali p
missio fuit ꝑtinēs ad grām. Ecce hic ꝓphat.
nō ꝑseuaturū. u. t. s; futū. no. cūq; multis lo
cis h' id sigetur. t ꝑnuncietur. nō ita tn̄ ip
sum. nō. legit expssū. neq; in ueterib9 libris.
aut nisi q d difficile ē hūc ꝓpheticū locum
legit scā cōmemorō. t. no. ut ipso noīe appel
laret. Consida g diligent' distāan int' duo
test. i. uet. t no. ibi ē litta q sola occid. h' ē sps
q uiuificat. illō uet9 q auctoritate pecci n li
bat. h' nouū. q innouat. si at anti qstrum
fuit. ē illi9. t. auctoritatē teneam9. cu9 ritū
nō obseruam9. t ad h' respondem9 q ea legi
t accepi oportet. ne ꝓphās extinguam9. q i
umbra scā sūt oia illa futuꝝ sic ait apls. h
insigā cōtingebat illis. t e. ē g aliqd tale legit.
in instrumento. ue. t. qle a nob obseruari. t uis
sum n ē innoue. t. t l phibitē qd significet
qrend ē nō rephendend. q eo ipō. quo iā n
obseruat. nō dāpnatū s; impletū pbat. S; qm
qi apphendi manū eoꝝ qi paruuloꝝ. s; qm
ipi nō ꝑmanserit in testamto mō. i. in lege da
ta in sīna q fecerit uitulū in oreb. t adora
uerit sculptile. ecce quom irritauit eos.
id inq. q nō ꝑmanserit. t ego neglexi eos
t ne indignemini si dico uos neglectos. q
dns dic̄ inme patrē uitio eoꝝ ōputat. q n
ꝑmanserit in testamto di. ne lex q tē ac
ceperit culpāda uidat. ipā. n. ē q n uenit
s solue s; imple. nō tn̄ ea iustificat. s; grā
h' qppe agit uiuificās sps sūi q litta occidit
uīi g illō uet9. h' nouū dr. cū lex impleri
p'test. nō t pueti hoīs noxa q p littā uberē
t minatē nō sanat. dr illō uet9. h' at nouū.
dr ꝓpt nouitatē sps q hoiē sanat. a uitio
uetustati q eudet apte subdes. Qua h' e. qi de
nouū te. dabo. t n s. illō. s. uet9. q h' ē testam
tū q disponā ordinabit domui isrl. i. omiū
uidentiū dm n utiq; m. s; p9 dies illos a me
pfinitos t edicte h. q dns dic̄ p spm. s. i me
loquētē. dādo t dabo. qi h' ē testamtū. q cō
sumabo. s. dabo p spm. s. leges meas ecce tes
ta. t ita s. at. t disponā testamtū dico. ita
s. dando. le. mas. ecce testamtū. i mētes. i. in
intelligentias eoꝝ. nō in tabulis lapideis. sic

i. inuolutates. q intelligēt. t i uolūtate seruabit.
sr scibā eas. scibā ii. s. inetnū maneāt. sr qi q sup
ēē debet eisq; dnari. Istā hic cōmitt distantiam
q leges suas datus est dō in mētes eoꝝ q ꝑtinet
ad nouū. t. t in eoꝝ cordib9 eas scripsit. n utiq; atrame
to. ut alibi ait apls. s; spū di uiui. i. ipā plenitā
sci sps. q ē digitus di. quo plenitē diffidit caritas
incordib; q ē plenitudo legis. t finis pcepti nā q
ꝓmissa uetis. t. terena sūt. nē ipi9 corō bonū ꝑtin
tur. s. mīs bonū. cū dr. dabo. l. mel. t m. e. e.
sr. te. eas. p q sigcauit. eos n foris sed trinā legē.
formidaturos. s; intrinsece habitatē ipam legis ius
ticiā dilecturos. un h' indes adr. Et ero qi scribā
legē meā in mētib; eoꝝ. t sic ero illis in dm̄. t ipsi
erūt m in ppłm. q dicetur ut dō in illis ē t illi
sūt ppls di. h' ē uniūt ōune. t in. t h' qd h' in uiuo.

Et nō docebit un9
qsq; pximū suum
t unqsq; frem suū
dicēs. cognosce do
minū. qm oms sci
ent me a minore
usq; ad maiorē eoꝝ.
q ppici9 ero iniqta
tib; eoꝝ. t peccoꝝ
illoꝝ iā n memora
bor.

Et in futuro.
nō docebit
unqsq; pxi
mū. s. quē
amat. t un9
qsq; frem su
ū quē plus
diligit. dicēs
ita cognosce
dnm. id ab.
altm nō do
cebit. q oēs
in futuro sa
ent. i. uide
būt me sic
sum q ē p
fectio. ut
alt. s. altm
nō doceat.
sciēt dico.

a minimo usq; ad maiorē eoꝝ. n int
ē si dicat ex duo. s. a minore usq; ad
maiorē sic dictū ē a mi. usq; ad ma. q intelli
duobs modis pot. ut maiores dicant. t tpe ut
dignitate. i. tpe poies. t intelligētia digniores.
Maiores g intelligunt. t poies qui nos priores
expectauerit in denario accipiēdo. t scietia
t minore. q. intellige ualuerit lum incorpe
u atq; incōmutabile. qui in hac uita poī qd
minores tm ee potuerit. ē g uenerit q
pfectū ē. t euacuatum fuit. q ex parte ē tē q
assūpta carne carni apparuit ostendes se ipm
dilectorib; suis. tē oēs sciēt eū a minore. usq;

(c) 2006 Ministerio de Cultura

pſe nō amauore uſtruer. h ē g distinctia. ueñs
ꝫ nouꝫ. ē. q. ulꝺ in lapiꝺ ſeptū ē hj incorꝺ. ibi
mcef ūra. huc uſio ꝺi. t ra ab ullo loco ꝑecꝺē
ub; ñ mutauſ. ꝫ ñ docebut qi ego ero ill ꝺs. ꝫ
ipe in ꝓpls. ꝫ illud nouū exiſtet q ĩnouq x. ñ
legr fem. ſ. nō. do. uigl. ꝓfu. f. ſu. q q lare
bar inluſtra ꝫ dicebar ꝓuidentiones magiſtroꝝ
hj ſpſ aduenieſ. reperte docuit aploſ ꝫ hj ē. q
ꝓpꝫa dic. nō de. u. p. ſ. ꝫ u. f. ſ. huc q. de. qr nō.
q. emul ſcieſ. m. a. m. ul. ad. m. eo. Sic meuā
gelō legr. ne apud ill lenlū ii intelligeſ ſcp
tural. iō hoia unīq; uirū facia eſt. q. ꝓpici ero
uigrauiꝫ eo. q. ꝑcuſſa. nō ut. ad pena etna. diſtin
guc miſeraſ dic pecca. q fanū hoieſ ꝑ ꝓmiſ.
pecu que inſe ipſi. t id ē. q. pood. uerp. h miſeraſ ꝫ
pecm ſi diſtinguſ. nc q. uiſus ero. memor q. p
uiſus ē dū h nō punit ꝫ infuturo ia nō memora
bit qn nō punit. Sciendū qd inquib⁹da libꝰ ū le
bꝝ pcu, uenieſ ſcp ē pecm. ꝫ ſic de originali
pcō accipit. Qr. ar hāc q. diremia auctoritatē ad
duxit apt. ſubdens

Dicendo aūt nouū. ue
tauit p. Qd ar an
tiquat. ꝫ ſeneſcit.
ꝓpe uicinū ē. huic
qdē ꝫ pul iuſtifica
tioēſ cultē ꝫ ſcm
ſctare. Tabnaclm
eñ factū ē p̄mū
i q erāt cādelabra
aurea ꝫ meſa. ꝫ ꝓpo
ſicio panū qd dr
ſca.

Dicendo
aūt qñ
ꝓpꝫa di
xit nouū
dicendo ar
nouū. ue
tauit. i.
uel often
uit p ut
uetuſt. i.
uel facit
ē. p. teſt.
ꝫ ſi uetuſ
g finiēd
uñ ſubd.
qd ar an
tiquatur
ut ē mī
aūtuſ. ꝫ
ſe neſcit
q ſit ua
nunatuſ.
ꝓpe uicinū
ē. annīq. n. ꝫ ſeneſcit. ſuū p̄nūtiu
mortuſ. huic q. huc uſq; diffiam
teſtamētoꝝ oſtēdit. ꝫ q uetꝰ nouū ſit eminet
ꝫ illd imutat. nc ide oſtendꝰ ꝙrpō tabnacli
ſcemate. qñ uel teſtamētū ē ꝓpe uicinū tñ huic
oli d. ꝙ teſt. iuſtificāteſ nō ueral ꝫ ſpualeſ. ſi

ſ; ſelare. i. mundbile. ꝫ puratiuū. q puraba
tur ab hoīb; ſcm ꝫ ue huic ſcm ſclare. q ta
bnaclm p̄mū ꝫ ſcdm. Tabnaclm. n. ſcm ē p̄
mū. ꝫ ē uſq;. i. q pabola ē inſtitutꝰ qui quia
d tabnaclo loq̄r loc ſe obtulit. d eo q̄d ſub eo
pendio mdēda ſuit. Sciēdū ē g tabnaclm q̄ſi
ta cubitoſ huiuſſe in longitudie. ꝫ. x. i latitu
dine. totideq; in altitudine. habebat aūt uelū
ex. uij. peciolis coloꝝ ſtayatū. ꝫ. uiij. d aura
tis colūpnis ꝑpenſum. q ſeparabat int. xx. ꝫ
x. cubitoſ. i. int ſcā q fuit ſcd erāt. ꝫ ſcā ſcō
rū. intſ poſita. habebat n. ſcm. ſcūd. xx. cu
bitoſ longitudinis. ꝫ ſcm uiū. i. ſcm ſci. x.
ꝫ uocat apls ulld ꝑmū tabnaclm. hj aūt ſcdm
tabnaclm. ſnpmo aūt tabnaclo: erat cādela
brū aureū. ſ; apls die cādelabra plūr. quia
hoc unū eēt. vii. habbat brachia erat n. i
medio attile hūſ. p. uij. loca. cyphoſ. ſpaſ. ꝫ h
ha. a q̄ ꝓcedebāt brachia. ta a dextra par
te. ꝫ ta a ſiniſtra. hūmōi p ta loca. cyphoſ ſpaſ.
ꝫ hūa. hoc oſ. ē erat mſa quadta ut altare.
ꝫ habbat. uij. pedeſ. ꝫ erat p̄ miſterū tabnacli.
q erat d lignis ſethī. ꝫ inaurata auro puriſſi
mo. q habebat labiū aureū p̄cuſſū. ac deſup
coronā auream. minutiſſilem. altā dignitatis. uij. ꝫ
ſup illā altā coronā aureolā habbat. ꝫ p ſin
gulos angulos ꝑculoſ aureoſ. q̄b⁹ inſerebant
uectes. ne poſſet portari. q erāt d lignis ſe
thim. ꝫ auro ꝑcūdati. ꝫ ſup mſā: erāt. xij. pa
nes dō ꝓpoſiti. q erāt d ſimila. ꝫ ſingulis ſa
batis oſ mutabant. hi ut ān ſabbm aliq̄ſ eēt
neceſſarius. ñ potāt ſuum in alū ſtatū loco ei⁹ ſui
numeretur. ꝫ ſup panes erat patena aurea. ꝫ
pugillus lucidiſſimi thuris. ſn eosdē q; tab
naclo: erat altare incensi. ut. ſ. adolebāt in
censū. ſup cineres celēteſ. q illuc ofterebāt ab
altari ſanctuoꝝ. q erat ante tabnaclm mato
ſub diuo. ꝫ erat quadtū. q̄q; cubitoſ latum.
ꝫ totidē lōgū. Circū tabnaclm. dr ſcā ſcōꝝ
ꝓuidentiōe illi⁹ ꝙrtus. ꝫ qi ſuge ꝓſentē ecclām
q ē ſcā. ſcdm ut dr ſcā ſcōꝝ. qi īmanet uehemēte
habbat. ꝫ qi ſuge ſup celeſtē ecclām ut nil pec
cati ē. inquo erat aureū turibulū. ꝫ archa teſ
tamti ut. ꝫ foris auro opta. inq erāt ta. ſ.
urna aurea. hūſ mānā. ꝫ uga aarō q floꝝ
ꝺuerat. ꝫ tabule i q̄b⁹ lex ſcpta fuit. ꝫ ſup archā
erat ꝓpiatoriū. ſ. tabla eiꝺē lōgitudiſ. ꝫ la
titudinis. ē archa. i. tabla d auro puriſſimo.
ē habbat unctatoriū. ſuū oraclm. qui ꝙnſta

(c) 2006 Ministerio de Cultura

erat ds filus ihc ⁊ sup ꝓpiatoriū. erāt duo
cherubin. suū seraphin. i. ymagines glosissi
me deorum ne sese orientia ulis multis in
ꝓpiatorio. archa aūr erat d ligni sethi hūs
cubitos duos ⁊ dimidiū. in longitudine. unū
⁊ dimidiū in latitudine. cubitū in altitudie.
⁊ munos auro anglo. aureū unulū. duos a dex
tis ⁊ duos a sinistris. in quib; affixue erāt ve
ctes aurati. ꝓpiatorii u erat tabula sr archam
eide longitudinis ⁊ latitudinis sr q̄ stabāt che
rubin. in qua sep adpropiabāt. Ad hoc sem sacd
simo sacdoti n licebat intre cū sanguine semel
anno. ⁊ si forte aliqn exigebat necessitas
ꝓpecto sacdotis. i unusqsq synagoge. Inpon
aūr tabnaculo cotidie mirabāt sacdotes. mane
sacrificijs explentes. hoc aūt totū pabola est.
⁊ umbra celestium. primū. n. tabnaculū plene est
ecclia. que recte dr tabnaculū: q̄ mea mihi
tatur do aīaq̄ uenatē arcelū. tabnaculū
.n. ꝓpe belligerantiū e. in qua e candelabrū
aureū. i. o fulgēs uirtute ⁊ sapiētia. immedi
o fideliū qui ⁊ ipi candelabra aurea sr. q̄
sapiētia lucēt. aurū. n. sapiētiā significat.
ipe x e stipes. qui ponit ta brachia a dex
tris ⁊ ita a sinistris. q̄ ipe e uitis ua. in qua
fundati sūt. ix. ordines palmitū. i. fideliū.
Ille qui ipi gre sr: deor sr. i. digniores. q̄
n aīn grām: qi sinistr fuerūt. hi tres ordines
fidlū figebat sr in eis uitis. qs ezechiel sal
nādos nō. s. noe. daniel ⁊ iob. i. rectores.
animarū. augan. istu ⁊ sr q̄ s. cuāgliū dñr
cē. ⁊ magro ⁊ in lecto ⁊ immola. Legit. u.
ibi sic. ⁊ erāt duo magro. un assumet ⁊ alt
relinq̄t. ⁊ duo in lecto. un assumet ⁊ alt re
linq̄t. ⁊ duc molentes immola. una assumet
⁊ alta relinq̄tur. p illos q̄ sr mag: figrāt
rectores. sic ⁊ pnoe. s illos q̄ sr in lecto: animā
res. sic ⁊ p daniel. p eos n q̄ sr immola. in
gr. sic ⁊ p iob. Prima pars hathilū erat qi
calamu aureū. p erāt ciphi in spernle aureo
cādē lilia. calamu sr sci. q̄ in humidis duu
m fōtis nutriū sr. ⁊ scam adrecipiēd. ⁊ adm
fidend lucere gre alis. ipi ⁊ sr ciphi. dum
alis ꝓmāt. q̄ bibit sapiētiā. s. ⁊ sciam di.
in spule. i. rotūdi ⁊ pfecti. in uolubiles cōr
ꝓpa ⁊ adusa. qs nichil uanear dom uen
ār ad lilia etne uocādinis. q̄ n hmr animo
ris angulū n elationis superiū. sr his po
nebāt. vii. lucne. i. vii. dona spūs sci q̄ ix

plenissime māserūt ⁊ fidelib; s. uolumine ei
distributa sr. mīsa ad hostiā duum sēpturā e
q̄ primus que mirabiliter ꝓponit. q̄ dū etna ga
udia ⁊ q̄m ad ipa puenat oīs. cibū unte lug
gre. In ea panes mūdi erāt. i. xii. apli ⁊ ev
uangelij. q̄ th eloquis do offerēt. quos siquis
mordt. stati loco ei ab e substituendo si. i. vii.
erant omis auferent. Sed p nelū e ecclia ce
lestis q̄ uelat q̄diu h uitam? Thuribln. x
igne carnalis plen? impellāt sep p nob. ar
cha x in quo omis thesauri sapientie ⁊ scie.
ce oīs parte aurea. qr in cogitacioe ⁊ sermo
ne ⁊ ope ei n i pura uitalis longitudo: ꝑse
uantia docēne que p uim cubitū ⁊ opacionis
q̄ p altū cubitū designat. ad e ꝓfectionē hu
mani meruit mpfect e. q̄ figeat dimidius
cubit. longitudo ꝓfectio e caritatis. altitu
do: ꝓfectio spei. ad q̄ nos dimi. i. impfecti.
Quatuor anuli. my. cuāgliste ꝓfecti. p qs pe
rat. p. my. ꝓtes mūdi quib; sep adhesit nec
tes aurei. i. ꝓdicatores sapiā fulgētes. sep pa
ti ce hostes. In archa urna hns mānā. i. aīa
x omes plenā sapiam. q̄ refecunt ⁊ angli.
Vga figeat sacdotāle poteste x. tabule:
q̄ ipe dator legis. ꝓpiatorii. x q̄ ꝓpiat
nob. duo cherubin. os ordines eccl qui i eo
sistūt. q̄ mutue dilectione one sr. q̄ ⁊ fa
sapiētes: tm ea obūbrāt q̄ru mse e. In mo
aūr tabnaculo cotidie mirabāt sacdotes sne
stros rex almates. qi ipm tenn eccl: cotidie
debēt se offerre fideles carnē suā cū uitis
⁊ cōcupiscētiis mortificātes. In sedo aūr mirabat
sum pontifex e sanguine semel manno. q̄ no
uus ⁊ sum sacdos semel i anno benignitatis
effuso sanguine inremissioe peccor. mirā
tia eccl mirant. ianua paradisi an clausam
fidlib patula faciēt. his deuotis ministre intre.
Tabnaculū. n. ostendit q̄ necessari erat x. e ꝓpa
legalia illa ritus mirer i celū. qi p ueritatem
habbat sem scire. ⁊ ue. q̄ tabnaculū. i. sem
q̄ euāgelice erat q̄ mr hmr altare meesi. an
teces subduo altare holocaustor. q̄ dr tab
naculū. q̄ ad tpl duratur. q̄ fuit sem mfigi
h sch. i. eccle p̄sentis. i. in qua cotidie minis
trāt sacdotes. accedētes lum doctine. ⁊ panes
tes ꝓpm pane di. q̄ sr mīsa e sacre sēpture
a latibro spei. inq̄ erāt candelabra. ⁊ in ⁊ ꝓpo.
p. q. d. s. p uenacone illi ꝓtis. ⁊ magē qua
figeat p̄sentē ecclam. in qua sr candelabra
. i. x. ⁊ ei fideles luce iustitie ⁊ sapie fulgētes

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¬ mſa ſacre ſcpture. cui tm ſtudio m hereat. xy. apli eoz q; uicariꝰ t canoelab" ſt. don" ſcī ſpſ: que m ecclā lucēt. pauſ ſr̄ mſā .i. ubū ſacre ſcpture p̄ſto ē a ſalbo ſpe: ú m ō arbme ſcī nru ſumꝰ uſq; ad ſalbm plene q̄tus ú ſpes implebr̄. Sequr̄.

Post uelamtū ar ſcd̄m tabnaculū qđ dr ſcā ſcōrum aureū habēs thuribulū.¬ archam testamti circū tēx tā exoī parte auro.

Post uelamtū ar scd̄m tabnaculū qđ dr scā scōrum aureū habēs thuribulū.¬ archam testamti circū tēx tā exoī parte auro. hū q. fouſ erat ſigeat uer.t.¬ ē figa fige q figa ē uerſ.t. tabnaclm ū q. mr̄ erat: ſignificabat nouū .t.¬ erat figura ūtratſ.q.no.t. hāc aūr allegoriā. nō pſequm̄ f. ſeriem. luce ſ; p̄cedēte. Exeq̄r. q̄ dr ſcā ſcōz pmaneꝰ uenatione illiꝰ qđ ſ.t q̄ ſigeat celeſtē eccl̄ hm̄ſ aureū turibm q̄ ſigeatur x̄e. igne caritatis plenꝰ. in q̄ offerunt oēs ſcōz¬ archā testa .i. q̄ ornet testamt̄. ſcīptā auro ex oī parte .i. mēcuntu. ñ exr̄ nīn ſ;¬ mr̄. que ſigeat. x̄ꝰ. in cuiꝰ cogitōe¬ ſermone¬ ope. nō ñ pura ūtas fuit.

In qua archa erat urna aurea q. ſ. gomor hm̄ſ mānā in memoriā antiq̄ beneficiꝰ q̄ ſignificatur aīa x̄ plenā hm̄ſ ſapiē tiā q̄ refici untur et angli.¬ urga aaron q̄ frondauerat p q̄ ſigeat ſacerdotal potestas x̄e.¬ tabule testamti. inquib⁹ .ſ. lex ſcīpta

In qua urna aurea habens manna.¬ urga aaron que frondauerat ¬ tabule testamti. Sup que eam cherubin gtie obumbrātia ppicia torium.

ra fuit. quib; ſigrat̄. qđ x̄ data lex ſit ē. t p archā ipa caro x̄ intelligit̄. in q̄ ē māna illuminatuſ.¬ table. y. testamtoꝝ. quoꝝ x̄ uerior ē.¬ uirga: p ſacdotio x̄. urna ē ppls in q̄ ē x̄. pauſ qui d̄ celo diſcenderat. ſoluit .n. ille ppls pane celi paſcēt. q̄ in x̄ crediderat. ſrq; eā. archam. erāt cherubin glie .i. glose decorata. ſ. duo angli glosi.¬ decori. obumbrā na alis extenſis. ppiatoriū .i. tabulā que ſr̄ archam erat. duo cherubin. angloꝝ celi ſignificāt. q̄ caritate connexi ſr̄.¬ ſcia plenitudo cherubin .n. mīpratꝰ plenitudo ſcie. ppiatoriū ſr̄ archam x̄ ē. q̄ ipſi x̄ ſpecialit̄ a do patre datꝰ ē. ut eēt ppiatio ppeccatoꝝ nīrꝝ por̄¬ alr̄ hȳ mediatꝰ. magnū .n. hȳ ſacēmtū ē. aureū q̄ppe ſigeat ſapiam. archa ſigeat ſecretū dei. in archa uaſa ſuē ponit. lex¬ manna.¬ uirga aaron. in lege p̄cepta ſuē. uirga potestas ſigeat. mna māna gr̄a. q̄ n̄ ē gr̄a n̄ ē potestas faciendi p̄cepta. unde q̄ lex a q̄ uis ꝓficiente. nō exoī parte implet. dr̄ ē ppiatoriū. ad hȳ .n. opꝰ ē ut dr̄ ſit ppti.¬ ido ſup ponit̄. q̄ ſr̄ exaltat mia iudicio. duo cherubin. ppiatoriū pennis obumbrat .i. uelā do honorāt. q̄n miſſa iſta ſr̄¬ muoē se attendr̄ quia ſonāt. hȳ ſuē. y. testamta. quia cherubin mīpratꝰ plenitudo ſcie. quā continēt. y. testa. que obumbrāt ppiatoriū q̄ in eis latet x̄.¬ uult̄ eoz ſuē impiatoꝝ q̄ miam di. in q̄ ſpes ē. t recōciliāt t ordināt. t. y. cherubin que mīpratōne multitudinem ſcie hȳt .ideſt caritatē ſigeat. ſ. anglica. ſdo duo ſr̄: ut ſocietatē caritatis ordinēt. ſdo pennis ppiatoriū obumbrāt: q̄ do n̄ ſibi tribuūt pēnas .i. dīm honorāt uirtutib⁹ quib⁹ prānt¬ uult̄ eoz n̄ ſr̄ n̄ impiatoriū q̄ n̄ ē eis ſpe n̄ unde mia.

De quib⁹ n̄ ē n̄ dicendū p ſingla hȳſ ū ita cōpoſiti ſ ipſoꝝ q̄ tabnaclo ſēp inhibant ſacdotes ſacrifitia oz officia ſumātes

De quib⁹ n̄ ē n̄ dicendū p ſingla hȳſ ū ita cōpoſiti ſ ipſoꝝ q̄ tabnaclo ſēp inhibant ſacdotes ſacrifitia oz officia ſumātes

Scīt q̄ uer.t. hmōi ea que numerata ſr̄¬ hmōi ala. de quib⁹ ſ. hȳſ¬ hmōi modi nō eſt dicendū p ſingla q̄ pauciora ſuffitiūt ad execūtionem n̄re demonſtrationiſ hȳſ ū

(c) 2006 Ministerio de Cultura

qī ō ill ñ ē dicens' pfingla. ſ; ȳ ē dicendū
q; ſeqr. hūſ tabnaculi ꝛa apoſitiſ. impon
q̄dē tabnaculo. q; min' erat. i. minoris ueniam
onis ⁊ ſignificabat pl'am ecclam. ſēp. i. con
tra ꝙ introibant ſacerdotes ſ. humanitus. o. ſac.
ſ. meritum ponētes ⁊ extē ſanctitia. ecce q̄
ſup' dixē ſēm ſclare. ſ. ſclaria. ſanctitia q̄ mch
ducunt ad pfectionē.

In ſcō aūt ſemt
m anno ſoluſ pō
tifex. Hō ſine ſā
guine quē offert
p ſua ⁊ ꝑ ign
rantia. hoc ſig
nificāte ſpū ſcō.
nōdū ꝑpalatam
ee ſcōꝝ uiam.

In ſcdo aūt
tab. ſemel
in anno ſo
luſ pontifex
introibat.
nō ſiñ ſan
guine. ſepe
q; ſine ſan
guine intra
bat. ſ; cum
ſanguine
ñ ī ſemel.
Iſte expar
te ſignat
eū. i. x̄. qui
ſemt ingreſ
ſus ē iēclū.
q; nō mox
ſeq̄m q; ſin
gulis annis introibat. ſignificabat nōdū ne
ndſſe pfectionē nō ſiñ ſanguine dico. q; offert
p ſua ⁊ ꝑ ign̄oranti. x̄ aūt p ꝑpō ob
tulit. p ſe uero nō ī membris ſuis utpe
pōe aūt. Vba delictoꝝ meoꝝ. i. delictorum
ſuoꝝ corpis delicta. n. mea. q̄ ea ſuſcep
nō ad habēd. ſ; addelēd. Aūt q; aūt. ingrediē
tabnaculo ſēp introibat. ſ. q; ȳ corde deuo
te fidelis ſacrificare. dic. n. ad eccliam ñ po
terāt puenire patā. pontifex q̄ ſemel īāno
ē ſanguine intrabat x̄ ē. q̄ anno bñgnitatis
ſemel medū intrauit. p ſanguinē ſuū q; ꝑpecās
hominū fuit. ſi figeat. q̄ illa p̄icta fiebāt
intueri. ē. hoc ſignificat. in ſtis ſpū ſcō q̄ ma
ſtem intrauit. ſ. nūa ſcōꝝ ſcdoꝝ. nōdū. ſ. do
nec x̄ uenit. ſc̄ꝑ palatum. i. nōdū habere ad
celeſtia mutare. quo uſq; x̄ uen. p cui ⁊ ad
uentū. celū adhuc inaccēſſibile ē mortalibus
ſ corpis obiectionē. ām ū ⁊ ſ. aiaſ. ſ; patient
expectāda ē reſurrō. in q̄ ⁊ corpib; p x̄. pa
tebit medū accēſſui. t ȳdū ē. p. u. ſcō. ſcdoꝝ
. i. x̄. t ſpuale intelligētiā. ua n. ſcōꝝ. x̄ ē qui
dē medū. t ſpualis intelligētia. p q̄ aſcē
dit ad interiora celi.

Adhuc pōre tabna
clo habēte ſtatū.
que pabola ē tēpis
ſtatus. uxta quā
mūa ⁊ hoſtie
offerunt̄ que nō
poſſūt uxta cō
ſcientiā pfectū
facē ſeruētē. ſo
lūm in cibis ⁊ po
tib' ⁊ uariis bap
tiſmatib' ⁊ iuſtiis
carnis uſq; ad tēp'
correctionis im
poſitis.

Adhuc q̄ ſi
gnabat ſpſ
ſ. pōre taber.
adhuc hūt
ſtatū. i. car
nalib; obſer
uantiis adhuc
ſtatū hītib;
qē aūt hec
ē ſanctus cō
ſumandus. t
mpmo. t i. ȳ.
tabnaculo ſ.
ſignationem
dicta ſc̄ apte
ſubdens. que
ē pa. i. maſſa
ca ſilitudo
inſtantis tē
pis. i. tēpis
gē q; nē ē.
uxta q̄ pa
bolā munia
⁊ hoſtie offe
runt̄ a ſac
dotib; ſigna
tur. Diſtin
gue utr hoſ
tie ſc̄ d animab'.
munia d aliis. ſ. d thure. de ſi
mila. d panib' ⁊ ȳ uxta pabolā offeruñ. q
⁊ ȳ aliq̄d ſignant in iſtantia tpis. q̄. ſ. mu
nia ⁊ hoſtie ī poſſūt facē ſeruentē do pfectū
. i. plene mundatū. ⁊ ī uxta ſciam. i. in ſcia
tur. ⁊ ſi aduſū hoīm ēē. t uxta ſciam. i. ſcī
te ſcia. ſeruētē do dico ſolūm meritis ⁊ impo
nib' diſcernendis. ⁊ uariis baptiſmatib'. i. ab
lucionib' ⁊ in aliis iuſticiis carnis. ñ ſpl. hūt
oīb' duce. impoſitis. q̄ in hoīb' ad refrenandas
tranſgreſſiones. uſq; ad tēp' correctionis. i. uq;
ad tp' q̄ re quo unusq' corrigēdi erāt. q uſq;
huc ſub pedagogo fuerūt. ⁊ ō nō potant illa
p ſēm facē. nō ñ eo tp̄e debebāt ceſſare.

Xpſ aūt aſſiſtens
pōtifex futōꝝ
bonoꝝ ꝑ ampli
oꝝ ꝑ q ⁊ peccatoꝝ remiſſionē q̄ in ūb thremie

Xpſ aūt de
ſufficientia
uni ⁊ ūi ſa
crificij nou
teſtamti ple
ne ȳ tractat.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¶ pfectiꝰ tabna culũ nõ manu factũ. id ẽ nõ huiꝰ ẽationis. Neq; p sanguinẽ hyrco rũ ¶ uitulorꝫ sꝫ; p ꝓ̃ sanguinẽ introuuit semel in sca. etna redẽ peione inuẽta.

sup̃ rectꝫ pr̃ari dic̃. ¶ salutem qꝫ h̄ pdicta legalia nõ possit facere p sacrũ. sꝫ; p pontifex assistens pat̃ ad mr̃pellandõ p nb.t fi delib; ad auxiliãd. datoꝝ bonaꝫ non pscientium t carnaliũ sꝫ; futuroꝝ .i. pscientiꝫ ustricie ¶ etne brituinis q̃ qꝛe legis figura erat. x̄ inq̃ introuit tabnaculũ. .i. meliꝰ noie nepe sigrauitꝫ .i. tabnach ꝯsignat sigrauit .i. celũ. ⁊ ampliꝰ. qꝫ ptes cap q̃ illoꝰ trenũ. ¶ pfectꝰ qꝫ ibi ẽ etna beatitudo. tabnaclm dico. nõ manufctm. ñ dico ñ fctm opacioẽ di. sꝫ; hoiꝫ ũ exponendo subaudiatur. ⁊. nõ huiꝰ ẽationis ẽtur illoꝰ mi bremo .i. humane sic illoꝰ uerꝰ fuit. q fuit hõ. sꝫ; ꝫ longe alr ado fctm ẽ. introuit dico: neq; p sanguinẽ taurorꝫ. hyrcorꝫ ¶ uitulorꝫ effusum ut mueta. .i. fieb at. sꝫ; p ꝓ̃prium sanguinẽ introuit in sca .i. in celeste tabnaclm. s. in sca scoꝝ. Ecce h̄ exponit q dixit supꝰ tabnaclm ñ manufctm. .i. sca scoꝝ. .i. celestia. i trouuit dico semel t pfanginẽ dico: sulum semel. qꝫ ñ ẽ opꝰ ataꝝ qꝫ pfctm ẽ. t ita ut p tabnaclm accipiat̃ x̄ caro q̃ p nb obtulit inq̃ ¶ diaboli expugnauit. Cst. n. x̄ rex ¶ sacdos. rex pugnauit p nob. sacdos obtulit se p nb. qñ p nb pugnauit qi uicit ẽ. immo ũ tẽ uic̃. crucifixꝰ ẽ. n. ¶ de cruce in qua erat fixꝰ diabolꝰ occid. ¶ ui rex inf. sacdos at̃ qꝫ p nb obtulit. ¶ nil inuenit ī hõib; q offerret p eis. se ipm obtulit. ecce mũda ¶ felix ¶ uera uictima. Carnẽ. n. sꝰ uo ũgnis accep. ut mũdã offerret p īmundis. hãc uocat tabnaclm dicẽs. x̄ ponit. datoꝝ fuitoꝝ. be. introuit semel i. sca. neq; p san. hi. aud. ut. sꝫ; uituli sanginẽ. nec dico. p tab

amplius ¶ pfect. ñ. m. f. i. ñ. hꝰ. ẽat. .i. p carnẽ que pla bonꝰ offert ¶ pficit. que ¶ sin semine uiri accepta ẽ ¶ formata. assistens pat̃ ad mr̃pellandũ. dico q introuit in sca p ꝓ̃prium sanginẽ. p hꝰ mueta a nob etna redẽptoꝫ qi redẽpti sum etn. que redẽptio ñ potuit inueniri in alt legalibꝰ sacrificiis

Si eñ sangꝫ hyrcorꝫ aut taurorꝫ ¶ cinis uitule aspsus inquinatos sanificat ad emũdacionẽ carnis. qntomagꝫ sangꝫ x̄ q̃ p ꝓ̃m scm semetipm obtulit immaculatum do emũdabit cõ scientiã uram ab opib; mortuis ad seruiendũ do uiuenti?

Si. n. q. p xpm potuit ẽ redẽptio animoꝝ pbat. qꝫ p illa legalia fiebat mũdacio corpalis. qi ue p. x̄. pot̃ ẽ redẽptio. ut. i. qꝫ sangꝫ hir. ¶ ci. ui. asp. qui figeat memoriam passionis x̄ inquinatos cõtactu moꝝ tuoꝝ sanificet̃ .i. a peccato mũdat. i. a pena. ñ sub int. ualens ad emundacionẽ ñ aie. sꝫ; carnis. qꝫ a pena legis liberat. Omnis .n. aia hoiꝫ q̃ mortuũ tetigit̃ imũda erit. vij. dieb. purificabat̃ ãt die tio. ¶ die. vii. ¶ mũd erat. ¶ h̄ nil aliud intelligẽs nisi eꝫ inquinatꝫ i eꝫ tactu mortui hoiꝫ. t sanificat inquinatꝫ. .i. a corpali macla lepre. ualens ad emũdandũ. qꝫ .i. ut caro emũdata sit. ꝓ legis ꝓceptũ. sꝫ; in x̄ ẽ pfectio. ñ subꝫ. quãtomagꝫ qi ¶ sꝫ; h̄ ẽ. qntomagꝫ sangꝫ x̄ q̃ obtulit se. scm. immaculatũ. aliꝰ sangꝫ ñ ẽ immaculatꝰ obtulit dico p ꝓ̃m scm. oia ei dicentẽ. t immaculatũ dico. p sp. .i. d quo accepit immunis a peccto fuit. ¶ emũdabit nõ carnẽ tm. sꝫ; ¶ i noiẽ ꝫ etiam mẽtem ab opib; mortuis. .i. a peccatis q̃ q tangit ꝫ sentiendo. inquinat.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

sic̃ qui tangebat mortuũ inquinabat. & non
mundat ipse mundũ: sic̃ & ille intellꝫ. emun
dabit a peccatis dicens: aqua sanctificationis
purificata dabitur ei: qui mundatꝰ. De no
ua qđ .y. effic̃ sanguis xp̃i a peccato. s. mũdat.
& restituta libertate suæ seruitutis dꝫ q dat
mulier q̃ è uxor eius uel. Homo ei p̃ seru
ire q̃ mortua opa hr̃. t suæ. h̃ uino xp̃i pmit.
i ꝺ figura illa legalia p̃cepserũt. hircꝰ rũ
figurat xp̃m. p̃r similitudinẽ carnis peccati. et
taurus. q duoꝝ testamentoꝝ comunis natu
ra mundicie. & uuecca ac rufa. ꝺ cineꝛ
ad aquã aspersionis eoꝝ mundationẽ q
mortuũ tangunt p̃cepit lex mundantur.
nõ è incendũ. eudentissimũ. n. signũ in
ea nouꝫ. t. p̃figuratur. ꝺ hac legꝫ in libro
numi dñs ꝺixisse moysi. loquere filiis
israel & accipiãt a te uuecã rufã. sin uicio
q nõ hr̃ in se uetũ. & nõ è positũ sr̃ eã iu
gũ. & dab eã ad eleazar sacꝺotẽ. & educent
eã extra castra in locũ mũdũ. & occidẽt eã in con
spectu ei. & accipiet eleazar sanguinẽ ei
& aspget cont̃ tabnacli testimonij septies. & cre
mabunt eã in conspectu ei. & pellis ei ꝺ car
ne. & sanguis ẽ stercore ei ꝺburetur. & accipi
et sacꝺos lignũ cedrinũ. & hysopũ & coccu
mũ. & mittet in medium ꝺbustionis uuecce.
egregabit hõ mundꝰ cinerẽ uuecce. & po
net extra castra in locũ mũdũ. & erit filijs israel
& proselitis legitimũ etnũ. fiebat aq̃ aspsionis
cinis ꝺ peccato carnis xp̃i. Ad cõfirmationẽ ar repe
tit dicẽs. q̃ n hr̃ in se uetũ. t ad determina
tionẽ. s. q & si in alijs q̃ sr̃ membra ei hãt
uetũ. i se tñ n hr̃. & nõ è positũ sr̃ eã iugũ

q nõ è subiugata iniquitati immo et subiuga
tos inuenies libauit. & eoꝝ uincla disrupit. & po
testatẽ ponendi animã. & iterum sumẽdi hanc.
Non ad aaron. s; ad eleazar data dr̃. q n ad tps q
tẽ erat. s; ad posteros illi⁹ sacꝺotij dñi passio e
rat futura. eiecta è extra castra. sic & dñs extra
muratẽ eiect⁹ è. & eiecta è in locũ mũdũ. q dñs
nõ hanc eam malã. eiecta è in conspectu ele
azar. sic eiecta è caro xp̃i in ꝺspectu eoꝝ q fuit
erat i nouo. tõ. dñi sacꝺotes. ei⁹ sanguinẽ aspsit. cc
faciẽ testamenti septies q xp̃s. scripturas su
e sanguinẽ iremissionẽ peccatoꝝ. io eor faciẽ
testimonij q nõ aliter ꝺelaturũ è q̃ suũ
testimonio p̃uicatũ. io septies. q ipe uult ad
mundiciã p̃mer spualẽ. eor castra iterum iussa
è emari. puto q ꝺ cremacio lignũ è reiurioꝰ
ñ. n. ygnis è ut insup̃ moueat. & meã ꝺimẽ
q. emat. & ipm ubiq̃ emare ꝺ geo in latinum
uertũ. s. geũ a suspensione dr̃. in cõspectu ele
azar emara dr̃. q ille apparuit reiurio xp̃i. q
fuit erat regale sacꝺotiũ. pellis ei⁹ è carne. &
sanguis ẽ stercore. ꝺbusta uitulo nõ solũ iuba mor
tui corpis xp̃i. que pellem carnib; & sanguinẽ i
mundã è si & stercora & abiectio plebis que
nomine stercoris significat ꝺusta è ingẽs q cõ
bustionis flama significat. In medio ꝺbustionis
mittet sacꝺos lignũ cedrinũ. ysopũ & coccinũ.
lignũ cedrinũ è spes. que in supnis firmũ ha
bitat. ysop⁹ fides. que è sit humil radicib⁹ her
in petra. coccinũ è carnalis. q feruore spũs ygnis
colore testatur. h ita debet mutti i me
dio cõbustionis. i. in resurrectione xp̃i. ut cũ illo
abscondita sit uita mra. Cuius i. reliquie
ꝺbustionis & infectionis fama è q̃ secuta è
post passionẽ & resurrectionẽ xp̃i. hinc enim
homo mund⁹ congregabat. & in locũ mundũ
extra castra reponebat. q & fama apꝺ eos
maxime clarum. qui nõ erat ꝺ cõsortio iude
oꝝ. & erat mũdi ab infectione xp̃i. & extra ce
lebrationẽ iudaice obseruationis. ex isto cinere
fiebat aq̃ aspsionis. p q̃ significat. baptis qua
mundamur hoies a cõtactu mortuoꝝ. q
ab imitatore huius moribunꝺi & mortem mu
te. p baptẽ xp̃i mundamur. Illa aqua tã pse
lis q̃ gentiles mundabantur. q baptis inde
is & gentib⁹ pꝺẽ. ysopo que fidẽ significat illa
aqua aspergebatur. q fide mundant corda.
& sin fide. n pꝺẽ baptismi. auro mũdo h
iebat. q ille mundi debent ee ministri eccle.
qui portant plenam dñi.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Et ido nou testa
mti mediatore
ut morte mtce
dente inredepci
one earu puari
cationu que erat
sub pore testam
to repmissione
accipiat q uoca
ti sit eterne he
reditatis.

Et iō. qm
obtulit. ē.
semetipm.
¬ mediator
ē. i. mediu
int dm et
hoies. dator
ē nou. t. qm
promiserūt
ē ¬ dator
none legis.
sm qua nō
scirem q̄ que
ds uellet nos
opari. ñ q̄
sparem. no
u. t. dator
ē deo. iō ū
qui a do ue
cati sūt. i.
ab eno electi. accipiāt
p inferne hedtatē. i.
hedtatē eīna frequēt promissā ¬ hj mortē xpi
sm qua lex nō uigeret mtcedentē. i. intue
niente. int dispōnē ¬ cōplectionē. que mors
erat necia inredēptionē ñ in gentiliū. s; ¬ ea
rū puaricationu. q. e. s. pou. t. i. qs facientibus
lex ñ soluebat. m uniq; suor pacem m̄m ut
saluari nō possem. ñ unigenitus dī pnb no
ret debitorib; mortis. s; sic dignos nos fecit
testatōr ¬ promisse hedtatis. ¬ nr testamentum
fecim ē firmu. sic sub seq̄ ostendit. Cor patens
int testatōra duūtas. sine uet. n. t ¬ nouum
in qb nō solum sacīnta sūt dnsa s; ¬ promissa
distinctio ē passio. ē mē morte. stat ñ trena
s; eīna primu. m morte. n. unigenitu necesse
ē magna spari.

Ubi enī ē testamn
tū mors necesse
ē. intcedat testa
toris. testamentū
enī in mortuis cō
firmatū ē.

Ubi. n. di
xit q. ē ē
dator nou
ē. morte i
tcedente ne
q. p eō firma
cione cuius ē
operacrit eī
mors. pbat
sm uetustatē
humane le
gis. portunt. n. utfir
mi exeo q. ē mor
tuus ē ñ edere promissiones ¬ iō hj pbat hu
mana sm uetustatē. qm recta dixi morte in
tcedente. q. ubi q; ē testamētū. necesse ē ut mors
testatoris intcedat. i. intuemat aut firma
cionē. ¬ ue. Testamētū enī sēp firmatum ē
in mortuis. i. p mortē testatoris. sic ¬ nouū. t.
i. promissio eīne uite. ¬ decīna euangelica.
utriq; n. nouū. t. dr. ē morte firmatū ē.
sic ḡ testamētū morte testatoris firmat.
sic ¬ ē massertione eoz que testabatur se
datur ū. uolute mori. ne qs ō eis dubitaret.
si alr portat cē nb uita. morte ¬ euāgim
in nob firmauit. ut q. p nb mortuus ē. p
cepta diligam. ¬ mauetorrate hām. ¬ per
mortē. gram nb impetrāt. q. cōple possim.

Alioquin nōdū
ualet dū uiuit
qui testatus ē.
Vnde nec pri
mū qdē sine
sanguine dedi
catū ē.

Alioquin q.
morte firmatur testa
mētū. aliocīn.
s. sin mortuus
at mors testa
toris. nōdū
ualet testamē
tū. dū. i. est
q̄diu uiuit il
le qui testat
ē. pōt. n. mu
tare simul. Vñ. s. q. testa
mētū morte firmat. si primū
qdē test. dedicat ē. i. firmatū roboratū sm
sanguē ¬ hj in figura futuri q. sanguine x
firmatū ē. ¬ ue nō sine sanguē. uet. t. firmatū ē.

Lecto enī omī
mandato legis
a moyse unu
lo ppto. accipiēs
sanguē uitu
lor ¬ hyrcorū
cū aq ¬ lana coc
cinea. ¬ yssopo ip
sū q. librū ¬ oēm

Lecto n. p.
a moyse unu
quoq; populo omī
mandato le
gis. oē legis
ut totū con
firmaret. lex
ē mq̄ accī
piens sp̄e mo
yses sanguī
nē hyrcor
¬ uitulor
mixtū ē aq.
q̄ sigeret mū
dationē fu
rū. p aq. bapt.
sunt. n. aquā
¬ sanguinē
accep. q. nr̄m bapt. ibi figurātū ē. ¬ passio x

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝑm aſꝑſis dicẽs hic ē ſanguis tes tamẽti q̃ ſ mãda uit ad uos dñs ⁊ta bnacłm ⁊ oĩa uaſa miniſteriu ſāgnẽ ſimił aſꝑſit. ⁊ oĩa pene ī ſan guine mũdantur. ſecm legẽ. ⁊ ſine ſāguinis effuſioe. nõ fit remiſſio.

que ſunt ſuũ. Alĩ .n. ſiñ alĩ nõ ualet ac cipiam⁹ iſq; cũ aq̃ ⁊ cũ lana coccinea ⁊ cum ẏſopo de quib⁹ aſꝑſũ fecit. ꝑm q; h bruũ legit. ⁊ oĩem ꝑm aſꝑſit dicẽs. hc ē ſāgs confirmatꝰ teſtamẽti .i. fuſus ꝙ confirmãs teſtamẽtũ. q̃ mandauit ad uos dñs. ecce q̃ ꝑm pdixẽ moẏſes ũba. q̃bꝫ ẏ pcussus ē in cena. qũ corp⁹ ⁊ ſanguinẽ ſuũ diſcꝑlis tradidit. ⁊ ẏ tabnacłm ſcẽ libr. ⁊ oĩa uaſa miniſtꝝ .i. q̃ ꝓtinebãt administrũ tabnacli ſanguine ſimił aſꝑſit. ꝯ ſanguine ⁊ .i. q; ſ legẽ oĩa pene mũdant in ſanguine, pene dic. q; q̃dã uaſa ſola aq̃ baptizabãt. ſi; in nĩo ſuo ſanguine ẏ nil mũdant in illo. et q̃q̃ d alĩs ſi remiſſio peccati. ñ fit. in uet⁹ legẽ. ſiñ effuſione ſanguinis. fca in aliq̃ ſacrificio. ẏ determinatꝰ ꝯ apponit. q; ꝑ aquã aſperſionis. que fiebat ꝺcũbe utile ruſte fiebat remiſſio peccatoꝝ. aliq̃n. q̃n nõ effundebat ſãguis. ſ; tm effuſus erat immolatꝰ utile. ⁊n illo ar ſacrificijs q̃uis magꝝ ea pꝺo ꝑm fuisse ꝯ grauẽ impoſita. q̃ dꝺ deliberauit oblata figẽ tm ũtilis fuerit q; ẏ ē ꝯ ſanguine redẽpti ſui m⁹ ⁊ mũdari q; nra emundatio ⁊ dñi ꝑpiatio nõ ſin ſanguine, illa ē. hẽ g̃ moẏſes ſanguinem pdictoꝝ aialiũ accep. ut eos aſpergeret ⁊ mũdaret pdicta. ſic nr moẏſes. ſ. ẏ. data noua lege ſuũ ſanguinẽ. q; ut uitulus dictus ē ꝑ ſuã ſuã crucis. ꝯ eorũdẽ impios uentilauit ⁊ hoꝝ ꝯ ſimilitudine carnis peccati. ⁊ q; hoſtia ꝑ pcc̃o ē. egreſſũ ē aq̃ ſuo late. ad hoc op⁹ accep. ꝑ aq̃. ſ. baptiſmũ ſignãs ꝑcio ſanguis.

noſ redimeret. lana coccinea que ignem colorat ē ſignat ignẽ dilectionis ẏ. carneal .n. ẏ ē nob lana ꝺ qua uestẽ faciam⁹ .i. qua mdiuam. ẏſop⁹ qm ualet ad mundos pulmones: humilitatẽ ẏ ſignat. qui ꝓfunde dilectionis ⁊ humilitatem. ꝑ nr̃a redẽpcione ſanguinẽ ſuũ fudit. eo ſanguine ubr. .i. euangłm ſcificauit. ⁊ ꝑm fidelẽ abluit dicens. hic ē ſangs noui .t. ꝺmatꝰ. q̃ mãda uit ad uos ꝺs. aſpſit tabnacłm. .i. ecclam. de q̃ dic apls. Templũ dei ſcm ē q; etis uos ⁊ aſpſit. .i. ua. mi. .i. hmõi officia in eccłia. q; ds docuit ecclam. inquib⁹ manent mutria ſua ⁊ ſanguine redemit. ⁊ redẽpꝝ ſpm ſapientie ⁊ ſcie tribuit. ⁊ oĩa mũ dauit ꝑ ſanguinẽ ẏ ⁊ ſine eo nulli⁹ fit peccatꝝ re miſſio. pot ⁊ ꝑ pdicta ꝑſs dñi ſignari ꝙ .n. ē lib. ⁊ tabnacłm. ⁊ uaſa ꝑ quo effuſus ē ꝑcioſus ſanguis. mquit .n. q; ꝑ multis effundẽ. h fuit ꝑſs dñi electi q; ſpualit mundauit fuſo ſanguine in remiſſionẽ peccatoꝝ. alia nõ mundantur.

Neceſſe ē g̃ exemplaria q̃dẽ celeſtium hui⁹ mundari. ipſa aũt celeſtia melioribꝰ hoſtijs quã iſtis.

Neceſſe ē qi q̃nq̃dẽ moẏſes fecẽ. ⁊ lege ita fecerit. g̃ ne ceſſe ē eẽ plaria q̃dem .i. figas celeſtiũ. .i. eccłe que ad celũ ducitur. .i. ſedẽs. quib⁹ dñs ũra ꝺſcatio incelis ē. mundari corpalr hui⁹ ꝑdicis. ipſa aũt celeſtia .i. figurata ꝑ illa. ſ. eccłam. que licet ſit mtra tm celeſtis ē necce ē mũdari. melioribꝰ hoſtijs. q̃ iſtis. q; ẏ ē oĩs ille hoſtie q; in vib⁹ ſignat ē. ẏ g̃ qui in illi ſignat ē nõ mdigent mundari ſ; oĩs ſui. ſ; tm ſignũ ei⁹ q; in tabnacło ulũ miniſtrationis prẽbant ſanguine mũdata ſunt.

Nõ .h. imamu fcm ſcs ihs unctus exẽ plaria ẏoꝝ. S; ut ipm celũ ut appareat nũc uultui dñi ꝑ nr̃.

Non .n. ꝑ bat q; mundant celeſtia .i. hoĩes ſuo ſanguine mũdatos. facit celeſtes .i. celeſtiũ para ctes. nã ipe ꝑ ꝓpriam ſuam imperuiam incelũ ꝑ nr̃, ⁊ ita ſtat q; noſ ſequem.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

⁊ ue bñdixi meelũ. nõ eñ mr̃uit ih̃s. imma nu facta sẽ. seõz. cur nõ s' qi illa nõ sr̃ua sẽa. s; tñ fuit exemplaria .i. figie uoz seõz er uul sacdos nõ umbraculia. s; mua mr̃e chu it. ñn add. s; mr̃uit in ipm celũ p illa figra rum. adqd s' ut nẽ. s. p' cõsumacionẽ appareat ultiõ .i. psentie di p nob .i. ut pnb mpell-i; u di psentia udr. sic ẽ. ⁊ p' se ihat. adcãdẽ uidendam. Ecce apte õmonstrat. in hac ub apls melioiez hostias q ẽ una .i. x̃. ⁊ nota. qd usus loquendi sic uellet. ⁊ approbaret sẽpũ ee hic s. immanu factas. scis exẽplaribꝰ uoz. q hñt ⁊ meodiebꝰ grecis reppitur.

Neq; ut sepe offerat semet ipm qdmodo dñs pontifex ĩrat in sca psingulos annos in sanguine alieno.

Neq; ut sepe pbatur qd xps p hostiam sua celestia mũdantur. m pbat qd melioribꝰ hostijs .i. qd sua hostia fuit dignior ⁊ efficacioz oĩbꝰ aliis. qd ille hosticus ne sepe ĩrare fuit sũ cõsumacione. ꝟ semel oblata ad patriã reducit qñ ñ appareret ultiõ dñi. neq; ñ. ita ut sepe. qz sic oportuit .i. sepe pacianur mercue. qd sufficit oĩbꝰ semel oblat? ⁊ nõ ẽ opꝰ p singlas gnacionẽs ĩtarri. qd si hic nõ sufficeret nec antiqs q fuit erãt redimẽdi. qd subsequẽt ostendit. Quomodõ qñ nõ oportet ut sepe offerat se. qdmodõ pontifex ingr. intra sca seõz p singulos annos in sanguine alieno. ꝟ ait semel in celũ non sanguine suo. Innuere qte differentie sint. inter uetus ⁊ nouũ. per exemplaria. templo q ibi erat. hic ẽ celum. differt ⁊ magnus sacdos qui assistit ultiõ dñi sep nunc appellãdus pnb .i. sepe offerebat. ꝟ semel .i. in sanguine alieno. ꝟ in ppo. ideo ẽ g sacdos ⁊ hostia.

Alioquin oportebat eũ frequẽt pati aboꝛigine mũdi.

Alioquin qñ. nõ sepe offert se dico. qd quin .i. si oportet eũ sepe offerre. oportebat eũ frequẽt pati. incipiendo ab origine mũdi q unq; nõ fuit opꝰ q sufficẽ una ei? oblacio. si eñ semel oblatus nõ sufficiet omnũ in se coeruit peccata et aurire. opportuit eũ pati. sepi? ab origine mũdi. qd ne fieret. semel passus ẽ in cõsumacione seculoz. uñ subdit.

Nũc aũt semel ĩ cõsũmacione seculoꝝ ad destrucionẽ peccati ꝑ hostiam suã apparuit.

Nũc aũt p mouentis pdictũ ostendit q apparuit patri p hostiã suam. ñ sepe sed semel obla tã. ad destrucionẽ peccati. s. ut reat? dimittatur. ut uirtũ rã nõ dñetur in nob q. nulla alia hostia facẽ potuit. oblatã deo mosi macione seculoz .i. in ultima etate seculi in qua sũt omnia adimpleta. que aũt erãt imperfecta. ⁊ ideo nõ opꝰ fuit. ut inciperet pati ab origine mundi.

Et quẽadmodum statutũ ẽ hoĩbus semel mori. ꝟ hĩ aũt iudiciũ. sic ⁊ x̃s semel oblatꝰ ẽ ad multoꝝ exhaurienda peccata. Secdo sin̄ peccato apparebit expectãtibꝰ se ĩ salutem.

Et quẽad modũ. sc̃ p hĩ pbatur q nõ ñ semel patri dñus. q lex nãtr hĩ oĩbꝰ statuit. qñ lex ⁊ natura ostendit. q ꝑ mouentis pbatũ ẽ. ⁊ .i. q. qd modo statutũ ẽ hoĩbus lege nature. semel mori. ꝟ hĩ aũt .i. post semel mori. restat iudiciũ in quo accipiant. s. q. meruerũt. .i. ut indicẽtur s. mira. nõ restat ut ĩm surgant. et ĩm moriantur. sic ⁊ x̃s. eadẽ necessitate ⁊ iure nature. oblatus ꝟ nõ sepe. s; semel alit eet miserabilioz oĩbꝰ hoĩbꝰ. ñ ẽ melli generũ. q aliq̃ sui necessitate oblatꝰ sit ⁊ semel. imo sola uoluntate ĩm ut hõ semel mortuus nece ĩtate. ⁊ iure nat̃e. amplius ñ moritur. sic ⁊ x̃s eodẽ iure semel oblatus. ñ pot ampliꝰ mori. s; ñ indigem? q illa una oblacio sufficiẽ ad exhauriẽda peccata.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nō dico omiū. ſ; ꝑhoꝛ. q ñ omiſ cōiꝛ. ſēḍ
ār aduenꝛi ueniēſ aduocāū apparebit ex
peccatiꝛb⁹ ſe in ſalutē coꝝ q nō necēcare
ſ; uolumꝛe ꝙ peccatiſ coꝝ mortuuſ ē ap
parebit dico. ſiñ peccō. .i. ſiñ ſimulitudiē car
nuſ peccāi. ſ; poci⁹ in carne gl̄oſa. ⁊ ap. ſ. p.
.i. nra q tē nō erit hoſtia ꝙ peccō. ſ; uſti
cia uiremuñando. ⁊ dāpnando. ¬ ſi ñ in
die ure hoſtia erit. mitromuñ in aluſ tēpꝰ.

Umbrā eñ habens lex bonoꝝ futuꝝ ñ ipam imaginē rerū ꝓſingloſ annoſ. eisdē ipli⁹ hoſtiiſ q̄ſ offerūt m diſinent. nūq̄ po teſt accedētes ꝙ fectoſ facere.

Umbram eñ ꝓbatur q ſemel mo
nuit ē xp̄s ſ; q̄r uel
ſemel: q lex non
poꝛat ꝙ
fectoſ fa
cere. ¬ nō
agn⁹ ſine
macla e
rat offerē
dꝰ. q̄ obla
t⁹ ē x̄e. ad
exhauriē
da pecca.
¬ nra opuſ
erat. q lex hui⁹ umbrā futoꝝ bonoꝝ q
futura erāt. nō ipam imaginē rerū. q me
luſ exp̄imit rem q̄ ūbra. .i. ñ ipſa ūntatem
ur impictura uſq; quo ponat quiſ ſoluat. ū
bra q̄dā ē. ſubſtractio. n. ē. umbꝝ q̄cdā nō
ymago. eū ū floꝛeſ ꝓpoſ ſoluat q̄ſ impoſuerit.
tē ymago efficit. lex ḡ hui⁹ umbrā nō ꝑma
gnē. nūq̄ poſ facē ꝓfectoſ uiremb⁹. ¬ banoſ
pontifices. accedēteſ ꝓingloſ annoſ in ſcā
ſcoꝝ. eū hiſdē ipſiſ hoſtiiſ q̄ſ lex ꝓcip. q̄ſ offe
runt indefinenꝫ. .i. licet idefinēt offerrent.
¬ ſemꝑ facerent.

Alioq̄n ceſſaſſent offerri ido qꝺ nt lā habent ultra cōſcientiā pecca ti. ctoꝛeſ ſemel habent conſcientiā peccāi. S; nt ſēp oblatiſ

Alioq̄n .i. ſi ꝓfecta ſi
erent. ceſ
ſaſſēt ille
hoſtie offer
ri. idō unq;
qꝺ ctoꝛeſ
ſemel. .i. ꝓ
fecte una
hoſtia mū
dari nullā

mūdati. S; in ipſis cōmemoracō pec catoꝝ ꝓingloſ an noſ fit.

ſēp hꝫ uñ
aīe hoſtia
ē ꝓfectoſ
facer. ¬ ſum
uel peccaīt
nō indigēt
alia. q ſufficit ad oīa ¬ omnem
ſceleꝛiā a peccō lauar. q. nō
uer. ſi. n. .i. facer ñ cēt op⁹ itari ſiē mediatōꝛiū
ē fuerit forte. ¬ ſaluti efficax. ¬ ualēſ cunctam
ualitudinē repelle ſemel impoſitū ꝛeī opatur.
ſi uo ſemꝑ apponat⁹ manifeſtū uidet ē. ñ
utiliſſe ſalutē. ſic q ut ſacrificuſ nemo cura
batur. frequenꝫ offerebaꝫ. q. eū ꝓpīn hoſ
tia nil ualebat. ido ¬ ſeḍa offerebāt. q̄ q nil
ꝓficiebat. offerebatur ¬ alia. erat ibi hoſti
aruꝫ frequētacio. nō culpaꝝ obſūptio. ſ; ponuſ
ymplis hoſtiiſ ꝓingloſ annoſ oblatiſ. ſic eō
memoracio peccatoꝝ. eoꝝdē q ꝙ eiſ offerunt.
¬ ita ſtat ſine peccatū offerentiſ illaſ hoſ
tiaſ. mqub; ē ꝛmemoracio peccatoꝝ. nō ab
ſolucio. infirmitatiſ accuſacio. nō ūtutiſ obē
tio. ꝑ infirmitatē ḡ oſtendēdā. ¬ ut memoꝛia
peccatoꝝ fieret. impauit ds illa ſēp offerri.
q̄d ḡ noſ nōne ꝓingloſ diel offerimuſ offe
rim⁹ q̄dē. Cerū ¬ ſi noſ cotidie offeram⁹ ad
recordacionē moꝛtiſ ei⁹ facim⁹. ¬ una hꝫ hoſtia
ē. nō multe q ſemel uñ oblata ē. hꝫ aī ſāc
ſtitū exemplū alii⁹ ē. ꝛ ipm ſēp offerim⁹. nec
amutiſ hoīb⁹ multa x̄e offerunt. ſ; unū uq; ē
x̄e. ¬ hꝫ pleū exhibens. ¬ illic pleniſ. uq; unū ē
corp⁹ q offertur. ita ¬ unū ſacſtitū. nō multa.
pontifex nr hoſtiā mūdantē noſ obtulit.
ipſa noſ offerim⁹. ¬ nē ¬ tē oblata. nūq̄ con
ſūmi poſ. q noſ agim⁹ recordacio ſacrificij
ē. nec ea ſue infirmitatiſ repetit. q ꝓfect
hoīnē. ſ; nre. q cotidie peccam⁹. in legalibuſ
ḡ hoſtiiſ erat ꝛmemoracio. nō abolicio. hic
aūt peccatoꝝ deſtructio. ¬ ūtutiſ ꝛſūmacio. ¬ in
firmitatiſ nre oſtenſio. ¬ celebrat⁹ duab⁹ ꝛcau
ſis. ſ. ¬ ꝓ nra infirmitate. ut dictū ē. ¬ ut mane
x̄e dilectio nriſ infigat⁹ meīb⁹. ē recolimuſ
quāta ꝙ nob geſſit xp̄s.

Impoſſibi
le ē q̄ in
ꝓpīs ome
moꝛamur
noſ eē ꝛpec
catiſ. impo
ſſ. n. ſāgui
nē taꝝ ¬ hiroꝝ auferri pec

Impoſſibile enim ē ſāgnie tauroꝝ ¬ hircoꝝ auferri pec

Impoſſibile ē q̄ ꝛ
ꝓpīs ome
moꝛamur
noſ eē ꝛpec
catiſ. impo
ſſ. n. ſāgui
nē taꝝ ¬ hiroꝝ. nu. pec. ſāḡ ¬ .ſ. q̄ q hoſtia. x̄e.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

cata. Jso mgredi
ens mūdū dic. hos
tiam ⁊ oblacionē
noluisti. corp' aūt
aptasti m. holo
caustomata ⁊ p
pecato nō t pla
cuerūt.

Tunc dixi. Ecce
uenio. incapite
libri scptū ē de
me ut faciā ds
uolūtatē tuam.

Supi' dicēs. quia
hostias ⁊ oblacio
nē ⁊ holocaustō
mata ⁊ p pecō
uoluisti n placi
ta sūt t q̄ f. legē
offerunt. Tūc di
xi. Ecce uenio.
ut faciā ds uo
lūtatē tuā. Aufert
pmū ut sequens
statuat.

In qua uolūta
te sctificati sum'
p oblacionē corp'

fuffic̄. ⁊ ue
nis pfectū
ñ fuer. iō
ao hi affirmā
dū. ds mgr
dicit mun
dū. i. homo
fēs ē. p qo
utilibt in
mūdo appa
ruit. dicit
ubil t reb'
loquēs pat
sic. o pat.
hostiam ō aīalib'. ⁊ oblacio
nē ō alijs reb' noluisti tam
n̄ pprie passionis. corp' aūt q. p oīb' sactificis ē.
abstisti m. aptū. ⁊ idoneū corp' m dedisti. q.
sine pcō. ⁊ passibile ⁊ mortale. q. ualat ad
ferri. in redēpcionē omiū. ablata g̃ fr̄ figura.
qi exhibita ē ūtati. re cū tpis fuit ut illa au
ferentur. ⁊ ūtas ueniret. nec umq̄ modernis
illi delectat' ē dūs. i infide ⁊ desidio offerentib'
pcepit ei h sibi offerri pti q̄ offerrent. vbi.
imposuiq; miserunt nō mundificationē. et
ut figa cēnt futi. ō quor̄ reybacioē adhuc ad
dit dicēs. holocaustomata que alijs sactificis dig
nora uidebant. que uera obumbrabant. ⁊ p pcō
fiebant. quedā. n. nō p pcō fiebāt. illa umq̄
q̄ cētis erāt digniora. nō t placuerūt. ex quo
ūtas uenit. a tpe. n. passionis in qua ē osumma
cio omiū hostiarū. cepunt illa displicē. aūt
numq̄ ea destruxit. si illi subditi fuit. dū in
tēplo eū hostijs psentat' fuit. Infigis illi ueri
tas pnunciabatur. celebrabāt figas futē rei
milti scientes. si plēs ignorātes que cessare de
bebant. recipiebāt. ūn subdit.

Tunc dixi. Ecce
uenio. incapite
libri scptū ē de
me ut faciā ds
uolūtatē tuam.

Tunc. s.
qñ audi oīa
displicē t.
⁊ corp' ido
neū ad hoc
in datum.
dixi ecce.
sūt aliqua
recordacē
uenio admne
offerendū.
ipe offerēs. ipse oblatus ē. ō rei sacēmū ordi
nē ee uolunt ecclie sactū. hui' rei sactificij
mūpheta uarijq; signis erāt sactificia psca.

fūdera illa sactificia. i umā sigrabāt. qi multis
ub una res dicebat. ut sūt sabbata multa sūt
dabat. huic sumo ūq; sactificio cuncta sactificia
cesserūt. ut in ipo sacdote. ac sactificio. fieret
pcoꝝ remissio. i. p hoiēm xpm. ūn aut uenio
ad me offerendū ut faciā ⁊ cōplā uoluntatem
tuā. s. ut q. lex nō potuit p me impleat. qi tu
es ds mis mētis hō sū. iō uenio ad implenda
uoluntatē tuā. et qa scptū ē. i. pfinitū d me
in capite libri. i. meo filio dicitur. que ē cap tua
qui sum ub humani gēris. mq̄ legalia sūt
necessaria. ⁊ iō n ē op' lege. t scptū ē i ca. ii. ⁊
i primo ps. s. bar' uir. qui cop' psalmi dr.

Supi' dicēs. qua
hostias ⁊ oblacio
nē ⁊ holocaustō
mata ⁊ p pecō
uoluisti n placi
ta sūt t q̄ f. legē
offerunt. Tūc di
xi. Ecce uenio.
ut faciā ds uo
lūtatē tuā. Aufert
pmū ut sequens
statuat.

Supi' dicēs
do sencia ex
illa scriptura
apli apte h.
qi nō solum
notat. hec
auctoritas
uetes hostias.
nō fecisse p
fecerūt. ⁊ so
lam hostiam
t. unum ⁊ ab
olicionē uetis
t. ⁊ statuen
onē nou. si
diligent nō
rent ubā. qi
supi' ppha
dicēs ob
lacionēs ⁊
holocaustra.
⁊ p pcō nō
noluisti ⁊ h p' hoc placita
sūt t. que nō offerunt
f. legē hoc dic. ne mdentur displicē q. n. f.
legem offerrent. h nq̄ dicēs. add. Tūc dixi
ecce uenio. ut faciā uoluntatē tuā ⁊ h dicēs.
aufert pmū sactificiū ⁊ eū ordinat. t. q. p mos
sen datum ē. ut statuat. qi stabile sequens.
i. nouū sactificiū ⁊ cū eo nouū. t. i. euangliū.

In qua uolūta
te sctificati sum'
p oblacionē corp'

In qua uolū
tate ⁊ uolun
tate oblacione. s.
uoluntatē di
uīa sctificati
sumꝰ. i. ūa pce
ptoꝝ purgacione reconciliati do. s. p oblonē

(c) 2006 Ministerio de Cultura

x̄ ihu semel ⁊ oīs
q̄dē sacdos pfto ē
condie munistrās.
⁊ easdē sepe offe/
rens hostias q̄ nūq̄
q̄ possīt auferre
peccata.

xp̄i ihu semel facta. ⁊. i. hꝫ statuunt. pmū eade q hꝫ nō po/ tuit pāre. ⁊ oīus amplꝰ exponūt mūdē hui hostie. ⁊ ne mdēt sanguis p pontifices semel in anno oblat. mūdꝫ pfuis se. ⁊ sacrificia condie fēa psacdotes pfectos facere. hoc adđ. q̄. pontifex pplingtos annos offerens nō pueniꝫ ad sūmacionē. sic ⁊ oīs sacdos sep offert. ⁊ in pcia nūq̄ sūmat. ⁊ hꝫ ē q arr. ⁊ oīus q̄dē sacdos legis pfto ē. ut sp̄etane us condie ministrās cōnes ⁊ munia mūda. ex easdē hostias ꝺ aīalib⁹ sepe offerens. q nō mundāt. un subd. que nūq̄. i. nullo q̄/ q̄ūcq; fiant. possit auferre pecca. ⁊ sc̄ia. Nota q ministrare ē famulor. sedē ē dñor. ꝺ illos famulos ostendit apls. v. ꝺ dñm quē subsequit dicē. sedē subditus.

hic aūt una p pec/
catis offerēs hosti
am in sēpt̄inū sedet
i dextra dei. De cet̄o
expectās donec po
nant inimici eius
sub scabellū pedū
eius. Una enī obla/
cione sūmauit i
sept̄inū sēt̄ificatos.

hic aīt. s. xp̄s. ꝺ hostia sufficiēs ē. p peccatis omīū offerens unam hostiā que saluare potest. pacem obedientia sedet. i. quiescit ⁊ regnat. in sēptēnū. in dextra dei. i. impiorum bonus. nō. n. tm laborare. ⁊ tm offerre e/ger. bn̄ ꝫ potest. sūmare q̄ sic nunc exaltari. sedet deus. ꝺ cet̄o. i. ꝺ eo q restat. s. ꝺ glā bonoꝝ ⁊ pena malorꝝ expectās nō ita ut aliq̄d p sua. ⁊ p suoꝝ imperfectione patiatur. s; sine sua passione differt ⁊ tolat. ꝺ quo ponant inimici eius scabellū pedum ei⁹. i. plene subiciatur. ⁊ appareāt subiecta ei. hꝫ ⁊ nō potest fieri ꝫ patiatur usq; ad finē mundi. i. inimici ei⁹ scabellū ei⁹ erūt. q ⁊ si nō repugnant ei. ⁊ nō uidēt subiici. tē omīb; apparebūt a subiecta. ꝺ impio suberūt pene. Una. x. tō unam tm obtulit hostiā. q una oblatione. ⁊ a peccō sēt̄ificauit electos. ⁊ sēt̄ificatos in omīb; iustificabus assumauit. ⁊ hꝫ insēptēnū. s. q̄diu durabit hꝫ sclm.

Contestatur aūt
nos ⁊ sp̄s sc̄s. p̄q
q̄ cū dixerit. hoc aūt
testamētū q̄ tes/
tabor ad illos p̄
dies illos dicit dñs.
Dando leges mas
meas in cordibus eor. ⁊
in mētib⁹ eor sup
scribā eas ⁊ pec
catoꝝ. ⁊ iniq̄tatū
eor iā nō recor
dabor amplius.

Contestatur aīt. q̄. nō solus ego hoc affirmo. s; ⁊ sp̄s sc̄s cōtestat nobis. i. uba mea affirmat de sēt̄ificatione ⁊ sūmacione. p̄ q̄. n. dixit sp̄s. s. in theorema. hꝫ ē aūt testamētū. n. s. q tes/ tabor ad illos p̄ dies illos in p̄mūciatos dicit dñs ad quos ꝺando q̄ p̄ illud dixit. s. q n ualet ad p̄ bationem mea. adiecit hꝫ alia q eor roboratur utrīq; qđ dixim⁹. s. ꝺando leges meas q. p̄net ad cōsūmacionē. ⁊ nē peccatoꝝ ⁊ iniquitatū. iā. n. recor. amplꝰ. q p̄net ad sēt̄ificationē. ⁊ ita p̄uaricatōē theremie affirmat utrīq; q. dixit. Ut ita sic p̄sequere. testabor deus ꝺando leges meas. nō sic patribꝰ dedi mirabilis lapidens. s; mentibꝰ. i. intellectibꝰ illoꝝ ⁊ inmentibꝰ. i. uoluntatibꝰ eor scribā eas. s. p̄cepta mea. nō dicit scribā s; ꝓscribam. q legem ille sp̄ uiret hois fuit uigrū. s. spūalē. nullus sufficiēt n ope gr̄e. ecce in hꝫ dr. qđ sūmat utrumꝫ. dein subdit ꝺ sēt̄ificatiōe dicens. ⁊ peccatoꝝ que in se ⁊ iniquitatū eor. q cōt̄ p̄teritū fuit. iā. i. p̄ tps gr̄e nō recordabor ad etiā penā. amplius. s. n hic n infuturo. Ecce

hic dr̄ q scīficat. t nr̄a distingue hūā. eāē ma
nente sentēcia p̄ q̄ dixit. h̄ ē rel. q rel. ad il.
p̄ dr. il. dr. dq. restabor dico. dam. le. ur. ī. eor.
il. ⁊ ī. in. e. fr̄. sē. eas. subuntulit. ⁊ pecca. n. im.
e. ūā. ñ. rę. a. ⁊ iō. iā nō ē necessaria hostia. q
apīr subuenīs.

Ubi aūt h̄ oīa remiss
sio. iā nō oblacio
p̄ peccato.

Ubi aūt h̄ oīa q̄ nō solum ex hac nuerau mre uberi por. q̄ dns scīficat ⁊ glu mar. s; ⁊ q̄ oblo iā p̄ temp̄ gr̄e nō ē facienda p̄ peccato. q fēa ē remissio. q̄ ecce h̄ dr̄ remissis peccor̄ fēa. ỳ aūt hoc remissis ē iā nō ē facienda oblacio p̄ peccīs. i. cessat oblacio legal.

Habētes itaq; fr̄s
fiduciam introitus sc̄or̄ in sāgne
x̄ q̄ iniciauit nob
uiā nouā. ⁊ uiuē
tē pulam̄ id ē car
nē suā. ⁊ p̄ sacdotē
magnū sup̄ domū
dī. Accedam̄ ū cor
de īplenitudine
fidei aspsi corda.
a sciētia mala
⁊ abluti corp̄ aq̄
mūda. teneamus
spei nr̄e cōfessionē
indeclinabilem.

Habētes itaq; fr̄s fiduciam introitus grandi sermone d̄ pōtifice magno eīq; nouā legē. ⁊ sacrificio q̄ ueīb̄ p̄tulit. subdit̄ monet in structio. i. q̄ eos hortat ad multa s; maxime ad fidem. pacientiā. pacē. mūdiciā. ⁊ fr̄ mitatis ea rītatē. et nfert ex omīb̄ sup̄ iozib̄. q̄ q̄ una hostia sūmat. ⁊ q̄ nob̄ ē sacdos ſ. xr̄. mel. ⁊ q̄ obtēta ē tāta dulcedo: q̄ alia minora ỳ maiora sūt: unq; o frs hūmodi fiduciam introitū sc̄or̄ in sāgne x̄ⁱ. i. eti sum̄ q̄ unusquisq; in sēa sc̄or̄. i. celestia p̄ sāgnē x̄ⁱ q̄ uiā. i. q̄ introitū puenisse nob̄ ē. q̄ primus aperuit. ⁊ p̄ h̄ eū sum̄ ā nob. uiā dico nouā q̄ nullus ante illū introiuit. ⁊ uiuentē. i. p̄ manentē p̄uā. q̄ p̄ea nulli fideli clausa fuit. ⁊ illā uā aptus ⁊ p̄uā seruauit: p̄ uelamē. i. p̄ carnem suā. que dr uelam̄ q̄ tpa caro uelabat ⁊ celabat diuinitatē. t iō dr uelam̄. q̄ sub uelamine fidei sūmitur a fidē lib; q̄ p̄ hoc p̄manet uia illa p̄ua: q̄ sumūt fideles ut uarieū carnē x̄ⁱ uelatā oī sensu. videl. n. panis. ⁊ tū ē ue caro x̄ⁱ. q fit ut augeatur fidei meritū. q̄ ū hīt fides minum: cui humana rō. i. humanus sensus p̄ber ex p̄uīū. p̄ uelam̄ ḡ. i. carnē q̄ uelata sumit: p̄manet uia illa p̄ua. ⁊ p̄ h̄ q̄ ille sacdos temp̄ mīpellat p nob. uīn subdit. ⁊ p̄ sacdo tē. s. xr̄. p̄ omīb; magnū sup̄ domū. i. ip̄m p̄. ⁊ hāc h̄itres fiduciā: accedam̄ t ita ⁊ sac. q̄ mīs hanc fiduciā. ⁊ hāc h̄itres. ⁊ h̄itres sacdotē magnū sr̄ do. dī. s. qui sēp̄ uult ad mīpellādū p nob accedam̄ admīstrum sc̄or̄. q̄ u corde. i. cū u mtelleccu nō simulato. ⁊ si h̄ nō posē cēt: salte accedam̄ mplenitudīe fidei. i. mplena fide. q̄ nulli hoc iā ē uisibile. nec sacdos n̄ hostia q. ⁊ dem̄ ⁊ possum̄ q̄ sum̄ aspsi corda. i. spuali aspsione hūmī corda mūdata q̄ scientia mala. i. a scīta p̄uersitatis. illi u corpa tūm hīte abluta. ⁊ abluti estis corp̄ aq̄ mūda. i. pecm corpale. s. originale q̄ p carnis concupiscētiā trahitur: ablutū ē aqua bapīa. p h̄ ostendīt q̄ nō fides nr̄a sola. s; bona uita cū uirtutib; q̄rit̄. sīc hortat ad ea que ad uenīt fidei subdēs. Teneam̄ q̄ ⁊ q̄ d̄ occurrerit. Teneam̄ mōchmabilē ut non ad ārena delinem̄. confessionē spei nr̄e q̄ ē de eīs. i. teneam̄ confessionē ⁊ spē q̄ ē ea ei. que spes: nō ē uacua. nō cōfūdit.

Fidel enī q̄ rep
mīsit. ⁊ cōsidem̄
īuicē ipuocatio
nē carītatis bo
noz opū nō dese
rētes collectionē

Fidel u. ē p̄mittēte. ut p̄mittis dr̄ qui repmissa fr̄ ea que spīm̄. ⁊ fidē dr̄ fidel ei p̄mittis: ut nos ī uult fideles ei p̄mittis nr̄is. teneam̄ di ei. ⁊ cōsidem̄

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nrām ſic̃ ẽ cõſu etudinis q̃bd̃am ſ; cõſolãtes.⁊ tã tomagꝯ q̃to uidi tis appropinquã tẽ die.

munec̃ alẽ .ſ. alẽtin nõ ur munẽar ⁊ mbidetur. ſ; impuoca cionem ca rnatis que mão ẽ. et bonorꝫ opũ .ſ. ur alẽ al nus exemplo puocet ad dilectu onẽ ⁊ bn opand.⁊ ẽ sensus. siue ⁊ afflionẽ hãm. q̃tũ ad nos.⁊ sidem. munec̃ .ſ. pfecti. muneres cos hortando.⁊ muneres pfec tos imitando eos. sidem nos munec̃ dico. non dlerem tpr pfecutionis collectionẽ nram .i. collectos infide nobcũ. sic̃ ẽ sluenimus quãdq; urm. q ut munere pfecutionis cedit. t ppa p̃ supcione a pecc̃oꝛib;. t impfectus. ur unus uidea tur recedat. culpat g̃ hꝫ illos scãdentes unitatẽ carnalis. qi unẽ alios nõ possent habitare ca sellatis sue. q̃ porꝛ suo exẽplo ẽbuerũt solari alios. un subd. ſ; porꝛ solames cos.⁊ solat labo rantẽ qui parũ in labore plistit. qi subleuato labous ẽ ursio collaborantis. ur inuene fit.⁊ tãto magꝯ solemur: q̃to magꝯ uidemus dꝛ. retribuci onis. p passionẽ appropiãrẽ. qi quo ꝓpior est ei⁹ finis⁊ ꝑmo retribucionis. tãto magꝯ instare. nequis culpa ura desit.

Uolumta rie cñi peccantib⁹ nb p̃ acceptã noticiã ũitatis uã ñ reli q̃m p̃ peccatis hos tia.

uolumtate qi. cari tas unusq; tenẽda ẽ.⁊ a malis cos sumẽ. nolũ tarie .i. pec cantib⁹ nb a. nob muo lumtate pec candi ma nentib⁹. nõ relinquit hostia pro peccatis .i. nõ pẽ ẽ. q̃ est hostia ꝓpitiat. nõ relinquit dico. uã .ſ. in hꝫ pẽsenti. p q̃ stat. q nec unusquisq; nõ relinquitur tam diu⁹ p̃ acceptã noticiã ũitatis .i. q̃q̃ uenisse m⁹ ad fidẽ p q̃ quidã fuer qi numq̃ pñ fuer.⁊ intendẽ q nõ ant. uolentib⁹ peccare. ſ; uoluntarie peccantib⁹. q. uoluntarie ẽ q̃ in a liquo assiduus ẽ. uolens qui ad tpr̃s. p uolũta rie g̃ sigitur pseuerantes usq; unusquisq;. t ita uã nõ relinq̃t hoſ. p pec .i. nõ enim imolabit. ẽ. qui ẽ hostia p peccatis .i. nõ relinq̃t loc⁹ sedẽ hostie sic̃ mosi lege dantũ ẽ sepi⁹ offerre hostias p pecc̃o ñ. n. ẽ enim immolans⁹ ẽ p pecc̃o. q semel fẽm ẽ.⁊ sedẽ nõ ẽ op⁹. ſ; magꝯ op⁹ ẽ manere unusquisq;⁊ in tate. q si nõ fuer uenia dãpnacionis ne expec tat. i p penitentiã renouis.⁊ isto subd.

Terribilis autẽ q dã expectacio iu dicis.⁊ ignis emu lacio. que cõsũpta ẽ aduersarios.

terribilis autẽ ſ; scias. q̃ hic quam querimur hoc ꝓbor⁹ occone pe nitentiam auferentes qi p penitentiã nõ uitat peccata p⁹ lapsũ resurgẽ. sedẽ⁊ tẽ.⁊ demcepi. Nã in hꝫ penitẽtiã nõ excluditur. i. ꝓpiciacionẽ q̃ fit p penitentiã. nõ. n. ita ẽ inimici saluti nre. ſ; ſ excluditur bapt̃. nõ. n. chẽ. nõ ẽ ulꝫ penitẽcia t remissio. ſ; hostia .i. ceꝛte sedã qi un̄ suffice uolens ne ulꝫ hꝫ expectem⁹. ſ; penitream⁹. Terribilis aut. qi nõ relinquit hostia p peccatis: ſ; relinquitur quedã terribilis expectacio iudicij. hꝫ pena inimicam⁊ ignis emulacio .i. infestacio .i. ignis infestans. que deuoꝛatura ẽ aduersarios. q. pbat ꝓmis.

Irrita q̃s faciẽs legẽ moysi sine ulla miseracioẽ duob⁹ t tb⁹ testib⁹ morit̃ q̃to magis putati deteriora me reri supplicia: q̃ filiũ dei cõculcauit.⁊ sanguinẽ testa mti pollutũ duxerit in quo sanctificat⁹ ẽ.

Nam quis faciẽs irri tã .i. quam uis legẽ moysi du ob⁹ t trib⁹ testib⁹ con uictus. sine ulla miseratione morit̃. q̃ lege ꝑcip̃ qđ g̃ illi fa cient contra quos phibe bãt angli testimoniũ.⁊ scã⁊ ꝓpa decia: quali multo g̃uius puniendus sit subire. q̃to g̃ magꝯ illũ putatis deteriora meri supplicia. q. si. dei. cul:

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¶ spū grē stume
luam fecerit?

.i. impedit. ū nō sufficiēt ad salutē. ſ; aīalia. ¶ sanguīē ex cōfirmatiōe noui. ē. pollutū duxit. .i. peccēm pugnare nō ualentē in quo ūm ſcificatus ē. .i. remissionē accepit. ¶ ita cōt eū grāt peccat pollutū. n. sanguīē ex duē qua p carnalē obſeruātiā cōt peccata dimittī. a quib⁹ retrahit nos sanguis x. ¶ ita pollutus ē. ¶ nos pollunt si alīcq; ex his ē. repulſio. nos retrahit. seqr. ¶ spū grē. .i. spūs scō grām dato. t qui dat grām. stumeham fecerit. Spūs stumehā facit q remissionē q ipse spūs fac assēbit carnalib⁹ obſeruatiſ. t qui eū imitat dedo a se abiect. t reiicat ille x. qui libe peccat absq; timore ¶ penitentia. ¶ qui eo indigne p̄cipit. sanguinē pollutū duē. si ab eo mundat ad uitā reddit. ¶ penitē negligit. spūs imuri⁹ ē qui ei⁹ beneficiū grē nō suſcipit.

Scim⁹ enī q dixit.
ego retribuā
tīm. Qua iudica
bit dñs pplm su
ū. horrendū ē i
cidē inman⁹ dei
uiuentis.

Scim⁹ .n. qī ue talis punietur. Scim⁹ .n. ūi. hū. .i. q̄ uer⁹ ¶ q̄ potens ē ille qui dixē in lege uindicte mihi retribuā. ¶ ego reddā si alienas uindicat iniurias. ¶ sua⁹ ¶ mīm sēptū duē. q dñs iudicabit purgādo. lepando a mat. pplm suū q̄ omag⁹ puniet immundos? horrendū qī dñs puniet immundos. ¶ nō leuiter. ¶ nō horrendū ē incidē inman⁹ dē. Incidit ille q nō putat. ſ; subito apprehendit. di dicēs iniuriis. ſ. qui semp ē efficax. ¶ potens facē q̄ uult.

Bememor autem
pristinos dies i q̄b⁹
illuminati magnū
certamen sustinuistis
passionum.

Rememorammini aūt ſcē. optimi medicorū. cū alios seduerint. ¶ pulchrā occasionē doloris augmentū fecerit. solatiū miserab⁹ medicaminib⁹ afferūt

¶ remediū illi loco ubi dolor mām. ¶ priuatā refouet aīam. sic apls facit p̄q̄ deuitat aīas. eor. ¶ tūr. reſouet eos p laudē p̄cis. ſ. remerando p̄cia eor. bonā. ut facilius gr̄ecētur ad certa q̄. ut aūt nō meritatis. impiam dī. rememoramini p̄stinos dies. q̄ dū ē q̄ediuisti ¶ io magē affuerit ēſtis. in quib⁹ dieb⁹. uos illuminati fuīs p q̄ uenit tribulacio. sustinuistis magnū certām passionū passiones. ¶. q̄ d eos erant. ut pacientiam ¶ fidē gr̄ecōsequerēt. si aūt ruere sustinuerūt turpe ē. si nō deficiūt. passiones aūt erāt eis tū exp̄ſis doloribus tū ex doloribus alioz. quib⁹ cōpaciebant nō subuer.

Et malō quidē
opprobriis ¶ tri
bulacionib⁹ spec
tacm facti. in
alio aūt socij
talis efficti estis.

Et malo q̄ sustinuistis magnū ēram. ¶ tā magnū. ¶. .i. q. in alio quidē .i. in alia p̄te ¶ tamen ſ. in opbriis ¶ tribulacionib⁹ xp̄i uos ipsi pacientes. facti estis nō spectacl⁹ oīb⁹ q gūſſimū ē. gūe. .n. ē opbriū. ſ; gūs ē cum spectacl⁹ omib⁹. q gūſſimile dēto opbratur. in alio aūt. .i. in alia p̄te ēramus. ſ. in dolore q̄ habuit p aliis ēſtis. effecti socij talis cōſortes. .i. assidue pacientiū. quoz exēplo pati debuit. .i. opassi estis apls ¶ alīs huiⁿ modi. ¶ ē sensus. ēram passionis sustinentes ¶ opp̄ijs ¶ in opassionib⁹ aliorū ¶ he. fuē due partes ſcōrū ſt uos passionū ¶ uere socij estis effecti.

Dam ¶ uinctis cō
passi estis ¶ rapi
nā bonoz uestroz
ē gaudio suscepi
stis cognoscētes
uos hērē melioē
¶ manētē subam

Nam ¶ uinctis qui ñ poterāt sibi necessaria q̄rere. ¶ opassi estis subministrando necessaria. p q̄ cā. uestis ablatis gūſi estis. ¶ hī ē q̄ subort. ¶ rapinā bonoz uestroz suscepistis quasi

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dom̃ū.⁊ hꝫ ꝯ grauio. qꝫ ſp̃ritꝰ .ſ. melioꝛa .ſ. eꝛ
na .uñ ſubdo. uoſ dico. cognoſcemuſ uoſ hñe
meliozē ⁊ manentē ſubſm .i. uꝛā ētīā.

Nolite itaq; amit
tere cōfidēciam
uꝛam que mag
nā hꝫ remunerati
onē. Pacientia. n.
uob necēaria ē ut
uolūtatē dī fa
cientes reportetis
pmiſſionē.

Nolite. qꝛ
qꝛ ſic paſſi
eſtis: ⁊ ſtiti
ō ſuba me
lioꝛi ⁊ ma
nente: no
lite itaq;
amittere.
p impacientia
fidentia
uꝛam. q̃ ñ
m uſtuꝰ
habebit ſi;
⁊ iā hꝫ du
ſpat mag
nā remu
neracionē. ⁊ i. nō
ē tanuſ euiſ amiſſio
ad hoc ait ut nō amittatis: hꝫ unū ut op̃ ē.
.ſ. pacientia. pacientia .n. ut̃ neceſſaꝛia ꝙ hꝫ oſ
tendit q̃m nō iā amittatur fidēcia .ſ. ſi paci
entia hāt. Impacientia .n. mq̃t dñs poſſit
buiſ .a .u. iō ait. paciē .n .uo. ne. ꝙ. ut p eam
uolūtatē dī facientes reportetis infinitꝯ qō
hic ſeminatiꝰ pmiſſionē .i. uꝛā pmiſſam.

Adhuc enī modi
cū qtulūcq; q̃
uētur ē uemet
⁊ nō tardabit.

Adhuc enī
q̃ tenenda
ē pacientia.
nā n lōga
ē tribulacio:
nec uehemēs
⁊ hꝫ ē q ait.
adhuc .n.
modicū .i. paruo tp̃i. ⁊ aliqtulū .i. nō uehemēt
paciendū ē. ⁊ mox qui uenturꝰ ē q̃nq; uenies
retribuam. ⁊ nō tardabit qꝛ martiriꝫ ſtatim
pꝰ mortē gla dat̃. inq̃b nich pgādū ē p q dilat̃

Iuſtus aūt mꝫ ex
fide uiuit. Qđ ſi
ſubſtraxerit ſe.
nō placebit aiꝫ
mea.

Iuſtus. ait
iuſtus aꝛ
hic dñs q
ꝓſolam fi
dē ſi pacie
ntiā neceſſaꝛiā
nō ignoꝛat:
ſaluſ dat̃
ad q cōfirmandū. induc̃ uba
ꝺi Ioq̃ntis ꝙ whām habachuch.

qī nō ſolū ille qui patit̃. ſ; ⁊ q ſolā fidē hꝫ. ſiñ
mmuniet paſſio ſaluabit̃. qꝛ ita dñs dic̃ ꝓphā.
iuſtus mꝫ .i. apd me: ē alq̃ſ ex fide ⁊ p hoc iu
ſtꝰ .i. uiuet. inſtuꝰ. uꝛa etīā. q̃ meꝛitur fidē.
Ecce q̃m ualet fidēs. q̃ ſola ſaluat. ⁊ q ex fide
uiuat: p ſñū oſtendō. qꝛ ſi ſubtꝛ̃hit ſe a fide: ñ uiū.
uñ ſubdit. q ſi ſe ſubtꝛ̃hit. ⁊ ita iuſtꝰ aīt qī uam
dñs ⁊ nō tardabit: mām dic̃ dñs: iuſtꝰ mꝫ .ſ. q̃
p me ē iuſtꝰ nō p carnaleſ obſeruātiaſ ſed ex fi
de nō p ſpem ⁊ iō hꝫ nō querat coꝛonā: ſi; ferat
laboꝛē. Qđ ſi qī ex fide ē uiua .qꝛ adhēſiuo ē aīe
⁊ ūe. q .i. qꝛ ſi ſubtꝛahat ſe aliq̃ſ a fide: non
placebit aīe mee .i. uoluntati ei. Noſ aūt qī
ille qui ſubtꝛa
hit ſe a fide
nō uiuet. noſ
aūt nō ſumꝰ
filij ſubtꝛahi
onis inpdi
onē. i. ypocꝛi
ſie ꝙ q ꝙd
aīa qꝛ nōdū
pꝛfuſ apoſta
tauerit. ſ;
fide genti
erāt. uñ ſubd.
ſ; ſumꝰ filij
fidei que ua
let in adqui
ſicionē aīe
⁊ iō ne non

Noſ aūt nō ſumꝰ
ſubtractionis fi
lij in pdictionē.
ſ; fidei in adqui
ſicionē aīe. Eſt
aūt fides ſpan
dar̃ū ſubſtātia
rer̃ū arguūtū
nō apparentiū.

debēt ſe ſubtrahe a fide. t nō. ſu. fi. ſub. ip. i. pa
ganoꝝ infideliū qui pdendi ſūt. ſ; filij fi. in adq̃
ſicionē .i. filij pꝛphar̃ū fideliū quoꝝ fides adquiſicio
nē aīe. Eſt aūt fides. qꝛ ꝺ fide cepī agē. et dignita
tē ⁊ uſum ipſius fidei aſſignacione ⁊ plana exē
ploꝝ luce: oſte. ⁊ ē hꝫ ſenſ ⁊ ordinacio fidei. cui
deſcripcionē ponit. in q̃ ita notat. ſ. qđ effectus
innob. ⁊ q fundamētū ē oīū bonoꝝ: ⁊ q ꝺ nō
apparentiū ē. ꝺ q̃ in epla ad romanoſ plene
dicemꝰ. ⁊ iō hꝫ breuit̃ ꝓſtringunt. qī uiſt ex fide
uiuit. ē aūt fides ſuba rer̃ū ſpandar̃ū .i. eā q̃ reſ
ſpandaſ facit quodq; ſubſiſtere inuiſib. q ē dare
facit uoſ ſequi futura bona. ⁊ ꝑe dr fides
ſuba q ſpandiſ ſubſtat. ⁊ facit ea ee medētia
in alia uita. ⁊ q fundamētū ē omniū bonoꝝ q
nemo mutare pot̃. ſiñ q ñ ē bona edificare.
t. fi. ē. ſub. ſp. re. i. ſpandra tā ī hac uita fac
ē mond ēdentiſ. ꝙ eā. a. fuīa bona: qī tā ſuꝝ
inuiſib cu fac ſubſiſtē in alia nīa ea ī nō uidēt.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

dequib; ẏe fidel ē. dnūſ.n. nō ē fidel ſ; agnmo.
hec ē lauſ fidi. ſiq. ēdē. nō uidr. nā ¬ thomaſ
cū dicū ē q uidiſti me ēdidiſti. nō ḣ ēdidit
q. uidit. ſ; aliud uidit. aliud ēdidit. Vidit hoīē
hoīē. ēdidit dm. ēnebat q̄ppe ¬ rāgebat car
nē uidentē. q̄ uidat mouentē ¬ ēdidit dm: in
carne ṗa lntentē. ēdebat g̃ mētē q nō uidbat.
p ḣ q sensib⁹ corpis apparebat. si aūt dnr ēdi q
uidentē sic dic unūſq; ocūlſ suſ ēdidiſſe. nō ṗa
ē q unnob ędificatur fidel. ſ; ęe reb⁹ que uidēt
ag̃ unnob. ut ea ēdantur que nō uidentur. ſeqr
¬ ē argumtū ⁊ ꝑuictio nō apparentiū. i. ꝑnōſ
tracio ¬ ēstrudo ¬ ꝑbacio rerū q nō apparēt.
qt ſiqſ de qb⁹ dubitet: ṗ fidē ꝑbant ut adhuc ṗ
batur fut̄a resurrō. qt ita ēdiderunt patriarchē
apli ¬ alij scī. ꝑbacio g̃ rerū que nōdū ſūt: fidel
ē. qt ſiqſ obiēet abrahā ¬ alios qd nūtio fidi ac
ceperūt: ita ē de se potē ēdē ¬ ſpare.

In hac.ꝫ-
qi ue fidel
ē cā rerū
ſpandarū
qt ē cā uiſ
tucie. ṗ quā
ſūt ſpanda
¬ ḣ ē q. arr.
in hac enī
.i. ṗp hāc
fidē. ſenes
.i. anīq pa
tres ſūt cō
secuti ado
t abhōib⁹

In hac enī teſtimo nū cōſecuti ſūt ſenes. fide enī i telligim⁹ aptata ēe ſeta uerbo dī ut exmuſibilib⁹ uſibilia fierēt.

teſtimoniū ufficie. qt ꝑ fidē dō ꝓbant ē eo ēe uſtos. senes dic. ñ qt erant ante senes. ſ; qt ānecessarel hoīes ¬ sic ꝓstat fidē nō ēe nouā. ē anīq uenerīt eā. fide intelligim⁹. exēplis ut ad cōmdacionē fidei ¬ ad ostendendū q⁹ nō apparentib⁹ sit fidel. q̄ fides ē argumtū nō appa. i. ēde dem⁹ q nōdū apparēt. sic fide mūn intelligi mus ſeta ēe ap. i. sapiēt dispota. ẏbo dī. i. ꝑceptio dī. ita uniq; ut exmuſibilib⁹. i. exēplaribus elemtis: uſibilia. i. formata fierēt. dnr. n. q̄ dō rerū oīū formas locis ¬ sedib⁹ suis ordinata di uinicioē dispōnet: tenebre erāt: ¬ erāt inuſibi lia elem. ſ; inter ſepacioē nata ē lux. Primū g̃ m fēa ē ꝓfusa ¬ informis. mūn oīa fierēt q distin cta ¬ formata. q̄ edo a grēcis chaos appellant: ¬ io recte dō dicunt oīa ō nichilo fecisse. qt ſi oīa formata ō ipso mūn fēa sūt. ḣ ipa mūn mūn: ō nicho

ent dō. ce. ¬ ē. informe. i. materia ¬ confusa que chaos dicta ē. mūn oīa fēa fuēt nōib⁹ egli ¬ tre. q̄ in figura erāt: figmtū. i. nōib⁹ uſibiliū rerū ꝓpt̄ infirmitatē parulor⁹ q mun⁹ do nec fuēt inuſibilia ꝓhendē. ¬ tē erāt tene bre. i. lucis absentia sic silentiū. ñ aliq̄ res ē. ſ; ú ſon⁹ ñ ē silētiū dr. ¬ nuditas ñ aliq̄ res ē. ſ; nec corpe ú regumtū nō ē nuditas dr. sic ¬ i anitas nō ē aliq̄d: ſ; loq⁹ ú corp⁹ ñ ē inanis dr. ḣ eadē informis mūn ¬ ita inuſibil ¬ in cōposita appellata ē. ita io qt intē oīa elem ta mūdi: ita mun⁹ speciosa ē q̄ certa. inui ſibil ait: ꝓpt̄ obscuritatē. eadē mūn informis ¬ a q̄ dicta ē sic q̄ ferebat ſpūs dūn. sic sic fert fabricādis reb⁹ uolūtas artificis. ſco g̃ aq̄ dicta ē illa mūn: qt oīa q mūra nascūtur suū aialia suū arboreſ: ⁊ herbe ¬ silua abyſſōne i cepūt formari. anq; mūri. ead ¬ mūn dicta ē abyſſus. qt ꝓfusa erat ¬ ꝛmixta. spe carēſ. ḣ g̃ oīa. ſ. celū ¬ ita. ita inuſibil ¬ icōposi ta ¬ ḣ abyſſus ē tenebſ ¬ aq̄ sic q̄ ferebatur ſpūs: illa informis mūn uocata ē. ú res ignora: notis uocabul⁹ insinuarentur impiorib⁹ ¬ ñ uno. nā ſi uno: ḣ ēe putaret. q ſolebāt hōies illo uocabulo intelligē. Sub his g̃ nōib⁹ oīb⁹ sig cata ē mūn illa materia informis que nulla spe ēi ā tractari potat. ō q̄ dō ꝛdidit mūdū quē figurat apls. dicēs. inuſibilia ipam ú informē ma tām figurat dicēs. inuſibilia: ipſa ú informē mā tām ā figurat dicēs. exinuſibilib⁹? ⁊ p inuſibilia figu cat inuſibil mūd⁹. q erat i dī sapia ad ē similu dinē fēs ē ḣ inuſibil mūd⁹? ḣ unq; inuſibilia aīq fierēt. ñ erāt q̄n g̃ dō nota erāt q ñ erāt: ¬ rursus q̄n ea faceret. q sibi nota nō erāt: nō enī q̄cq̄ fec ignorāſ. nota g̃ fec: nō fēa cognō uit. Priūn aīq fierēt ¬ erāt ¬ ñ erāt: erāt i dī scīa. nō erāt in sua natā. ipi aūt dō ñ audeo dīe alo mūn innouisse ē ea fecisse: q̄ illo q̄ ea nouāt ut faceret. apd q nō ē trāsmutacio. nec mu. ob. io ait. ut exinuſ. i. exintelligibili mū do q erat in sapia dī. ḣ ē dī dispoſicio q̄ dis posuit oīa. inuſibilia ista fierēt. i. in ꝛta inuſi bile exēplar: q erat immūtabile dī. fierēt ḣ.

Fide plurimā hoſtiam abel quā cham ob

Fide plura q patres an tiqui pfide ſūt ꝛsecuti teſtimoniū ufficie ꝛſtat

(c) 2006 Ministerio de Cultura

tulit dō. p quā testimoniū cō/ secut⁹ ē. ustus testimoniū phibēte munib⁹ ei⁹ dō. ⁊ p illam defūct⁹ adhuc loquit⁹.

Fide enoch trans/ latus ē ne uid̄et mortē. ⁊ nō inue/ niebaf quia trā/ tulit illū dñs. Ante trāslacionem enī testimonium habebat placuis/se dō. Sine fide aūt ipossibile est

senec p fidē fc̄ secun testimoniū ustricie. sic̄ apparet ī hoc ꝑbel fide. ī. pfi/ dē mutsi bilitū. obtu/ tic dō hoc/ nā plūma. ī. acceptabi/ lioꝛē ⁊ plis ꝑcij. q̄ cha/ in ⁊ abel. ob. d. hc. fid̄. plūma. ī. pfidē plumam q̄ chaī. q̄ habel: pfide ust⁹ erat. un subdit. p q̄. fidē ꝓbuit eē ust⁹ ⁊ h⁹ rei ꝓcuit⁹ ē testimoniū. un ⁊ ipe thc̄ ait. A sangine abel ust/ ti. secut⁹ ē dico dō ⁊ phibente testimoniū munib⁹ ei⁹ q̄ ea recepit. ī. approbauit q̄ apparuit cū ea celesti ygne dsūpsit. ⁊ p illam fidē ꝓfunct⁹ loq̄r adhuc. ī. nō ē nob⁹ lo/ q̄ndi ut de ei⁹ fide ex̄plū dem⁹. nō enī mor⁹ extinxit fama fidi. tanta fuit fides ei⁹: q̄ mors eā nō extinxit. ⁊ fide ⁊ pacientia ꝓcedē/ nū patr̄ dsolat⁹ filios. ī dic̄: q̄ abel adhuc loq̄r q. alios suo ex̄plo ammoneꝛ. ut ustī/ sint. memēnit eū quidē mors. sī nō eū ob/ mitt̄ ei⁹ glām ⁊ memoriā.

Fide hc ponit aliū exemplū adcōmen/ dationē fidei dicēs. fīs. ī. fidei inuo. enos translat⁹ ē impadi/ sum. nīn erectus ē aīa ne ui/ det nō di/ co ne sen/ tiret. sī; fī ⁊ q̄ de/ longe ui/ det ī alijs mortem ⁊ nō in

placuisse dō. Cre/ de eū oꝛtet ac/ cedētē ad dm̄ q̄ un⁹ ē ⁊ iq̄rētibus se remunerator fit.

Fide noe accepto respōso de hijs q̄ adhuc nō uidbā/ t̄ metuēs aptauit archā i salutem dom⁹ sue. p quā dāpnauit mūdū. ⁊ iher̄ic̄ q̄ p fidē he/ re⁹ ē īstitut⁹. Fide q̄ uocat⁹ abrahā obedīt ī locū ex/ ire. qm̄ accepturus erat ī hereditatē. ⁊ exijt nesciēs q̄ ir⁊

uenebat usq; ī die: ne putaret eē in aliq̄ ꝑte mūdi. iō nō inue/ niebat. q̄ trāstulit illū dc̄ qui ab omniū/ aspectu potāt eū abscondere. nūq ⁊ è q̄ ue/ re fidē translat⁹ ē: q̄ fidē fuit ustus ⁊ ue p/ fidē fuse ust⁹. q̄ fidē placuit dō. ⁊ ī ē q̄ō ar. ān translationē. ī: huic testimoniū. ī. multi/ testabant eū placuisse dō. ⁊ ue sīne fide aliq̄s nō pot̄ placē. q̄ nō pot̄ accedē ad eū. ēdere ī. oꝛtet q̄libet accedentē adeū ī. ſ. oꝛtet credere: q̄ dc̄ un⁹ ē eē ꝑ se dō. inuenit q̄ in/ muenit ē. ⁊ q̄ remuneratoꝛ sit iq̄rētib⁹ se. q̄d ꝑ ens ſ lex: ⁊ notādū q̄ sīne hac fide ne/ mo potīt ūq̄ saluari. h m̄ fides nī sufficit ad sa/

Fide hui⁹. aliud exem/ plū ponit de noe ad com/ mōnationē fidei. dicens. noe respon/ so accepto ad dō de hijs q̄ adhuc nī/ uidebāt. me/ nens aptā/ uit archā īsalutē do/ mus sue. ⁊ ī fidē. ī. p fi/ dē q̄ credit dō dicentī finis ē omis/ carnis ⁊ si/ milia signa uidet diluu/ iū. Adhuc ī. credebat q̄d nō uidebat q̄ meruit saluari archā p q̄ ꝑ. ſ. fidē. ⁊ archā dāpnauit. ī. dāpnabilē ost.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mūdū q dū uider eā fabricare: ñ ēdidit. ⁊ ꝑ hoc ꝯ instituit hēl iustificie q̄ p fidē ē. i. fuit iust⁹ ex fide sic̄ pat̄r⁹ sui. n. n. iustus erat. hꝫ ei ds̄ nō ꝑcepisset. fid ⁊c. hꝫ ad patrē⁹ iudeū dicēdo ostendēs m eis: ⁊ imputb⁹ omnē iusticiā ex fide hūisse exigēdo. ⁊ ponit exēplū d abrahā dicēs. ira fide. i. pfidē ille qui uocat nē abrahā. ē pius docatꝛ abraham obediuit exire uocē⁹ q̄ acceptus erat hēre reditare ⁊ exiit nesciens q̄ uad. ad⁹ dō cui obediuit dicēti. exi d tra tua ⁊ de cog nacione tua. hꝫ at ia fecit. hꝫ enī dicti ē ei ia egsso dra caldeoꝝ ⁊ ia cōstituto mine sopotamiā. nō g dns̄ ꝑcep. ut exp⁹ exet a tra sua hꝫ ut aiiā auellet. neuelit reuti. n. n. exierat in ao ſ redundi tenebat d fidio. qd fidei do uolente ac iuuāte ⁊ illo obediēte fuat amputād. sequit.

Fide demorat ē itra repmissionis tāq̄ i aliena i casulis habitādo ē ysaac ⁊ iacob cohedibus repmissionis eiḋē. expectabat. h. fi dantiū hītē cuncta tē. ē artifex ⁊ cō ditor ds̄. fide ⁊ ipa sara sterit i ututē i cōceptiōē seminis accep ⁊ p̄t tp̄s etatis qm̄ fidelē ēdid eū ee q̄ repmisat.

Fē melius ire. i. uire eme: demoratus abrahā in tra promissionis ⁊ in ea q̄si sibi pmissa: erat tanq̄ in aliena ⁊ i casulis un subdit de moratus ē dicos ica tulis habitāde. cum ysaac ⁊ iacob cohedib⁹ eidē repmissionis. i. sic ysaac ⁊ iacob habitauerunt ibi. nō. n. eodē tp̄e cohabitauerūt. expectabat. q̄ cui⁹ tra habitauit ibi abrahā: q̄ expectabat ciuitatē celestē hītē fundamenta q̄

stabil ē ⁊ firma. ꝙ ciuitatis: artifex ⁊ dnus ē. ꝙ eq̄. fide. i. pfidē ⁊ ipa sarra sterilis imp̄a p̄. ñ mulcarna: accep̄ uirutē. i. fecū dinatē. m cōceptionē seminis ⁊ ē edit p̄ q̄s erat tus. s. ē edit filiū ⁊ nsemo. hac uniq; fide: q̄n ēdidit eū ee fidelē qui repmisit p̄ quide risit ⁊ si exaudio: nō in plena fide sꝫ p̄: ub angli nr̄fide solidata fuit. miserat ⁊ abrahā q̄n ei p̄mittus ē. sꝫ risus ille admiracionis fuit ⁊ gaudij nō dubitacionis.

p

Propt̄ qd ⁊ abuno orti sūt ⁊ hꝫ emor tuo tāq̄ sida celi inūmrabilis ⁊ sic̄ arena q̄ ē ad hora mari⁹ inumrabil.

propt̄ qd. s. q̄ fidelē erat dīm q̄ ⁊ sue abuno uro sarre. t abuno patre abrahā ⁊ hꝫ. s. uro t abrahā emortuo emortuū di cit ad opus accipiēdi sarre utū. q̄tū aduru⁹ senore. t ipm habraā ad op̄ gnandi emortuū die q̄tū ad senectem femina. abo. n. senectus erat sꝫ illa ⁊ sterilis erat ⁊ etate magis ia distructa. ꝑ q̄ iam parere ñ poss ⁊ sterilis ñ fuisset. senex. n. femina ⁊ si adhuc fluat ille solita mulierū d senore parere nō pot̄. d iuuene pot̄. senex u ggne pot̄. sꝫ de adolescētula. sic abrahā. p̄ morte sarre decubitura que iuuenis erat: potuit gnare q̄ iuuenā iuuen⁹ erat. ad hꝫ g dic hꝫ abrahe fuisse ia corp⁹ emortuū. q̄n nō exci femin⁹ cui adhuc edit pariēdi tp̄s gnare tp̄e in illa etate adhuc posset. ad aliq̄d g erat emortuū corp⁹ ei? ⁊ ñ ad oia. Abuno inq̄t tot orti sūt. q̄ sūt tāq̄ sida celi inūmrabile hꝫ dic: q̄tū ad bonos q̄ luce itutē ⁊ multitudine. ad p̄am sidib? ⁊ sic arena inumrabil q̄ ē ad hora. i. lue? maris hꝫ dic q̄tū ad malos q̄ instabilitate ⁊ multo ap̄ arene. mare ē gētilitas. ita maris: ipos gētilitatis. eni ꝑinqui fuit aliq̄ uidi. ñ tñ i gentilitate eiō fuerunt.

Et uncta fidē de fūcti sūt ōs isti ñ acceptis repmis

Et uncta fidem qui q̄tū dā ꝓpositu ex empla adeō indacionem fidei ⁊ recte

(c) 2006 Ministerio de Cultura

eligẽs affligi cũ
ꝑplo di q̃ tẽpalis
peccati habe locũ
oratẽ. maiores
diuicias estimans
thesauro egyptior
ignominiã x̃. aspi
ciebat eñi iremu
nacionẽ.

tẽpat.i.ma
ferozy pec
catis pecẽm
ti. cẽ puta
uit se leta
ri in aula
regis. du
fili sui affli
gẽtẽ. magis
ꝙ filii est
spnere lo
cumoratẽ
ꝑe dico es
tmal ignominiã
x̃ cẽ mai
res diuicias
thesauro egyptior. i. ma
ꝙ estimauit cẽ ferre i
gnominiã x̃ q̃ affluere diuitijs egyptior. ignominiã x̃ dicẽ. t illos qꝫ patiẽt ꝑ ꝑplo. t q̃ sigẽabat
ignominia x̃ futã. t qꝫ moyses sustinuit a suis fribꝫ
quos liberare nolebat: sicẽ x̃ a suis qs redimere
uenit. ille. u. dicunt x̃ ꝺmonium hꝫ: ipm mo
yses. uel nos interficiẽ. sicẽ interfecisti egyptiũ: qꝫ
in paciẽtia sustinuit sicẽ et x̃. aspiciebat. u. ieiunã
paciẽtia sustinẽtiã remuneratiõnẽ. adq̃ ibat.

Fide reliqꝫ egyp
tii nõ uit animo
sitatẽ regis. inui
sibilẽ eñi tãquã
uidẽs sustinuit.

Fide. i
moyses re
liquit egyp
tum odio. fu
rit. nõ ui
tus aiosita
tẽ regis cui
ẽtiũ uidẽ
q mortuo
egyptio:
discessit in terrã madian. fi q̃ ꝙ fugit in terrã
madiã: nõ fuit metꝰ si; fidei qꝫ debebat se
adꝺ liberari. noluit ibi manere. ne eẽt cã ac
tiõnis. si impatiẽs ꝓcẽs se ꝑcipitaret et tẽp
taret dñm. q̃ ẽ diabolicẽ. sci. u. q̃ duꝫ hinc q̃
faciãt nõ debẽt tẽptare dñm. si; cedẽ. ut et
dñus loc dederit uidis. q̃ i suis ꝑcep dicẽs. si
uos ꝓsecuti fu. i. u. ei. fu. i aliã. inuisibile. u.
qi io ñ fuit uitꝰ. qꝫ inuisibilẽ. i. dñm q̃ ñ u
debat uidẽs. i. ac si uidẽt sustinuit et ideo cõ
fidit expectans qꝺ promiserat. et io nõ rumpit.
hec moyses.

Fide celebrauit
pascha et sãguini
effusionẽ. ne qui
uastabat ꝓmo
genita tãgeret eos.

Fide. i
celebrauit
fuit. hoc uniq;
fide qi sic ere
didit ꝑ ipm sal
uãs. s. illos a
phone et nos
a diabolo. et
celebrauit effu
sionẽ sanguinis quo linuret utrosq; poteꝛ. et sic
luminare domus. ne angelꝰ perciẽs qui uastabat ꝓmogenita. i. ꝓmogenita egyptior. tãgeret eos
sangnie exhibitꝰ q uniq; fidẽ ẽ infiga labandor
ꝓsangnẽ x̃. hec.

Fide trãsierunt
mare rubrum.
tãq̃ ꝑ aridã tiã
qꝺ expti egyptij
deuorati sũt.

Fide. i ꝓ fidẽ
qua debebãt
dꝺ ꝓmitẽti:
trãsierunt
mare rubrũ
tãq̃ ꝑ aridã
tiam. et ne
uideretur hoc
casu fecisse ẽ
non fide. t ne uideꝛ
fantasia fuisse. addq̃ expti egyptij deuorati sũt sicut et ꝑ baptismũ
fidelis trãseũt remissis peccatis tãq̃ egyptij
cũ diabolo ꝓncipe tenebrarũ submissi.

Fide muri iheri
co corruerunt.
ẽcuitu dieꝝ. vij.

Fide. i ꝓ
fidẽ habe
bãt. muri ihe
richo corruerũt
ꝓpleto a le
uitis archã
dñi portatib⁹ et eneis tubis clangentib⁹ ẽcuitu
vij. dieꝝ. sic hꝰ mũdi obstacula cadũt ad uocem ꝑ
dicatiõ. dñi i hỹ tpi ecclia nouat. x̃ duce tãq̃ iosue
ẽcuitis tiarũ orbẽ. hec.

Raab fide mere
trix nõ ꝑiit cũ iere
dentibus. excipiens
exploratores cũ
pace.

Raab licet
ẽet meretrix
ñ peruẽit ẽ in
credulus et hoc
fidẽ. i. ꝑ fidem.
hãc. s. qi ẽdi
dit tiã adꝺ
udis trãsedã
et io excepit
exploratores eoꝝ. ũ subd. s. excepit
eos exploratores ẽ pacẽ. Ꝺ ꝙ uos
facẽ debetis. q̃ ꝓphas et x̃ audistis. uniq; debetis duo
testamenta ꝑ apostꝺ tãq̃ exploratores a x̃ missos
cõdo excipere. et ita ẽ infidelibus ñ pibuit: et qꝺ qi
mitta fidi fcã dixit et ꝑ ista cõtrũ exẽpla posui.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Qt qd adhuc dicã? deficiet.n. me tpꝰ enarrãtẽ ogedeõ. barac. sãson. iep te. dd. ⁊ samuel. ⁊ aliꝰ pphꝰ q pfidẽ ducerũt regna opati sũt uth cã adepti sũ re pmissionel.

Qt qd adhuc dicã? ſ uolo ſingla pla q fide fca ſũt ſ qꝫ infinita ſũ. deficiet.n. me tpꝰ epla huꝰ t tpꝰ ure. enarrãtẽ dege deon qlũ accepto ſig no uelleꝰ a dño iuxt ſ madiam. taſ cũ .e.e.ẽ. uirtꝰ expu gnauitq; eos ſ oetu ꝙ barac. d quo i libro iudicũ legr. q iabin rege canahan. afflixerẽ filios iſrl: uelocia pphissa. q iudicabat iſrl tpe illo pcepit barach filio abinoem. ut assumeret. x. ꝯ. pugnatoꝝ secũ ⁊ irꝝ ꝺ hẏſarã pncipẽ exercꝰ iabin. qui dix se ire. ſi ipſa ẽ eo uret. itaq; ⁊ uult ipã ẽ eo. dns aũt ꝙ ierunt exercitum iabin q ꝺ aggrauatat hẏſara ad tartarẽ eyſo. fugitq; hẏſara ad tentoria iahel uxoꝝ haber cyneu. ꝙ cũ absconditꝰ da mulier iahel clauũ tabernaculi peussũ ẽ malleo defixit mediũ eiꝰ usq; ad terã. ⁊ mortuus ẽ. ⁊ ecce barach sequens hẏſarã ueniebat. egressaq; iahel i occursũ eiꝰ dixẽ ei. uenı ⁊ ostendã t uirũ quẽ queris. q cũ intrasset uidit hẏſarã iacentẽ mortuũ. humiliauit ꝙ ds die illo iabi regẽ chanaã coram filiis iſrl. ⁊ ꝺ samsõ q ut legr i libro iudicũ afflixit philistheos. ⁊ ꝺ iepte. q cũ iret ad pugnã ꝛ hostes uouit dño. qm si triumphi ꝺ hostib assequeret rediens. q primo occurreret offerret dño. occurritq; ei filia. q immolauit. n laudat iepthe. q filiã occidit. si q pfidẽ do uincere hostes supauit. Abrahã ũ nõ solũ nõ culpat crudelitatis ẽmine. uũ ⁊ laudat pietatis nomine. q filiũ nõ secutꝰ si; obediẽtiã uoluit occidere. ⁊ mito qr uirũ putatiu di sit hõo q iepte filiã sibi occurrẽtẽ occidit. cũ id se uouisset dõ immolaturũ. q ei reuelatu ꝺ pheo uicturi. primꝰ occurritꝰ. n samsõ aliꝰ excusatur. qui se ipm ẽ hostib ruina domꝰ oppressit n q ipſi latentẽ hi uiderat. q pulli miracla faciebat. Seqr.

⁊ ꝺ dd ⁊ ꝺ samuel ⁊ ꝺ aliꝰ pphꝰ q pfidẽ ducerũt regna ⁊ opati ſũ iustitiã. i. equũ iudiciũ ⁊ iustitiã dare que singli faciunt. dicẽ ũ q qdã fide opati ſũt. sapienter hystoriarũ cõmemoratione utitur. ne sermonẽ suũ preter. burẽ quadã tãgẽs. n. eiõ ut cuiꝰ n diceſ molestus effectꝰ ẽ fugit deſiderantem longitudinẽ ne fatiget audientẽ. Seqr. ⁊ adep ti ſũt fide repromissiones. i. ea q repromittebantur ut victoriã ⁊ alia promissiones inter fce ſũt patrib? ut dd abrahe ⁊ aliis.

Obturauerũt ora leonũ. extinxerũt ipetũ ygnis. effugerũt aciẽ gladij. cõualuerũt ꝺ infirmitate ⁊ fortes facti ſũt i bello. castra inierũt exercitꝰ accepũt mulieres de resurrectione mortuos suos.

Obturauerũt qꝫ nõ tm hoies uicerũt. ſ ⁊ bestias. q ꝙ turauerunt ora leonũ ut daniel ptalẽ numũ p figuram pfuit. sic i sequẽti. ũ aut. seen ſũt. solꝰ u. daniel fig caput ora leonũ clausisse. ⁊ soluis ysaiaꝰ sect? sic ⁊ in pso ⁊ ptalis numus p singlaris ponit ũ dr. dissipauit re. i. pnceps ueneriũt. sic regeſ dixit p herode. ⁊ pncipes p pilato. Seqr. Extinxerũt impetũ ygnis ut ds puer mihi anabucho informatẽ ygnis ⁊ effugerũt acẽm gladij. i. ecce acemetũ gladio: ut iosue dd ⁊ alij mlti. ⁊ conualuerũt ꝺ infir. ut ezechias ⁊ iob. ⁊ fortes fcti ſũt in bello. i. i pho ut iosue ⁊ iudas machabe? ⁊ alij. ⁊ castra exercitꝰ. i. inimicoꝝ sepe inierũt in fugã. mulieres i acceperũt mor. ſũ. uenientes ꝙ resurrexẽ. i. reuiuiscentes ut p helia ⁊ p heliseũ fcm ẽ. Attendendũ ẽ q iuxta. sepe patrib? in hys q dicta ſũt ⁊ aliis huiꝰmi tẽpal felicitas monstratẽ celebrat. i nouo a tes. nõ est ipſi talia uerũ. an dicit ds talia ad uetere hoĩẽ pmissa. ut pr eũ n intelligat alio largiora ⁊ ãne felicitatis: que ad uetẽm hoĩẽ pmittit. i. ad nouo aũ noue hoie noui noua promittit. i. etna. uñ ⁊ isie in secretu inimicoꝝ uoluit pati ⁊ mtis?

(c) 2006 Ministerio de Cultura

mou rang᷒ delict᷑ ad᷑. ut gr̃a noui. ꝛ. ꝛ̃mdarer᷑. qua discerem᷑ alia᷒ q̃rere felicitat᷒. que nō ē
urisse. p̃ea ꝰ erat misp̃e. ſ; resurrectionē ſuā
nō aliꝫſ ſ; ſuis ostenderat. ut ibi discer᷑ q̃ sibi sp
arēt. ut ꝝ̃ exēplo suo carnis exhortaremur
fideles. tempale felicitatē p̃ etna ꝛ̃pmle. usq;
ad mortē pulsi p̃sequēt᷑. ac seuiēt᷑. ꝛ. q̃ uic
to ꝛ oppſſo supbe illudet᷑ q ꝰ carnē suā resus
citauit. ꝛ discipuloꝝ aspectib᷑ ꝛ oculis᷑ rediuit.
usq; uidētib᷑ mediū ascendit. upos hedificauit.
ꝛ q̃ expectare debem᷑. ꝛ p̃icare. euuelluſſim᷑
unitate montiū. un ꝛ iacob᷑ uetꝰ ꝛ no. ꝛ. dis
pensatiōē dimitt᷑. sustinētia᷒ mq̃ iob audis
tis. ꝛ fidē q̃ uidistis. q̃ dixit mala tēpalia pati
amini. ut iob. ſ; p hac sustinētia nō tēpalia
bona spāte que illi aucta redierūt. ſ; etna po
ſſ᷑ que in ē possessurū. Seq̃r.

Aly aūt dixerūt nō suscipiē tes redēpcionem ut meliorē inue nirēt resurrecta onē. Aly ꝰ ludi ba ꝛ ūba expti. ſlup ꝛ uicta ꝛ car cere. Lapidati ſt̃ secti ſt̃ tēptati ſt̃ i occisiōē gladij mortui ſūt.

Aly aūt. Ecce supīor ū ē quāta p fidē fecerūt m dicat q̃a p fide passi sunt q̃ p̃cepta p fidē optati sūt ꝛ aūt p fide passi sūt. Aly. ſ. dixerūt ſt̃ mecū. ſ. nō sues cepiēt re dēptionē. ſ. euasionē p̃sentē de manu ua mecū ut meliorē resurrectionē. ſ. uel etiam melioꝝ illa redēptione. ſ. libatione. ꝛ ymien. re. tāto meli. q̃ magꝝ patiebant. q̃ magꝝ eni q̃s patē. tanto gl̃osi᷑ coronabit᷑. Aly ꝰ ludibria ꝛ ūba expti sūt. ymſt̃ ꝛ uincla ꝛ carc̃es. p ꝙ q̃ dic̃ ymſt̃ ꝛ uincla ꝛ carc̃es. p ꝙ q. dic̃ ymſt̃. notan ꝙ meliꝰ p̃ fuisse. lapidati ſūt. ut ihremias in egypto. ezechiel in babilone. secti ſt̃ ut ſo lus ysayas. tēptati ſūt. p̃ multiꝙ. in occisiōē gladij. ſ. in gladio fca. mortui ſūt. ꝰ ozias

uolauit. Ecce p ꝙ patet q ꝛ in illis patꝰ uerꝰ. ſ. q̃ſ rara. fuerūt dī ī usq; ad mortē ꝛ̃pla patientie. a sanguine abel usq; ad sanguinem zacharie. quoꝝ sanguinē dic̃ dñs ab eis ꝛ̃ exigēdū. qui in patriū suoꝝ a q̃ꝰ illi occisi sūt in q̃rare p̃sisterent. ꝛ mo. ꝛ. n̄ ꝰfuit. n̄ de ē bonoꝝ fidēliū multitudo. qui ī ista tēpali felicitate p̃ polleāt. ꝛ mea largitate dī bonitatē mīamq; expiauit. uerū adhuc ī subō alia antiquoꝝ pa
tientie exempla. dicēs.

Circuierūt i me lotis ꝛ pellibus caprinis. egētes. angustiati. afflicti. q̃ꝰ dignus nō erat mūd᷑.

Circuierūt. mīta loca mādi. ymo lotis melota uestis ē de pi lis camelorꝝ. ꝛ melior ē aīal. q ꝛ tegꝰ dr̃ cuꝰ pellis melota dr̃. ꝛ ē ualde ſ pria ꝛ impel liꝰ capinis ut helyas ꝛ alij. Seq̃r. ymmo ſ necessarijs. angustiati ſ. ea aī. afflicti laboribꝰ. quib᷑. ſ. quoꝝ ꝰsecutiōē. dignꝰ nō ē mundꝰ. ſ. amatoꝛ mūdi. ꝛ iō. ne uideſ hāmur ab tribulatiōib᷑. ꝛ quib᷑ dignꝰ nō. ē. m. ſ. ado erāt uideſ hoīb᷑. q̃ nō ēēnt dignū habi
tare int̃ eos. Seq̃r.

Inſolitudinibus errātes ꝛ īmōtib᷑ ꝛ ispelūcis ꝛ ica ūnis tre. Et hij oēs testimonio fi dei pbati nō acce pūt repmissio nē dō p nob aliq melioꝝ puideme ne sin nob cōsummarēt᷑.

Insolitudinibus. errātes. ut marbara ſ. ꝛ scopulis ei. ꝛ in cauernis hely ꝛ. ſ. ꝛ in abel ly p̃pharū sub regabel ꝛ mīmali᷑ ꝛ ispelūcis ꝛ montiū tre. Distingue. spelūce sūt. que naturales ſt̃. cauerne. que aliquo casu fiunt. ꝛ hij q̃. tāta p̃ fidē antiq fideles opati sūt ꝛ passi p fide. ꝛ tm hi oēs pbati testimonio fidei. ſ. q. fideſ

(c) 2006 Ministerio de Cultura

de hiſ phibuit: nō adhuc ꝛceptū reꝑmiſſionē. i. plenā ceꝑiſ ⁊ aie beatitudinē. i. duaſ ſtolaſ. ⁊ ſi ſingulaſ. ꝙ ꝓnob aliq̄ melio ꝓuidente. ut nō conſummarentur. i. ꝑficerēt ſine nob. ut in eōi gaudio oēs. maio fieret gaudium ſingulo. ⁊ ſi .n. ſingulaſ accepit. nō tñ gemina ſtolā habebit uſq; ad eōem reſurrectionē. ut oēs conſummacio fideliū ſimul fiat. ⁊ illi poſeſſ nō acce. ſtaī ꝛep. i. reꝑmiſſā uitā. uſq; ad illū. ē nō. ꝙ ꝓu. ꝑ. n. alq̄ mg. ſ. ut naturam uitām aſſumeret ⁊ gloriuſ eſſ nobcū exaltaret. un ad. ut nō ſine nob cōſummarēt. i. requie ⁊ uiſione di fruerēt. ⁊ ſi illi uenerit ſuo qui tā diu expectauerit requiē: nihilomg nos teneam. qui ſtaī acceꝑim.

Voq; ꝓ fidei emenda cionē ad illō q̄ ceꝑat ue nie. ecce tanſ eſt ad paciēciam phib modiſ. ⁊ ꝑcipue ip ſius exemplo. qui q̄ aliq̄ ſuſtinu erūt iōq; q̄ ꝑ hāc eām fiē ⁊ ꝑ alios ⁊ nos hinc tanta nu bē teſtium .i. multitu dinē ſequ. q̄ fuit teſtis fidei. qui ut nubes ere plo ſua mul tribulaci onū noſ re frigeret. ⁊ doctuſ cō pluit impoſitā nob i exē plo fidei ⁊ opm: deponētes ꝓpoſ omne pond peccatoꝝ q. iā. ⁊ peccatū cui ſtanſ noſ. i. peccatū q̄ circūſtat ⁊ timinet nō. ⁊ ſi nōdū inſiſt. ⁊ deponētes. oē. pōd. i. tediū qō fit ꝑtribulacioēs. ut. ſ. iā nō tedeat pati ⁊ ꝑcurꝛ. curꝛū. noſ. i. renūciantes peccatis que undiq; circūuenimur. ꝑ paciētiā ſuccurri amꝰ; expedia

ciam ſine dubitacione: adeāmꝰ marturu. q̄ e ꝓpoſitū nob. eam dico: aſpicientes in auctorem fidei mplenti ⁊ itm conſummatorē nri ihū. qui q̄ tamē e dator fidei currere debem? ⁊ q̄ ip ſo conſummat plena beatitudine: ⁊ q̄ ipe ide paſſus e. un ſubd̄ qui eīno gaudio ad q̄ ꝑ paſſionē uenit ſ ꝓpoſito: ſuſtinuit crucē confuſione ꝛnēpta. i. nec gloria ꝛcepta humana. ſic ⁊ nos eīno gaudio ꝓpoſito nob ꝑ habita confuſione debem ꝛcere. ⁊ ꝓpe e gaudio. uepat regnu: pone ſuſtinuit cru. ihū. cōq̄ uoluerūt eū urbe rape. ut facerēt regē. q̄ noluit q̄ erat una humilitatiſ. oīa .n. bona terrena ꝛnēpſit hō e. ut cōtēpnēda moſtret: ⁊ oīa terrena mala ſuſtinuit. q̄ ſuſtinēda ꝑ cipiebat. ut ñ in illi q̄reret felicitaſ. ñ in illiſ nimiet. infelicitaſ. natuſ .n. d̄ matre q̄ q̄uſ auuo untacta ꝛcepit. ſēꝑq; untacta ꝑmanſerit: fabro tñ deſponſata erat oēm carnal nobilitatiſ ammone ꝛcepe. Mat. ⁊ incunctate beꝛlee. q̄ mē oſ unde cunctaſ erat exigua: noluit q̄ q̄ terrene cunctaſ ſublimitate gl̄ari. pauꝑ. n. fel e q̄ te oīa. ne terrenis dumtaſ q̄ſquā ꝛvol leret. noluit rex ab hoīb fi q̄ humilitatiſ ui a oſtendebat miſeriſ. eſuriunt. q̄ oſ paſcit. ſitiunt: q̄ e fōs ſicientiū. fatigat e ꝛcepe q̄ uia nō ſtatt meatū. obmutuit ⁊ obſurduit: ꝑ q̄ mutuſ loeut e ⁊ ſurd audiut. uicē e: q̄ infirmitate uincta ſoluit. mortuſ e: q̄ mortua ſuſcitauit. amore utq; ei ſimilia pacimur. Tūc .n. lex ipleb. dū ñ cupiditate rerū ꝑpetuum ſ; carnale alq̄ ꝑcep fuit quetq; ꝑcepit.

Becogitate. H. eū q̄ talē ſuſtinuit a peccatoꝝ ad ſū ſemetipſū cō tradictionē ut ñ fatigemini aīs uris deficientes

Rece .n. q̄ q̄ ihc ſuſtinuit ꝛcē: debet noſ mare. q̄ hoc ⁊ mun. ſ. qō cōtradictionē q̄ aſpicite ihm qui ſuſtinuit crucem. rece .n. ū ſeq̄ mini eū qui ſuſ. ñ dico ī mbꝰ ſ; aduſus ſementy. i. in

(c) 2006 Ministerio de Cultura

Nõdũ enĩ usq; ad sãguinẽ restitistis aduersus peccatũ repugnãtes. ⁊ oblm estis ꝛsolonis q̃ ub tãq̃ filius loquit dicẽs. Fili mi noli negligere disciplinã dñi. neq; fatigeris dũ ab eo argueris. Quẽ enĩ diligit dñs castigat. flagellat aũt oẽm filiũ quẽ recipit.

Nondũ. n. qĩ ⁊ non debetis ꝺ ficere nõ dũ. n. rst tistis usq; ad sanguiq̃. i. ad effusionẽ sanguinis. ⁊ſi uña a mulistis. ꝓfectior in hac uita dilectio nulla ẽ ea ad q̃ sci mẽes puenerũt. q̃ ꝺ peccatũ usq; ad sanguinẽ restiterũt. ſõcq; mul ria ẽ pro mẽte in ea ꝯa ozare. ⁊ debem' oõnib' ꝺmdari. ꝓ alijs aũt ꝺfueris ꝯat. uos dico aduersus peccm. i. infidelitatẽ. ⁊ ala ꝗlib' peccã repugnãtes. q. bonũ ẽ. ⁊ nẽ ĩ nõ debetis ꝺficere. ſi adhuc face rdẽ. ⁊. i. q̃ estis uos oblm consolonis. i. ꝛe inceptã cõsolã tis. q̃i nõ debetis oblmisci q̃ cõsolacio. i. ꝛ cõ solatoꝛ. loquit uob tãq̃ filijs ei. i. ꝛ. a q̃ fit ꝛsolacio loq̃r inq̃ dicẽs fili mi ꝯ sũr ubi ꝛ mpubus salomonis. noli negligere dis. d. i. tribulacioẽs quib' eruditis a dño. neq; fati gris usq; ad defectũ. dũ arguer is abeo qui purgat peccã ⁊ nõ debes fatigari dũ ar guer is. quẽ. n. diligit dñs ut coronet. casti gat. i. cathũ faciẽs corripiendo. flagellat aũ quolib' ñ filiũ q̃ recipit. i. q̃ receptũ ẽ ĩ hedtatẽ eternã. add omnẽ ⁊ unicũ q̃ sine ꝺi peccõ. ſi ꝯ excepti est a passione flagel lor. ⁊ exceptꝰ est animo filior. Nunc ille ve ꝛis ſ nat. equat pat' uniꝺm ꝺi ubũ quo fca sũt oĩa. ñ habebat u flagellaret. ad ꝯ aũ carne indutꝰ ẽ. ut sine flagello nõ ẽet. qui ꝯ flagellat unicũ filiũ peccõ. reliquit ad optatũ q̃ ẽ ẽ peccato. Nunc filius peccõ. nõ ĩ filiũ flagello. exẽplũ nõ ꝓponit ut passionib' suis. Nõ ꝯ turbari debemus. ẽ aliqs tõs gũia ⁊ in digna ꝓpter. ⁊ oblti nõ sum' que pacie ut ꝛ ustidꝫ scẽsq; scor. ⁊ ante nõ h ustitiã ⁊ mãam di. Justicia ẽ. in eo q̃ flagellat. mia. in eo q̃ reci pit. Ante nõ ĩ. q̃ nõ aut oĩs qui flagellat' filiũ ẽ. ſi; oĩs filiꝰ flagellatur. dic. u. nullꝰ recipitur ⁊ ꝙ flagellat omnẽ filiũ. ꝛõ.

Inclisciplina pse uerate. ꝙ tãquã filijs ub offert se ds. Quis enĩ filiꝰ q̃ n corripit pat̃.

Perseuerate usq; ĩfinẽ ĩdisciplĩ pacienter fe rendo. ⁊ de beris q̃ mihi q̃ disciplinã dat. offerr se tãq̃ filijs. i. patrem se ẽ ostendit. q̃ ꝑat ꝑfunctudine humanam subdẽs. quis. n. filiꝰ quẽ nõ corripit pr. ⁊. eum ñ der disciplinã pat̃ ei. ⁊ dat disciplinã ut nõ auferat miam. cedit animacõẽ. ut reddat hedtatẽ. ſi promissa patis bñ agnouistis. non timeas flagellari ſi; ꝙ hedari curre sub ma nu patis flagellantis. q̃ dũ flagellat: cru cit adhedtatẽ. noli ẽ inq̃ seruꝰ pueris. ut dicas plus amat pat̃ mis fratrem meũ. ẽ ꝑ mittit facere ꝙcq̃d uult q̃ me. q̃ si me mouo ꝛ nutione ei. flagella intermo. Lor' gaudẽ sub flagellatis. q̃ ⁊ seruatẽ hedtas. illis ad ꝛpls par cit quos meũ dãpnabit.

Odẽ si ext̃ disciplinã patris estis. cui ẽ participes facti sũt oĩs. ꝗ ad ultꝝ ⁊ nõ filii estis.

Oẽ si ext̃ disciplinã q̃ uos filij facte indisciplĩ ꝗ si ext̃ disciplinã estis cui discipline participes facti sũt oĩs filij di ꝗ ei us adulterini filij ⁊ nõ legitimi. ⁊ adultꝝ. i. diaboli possessio. ⁊ nõ filij di. Hoc ĩ uere uocari ꝓtem q̃ ex ad ultꝝ genuerit. q̃ ab eo genti ñ dñi filij legitimi.

Deinde patres ⁊ carnis nr̃e hũm

Deinde. hic. hic rõ ostẽ ditur q̃ ẽ debent in

(c) 2006 Ministerio de Cultura

eruditores.ꝛ reue
bam illos. Ho mi
tomagꝰ obrepabi
m̃ pat̃ spuum.
ꝛ uuiem.

disciplina
qñ. Expmus
sis patet
q mdiscu
plin̄ debet
pseuare:
dem̃.i.ex
cui di; secm
nib̃ uo por intelligi q
hjsmodi quide patet ca
mis mrc. nã aie eruditores.ꝛ reuebam eos.
reuerti e ꝛ tunicae honorē impendo. hōne s.
mitromagꝰ obrepabm̃ pat̃ spuũ. animarum
q nō sut̃ d m. uc corpa expatib; ꝛ uuiem̃ qñ
uē. ido debem̃ p̃parare. qz p eā uuiem. me

Et illi qdē ī tpre
paucoꝝ dierum
scm uolūtatem
suã erudiebāt nos
hic ait qd utile
ē ad id mrecipi
ēdo scificationē
ei.

tnū
Et illi qdē
hec ata ro
hꝫ ostendit
qr obrepād
ē dō. ꝛ .i. qz
illi d̃. s. pa
tres carnis.
mtpre pau
coꝝ dierū
eruditbāt
nos. ꝛ hꝫ s.
uolūtatem
suã .i. ihs
que uolebāt. s. muarni. hꝫ at̃. s. pat̃
spūũ eruditt nos ad id q utile ē. i. ad
fidē ꝛ bonã uitã eruditt dico. s. sum̃ imrecipi
ēdo scificationē ei. i. si recꝑim̃ disciplinã ei
que nos scificat. ꝛ ita eruditt ad id q utile ē
s. ut recipiam̃. scifi. ei. i. mūdiciã ei.

Omis ãt disciplina ipleri quod
uidr nō ee gaudij sꝫ meroris pea
ãt fructū pacis
tissimū exercitati
pea reddet. i tiere.

Omnis
ãt hꝫ dicit
q potãt
obiee ut
soluat. qñ
dico stante
ondisciplī
na. sꝫ ūum
ē qd omis
disciplina
nō utiq;
illa que a
discēdo no
mdi accep.
ꝛ dici por
scia. sꝫ illa qua peccatis ē ordinata Disci

plina. Hoc gre dr fedia ē eruditio pmolestia
qñ p peccatis [illegible] que hic intelligit. Cū ꝛ disciplin̄ q addiscē
do nom accep. hoc ꝑtā discipi potis dr gre e
pistem̃. Omis m̃q; disciplina in psenti nō
uidr ee gaudij sꝫ meroris sꝫ n̄ ē ita siqs ad
cogitat futa. pea ãt. i. in alia uita excitatis
p ea disciplinã. reddet ds fructū iustitie
i. q iustitia meritur. fructū dico. qui n̄ erit
sic ē fructꝰ hui mūdi. qui nūq; intrāquilli
tate ē sꝫ pacentissimū. i. in oi quiete. possidē
tū. i. pacem q maior nō ē.

Propt̃ qd remis
sas manꝰ ꝛ soluta
ta genua erigi
te ꝛ gressus rec
tos facite pedi
bꝰ uris. ut n̄ clau
dicat̃ qs erret.
mag̃ ãt sanet.

Propter
s. ut habeat
talē fructū
manus. i. affec
ū carnalē q
dm olim cō
plectebamur
m̃ in remissas
. i. pigras ad
demonia.
ꝛ genua so
luta. i. fortitudinē qua
firmitē stat.
ut genibus
q soluta est
refrigerata
carnalit erigite surgū ad dm. ut n̄ ocio tor
pentis. n debilitate hesitetis. ꝛ facite pedib
uris. i. fidei uie. rectos gressus. ū. s. fides ura
recte ieeclat. sine dō q dr. ꝛ si op̃ē pacis dō
q fides recte dr pes. q tm̃ portat. sta rec
tos facite. ut nō qs. i. ut nō aliq; deuiet a
ua uia fidei sic ille q carnales observantias
recip̃. q ē errare. ꝛ nō sit claudicans. i. n̄ clau
dicet. ut q timore passionis turbat. magis aut
sanet. si errant ꝛ tumunt. ꝛ recta gressus fie
pedib̃ recta intentio inoꝝ. ꝛ ē. fac rec. gs.
pe. q. i. habete rectū intentionē. in opibus
ua nō claud. qs in bonis opib̃ erret. a uia rec
tritudinis. i. recte intentionis. ma. at̃ sa. a pec
catis bona intentione opando.

Pacē sequimini ē
omb̃ ꝛ scimoniã sin̄ q
nemo uidebit dn̄.

Et sequimini pacē ē omb̃
qñ usq; ad o
pacem
mini.
ut pa
ce ē ꝛ
ē tribulationib̃ uris habitis q ē dilectio. ꝛ secundū

(c) 2006 Ministerio de Cultura

ꝛ sequmur scīmoniā. i. ꝓfessionē in opib⁹ q̄ fiet
sola nō sufficit. ꝛ scīmo. i. castratē mīrū ꝛ corpis.
Vn̄ bn̄ mūdo corde. q. i. d. u. fin̄ q̄. l. pace ꝛ sci
monia nemo videbit dn̄. adō necessaria ē. ne
vendo. n. ecclīm gregum⁹. Ecce quom⁹ exterm
amatorē boni. i. uhonis dī. n̄ dix̄ in ygnem
mater̄. ꝛ infatigabilib⁹ verbis dabit̄. que in
ira fr̄. si; volēs re ee amatrē boni nō formida
tē mali: aut fine qua ne. u. d. exco ipō qō re
fiōal: re ārer. dānū ē tāe penā. alīō ē amare
iusticiā. si timore gehenne nō facis malū ē q̄ ꝛ
re fiet. q. dns fuīū dī. uidrīū. gaudo fidi rue.
si; adhuc timeo malicie rue. sit g̃ inte pax ꝛ
scīmonia. fin̄ q̄ non videbit dns. nā in dnm dn̄
nō habebum⁹. si; intendēdo in uob ipm ocim gen
gium⁹. sim⁹ pacifici: ut agnoscam⁹ filij. sim⁹ mū
di corde. ut videam⁹ dn̄. Beati. n. pacifici. q. f. d.
u. Beati. m. co. q. i. d. u. Sequr.

Contēplātes neqs
desit gr̃e dī. Heq̄
radix amaritudi
nis surgū germi
nās ipediat uos
ꝛ p illā inquinēt
mlti.

Contēplan
tes q̄ honor
nos adpacē
ꝛ patriam.
ꝛ ne dubi
tetis posse
ee tā paci
entes. quia
gr̃a dī p̄sto
ē. si; cauete
ne desitis et
ꝛ h̄ ē sequi
mini pacē.
nos deo contēplantes antēcōne mi
ra: neqs nō solū nos desit gr̃e dī
q̄ nō solū d nob. uerū ꝛ d alijs sit ea nob. Di
ligenter intendite ne dēsit neqs urīm desit gr̃e
q̄ humane p̄curatis mīrū sepe repellit. h̄ ar in
potestatis remie gr̃am cauete neq̄ radix. s.
mala cogitacō amaritudīs. i. noxie delectōis
ex q̄ fluent amaritudo surgū gīnās. i. ad
offensum. ꝛ opacōnē uenīēs: impediat illā gr̃a
ꝛ p illā amaritudinē. nō solū ille in q̄ ē si; ꝛ ei⁹
exemplo inquinēt mltī alij. ꝛ ī gr̃ie ē. Radix a
maritudinis ē mala cogitō. q. sic radix ama
ra dulcē fructū nō ꝓfert si; siu similes. i. ama
ros. ꝛ fons sulfureus aqs nō habiles ad bibēdū
ua mala cogitō non dulcē fructus. i. delec
tacionē ꝛ opa: si; amaros generat. quibus
impedīdntur ire ad celum deinde quomodo
contemplari debeam⁹. ne qua radix amari
tudinis germinet: ostēdit p partes in quibus
aliquos ex illis notat. subdens.

Ne quis fornicator
aut ꝓfan⁹ ut esau
q̄ ꝓpt̄ unā escam
uēdidit ꝑmogeni
ta sua.

Ne quis ꝛ c.
q̄ irēplamer
etote. neqs
urīm sit fornī
cator ut eū
fide teneat
carnales ob
seruātias q̄
ceubinā. que ē spūal fornicatio.
a. ꝓfan⁹. i. prfus fidē negligens
ꝛ alien⁹ ado. ꝓfanus. n. dr. q̄ pro. i. longe a
fano. i. templo dī. i. penit⁹ irreligiosus. ut esau.
ꝛ adultā. neqs sit fornicator a. ꝓfa. ut esa. erat. n. mī
tudeos aliq̄ sectatores esau infornicatiōe ꝛ meastri
margia. esau dr fornicator q̄ ē voluptatē patis
ꝛ matis uxores alienigenas duxit ꝓfan⁹ dr. q̄ cas
trimarg⁹. i. uentis seruus extitit. ꝛ gulosus uendēs
ꝑmogenita lenticla rufa. un̄ subdit. qui ꝓpt̄ unā
escā uendidit ꝑmogenita. ꝛ ꝑmogenita sua. i. dig
nitatē ꝑmogenitor. ꝑmogenita. n. h̄ appellat
honorē ꝛ dignitatē sacerdocij. q̄ an sacerdotū aaron.
ol ꝑmogenit: ol ꝑmogenit sacerdotal erat. sic
fuit sem. ꝛ h̄ erat magn̄ dignitatis. q̄ ꝛ dūba
ꝛ hereditate patria maiorē porcionē sumebat.
uestituq; ornatu locupletior splendebat. eiq; be
nedictio dabat̄. Ecce q̄ peul a religione fuit esau
q̄ puenire dedit benedictionē. ꝙ sem ī o memo
rat: ut ēhorret̄ ab illo similitudine.

Scitote ēī qm ꝛ
ꝑea cupiens here
ditare benedicti
onē: repbatus ē.

Scitote. n.
q̄ ne sitis ut
esau: q̄ ipse
repbat⁹ ē. Sa
tote. n. qm ꝛ
ꝑea cupiens
hereditare be
nedictionem
repbat⁹ q̄. ado.
ysaac affirmante bñdictionē q̄ fecerat iacob.
Ita cauendū ē ibi. ne ē p⁹ meritum ēberēt rep
te benedictionē repbemur. ꝛ penitētia ei⁹ non
ualeat. ut. n. infructuosa erit penitētia ī ē rei
figa. ñ esau ꝓfuit. un̄ subdit.

Nō ēī inuenit pe
nitētie locū quā
q̄ cū lacrimis inq̄
sisset eā.

Non. n. q̄ de
catur bene
dictione. nō
. n. inuenit lo
cū penitētie
. i. uenie spēū.
ꝛ bñdictionis
ꝑ penitentiā. nō q nō pe
niteret si; q̄ nō peniteat
ut debuit dieē. veniāt dies luct⁹ patris mei.

(c) 2006 Ministerio de Cultura

¬ occidā fr̄em meū iacob. nō mouent dico: q̄ quā
maluissēt eā. bñdictionē ꝑ lacēmiſ nō ē ūa pe
nitētia. lacēre .n. ille potiꝰ ſtūr gemchignatione
ō fr̄em ¬ ge dolore amiſſi honoris q̄ exhumilita
te. ūaq; penitentia.

Nō eñ accesſiſtis adtractabilē ¬ ac ceſſibilē ignē et turbinē. ¬ caligi nē ¬ procellā ¬ tube ſonū. ¬ uocē uerboꝝ. quā q̄ audierunt excuſauerūt ſe. ne eis fieret ūbi

Non eñ dixerat ¬ mo
uerat ne
quis desir
gr̄e hiſ mo
riſ. q̄ſ ſubdi
dit. ñ deb
aliq̄ſ dēē
para ē eñ
gr̄a ¬ hꝫ ē q̄
hꝫ oſtendit.
nō .n. accēſ
ſiſtiſ ad aſp
tatē legiſ
q̄ dſcribit.
ut eccīa
intelligat
ſuauitaꝫ
gr̄e. ꝯoſ .n.
ꝑpauorem rē rei ē. ut alīam dꝑmāt arq; exue
nuēt ut ſic altꝰ emunēta clareſcat. ſic apli ex
ꝑatione illoꝝ. que fuerūt inuenti .t. uīa ma
iora dēlarat ¬ meliora. illoꝝ g̃ aſpnatē deſcēdē
ant. ñ accēſ. ad ignē tēnabilē .i. palpabilē. ¬ ac
ceſſibilē. q̄. ſ. monti. corpli accēdēt. ſ; ad ſpīm ſem
q̄ ē ygnis aſſumens pcā. ad q̄ nō monti corpli
ſ; ſpūi mētis ūt. ¬ ñ accēſſiſtis adturbinē. ūbo .n. ē
uis uentoꝝ ē gñdine ¬ pluuia. hꝫ adiūcta lagis
inundatione fca fuit. ūbo aūt figēabat ipetū uentoꝝ
q̄ ꝑ legē mag dñata fuit ñ aūt uentꝰ adſerenā
tatē ūtutū. ꝑ gr̄am ſpūs ſcī. t ūbo figeat omna
cionē ipſiꝰ legis. ſiq̄ſ hꝫ t ipſe fecit. monat. ¬
caligine. caligo ē tenebroſitas ygnis ¬ fumi q̄
figeantur. q. obſcura erat lex. caligo .n. obſcuri
tatē legis figeat. ñ ū clara intelligentia ē. ¬ ꝑ
cellam. que manet ē q̄ turbo .i. tempeſtas. q̄ q̄q;
ñ ꝑpellit. hꝫ ē ſeruꝰ peccati ſ operationē que ꝑ
legē tebat hoīes. ñ aūt requieſ ē animis mpfec
tis. t procella figeat ipām uidentā legis ¬ tube ſonū
qui ē ſignū mocionis adbellū quo figeat motus
delectationis. qui nō ꝑ legē. ſi ꝑ gr̄am ꝯtingēt.
t ſonꝰ tube. figeat ꝑſentiā ¬ aduentū dī oportētis.
uīn ¬ idē apli alas dic̄. loquēs de aduentu x̄i aduen
tum. ¶ tuba dī deſcendet de celo .i. ī uoce an
gloꝝ. hꝫ adiūctam ī dactione legis fca fuit ut en
da uidoꝝ ꝓna adpecans deuitauit ne audiret

legē trāſgredi. nō hꝫ tropē meuāgho. ¬ uocē ūbo
rū. Vox ūboꝝ intelligit nō ipē die ſi; angloꝝ
ꝑ ſubiectā. n. ēnaturā. .i. ꝑ anglm loquebat ds
moyſi. q̄ uocē tubarū ¬ angloꝝ illi qui audie
rūt excuſauerūt ſe. ne eis. ſi. ūb. .i. ne eis loq̄r
dicerēt moyſi. loq̄re tu nb. nō loq̄t nob dñs ds.
ne forte moriam. nimio tropē fuerūt pculſi.

Nō eñ portabāt qd dicebat. & ſi beſtia tetigerit mōtē lapidabit. & ita tribule erat qd uidebat. moyſes dixit. Exterritus ſū ¬ tremebundus

Non .n. por
tabāt qd dice
batur. .i. nō
poterant ferre
uocē angli ꝑ
timorē. unde
teſ totū mō
tē hyma fu
mare. procellas
q; ¬ thonitrua.
¬ uocem tuba
rū audientes.
¬ dicebāt eis.
longe fiate
amonte. q.
ſi beſtia ¬ ꝓ
tigit montē lapi
dabitur gñdine. ſic
ꝑceꝑat dñs dicēs. longe ſe faciat filij iſrl a
monte q. ſi hō t beſtia tetigit mōtē lapidib⁹
gñdinis mactabit. ¬ ita erat tribile q uidebat
ut ñ audire auderēt ñ accede ad mōtē. nā
¬ moyſes dixit. exterritus ſū ¬ tremebūd⁹. Qui
tū fuit tribile. q moyſen tenuit. ¬ ſi moyſes
tremē ē. q̄ g̃ alij. utiq; multomag tremu fuit. Sed
end q uoce illa ūboꝝ figeat legis ꝑceptio ¬
omnimo. q̄ ꝑfl grauē patiatur ¬ intolerabilē.
q. ſola ꝑceptio erat ſui gr̄a adimplēte. nō .n.
portabāt. ¬ q dicebāt. q. ſui gr̄a ſufficiēter ſ
erāt ad obſeruāda legis ꝑcepta ¬ dicebāt. ſi
beſ. tr. mo. la. monſ ē diuinitus. beſtia dete
r rōnis. qd ē qñ ūbū blaſphemie ꝓfert ī dm.
tangit ē offendit. tangit g̃ mōtē ut beſtia q̄
offendit dm blaſphemia q̄ ꝑcep ſui mia lapi
dari. ſ; ſi in eccīa unde ueniā meditē ſuſcipit.
Moyſes ibi tremit ē. q. tāta erat legis aſperitas.
ut ¬ ꝑfecti tremerent. q. nō erat ibi aduentus
gr̄a. ñ ā ñ impfectas gñis ē ꝑceptio. ē ungi
ſuaue ē. ¬ leue onꝰ. ꝑ caritatē diffuſā ī cordib⁹
ꝑ ſpīm. ſ. Vnd g̃ diſtātia ibi ꝑ paſcha. q agnu
immolatione ī celebratū erat quīquageſimo die
deſcendit ds in ſyna in ygne. ſi plebē longe
ſtare ſentiāt ¬ digito ſuo ſcribens in lapide-

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nõ meorde. ℔ u ſp̃ſ ſeſ qu ẽ dign⁹ dñi uenit. u
gregnu erãt fideles mumũ. m ẏgnes lingus.
nõ ỽlongmq ĩrmãs. ĩmo ſedit ſr̃ ſingłos eoꝝ
ỽ celo q̃ ſeſ ẽ ſubito ſon⁹ qſi ferret flar⁹ uehe
mens: ſonuit. ſ; mullus expauit.
fum⁹: hne ãt ẏgnes ſereñ.

Sed acceſſiſtis ad ſyon mõtẽ. ⁊ ciui tatẽ dñi uiuẽtis thrim celeſtẽ ⁊ admultoꝝ miliũ angłoꝝ frequẽ tũ. ⁊ eccłiã p̃mi tuoꝝ q̃ eũ ſcpti ſũt ĩ ecł ⁊ adiudi cẽ oĩũ dñm ⁊ ſp̃s iuſtoꝝ pfectoꝝũ. ⁊ teſtamti noui mediatorẽ ihm. ⁊ ſãgumi aſpſio nẽ meli⁹ loquẽtẽ quã abel.

Vbi ẏgnis ⁊ ſpe acceſſiſtis. ex ſup iorib⁹ iſta pẽ dẽt. u dicit ad que acceſſerit poſt remocionẽ illoꝝ ⁊ non ponit ẽma eoꝝ que ex oppoſito intelligunt. ſic ſup aſſignatũ ẽ. ſ; p̃mũ qõ ẹ ecł ſequit. ut p ỽ ma gł ſuadat tenendam ẽe grãm. qñ nõ acceſſiſtis ad tã aſpa ſi ac ceſſiſtis ad ſyon mentẽ. i. ad eos qui ĩ alto dñi ſpecu łatiõ q ſpeculari ma gnũ ẽ p̃mu um. ⁊ p. i. ad cumulatẽ dñi ciuitẽ. i. cumb⁹ ſuis urbẽ celeſtẽ dicit. q̃ ut ecł dño haberet. qui eos uiuificat. ſ. ad thrim celeſtẽ. i. ad uiſionẽ celeſtis pacis. ⁊ ad frequẽtã multoꝝ miliũm angłoꝝ. quoꝝ ſocij ſumꝰ eſtis. ubiq; dic. q eũ plib; maior erit bitudo. ⁊ ad eccłam p̃ murorꝝ. i. apłoꝝ qui p̃mi edificauerũt q̃ſ fidẽ illi adunẽtes ſũt. qui apł ſcpti ſũt inter ſe. ſ. ſ; nihil ĩ die dicebantur p̃ter ſcpti. q eoꝝ nomina ſcpta ſũt in libro uite. ac ſi dicat. ne dubitetis ad angłos p uenire. q uñi ãneceſſarios p uenerũt. ⁊ ĩ ẽ qõ ait. qui ſcpti ſũt ĩ ecł: ſcpti ſũt. i. in eoꝝ ordine ſcpti ſũt. Deiñ ſubdit.

aliud p̃mũ dicẽs. ⁊ ad dñm iudicẽ omniũ. i. m̃. eum patrẽ dicit oẽ iudicium. ita ⁊ nos iudicabimꝰ ẽ eo ⁊ ſp̃s. ⁊ ſpũ. ⁊ ſpm. diuiſe hinc. ſ; ita pleq̃re. ⁊ ad dñm ſpũm uiuẽtẽ pfectoꝝ ẽ erit oĩa in oĩb⁹. Erit q̃ ⁊ alioꝝ. ſ; magẽ pfectoꝝ. ⁊ p ſi ſuadẽ acceſſionẽ. ⁊ acceſſiſtis ad ſp̃s. i. ad aiãs iuſtoꝝ pfectoꝝ. quib⁹ ſocij ĩſtis ⁊ ope fuerãt. ⁊ ad ſpm. iuſtoꝝ pfectoꝝ. i. ad ſpm. ſ. q̃ facit pfectos iuſtos. p q̃ ãt ꝯ via hñt ſubire dicẽs. ad acceſſiſtis ad thm. nouũ. ſ. mediatorẽ. i. ad ihm mediũ. mr̃ dñi ⁊ hoies p q̃ poſſũt fieri ſocij angłoꝝ. qz. n. mẽdibile uidebatur. q̃ p mittebat p̃s. ſ. ex hac mortalitate corruptioẽ abiectione. ſꝰmittere puluis futuros hoies. eq̃les angłis dñi. nõ ſolũ ſcpturã facẽ hõib⁹ ut ẽdem ſ;. ⁊ fidẽ ſue poſuit mediatorẽ. ñ q̃lib; p̃cipẽ. ⁊ anglin. ſ; imẽ filiũ. u q̃ uia nos p̃uenire ſeet ad illã in effabilẽ imortalitatẽ. ⁊ ẽ angłis eq̃litatẽ p ipm filiũ oſtendẽ ⁊ p̃bet. parũ. n. erat dẽ facẽ filiũ ſuũ. ꝺmonſtrẽ uie. ꝺ eũ fecit uiã ut p illũ ire mus. ꝺ illis ẽ ꝺ mediẽ q̃ tñ nõ cognouit egr⁹. iõq; eũ occidit. ſ; ⁊ aſperſus ſanguis medici: ualuit ad medicamtũ egri. Venit ut uulnerauit. occidit ẽ ut ſanaret. ſꝺ addit. ⁊ acceſſiſtis ad ſperſionẽ ſanguis x̃i. i. ad ſanguis x̃i emũdacionẽ. qi h oĩa hñt p ihm qui dedit uelt nouũ: ⁊ p ſanguinẽ. x̃i. melius loqr̃ q̃ loq̃r ſanguis abel. q iſte uenia ille uindictã. iſte ſalutẽ. ille dãpnacionẽ cla mat. iſte ĩ ꝓſecutoꝝ ſuoꝝ ũtã. ⁊ indulgentiã ut plozat dño dicere. Pat̃ ignoſce illis. q neſciũt q̃ faciũt. ⁊ nota q abel. q̃ p̃mꝰ fuit mortẽ occi ſus: poſuit p oĩb⁹ alijs quoꝝ ſãgis nullã remiſſionẽ facere potuit. te mulcemus ſanguis aialiũ ſ; ſanguis x̃i fec. ⁊ ꝺ dr̃ melius loq̃. i. ere melius loquitur. i. nos melius loqr̃es facit. ſ. q ihs ẽ filius dei aq̃ redẽpti ſumꝰ. q̃ ſãguis habel qui facit nos loq̃ abel fuiſſe murũ uſtũ ⁊ mfigẽs x̃i imolatũ.

Videte ne recuſetis loquẽtẽ. Si enĩ illi nõ effugerunt recuſãtes eũ q̃ loquebãt ſup tram mittomag⁹ nos q̃ de celo loquẽtẽ

Videte. qñ q ad dñm acceſſiſtis. cuius ſanguis melius loqr̃ q̃ abel ꝺ uidete ne recuſetis. i. ꝺ repmatis loquẽtẽ. m̃. p euangłm. q carnalia pohib⁹. ⁊ ſpualia p cipit. ſi. n. illi ſ. p̃res uri

(c) 2006 Ministerio de Cultura

nob aitum. Cui uox mouit tra.

ñ effugerit .i. penam nõ euaserit reculamus eã. i. x̃. qui loqbatur eis sr̃ tra. i. qui trena p̃ murebat. s. carnales obseruãtias mãdãbat. p moy-san. ⁊ trena p̃ murebat. t̃ recu. g. s. moy-sẽ t̃ anglm. qui lo. su x̃. i. ũeñ multomagis nos non effugiũ. qui auertim. x̃. loquẽtẽ nob de celo. i. loqẽtẽ nob spualia. ⁊ p̃ murebat etna. ñ debem̃ recusare. q ipe ioẽ cui uox tr̃. s. dõ tra loqbat. ẽ legẽ dabat immote sỹna. mouit tr̃a. ut communaret̃ ne recusaret̃

Nuc in at repmit dicẽs. Adhuc semel ⁊ ego mouebo nõ solũ tr̃a s; ⁊ celũ. Qd aũt semel adhuc dicit. declarat mobiliũ trãslationẽ tãq̃ fct̃oꝝ ut maneãt ea q̃ sũt immobilia.

nuc nõ di co murat. s; repmit: ⁊ mi tomus debet⁹ recusare p̃ murat uiq̃ dicẽs. Adhuc semel ego mouebo. in aggeo hꝫ legit̃ nõ solũ tram hꝫ ⁊ celũ. q̃ infert⁹ est. s. aere ũ. uñ dicũ t̃ mel⁹ celi s. tot̃ a pe ne totus a er ille uentosus q̃ celũ. t̃ celos septa uocat. ut os nq; celos. nõ illos suppmos. i. sol ⁊ luñ ⁊ sida co struxa sũt. dic̃ hꝫ septa mouendos. ⁊ alibi p̃tos. ppt̃ magnã qdã sua nutritionẽ. hꝫ at auctoritat⁹ aggei sensum exponit dicens. Qd at dr̃ adhuc addẽs semel. p adhuc. declarat translationem mobiliũ qr̃ duuma fuerũt mota. s; adhuc mouebo qd̃ pot̃ q̃ fecit ea. vñ subdit. Tanq̃ faciq̃ p̃ ea monie. tãq̃ sua fca. p semel ũ q̃ addit notat se illa sic monie. ut maneãt pea etnaliter immobilia. s. ea que ita sũt. i. s. ioẽ q̃ sũt. q̃ deinde erũt. t̃ principalib⁹ etnis. t̃ informis exterminecus supra⁹ s. id immobilia erũt p semel g̃ notat. qd ultra nõ sũt mouenda p adhuc notat ea mouenda.

Itaq; regnũ im mobile suscipiẽ tes habeamus gram p quã seruiam⁹ placẽtes do cũ metu ⁊ uerecũdia. & enũ ds nr̃ ygnis cõsumens ẽ.

dr̃ p̃mittit. ⁊ q; patet q̃ nos susceptu ri estis nẽ in spe pea ũ. in regnum immobile. hmõi gram. i. fidẽ spẽ. ⁊ caritatẽ. e scã op atione sine q̃ nõ possem⁹ ad illd̃ p̃mis sũ puenire. si pea susceptem⁹ illud regnũ immobile. ⁊ ido nullus dẽt gr̃e. t̃ s. alam hñam. s. h̃amus q̃ q̃ immobilia p̃mittit. itaq; nos sum⁹ rec̃ti. imo. dam⁹ gr̃. i. agam⁹ do gr̃as d̃ omib⁹ nõ murmurãtes inuicẽ. q̃ sic bñ seruit̃ do amõ subdit p̃ q̃ gr̃am seruiam⁹ placẽtes dõ ⁊ hꝫ. cũ metu q̃ dr̃ ẽ. i. timentes eũ ut dñm ⁊ uidicẽ omnũ ⁊ ẽ reuerentia. i. cũ amore honoris q̃ pat̃ ẽ. i. diligẽtes eũ ut p̃rem. ⁊ n. q̃ uic p gr̃am possum⁹ placẽ illa. ⁊ n. i. q̃ dr̃. i. spc̃s. s. qui ẽ gr̃a. ⁊ do nũ fel⁹ mr̃ q̃ gr̃as nob dat. ẽ ygnis q̃ ẽ amor p̃ris ⁊ filij. consumẽs omia peccã. Spc̃s. s. dr̃ ygnis consumẽs. q̃ ⁊ rubiginẽ peccõꝝ consumit. ⁊ ad caritatẽ accendit corda hominũ. ⁊ p hꝫ q̃ p̃ gat nos. ⁊ facẽ seruire iustis placeam⁹ do.

Caritas fraternitatis maneat in uob. ⁊ hospitalitatẽ nolite obliuisci. p hanc enim placuerũt quidã angelis hospicio recepti.

caritas ab hꝫ loco incipit hẽ institut eos apl̃s. qui. ⁊ q̃ caritas ẽ habenda. q̃ caritas fr̃nitatis maneat in uob. i. caritas fr̃nitatis nr̃ nos. q̃ fr̃s estis. ut nos inuicẽ tãq̃ fr̃s di ligatis. ⁊ hospitalitatẽ nolite obliuisci. obliuisci dic̃. q̃ hãc hñerũt aũtq̃ expoliarent̃ suis reb⁹. Quo di co ut nõ obliuiscamur. p hãc. n. placuerũt quidam do angelis recepti hospicio ut loth recepit eos. nesciẽs ẽ angelos. scienti ñ q̃ mos

(c) 2006 Ministerio de Cultura

© 2006 Ministerio de Cultura

(c) 2008 Ministério de Cultura

(c) 2006 Ministerio de Cult

150